Studenti URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 02.01.2022, Zdroj: 3pol.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.01.2022 23:04, RU / měsíc: 26 922, RU / den: 1 923, Vydavatel: Simopt, s.r.o., Země: Česko, AVE: 1 000,00 Kč, GRP: 0,02

...v nejrůznějších oblastech. Jistým překvapením pak může být účast známého moderátora České televize, ale také vyučujícího na Katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK Václava Moravce. „ V předchozích letech jsme měli na tento seminář mimořádně pozitivní odezvu, proto se opět těším snad i na...

Klíčové výzvy pro kabinet Petra Fialy

TV, Datum: 02.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 00:50, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 857 304,00 Kč, GRP: 0,75

...tak žáci. **Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka** A novoročním projevu i o tom, co čeká příští vládu, budeme mluvit s politologem Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Josefem Mlejnkem, tak i vám přeji dobrý večer. **Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK** Dobrý večer. ...

Politoložka Guasti: O demokracii musíme pečovat. Pandemie nám připomněla, jak je křehká URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 03.01.2022, Zdroj: ČRo - plus.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 02:47, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

V jakém stavu je demokracie po dvou bezprecedentních pandemických letech? Jak moc na globální krizi vydělávají populisté a autoritářští lídři? A jak si vede demokracie v Česku? Hostem Vinohradské 12 je politoložka Petra Guasti z FSV UK.

N&N Bookmag URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 03.01.2022, Zdroj: novinyanovinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 06:41, RU / měsíc: 11 844, RU / den: 846 , Vydavatel: Black Swan Media, s.r.o, Země: Česko, AVE: 1 000,00 Kč, GRP: 0,01

...a bez jakéhokoli zájmu – připravené pokrmy. Kateřina Sýsová je česko-německá publicistka, fotografka a kurátorka. Vystudovala žurnalistiku na FSV UK, fotografii na ITF a teorii a dějiny umění na UMPRUM. Stěžejním předmětem její tvorby je inscenovaná fotografie. Cíleně pracuje s fotografickým...

Vinohradská 12 - Petra Guasti

RÁDIO, Datum: 03.01.2022, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 16:04, Poslechovost pořadu: 38 776 , Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 08:33 Vinohradská 12, AVE: 5 379 200,00 Kč, GRP: 0,43

...Je pondělí 3. ledna. Tady je Lenka Kabrhelová a Vinohradská 12, zpravodajský podcast Českého rozhlasu. Petra Guasti, docentka politologie z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý den. **Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy** Dobrý den. ...

Dejme klimatu stejnou pozornost jako vakcíně proti covidu. Řešení už se najde, věří vědec URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 03.01.2022, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: Veronika Martínková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 17:10, Celková návštěvnost: 646 820, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Ústav Nezávislé Žurnalistiky, Země: Česko, Rubrika: Nezařazené, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...těmito technologiemi, nemusela by být tato opatření tak restriktivní. Autorka studuje žurnalistiku, text vznikl v rámci žurnalistického semináře FSV UK...

Společnosti navzdory

TISK, Datum: 03.01.2022, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 50, Autor: Mojmír Sedláček, Vytištěno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 17:35, Vydavatel: Portál, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Film a psychologie, AVE: 30 698,41 Kč

DO HLEDÁNÍ VNITŘNÍHO ŠTĚSTÍ SE LIDÉ POUŠTĚLI V CELÉ HISTORII NAŠÍ CIVILIZACE. POTVRZUJE TO NĚKOLIK FILMŮ, KTERÉ SE V POSLEDNÍCH TÝDNECH OBJEVILY V KINECH ČI NA STREAMOVACÍCH SLUŽBÁCH. TYTO SNÍMKY PŘIPOMÍNAJÍ, ŽE HLEDÁNÍ SPOKOJENOSTI V SOBĚ SAMÉM NEBYLO NIKDY SNADNÉ. JEDINEC PROTI CELKU Vztahové dra...

Energetická krize

TV, Datum: 03.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 21:44, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 653 158,00 Kč, GRP: 9,67

...---------- Určitý plyn, který měl být dodán, chybí, a to v situaci, kdy naše zásobníky plynu jsou bohužel poloprázdné. **Karel SVOBODA, Fakulta sociálních věd UK** Ruští představitelé i třeba představitelé Gazpromu tvrdí, že jako oni by dodávali klidně i víc, ale prostě...

Jak srazit inflaci? Přišel čas odčinit intervence proti koruně

TISK, Datum: 04.01.2022, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 14, Autor: Tomáš Havránek, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 02:06, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 58 887,43 Kč, GRP: 1,65

ČNB Centrální banka šponuje úrokové sazby s vervou, nad níž žasne ekonomický svět. Koruna přesto posílila mnohem méně, než podle modelů a předchozí praxe měla. Důvodem je trvající deformace trhu, kterou způsobily intervence z let 2013 až 2017. V roce 2022 bude ČNB muset dříve nakoupená eura prodáv...

Rusko dnes rozšiřuje trhliny, které v mezinárodním právu už dříve stvořil Západ URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: voxpot.cz, Autor: Tomáš Bruner, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 06:14, RU / měsíc: 2 548, RU / den: 143, Vydavatel: Voxpot reporters, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...je, jak snadno by se účelový výklad a využití práva mohly otočit i proti nim. Autor je výzkumníkem Peace Research Center Prague na Fakultě sociálních věd UK, specializuje se na mezinárodní právo. Setkání ruského prezidenta Putina s šéfem strany Ukrajinská volba Viktorem Medvědčukem / Zdroj:...

Viktor Daněk: V Česku si to myslí málokdo, ale práce v Bruselu je fascinující Diskuze URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: ilist.cz, Autor: Viktora Daňka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 07:55, RU / den: 5 000, Vydavatel: ilist.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...by kariéra v Bruselu pro vás nemohla být něčím zajímavá. Viktor Daněk (1989), studoval na VŠE politologii, kromě toho také mediální studia na FSV UK a mezinárodní vztahy na FF UK a MUP. Pracoval na ČVUT a v České spořitelně. V Českém rozhlase od roku 2014 vystřídal místa zahraničního reportéra a...

Novou tiskovou mluvčí ministerstva zahraničních věcí je Lenka Do URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 10:44, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Znojmě. V Praze absolvovala bakalářský obor Mezinárodní teritoriální studia a magisterský obor Americká studia na Institutu mezinárodních studií Fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy. Během vysokoškolského studia strávila semestr na University of New Orleans v USA. Plynně ovládá angličtinu,...

Gazprom poslal do Evropy méně plynu

TV, Datum: 04.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 11:09, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 8:00 Ranní Televizní noviny

...tvrdí, že posílá zákazníkům v EU tolik plynu, kolik má dohodnuto v rámci dlouhodobých kontraktů. Plyn navíc ale nenabízí. **Karel SVOBODA, Fakulta sociálních věd UK** Jdou obviněni z toho, že Rusko se snaží to využít k nějakému urychlení Nord streamu 2, což je jedna z možností. ...

Zpochybnil koncepci armády, posílá ji na Putina. Fandí Palestině. Nyní chce extrémní levičák Boháček do vedení ministerstva po boku Černochové URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: securitymagazin.cz, Autor: redakce online, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 12:17, Celková návštěvnost: 1 600 000, RU / měsíc: 89 494, RU / den: 6 741, Vydavatel: Security Media,spol.s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Defence, AVE: 5 800,00 Kč, GRP: 0,07

...Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College(titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal....

Vize 2022+ očima českých inspirativních osobností

TISK, Datum: 03.01.2022, Zdroj: Nový prostor, Strana: 14, Autor: Alžběta Holcová, Vytištěno: 15 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 15:00, Vydavatel: Občanské sdružení Nový prostor, Země: Česko, Rubrika: Budoucnost, AVE: 9 828,90 Kč

Jak vidí budoucnost jaderná fyzička Dana Drábová, bojovnice proti sexuálnímu násilí Johanna Nejedlová, ekonom popularizátor Tomáš Sedláček a novinář Václav Moravec? Hezky se uvolněte a čtěte. „Na smutek mi pomáhá prokázat někomu laskavost nebo nasypat ptáčkům“ Dana Drábová „Častokrát nám připa...

Cesty ke stabilizaci veřejných peněz

TV, Datum: 04.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.01.2022 01:21, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 2 529 954,00 Kč, GRP: 0,75

...institut Dobrý večer. **Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka** A taky Michaela Romancova politického geografa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Hezký večer i vám. **Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK** Dobrý večer. Tereza...

Poslat armádu na Ukrajinu proti Putinovi. Seznamte se s pirátským kandidátem k Černochové URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 05.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: jav, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.01.2022 12:20, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...se mu, že jsem mu zničil představu o Palestině, kde vraždí na Vánoce křesťany,“ prohlásil se za vítěze debaty. Magistr bezpečnostních studií z Fakulty sociálních věd UK vede think-tank European Security Journal. Některé jeho názory na bezpečnost ale dost překvapí. Třeba na Pirátském fóru psal o...

Násilné protesty v Kazachstánu vyvolané náhlým zdražením zkapalněného ropného plynu LPG se stupňují
RÁDIO, Datum: 05.01.2022, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.01.2022 14:56, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 174 618,00 Kč, GRP: 2,01

...dalších městech, včetně Almaty. Ještě předtím prezident jmenoval novou vládu. U telefonu je teď Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den. Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy ...

DOMY s otevřenou NÁRUČÍ
TISK, Datum: 06.01.2022, Zdroj: Deník - Magazín Bydlení, Strana: 6, Autor: MARIE LUCOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 00:13, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 695 778,57 Kč

ARCHITEKTKA IRENA TRUHLÁŘOVÁ NAVRHUJE A STAVÍ ENERGETICKY ÚSPORNÉ DOMY ZE DŘEVA UŽ VÍC NEŽ DESET LET. KDYŽ S HLUBOKÝM ZAUJETÍM MLUVÍ O SVÝCH PROJEKTECH, EKOLOGICKÉ ARCHITEKTUŘE NEBO LETÍCÍ HVĚZDĚ, CHÁPETE, PROČ PRÁVĚ DŘEVOSTAVBY POVAŽUJE ZA SVOU ŽIVOTNÍ LÁSKU. POETICKÉ NÁZVY DOMŮ PAK ODKAZUJÍ NA TRA...

Mezi studenty převažují, kariéru přesto nedělají. Proč?
TISK, Datum: 06.01.2022, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 28, Autor: IVA ROZE, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 00:33, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Publicistika

...jsem dostudovala v roce 2009, nás bylo 65 procent žen. V letošním roce je tam studentek už 76 procent. I na magisterském studiu žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy jsou na tom podobně: 43 studentek a 25 studentů. Na bakalářském oboru Komunikační studia se specializací...

Prezident Tokajev žádá o pomoc
TV, Datum: 05.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 01:18, Sledovanost pořadu: 27 812, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 157 644,00 Kč, GRP: 0,31

...Společně tyto temné časy kazašských dějin překonáme. **Michal KUBAL, moderátor** Jan Šír z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd, dobrý večer. **Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova** Dobrý večer. Michal KUBAL,...

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 05.01.2022, Zdroj: feedit.cz, Autor: FeedIT.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 07:48, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: Daniel Dočekal, Země: Česko, Rubrika: Personálie, Tisková zpráva, Taylor Wessing, AVE: 6 500,00 Kč, GRP: 0,03

...V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. Ve volném čase se věnuje horské turistice, běhu, józe a vaření. The post Business...

Kazachstánem zmítají nepokoje. Vojenská aliance vedená Ruskem pošle podle Arménie mírové jednotky URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 05.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: apmher, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 08:06, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...dokazuje, že ten klid byl po tři desetiletí umělý a Kazachstánu se tato situace mstí," řekl v ČT. Jan Šír z Institutu mezinárodních studií FSV UK v pořadu Události, komentáře uvedl, že Kazachstán je svědkem největší krize za svých třicet let nezávislosti a také konce jedné epochy. Obává se, že...

Do marketingu Taylor Wessing přichází Tereza Svobodová URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 08:06, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, Vydavatel: mediaguru.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

...V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. -stk- Tereza Svobodová, zdroj: Taylor Wessing ...

Koalice SPOLU může v Praze uspět, je k ní však dlouhá cesta, míní politolog URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: impuls.cz, Autor: Adam Hejduk, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 08:06, Celková návštěvnost: 248 780, RU / den: 18 510, Vydavatel: impuls.cz, Země: Česko, AVE: 25 000,00 Kč, GRP: 0,21

...koalice SPOLU by mohly na podzim jít společně i do komunálních voleb v Praze. Petr Jüptner, politolog a ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, se domnívá, že je toto spojení reálné a mohlo by ODS pomoci vyhrát v metropoli volby. Na sociálních sítích se...

ON-LINE: Kazachstán v chaosu. Při potyčkách s demonstranty zemřelo nejméně 12 policistů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 10:36, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...institucionální základ a výrazné osobnosti v čele. Na dotaz ČTK k nepokojům v zemi to uvedl Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Demonstrace jsou zatím spíše chaotické, avšak pokud se situace neuklidní v několika dnech, mohou se podle Horáka...

Ministerstvo zahraničních věcí: Novou tiskovou mluvčí Ministerstva zahraničních věcí ČR je Lenka Do URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 13:28, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...Znojmě. V Praze absolvovala bakalářský obor Mezinárodní teritoriální studia a magisterský obor Americká studia na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Během vysokoškolského studia strávila semestr na University of New Orleans ve Spojených státech. Plynně...

Kazachstán zažívá nejnásilnější protivládní protesty za uplynulých nejméně 10 let

RÁDIO, Datum: 06.01.2022, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 14:19, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 164 154,00 Kč, GRP: 2,01

...viní domácí i zahraniční provokatéry. U telefonu je odborník na postsovětský prostor Jan Šír z katedry ruských a východoevropských studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den. **Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova** Dobrý den. Tomáš...

Otázky a odpovědi: Jak velký problém může být revoluce v Kazachstánu URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 17:06, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...situace v Kazachstánu bude i nadále nestabilní, byl by to pro Moskvu problém velký," řekl Seznam Zprávám Michael Romancov, politický geograf z Fakulty sociálních věd UK. „Pokud máte velké mocenské ambice, ukažte, co umíte na několika frontách. Mnoha dalším se to nepodařilo," napsal na Twitteru...

Odborník na Střední Asii: Protesty v Kazachstánu jsou živelné, režim asi neohrozí URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Robert Schuster, Lidové noviny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 20:54, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu bývalého prezidenta soudí Slavomír Horák, odborník na Střední Asii z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Lidovky.cz: Jaké zaujímá Kazachstán místo v regionu Střední Asie? Velmi významné, je to největší stát v...

Kazachstánem už pátý den otřásají násilné nepokoje

TV, Datum: 06.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 21:36, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 5 736 705,00 Kč, GRP: 9,67

...souseda a pokukuje po vstupu do NATO. V regionu se hromadí problémy. **Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK** Ta situace je nestabilní v řadě krizových oblastí najednou. **Patrik BALCAR, redaktor** Putin najednou musí hasit...

Protivládní protesty v Kazachstánu

TV, Datum: 06.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 00:33, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 363 624,00 Kč, GRP: 0,73

...míří další ruské posily. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** A u telefonu je Emil Aslan z katedry bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Při demonstracích umírali lidé, jak na straně policistů, tak protestujících, ale aspoň podle dostupných informací, které...

Pozvánka na odborný seminář Projektování a dimenzování technologií pro nízkoenergetické budovy URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: tzb-info.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 00:33, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Vydavatel: Topinfo s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Nízkoenergetické stavby, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,23

... Diskuse, vylosování věcných cen, závěr semináře Oběd Přednášející: ČVUT, FSV, Katedra TZB prof. Ing. Karel Kabele, CSc. a kolektiv REFLEX CZ Ing. Martin Fořt ...

Protesty jsou živelné, režim asi neohrozí

TISK, Datum: 07.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 5, Autor: ROBERT SCHUSTER, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 03:25, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 85 270,53 Kč, GRP: 1,70

...ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu bývalého prezidenta, soudí Slavomír Horák, odborník na Střední Asii z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. * LN Jaké zaujímá Kazachstán místo v regionu Střední Asie? Velmi významné, je to největší stát v oblasti,...

Demonstrace v Kazachstánu

TV, Datum: 07.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 10:01, Sledovanost pořadu: 99 524, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 07:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 401 400,00 Kč, GRP: 1,11

...najednou musí hasit řadu problémů. Některé jdou přitom na jeho vrub. **Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK** Jakákoliv nestabilita v zemích, které jsou v orbitu jeho zájmu, to Rusku nikdy nevyhovovalo, ani nevyhovuje. Patrik BALCAR,...

Chaos v Kazachstánu je pro Moskvu varování i příležitost. Vedle Ruska má silné slovo i Čína URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 11:21, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...ve vlastní prospěch, upozorňuje odborník na Rusko a další země postsovětského prostoru Jan Šír, který působí na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. „V Kazachstánu sledujeme revoluční násilí. Velmi pravděpodobně jde o živelný, spontánní výbuch nespokojenosti...

Debata EU a migrace: videosestřihy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: protext.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 14:13, RU / měsíc: 395 428, RU / den: 29 785, Vydavatel: ČTK, Země: Česko, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,33

...vyprávěla novinářka Tereza Šupová, jíž nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty aktivně vstupovali i studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí politologové a právníci. Diskusní akce patří do projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu...

Prezident Kazachstánu, Kasym-Žomart Tokajev dovolil policii a vojsku střílet bez varování
RÁDIO, Datum: 07.01.2022, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 14:15, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 272 718,00 Kč, GRP: 2,01

...Tádžikistánu. Naším hostem je odborník na postsovětský prostor z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity Karel Svoboda, dobrý den. **Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK** Dobrý...

Rusové nepomáhají z plezíru. Kazachstán draze zaplatí, míní expert URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Daniela Kučerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:20, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Rozhovory, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...rusko-ukrajinské vztahy, Turkmenistán, ropu a zemní plyn v oblasti Kaspického moře.V současnosti působí na Institutu mezinárodních studií na Fakultě sociálních věd UK v Praze.Jaká je životní úroveň Kazachů? Těžko hledat statisticky průměrného Kazacha. Co se týče hospodářské transformace,...

Vlastimil Válek: Nechte se co nejrychleji očkovat. Abyste neměli závažný průběh a nezemřeli URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:25, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

... „Informací je na nás zase poměrně hodně, ale i já mám problém stále sledovat, jestli platí PCR nebo antigenní test," říká Denisa Hejlová z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. „A za tu dobu, co je pandemie s námi, to moc dobře nepůsobí. Domnívám se, že veřejnost je zahlcena." „Nová vláda se...

Čeští vývojáři vymysleli hru, která má pomoci při léčbě obsedantně kompulzivní poruchy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: otechnice.cz, Autor: Samuel Kavi, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:48, Celková návštěvnost: 183 240, RU / den: 6 000, Vydavatel: otechnice.cz, Země: Česko, AVE: 5 800,00 Kč, GRP: 0,07

...vývojářské s tudio Pixelfield ve spolupráci s Národním ústavem duševního zdraví. Marek Háša ze studia Pixelfield a katedry Mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, který projekt se svým bratrem Filipem vymyslel, prozradil, že inspiraci pro vytvoření hry načerpal z vlastní...

Program vlády je dle politologa proti Babišovu ambicióznější a šitý na míru situaci URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: newsbox.cz, Autor: — Autor: newsbox.cz / ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:48, RU / měsíc: 29 491, RU / den: 2 681, Vydavatel: Czech Media Network s.r.o., Země: Česko, AVE: 8 500,00 Kč, GRP: 0,03

...předchozího kabinetu Andreje Babiše (ANO). Na dotaz ČTK to dnes uvedl politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu. Podle Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy by priority zmíněné v preambuli programu měla skoro každá česká vláda. "Tohle prohlášení je konkrétnější a je...

V názorech na Rusko jsou Kazaši rozdělení. Moskva nemá důvod k anexi, říká expert URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 19:34, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...to nevypadalo, že intervenuje pouze Rusko. Na otázku, zda sepětí své země s Ruskem podporuje i většina Kazachů, nelze podle Slavomíra Horáka z pražského Institutu mezinárodních studií FSV Univerzity Karlovy jednoznačně odpovědět. "Ten pohled na Rusko je dost pestrý. Na jedné straně jsou...

Vláda má správný směr, míní experti. Ekologové chválí konec uhlí, vadí důraz na jádro URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Anna Dohnalová, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 20:16, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...politolog "Priority v preambuli jsou v podstatě prioritami, které by měla skoro každá česká vláda," říká politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Politiku lze podle něj definovat i jako obtížné prosazování hezkých vět z různých proklamací do praxe. "Kdy se...

Kazachstán je nejbohatší země regionu
TV, Datum: 07.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 21:41, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 788 865,00 Kč, GRP: 9,67

...1991 s rozpadem Sovětského svazu. Vazby na Rusko jsou dodnes klíčové. **Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií** FSV UK Vedle Běloruska Kazachstán byl vlastně asi nejbližším spojencem Ruska. **Patrik BALCAR, redaktor** Důležitou...

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: epravo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 00:28, Celková návštěvnost: 468 730, RU / měsíc: 240 741, RU / den: 12 895, Vydavatel: epravo.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Aktuálně, tiskové zprávy, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 0,14, Návštěvy za měsíc: 293 952

...V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. Ve volném čase se věnuje horské turistice, běhu, józe a vaření. Tereza...

Protesty v Kazachstánu pokračují. V Almaty se znovu střílelo, policie zatkla expremiéra Masimova URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Kateřina Havlíková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 10:12, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...nebo v Almaty - byly spíš v takové chaotické podobě," řekl Českému rozhlasu Plus Slavomír Horák z katedry ruských a východoevropských studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. „A také došlo k tomu, že protesty se do značné míry omezily a momentálně jsou podle zpráv z Almaty spíš...

Analýza: Ochrání nepokoje v Kazachstánu Ukrajinu od ruské invaze? URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 10:15, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...nějak zakročit, by se o tom dalo uvažovat. Momentálně tomu ale nic nenasvědčuje," řekl Seznam Zprávám Emil Aslan z Katedry bezpečnostních studií FSV UK. Expert zaměřující se na postsovětský prostor nicméně podotýká, že pokud by se Rusové měli v Kazachstánu vojensky angažovat více, museli by...

Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: cz.sputniknews.com, Autor: Alena Novotná, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 15:08, Celková návštěvnost: 3 010 000, RU / den: 500, Vydavatel: cz.sputniknews.com, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College (titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal....

Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: pokec24.cz, Autor: Josh-Xy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 20:24, Celková návštěvnost: 57 180, RU / měsíc: 3 626, RU / den: 259, Vydavatel: Pokec24, Země: Česko, AVE: 250,00 Kč, GRP: 0,00

...Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College (titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal....

Setrvání Bartoše v čele Pirátů považuje politolog za logické URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: globe24.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 20:47, Celková návštěvnost: 275 320, RU / měsíc: 1 122 744, RU / den: 84 569, Vydavatel: INCORP a.s. mediální skupina, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,94

...považuje za silný, i když na on-line jednání celostátního fóra dostal výstrahu zvolením až ve druhém kole. Podle politologa Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy vnímá členská základna výsledek strany ve volbách kriticky, ale situaci nechtěla řešit radikálním obratem. ...

V Almaty se stále střílí a centrum města je uzavřené

TV, Datum: 08.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 22:01, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 2 072 616,00 Kč, GRP: 9,67

...inflaci nebo zvýšení mezd. Jiným vadí korupce a autoritářský režim. **Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK** Té situace využila celá řada dalších elementů včetně různých kriminálních živlů. /ukázka/ Patrik BALCAR, redaktor...

Ano, bude hůř

TV, Datum: 09.01.2022, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.01.2022 18:45, Sledovanost pořadu: 234 508, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 12:00 Otázky Václava Moravce, AVE: 20 578 824,00 Kč, GRP: 2,61

...náklady na bydlení tuzemským domácnostem zhruba o 900 Kč v průměru měsíčně. **Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK** Podle našich odhadů víc než 20 % domácností bude mít nárok na příspěvek na bydlení, tzn. že jim velkou část těch příjmů...

Vysoká škola efektivněji. URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 09.01.2022, Zdroj: vejska.cz, Autor: Utb Zlín, Univerzita Tomáše Bati Ve, Voš Bez, Pardubice Upce, Vš Bez, Czu Pef Přestup, Potvrzení Hesla, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.01.2022 23:19, RU / den: 8 000, Vydavatel: vejska.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,09

...takže by mě zajímalo, zda se díky tomu nedá vynechat výuka AJ, popřípadě alespoň zkouška. Fakulty, které zvažuji, jsou FIS a FMV na VŠE a MFF a FSV na UK, takže nevíte někdo, jak to tam ohledně certifikátů funguje? Budu rád za jakoukoliv odpověď, díky moc! Telefon: Web: ICQ: Skype: Souhlasím s...

Západní tábor se mobilizoval

TISK, Datum: 10.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 19, Autor: BARBORA CHALOUPKOVÁ, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 00:43, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma, AVE: 177 839,44 Kč, GRP: 2,44

...nástroj malých států, které Rusko vždy chtělo obcházet a bavit se jeden na jednoho s těmi velkými," komentuje to Tomáš Weiss, který se na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy věnuje bezpečnostní politice EU. Minulý týden do zahraničních médií pronikly informace o nespokojenosti Unie s tím, že...

Sejdeme se v metaverzu

TISK, Datum: 10.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 34, Autor: PETR HORKÝ, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 00:43, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kontext, AVE: 1 056 022,83 Kč, GRP: 2,44

... Akademici, kteří se studiem internetu zabývají, jsou ale k rozvoji metaverza o něco skeptičtější. Například podle Martina Tremčinského z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zůstanou projekty typu Horizon Worlds nebo Somnium Space zatím spíše okrajovou záležitostí – bez ohledu na to, kdo je...

Věda z Karlovky: Rok 2021 přinesl objevy, osvětu i ocenění URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 09.01.2022, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavýzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 01:13, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavýzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...mezioborově spojil i vědkyně zkoumající dětské čtenářství a prožívání příběhů, Anežku Kuzmičovou z Filozofické fakulty UK a Markétu Supa z Fakulty sociálních věd UK (na titulní straně vlevo). Další příběhy vědců a vědkyň naleznete na webu UK Forum pod štítkem Czexpats z UK a Primus. A další...

Svobodová přešla z Wolf Theiss do Taylor Wessing URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 09.01.2022, Zdroj: lawyersandbusiness.cz, Autor: TZ, jj, Foto: Taylor Wessing, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 01:13, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Business

...příležitostí, marketingu a sponzoringu," uvedl Erwin Hanslik, vedoucí partner advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. ...

V největším kazašském městě Almaty se stále bojuje

TV, Datum: 09.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 01:37, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 961 583,00 Kč, GRP: 9,67

...tvrdě potírá a vojáci mají od prezidenta rozkaz střílet bez vyzvání. **Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK** Z jejich hlediska logicky následuje velmi tvrdá odpověď, protože vlastně jinak se s těmi protesty vypořádat neumí. Patrik...

Situace v Kazachstánu

TV, Datum: 09.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 02:47, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 1 393 686,00 Kč, GRP: 0,75

...televize. **Roman FOJTA, moderátor** A situaci v Kazachstánu teď okomentuje Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer vám přeju. **Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK** Hezký večer. ...

Kazašská metropole Almaty nadále zůstává bojištěm

TV, Datum: 10.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 12, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 10:04, Sledovanost pořadu: 55 020, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 06:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 304 380,00 Kč, GRP: 0,61

...tvrdě potírá a vojáci mají od prezidenta rozkaz střílet bez vyzvání. **Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK** Z jejich hlediska logicky následuje velmi tvrdá odpověď, protože vlastně jinak se s těmi protesty vypořádat neumí. Patrik...

Video: Začíná nové předsednické trio. V čele EU je Francie, žezlo pak předá Česku URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 10.01.2022, Zdroj: euractiv.cz, Autor: Aneta Zachova, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 15:04, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Vydavatel: I-Europa, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Aktuálně v EU, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,23, Návštěvy za měsíc: 7 032

...České republice, Mikuláš Bek – ministr pro evropské záležitosti České republiky, Eliška Tomalová – vedoucí Katedry evropských studií, IMS, FSV UK, Lukáš Macek – ředitel Sciences Po Dijon, Markus Ehm – regionální ředitel nadace Hanns-Seidel-Stiftung ve střední Evropě. ...

Putin už si Kazachstán nikým vzít nenechá. Bude se ale muset vypořádat s Čínou, která v něm má své zájmy URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 10.01.2022, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 20:19, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...velmi opatrně, aby si nevyzpytatelný Peking nepoštval proti sobě. Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. ...

Rozhovory mezi USA a Ruskem o Ukrajině

TV, Datum: 10.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 23:51, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 566 008,00 Kč, GRP: 0,73

...spojenci neuhnou a udrží jednotný postoj. **Jakub SZÁNTÓ, moderátor** Ženevské jednání zanalyzujeme s politickým geografem fakulty sociálních věd Michal Romancovem. Jak pevný je odmítavý postoj Washingtonu vůči ruským požadavkům, které jsou z hlediska východního křídla, těžko...

Diplomky na zakázku

TISK, Datum: 11.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 12, Autor: ŠÁRKA VLASÁKOVÁ, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.01.2022 01:06, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Akademie, AVE: 216 307,66 Kč, GRP: 1,70

Jak funguje contract cheating a proč se diplomová práce, kterou za vás napíše někdo jiný, nemusí vyplatit Osm procent. Takové množství studentů si nechalo sepsat nějaký akademický text od někoho jiného a následně ho vydávalo za svůj. Alespoň tak to vyplývá z průzkumu mezi více než tisícovkou český...

Tomáš Petříček URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 11.01.2022, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.01.2022 14:48, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

...Petříček je seniorní nerezidentní výzkumník a působí v Centru globální politické ekonomie. Vystudoval mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd University Karlovy v Praze (Ph.D.) a mezinárodní politickou ekonomii na Univerty of Warwick (MA). V minulosti působil jako ministr zahraničních věcí ČR...

Z Djokoviče je hrdina odpůrců očkování. Otec ho srovnává s Ježíšem i Spartakem URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 11.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.01.2022 21:50, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...paměti a také pro Djokovičovu generaci. Tehdy mu bylo dvanáct let," vysvětluje balkanista Ondřej Žíla z Institutu mezinárodních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. "Zejména v posledních letech otevřeně akcentuje srbské vlastenectví a obranu srbství, srbských zájmů. Jeho...

Cesta do Ameriky Jana Farského

TV, Datum: 11.01.2022, Zdroj: Prima, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 00:03, Sledovanost pořadu: 532 533, Provozovatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 18:55 Hlavní zprávy, AVE: 936 936,00 Kč, GRP: 5,92

...Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka Politologové říkají, že to vypovídá o jeho vnímání poslanecké funkce. **David JÁGR, politolog, Fakulta sociálních věd UK** U pana Farského je problém zejména v délce jeho pobytu mimo Českou republiku, v načasování a také v tom, že...

Obraz versus ne-viditelné [online] URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: artmap.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 02:02, RU / den: 10 000, Vydavatel: artmap.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,11

...na okraji viděného, či je zcela vytěsňuje mimo běžný pohled. Přednášky tří zahraničních hostů, polské vizuální socioložky Ludmily Wladyniak (FSV UK), chorvatského filmového teoretika Borise Ružiće (Univerzita v Rijece) a slovenské urbanistky Miloty Sidorové (Metropolitný inštitút Bratislavy) se...

Rozděleni přímou volbou prezidenta. Deset let od zásadní změny ústavy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: denikn.cz, Autor: Hana Mazancová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 11:13, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...přímé volby nestalo poloprezidentským systémem, nýbrž jde stále o parlamentní systém, byť do jisté míry deformovaný. Politolog Michal Kubát z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy to popsal tak, že prezident v parlamentním režimu nemůže svůj politický vliv využít pozitivně. „Nemůže vládnout,...

Denisa Hejlová: Škola není armáda. Ministerstvo školství musí změnit styl komunikace URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Autor: Pavlína Odložilová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 12:55, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...a vzdělávání. Do toho ale vstoupila pandemie," přibližuje zákulisí projektu Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR z Fakulty sociálních věd UK. Zmatek a nejistota Výzkum potvrdil, jak moc je situace v této oblasti komplikovaná. „Lidí, kteří si musejí předávat informace, je...

Sněmovna o důvěře vládě
TV, Datum: 12.01.2022, Zdroj: CNN Prima News, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 14:25, Sledovanost pořadu: 21 204, Provozovatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, Pořad: 12:00 Zprávy ve 12, AVE: 711 200,00 Kč, GRP: 0,24

...a Sněmovna mu ji během tří minut vyslovila, tak skutečně to může okamžitě skončit. **Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií FSV UK** Ty výroky jsou... Většinou je to tak, že se to přece jenom opírá o nějaký reálný základ, ale ten politik to často posouvá do té...

Rakousko se ostře staví proti jaderné energii. Unie se jí prý snaží obléknout zelený kabátek URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 07:46, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...do Československa mě šokovalo, že u nás to nikoho příliš nevzrušovalo," vzpomíná Miroslav Kunštát, který se v Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd UK zabývá česko-rakouskými vztahy. Odkazuje také na rakouskou historičku Hildegardu Schmollerovou, jež analyzovala obsah rakouských a...

Přepis: Jak to vidí Denisa Hejlová – 12. 1. 2022 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 09:22, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...byla vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Zita SENKOVÁ, moderátorkaPůl deváté. Vítejte u rozhovoru na aktuální témata. Dobrý den přeje Zita Senková. Pozvání přijala Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové...

Rusko-ukrajinský konflikt hodnotí v Rozstřelu diplomat Landovský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 11:26, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...české armády v zahraničí. PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího...

Celý svět nyní čeká na krok Ruska, říká český velvyslanec při NATO URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 11:49, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...české armády v zahraničí. PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího...

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 12:08, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...další země v odsouzení Ruska. PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího...

Opozice dává protahováním schůze najevo, že vládě půjde po krku, tvrdí odborník URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 12:52, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...schůze k vyslovení důvěry kabinetu Petra Fialy (ODS) najevo, že půjde vládě tvrdě po krku. Na dotaz ČTK to uvedl politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně má Česko silně improvizovanou parlamentní kulturu, což aktuální...

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 12:52, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...další země v odsouzení Ruska. PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího...

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: mne, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 13:41, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...další země v odsouzení Ruska. PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího...

Zeptali jsme se na vše. Schillerová čeká nyní rychlé hlasování o důvěře URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 13:59, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

... Sto osmý hlas zajistí i poslanec STAN Jan Farský, který měl původně odletět na osm měsíců na stáž do USA. Podle politologa Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy dávala opozice protahováním sněmovní schůze najevo, že půjde vládě tvrdě po krku. Podle Lubomíra Kopečka z...

Z bláta do louže. Kazachům by proti Rusům mohla pomoci jen Čína URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jolana Humpálová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 18:13, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Checkpoint, Podcasty, Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...lídr Kremlu Vladimir Putin ale řekl, že z Kazachstánu Rusko odejde ve chvíli, kdy „dokončí misi“. Podle politického geografa Michaela Romancova z FSV UK by teoreticky ke stažení mělo dojít: „Už v okamžiku, kdy tam tedy primárně Rusko šlo, říkalo, že je to dočasné. Což zejména v našem prostředí...

ROZHOVOR o krizi v Kazachstánu: Ruská intervence nebude zadarmo, očekává odborník Slavomír Horák URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.01.2022, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.01.2022 12:34, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...geograf Slavomír Horák v rozhovoru pro EuroZprávy.cz. Odborník na středoasijský region působící na Katedře ruských a východoevropských studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze v něm objasnil pozadí rozsáhlých protestů a násilností, které nechal kazašský režim tvrdě potlačit, a to i...

Místo dodávek tepla a energií ponožky?
TV, Datum: 14.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 16, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.01.2022 22:37, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 455 766,00 Kč, GRP: 9,67

...shrnout reklamní kampaň jedné z největších energetických firem na britském trhu. **Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR,** FSV UK Poslání ponožek jako dárky spotřebitelům je naprostý přešlap. **Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka** Nešťastný...

Kdo všechno radí Fialovi. Premiér si vybral zkušeného diplomata i někdejší PR oporu ČSSD URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.01.2022, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.01.2022 05:29, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...Jana Kotalíková v Institutu Petra Fialy. Vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Marketingový expert Miloš Růžička je někdejším spoluvlastníkem PR...

Lewandowski hattrickem sestřelil Kolín, Schickovi utekl na šest gólů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.01.2022, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.01.2022 18:10, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...Bundesligy: 1. FC Kolín nad Rýnem – Bayern Mnichov 0:4 (0:2) Branky: 10. Lewandowski, 25. Tolisso, 63. Lewandowski, 74. Lewandowski 1. FSV Mohuč 05 – VfL Bochum 1:0 (0:0) Branky: 48. St. Juste VfB Stuttgart – RB Lipsko 0:2 (0:1) Branky: 11. Silva (pen.), 70. Nkunku 1. FC Union...

Francie bude v čele EU znovu chtít přerozdělování uprchlíků, míní politolog URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.01.2022 13:41, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...je potřeba hledat soulad ve věcech zahraniční politiky, jako je Ukrajina nebo Írán. Nedávno mi Eliška Tomalová, česká expertka na Francii z FSV UK, řekla, že francouzsko-české vztahy nemají společné téma, že se jen vždy vracíme k jaderné energii. Může to předsednictví změnit díky tomu, že ho Češi...

Unikátní česká aplikace: Postav virtuální limonádovnu a zbav se úzkosti URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Lukáš Marek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.01.2022 14:29, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Věda, Tech, Čteme vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...o ní nevěděl a netušil, jak se těch nutkavých myšlenek zbavit," řekl Seznam Zprávám Marek Háša ze studia Pixelfield a katedry Mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, který projekt vymyslel se svým bratrem Filipem. Právě pozdní diagnóza a absence léčby patří v oblasti...

Jak může k čertu vědět, kam to přesně poslat?
TISK, Datum: 17.01.2022, Zdroj: Reportér, Strana: 56, Autor: Robert Čásenský, Vytištěno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 00:16, Vydavatel: Reportér magazín, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Report, AVE: 1 255 592,84 Kč

...ale třeba i povídání s novinářem jim tak zbývá čas až pak. Oba pracují v bance, i když každý v jiné. Tomáš, který vystudoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, pracuje v České spořitelně v útvaru řízení bilance finanční skupiny. „Snažíme se nastavit bilanci tak, aby při změnách...

Značky v krizi by se měly separovat od politiky, ukázal experiment.
TISK, Datum: 17.01.2022, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 17, Autor: JINDŘICH OUKROPEC, Vytištěno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 00:16, Vydavatel: Forum Media, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 54 983,57 Kč

Prestižní vědecký časopis nakladatelství Taylor & Francis nedávno publikoval výsledky experimentu, který zkoumal postoje veřejnosti ke krizím obchodních značek. Studie americké Wayne State University naznačuje, že souvislost falešných zpráv s politikou poškozuje dobré jméno značky méně, než ji...

Zajímaví novinářské přestupy
TV, Datum: 16.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 14, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 01:16, Sledovanost pořadu: 93 019, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 251 200,00 Kč, GRP: 1,03

...Já jsem strávil teď 8 let v České televizi, převážně v pořadu 168 hodin, což je pro mě vrchol mé novinářské kariéry, já teď odcházím částečně na Fakultu sociálních věd Karlovy univerzity, kde budu přednášet kurz o médiích, Reportéři v médiích, a současně bych chtěl ale dál zůstat v médiích jako...

Praha má Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku. Ukazuje cestu, jak snížit produkci odpadu a emisí URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.01.2022, Zdroj: moderniobec.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 17:02, RU / den: 10 000, Vydavatel: moderniobec.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,11

...ve spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací. /tz/ ...

Omicronový deník – Zpěvačka Hana Horká zemřela zbytečně URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.01.2022, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Tereza Boehmová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 19:15, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: Centrum Holdings s.r.o., Země: Česko, Rubrika: 2131, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

...na covid. Očkování 12-18 – jako horký brambor, který stále nechce zvednout nikdo Poslední, čemu se chci dneska věnovat, než půjdu mučit studenty FSV UK na online zkoušku, je vývoj situace s očkováním kategorie 12-18, která už by měla mít dávno nárok na přeočkování. Po našem cíleném útoku na...

Mladí lidé mění svět kolem nás, nominujte je na Cenu Gratias Tibi 2022! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.01.2022, Zdroj: rizeniskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 22:53, Vydavatel: rizeniskoly.cz, Země: Česko

...jelikož propojuje studenty lékařské fakulty a katedry marketingové komunikace a public relations Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd, kteří mají velký podíl na kampani a popularizaci projektu. Již po druhé udělila organizace Člověk v tísni cenu za nejlepší projekt...

Občas musím sbírat odvahu!

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Aha! pro ženy, Strana: 8, Autor: Miroslava KUNDRÁT, Vytištěno: 51 754, Prodáno: 29 602, Infotype: Nepojmenováno , Datum importu: 18.01.2022 00:19, Čtenost: 130 969, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Slavní ve zpovědnici, AVE: 317 245,85 Kč, GRP: 1,46

...jsem za to hrozně ráda, protože mi to opravdu hodně dalo.“ * Po maturitě na gymnáziu jste nechtěla jít na DAMU? „Studuju mediální studia na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity. Jestli to v budoucnu nějak pracovně využiju a budu se tomu věnovat, nevím, ale momentálně to pro mě není...

Soukup vyvedl přes sto milionů do skryté firmy v Karibiku

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Deník N, Strana: 8, Autor: ELIŠKA HRADILKOVÁ BÁRTOVÁ, Vytištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 02:22, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Zákulisí moci, AVE: 59 133,36 Kč

...problému ekonom Petr Janský, jenž stojí v čele Katedry evropské ekonomické integrace a hospodářské politiky Institutu ekonomických studií na FSV UK. „Veřejnost tak nemá přehled o tom, kdo člověku, jenž má vliv na veřejné mínění, posílá peníze, proč a co se s nimi následně děj. Takovéto chování...

Přehled vysokých škol podle počtu zájemců o studium v roce 2021

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 03:10, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Akademie, AVE: 427 147,58 Kč, GRP: 1,70

...fakulta v Hradci Králové 659 262 235 227 90 % Filozofická fakulta 5571 2930 1058 1048 36 % Právnická fakulta 2207 2083 634 583 30 % Fakulta sociálních věd 3413 2301 872 776 38 % Fakulta humanitních studií 1588 1040 894 846 86 % Katolická teologická fakulta 153 97 85 85 88 % Evangelická...

Praha má Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku. Ukazuje cestu, jak snížit produkci odpadu a emisí v metropoli Schválená strategie představuje URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: cysnews.cz, Autor: Jiří Cysař, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 06:54, RU / den: 5 000, Vydavatel: cysnews.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

...v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových...

Německo mezi ambicemi a realitou

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 8, Autor: Miroslav Kunštát, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 09:23, Vydavatel: Katolický týdeník, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Perspektivy - názory, AVE: 57 958,01 Kč

KOMENTÁŘ Miroslava Kunštáta I Německo do nového roku vstoupilo s novou vládou. Co očekávat od vládní koalice našich sousedů? Nový německý kancléř Olaf Scholz ve svém novoročním projevu poukázal na hladký, a hlavně rychlý proces sestavení vlády, který i ve světě právem vzbudil respekt. Tato rychlos...

Natálie Halouzková (21) o cestě k herectví - Občas musím sbírat odvahu! URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ahaonline.cz, Autor: Miroslava KUNDRÁT, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 12:25, Celková návštěvnost: 13 123 699, RU / měsíc: 2 160 828, RU / den: 346 075, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: VIP svět, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 3,85

...jsem za to hrozně ráda, protože mi to opravdu hodně dalo.“ Po maturitě na gymnáziu jste nechtěla jít na DAMU? „Studuju mediální studia na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity. Jestli to v budoucnu nějak pracovně využiju a budu se tomu věnovat, nevím, ale momentálně to pro mě není důležité.“...

Tomáš Sedláček: Stabilitu jsme zaměnili za růst URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ctidoma.cz, Autor: Martin Chalupa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 13:13, Celková návštěvnost: 2 470 000, RU / měsíc: 388 852, RU / den: 17 819, Vydavatel: Centa, a.s., Země: Česko, Rubrika: Podcasty, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,20

...2009 je členem Národní ekonomické rady vlády (NERV), kde se stal garantem pro veřejné finance. Přednáší ekonomii a dějiny ekonomických teorií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a také na University of New York in Prague. V roce 2011 se stal členem správní rady Nadačního fondu proti...

Nad čapím hnízdem se vznáší kalous. Muzeum si střílí i ze současnosti URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: slo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 14:39, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...pořádané Hospodářskou komorou Dan Materna, MAFRA Andrej Babiš a Miroslav Kalousek se zdraví v úvodu debaty, kterou uspořádal Politologický klub Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. (19.4.2017) Dan Materna, MAFRA Předseda ANO Andrej Babiš, šéf lidovců Pavel Bělobrádek a lídr TOP 09 Miroslav...

Nová německá ministryně zahraničí Annalena Baerbocková dnes v Moskvě jedná se svým ruským protějškem Sergejem Lavrovem

RÁDIO, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 15:00, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 191 622,00 Kč, GRP: 2,01

...a navíc chystá společné vojenské cvičení s Běloruskem. Ve spojení jsme s politologem Janem Šírem z katedry ruských a východoevropských studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den. Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK ----------...

Studentky z Univerzity Karlovy zkoumají, jak děti prožívají příběhy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: vysokeskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 23:46, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, Vydavatel: vysokeskoly.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...Anežka Kuzmičová z Filozofické fakulty a Markéta Supa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zkoumají, jak děti prožívají příběhy. Ve svém výzkumu mimo jiné sledují, zda mají děti raději fyzické knihy, audioknihy anebo sledování filmů a seriálů. „My dospěláci často řekneme, že děti nečtou,...

„Buldozer" Pécresseová může v prezidentských volbách zaskočit Macrona
TISK, Datum: 19.01.2022, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 7, Autor: Simone Radačičová, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 03:06, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 305 662,19 Kč, GRP: 1,65

...zaměstnanců v sektoru zaměstnanosti. To strašně zatěžuje stát, který hodně nabobtnal," řekl HN David Emler z Institutu mezinárodních studií FSV UK. „Mnoho hlasů volá po tom, že by Francie potřebovala svoubaronkuThatcherovou, která by přišla s ráznými škrty a státu odlehčila. Je ale otázka, zda by...

Omicronový deník – desátá část – Dorty a obrazoborecví URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Tereza Boehmová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 12:55, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Vydavatel: Centrum Holdings s.r.o., Země: Česko, Rubrika: 2131, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

...odpočívala po nemoci a psala třeba něco o trochu zábavnějšího a aktuálnějšího. No nic.. jen povzdech. Pořád si to školství (sama částečně učím na FSV UK) chci idealizovat jako nějakou krásnou profesi, kde dětem/studentům jako partneři (nikoliv tyrani) předáváme vědomosti a máme radost z jejich...

Quo vadis vysokoškolské poradenství? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: universitas.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 12:59, RU / den: 8 000, Vydavatel: universitas.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,09

Vysokoškolské poradenství představuje jednu z povinností, které mají školy ze zákona naplňovat. To, co nejvíce ohrožuje stabilitu většiny poradenských center, je jejich neukotvené financování a jistá legislativní vágnost, co se jejich činnosti týče. Vysokoškolské poradenství představuje jen jednu z...

Mluvčí Exekutorské komory je Eva Rajlichová URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 15:47, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, Vydavatel: mediaguru.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

...a Českém rozhlase a v soukromých rádiích. V rámci novinářské praxe se věnovala mimo jiné sociální problematice. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. -stk- Eva Rajlichová, zdroj: LinkedIn ...

Další kandidát. O Hrad má zájem podnikatel v IT Karel Diviš URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 15:53, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Prezidentské volby, Volby, Politika, Domácí, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...realitě," uvedl. Pětačtyřicetiletý Diviš vystudoval matematiku a management na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dvě desítky let působil jako redaktor a moderátor ve sportovní redakci České televize. Je zakladatelem...

Exekutorská komora má novou mluvčí URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: ceskenovinky1.eu, Autor: Svetozár Plesník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 17:10, RU / den: 5 000, Vydavatel: ceskenovinky1.eu, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

...pozici tiskové mluvčí Exekutorské komory ČR nastupuje Eva Rajlichová. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Profesní zkušenosti sbírala v elektronických i tištěných médiích. Působila jako reportérka, editorka a moderátorka v České televizi a Českém rozhlase a také v...

Z autora vize je náměstek. Klíčovým spolupracovníkem ministryně obrany se stal bývalý poradce a novinář URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 17:29, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...anonymity jeden z armádních generálů.Znalosti z druhé strany Ostatně ke psaní měl Šulc vždy blízko. Po absolvování Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy zamířil do novinařiny. Prošel několika redakcemi včetně Lidových novin, působil jako válečný zpravodaj v...

Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: ceskobezcenzury.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 17:49, Celková návštěvnost: 203 420, RU / měsíc: 87 614, RU / den: 2 671, Vydavatel: ceskoaktualne.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

...Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College (titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal....

Když šéfuje stroj. Decentralizované autonomní organizace si razí cestu světem URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: e15.cz, Autor: Kristina Veinbender, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 23:27, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Technologie a média, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,31

...přičemž všechny změny je nutné veřejně odhlasovat," shrnuje podstatu fungování DAO Martin Tremčinský, doktorand Institutu sociologických studií FSV UK, kde se dlouhodobě věnuje výzkumu bitcoinu. Do povědomí laické veřejnosti se koncepce DAO dostala díky projektu ConstitutionDAO, což je autonomní...

Ta naše národní pohádka…
TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: Mladý svět, Strana: 78, Autor: Michal Stehlík, Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 00:21, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 517 000,00 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. ...

Poslanec TOP 09 Marek Ženíšek: Státy V4 vypadají jako ti, kteří si do EU jen chodí pro dotace
TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 6, Autor: JOHANA HOVORKOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 00:21, Vydavatel: FORUM 24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor

S předsedou zahraničního výboru sněmovny o vztazích s Ruskem, o prioritách českého předsednictví i o výrocích Markéty Pekarové Adamové Marek Ženíšek (TOP 09) se po svém zvolení stal předsedou Zahraničního výboru PSP ČR. Pro Týdeník FORUM jasně pojmenoval problémy týkající se dalšího vývoje dialogu...

Cestovatelské středy: Zdeněk Šámal, Krištof Kintera- Praha URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: akcevcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 00:45, RU / den: 5 000, Vydavatel: akcevcr.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...TA3. 2003 se vrátil do ČT jako ředitel zpravodajství. V tomto období stál u zrodu úspěšné zpravodajské ČT 24 až do roku 2007. Vystudoval Fakultu sociálních věd UK, pokračoval studiem pravěké a raně středověké archeologie na Filozofické fakultě UK. Napsal knihy Ruská mafie a Objektivy z Ruska. Byl i...

Krávy jako zdroj metanu české zemědělce příliš netrápí, řeší spíše málo hnoje URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 01:05, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, Vydavatel: Martina Patočková a Veronika Němcová, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích... O autorovi: Tereza Koudelová Tereza je studentkou žurnalistky na FSV UK. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea...

Praha má strategii směřující ke snížení produkce odpadu a emisí v metropoli URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: komunalniekologie.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 01:41, RU / měsíc: 24 584, RU / den: 1 765, Vydavatel: Ekologie v praxi, z.s., Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,02

...v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových...

Když firmě šéfuje stroj. Decentralizované autonomní organizace nahrazují CEO
TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: E15, Strana: 8, Autor: Kristina Veinbender, Vytištěno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 03:21, Čtenost: 70 728, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 125 197,25 Kč, GRP: 0,79

...přičemž všechny změny je nutné veřejně odhlasovat," shrnuje podstatu fungování DAO Martin Tremčinský, doktorand Institutu sociologických studií FSV UK, kde se dlouhodobě věnuje výzkumu bitcoinu. Do povědomí laické veřejnosti se koncepce DAO dostala díky projektu ConstitutionDAO, což je autonomní...

Karel Diviš: Chci lidi sbližovat a ukázat jim, že mají být na co hrdí URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: podripsky.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 08:46, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

...JE PhDr. KAREL DIVIŠNarodil se 24. března 1976 v České Lípě.Vystudoval matematiku a management na Matematicko-fyzikální fakultě UK a ekonomii na Fakultě sociálních věd UK.V roce 2001 založil IT firmu IDC-softwarehouse, kterou dodnes řídí. K produktům firmy se řadí třeba letenkový portál letuska.cz,...

Rozhovor s Jiřím Pondělíčkem

RÁDIO, Datum: 20.01.2022, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 10:26, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 8:30 Jak to vidí

...SENKOVÁ, moderátorka Příjemný den přeje Zita Senková. Pozvání přijal Jiří Pondělíček z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den. Tak doufám, že se slyšíme. Chceme probrat rok Joea Bidena ve funkci. Nový americký čtvrťák. No a myslím,...

Zdražování, zločinnost a pandemie táhnou Bidenovu popularitu po roce hluboko dolů URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: Dominika Glaserová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 11:20, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...strmě klesla, shodují se odborník na USA z New York University v Praze Tomáš Klvaňa a politolog a historik z Katedry severoamerických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK) Francis Raška. Biden složil 20. ledna 2021 přísahu do rukou předsedy amerického nejvyššího soudu Johna...

Inovátoři

TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: Vogue, Strana: 48, Vytištěno: 20 000, Prodáno: 17 297, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 01:42, Čtenost: 83 489, Vydavatel: V24 Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Profile, AVE: 5 739 352,78 Kč, GRP: 0,93

...Zapojili jste při tvorbě kritérií i knihovny? Knihovny zatím ne, ale určitě to rádi uděláme. Zatím jsme to konzultovali s novináři a také s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy, s výzkumným týmem Václava Moravce. Metodologie bude navíc veřejná. * Jak se to stane, že student střední školy...

Množí se prezidentští kandidáti. Nově se přihlásil podnikatel v IT URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: nab, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 09:28, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...tím lépe," řekl. Pětačtyřicetiletý Diviš vystudoval matematiku a management na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dvě desítky let působil jako redaktor a moderátor ve sportovní redakci České televize. Je zakladatelem...

Peripetie s Ekonomií: Jak Mejstřík žádal nobelistu Samuelsona, ať upraví svoji legendární učebnici URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.01.2022, Zdroj: fxstreet.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 11:58, Celková návštěvnost: 211 540, RU / den: 3 000, Vydavatel: fxstreet.cz, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,03

...Mejstříkovo působení mělo mezinárodní přesah. V rámci svého akademického působení, byl řadu letech ředitelem Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd UK, zásadním způsobem formoval podobu české ekonomie po roce 1989, kdy se pozápadnila a stala se relevantním nástrojem pro rozbor a...

Kandidáti na prezidenta 2023: Kdo se uchází o Hrad URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.01.2022, Zdroj: novinky.cz, Autor: Richard Sůsa, Lucie Hottková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 16:42, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...k lidem, civilní, přátelský, mít porozumění a vidět věci v souvislostech," řekl pro ČTK. Diviš vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu a Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy. Během své kariéry v oblasti IT dosáhl řady úspěchů, podílel se na mnoha projektech od prvního on-line rezervačního...

„To nejde zachránit." Zlé zprávy o Ukrajině. Česko si musí vyjasnit zásadní věc URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 22.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: rak, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.01.2022 19:52, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...dodávky zbraní na Ukrajinu jsou podle člena Pražského centra pro výzkum míru z katedry bezpečnostních studií IPS FSV na Univerzitě Karlově Jana Ludvíka v rámci cílení na vojenskou pomoc nesmyslné, neboť prý ukrajinské vojenské nedostatky v některých ohledech „nejde zachránit, i kdybychom jim...

Náš redakční tip, přečtěte si knižní novinku od Lidmily Kábrtové: Čekání na spoušť URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 23.01.2022, Zdroj: zena-in.cz, Autor: Linda Zdražilová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.01.2022 14:27, Celková návštěvnost: 1 480 000, RU / měsíc: 957 264, RU / den: 62 044, Vydavatel: Žena-in.cz, Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 11 000,00 Kč, GRP: 0,69

...HOST ZDE. Místa ve tmě Více najdete na webu nakladatelství HOST ZDE Lidmila Kábrtová (nar. 1971) vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a později také obor marketingová komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Několik let se věnovala žurnalistice,...

„Jsme první generací Erasmu a poslední Václava Havla.“ Roberta Metsolaová je novou šéfkou europarlamentu URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 23.01.2022, Zdroj: ČRo - plus.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.01.2022 17:20, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...a tento trend pokračuje i v Komisi Ursuly von der Leyenové, kde 13 z 27 členů komise jsou ženy. O roli Evropského parlamentu Tomáš Weiss z Fakulty sociálních věd UK sice pokládá funkci předsedy Evropského parlamentu za důležitou funkci, ale její význam se odvíjí od důležitosti samotného...

Evropský parlament má od tohoto týdne nové vedení
RÁDIO, Datum: 23.01.2022, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.01.2022 18:45, Poslechovost pořadu: 32 544 , Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 16:30 Evropa Plus, AVE: 4 924 800,00 Kč, GRP: 0,36

...v zastoupení Evropské komise v Praze Pavlína Žáková. **Pavel NOVÁK, moderátor** Hostem Evropy Plus je doc. Tomáš Weiss z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý den. **Tomáš WEISS, docent,** FSV UK Dobrý den. Pavel NOVÁK, moderátor ----------...

Chceme víc zahraničních studentů
TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Euro, Strana: 12, Autor: Petr Fischer, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 00:18, Čtenost: 24 990, Vydavatel: New Look Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor/Milena Králíčková, AVE: 1 222 239,99 Kč, GRP: 0,28

...humanitních věd. Statutárním zástupcem bude Jan Kuklík, současný děkan právnické fakulty, prorektorem pro vědu profesor Ladislav Krištoufek z fakulty sociálních věd, prorektorkou pro zahraničí profesorka Křížová z filozofické fakulty. Jsem participativní lídr, který si velmi dobře uvědomuje, že je...

Vesnice v centru města
TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: JAN H. VITVAR, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 00:42, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 074 210,09 Kč, GRP: 2,44

...a proto měla zvláštní názvy jako Mexiko, Arizona nebo Čína. DAVID PLATIL (28) Vystudoval obor sociální antropologie a kvalitativní výzkum na Fakultě sociálních věd UK. Studia uzavřel v roce 2019 diplomovou prací Palmovka – trhlina v městské struktuře. Je autorem webu Bahno Prahy, kde dokumentuje...

Okolnosti smrti Hany Horké
TV, Datum: 23.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 01:38, Sledovanost pořadu: 93 019, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 596 600,00 Kč, GRP: 1,03

...Horké a také jejího syna, který nezůstal mlčet. Máte na rukou krev, vzkázal v médiích antivaxerům. **Tereza KLABÍKOVÁ RÁBOVÁ, mediální analytička,** FSV UK Za mě vystupuje téměř jako hrdina. **Jan REK, syn Hany Horké** Myslím, že ta debata je strašně důležitá a...

Ekonom Havránek: ČNB by měla prodat miliardy eur a více investovat do akcií
TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: E15, Strana: 10, Autor: Jan Novotný, Vytištěno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 01:54, Čtenost: 70 728, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 267 796,84 Kč, GRP: 0,79

...„Pokud by ČNB investovala jako Švýcaři, jen za dva roky by vydělala 300 miliard korun navíc,“ tvrdí profesor Institutu ekonomických studií FSV UK. Vzhledem k tomu, že zisk ČNB je ze zákona součástí státního rozpočtu, stát by mohl díky tomu snižovat svůj dluh. * Nakolik je současná inflace...

47 - "Dirigent zákulisí" Miroslav Hladký aneb když pseudohistorici vykládají minulost URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 24.01.2022, Zdroj: louc.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 03:21, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Milan Šmíd, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...vědecko-technické revoluce, posunoval směrem k sociálním vědám (mimo jiné nechal přejmenovat FON - Fakultu osvěty a novinářství - na FSVP - Fakultu sociálních věd a publicistiky), což nevyhovovalo některým lidem na novinářských katedrách, kteří by své docentury a profesury museli podložit...

Migrace v Česku pohledem expertky: Za 25 let se přístup státu nezměnil. Jen přichází méně vzdělaných Ukrajinců URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 24.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Jan Boček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 06:39, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...magnetem pro ekonomické imigranty. Řada oborů se přitom bez nich neobejde, chybí například zdravotní sestry. Podle Marie Jelínkové z FSV UK chybují české úřady v tom, že podporují jen krátkodobou ekonomickou imigraci, pro obě strany je přitom výhodná dlouhodobá integrace cizinců. V Česku se při...

BÁRA NESVADBOVÁ: „Nemám v životě nic, za co bych se styděla.“ URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 24.01.2022, Zdroj: marianne.cz, Autor: Simona Martínková-Racková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 08:13, Celková návštěvnost: 95 880, RU / měsíc: 132 441, RU / den: 7 067, Vydavatel: Burda Praha, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 60 000,00 Kč, GRP: 0,08

...doktory , ve které jsme s Jakubem Knězů vyzpovídali dvacet čtyři významných českých lékařů. Trochu jsme se tak vrátili k novinařině, známe se z fakulty sociálních věd. Upřímně řečeno, ptát se je někdy mnohem lepší a zábavnější než odpovídat. A člověk se otázkami učí. Dlouho jsem taky chtěla udělat...

Zprávy 14:00

RÁDIO, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Rádio ZET, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 14:25, Poslechovost pořadu: 13 614, Provozovatel: RadioZET s.r.o., Země: Česko, Pořad: 14:00 Zprávy, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,15

...Ukrajina označila rozhodnutí USA za předčasné přehnané situaci. Okomentoval ve vysílání rádia zet Jan Šír odborník na postsovětský prostor fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. **mluvčí 4,** Pokud Rusko skutečně hodlá dosáhnou těch svých cílů, tak jak o nich už dalo najevo...

CENA GRATIAS TIBI: CHCETE POMOCI ZLEPŠIT SVĚT?

TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Týdeník školství, Strana: 20, Autor: (red), Vytištěno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 18:11, Čtenost: 50 000, Vydavatel: Dictum, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Projekty, AVE: 23 049,90 Kč, GRP: 0,56

...Karlovy, propojuje studenty Lékařské fakulty a Katedry marketingové komunikace a public relations Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd, kteří mají velký podíl na kampani a popularizaci projektu. Znáte i vy někoho, kdo se aktivně snaží zlepšit své okolí? Poděkujte...

Jak je to s tou Ukrajinou? URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: pravdive.eu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 01:14, Celková návštěvnost: 111 840, RU / den: 500, Vydavatel: pravdive.eu, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01, Návštěvy za měsíc: 36 225

napsal Toník Na internetu jsem objevil zajímavý ROZHOVOR se členem Pražského centra pro výzkum míru z katedry bezpečnostních studií IPS FSV na Univerzitě Karlově Janem Ludvíkem, který tvrdí, že současné dodávky zbraní na Ukrajinu jsou podle něj v rámci cílení … Pokračování textu ›

NATO vysílá další lodě a letadla k posílení obrany východní Evropy

RÁDIO, Datum: 25.01.2022, Zdroj: Frekvence 1, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 08:11, Poslechovost pořadu: 205 344, Provozovatel: Frekvence 1, a.s., Země: Česko, Pořad: 07:00 Zprávy, AVE: 53 867,00 Kč, GRP: 2,28

...aktivity Ruska v okolí Ukrajiny, jakým způsobem se situace může vyvinout, řekl na našem sesterském rádiu Zet odborník na postsovětský prostor z fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Jan Šír. **Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK** Pokud...

Fakta: Nečas, Sobotka, Babiš. Za koho byla nejmenší korupce? URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Petr Juna, Pavel Kasík, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 09:14, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Život v Česku, Domácí, Fakta, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...vlastnickou průhlednost mají potenciál přispět k lepšímu životu v Česku," vysvětluje pro TI ekonom Petr Janský z Institutu ekonomických studií FSV UK. Janský také připomíná tři oblasti, které by se v rámci českého předsednictví měly stát prioritními. „Daňové úniky velkých firem, daňové úniky...

Výstava inspirovaná odkazem fotografa a pedagoga Filipa Lába URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: prazskypatriot.cz, Autor: Cen, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 14:04, Celková návštěvnost: 248 540, RU / měsíc: 201 081, RU / den: 11 575, Vydavatel: Pražský Patriot s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Výstavy, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,13

...od 11. února do 2. dubna a bude na ni navazovat doprovodný program. Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále...

4 evropské univerzity formující novou generaci inovativních lídrů URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: applerecenze.cz, Autor: Michal Šafránek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 17:02, RU / měsíc: 2 460, RU / den: 168, Vydavatel: Jana Kunovská, Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,00

...famfrpálu. Na DU se samozřejmě zabývají mnohem aktuálnějšími tématy – z nichž většina má moc změnit svět. Pro začátek je to domov renomovaných Fakulta sociálních věd a zdravotnictví kde se různorodá komunita 4 700 vysokoškoláků, 3 300 postgraduálních studentů a více než 350 učitelů zabývá...

Nepřejeme si evakuaci Čechů z kyjevské ambasády, ale nemůžeme ji vyloučit, říká premiérův poradce URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Lukáš Matoška, Zuzana Marková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 17:21, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...snaží vědět o tom, které občany kde má, aby jim mohla v případě potřeby pomoci," ujišťuje Pojar. Jan Šír z Institutu mezinárodních studií při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy upozorňuje, že ve věci hrozícího konfliktu nejde jen o Ukrajinu nebo východ starého kontinentu. „Rusové působí...

Vláda zváží zvýšení poplatků za rádio a televizi. Babiš by je odpustil důchodcům URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Dominik Stein, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 17:48, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...jak vypadalo například tehdejší zpravodajství," oponuje mu Barbora Osvaldová, mediální expertka, novinářka a vysokoškolská pedagožka působící na Fakultě sociálních věd UK. Babiš poplatky navyšovat rozhodně nechce, jsou podle něj dostatečně vysoké, expremiér naopak chce žádat jejich odpuštění....

Obavy z ruské invaze na Ukrajinu neochabují

TV, Datum: 25.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 21:13, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 3 602 404,00 Kč, GRP: 9,67

...---------- Odborníci se také shodují, že ponechat diplomaty na Ukrajině je správným krokem. **Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova** Myslím si, že se jedná o důležitý signál podpory Ukrajině, protože v tom případě, kdyby byla nařízená nebo...

Napětí kolem Ruska a Ukrajiny

TV, Datum: 25.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 00:57, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 3 028 914,00 Kč, GRP: 0,75

...hosty dnešní Devadesátky. Ondřej Soukup, redaktor Hospodářských novin, je s námi ve spojení, a taktéž Jan Šír z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Pánové, dobrý večer přeju. **Ondřej SOUKUP, redaktor HN** Dobrý večer. Dobrý večer. ...

Ekonomické dopady rusko-ukrajinského konfliktu

TV, Datum: 25.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 00:57, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 1 119 258,00 Kč, GRP: 0,75

...vyřešit mírovou cestou. **Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka** A naším hostem je Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý večer. **Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK** Dobrý den. Vanda KOFROŇOVÁ,...

Jak číst kroky Kremlu

TISK, Datum: 26.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 8, Autor: KAREL SVOBODA, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 03:09, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 84 363,79 Kč, GRP: 1,70

Spíše než o Ukrajinu jde možná Putinovi o zvýšení napětí, které mu hraje do karet Je pochopitelné, že v současné situaci potenciální rusko-ukrajinské války dostávají slovo odborníci na vojenské záležitosti a jejich rozvahy o možnostech obou armád. Na druhou stranu není ani nezajímavé se podívat na...

Macron chce „nasrat neočkované“. A hlavně znovu vyhrát volby URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Jakub Šindelář, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 06:26, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, Vydavatel: A2 o.s., Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

...ústavního soudu. V případě podobné situace mezi prvním a druhým kolem se volby opakují celé. Autor je doktorand na Katedře evropských studií Fakulty sociálních věd UK....

Pandemie se podepsala na duševním zdraví studentů. Jak se změnil jejich život a kam se obrátit, pokud potřebuješ pomoc? URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: refresher.cz, Autor: Ilona Hobzová Ilona Hobzová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 07:34, Celková návštěvnost: 2 431 516, RU / měsíc: 1 762 151, RU / den: 785 361, Vydavatel: REFRESHER, s.r.o., Země: Česko, AVE: 67 500,00 Kč, GRP: 8,73

...první vlny pandemie zkoumal mezinárodní projekt, do kterého se v České republice zapojil Sociologický ústav Akademie věd ČR ve spolupráci s Fakultou sociálních věd . Výzkum se zaměřil především na tělesnou, duševní a společenskou pohodu studentů. Článek pro předplatitele REFRESHER+ nebo ...

Fotograf Gallery uvede výstavu inspirovanou odkazem nedávno zesnulého fotografa a pedagoga Filipa Lába URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: lifestylenews.cz, Autor: By admin, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 09:20, RU / měsíc: 12 264 , RU / den: 876, Vydavatel: lifestylenews.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...února do 2. dubna a bude na ni opět navazovat doprovodný program. Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále...

Matúš Halás URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 11:03, RU / den: 25 000, Vydavatel: iir.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,28

...ředitele výzkumu Ústavu mezinárodních vztahů, seniorní výzkumný pracovník a člen Centra evropské politiky. Vystudoval mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.) a politologii na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě (Mgr.). V minulosti působil...

„Všem nám jde o to, aby nebyla válka.“ Politici doufají v mírové řešení konfliktu Rusko–Ukrajina, expert je skeptičtější URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: pezvkl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 11:40, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...útoky či různé sabotáže. Poměrně skeptický je vůči diplomatickému řešení expert na postsovětský prostor z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Jan Šír. Připomněl anexi Krymu a to, že za uplynulých osm let se diplomatické řešení této záležitosti nepodařilo najít....

Trilogie Druhá derivace touhy už má třetí díl URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: klubknihomolu.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 17:11, RU / den: 5 000, Vydavatel: klubknihomolu.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...ambice, dopadl mnohem lépe, než se obecně čekalo. Vtip číslo jedna. (str. 22) O autorovi Tomáš Sedláček vystudoval teoretickou ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde obdržel titul Ph.D. a vyznamenání děkana. Dnes zde vyučuje filosofii, ekonomii a dějiny ekonomických teorií....

Konflikt na Ukrajině eskaluje. Bezpečnostní expert o možných scénářích URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 17:59, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...dění na Ukrajině ovlivní Česko? Nejen to byly otázky středečního Epicentra Blesk Zpráv s odborným asistentem na Katedře bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Janem Ludvíkem. ...

Západ na nás stupňuje tlak, tvrdí Lavrov. USA čekají ruský útok proti Ukrajině do poloviny února URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: avezem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 18:34, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...státy coby nejvlivnější světový aktér samozřejmě disponují kvalitní zpravodajskou sítí, řekl v ČT politolog Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd UK Jan Šír. „Západ standardně nepanikaří, pokud k tomu není skutečně důvod. A vzhledem k tomu, že Rusko napadlo Ukrajinu v roce 2014 a...

CO ZNAMENAJÍ VÝSLEDKY NĚMECKÝCH VOLEB PRO ZAMĚSTNANCE A ODBORY
TISK, Datum: 27.01.2022, Zdroj: Revue Sondy, Strana: 24, Autor: KLÁRA KLOUČKOVÁ, Vytištěno: 10 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 00:12, Vydavatel: SONDY, s.r.o., Země: Česko, AVE: 27 765,69 Kč

V Německu se v září konaly volby do spolkového sněmu, zákonodárného orgánu země, z nichž vzešla tzv. semaforová koalice (Ampel-Koalition) sociálních demokratů (SPD), Zelených (Grüne) a liberálů (FDP). Své jméno získala podle typických barev těchto na vládě podílejících se stran. Koalice představila ...

Jan Šír: Že by Rusové šli až do Kyjeva, dává z Putinova pohledu smysl
TISK, Datum: 27.01.2022, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 6, Autor: JIŘÍ PONDĚLÍČEK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 00:25, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko

Politolog upozorňuje, že aktuální ruské chováním je logickým vyvrcholením vývoje Odborník na postsovětský prostor Jan Šír v rozhovoru pro Týdeník FORUM vysvětluje, proč došlo k takové eskalaci napětí mezi Ruskem a Ukrajinou. A upozorňuje na to, že Vladimir Putin popírá existenci samostatné Ukrajin...

Když se bojíte opustit les. Strach i nezájem na hranicích Evropy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: heroine.cz, Autor: Barbora Postránecká, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 00:46, RU / měsíc: 366 893, RU / den: 7 631, Vydavatel: Partners media, s. r. o., Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,08

...mají často bytostnou potřebu vypadat jako někdo, kdo nikoho přes hranice nepustí," konstatuje Tomáš Weiss z katedry evropských studií na fakultě sociálních věd UK. Tato skutečnost dovedla podle něho polskou vládu až k tomu, že je snad ještě tvrdší, než by možná sama chtěla. Jelikož se ale...

To my jsme ti praví starostové, chtějí ve volebním boji o radnice hlásat lidovci
TISK, Datum: 27.01.2022, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 4, Autor: Michaela Ryšavá, S přispěním Ondřeje Leinerta, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 02:42, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 200 236,60 Kč, GRP: 1,65

...jeho. Takže tím rostly i voličské preference hnutí STAN a Pirátů, ty také nebyly vnímány jako tradiční strany," říká politolog Petr Juptner z Fakulty sociálních věd UK, který se zaměřuje na komunální politiku. Jenže lidovci právě punc tradiční strany mají a snahou zdůraznit svůj komunální původ...

Očkování dětí proti nemoci COVID-19 podporují na sítích pouhá 3 % diskutujících. Největším hybatelem debaty se stal Karel Janeček URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: feedit.cz, Autor: FeedIT.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 07:33, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: Daniel Dočekal, Země: Česko, Rubrika: Tisková zpráva, #NEWTON Media, NEWTON Media, AVE: 6 500,00 Kč, GRP: 0,03

...kvalifikovaných odborníků. Mediální analýzu očkování provedl Newton Media v rámci projektu Infomore.cz, který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd UK v Praze a Lékařskou fakultou MU v Brně. Tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok sleduje mediální pokrytí epidemie...

Ruská invaze na Ukrajinu? Česko může být další, hrozí i migrační vlna, varuje expert URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 08:04, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Epicentrum, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...to, že je nevyhnutelná, uvedl v Epicentru Blesk Zpráv k eskalující situaci na ukrajinské hranici Jan Ludvík z Katedry bezpečnostních studií FSV UK v Praze. Právě přítomnost sta tisíc ruských vojáků považuje za poměrně jasnou zprávu od Vladimira Putina. Ve studiu řešil i možné dopady na Česko -...

Svět za hranicemi (3) URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 17:41, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, Vydavatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, AVE: 19 000,00 Kč, GRP: 3,80

...situace na Ukrajině byla dalším tématem pořadu Svět za hranicemi. O tom, co se na Ukrajině děje, promluvili ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Fakulty sociálních věd UK Ondřej Dytrich a armádní generál v záloze Jiří Šedivý. ...

Krize mezi Ruskem a Západem

TV, Datum: 27.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 03:43, Sledovanost pořadu: 27 812, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 660 021,00 Kč, GRP: 0,31

...velitel speciálního oddělení SOG Dobrý večer. **Michal KUBAL, moderátor** A zdravíme i Jana Ludvíka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer. **Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií** Dobrý večer. ...

Ukrajinské „má dáti – dal“

TISK, Datum: 28.01.2022, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 9, Autor: Karel Svoboda, Vytištěno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 03:43, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 201 784,29 Kč, GRP: 5,05

Zkusme se vcítit do mysli ruského prezidenta Vladimira Putina: co všechno v jeho představách může mluvit pro otevřenou akci proti Ukrajině – a co ho od ní naopak může odradit? Omotivaci Vladimira Putina vlastně nic nevíme, což jen zavdává důvod ke spekulacím. Putin několikrát zpochybňoval teritori...

Fotograf Gallery uvede výstavu inspirovanou odkazem nedávno zesnulého fotografa a pedagoga Filipa Lába URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 28.01.2022, Zdroj: mistnikultura.cz, Autor: Zuzana Hošková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 08:26, RU / den: 5 000, Vydavatel: mistnikultura.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

...a bude na ni opět navazovat doprovodný program. Autor článku: Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále fenoménu...

Newton Media: Očkování dětí proti koronaviru na sítích podporují 3 % diskutujících URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 11:37, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...poznamenala Maňhalová. Mediální analýzu očkování provedla Newton Media v rámci projektu Infomore.cz, který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a Lékařskou fakultou Masarykovy Univerzity v Brně. Foto: ilustrační snímek Depositphotos ...

Rozhovor s Antonii Doležalovou

RÁDIO, Datum: 28.01.2022, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 13:38, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 8:30 Jak to vidí

...u rozhovoru na aktuální témata. Dobrý den přeje Zita Senková. Pozvání přijala docentka Antonie Doležalová, hospodářská historička, pedagožka na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a v Cambridge, členka Robinson College. Těší mě, paní Doležalová, že jste si na Jak to vidí opět našla čas. Dobrý...

KOMENTÁŘ: Putin má otevřené všechny možnosti. Co ho může od útoku odradit URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 28.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Karel Svoboda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 14:42, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...akci proti Ukrajině – a co ho od ní naopak může odradit? píše ve svém komentáři pro MF DNES odborník na Rusko a východní Evropu Karel Svoboda z Fakulty sociálních věd UK. O motivaci Vladimira Putina vlastně nic nevíme, což jen zavdává důvod ke spekulacím. Putin několikrát zpochybňoval...

Vstřícnost k Rusku a omezená pomoc Ukrajině. Německo čelí místy přehnané, ale i pochopitelné kritice URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 28.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 16:59, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...k rozdělení jednotné evropské reakce“ vůči ruské agresi. Podle odborníka na německou politiku Vladimira Handla z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy je ale silná vlna kritiky Německa do určité míry neoprávněná. „Zaznívají pochyby, jestli má Německo vůči ruské...

Šarm 18:04

RÁDIO, Datum: 29.01.2022, Zdroj: ČRo Pardubice, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 13:19, Poslechovost pořadu: 5 841, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 18:04 Šarm, AVE: 32 960,00 Kč, GRP: 0,06

...Klokočníková Eva Staňková. Hanka si Raková to byly kolegyně, které mě učili dělat rádio a myslím, že i s jejich pomocí jsem se dostal pak na fakultu sociálních věd a stál jsem Východočech. **mluvčí 11,** Já si myslím, že tady vám dáme šanci. mluvčí 4, ----------...

Tomáš Havránek: ČNB mohla inflaci srazit už v září posílením koruny URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 29.01.2022, Zdroj: e15.cz, Autor: Tomáš Havránek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 13:19, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,31

...eur a postupně dosáhne na alespoň třicetiprocentní podíl akcií ve zbývajícím portfoliu. Autor je profesorem na Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd UK ...

Praha má strategii pro rozvoj cirkulární ekonomiky, schválili ji zastupitelé URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 30.01.2022, Zdroj: prazskypatriot.cz, Autor: puc, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 14:34, Celková návštěvnost: 248 540, RU / měsíc: 201 081, RU / den: 11 575, Vydavatel: Pražský Patriot s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,13

...v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Ekonoma a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových...

Jiří Havelka: Diskuse tváří v tvář už jsou jako na internetu. Spojí nás jedině strach URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 30.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Tomáš Maca, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 19:52, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Magazín, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...kauzami. Málo si ale uvědomujeme, že za reportáží o paní Zdeně, ze které se stalo virální video a její autor o tvorbě virálu přednášel na pražské Fakultě sociálních věd, existuje reálný člověk. Balda je taky skutečný člověk, který strávil půl roku na půdě, kde si googloval na internetu, pak se...

Růst cen energií
TV, Datum: 30.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 20:41, Sledovanost pořadu: 121 532, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 13:05 Otázky Václava Moravce II., AVE: 3 451 833,00 Kč, GRP: 1,35

...Děkuju, že jste přijal mé pozvání, vítejte v Otázkách. Hezký dobrý den. **Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK** Dobrý den. **Václav MORAVEC, moderátor** Vítám i vedoucího dluhového poradenství Člověka v tísni Daniela...

Kyjev: Příště pošlete polštáře?
TISK, Datum: 31.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 30, Autor: TOMÁŠ LINDNER, JIŘÍ SOBOTA, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 00:19, Čtenost: 219 868, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Kontext, AVE: 1 113 477,48 Kč, GRP: 2,44

...chvílích vyvézt spojencům, tedy existuje," říká Vladimír Handl, specialista na německou zahraniční politiku z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. I ke kurdské výjimce však došlo až po tvrdé politické debatě. Německý přístup vychází z pacifistického reflexu,...

Doklady už brzy zmizí
TISK, Datum: 31.01.2022, Zdroj: Svět motorů, Strana: 36, Autor: Petr Slováček, Vytištěno: 39 768, Prodáno: 27 978, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 00:19, Čtenost: 184 377, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor - Ministr dopravy Martin Kupka, AVE: 528 127,41 Kč, GRP: 2,05

...to říkat, ale nejhezčí je stejně nahoře a dole… *** Martin Kupka * Narozen 28. října 1975 * Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy s titulem Mgr. * V letech 2000–2002 tiskový mluvčí Magistrátu hl. města Prahy * 2004–2008 tiskový mluvčí Krajského...

Rozhovor s Eliškou Bučkovou, Tomášem Slavíčkem a Tomášem Magnuskem
TV, Datum: 29.01.2022, Zdroj: TV Barrandov, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 03:43, Provozovatel: TV Barrandov, Země: Česko, Pořad: 20:15 INSTINKTY Jaromíra Soukupa

...je mistr světa ve stepu /souzvuk zvuků/. **Tomáš SLAVÍČEK, tanečník** Já jsem totiž dělal takovej, tehdy to byl novej obor na fakultě sociálních věd. A to byly mediální studia. Mě bavily média, i proto jsem třeba rád, že jsem, je to další zkušenost se podívat do zákulisí. A mně...

Jak se na podzim změní politická mapa?
TV, Datum: 30.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 09:31, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 153 868,00 Kč, GRP: 3,91

...na 30 %. **Marek BENDA, předseda pražské organizace; poslanec /ODS/** Úspěch je 34 mandátu, kdy můžeme vládnout samostatně v Praze. **Petr JÜPTNER, politolog, FSV UK** V žádném případě nemůžete odvozovat na základě výsledků parlamentních voleb, že by tedy v...

EU chystá řadu regulací v oblasti GIG ekonomiky URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: e-news.cz, Autor: red, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 09:45, Celková návštěvnost: 96 660, RU / měsíc: 77 559, RU / den: 5 842, Vydavatel: Gibbs&Co., s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,06

...veřejné politiky a taktéž i občané, kteří po nových regulacích volají. PAVOL FUKATSCH: Autor je nezávislý politický konzultant a absolvent IPS FSV UK. Foto: Pixabay Zdroj: Pavol Fukatsch ...

Blízká setkání 11:05

RÁDIO, Datum: 31.01.2022, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 12:23, Poslechovost pořadu: 163 470, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 11:05 Blízká setkání, AVE: 5 630 400,00 Kč, GRP: 1,82

...Přesně tak. Já mám strach z velkoměsta. Já potřebuju na ulici potkávat lidi, které znám. A já jsem, když jsem se dostal na vysokou školu na fakultu sociálních věd do Prahy, tak já jsem měl tendenci na eskalátorech pozorovat lidi, jestli už tam konečně vidím nějakého známého. A když jsem tam po 14...

O co vlastně Putinovi nyní jde (a co na to každý druhý Rus) URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 15:41, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...zlého muže. A zřejmě hlavně z vnitropolitických důvodů. Obává se o moc. Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko...

Studentská architektonická soutěž URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: bydleni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 17:07, Celková návštěvnost: 76 070, RU / měsíc: 298 300, RU / den: 22 469, Vydavatel: ABSTRACT s.r.o., Země: Česko, AVE: 22 000,00 Kč, GRP: 0,25

Skupina Saint-Gobain každoročně, již od roku 2004, pořádá mezinárodní soutěž pro studenty vysokých škol, zejména budoucí architekty, stavební inženýry a projektanty. Jejím cílem je umožnit jim prokázat své odborné znalosti na reálném projektu založeném na skutečných potřebách konkrétní čtvrti nebo m...

Praha začne uplatňovat principy cirkulární ekonomiky URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: ceskenovinky1.eu, Autor: Svetozár Plesník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 23:36, RU / den: 5 000, Vydavatel: ceskenovinky1.eu, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

...v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Ekonoma a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových...

Jednání o návrhu rozpočtu pro letošní rok

TV, Datum: 31.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.02.2022 02:59, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 5 164 236,00 Kč, GRP: 0,75

... **Mariana NOVOTNÁ, moderátorka** A se mnou ve studiu už je tady Daniel Kolář, ekonom z Institutu ekonomických studií z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Hezký večer. **Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK** Dobrý večer. Mariana...

2. ledna 2022 Seminář pro učitele Matematika pro život Praktické využití matematiky v běžných, ale i méně očekávatelných oblastech, představuje seminář Matematika pro život.

Už počtvrté ho v pátek 14. ledna 2022 od 9.00 pořádá Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská ČVUT v Praze (FJFI) společně s Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy (UK). Kurz zařazený do dalšího vzdělávání pedagogických pracovníku (DVPP) je určen především učitelům středních a základních škol, ale je otevřen i širší veřejnosti včetně studentů.
Fotogalerie (1)
„ Snažíme se ukázat neuvěřitelně široké využití matematiky v nejrůznějších atraktivních oblastech, které si někdy pod nudnými vzorečky a čísly zejména žáci a studenti na středních školách neumí dost dobře představit. A právě proto zveme na náš seminář přední odborníky z praxe, o kterých víme, že nejen matematice rozumí, ale umí o ní také poutavě povídat, “ říká doc. Jan Vybíral z Katedry matematiky FJFI (KM), který akci spolu se svou kolegyní doc. Lubomírou Dvořákovou připravuje.
Program vždy zajišťují přední odborníci zabývající se aplikací matematiky v nejrůznějších oblastech. Jistým překvapením pak může být účast známého moderátora České televize, ale také vyučujícího na Katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK Václava Moravce.
„ V předchozích letech jsme měli na tento seminář mimořádně pozitivní odezvu, proto se opět těším snad i na osobní setkání s kolegy, kteří pro matematiku získávají nové příznivce. Vím, že každé takové setkání nám všem vlije novou krev do žil a přináší novou inspiraci a motivaci, abychom krásy matematiky sdíleli dál ,“ vysvětluje doc. Lubomíra Dvořáková.
Zájem převyšuje kapacitu - registrujte se!
Seminář Matematika pro život se při svém vzniku inspiroval seriálem seminářů Matematické problémy nematematiků , který už řadu let společně připravuje FJFI spolu s MFF UK. Ten nabízí studentům nejen uvedených fakult přednášky expertů z různých oblastí. V předchozích letech převyšoval zájem kapacitu, proto je třeba se předem registrovat. Chystá se hybridní podoba akce (pokud aktuální epidemická situace dovolí), kdy se účastníci mohou rozhodnout, zda se zúčastní osobně v hlavní budově FJFI (Břehová 7, Praha 1), nebo dají přednost online podobě. Pro prezenční účast bude nutné předložit certifikát o očkování/prodělané nemoci/negativním PCR testu.
Další informace o semináři a možnost registrace najdou zájemci na webových stránkách
ČVUT
České vysoké učení technické v Praze patří k největším a nejstarším technickým vysokým školám v Evropě. V současné době máČVUT osm fakult (stavební, strojní, elektrotechnická, jaderná a fyzikálně inženýrská, architektury, dopravní, biomedicínského inženýrství, informačních technologií). Studuje na něm přes 17 800 studentů. Pro akademický rok 2021/22 nabízí ČVUT svým studentům 227 akreditovaných studijních programů a z toho 94 v cizím jazyce. Více na www.cvut.cz

Studenti

Článků v rubrice: 277

2. ledna 2022

Seminář pro učitele Matematika pro život

Praktické využití matematiky v běžných, ale i méně očekávatelných oblastech, představuje seminář Matematika pro život. Už počtvrté ho v pátek 14. ledna 2022 od 9.00 pořádá Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská ČVUT v Praze (FJFI) společně s Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy (UK). Kurz zařazený do dalšího vzdělávání pedagogických pracovníku (DVPP) je určen především učitelům středních a základních škol, ale je otevřen i širší veřejnosti včetně studentů.

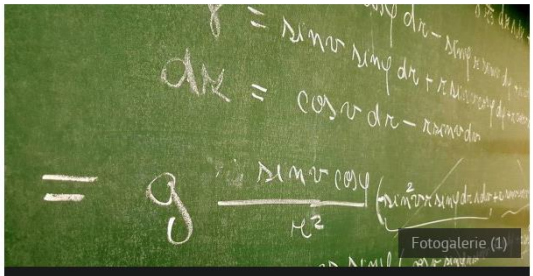

Ilustrační obrázek (zdroj FJFI)

„Snažíme se ukázat neuvěřitelně široké využití matematiky v nejrůznějších atraktivních oblastech, které si někdy pod nudnými vzorečky a čísly zejména žáci a studenti na středních školách neumí dost dobře představit. A právě proto zveme na náš seminář přední odborníky z praxe, o kterých víme, že nejen matematice rozumí, ale umí o ní také poutavě povídat," říká doc. Jan Vybíral z Katedry matematiky FJFI (KM), který akci spolu se svou kolegyní doc. Lubomírou Dvořákovou připravuje.

Program vždy zajišťují přední odborníci zabývající se aplikací matematiky v nejrůznějších oblastech. Jistým překvapením pak může být účast známého moderátora České televize, ale také vyučujícího na Katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK Václava Moravce.

„V předchozích letech jsme měli na tento seminář mimořádně pozitivní odezvu, proto se opět těším snad i na osobní setkání s kolegy, kteří pro matematiku získávají nové příznivce. Vím, že každé takové setkání nám všem vlije novou krev do žil a přináší novou inspiraci a motivaci, abychom krásy matematiky sdíleli dál," vysvětluje doc. Lubomíra Dvořáková.

Zájem převyšuje kapacitu - registrujte se!

Seminář Matematika pro život se při svém vzniku inspiroval seriálem seminářů Matematické problémy nematematiků, který už řadu let společně připravuje FJFI spolu s MFF UK. Ten nabízí studentům nejen uvedených fakult přednášky expertů z různých oblastí. V předchozích letech převyšoval zájem kapacitu, proto je třeba se předem registrovat. Chystá se hybridní podoba akce (pokud aktuální epidemická situace dovolí), kdy se účastníci mohou rozhodnout, zda se zúčastní osobně v hlavní budově FJFI (Břehová 7, Praha 1), nebo dají přednost online podobě. Pro prezenční účast bude nutné předložit certifikát o očkování/prodělané nemoci/negativním PCR testu.

Další informace o semináři a možnost registrace najdou zájemci na webových stránkách.

ČVUT

České vysoké učení technické v Praze patří k největším a nejstarším technickým vysokým školám v Evropě. V současné době máČVUT osm fakult (stavební, strojní, elektrotechnická, jaderná a fyzikálně inženýrská, architektury, dopravní, biomedicínského inženýrství, informačních technologií). Studuje na něm přes 17 800 studentů. Pro akademický rok 2021/22 nabízí ČVUT svým studentům 227 akreditovaných studijních programů a z toho 94 v cizím jazyce. Více na

Nejnovější články

Otužování v ledové vodě pro posílení imunity i psychiky

Tváří v tvář epidemii koronaviru si mnoho lidí uvědomilo, jak nutné je mít silnou imunitu, díky které se tělo dokáže před nemocemi bránit, nebo je alespoň protrpět s co nejmírnějším průběhem.

Seminář pro učitele Matematika pro život

Praktické využití matematiky v běžných, ale i méně očekávatelných oblastech, představuje seminář Matematika pro život. Už počtvrté ho v pátek 14. ledna 2022 od 9.

Písně lidu fyzikálního (2)

Začátkem minulého roku jsme psali o prvním dílu rozverné publikace Písně lidu fyzikálního (https://www.3pol.cz/cz/rubriky/recenze/2639-pisne-lidu-fyzikalniho).

Zpět

Klíčové výzvy pro kabinet Petra Fialy

TV, Datum: 02.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 00:50, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 857 304,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Podle premiéra bude letošní rok jedním z nejsložitějších od vzniku Česka. Ukázal na to v novoročním projevu. Místopředsedové koaličních stran projev ocenili a označili ho za státnický. Popsal podle nich hlavní problémy země a také dokázal nastínit řešení. Podle opozice ale v projevu chyběly konkrétní kroky. Podle bývalé ministryně financí Aleny Schillerové nezaznělo, kde chce vláda ušetřit. Předseda hnutí SPD Tomio Okamura označil projev za povrchní.

Tomio OKAMURA, předseda strany /SPD/
Petr Fiala správně pojmenoval stejně jako to pojmenovalo SPD ty tři hlavní oblasti, které je teď asi potřeba nejurgentnější řešit. Je to inflace, jsou to zvyšující ceny energií a situace kolem covidu. Problémem ale je, že v tom projevu mě zklamal tím, že byl dost povrchní, a tím pádem nenabídl žádné konkrétní řešení.

Jan JAKOB, místopředseda TOP 09 /SPOLU/
Tak já jsem přesvědčený, že to byl opravdu státnický proslov, kdy pan premiér přesně popsal to, co nás v příštím roce čeká, že pojmenoval, že 3 zásadní problémy, ať je to růst cen reakce, ať jsou to ceny energií a samozřejmě /nesrozumitelné/ jsou problémy, s kterými je potřeba pracovat. Vláda je na to nachystaná, a to je ten zásadní stav. Samozřejmě, včetně toho, jak zmiňoval dnes sounáležitost mezi lidmi. Protože tyto potíže, tyto výzvy, krize musíme překonat spolu.

Radek HOLOMČÍK, místopředseda strany /Piráti/
A já určitě oceňuju vlastně 2 věci, které tam zazněly a nesly se celým tím projevem. Jednak to bylo to, že pan předseda vlády nelakoval tu realitu narůžovo, nestavil potěmkinovské vesnice, na co jsme byli v posledních letech zvyklí, ale místo toho prostě popsal, popsal tu realitu takovou, jaká je. A ta druhá věc, kterou oceňuju tak, že tam vlastně zdůraznil, že ale přesto, že ta situace není úplně růžová, tak to můžeme zvládnout, pokud budeme jako společnost jako stát držet pohromadě, budeme se snažit táhnout za 1 provaz. Myslím si, že tohle to je přesně to, co by v takovémto typu projevu na Nový rok mělo zaznívat.

Alena SCHILLEROVÁ, poslankyně /ANO/
Tak za mě, za mě obrovské zklamání. Já jsem prostě čekala, že premiér Fiala naváže na to, o čem hovořil na počátku, když se stal premiérem, že bude spojovat společnost, že bude premiérem i pro ty, kteří nevolili pětikoalici, ale dnes jsem měla pocit, jako by pokračovala volební kampaň, kde se znova tady vytvářely nějaké představy o vyřešení inflace, už se řeklo na konci roku, ta inflace přišla, a zase odejde po roce a půl, po dvou letech, protože z velké části importovaná. Pak mluvil o schodkovém hospodaření, jako by nevěděl, že máme za sebou 2 roky covidu a potřebovali jsme masivně investovat, K čemus jsme nakonec i vyzývali do společnosti, ale pořád jsme neslyšeli, kde budou ty úspory provedeny. Víme zatím o prvním kroku, a to je to, že sáhli na platy vlastně těch nejpotřebnějších.

Petr GAZDÍK, místopředseda hnutí /STAN/
Ta situace s nástupem mutace Omikron je teď mnohem složitější, než to bylo dřív, protože všeobecně to vypadá, že se jaksi incidence covidu snižuje, tak uvidíme, jak. Co se děje v Dánsku, ve Francii, v Británii a v dalších zemí, že mutace Omikron je schopná nastoupit velmi rychle v řádu dnů nebo jednoho týdne a celou tu situaci rapidně, rapidně změnit. My jsme na to připravení, my testujeme preventivně ve školách 2× týdně, a to všechny, všechny zaměstnance, všechny žáky ty očkované i neočkované, poté upravíme další opatření velmi, velmi akutně, takže teď všichni ví, co je čeká, jak ředitelé, tak rodiče, tak žáci.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
A novoročním projevu i o tom, co čeká příští vládu, budeme mluvit s politologem Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Josefem Mlejnkem, tak i vám přeji dobrý večer.

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Dobrý večer.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Tak prosím, jak ten novoroční projev hodnotíte vy. Byl dost státnický, nastínil nějaká řešení, snažil se sjednotit Česko nebo skutečně šlo o obecné proklamace tak jak někteří kritizují?

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Státnický byl, určitě se nový premiér snažil, jeho sjednocení společnosti nastínil jím závažné problémy, před nimiž stojí a bude stát v tom nadcházejícím roce. Ale na druhou stranu, ten projev přece jenom byl poněkud obecný, nepředstavil premiér Fiala nějaká konkrétnější řešení. Samozřejmě je to na něm, co je vhodné pro novoroční projev, možná ten novoroční projev je pořád ještě vhodnější hovořit trochu obecněji, ale ta konkrétně řešení budou muset přijít vzápětí od rozhodnutí vlády.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Tedy těm konkrétním problémům, které, kterými se bude vláda bezpochyby zabývat, bude to určitě COVID. Mimo jiné, tak ptala jsem se hejtmanů. Chci se zeptat i vás, jak se vy díváte na ten přístup, který vláda zvolila a volí na ten liberální přístup, na tu sázku na jednotlivce, aby každý byl odpovědný sám za sebe. Rozhodnul si, zda půjde do nějakého kolektivu, bude porušovat opatření, nebo nikoliv, je to správně?

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Mně se zdá, že to správné není, poněvadž už skoro 2 roky jsme v té pandemii a ukazuje, že pouhé apely na zodpovědnost jednotlivců nezabírají respektive nezabírají u dostatečného počtu. Zejména, pokud jde o pandemii a šíření nakažlivých chorob, tak skutečně tam je nutné, tu společnost jako utěsnit, jakmile je tam nějaká skulinka, tak ten, kdo si ji použije jako cestu pro své další šíření, a pokud by já nevím, čtvrtina společnosti odmítala nějakým způsobem přijímat nějaká přísnější opatření, přijmout na sebe přeci jen nějaké břímě, nějaké nějaká omezení, tak tzn. že ten virus tady bude mít skoro dálnici, čili tady zejména, pokud se prokáže, že je ta varianta Omikron skutečně mimořádně nakažlivá, pokud ta situace bude podobná jako v některých západoevropských zemích. Myslím si, že bude nezbytné nasadit nějaká přísnější opatření, právě i vynutitelná státem, a tady ten liberalismus přílišný podle některých vláda zatím předváděla, je to jakási setrvačnost vůbec volební kampani, a myslím si, že by od nich bylo rozdílnější, kdyby už teďko si vytvořila více prostoru pro případná, například přísnější opatření.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka

Na druhou stranu byla tedy vláda Andreje Babiše, ta přísnější opatření tady byla, byla tady spoustu příkazu, měnících se pravidel, a ani na to lidé neslyšeli a situace se nezlepšila. Tak nebylo třeba na čase zvolit trochu jiný přístup, a zkusit to, zda by nevedl nějakou lepší cestou?

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Tak samozřejmě tedy nějaká opatření byla. Ona se přece jen nějakým způsobem dodržovala, byť ne stoprocentně. Já si myslím, že přece jenom je rozdíl, když vláda vydá nějaká opatření nařízení, a samozřejmě měla by i potom zásadněji dbát na jejich dodržování, o něco více trestat ty, které porušují, ale přece jenom, vláda vydala nějaké řízení. Jsou nějaká opatření, kontroly jestli se dodržují nebo ne dodržují. To si myslím pořád něco, co přece jenom tomu viru zužuje manévrovací prostor, a potom takový pouhý liberalismus, když se vyhlásí, že nežijeme v komunismu a lidé mají především sami sebe kontrolovat. To s myslím, že přece jenom poskytne tomu viru širší možnosti, byť musím dodat, že přece jenom vláda nějaká opatření přijala. Není to postavené ta strategie jenom o tom přesvědčování, ale myslím si, že po těch zkušenostech, které máme, skoro důvod k pandemii, myslím si, že prostě.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Není na prosby čas.

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Na Morálku občanů to už nepůjde.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Asi se shodneme na tom, že důvěryhodnost nové vlády bude z velké části záviset na tom, jak dokáže vysvětlit každý 1 krok občanům. Tak daří se jí to, zatím daří se to novému ministrovi zdravotnictví Vlastimilu Válkovi?

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
No, tak zatím se jim to moc nedaří, tam byly 2 fáze. Ještě vlastně i před tím než pan ministr Válek se stal ministrem, tak dával různá vyjádření. Byla dost rozporná. Někdy byla takovou formu, která byla dost nesrozumitelná, až se to stávalo terčem vtipů. A pak nastala druhá fáze v zásadě informační embargo, že vláda i jednotliví členové byli velmi skoupí na to, jaká opatření se budou přijímat. Ministr Válek odkázal na to, že bude mít koncem prosince nějaká data, nebo až bude nějaká data z Velké Británie, že pak vláda, případně přijme nějaká ráznější opatření, čili zatím vlastně ta opatření, které vláda vydávala, ono jich moc není, jsou relativně umírněná. Asi ani není moc třeba vysvětlovat, takže zase musíme si počkat, co se stane, tak pokud situace bude vyžadovat přijetí nějaké širší palety opatření, pak to bude samozřejmě pro vládu, novou vládu zkouška, jestli to dovede udělat lépe, to vysvětlování veřejnosti, jestli byla ta opatření podobně /nesrozumitelné/ srozumitelné všechny.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Ono asi nebude ani jednoduché udržet to, že koalice je složená z pěti stran. Tak, aby se 1 problém komunikoval jedním způsobem, aby byl jeden problém, jedno řešení a jeden mluvčí, aby se zkrátka udržel tady ten model. Jak důležité to bude pro budoucí vládu a pro to, aby lidé dodržovali opatření, aby zkrátka chápali, že ten jeden problém má jedno řešení a že není více variant.

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Tak samozřejmě, že to důležité bude. To je, to je zcela zásadní. V okolních zemích je to zcela zásadní faktor, aby lidé důvěřovali stále vládě a těm opatřením, které vydává samozřejmě, pokud by vláda v tomto hovořila více hlasy, tak to vyvolá jenom zmatek, chaos a posiluje to nedůvěru společnosti v dodržování opatření. Čili jaká to vnímám, tak asi ta vládní strategie jediná logická by měla být taková, že o záležitostech spojených s pandemií a spojených s pandemií primárně hovoří pan ministr zdravotnictví, popřípadě samozřejmě premiér, plus ministr vnitra, jemu také ještě náleží. Některé záležitosti, které se týkají boje s pandemií, ale že zrovna tito 3 představitelé vlády domluví, a že to samozřejmě v praxi, jak jsem říkal, primárně bude ministr zdravotnictví a ostatní členové vlády budou v tomto ohledu v zásadě dodržovat tu vládní /nesrozumitelné/ a nebudou vstupovat do toho nějakými svými návrhy, nápady nebo nějakou kritikou.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Jak silnou osobností podle vás vlastně Vlastimil Válek je? Jak je hodnocen, ať už o odbornou veřejností nebo i třeba laickou?

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
To se dobře ukáže, protože on jako politik, tak já ho můžu vnímat jen jako politika. Nechci a nemohu ho hodnotit jako lékaře, tak jako politik on byl mluvčím jako vlastně opozice, pokud jde o covidovou pandemii, výraznou postavou opozice, pokud jde o covidovou pandemii. A v té opoziční roli samozřejmě, to k tomu patří, kritizoval vládu, vládní opatření, to, že jsou to opatření nejasná, chaotická a tak dál, a tak dál. A on teď se stal ministrem, teď se stal představitelem výkonné moci, a pro něj to samozřejmě taktéž je zkouška nebo pro něj to je výzva, jak se dokáže zpracovat, jak se dokáže vlastně otočit, přetočit a z politika opozičního se stal politikem vládním, takže já si ho teď netroufám hodnotit nebo uběhlo příliš málo času. Počkal bych nejméně v průběhu ledna, jak on bude postupovat jako vládní činitel, s tím hodnocením prostě počkal, až se bude moci projevit v nějakých, řekněme, náročnějších situacích.

Petra TUHÁČKOVÁ, moderátorka
Určitě bude i v hledáčku médií. Pane Mlejnku. Děkujeme a přejeme hezký večer.

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Děkuji za pozvání, na shledanou.

Politoložka Guasti: O demokracii musíme pečovat. Pandemie nám připomněla, jak je křehká URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 03.01.2022, Zdroj: ČRo - plus.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 02:47, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

V jakém stavu je demokracie po dvou bezprecedentních pandemických letech? Jak moc na globální krizi vydělávají populisté a autoritářští lídři? A jak si vede demokracie v Česku? Hostem Vinohradské 12 je politoložka Petra Guasti z FSV UK.

Zpět

N&N Bookmag URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.01.2022, Zdroj: novinyanovinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 06:41, RU / měsíc: 11 844, RU / den: 846, AVE: 1 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

„To je ta země zaslíbená, zvěře a ptáků plná, mlékem a strdím (medem) oplývající.“ S těmito slovy přivedl mytický český prapředek praotec Čech svůj lid do země, kterou políbil, požehnal jí a právě po něm byla pojmenovaná „Čechy“.

I dnes, téměř po 1400 letech (alespoň podle Hájkovy kroniky) dávají labužníci i zkušení odborníci na jídlo tomuto prapředkovi našeho národa za pravdu. Ovšem běžní turisté, ti se k tomuto poznání jen tak nedoberou. Česko je stále zemí, jejíž název je asociován především s pivem a knedlíky. Nic proti tomu. Správně vychlazené pivo a k tomu domácí knedlík s klasickou svíčkovou zůstává delikatesou, jež patří snad ke všem rodinným oslavám.
Málokdo ale ví, že tradiční česká kuchyně má ve svém repertoáru tak široký výběr pochutin, že by se – co do množství jednotlivých druhů – dal bez nadsázky přirovnat ke kuchyni francouzské. Vedle receptů z běžného masa zde najdeme i speciality jako koroptvičky, holoubata, zajíce, kůzlata, bažanty, divoké kachny a husy, zvěř jelení i divočáky.
Milujete sladkovodní ryby? Pak se těšte na bohatou paletu: na českém menu máme třeba candáta, amura, štiku, pstruha, sumce či úhoře. V budoucnu možná dojde i na další pochutinu. Díky iniciativě „zachraňte lososa“ můžeme doufat, že i tato ryba se jednou vrátí do našich řek.
Ovšem jen těžko lze opomenout kapra, který je nedílnou součástí tradiční vánoční tabule v Česku. V prosinci se ho pravidelně vyloví téměř deset tisíc tun. To při deseti milionech obyvatel opravdu není málo – vychází to na jeden kilogram kapřího masa na jednoho strávníka všech věkových kategorií.
Králík na smetaně Foto: Kateřina Sýsová
Šneky a lanýže „chrání“ zákon
Kdo z nás si ještě pamatuje, že Čechy a Morava patřívaly v Evropě k nejvýznamnějším producentům chřestu, a to v té nejvyšší kvalitě? Bohužel ani ti nejstarší z nás, vždyť chřest nebyl u nás příliš znám a oblíben ani v době své největší slávy. A přitom jeho pěstitelé obhospodařovali císařský dvůr ve Vídni, v Německu i v Římě, dokonce se vyvážel do Francie! Měl světovou pověst, skoro jako plzeňské pivo. Doba nastupujícího komunismu jeho úspěšné tažení světem zarazila – poslední chřest byl u nás sklizen v roce 1955. V novém režimu patřil do gastronomické kategorie zvané „buržoazní přežitek“ a s touto nálepkou neměl šanci na přežití.
Bohužel tato luxusní pochoutka, u německých sousedů tak oblíbená, nenašla cestu na české talíře doposud. Nezbývá věřit, že iniciativy a projekty podporující chřest pomohou dostat tuto výjimečnou a zdravou delikatesu zpět na český stůl, neboť chřest z našich končin chutná opravdu výtečně. Potřebuje velmi specifické, lehké a písčité půdy. A právě takové jsou k dispozici na jižní Moravě, obzvláště v okolí Ivančic.
Podobný osud jako chřest zažívají i čeští šneci zahradní. Ti končí na francouzských stolech – z Česka se tam ročně vyveze něco přes 500 tun šneků; jde skoro výhradně o ruční sběr ve volné přírodě. Přitom v Česku se jich nesní za rok ani 10 tun. A to hlavně o Vánocích. Kupodivu ožívá prvorepublikový zvyk městské smetánky zajít si na štědrovečerní oběd do restaurace na šneky. Inu, Česko, to dítě bohémské, mělo vždy ambivalentní vztah k elitám. I na talíři – český plebejec sotvakdy šneka ochutná.
Zakázán je lov původních českých raků a podobný osud potkal i sběr lanýžů. Přestože druh lanýže označovaný „Böhmische Trüffel” (český lanýž) je v německém gurmánském světě hitem, u nás se sbírat nesmí; ledaže pro vědecké účely. Kolik gurmánských experimentů tak můžeme provést u domácího stolu, aniž bychom překročili zákon? Povolen je ovšem sběr hřibů – těmi plníme košíky s vášní a jíme je do sytosti. Průměrně naloží každá česká domácnost do košíků osm kilogramů hřibů ročně.
Svíčková Foto: Kateřina Sýsová
Dobrý kuchař je umělec – chce znát „rodný list“ svých surovin
A teď otázka: proč i přes všechny tyto domácí lahůdky dominují na jídelních lístcích dnešních restaurací položky mezinárodní kuchyně, sepisované v nejrůznějším názvosloví? Odpovědi z průzkumů gurmánských preferencí dávají – snad úsměvnou, současně asi i pravdivou – odpověď: „česká kuchyně je příliš…
těžká“. Je dobrá na ukojení hladu, takže je nezdravá, kromě toho je dlouhá na přípravu. A taky nepoužívá příliš mnoho koření. „Chci ochutnat něco nového,“ odpovídají čeští respondenti v různých gastronomických průzkumech. K tomu přidejme aspekt nejdůležitější – česká kuchyně se u nás bez obměny konzumovala téměř 40 let.
Generace před námi musely konzumovat buď to, co si doma samy vypěstovaly, nebo co se jim podařilo nakoupit v době, kdy všechny obchody nabízely stejný sortiment. Tomu, že dnešní senioři nemůžou králíka skoro už ani vidět, se nelze divit. Je přece o tolik lákavější dát si jídlo italské, řecké, mexické, čínské, indické. Název je sice často nevyslovitelný, o existenci poloviny použitého koření strávníci nikdy neslyšeli, mořské příšery na talíři nabízejí surrealistický pohled, ale láká to! Konečně vyzkoušet něco nového.
Panta rhei – všechno plyne, a to i v české kuchyni. K plotně se dostává mladá generace, která pomalými krůčky navazuje na slávu české kuchyně. A to nejen kvůli michelinským hvězdám. Žijeme ve vibrujícím světě plném přebytku, a současně strachu, že bychom o něj mohli přijít. Vědomě hledáme zklidnění. Zahradničení, nákup na farmářském trhu plném vůní a barev, společné vaření, posezení s přáteli… to jsou chvíle, které chceme prožívat stále znovu, neboť příjemným a veselým způsobem dobíjí ty naše často vybité baterie.
Potažmo pěstování si vlastního ovoce a zeleniny je přínosem k redukci globálního problému – plýtvání potravinami. Kdo si vypěstuje z vlastnoručně zasazeného semínka třeba červenou řepu, ten ji sní celou i se zelenými listy. A zůstane-li přece něco, skončí to v kompostu. Pěstitelé nevyhazují nic bez rozmýšlení do popelnic. Protože když vědí, kolik to stojí práce, péče i lásky, mají k výslednému produktu úplně jiný vztah, než když jej zakoupí za pár korun v supermarketu.
Znát „rodný list“ produktu, který použije při práci, požaduje dnes i každý dobrý kuchař. Umělec je od slova „umět“ – je to člověk, který umí skrze to, co dělá, vyjádřit osobní postoj. I špičkoví kuchaři jsou umělci, byť ne zcela standardní. Chtějí znát farmu, z níž odebírají ovoce, zeleninu či maso. Potkat majitele, poznat jeho prostředí, spatřit, jak roste onen produkt, který v kuchyni použijí. A skutečně vám potvrdí, že zpracují úplně vše, co nakoupí, do posledního lístku či morku kosti. Snad právě nedostatek těchto nejkvalitnějších produktů, případně nejisté dodávky, jsou oním důvodem, proč máme v Česku v současné době pouze dvě michelinské restaurace. Je vlastně přirozené, že se specializují právě na špičkovou českou kuchyni. Být výjimečný znamená být autentický. K tomu je potřeba pocítit vůni země, která je mým zdrojem a dodavatelem. Dotknout se tváří země zaslíbené.
Bábovka Foto: Kateřina Sýsová
Biofarmáři u nás nemají na růžích ustláno
Které lokace v Evropě patří k místům s největší hustotou kvalitních restaurací? Místa, kde šéfkuchařům roste vše tzv. pod nosem – čili dostane čerstvý produkt do kuchyně rychle a z bezprostřední blízkosti, a sice v té nejlepší kvalitě. San Sebastian v Baskicku běžný turista nezná. Ale srdce každého milovníka jídla hlasité zaplesá, jen když uslyší to jméno. Vždyť San Sebastian má v okolí 25 kilometrů restaurace s celkem 16 michelinskými hvězdami!
Dostat na stůl maso z volného chovu, ovoce a zeleninu pěstovanou lokálně, sezonně, organicky a k tomu ještě za nízkou cenu, to je sen každého, kdo myslí nejen na své zdraví a na chutě svých hostů, ale i na životní prostředí. Právě zde máme stále

hluboké rezervy. Vyschlá pole a spálené naděje – bohužel až příliš často doslova. Biozemědělec u nás nemá na růžích ustláno. Jedním z prvních průkopníků ekologického zemědělství v ČR je producent bio čajů a bio koření společnost Sonnentor. Firmu založili v roce 1992 Johannes Gutmann z Rakouska a Tomáš Mitáček z jižní Moravy. „Podnikáme na zásadách trvalé udržitelnosti a společenské odpovědnosti. To je pro nás každodenní samozřejmostí," říká jeden ze zakladatelů firmy. „Sdílíme odpovědnost za prostředí, v němž žijeme, a chceme ho uchovat pro naše děti a další generace," dodává Josef Dvořáček, který od roku 2009 navazuje na práci zakladatelů. A s úspěchem. Firma Sonnentor dnes patří v Evropě k uznávaným výrobcům špičkových bylinných čajů a koření.
Párek v rohlíku aneb Český hot dog Foto: Kateřina Sýsová
Praha je veganskou velmocí!
Pokud před deseti lety přijel do Prahy vegetarián nebo vegan, odpovědí na otázku, kde najde vhodnou restauraci, bylo často jen tázavě zvednuté obočí. Že se právě v této oblasti gastronomie stane Praha světovou špičkou, by tehdy asi věřil málokdo. A přece se tak stalo.
S populací pouhých jeden a čtvrt milionu obyvatel se Praha nachází na vrcholu žebříčku pěti měst, která mají nejvíce veganských restaurací na jednoho obyvatele. Původním propagátorem byla síť restaurací Loving Hut, která svou první pobočku v Praze otevřela v roce 2007. O 13 let později měla Praha už celkem 50 veganských (tedy čistě rostlinných) restaurací. Nejznámější světový veganský průvodce Happy Cow připravil pro rok 2020 pořadí „Top Ten Vegan Cities in the World". První místa zabírají Londýn, New York a Berlín. Desátou příčku obsadila Praha! A nejen to. Na předních místech je Praha i v počtu restaurací vegetariánských. Podle Happy Cow jich s počtem 205 podniků měla v roce 2018 více než např. Frankfurt a Drážďany dohromady.
Česká kuchyně, kam kráčíš? Věříme, že do žaludků těch, jimž není jídlo lhostejné. Nejen těch, kteří ho konzumují, ale i těch, kteří pro něj připravují zákony. Kteří jej produkují, kteří s ním obchodují, kteří jej připravují a servírují. Pouze pokrmy připravené s láskou a péčí jsou lékem a životabudičem. Žijeme v době bezprecedentního luxusu, kdy se můžeme vědomě rozhodnout, kterou potravinu dát do úst, a kterou nikoli.
A život je příliš krátký na to, abychom jedli špatně – masově a bez jakéhokoli zájmu – připravené pokrmy.
Kateřina Sýsová je česko-německá publicistka, fotografka a kurátorka. Vystudovala žurnalistiku na FSV UK, fotografii na ITF a teorii a dějiny umění na UMPRUM. Stěžejním předmětem její tvorby je inscenovaná fotografie. Cíleně pracuje s fotografickým vtipem a kýčem. V minulosti se podílela na knihách. Aby po nás něco zůstalo: příběhy novodobých zámeckých pánů a Rozhovory na hraně zítřka. Fotograficky ilustrovala básnickou sbírku Zastaveni. Byla oceněna Asociací profesionálních fotografů v kategorii Osobnost mladé české fotografie do 30 let za rok 2020. Její práce je možné najít na Instagramu pod profilem @kejtsy.
Tento rozhovor je součástí dvojjazyčné publikace kombinující atributy knihy a magazínu s názvem N&N Czech-German Bookmag. Všímá si fascinujících osobností, které spojují Čechy s jejich nejdůležitějším sousedem a největším obchodním partnerem – Němci. Lze ji objednat například přes portál Albatros Media

#česko #fotografie #jídlo #kultura #německo #osobnost #umění

Česká kuchyně, Quo Vadis?

Málokdo ví, že české kulinářství mívalo stejně bohatý sortiment jako třeba francouzské. Naši rodiče a prarodiče na to zapomněli, ale mladá generace opět začíná objevovat kouzlo zvěřiny, ryb nebo třeba chřestu.

3. 1. 2022 | Danuše Siering

→ Sdílet na LinkedIn → Tweet → Autor – Danuše Siering

Utopenci Foto: Kateřina Sýsová

Článek si můžete přečíst i v němčině: Tschechische Küche, Quo Vadis?

„To je ta země zaslíbená, zvěře a ptáků plná, mlékem a strdím (medem) oplývající." S těmito slovy přivedl mytický český prapředek praotec Čech svůj lid do země, kterou políbil, požehnal jí a právě po něm byla pojmenovaná „Čechy".

I dnes, téměř po 1400 letech (alespoň podle Hájkovy kroniky) dávají labužníci i zkušení odborníci na jídlo tomuto prapředkovi našeho národa za pravdu. Ovšem běžní turisté, ti se k tomuto poznání jen tak nedoberou. Česko je stále zemí, jejíž název je asociován především s pivem a knedlíky. Nic proti tomu. Správně vychlazené pivo a k tomu domácí knedlík s klasickou svíčkovou zůstává delikatesou, jež patří snad ke všem rodinným oslavám.

Málokdo ale ví, že tradiční česká kuchyně má ve svém repertoáru tak široký výběr pochutin, že by se – co do množství jednotlivých druhů – dal bez nadsázky přirovnat ke kuchyni francouzské. Vedle receptů z běžného masa zde najdeme i speciality jako koroptvičky, holoubata, zajíce, kůzlata, bažanty, divoké kachny a husy, zvěř jelení i divočáky.

Milujete sladkovodní ryby? Pak se těšte na bohatou paletu: na českém menu máme třeba candáta, amura, štiku, pstruha, sumce či úhoře. V budoucnu možná dojde i na další pochutinu. Díky iniciativě „zachraňte lososa" můžeme

Zpět

Vinohradská 12 - Petra Guasti

RÁDIO, Datum: 03.01.2022, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 16:04, Poslechovost pořadu: 38 776 , Pořad: 08:33 Vinohradská 12, AVE: 5 379 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,43

mluvčí
/anglický text/

mluvčí
/anglický text/

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Další rok strávený ve stínu pandemie připravil zkoušku odolnosti pro demokratické vlády a instituce po celém světě. Debata o tom, jak obstály, není u konce. Stejně tak pokračuje diskuze o tom, jak demokracii před sílícími útoky ubránit. V jakém stavu po dvou bezprecedentních covidových letech je? Jak moc na současné situaci vydělávají populisté a autoritářští lídři? A jak si na Prahu roku 2022 vede demokracie v Česku? Je pondělí 3. ledna. Tady je Lenka Kabrhelová a Vinohradská 12, zpravodajský podcast Českého rozhlasu. Petra Guasti, docentka politologie z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Dobrý den.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Globální dění už téměř dva roky de facto diktuje pandemie covidu-19. Má dalekosáhlé důsledky, byli jsme a stále dále jsme svědky poměrně nebývalých opatření. Uzavírají se hranice, částečně se omezil volný pohyb osob v teritoriích, kde to nebylo běžné, třeba i v EU. Zavádějí se nové povinnosti, třeba povinné očkování atd. A toto všechno se promítá i do samotného fungování jednotlivých společností. Vy se, paní Guasti, dlouhodobě věnujete stavu demokracie, na jedné straně i erozi demokratických mechanismů a na druhé straně tomu, jak je demokracie odolná nebo co pro ni můžeme dělat. Dá se jednoznačně říct, jestli covid znamená zvýšenou hrozbu pro liberální demokracii? Co jsme se za ty dva roky dozvěděli?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
V průběhu pandemie se podle většiny indexů demokracie, například Varieties of democracy, nacházíme ve vlně autokratizace. To znamená, že demokracie eroduje po celém světě, především se to týká zemí, jako je například Turecko, Maďarsko, Polsko, ale i Mexiko. To znamená, že v těchto zemích klesá kvalita demokracie. Trend už ale nastoupil před pandemií a jeden z aktuálních indexů, který se zabývá udržitelným vládnutím, nám ukazuje, že demokracie, které byly odolné už před pandemií, byly schopné se vyrovnat s výzvami, které jste zmínila. Především s institucemi, které byly odolné, ale také se svobodou tisku, s občanskými a politickými právy, nezávislostí soudnictví. Odolné demokracie zůstaly odolné dále a ty, kde už byly buď institucionální, nebo další trhliny, například polarizace, tak ta se v průběhu pandemie prohloubila. Na začátek bych řekla, že pandemie je takový akcelerant procesů, které už byly nastartovány před ní. Řadu procesů datujeme někdy kolem globální ekonomické krize.

mluvčí
/maďarský text/

mluvčí
Orbán tak bude vládnout pomocí dekretů. Původně ale musel každý dekret do patnácti dní posvětit parlament. Teď už souhlas poslanců není nutný.

mluvčí
Polský parlament schválil novelu zákona o médiích. Úprava legislativy znamená, že tamní mediální společnosti nebudou moct kontrolovat firmy mimo Evropskou unii. Změny nejvíce zasáhnou televizní stanici TVN, kterou vlastní americký kanál Discovery. Opozice už dřív návrh odsoudila jako útok na nezávislá média.

mluvčí
Zakážeme lidem opouštět území okresu. Budeme přesvědčovat naše občany, aby tři týdny zůstali na území svého okresu a pokud možno jej neopouštěli.

mluvčí
Necelé 4000 vojáků a 270 celníků budou od zítra dohlížet na dodržování zákazu pohybu mezi okresy. Na twitteru to píše ministerstvo vnitra.

mluvčí
Po víkendu totiž v Rakousku začne už čtvrtý celorepublikový lockdown. Spolková země se také stala prvním státem Evropské unie, který zavede povinné očkování proti koronaviru pro všechny dospělé. A právě tyto kroky se lidem v ulicích nelíbí. V centru Vídně je naše zvláštní zpravodajka Pavlína Nečásková. Kde přesně jsi? Jak to tam vypadá? Dobrý den.

Pavlína NEČÁSKOVÁ, redaktorka
Dobrý den. Já jsem v tuto chvíli na Heldenplatz, na Náměstí Hrdinů. Je to místo, kde se potkávala významná historie spolkové republiky a je to také místo, kde se potkávají velmi často lidé, kteří chtějí vyjádřit svůj názor. Zdá se, že právě tady jsou dnes protesty nejsilnější.

mluvčí
/německý text/

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
V tuto chvíli se objevují i taková varování, že demokracie je úplně vyčerpaná. Co nám covid ukazuje? Přežila se tato forma uspořádání, anebo třeba jen v nějakých ohledech vidíme mnohem silněji křehkost některých mechanismů a to, že jsme je možná zanedbávali, že jsme je nezvládli opečovat tak, aby fungovaly v době, kdy přijde krize?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Jak já s tím tématem pracuji, dlouho jsme si mohli myslet, že demokracie je něco, co jednou získáme a pak už to máme. Co nám

pandemie připomíná, je, že demokracie je křehká, že nic není nastálo, že je mnohem těžší demokracii získat a velmi snadné demokracii ztratit. Myslím si, že to, co je důležité, že na rozdíl od minulosti, kdy většinou ztráta demokracie spočívala například v pučích nebo nějakých vojenských juntách, které se dostávaly k moci, tak v současné době se kvalita demokracie snižuje, je to pomalá demokratická eroze. Není nějaký jeden velký moment, kdy do města vjedou tanky, to je velmi málo, tak jak se to třeba stalo v Barmě. To už je velmi nezvyklé.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Protože jsme spíš se ve stavu té pomalu vařené žáby. Jsme vůbec schopni pozorovat, v jaké fázi toho „vaření“ jsme?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Myslím, že různé země jsou v různé fázi a že je důležité, abychom jako odborníci a odbornice, ale i občané a občanky byli neustále na pozoru. Určité malé procesy se časem akumulují a je důležité nepřipustit něco, o co usiluje například technokratický populismus, a to je odpolitizování, hledání jen expertních řešení bez toho, aby existovala politická soutěž, a především otevřená politická diskuse o tom, jak bychom chtěli spolu žít.

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Myslím, že řada výzkumů, které poukazují na erozi nebo snižování kvality demokracie, nespokojenost občanů s demokracií jistě má pravdu, s tím se setkáváme, ale to, že občané jsou nespokojeni, může znamenat dvě věci. Může to znamenat, že preferují alternativní politická uspořádání, například autokratické nebo dokonce totalitní režimy, ale může to také znamenat, že se jim naše demokracie, jak v ní žijeme, zdá mělká, že by chtěli větší účast, že by chtěli větší zapojení občanů do rozhodování. Myslím si, že tyto dvě skupiny jsou velmi odlišné, mají velmi odlišné cíle a bylo by důležité, abychom věděli, jak velké skupiny v našich společnostech jsou.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
To jste mi nahrála na další otázku, která se týká právě nárůstu populismu a populistické rétoriky ve světě. Už loni, po necelém roce pandemické krize, se hodně mluvilo o tom a vlastně už bylo možné konstatovat, že jednoznačně jednodušší to v dobách podobné hrozby jako je globální pandemie má právě populistická rétorika, v nějakou fázi dokonce autokratické režimy, ale to už jsme trochu jinde. Ale když zůstaneme u populismu, co se po dalším roce ukazuje – třeba i s ohledem na výsledky různých voleb a procesů. Jsou populisté pak schopní dostát svým slibům a jsou stále tak v centru přízně lidí? Jsou ochotní lidé, voliči nebo veřejnost popřávat sluch populistickým politikům ve chvíli, kdy potřebují reálná opatření založená na faktech, a ne třeba jen na emocích?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Vím, že hodně často se slovo populismus skloňuje v médiích i v odborné literatuře a je důležité si uvědomit, že se jedná o určitý politický styl, o strategii politického boje, která je založená na rozdělování společnosti. Je to o antielitismu, to znamená, obrací se proti voleným zástupcům, kteří právě jsou u moci, ale ve chvíli, kdy se k moci dostává, se chová jinak. Mnohem lepší strategie pro ně je mít krize, které nejsou reálné a nejsou na reálném základě. Jako příklad bych dala uprchlickou krizi v zemích střední Evropy. Nemluvím zde o Balkánu, kde fyzicky se nacházely velké skupiny uprchlíků, nemluvím o a polsko-běloruské nebo litevsko-běloruské hranici. Mluvím o České republice, kde nebyli skoro žádní uprchlíci. Navíc existovala zkušenost z 90. let s integrací uprchlíků v průběhu balkánské války, ale vlastně bylo to jedno z nejdůležitějších volebních témat.

Miloš ZEMAN, prezident ČR
…a protože migrace je citlivé téma, tak spojení pana Drahoše s migračním přístupem je logické a oprávněné.

mluvčí
Já se vůči migrační krizi vymezuji naprosto jasně už od začátku kampaně. Neříkám v principu v zásadních věcech nic jiného než třeba Mirek Topolánek. Nechceme tady každého, je třeba zabránit migraci, je třeba pomoci těm lidem tam u nich.

Andrej BABIŠ, předseda hnutí /ANO/
Možná jste zapomněli, že se mi v červnu 2018 s mým přítelem Viktorem Orbánen povedlo konečně zrušit ty nesmyslné kvóty. Čísla ilegální migrace bohužel stoupají, boj Evropy proti pašerákům stále není dostatečný a já v tomto směru určitě oslovím kolegy a na příští Evropské radě to musíme vyřešit.

Tomio OKAMURA, předseda strany /SPD/
SPD říká jasně, státy mají právo využít veškerou sílu, včetně střelných zbraní, aby zabránily nelegální migraci. Máme právo bránit naší zemi, ta země je naše a není nějakých arabských nebo afrických muslimských migrantů.

mluvčí
S muslimskou Evropou nemám problém, řekl jste v roce 2009 na stranickém fóru Pirátů. Teď to vysvětlujete mladickou nerozvážností, jak najdeme v otevřených zdrojích. Takže teď je to jak? Máte problém s muslimskou Evropou?

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/
Mohl jste tu odpověď citovat celou. Zaznělo tam, že bych si přál svět bez hranic, který žije v míru. Víte, to byla doba, kdy ještě nebyla problémem migrační vlny, kdy jsme neměli problematickou Francii, problematické Německo.

mluvčí
Ale mluvilo se o tom, psalo se o tom, že by něco takového mohlo do budoucna hrozit.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/
Já jsem napsal reakci před dvanácti lety na fóru, pan premiér Babiš v roce…

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Populistům hodně jde rozdělit společnost, slíbit různé věci. Pravicoví populisté slibují větší sílu národa, levicoví populisté boj proti sociálním nerovnostem a technokratičtí populisté slibují stát jako firmu, že ho budou managovat jako firmu, zvládat to. Použijí své zkušenosti z byznysu. Politické sliby jsou jedna stránka, zvládání pandemie je druhá stránka. Obecně můžeme říci,

že z demokratických zemí ty, které to zvládly v globálním srovnání například OECD ekonomicky nejvyspělejších zemí, kam se řadí i Česká republika, velmi připravené na krizi byly státy jihovýchodní Asie, které už si pandemii v menším měřítku prošly. Už prošly testem, věděly, jaké instituce budou potřebovat, například že je nutné mít hygienické stanice, které jsou připravené atd. Jaké instituce musí mít, co je potřeba pro občany zajistit… Na druhé straně máme státy, kde byli u moci populističtí vůdci, například mohu jmenovat Bolsonara v Brazílii nebo bývalého amerického prezidenta Donalda J. Trumpa ve Spojených státech. Tu krizi si nejde přemyslet nebo proměnit. Rámování je sice velmi důležité, ale pokud je krize tak dlouhá, jako je pandemie, tak tam už se ukáže kvalita vládnutí. Je důležité, že to jsou často politické strany, které přichází k moci zvnějšku, například z byznysu, z ekonomické sféry, nemají zkušenost s mechanikou vládnutí. Často například když se mluví o nových poslancích, když přijde řada nových poslanců, je těžké se v institucích nějakým způsobem zorientovat. Myslím si, že celkově opravdu záleželo na tom, jestli byli ochotní dosahovat konsensu s existujícími institucemi, nebo naopak chtěli posílit svoji moc. Ale pokud pandemie trvá rok a půl, pak už je těžké neskládat účty. Viděli jsme v Izraeli Benjamin Netanjahu, trvalo to několikery volby, ale došlo k tomu. Donaldu J. Trumpovi se také nepodařilo obhájit. Především šlo o ekonomické dopady, ne o zvládnutí pandemie jako takové, ale o nezvládnutí ekonomických dopadů. Sliby jsou krásná věc a občané a voliči jsou jim ochotni uvěřit, ale když pak cítí na své peněžence, že pandemie není zvládnutá, například nárůst inflace atd. To si myslím, že je podobné jak ve Spojených státech, tak v České republice, v Izraeli.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Z druhé strany, kdybychom se na to dívali perspektivou zvládnutí nebo nezvládnutí krize, tak se ale také ukazovalo – a teď už se také dá konstatovat za ty dva roky –, že „zvládnutou“ krizi často mají autokratické režimy, které s občany příliš nediskutují, zavedou nějaké opatření a na základě toho se pandemie dá třeba utlumit, ale na úkor lidských svobod, demokracie atd. Jak v této konkurenci může demokratický systém obstát a udržet si svoji pozici, ve chvíli, kdy občané demokratických zemí často vidí, že jejich systémy jsou velmi pomalé a nezasahují prostě tak rychle a může to jít i na úkor třeba lidských životů, rozhodně třeba ekonomiky?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Myslím, že ještě nemáme konečná data z autoritářských režimů. Protože autoritářské režimy často mají velmi kreativní přístup k tomu, jak měříme dopady krize. Myslím si, že to bude ještě tak rok trvat, než získáme opravdu data například z Ruska o takzvané smrtnosti. Jeden údaj, který ty státy poskytují, je počet úmrtí na covid, ale pak dojde k tomu, že Světová zdravotnická organizace uvidí nárůst úmrtnosti a teprve se dozvíme, jestli statistiky byly pravdivé nebo nebyly. Myslím si, že to, co je důležité a to, co řada občanů chápe, že demokracie mohou být takové… v něčem nemají takovou agilitu. Samozřejmě, pokud máte systém brzd a protivah, pokud vláda musí skládat účty parlamentu, pokud existuje rovnováha, pokud se soudy zabývají tím, zda různé regulace jsou správně v pořádku, zda nařízení vlády jsou v souladu s ústavou, tak to samozřejmě snižuje agilitu, rychlost, schopnost rychlé reakce. Ale zároveň vlastně jde o to, aby se nám podařilo nejen zvládnout tu krizi, ale tady bych citovala z jednoho z rozsudků českého Ústavního soudu, který říká, že v pandemii má vláda odpovědnost nejen za zdraví občanů, ale také za zdraví demokracie. V demokratických státech musí být sladěno zdraví demokracie a zdraví občanů.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Jak v tom kontextu obstála česká demokracie? Když se na to díváte prizmatem uplynulých dvou let?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Myslím si, že česká demokracie, co se týče institucionální stránky, obstála dobře. Česká demokracie, instituce jsou velmi odolné. Na druhou stranu, co se týče vládnutí, tam to Česká republika zvládla velmi podprůměrně, v rámci 29 zemí OECD a EU je spíše ve spodní polovině. Není na úplném dně, tam nacházíme Mexiko, Turecko, Polsko a Maďarsko, ale nachází se někde ve středu. Ale co se týče demokratických institucí, myslím, že je dobře nastaven systém brzd a protivah, že často jsme si v posledních 30 letech kladli otázku o důvodu existence Senátu a i podle teoretika demokracie Dahla jsou soudy, především ústavní soudy a druhé komory, takzvaní strážní andělé demokracie. Nepotřebujeme je každý den. Ale ve chvíli, kdy během pandemie, která umožňuje politickým vůdcům především na začátku, kdy dochází takzvanému efektu „rally 'round the flag”, což je zvýšení podpory, to jsme viděli všude v prvních měsících, tak samozřejmě pokud vám občané zvýšeně důvěřují, tak to může znamenat, že chcete zvýšit svoji moc na úkor jiných institucí. Právě v tuto chvíli jsme se mohli opřít o instituce, jako je Ústavní soud, jako je druhá komora parlamentu, jejichž role je především dohlížet na zdraví demokracie a tak, aby veřejné zdraví nebylo na úkor zdraví demokracie. Myslím si, že byla absolutně důležitá svoboda tisku, síla občanské společnosti, ta dokázala do určité míry vybalancovat slabiny vládnutí. Jednou z největších slabin byl například nedostatek informací ze zdravotnictví. Tady přímo nastoupily neziskové organizace, které shromažďovaly data, zpřístupňovaly je občanům a v něčem byly schopné do určité míry suplovat roli státu ve chvíli, kdy stát nemohl, nechtěl, neměl kapacitu.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Takže jde o to, že máme instituce, které částečně fungují, ale možná druhá část, řekněme, politických institucí, které jsou součástí demokratického systému, je ale otázka, čím jsou naplněné a jestli náhodou nejsou vyprázdněné. Co nám krize ukázala? Ohrozil covid českou demokracii v nějakém aspektu?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Stejně jako pro ostatní země byl i pro českou demokracii covid velkou výzvou, kterou česká demokracie dokázala zvládnout. Myslím si, že tím, že sledujeme politické dění často každodenně, tak vidíme určité jevy, které vnímáme negativně, že mohu mít dopad na snižování kvality demokracie, ale už to často nevidíme ve chvíli, kdy se ty instituce zapojí. Že například Nejvyšší kontrolní úřad provádí pravidelné kontroly státních zakázek atd., že existují opravné mechanismy demokracie. Myslím si, že teď už víme, že samozřejmě není dokonalá. Je to nejméně nedokonalý systém tak, abychom spolu mohli mírově soužít. Aby co nejvíce lidí mohlo ve společnosti spolu nějakým způsobem existovat. Je samozřejmě důležité, že není neomylná, to víme, ale má možnost svoje chyby napravit. Má možnost identifikovat, kde jsou mezery. Myslím si, že zatímco instituce a vláda práva v České republice velmi obstály, tak co neobstálo, jsou samozřejmě jednotlivá ministerstva, vládnutí, nepředvídatelnost opatření, diskontinuita, nedostatek transparentnosti. Všichni si pamatujeme, že jsme seděli u televizních obrazovek, abychom věděli, jak náš život bude vypadat další den, další týden. Myslím si, že především během pandemie je velmi důležitá expertiza, že je velmi důležité, aby především vláda a exekutiva naslouchaly expertům. Je samozřejmě důležité, jak s tím pracují a zda jsou ochotní se řídit rozhodnutím expertů. A znovu právě v rozsudku českého Ústavního soudu bylo poukázáno na důležitý fakt a to je, že i když vláda, samozřejmě je velmi žádoucí, aby vycházela z doporučení expertů, tak samozřejmě nadále nese politickou odpovědnost. V České republice, ale i v řadě jiných zemí v průběhu pandemie často politici tíhli k tomu, aby expertizu používali

jako štít, jako zdůvodnění nepopulárních opatření. Ale nikdy nebylo sděleno, kdo byl konzultován. Například neprobíhaly při ekonomických opatřeních tak jako v minulosti konzultace se sociálními partnery, s občanskou společností tak, aby bylo jasné, zda opatření mají nějaký zamýšlený efekt. Takže myslím si, že expertiza sice byla často zmiňována, ale byla spíš ochranný štít politiky před politickou odpovědností.

Andrej BABIŠ, předseda hnutí /ANO/
V březnu někdo přišel s tím matematickým modelem a srpnu někdo. Sice byl to ten stejný člověk, ale už přišel o nějakém čase, který měly přijít nepřišli, takže to podle mě v této fázi zbytečná debata. Já nemám pocit, že bysme dělali něco špatně.

mluvčí
Národní koordinátor testování na koronavirus Marián Hajdúch na konci roku končí ve své funkci informaci Deníku N potvrdil Radiožurnálu. Zdůvodnil to tím, že je rozladěný z toho, jak ministerstvo zdravotnictví přistupuje k odborným názorům. Zároveň kritizoval nízkou míru testování na koronavirus.

mluvčí
Podle šéfky TOP 09 Markéty Pekarové Adamové zástupci vlády odmítají konstruktivní diskusi.

Markéta Pekarová ADAMOVÁ, předsedkyně TOP 09 /SPOLU/
Od pana premiéra nezaznělo ani jednou: Pojďte se dohodnout, pojďme najít nějakou společnou cestu. Za takových podmínek, kdy vládě nezáleží na tom, jak lidé zvládají epidemii i z hlediska ekonomiky, i zdravotní systém atd., tak my zítra nemůžeme hlasovat pro prodloužení nouzového stavu.

Andrej BABIŠ, předseda hnutí /ANO/
Pokud někdo zítra neschválí nouzový stav, tak bude přímo odpovědný za smrt našich spoluobčanů. Přímo odpovědný. Pokud se u nás zvýší smrtnost, tak nechť si to opozice vezme na triko.

Petr FIALA, předseda ODS /SPOLU/
Nekončí odpovědnost vlády za jednotlivé kroky. Nekončí to, že jsme připraveni s vládou jednat o dalším postupu. Vláda ale bude muset více přemýšlet nad tím, jaká opatření přijímá, jak jsou účinná. Bude muset více přemýšlet a naslouchat i názorům opozičních politických stran.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Když se bavíme o tom, že demokracie čelí velké výzvě – teď jsme chvíli mluvily v minulém čase, že demokracie v Česku obstála, ale asi je otázka, jak se bude vyvíjet další rok a co všechno nám přinese. Aniž bych chtěla cokoliv zakřikávat, samozřejmě si všichni přejí konec pandemie. Vyjevují se také nějaké odpovědi na to, jak můžeme demokracii opečovávat nebo s ní zacházet tak, aby na jedné straně docházelo k dobrému vládnutí, aby prostě jednotlivé složky včetně institucí fungovaly a také asi aby tomu veřejnost rozuměla, v čem a co může ona sama dělat?

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
To je samozřejmě otázka za milion dolarů. Kdybych na ni měla v odpověď, tak by to bylo báječné. Samozřejmě vždycky jde něco dělat. Myslím si, že absolutním začátkem je potřeba zájmu o demokracii. Že to je spíš, kdybych měla najít nějakou metaforu, tak demokracie je spíš taková velmi křehká, pokojová rostlina, kterou když nebudeme pravidelně zalévat, tak nám uschne. Myslím si, že je také důležité, aby různé složky ve společnosti plnily svoji roli. Myslím si, že v České republice nezávislá média velmi dobře plní svoji roli. Bude samozřejmě záležet na tom, jak se nová vláda vyrovná s faktem, že nyní bude v hledáčku médií. Že úloha médií je vykonávat kontrolu, dodávat občanům nutné informace. Myslím si, že pro všechny vlády je to velmi nepříjemné, ale je důležité, aby se s tím smířily, aby chápaly, že to je role médií. Že role médií je ne pomáhat jim v jejich kampani a získávání podpory. Na to musí cílit sami komunikací a politikou, kterou dělají. Také se samozřejmě musí vyrovnat s tím, že kritičtí občané nebudou se všemi kroky vlády souhlasit. Protesty jsou samozřejmě součástí demokracie. Je důležité, aby občané měli práva se vyjádřit, ale vždy záleží na tom, aby menšina nedržela většinu v šachu. Svoboda jednotlivce končí tam, kde začíná svoboda dalšího. Nežijeme na ostrovech, každý sám na svém. Žijeme ve společnosti, všichni spolu. A to, co demokracie dělá… nezajišťuje každému prostor na to, aby dosáhl vždy svého. Je to o kompromisu, o tom, že žádná politická soutěž není poslední, že vždy bude další a že jednou prohraju a příště mohu vyhrát. Ale myslím si, že v něčem je potřeba opravdu si uvědomit, že ve společnosti se musí menšina podřídit většině v mnoha věcech, hlavně v pandemii.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Petra Guasti, docentka politologie fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Děkujeme za rozhovor.

Petra GUASTI, docentka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Děkuji za pozvání.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
A to je z pondělní Vinohradské 12 vše. Děkujeme, že posloucháte. Naše epizody najdete kdykoliv na serveru iRozhlas.cz a také ve všech podcastových aplikacích. Pište nám, naše adresa je vinohradska12@rozhlas.cz. To byla Lenka Kabrhelová. Těším se zítra.

Dejme klimatu stejnou pozornost jako vakcíně proti covidu. Řešení už se najde, věří vědec URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.01.2022, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: Veronika Martínková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 17:10, Celková návštěvnost: 646 820, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Rubrika: Nezařazené, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

Omezování emisí skleníkových plynů není jediná cesta, jak si poradit se změnou klimatu, upozorňuje klimatolog Radan Huth, ředitel Ústavu fyziky atmosféry Akademie věd. Neexistuje podle něj také jasná vědecky daná hranice oteplení, za kterou by „nastala katastrofa“. V rozhovoru mluví také o pozitivních důsledcích klimatických změn a o tom, co by si měla uvědomit ekologická aktivistka Greta Thunbergová.

Evropská unie představila takzvanou „Zelenou dohodu“ neboli Green Deal, která počítá se snížením uhlíkových emisí do roku 2030 o 55 % ve srovnání s rokem 1990. Myslíte si, z pohledu klimatologa, že to stačí?

To je dobrá otázka, ale nabízí se i další otázka, která s tím souvisí, a to je: „Stačí k čemu?“

Zda stačí toto snížení k tomu, abychom zvrátili klimatickou změnu, ve které se nyní ocitáme. Cílem Green Dealu je i uhlíková neutralita členských zemí EU do roku 2050. Otázkou je, zda nebude v roce 2050 už příliš pozdě na to začít být uhlíkově neutrální?

Ale pozdě na co? Pohled klimatologa je takový, že vidíme, že se klima mění, roste teplota a mění se i další věci, jako například rozdělení srážek během roku či dne a máme nějaký odhad, co se bude dít do budoucna. Známe také příčinu oteplování – téměř hraničící s jistotou – a sice, že za něj mohou skleníkové plyny.

Klimatolog konstatuje, jaká je situace a jaké jsou predikce do budoucna, ale v rámci své odbornosti nemá důvod se znepokojovat. Klimatolog pouze konstatuje, že klima je někde teplejší než jinde, nebo že je tepleji než dříve, nebo třeba že za pár let bude tepleji, než je nyní. Důvod, proč se znepokojovat, je však ten, že změna klimatu má negativní důsledky na mnoho oblastí – přírodu, ekosystém, faunu, floru, zemědělskou produkci, lesnictví, dopravu, ekonomiku atd.

A tedy z toho pohledu dopadu na člověka?

Další negativní dopad oteplování je samozřejmě také na lidské zdraví. Z toho vyplývá, že oteplování je potenciálně škodlivé, nebo chcete-li, přináší s sebou určité negativní konsekvence. Na druhou stranu má i pozitivní konsekvence, ty jsou ale ve srovnání s těmi negativními malé.

Hrana zlomu? Nic takového neexistuje

Jaké jsou ty pozitivní konsekvence oteplování? Neustále totiž slýcháme jen o těch negativních...

Pozitivní dopady oteplování jsou například větší produkce dřeva ve středních zeměpisných šířkách, dalším benefitem je posun tajgy směrem k severu. Díky oteplování se také rozšiřuje obyvatelná plocha směrem na sever. I tání ledů v Arktidě, které je oprávněně vnímáno negativně, má svá pozitiva – díky tání ledovců bude snazší lodní doprava.

Na druhou stranu s táním ledovců může souviset i znovuoživení starých patogenů, se kterými neumí současná medicína bojovat.

Ano, to jistě. Je ale potřeba si uvědomit, že obecně s oteplováním souvisejí nejenom negativa, ale i pozitiva.

S jakými klimatickými výzvami se podle vás budeme v Česku v nejbližších letech a desetiletích potýkat?

Myslím, že Česko a obecně střední Evropa, si stojí z pohledu hrozeb, které vyplývají ze změny klimatu, poměrně dobře. Jiné oblasti světa jsou na tom podstatně hůře – například přímořské oblasti jsou ohroženy nárůstem mořské hladiny a existují také oblasti, které jsou velmi dramaticky ohroženy suchem, jako třeba Středomoří. Navíc u nás nehrozí ani dramatický úbytek srážek.

Nicméně i Česku hrozí sucho či eroze zemědělské půdy.

Jistě, ale ve srovnání s tím, jak vysoké jsou ty hrozby jinde ve světě, tak u nás v Česku jsme na tom ještě poměrně dobře, navíc jsme technologicky vyspělá společnost, takže máme potenciál si s těmi hrozbami lépe poradit. Nejsme tak zranitelní jako jiné, například rozvojové země.

Do jaké míry má vůbec člověk vliv na změnu klimatu, pokud se na to díváme z pohledu vědy? Můžeme ji vůbec ovlivnit nějakými opatřeními? A třeba vyčíslit, z kolika procent ji vlastně můžeme ovlivnit?

V tomto případě nejde ani tak o procenta. Spíše jde o to, že opatření, která přijmeme (například přestaneme vypouštět emise), mají velkou prodlevu z hlediska důsledků těchto opatření. Většina skleníkových plynů má střední dobu životnosti okolo sto let.

Můžeme se také vrátit k té vaší původní otázce, zda je rok 2050 hraniční. Je nutno si položit otázku: „Hraniční pro co?“ V Pařížské dohodě se operuje s oteplením o dva stupně, respektive o jeden a půl stupně Celsia nad nějakou pomyslnou hranici, která však není nijak vědecky specifikována. Samozřejmě, že čím větší to oteplení bude, tím více budou jeho negativní důsledky převažovat nad těmi pozitivními.

Nicméně neexistuje žádná jasně vědecky vytyčená hranice, při jejímž překročení by nastala katastrofa. Jedná se o spojitý a pozvolný proces. Jak jsem již zmínil, tak v Pařížské dohodě se operuje s jednoduchými a vymyšlenými čísly – není žádný důvod, proč by to namísto uváděného 1-2 stupně nemohlo být třeba 2,27 stupně Celsia. A právě proto, že se používají jednoduchá čísla, se k nim poté upíná pozornost.

Takže ta hrana zlomu, o které se často mluví, tedy zatím stanovená úplně není…

Není. Žádná hrana zlomu neexistuje. Samozřejmě, čím déle bude oteplování trvat, tím horší budou jeho důsledky a tím těžší pro nás bude to vše zvrátit. Negativní důsledky se totiž budou moci více projevit.

Příliš málo nepřátel konzumentů rýže

Nemyslíte si tedy, že by po roce 2050 hrozila lidstvu apokalypsa, jak předpovídá třeba v dokumentu A Life On Our Planet David

Attenborough? Včetně vědeckých predikcí toho, co se stane, pokud s oteplováním jako lidstvo nic neuděláme. Například hroucení ekosystému, neschopnost produkovat určité zemědělské plodiny a podobně?

Na něco může mít klimatická změna velmi dramatické důsledky, na další oblasti však nebude mít důsledky žádné. David Attenborough natočil spoustu krásných filmů, ale k této problematice samozřejmě přistupuje ze svého úhlu pohledu a vtahuje do ní emoce.

Ano, byl to velmi emotivní snímek.

Další důležitá věc, kterou si však musíme uvědomit, je, že jsme jako lidstvo už spoustu věcí správným směrem udělali.

Které?

Například kontinuálně probíhá útlum, snižování spotřeby. Vyrábějí se automobily se stále nižší spotřebou. V oblasti energetiky se uhelné elektrárny nahrazují těmi plynovými a jadernými. Spousta pozitivních věcí už proběhla a dále probíhá. Nyní vyvstává otázka, která nemá jasnou odpověď. Určitě je potřeba zavést nějaká opatření, ale nejsem si vědom toho, že by existovaly nějaké seriózní vědecké studie, které by se zabývaly tím, jaké důsledky budou ta opatření mít. Nemyslím důsledky na klima, ale především ty společenské a ekonomické důsledky, které s sebou zavedená opatření přinesou.

Jistě si můžeme říct, že přestaneme jíst hovězí maso z ekologických důvodů, ale nesmíme zapomenout, že chov dobytka a vše s tím spojené je základem kultury některých zemí. Nemůžeme těm lidem říct: „Tak budete dělat něco jiného, budete pást prasata, pěstovat pšenici nebo půjdete do továrny.“ Obrovské země jako například Argentina, Uruguay či Brazílie jsou s produkcí masa spojeny. A takových oblastí je vícero. Neustále slýcháme o negativních důsledcích chování zvířat na maso. Ale už se nemluví o tom, že stejně velkým producentem metanu, skleníkového plynu, je produkce rýže. Proč se tedy nemluví o tom, aby lidé přestali jíst rýži, a mluví se jen o mase?

Myslím si, že se do ekologie často promítají i jiné věci, které se protínají s problematikou klimatu a opatření. Například ideové postoje – když vědecká zjištění souzní s jejich postoji a jdou tím stejným směrem, lidé se k nim připojí. Vegetariáni a vegani jsou samozřejmě rádi, když se jim podaří přemluvit ty „hnusné“ masožravce, aby přestali jíst maso. Fronta nepřátel konzumentů rýže je podstatně méně početná…

Ale i vegetariánství a veganství nyní hodně sílí, alespoň tedy v mé sociální bublině.

No dobře, když někdo nechce jíst maso, tak ať ho nejí. Ale z hlediska těch etických důvodů říkám: „Když se vám nelíbí, že někdo jí zvířata, tak bychom měli zakázat tygry. Protože tygr je masožravec na vrcholu potravní pyramidy a žere antilopy. A ty antilopy jsou, chudáci, celý život ve stresu. Naopak ta zvířata, která pěstujeme pro vlastní potřebu, jsou v pohodě. Ve stresu jsou až v okamžiku porážky.“

Green Deal: věc postoje, ne odbornosti

Zmiňoval jste snižování emisí z automobilové dopravy. K tomu patří i vývoj a výroba elektromobilů a aut na vodík. Myslíte si, že je to budoucnost a že by přechod na ekologická auta mohl klimatu prospět?

Obecně jakékoliv snížení emisí uhlíkových plynů, v tomto případě snížení spalování fosilních paliv, je pozitivní. Ale musíme také zvážit veškeré důsledky našeho počínání. Nelze to prosadit silou tak, aby to přineslo velké části populace nějaké výraznější negativní dopady. V okamžiku, kdy by ekologizace automobilů vedla k dramatickému nárůstu pořizovacích cen automobilů, omezí to mobilitu obyvatelstva, což by se asi setkalo s velmi negativní odezvou ze strany veřejnosti.

Tato problematika má také další aspekty – EU jako jedno z nejvyspělejších míst světa outsourcuje výrobu ven, takže tu špínu vlastně vyvážíme ven, a navíc tím posilujeme svou závislost na zemích, na kterých bychom asi závislí být neměli, jako je Rusko a Čína. Elektromobilita s sebou nese také problematickou výrobu baterií a získávání komponentů na baterie. 98 % kovů vzácných zemin, které jsou mimo jiné potřebné právě pro výrobu komponentů do baterií pro elektromobily, se nachází v Číně. Potřebný kobalt se zase nachází v Kongu a Číně.

Otázkou taky je, v jaké elektrárně se elektřina vlastně bude vyrábět, tedy jak moc šetrná bude, a také jak moc se vlivem elektromobilů zvýší potřeba vyrobit více elektrické energie.

V tomto případě bych byl k těm elektromobilům více férový v tom, že výroba elektřiny se pozvolna přesouvá do obnovitelných zdrojů a do méně emisně náročných elektráren. Přechází se od uhelných elektráren k plynovým, které mají větší účinnost – to znamená, že vyprodukují menší emise na jednotku vyrobené energie. Nízkoemisní jsou také jaderné elektrárny. Elektromobilita s sebou přináší ještě jeden ekologický aspekt, a sice nakolik je ekologická nejen výroba, ale i likvidace takové baterie.

Zmiňovaný Green Deal počítá s ukončením prodeje automobilů s benzínovými a dieselovými motory do roku 2035.

Já osobně vnímám na Green Dealu několik problémů: V prvé řadě nebyl nikde řádně projednaný. Nikde neproběhla žádná relevantní diskuze, zejména žádná diskuze s odborníky. Za druhé mám pocit, že to, co Green Deal obsahuje, je takové střílení od boku. V neposlední řadě nás Green Deal zavazuje k něčemu, co vůbec nevíme, jak uskutečnit. Zatím neznáme cestu k realizaci těchto závazků. A to se mi zdá opravdu problematické.

Já u Green Dealu vidím hrozbu toho, že ta opatření lidi přestanou akceptovat. Jako například ve Francii, když došlo ke zdražení pohonných hmot a do ulic vyrazily Žluté vesty. Když zdražíte pohonné hmoty, tak zdražíte lidem úplně všechno, protože každé zboží se odněkud převáží. Nedotkne se to tedy jen těch, kteří jezdí automobily.

To se děje v určité míře i nyní kvůli zdražování energií.

Je nutné si uvědomit, že peníze, které chce EU převést do fondů na financování Green Dealu, pocházejí z daní. Evropská unie nevyrábí peníze, jsou to peníze, které se nasbírají z daní. Takže například u té elektromobility ti málo majetní, co se na elektromobil nezmůžou, budou financovat ty bohatší, kteří se na koupi takového automobilu zmůžou. Pokud by to tak reálně dopadlo, jedná se z mého pohledu o aspekt, který je absolutně sociálně nepřijatelný. A takových příkladů můžeme vymyslet vícero. Jak jsem již říkal, neexistují žádné odborné analýzy společensko-ekonomických důsledků těch opatření, která Green Deal obsahuje.

Existuje nějaký konsenzus ohledně Green Dealu mezi klimatology?

Myslím, že pohled na Green Deal není věcí odbornosti, ale spíše věcí postoje. A to souvisí dost úzce také s politikou. Někteří se domnívají, že je v pořádku, když stát říká lidem, co mají dělat a nějak je k tomu nutí, jiní jsou zase přesvědčeni o tom, že takovou úlohu stát nemá a že má jen zajišťovat služby lidem a do těchto věcí nemá intervenovat.

Ať je klidně o deset stupňů tepleji

Proč si podle vás víc lidí neuvědomuje, že s klimatem není něco v pořádku a myslí si, že se nic neděje, že se jich klimatická změna nemůže dotknout? Mohou za to třeba dezinformace, které se šíří na internetu, nebo popírači ze strany politiků, které vnímáme jako elity? Nebo je to naším „odpojením“ od přírody a od celku, kdy žijeme spíše své vlastní individuální životy?

Já si myslím, že velká část lidí již začala vnímat to, že se klima mění, a tuší, co je v zásadě příčinou oteplování. Otázka však je, nakolik pociťují naléhavou potřebu s tím něco dělat. Je nutné si také uvědomit, že environmentalistický pohled na změnu klimatu je jen jeden z relevantních pohledů, ale není jediný. Co myslíte, že je naším úkolem jako lidí?

Asi přežít a rozmnožit se.

No právě. Naším úkolem není zachovat klima na planetě takové, jaké bylo před tím, než se tu objevili lidé. Naším úkolem je to tady úspěšně přežít. A pokud jako lidstvo přežijeme tehdy, když bude na planetě o deset stupňů více, tak ať je klidně o těch deset stupňů více.

Spíš jde asi o to, jestli my jako lidstvo nejdeme sami proti sobě.

Tato otázka je příliš složitá a argumentace mnohých je v tomto případě spíše ideově zaujatá než věcná. Je těžké se v tom vyznat – politici si každý vezmou jen to svoje, ať už jsou na jakékoliv straně. Málokdo problematice změny klimatu skutečně rozumí, většinou si vyberou jednoduchá hesla a klišé, kterými posléze argumentují. Nesympatizuji ani se stranou těch, kteří hlásají „Je to výzva“, ani s těmi, kteří tvrdí, že „o nic nejde“. Je to také věcí míry, kam až se dá zajít.

Co si myslíte o aktivistech typu Grety Thurnbergové nebo organizace Greenpeace? Myslíte, že pomáhají ekologické osvětě anebo jsou podle vás spíš „mimo“ a více prostoru by v celé debatě o klimatu měli získat vědci?

Ano, teď jste si sama odpověděla. Určitě by více prostoru měli získat vědci. Greta Thurnberg vykřikuje, že máme poslouchat vědce, ale to, co ona říká, se mi zdá, že je pravým opakem. Jsou to především emoce a ty v této debatě nemají co dělat. Také se mi vůbec nelíbí taková ta argumentace ve stylu: „Vy (generace rodičů a prarodičů) jste nám tady tu planetu zničili a my ji teď za vás musíme spravit.“ To si pak říkám: Milá Gréto, nebo vy jiní, kdo to říkáte, uvědomte si, že jste naživu díky tomu, že jste neumřeli na nějakou dětskou nemoc nebo že vás nezabili nějací divoši. Žijete díky tomu, že tady proběhl nějaký pokrok – a ten pokrok je samozřejmě vykoupený emisemi skleníkových plynů, protože bez parního stroje a bez spalování uhlí bychom nevymysleli penicilin a další věci.

Může každý z nás ve svém každodenním životě nějak jednoduše bojovat s klimatickou změnou?

Na to se mě ptali žáci na jedné besedě na nějaké škole, kde jsem byl. Přemýšlel jsem, jaké tipy zmínit – napadlo mě omezení cestování letadly či automobily, ale vše má své limity. Přestat létat letadlem můžete, pokud bydlíte v Evropě, ale hůře to provedete v Norsku nebo jiné zemi, kde je létání téměř nutností. Nakonec jsem jim poradil: „Učte se.“ Když se budete dobře učit a dostudujete, tak se po gymnáziu přihlašte na nějakou pořádnou vysokou školu (tím myslím přírodovědeckého či technického zaměření), tu vystudujte a pak máte šanci, že přispějete k nějakému objevu, který pomůže vyřešit důsledky klimatické změny. A to je vůbec to nejlepší, co můžete jako jednotlivci udělat.

Celou dobu jsme se bavili o omezování emisí skleníkových plynů, jako kdyby to byla jediná cesta, jak si se změnou klimatu poradit. Ona ale není – navíc je tato cesta spojena s mnohými nejistotami, například zmíněné negativní dopady na ekonomiku. Existují však i jiné možnosti spočívající například v odčerpávání uhlíku z atmosféry nebo nalezení jiných zdrojů energie, například pomocí termonukleární reakce či fúze. Termonukleární fúze je již asi 50 let ve stavu, kdy slýcháme, že za 20 let bude vyřešena. Myslím si, že kdyby se do výzkumu investovalo tolik peněz, kolik se nyní investovalo například do vývoje vakcíny proti nemoci covid-19, a kdyby se veškeré finance a čas soustředily jen na jeden úkol, tak by se musel výzkum urychlit.

Snažím se tím říci, že omezování emisí je jen jedna cesta, ale nemusí zůstat jediná. Investování financí do výzkumu na odčerpávání uhlíku pryč z atmosféry a nalezení technologie k jeho uložení nám může rozvázat ruce a zmírnit ta opatření, která mají současně za cíl udržet na planetě určitou teplotu. Kdybychom disponovali těmito technologiemi, nemusela by být tato opatření tak restriktivní.

Autorka studuje žurnalistiku, text vznikl v rámci žurnalistického semináře FSV UK

S klimatickou změnou se pojí i častější extrémní projevy počasí. Následky tornáda na jižní Moravě (2021). Foto: PATRIK UHLÍŘ / MAFRA / Profimedia

Dejme klimatu stejnou pozornost jako vakcíně proti covidu. Řešení už se najde, věří vědec

Napsal/a Veronika Martínková 3. ledna 2022

Omezování emisí skleníkových plynů není jediná cesta, jak si poradit se změnou klimatu, upozorňuje klimatolog Radan Huth, ředitel Ústavu fyziky atmosféry Akademie věd. Neexistuje podle něj také jasná vědecky daná hranice oteplení, za kterou by „nastala katastrofa". V rozhovoru mluví také o pozitivních důsledcích klimatických změn a o tom, co by si měla uvědomit ekologická aktivistka Greta Thunbergová.

Evropská unie představila takzvanou „Zelenou dohodu" neboli Green Deal, která počítá se snížením uhlíkových emisí do roku 2030 o 55 % ve srovnání s rokem 1990. Myslíte si, z pohledu klimatologa, že to stačí?

To je dobrá otázka, ale nabízí se i další otázka, která s tím souvisí, a to je: „Stačí k čemu?"

Zda stačí toto snížení k tomu, abychom zvrátili klimatickou změnu, ve které se nyní ocitáme. Cílem Green Dealu je i uhlíková neutralita členských zemí EU do roku 2050. Otázkou je, zda nebude v roce 2050 už příliš pozdě na to začít být uhlíkově neutrální?

Ale pozdě na co? Pohled klimatologa je takový, že vidíme, že se klima mění, roste teplota a mění se i další věci, jako například rozdělení srážek během roku či dne a máme nějaký odhad, co se bude dít do budoucna. Známe také příčinu oteplování – téměř hraničící s jistotou – a sice, že za něj mohou skleníkové plyny.

Klimatolog konstatuje, jaká je situace a jaké jsou predikce do budoucna, ale v rámci své odbornosti nemá důvod se znepokojovat. Klimatolog pouze konstatuje, že klima je někde teplejší než jinde, nebo že je tepleji než dříve, nebo třeba že za pár let bude tepleji, než je nyní. Důvod, proč se znepokojovat, je však ten, že změna klimatu má negativní důsledky na mnoho oblastí – přírodu, ekosystém, faunu, floru, zemědělskou produkci, lesnictví, dopravu, ekonomiku atd.

A tedy z toho pohledu dopadu na člověka?

Další negativní dopad oteplování je samozřejmě také na lidské zdraví. Z toho vyplývá, že oteplování je potenciálně škodlivé, nebo chcete-li, přináší s sebou určité negativní konsekvence. Na druhou stranu má i pozitivní konsekvence, ty jsou ale ve srovnání s těmi negativními malé.

Hrana zlomu? Nic takového neexistuje

Jaké jsou ty pozitivní konsekvence oteplování? Neustále totiž slýcháme jen o těch negativních...

Pozitivní dopady oteplování jsou například větší produkce dřeva ve středních zeměpisných šířkách,

ČTĚTE TÉŽ

Divadlo není jako obchod s hřebíky – vytáhnu roletu a hraju. Ředitel La Fabriky o omezeních v kultuře

Každá šifrovaná komunikace má slabinu. Novináři to svým zdrojům neříkají vždy otevřeně

Zpět

Společnosti navzdory
TISK, Datum: 03.01.2022, Zdroj: Psychologie dnes, Strana: 50, Autor: Mojmír Sedláček, Vytištěno: 20 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.01.2022 17:35, Rubrika: Film a psychologie, AVE: 30 698,41 Kč, Země: Česko

DO HLEDÁNÍ VNITŘNÍHO ŠTĚSTÍ SE LIDÉ POUŠTĚLI V CELÉ HISTORII NAŠÍ CIVILIZACE. POTVRZUJE TO NĚKOLIK FILMŮ,

KTERÉ SE V POSLEDNÍCH TÝDNECH OBJEVILY V KINECH ČI NA STREAMOVACÍCH SLUŽBÁCH. TYTO SNÍMKY PŘIPOMÍNAJÍ, ŽE HLEDÁNÍ SPOKOJENOSTI V SOBĚ SAMÉM NEBYLO NIKDY SNADNÉ. JEDINEC PROTI CELKU

Vztahové drama Síla psa, které se po úspěšném festivalovém tažení objevilo počátkem prosince na Netflixu, se sice odehrává ve westernových kulisách, do tradičního pojetí tohoto nejameričtějšího žánru má však daleko. Režisérka Jane Campion počátkem devadesátých let natočila strhující Piano, jež nekompromisně a zároveň citlivě ukazovalo nelehký úděl ženy v Bohem zapomenuté krajině – a přestože příběh Síly psa posouvají kupředu především muži, ženská rovina ani tentokrát opomenuta není. Kirsten Dunst totiž trpitelským způsobem ztvárňuje vdovu Rose, která se společně se svým podivínským synem stará o izolovaný hostinec uprostřed pahorkatin americké Montany. Šťastná rozhodně není, neboť v neustálé společnosti hrubiánských honáků dobytka může jen doufat, že když přetrpí množství lascivních narážek, dostane v klidu zaplaceno a udrží tak podnik na nohou. Její poněkud zženštilý a šišlající syn by rád studoval a respekt nebudí ani jeho záliba ve skládání květin z papíru. Ovšem ani zdánlivě drsní honáci v podání Jesseho Plemonse a Benedicta Cumberbatche nemají na růžích ustláno: první z nich se totiž kvůli citlivé povaze a nezastavitelnému dobráctví stává vděčným terčem popichování toho druhého, navenek drsného a nesmlouvavého kovboje, který však skrývá tak niterné tajemství, že jeho zveřejnění by mu znemožnilo pokračovat ve způsobu života, jenž je pro něj vším.
V rámci majestátní, více než dvě a půl hodiny dlouhé estrády s názvem Klan Gucci se ocitáme o půl století blíže dnešku – konkrétně v sedmdesátých letech minulého století. Tehdy se seznámil student práv a dědic módního impéria Maurizio Gucci s nemajetnou, leč šarmantní a mazanou Patrizií Reggiani. Dynamika tohoto páru, který v nestřídmém pojetí Adama Drivera a Lady Gaga trefně naplňuje termín „italská domácnost“, má následně dopad i na další členy bohaté a vlivné, leč očekávatelnými půtkami rozkmotřené rodiny. Peníze a moc jsou v uvažování těchto lidí až na prvním místě, a navíc se pohybují v prostředí, které jakýkoli jiný pohled na svět a přehodnocení priorit znemožňuje. Rozháraný příběh tak místy připomíná jakousi excentrickou verzi Kmotra, jelikož jeho antihrdinové krůček po krůčku kloužou po šikmé ploše přehlídkových mol a jejich praktiky se stále neúprosněji rozcházejí s literou zákona. Spirála posedlosti a šílenství se točí stále rychleji a od určitého momentu ji snad ani není možné zastavit. Nebo snad lze odepsat roky nadějí a pomyslných investic a stát se tak trochu navzdory sobě samému dobrým člověkem?
A do třetice všeho temného. Paul Verhoeven, nizozemský král podvratných provokací jako Hvězdná pěchota, RoboCop či Showgirls před časem napsal (vážně míněnou) knihu o Ježíši Kristovi a opakovaném zneužití jeho ušlechtilých myšlenek napříč dějinami.
V podobném duchu natočil i duchovní romanci Benedetta podle skutečného příběhu italské jeptišky, která v 17. století budila mezi církevními hodnostáři rozruch nejen kvůli opakovaně vykazovaným stigmatům, nýbrž i kvůli nepopíranému lesbickému vztahu s jednou ze svých spoluřeholnic. Ve Verhoevenově nepřikrášleném pojetí je prostředí kláštera vykresleno jako fungující byznys, obchodující jak s věnem příchozích Kristových nevěst, tak s reputací celého kléru – akceptace domnělých a samozřejmě těžko prokazatelných stigmat není odvislá od náboženské pravdy, nýbrž od chladně vykalkulovaných zájmů církve. Už v dobách antického Říma platilo úsloví, že lidem je třeba dávat chléb a hry – ani uplynutí jednoho a půl milénia a kompletní proměna kulturního i náboženského prostředí nezabránily tomu, aby katolickou církví ovládaná protireformační společnost prioritizovala jiné hodnoty.

ČERVENÉ PILULKY KOLEM NÁS

Zmíněné aktuální snímky poskytují nadstandardně plastický exkurz do historie, v níž bylo dosahování osobního štěstí v podstatě nemyslitelným cílem. Proto nás také různě vzdálené časy tak provokují – zatímco hledání životní spokojenosti je jedním z cílů nejen oboru psychologie, nýbrž celé naší společnosti, v lidských dějinách se v podstatě až do 20. století jednalo o těžko pochopitelný koncept. Úkolem jedince bylo přizpůsobit se společnosti, stát se součástí celku, sloužit vyššímu dobru. Ať už bylo dominantní celospolečenské směřování určováno náboženskými, či světskými lídry, s radostí ze života, užíváním si přítomnosti nebo vyvažováním smysluplnosti a lukrativnosti pracovního zařazení bychom donedávna nepořídili; a přitom dnes se jedná o klíčové prvky života každého z nás.
Kvartet trudných figur z amerického Západu, Maurizio Gucci s manželkou Patrizií i jeptiška Benedetta – všechny tyto postavy se svými názory a povahou duševního prožívání odlišují od toho, co bylo v dané době považováno za přijatelné, natož správné. Pravidly a rituály sešněrovaný život v konviktu či rozličné sociální konvence, jež se během 20. století navíc dynamicky a ne vždy zcela čitelně proměňovaly – takové životní kontexty téměř neskýtaly prostor pro skutečně svobodné poznávání sebe sama, vlastního nitra a nejhlubších tužeb. Nabízí se proto myšlenka, že pobývání v 21. století, během něhož už stačily náš život převrátit naruby 11. září, rozmach technologií a sociálních sítí nebo naposled koronavirová pandemie, je z hlediska dějin lidstva tou ještě zdaleka nejpříhodnější dobou k otevřenému prozkoumávání vlastních hodnot a cest ke štěstí.
Ostatně, ani zde není třeba jít pro filmový příklad daleko. V době, kdy čtete tyto řádky, by už měl být v kinech (a rozhodně bude na streamovacích službách) čtvrtý díl série Matrix s podtitulem Resurrections.
Jeho slavný předchůdce z roku 1999 nejen přemostil kinematografii do 21. století prostřednictvím nevídaných technických řešení a nepravděpodobně funkčního, postmoderního slepence motivů, nýbrž se také zabýval právě otázkami identity a hledání sebe sama. I nový film se spolu s divákem ptá, jestli dává větší smysl slupnout modrou, nebo červenou pilulku. Cesta do hlubin králičí nory však pro tuhle pomyslnou Alenku znamená mnohem radikálnější krok do neznáma, než jakému byly (povětšinou s nepříliš úspěšným závěrem) vystaveny zmíněné postavy z dalších aktuálních titulů. Zatímco modrá pilulka znamená stvrzení statusu quo a nevyslovené přitakání konformní nevědomosti, ta červená člověku otevře oči takovým způsobem, že postupné proměny hodnot ve společnosti se rázem jeví jako naprostá marginálie. Pohled za oponu reality tak můžeme připodobnit k terapeutickému procesu, který se také odehrává v určitém společenském klimatu – rozhlížení se po opěrných bodech materiálního světa však slouží spíše jako pozadí k rozehrání té skutečné a mnohem dramatičtější zápletky, jež každodenně probíhá v každém z nás.
Pokud vyrazíme do kina nebo si na streamovacích platformách pustíme nějaký film, jeho hodnotový kontext lze sledovat téměř vždy. Leckteré příběhy se na širší reálie nesoustředí a prezentovaná akční podívaná či naopak „slzopudné“ melodrama by se mohly odehrát kdykoli a kdekoli; jiné jsou naopak úzce spjaty s daným časem a prostorem. Ať už v nás kterákoli z výše uvedených filmových novinek vyvolá libovolné emoce, můžeme udělat krok zpět a pocítit vděk, že se na tato umělecká díla vůbec můžeme dívat – ať už v prostředí kina, či domova.
Ačkoli svět kolem nás není zdaleka vždy čitelný, nabízí možnosti seberealizace, jež jsou ve srovnání s předchozími staletími na úplně jiné úrovni.

„Pobývání v 21. století je z hlediska dějin lidstva tou nejpříhodnější dobou k otevřenému prozkoumávání vlastních hodnot a cest ke štěstí.“

O autorovi: Mojmír Sedláček, Autor vystudoval psychologii na FFUK a mediální studia na FSV UK. V současnosti pracuje jako novinář a filmový kritik.

Společnosti navzdory

DO HLEDÁNÍ VNITŘNÍHO ŠTĚSTÍ SE LIDÉ POUŠTĚLI V CELÉ HISTORII NAŠÍ CIVILIZACE. POTVRZUJE TO NĚKOLIK FILMŮ, KTERÉ SE V POSLEDNÍCH TÝDNECH OBJEVILY V KINECH ČI NA STREAMOVACÍCH SLUŽBÁCH. TYTO SNÍMKY PŘIPOMÍNAJÍ, ŽE HLEDÁNÍ SPOKOJENOSTI V SOBĚ SAMÉM NEBYLO NIKDY SNADNÉ.

„Pobývání v 21. století je z hlediska dějin lidstva tou nejpříhodnější dobou k otevřenému prozkoumávání vlastních hodnot a cest ke štěstí."

JEDINEC PROTI CELKU

Vztahové drama *Síla psa*, které se po úspěšném festivalovém tažení objevilo počátkem prosince na Netflixu, se sice odehrává ve westernových kulisách, do tradičního pojetí tohoto nejameričtějšího žánru má však daleko. Režisérka Jane Campion počátkem devadesátých let natočila strhující *Piano*, jež nekompromisně a zároveň citlivě ukazovalo nelehký úděl ženy v Bohem zapomenuté krajině – a přestože příběh *Síly psa* posouvají kupředu především muži, ženská rovina ani tentokrát opomenuta není. Kirsten Dunst totiž trpitelským způsobem ztvárňuje vdovu Rose, která se společně se svým podivínským synem stará o izolovaný hostinec uprostřed pahorkatin americké Montany. Šťastná rozhodně není, neboť v neustálé společnosti hrubiánských honáků dobytka může jen doufat, že když přetrpí množství lascivních narážek, dostane v klidu zaplaceno a udrží tak podnik na nohou. Její poněkud zženštilý a šišlající syn by rád studoval a respekt nebudí ani jeho záliba ve skládání květin z papíru. Ovšem ani zdánlivě drsní honáci v podání Jesseho Plemonse a Benedicta Cumberbatche nemají na růžích ustláno: první z nich se totiž kvůli citlivé povaze a nezastavitelnému dobráctví stává vděčným terčem popichování toho druhého, navenek drsného a nesmlouvavého kovboje, který však skrývá tak niterné tajemství, že jeho zveřejnění by mu znemožnilo pokračovat ve způsobu života, jenž je pro něj vším.

V rámci majestátní, více než dvě a půl hodiny dlouhé estrády s názvem *Klan Gucci* se ocitáme o půl století blíže dnešku – konkrétně v sedmdesátých letech minulého století. Tehdy se seznámil student práv a dědic módního impéria Maurizio Gucci s nemajetnou, leč šarmantní a mazanou Patrizií Reggiani. Dynamika tohoto páru, který v nestřídmém pojetí Adama Drivera a Lady Gaga trefně naplňuje termín „italská domácnost", má následně dopad i na další členy bohaté a vlivné, leč očekávatelnými půtkami rozkmotřené rodiny. Peníze a moc jsou v uvažování těchto lidí až na prvním místě, a navíc se pohybují v prostředí, které jakýkoli jiný pohled na svět a přehodnocení priorit znemožňuje. Rozháraný příběh tak místy připomíná jakousi excentrickou verzi *Kmotra*, jelikož jeho antihrdinové krůček po krůčku kloužou po šikmé ploše přehlídkových mol a jejich praktiky se stále neúprosněji rozcházejí s literou zákona. Spirála posedlosti a šílenství se točí stále rychleji a od určitého momentu ji snad ani není možné zastavit. Nebo snad lze odepsat roky nadějí a pomyslných investic a stát se tak trochu navzdory sobě samému dobrým člověkem?

A do třetice všeho temného. Paul Verhoeven, nizozemský král podvratných provokací jako *Hvězdná pěchota*, *RoboCop* či *Showgirls* před časem napsal (vážně míněnou) knihu o Ježíši Kristovi a opakovaném zneužití jeho ušlechtilých myšlenek napříč dějinami. V podobném duchu natočil i duchovní romanci *Benedetta* podle skutečného příběhu italské jeptišky, která v 17. století budila mezi církevními hodnostáři rozruch nejen kvůli opakovaně vykazovaným stigmatům, nýbrž i kvůli nepopíranému lesbickému vztahu s jednou ze svých spolurehoholnic. Ve Verhoevenově nepřikrášleném pojetí je prostředí kláštera vykresleno jako fungující byznys, obchodující jak s věnem příchozích Kristových nevěst, tak s reputací celého kléru – akceptace domnělých a samozřejmě těžko prokazatelných stigmat není odvislá od náboženské pravdy, nýbrž od chladně vykalkulovaných zájmů církve. Už v dobách antického Říma platilo úsloví, že lidem je třeba dávat chléb a hry – ani uplynutí jednoho a půl milénia a kompletní proměna kulturního i náboženského prostředí nezabránily tomu, aby katolickou církví ovládaná protireformační společnost prioritizovala jiné hodnoty.

ČERVENÉ PILULKY KOLEM NÁS

Zmíněné aktuální snímky poskytují nadstandardně plastický exkurz do historie, v níž bylo dosahování osobního štěstí v podstatě nemyslitelným cílem. Proto nás také různě vzdálené časy tak provokují – zatímco hledání životní spokojenosti je jedním z cílů nejen oboru psychologie, nýbrž celé naší společnosti, v lidských dějinách se v podstatě až do 20. století jednalo o těžko pochopitelný koncept. Úkolem jedince bylo přizpůsobit se společnosti, stát se součástí celku, sloužit vyššímu dobru. Ať už bylo dominantní celospolečenské směřování určováno náboženskými, či světskými lídry, s radostí ze života, užíváním si přítomnosti nebo vyvažováním smysluplnosti a lukrativnosti pracovního

zařazení bychom donedávna nepořídili; a přitom dnes se jedná o klíčové prvky života každého z nás.

Kvartet trudných figur z amerického Západu, Maurizio Gucci s manželkou Patrizií i jeptiška Benedetta – všechny tyto postavy se svými názory a povahou duševního prožívání odlišují od toho, co bylo v dané době považováno za přijatelné, natož správné. Pravidly a rituály sešněrovaný život v konviktu či rozličné sociální konvence, jež se během 20. století navíc dynamicky a ne vždy zcela čitelně proměňovaly – takové životní kontexty téměř neskýtaly prostor pro skutečně svobodné poznávání sebe sama, vlastního nitra a nejhlubších tužeb. Nabízí se proto myšlenka, že pobývání v 21. století, během něhož už stačily náš život převrátit naruby 11. září, rozmach technologií a sociálních sítí nebo naposled koronavirová pandemie, je z hlediska dějin lidstva tou ještě zdaleka nejpříhodnější dobou k otevřenému prozkoumávání vlastních hodnot a cest ke štěstí.

Ostatně, ani zde není třeba jít pro filmový příklad daleko. V době, kdy čtete tyto řádky, by už měl být v kinech (a rozhodně bude na streamovacích službách) čtvrtý díl série *Matrix* s podtitulem Resurrections. Jeho slavný předchůdce z roku 1999 nejen přemostil kinematografii do 21. století prostřednictvím nevídaných technických řešení a nepravděpodobně funkčního, postmoderního slepence motivů, nýbrž se také zabýval právě otázkami identity a hledání sebe sama. I nový film se spolu s divákem ptá, jestli dává větší smysl slupnout modrou, nebo červenou pilulku. Cesta do hlubin králičí nory však pro tuhle pomyslnou Alenku znamená mnohem radikálnější krok do neznáma, než jakému byly (povětšinou s nepříliš úspěšným závěrem) vystaveny zmíněné postavy z dalších aktuálních titulů. Zatímco modrá pilulka znamená stvrzení statusu quo a nevyslovené přitakání konformní nevědomosti, ta červená člověku otevře oči takovým způsobem, že postupné proměny hodnot ve společnosti se rázem jeví jako naprostá marginálie. Pohled za oponu reality tak můžeme připodobnit k terapeutickému procesu, který se také odehrává v určitém společenském klimatu – rozhlížení se po opěrných bodech materiálního světa však slouží spíše jako pozadí k rozehrání té skutečné a mnohem dramatičtější zápletky, jež každodenně probíhá v každém z nás.

Pokud vyrazíme do kina nebo si na streamovacích platformách pustíme nějaký film, jeho hodnotový kontext lze sledovat téměř vždy. Leckteré příběhy se na širší reálie nesoustředí a prezentovaná akční podívaná či naopak „slzopudné" melodrama by se mohly odehrát kdykoli a kdekoli; jiné jsou naopak úzce spjaty s daným časem a prostorem. Ať už v nás kterákoli z výše uvedených filmových novinek vyvolá libovolné emoce, můžeme udělat krok zpět a pocítit vděk, že se na tato umělecká díla vůbec můžeme dívat – ať už v prostředí kina, či domova. Ačkoli svět kolem nás není zdaleka vždy čitelný, nabízí možnosti seberealizace, jež jsou ve srovnání s předchozími staletími na úplně jiné úrovni. ●

Mojmír Sedláček
Autor vystudoval psychologii na FFUK a mediální studia na FSV UK. V současnosti pracuje jako novinář a filmový kritik.

Zpět

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka
Ruský plynárenský gigant Gazprom podle analytiků poslal v roce 2021 do Evropy méně plynu a tím přispěl ke vzniku energetické krize na starém kontinentu.

Martin POUVA, moderátor
Gazprom to ale popírá a tvrdí, že prý plynu vyprodukoval loni rekordní množství a unijním zemím posílá tolik, kolik mají nasmlouváno.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Zatímco analytici tvrdí, že Rusové poslali do Evropy a Turecka 177 miliard kubíků plynu, v plánu prý bylo 183 miliard.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Určitý plyn, který měl být dodán, chybí, a to v situaci, kdy naše zásobníky plynu jsou bohužel poloprázdné.

Karel SVOBODA, Fakulta sociálních věd UK
Ruští představitelé i třeba představitelé Gazpromu tvrdí, že jako oni by dodávali klidně i víc, ale prostě že Evropa nenakupuje.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Gazprom tvrdí, že posílá zákazníkům v EU tolik plynu, kolik má dohodnuto v rámci dlouhodobých kontraktů. Plyn navíc ale nenabízí.

Karel SVOBODA, Fakulta sociálních věd UK
Z druhé strany jdou obviněni z toho, že Rusko se snaží to využít k nějakému urychlení Nord Streamu 2, což je jedna z možností.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Gazprom striktně odmítá, že by šlo o geopolitiku, ale samozřejmě z pohledu Evropské unie to tak vypadá.

Vladimir PUTIN, ruský prezident
Nord Stream 2 dokáže do Evropy dodávat až 55 miliard metrů krychlových plynu ročně. Tahle nová trasa by mohla pomoci stabilizovat ceny na evropských trzích.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Důvodů omezeného toku plynu do Evropy ale může být víc.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
V Rusku panuje velice tuhá zima a taktéž potřebují více plynu, než bylo v minulých letech obvyklé.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Rusko je hlavním dodavatelem plynu do Evropy, ale Evropská unie se snaží závislost na Moskvě omezit.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Gazprom se v posledních letech začal více orientovat na asijské trhy, které jsou pro něj lukrativní. Naopak nerad sleduje to, jak se Evropa zlevňuje.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Cena plynu na evropském trhu spadla za poslední 2 týdny o více než polovinu. Podle analytiků k tomu ale výrazně přispěly dodávky zkapalněného plynu z USA. I tak je plyn víc než 3× dražší než před rokem. Patrik Balcar a Hana Jelínková, televize Nova.

Jak srazit inflaci? Přišel čas odčinit intervence proti koruně

TISK, Datum: 04.01.2022, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 14, Autor: Tomáš Havránek, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 02:06, Čtenost: 148 177, Rubrika: Názory, AVE: 58 887,43 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

ČNB

Centrální banka šponuje úrokové sazby s vervou, nad níž žasne ekonomický svět. Koruna přesto posílila mnohem méně, než podle modelů a předchozí praxe měla. Důvodem je trvající deformace trhu, kterou způsobily intervence z let 2013 až 2017. V roce 2022 bude ČNB muset dříve nakoupená eura prodávat, aby deformaci narovnala a srazila inflaci skrze silnější korunu. Exportéři se proti tomu stále mohou výhodně zajistit, třeba přes dvouleté forwardy v kurzu 27 korun za euro.

Devizové rezervy mají pomáhat plnit cíl cenové stability a slouží jako zdroj výnosu. Dnes bohužel neplní ani jeden z těchto úkolů. Co víc, centrální banka stále skrytě intervenuje proti koruně. Objem nakoupených eur se za rok 2021 zvýšil o 15 miliard, které odráží tok fondů z EU. Pochvalme bankovní radu, že odklepla prodej výnosů rezerv. Ovšem kvůli opatrnému přístupu k investování jsou výnosy mizivé a efekt skrytých intervencí nepřeváží.

Celkový nárůst cen za roky 2021 a 2022 s jistotou dosáhne dvouciferné procentuální hodnoty. Ceny se zpět nevrátí, stabilita chybí. Zvyšování úroků je nutné, ale všichni víme, že kladné sazby po odečtení inflace ČNB doručit nemůže. Úroky nad sedm procent by přivedly řadu dlužníků, včetně státu, do existenčních problémů.

Jenže dokud jsou reálné sazby takhle záporné, ČNB nás těžko přiměje spořit. Těžko zlomí naše očekávání, že inflace přetrvá. Může ale začít prodávat eura a nakupovat koruny, čímž rychle zlevní dovážené zboží včetně energií. Času není nazbyt a psychologický efekt šokového růstu sazeb se vyčerpal. Nehledě na to, že v cenách se „hiky“ plně projeví až za dva roky.

Odčinění intervencí se nabízí, tak proč o něm ČNB ani nemluví?

ČNB nakupovala eura za 27 korun, dnes by je prodala pod 25. I částečným (třeba polovičním a postupným) vynulováním intervencí tak realizuje gigantickou ztrátu, kterou nakonec zaplatíme my, daňoví poplatníci. Je to škoda, tyhle rezervy mohly živit i naše vnoučata skrze dividendy ze zahraničí.

O autorovi: Tomáš Havránek, autori@hn.cz Autor působí v Institutu ekonomických studií FSV UK

■ ČNB

Tomáš Havránek
autori@hn.cz

Jak srazit inflaci? Přišel čas odčinit intervence proti koruně

Centrální banka šponuje úrokové sazby s vervou, nad níž žasne ekonomický svět. Koruna přesto posílila mnohem méně, než podle modelů a předchozí praxe měla. Důvodem je trvající deformace trhu, kterou způsobily intervence z let 2013 až 2017. V roce 2022 bude ČNB muset dříve nakoupená eura prodávat, aby deformaci narovnala a srazila inflaci skrze silnější korunu. Exportéři se proti tomu stále mohou výhodně zajistit, třeba přes dvouleté forwardy v kurzu 27 korun za euro.

Devizové rezervy mají pomáhat plnit cíl cenové stability a slouží jako zdroj výnosu. Dnes bohužel neplní ani jeden z těchto úkolů. Co víc, centrální banka stále skrytě intervenuje proti koruně. Objem nakoupených eur se za rok 2021 zvýšil o 15 miliard, které odráží tok fondů z EU. Pochvalme bankovní radu, že odklepla prodej výnosů rezerv. Ovšem kvůli opatrnému přístupu k investování jsou výnosy mizivé a efekt skrytých intervencí nepřeváží.

Celkový nárůst cen za roky 2021 a 2022 s jistotou dosáhne dvouciferné procentuální hodnoty. Ceny se zpět nevrátí, stabilita chybí. Zvyšování úroků je nutné, ale všichni víme, že kladné sazby po odečtení inflace ČNB doručit nemůže. Úroky nad sedm procent by přivedly řadu dlužníků, včetně státu, do existenčních problémů.

Jenže dokud jsou reálné sazby takhle záporné, ČNB nás těžko přiměje spořit. Těžko zlomí naše očekávání, že inflace přetrvá. Může ale začít prodávat eura a nakupovat koruny, čímž rychle zlevní dovážené zboží včetně energií. Času není nazbyt a psychologický efekt šokového růstu sazeb se vyčerpal. Nehledě na to, že v cenách se „hiky" plně projeví až za dva roky. Odčinění intervencí se nabízí, tak proč o něm ČNB ani nemluví?

ČNB nakupovala eura za 27 korun, dnes by je prodala pod 25. I částečným (třeba polovičním a postupným) vynulováním intervencí tak realizuje gigantickou ztrátu, kterou nakonec zaplatíme my, daňoví poplatníci. Je to škoda, tyhle rezervy mohly živit i naše vnoučata skrze dividendy ze zahraničí.

Autor působí v Institutu ekonomických studií FSV UK

Zpět

Rusko dnes rozšiřuje trhliny, které v mezinárodním právu už dříve stvořil Západ URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: voxpot.cz, Autor: Tomáš Bruner, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 06:14, RU / měsíc: 2 548, RU / den: 143, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Na hranicích Běloruska s Litvou, Lotyšskem a Polskem se shromažďují tisíce migrantů. Na hranicích Ruska s Ukrajinou jsou to zase desetitisíce ruských vojáků. Jedno i druhé vnímají státy Evropské unie jako hrozbu. Další eskalaci by přitom mělo zabránit mezinárodní právo. To se bohužel octlo ve slepé uličce. Státům Unie už nemá příliš co nabídnout, zatímco Rusko a Bělorusko mistrně využívají jeho slabiny ve svůj prospěch.

Po právní stránce může situace za východní hranicí EU vyznívat jednoznačně. Charta OSN už 76 let přikazuje všem státům OSN, včetně Ruska a Běloruska, aby nepoužívaly ozbrojenou sílu proti území nebo nezávislosti jiných států ani tím nevyhrožovaly. Naopak státy musejí spolupracovat a rozvíjet pokojné a přátelské vztahy. Pro Rusko z toho plyne povinnost neútočit na Ukrajinu.
Stejné zásady deklaruje i Budapešťské memorandum z 5. prosince 1994, v němž se Rusko zavázalo respektovat hranice Ukrajiny výměnou za to, že se jeho soused vzdá jaderných zbraní, které mu po rozpadu SSSR zůstaly. Podobně by Bělorusko mělo spolupracovat na zastavení přicházejících migrantů a nevyhrožovat ústy prezidenta Lukašenka, že jimi zaplaví EU. Zároveň musí zamezit organizovaným skupinám, které na jeho území operují, v přivádění běženců k unijní hranici.
To lze opřít o dvě pravidla potvrzená Mezinárodním soudním dvorem v Haagu. Zaprvé státy na svém území zajistí veřejný pořádek. Zadruhé, státy vědomě nedopustí, aby jejich území někdo zneužil způsobem, který nepříznivě ovlivňuje ostatní státy.

Toto zdánlivě jednoznačné posouzení ale naráží na dvě slabiny mezinárodního práva.

Maskirovka: vedle zbraní bojují paragrafy

Rusko a v menší míře i Bělorusko jsou experty ve využívání nedostatků a nejasností mezinárodního práva. V ruské vojenské doktríně řadu desetiletí figuruje pojem maskirovka . Ten označuje zmatení a podvedení nepřítele za účelem snížení jeho bojové kapacity a politické vůle k odporu. Do služeb maskirovky Rusko s oblibou zapojuje mezinárodní právo, a cíleně tak využívá jeho mezery.

Už při anexi Krymu v roce 2014 vyslalo přes hranice neoznačené vojáky. Podle mezinárodního práva nelze jednání jednotlivce automaticky přičíst státu. Rusko zamaskovalo, že na Krymu operují jeho jednotky, tedy státní složky, a vydávalo operace „malých zelených mužíků“ za soukromé akce. Tím se v úvodu krymské ofenzivy zbavilo mezinárodní odpovědnosti. Na podobném principu Bělorusko popírá, že by odpovídalo za činnost „turistických agentur“, které přivážejí migranty k unijním hranicím.

Rusko i Bělorusko těží z toho, že se podobnými argumenty v minulosti obháněly třeba Spojené státy. USA při operacích v Iráku a Afghánistánu využívaly soukromé bezpečnostní agentury a už od konce 70. let minulého století cvičily a masivně podporovaly povstalce v Nikaragui. Přitom formálně odmítly jakoukoli právní odpovědnost za jednání těchto agentur a bojůvek, v případě Nikaraguy dokonce před Mezinárodním soudním dvorem.

Jiným tahem v maskirovce je i nedávný výrok mluvčího Kremlu Dmitrije Peskova. Podle něj Západ démonizuje Rusko za to, že přesouvá vojenské jednotky po vlastním území. Každý stát samozřejmě může libovolně přesouvat vojáky na vlastním teritoriu. Rusko ví, jak těžce se právníkům hledá hranice mezi tím, co je zakázaná hrozba silou, a co přijatelné vojenské cvičení.

K podobným kličkám patří nedávné tvrzení Vladimira Putina, že situace na Ukrajině vypadá jako genocida ruského obyvatelstva. Chybí už jen krůček k tomu, aby ruský prezident ospravedlnil invazi jako ochranu lidských práv utlačované národnostní menšiny. Nic naplat, že by porušení lidských práv mohlo Rusko řešit bez násilí, a to u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku, na který se mimo jiné už obrátila Ukrajina po anexi Krymu. Rusko si svou menšinu přijde raději bránit samo. A ochranou lidských práv se opět ohání záměrně – to samé totiž uváděly západní státy, když vojensky zasáhly proti bývalé Jugoslávii v Kosovu v roce 1999.

Také v případě Běloruska se západním státům vrací jejich vlastní argumenty a činy. V listopadu vyzval ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov Evropskou unii, aby zaplatila Bělorusku za zastavení migrace, protože dříve takto platila Turecku. Rusko a Bělorusko tak nastavují Západu zrcadlo, i když často pokřivené, soustavně relativizují, co je právně přípustné, a po kouscích posouvají hranice toho, co jim ještě projde.

Když sankce nestačí

Západní státy samozřejmě odmítají takový postup jako právně nepřijatelný. Tím se ale dostáváme k druhé slabině mezinárodního práva. Chybí uznávaná centrální autorita, která by rozhodla, co je správné, a právo vynutila. Jednou z mála možností, jak vynucovat mezinárodní právo, jsou sankce. Ty přijímá každý stát nebo organizace samostatně, decentralizovaně. Vůči Rusku i Bělorusku padla řada ekonomických restrikcí a sankcí, které podle odhadů zbrzdily hospodářský růst obou států až o jednotky procenty. Na druhou stranu sankce vhání Bělorusko i Rusko do izolace. Namísto odstranění protiprávního chování přispívají k jeho eskalaci. Právě přivádění migrantů na běloruské hranice s EU představuje do velké míry Lukašenkovu odvetu za unijní sankce.

Trestané státy mají čím dál tím méně co ztratit. Chybí „cukr“, který by vyvážil pověstný bič. A „cukr“ se těžko hledá. Každý ústupek by mohl znamenat úspěch maskirovky. A vyhovět přemrštěným požadavkům, které Rusko zveřejnilo v pátek 17. prosince loňského roku, by fakticky znamenalo garantovat proruskou orientaci států východní Evropy.

Jde o dilema nepříjemně relevantní i pro Česko. Například v souvislosti s výbuchem muničního skladu ve Vrběticích Rusko také zpochybnilo svou odpovědnost za údajné činy „soukromých“ osob. Přesto Česká republika jako odvetu vyloučila ruský Rosatom z tendru na dostavbu jaderné elektrárny Dukovany. Ekonomická spolupráce by na jednu stranu mohla motivovat Rusko ke kultivovanějšímu chování, na druhou stranu by mohla přinést pověstné paktování s ďáblem.

Ačkoli se těžko hledá řešení, existují dvě poučení, která si ze situace můžeme vzít. Zaprvé, pokud si samy západní státy občas ospravedlňují porušení mezinárodního práva, a to i s dobrým úmyslem, Rusko a Bělorusko jejich argumentaci promptně využijí v jiném případě ve svůj prospěch.

To, co si dovolily USA v Nicaragui, Iráku nebo Afghánistánu, stejně tak jako NATO v Kosovu, dovolí si Rusko a Bělorusko po svém, a klidně ve větším. Zadruhé, Rusko ani Bělorusko neočekávají, že jejich pojetí práva u ostatních hned uspěje, přesto ho neúnavně a systematicky prosazují. Nezbývá než postupovat stejně. Nečekat, že sankce nebo ekonomické podněty zaberou přes noc. Zároveň ale nepolevovat a soustředit se na malé a detailní cíle, poukazovat na nejasnosti, které oba státy využívají, a přesvědčovat je, jak snadno by se účelový výklad a využití práva mohly otočit i proti nim.

Autor je výzkumníkem Peace Research Center Prague na Fakultě sociálních věd UK, specializuje se na mezinárodní právo.

Setkání ruského prezidenta Putina s šéfem strany Ukrajinská volba Viktorem Medvědčukem / Zdroj: Prezident Rossyi /

Na hranicích Běloruska s Litvou, Lotyšskem a Polskem se shromažďují tisíce migrantů. Na hranicích Ruska s Ukrajinou jsou to zase desetitisíce ruských vojáků. Jedno i druhé vnímají státy Evropské unie jako hrozbu. Další eskalaci by přitom mělo zabránit mezinárodní právo. To se bohužel octlo ve slepé uličce. Státům Unie už nemá příliš co nabídnout, zatímco Rusko a Bělorusko mistrně využívají jeho slabiny ve svůj prospěch.

Po právní stránce může situace za východní hranicí EU vyznívat jednoznačně. Charta OSN už 76 let přikazuje všem státům OSN, včetně Ruska a Běloruska, aby nepoužívaly ozbrojenou sílu proti území nebo nezávislosti jiných států ani tím nevyhrožovaly. Naopak státy musejí spolupracovat a rozvíjet pokojné a přátelské vztahy. Pro Rusko z toho plyne povinnost neútočit na Ukrajinu.

Stejné zásady deklaruje i Budapešťské memorandum z 5. prosince 1994, v němž se Rusko zavázalo respektovat hranice Ukrajiny výměnou za to, že se jeho soused vzdá jaderných zbraní, které mu po rozpadu SSSR zůstaly. Podobně by Bělorusko mělo spolupracovat na zastavení přicházejících migrantů a nevyhrožovat ústy prezidenta Lukašenka, že jimi zaplaví EU. Zároveň musí zamezit organizovaným skupinám, které na jeho území operují, v přivádění běženců k unijní hranici.

To lze opřít o dvě pravidla potvrzená Mezinárodním soudním dvorem v Haagu. Zaprvé státy na svém území zajistí veřejný pořádek. Zadruhé, státy vědomě nedopustí, aby jejich území někdo zneužil způsobem, který nepříznivě ovlivňuje ostatní státy. Toto zdánlivě jednoznačné posouzení ale naráží na dvě slabiny mezinárodního práva.

Maskirovka: vedle zbraní bojují paragrafy

Rusko a v menší míře i Bělorusko jsou experty ve využívání nedostatků a nejasností mezinárodního práva. V ruské vojenské doktríně řadu desetiletí figuruje pojem *maskirovka*. Ten označuje zmatení a podvedení nepřítele za účelem snížení jeho bojové kapacity a politické vůle k odporu. Do služeb maskirovky Rusko s oblibou zapojuje mezinárodní právo, a cíleně tak využívá jeho mezery.

Už při anexi Krymu v roce 2014 vyslalo přes hranice neoznačené vojáky. Podle mezinárodního práva nelze jednání jednotlivce automaticky přičíst státu. Rusko zamaskovalo, že na Krymu operují jeho jednotky, tedy státní složky, a vydávalo operace „malých zelených mužíků“ za soukromé akce. Tím se v úvodu krymské ofenzivy zbavilo mezinárodní odpovědnosti. Na

Autor

Tomáš Bruner
Více článků od autora

Podpořte Voxpot

Zpět

Viktor Daněk: V Česku si to myslí málokdo, ale práce v Bruselu je fascinující Diskuze URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: ilist.cz, Autor: Viktora Daňka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 07:55, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

4. 1. 2022 / red / Kariéra Sdílet Sdílet Sdílet Viktor Daněk je zpravodaj Českého rozhlasu v Bruselu a bývalý člen redakce iList. Tento článek vyšel v říjnovém čísle roku 2020.

Nad hlavou mi vrčí policejní vrtulník, který se vznáší nad sídly unijních institucí. Mířím k nim, ale protože východ ze stanice metra Schuman je kvůli bezpečnosti uzavřený, musím vysokou kancelářskou budovu Evropské komise obejít okolními uličkami. Kvapem, s taškou plnou vysílací techniky, se prodírám zástupem zmatených turistů, kteří by rádi přešli na opačnou stranu ulice, ale brání jim v tom policejní zátaras z betonových bloků a žiletkového drátu.
Akreditace, která se mi houpe na krku, mi otevírá cestu za zátaras. Musím ale nejdřív počkat, až za zvuků sirén kolem prosviští něčí zahraniční delegace. Kolona černých vozů s tónovanými skly a modrými majáky policejního doprovodu mizí v útrobách bočního vjezdu do budovy. Mířím ještě vojáky vyzbrojené automatickými puškami a přes bezpečnostní rámy vstupuju z přední strany ne moc vzhledného sídla Rady Evropské unie (EU) do proskleného foyer.
V jednom obrovském sále tu vedle sebe sedí stovky novinářů z celé Evropy. Společně tady budeme nad nesčetnými šálky kávy čekat hluboko do noci, možné až do časných ranních hodin, než se unavení premiéři, prezidenti nebo kancléři zemí EU po mnoha hodinách vyjednávání dohodnou a vypotácí se z jednacího sálu směrem k novinářům. Než však jednání skončí, žádná informace nesmí z místnosti ven. I tak ale telefony bzučí a kolegové průběžně píšou články, vstupují živě do rádií a televizí a horečně tweetují.
Stálý zpravodaj v Bruselu má výhodu v tom, že si může pečlivě pěstovat spojení na zákulisní zdroje. Poslední dny jsem tak strávil obcházením některých z těch, kteří jednání pro premiéry připravují (a jejichž identitu chráním). Díky informacím a dokumentům od nich mám dost přesnou představu, co se děje uvnitř. To víte, novináře vždy potěší, když něco zjistí s náskokem nebo má-li přesnější informace než konkurence.
Tato až filmová dramatičnost kulis summitů EU jen podtrhuje jejich skutečnou důležitost. Na Evropských radách se rozhoduje o všem klíčovém – ať je to třeba uvalení sankcí proti světové mocnosti nebo uvolnění nouzových půjček vládě na pokraji bankrotu. A protože má každý premiér právo veta a zájmy členských zemí se různí, vyjednává se na summitech tvrdě a dlouho.
Ať si o EU myslíte cokoliv, práce v Bruselu je fascinující. Nikde jinde na světě neexistuje uskupení zemí, které by do takové šíře a hloubky institucionalizovaly své vztahy. Bez nadsázky se tady rozhoduje o dalším směřování Evropy s přímým dopadem na Česko – pozitivním i negativním. Přesto mají své stálé zpravodaje v Bruselu jen tři česká média – Český rozhlas, Česká televize a Česká tisková kancelář (ČTK).
Novinář je pochopitelně pouhým pozorovatelem dění. V Bruselu ale najdete dost Čechů, kteří se na rozhodování také podílejí, ať už přímo jako diplomaté, úředníci, rezortní experti a samozřejmě politici, anebo nepřímo třeba jako lobbisté největších firem. Uplatnění je to prestižní, slušně placené a navíc situované do města vcelku příjemného k životu. Přesto Češi o kariéru v Bruselu v porovnání s jinými národy moc nestojí. A Česko to poškozuje.
„Nemáme lidi," stěžoval si mi tuhle u piva jeden vysoce postavený diplomat, když jsme probírali, proč Česko na nejvyšší posty v EU obvykle nedosáhne. Jen málo lidí v českých diplomatických službách má totiž zkušenost z nějaké mezinárodní organizace a rozumí fungování EU do hloubky. Navíc se do Bruselu moc nehrnou. Snad za to může trpký otisk slov Václava Klause, který Čechy pracující v Bruselu kdysi označil za zrádce, snad macešský přístup většiny českých vlád, snad nepravdivé stereotypy o nudné úředničině, anebo snad obava, že z malého Česka to člověk nemůže dotáhnout daleko.
Opak je pravdou. Do Bruselu členské země obvykle posílají elitu své státní správy. A i když si to mnohdy neuvědomujeme, Česko patří do první desítky zemí EU podle počtu obyvatel. Navíc na velikost se v EU nehraje tolik, jak se u nás povídá. Příkladem budiž třeba dvoumilionové Lotyšsko, které momentálně v Evropské komisi drží současně posty patrně nejmocnějšího eurokomisaře i nejvyššího nepolitického místa, tedy generální tajemníka, resp. tajemnice Komise.
A že je těžké se do Bruselu dostat? Ano, je. Pro Čechy ale o něco méně, než pro národy, které se potýkají s přetlakem zájemců. Přitom zkušenosti se v Bruselu dají sbírat už od studií v podobě množství stáží, z nichž mnohé jsou placené. Takže směl-li bych jako bývalý student Vysoké školy ekonomické (VŠE) radit, zkuste se zamyslet, zda by kariéra v Bruselu pro vás nemohla být něčím zajímavá.
Viktor Daněk (1989), studoval na VŠE politologii, kromě toho také mediální studia na FSV UK a mezinárodní vztahy na FF UK a MUP. Pracoval na ČVUT a v České spořitelně. V Českém rozhlase od roku 2014 vystřídal místa zahraničního reportéra a zpravodaje ve Varšavě, než zakotvil v Bruselu. Twitter: @victorius
Foto: Archiv Viktora Daňka
Mohlo by vás zajímat:
Očima recruitera: Jak si vylepšit Linkedin profil
Veletrh ŠANCE letos poskytne 600 pracovních nabídek
Rohlík se stal prvním českým „jednorožcem", předběhl i Productboard
Brusel Český rozhlas novinář práce v Bruselu Viktor Daněk
Sdílet Sdílet Sdílet
Jak anonymně přispívat do diskuze?

Reklama

VIKTOR DANĚK: V ČESKU SI TO MYSLÍ MÁLOKDO, ALE PRÁCE V BRUSELU JE FASCINUJÍCÍ

4. 1. 2022 | **red** | Kariéra

Sdílet Sdílet Sdílet

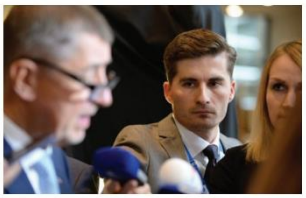

Viktor Daněk je zpravodaj Českého rozhlasu v Bruselu a bývalý člen redakce iList. Tento článek vyšel v říjnovém čísle roku 2020.

Nad hlavou mi vrčí policejní vrtulník, který se vznáší nad sídly unijních institucí. Mířím k nim, ale protože východ ze stanice metra Schuman je kvůli bezpečnosti uzavřený, musím vysokou kancelářskou budovu Evropské komise obejít okolními uličkami. Kvapem, s taškou plnou vysílací techniky, se prodírám zástupem zmatených turistů, kteří by rádi přešli na opačnou stranu ulice, ale brání jim v tom policejní zátaras z betonových bloků a žiletkového drátu.

Akreditace, která se mi houpe na krku, mi otevírá cestu za zátaras. Musím ale nejdřív počkat, až za zvuků sirén kolem prosviští něčí zahraniční delegace. Kolona černých vozů s tónovanými skly a modrými majáky policejního doprovodu mizí v útrobách bočního vjezdu do budovy. Mířím ještě vojáky vyzbrojené automatickými puškami a přes bezpečnostní rámy vstupuju z přední strany ne moc vzhledného sídla Rady Evropské unie (EU) do prosklených foyer.

V jednom obrovském sále tu vedle sebe sedí stovky novinářů z celé Evropy. Společně tady budeme nad nesčetnými šálky kávy čekat hluboko do noci, možné až do časných ranních hodin, než se unavení premiéři, prezidenti nebo kancléři zemí EU po mnoha hodinách vyjednávání dohodnou a vypotácí se z jednacího sálu směrem k novinářům. Než však jednání skončí, žádná informace nesmí z místnosti ven. I tak ale telefony bzučí a kolegové průběžně píšou články, vstupují živě do rádií a televizí a horečně tweetují.

Stálý zpravodaj v Bruselu má výhodu v tom, že si může pečlivě pěstovat spojení na zákulisní zdroje. Poslední dny jsem tak strávil obcházením některých z těch, kteří jednání pro premiéry připravují (a jejichž identitu chráním). Díky informacím a dokumentům od nich mám dost přesnou představu, co se děje uvnitř. To víte, novináře vždy potěší, když něco zjistí s náskokem nebo má-li přesnější informace než konkurence.

Tato až filmová dramatičnost kulis summitů EU jen podtrhuje jejich skutečnou důležitost. Na Evropských radách se rozhoduje o všem klíčovém – ať je to třeba uvalení sankcí proti světové mocnosti nebo uvolnění nouzových půjček vládě na pokraji bankrotu. A protože má každý premiér právo veta a zájmy členských zemí se různí, vyjednává se na summitech tvrdě a dlouho.

Ať si o EU myslíte cokoliv, práce v Bruselu je fascinující. Nikde jinde na světě neexistuje uskupení zemí, které by do takové šíře a hloubky institucionalizovaly své vztahy. Bez nadsázky se tady rozhoduje o dalším směřování Evropy s přímým dopadem na Česko – pozitivním i negativním. Přesto mají své stálé zpravodaje v Bruselu jen tři česká média – Český rozhlas, Česká televize a Česká tisková kancelář (ČTK).

Novinář je pochopitelně pouhým pozorovatelem dění. V Bruselu ale najdete dost Čechů, kteří se na rozhodování také podílejí, ať už přímo jako diplomaté, úředníci, rezortní experti a samozřejmě politici, anebo nepřímo třeba jako lobbisté největších firem.

NYNÍ NA Google Play

Reklama

Související články

- Aplikace TOMIKUP.cz řekne vašim blízkým, co si opravdu přejete
- U pohovoru může pomoci i Erasmus
- Studentský startup Mary Poppins proměnil péči o děti v podnikatelský nápad
- Očima recruitera: Jak si vylepšit Linkedin profil
- Forum 2000 chystá další ročník Týdne pro neziskový sektor

Sledujete oficiální účty VŠE na sociálních sítích?

- Ano.
- Pouze na některých sociálních sítích.
- Pouze svou fakultu.
- Ne.

Hlasuj

Zpět

Novou tiskovou mluvčí ministerstva zahraničních věcí je Lenka Do URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 10:44, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Mluvčí nového ministra zahraničí je Lenka Do, oznámil resort v tiskové zprávě. Dříve pracovala v médiích i na britském velvyslanectví v Praze. Nahradila Evu Davidovou, která se stala mluvčí ministerstva práce a sociálních věcí.

Do přes rok pracovala jako externí redaktorka Hospodářských novin, čtyři roky strávila jako redaktorka na zpravodajském kanálu ČT24.

Po návratu ze studia v zahraničí pracovala na britském velvyslanectví v Praze, kde se věnovala české domácí politice a veřejné diplomacii, poté také agendám interní bezpečnosti, spravedlnosti a lidských práv.

Vystudovala osmileté gymnázium ve Znojmě. V Praze absolvovala bakalářský obor Mezinárodní teritoriální studia a magisterský obor Americká studia na Institutu mezinárodních studií Fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy. Během vysokoškolského studia strávila semestr na University of New Orleans v USA.

Plynně ovládá angličtinu, dorozumí se i německy.

Foto:
Mluvčí ministerstva zahraničí Lenka Do
Ministerstvo zahraničí

Novou tiskovou mluvčí ministerstva zahraničních věcí je Lenka Do

4. ledna 2022 10:00

Mluvčí nového ministra zahraničí je Lenka Do, oznámil resort v tiskové zprávě. Dříve pracovala v médiích i na britském velvyslanectví v Praze. Nahradila Evu Davidovou, která se stala mluvčí ministerstva práce a sociálních věcí.

Mluvčí ministerstva zahraničí Lenka Do | foto: Ministerstvo zahraničí

Do přes rok pracovala jako externí redaktorka Hospodářských novin, čtyři roky strávila jako redaktorka na zpravodajském kanálu ČT24.

Po návratu ze studia v zahraničí pracovala na britském velvyslanectví v Praze, kde se věnovala české domácí politice a veřejné diplomacii, poté také agendám interní bezpečnosti, spravedlnosti a lidských práv.

Vystudovala osmileté gymnázium ve Znojmě. V Praze absolvovala bakalářský obor Mezinárodní teritoriální studia a magisterský obor Americká studia na Institutu mezinárodních studií Fakulty Sociálních věd Univerzity Karlovy. Během vysokoškolského studia strávila semestr na University of New Orleans v USA.

Plynně ovládá angličtinu, dorozumí se i německy.

ZANIKLÉ TRATĚ: Přes Hevlín jezdily rychlíky do Vídně

Mluvčí ministerstva práce je Davidová, za průmysl bude mluvit Srnka

Autor: jpl

Další články: Macron uspěl, Zelení v Evropě zuří. Čistá jaderná energie může rozštěpit Evropu

Zobrazit více článků

SOUVISEJÍCÍ

Mluvčí ministerstva práce je Davidová, za průmysl bude mluvit S...

Koronavirus

- Přehledně: aktuální a nadcházející pravidla
- Testování zaměstnanců
- Třetí dávka očkování: otázky a odpovědi
- Očkování dětí: rady pro rodiče
- Jak a kde se registrovat k očkování?

Mohlo by vás zajímat:

- Státní svátky 2022
- Jarní prázdniny 2022
- Silvestr

Zpět

Gazprom poslal do Evropy méně plynu

TV, Datum: 04.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 7, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 11:09, Pořad: 8:00 Ranní Televizní noviny, Země: Česko

Tereza JANDOVÁ, moderátorka
Ruský plynárenský gigant Gazprom poslal podle analytiků v loňském roce do Evropy méně plynu. Tím přispěl ke vzniku energetické krize na starém kontinentu. Společnost to ale popírá a tvrdí, že loni vyprodukovala rekordní množství plynu a unijním zemím posílá tolik, kolik mají nasmlouváno.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Zatímco analytici tvrdí, že Rusové poslali do Evropy a Turecka 177 miliard kubíků plynu, v plánu prý bylo 183 miliard.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Určitý plyn, který měl být dodán, chybí, a to situaci, kdy naše zásobníky plynu jsou bohužel poloprázdné.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Gazprom tvrdí, že posílá zákazníkům v EU tolik plynu, kolik má dohodnuto v rámci dlouhodobých kontraktů. Plyn navíc ale nenabízí.

Karel SVOBODA, Fakulta sociálních věd UK
Jdou obviněni z toho, že Rusko se snaží to využít k nějakému urychlení Nord streamu 2, což je jedna z možností.

Vladimir PUTIN, ruský prezident
Nord stream 2 dokáže do Evropy dodávat až 55 miliard metrů krychlových plynu ročně. Tahle nová trasa by mohla pomoci stabilizovat ceny na evropských trzích.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Důvodů omezeného toku plynu do Evropy ale může být víc.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
V Rusku panuje velice tuhá zima a taktéž potřebují více plynu, než bylo v minulých letech obvyklé.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Rusko je hlavním dodavatelem plynu do Evropy, ale Evropská unie se snaží závislost na Moskvě omezit.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Gazprom se v posledních letech začal více orientovat na asijské trhy, které jsou pro něj lukrativní. Naopak nerad sleduje to, jak se Evropa ozeleňuje.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Cena plynu na evropském trhu spadla za poslední 2 týdny o více než polovinu. Podle analytiků k tomu ale výrazně přispěly dodávky zkapalněného plynu z USA. I tak je plyn víc než 3× dražší než před rokem. Patrik Balcar a Hana Jelínková, televize Nova.

Zpochybnil koncepci armády, posílá ji na Putina. Fandí Palestině. Nyní chce extrémní levičák Boháček do vedení ministerstva po boku Černochové URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.01.2022, Zdroj: securitymagazin.cz, Autor: redakce online, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 12:17, Celková návštěvnost: 1 600 000, RU / měsíc: 89 494, RU / den: 6 741, Rubrika: Defence, AVE: 5 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,07

V rámci obsazování postů politických náměstků na ministerstvech nově ustavené vlády přichází řada také na Ministerstvo obrany. Jednoho kandidáta na tento post nabízí i Pirátská strana. Možným adeptem je Petr Boháček. Vegan, který sám sebe nazývá extrémním levičákem. Podle některých jeho dosavadních výroků lze očekávat, že by se v případě jmenování mohl snadno dostávat do střetů nejen s politikou konzervativní pravicové ministryně Jany Černochové (ODS), ale i s obecným konsenzem armády, politiků a vojenských expertů na budování armády, který se v České republice za dlouhá léta vytvořil. Jde například o otázku tzv. Palestiny, resp. politice vůči státu Izrael, ale nejen. Otazníky se vznášejí také nad jeho loajalitou vůči programu vlády a schopností pochopit a prosazovat přijaté strategické dokumenty týkající se modernizace ozbrojených sil.

Začátkem prosince 2021 byl Veronikou Murzynovou (vedoucí zahraničního odboru) navržen na pozici náměstka na Ministerstvu obrany Petr Boháček. Ve stranickém hlasování Pirátské strany následně vyhrál a jeho nominace a byla předána republikovému výboru strany. Podívejme se tedy na jeho dosavadní veřejná prohlášení, podle nichž lze jeho přístup k zásadním otázkám v kompetenci Ministerstva obranyposoudit. Prezident Zeman, jehož mimochodem Boháček veřejně označil za ruského agenta, měl nedávnoproblém s nominací jiného piráta – Jana Lipavského do funkce ministra zahraničí – a oddaloval kvůli němu jmenování nové vlády. Výrazně více vlevo stojící Boháček, který si mimo jiné přeje „osvobození Palestiny“, by stál proti vládní strategii vztahů s Izraelem.

[relatedarticles/Psali jsme/1404066958]

Na Štědrý den publikoval Boháček na twitteru status, který je jednoznačně v rozporu s mezinárodně-politickou linií Česka, a jistě nebude po chuti ani případné Boháčkové nadřízené – ministryni Janě Černochové, která se za stát Izrael vytrvale bije nejen jako starostka, ale též jako poslankyně. Je naprosto nemyslitelné, aby náměstek ministryně obranyveřejně na sociálních sítích „fandil“ Palestině a poškozoval tak úsilí našeho dlouholetého spojence Izraele, od něhož mimochodem ČR zakoupila protiletadlový raketový systém Spyder a radiolokátory MADR.Obě akvizice byly podepsány, ale práce na nich zdaleka nekončí. Situace, kdy by na Ministerstvu obrany držel významnou pozici někdo, kdo sdílí následující (vše, co si přál k Vánocům, byla

„svobodná Palestina“), a jednal s izraelskými partnery o významných zakázkách, by byla z pohledu diplomacie neobhajitelná.

Potřebujeme tanky a letectvo?

Petr Boháček vystudoval obor Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College(titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal. Ekonomický stav organizace je nicméně kvůli nezveřejnění výročních zpráv a účetních závěrek netransparentní. Boháčkova profilace se dá vyčíst z Pirátského fóra případně v Evidenci lobbistických kontaktů strany.

Boháček se například v červnu roku 2018 spolu s pirátskými poslanci Ondřejem Polanským, Danou Balcarovou a Mikulášem Peksou sešel s bývalým ředitelem NASA AmesResearch Center Dr. Petem Wordenem. Tématem setkání byla diskuze o komerčním využití vesmíru a jeho budoucím výzkumu a rozvoji. Později se na pirátském fóru vyjadřoval k obranné politice ČR, konkrétně ke zvyšování obranných výdajů v tom duchu, že by se měl vesmír upřednostnit nad ostatními jinak tradičními prvky české armády, tedy tanky a letectvem. To je ovšem naprosto v rozporu nejen se snahou ministryně Jany Černochové, která s těmito pilíři naší armády nadále počítá, ale přímo s dlouhodobou koncepcí rozvoje schopností a budování Armády České republiky. Tedy na koncepcí, na které se ustálil dlouhodobě hledaný konsenzus mezi armádou, politiky a vojenskými experty.

[relatedarticles/Psali jsme/1404067916]

Navíc z vyjádření vyplývá i nepochopitelný rozpor – Boháček připouští potřebu modernizace 7. mechanizované brigády, ale zpochybňuje potřebu nákupu moderních tanků, resp. chce o tom vést debatu. Jde pravděpodobně o nepochopení podstaty modernizace mechanizované brigády, protože jedním z klíčových kroků je právě pořízení tanků nových. A co je zřejmě vůbec nejpozoruhodnější: odmítá snížení obranného rozpočtu (žádané pacifistickým křídlem Pirátů), ale nezdá se, že by podporoval nárůst obranného rozpočtu ke 2 % HDP. To je přitom explicitně přijatý závazek vlády. Boháček by chtěl zvyšovat výdaje jen na „základní funkčnost naší armády“.

Do opozice vůči navýšení výdajů, které by směřovaly mj. do nákupu nových tanků, o kterých chce vést debatu, staví investice do vědy, výzkumu a nových technologií. Ve volebním programu koalice PirSTAN přitom najdeme plán navýšit výdaje v tomto směru na 2 % obranného rozpočtu, tedy asi o miliardu korun. Nejde jistě o zanedbatelnou částku, ale ve srovnání s velkými akvizicemi desítek moderních tanků nebo nadzvukových letounů jde o nepatrný zlomek. Přinejlepším lze tedy říci, že ještě před rokem možný budoucí náměstek ministryně obrany měl jen velmi mlhavou představu o tom, s jakými částkami v jaké oblasti MO pracuje, potřebuje a může pracovat.

V oblasti zahraniční politiky může zarazit také Boháčkovo pondělní vyjádření na twitteru, kde vyzývá ministryni Černochovu, aby poslala naši brigádu rychlého nasazení na Ukrajinu.Boháček tak ještě před rokem zpochybňoval potřebu moderních tanků nebo taktického letectva, ale nyní bezmála vyhlašuje válku Rusku a vyhrožuje mu brigádou na Pandurech. Jedna věc je dát Rusku jasně najevo, že jeho agresívní zahraniční politika a vměšování se do věcí nezávislých zemí má hranice, které nesmí překročit. To lze zajistit koordinovaným postupem spojenců. A úplně jinou věcí jsou mediální provokace, které naznačují mj. fakt, že pan Boháček nemá příliš přesnou představu o kompetencích ministra obrany ČR. Možný náměstek MO by měl vědět, že o vyslání ozbrojených sil do zahraničí, natož brigády, ministr obrany sám o sobě rozhodovat nemůže. Natož na základě twitterového statusu magistra bezpečnostních studií.

Jedno je jisté, pokud nakonec dojde ke jmenování Petra Boháčka náměstkem ministra obrany, bude vedení resortu názorově nekonzistentní, a on jakožto náměstek bude trnem v oku našemu letitému spojenci Izraeli.

Zdroj: TW Petra Boháčka, Pirátské fórum

Zpět

Vize 2022+ očima českých inspirativních osobností

TISK, Datum: 03.01.2022, Zdroj: Nový prostor, Strana: 14, Autor: Alžběta Holcová, Vytištěno: 15 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.01.2022 15:00, Rubrika: Budoucnost, AVE: 9 828,90 Kč, Země: Česko

Jak vidí budoucnost jaderná fyzička Dana Drábová, bojovnice proti sexuálnímu násilí Johanna Nejedlová, ekonom popularizátor

Tomáš Sedláček a novinář Václav Moravec? Hezky se uvolněte a čtěte.

„Na smutek mi pomáhá prokázat někomu laskavost nebo nasypat ptáčkům“

Dana Drábová

„Častokrát nám připadá, že světu okolo sebe už nerozumíme. Je v nás plno nedůvěry k sobě samým, jsme zranění a nevěříme si. V takových chvílích mi pomáhá udělat jakoukoli malou věc, soustředit se na ni a prostě nějak začít. Usmát se na lidi okolo sebe, prokázat malou laskavost, nasypat ptáčkům slunečnice. A svět je hned o kousek lepší. Nemůžeme se vrátit a ovlivnit to, co bylo. Vždycky však můžeme jít dopředu a ovlivnit to, co bude.“

„Pevně věřím, že se rozum začne dostávat do rovnováhy s emocemi“

Václav Moravec

„Jako bytostný optimista pevně věřím, že míra iracionality a ideologických soubojů mnoha do sebe uzavřených skupin dosáhla vrcholu v roce 2021. Lidí s ambivalentními postoji k pravdivému poznání, které si zakládá na dostupných vědeckých důkazech. Ať už jde o vážnou zdravotní krizi, jako je pandemie covidu-19, či o změny klimatu způsobené lidskou činností. Převaha rozumu nad emocemi je to, co západní civilizaci v Evropě přivedlo k prosperitě a stabilitě. Ty bohužel začaly být v uplynulých letech narušovány nejen projevy digitálního barbarství v síťových médiích. Pevně věřím, že se v roce 2022 začne rozum s emocemi dostávat do rovnováhy, která je nezbytnou podmínkou pluralitní demokracie.“

„Když jde o kejhák, změnou umíme projít dobře. Držme si palce!“

Tomáš Sedláček

„Jako bychom byli zkoušeni, tolik krizí! Přicházely jedna za druhou, každá z jiné strany a každá po nás chtěla něco jiného. Náš vlak mnohokrát hrozil vykolejením, jede však stále dál. Naše země se bude pomalu vracet na své místo z intelektuální a politické periferie do srdce Evropy. Období neklidu střídá období klidu, jakmile pandemie poleví. Každopádně bychom si to už opravdu zasloužili. V několika věcech bychom ale přece jen klidní být neměli. Za prvé – ekologická transformace – doufám, že se jí zhostíme podobně, jako jsme se zhostili našich životů po revoluci v roce 1989 a po vstupu do EU. V brzké budoucnosti bude i nadále pokračovat stěhování do Nové Republiky Internetu. To započalo během našich životů a jen za poslední desetiletí změnilo náš život k nepoznání. Je tedy možné, že nenasytitelný hlad po růstu spotřeby se přetaví do nárůstu virtuálních statků a virtuálních tužeb. Svět není schopen unést současnou vysokou spotřebu západního střihu pro veškeré své obyvatele. Bojujeme i s dalšími démony: hladem, nerovným přístupem ke vzdělání, a hlavně ke zdravotnictví. Není právě teď, s čerstvou zkušeností z planetární pandemie ideální čas na vytvoření planetární zdravotní péče? Teď, když víme, že naše tělo již není jen naše a že nemoc toho nejvzdálenějšího člověka se nás bytostně týká? Zdraví je přece přednější než ekonomika. Všichni to víme. Ukazuje se totiž, že dílčí reformy moc neumíme, a tak je stále posouváme před sebou. Zato když jde o kejhák, projít transformací umíme celkem dobře. Tak si držme palce!“

„Lepší svět je možný“

Johanna Nejedlová

Přestože můžeme v tuhle dobu všichni oprávněně cítit deziluzi a vyčerpání, přála bych nám, abychom obnovili naši víru v to, že lepší svět je možný. Přála bych nám, aby naši volení zástupci a zástupkyně skutečně řešili problémy všech lidí. Nutně potřebujeme vyřešit krizi bydlení. Je to totiž to nejdůležitější, co přestává být dostupné už i pro střední třídu. Přála bych si, aby se do středu zájmu dostalo násilí, kterému čelí mnoho žen, a situace matek samoživitelek. Kvůli mnohým předsudkům a bariérám také přicházíme o potenciál mnoha šikovných žen. Tak tomu ale nemusí být. Na začátku pandemie jsme slyšeli mnoho hlasů, které mluvily o tom, že naše společnost musí začít fungovat na jiných principech. Principech solidarity, podpory, spolupráce. Přála bych nám, abychom se k těmto úvahám vrátili.

zdroj: www.ceskatelevize.cz

zdroj: www.ceskatelevize.cz zdroj: Tomáš Sedláček

zdroj: Konsent – bořím mýty o sexu a sexuálním násilí

Foto popis: DANA DRÁBOVÁ JE ČESKÁ JADERNÁ FYZIČKA, LOKÁLNÍ A REGIONÁLNÍ POLITIČKA. V SOUČASNOSTI JE PŘEDSEDKYNÍ STÁTNÍHO ÚŘADU PRO JADERNOU BEZPEČNOST, KDE PŮSOBÍ OD ROKU 1999. MÁ RÁDA NEJEN PŘÍRODU A PIVO, ALE I FRANCOUZSKOU KULTURU.
Foto popis: PROSLAVIL SE PŘEDEVŠÍM MODEROVÁNÍM DISKUSNÍHO POŘADU OTÁZKY VÁCLAVA MORAVCE, KTERÝ ČESKÁ TELEVIZE PRAVIDELNĚ VYSÍLÁ KROMĚ NĚKOLIKAMĚSÍČNÍ PAUZY UŽ OD ROKU 2004. SPOLUPRACUJE JAKO MODERÁTOR A REDAKTOR S BBC. UČÍ NOVINÁŘE NA FAKULTĚ SOCIÁLNÍCH VĚD UK, KTEROU SÁM ABSOLVOVAL. ROKU 2003 OBDRŽEL ZA MODEROVÁNÍ POŘADU INTERVIEW BBC CENU NOVINÁŘSKÁ KŘEPELKA. V NEDĚLI PO VYSÍLÁNÍ RÁD CHODÍ ZA SVÝMI VČELKAMI, MÁ TOTIŽ NOVĚ NĚKOLIK VČELSTEV. A HLAVNĚ MÁ RÁD ČESKOU TELEVIZI, KONTAKT SE STUDENTY A LÍTÁNÍ PO BESEDÁCH.
Foto popis: HLAVNÍ MAKROEKONOMICKÝ STRATÉG ČSOB. PŮSOBIL JAKO PORADCE PREZIDENTA VÁCLAVA HAVLA A V LETECH 2004–2005 JAKO PORADCE MINISTRA FINANCÍ. PŘEDNÁŠÍ FILOZOFII A EKONOMII, DĚJINY EKONOMICKÝCH TEORIÍ A AKTUALITY NA FSV UK A HOSTUJE NA DALŠÍCH UNIVERZITÁCH. JE STIPENDISTOU YALE UNIVERSITY. ZE VŠEHO NEJRADĚJI JEZDÍ NA KOLE (NEJRYCHLEJŠÍ DOPRAVNÍ PROSTŘEDEK V CENTRU PRAHY) A LYŽUJE.
Foto popis: ZAKLADATELKA PROJEKTU KONSENT. PŮSOBÍ TAKÉ JAKO PUBLICISTKA – SVÉ TEXTY UVEŘEJŇUJE V HEROINE. CZ, CRO RADIO WAVE A NEBO A2LARM. JE ČLENKOU VÝKONNÉHO VÝBORU ČESKÉ ŽENSKÉ LOBBY A

Vize 2022+ očima českých inspirativních osobností

Jak vidí budoucnost jaderná fyzička **Dana Drábová**, bojovnice proti sexuálnímu násilí **Johanna Nejedlová**, ekonom popularizátor **Tomáš Sedláček** a novinář **Václav Moravec**? Hezky se uvolněte a čtěte.

a: Alžběta Holcová

DANA DRÁBOVÁ JE ČESKÁ JADERNÁ FYZIČKA, LOKÁLNÍ A REGIONÁLNÍ POLITIČKA. V SOUČASNOSTI JE PŘEDSEDKYNÍ STÁTNÍHO ÚŘADU PRO JADERNOU BEZPEČNOST, KDE PŮSOBÍ OD ROKU 1999. MÁ RÁDA NEJEN PŘÍRODU A PIVO, ALE I FRANCOUZSKOU KULTURU.

„Na smutek mi pomáhá prokázat někomu laskavost nebo nasypat ptáčkům“

zdroj: www.ceskatelevize.cz

Dana Drábová

„Častokrát nám připadá, že světu okolo sebe už nerozumíme. Je v nás plno nedůvěry k sobě samým, jsme zranění a nevěříme si. V takových chvílích mi pomáhá udělat jakoukoli malou věc, soustředit se na ni a prostě nějak začít. Usmát se na lidi okolo sebe, prokázat malou laskavost, nasypat ptáčkům slunečnice. A svět je hned o kousek lepší. Nemůžeme se vrátit a ovlivnit to, co bylo. Vždycky však můžeme jít dopředu a ovlivnit to, co bude.“

„Pevně věřím, že se rozum začne dostávat do rovnováhy s emocemi“

Václav Moravec

„Jako bytostný optimista pevně věřím, že míra iracionality a ideologických soubojů mnoha do sebe uzavřených skupin dosáhla vrcholu v roce 2021. Lidí s ambivalentními postoji k pravdivému poznání, které si zakládá na dostupných vědeckých důkazech. Ať už jde o vážnou zdravotní krizi, jako je pandemie covidu-19, či o změny klimatu způsobené lidskou činností. Převaha rozumu nad emocemi je to, co západní civilizaci v Evropě přivedlo k prosperitě a stabilitě. Ty bohužel začaly být v uplynulých letech narušovány nejen projevy digitálního barbarství v síťových médiích. Pevně věřím, že se v roce 2022 začne rozum s emocemi dostávat do rovnováhy, která je nezbytnou podmínkou pluralitní demokracie.“

zdroj: www.ceskatelevize.cz

PROSLAVIL SE PŘEDEVŠÍM MODEROVÁNÍM DISKUSNÍHO POŘADU OTÁZKY VÁCLAVA MORAVCE, KTERÝ ČESKÁ TELEVIZE PRAVIDELNĚ VYSÍLÁ KROMĚ NĚKOLIKAMĚSÍČNÍ PAUZY UŽ OD ROKU 2004. SPOLUPRACUJE JAKO MODERÁTOR A REDAKTOR S BBC. UČÍ NOVINÁŘE NA FAKULTĚ SOCIÁLNÍCH VĚD UK, KTEROU SÁM ABSOLVOVAL. ROKU 2003 OBDRŽEL ZA MODEROVÁNÍ POŘADU INTERVIEW BBC CENU NOVINÁŘSKÁ KŘEPELKA. V NEDĚLI PO VYSÍLÁNÍ RÁD CHODÍ ZA SVÝMI VČELKAMI, MÁ TOTIŽ NOVĚ NĚKOLIK VČELSTEV. A HLAVNĚ MÁ RÁD ČESKOU TELEVIZI, KONTAKT SE STUDENTY A LÍTÁNÍ PO BESEDÁCH.

zdroj: Tomáš Sedláček

HLAVNÍ MAKROEKONOMICKÝ STRATÉG ČSOB. PŮSOBIL JAKO PORADCE PREZIDENTA VÁCLAVA HAVLA A V LETECH 2004–2005 JAKO PORADCE MINISTRA FINANCÍ. PŘEDNÁŠÍ FILOZOFII A EKONOMII, DĚJINY EKONOMICKÝCH TEORIÍ A AKTUALITY NA FSV UK A HOSTUJE NA DALŠÍCH UNIVERZITÁCH. JE STIPENDISTOU YALE UNIVERSITY. ZE VŠEHO NEJRADĚJI JEZDÍ NA KOLE (NEJRYCHLEJŠÍ DOPRAVNÍ PROSTŘEDEK V CENTRU PRAHY) A LYŽUJE.

„Když jde o kejhák, změnou umíme projít dobře. Držme si palce!“

Tomáš Sedláček

„Jako bychom byli zkoušeni, tolik krizí! Přicházely jedna za druhou, každá z jiné strany a každá po nás chtěla něco jiného. Náš vlak mnohokrát hrozil vykolejením, jede však stále dál. Naše země se bude pomalu vracet na své místo z intelektuální a politické periferie do srdce Evropy. Období neklidu střídá období klidu, jakmile pandemie polevní. Každopádně bychom si to už opravdu zasloužili. V několika věcech bychom ale přece jen klidní být neměli. Za prvé – ekologická transformace – doufám, že se jí zhostíme podobně, jako jsme se zhostili našich životů po revoluci v roce 1989 a po vstupu do EU. V brzké budoucnosti bude i nadále pokračovat stěhování do Nové Republiky Internetu. To započalo během našich životů a jen za poslední desetiletí změnilo náš život k nepoznání. Je tedy možné, že nenasytitelný hlad po růstu spotřeby se přetaví do nárůstu virtuálních statků a virtuálních tužeb. Svět není schopen unést současnou vysokou spotřebu západního střihu pro veškeré své obyvatele. Bojujeme i s dalšími démony: hladem, nerovným přístupem ke vzdělání, a hlavně ke zdravotnictví. Není právě teď, s čerstvou zkušeností z planetární pandemie ideální čas na vytvoření planetární zdravotní péče? Teď, když víme, že naše tělo již není jen naše a že nemoc toho nejvzdálenějšího člověka se nás bytostně týká? Zdraví je přece přednější než ekonomika. Všichni to víme. Ukazuje se totiž, že dílčí reformy moc neumíme, a tak je stále posouváme před sebou. Zato když jde o kejhák, projít transformací umíme celkem dobře. Tak si držme palce!“

„Lepší svět je možný“

Johanna Nejedlová

Přestože můžeme v tuhle dobu všichni oprávněně cítit deziluzi a vyčerpání, přála bych nám, abychom obnovili naši víru v to, že lepší svět je možný. Přála bych nám, aby naši volení zástupci a zástupkyně skutečně řešili problémy všech lidí. Nutně potřebujeme vyřešit krizi bydlení. Je to totiž to nejdůležitější, co přestává být dostupné už i pro střední třídu. Přála bych si, aby se do středu zájmu dostalo násilí, kterému čelí mnoho žen, a situace matek samoživitelek. Kvůli mnohým předsudkům a bariérám také přicházíme o potenciál mnoha šikovných žen. Tak tomu ale nemusí být. Na začátku pandemie jsme slyšeli mnoho hlasů, které mluvily o tom, že naše společnost musí začít fungovat na jiných principech. Principech solidarity, podpory, spolupráce. Přála bych nám, abychom se k těmto úvahám vrátili.

zdroj: Konsent – bojíme mýty o sexu a sexuálním násilí

ZAKLADATELKA PROJEKTU KONSENT. PŮSOBÍ TAKÉ JAKO PUBLICISTKA – SVÉ TEXTY UVEŘEJŇUJE V HEROINE.CZ, ČRO RADIO WAVE A NEBO A2LARM. JE ČLENKOU VÝKONNÉHO VÝBORU ČESKÉ ŽENSKÉ LOBBY A REDAKČNÍ RADY DENÍKU N. ZA SVÉ PŮSOBENÍ ZÍSKALA OCENĚNÍ WOMEN OF EUROPE 2019, BITCH 50 A ZAŘADILA SE DO VÝBĚRU ŽEBŘÍČKU ČASOPISU FORBES 30 POD 30.

Zpět

Cesty ke stabilizaci veřejných peněz

TV, Datum: 04.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.01.2022 01:21, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 2 529 954,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Ministři dnes debatovali s odbory a zaměstnavateli o podobě programového prohlášení. Dokument by měl být hotový do 12. ledna, kdy chce vláda požádat o důvěru Poslaneckou sněmovnu. Na úřad vlády teď míříme živě za Ondřejem Pražákem. Ondřeji, známe výsledky jednání tripartity?

Ondřej PRAŽÁK, redaktor
Dobrý večer. Jak Josef Středula, šéf českých odborů, tak Jaroslav Hanák, prezident Svazu průmyslu a dopravy České republiky nebyli po tom jednání s vládou k novinářům příliš sdílní. Říkali, že tedy vládě představili ty své návrhy, které se týkají programového prohlášení. V nich ale vycházeli pouze z koaliční smlouvy, protože podle jejich slov se jim stále ještě návrh programového prohlášení do ruky nedostal. Zároveň říkali, že ty výsledky, nebo ten průběh jednání nemůžou příliš komentovat, protože to chce obstarat až samotná vláda zítra po svém jednání a následně na tiskové konferenci. Už před

začátkem jednání nicméně Josef Středula říkal, že to téma, které by chtěl otevřít, tak to by byly daňové změny, protože on zastává podobný názor jako třeba Národní rozpočtová rada, a sice, že současný stav veřejných financí České republiky se nepodaří konsolidovat, pokud právě nedojde ke změně v daňovém systému a pravděpodobně zvyšování daní. Zároveň ale říkal, že v tuto chvíli je neproporčně ta nejvyšší daňová zátěž zejména na zaměstnavatelích. Zároveň ale je otázka, jak by s tímto tématem narazil právě u kabinetu, protože vláda Petra Fialy de facto od voleb říká to, že veřejné finance chce konsolidovat a ty úspory hledat především na straně výdajů státu. Další zástupci, především z průmyslu, Jaroslav Hanák nebo třeba Vladimír Dlouhý, prezident Hospodářské komory, tak ti zase říkali, že v té koaliční smlouvě, která by tedy měla být tou hlavní oporou, tím hlavním pilířem, ze kterého bude plynout programové prohlášení, tak tam jim chybí právě větší důraz na podporu průmyslu, větší důraz na digitalizaci tak, aby se Česko přiblížilo zemím na Západ právě od České republiky. V tuto chvíli se tady na úřadu vlády stále ještě jedná. Nicméně už je ten okruh užší. Jedná mezi s sebou už pouze koalice ve formátu takzvaném K15, tedy všichni lídři, všech 5 lídrů jednotlivých stran a k nim ještě další 2 zástupci z jednotlivých politických stran, ze kterých se vládní koalice skládá. Tím tématem je znovu programové prohlášení, protože vláda ho chce v těchto dnech dokončit tak, aby právě 12. ledna už ho měli všichni poslanci k dispozici při hlasování o důvěře vládě.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Jednou z největších priorit nové vlády je podle premiéra Petra Fialy přepracování státního rozpočtu. Krok je podle něj důležitý i jako signál, že stát chce řešit rostoucí inflaci. Ta v listopadu vyšplhala na 6 % a podle ekonomů bude v příštím roce ještě stoupat.

Petr FIALA, premiér, předseda strany /ODS/
My připravíme nový rozpočet, novou podobu návrhu rozpočtu, to jsme několikrát oznámili. Není možné, abysme měli rozpočet s tak vysokým deficitem. Je potřeba dát jasně najevo, že vláda nějakým způsobem reaguje na rostoucí inflaci, že nebude podporovat tu rozpočtovou inflační spirálu, která se roztáčí, a proto je potřeba udělat rozpočet, který je úspornější, to jsme slíbili, to jsme opakovaně řekli, a to také uděláme.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A já ve studiu už vítám Martina Slaného, hlavního ekonoma DRFG. Hezký večer.

Martin SLANÝ, hlavní ekonom DRFG, Národohospodářská fakulta VŠE v Praze
Dobrý večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
No, a také Víta Samka, místopředsedu Českomoravské konfederace odborových svazů. Hezký večer i vám.

Vít SAMEK, místopředseda Českomoravské konfederace odborových svazů
Hezký večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
My jsme slyšeli od kolegy Pražáka, že pan Středula po tom jednání úplně sdílný nebyl. Vy jste s ním mluvil, řekl vám třeba něco víc?

Vít SAMEK, místopředseda Českomoravské konfederace odborových svazů
Tak já jsem byl přítomen tomu jednání, tak proto vím, proč nebyl tak sdílný, protože jsme se tam zavázali, že jde o takovou neformální konzultaci, která měla širší platformu, než jenom úzká tripartita. Byl tam i zástupce Hospodářské komory, pan Dlouhý. Takže to byl ten důvod, proč nechtěl říct víc, že jsme si řekli, že komunikaci necháme na vládě poté, kdy vláda rozhodne, takže tam se spíš vyměňovaly názory na to, jakými cestami při řešení problémů veřejných financí se ubírat, co by měl stát podporovat, co by neměl podporovat, takže ta debata byla velmi věcná. My jsme ocenili, teď myslím obor sociální partneři, že vláda má zájem diskutovat a že vyjádřila i představu, že do budoucna se bude na tomto formátu jednat častěji a zejména přijali i docela s pochopením návrh, aby se obnovila dříve existující jednání porady ekonomických ministrů, kteří by navzájem koordinovali své postoje v zájmu toho, aby zásahy do ekonomiky byly promyšlené a nebyly nějak chaotické. A této porady by se měli účastnit i sociální partneři.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak to je ale posun, protože když se mluvilo o tom zmrazování platů státních zaměstnanců, o tom, že v některých oblastech ty nárůsty platů budou menší, než se očekávalo, tak vy jste si stěžovali, že s vámi vláda o tom nejednala, takže doufáte, že teď se ta komunikace zlepší.

Vít SAMEK, místopředseda Českomoravské konfederace odborových svazů
No, nejednala, to je jasný, protože ta opatření nakonec přijala bez té konzultace, jednalo se dlouho, byly tam vyjednávání kompromisu. Víte, že původní návrh byl více než dvojnásobný proti tomu, kam vláda nakonec v těch platových úpravách šla, ale při dnešním jednání to snad mohu říci, prostě vláda vysvětlovala, že prostě její cesta bude, že bude šetřit především na té výdajové straně. Tam se neshodneme, ten náš postoj je dlouhodobě odlišný, protože my říkáme, že je třeba podporovat také příjmy státního rozpočtu. To je to, co jsme kritizovali zejména před rokem, když se schválil ten daňový, daňový balíček, ve kterém se stát připravil, nejenom o těch často traktovaných 100 miliard korun ročně výdajů za superhrubou mzdu, ale přímo, pardon, superhrubou mzdu, ale připravil se o minimálně dalších 100 až 150 miliard na dalších daňových úpravách, které se tehdy provedly, to bylo to Loss Carryback, zrychlení odpisů, osvobození státních dluhopisů, zrušení daně z převodu nemovitostí, stravenkový paušál a další, tam byla řada opatření, kterými si pro další léta vláda, a ta vláda získala tehdy podporu ODS, čili též lídra té současné vládní koalice kdysi podřízla příjmovou stranu státnímu rozpočtu velmi výrazně.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak to je pohled odborů. Teď pohled ekonoma, bylo to nevyhnutelné, třeba například ta otázka týkající se platu, za kterou právě byla vláda, dejme tomu, zrovna odbory kritizována, je to nevyhnutelná cesta, jak zkrátka snížit ten schodek státního rozpočtu?

Martin SLANÝ, hlavní ekonom DRFG, Národohospodářská fakulta VŠE v Praze

Tak dlouhodobě problémem státního rozpočtu nejsou daňové příjmy, ale daňové výdaje. Pokud by v loňském roce ty příjmy nerostly rychleji, než bylo očekáváno, tak by ani nepokryly výdaje mandatorní povahy, mandatorní výdaje nebo quasi mandatorní výdaje, což myslím, že symbolizuje ten velký strukturální problém, který státní rozpočet má, takže bezesporu je správné začít těmi opatřeními na výdajové straně a tam budou muset být razantní. Druhá otázka je, jaká opatření zvolit, a vždy ta opatření by byl měla nějak reflektovat ekonomickou situaci. A pokud jsme tady zažili jeden z největších propadů ekonomiky v historii České republiky a vůbec v poválečné historii a pokud na to veřejný sektor nereagoval, tak je asi něco divného, čili myslím si, že tady je samozřejmě správné, pokud i v předešlých letech platy rostly dokonce rychleji než mzdy, my jsme v paradoxní situaci, kdy průměrný plat ve veřejné sféře je vyšší v posledních letech, než průměrná mzda. Samozřejmě na ten ekonomický propad firmy zareagovaly tím, že zpomalily tempo růstu mezd v nových odvětvích, dokonce mzdy mírně, mírně klesly, tak myslím si, že je samozřejmě v pořádku, pokud na to také reaguje veřejný veřejný sektor.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Máme tady otázku od diváka Pavla: "Vláda chce uspořit desítky miliard výdajů, aniž by se to dotklo občanů. Je to vůbec možné? Třeba zrušení slev na veřejnou dopravu - toho si občané nevšimnou." Tak teď už tady máme platy, to se asi hodně velké části občanů dotkne, ale co třeba i daně, o těch mluvila vláda hodně před volbami, že zkrátka se ty peníze najdou, aniž by se daně zvyšovaly. Je to možné, nebo už vystřízlivujeme z toho mýtu, že tedy na daně se sahat nebude.

Martin SLANÝ, hlavní ekonom DRFG, Národohospodářská fakulta VŠE v Praze
Tak já jsem zastáncem toho, že jakékoliv snížení daní je vždy dobré, protože ten prostor nebo minimálně by to mělo vytvořit alespoň nějaký implicitní tlak na to, aby se sáhlo také na tu výdajovou, výdajovou stranu bez ohledu na to, že jsme tady měli nějakou hospodářskou krizi, ale bezesporu si toho občané všimnou a měli by si toho všimnout. A už v té úvodní upoutávce bylo řečeno, že jedním z výrazných faktorů, který stimuluje domácí poptávku a také tím poptávkou inflaci v české ekonomice, tak byla právě fiskální, respektive rozpočtová, rozpočtová politika, ta současná inflace ujídá všem, možná trochu méně viditelně, než jak budou probíhat ty rozpočtové škrty.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Jak výrazně se to lidí dotkne tohle všechno, protože máme tady také energetickou krizi, kdy řada lidí vlastně má teď výdaje mnohonásobně vyšší, než měla, třeba právě za energie, ale nejen to, protože máme tady taky samozřejmě covidovou situaci, která se mnoha lidí dotkla. Takže co je čeká teď v těch příštích měsících, v těch příštích letech, co vy očekáváte?

Vít SAMEK, místopředseda Českomoravské konfederace odborových svazů
Kladete otázku, jak se to lidí dotkne. Ono se jich to dotýká, to říkáte správně, už řadu měsíců, ale asymetricky. My jsme vyzvali vládu na dnešním jednání, aby v zájmu daňový spravedlnosti udělala analýzu toho, kdo jak v dnešní době svými příjmy financuje tyto veřejné finance státu, aby se vyjasnil, protože v těch záměrech, se kterými vláda šla do své koaliční smlouvy, tedy pravděpodobně se výrazně objeví i v té, v tom vládním programu, tak tam jsou náměty na další snižování daňové zátěže, tam to částečné osvobozování od pojistného a tak dále, ty slevy, to nepovažujeme za rozumné, protože já rozumím, že klasický čistý ekonom říká nízké daně, to je náš sen, ale na druhé straně bez nízkých daní nemohou fungovat veřejné služby, zejména v této koronavirové době je evidentní, že výdaje, které stát měl a které byly enormní a které vlastně způsobily ten hlavní deficit veřejných financí, který máme, který se bude opakovat nesporně i v letošním roce a v dalším roce, no, tak tyto, tyto deficity, které tady jsou, není možné podle našeho přesvědčení a přesvědčení našich ekonomů pokrýt tím, že budeme jenom škrtat. Koneckonců i v debatě, kterou jsme vedli zhruba před rokem s panem Stanjurou, dneska jsme si to tam po jednání připomněli spolu, když jsem lobboval u něj, aby se jako ODS nepřipojovala k těm daňovým úpravám, které šly tou cestou slev, to znamená tou cestou zbavení státu příjmů, jimiž má financovat veřejné služby, obranu, bezpečnost, všechno to, co se děje v hygieně dneska a všechna ta krizová infrastruktura, která tady působí, tak to všechno stojí peníze, veřejné peníze, tak z našeho pohledu je třeba se zamyslet i nad tou příjmovou stránkou a věřím tomu, že vláda po vystřízlivění z toho velkého elánu, že se můžeme ve světlé budoucnosti prospořit, tak třeba bývalý ministr financí Kalousek, s ním jsme vedli na to téma také debatu, už přiznával, ano, já už jsem se poučil, dneska bych cestou restrikcí nešel, čili musíme si uvědomit, že náš požadavek je, aby ekonomika rostla. Nemůže růst, pokud budeme škrtat. V tom případě se ztratí významný motor, část motoru té ekonomiky, kterým je veřejná poptávka, poptávka po zboží a službách, kterou má pracující veřejnost, zaměstnanci, kterou mají důchodci, je to ohromná kupní síla, která se stará o to, aby zase podnikatelé měli z čeho žít, aby mohli zase prodávat své služby a své zboží. Takže není to jednoduchý úkol a rozhodně ho vládě nezávidím.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Kdybysme to úplně zjednodušili teď a přistoupili na ten názor, že tedy dobře, máme schodek víc než 400 miliard, je zkrátka potřeba někde šetřit. Je třeba šetřit i na té výdajové stránce, tak tedy zmrazíme platy, nebo někomu budeme navyšovat méně, než jsme třeba původně avizovali. Jak to reálně pomůže tomu státnímu rozpočtu. Je to významná částka? Zrovna tyhle konkrétní kroky, jestli to zkrátka je opravdu tak významná částka, že nám to výrazně pomůže.

Martin SLANÝ, hlavní ekonom DRFG, Národohospodářská fakulta VŠE v Praze
Tak obecně bych řekl, že ty rozpočtové škrty, jak se tomu hezky česky říká, tak můžou být dvojí buď, řekněme, více sofistikovaně strukturálně vyberete, kam těmi rozpočtovými škrty zasáhnete, anebo budete muset dělat rozpočtové škrty plošné. A my jsme bohužel v situaci, kdy máme novou vládu, která de facto přebírá žezlo s koncem roku a má velmi málo času na to, aby mohla cokoliv s tím nadcházejícím státním rozpočtem udělat, jinak se de facto veze na té rozpočtové politice předcházející vlády, a proto myslím, že jí nezbývá nic jiného, pokud opravdu chce něco udělat razantního se státním rozpočtem, než provést plošné rozpočtové škrty, to je jedna věc. Druhá věc myslím, že i oproti těm, řekněme, nějakým selektivním škrtům bojuje také to, že zde je samozřejmě plno zájmových skupin, které se okamžitě ozvou, pokud začnete vybírat jednotlivé kapitoly. A třetí faktor, proč si myslím, že je potřeba udělat ty škrty plošně, je samozřejmě rozpočtové provizorium, to není bez nákladů, to má nějaké náklady, ale jsem přesvědčen, že pokud se ty škrty udělají razantně, tak řekněme, ta pozitiva převýší to, že budeme mít nějakou dobu rozpočtové provizorium. Pan kolega tady hovořil, že vláda by také měla podporovat hospodářský růst, určitě by, je to vždy na nějaké misce vah, měla také uvažovat o tom, aby, řekněme, ta fiskální konsolidace nebyla příliš restriktivní a ještě více nestáhla agregátní poptávku v ekonomice tak, jak se tomu třeba stalo při té předcházející finanční krizi po roce 2009. Na druhé straně začala ta debata právě tím strukturálními nebo těmi strukturálními potížemi toho státního rozpočtu. Takže my máme zhruba 320 miliard korun tzv. strukturální deficit. To je deficit, řekněme, pokud by ekonomika jela na nějaký svůj dlouhodobý ekonomický výkon a tento deficit neodstraníme tím, že ta ekonomika zrychlí své tempo nad nějakou dlouhodobou úroveň. Bohužel se tady ukazuje také jedna věc, která myslím, že byla kritizována u té

předcházející vlády při té reakci na tu covidovou pandemii, kdy opět byli 2 přístupy. Buďto pomůžete ekonomice tím, že zvýšíte vládní výdaje a zavedete nejrůznější dotace a podpory, anebo té ekonomice pomůžete tím, že uděláte úpravy na té příjmové straně v daních, odložíte některé daně, snížíte některé daně. A právě problém na té výdajové straně je tzv. efekt západky, že jakmile už jednou zavedete některá opatření velmi těžko se dávají zpět a stačí se podívat na historii veřejných výdajů, kde vždy uvidíte, že pokud došlo k nějaké výrazné krizi a výrazným potížím v ekonomice a ve společnosti, tak vždy skokově ty veřejné výdaje narostly, ale už se nevrátili na tu předcházející úroveň. Přece jenom tento návrat na tu předcházející úroveň na té příjmové straně je podstatně rychlejší a efektivnější.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Říká Martin Slaný hlavní ekonom DRFG. Díky, že jste byl naším hostem. Hezký večer.

Martin SLANÝ, hlavní ekonom DRFG, Národohospodářská fakulta VŠE v Praze
Děkuji za pozvání.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Loučím se taky s Vítem Samkem místopředsedou Českomoravské konfederace odborových svazů. Hezký večer i vám.

Vít SAMEK, místopředseda ČMKOS
Také i vám, děkuji.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Další prioritu vlády přednesl nový ministr zahraničí Jan Lipavský. Ten chce do zahraniční politiky vrátit důraz na ochranu lidských práv. V rámci své funkce se hodlá také zaměřit na revizi vztahu s Čínou a Ruskem. Pro budoucnost země je pak podle něj zásadní setrvat v Evropské unii a NATO.

Jan LIPAVSKÝ, ministr zahraničních věcí /Piráti/
Klíčem pro naši bezpečnost a prosperitu je členství v Evropské unii a NATO. Ohledně Evropské unie ohromnou výzvou, velkou výzvou pro nadcházející rok je předsednictví radě Evropské unie. Já myslím, že všem je jasné, že nastupující vláda to bere velice vážně.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Na dálku teď zdravím Romana Jocha publicistu z Občanského institutu, hezký večer.

Roman JOCH, publicista, Občanský institut
Dobrý večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A taky Michaela Romancova politického geografa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Hezký večer i vám.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Dobrý večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak začněme tím českým předsednictvím, protože to bude asi hlavním tématem toho příštího roku. Připomínám, že nám připadá tedy od července, jsme na to připraveni, pane Jochu?

Roman JOCH, publicista, Občanský institut
Doufám, že v době začátku českého předsednictví budeme optimálně připraveni, a to předsednictví nebude snadné, bude následovat po předsednictví velice silné důležité evropské země to je Francie. A uvidíme, jak Francie se vypořádá s těmi problémy, které v Evropské unii existují. Jednak je to již starý problém sever/jih, který se týká fiskální otázek. Ano a nyní je to i otvírající se problém západ/východ, to znamená trošku jiné koncepce toho, co je demokracie, co jsou lidská práva. No a naším zájmem by mělo být tyto problémy tato dělení jiné eskalovat a nehrotit, ale spíše nacházet konsenzus.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Pane Romancove, jak myslíte, že tuhle úlohu zvládneme, protože máme ministra pro evropské záležitosti, máme ministra zahraničí, pak máme ještě speciální poradkyni pro Evropskou unii. Je to dobrá strategie, protože už jsem četla některé názory, že zkrátka těch pozic je tolik, že ta domluva mezi nimi bude složitá, že to přinese zmatek.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já samozřejmě nejsem schopen předvídat, co se bude dít. Na druhou stranu toho, jakým způsobem se chová primárně předseda vlády, respektive všichni ministři, tak to vypadá, že tato vláda má velmi dobře nakročeno k tomu, aby skutečně o věcech jednala nejprve na tom vládním půdorysu, aby spolu prováděli ti příslušní ministři, případně jejich náměstci nebo další přizvaní odborníci, aby spolu konzultovali. Takže tento okamžik se domnívám, že ta výchozí pozice je dobrá. Samozřejmě uvidíme, co všechno se bude dít ještě během toho půl roku než k tomu předsednictví reálně dojde.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak může nás taky samozřejmě něco překvapit, jako koneckonců třeba Slovince, kteří měli řešit COVID a nakonec řešili hlavně migrační krizi, tedy na běloruských hranicích. Když nás něco překvapí, ten rozpočet pro ten rezort pro evropské záležitosti je, v uvozovkách, jen jedena čtvrt miliardy s tím, že mohl by si ještě zvyšovat, pokud by byla nějaká nenadálá událost, ale už teď to znamená, že bude zkrátka méně lidí, kteří budou připraveni podobné věci řešit. Co myslíte, pane Jochu, když přijde něco nečekaného, tak jak potkala Slovince, poradíme si s tím?

Roman JOCH, publicista, Občanský institut
Je nutno říci, že role předsednické zemi je tehdy, když jsme byli naposledy předsednickou zemí, to znamená v první polovině roku 2009 byla mnohem významnější, než je tomu dnes. Takže samotný fakt, že pro účely českého předsednictví je vyhrazeno

méně peněz, než tehdy nepovažuji ani za špatný ani za fatální. Tady jde spíše o tu schopnost reagovat adekvátně na něco, co je nečekané. Když se britského premiéra Harolda Macmillana zeptal mladý politik, co mělo největší vliv na vaši politiku a čekal odpověď nějaké velkolepé ideje a starý zkušený Macmillan mu řekl události synu, události- takže jde o to pragmaticky, ale zároveň v těch zásadních otázkách principiálně zareagovat na ty události, o kterých ještě nevíme, jestli přijdou a jakou budou mít podobu.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Pane Romancove už víme, že ty základní otázky by tedy měly být Schengen, měla by to být pandemie, mělo by to být klima, jak silnou budeme mít pozici v těchto otázkách, když si vezmeme, že v pandemii nejsme v tom řešení, když to vezmeme komplexně jaksi nepatříme úplně mezi nejúspěšnější země, co se týká klimatu, tak tam se teď řeší jádro a plyn, kdy tedy máme velmi důrazné debaty, řekněme, s Německem a s Rakouskem i přes média. Tak jak silná bude naše pozice v těchto otázkách?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já se domnívám, že nejde o to, jak silná pozice je pozice České republiky. Skutečně ta role předsednické země nespočívá primárně v tom, aby ta země na sílu, kterou upřímně řečeno, nemáme, ale aby to země na sílu jakákoliv evropská země na sílu tlačila svoje témata a svoje priority. Ta role předsednické země je primárně v tom, aby se snažila koordinovat ty ostatní země a napomáhala maximální možné míře nalezení jaksi kompromisu, bez kterého to v kontextu Evropské unie jinak není možné. Já pevně doufám, že tohle je to čeho se česká vláda bude schopná zhostit. Přičemž samozřejmě se předpokládá, že naši diplomati na všech úrovních, ať už v orgánech Evropské unie, NATO nebo v jednotlivých členských zemí budou zároveň se snažit hledat podporu pro priority, které Česko má, ale bez toho, aniž bychom na naši stranu získali další evropské země to prostě stejně není možné.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
On ten pohled na to, co vlastně to předsednictví znamená mají různý i jednotliví premiéři, minulý nebo budoucí. Zatímco minulý premiér Andrej Babiš o tom mluvil jako o žvanírně s chlebíčky, tedy to je citace. Tak Petr Fiala zase o tom mluví jako velké výzvě. Pane Jochu, ke kterému z nich byste se přikláněl vy?

Roman JOCH, publicista, Občanský institut
K tomu druhému, to znamená k současnému premiérovi. Říci, že to je žvanírna s chlebíčky je jednak velice nediplomatické, tím si podlamujete svoji pozici hned na začátku. Vysíláte signál, že se cítíte být neschopen cokoliv prosadit. A výzva to je. Výzva, to je zvládnout neudělat a způsobit nějakou větší roztržku než jsou ty stávající v rámci Evropské unie a spíše zapůsobit tím dojmem, že zpětně, když se na to budou dohlížet politici, tak si řeknou toto předsednictví, nic nepoškodilo, naopak v mnoha věcech byť mírně stavu evropských věcí pomohlo. A tak je nutné samozřejmě neznít jenom takhle idealisticky. My máme své strategické zájmy uvnitř Evropské unie a jedním z nich je téma, o kterém jste mluvila, který jste zmínila, to je otázka energetiky a otázka, konkrétně jaderné energie. Takže Česká republika při předsedání celé Evropské unie by neměla zapomenout taky na svůj vlastní český strategický zájem uvnitř Evropské unie a ten tak nenásilně obhajovat prostřednictvím vytváření koalic, které by se připojili k vašemu pohledu na věc.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Další věc je Magnitského zákon, to je velké téma ministra Lipavského. Povede se mu ho prosadit, pane Romancove, co to bude potom pro Česko znamenat?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já pevně doufám, že ano. Myslím si, že tohle to je naprosto jeho zásadní politická iniciativa, se kterou přišel v době, kdy byl poslancem v Poslanecké sněmovně. Považuji za důležité, že vlastně tohleto téma si s sebou chce vzít i do Černínského paláce, protože to je nástroj, jehož prostřednictvím je možné velice dobře se vypořádat minimálně s jednou z těch jaksi velkých hrozeb, které pro Evropu, respektive pro Českou republiku představují autoritářské režimy, ať už ruský nebo čínský. Takže doufám, že ano. Myslím si, že pozice současné vlády je natolik silná, aby existovala slušná šance, že by tento zákon mohl být v Poslanecké sněmovně přijat.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Pane Jochu, jak moc bude moci opírat během toho vyjednávání o kauzu Vrbětice pan ministr?

Roman JOCH, publicista, Občanský institut
Souhlasím s panem Romancovem, že Magnitského zákon je něco, co bychom měli podpořit, co bychom měli přijmout. Nebyli bychom osamělý mnohé země, důležité země už ho mají. A právě tady bych chtěl pochválit tu minulou vládu za to, jak reagovala na kauzu Vrbětice, to je tím, že prakticky, abych citoval tehdejšího ministra zahraničí pana Kulhánka, rozmetala špionské sídlo na ruské ambasádě, a to je něco, co nám dává určitou reputaci, že jsme schopni nejenom hezkých řečí, ale že máme i zuby, že umí umíme taky kousnout a právě z pozice této schopnosti i kousat, a to celkem citlivě kousat, to se Ruské federaci určitě nelíbilo, že ztratila moc tzv. diplomatů na našem území, tak nám dává i určitou pravomoc zastávat idealistickou pozici a prosadit Magnitského zákon, že Vrbětice nám usnadňují mnohé další dobrá opatření idealistického charakteru.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Jak to potom ovlivní, pane Romancove, své vztahy s Ruskem, které pochopitelně už takhle jsou napjaté, tak bude ještě nějaké přitvrzení v tomto ohledu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Těžko říct. Uvidíme, jakým způsobem bude reagovat ruská strana, pokud k tomu u nás dojde. Já si myslím, že víc než to, jakým způsobem se u nás bude vést debata nebo bude potom přijat Magnitského zákon samozřejmě napoví to, co se blíží teď a co bude důležité pro to francouzské předsednictví, a to je ruská snaha vlastně dotlačit Američany, respektive Severoatlantickou alianci k vyjednávání o parametrech evropské bezpečnosti. A tady samozřejmě pro nás jakožto pro evropskou zemi je jedna z velkých výzev, která se může přenést i do našeho předsednictví. To se týká toho, že Moskva se zatím zuby nehty brání tomu, aby Evropská unie jakýmkoliv způsobem participovala na těchto vyjednáváních. Vlastně Josep Borrell prohlásil, že z jeho pohleda a to je tedy vlastně pohled i náš v tomto rozměru je naprosto neakceptovatelné, aby Rusko a Spojené státy se bavili o bezpečnosti v Evropě, aniž by vzali v potaz Evropskou unii, že to je upřímně řečeno, pokud jde o vztah k Rusku a bezpečnostní

otázky, myslím si důležitější než to, jak dopadne u nás jednání o Magnitského zákonu.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Když se vrátím ještě k tomu předsednictví Evropské unie, už jsme naťukli, že tady naposledy, když jsme předsedali, že to skončilo předčasně, tak mě zajímá od obou pánů, možná začnu u pana Jocha, jestli očekáváte, že si teď tu reputaci napravíme?

Roman JOCH, publicista, Občanský institut
Naštěstí je extrémně málo pravděpodobné, že v průběhu českého předsednictví v druhé polovině letošního roku by současná česká vláda padla. Takže minimálně v tomto aspektu si reputaci napravíme.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Pane Romancove?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já s tím naprosto souhlasím. Ta vlastně síla, kterou má současná vládní koalice v Poslanecké sněmovně by měla takový scénář naprosto jednoznačně vylučovat.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Říká Michael Romancov politický geograf z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Díky a hezký večer.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já děkuji za pozvání. Hezký večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A loučím se také s Romanem Jochem s publicistou Občanského institutu. Hezký večer i vám.

Roman JOCH, publicista, Občanský institut
Hezký večer všem divákům.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Dalším z velkých úkolů, před kterým nová vláda Petra Fialy stojí je schválení penzijní reformy. Ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka chce už v prvních dvou letech nové vlády prosadit body, na kterých se shodovala komise pro přípravu důchodové reformy v minulém volebním období.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí; předseda strany /KDU-ČSL/
My jsme byli účastni tato komise pro spravedlivé důchody tak, aby ty parametry typu zavedení minimálního důchodu ještě drobné úpravy, například toho výchovného, které schválila vlastně vláda na konci minulého období po cestě legislativní chtěli ještě nějaké věci poupravit a třeba větší ocenění právě té role rodičů, to znamená nejenom zásluhovost z hlediska výše výdělků, ale i promítnout nějakou část zásadovosti právě z hlediska výchovy těch rodičů. To jsou věci, které bych chtěl upravit.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Hostem ve studiu je Filip Pertold, ekonom IDEA CERGE-EI, hezký večer. Pojďme rovnou začít diváckým dotazem. Milana se ptá, je vůbec možné udělat nyní něco, co by se dalo nazvat dobrá důchodová reforma? Jak by vláda mohla zařídit, aby lidé za 30 let měli alespoň relativně důstojné důchody?

Filip PERTOLD, ekonom, IDEA CERGE-EI
No je tzv. otázka za 1 000 000 USD, jak se říká. Problém má období za 30 let je, že tady pravděpodobně mnohem bude mnohem více lidí v důchodovém věku oproti těm, kteří pracují. To znamená ten poměr pracujících důchodců bude mnohem nepříznivější než nyní. To znamená, že budeme muset holt ty zdroje hledat nějakým způsobem jinak zřejmě než dnes. A musíme se na to připravovat, ale já bych chtěl říct, že ten problém s tím nedostatkem zdrojů nebude za 30 let, ale bude pravděpodobně už za bych řekl 15 let podle těch projekcí Ministerstva práce a sociálních věcí, kdy vlastně vstoupí do důchodového věku tzv. generace Husákových dětí, která byla velmi silná a po které vlastně přišel poměrně dramatický demografický pokles. Takže my vlastně už teďko musíme řešit spíš, co se bude dít za 10-15 let. A k to může významným způsobem tato vláda ovlivnit už jenom protože bude v roce, pokud teda vydrží, 24 rozhodovat o odstropování nebo stropu na důchodovém věku, který je momentálně na věk 65 na který máme narazit v roce 2030.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A je tady dobrý ten nápad, že by se tedy zvýhodnili lidé, kteří mají děti, protože ten byl hodně kritizován třeba na Twitteru s tím, že nespravedlivý, že zkrátka to, že někdo nemá děti, může být zapříčiněn různě, že je nespravedlivé by měl poté například nižší důchod. Zase je pravda, že Marian Jurečka říká, že zkrátka je potřeba nějakým způsobem podpořit rodiny s dětmi, tak co podle vás?

Filip PERTOLD, ekonom, IDEA CERGE-EI
No, je to určitě politicky validní krok v tom smyslu, že oceňuje někoho více a někoho méně v tom důchodovém systému stejně jako teď oceňujeme někoho více za to, že měl před tím vyšší výdělky, tak nyní ta vláda a její politická priorita se přesouvá nebo aspoň deklarovaná politická priorita se přesouvá k vícečetným rodinám nebo rodičů, kteří mají více dětí. Nicméně bych chtěl zdůraznit, že to neřeší ten jako klíčový problém, který zde máme a to jsou ty zdroje těch důchodů, který nám budou chybět. Je to stále jako přerozdělování toho stejného koláče mezi různé skupiny obyvatel, ale vlastně na ten koláč máme pořád stejně těsta. Chtěl bych zdůraznit i to, že ta důchodová reforma, tak jak byla navržená tou důchodovou komisí pro spravedlivé důchody, tak také neřešila vlastně zdroje pro důchody a pouze řešila, jakým způsobem se dají určit, jakým způsobem určit minimální důchod, jakým způsobem rozdělit vlastně důchody na tu zásluhovou část a na tu rovnou část. Což jsou všechno kroky v pořádku v tom smyslu, že to ztransparentňuje ten systém a pro ty lidi je to jaksi potom nějakým způsobem průzračnější a předvídatelnější, ale neměli vlastně v kompetenci ani řešit vlastně ty zdroje pro ty důchody.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
No, kde na to tedy vzít? Protože Jana Maláčová, které ostatně některé kroky nebo nejen od ní samozřejmě Marian Jurečka také přebírá, tak říkala v případě, že by pojistné výdaje na důchody kdyby se to nepokrylo nebo zkrátka, kdyby se ty peníze nesehnaly, tak by systém byl dofinancován z obecných daní, jenomže my tady mluvíme o schodku státního rozpočtu, který je 400 miliard a asi v příštích letech nemůžeme očekávat, že by se to nějak úplně výrazně zlepšilo, tak co s tím?

Filip PERTOLD, ekonom, IDEA CERGE-EI
Tak kdybych se podívat na nedávnou historii toho našeho důchodového systému a zeptal bych se, co vlastně stálo za tím, že si vedl velmi dobře, se týče fiskální bilance, protože on už, když byly dělané projekci před 15-20 lety, on už měl být dost velkých problémech nyní, když se zeptám, proč nebyl, tak jsou v zásadě 2 hlavní faktory, o kterých se málo mluví a to je průběžné prodlužování věku odchodu do důchodu, který výrazným způsobem zvýšilo pracovní aktivitu starších lidí, tím pádem se zvýšily i příjmy rozpočtu, menší výdaje na důchody a větší příjmy na daních a odvodech z té práce, to je jeden faktor. A druhý faktor, který významným způsobem tu příjmovou stranu ovlivnil je příliv zahraničních pracovníků, který výrazným způsobem narostl. Nyní tu máme přibližně 600 000 zahraničních pracovníků. A ty samozřejmě opět přispívají na současné důchody tím, že odvádí daně a odvody. Takže to je to na čem jsme stavili doposavad. To, co bude v budoucnu ohledně zahraničních pracovníků, je velmi obtížné předpovídat a vlády se vlastně k tomuhle jako vlastně od toho dávají ruce pryč od tohoto tématu, protože to je politicky třaskavé. Podle mě jasné, že bez dalších 600 000 zahraničních pracovníků jednoduše ty důchody pro ty Husákovy děti neufinancujeme a též si myslím, že není udržitelný ten strop na důchodový věk 65, na který narazíme po roce 30.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Navázání odchodu do důchodu na střední délky života, to je další bod, na který se Marian Jurečka úplně moc netváří. A vy byste byl pro?

Filip PERTOLD, ekonom, IDEA CERGE-EI
No, je to senzitivní otázka. V mnoha zemích to tak funguje. Samozřejmě zároveň v těch zemích funguje velmi čirá debata nad tím, za jakých podmínek lze odcházet dříve do důchodu, to znamená pokud máte fyzicky náročnou profesi, například. Nicméně skandinávské státy a podobné státy se tímto směrem vlastně jako vydaly a myslím si, že i když to nazveme, že sledujeme střední délku života, tak de facto teďko tak, jak doteďka se zvyšoval ten důchodový věk, tak de facto víceméně kopíroval to prodlužování střední délky života a opět, myslím si, že realisticky to bude tak, že nakonec ta hranice důchodového věku 65 let padne. Otázka je kdy a zda to o tom rozhodne už tato vláda a bude muset o tom rozhodovat v roce 24, ale bohužel zatím se k tomu nikdo z vlády nevyjádřil.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Co zvyšování odvodů na sociální pojištění, ani na to se pan ministr zatím netváří. Myslíte, že tady to taky padne a nakonec bude zvyšovat?

Filip PERTOLD, ekonom, IDEA CERGE-EI
Myslím si, že realisticky ty odvody jsou už tak vysoké nyní v mezinárodním měřítku, že se asi zvyšovat nebudou, ale co se bude zvyšovat, jsou jiné daňové zdroje, například pro ten rovný důchod, což byla jedna z těch idejí, jakým způsobem byl vlastně vymyšlen nebo navržen tou komisí, že vlastně ten rovný důchod se bude financovat z jiného zdroje než sociální pojištění, to znamená z nějakých jiných daňových zdrojů. Jenže to by se museli zvýšit nějakým způsobem daně k čemuž opět vláda se zavázala, že dělat nebude. To, co se stalo v předchozím volebním období, tedy za podpory ODS, že se výrazným způsobem podkopaly ty daňové příjmy, tak to bohužel jako nás negativně ovlivní i v budoucnu v tom smyslu, že nebude právě z čeho dofinancovat ty důchody.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A podpora částečných úvazků, to by mohlo pomoct nějak výrazně?

Filip PERTOLD, ekonom, IDEA CERGE-EI
To je zajímavá otázka. Myslím, že velké téma bude, jakým způsobem podporovat ty starší lidi na trhu práce, to si myslím, že je opět zanedbané téma v České republice. V řadě zemí v Německu pracuje mnohem více starších pracovníků na částečný úvazky a vlastně ten odchod z trhu práce mnohem pozvolnější než u nás. U nás většina lidí pracuje na full time, na plný úvazek a pak de facto ze dne na den odejde. Myslím si, že to také není dlouhodobě udržitelné, ale je potřeba k tomu něco pro aktivně udělat ve smyslu nižší zdanění buďto částečných úvazků nebo nižších příjmů, protože částečný úvazky patří mezi nižší příjmy. Takže je potřeba k tomu nebo větší bonifikace třeba budoucích důchodů z toho, když budete přesluhovat přes důchodový věk, aby lidi byli více vlastně motivováni pokračovat v té kariéře. To všechno jsou věci, které nás určitě by v té debaty neměly chybět a rozhodně nás čekají.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A teď jenom stručně. Já jsem ročník 92, asi bych měla radši šetřit.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Určitě.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Říká Filip Perthold, ekonom, hezký večer.

Filip PERTOLD, ekonom, IDEA CERGE-EI
Děkuji za pozvání.

Poslat armádu na Ukrajinu proti Putinovi. Seznamte se s pirátským kandidátem k Černochové URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 05.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: jav, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.01.2022 12:20, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Široká koalice, široké rozpětí názorů. Železnou lady české pravice Janu Černochovou tak má na Ministerstvu obrany vyvažovat v roli politického náměstka muž, který se sám chlubí, že je „extrémní levičák“. Kandidát Pirátů na náměstkovskou funkci Petr Boháček má ale pozoruhodné i názory na světovou politiku.

V mnoha geopolitických tématech zachází mnohem dále než jeho spolustraník Jan Lipavský, kterého prezident Miloš Zeman původně ani nechtěl jmenovat. Zemana mimochodem Boháček veřejně prohlašuje za ruského agenta.

Už v době, kdy byl navrženým kandidátem na náměstka, zdobil své sociální sítě příspěvky na úrovni: „Všechno, co si přeji k Vánocům, je svobodná Palestina,“ což je ve značném rozporu s postojem jeho budoucí nadřízené i polistopadové politické linie.

Jemu samotnému prý udělalo největší radost, že si jej zablokoval novinář Jan Palička. „Omlouvám se mu, že jsem mu zničil představu o Palestině, kde vraždí na Vánoce křesťany,“ prohlásil se za vítěze debaty.

Magistr bezpečnostních studií z Fakulty sociálních věd UK vede think-tank European Security Journal. Některé jeho názory na bezpečnost ale dost překvapí. Třeba na Pirátském fóru psal o tom, že by se výdaje na obranu místo konvenčních zbraní měly investovat do výzkumu vesmíru a nových technologií. Fascinující je jeho představa modernizovat armádu, ale bez nákupu nových zbraní.

I bez této modernizace ale bezpečnostní expert neváhá českou armádu nasazovat. Tento týden přes sociální sítě vyzval svou potenciální nadřízenou ministryni obrany Černochovou, aby vyslala brigádu rychlého nasazení. Ta se má jen tak nezávazně „projet po Ukrajině“, aby postrašila Vladimira Putina.

Biden s Putinem spolu budou jednat v lednu o osudu Evropy, de facto bez nás. My ale nemusíme sedět s rukama v klíně a čekat.

Pokud chce Putin situaci eskalovat mobilizací na hranicích, @jana_cernochova může jen nezávazně poslat naši brigádu rychlého nasazení se projet po Ukrajině
— Petr Bohacek (@petrtheczech) January 3, 2022

Jak poznamenává server securitymagazin.cz, tento povánoční tweet mimo jiné prozrazuje, že pan Boháček, prezentující se jako akademický pracovník a kandidát na náměstka ministra, nemá základní povědomí o fungování národní obrany. Ministryně sama o žádném nasazení jednotek rozhodovat nemůže.

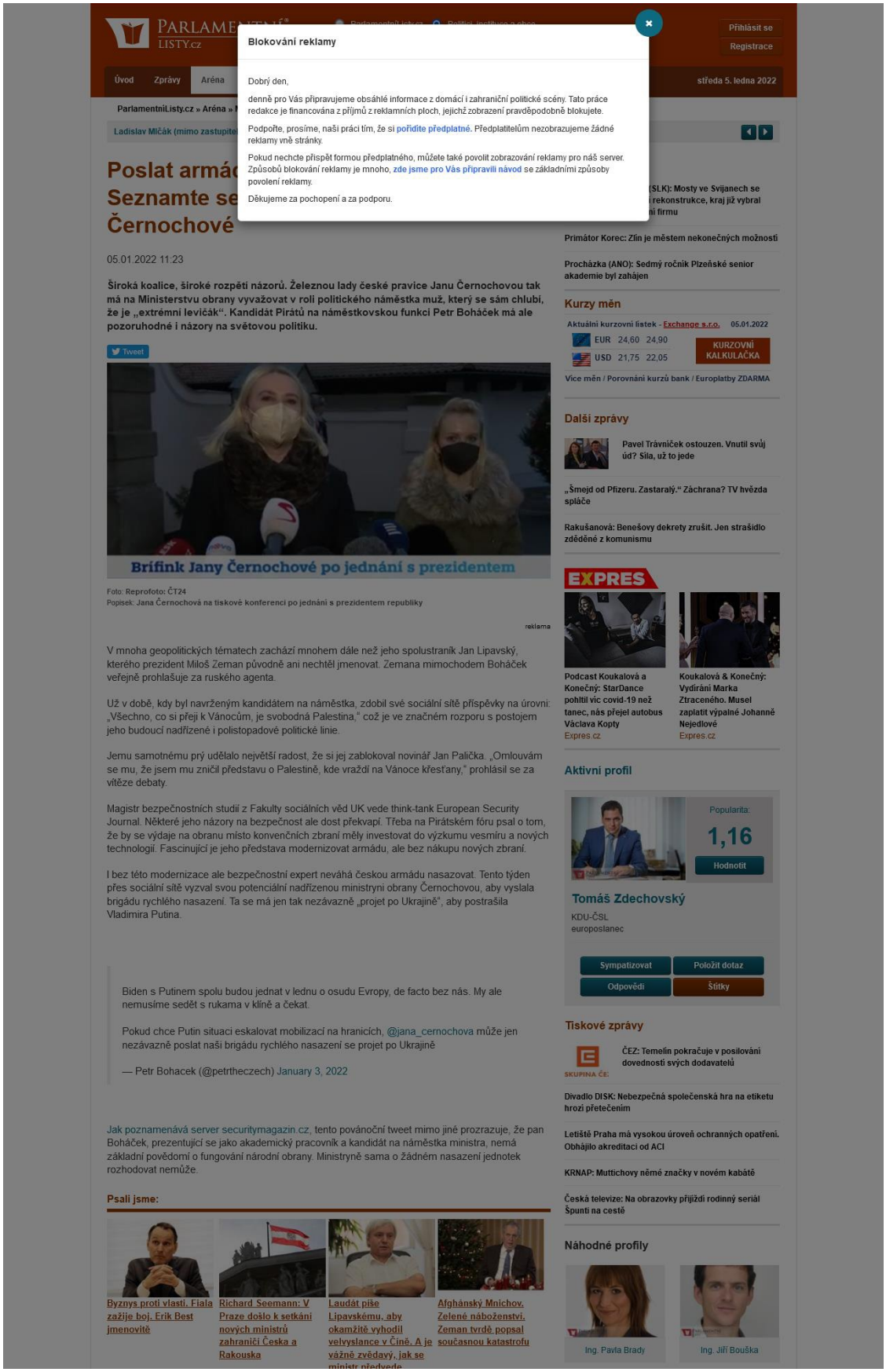

Zpět

Násilné protesty v Kazachstánu vyvolané náhlým zdražením zkapalněného ropného plynu LPG se stupňují

RÁDIO, Datum: 05.01.2022, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.01.2022 14:56, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 174 618,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Násilné protesty v Kazachstánu vyvolané náhlým zdražením populárního paliva, zkapalněného ropného plynu LPG se stupňují. V největším městě Almaty vtrhl dav do místní radnice a podle svědků jsou z budovy slyšet výstřely. Podle agentur vyhlásil kazašský prezident Kasym-Žomart Tokajev v hlavním městě Nur-Sultanu výjimečný stav, který už platí i v několika dalších městech, včetně Almaty. Ještě předtím prezident jmenoval novou vládu. U telefonu je teď Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Jak vážná se ta situace v Kazachstánu podle toho, co momentálně víme jeví?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Tak spíše je ta situace podle mých informací je hodně nepřehledná, prostě existují nějaké davy. Nevidím nějakou moc velkou organizaci toho všeho, takže zatím prostě spíš taková chaotické a nekoordinované jakékoliv procesy nebo jakkoliv problémy.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Víme, jak to celé, nebo proč to celé začalo, jestli skutečně jde jen o to náhlé zdražení oblíbeného paliva, tedy toho zkapalněného ropného plynu?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Já si myslím, že ono to ten plyn, to zdražení kapalného plynu je spíš jako takovou rozbuškou tohoto takovéto sociálně-ekonomické nespokojenosti, protože Kazachstán v loňském roce ta jeho ekonomika klesala a mimo jiné teda to souvisí s pandemií, ale i dalšími faktory, takže tam si myslím, že bude, že momentálně je takové jako vyjádření toho nesouhlasu s tím, s tou sociálně-ekonomickou situací. Asi bych za tím nehledal moc nic dalšího.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Může tahle situace tedy ohrozit tu pozici prezidenta Tokajeva, jak silná ta pozice aktuálně je?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Já si myslím, že ohrozit nemůže tím spíš, že za tím, za prezidentem Tokajem pořád stojí, jak rodina a rodina bývalého prezidenta a bývalý prezident sám, takže zatím asi není úplně, nebo nedá se předpokládat, že by to došlo k úplně nějakému velkému svržení nebo ohrožení pozice prezidenta, respektive původního minulého prezidenta a jeho rodiny.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Říkáte, že za ním stojí rodina, ale v Kazachstánu si asi rodinu nemůžeme představit jako u nás. Tam je to dost založené na tom klanovém společenství?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
To částečně také. Nicméně ten pojem rodina se týká opravdu rodiny a nejbližších příbuzných, bývalého prezidenta a jejich jejich, řekněme klientů jejich lidí. Ono to nemusí být zrovna jenom čistě na klanové bázi. /nesrozumitelné/ už tahle představa pomaličku fungovat, ale spíše se právě přemisťuje k tomu, k těm "rodinným korporacím".

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Tokajev dnes jmenoval novou přechodnou vládu a té nařídil, aby zregulovala ceny paliv stejně jako ceny jiného "společensky významného zboží". Může si to ekonomika v Kazachstánu v tuhle chvíli dovolit?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
No, teoreticky ano. Samozřejmě přikázat může letos, ale ono je to tak trošku, jak když chcete zadržovat nějakou velkou lavinu pomocí nějakých plůtků a bariér, prostě to zdražování není jenom otázkou, není jenom otázkou, řekněme kazašských cen nebo kazašské demokratické politiky. Je to prostě celosvětová záležitost. Ostatně tady u nás taky zdražuje energie, takže myslím si, že je to proces na který ta vláda může mít jenom relativně omezený vliv.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Zdá se z toho, co říkáte, že se nedá předpokládat, že by ten vývoj v Kazachstánu nějak směřovalo k systému centralizované moci k demokratičtější formě?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Já si osobně myslím, že ne, že zatím to nevypadá na nějaké výrazné změny v systému. Dokonce bych si troufal tvrdit, že ten systém to neříkám, že bez problémů, ale bude schopen tomu ustát, ať už to bude nějakými dočasným uspokojením těch davů nebo dočasným snížením těch cen ale minimálně dočasné dočasné verzi nebo prostě nějakými jinými v případě nějakými represivními opatřeními.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Říká Slavomír Horák z katedry ruských a východoevropských studií z Institutu mezinárodních studií fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Děkuji, na slyšenou.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Taková byla polední publicistika. Záznam našeho pořadu najdete i na všech podcastových aplikacích. V 18:10 se těší na slyšenou Věra Štechrová, zůstaňte s Českým rozhlasem. Teď už jsou tu aktuální zprávy.

DOMY s otevřenou NÁRUČÍ

TISK, Datum: 06.01.2022, Zdroj: Deník - Magazín Bydlení, Strana: 6, Autor: MARIE LUCOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 00:13, Rubrika: Rozhovor, AVE: 695 778,57 Kč, Země: Česko

ARCHITEKTKA IRENA TRUHLÁŘOVÁ NAVRHUJE A STAVÍ ENERGETICKY ÚSPORNÉ DOMY ZE DŘEVA UŽ VÍC NEŽ DESET LET. KDYŽ S HLUBOKÝM ZAUJETÍM MLUVÍ O SVÝCH PROJEKTECH, EKOLOGICKÉ ARCHITEKTUŘE NEBO LETÍCÍ HVĚZDĚ, CHÁPETE, PROČ PRÁVĚ DŘEVOSTAVBY POVAŽUJE ZA SVOU ŽIVOTNÍ LÁSKU. POETICKÉ NÁZVY DOMŮ PAK ODKAZUJÍ NA TRADIČNÍ VÝCHODNÍ UČENÍ O VZTAHU ČLOVĚKA A JEHO ŽIVOTNÍHO PROSTORU.

* Když jste začínala, vsadila jste výhradně na dřevostavby, navíc pasivní. Nebyl to riskantní krok, když v povědomí mnoha lidí tehdy přežívala představa domu ze dřeva jako rekreačního obydlí?

Prvotním impulzem bylo setkání s manželi Kuklíkovými, když jsem studovala na vysoké škole. Tihle neskutečně příjemní lidé dokázali o stavbách ze dřeva přednášet s takovou krásou, že mě do jejich světa úplně vtáhli. Architekt Josef Smola pak na jedné přednášce vysvětloval principy pasivních domů a prezentoval precizně zpracované detaily tak zaníceně, že jsem se rozhodla vydat právě touto cestou. V prvním ateliéru, kam jsem po škole nastoupila, jsem své šéfy přesvědčila, abychom s návrhem projektu rodinného domu v pasivním standardu vstoupili do soutěže pořádané Nadací dřevo pro život. Získali jsme ocenění, na základě kterého nás Lesy ČR pozvaly do architektonické soutěže na Krajské ředitelství v Českých Budějovicích. Hned jsme tak naskočili do velkého dřevěného projektu administrativní budovy. Když se však ohlédnu zpět, byl to neskutečný start.

* V čem se při navrhování liší domy ze dřeva od těch klasických z cihel?

V případě dřevostaveb existuje rozhodně větší tlak na to, abyste dobře vyřešili detaily. Pokud dojde ke kondenzaci v rizikových partiích, může to vést k růstu plísní či dřevokazných hub a k následné degradaci konstrukce. Na to je třeba dávat extrémní pozor. Když se plíseň objeví ve zděném nebo železobetonovém domě, ohrožuje sice zdraví obyvatel, ale konstrukce nedegraduje. Na druhou stranu domy ze dřeva umějí být konstrukčně zajímavější a hravější. Obzvlášť masivní dřevěné panely, které využívá náš ateliér, vám dovolí velké konstrukční zajímavosti. Statický koncept mě moc baví. Někdy je to totiž pořádný rébus.

* V Česku je dnes každý sedmý nový dům konstruován jako dřevostavba. Je to podle vás dost, nebo ještě málo?

To neumím posoudit. Navíc jsou pod širokým pojmem dřevostavby dohromady smíchány kvalitativně nesrovnatelné objekty, například difuzně otevřené nebo uzavřené stavby, dům se vzduchotechnikou či bez ní, lehké dřevěné skelety či domy z masivních panelů. Rozhodně se však rozšířilo povědomí investorů. V dnešní době nás oslovují lidé, kteří již vědí, že chtějí dřevostavbu s naším řešením, zatímco před deseti lety jsme ještě museli klientům vysvětlovat, proč by si měli postavit dům ze dřeva. Podle mne je mnohem důležitější ukazatel, kolik lidí si postaví energeticky úsporný dům s vědomím, že pomáhají životnímu prostředí.

* Teď se ale už jiné než úsporné domy stavět nemohou.

Ano, to je pravda, požadavky se od letošního roku posouvají směrem k budovám s téměř nulovou spotřebou energie. Naše domy novelizovanou vyhlášku s velkou rezervou splňují. Bude ale zajímavé sledovat hledání vynalézavých způsobů, jak legislativu obcházet. Jsem zvědavá, jaká řešení kreativní stavitelé vymyslí.

* Proč je pořád tak málo veřejných staveb ze dřeva?

Nyní pracujeme na návrhu dvoupodlažního administrativního objektu. K tomuto typu stavby jsem se vrátila po deseti letech a hodně mě překvapily stále komplikované a omezující požadavky z hlediska požárních norem a potřebných certifikátů. Dovedu si představit, že spoustu ateliérů, které se touto oblastí běžně nezabývají, to může odradit. Z pohledu požárních předpisů vyplývá třeba výškové omezení nebo nutnost kombinace například s betonovým skeletem pro chráněné únikové cesty. Naštěstí jsou tyto stavby v současnosti v dřevařské komunitě velké téma a věřím, že se brzy „pohnou ledy“.

* Jak vnímáte kůrovcovou kalamitu a vůbec stav našich lesů z hlediska budoucí dostupnosti dřeva?

Kalamita je opravdu strašlivá, ale ukazuje nám cestu k lesu s větší druhovou rozmanitostí, který se adaptuje na sušší klima. V budoucnosti poroste v Česku více listnatých stromů a také dřevozpracující průmysl se bude muset vydat tímto směrem. Celý rok bojujeme s rostoucími cenami dřeva, které vyvolal kromě kůrovce také masivní vývoz kulatiny do Spojených států. Nicméně jedeme dál. Mám jen obavy, abychom v budoucnosti zůstali v udržitelných cenových mezích pro klienty.

* Jak se během uplynulého desetiletí proměnily technologie či materiály?

V poslední době se objevila spousta materiálů, které nám pomáhají systémově řešit tepelné mosty, předsazenou okenní montáž, různé prostupy vzduchotěsnou rovinou a tak dále. Dále narůstají tloušťky izolantů. Dříve se zateplovalo deseti centimetry, dneska dům potřebuje dvacet až třicet centimetrů, které dostanete v jedné desce. Objevují se také „superizolanty“, kde dva tři centimetry nahradí zhruba patnáct centimetrů standardní izolace. Co dál? Začalo se víc dbát na akustiku, považovanou za slabé místo dřevostaveb především při procesu suché výstavby. Co se týče technologií, vnímám, že stále více klientů přichází s požadavkem inteligentního řízení domu.

* Moderní dřevostavby dokážou splnit nejnáročnější požadavky z hlediska úspor energie. Skeptici však namítají, že ve skladbě jejich stěn se nacházejí i materiály, které se dřevem mají společného jen málo. Mají pravdu?

Faktem je, že mnoho stavebních výrobků pochází z dřevního odpadu nebo jsou kombinací dřeva s jiným materiálem. Například OSB deska se vyrábí lisováním dlouhých třísek ve třech až čtyřech vrstvách, spojených například polyuretanovým pojivem.

My se snažíme, abychom lepidlo v domech minimalizovali. OSB desky používáme jen na stropní záklopy a střechy. Pro nosné stěny slouží nejčastěji šroubované masivní dřevěné panely, které lepidlo neobsahují.

* Když říkáte, že usilujete o ekologickou architekturu, co to znamená?

V našem případě za tím nehledejte slaměný dům s hliněnými omítkami, i když mně osobně se hodně líbí. Snažíme se tam, kde je to možné, nahrazovat polystyren a minerální vlnu dřevovláknitými izolacemi. Využíváme recyklované materiály – například založené na pěnoskle. I energetická úspornost ovlivňuje životní prostředí, proto navrhujeme domy v pasivním standardu. Dalším krokem je používání zelených střech. Je fajn, že v současné době ho podporují dotace, stejně tak využití dešťové a šedé užitkové vody. Aktuálně pracujeme na mimořádně zajímavém, extrémním projektu. Pokud znáte knihu nebo film Duna, dům bude fungovat podobně jako oblek obyvatel této planety. Bude využívat jen dešťovku, podtlakové toalety s výstupem do kompostérů, bioplyn dodá drtič odpadu z kuchyně. Velká specialita. Technologové, kteří navrhovali vzduchotechniku, elektřinu a vytápění, počítali každý kilowatt, aby byl dům energeticky nezávislý. Investor je nadšený. V tuto chvíli se dělají základy a doufáme, že příští rok bude hotovo.

* Považujete to za cestu pro běžného uživatele?

Osobně spíš ne, protože půjde o hodně náročný provoz. Většina našich domů v pasivním standardu je však maximálně uživatelsky jednoduchá – prakticky jedinou starostí o technologii bývá pravidelná výměna filtru ve vzduchotechnické jednotce. Přidám ještě obecné poselství. Hodně mladých lidí má nyní problém dosáhnout na vlastní dům. Líbí se mi idea Baugruppe, kdy skupina lidí investuje společně třeba do rekonstrukce staršího objektu. Na bydlení by tak v souladu s ekologickou architekturou mohlo dosáhnout více lidí. Sdílení je rozumná udržitelná cesta, vždyť jeden společný bazén, dílna, krytá terasa nebo sauna přece můžou sloužit pohodlně pro čtyři až šest rodin, které se pak podělí i o náklady na údržbu. Úžasná vize. Byla bych ráda, kdyby lidé dokázali tímto směrem uvažovat, a jsme připraveni se do takového projektu pustit.

* Narození vaší dcery vás přivedlo k zájmu o Montessori pedagogiku. Jak by měl v rodinných domech vypadat prostor určený pro děti?

Vybavení by mělo podněcovat děti, aby se o sebe postaraly samy. Z pohledu Montessori jde o takzvané „připravené prostředí“. V případě rodinného domu to znamená, že v předsíni mají malé děti věšáčky na úrovni své výšky a vyhrazený prostor pro své věci, v kuchyni je dostupný regálek určený pro jejich kuchyňské pomůcky. V koupelně může být snížené dětské umyvadlo s jednoduše dostupnými hygienickými potřebami. Ani na úklid by se nemělo zapomínat. V klubu, kam jsem s dcerkou chodila, si děti samy připravovaly svačinky s vhodnými nožíky a struhadly. U některých domů jsme navrhovali u obýváku i dětský koutek, aby předškoláci byli poblíž rodičů. Prostor se v budoucnu přemění třeba na pracovnu. V neposlední řadě je pro menší děti lepší, když spí společně v jednom pokoji a druhý slouží jako herna. Až ve školním věku nebo i později dostane každý svůj pokoj.

* Absolvovala jste Českou školu Feng Shui. Jak získané poznatky využíváte při svých realizacích?

Na návrzích spolupracuji s architektkou Terezou Svobodovou, kterou jsem poznala právě při studiu feng-shui. Je to nádhera, symfonie, obrovská vlna inspirace. Když investor souhlasí s uplatněním principů feng-shui, řešíme primárně, jak bude dům umístěný na pozemku – „kde sedí, kam hledí“. Připravíme dva tři lehké návrhy hmoty a dispozice... Tereza pak propočítá Letící hvězdu. Tento výpočet nám řekne, která varianta bude nejlepší z hlediska bezpečí a přicházející energie. V tuto chvíli můžeme využít i techniku „věštění“ pomocí I-tingu. Pomocí trigramů vypočítáme, jak vychází sepětí majitelů s domem. Když věštba není příznivá, lze zvolit umístění domu, které by vycházelo trochu hůř, ale oba majitelé v něm budou mít příznivou věštbu. Objekt pak podpoříme tím, že například přidáme element, který posílí bezpečí. Za domem vytvoříme „želvu“, což se dělá třeba kamenným plotem nebo velkými kameny. Vždy mě překvapí, jak výsledek působí přirozeně. Při návrhování si domy vytyčujeme, ověřujeme si výhledy a další souvislosti. Zažíváme pak často mrazivé okamžiky – třeba když obývací pokoj navrhneme přesně do místa, kde bývalo ohniště, u něhož sedávala celá rodina. V interiéru pracujeme s materiály a barevností podle feng-shui rozboru. Největší práce je však správné usazení a zorientování stavby v prostoru. Mnohokrát jsem si ověřila, že feng-shui funguje. Když jsme do vstupní haly našeho ateliéru umístili rozsvícené logo, začalo přicházet neuvěřitelné množství poptávek. Jako kdybyste zapálili svíčku.

* Poraďte, jak si pomocí feng-shui přivolat zdraví a štěstí?

Asi se to nedá říci jednoznačně, ale napadají mě dvě věci. Jako nejzásadnější z pohledu feng-shui vnímám úklid. Vymeťte všechny zapadlé kouty, v některém může být blahobyt, vize nebo štěstí, které nepořádek blokuje. Druhá věc souvisí se začátkem nového roku. Vytvořte si obraz vizí, přání či tužeb, které si letos chcete přivést do života. Je jedno, jestli je budete malovat, kreslit nebo si uděláte koláž z výstřižků. Oblíbené, dynamické téma, které symbolizuje plynutí, představují lodě, cesta, vodní tok, dobrý vítr. Obraz si pověste na důležité místo, které máte na očích. Nejlépe proti vstupním dveřím.

Podle mne je důležitý hlavně ukazatel, kolik lidí si chce postavit energeticky úsporný dům s vědomím, že pomáhají životnímu prostředí.

Foto autor: FOTO: MARTIN ZEMAN
Foto popis: Ing. Irena Truhlářová (1982) V roce 2007 absolvovala obor pozemní stavby a architektura na FSv ČVUT v Praze. Od roku 2010 je autorizovanou inženýrkou pro pozemní stavby. Založila a společně s manželem vede ARCHCON atelier, s. r. o., jehož návrhy byly oceněny v řadě soutěží. „Dřevostavby jsou mojí životní láskou. Snažíme se, aby naše návrhy do místa stavby citlivě zapadly, respektujeme genia loci. Důležitá je pro nás průběžná komunikace s investorem,“ říká Irena Truhlářová, která zároveň hledá inspiraci mimo svůj obor. Absolvovala Českou školu Feng Shui a se svým týmem tyto principy v návrzích uplatňuje.
Foto popis: Pro hlavní nosný sloup zastřešení terasy byl použit kmen douglasky, která na pozemku stála od nepaměti. Fasádu tvoří cedrové palubky a šindele.
Foto popis: Velkorysost obytnému prostoru přináší otevřený krov, umístění o tři schody níže a dominující krbová kamna.

Foto popis: Dubový stůl s intarzií kmene třešně jako symbol pokračování rodu.
Foto popis: Nejhravějším prvkem interiéru je schodiště v centru dispozice.
Foto popis: Osvědčenou kombinaci dubu a cedru doplňují subtilní hliníková okna na celou výšku místnosti pro dokonalé propojení s přírodou.

ROZHOVOR • TEXT: MARIE LUCOVÁ • FOTO: MARTIN ZEMAN

DOMY *s otevřenou* NÁRUČÍ

ARCHITEKTKA IRENA TRUHLÁŘOVÁ NAVRHUJE A STAVÍ ENERGETICKY ÚSPORNÉ DOMY ZE DŘEVA UŽ VÍC NEŽ DESET LET. KDYŽ S HLUBOKÝM ZAUJETÍM MLUVÍ O SVÝCH PROJEKTECH, EKOLOGICKÉ ARCHITEKTUŘE NEBO LETÍCÍ HVĚZDĚ, CHÁPETE, PROČ PRÁVĚ DŘEVOSTAVBY POVAŽUJE ZA SVOU ŽIVOTNÍ LÁSKU. POETICKÉ NÁZVY DOMŮ PAK ODKAZUJÍ NA TRADIČNÍ VÝCHODNÍ UČENÍ O VZTAHU ČLOVĚKA A JEHO ŽIVOTNÍHO PROSTORU.

Když jste začínala, vsadila jste výhradně na dřevostavby, navíc pasivní. Nebyl to riskantní krok, když v povědomí mnoha lidí tehdy přežívala představa domu ze dřeva jako rekreačního obydlí?
Prvotním impulzem bylo setkání s manželi Kuklíkovými, když jsem studovala na vysoké škole. Tihle neskutečně příjemní lidé dokázali o stavbách ze dřeva přednášet s takovou krásou, že mě do jejich světa úplně vtáhli. Architekt Josef Smola pak na jedné přednášce vysvětloval principy pasivních domů a prezentoval precizně zpracované detaily tak zaníceně, že jsem se rozhodla vydat právě touto cestou. V prvním ateliéru, kam jsem po škole nastoupila, jsem své šéfy přesvědčila, abychom s návrhem projektu rodinného domu v pasivním standardu vstoupili do soutěže pořádané Nadací dřevo pro život. Získali jsme ocenění, na základě kterého nás Lesy ČR pozvaly do architektonické soutěže na Krajské ředitelství v Českých Budějovicích. Hned jsme tak naskočili do velkého dřevěného projektu administrativní budovy. Když se však ohlédnu zpět, byl to neskutečný start.

V čem se při navrhování liší domy ze dřeva od těch klasických z cihel?
V případě dřevostaveb existuje rozhodně větší tlak na to, abyste dobře vyřešili detaily. Pokud dojde ke kondenzaci v rizikových partiích, může to vést k růstu plísní či dřevokazných hub a k následné degradaci konstrukce. Na to je třeba dávat extrémní pozor. Když se plíseň objeví ve zděném nebo železobetonovém domě, ohrožuje sice zdraví obyvatel, ale konstrukce nedegraduje. Na druhou stranu domy ze dřeva umějí být konstrukčně zajímavější a hravější. Obzvlášť masivní dřevěné panely, které využívá náš ateliér, vám dovolí velké konstrukční zajímavosti. Statický koncept mě moc baví. Někdy je to totiž pořádný rébus.

V Česku je dnes každý sedmý nový dům konstruován jako dřevostavba. Je to podle vás dost, nebo ještě málo?
To neumím posoudit. Navíc jsou pod širokým pojmem dřevostavby dohromady smíchány kvalitativně nesrovnatelné objekty, například difuzně otevřené nebo uzavřené stavby, dům se vzduchotechnikou či bez ní, lehké dřevěné skelety či domy z masivních panelů. Rozhodně se však rozšířilo povědomí investorů. V dnešní době nás oslovují lidé, kteří již vědí, že chtějí dřevostavbu s naším řešením, zatímco před deseti lety jsme ještě museli klientům vysvětlovat, proč by si měli postavit dům ze dřeva. Podle mne je mnohem důležitější ukazatel, kolik lidí si postaví energeticky úsporný dům s vědomím, že pomáhají životnímu prostředí.

Teď se ale už jiné než úsporné domy stavět nemohou.
Ano, to je pravda, požadavky se od letošního roku posouvají směrem k budovám s téměř nulovou spotřebou energie. Naše domy novelizovanou vyhlášku s velkou rezervou splňují. Bude ale zajímavé sledovat hledání

Ing. Irena Truhlářová (1982)

V roce 2007 absolvovala obor pozemní stavby a architektura na FSv ČVUT v Praze. Od roku 2010 je autorizovanou inženýrkou pro pozemní stavby. Založila a společně s manželem vede ARCHCON atelier, s. r. o., jehož návrhy byly oceněny v řadě soutěží. „Dřevostavby jsou mojí životní láskou. Snažíme se, aby naše návrhy do místa stavby citlivě zapadly, respektujeme genia loci. Důležitá je pro nás průběžná komunikace s investorem," říká Irena Truhlářová, která zároveň hledá inspiraci mimo svůj obor. Absolvovala Českou školu Feng Shui a se svým týmem tyto principy v návrzích uplatňuje.

vynalézavých způsobů, jak legislativu obcházet. Jsem zvědavá, jaká řešení kreativní stavitelé vymyslí.

Proč je pořád tak málo veřejných staveb ze dřeva?
Nyní pracujeme na návrhu dvoupodlažního administrativního objektu. K tomuto typu stavby jsem se vrátila po deseti letech a hodně mě překvapily stále komplikované a omezující požadavky z hlediska požárních norem a potřebných certifikátů. Dovedu si představit, že spoustu ateliérů, které se touto oblastí běžně nezabývají, to může odradit. Z pohledu požárních předpisů vyplývá třeba výškové omezení nebo nutnost kombinace například s betonovým skeletem pro chráněné únikové cesty. Naštěstí jsou tyto stavby v současnosti v dřevařské komunitě velké téma a věřím, že se brzy „pohnou ledy".

Jak vnímáte kůrovcovou kalamitu a vůbec stav našich lesů z hlediska budoucí dostupnosti dřeva?
Kalamita je opravdu strašlivá, ale ukazuje nám cestu k lesu s větší druhovou rozmanitostí, který se adaptuje na sušší klima. V budoucnosti poroste v Česku více listnatých stromů a také dřevozpracující průmysl se bude muset vydat tímto směrem. Celý rok bojujeme s rostoucími cenami dřeva, které vyvolal kromě kůrovce také masivní vývoz kulatiny do Spojených států. Nicméně jedeme dál. Mám jen obavy, abychom v budoucnosti zůstali v udržitelných cenových mezích pro klienty.

Jak se během uplynulého desetiletí proměnily technologie či materiály?
V poslední době se objevila spousta materiálů, které nám pomáhají systémově řešit tepelné mosty, předsazenou okenní montáž, různé prostupy vzduchotěsnou rovinou a tak dále. Dále narůstají tloušťky izolantů. Dříve se zateplovalo deseti centimetry, dneska dům potřebuje dvacet až třicet centimetrů, které dostanete v jedné desce. Objevují se také „superizolanty", kde dva tři centimetry nahradí zhruba patnáct centimetrů standardní izolace. Co dál? Začalo se víc dbát na

> Podle mne je důležitý hlavně ukazatel, kolik lidí si chce postavit energeticky úsporný dům s vědomím, že pomáhají životnímu prostředí.

akustiku, považovanou za slabé místo dřevostaveb především při procesu suché výstavby. Co se týče technologií, vnímám, že stále více klientů přichází s požadavkem inteligentního řízení domu.

Moderní dřevostavby dokážou splnit nejnáročnější požadavky z hlediska úspor energie. Skeptici však namítají, že ve skladbě jejich stěn se nacházejí i materiály, které se dřevem mají společného jen málo. Mají pravdu?
Faktem je, že mnoho stavebních výrobků pochází z dřevního odpadu nebo jsou kombinací dřeva s jiným materiálem. Například OSB deska se →

Pro hlavní nosný sloup zastřešení terasy byl použit kmen douglasky, která na pozemku stála od nepaměti. Fasádu tvoří cedrové palubky a šindele.

vyrábí lisováním dlouhých třísek ve třech až čtyřech vrstvách, spojených například polyuretanovým pojivem. My se snažíme, abychom lepidlo v domech minimalizovali. OSB desky používáme jen na stropní záklopy a střechy. Pro nosné stěny slouží nejčastěji šroubované masivní dřevěné panely, které lepidlo neobsahují.

Když říkáte, že usilujete o ekologickou architekturu, co to znamená?
V našem případě za tím nehledejte slaměný dům s hliněnými omítkami, i když mně osobně se hodně líbí. Snažíme se tam, kde je to možné, nahrazovat polystyren a minerální vlnu dřevovláknitými izolacemi. Využíváme recyklované materiály – například založené na pěnoskle. I energetická úspornost ovlivňuje životní prostředí, proto navrhujeme domy v pasivním standardu. Dalším krokem je používání zelených střech. Je fajn, že v současné době ho podporují dotace, stejně tak využití dešťové a šedé užitkové vody. Aktuálně pracujeme na mimořádně zajímavém, extrémním projektu. Pokud znáte knihu nebo film Duna, dům bude fungovat podobně jako oblek obyvatel této planety. Bude využívat jen dešťovku, podtlakové toalety s výstupem do kompostérů, bioplyn dodá drtič odpadu z kuchyně. Velká specialita. Technologové, kteří navrhovali vzduchotechniku, elektřinu a vytápění, počítali každý kilowatt, aby byl dům energeticky nezávislý. Investor je nadšený. V tuto chvíli se dělají základy a doufáme, že příští rok bude hotovo.

Považujete to za cestu pro běžného uživatele?
Osobně spíš ne, protože půjde o hodně náročný provoz. Většina našich domů v pasivním standardu je však maximálně uživatelsky jednoduchá – prakticky jedinou starostí o technologii bývá pravidelná výměna filtru ve vzduchotechnické jednotce. Přidám ještě obecné poselství. Hodně mladých lidí má nyní problém dosáhnout na vlastní dům. Líbí se mi idea Baugruppe, kdy skupina lidí investuje společně třeba do rekonstrukce staršího objektu. Na bydlení by tak v souladu s ekologickou architekturou mohlo dosáhnout více lidí. Sdílení je rozumná udržitelná cesta, vždyť jeden společný bazén, dílna, krytá terasa nebo sauna přece můžou sloužit pohodlně pro čtyři až šest rodin, které se pak podělí i o náklady na údržbu. Úžasná vize. Byla bych ráda, kdyby lidé dokázali tímto směrem uvažovat, a jsme připraveni se do takového projektu pustit.

Dubový stůl s intarzií kmene třešně jako symbol pokračování rodu.

Velkorysost obytnému prostoru přináší otevřený krov, umístění o tři schody níže a dominující krbová kamna.

Narození vaší dcery vás přivedlo k zájmu o Montessori pedagogiku. Jak by měl v rodinných domech vypadat prostor určený pro děti?
Vybavení by mělo podněcovat děti, aby se o sebe postaraly samy. Z pohledu Montessori jde o takzvané „připravené prostředí". V případě rodinného domu to znamená, že v předsíni mají malé děti věšáčky na úrovni své výšky a vyhrazený prostor pro své věci, v kuchyni je dostupný regálek určený pro jejich kuchyňské pomůcky. V koupelně může být snížené dětské umyvadlo s jednoduše dostupnými hygienickými potřebami. Ani na úklid by se nemělo zapomínat. V klubu, kam

Osvědčenou kombinaci dubu a cedru doplňují subtilní hliníková okna na celou výšku místnosti pro dokonalé propojení s přírodou.

jsem s dcerkou chodila, si děti samy připravovaly svačinky s vhodnými nožíky a struhadly. U některých domů jsme navrhovali u obýváku i dětský koutek, aby předškoláci byli poblíž rodičů. Prostor se v budoucnu přemění třeba na pracovnu. V neposlední řadě je pro menší děti lepší, když spí společně v jednom pokoji a druhý slouží jako herna. Až ve školním věku nebo i později dostane každý svůj pokoj.

Absolvovala jste Českou školu Feng Shui. Jak získané poznatky využíváte při svých realizacích?
Na návrzích spolupracuji s architektkou Terezou Svobodovou, kterou jsem poznala právě při studiu feng-shui. Je to nádhera, symfonie, obrovská vlna inspirace. Když investor souhlasí s uplatněním principů feng-shui, řešíme primárně, jak bude dům umístěný na pozemku – „kde sedí, kam hledí". Připravíme dva tři lehké návrhy hmoty a dispozice... Tereza pak propočítá Letící hvězdu. Tento výpočet nám řekne, která varianta bude nejlepší z hlediska bezpečí a přicházející energie. V tuto chvíli můžeme využít i techniku „věštění" pomocí I-tingu. Pomocí trigramů vypočítáme, jak vychází sepětí majitelů s domem. Když věštba není příznivá, lze zvolit umístění domu, které by vycházelo trochu hůř, ale oba majitelé v něm budou mít příznivou věštbu. Objekt pak podpoříme tím, že například přidáme element, který posílí bezpečí. Za domem vytvoříme „želvu", což se dělá třeba kamenným plotem nebo velkými kameny. Vždy mě překvapí, jak výsledek působí přirozeně. Při návrhování si domy vytyčujeme, ověřujeme si výhledy a další souvislosti. Zažíváme pak často mrazivé okamžiky – třeba když obývací pokoj navrhneme přesně do místa, kde bývalo ohniště, u něhož sedávala celá rodina. V interiéru pracujeme s materiály a barevností podle feng-shui rozboru. Největší práce je však správné usazení a zorientování stavby v prostoru. Mnohokrát jsem si ověřila, že feng-shui funguje. Když jsme do vstupní haly našeho ateliéru umístili rozsvícené logo, začalo přicházet neuvěřitelné množství poptávek. Jako kdybyste zapálili svíčku.

Poraďte, jak si pomocí feng-shui přivolat zdraví a štěstí?
Asi se to nedá říci jednoznačně, ale napadají mě dvě věci. Jako nejzásadnější z pohledu feng-shui vnímám úklid. Vymeťte všechny zapadlé kouty, v některém může být blahobyt, vize nebo štěstí, které nepořádek blokuje. Druhá věc souvisí se začátkem nového roku. Vytvořte si obraz vizí, přání či tužeb, které si letos chcete přivést do života. Je jedno, jestli je budete malovat, kreslit nebo si uděláte koláž z výstřižků. Oblíbené, dynamické téma, které symbolizuje plynutí, představují lodě, cesta, vodní tok, dobrý vítr. Obraz si pověste na důležité místo, které máte na očích. Nejlépe proti vstupním dveřím. •

Nejhravějším prvkem interiéru je schodiště v centru dispozice.

Zpět

Mezi studenty převažují, kariéru přesto nedělají. Proč?

TISK, Datum: 06.01.2022, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 28, Autor: IVA ROZE, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 00:33, Rubrika: Publicistika, Země: Česko

Mezi novými zahraničními zpravodaji České televize není ani jedna žena. Je to náhoda, nebo ukazatel stavu českých médií?

České fakulty žurnalistiky jsou plné studentek, ale ve vedení drtivé většiny významných českých médií nenajdeme jedinou ženu. Zahraniční zpravodajové bývají muži, komentátoři zpravidla také. Proč to české novinářky nejsou schopné „dotáhnout" výš?

Před několika týdny přinesla jedna moje studentka žurnalistiky do školy tiskovou zprávu České televize. Psalo se v ní, že budou měnit prestižní posty zahraničních zpravodajů. To většinou studenty zajímá, protože většina z nich v tomhle věku chce být jedním z nich. Představa, že stojí před Bílým domem a informují veřejnost o tom, co zrovna dělá prezident Spojených států je vůbec nejdál, kam to někdo z generace novinářských „influencerů" může dotáhnout. Málokdo se ve dvaceti vidí jako budoucí redaktor regionálních zpráv, který zadýchaně informuje o tom, jak se v Jihlavě otevřelo nové hřiště a kde na Šumpersku shořel

krmelec.
Proto mě moc nepřekvapilo, že tu zprávu donesla. Překvapilo mě, že tu zprávu začala číst naštvaně nahlas. „Do Washingtonu zamíří místo Davida Mířejovského Bohumil Vostal. Ve Varšavě vystřídá Lukáše Mathého Andreas Papadopulos.
V Bruselu Lukáše Dolanského střídá Petr Obrovský.
Petra Obrovského střídá v Bratislavě Jan Šilhan.
A v Berlíně nahradí Martina Jonáše Pavel Polák," dočetla. "Ještě někomu jinému na tomhle přijde něco zvláštního?"Následovala dlouhá půlminuta ticha, kdy studenti pečlivě analyzovali všechna jména a nakonec společně vyhodnotili: „Není tam jediná žena."
"Bingo!" řekla studentka, která tu právu donesla. „Z toho vyplývá ponaučení, že abys mohl být zahraničním zpravodajem, musíš mít penis."
To se nelíbilo jednomu studentovi. „A co Barbora Šámalová v Pekingu?" bránil se.
„Máš pravdu, ta tam je," namítl další student. „Ale zároveň je to sestra šéfa zpravodajství České televize."
„OK, takže měním ponaučení, které z toho plyne," uzavřela studentka. „Abys mohl být zahraničním zpravodajem, musíš mít penis, nebo bratra, který je šéfem zpravodajství."
V tu chvíli mi došlo, jak moc je důležité, zabývat se - právě jako novinář -tím, proč k tak radikálnímu a možná i vůči České televizi nespravedlivému poznatku tahle studentka došla a co víc, ostatní s ní očividně souhlasili.

Studentky bychom měli

Na fakultě žurnalistiky Anglo-American University, kde učím mix českých a zahraničních budoucích novinářů, máme momentálně zhruba osmdesát procent studentek. Studentů mužského pohlaví je rok od roku míň. Tento trend „feminizace" žurnalistiky zaznamenávají i ostatní univerzity, a nejen v České republice. Na magisterském programu žurnalistiky Kolumbijské univerzity v New Yorku, který jsem dostudovala v roce 2009, nás bylo 65 procent žen.
V letošním roce je tam studentek už 76 procent.
I na magisterském studiu žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy jsou na tom podobně: 43 studentek a 25 studentů.
Na bakalářském oboru Komunikační studia se specializací mediální studia je v prvním ročníku 60 dívek z celkového počtu 81 studentů, na prezenčních Mediálních studiích je v prváku 54 dívek z 81.
Člověk by si skoro myslel, že díky takové převaze budou česká média zavalena ženami, a že to i v jejich vedení bude samá šéfredaktorka. Jenže to by se člověk mýlil.
Ve vedení žádného z osmnácti hlavních mediálních domů v České republice není ani jedna žena. Před několika týdny už to skoro vypadalo, že šéfredaktorku bude mít alespoň Český rozhlas. Nicméně nebyl to zrovna důvod k oslavě. Fakt, že by právě Jitka Obzinová reprezentovala ženský přínos do „vysoké žurnalistiky" by byl skoro důvodem k tomu, abych začala přesvědčovat své studentky, že stále není pozdě na to změnit životní směr a jít třeba na práva.

Redakční sborovna

Několik dalších šéfredaktorek v Česku sice máme, ty ale vedou zpravidla buď jen ryze ženské časopisy -kde se naopak tvoří redakce plná žen, takzvaná „sametová ghetta" - či menší periodika, jež však nemají příliš velký dosah, a tudíž ani vliv.
Přitom na běžných redaktorských místech je všude žen spousta. Kam se pak všechny záhadně ztratí, než se dostanou výš?
Podle Lenky Vochocové, výzkumnice katedry mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, je důvodů tohoto jevu několik. Jednak je celkově v České republice žen ve vedení málo, jen asi 24 procent. V médiích je ovšem tato situace ještě o dost horší.
„Žurnalistika je maskulinní pevnost," říká Lenka Vochocová, která je také autorkou knihy Ženy (a muži) ve zpravodajských redakcích. „Na řadových pozicích je novinářek hodně, ale prestižní pozice jsou vyhrazeny mužům."
Podle výzkumu Vochocové se dnešním redakcím často posměšně přezdívá „sborovna," protože je to v nich samá žena. Presto ženy ve vedení redakcí nenajdeme. Genderově nevyvážená situace ve vedení českých médií se pak často vysvětluje tím, že ženy nemají o vedoucí posty zájem. „Ale proč o ně nemají zájem?"
Jedna z teorií tvrdí, že ženy se nehrnou do šéfredaktorských pozic, protože jim to neumožňuje sladit práci s osobním životem a dětmi. Neohraničená pracovní doba se podle Vochocové v médiích navíc glorifikuje.
„Šplhání přes muže je těžké," říká. Zatímco soupeření a ostré lokty jsou u mužů brány jako pozitivní atributy, u žen tomu tak není. Muže navíc nezastaví v kariérním posunu děti, u žen se naopak očekává, že dají přednost rodině.
To je ostatně podle Michala Kubala, vedoucího redaktora zahraničního zpravodajství České televize, také důvod, proč nemají víc žen mezi zahraničními zpravodaji.
„Na tyto posty měla ČT pět možných uchazečů.
Dvě kolegyně, které byly v užším výběru pro zpravodajské pozice, jsou ale momentálně na mateřské dovolené," řekl. „Věříme, že při dalším střídání pro ně bude reálnější přijmout nabídku působit na zahraničním postu, a připojit se tak k mnoha dalším ženám, které v tomto týmu v minulosti působily."

Absence vzorů

Ženy, které to v médiích někam „dotáhnou", jako například právě Jitka Obzinová, nebývají těmi nejlepšími novinářkami.
Spíš jsou mocensky a autoritativně založené, tudíž k prostředí „maskulinní pevnosti" založené na soutěživosti a ostrých loktech nenabízejí alternativu.
Naopak.
„Bohužel to skoro vypadá, že když se někam propracuje nějaká žena, nebývá to obvykle zkušenost, kterou bychom chtěly opakovat," říká Lenka Vochocová. „Rozhodně to není něco, co bychom chtěly malovat jako zářivý vzor pro studenty žurnalistiky."
Když mluvím s budoucími novinářkami o vzorech, ke kterým mohou profesně vzhlížet, musím momentálně sáhnout někam do ciziny. Třeba Washington Post i Reuters mají nově v čele šéfredaktorku. Newsday, Dallas Morning News nebo Vanity Fair také. Posty zahraničních zpravodajů jsou v USA rozdělené genderově už zhruba půl na půl. I komentátorek zde přibývá.
U nás kvalitních ženských vzorů ve vedení významných médií stále moc nenajdeme, a to ani v případě nejprogresivnějších redakcí. „Důležité je, jestli je člověk kvalifikovaný, ne jakého je pohlaví," argumentují často moji kolegové - novináři. S tím se nedá nesouhlasit. Zároveň se ale člověk musí zeptat, proč to tedy ve vedení českých médií vypadá, jako by jejich majitelé vybírali šéfy jenom podle pohlaví?

V případě šovinistických, neokonzervativních periodik, jakým se stal třeba týdeník Reflex, není zas tak šokující, že je vedení redakce sestavené v rytmu testosteronového festivalu. Více překvapivé je, že ani ta nejliberálnější média na českém trhu nemají ve vedení ženy. I nejlevicovějšímu internetovému deníku Alarm šéfuje muž. Dokonce i seznam vedení redakce Respektu působí jako nějaký „all boys“ klub z padesátých let.

Dravost a sebevědomí

Podle Barbory Osvaldové, garantky magisterského studia žurnalistiky Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, se přesto situace pomalu mění. „Koneckonců máme děkanku (Alici Němcovou Tejkalovou), která absolvovala mediální studia a také Česká tisková kancelář má šéfredaktorku zpravodajství (Radku Matesovou Markovou),“ vysvětluje. „Novinářky jsou aktivnější, vidím to i u studentek, které učím.“
Podle Osvaldové je tu však pořád cosi, co se netýká jen žen, ale i mužů: ostré lokty a přesvědčení o svých kvalitách versus určité intelektuální váhání. „Je tu celá řada vzdělaných novinářů, které převálcují - jak to jen říci - ti drzejší. Určitá drzost k profesi patří, ale má také své meze.“
Podle Lenky Klicperové, šéfredaktorky časopisu Prima ZOOM, si spousta žen netroufne na zodpovědnost, která s manažerskou pozicí přichází. „Nejsou tak dravé,“ říká. „Nechají se přeskákat chlapama.“
Podle Lenky Klicperové mají navíc ženy jiné priority, kvůli kterým nemohou - nebo nechtějí -přinášet tak velké oběti v práci, když už tyto oběti většinou přinášejí v rodině. „Jednoduše mají děti a nechtějí dvacet hodin denně pracovat, což je pochopitelné,“ říká. „Chlapi sice mají také děti, ale ti to můžou hodit na ženskou.“
Lenka Klicperová se stala šéfredaktorkou už ve svých 27 letech, kdy začala řídit redakci časopisu Lidé a Země. I ji prý tenkrát napadlo, jestli na to má a jestli zvládne šéfovat mužům. „Měla jsem tu výhodu, že jsem byla vždycky dravá,“ říká.
Když se chce žena v českých médiích dostat výš, musí podle ní mít hlavně dravost a hodně sebevědomí a tak trochu i „hroší kůži“, aby v maskulinním světě vůbec vydržela.
„Nesmí se bát, že udělá chybu, protože muži také dělají chyby,“ říká. „Ale kolik takových žen najdeme?“

O autorovi: IVA ROZE spolupracovnice Týdeníku FORUM

Foto popis: Ředitelka agentury Reuters Alessandra Galloni, na snímku s ruským prezidentem Putinem, pochází z Itálie.
Foto popis: Sally Buzbee vede redakci The Washington Post.
Foto popis: Američanka Radhika Jones působí od roku 2017 jako šéfredaktorka prestižního časopisu Vanity Fair.

Mezi novými zahraničními zpravodaji České televize není ani jedna žena. Je to náhoda, nebo

Mezi studenty převažují, kariéru přesto

České fakulty žurnalistiky jsou plné studentek, ale ve vedení drtivé většiny významných českých médií nenajdeme jedinou ženu. Zahraniční zpravodajové bývají muži, komentátoři zpravidla také. Proč to české novinářky nejsou schopné „dotáhnout“ výš?

IVA ROZE
spolupracovnice Týdeníku FORUM

Ředitelka agentury Reuters **Alessandra Galloni,** na snímku s ruským prezidentem Putinem, pochází z Itálie.

Před několika týdny přinesla jedna moje studentka žurnalistiky do školy tiskovou zprávu České televize. Psalo se v ní, že budou měnit prestižní posty zahraničních zpravodajů. To většinou studenty zajímá, protože většina z nich v tomhle věku chce být jedním z nich. Představa, že stojí před Bílým domem a informují veřejnost o tom, co zrovna dělá prezident Spojených států je vůbec nejdál, kam to někdo z generace novinářských „influencerů“ může dotáhnout. Málokdo se ve dvaceti vidí jako budoucí redaktor regionálních zpráv, který zadýchaně informuje o tom, jak se v Jihlavě otevřelo nové hřiště a kde na Šumpersku shořel krmelec.

Proto mě moc nepřekvapilo, že tu zprávu donesla. Překvapilo mě, že tu zprávu začala číst naštvaně nahlas.

„Do Washingtonu zamíří místo Davida Mířejovského Bohumil Vostal. Ve Varšavě vystřídá Lukáše Mathého Andreas Papadopulos. V Bruselu Lukáše Dolanského střídá Petr Obrovský. Petra Obrovského střídá v Bratislavě Jan Šilhan. A v Berlíně nahradí Martina Jonáše Pavel Polák,“ dočetla. “Ještě někomu jinému na tomhle přijde něco zvláštního?“

Následovala dlouhá půlminuta ticha, kdy studenti pečlivě analyzovali všechna jména a nakonec společně vyhodnotili: „Není tam jediná žena.“

“Bingo!“ řekla studentka, která tu právu donesla. „Z toho vyplývá ponaučení, že abys mohl být zahraničním zpravodajem, musíš mít penis.“

To se nelíbilo jednomu studentovi. „A co Barbora Šámalová v Pekingu?“ brání se.

„Máš pravdu, ta tam je,“ namítl další student. „Ale zároveň je to sestra šéfa zpravodajství České televize.“

„OK, takže měním ponaučení, které z toho plyne,“ uzavřela studentka. „Abys mohl být zahraničním zpravodajem, musíš mít penis, nebo bratra, který je šéfem zpravodajství.“

V tu chvíli mi došlo, jak moc je důležité, zabývat se – právě jako novinář – tím, proč k tak radikálnímu a možná i vůči České televizi nespravedlivému poznatku tahle studentka došla a co víc, ostatní s ní očividně souhlasili.

Studentky bychom měli

Na fakultě žurnalistiky Anglo-American University, kde učím mix českých a zahraničních budoucích novinářů, máme momentálně zhruba osmdesát procent studentek. Studentů mužského pohlaví je rok od roku míň. Tento trend „feminizace“ žurnalistiky zaznamenávají i ostatní univerzity, a nejen v České republice. Na magisterském programu žurnalistiky Kolumbijské univerzity v New Yorku, který jsem dostudovala v roce 2009, nás bylo 65 procent žen. V letošním roce je tam studentek už 76 procent.

I na magisterském studiu žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy jsou na tom podobně: 43 studentek a 25 studentů. Na bakalářském oboru Komunikační studia se specializací mediální studia je v prvním ročníku 60 dívek z celkového počtu 81 studentů, na prezenčních Mediálních studiích je v prváku 54 dívek z 81.

Člověk by si skoro myslel, že díky takové převaze budou česká média zavalena ženami, a že to i v jejich vedení bude samá šéfredaktorka.

Jenže to by se člověk mýlil.

Ve vedení žádného z osmnácti hlavních mediálních domů v České republice není ani jedna žena. Před několika týdny už to skoro vypadalo, že šéfredaktorku bude mít alespoň Český rozhlas. Nicméně nebyl to zrovna důvod k oslavě. Fakt, že by právě Jitka Obzinová reprezentovala ženský přínos do „vysoké žurnalistiky“ by byl skoro důvodem k tomu, abych začala přesvědčovat své studentky, že stále není pozdě na to změnit životní směr a jít třeba na práva.

Redakční sborovna

Několik dalších šéfredaktorek v Česku sice máme, ty ale vedou zpravidla buď jen ryze ženské časopisy – kde se naopak tvoří redakce plná žen, takzvaná „sametová ghetta“ – či menší periodika, jež však nemají příliš velký dosah, a tudíž ani vliv.

Přitom na běžných redaktorských místech je všude žen spousta. Kam se pak všechny záhadně ztratí, než se dostanou výš?

Podle Lenky Vochocové, výzkumnice katedry mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, je důvodů tohoto jevu několik. Jednak je celkově v České republice žen ve vedení málo, jen asi 24 procent. V médiích je ovšem tato situace ještě o dost horší.

„Žurnalistika je maskulinní pevnost,“ říká Lenka Vochocová, která je také autorkou knihy *Ženy (a muži) ve zpravodajských redakcích*. „Na řadových

ukazatel stavu českých médií?

nedělají. Proč?

pozicích je novinářek hodně, ale prestižní pozice jsou vyhrazeny mužům."

Podle výzkumu Vochocové se dnešním redakcím často posměšně přezdívá „sborovna," protože je to v nich samá žena. Presto ženy ve vedení redakcí nenajdeme. Genderově nevyvážená situace ve vedení českých médií se pak často vysvětluje tím, že ženy nemají o vedoucí posty zájem. „Ale proč o ně nemají zájem?"

Jedna z teorií tvrdí, že ženy se nehrnou do šéfredaktorských pozic, protože jim to neumožňuje sladit práci s osobním životem a dětmi. Neohraničená pracovní doba se podle Vochocové v médiích navíc glorifikuje.

„Splnění přes muže je těžké," říká. Zatímco soupeření a ostré lokty jsou u mužů brány jako pozitivní atributy, u žen tomu tak není. Muže navíc nezastaví v kariérním posunu děti, u žen se naopak očekává, že dají přednost rodině.

To je ostatně podle Michala Kubala, vedoucího redaktora zahraničního zpravodajství České televize, také důvod, proč nemají víc žen mezi zahraničními zpravodaji. „Na tyto posty měla ČT pět možných uchazečů. Dvě kolegyně, které byly v užším výběru pro zpravodajské pozice, jsou ale momentálně na mateřské dovolené," řekl. „Věříme, že při dalším střídání pro ně bude reálnější přijmout nabídku působit na zahraničním postu, a připojit se tak k mnoha dalším ženám, které v tomto týmu v minulosti působily."

Sally Buzbee vede redakci The Washington Post.

Absence vzorů

Ženy, které to v médiích někam „dotáhnou", jako například právě Jitka Obzinová, nebývají těmi nejlepšími novinářkami. Spíš jsou mocensky a autoritativně založené, tudíž k prostředí „maskulinní pevnosti" založené na soutěživosti a ostrých loktech nenabízejí alternativu. Naopak.

„Bohužel to skoro vypadá, že když se někam propracuje nějaká žena, nebývá to obvykle zkušenost, kterou bychom chtěly opakovat," říká Lenka Vochocová. „Rozhodně to není něco, co bychom chtěly malovat jako zářivý vzor pro studenty žurnalistiky."

Když mluvím s budoucími novinářkami o vzorech, ke kterým mohou profesně vzhlížet, musím momentálně sáhnout někam do ciziny. Třeba *Washington Post* i *Reuters* mají nově v čele šéfredaktorku. *Newsday*, *Dallas Morning News* nebo *Vanity Fair* také. Posty zahraničních zpravodajů jsou v USA rozdělené genderově už zhruba půl na půl. I komentátorek zde přibývá.

Američanka **Radhika Jones** působí od roku 2017 jako šéfredaktorka prestižního časopisu Vanity Fair.

U nás kvalitních ženských vzorů ve vedení významných médií stále moc nenajdeme, a to ani v případě nejprogresivnějších redakcí. „Důležité je, jestli je člověk kvalifikovaný, ne jakého je pohlaví," argumentují často moji kolegové -novináři. S tím se nedá nesouhlasit. Zároveň se ale člověk musí zeptat, proč to tedy ve vedení českých médií vypadá, jako by jejich majitelé vybírali šéfy jenom podle pohlaví?

V případě šovinistických, neokonzervativních periodik, jakým se stal třeba týdeník Reflex, není zas tak šokující, že je vedení redakce sestavené v rytmu testosteronového festivalu. Více překvapivé je, že ani ta nejliberálnější média na českém trhu nemají ve vedení ženy. I nejlevicovějšímu internetovému deníku Alarm šéfuje muž. Dokonce i seznam vedení redakce Respektu působí jako nějaký „all boys" klub z padesátých let.

Dravost a sebevědomí

Podle Barbory Osvaldové, garantky magisterského studia žurnalistiky Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, se přesto situace pomalu mění. „Konec-konců máme děkanku (Alici Němcovou Tejkalovou), která absolvovala mediální studia a také Česká tisková kancelář má šéfredaktorku zpravodajství (Radku Matesovou Markovou)," vysvětluje. „Novinářky jsou aktivnější, vidím to i u studentek, které učím."

Podle Osvaldové je tu však pořád cosi, co se netýká jen žen, ale i mužů: ostré lokty a přesvědčení o svých kvalitách versus určité intelektuální váhání. „Je tu celá řada vzdělaných novinářů, které převálcují – jak to jen říci – ti drzejší. Určitá drzost k profesi patří, ale má také své meze."

Podle Lenky Klicperové, šéfredaktorky časopisu Prima ZOOM, si spousta žen netroufne na zodpovědnost, která s manažerskou pozicí přichází. „Nejsou tak dravé," říká. „Nechají se přeskákat chlapama."

Podle Lenky Klicperové mají navíc ženy jiné priority, kvůli kterým nemohou – nebo nechtějí –přinášet tak velké oběti v práci, když už tyto oběti většinou přinášejí v rodině. „Jednoduše mají děti a nechtějí dvacet hodin denně pracovat, což je pochopitelné," říká. „Chlapi sice mají také děti, ale ti to můžou hodit na ženskou."

Lenka Klicperová se stala šéfredaktorkou už ve svých 27 letech, kdy začala řídit redakci časopisu Lidé a Země. I ji prý tenkrát napadlo, jestli na to má a jestli zvládne šéfovat mužům. „Měla jsem tu výhodu, že jsem byla vždycky dravá," říká.

Když se chce žena v českých médiích dostat výš, musí podle ní mít hlavně dravost a hodně sebevědomí a tak trochu i „hrošíkůži", aby v maskulinním světě vůbec vydržela. „Nesmí se bát, že udělá chybu, protože muži také dělají chyby," říká. „Ale kolik takových žen najdeme?" ■

Zpět

Michal KUBAL, moderátor
Kazašský prezident požádal státy, postsovětské organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti, aby mu pomohly potlačit nepokoje v zemi. Masové protesty vyvolal růst cen pohonných hmot. Tisíce lidí zaútočily na vládní budovy, na mnoha místech se střetli s policisty. Pod tlakem protestů prezident odvolal vládu a vyhlásil výjimečný stav.

Kasym-žomart TOKAJEV, kazašský prezident
Ať se bude dít cokoliv, zůstanu v hlavním městě. Je mojí ústavní povinností zůstat s národem. Společně tyto temné časy kazašských dějin překonáme.

Michal KUBAL, moderátor
Jan Šír z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd, dobrý večer.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Dobrý večer.

Michal KUBAL, moderátor
Co se děje v Kazachstánu, jsou to bouře, které se přeženou, anebo je to vážné ohrožení toho stávajícího režimu?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Myslím si, že jsme svědky v prvé řadě asi největší vnitropolitické krize v zemi za 30 let nezávislosti. Myslím si, že jsme svědky současně s tím i konce jedné epochy, tím narážím na éru prvního prezidenta Kazachstánu Nursultana Nazarbajeva, který byl dneska rozhodnutím prezidenta Tokajeva připraven o poslední neceremoniální funkci v té mocenské hierarchii, tady se jedná o funkci předsedy bezpečnostní rady státu a jsme svědky největších protestů, které nesou znaky živelné revoluce, kam ta situace dospěje, to samozřejmě uvidíme nejdříve zítra. A nicméně už teď je zjevné, že byla prolita krev v měřítku větším, než je v tomto regionu obvyklé a na konci těchto událostí bude buď posílení pozice stávající hlavy státu Kasym-Žomarta Tokajev anebo větší chaos spojený s nestabilitou, který otevírá prostor pro vnější ozbrojenou intervenci ze strany Ruské federace, o kterou už prezident Tokajev požádal.

Michal KUBAL, moderátor
Je podle vás tato intervence reálná, že by se Rusové, že by Rusové poslali jednotky?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Je to o určitě u jedna z možností, kterou je potřeba zvažovat a máme informace o tom, že stávající vedení státu, proti kterému vypukly protesty, už o takovou pomoc požádalo.

Michal KUBAL, moderátor
Popište, prosím, systém. Zdálo se, že to je skutečně velmi stabilní to, co se vytvořilo v Kazachstánu, všechno se to točilo kolem Nursultana Nazarbajeva. Jeho rodina ovládá velké ekonomické podniky, velkou část kazašské ekonomiky, jak ten systém funguje v kontextu třeba bývalých sovětských, v kontextu postsovětských republik?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Tady je samozřejmě to dění v Kazachstánu nelze vnímat odděleně od situace v širším regionálním kontextu, tím se dostáváme k tomu, že vůbec to geopolitické postavení Kazachstánu je velice prekérní, souvisí to s tím, že Kazachstán sousedí na severu a na východě s dvěma místy až totalitními diktaturami, to se týká Číny, Rusko je samostatná kapitola a na jihu samozřejmě zde máme a další státy postsovětské střední Asie, Turkmenistán, Uzbekistán, to jsou rovněž tvrdé diktatury velice personalistického zaměření, respektive typů a poslední hranice s další zemí, to je Kyrgyzstán, který už si několik revolucí v minulých letech typu vyhlášení nezávislosti prodělal, takže je potřeba vůbec to mocenské uspořádání vnímat v kontextu toho prostoru, ve kterém se Kazachstán nachází a samozřejmě velkou roli zde hrají i neformální instituce, včetně různých subetnických identit v podobě nějakých klanů, kmenů a v případě Kazachstánu to nabralo i výrazně nepolitické rysy, pokud jde o postavení dalších členů Nazarbajevovy rodiny.

Michal KUBAL, moderátor
Dneska se objevovaly informace o soukromých letadlech, které odlétaly ze země. Stržená socha Nursultana Nazarbajeva. Na druhé straně přicházely informace i fotografie z vyrabovaných vojenských skladů. Jaký vývoj se dá očekávat?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Já už jsem to naznačil, obávám se, že ozbrojené násilí v ulicích může ještě nějakou dobu trvat a jeho vyústění bude buď posílení pozice stávajícího prezidenta Tokajeva, který na sebe bere čím dál větší část státního aparátu, který byl značně dezorientován tím pokusem o předání moci v roce 2019, protože přece jenom Nazarbajev si stále udržoval významné pozice nejenom neformální, ale i formální, co se týče toho Ústavního postavení například předsedy bezpečnostní rady státu. A v případě, že se tu rebelii nepodaří potlačit v horizontu lépe hodin než dní, tak roste riziko vnější intervence, o které už jsem hovořil.

Michal KUBAL, moderátor
Říká Jan Šír, budeme to sledovat. Díky. Hezký večer.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Děkuji za pozvání.

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 05.01.2022, Zdroj: feedit.cz, Autor: FeedIT.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 07:48, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Rubrika: Personálie, Tisková zpráva, Taylor Wessing, AVE: 6 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

05.01.2022 – Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje! Tým posílila Tereza Svobodová, která bude zastávat pozici BD manažerky. V nové roli se zaměří především na rozvoj vztahů se současnými i budoucími klienty advokátní kanceláře a nabídky nových forem spolupráce. Tereza Svobodová nastoupila do advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika počátkem … Continue reading Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová

The post Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová first appeared on FeedIT.

05.01.2022 – Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje! Tým posílila Tereza Svobodová, která bude zastávat pozici BD manažerky. V nové roli se zaměří především na rozvoj vztahů se současnými i budoucími klienty advokátní kanceláře a nabídky nových forem spolupráce.

Tereza Svobodová nastoupila do advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika počátkem ledna. V pozici Business Development Manager bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.

„Péče o stávající i nové klienty patří mezi naše priority. Vzhledem k tomu, že jako firma stále rosteme, rozšiřují se i naše týmy. Tereza přináší bohaté zkušenosti a já se těším, že nám pomůže držet stále správný směr v oblasti rozvoje obchodních příležitostí, marketingu a sponzoringu," uvedl Erwin Hanslik, vedoucí partner advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika.

Tereza Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Tereza má také velmi bohaté zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. Ve volném čase se věnuje horské turistice, běhu, józe a vaření.

The post Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová first appeared on FeedIT.

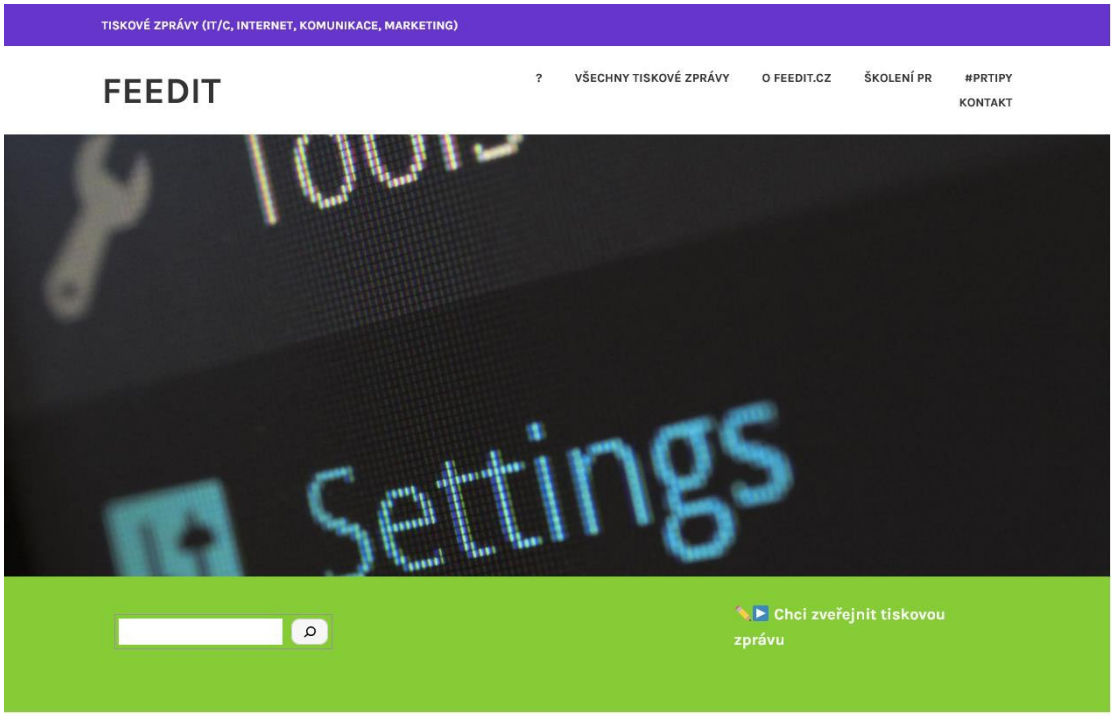

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová

5. 1. 2022 by feedit.cz, posted in personálie, tisková zpráva

05.01.2022 – Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje! Tým posílila Tereza Svobodová, která bude zastávat pozici BD manažerky. V nové roli se zaměří především na rozvoj vztahů se současnými i budoucími klienty advokátní kanceláře a nabídky nových forem spolupráce.

Tereza Svobodová nastoupila do advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika počátkem ledna. V pozici Business Development Manager bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.

„Péče o stávající i nové klienty patří mezi naše priority. Vzhledem k tomu, že jako firma stále rosteme, rozšiřují se i naše týmy. Tereza přináší bohaté zkušenosti a já se těším, že nám pomůže držet stále správný směr v oblasti rozvoje obchodních příležitostí, marketingu a sponzoringu," uvedl Erwin Hanslik, vedoucí partner advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika.

Tereza Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Tereza má také velmi bohaté zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. Ve volném čase se věnuje horské turistice, běhu, józe a vaření.

tagged taylor wessing

PREVIOUS POST NEXT POST

NEJNOVĚJŠÍ PŘÍSPĚVKY

- Samsung Electronics představil na veletrhu CES 2022 vizi Together for Tomorrow
- Investiční skupina Miton zpřístupňuje veřejnosti svá setkání odborníků na umělou inteligenci
- Společnost P&G představuje na veletrhu spotřební elektroniky CES špičkové inovace, které řeší každodenní hygienu, a to i ve vesmíru
- HP na veletrhu CES 2022: Technologie pro chytrou spolupráci a tvorbu umožňují naplno pracovat v hybridním pracovním prostředí
- Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová

Zpět

Kazachstánem zmítají nepokoje. Vojenská aliance vedená Ruskem pošle podle Arménie mírové jednotky URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 05.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: apmher, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 08:06, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Situace v Kazachstánu, kde prezident Kasym-Žomart Tokajev po protestech odvolal vládu, se dále vyhrocuje. Agresivně naladěný dav čítající asi tři tisíce mužů vtrhl do radnice v největším městě Almaty i tamní rezidence hlavy státu. Úřady v Almaty a hlavním městě Nur-Sultanu vypnuly internet a telefonické spojení. Ruské tiskové agentury informují, že je výjimečný stav vyhlášen už pro celou zemi. Lídři zemí Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB) rozhodli, že do země pošlou na omezenou dobu mírové jednotky, které mají pomoci situaci stabilizovat.

Kazašský prezident Tokajev ve středu večer oznámil, že požádal prezidenty států ODKB, aby mu pomohli potlačit nepokoje v jeho zemi. Hovořil o „teroristické hrozbě“, informovala agentura TASS. Vojenskou alianci ODKB v čele s Ruskem tvoří několik států někdejšího Sovětského svazu, jde o Bělorusko, Arménii, Kazachstán, Kyrgyzstán a Tádžikistán.

Arménský premiér Nikol Pašinjan následně oznámil, že ODKB do Kazachstánu skutečně pošle na omezenou dobu mírové jednotky.

Spolupracovník ČT Tomáš Vlach poznamenal, že ruský prezident Vladimir Putin už před rozhodnutím poslat jednotky poručil náčelníkovi generálního štábu ruské armády Valeriji Gerasimovovi, aby vyčlenil jednotky, které by tam mohly jít. Konkrétně by se jednalo o výsadkáře z několika posádek, ti budou posláni letadly do Kazachstánu a v horizontu několika dnů až hodin by mohli do situace zasáhnout, dodal Vlach.

„Nepůjde o to, že by ty takzvané mírové síly oddělovaly strany od sebe a zajišťovaly neutrální postoj, jde čistě o intervenci, která bude vyslaná na podporu kazachstánského režimu. Putin moc dobře ví, že kdyby nezasáhl, tak by se ty události daly přelít dál, do Běloruska, do Ruska a toto rozhodně nechce nikdo riskovat,“ vysvětlil.

Bílý dům, generální tajemník OSN a Evropské unie v souvislosti s narůstajícími nepokoji v Kazachstánu vyzvali kazašskou vládu i protestující, aby se zdrželi násilí. Moskva ještě během dne uvedla, že Kazachstán si své problémy vyřeší sám a že je důležité, aby se do jeho vnitřních záležitostí nikdo nevměšoval.

Letiště obsazeno, následně „osvobozeno“

Vedení města Almaty večer oznámilo, že bezpečnostní složky provádějí „protiteroristickou operaci“ s cílem nastolit pořádek, informoval ruskojazyčný web stanice BBC.

Úřady zároveň oznámily, že při speciální operaci osvobodily místní letiště, které před tím obsadili protestující. Podle agentury Reuters kvůli tomu byly zrušeny všechny přílety i odlety. „Letiště bylo osvobozeno. Je opět v běžném provozu,“ řekl zástupce městské správy. Prezident země Kasym-Žomart Tokajev před tím prohlásil, že se letiště zmocnili „teroristé“, kteří zadrželi pět letadel.

Dřívější vpád davu na radnici v Almaty potvrdil z místa i zpravodaj kazašské pobočky agentury Interfax. „Policisté, kteří se pokoušeli zabránit útoku demonstrantů, se pokoušejí utéci, demonstranti je bijí. Policejní vozy, které byly rozmístěny v okolí radnice, odjely. Nad budovou stoupá černý kouř,“ vylíčil zpravodaj.

„Jsou zabití a ranění, tlupy banditských živlů bijí a ponižují vojáky, honí je nahé po ulicích, znásilňují ženy, rabují obchody. Situace ohrožuje bezpečnost všech obyvatel Almaty. Nelze to dále strpět. Kromě toho se situace vyhrotila i v některých dalších městech, a proto jsem zavedl v řadě regionů výjimečný stav,“ řekl prezident podle agentury Interfax.

„Ať by se dělo cokoliv, budu v hlavním městě. Je to má ústavní povinnost zůstat s lidem. Společně překonáme toto černé místo v dějinách Kazachstánu a vyjdeme z toho silnější,“ ujistil.

Podle očitých svědků byly v okolí slyšet výstřely. Demonstranti několik policistů zbili a strážcům pořádku odebírali obušky, zábleskové granáty, přilby a plastové štíty, dodal server. Podle agentury TASS obsadili také přilehlou rezidenci hlavy státu v Almaty.

Požáry vypukly v budově městské prokuratury a pobočce vládnoucí strany Nur-Otan (Světlo vlasti). Podnikatelské sdružení podle agentury Reuters hlásí i případy útoků na banky, obchody a restaurace. Demonstranti podle ministerstva vnitra zaútočili na vládní budovy i ve dvou dalších městech na jihu Kazachstánu. Policie použila vodní dělo proti davu před radnicí v Aktobe na západě země.

Tokajev slíbil maximální tvrdost

Kazašský prezident Tokajev ve středu vyhlásil výjimečný stav v Nur-Sultanu, hlavním městě středoasijské republiky. Trvat má do 19. ledna. V době výjimečného stavu platí zákaz nočního vycházení od 23:00 do sedmé hodiny ranní. Už dříve výjimečný stav vyhlásil na dalších místech, ale vpodvečer některé agentury přišly s tím, že tento mimořádný stav už platí v celé zemi.

„Pozornost vzbuzuje vysoká organizovanost výtržnických živlů. Svědčí to o pečlivě promyšleném plánu spiklenců, kteří jsou finančně motivováni,“ prohlásil v televizním projevu Tokajev. Potvrdil rovněž, že přebírá funkci předsedy bezpečnostní rady a že hodlá v této funkci postupovat „s maximální tvrdostí“.

Policie podle agentury AP nasadila proti demonstrantům v mrazivém počasí vodní děla, slzný plyn a zábleskové granáty. Zdá se, že protesty nemají žádného identifikovatelného vůdce nebo požadavky, poznamenala AP. Reuters píše, že protestující skandovali hesla proti bývalému prezidentovi Nursultanovi Nazarbajevovi, který je podle ní hlavním terčem hněvu řady demonstrantů.

V médiích se dříve objevily nepotvrzené informace, že vládnoucí elity údajně začínají opouštět zemi, postiženou největšími nepokoji za více než deset let.

Nefunkční internet a telefony

Úřady v reakci na nepokoje vypnuly internet a telefonické spojení v Nur-Sultanu i Almaty, píše Interfax. Kazašské weby jsou ze zahraničí nedostupné. „Kazaši žijící v cizině uvádí, že mají problém spojit se s příbuznými v Nur-Sultanu a Almaty, a to ať už telefonicky, anebo prostřednictvím populárních aplikací," píše Interfax.

Agentura TASS popřela zprávy, že společnost Aeroflot ruší lety do Kazachstánu. „Aeroflot nic nezrušil. Letiště fungují normálně," napsala agentura s odvoláním na nejmenovaný zdroj z letecké branže.

Moskva konstatovala, že z Kachastánu nepřišla žádost o pomoc. „Jsme přesvědčeni, že naši přátelé mohou sami vyřešit své vnitřní problémy," prohlásil mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov, který vyzval k nedovolení vnějšího vměšování.

Osm mrtvých členů bezpečnostních složek

Kazašské ministerstvo vnitra večer oznámilo, že během nepokojů v několika regionech země bylo zabito osm policistů a členů Národní gardy. Dalších 317 příslušníků bezpečnostních složek utrpělo zranění.

Protesty ve středoasijské zemi vypukly 2. ledna ve městě Žanaozen den po zrušení cenového stropu na LPG, jehož ceny se záhy zdvojnásobily. Následně se demonstrace rozšířily do dalších měst.

Už v úterý se stovky protestujících pokusily vtrhnout do kanceláře starosty v největším městě země Almaty, prezident pak vyhlásil v Mangyšlacké oblasti na západě země a v Almaty dvoutýdenní výjimečný stav, během nějž platí například noční zákaz vycházení, shromažďování, prodeje zbraní, střeliva a alkoholu.

Policie během rozhánění nepokojů zatkla více než dvě stovky lidí. Protestující se „dopouštěli provokací", když blokovali silnice a dopravu a „narušovali veřejný pořádek", konstatovalo ministerstvo vnitra.

Policie vyzvala obyvatele Almaty, aby zůstali doma, motoristé se mají centru města vyhnout.

Kazašská televize ve středu informovala o zatčení ředitele závodu na zpracování plynu a dalšího úředníka v Mangyšlacké oblasti, kde se nachází město Žanaozen. Podle tohoto zdroje jsou obvinění, že „bezdůvodně zvýšili cenu plynu", což „vedlo k masovým protestům po celé zemi".

Prezident odvolal vládu, nová slíbila regulaci cen

Prezident Kasym-Žomart Tokajev ve středu kvůli situaci kolem LPG odvolal tamní vládu. Ještě v úterý přitom v televizním prohlášení tvrdil, že kabinet nepadne. „Raději než konflikt chceme vzájemnou důvěru a dialog," vzkázal.

Ve středečním prohlášení prezidentské kanceláře stojí, že Tokajev přijal demisi vlády premiéra Askara Mamina a novým šéfem prozatímního kabinetu se stává dosavadní první místopředseda Alikhan Smajlov.

Prezident nové přechodné vládě ve středu nařídil, aby zregulovala ceny paliv stejně jako ostatního „společensky významného" zboží. Vláda již dříve požadavkům demonstrantů ustoupila a slíbila snížit ceny LPG o více než 50 procent.

V bývalé sovětské středoasijské republice, kde je veřejný život přísně kontrolovaný a parlament se obejde bez opozice, jsou veřejné protesty velmi vzácné a nezákonné, pokud je organizátoři v předstihu nenahlásí.

Tokajev vystřídal v čele státu Nursultana Nazarbajeva, jenž na jaře roku 2019 překvapivě odstoupil. Tokajev prohlašuje Nazarbajeva za svého mentora a zároveň se prezentuje jako reformátor. Postupně od exprezidenta přebírá rovněž další významné funkce, nedávno se například stal vůdcem vládnoucí strany Světlo vlasti, která má většinu v tamním parlamentu.

Dle komentátora Libora Dvořáka je v Kazachstánu problém to, že prezident Nazarbajev byl u moci příliš dlouho, třicet let. To vytvářelo dojem trvalé stability. „Jenomže trvalá stabilita znamená cosi nezdravého a tohle se tam patrně stalo. Kdykoliv se zvedly opoziční síly, tak byl Nazarbajev schopen je umlčet. Řadoví Kazaši za Nazarbajevem stáli, díky tomu měl možnost vytvořit toto spíše zdání stability a dosáhl toho, že v zemi byl klid. Ale současná situace dokazuje, že ten klid byl po tři desetiletí umělý a Kazachstánu se tato situace mstí," řekl v ČT.

Jan Šír z Institutu mezinárodních studií FSV UK v pořadu Události, komentáře uvedl, že Kazachstán je svědkem největší krize za svých třicet let nezávislosti a také konce jedné epochy. Obává se, že ozbrojené násilí v ulicích může ještě nějakou dobu trvat a jeho vyústěním bude buď další posílení pozice prezidenta Tokajeva, anebo – v případě, že se vzpouru nepodaří potlačit – hrozí riziko vnější intervence.

Horák: Protesty jsou spíše chaotické

Protesty v Kazachstánu vycházejí především ze sociálně-ekonomické situace a alespoň prozatím nemají výraznější institucionální základ a výrazné osobnosti v čele, myslí si Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Demonstrace jsou zatím spíše chaotické, avšak pokud se situace neuklidní v několika dnech, mohou se podle Horáka požadavky protestujících stupňovat a lidé se mohou zorganizovat. Sám to ale neočekává.

Horák se domnívá, že Tokajev protesty ustojí. Může se podle něj opřít o státní aparát a policejní složky, přestože několik skupin policistů přešlo na stranu demonstrujících.

Podle Horáka personální změnou v bezpečnostní radě nastala zajímavá situace. Nedá se vyloučit, že Tokajev může upevnit svou vládu, ač se zdá obtížné zbavit se Nazarbajevova dědictví. „Nicméně příklady z jiných středoasijských zemí ukazují, že by to nemuselo být zcela nemožné," míní Horák.

Tokajev se ale zároveň nebude chtít s Nazarbajevovou rodinou rozhádat, pokud by mu to mohlo přinést komplikace. „Nabízí se možnost určité mocenské dohody s touto elitou, kdy výměnou za budování nového režimu si představitelé staré nazarbajevské elity (zejména rodinných příslušníků) budou moci ponechat svá aktiva v zemi," uvedl Horák.

Ministerstvo varuje

České ministerstvo zahraničí v souvislosti s dramatickým vývojem v zemi vydalo upozornění pro cesty do Kazachstánu, už když tamní prezident zavedl ve městech Almaty, Nur-Sultan a dvou oblastech země výjimečný stav.

„Doporučujeme českým občanům zvýšenou obezřetnost při pohybu ve zmíněných lokalitách, jejichž výčet se může dále rozšiřovat. Doporučujeme vyhýbat se místům, kde mohou probíhat demonstrace, především před vládními a veřejnými budovami," píše ministerstvo a Čechům v Kazachstánu doporučuje registraci v aplikaci Drozd.

Kazachstánem zmítají nepokoje. Vojenská aliance vedená Ruskem pošle podle Arménie mírové jednotky

Včera

Situace v Kazachstánu, kde prezident Kasym-Žomart Tokajev po protestech odvolal vládu, se dále vyhrocuje. Agresivně naladěný dav čítající asi tři tisíce mužů vtrhl do radnice v největším městě Almaty i tamní rezidence hlavy státu. Úřady v Almaty a hlavním městě Nur-Sultanu vypnuly internet a telefonické spojení. Ruské tiskové agentury informují, že je výjimečný stav vyhlášen už pro celou zemi. Lídři zemí Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB) rozhodli, že do země pošlou na omezenou dobu mírové jednotky, které mají pomoci situaci stabilizovat.

GALERIE

Protesty kvůli zdražení LPG v Kazachstánu

Autor: Yan Blagov
Zdroj: ČTK/AP, Reuters

Dalších 8 fotek

Kazašský prezident Tokajev ve středu večer oznámil, že požádal prezidenty států ODKB, aby mu pomohli potlačit nepokoje v jeho zemi. Hovořil o „teroristické hrozbě“, informovala agentura TASS. Vojenskou alianci ODKB v čele s Ruskem tvoří několik států někdejšího Sovětského svazu, jde o Bělorusko, Arménii, Kazachstán, Kyrgyzstán a Tádžikistán.

Arménský premiér Nikol Pašinjan následně oznámil, že ODKB do Kazachstánu skutečně pošle na omezenou dobu mírové jednotky.

Spolupracovník ČT Tomáš Vlach poznamenal, že ruský prezident Vladimir Putin už před rozhodnutím poslat jednotky pověřil náčelníkovi generálního štábu ruské armády Valeriji Gerasimovovi, aby vyčlenil jednotky, které by tam mohly jít. Konkrétně by se jednalo o výsadkáře z několika posádek, ti budou posláni letadly do Kazachstánu a v horizontu několika dnů až hodin by mohli do situace zasáhnout, dodal Vlach.

„Nepůjde o to, že by ty takzvané mírové síly oddělovaly strany od sebe a zajišťovaly neutrální postoj, jde čistě o intervenci, která bude vyslaná na podporu kazachstánského režimu. Putin moc dobře ví, že kdyby nezasáhl, tak by se ty události daly přelít dál, do Běloruska, do Ruska a toto rozhodně nechce nikdo riskovat,“ vysvětlil

Pomozte nám zlepšit aplikaci ČT 24
Podělte se s námi o své zkušenosti a názory
Chci se zapojit
Ne, děkuji
Pomozte zlepšit web ČT

Zpět

Do marketingu Taylor Wessing přichází Tereza Svobodová URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 08:06, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing rozšiřuje Tereza Svobodová.

Do týmu business developmentu a marketingu advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika nastupuje Tereza Svobodová . Od ledna zastává pozici Business Development manažerky, v níž bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.
Tereza Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Má také zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově.
-stk-

Tereza Svobodová, zdroj: Taylor Wessing

Do marketingu Taylor Wessing přichází Tereza Svobodová

čtvrtek, 6. ledna 2022, 07:25 Aktuality, Marketing, Lidé
MediaGuru

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing rozšiřuje Tereza Svobodová.

Tereza Svobodová, zdroj: Taylor Wessing

Do týmu business developmentu a marketingu advokátní kanceláře **Taylor Wessing Česká republika** nastupuje **Tereza Svobodová**. Od ledna zastává pozici Business Development manažerky, v níž bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.

Tereza Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Má také zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově.

-stk-

Tagy

Taylor Wessing | lidé | personálie | marketing | business development | Tereza Svobodová

Zpět

Koalice SPOLU může v Praze uspět, je k ní však dlouhá cesta, míní politolog URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: impuls.cz, Autor: Adam Hejduk, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 08:06, Celková návštěvnost: 248 780, RU / den: 18 510, AVE: 25 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,21

Strany koalice SPOLU by mohly na podzim jít společně i do komunálních voleb v Praze. Petr Jüptner, politolog a ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, se domnívá, že je toto spojení reálné a mohlo by ODS pomoci vyhrát v metropoli volby.

Na sociálních sítích se nedávno objevila společná fotografie představitelů vedení pražských stran koalice SPOLU, tedy ODS, TOP 09 a KDU-ČSL.
Lídr pražské ODS Marek Benda k fotce připsal, že se jedná o první schůzku, na které koaliční strany řeší prodloužení koalice i do voleb do pražského zastupitelstva.
K zachování koalice SPOLU pro komunální a senátní volby v příštím roce již dříve vyzýval i lídr ODS a současný premiér Petr Fiala, který zdůrazňoval, že v rámci komunálních voleb stojí o tuto spolupráci zejména ve velkých městech.
„Ze strany některých zástupců koalice SPOLU již zaznělo, že chtějí potenciál z parlamentních voleb využít i ve volbách komunálních. Není to ale jednoduché, na komunální úrovni jsou často vztahy, do kterých se shora zasahuje těžko. V Praze by ale tento záměr mohl být naplněn. Všichni aktéři z něho mohou profitovat a současná magistrátní koalice je sice stabilní, ale nikoliv harmonická," míní Jüptner.
PhDr. Petr Jüptner, Ph.D.
PhDr. Petr Jüptner, Ph.D.
Je absolventem Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK), kde také v roce 2004 dokončil doktorské studium. Jako politolog se zaměřuje na komunální politiku s důrazem na slučování obcí, politické aktéry a problematiku přímé volby starostů.
V roce 2010 působil jako proděkan FSV UK pro rozvoj, od roku 2011 je ředitelem Institutu politologických studií FSV UK.
Je to podle vás správný postup? Respektive může to stranám koalice přinést úspěch? ODS to může posunout k vítězství ve volbách, TOP 09 a KDU-ČSL zase potřebují koaličního partnera, takže to má svoji logiku. Na druhou stranu by tato koalice stejně potřebovala ještě dalšího koaličního partnera, takže by pro ni nemělo smysl se příliš vymezovat vůči Pirátům nebo Praha sobě.
KDU-ČSL není v Praze příliš populární. Nestáhne koalici v Praze ke dnu? Lidovci v Praze skutečně nemají silnou podporu, to ale neznamená, že by měli celkovému výsledku případné koalice uškodit.
Je podle vás šance, že by výsledek komunálních voleb kopíroval výsledek voleb do Poslanecké sněmovny? Takto to úplně nefunguje, nabídka v komunálních volbách bude širší než ve volbách parlamentních, navíc efekt parlamentních voleb bude odeznívat. Výsledek případné koalice by tak asi neodpovídal výsledku parlamentních voleb v Praze, na druhou stranu by se klidně mohl pohybovat kolem celostátního výsledku koalice SPOLU.
A není zde riziko, že ten rok vlády SPOLU uškodí koalici při komunálních volbách? Přece jen během pandemie spokojenost s vládnoucími stranami není vysoká. Spíše odezní ten efekt z parlamentních voleb. A jakkoliv se ve velkých městech do komunálních voleb promítají celostátní preference, bude hodně záležet na volební kampani v Praze. Případná koalice zde nebude prezentovat alternativu vůči ANO, ale spíše alternativu k současné koalici, ve které je částečně zastoupena, a současnému primátorovi. A bude velmi důležité, zda kampaň proběhne poklidně, nebo zda dojde k nějaké polarizaci.
Kdo by v případě Prahy byl tahounem koalice? Byla by to ODS jako ve volbách do Poslanecké sněmovny, nebo TOP 09, která má v Praze silnou základnu? Koalice je koalice, těžko mluvit o nějakém tahounovi. ODS by byla její nejsilnější součástí, ale nominace na případného primátora by určitě závisela na koalici jako celku. A případný kandidát na primátora by tak mohl být z ODS, zároveň by se ale mohlo jednat i o nějakou osobnost bez politické příslušnosti.
Máte nějaký osobní tip, kdo by se mohl stát novým primátorem? Ke koalici i případně společnému kandidátovi na primátora je ještě dlouhá cesta a může to dopadnout všelijak. Už nyní dochází k vypouštění informací o možných kandidátech do médií, čímž se ale teprve kolíkuje hřiště.
Nemohly by současné „námluvy" udělat zlou krev mezi vládnoucími stranami na magistrátu? Přece jen je nyní TOP 09 v jiném týmu. Mohly a bezpochyby udělají. Ale není to nic nepřekonatelného.
Existuje v Praze šance vzniku nějakých dalších koalic? Například Pirátů a Prahy sobě, kteří nyní společně řídí magistrát? O takové koalici pochybuji, Praha sobě si zakládá na své svébytnosti a Piráti zase mají složité vnitrostranické rozhodování. Důležité ještě může být to, jak do voleb v Praze půjde STAN.
Je podle vás v metropoli možná varianta pětikoalice jako nyní ve vládě? Pětikoalice to být matematicky klidně může, ale od té vládní se může částečně odlišovat.
A jak by se tato komunální koalice mohla odlišovat? Jakkoliv, na komunální úrovni se dohody uzavírají snadněji a často i napříč politickým spektrem, vzpomeňme na devadesátá léta a koalici ODS a ČSSD právě na pražském magistrátu v době, kdy taková spolupráce na parlamentní úrovni ještě nebyla myslitelná. Pokud by do komunálních voleb zmíněné strany skutečně šly jako trojkoalice, jejich partnerem mohou být STAN, Praha Sobě, případně o něco méně pravděpodobnými partnery mohou být Piráti, dokonce i hnutí ANO, pokud by se nepodařilo realizovat dohodu s dalšími zmíněnými subjekty.

Koalice SPOLU může v Praze uspět, je k ní však dlouhá cesta, míní politolog

6. ledna 2022 7:08

Strany koalice SPOLU by mohly na podzim jít společně i do komunálních voleb v Praze. Petr Jüptner, politolog a ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, se domnívá, že je toto spojení reálné a mohlo by ODS pomoci vyhrát v metropoli volby.

Na sociálních sítích se nedávno objevila společná fotografie představitelů vedení pražských stran koalice SPOLU, tedy ODS, TOP 09 a KDU-ČSL.

Lídr pražské ODS Marek Benda k fotce připsal, že se jedná o první schůzku, na které koaliční strany řeší prodloužení koalice i do voleb do pražského zastupitelstva.

K zachování koalice SPOLU pro komunální a senátní volby v příštím roce již dříve vyzýval i lídr ODS a současný premiér Petr Fiala, který zdůrazňoval, že v rámci komunálních voleb stojí o tuto spolupráci zejména ve velkých městech.

„Ze strany některých zástupců koalice SPOLU již zaznělo, že chtějí potenciál z parlamentních voleb využít i ve volbách komunálních. Není to ale jednoduché, na komunální úrovni jsou často vztahy, do kterých se shora zasahuje těžko. V Praze by ale tento záměr mohl být naplněn. Všichni aktéři z něho mohou profitovat a současná magistrátní koalice je sice stabilní, ale nikoliv harmonická," míní Jüptner.

Vtipy týdne

Vtipy Vlasty Korce

PhDr. Petr Jüptner, Ph.D.

PhDr. Petr Jüptner, Ph.D.

- Je absolventem Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK), kde také v roce 2004 dokončil doktorské studium.
- Jako politolog se zaměřuje na komunální politiku s důrazem na slučování obcí, politické aktéry a problematiku přímé volby starostů.
- V roce 2010 působil jako proděkan FSV UK pro rozvoj, od roku 2011 je ředitelem Institutu politologických studií FSV UK.

Je to podle vás správný postup? Respektive může to stranám koalice přinést úspěch?
ODS to může posunout k vítězství ve volbách, TOP 09 a KDU-ČSL zase potřebují koaličního partnera, takže to má svoji logiku. Na druhou stranu by tato koalice stejně potřebovala ještě dalšího koaličního partnera, takže by pro ni nemělo smysl se příliš vymezovat vůči Pirátům nebo Praha sobě.

KDU-ČSL není v Praze příliš populární. Nestáhne koalici v Praze ke dnu?
Lidovci v Praze skutečně nemají silnou podporu, to ale neznamená, že by měli celkovému výsledku případné koalice uškodit.

Je podle vás šance, že by výsledek komunálních voleb kopíroval výsledek voleb do Poslanecké sněmovny?
Takto to úplně nefunguje, nabídka v komunálních volbách bude širší než ve volbách parlamentních, navíc efekt parlamentních voleb bude odeznívat. Výsledek případné koalice by tak asi neodpovídal výsledku parlamentních voleb v Praze, na druhou stranu by se klidně mohl pohybovat kolem celostátního výsledku koalice SPOLU.

A není zde riziko, že ten rok vlády SPOLU uškodí koalici při komunálních volbách? Přece jen během pandemie spokojenost s vládnoucími stranami není vysoká.
Spíše odezní ten efekt z parlamentních voleb. A jakkoliv se ve velkých městech do komunálních voleb promítají celostátní preference, bude hodně záležet na volební kampani v Praze. Případná koalice zde nebude prezentovat

Zpět

ON-LINE: Kazachstán v chaosu. Při potyčkách s demonstranty zemřelo nejméně 12 policistů URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 10:36, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Na hlavní náměstí v kazašském největším městě Almaty, kde třetím dnem stovky lidí protestují proti vládě, vjelo několik obrněných transportérů, informují zpravodajové agentury Reuters. Na místě jsou desítky vojáků. Když se přiblížili k davu, bylo slyšet střelbu, podle ruskojazyčné verze BBC byla intenzivní. Protesty se rozhořely po zrušení cenového stropu na zkapalněný ropný plyn (LPG), jehož ceny se pak zdvojnásobily, a vedly k odvolání tamní vlády.

Při potyčkách s demonstranty zemřelo nejméně 12 policistů
Nejméně 12 policistů přišlo o život při potyčkách s demonstranty v největším kazašském městě Almaty, uvedla podle TASS státní televize. Podle dřívějších informací ve městě zemřely také desítky protestujících, další lidé jsou zraněni.
Jurčík: Pokojné demonstrace přerostly ve vandalismus a rabování
Podle ředitele kanceláře CzechTrade v Kazachstánu Petra Jurčíka si situaci v zemi změnila. „Aktuálně je situace stabilizovaná, to se však může změnit z minuty na minutu. Dříve pokojné a mírumilovné demonstrace přerostly ve vandalismus a rabování," popsal situaci CNN Prima NEWS. Doplnil, že střelba je ve městě Almaty slyšet poměrně často, a tak se nejedná o až tak neobvyklý jev. Potvrdil, že v zemi nefunguje internet a mobilní síť velmi často vypadává. „V televizi zprávy o situaci nejsou. Něco se děje, ale nikdo pořádně neví co," dodal.
Zlikvidovali jsme desítky demonstrantů, hlásí mluvčí policie v Almaty
Policie v Almaty „zlikvidovala" desítky lidí, kteří v noci zaútočili na administrativní budovy. Informovala o tom v televizi policejní mluvčí, kterou citovala agentura TASS. Mluvčí neupřesnila, co má výrazem „zlikvidovat" na mysli. Na sociálních sítích však kolují zprávy, že jsou ve městě mrtví a zranění demonstranti. Informace o obětech potvrzuje i agentura AFP.
V zemi nefunguje internet, banky přerušily provoz
Zpravodaj agentury TASS informoval, že v současnosti internet nefunguje v celém Kazachstánu, ve městě Almaty navíc nefungují sítě pro mobilní telefony a ani internetové stránky úřadů nejdou otevřít. Telefonní síť ani internet nebyly v tomto městě dostupné po většinu středy, k večeru zase fungovat začaly, což se ovšem v noci na čtvrtek změnilo. Mluvčí Kazašské národní banky informoval, že provoz přerušují všechny banky v zemi kromě centrální a také burza.
Městem Almaty se ozývá intenzivní střelba
Na hlavní náměstí v kazašském největším městě Almaty, kde třetím dnem stovky lidí protestují proti vládě, vjelo několik obrněných transportérů, informují zpravodajové agentury Reuters. Na místě jsou desítky vojáků. Když se přiblížili k davu, bylo slyšet střelbu, podle ruskojazyčné verze BBC byla intenzivní. Ve středu úřady v Almaty oznámily, že bezpečnostní složky zahájily „protiteroristickou operaci".
Při protestech zemřelo nejméně osm vojáků
Během nepokojů v Kazachstánu zemřelo nejméně osm členů bezpečnostních složek a 314 jich bylo raněno, oznámilo podle médií ministerstvo vnitra. „Jsou zabití a ranění, tlupy banditských živlů bijí a ponižují vojáky, honí je nahé po ulicích, znásilňují ženy, rabují obchody. Situace ohrožuje bezpečnost všech obyvatel Almaty. Nelze to dále trpět," řekl podle agentury Interfax prezident Kazachstánu.
Prezident žádá o pomoc, spojenci ho vyslyšeli
Kazašský prezident Kasym-Žomart Tokajev oznámil, že požádal prezidenty států Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB), aby mu pomohli potlačit nepokoje v jeho zemi. Hovoří o „teroristické hrozbě". Lídři zemí (ODKB) následně rozhodli, že do Kazachstánu pošlou na omezenou dobu mírové jednotky, které mají pomoci situaci v zemi stabilizovat. Oznámil to arménský premiér Nikol Pašinjan.
Demonstrace jsou spíše chaotické, uvedl odborník
Protesty v Kazachstánu vycházejí především ze sociálně-ekonomické situace a alespoň prozatím nemají výraznější institucionální základ a výrazné osobnosti v čele. Na dotaz ČTK k nepokojům v zemi to uvedl Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Demonstrace jsou zatím spíše chaotické, avšak pokud se situace neuklidní v několika dnech, mohou se podle Horáka požadavky protestujících stupňovat a lidé se mohou zorganizovat.
Kazachstáném zmítají nepokoje, prezident vyhlásil výjimečný stav
V celém Kazachstánu, kterým zmítají nepokoje, je vyhlášen výjimečný stav. Prezident Kasym-Žomart Tokajev už dříve zavedl výjimečný stav v některých částech středoasijské republiky: v hlavním městě Nur-Sultanu, v největším městě Almaty a na západě Kazachstánu. Učinil tak v reakci na nepokoje, které původně začaly jako protesty proti zdražení zkapalněného ropného plynu (LPG), levnější alternativy k benzinu.
Ve středu úřady v Almaty oznámily, že bezpečnostní složky zahájily „protiteroristickou operaci". Kazachstán, největší a nebohatší ze středoasijských zemí, zažívá nejhorší protesty za posledních nejméně deset let. Prezident Kasym-Žomart Tokajev z chaosu v zemi obvinil „provokatéry z domova i ze zahraničí".
Nepokoje propukly v neděli ve městě Žanaozen, den po zrušení cenového stropu na zkapalněný ropný plyn (LPG), jehož ceny se pak zdvojnásobily. Následně se demonstrace rozšířily do dalších měst. Nepokoje ve středu vedly k odvolání vlády prezidentem Tokajevem, který novému přechodnému kabinetu nařídil, aby usměrnil ceny paliv, stejně jako ostatního „společensky významného" zboží.
Ve středu Tokajev kromě jiného požádal o pomoc s potlačením nepokojů šéfy vlád a států Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB). Tato vojenská aliance několika postsovětských republik v čele s Ruskem jeho žádosti vyhověla a ve středu pozdě večer SEČ odsouhlasila, že do Kazachstánu pošle na omezenou dobu mírové jednotky.

CNN Prima NEWS
Menu
Domácí
Zahraničí
Byznys
Koronavirus
Sport
Pořady
TV živě
SPORT
Djokovič měl Austrálii opustit, obrací se ale na soud. Hvězda je v karanténním hotelu
VÍCE INFORMACÍ
CNN Prima News • Zprávy Zahraničí
SLEDUJEME ŽIVĚ
ON-LINE: Kazachstán v chaosu. Při potyčkách s demonstranty zemřelo nejméně 12 policistů
Téma: Zahraničí • CNN Prima NEWS • ČTK • 6. ledna 2022 05:59
0:00 / 0:00
Souhrn událostí
Kazachstánem zmítají od neděle silné nepokoje.
Prezident Kasym-Žomart Tokajev v zemi vyhlásil výjimečný stav, spojence požádal o pomoc.
Vojenská aliance několika postsovětských republik v čele s Ruskem jeho žádosti vyhověla.
V zemi je nejméně dvanáct mrtvých a stovky raněných příslušníků bezpečnostních složek.
Na hlavní náměstí v kazašském největším městě Almaty, kde třetím dnem stovky lidí protestují proti vládě, vjelo několik obrněných transportérů, informují zpravodajové agentury Reuters. Na místě jsou desítky vojáků. Když se přiblížili k davu, bylo slyšet střelbu, podle ruskojazyčné verze BBC byla intenzivní. Protesty se rozhořely po zrušení cenového stropu na zkapalněný ropný plyn (LPG), jehož ceny se pak zdvojnásobily, a vedly k odvolání tamní vlády.
AKTUALIZOVAT
10:30
Lufthansa ruší lety Almaty
Německá letecká společnost Lufthansa oznámila, že přestala nabízet pravidelné lety do největšího kazašského města Almaty. Učinila tak v reakci na nepokoje. Již ve středu přestaly létat do Almaty kuvajtské aerolinky Jazeera Airways.
10:17
Z jakých zemí dorazí „mírové“ jednotky?
Do Kazachstánu míří pod vedením Ruska takzvané „mírové“ jednotky, které mají uklidnit situaci v zemi. K jednotkám Moskvy se připojí vojáci z Běloruska, Tádžikistánu, Kyrgyzstánu a Arménie.
Intervention in #Kazakhstan led by #Russia with the participation of #Belarus, #Armenia, #Azerbaijan, #Tajikistan & #Kyrgyzstan started. Video shows #Russian troops boarding the plane to #Kazakhstan pic.twitter.com/raM5z0PBsi
— Andrei Sannikov (@A_Sannikov) January 6, 2022
10:13
PRÁVĚ SE DĚJE
10:16
Holčička se převlékla za královnu Alžbětu. Dočkala se krásného překvapení
09:59
Sledujte ŽIVĚ: Stanjura zveřejní hospodaření státu za loňský rok. Řekne, kde chce šetřit?
09:42
Manuálnímu řazení zvoní umíráček. Brzy by nemuselo být povinné ani v autoškolách
09:25
Nejlepší filmy roku 2021: Snímky, které byste si rozhodně neměli nechat ujít
09:17
Prymula: Výrazná vlna přijde do čtrnácti dnů. Bude přibývat 30 až 50 tisíc nakažených
DALŠÍ ZPRÁVY
Nejčtenější

Zpět

Ministerstvo zahraničních věcí: Novou tiskovou mluvčí Ministerstva zahraničních věcí ČR je Lenka Do URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 13:28, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Už během vysokoškolských studií nasbírala zkušenosti z médií. Přes rok pracovala jako externí redaktorka Hospodářských novin, čtyři roky strávila jako redaktorka na zpravodajském kanálu ČT24 v Redakci denního zpravodajství.

Po návratu ze studia v zahraničí nastoupila na Britské velvyslanectví v Praze, kde se věnovala české domácí politice a veřejné diplomacii, poté také agendám interní bezpečnosti, spravedlnosti a lidských práv.

Vystudovala osmileté gymnázium ve Znojmě. V Praze absolvovala bakalářský obor Mezinárodní teritoriální studia a magisterský obor Americká studia na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Během vysokoškolského studia strávila semestr na University of New Orleans ve Spojených státech.

Plynně ovládá angličtinu, dorozumí se i německy.

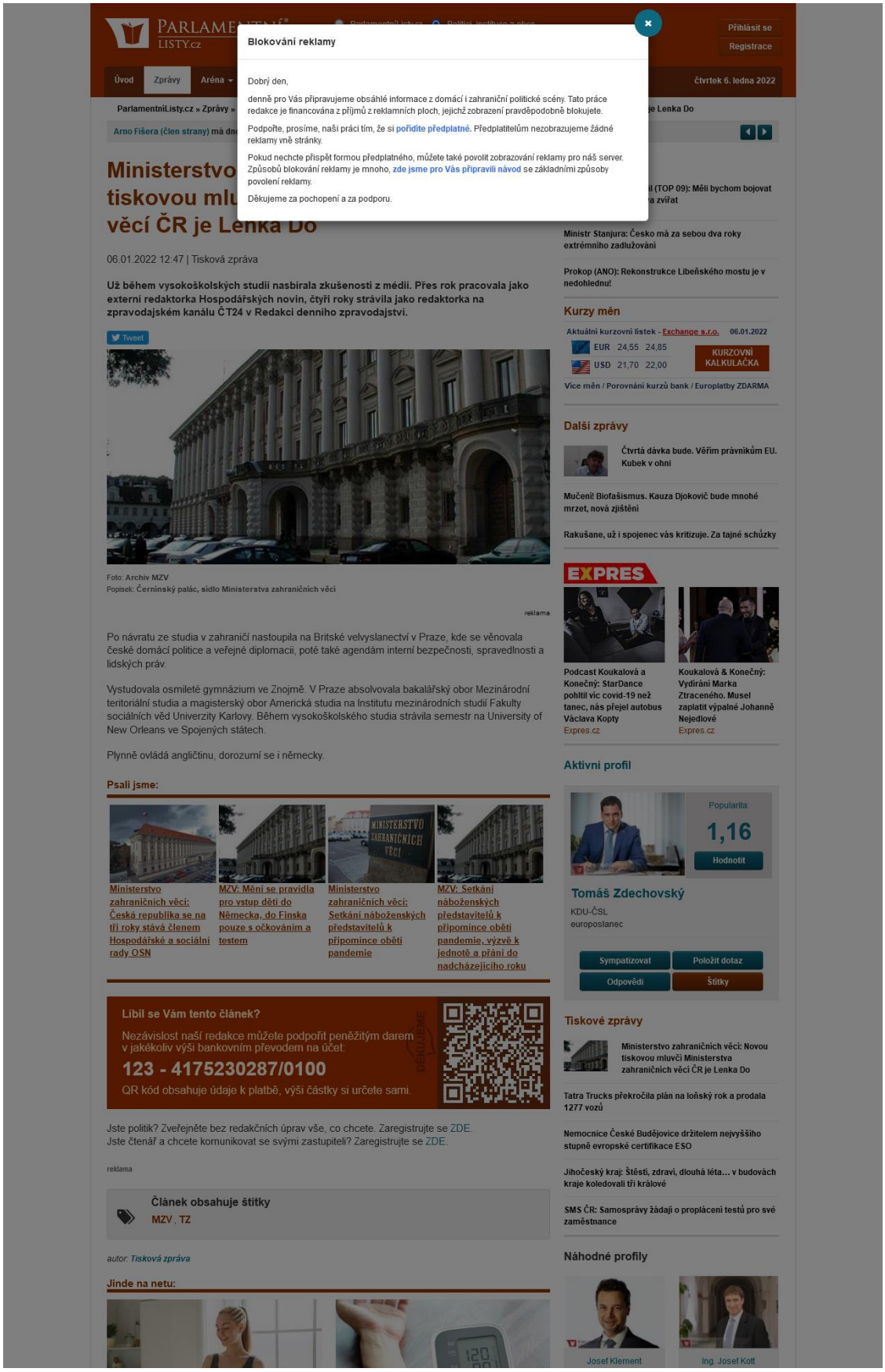
Blokování reklamy
Dobrý den,
denně pro Vás připravujeme obsáhlé informace z domácí i zahraniční politické scény. Tato práce redakce je financována z příjmů z reklamních ploch, jejichž zobrazení pravděpodobně blokujete.
Podpořte, prosíme, naši práci tím, že si pořídíte předplatné. Předplatitelům nezobrazujeme žádné reklamy vně stránky.
Pokud nechcete přispět formou předplatného, můžete také povolit zobrazování reklamy pro náš server. Způsobů blokování reklamy je mnoho, zde jsme pro Vás připravili návod se základními způsoby povolení reklamy.
Děkujeme za pochopení a za podporu.
Přihlásit se
Registrace
Úvod
Zprávy
Aréna
čtvrtek 6. ledna 2022
ParlamentniListy.cz » Zprávy »
Ministerstvo
tiskovou mlu
věcí ČR je Lenka Do
06.01.2022 12:47 | Tisková zpráva
Už během vysokoškolských studií nasbírala zkušenosti z médií. Přes rok pracovala jako externí redaktorka Hospodářských novin, čtyři roky strávila jako redaktorka na zpravodajském kanálu ČT24 v Redakci denního zpravodajství.
Tweet
Foto: Archiv MZV
Popisek: Černínský palác, sídlo Ministerstva zahraničních věcí
reklama
Po návratu ze studia v zahraničí nastoupila na Britské velvyslanectví v Praze, kde se věnovala české domácí politice a veřejné diplomacii, poté také agendám interní bezpečnosti, spravedlnosti a lidských práv.
Vystudovala osmileté gymnázium ve Znojmě. V Praze absolvovala bakalářský obor Mezinárodní teritoriální studia a magisterský obor Americká studia na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Během vysokoškolského studia strávila semestr na University of New Orleans ve Spojených státech.
Plynně ovládá angličtinu, dorozumí se i německy.
Psali jsme:
Ministerstvo zahraničních věcí: Česká republika se na tři roky stává členem Hospodářské a sociální rady OSN
MZV: Mění se pravidla pro vstup dětí do Německa, do Finska pouze s očkováním a testem
Ministerstvo zahraničních věcí: Setkání náboženských představitelů k připomínce obětí pandemie
MZV: Setkání náboženských představitelů k připomínce obětí pandemie, výzvě k jednotě a přání do nadcházejícího roku
Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:
123 - 4175230287/0100
QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.
DĚKUJEME
Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.
Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.
reklama
Článek obsahuje štítky
MZV , TZ
autor: Tisková zpráva
Jinde na netu:
Ministr Stanjura: Česko má za sebou dva roky extrémního zadlužování
Prokop (ANO): Rekonstrukce Libeňského mostu je v nedohlednu!
Kurzy měn
Aktuální kurzovní lístek - Exchange s.r.o. 06.01.2022
EUR 24,55 24,85
USD 21,70 22,00
KURZOVNÍ KALKULAČKA
Více měn / Porovnání kurzů bank / Europlatby ZDARMA
Další zprávy
Čtvrtá dávka bude. Věřím právníkům EU. Kubek v ohni
Mučení! Biofašismus. Kauza Djokovič bude mnohé mrzet, nová zjištění
Rakušane, už i spojenec vás kritizuje. Za tajné schůzky
EXPRES
Podcast Koukalová a Konečný: StarDance pohltil víc covid-19 než tanec, nás přejel autobus Václava Kopty
Expres.cz
Koukalová & Konečný: Vydírání Marka Ztraceného. Musel zaplatit výpalné Johanně Nejedlové
Expres.cz
Aktivní profil
Popularita:
1,16
Hodnotit
Tomáš Zdechovský
KDU-ČSL
europoslanec
Sympatizovat
Položit dotaz
Odpovědi
Štítky
Tiskové zprávy
Ministerstvo zahraničních věcí: Novou tiskovou mluvčí Ministerstva zahraničních věcí ČR je Lenka Do
Tatra Trucks překročila plán na loňský rok a prodala 1277 vozů
Nemocnice České Budějovice držitelem nejvyššího stupně evropské certifikace ESO
Jihočeský kraj: Štěstí, zdraví, dlouhá léta… v budovách kraje koledovali tři králové
SMS ČR: Samosprávy žádají o proplácení testů pro své zaměstnance
Náhodné profily
Josef Klement
Ing. Josef Kolt

Zpět

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Největší a nejbohatší země Střední Asie Kazachstán zažívá nejnásilnější protivládní protesty za uplynulých nejméně 10 let. Kazašská státní televize citovaná agenturou TASS hlásí, že při potyčkách s demonstranty v největším městě Almaty přišlo o život nejméně 12 policistů. Policejní mluvčí v Almaty už předtím mluvila o tom bez upřesnění, že bylo zlikvidováno desítky lidí útočících na vládní budovy v tomto městě. Rusko vyslalo do Kazachstánu své výsadkáře jako součást mírových sil vojenské aliance bývalých sovětských republik. O pomoc alianci požádal kazašský prezident Kasym-Žomart Tokajev, který z rozpoutání nepokojů viní domácí i zahraniční provokatéry. U telefonu je odborník na postsovětský prostor Jan Šír z katedry ruských a východoevropských studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Jak významný moment to je, že si prezident Tokajev povolal na pomoc síly ze zahraničí, tedy především z Ruska?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Je to naprosto zásadní moment, protože to zdůvodnění ve světle mezinárodního práva podle mého laického názoru neobstojí, tudíž ta bratrská pomoc Ruska a dalších ruských totalitu zavání něčím hodně ošklivým.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
A cítí se prezident šéf ohrožený právem? Jsou ty nepokoje v Kazachstánu a odpor proti jeho vládě skutečně tak silné?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
To, že se cítí oprávněně ohrožen, pokud jde o setrvání v čele státu a zejména zachování těch stávajících v pořádku, tomu bych byl ochoten věřit, protože ta situace minimálně podle těch kusých zpráv, tady je potřeba zmínit, že v zemi panuje tvrdá cenzura a informační toky se blokují se minimálně na několika místech, včetně největšího města Kazachstánu, což je bývalá metropole Almata zjevně vymklo z pod kontroly a vládní síly tu situaci, minimálně celý včerejšek měli pod kontrolou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Jaký vývoj se tedy dá v Kazachstánu předpokládat?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
To záleží na tom, jestli se podaří tu revoluci zastavit nebo ne. V případě, že by došlo na situaci, že by vládní elity, včetně třeba prezident Tokajeva museli uprchnout ze země, pak si dovedu i představit scénář rozvratu státu v podobě z nichž živených nějakých separatistických tendencí vedoucích k vytvoření třeba nějaké, nevím jihosibiřské ruské lidové republiky nebo něčeho podobného. Tzn. já samozřejmě nevím, jak to dopadne, ale bylo by pošetilé vypouštět analýzy i ty horší scénáře, které připadají úvahy.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
A co poslední události ukázaly o tom, jak moc jsou lidé v Kazachstánu nespokojeni se svojí vládou a také o jejich ochotě připravenosti se proti vládě postavit?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Já těžko mohu tady dávat nějaký širší rozbor, protože skutečně ty informace, které máme jsou útržkovité, víme o tom, jak se situace vyvíjela na jednotlivých místech, ale chybí nám zatím celkových obraz. Nicméně dovolím si tady učinit závěr, že to, co se děje do velké míry důsledkem toho, že v zemi nesouhlasné hlasy nemají možnost být artikulovaný standardní cestou, tzn. opozice neexistuje, byla by to uvězněná nebo vyhnána do zahraničí a nemá žádné zástupce v těch standardních mocenských strukturách a to je situace, kdy prostě nesouhlas se přelévá do ulic. Politika se začíná dělat v ulicích a to sebou může nést i ty situace, v jakých jsme svědky teď.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Tak tolik odborník na postsovětský prostor Jan Šír z katedry ruských a východoevropských studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Já vám děkuji za vaši analýzu. Díky, na slyšenou.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Děkuju za volání.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
A Tříkrálová polední publicistika už řekla téměř poslední slovo Tomáš Pavlíček vám děkuje, že jste jí věnovali svůj čas a pozornost. Výtěžek z ní, abych tak řekl, zůstává uložený ve webovém archivu obou stanic, kde je přístupný každému zájemci podle času či názvu pořadu. Kdybyste chtěli mít relaci u sebe v mobilu využijte aplikaci mujRozhlas. Příští komentovaný souhrn událostí vám nabídneme po osmnácté hodině. Na slyšenou.

Otázky a odpovědi: Jak velký problém může být revoluce v Kazachstánu URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 17:06, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Středoasijský Kazachstán zachvátily protesty a násilí. Jak může tamní dění ovlivnit Evropu a proč bychom se o ně měli zajímat?

Jsou nynější protesty a násilí v ulicích překvapením?Jednoznačně ano, protože Kazachstán se stal po pádu Sovětského svazu jednou z nejstabilnějších zemí v oblasti. Před deseti lety se nicméně ve městě Žanaozen – tedy právě tam, kde i letos propukly protesty nejdříve – odehrál masakr, při němž bezpečnostní složky postřílely nejméně 14 lidí (odhady se liší, někdy se mluví i o několika desítkách obětí). Do stávky za vyšší platy tehdy vstoupili dělníci z nedalekého ropného pole a krátce před oslavami výročí dne nezávislosti přišli demonstrovat do centra města. Kazašský prokurátor popsal zákrok policie jako ochranu civilistů před chuligány, kteří je napadali. S tím, jak zvládnout nepokoje bez násilí, radil tehdejšímu prezidentovi Nursultanu Nazarbajevovi bývalý britský premiér Tony Blair.
Co demonstranti v ulicích kazašských měst chtějí?Nepokoje, které propukly v neděli a v dalších dnech se rozšířily napříč zemí, odstartovalo prudké zdražení LPG. Nespokojenost s vládní elitou, která je odtržena od lidí, je ale velká a neomezuje se zdaleka jen na ceny pohonných hmot. Kazaši protestují i proti rostoucí sociální a ekonomické nerovnosti, která se ještě prohloubila během pandemie koronaviru.
Přestože je Kazachstán významným vývozcem ropy a plynu, dosahuje tamní průměrná mzda pouhých 570 dolarů za měsíc (asi 12,5 tisíc korun) a mnozí lidé berou ještě mnohem méně.
Navzdory zlepšení v posledních letech figuruje Kazachstán v korupčním žebříčku Transparency International až na 94. příčce, kterou sdílí například s Brazílií, Etiopií, Surinamem či Tanzanií. Jak ukázal pád vlády po vypuknutí nepokojů, s kosmetickou změnou politiky se protestující zřejmě nespokojí. Požadují například přímé volby regionálních vůdců – nyní je jmenuje prezident.
Jak na protesty reaguje kazašský režim?Protesty v ulicích se snaží rozehnat násilím, zároveň ale demonstrantům ustupuje v ekonomických otázkách. Policie ve středu oznámila, že v rámci protiteroristické operace „zlikvidovala“ desítky lidí, zejména ty, kteří se snažili násilím dostat do vládních budov. Zda se termínem likvidace myslí zabití, není jasné.
V zemi také jen velmi omezeně funguje internet a mobilní sítě. Ve čtvrtek pak v Kazachstánu začali působit ruští výsadkáři, kteří jsou součástí „mírových sil“ Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB), vojenské aliance bývalých sovětských republik. O pomoc ji požádal prezident Kasym-Žomart Tokajev.
Vstříc naopak vyšla vláda požadavkům demonstrantům v oblasti ekonomiky: na půl roku stanovila cenový strop pro zkapalněný ropný plyn (LPG) a benzín. Na stejné období také zakázala zvyšování cen některých komodit včetně tepla, plynu, elektřiny nebo dodávek vody.
Proč by měla dění v zemi sledovat Evropa?„Kazachstán je překvapivě důležitý pro evropské ekonomiky a do jisté míry i pro asijské, protože politická stabilita mu umožnila stát se klíčovým vývozcem ropy, zemního plynu a uhlí. Pokud se tyto protesty stanou dostatečně významnými, aby narušily výrobu nebo tranzit energie, mohly by mít vedlejší ekonomické dopady nepřiměřené politickému významu Kazachstánu,“ soudí Emma Ashfordová, analytička think tanku Atlantic Council.
Její kolega Ariel Cohen pak upozorňuje ještě na jeden aspekt – Kazachstán byl až dosud jednoznačně sekulárním státem, na jednom z videí pořízeném na demonstracích je ale vidět hromadná modlitba pod širým nebem. „Klíčová otázka zní: Do jaké míry povzbudilo vítězství islamistů po pádu Afghánistánu islamistické síly v celé Střední Asii?“ pokládá si Cohen otázku.
Co na dění v zemi říkají Spojené státy?Dění v zemi je neméně důležité i pro Spojené státy. Kazachstán sice považuje za území, které patří do jeho sféry vlivu, hlavně Rusko, orientace země na Moskvu má ale i své protiváhy. Americké ropné koncerny v minulosti investovaly do kazašských ropných nalezišť miliardy dolarů a jsou plně integrovány do kazašské ekonomiky. S Američany má Tokajevův režim velmi dobré vztahy, i proto byly USA k tamnímu porušování lidských práv znatelně smířlivější než k podobným věcem v Rusku či Bělorusku.
USA nicméně mají jen minimum možností, jak se do nynějšího dění zapojit – v zemi nemají v těchto dnech ani velvyslance. Pokud by hlasitě podporovaly demonstranty, nutně by to vedlo k dalšímu vyostření sporů s Ruskem, které Washington pravidelně obviňuje z organizování „barevných revolucí“.
Mluvčí amerického ministerstva zahraničí Ned Price pouze vyzval všechny strany, aby situaci vyřešily pokojně.
Čeká Rusko další „Ukrajina“?Kazachstán je další ze spřátelených zemí, kde došlo k masovým protestům proti vládnoucím elitám. Nejdříve to byla Ukrajina (2014), v roce 2020 pak Bělorusko. Je možné, že se Kazachstán stane pro Kreml podobným problémem? „V tento okamžik těžko říci, protože nevíme, jak dlouho se bude tato situace vyvíjet. Pokud by se ukázalo, že situace v Kazachstánu bude i nadále nestabilní, byl by to pro Moskvu problém velký,“ řekl Seznam Zprávám Michael Romancov, politický geograf z Fakulty sociálních věd UK.
„Pokud máte velké mocenské ambice, ukažte, co umíte na několika frontách. Mnoha dalším se to nepodařilo,“ napsal na Twitteru analytik Alexander Baunov z Carnegie Moscow Center. „Kazachstán otestuje skutečné schopnosti Ruska,“ soudí.
Pro úplnost je třeba připomenout, že krize v Kazachstánu přichází pro Moskvu ve velice citlivém čase – už příští týden má jednat se Spojenými státy kvůli Ukrajině a vlastním požadavkům, aby se dále nerozšiřovalo NATO. Na ukrajinských hranicích je stále připraveno na 90 tisíc ruských vojáků, část z nich se přitom na západ země přesunula ze Sibiře. Rychlý a masivní vojenský zásah v sousedním Kazachstánu by proto nyní byl velmi složitý.
Zatímco na Západě jsou demonstrace vnímány jako snaha o lepší politické a ekonomické prostředí, ruští komentátoři soudí, že je podněcují západní agenti.

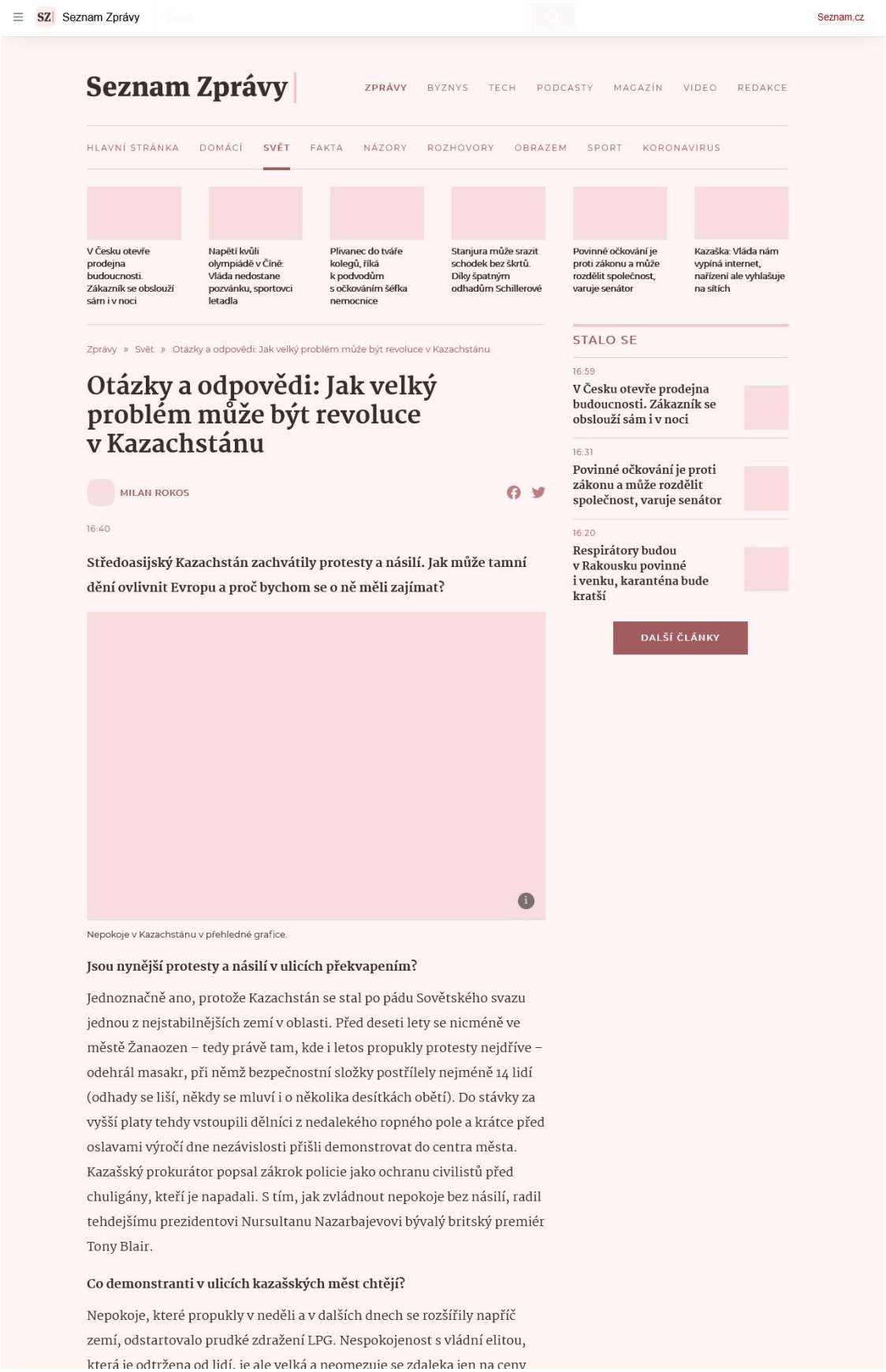

Seznam Zprávy

Seznam.cz

Seznam Zprávy

ZPRÁVY BYZNYS TECH PODCASTY MAGAZÍN VIDEO REDAKCE

HLAVNÍ STRÁNKA DOMÁCÍ SVĚT FAKTA NÁZORY ROZHOVORY OBRAZEM SPORT KORONAVIRUS

V Česku otevře prodejna budoucnosti. Zákazník se obslouží sám i v noci

Napětí kvůli olympiádě v Číně: Vláda nedostane pozvánku, sportovci letadla

Plivanec do tváře kolegů, říká k podvodům s očkováním šéfka nemocnice

Stanjura může srazit schodek bez škrtů. Díky špatným odhadům Schillerové

Povinné očkování je proti zákonu a může rozdělit společnost, varuje senátor

Kazaška: Vláda nám vypíná internet, nařízení ale vyhlašuje na sítích

Zprávy » Svět » Otázky a odpovědi: Jak velký problém může být revoluce v Kazachstánu

Otázky a odpovědi: Jak velký problém může být revoluce v Kazachstánu

MILAN ROKOS

16:40

Středoasijský Kazachstán zachvátily protesty a násilí. Jak může tamní dění ovlivnit Evropu a proč bychom se o ně měli zajímat?

Nepokoje v Kazachstánu v přehledné grafice.

Jsou nynější protesty a násilí v ulicích překvapením?

Jednoznačně ano, protože Kazachstán se stal po pádu Sovětského svazu jednou z nejstabilnějších zemí v oblasti. Před deseti lety se nicméně ve městě Žanaozen – tedy právě tam, kde i letos propukly protesty nejdříve – odehrál masakr, při němž bezpečnostní složky postřílely nejméně 14 lidí (odhady se liší, někdy se mluví i o několika desítkách obětí). Do stávky za vyšší platy tehdy vstoupili dělníci z nedalekého ropného pole a krátce před oslavami výročí dne nezávislosti přišli demonstrovat do centra města. Kazašský prokurátor popsal zákrok policie jako ochranu civilistů před chuligány, kteří je napadali. S tím, jak zvládnout nepokoje bez násilí, radil tehdejšímu prezidentovi Nursultanu Nazarbajevovi bývalý britský premiér Tony Blair.

Co demonstranti v ulicích kazašských měst chtějí?

Nepokoje, které propukly v neděli a v dalších dnech se rozšířily napříč zemí, odstartovalo prudké zdražení LPG. Nespokojenost s vládní elitou, která je odtržena od lidí, je ale velká a neomezuje se zdaleka jen na ceny

STALO SE

16:59
V Česku otevře prodejna budoucnosti. Zákazník se obslouží sám i v noci

16:31
Povinné očkování je proti zákonu a může rozdělit společnost, varuje senátor

16:20
Respirátory budou v Rakousku povinné i venku, karanténa bude kratší

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Odborník na Střední Asii: Protesty v Kazachstánu jsou živelné, režim asi neohrozí URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 06.01.2022, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Robert Schuster, Lidové noviny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 20:54, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Svět, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy

Od poloviny minulého desetiletí kazachstánská ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu bývalého prezidenta soudí Slavomír Horák, odborník na Střední Asii z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Lidovky.cz: Jaké zaujímá Kazachstán místo v regionu Střední Asie?

Velmi významné, je to největší stát v oblasti, který má vliv i na další republiky, například Kyrgyzstán. Je členem všech politických uskupení, které v regionu existují, ať již pod ruským vlivem nebo iniciované Kazachstánem.

Lidovky.cz:Přes pestrou etnickou skladbu se země dlouho jevila jako relativně stabilní. Byla to iluze?

Stabilita byla skutečná. Například v devadesátých letech, když se rozpadl Sovětský svaz, se hodně řešilo, jestli přítomnost silné ruské komunity na území Kazachstánu nemůže vést k destabilizaci. Tato očekávání se nenaplnila.

Slavomír Horák

Podobně tomu bylo i pokud jde o soužití různých náboženství. Zakladatel nezávislého Kazachstánu, prezident Nursultan Nazarbajev, vynaložil v tomto ohledu velké úsilí v duchu sovětského „přátelství národů“. Profiloval se jako obhájce náboženské a národnostní tolerance, na důkaz toho organizoval pravidelně setkání všech kazašských národů a náboženství.

Lidovky.cz:Existuje jednotící myšlenka, která drží zemi pohromadě?

Opět v duchu sovětských tradic prosazoval prezident Nazarbajev ideu kazachstánské identity, která se dnes učí ve všech školách. Podle ní jsou si všechny národnosti i náboženství rovny. Tato ideologie má bezpochyby vliv na jednotu země, byť v praxi jsou na mnohých místech preferováni Kazaši, zejména ve státní správě. A donedávna to byla i společenská smlouva, podle které stát zajišťoval relativně solidní prosperitu a životní úroveň, zvláště v porovnání s okolními zeměmi.

Lidovky.cz: Jakou roli hraje v zemi radikální islám?

Podobně jako jinde ve Střední Asii, existovaly i v Kazachstánu islamistické skupiny působící v oblasti skutečně nebo i virtuálně. Mezi ně patří i například afghánské hnutí Tálibán, stejně jako třeba Hizb ut-Tahrír, Tablígh a jiné.

Všechny jsou státem zakázány. Nutno dodat, že islám má v kazašské společnosti relativně malý, byť rostoucí, význam. V nynějších událostech náboženství také nehraje žádnou roli.

Lidovky.cz: Objevily se protesty kvůli zvýšení ceny za zkapalněný ropný plyn znenadání nebo se k nepokojům už schylovalo déle?

V posledních letech inflace zvýšila ceny všeho v zemi a přibližně od poloviny minulého desetiletí kazachstánská ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu prezidenta Nazarbajeva. Je pravda, že prakticky dvojnásobné zdražení plynu, byť ohlášené dopředu, vyvolalo značnou reakci. Nezapomeňme, že na toto palivo jezdí podstatná část obyvatel mimo velká města, kde je životní úroveň mnohem nižší než v hlavním městech.

Přesto si nemyslím, že současné protesty, jakkoliv krvavé, budou znamenat pád režimu. Není pro to základna, vše vypadá spíše živelně a bez jakéhokoliv vedení. Navíc vedle jinak zcela oprávněných protestů proti zdražení jsou demonstrace doprovázeny násilím i ze strany části jejich účastníků a rabováním obchodů.

Proto se jich neúčastní většinově obyvatele Almaty a na ulicích jsou spíše vidět lidé mimo města a také pravděpodobně kriminální živly. A to i přesto, že první demonstrace byly skutečně vedeny protesty běžných obyvatel proti zdražování. Samozřejmě se objevují různé více nebo méně fantaksní teorie, co je v pozadí událostí, od snahy současného prezidenta zbavit se vlivu svého předchůdce Nazarbajeva, případně opačně, až po zájem USA nebo Ruska. Všichni aktéři mohou samozřejmě těchto událostí využít, nicméně primárně vidím příčiny především sociálně-ekonomické vycházející zevnitř společnosti.

Lidovky.cz: Jaké očekáváte řešení? Bude režim vůči původcům protestů postupovat tvrdě?

Podle toho, jak režim dosud fungoval, bych čekal rozuzlení ve stylu „cukru a biče“. Jestliže by se potvrdily teorie, že jde o střet současné a bývalé garnitury, nevylučoval bych jakýsi obchod mezi novými a bývalými elitami, které by nemusely přijít o ekonomickou sílu, ale výměnou by se musely vzdát politických ambic. Odstavení exprezidenta Nazarbajeva a některých jeho podporovatelů by tomu nasvědčovaly.

Lidovky.cz: Dá se říct, že Čína a Rusko soupeří o vliv v Kazachstánu nebo si už zemi „rozdělily“?

Nejenom Kazachstán, ale celá oblast Střední Asie bývá někdy přirovnávána k jakémusi čínsko-ruskému kondominiu. Obě mocnosti mají zájem na stabilitě a v zásadě také platí, že si tam nechtějí překážet. Čínu tam zajímají nerostné suroviny, hlavně ropa, zemní plyn,případně uran, což zase Rusko tolik nepotřebuje.

Naopak z pohledu Moskvy je klíčová bezpečnostní situace a aby v této zemi, která patří k jeho tradičním sférám vlivu, nenastal chaos nebo nějaká situace podobné té současné. Proto také ruské vedení tak rychle souhlasilo s vyslání tzv. mírotvorných sil, v čemž má zatím podporu značné části obyvatel. Z pohledu Číny je zase výhodné, že v případě nějaké krize, jakou vidíme nyní, tam dorazí ruské jednotky.

Lidovky.cz: Před lety se konaly v Kazachstánu demonstrace proti čínským investicím. Není to pro Peking problém?

Je pravdou, že Čína v zemi hodně investovala, ale takový ten největší boom byl patrný před deseti lety. Od té doby čínské investice v regionu spíše stagnují, přičemž očekávanou prosperitu pro obyvatele Střední Asie to nepřináší. Staví se sice silně reklamované, nicméně objemově nikterak výrazné infrastrukturní projekty.

Lidovky.cz: Jak významná je skutečnost, že v Kazachstánu žijí Ujguři, které pekingská vláda v čínské provincii Sin-ťiang utlačuje, protože je považuje za potenciální teroristy?

Přestože v současných událostech to nehraje roli, tak zvláště v posledních letech se čínská vláda nenápadně snažila tlačit na kazachstánskou vládu, aby potlačila do té doby poměrně aktivně fungující ujgurské organizace v zemi. Několik jich už bylo zakázáno, což koresponduje i se zvýšeným útlakem, kterému mu jsou vystaveni Ujgurové na území čínské provincie Sin-ťiang.

Foto:
Ozbrojené jednotky v ulicích kazašského města Almaty (5. ledna 2022)
Profimedia.cz

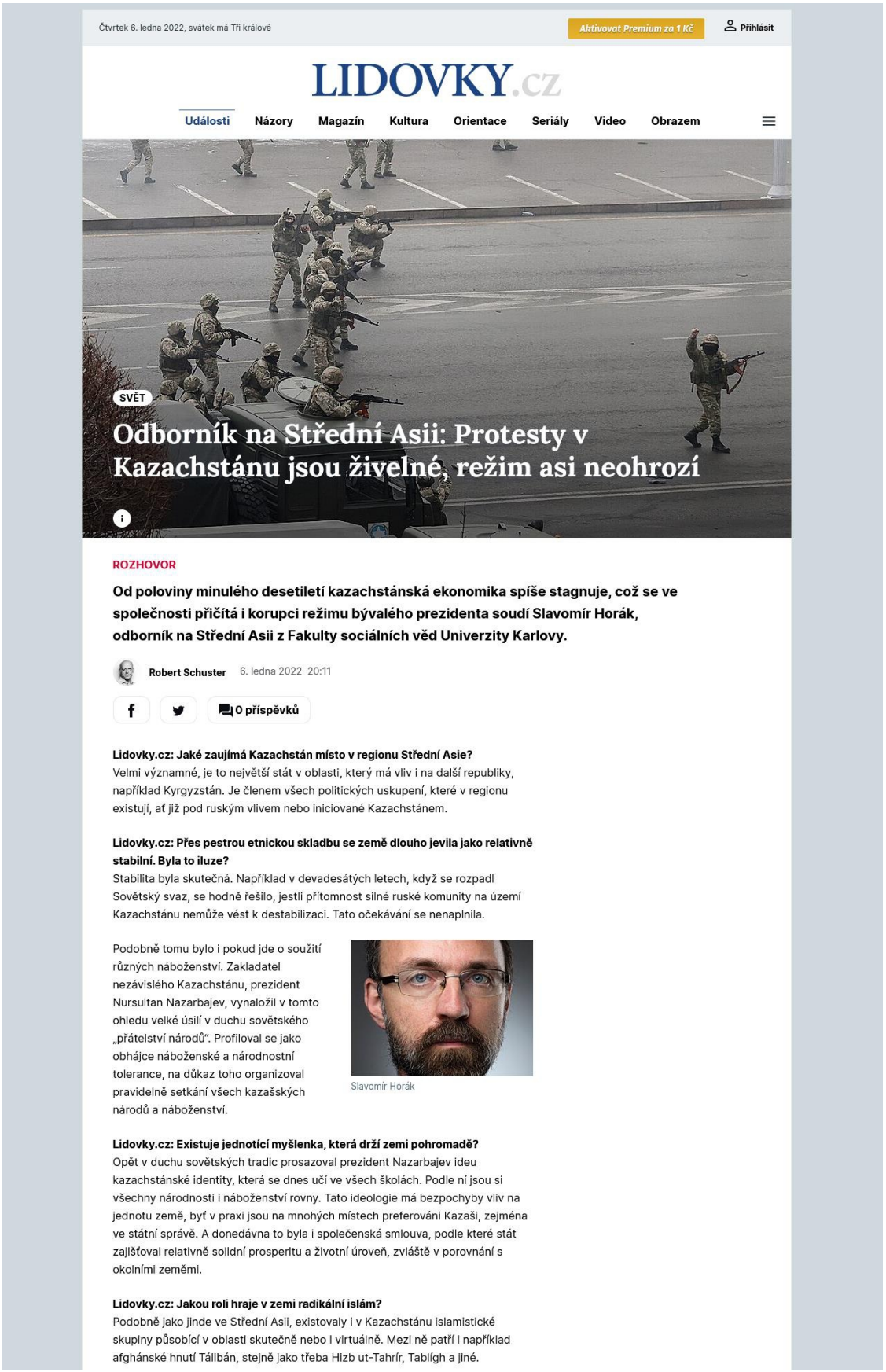

Čtvrtek 6. ledna 2022, svátek má Tři králové

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

LIDOVKY.cz

Události | Názory | Magazín | Kultura | Orientace | Seriály | Video | Obrazem

SVĚT

Odborník na Střední Asii: Protesty v Kazachstánu jsou živelné, režim asi neohrozí

ROZHOVOR

Od poloviny minulého desetiletí kazachstánská ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu bývalého prezidenta soudí Slavomír Horák, odborník na Střední Asii z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Robert Schuster 6. ledna 2022 20:11

0 příspěvků

Lidovky.cz: Jaké zaujímá Kazachstán místo v regionu Střední Asie?
Velmi významné, je to největší stát v oblasti, který má vliv i na další republiky, například Kyrgyzstán. Je členem všech politických uskupení, které v regionu existují, ať již pod ruským vlivem nebo iniciované Kazachstánem.

Lidovky.cz: Přes pestrou etnickou skladbu se země dlouho jevila jako relativně stabilní. Byla to iluze?
Stabilita byla skutečná. Například v devadesátých letech, když se rozpadl Sovětský svaz, se hodně řešilo, jestli přítomnost silné ruské komunity na území Kazachstánu nemůže vést k destabilizaci. Tato očekávání se nenaplnila.

Podobně tomu bylo i pokud jde o soužití různých náboženství. Zakladatel nezávislého Kazachstánu, prezident Nursultan Nazarbajev, vynaložil v tomto ohledu velké úsilí v duchu sovětského „přátelství národů". Profiloval se jako obhájce náboženské a národnostní tolerance, na důkaz toho organizoval pravidelně setkání všech kazašských národů a náboženství.

Slavomír Horák

Lidovky.cz: Existuje jednotící myšlenka, která drží zemi pohromadě?
Opět v duchu sovětských tradic prosazoval prezident Nazarbajev ideu kazachstánské identity, která se dnes učí ve všech školách. Podle ní jsou si všechny národnosti i náboženství rovny. Tato ideologie má bezpochyby vliv na jednotu země, byť v praxi jsou na mnohých místech preferováni Kazaši, zejména ve státní správě. A donedávna to byla i společenská smlouva, podle které stát zajišťoval relativně solidní prosperitu a životní úroveň, zvláště v porovnání s okolními zeměmi.

Lidovky.cz: Jakou roli hraje v zemi radikální islám?
Podobně jako jinde ve Střední Asii, existovaly i v Kazachstánu islamistické skupiny působící v oblasti skutečně nebo i virtuálně. Mezi ně patří i například afghánské hnutí Tálibán, stejně jako třeba Hizb ut-Tahrír, Tablígh a jiné.

Zpět

Kazachstánem už pátý den otřásají násilné nepokoje
TV, Datum: 06.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.01.2022 21:36, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 5 736 705,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
V Kazachstánu se střílí a země se zmítá v nepokojích. Demonstranti napadají bezpečnostní složky. Ty neváhají proti nim použít sílu.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Zahraniční média informují o střelbě a mrtvých v centru největšího města Almaty. Ztráty na životech se pohybují podle spekulací v řádu desítek.

Reynolds KORANTENG, moderátor
/ukázka/

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Prezident Kazachstánu Tokajev označil protestující za teroristy a požádal o pomoc bývalé státy Sovětského svazu. Ve městě Almaty panuje chaos. Obyvatelé se zoufale snaží sehnat palivo nebo potraviny. Do Kazachstánu už dorazili ruští výsadkáři, ozbrojenci i těžká technika. V celé zemi si nepokoje vyžádaly podle Ministerstva zdravotnictví více než tisícovku zraněných.

Patrik BALCAR, redaktor
V ulicích největšího kazašského města Almaty zuří válka. Ozývá se střelba a výbuchy. Nejméně 13 policistů nebo vojáků je prý po smrti. Těla dvou z nich našli bez hlavy. Mezi protestujícími je obětí údajně několik desítek, zraněných jsou nejspíš tisíce lidí a nejméně 2 tisíce pořádkové složky zadržely. Ani jedna strana si nebere servítky. Podle zdrojů z Kazachstánu má večer začít platit stanné právo.

Aigerim TOLEUKHANOVA, Kazaška žijící v Česku
V současnosti je to nejhorší v mém rodném městě v Almaty. Lidé tam vyrabovali obchody, zaútočili na banky. V Kazachstánu nefunguje internet a už několik dní nemůžu kontaktovat své blízké.

Patrik BALCAR, redaktor
Kromě internetu nefungují ani telefony. Letiště, obchody, restaurace i banky jsou uzavřené. Sídlo prezidenta v Almaty nebo úřad tamního starosty se ocitly v plamenech. Bezpečnostní složky uvádějí, že demonstranti zapálili přes 120 vozidel policie nebo záchranné služby.

Aigerim TOLEUKHANOVA, Kazaška žijící v Česku
Pro nás je teď nejdůležitější obnovit pořádek a mír, protože někteří lidé úplně zničili město. To už není demonstrace, ale kriminální aktivita.

Patrik BALCAR, redaktor
Tamní bezpečnostní složky nedokáží bez pomoci ze zahraničí situaci uklidnit. Prezident Tokajev označuje demonstranty za teroristy a požádal o mezinárodní pomoc, konkrétně 7 států bývalého SSSR.

Kasym-žomart TOKAJEV, prezident Kazachstánu
Oslovil jsem státy organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti, aby pomohly Kazachstánu překonat tuto teroristickou hrozbu. Popravdě už to není jen hrozba, ale také podkopávání státní integrity.

Patrik BALCAR, redaktor
Na záběrech z Ruska je vidět mobilizace vojsk. Do Kazachstánu dorazili pozemní jednotky i výsadkáři. Kreml nevylučuje, že v případě potřeby pomoct v následujících dnech navýší. Součástí postsovětské aliance je i Kyrgyzstán. Někteří tamní obyvatelé chtějí zabránit tomu, aby armáda do sousední země vojáky poslala.

Ulan USEIN, kyrgyzský aktivista
Vidíme to všude na sociálních sítích. Obyvatelé Kyrgyzstánu jsou proti tomu, aby se tam posílali vojáci. Přišli jsme sem říct svůj názor.

Patrik BALCAR, redaktor
Nepokoje v Kazachstánu propukly 2. ledna kvůli nárůstu cen pohonných hmot. Cena LPG se tam zvedla na 6 Kč za litr. Vláda ji po prvních protestech slíbila snížit na necelou polovinu. Demonstrace ale už nabraly protivládní směr. Místním vadí ruský vliv a působení bývalého prezidenta Nazarbajeva, který má v zemi stále velkou moc. Patrik Balcar a Kateřina Vodvářková, televize Nova.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Kazachstán patří mezi země, které Rusko silně ovlivňuje a rozhodně ho nehodlá ztratit. Boje v Kazachstánu, zásah ruských jednotek a protiamerická propaganda mohou teď jen několik dní před jednáním Ruska se Severoatlantickou aliancí zvýšit napětí mezi oběma stranami.

Patrik BALCAR, redaktor
Boje v Kazachstánu napětí, na hranicích s Ukrajinou a Finsko, které se bojí mocného souseda a pokukuje po vstupu do NATO. V regionu se hromadí problémy.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Ta situace je nestabilní v řadě krizových oblastí najednou.

Patrik BALCAR, redaktor
Putin najednou musí hasit řadu problémů. Některé jdou přitom na jeho vrub.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Jakákoliv nestabilita v zemích, které jsou orbitu jeho zájmu, to Rusku nikdy nevyhovovalo a nevyhovuje.

Patrik BALCAR, redaktor
Kreml nehodlá ztratit Kazachstán ze své sféry vlivu a do země tak Rusko se svými spojenci posílá vojáky.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Jedná se tady o snahu udržet při životě nepopulární režim, který v Kazachstánu vládne tak, aby nezvítězila ulice, protože to je to, čeho se v Kremlu obávají.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Jsou to spíše marginální počty, které tam jsou, a budou spíše pravděpodobně sloužit to k monitorování situace, k ochraně nějakých státních budov.

Andrej KORTUNOV, ředitel Ruské rady pro zahraniční politiku
Prozatím je to spíše než vojenská intervence policejní operace. Pokud to ale takhle bude pokračovat, vážnost situace pro Rusko bude narůstat.

Patrik BALCAR, redaktor
Není jasné, jestli jde o právně podložený krok.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Oficiální důvod je samozřejmě žádost prezidenta Kazachstánu, která tímto legitimizuje vlastně pobyt těchto vojsk.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Oni tam byli oficiálně vysláni na základě čl. 4 smlouvy o kolektivní bezpečnosti, která hovoří o závazku smluvních stran poskytnout pomoc, včetně vojenské, v případě ozbrojeného útoku proti některému z členů Aliance. To je situace, která nenastala.

Kasym-žomart TOKAJEV, prezident Kazachstánu
Boje v Kazachstánu by teď několik dní před avizovaným jednáním mezi Severoatlantickou aliancí a Spojenými státy s Ruskem mohly ještě vyostřit situaci.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Když se podíváte na frontu mezi NATO a Ruskem, tak ta situace je nestabilní od Arktidy přes severní Evropu, Pobaltí přes Bělorusko, Ukrajinu, Černé moře až Kavkaz a Střední Východ. A víme, že i ty krize mohou vznikat velice rychle.

Kasym-žomart TOKAJEV, prezident Kazachstánu
Ruská propaganda už za situace v Kazachstánu začala obviňovat Spojené státy.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Hlásá to, že ti tzv. teroristé nebo ti demonstranti jsou součásti třeba amerického plánu na destabilizaci střední Asie.

Jen PSAKIOVÁ, mluvčí Bílého domu
Je to Rusko, kdo v posledních 20 letech napadl dvě sousední země. Navíc se vměšovalo do cizích voleb, používalo chemické zbraně a vraždilo na území dalších států.

Kasym-žomart TOKAJEV, prezident Kazachstánu
K situaci už se vyjádřila i Evropská unie, která vyzvala Rusko, aby ctilo svrchovanost Kazachstánu. To ale podle odborníků nebude mít pro ruský režim velkou váhu. Patrik Balcar, televize Nova.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
V Kazachstánu jsou podle Ministerstva zahraničí momentálně asi 3 desítky Čechů.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Více informací má kolegyně Hana Jelínková, která je s námi ve spojení. Hanko, jsou všichni v pořádku?

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Dobrý večer. Spojit se s Kazachstánem je velice složité, protože tam nefunguje internet a na některých místech nefunguje ani mobilní signál. Komunikace s českými občany je proto velice ztížená. Jak už jste slyšeli v předchozí reportáži, během nepokojů pravděpodobně přišly o život desítky lidí. Podle české ambasády v Kazachstánu by ale ani jeden z českých občanů neměl být v ohrožení. České Ministerstvo zahraničí dnes vyzvalo obě strany nepokojů k ukončení násilí a k respektování zákonů a lidských práv.

Protivládní protesty v Kazachstánu

TV, Datum: 06.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 00:33, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 363 624,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Krvavé střety v Kazachstánu neustávají. V Almaty vojáci rozehnali demonstranty střelbou, Rusko, Bělorusko, Arménie a Tádžikistán poslaly do země své vojáky. Už v noci policisté podle mluvčí zlikvidovali desítky protestujících a víc než 2000 jich zadržely. Na své straně napočítali 18 mrtvých.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Rychlá reakce. Po noční žádosti tamní vlády do Kazachstánu vyrazili ruští výsadkáři. Má jich být 3000. Není zřejmé, zda už

zasahovali v ohnisku vzpoury. V nejlidnatějším kazašské městě Almaty. Pořádkové síly ráno postupovaly na hlavní náměstí za ostré palby a výstřely a výbuchy se z míst rozléhaly i odpoledne. Údajně po výzvě demonstrantům k rozchodu. Podle svědků jsou na místě mrtví. Jde o pokračování nočních střetů v okolí vypálených úřadu a policejních stanic. Při nich, jak uvedla mluvčí, zlikvidovaly zásahové jednotky desítky demonstrantů. Přes 2000 protestujících zadržely. Kazašský prezident při požadavku o zahraniční pomoc demonstranty označil za mezinárodní teroristy.

Kasym-žomart TOKAJEV, prezident Kazachstánu
Prošli významným výcvikem v zahraničí. Jejich útok na Kazachstán je třeba pokládat za akt agrese.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Demonstrace začaly o víkendu ve více městech po zdvojnásobení ceny zkapalněného plynu. Desítky tisíc lidí ale do ulic vedla i klesající životní úroveň a mnohaletá nespokojenost s korupcí a nepotismem.

Radik ŽARYLKASYN, demonstrant, Almaty
Musíte pochopit, co se tu děje. Pružina utahovaná třicet let se teď vymrštila. Podívejte se, střídeli na nás.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Prezidentovo odvolání vlády, vyhlášení výjimečného stavu a sražení cen paliv na původní hodnoty Kazachy neuklidnilo. Situace je nepřehledná. Internet a mobilní sítě úřady blokují. V regionech lidé dál vyzývají k odporu. Po desítkách let vlády jedné strany ale nemají silné vůdčí osobnosti. V Kazachstánu působí asi 30 českých občanů.

Jan LIPAVSKÝ, ministr zahraničních věcí /Piráti/
Nemáme informaci, že by se v tuto chvíli některý občan nacházel v ohrožení, nicméně vyzýváme k maximální opatrnosti a obezřetnosti.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
V hlavním městě Nursultan je zatím klid. V Almaty naopak krveprolití pokračuje. Do Kazachstánu míří další ruské posily.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
A u telefonu je Emil Aslan z katedry bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Při demonstracích umírali lidé, jak na straně policistů, tak protestujících, ale aspoň podle dostupných informací, které je ale velice obtížné ověřit, úřady oznámily, že eliminovaly desítky útočníků. Jakou dynamiku vyvolávají tyhle zprávy, utlumí ty protesty nebo je naopak zesílí?

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd UK
Tak predikovat vývoj v podobné situaci je obecně velmi obtížné. Navíc my máme deficit informací přicházejících z Kazachstánu. Každopádně víme, že internet je cenzurován a přístup na sociální sítě, jak se zdá, je blokován. A to protestní hnutí, které teď probíhá, tak zdá se, že je spontánní, postrádají jasné vedení, teritoriální základnu a nebo vnější podporu. V podstatě jedná se o nejrůznější skupiny lidi, které sjednotila nespokojenost v současné situaci a to vůbec neznamená, že oni mají jasnou představu, kam by země měla směřovat. Přitom se ještě zdá, že sociální a ekonomické příčiny v nespokojenosti převažují. Takže nejspíš při použití soustředěného násilí proti těmto lidem protesty budou utlumeny.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Takže máte za to, že lidé dají přednost stabilitě před nějakou změnou?

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd UK
Těžko říci. Spousta lidí změnu chce, ale nechce občanskou válku. Chce nějakým způsobem fungovat a přežít. Musíme uvědomit, že v posledních dnech miliony Kazachstánců pochopitelně se obávali jít ven do ulic, obchody byly uzavřené. Je to situace, ve které člověk nejspíš chce hlavně přežít, i kdyby měl nějakou nespokojenost s režimem, ale málokdo chce riskovat život.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Protestuje někdejší metropole Almaty. Co ostatní města a zvláště to hlavní?

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd UK
Protesty vypukly původně v Žanaozenu. Během několika mála dní zachvátily skoro celou zemi. Nemáme dostatek informací ohledně toho, jaká geografie protestního hnutí převažují, ale všechno nasvědčuje k tomu, že v centru v současné době není.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Rusko a jeho spojenci už poslali do země mírové síly, jak říkají, jak a s jakými cíli tato operace probíhá?

Emil ASLAN, katedra bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd UK
Tak nevíme, jak byly tyto vojenské jednotky umístěny, ale zdá se, že nebudou uplatněny v zásazích proti demonstrantům, ale spíše jsou na ochranu kritické infrastruktury nebo objektů. Tím, že potlačení protestujících bude mít na starosti spíše kazašská policie a armáda.

Pozvánka na odborný seminář Projektování a dimenzování technologií pro nízkoenergetické budovy URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: tzb-info.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 00:33, Celková návštěvnost: 1 010 000, RU / měsíc: 397 278, RU / den: 20 545, Rubrika: Nízkoenergetické stavby, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Pořádající firmy REFLEX CZ, RESIDEO, STIEBEL ELTRON a WILO CS si Vás dovolují pozvat na tradiční odborný seminář zaměřený na podporu projekční činnosti v oblasti technických zařízení budov.

Do programu semináře bude zařazena odborná přednáška lektorů Katedry TZB, Stavební fakulty ČVUT v Praze.

Program semináře

8.30
Prezence účastníků

9.00
Zahájení semináře

9.05
ČVUT V PRAZE, FAKULTA STAVEBNÍ, KATEDRA TZBNovinky v legislativě TZB a energetické náročnosti budov
RESIDEOZónová regulace vytápění evohome – každá místnost pod kontrolou
REFLEX CZŘešení pro udržování tlaku, odplyňování, doplňování, ohřev a úpravu vody
STIEBEL ELTRONSystémová řešení STIEBEL ELTRON pro splnění podmínek nové legislativy 2022
WILO CSNovinky v čerpací technice WILO pro rok 2022

13.00
Diskuse, vylosování věcných cen, závěr semináře
Oběd

Přednášející:

ČVUT, FSV, Katedra TZB
prof. Ing. Karel Kabele, CSc. a kolektiv

REFLEX CZ
Ing. Martin Fořt

RESIDEO
Miroslav Blažek, Ing. Libor Pluháček, Mgr. Jacek Robert Wawrzyn

STIEBEL ELTRON
Ing. David Šafránek, Ing. Martin Bžoch, Ing. Michal Chyba

WILO CS
Ing. Vladimír Bandouch

Seminář je zařazen do Projektu celoživotního vzdělávání členů ČKAIT. Vzdělávací program je ohodnocen 1 kreditním bodem.

Účast na semináři je bezplatná.

V programu semináře je počítáno s přestávkou na občerstvení. Pořadí přednášek se bude na jednotlivých místech konání seminářů měnit.

V průběhu semináře bude možnost individuálních konzultací se zástupci pořádajících firem.

Datum a místo konání

1. 2. 2022
Liberec – iQLANDIA, Nitranská 10 – parkování zdarma, po skončení semináře možnost prohlídky expozic iQLANDIA – zdarma pro účastníky semináře

2. 2. 2022
Ústí nad Labem – Clarion Congress Hotel Ústí nad Labem, Špitálské nám. 3517

3. 2. 2022
Karlovy Vary – Spa hotel Thermal, I. P. Pavlova 11

8. 2. 2022
Brno – Hotel Continental Brno, Kounicova 6

9. 2. 2022
Zlín – Interhotel Moskva, Nám. Práce 2512

10. 2. 2022
Ostrava – Imperial Hotel Ostrava, Tyršova 1250/6

15. 2. 2022
Hradec Králové – Nové Adalbertinum, Velké nám. 32/40

16. 2. 2022
Olomouc – Hotel Flora, Krapkova 34

17. 2. 2022
Praha – Masarykova kolej ČVUT, Thákurova 1, Praha 6

22. 2. 2022
Plzeň – Techmania Science Center, U Planetária 1 – parkování zdarma, po skončení semináře možnost prohlídky Techmania SC – zdarma pro účastníky semináře

23. 2. 2022
České Budějovice – Clarion Congress Hotel České Budějovice, Pražská tř. 2306/14

Za pořádající firmy se na setkání s Vámi těší odborní garanti semináře:

Mgr. Jacek Robert Wawrzyn
Resideo
Comfort & Care
Tuřanka 1236/96, 627 00 Brno
https://homecomfort.resideo.com/CZ
Jacek.Wawrzyn@resideo.com

Ing. Martin Fořt
REFLEX CZ, s.r.o.
Sezemická 2757/2, 193 00 Praha 9
www.reflexcz.cz
fort@reflexcz.cz

Ing. David Šafránek
STIEBEL ELTRON, spol. s r. o.
Dopraváků 749/3, 184 00 Praha 8
www.stiebel-eltron.cz
david.safranek@stiebel-eltron.cz

Ing. Vladimír Bandouch
WILO CS, s.r.o.

Obchodní 125, 251 01 Čestlice
www.wilo.cz
vladimir.bandouch@wilo.com

Pozvánka na odborný seminář Projektování a dimenzování technologií pro nízkoenergetické budovy

7.1.2022 | STP - Společnost pro techniku prostředí

resideo reflex STIEBEL ELTRON wilo

Pořádající firmy REFLEX CZ, RESIDEO, STIEBEL ELTRON a WILO CS si Vás dovolují pozvat na tradiční odborný seminář zaměřený na podporu projekční činnosti v oblasti technických zařízení budov.

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

Do programu semináře bude zařazena odborná přednáška lektorů Katedry TZB, Stavební fakulty ČVUT v Praze.

Program semináře

8.30	Prezence účastníků
9.00	Zahájení semináře
9.05	**ČVUT V PRAZE, FAKULTA STAVEBNÍ, KATEDRA TZB** **Novinky v legislativě TZB a energetické náročnosti budov** **RESIDEO** **Zónová regulace vytápění evohome – každá místnost pod kontrolou** **REFLEX CZ** **Řešení pro udržování tlaku, odplyňování, doplňování, ohřev a úpravu vody** **STIEBEL ELTRON** **Systémová řešení STIEBEL ELTRON pro splnění podmínek nové legislativy 2022** **WILO CS** **Novinky v čerpací technice WILO pro rok 2022**
13.00	Diskuse, vylosování věcných cen, závěr semináře Oběd

Přednášející:

ČVUT, FSV, Katedra TZB	prof. Ing. Karel Kabele, CSc. a kolektiv
REFLEX CZ	Ing. Martin Fořt
RESIDEO	Miroslav Blažek, Ing. Libor Pluháček, Mgr. Jacek Robert Wawrzyn
STIEBEL ELTRON	Ing. David Šafránek, Ing. Martin Bžoch, Ing. Michal Chyba
WILO CS	Ing. Vladimír Bandouch

Seminář je zařazen do Projektu celoživotního vzdělávání členů ČKAIT. Vzdělávací program je ohodnocen 1 kreditním bodem.

Účast na semináři je bezplatná.

V programu semináře je počítáno s přestávkou na občerstvení. Pořadí přednášek se bude na jednotlivých místech konání seminářů měnit.

V průběhu semináře bude možnost individuálních konzultací se zástupci pořádajících firem.

Datum a místo konání

1. 2. 2022	**Liberec** – iQLANDIA, Nitranská 10 – parkování zdarma, po skončení semináře možnost prohlídky expozic iQLANDIA – zdarma pro účastníky semináře
2. 2. 2022	**Ústí nad Labem** – Clarion Congress Hotel Ústí nad Labem, Špitálské nám. 3517
3. 2. 2022	**Karlovy Vary** – Spa hotel Thermal, I. P. Pavlova 11
8. 2. 2022	**Brno** – Hotel Continental Brno, Kounicova 6

TÉMATA 2021
ZDRAVÁ ARCHITEKTURA
VÝMĚNY KOTLŮ
AKUMULACE ELEKTŘINY

TIPY PRO PROJEKTANTY

TABULKY & VÝPOČTY

Výpočet prostupu tepla vícevrstvou konstrukcí a průběhu teplot v konstrukci

Výpočet schodiště

Výpočet sklonu rampy či střechy: převod stupně, procenta, poměr

KALENDÁŘ AKCÍ
12.1.2022 | České Budějovice
DELTA FÓRUM 2022
20.1.2022
Wienerberger fórum 2022
27.1.2022
Diskuzní fórum na PKO a projektování PKO při ...

NEJČTENĚJŠÍ

Stavby rodinných domů se nyní z několika důvodů prodražují

Modulární výstavba pro nejisté časy

Wienerberger fórum – největší online stavební konference, na které nemůžete chybět!

PARTNEŘI - NÍZKOENERGETICKÉ STAVBY

Zpět

Protesty jsou živelné, režim asi neohrozí

TISK, Datum: 07.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 5, Autor: ROBERT SCHUSTER, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 03:25, Čtenost: 152 666, Rubrika: Svět, AVE: 85 270,53 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Od poloviny minulého desetiletí kazachstánská ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu bývalého prezidenta, soudí Slavomír Horák, odborník na Střední Asii z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

* LN Jaké zaujímá Kazachstán místo v regionu Střední Asie?

Velmi významné, je to největší stát v oblasti, který má vliv i na další republiky, například Kyrgyzstán. Je členem všech politických uskupení, která v regionu existují, ať již jsou pod ruským vlivem, nebo iniciovaná Kazachstánem.

* LN Přes pestrou etnickou skladbu se země dlouho jevila jako relativně stabilní. Byla to iluze?

Stabilita byla skutečná. Například v devadesátých letech, když se rozpadl Sovětský svaz, se hodně řešilo, jestli přítomnost silné ruské komunity na území Kazachstánu nemůže vést k destabilizaci. Tato očekávání se nenaplnila. Podobně tomu bylo i u soužití různých náboženství. Zakladatel nezávislého Kazachstánu, prezident Nursultan Nazarbajev, vynaložil v tomto ohledu velké úsilí v duchu sovětského „přátelství národů“. Profiloval se jako obhájce náboženské a národnostní tolerance, na důkaz toho organizoval pravidelně setkání všech kazašských národů a náboženství.

* LN Existuje jednotící myšlenka, která drží zemi pohromadě?

Opět v duchu sovětských tradic prosazoval prezident Nazarbajev ideu kazachstánské identity, která se dnes učí ve všech školách. Podle ní jsou si všechny národnosti i náboženství rovny. Tato ideologie má bezpochyby vliv na jednotu země, byť v praxi jsou na mnohých místech preferováni Kazaši, zejména ve státní správě. A donedávna to byla i společenská smlouva, podle které stát zajišťoval relativně solidní prosperitu a životní úroveň, zvláště v porovnání s okolními zeměmi.

* LN Jakou roli hraje v zemi radikální islám?

Podobně jako jinde ve Střední Asii, existovaly i v Kazachstánu islamistické skupiny působící v oblasti skutečně nebo i virtuálně. Mezi ně patří i například afghánské hnutí Tálibán, stejně jako třeba Hizb ut-Tahrír, Tablígh a jiné. Všechny jsou státem zakázány. Nutno dodat, že islám má v kazašské společnosti relativně malý, byť rostoucí, význam. V nynějších událostech náboženství také nehraje žádnou roli.

* LN Objevily se protesty kvůli zvýšení ceny za zkapalněný ropný plyn znenadání nebo se k nepokojům už schylovalo déle?

V posledních letech inflace zvýšila ceny všeho v zemi a přibližně od poloviny minulého desetiletí kazachstánská ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu prezidenta Nazarbajeva. Je pravda, že prakticky dvojnásobné zdražení plynu, byť ohlášené dopředu, vyvolalo značnou reakci. Nezapomeňme, že na toto palivo jezdí podstatná část obyvatel mimo města, kde je životní úroveň mnohem nižší než ve velkých městech. Přesto si nemyslím, že současné protesty, jakkoliv krvavé, budou znamenat pád režimu. Není pro to základna, vše vypadá spíše živelně a bez jakéhokoliv vedení. Navíc vedle jinak zcela oprávněných protestů proti zdražení jsou demonstrace doprovázeny násilím i ze strany části jejich účastníků a rabováním obchodů. Proto se jich neúčastní většinově obyvatele Almaty a na ulicích jsou spíše vidět lidé mimo města a také pravděpodobně kriminální živly. A to i přesto, že první demonstrace byly skutečně vedeny jako protesty běžných obyvatel proti zdražování. Samozřejmě se objevují různé více nebo méně fantaskní teorie, co je v pozadí událostí, od snahy současného prezidenta zbavit se vlivu svého předchůdce Nazarbajeva, případně opačně, až po zájem USA nebo Ruska. Všichni aktéři mohou samozřejmě těchto událostí využít, nicméně primárně vidím příčiny především sociálně-ekonomické vycházející zevnitř společnosti.

* LN Jaké očekáváte řešení? Bude režim vůči původcům protestů postupovat tvrdě?

Podle toho, jak režim dosud fungoval, bych čekal rozuzlení ve stylu „cukru a biče“. Jestliže by se potvrdily teorie, že jde o střet současné a bývalé garnitury, nevylučoval bych jakýsi obchod mezi novými a bývalými elitami, které by nemusely přijít o ekonomickou sílu, ale výměnou by se musely vzdát politických ambic. Odstavení exprezidenta Nazarbajeva a některých jeho podporovatelů by tomu nasvědčovalo.

Foto autor: FOTO REUTERS
Foto popis: Aut i budov v plamenech bylo včera v ulicích Almaty mnoho

Protesty jsou živelné, režim asi neohrozí

Od poloviny minulého desetiletí kazachstánská ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu bývalého prezidenta, soudí **Slavomír Horák**, odborník na Střední Asii z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

ROBERT SCHUSTER

LN Jaké zaujímá Kazachstán místo v regionu Střední Asie?

Velmi významné, je to největší stát v oblasti, který má vliv i na další republiky, například Kyrgyzstán. Je členem všech politických uskupení, která v regionu existují, ať již jsou pod ruským vlivem, nebo iniciovaná Kazachstánem.

LN Přes pestrou etnickou skladbu se země dlouho jevila jako relativně stabilní. Byla to iluze?

Stabilita byla skutečná. Například v devadesátých letech, když se rozpadl Sovětský svaz, se hodně řešilo, jestli přítomnost silné ruské komunity na území Kazachstánu nemůže vést k destabilizaci. Tato očekávání se nenaplnila.

Podobně tomu bylo i u soužití různých náboženství. Zakladatel nezávislého Kazachstánu, prezident Nursultan Nazarbajev, vynaložil v tomto ohledu velké úsilí v duchu sovětského „přátelství národů“. Profiloval se jako obhájce náboženské a národnostní tolerance, na důkaz toho organizoval pravidelně setkání všech kazašských národů a náboženství.

LN Existuje jednotící myšlenka, která drží zemi pohromadě?

Opět v duchu sovětských tradic prosazoval prezident Nazarbajev ideu kazachstánské identity, která se dnes učí ve všech školách. Podle ní jsou si všechny národnosti i náboženství rovny. Tato ideologie má bezpochyby vliv na jednotu země, byť v praxi jsou na mnohých místech preferováni Kazaši, zejména ve státní správě. A donedávna to byla i společenská smlouva, podle které stát zajišťoval relativně solidní prosperitu a životní úroveň, zvláště v porovnání s okolními zeměmi.

LN Jakou roli hraje v zemi radikální islám?

Podobně jako jinde ve Střední Asii, existovaly i v Kazachstánu islamistické skupiny působící v oblasti skutečně nebo i virtuálně. Mezi ně patří i například afghánské hnutí Tálibán, stejně jako třeba Hizb ut-Tahrír, Tablígh a jiné.

Všechny jsou státem zakázány. Nutno dodat, že islám má v kazašské společnosti relativně malý, byť rostoucí, význam. V nynějších událostech náboženství také nehraje žádnou roli.

LN Objevily se protesty kvůli zvýšení ceny za zkapalněný ropný plyn znenadání nebo se k nepokojům už schylovalo déle?

V posledních letech inflace zvýšila ceny všeho v zemi a přibližně od poloviny minulého desetiletí kazachstánská ekonomika spíše stagnuje, což se ve společnosti přičítá i korupci režimu prezidenta Nazarbajeva. Je pravda, že prakticky dvojnásobné zdražení plynu, byť ohlášené dopředu, vyvolalo značnou reakci. Nezapomeňme, že na toto palivo jezdí podstatná část obyvatel mimo města, kde je životní úroveň mnohem nižší než ve velkých městech.

Přesto si nemyslím, že současné protesty, jakkoliv krvavé, budou znamenat pád režimu. Není pro to základna, vše vypadá spíše živelně a bez jakéhokoliv vedení. Navíc vedle jinak zcela oprávněných protestů proti zdražení jsou demonstrace doprovázeny násilím i ze strany části jejich účastníků a rabováním obchodů.

Proto se jich neúčastní většinově obyvatele Almaty a na ulicích jsou spíše vidět lidé mimo města a také pravděpodobně kriminální živly. A to i přesto, že první demonstrace byly skutečně vedeny jako protesty běžných obyvatel proti zdražování. Samozřejmě se objevují různé více nebo méně fantaskní teorie, co je v pozadí událostí, od snahy současného prezidenta zbavit se vlivu svého předchůdce Nazarbajeva, případně opačně, až po zájem USA nebo Ruska. Všichni aktéři mohou samozřejmě těchto událostí využít, nicméně primárně vidím příčiny především sociálně-ekonomické vycházející zevnitř společnosti.

LN Jaké očekáváte řešení? Bude režim vůči původcům protestů postupovat tvrdě?

Podle toho, jak režim dosud fungoval, bych čekal rozuzlení ve stylu „cukru a biče“. Jestliže by se potvrdily teorie, že jde o střet současné a bývalé garnitury, nevylučoval bych jakýsi obchod mezi novými a bývalými elitami, které by nemusely přijít o ekonomickou sílu, ale výměnou by se musely vzdát politických ambic. Odstavení exprezidenta Nazarbajeva a některých jeho podporovatelů by tomu nasvědčovalo.

Aut i budov v plamenech bylo včera v ulicích Almaty mnoho FOTO REUTERS

Zpět

Demonstrace v Kazachstánu

TV, Datum: 07.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 10:01, Sledovanost pořadu: 99 524, Pořad: 07:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 401 400,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,11

Tereza JANDOVÁ, moderátorka
Demonstrace v Kazachstánu si podle zahraničních médií vyžádala už desítky mrtvých. Do země dorazili ruští výsadkáři, ozbrojenci i těžká technika. Moskva zemi, kterou silně ovlivňuje, nehodlá ztratit.

Patrik BALCAR, redaktor
Boje v Kazachstánu, napětí na hranicích s Ukrajinou a Finsko, které se bojí mocného souseda a pokukuje po vstupu do NATO. V regionu se hromadí problémy. Putin najednou musí hasit řadu problémů. Některé jdou přitom na jeho vrub.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Jakákoliv nestabilita v zemích, které jsou v orbitu jeho zájmu, to Rusku nikdy nevyhovovalo, ani nevyhovuje.

Patrik BALCAR, redaktor
Kreml nehodlá ztratit Kazachstán ze své sféry vlivu a do země tak Rusko se svými spojenci posílá vojáky.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Jedná se tady o snahu udržet při životě nepopulární režim, který v Kazachstánu vládne tak, aby nezvítězila ulice, protože to je to, čeho se v Kremlu obávají.

redaktor /citace: Andrej KORTUNOV; ředitel Ruské rady pro zahraniční politiku/
"Prozatím je to spíše než vojenská intervence policejní operace. Pokud to ale takhle bude pokračovat, vážnost situace pro Rusko bude narůstat."

Patrik BALCAR, redaktor
Není jasné, jestli jde o právně podložený krok.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Oficiální důvod je samozřejmě žádost prezidenta Kazachstánu, která tímto legitimizuje vlastně pobyt, pobyt těchto vojsk.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Oni tam byli oficiálně vysláni na základě čl. 4 smlouvy o kolektivní bezpečnosti, která hovoří o závazku smluvních stran poskytnout pomoc, včetně vojenské v případě ozbrojeného útoku proti některému z členů aliance, to je situace, která nenastala.

Patrik BALCAR, redaktor
Boje v Kazachstánu by teď několik dní před avizovaným jednáním mezi Severoatlantickou aliancí a Spojenými státy s Ruskem mohly ještě vyostřit situaci. Ruská propaganda už ze situace v Kazachstánu začala obviňovat Spojené státy.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Hlásá to, že tik takzvaní teroristé nebo ti demonstranti jsou součásti třeba amerického plánu na destabilizaci Střední Asie.

Jen PSAKIOVÁ, mluvčí Bílého domu
Je to Rusko, kdo v posledních 20 letech napadl 2 sousední země. Navíc se vměšovalo do cizích voleb, používalo chemické zbraně a vraždilo na území dalších států.

Patrik BALCAR, redaktor
K situaci už se vyjádřila i Evropská unie, která vyzvala Rusko, aby ctilo svrchovanost Kazachstánu. To ale podle odborníků nebude mít pro ruský režim velkou váhu. Patrik Balcar, televize Nova.

Chaos v Kazachstánu je pro Moskvu varování i příležitost. Vedle Ruska má silné slovo i Čína URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 11:21, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Události v Kazachstánu nabraly tragický spád. Prvotní rozbuškou násilí se staly nedělní protesty proti zdražení zkapalněného ropného plynu (LPG), které se ale během pár dnů zvrtly v násilné nepokoje a střelbu do demonstrantů. Napětí vygradovalo během středy a čtvrtka, kdy do země vyslalo výsadkáře Rusko. Prezident středoasijské republiky Kasym-Žomart Tokajev v pátek ráno podle agentury TASS prohlásil, že ve všech regionech byl z velké části obnoven ústavní pořádek. Podle odborníka Jana Šíra je bouřlivé dění, které si vyžádalo desítky mrtvých, pro Moskvu varovným signálem, ale i příležitostí, jak v Kazachstánu posílit vojenskou přítomnost.

Masové demonstrace v Kazachstánu sice nejsou na denním pořádku, napětí ve společnosti tam ale roste už řadu let. Po reformách a ukončení politických represí volali demonstranti například loni v únoru, ale i v předešlých letech, kdy v policejních celách končily někdy stovky protestujících.

Aktuální demonstrace, které jsou označovány za nejhorší protivládní protesty za posledních několik desetiletí, začaly celkem nevinně. Ještě minulý týden jen málokdo čekal, že se nespokojenost vyvolaná zdražením LPG zvrhne v masový odpor, který povede ke svržení vlády a způsobí ještě závažnější dopady.

Během středy demonstranti vtrhli do vládních budov, podpálili radnici v největším městě Almaty a obsadili kanceláře vládnoucí strany Světlo vlasti (Nur Otan), která je u moci přes 20 let. Protestující navíc odzbrojili vojáky a policisty, podle čtvrtečního

prohlášení státní televize nejméně 12 z nich přišlo o život.

Ještě vyšší ztráty ale jsou na straně demonstrantů. V pátek ráno ministerstvo vnitra oznámilo, že bylo „zlikvidováno“ 26 lidí, 18 dalších bylo zraněno a přes 3000 jich bezpečnostní síly zadržely.

Podle pátečního prohlášení prezidenta Kasyma-Žomarta Tokajeva byl ve všech regionech „z velké části“ obnoven ústavní pořádek.

Lidé v ulicích během protestů skandovali „Starče, odejdi“. Jejich vzkaz směřoval k exprezidentovi Nursultanovi Nazarbajevovi, který odstoupil z funkce už před třemi lety, v zemi i ve straně Nur Otan si ale stále udržuje silný vliv.

Zcela zásadní rozhodnutí pak učinil jeho nástupce, kazachstánský prezident Kasym-Žomart Tokajev, který požádal o pomoc při potlačení protestů postsovětské státy sdružené v Organizaci Smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB). Část zemí v čele s Ruskem požadavek téměř okamžitě odsouhlasily, už ve čtvrtek ráno se tak v Kazachstánu objevili první ruští výsadkáři.

Aktuální turbulentní dění ve středoasijské zemi bohaté na ropu může přitom Moskva využít ve vlastní prospěch, upozorňuje odborník na Rusko a další země postsovětského prostoru Jan Šír, který působí na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

„V Kazachstánu sledujeme revoluční násilí. Velmi pravděpodobně jde o živelný, spontánní výbuch nespokojenosti širších vrstev obyvatelstva s pořádky, které v zemi vládnou. Rozbuškou se stalo zvýšení cen paliv, ukazuje se ale, že požadavky minimálně části protestujících jsou daleko závažnější. Zaznívají výzvy k odchodu stávajících představitelů, což je vynikající příležitost pro Rusko, aby pod rouškou takzvaných ‚mírových sil‘ v Kazachstánu intervenovalo,“ říká Šír pro iROZHLAS.cz.

Doutnající frustrace Kazachů

Prvotní nepokoje propukly v neděli ve městě Žanaozen den po zrušení cenového stropu na zkapalněný ropný plyn. Ceny LPG se následně zdvojnásobily a demonstrace se postupně přelily také do dalších měst. Jak se během několik málo okamžiků ukázalo, zdražení LPG byl jen spouštěč doutnající nespokojenosti, která Kazachstánem prostupuje už řadu let.

Kazachstán je sice největší a nejbohatší ze středoasijských zemí, značná část obyvatel se ale propadá do chudoby, zatímco vládnoucí elity dál bohatnou. Chudoba, korupce a nerovnost ve společnosti však nejsou jedinými problémy, které trápí místní obyvatelstvo. Veřejný život v zemi se totiž ocitá pod přísnou kontrolou a opozice tam nemá de facto žádný prostor.

„Současná situace je důsledkem dlouhodobých represí režimu. V normální zemi by se politické problémy řešily mimo jiné cestou dialogu, něco takového ale režim a institucionální systém Kazachstánu neumožňuje,“ podotýká odborník Univerzity Karlovy.

Podle agentury Reuters se režim po tři desítky let své nezávislosti snažil budovat obraz politicky stabilní a přísně kontrolované země, což Kazachstánu umožnilo přilákat stovky miliard dolarů zahraničních investic do svého ropného a kovozpracujícího průmyslu. Současné demonstrace ale tímto obrazem silně otřásly.

Hněv demonstrantů se otáčí mimo jiné i proti jednaosmdesátiletému exprezidentovi Nazarbajevovi, který vládl postsovětskému Kazachstánu s přibližně 19 miliony obyvatel od vyhlášení nezávislosti v roce 1991. Na jaře 2019 ale překvapivě odstoupil a předal moc do rukou zkušeného politika a bývalého diplomata vyškoleného v Moskvě Kasyma-Žomarta Tokajeva.

Rádio Svobodná Evropa připomíná, že když Nazarbajev odstupoval, ve společnosti to vyvolávalo silné naděje. Lidé doufali, že Kazachstán stojí před novou érou, během které budou mít silnější vliv na rozhodování a jejich životy se změní k lepšímu. Za tři roky se ale nic z toho nestalo.

„Tokajev převzal část pravomocí po Nazarbajevovi a pojmenoval po něm hlavní město (namísto Astany dostalo jméno Nur-Sultan – pozn. redakce), to bylo jediné, co udělal. Do čela horní komory parlamentu také jmenoval nejstarší Nazarbajevovu dceru, zatímco sám o sobě prohlašoval, že bude reformátorem. Ve skutečnosti ale nechal všechno běžet tak, jak to bylo za Nazarbajeva,“ popisuje důvody frustrace velké části kazašského lidu Šír.

Nazarbajev se navíc vlivu v zemi nikdy nevzdal. I po odstoupení z funkce prezidenta si zachoval silné postavení, až do konce loňského roku zůstal vůdcem vládnoucí strany Nur Otan a udržel si post předsedy mocné bezpečnostní rady. Poslední zmíněnou funkci ztratil až tento týden, kdy ji od něj po nátlaku demonstrantů převzal Tokajev. Podle britského deníku The Guardian se během středy navíc objevily spekulace, že Nazarbajev odjíždí za hranice „na léčení“.

Ani odstranění exprezidenta z čela bezpečnostní rady ale davy neuklidnilo. Symbolem odporu proti jeho přetrvávajícímu vlivu v zemi se pak stalo stržení Nazarbajevovy sochy ve městě Taldykorgan na jihovýchodě Kazachstánu.

Rizika ruské ‚pomoci‘

Na straně Evropské unie a dalších mezinárodních hráčů mezitím zesilují obavy z dalšího vývoje, a především vojenské přítomnosti Ruska v Kazachstánu.

Podle Organizace Smlouva o kolektivní bezpečnosti má být hlavním úkolem ruských výsadkářů ochrana důležitých státních i vojenských zařízení a pomoc kazašským silám při nastolení pořádku. Oficiálních prohlášení tvrdí, že takzvané „mírové jednotky“ byly do země vyslány na omezenou dobu, Evropská unie ale neskrývá nervozitu a vyzývá Moskvu, aby ctila svrchovanost a nezávislost Kazachstánu.

Jistá rizika v tomto směru spatřuje také Šír, který zmiňuje hned několik důvodů, proč se bouřlivé dění ve středoasijské zemi nemůže bez ruské pozornosti obejít. „Ruský režim samozřejmě nechce dopustit demokratickou transformaci v zemi, kterou považuje za součást sféry vlivu. Každá země zejména v postsovětském prostoru, která se o něco takového pokusila, za to

dostala válku. Byl to případ Gruzie, Ukrajiny a teď něco podobného sledujeme v Bělorusku," říká pro iROZHLAS.cz.

Odborník Univerzity Karlovy zároveň upozorňuje, že si Kreml v čele s prezidentem Vladimirem Putinem může dění v Kazachstánu projektovat v kontextu vlastní domácí politiky.

„Vidí, kam může vést nezvládnuté předání moci po několika desetiletích vlády jednoho člověka. Tato otázka je pro Putina osobně mimořádně aktuální, protože už také není nejmladší. To, že se tranzit moci v Kazachstánu nepodařil, byť byl nástupce předem vybrán, snižuje možnosti, že by Putin chtěl odejít. To je důvod, proč to Rusy zajímá, zároveň to pro ně ale představuje významnou příležitost posílit na žádost kazachstánské vlády svou vojenskou přítomnost v další postsovětské zemi. Rusové mají v Kazachstánu své základny, jedná se ale spíš o síly strategického určení. Teď mají příležitost tam poslat regulérní armádu. Uvidíme tedy, na jak dlouho jednotky v Kazachstánu nakonec budou," podotýká Šír.

Podle zpravodajského serveru Moscow Times má Rusko v Kazachstánu rozmístit celkem 3000 výsadkářů, jak ale upozorňují někteří pozorovatelé, rozmístění ruských sil může v Kazachstánu probudit ostré protiruské nálady. To ostatně ukázaly už minulé zkušenosti s intervencemi v bývalých sovětských republikách, jako byla ta v Gruzii v roce 2008 nebo případ Ukrajiny, píše Moscow Times.

Jak budou obyvatelé Kazachstánu na vojenskou přítomnost Ruska reagovat, je podle Šíra těžké předjímat, vývoj nastíněný ruským zpravodajským serverem ale nelze vyloučit.

„Dovedu si představit, že budou vnímáni jako okupanti, minimálně u nacionalisticky naladěné části společnosti. Kazachstán je etnicky velmi komplikovaný, Rusové tam stále mají tři nebo čtyři miliony krajanů, tedy etnických Rusů, kteří často žijí mimo velká města, zejména na severu a severovýchodě při ruské hranici. Hrozí proto, že pokud to Tokajev neustojí a revoluce zvítězí, může se tím zvýšit pravděpodobnost, že Rusové budou chtít této situace využít a to zejména v těchto prorusky orientovaných regionech. Ale že by kazašská populace vítala ruskou armádu, která přijde na pomoc represivnímu režimu, tomu nevěřím," tvrdí Šír.

Další vývoj v Kazachstánu

Velmi těžko se odhaduje také to, kam případné další nepokoje povedou a kolik obětí si nakonec vyžádají. Prezident Tokajev nicméně už během středečního projevu pohrozil, že proti demonstrantům hodlá postupovat „s maximální tvrdostí".

„Už teď je to krveprolití bezprecedentních rozměrů. Další vývoj ale bude záviset na tom, zda se podaří situaci zpacifikovat, nebo ne," podotýká odborník Univerzity Karlovy, podle kterého mohou pokračující nepokoje vést k dalším ozbrojeným střetům a dalším ztrátám na životech.

Nejdůležitější otázkou ale zůstává, jaký osud čeká Kazachstán a kdo o něm bude rozhodovat – jestli samotné vedení středoasijské země, Rusko nebo také další hráči. „Už jen samotný fakt, že tam Rusové posílají svou armádu, svědčí o tom, že chtějí posílit svůj vojenský vliv v zemi," míní Šír.

Důležitou roli přitom může sehrát i Čína, která se středoasijskou zemí sdílí více než 1500 kilometrů dlouhou hranici a kupuje od ní energetické suroviny. Peking sice dění označuje za „vnitřní záležitost" Kazachstánu, zároveň ale volá po stabilizaci situace a nastolení „normálního společenského řádu".

„Je otázkou, jak se k tomu postaví Čína, která je dominantním ekonomickým partnerem Kazachstánu. Když se v sousedním Kyrgyzstánu v roce 2010 odehrávaly pogromy, chtěli toho Rusové využít k tomu, aby na jihu Kyrgyzstánu zřídili novou základnu. Čína jim ale řekla ne, nakonec ji proto nezřídili," uzavírá odborník s upozorněním, že Kazachstán leží v regionu, který je z geopolitického hlediska „velmi citlivý".

Chaos v Kazachstánu je pro Moskvu varování i příležitost. Vedle Ruska má silné slovo i Čína

- Události v Kazachstánu nabraly tragický spád. Prvotní rozbuškou násilí se staly nedělní protesty proti zdražení zkapalněného ropného plynu (LPG), které se ale během pár dnů zvrtly v násilné nepokoje a střelbu do demonstrantů. Napětí vygradovalo během středy a čtvrtka, kdy do země vyslalo výsadkáře Rusko.
- Prezident středoasijské republiky Kasym-Žomart Tokajev v pátek ráno podle agentury TASS prohlásil, že ve všech regionech byl z velké části obnoven ústavní pořádek.
- Podle odborníka Jana Šíra je bouřlivé dění, které si vyžádalo desítky mrtvých, pro Moskvu varovným signálem, ale i příležitostí, jak v Kazachstánu posílit vojenskou přítomnost.

Autorka
Eliška Kubátová

Další texty autorky:
- Nemohou dýchat, mají horečky, jsou dehydratované. Hospitalizovaných dětí s covidem přibývá v USA i jinde
- Počet utonulých běženců na cestě do Španělska se loni zdvojnásobil. Průměrně jde o 12 obětí za den

ANALÝZA Nur-Sultan/Almaty 5:00 7. 1. 2022 **(Aktualizováno: 6:19 7. 1. 2022)**

Ozbrojenci na hlavním náměstí v kazašském Almaty | Foto: Mariya Gordeyeva | Zdroj: Reuters

Masové demonstrace v Kazachstánu sice nejsou na denním pořádku, napětí ve společnosti tam ale roste už řadu let. Po reformách a ukončení politických represí volali demonstranti například loni v únoru, ale i v předešlých letech, kdy v policejních celách končily někdy stovky protestujících.

‚Likvidace útočníků.' Kazašská policie rozehnala demonstranty střelbou, do země přijela ruská vojska

ČÍST ČLÁNEK

Aktuální demonstrace, které jsou označovány za nejhorší protivládní protesty za posledních několik desetiletí, začaly celkem nevinně. Ještě minulý týden jen málokdo čekal, že se nespokojenost vyvolaná zdražením LPG zvrhne v masový odpor, který povede ke svržení vlády a způsobí ještě závažnější dopady.

Během středy demonstranti vtrhli do vládních budov, podpálili radnici v největším městě Almaty a obsadili kanceláře vládnoucí strany Světlo vlasti (Nur Otan), která je u moci přes 20 let. Protestující navíc odzbrojili vojáky a policisty, podle čtvrtečního prohlášení státní televize nejméně 12 z nich přišlo o život.

Ještě vyšší ztráty ale jsou na straně demonstrantů. V pátek ráno ministerstvo vnitra oznámilo, že bylo „zlikvidováno" 26 lidí, 18 dalších bylo zraněno a přes 3000 jich bezpečnostní síly zadržely.

Podle pátečního prohlášení prezidenta Kasyma-Žomarta Tokajeva byl ve všech regionech „z velké části" obnoven ústavní pořádek.

A TASS footage from Almaty this morning where military and security forces shoot against protesters as part of an "anti-terror operation". pic.twitter.com/V6gGiLfK1a

— Ruslan Trad (@ruslantrad) January 6, 2022

Lidé v ulicích během protestů skandovali „Starče, odejdi". Jejich vzkaz směřoval k exprezidentovi Nursultanovi Nazarbajevovi, který odstoupil z funkce už před třemi lety, v zemi i ve straně Nur Otan si ale stále udržuje silný vliv.

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Covid jako nemoc z povolání: hygienici řešili celkem 25 tisíc žádostí, většina lidí se dočká kompenzací

Konec kauzy Michalákové se po 11 letech blíží. Evropský soud pro lidská práva vynese verdikt

Prezident Kazachstánu označil demonstranty za teroristy. Dovolil policii a vojákům střílet bez varování

Genetik Pačes: Omikronová vlna bude kratší, ale o to vyšší. Šíří se rychleji a má kratší životní cyklus

Kaczyński přiznal nákup špehovacího programu Pegasus. Tvrdí, že na polskou opozici ho nepoužili

Zpět

Debata EU a migrace: videosestřihy URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: protext.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 14:13, RU / měsíc: 395 428, RU / den: 29 785, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,33

Studenti, novinářka, europoslanec a náměstek ministra zahraničních věcí pro řízení evropské sekce diskutovali před vánočními svátky v Akademii ČTK o problémech migrace. Téma je součástí evropského projektu "Konference o budoucnosti Evropy", který chce do veřejné debaty o EU zapojit veřejnost. Premiérová debata spadá do grantu, který získala ČTK Protext od Evropského parlamentu. Z více než 90minutové relace přinášíme tři sestřihy věnované migraci obecně, situaci na trhu práce a možným řešením ve třetích zemích, odkud uprchlíci přicházejí.

Do studia se přišli o své názory podělit náměstek ministra zahraniční pro řízení sekce evropské Aleš Chmelař, on-line se připojil europoslanec Tomáš Zdechovský. O svých zkušenostech vyprávěla novinářka Tereza Šupová, jíž nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty aktivně vstupovali i studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí politologové a právníci.
Diskusní akce patří do projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu EU. Témata debat kopírují okruhy, jež diskutují v konferenci čtyři panely občanů EU. Jsou to:
- Silnější ekonomika, sociální spravedlnost a zaměstnanost / mládež, sport, kultura a vzdělávání / digitální transformace
- Evropská demokracie / hodnoty, práva, právní stát, bezpečnost
- Změna klimatu, životní prostředí / zdraví
- EU ve světě / migrace

Více informací najdou zájemci na webu Českých novin nebo na facebookové stránce Mluvíme o Evropě, kde budou k dispozici i krátké dotazníky, které by měly pomoci organizátorům posouvat každou debatu podle zájmu a preferencí studentů.
V prvním spotu nabízejí náměstek Aleš Chmelař a europoslanec Tomáš Zdechovský krátký přehled “migrační historie v EU”. Prvních z nich připomněl, že rozdíl v chápaní běženců je daný událostmi posledních dekád a v zásadě kopíruje někdejší dělení Evropy na Západ a železnou oponu. Pro někdejší Československo jsou tak pohyby migrantů poměrně nové a jeho obyvatelé jim hůře rozumí. “V roce 2014 tvořili největší počet žadatelů o azyl lidé z balkánských zemí, kteří zneužívali migrační systém, který nebyl připraven na to, aby si někdo chodil (do EU) pro dávky,” připomněl Zdechovský. Druhou část uprchlické vlny, dodal, tvořili lidé z Afriky a Blízkého východu, těch ale začalo postupně ubývat. Přesto není možné považovat jakýkoli migrační proces za skončený, protože ho vzápětí vystřídá další.
V souvislosti s trhem práce zazněly myšlenky, že část pracovních úkonů je možné nahradit robotizací, nicméně některé nikoli, třeba ošetřovatelskou péči ve zdravotnictví. “Tam je třeba nastavit systém, určit si, kolik míst je pro občany zvenku třeba a ta jim nabídnout,“ upozornil Zdechovský. Otázkou pochopitelně je, kolik lidí třeba v Česku zůstane. “Rozhodující je včasná integrace nově příchozích,“ podtrhl europoslanec. “Existují poměrně přesné předpovědi toho, kdy se určitá komunita nasytí a stane se problémovou,” zmínil Aleš Chmelař. V takovém momentě nastávají konflikty.
Na dotaz, zda by nebylo jedním z řešení pokusit se stabilizovat dění v zemích, jimiž zmítá válka nebo jiné sociální a ekonomické otřesy, odpověděli oba, že jde o jednu z možných cest. Náměstek Chmelař nastínil příběh autoritářské Libye, kde také intervenovaly evropské státy, ovšem “pomyslný vývoz západní demokracie je komplikovaný a ne vždy úspěšný,” zdůraznil. To vzbuzuje otázku, nakolik má být Evropa ve střetu kultur aktivní. “Důležitý je také tok kapitálu, buď v hostitelské zemi, nebo směrem do zemi v potížích,” dodal. Tomáš Zdechovský upozornil, že i Česká republika potřebuje nové pracovní posily, jenže tento proces může vést k devastaci pracovního trhu ve státě, odkud budou lidé potřeba. “A jsou také natolik rozvrácené země, že nelze investice ani využít,” řekl. V případě českého předsednictví v Radě EU, které začne 1. července, se dá v migračních záležitostech podle Aleše Chmelaře očekávat jistý pokrok pouze tam, kde panuje shoda už nyní.
Debaty v Akademii ČTK se zaměřením na zbylé tři ze čtyř výše uvedených okruhů budou pokračovat v první polovině roku 2022.
VIDEA:

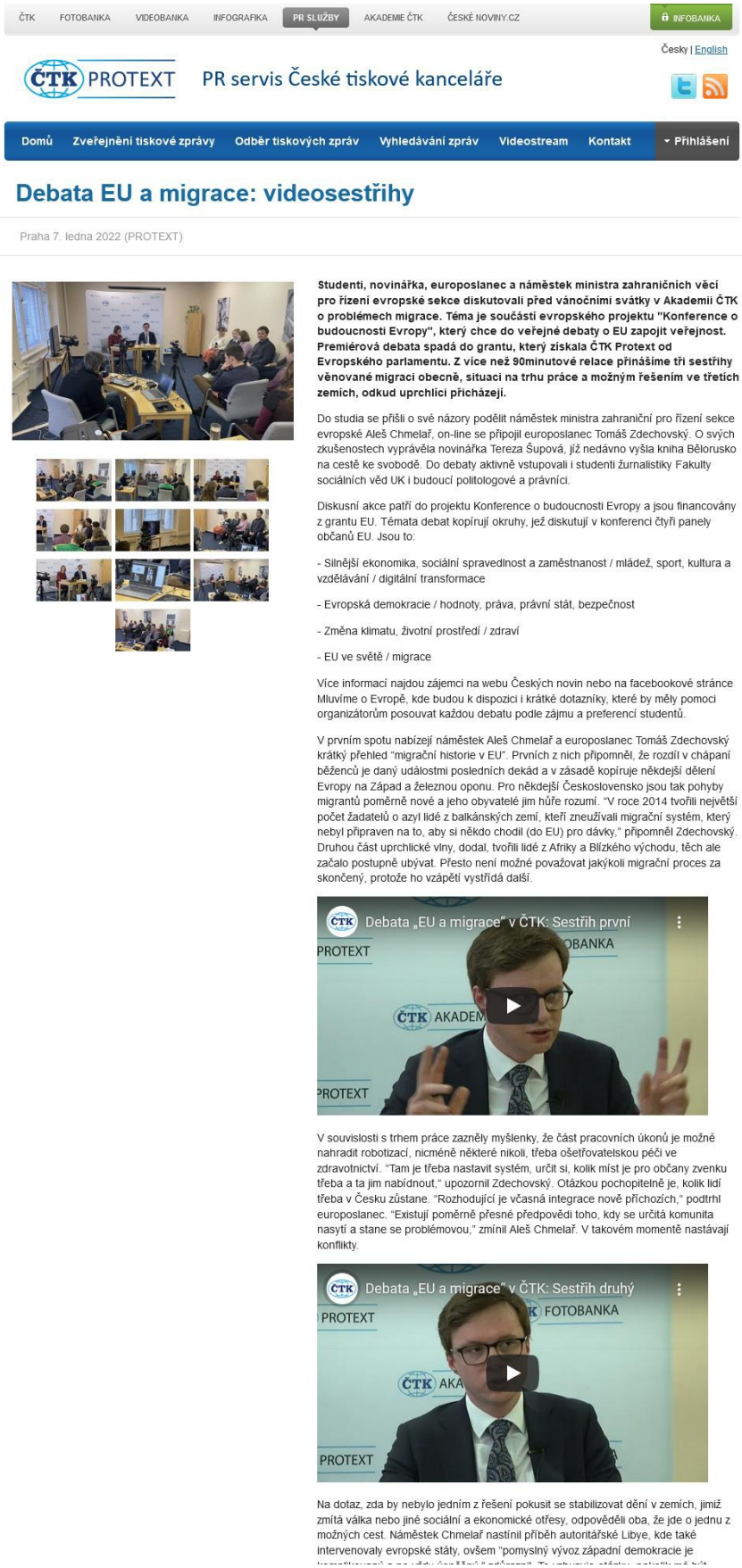

Zpět

Prezident Kazachstánu, Kasym-Žomart Tokajev dovolil policii a vojsku střílet bez varování

RÁDIO, Datum: 07.01.2022, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 14:15, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 272 718,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Prezident Kazachstánu, Kasym-Žomart Tokajev dovolil policii a vojsku střílet bez varování, aby skoncovali s nynějšími nepokoji ve středoasijské zemi. V televizním vystoupení také prohlásil, že nebude vyjednávat s účastníky nepokojů, které označil za zločince, vrahy, teroristy a bandity. Údajně v zákulisí podněcované ze zahraničí. Tokajev v projevu poděkoval ruskému prezidentovi Vladimiru Putinovi za to, že soudružky vřele zareagoval na jeho prosbu o pomoc a nastolení pořádku v Kazachstánu. Putin už včera do spojenecké země poslal ruské výsadkáře. Vyslání vojáků do Kazachstánu dnes ráno schválil také parlament Tádžikistánu. Naším hostem je odborník na postsovětský prostor z katedry ruských a východoevropských studií Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity Karel Svoboda, dobrý den.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
Dobrý den.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Kdo proti komu vlastně v tuto chvíli v Kazachstánu stojí?

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
Tak ono je to tam hrozně složité. Já se přiznám, že úplně na Kazachstán odborník nejsem, ale zdá se, že na jedné straně stojí prostě prezident Tokajev, na druhé straně ti demonstranti. Ještě do toho není úplně jasná role bývalého prezidenta Nursultana Nazarbajeva, který podle všeho odletěl do země a byl vlastně vcelku protiústavně odstraněn od moci z té bezpečnostní rady, čili ono je to poměrně zmatené, ale zdá se, že ten prvotní motiv bylo opravdu naštvání lidí ze sociální situace atd. protože, když vidíte na jedné straně, že prezident prostě má paláce, já nevím, co všechno a ulejvá si peníze do zahraničí. Na druhé straně řešíte, jestli vás bude plyn stát 3 nebo 6 Kč za litr je, je to prostě nepříjemné.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Já připomenu, že tou rozbuškou bylo právě avizované zdražení stlačeného zemního plynu LPG. Kazašský prezident mluvil o tom, že ty protesty jsou podněcované ze zahraničí. Naopak na jeho podporu do země přicházejí zahraniční vojáci z Ruska, z Běloruska, teď i z Tádžikistánu. O čem to zapojení zahraničních vojáků svědčí?

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
Tak to svědčí pouze o tom, že tu situaci úplně nezvládal a, že ani nevěřil bezpečnostním složkám. Tady je určitá paralela s Běloruskem, kdy Lukašenko si prostě teď tu armádu a policii platí natolik, aby mu byli loajální a mohl se o ně opřít, ale Tokajev jim zjevně úplně nevěřil, a to, že mají pak za zády prostě ty zahraničním jmenovitě ruské vojáky, to bude dominantně Ruská a Běloruská akce, tak to mu zajistí jejich loajalitu taky.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Jak zásadní je právě pro Rusko a ruského prezidenta to, jak se budou události v Kazachstánu dál vyvíjet a jak to celé dopadne?

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
Tak ono je to důležité hlavně z toho důvodu, že Vladimir Putin v principu odmítá jakoukoliv revoluci, prakticky jakoukoliv změnu moci, moci v postsovětském prostoru, protože ono vlastně ani v Rusku nikdy se moc změnila volbami a jediná možnost, jak tam vlastně jakoby změnit moc, tak je opravdu to pouliční povstání a tomu se zase Vladimir Putin brání, čili ono i kdyby se změnila moc Kazachstánu, já si nemyslím, že by to Rusko nějak radikálně ohrozilo. Rusko je schopné tu situaci zvládnout, ale jde tam spíše o tenhle ten nepříjemný princip toho, že by ta vláda mohla být nějakým způsobem svržená, a to nedej bože tedy pouličním protestem.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Dá se očekávat, že ta situace v Kazachstánu a zapojení Ruska do toho aktuálního dění bude tématem i blížící se schůzky Vladimíra Putina s americkým prezidentem Joem Bidenem?

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
To se mi strašně těžko odhaduje. Oni to zcela s vysokou mírou pravděpodobnosti budou nějak zmiňovat, ale jak moc centrální téma, to bude to, to se strašně těžko odhaduje. Já osobně bych tipoval, že tam budou hrát roli jiné otázky, je ale strašně těžko se to odhaduje. Myslím, že oni sami to ještě nevědí, protože nikdo ani neví, jak ta situace bude vypadat, kdy se uklidní nebo jak, jak to vlastně skončí.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Říkáte, že v tom jednání budou hrát roli jiné otázky. Jednou z těch nejzásadnějších bude situaci na Ukrajině. Může ta aktuální kazašská krize nějakým způsobem ovlivnit napětí mezi Ruskem a Ukrajinou?

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
Tak ovlivnit samozřejmě může. Ono Rusko to bude vykládat tak, že ta kazašská situace je další důsledkem podpory západu a různým povstaleckým hnutím, roztahování chaosu v postsovětském prostoru a já nevím, čeho všeho. Spojené státy budou říkat, že je to důsledek toho, že Rusko neustále podporuje různé autoritářské až diktátorské režimy, které prostě pořádají volby, které jsou směšné a pak výsledkem je tohle všechno, čili ona ta debata, jakoby přidá to do debaty, ale radikálněji ji to nezmění. Nemyslím si, že by Rusko i pokud bychom mluvili o nějaké zvažované invazi na Ukrajinu, tak jako, že by nemělo dost sil vlastně v uvozovkách, zvládnout obě ty věci najednou. Takže já si osobně nemyslím, že by to změnilo radikálně situaci jenom to prostě přidá z mého pohledu do nějaké diskuze, kdy oběma stranám to přidá vlastně do té argumentace, ale nic víc.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
My jsme teď mluvili o roli Ruska. Já bych se ještě chtěl zeptat na roli Běloruska, protože v Kazachstánu jsou i běloruští výsadkáři. Může to, co se děje v Kazachstánu být určitým varováním pro Alexandra Lukašenka?

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
No, ono je to pro něj potvrzením toho, že jedná správně. On Tokajev vlastně na začátku ustupoval, to se Lukašenkovi nemohlo

líbit, no a teď zaujal tvrdou pozici. Pro Lukašenka je to to bude důkaz. On to bude používat ve stylu, podívejte se, když se ustupuje těm teroristům a na Lukašenka samozřejmě útočili hlavně ženy kytkami, takže to je velký malér, ale on bude říkat, když se ustupujete teroristům, protestující, já nevím, čemu všemu, tak z toho vzniká chaos, čili my musíme jednat razantně a myslím si, že to povede jenom k utužování režimu. Jemu se jenom potvrdí to, co říkal. A rozhodně to není žádné varování.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Karel Svoboda, odborník na postsovětský prostor z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy byl naším hostem. Díky za to, na slyšenou.

Karel SVOBODA, Katedra ruských a východoevropských studií FSV UK
Na slyšenou.

Rusové nepomáhají z plezíru. Kazachstán draze zaplatí, míní expert URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Daniela Kučerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:20, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Rozhovory, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

„Klidně si dovedu představit, že si Rusové na severu Kazachstánu vytvoří nějakou Jihosibiřskou lidovou republiku nebo třeba Ruskou republiku Severní Kazachstán," analyzuje pro Seznam Zprávy situaci v Kazachstánu expert Jan Šír.

Silné řeči o useknutých hlavách a řádění teroristů jsou jen záminkou, aby Kazachstánu přispěchali spojenci na pomoc. Rusové tak sice učinili, ale nelze předpokládat, že tak činí jen z lásky ke kazašskému prezidentu Tokajevovi. Bude to draze vykoupeno politickými ústupky – možná uznáním Krymu nebo třeba úzákoněním ruštiny jako státního jazyka. Kontext aktuálnímu dění v Kazachstánu v rozhovoru pro Seznam Zprávy nabídl Jan Šír, specialista na politický, bezpečnostní a energetický vývoj v postsovětském prostoru.
Jak byste vůbec charakterizoval Kazachstán a jeho vývoj po rozpadu Sovětského svazu (SSSR)?
Kazachstán je největší z postsovětských republik ve Střední Asii. Nezávislost získal v roce 1991 po rozpadu SSSR a je to země specifická geopolitickou polohou, která je poměrně exponovaná, sousedí na severu s Ruskem, na východě s Čínou, na jihu s dalšími středoasijskými republikami vzniklými po rozpadu SSSR. Je to země, kterou mimo Borata proslavilo surovinové bohatství, kterým disponuje.
V Kazachstánu se vytvořil autokratický režim, do jehož čela se postavil první doživotní prezident Nursultan Abišuly Nazarbajev, což byl první tajemník komunistické strany Kazachstánu. Držel prakticky veškerou moc v zemi až do roku 2019, kdy se kvůli zdraví a stáří rozhodl velkou část moci řízeným způsobem předat svému nástupci, což měl být Kasym-Žomart Kemeluly Tokajev – kariérní diplomat, vzděláním sinolog, který hájil řadu seniorních funkcí v nezávislém Kazachstánu. Jevil se jako určitá kompromisní neproblémová nekontroverzní figura, která by byla schopná zaručit kontinuitu dalšího vývoje Kazachstánu a zejména vyváženou zahraniční politiku hlavně ve vztahu ke dvěma hlavním mocnostem, které ovlivňují směřování země – Ruska a Číny.
K jakým problémům má Kazachstán vzhledem ke své geografické poloze a složení obyvatelstva tendence?
Je potřeba zmínit poměrně složitou demografickou strukturu Kazachstánu. Kazachstán byl po rozpadu SSSR jedinou republiku, kde Kazaši neměli většinu. Společnost byla rozdělena podle etnického klíče na evropskou (zejména ruskojazyčnou část) a na asijskou (zejména kazašskou). Významné jsou menšiny Uzbeků, Ujgurů a dalších turkických etnik, což od elit vyžaduje velice opatrný kurz nacionalizace budování národa tak, aby to nevyvolalo národnostní pnutí.
Další moment, který vnímám jako velice rizikový – země je silně regionálně rozvrstvená v tom, že je z velké části osídlená na periferii, centrální část země je z větší části step, což v případě destabilizace může znamenat nárůst odstředivých tendencí ve státě s tím, že jednotlivé regiony můžou tíhnout ke státům za hranicemi Kazachstánu. Zejména na severu a severozápadě, kde je silné zastoupení ruské menšiny (asi čtyři miliony etnických Rusů).
To se týká i jihu země, který má značně konzervativní ráz a trpí agrárním přelidněním a celková socioekonomická charakteristika je podobná Uzbekistánu. Toto jsou rizikové faktory a v případě destabilizace nebo nedej bože zhroucení státu to samozřejmě může mít dopady v širším regionálním měřítku.
PhDr. Jan Šír, Ph.D.Specializuje se na politický, bezpečnostní a energetický vývoj v postsovětském prostoru – Rusko a postsovětskou Eurasii, rusko-ukrajinské vztahy, Turkmenistán, ropu a zemní plyn v oblasti Kaspického moře.V současnosti působí na Institutu mezinárodních studií na Fakultě sociálních věd UK v Praze.Jaká je životní úroveň Kazachů?
Těžko hledat statisticky průměrného Kazacha. Co se týče hospodářské transformace, Kazachstán patří určitě spíše k úspěšnějším příkladům vývoje po roce 1991. Je to země s příjmy na vyšší střední úrovni, která minimálně v makroekonomické oblasti prošla základní přeměnou hospodářství od toho zděděného ze SSSR, tedy modelu založeného na centrálním plánování, k něčemu, co připomíná volný trh. Nicméně hlavním zdrojem rozpočtových příjmů je produkce a export energetických surovin, zejména ropy. Což s sebou nese i určité zranitelnosti spojené s tím, že je citlivá na výkyvy cen na světových trzích.
Částečně je to dáno i strukturou společnosti, ve které hraje roli i nějaká kmenová příslušnost. S tím se v tomto kontextu pojí míra korupce, nepotismu, a to s sebou nese velkou nerovnost.
Na jedné straně tu je vládnoucí rodina a na ni napojený segment hospodářství často v rukou elity, na straně druhé populace, která má problémy s tím, aby byla schopná se uživit. Co se ale týče HDP na hlavu, Kazaši na tom jednu dobu byli lépe než Rusové.
Problémem jsou tedy spíše nerovnosti než středně statistický příjem.
Co vedlo k dnešní situaci? Jaké problémy Kazachy trápí, kromě ceny LPG?
Na to se těžko odpovídá, protože nemáme tvrdá data. Já osobně to čtu jako kombinaci dlouhodobé doutnající nespokojenosti se stávajícími poměry, kde rozbuška mohla být ekonomického charakteru. Nicméně ty požadavky sahají k významným politickým změnám. V Kazachstánu neexistuje opozice, ten, kdo se o ni snažil, byl buď uvězněn, nebo vyhnán do zahraničí. Nesouhlasné hlasy nemají možnost nacházet v rámci politického systému reprezentaci, a to pak vede k tomu, že se těžko navazuje nějaký dialog a politika se přenáší do ulic.
Kdo jsou demonstranti, co vyšli do ulic? Účastní se i běžní civilisté?
Minimálně v Žanaozenu na západě země, kde vše začalo, šlo o nepokoje obyčejných dělníků a střední třídy, která přišla o své příjmy v důsledku zdražování komodit. Zase ale nemáme tvrdá data, která by šla vztáhnout na celou zemi, máme jen izolovaný obrázek o jednotlivých místech a přesnější odpověď budeme znát později.

Teď máme útržkovité informace. Ne náhodou představitelé režimu dělají všechno pro to, aby zastavili tok informací, vypínají internet, chod pevných linek i mobilů, přerušují i vlaková spojení, aby se protesty nemohly koordinovat.
Tokajev vede poměrně silné řeči o teroristech podpořené vyjádřeními policie o incidentech, jako jsou uřezané hlavy zaměstnanců bezpečnostních složek. Jsou tato slova o teroristických organizacích přehnaná?
Samozřejmě. Kdyby Tokajev protesty nerámoval tímto způsobem, bude se mu hůř zdůvodňovat jeho žádost o bratrskou pomoc u Ruska a dalších spojenců. Je to předpoklad pro to, aby mohl Rusy pozvat v rámci ustanovení smlouvy o pomoci státu. Musel to nějak zdůvodnit.
Zatím nevíme, kdo by ti teroristé měli být, o jakou organizaci jde, případně o jakého dalšího vnějšího agresora by se mělo jednat. Všechno svědčí o tom, že jde o rétoriku, která může Evropanům znít trochu až primitivně. Je potřeba zdůvodnit ruskou vojenskou intervenci, tak se vymyslí strašák v podobně vnějšího nepřítele, blíže neurčených teroristů.
Tím samozřejmě nevylučuji, že v Kazachstánu nemůžou existovat podzemní společnosti, které jsou radikalizovány.
Kazachstán sousedí i se Sin-ťiangem a – mluvíme-li o vymlouvání se na terorismus – mohla by situace zneužít Čína…
Ano, samozřejmě. A to je další faktor, na který musí Kazaši brát ohled. Já sám jsem překvapen, že Rusům intervence ze strany Číny prostě prochází tak relativně snadno, protože pokusy Rusů využít nepokojů v regionu k posílení vlastní vojenské pozice a vlivu byly Čínou napadány už dřív. Například v roce 2010 v Kyrgyzstánu docházelo k pouličním nepokojům spojeným s pogromy. A co vím, tak tenkrát byla Čína tím, kdo byl schopen nápad posílit vojenskou přítomnost Rusku rozmluvit.
Teď rozhodnutí vyslat vojska i jeho praktická realizace probíhá na můj vkus až příliš hladce.
Takže se dá říct, že se pnutí v Kazachstánu Rusku hodí.
Zaprvé: Kazachstán spadá do toho, co Rusové považují za součást jejich sféry vlivu. To znamená, že tady Rusové nemohou dopustit vytvoření demokratické alternativy a potřebují diskreditovat jakékoli protestní hnutí, které by vedlo ke svržení tamější proruské vlády. To je jeden moment, který Rusy mimořádně zajímá.
Druhý moment je ten, že Kazachstán představuje určitou politickou laboratoř, co se týče předání moci – Nazarbajev byl u moci skoro 30 let. Putin je u moci přes 20 let, je starý. A tyhle režimy stojící na jedné osobě jsou vždy zranitelné v momentě, kdy má odejít a být nahrazena někým jiným.
Rusové už samozřejmě pracují na tom, jak po Putinovi řízené předání moci bez rizik pro stávající elity proběhne. Vidíme, že v Kazachstánu se to zjevně nepodařilo. Tranzit byl započat v roce 2019 a vedl k tomu, co vidíme dnes. Myslím, že tato zkušenost může odradit Vladimira Putina od toho, aby riskoval něco podobného.
Roli hraje i faktor samotné ruské menšiny. Myslím, že kdyby to stávající režim v Kazachstánu neustál, nemůžeme vyloučit ani živení případných separatistických tendencí místních Rusů.
Poslední moment je ten, že jakákoli krizová situace umožňuje Rusům posílit svou přítomnost a vliv v zemi. A to vidíme už teď – Rusové Tokajevovi pomůžou, ale nelze předpokládat, že to udělají jen tak z plezíru, protože ho mají rádi. Bude to těžce vykoupeno ústupky ve sféře politiky. Rusové můžou chtít třeba uznání území, kterých dosáhli v rámci územní agrese – ať už to byla Ukrajina, Gruzie a další.
Co se týče vnitřní politiky, posílí ruský prvek. Může se jednat o zrušení přechodu Kazachů z cyrilice na latinku, uzákonění druhého státního jazyka pro ruštinu a tak dále. Když se ta krize zvládne dobře uřídit, bude to příležitost pro využití k vlastnímu prospěchu.
Dokážete si představit, do jakých rozměrů můžou nepokoje vyeskalovat? Mluvil jste i o možném rozpadu státu…
Klidně si dovedu představit, že si Rusové na severu vytvoří nějakou Jihosibiřskou lidovou republiku nebo třeba Ruskou republiku Severní Kazachstán, to rozhodně. Paletu nástrojů a s ní spojené know-how, které mají Rusové k dispozici, jsme už viděli jinde ve světě.
Nejsem schopen dát prognózu, ale myslím, že by bylo pošetilé z analýzy automaticky vyčleňovat černé scénáře.

Nový termín. Hrad plánuje předat státní vyznamenání 7. března

„Ocelový muž", který dotoval milenky. Portrét zdroje kazašského hněvu

Největší zakázka v historii armády opět podraží. Termín je dál nejistý

Navzdory Evropanům. V zemi, kde jsou i čeští vojáci, operují ruští žoldnéři

Schůzky s Mynářem? Poučil jsem se, příště to budu řešit po telefonu, říká Rakušan

České firmy v Kazachstánu řeší bezpečí pracovníků. Bojí se dopadu na byznys

Rusové nepomáhají z plezíru. Kazachstán draze zaplatí, míní expert

DANIELA KUČEROVÁ

Snímek převzatý z propagačního videa, které poskytla tisková služba ruského ministerstva obrany, ukazuje ruské vojáky, jak nastupují do vojenského letadla na cestě do Kazachstánu na letišti u Moskvy v Rusku dne 6. ledna 2022.

7:00

„Klidně si dovedu představit, že si Rusové na severu Kazachstánu vytvoří nějakou Jihosibiřskou lidovou republiku nebo třeba Ruskou republiku Severní Kazachstán," analyzuje pro Seznam Zprávy situaci v Kazachstánu expert Jan Šír.

Silné řeči o useknutých hlavách a řádění teroristů jsou jen záminkou, aby Kazachstánu přispěchali spojenci na pomoc. Rusové tak sice učinili, ale nelze předpokládat, že tak činí jen z lásky ke kazašskému prezidentu Tokajevovi. Bude to draze vykoupeno politickými ústupky – možná uznáním Krymu nebo třeba úzákoněním ruštiny jako státního jazyka. Kontext aktuálnímu dění v Kazachstánu v rozhovoru pro Seznam Zprávy nabídl Jan Šír, specialista na politický, bezpečnostní a energetický vývoj v postsovětském prostoru.

Jak byste vůbec charakterizoval Kazachstán a jeho vývoj po rozpadu Sovětského svazu (SSSR)?

Kazachstán je největší z postsovětských republik ve Střední Asii. Nezávislost získal v roce 1991 po rozpadu SSSR a je to země specifická geopolitickou polohou, která je poměrně exponovaná, sousedí na severu s Ruskem, na východě s Čínou, na jihu s dalšími středoasijskými

STALO SE

17:07
Online: Exprezident Nazarbajev i s dětmi opustil Kazachstán

17:05
Do restaurace s posilující dávkou. Německo zavádí nová omezení

16:50
Zemřel herec Sidney Poitier

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Vlastimil Válek: Nechte se co nejrychleji očkovat. Abyste neměli závažný průběh a nezemřeli URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:25, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Na středeční tiskové konferenci vlády premiér Petr Fiala (ODS) oznámil, že se od úterý izolace nakažených koronavirem i karanténa jejich kontaktů zkrátí ze 14 na pět dní. Ministr zdravotnictví Vlastimil Válek (TOP 09) pak veřejnost informoval, že všichni zaměstnanci budou od 17. ledna testováni dvakrát týdně antigenními testy.

Nový ministr zdravotnictví také řek:

„Omikron je rychlá nákaza s rychlým nástupem, proto jsme přijali dvě opatření: Od úterý se zkrátí doba karantény a izolace na pět celých kalendářních dnů. Na toto bude navazovat opatření, které vstoupí v platnost 17. ledna a týká se testování všech zaměstnanců. (…) Všichni se budou testovat pomocí antigenních sebetestovacích sad. Dvakrát týdně nebo jednou za tři až pět dní. Pokud test vyjde pozitivní, odchází pracovník do karantény, a to na pět kalendářních dní.“

„Systém bude nastaven tak, že zaměstnavatel nahlásí jména pozitivně testovaných krajské hygienické stanici, a ta je zadá do systému, abychom měli přesný přehled šíření infekce. Kombinace těchto opatření nám umožní zkrátit karanténu, zkrátit dobu izolace, identifikovat všechny ty, kteří jsou potenciálně pozitivní a odeslat je do karantény, ochránit stát před kolapsem, v kombinaci s home office pak zajistit provoz,“ pokračoval Válek.

Veřejnost je informacemi zahlcena

„Informací je na nás zase poměrně hodně, ale i já mám problém stále sledovat, jestli platí PCR nebo antigenní test,“ říká Denisa Hejlová z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. „A za tu dobu, co je pandemie s námi, to moc dobře nepůsobí. Domnívám se, že veřejnost je zahlcena.“

„Nová vláda se ale opravdu snaží komunikaci řešit a nechtěla bych být příliš negativní v tom krátkém čase, co to měli možnost měnit,“ doplňuje Hejlová s tím, že moudřejší budeme na jaře.

Virolog Jiří Černý z České zemědělské univerzity by byl raději, aby karanténa byla ukončována aspoň negativním PCR testem. „Ale buďme realisté, taky bychom potřebovali dělat daleko víc testů. (...) Vláda se každopádně snaží následovat trend ze světa,“ dodává.

Podle predikce Ústavu zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS) se dá na vrcholu vlny epidemie omikronu čekat až 50 tisíc nakažených za den a do nemocnic by mohlo mířit i 900 pacientů denně. V jeden den by tak mohlo být i 7 tisíc hospitalizovaných.

Celý Výrok týdne s Janem Burdou najdete v audiozáznamu. Hosty byli virolog Jiří Černý z České zemědělské univerzity a vedoucí Katedry marketingové komunikace a Public relations Denisa Hejlová z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Informační linka 800 200 121 »

dab+ Více rádia

Vlastimil Válek: Nechte se co nejrychleji očkovat. Abyste neměli závažný průběh a nezemřeli

7. leden 2022 | Výrok týdne

Poslechněte si celý Výrok týdne s Janem Burdou

Délka audia 12:06

Foto Anna Vavříková/MAFRA, Profimedia

Na středeční tiskové konferenci vlády premiér Petr Fiala (ODS) oznámil, že se od úterý izolace nakažených koronavirem i karanténa jejich kontaktů zkrátí ze 14 na pět dní. Ministr zdravotnictví Vlastimil Válek (TOP 09) pak veřejnost informoval, že všichni zaměstnanci budou od 17. ledna testováni dvakrát týdně antigenními testy.

> **Vyzývám všechny ty, kteří se mohou očkovat: Nechte se co nejrychleji očkovat, protože se očkujete, abyste neměli závažný průběh a nezemřeli. Jiná cesta není a funguje to i v případě omikronu.**
>
> Vlastimil Válek

Nový ministr zdravotnictví také řek:

„Omikron je rychlá nákaza s rychlým nástupem, proto jsme přijali dvě opatření: Od úterý se zkrátí doba karantény a izolace na pět celých kalendářních dnů. Na toto bude navazovat opatření, které vstoupí v platnost 17. ledna a týká se testování všech zaměstnanců. (...) Všichni se budou testovat pomocí antigenních sebetestovacích sad. Dvakrát týdně nebo jednou za tři až pět dní. Pokud test vyjde pozitivní, odchází pracovník do karantény, a to na pět kalendářních dní.“

Systém bude nastaven tak, že zaměstnavatel nahlásí jména pozitivně

Jak nás naladíte na DABu »

VÍCE Z POŘADU

Joe Biden: Pokud Rusko Ukrajinu napadne, přijdou dosud nebývalé sankce

Andrej Babiš: Musíme zavést povinné očkování 60+, možná už i 50+

Miloš Zeman: Budu tak tolerantní, že své veto vztáhnu jen k jediné osobě, ale přes to nepojede vlak

Zpět

Čeští vývojáři vymysleli hru, která má pomoci při léčbě obsedantně kompulzivní poruchy URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: otechnice.cz, Autor: Samuel Kavi, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:48, Celková návštěvnost: 183 240, RU / den: 6 000, AVE: 5 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,07

Nutkavé myšlenky doprovázené úzkostí trápí stále více lidí. Jednou z častých poruch je obsedantně kompulzivní porucha, jež se projevuje jako opakující

se potřeba vykonávat nějakou činnost (např. opětovné kontrolování zamčených dveří), což může velmi snížit kvalitu života. Adekvátní pomoci se přitom dočká jen zlomek lidí, kteří touto poruchou trpí.

Se zajímavým projektem, který si klade za cíl právě těmto lidem pomoci, nyní přišlo vývojářské s tudio Pixelfield ve spolupráci s Národním ústavem duševního zdraví. Marek Háša ze studia Pixelfield a katedry Mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, který projekt se svým bratrem Filipem vymyslel, prozradil, že inspiraci pro vytvoření hry načerpal z vlastní zkušenosti s obsedantně kompulzivní poruchu.

Vytvořili speciální mobilní hru Alivio, která hráče vystaví situacím, jež v nich spouští úzkost, které se za obvyklých podmínek zbavují pomocí tzv. kompulzí (tedy opakovaným prováděním určité činnosti), hra se jim však právě v tom snaží zabránit. Jde totiž o jeden z vůbec nejúčinnějších způsobů léčby OCD, tzv. expoziční terapii.

Alivio patří mezi tzv. idle tycoon hry, v nichž mají hráči za úkol budovat vlastní impérium (město, farmu apod.). Zde půjde konkrétně o stavbu a následnou péči o továrnu na výrobu limonády. „Během míchání receptů a stavění strojů na limonádu se hráč setká s různými mechanikami, které fungují podobně jako klasická expoziční terapie. Vystaví ho stimulům, které v něm vyvolají nepříjemné pocity, a pak ho pozitivně nebo negativně motivují k tomu, aby odolal nutkavým pocitům a neprovedl takzvanou kompulzi," vysvětlil Háša.

Hra je zaměřena na nejčastější subtypy spouštěčů OCD – pomoci by tedy měla zejména osobám, které trápí přehnaná potřeba pořádku a čistoty, obávají se kontaminace či nebezpečí, ale třeba také potřebují vše dělat podle návodu nebo důvěřují pouze autoritám.

Kromě lidí, kteří o tom, že trpí OCD vědí, je Alivio určeno i pro ty, kteří o tom nevědí nebo si nejsou jisti. Nicméně proto, že jde o zcela ojedinělý projekt, ani samotní tvůrci netuší, zda bude hra účinná. Ještě samotnému vydání hry proto bude předcházet analýza výzkumníků z NÚDZ, kteří budou na dobrovolnících testovat úspěšnost takovéto „léčby". Ať už ale bude výsledek jakýkoli, rozhodně jde o projekt, který si zaslouží pozornost a do budoucna by mohl inspirovat tvůrce k vytvoření podobných her.

Zdroj: tisková zpráva

Foto: Pxfuel

Čeští vývojáři vymysleli hru, která má pomoci při léčbě obsedantně kompulzivní poruchy

Pátek 7.1.2022 Samuel Kavi

Nutkavé myšlenky doprovázené úzkostí trápí stále více lidí. Jednou z častých poruch je **obsedantně kompulzivní porucha**, jež se projevuje jako opakující se potřeba vykonávat nějakou činnost (např. opětovné kontrolování zamčených dveří), což může velmi snížit kvalitu života. Adekvátní pomoci se přitom dočká jen zlomek lidí, kteří touto poruchou trpí.

Se zajímavým projektem, který si klade za cíl právě těmto lidem pomoci, nyní přišlo **vývojářské studio Pixelfield** ve spolupráci s **Národním ústavem duševního zdraví**. **Marek Háša** ze studia Pixelfield a katedry Mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, který projekt se svým bratrem Filipem vymyslel, prozradil, že inspiraci pro vytvoření hry načerpal **z vlastní zkušenosti** s obsedantně kompulzivní poruchu.

Vytvořili speciální **mobilní hru Alivio**, která hráče **vystaví situacím, jež v nich spouští úzkost**, které se za obvyklých podmínek zbavují pomocí **tzv. kompulzí** (tedy opakovaným prováděním určité činnosti), hra se jim však právě v tom **snaží zabránit**. Jde totiž o jeden z vůbec nejúčinnějších způsobů léčby OCD, tzv. **expoziční terapii**.

Alivio patří mezi tzv. **idle tycoon** hry, v nichž mají hráči za úkol budovat vlastní impérium (město, farmu apod.). Zde půjde konkrétně o stavbu a následnou péči o **továrnu na výrobu limonády**. „Během míchání receptů a stavění strojů na limonádu se hráč setká s různými mechanikami, které fungují podobně jako klasická expoziční terapie. Vystaví ho stimulům, které v něm vyvolají nepříjemné pocity, a pak ho **pozitivně nebo negativně motivují** k tomu, aby **odolal nutkavým pocitům** a neprovedl takzvanou kompulzi," vysvětlil Háša.

Hra je zaměřena na **nejčastější subtypy spouštěčů OCD** – pomoci by tedy měla zejména osobám, které trápí přehnaná potřeba pořádku a čistoty, obávají se kontaminace či nebezpečí, ale třeba také potřebují vše dělat podle návodu nebo důvěřují pouze autoritám.

Kromě lidí, kteří o tom, že trpí OCD vědí, je Alivio určeno i pro ty, kteří o tom nevědí nebo si nejsou jisti. Nicméně proto, že jde o zcela ojedinělý projekt, ani samotní tvůrci netuší, zda bude hra účinná. Ještě samotnému vydání hry proto bude předcházet analýza výzkumníků z NÚDZ, kteří budou na dobrovolnících testovat úspěšnost takovéto „léčby". Ať už ale bude výsledek jakýkoli, rozhodně jde o projekt, který si zaslouží pozornost a do budoucna by mohl inspirovat tvůrce k vytvoření podobných her.

Zdroj: tisková zpráva

Mohlo by se vám líbit

Super Mario Odyssey je bláznivá hra plná skvělých nápadů

Sobota 28.10.2017

Apple údajně pracuje na návrhu iPadu s opravdu velkým displejem

Čtvrtek 1.7.2021

Samsung pracuje na nové technologie AI založené na nápodobě struktury lidského mozku

Středa 29.9.2021

Napsat komentář

Recenze

Recenze: Xiaomi Mi 11 Lite 5G NE – Střední třída ve svěžím, tenkém balení

Pátek 29.10.2021

Recenze Lauben Robot LaserVac

Čtvrtek 21.10.2021

Recenze Concept Perfect Clean

Čtvrtek 21.10.2021

Recente ETA Navaggio Profi

Čtvrtek 21.10.2021

Další >

Oblíbené Nejnovější Komentáře

Velení US Navy potvrdilo autentičnost videa zachycujícího setkání stíhačky s neidentifikovatelným létajícím jevem

Čtvrtek 19.9.2019

Astronomové objevili černou díru, svou velikostí vyvrací současné teorie

Pondělí 2.12.2019

Vědci pátrají po příčině víkendové vlny tsunami, zemětřesení ji nezpůsobilo

Úterý 25.12.2018

USA varovaly své spojence před používáním technologie 5G společnosti Huawei

Sobota 24.11.2018

Ostatní

První na světě? Opavským vědcům se možná podařilo objevit červí díru

Pátek 7.1.2022

Razer představil druhou verzi futuristické ochranné masky proti covidu-19, umí zesílit hlas

Čtvrtek 6.1.2022

Společnost Sleep Number představila nová vylepšení svých chytrých postelí

Úterý 4.1.2022

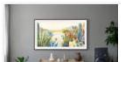

Vypnutá televize nebo umělecké dílo? U nových televizorů Samsung Frame

Zpět

Program vlády je dle politologa proti Babišovu ambicióznější a šitý na míru situaci URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: newsbox.cz, Autor: — Autor: newsbox.cz / ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 17:48, RU / měsíc: 29 491, RU / den: 2 681, AVE: 8 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Programové prohlášení nové vlády je konkrétnější, ambicióznější a víc šité na míru aktuální situaci než v případě předchozího kabinetu Andreje Babiše (ANO). Na dotaz ČTK to dnes uvedl politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu. Podle Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy by priority zmíněné v preambuli programu měla skoro každá česká vláda.

"Tohle prohlášení je konkrétnější a je podle mě i ambicióznější," řekl Mrklas. Za největší úkol pro vládu Spolu (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a Pirátů se STAN považuje penzijní reformu. Nový kabinet ji podle něj musí dokončit, v mnoha případech jde totiž o poslední možnou chvíli, kdy se reforma dotkne elektorátu koaličních stran.
Prioritami vlády jsou podle preambule stabilizace veřejných financí, orientace na EU a NATO nebo penzijní reforma. Mezi klíčové oblasti řadí vláda také vzdělávání, podporu svobodného trhu, životní prostředí, bydlení, digitalizaci či vědu a výzkum. Zaměří se i na modernizaci státní správy a chce se postarat o zlepšení politické kultury.
V programovém prohlášení nachází na rozdíl od Babišovy vlády méně proklamací o dálnicích, rychlovlacích a podobných záležitostech. "Je to prostě daleko víc šité na míru situaci, která teď je. Situace je v mnoha ohledech krizová, přelomová nejen pro Českou republiku, ale obecně pro celou Evropu, ať už je to z hlediska energetiky, nebo záležitostí týkajících se bydlení, inflace," míní Mrklas. Program je podle něj daleko víc při zemi a na první pohled méně modernizační. "Ale možná o to je realističtější," dodal.
V určitých věcech ale Mrklas postrádá větší míru konkrétnosti v tom smyslu, jak se ke stanoveným cílům propracovat. Týká se to například nápravy veřejných financí, investic či třeba stavby bloků jaderných elektráren.
U některých záležitostí podle Mrklase bude velikým úkolem pro vládu realizovat je bez kroků, které by byly překvapivé pro její voliče. Jako příklad uvedl, že všechny strany slibovaly, že nebudou zvyšovat daně. Pokud by tento slib porušily, mohly by se dostat do kolejí vlády bývalého premiéra Petra Nečase, což by ji stálo důvěru občanů.
"Priority v preambuli jsou v podstatě prioritami, které by měla skoro každá česká vláda," řekl Mlejnek. Politiku lze podle něj definovat i jako obtížné prosazování hezkých vět z různých proklamací do praxe. "Kdy se často ukáže, že řada chvályhodných záměrů je vlastně ve vzájemném rozporu. Takže bych si raději počkal na tu praxi," napsal ČTK.

Program vlády je dle politologa proti Babišovu ambiciózněj a šitý na míru situaci

Programové prohlášení nové vlády je konkrétnější, ambiciózněj a víc šité na míru aktuální situaci než v případě předchozího kabinetu Andreje Babiše (ANO). Na dotaz ČTK to dnes uvedl politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu. Podle Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy by priority zmíněné v preambuli programu měla skoro každá česká vláda.

7. ledna 2022, 16:16 — Autor: newsbox.cz / ČTK

Vláda ČR
FOTO: Mikuláš Křepelka / INCORP images

"Tohle prohlášení je konkrétnější a je podle mě i ambiciózněj," řekl Mrklas. Za největší úkol pro vládu Spolu (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a Pirátů se STAN považuje penzijní reformu. Nový kabinet ji podle něj musí dokončit, v mnoha případech jde totiž o poslední možnou chvíli, kdy se reforma dotkne elektorátu koaličních stran.

Prioritami vlády jsou podle preambule stabilizace veřejných financí, orientace na EU a NATO nebo penzijní reforma. Mezi klíčové oblasti řadí vláda také vzdělávání, podporu svobodného trhu, životní prostředí, bydlení, digitalizaci či vědu a výzkum. Zaměří se i na modernizaci státní správy a chce se postarat o zlepšení politické kultury.

V programovém prohlášení nachází na rozdíl od Babišovy vlády méně proklamací o dálnicích, rychlovlacích a podobných záležitostech. "Je to prostě daleko víc šité na míru situaci, která teď je. Situace je v mnoha ohledech krizová, přelomová nejen pro Českou republiku, ale obecně pro celou Evropu, ať už je to z hlediska energetiky, nebo záležitostí týkajících se bydlení, inflace," míní Mrklas. Program je podle něj daleko víc při zemi a na první pohled méně modernizační. "Ale možná o to je realističtější," dodal.

V určitých věcech ale Mrklas postrádá větší míru konkrétnosti v tom smyslu, jak se ke stanoveným cílům propracovat. Týká se to například nápravy veřejných financí, investic či třeba stavby bloků jaderných elektráren.

U některých záležitostí podle Mrklase bude velikým úkolem pro vládu realizovat je bez kroků, které by byly překvapivé pro její voliče. Jako příklad uvedl, že všechny strany slibovaly, že nebudou zvyšovat daně. Pokud by tento slib porušily, mohly by se dostat do kolejí vlády bývalého premiéra Petra Nečase, což by ji stálo důvěru občanů.

"Priority v preambuli jsou v podstatě prioritami, které by měla skoro každá česká vláda," řekl Mlejnek. Politiku lze podle něj definovat i jako obtížné prosazování hezkých vět z různých proklamací do praxe. "KdyZavřít reklamuáže, že řada

NEJNOVĚJŠÍ

Nová vlna epidemie covidu podle CDC v USA ještě není na vrcholu

Trojnásobně očkovaní nebudou muset v Německu do karantény

Prezident Zeman předá státní vyznamenání 7. března

Vláda slibuje zlepšit kvalitu legislativy a zvažuje možné posílení role…

Z politiků mají největší důvěru starostové. Nejhůře si vedou zákonodárci

Povinné očkování v Rakousku nelze od února stihnout, tvrdí provozovatel…

Programové prohlášení vlády: Covid je závažné onemocnění, se kterým se…

Kabinet chce konsolidovat finance, pro letošek počítá s revizí slev…

Až 200 kilometrů nových dálnic do čtyř let, vláda chce i další investice…

Slovensko pokračuje v uvolňování karanténních omezení

Vládní zmocněnkyně pro lidská práva Helena Válková skončí ve funkci

Zpět

V názorech na Rusko jsou Kazaši rozdělení. Moskva nemá důvod k anexi, říká expert URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 19:34, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Rusko má s Kazachstánem osm tisíc kilometrů dlouhou hranici. Moskvu se sousedem pojí také velké investice, vojenské základny a kosmodrom Bajkonur. Pětinu z devatenácti milionů obyvatel Kazachstánu tvoří etničtí Rusové. V názorech na Rusko jsou však Kazaši podle experta na Střední Asii Slavomíra Horáka rozdělení.

Režimy obou zemí jsou spojenci. Nebylo proto překvapením, že kazašský prezident požádal při potlačování mohutných protivládních protestů o vojenskou pomoc právě členské země Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB) v čele s Ruskem. Moskva posílá do Kazachstánu nejvíce vojáků. Podíl ostatních členských zemí je spíše symbolický, aby to nevypadalo, že intervenuje pouze Rusko.
Na otázku, zda sepětí své země s Ruskem podporuje i většina Kazachů, nelze podle Slavomíra Horáka z pražského Institutu mezinárodních studií FSV Univerzity Karlovy jednoznačně odpovědět.

"Ten pohled na Rusko je dost pestrý. Na jedné straně jsou Kazaši, kteří rusky neumějí, nejsou integrováni do ruskojazyčného prostředí, nesledují ruská média. Myslím, že těch demonstrací proti režimu se účastní hlavně lidé z této skupiny," řekl Horák Aktuálně.cz.
"Na druhé strany je kazašské obyvatelstvo, které je výrazně rusifikované, jsou to z větší části lidé ve městech. Škála názorů je tam v tomto směru široká a nedá se opravdu říci, že jsou Kazaši jednoznačně proruští nebo naopak," vysvětluje odborník.
Ruská populace v Kazachstánu žije hlavně na severu a severozápadě země. Čas od času se u obou sousedů objevují diskuse na téma, zda by Rusko nemělo tyto oblasti anektovat. Ve středu dokonce poslanec ruské Dumy Sultan Chamzajev řekl, že Kazachstán by se celý měl stát součástí Ruska.

"Hlasy o ruské anexi tohoto území se objevují na obou stranách hranice. Upřímně řečeno si ale myslím, že Rusko k ničemu takovému nemá důvod. Kazašský režim je vůči Moskvě loajální, takže není v zájmu Rusů tu zemi nějak rozdělovat a působit jí komplikace podobně, jako to činí na Ukrajině. Hlavním cílem Moskvy je loajální a předvídatelný režim v Kazachstánu," soudí Horák.
Napětí mezi Rusy a Kazachy nejvíce gradovalo na konci osmdesátých let, ještě v době existence Sovětského svazu. V roce 1986 jmenoval tehdejší vůdce SSSR Michal Gorbačov do čela republikového Ústředního výboru komunistické strany v Kazachstánu etnického Rusa Gennadije Kolbina. Vyvolalo to velké a násilné protesty. Nakonec v roce 1989 Kolbina nahradil Kazach Nursultan Nazarbajev.
Nazarbajev přichází o vliv
Nazarbajev vedl Kazachstán coby prezident až do roku 2019, kdy oficiálně odstoupil. Stále si však zachovával z pozadí rozhodující vliv a jeho rodina ovládala kazašskou ekonomiku.
To se teď zřejmě mění. Současný prezident Kasym-Žomart Tokajev ve středu prohlásil, že Nazarbajeva odvolal z pozice předsedy Bezpečnostní rady a funkci převzal sám.
"Ve změnu režimu nebo dokonce v posun od autoritářství k demokracii nevěřím, k tomu jsem velmi skeptický. Režim s ruskou pomocí myslím ty protesty ustojí a krvavě potlačí. Možné jsou ale změny ve vedení země. Sice nevíme, co přesně se odehrává mezi mocenskými špičkami, ale vypadá to, že dlouholetý prezident Nursultan Nazarbajev a lidé z jeho okolí jsou na odchodu. Takže je možný určitý posun moci směrem k současnému prezidentovi," říká Horák.

Analytik George Vološin z výzkumného centra Aperio v Paříži řekl deníku Financial Times, že v Kazachstánu bojují dvě vlivné skupiny o to, kdo ovládne byznys a politiku. Kazachstán je bohatý na ropu, zemní plyn a uran. A tento výnosný byznys dosud ležel v rukou příbuzných nebo blízkých spolupracovníků bývalého prezidenta Nazarbajeva.
"Vypadá to, že Nazarbajev a jeho okolí budou v tomto souboji odstaveni, že jejich éra končí. Protesty lidí vyvolala špatná ekonomická situace a fakt, že Nazarbajevův klan celou zemi ovládal, aniž by připustil jakékoliv reformy nebo změny," soudí analytik.
Kazachstánem kolují zprávy o tom, že jedenaosmdesátiletý Nazarbajev odletěl se svojí rodinou letadlem do zahraničí, ale zatím nejsou potvrzené.
Video: Následky brutálních střetů v Kazachstánu

Sdílet článek

V názorech na Rusko jsou Kazaši rozdělení. Moskva nemá důvod k anexi, říká expert

Martin Novák
před 45 minutami

Rusko má s Kazachstánem osm tisíc kilometrů dlouhou hranici. Moskvu se sousedem pojí také velké investice, vojenské základny a kosmodrom Bajkonur. Pětinu z devatenácti milionů obyvatel Kazachstánu tvoří etničtí Rusové. V názorech na Rusko jsou však Kazaši podle experta na Střední Asii Slavomíra Horáka rozdělení.

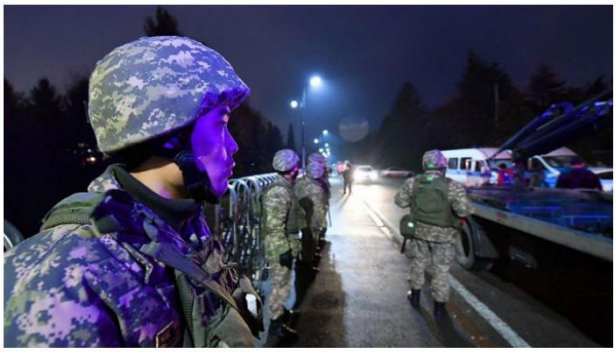

Příslušníci speciálních kazašských jednotek hlídkují v Almaty. | Foto: Reuters

Režimy obou zemí jsou spojenci. Nebylo proto překvapením, že kazašský prezident požádal při potlačování mohutných protivládních protestů o vojenskou pomoc právě členské země Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB) v čele s Ruskem. Moskva posílá do Kazachstánu nejvíce vojáků. Podíl ostatních členských zemí je spíše symbolický, aby to nevypadalo, že intervenuje pouze Rusko.

Na otázku, zda sepětí své země s Ruskem podporuje i většina Kazachů, nelze podle Slavomíra Horáka z pražského Institutu mezinárodních studií FSV Univerzity Karlovy jednoznačně odpovědět.

Související

V Kazachstánu explodoval dlouho hromaděný hněv. Režim to podcenil, říká novinář

"Ten pohled na Rusko je dost pestrý. Na jedné straně jsou Kazaši, kteří rusky neumějí, nejsou integrováni do ruskojazyčného prostředí, nesledují ruská média. Myslím, že těch demonstrací proti režimu se účastní hlavně lidé z této skupiny," řekl Horák Aktuálně.cz.

"Na druhé strany je kazašské obyvatelstvo, které je výrazně rusifikované, jsou to z větší části lidé ve městech. Škála názorů je tam v tomto směru široká a nedá se opravdu říci, že jsou Kazaši jednoznačně proruští nebo naopak," vysvětluje odborník.

Ruská populace v Kazachstánu žije hlavně na severu a severozápadě země. Čas od času se u obou sousedů objevují diskuse na téma, zda by Rusko nemělo tyto oblasti anektovat. Ve středu dokonce poslanec ruské Dumy Sultan Chamzajev řekl, že Kazachstán by se celý měl stát součástí Ruska.

Související

"Hlasy o ruské anexi tohoto území se objevují na obou stranách hranice. Upřímně řečeno si ale myslím, že Rusko k ničemu takovému nemá důvod. Kazašský režim je vůči Moskvě loajální,

Zpět

Vláda má správný směr, míní experti. Ekologové chválí konec uhlí, vadí důraz na jádro URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Anna Dohnalová, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 20:16, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za

Vláda v pátek představila své programové prohlášení, se kterým se bude příští týden ucházet o důvěru sněmovny. Fialův kabinet slibuje například postavení přes 200 kilometrů dálnic a zahájení stavby vysokorychlostních tratí, reformu důchodů či vzdělávání. Chce také představit novou politiku ochrany klimatu. Odborníci cíle vlády hodnotí převážně pozitivně.

"Chceme, aby Česko bylo moderní zemí, která je schopna obstát v mezinárodní konkurenci, která směřuje k tomu, že bude patřit mezi nejvyspělejší země světa. A tomu odpovídá i naše programové prohlášení," uvedl předseda vlády Petr Fiala. Prioritami vlády jsou podle programového prohlášení stabilizace veřejných financí, orientace na EU a NATO nebo penzijní reforma. Její návrh chce kabinet předložit do konce roku 2023.
Ekonomka a rektorka Mendelovy univerzity Danuše Nerudová plán penzijní reformy hodnotí pozitivně. "Jsem velmi ráda, že se ukázalo, že práce důchodové komise nebyla marná. Plán vlády kopíruje její návrh, což cením. Stejně tak jsem velmi ráda, že obsahuje element, na kterém se důchodová komise neshodla, a to je společný vyměřovací základ manželů nebo osob žijících ve společné domácnosti na důchod," říká.

Návrh podle ní úspěšně zabraňuje tomu, aby ženy, které mají větší počet dětí a následně se ve stáří rozvedou, byly ohroženy chudobou z důvodu extrémně nízkého důchodu. "Je to velmi účinný nástroj, který se na Západě naprosto běžně uplatňuje," uvádí.
Současný systém podle Nerudové znevýhodňuje lidi, kteří pečovali o děti a nemohoucí osoby. Pozitivně tak hodnotí bod o zásluhové složce, která bude podle programového prohlášení vycházet z odvodů do pojistného systému a počtu vychovaných dětí. "Částka 500 korun za každé vychované dítě, to je správné," míní ekonomka.
Sto tisíc střech se solárními panely
Vláda plánuje předložit politiku ochrany klimatu a novou energetickou koncepci. Fialův kabinet chce do roku 2025 přispět ke zřízení minimálně sta tisíc solárních střech. "Fotovoltaika se během minulého desetiletí stala nejlevnějším zdrojem energie. Nové projekty vznikaly raketově po celé Evropě, jen Česko si muselo na novou vlnu zájmu o solární energii počkat. Slib vlády Petra Fialy vybudovat během následujících čtyř let sto tisíc nových solárních střech je jasným závazkem, že to myslí s modernizací české energetiky vážně," hodnotí programový ředitel Svazu moderní energetiky Martin Sedlák.

V oblasti ochrany klimatu ekologické organizace oceňují, že se nová vláda v programovém prohlášení shodla na stanovení konkrétního roku, k němuž se má země připravit na konec uhlí. "Jasné slovo k termínu odklonu od uhlí je důležitá změna přístupu nové vlády oproti vládě předchozí, která nechala občany i firmy v nejistotě. Deklarace roku 2033 také definitivně posílá do propadliště dějin doporučení Uhelné komise udržovat uhlí až do roku 2038. Teď je ovšem potřeba, aby nová vláda začala plán rychle realizovat," říká vedoucí energetického programu Hnutí Duha Jiří Koželouh.
Klíčem je podle něj zejména silná a koncepční podpora rozvoje domácích čistých obnovitelných zdrojů. Je nutné upravit zákony i koncepce a rozjet modernizaci energetiky, dodává.

Ekologové tvrdí, že by rok 2033, který vláda pro ukončení těžby a spalování uhlí schválila, neměl být definitivním cílem. "V celé Evropě vidíme, jak se odklon od uhlí zrychluje, a my věříme, že i Česko nakonec stihne ukončit těžbu a spalování uhlí v roce 2030 jako další zodpovědné a vyspělé evropské země," míní mluvčí Greenpeace Lukáš Hrábek.
Organizace však kritizují, že jadernou energetiku představuje vláda jako hlavní řešení pro plnění klimatických závazků a náhradu emisních zdrojů. "Stavět naši energetickou budoucnost na silném rozvoji jaderné energetiky, jaký navrhuje vláda, přinese ve skutečnosti komplikace pro ochranu klimatu a nezbytnou transformaci naší energetiky. Jde o výrazně dražší a časově zdlouhavější řešení, než by byly investice do obnovitelných zdrojů, přičemž vláda by měla dobře vážit, kam peníze vkládat. Nové reaktory přinesou také více vysoce radioaktivních odpadů, s nimiž si dost dobře neumíme poradit," vysvětluje předseda Sdružení pro záchranu prostředí Calla Edvard Sequens.
Expert na životní prostředí z Univerzity Karlovy Vojtěch Kotecký chválí také vládní plán na ochranu krajiny. "Pokud by vláda skutečně začala naplňovat to, co do prohlášení píše, tak se významně začne zlepšovat stav české krajiny. Jedná se o významné posuny dopředu, čili jsme na správné cestě," říká.
Změny zkoušek i výuky
I plán vlády na inovaci vzdělávání experti oceňují. Vysokoškolský pedagog Bohumil Kartous a odborník na vzdělávání zvlášť vyzdvihuje snahu o změny v přijímacích, maturitních a závěrečných zkouškách. Líbí se mu také důraz na kreativitu a porozumění učiva.

"Prohlášení je velmi smysluplné, konzistentní, navazuje na předchozí dobré, co se ve vzdělávací politice odehrálo. Líbí se mi zaměření na individualizaci vzdělávání, to je naprosto nutné. Na změny ve zkouškách jsem upozorňoval několik let a jsem rád, že se to tam promítlo. Abychom totiž dosáhli progresivity v oblasti vzdělávání, je to zcela nejdůležitějším bodem, protože změnu vyvolá okamžitě," říká Kartous.
Kartous však dodává, že si vláda v jednotlivých bodech měla ujasnit priority. "Ze samotného prohlášení to nevyplývá a je třeba, aby vláda postupovala logicky tak, aby k těm změnám došlo už třeba během mandátu Fialova kabinetu," vysvětluje.

Větší výhrady nemá k prohlášení ani předseda školských odborů František Dobšík. Ocenil hlavně garanci platů na 130 procentech průměrné mzdy a podílu 20 procent v nadtarifní části nebo slib odborné podpory učitelů ve školách. Výhradu vyslovil jen k menšímu důrazu na vyučující z mateřských škol a problematiku financování nepedagogických pracovníků.
I podle šéfa Unie školských asociací CZESHA Jiřího Zajíčka prohlášení obsahuje vše podstatné. Kromě závazku udržet výši platů učitelů pochválil i to, že se počítá s modernizací vzdělávání podle dokumentu Strategie 2030+, který schválil předchozí kabinet.
Orientace na EU a NATO
V zahraniční politice Fialova vláda usiluje o orientaci na Západ a chce, aby Česko bylo aktivním členem Evropské unie a NATO. Podle politologa Petra Kanioka z Masarykovy univerzity je to cesta, jak zemi vydat správným směrem. "V evropských věcech je programové prohlášení vlády rozumným průsečíkem pozic koaličních partnerů," napsal na Twitteru.
S tím souhlasí i prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu Tomáš Prouza. "Jsem rád, že je evropská část vládního programu napsána moderně a efektivně. Klíčovým poselstvím podle mne je vrátit Česku pověst spolehlivého a respektovaného partnera," uvádí.
Svaz průmyslu a dopravy vítá, že kabinet mnoho podnětů vyslyšel, jiné ale podle něj opomněl. "Bohužel zásadní legislativní

návrhy, které budou určovat budoucnost digitální ekonomiky a způsob, jak k nim bude vláda přistupovat, v prohlášení i přes naše opakované apely nejsou. Stejně tak nejsou dostatečně promítnuta konkrétní opatření v oblasti digitální transformace a využití evropských zdrojů," řekl šéf svazu Jaroslav Hanák. Asociace malých a středních podniků a živnostníků ocenila zájem vlády o zlepšování podnikatelského prostředí a podporu malých a středních firem. Prohlášení ale vnímá hlavně jako politický dokument.

Počkejme na výsledky, říká politolog

"Priority v preambuli jsou v podstatě prioritami, které by měla skoro každá česká vláda," říká politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Politiku lze podle něj definovat i jako obtížné prosazování hezkých vět z různých proklamací do praxe. "Kdy se často ukáže, že řada chvályhodných záměrů je vlastně ve vzájemném rozporu. Takže bych si raději počkal na tu praxi," uvedl.

Podle politologa Ladislava Mrklase z Cevro Institutu, který je blízký vládní ODS, je prohlášení Fialovy vlády konkrétnější i ambicióznější, než bylo prohlášení předchozí vlády Andreje Babiše. Za největší úkol pro vládu považuje penzijní reformu. Nový kabinet ji podle něj musí dokončit, v mnoha případech jde totiž o poslední možnou chvíli, kdy se reforma dotkne voličů koaličních stran.

V programovém prohlášení nachází na rozdíl od Babišovy vlády méně proklamací o dálnicích, rychlovlacích a podobných záležitostech. "Je to prostě daleko víc šité na míru situaci, která teď je. Situace je v mnoha ohledech krizová, přelomová nejen pro Českou republiku, ale obecně pro celou Evropu, ať už je to z hlediska energetiky, nebo záležitostí týkajících se bydlení, inflace," míní Mrklas. Program je podle něj daleko víc při zemi a na první pohled méně modernizační. "Ale možná o to je realističtější," dodal.

Sdílet článek

Vláda má správný směr, míní experti. Ekologové chválí konec uhlí, vadí důraz na jádro

Anna Dohnalová, ČTK
před 37 minutami

Vláda v pátek představila své programové prohlášení, se kterým se bude příští týden ucházet o důvěru sněmovny. Fialův kabinet slibuje například postavení přes 200 kilometrů dálnic a zahájení stavby vysokorychlostních tratí, reformu důchodů či vzdělávání. Chce také představit novou politiku ochrany klimatu. Odborníci cíle vlády hodnotí převážně pozitivně.

Vláda Petra Fialy | Foto: Jakub Plíhal

"Chceme, aby Česko bylo moderní zemí, která je schopna obstát v mezinárodní konkurenci, která směřuje k tomu, že bude patřit mezi nejvyspělejší země světa. A tomu odpovídá i naše programové prohlášení," uvedl předseda vlády Petr Fiala. Prioritami vlády jsou podle programového prohlášení stabilizace veřejných financí, orientace na EU a NATO nebo penzijní reforma. Její návrh chce kabinet předložit do konce roku 2023.

Ekonomka a rektorka Mendelovy univerzity Danuše Nerudová plán penzijní reformy hodnotí pozitivně. "Jsem velmi ráda, že se ukázalo, že práce důchodové komise nebyla marná. Plán vlády kopíruje její návrh, což cením. Stejně tak jsem velmi ráda, že obsahuje element, na kterém se důchodová komise neshodla, a to je společný vyměřovací základ manželů nebo osob žijících ve společné domácnosti na důchod," říká.

Související

Chceme chytrý stát, který nežije na dluh. Fialova vláda slibuje reformu penzí i škol

Návrh podle ní úspěšně zabraňuje tomu, aby ženy, které mají větší počet dětí a následně se ve stáří rozvedou, byly ohroženy chudobou z důvodu extrémně nízkého důchodu. "Je to velmi účinný nástroj, který se na Západě naprosto běžně uplatňuje," uvádí.

Současný systém podle Nerudové znevýhodňuje lidi, kteří pečovali o děti a nemohoucí osoby. Pozitivně tak hodnotí bod o zásluhové složce, která bude podle programového prohlášení vycházet z odvodů do pojistného systému a počtu vychovaných dětí. "Částka 500 korun za každé vychované dítě, to je správné," míní ekonomka.

Sto tisíc střech se solárními panely

Vláda plánuje předložit politiku ochrany klimatu a novou energetickou koncepci. Fialův kabinet chce do roku 2025 přispět ke zřízení minimálně

Zpět

Kazachstán je nejbohatší země regionu

TV, Datum: 07.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.01.2022 21:41, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 788 865,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor
Kazachstán je nejbohatší země regionu. Tato postsovětská země získala nezávislost před 30 lety, ale ovládá ji úzká skupina lidí kolem bývalého prezidenta Nazarbajeva. Jedna z největších zemí světa má strategický význam a Rusko se vlivu v ní nechce vzdát. Kazachstán je významným producentem ropy, uranu a dokonce i kryptoměn.

Patrik BALCAR, redaktor
Kazachstán je devátá největší země světa. Žije v něm ale jen necelých 20 000 000 lidí. Nezávislost získal v roce 1991 s rozpadem Sovětského svazu. Vazby na Rusko jsou dodnes klíčové.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Vedle Běloruska Kazachstán byl vlastně asi nejbližším spojencem Ruska.

Patrik BALCAR, redaktor
Důležitou roli v nepokoji zmítané zemi stále hraje ruská menšina. Její podíl na populaci se ale postupně zmenšuje.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
V současné době Rusové tvoří, jestli se nepletu, zhruba nějakých 22–25 % obyvatel v Kazachstánu.

Patrik BALCAR, redaktor
Velmi důležitý je pak pro Rusy i největší kosmodrom světa Bajkonur. V zemi vládne autoritářský režim prezidenta Tokajeva. Velkou moc si ale ponechával bývalý prezident Nazarbajev, který vládl do roku 2019.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Prezident Nazarbajev byl tedy hlavou státu, byl tedy hlavním politickým představitelem a jeho rodina postupně ovládla velkou část, řekněme, energetiky a dalších součástí kazachstánské ekonomiky.

Patrik BALCAR, redaktor
Přesto patří Kazachstán mezi nejrozvinutější postsovětské země.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Převyšuje všechny ostatní státy střední Asie a některým parametrem bude velice blízký třeba, pokud jde o životní úroveň, Rusku.

Patrik BALCAR, redaktor
Vděčí za to mimo jiné přírodním zdrojům. Kromě ropy nebo černého uhlí i uranu. Pochází odtud asi 40 % světové produkce. Důsledky protestů můžeme pocítit i v Česku, a to na cenách energie.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Cena uranu již stoupla o 8 %, což samozřejmě bude zdražovat výrobu elektřiny v jaderných elektrárnách a nepříznivě bude ovlivňovat energetickou krizi.

Patrik BALCAR, redaktor
Nepokoje v Kazachstánu ovlivňují i cenu bitcoinu a dalších kryptoměn. Lidé, kterým se říká těžaři, si ho oblíbili díky nízké ceně elektřiny. Jejich počítače totiž vyžadují velké množství energie.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Konflikty, které zde probíhají, mají negativní vliv na trh s kryptoměnami, zvláště v posledních dnech klesá cena bitcoinu.

Patrik BALCAR, redaktor
Přes relativní vyspělost země vyvolalo zvýšení cen pohonných hmot rozsáhlé nepokoje. Zisky by šly do kapsy lidem spojeným s režimem, a to v době, kdy země bojuje s poměrně vysokou inflací. Patrik Balcar, televize Nova.

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 07.01.2022, Zdroj: epravo.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 00:28, Celková návštěvnost: 468 730, RU / měsíc: 240 741, RU / den: 12 895, Rubrika: Aktuálně, tiskové zprávy, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,14, Návštěvy za měsíc: 293 952

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje! Tým posílila Tereza Svobodová, která bude zastávat pozici BD manažerky. V nové roli se zaměří především na rozvoj vztahů se současnými i budoucími klienty advokátní kanceláře a nabídky nových forem spolupráce.

Tereza Svobodová nastoupila do advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika počátkem ledna. V pozici Business Development Manager bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.

„Péče o stávající i nové klienty patří mezi naše priority. Vzhledem k tomu, že jako firma stále rosteme, rozšiřují se i naše týmy. Tereza přináší bohaté zkušenosti a já se těším, že nám pomůže držet stále správný směr v oblasti rozvoje obchodních příležitostí, marketingu a sponzoringu," uvedl Erwin Hanslik, vedoucí partner advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika.

Tereza Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Tereza má také velmi bohaté zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. Ve volném čase se věnuje horské turistice, běhu, józe a vaření.

Tereza Svobodová

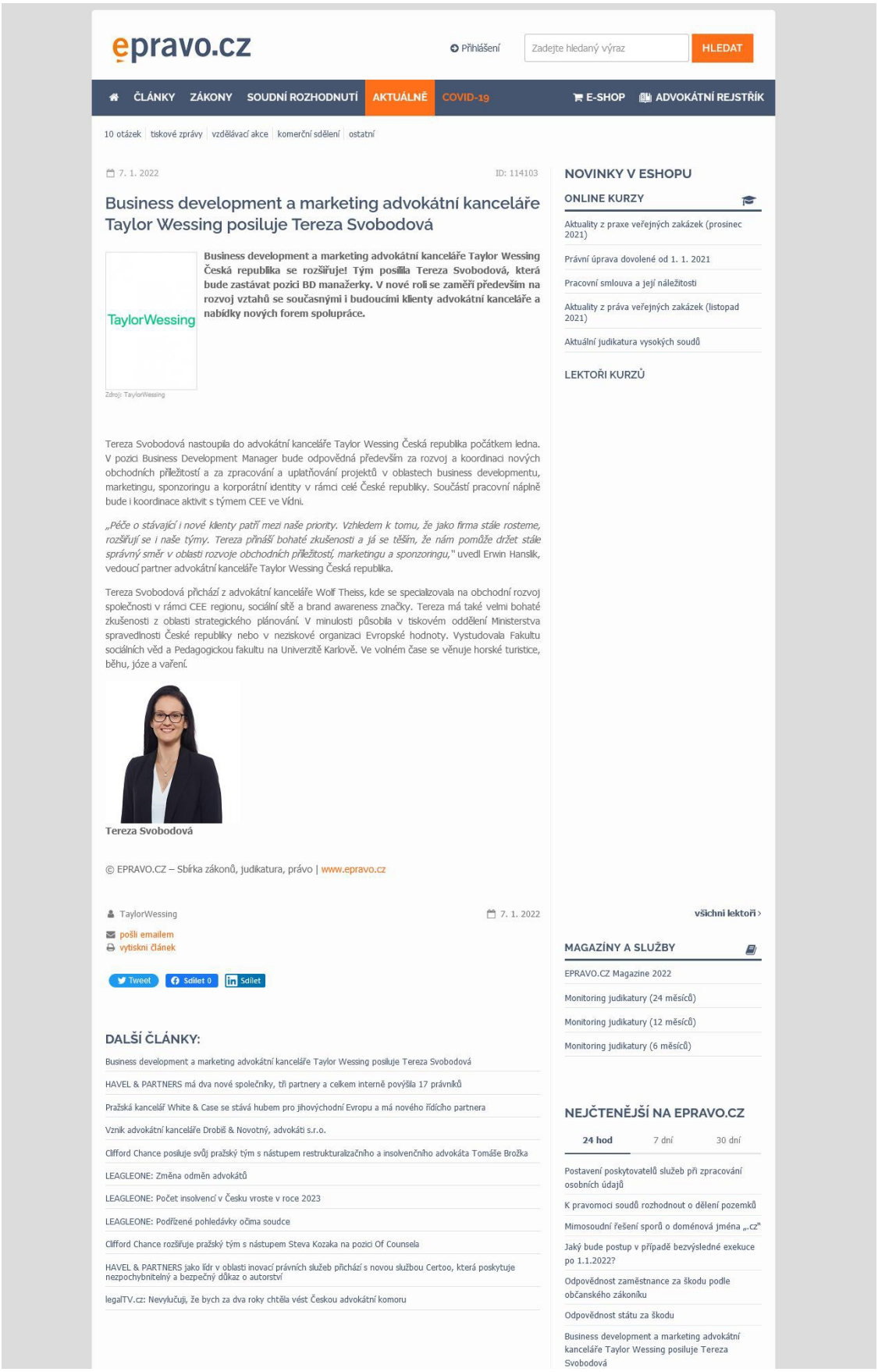

epravo.cz

Přihlášení | Zadejte hledaný výraz | HLEDAT

ČLÁNKY | ZÁKONY | SOUDNÍ ROZHODNUTÍ | AKTUÁLNĚ | COVID-19 | E-SHOP | ADVOKÁTNÍ REJSTŘÍK

10 otázek | tiskové zprávy | vzdělávací akce | komerční sdělení | ostatní

7. 1. 2022 ID: 114103

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje! Tým posílila Tereza Svobodová, která bude zastávat pozici BD manažerky. V nové roli se zaměří především na rozvoj vztahů se současnými i budoucími klienty advokátní kanceláře a nabídky nových forem spolupráce.

Zdroj: TaylorWessing

Tereza Svobodová nastoupila do advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika počátkem ledna. V pozici Business Development Manager bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.

„Péče o stávající i nové klienty patří mezi naše priority. Vzhledem k tomu, že jako firma stále rosteme, rozšiřují se i naše týmy. Tereza přináší bohaté zkušenosti a já se těším, že nám pomůže držet stále správný směr v oblasti rozvoje obchodních příležitostí, marketingu a sponzoringu," uvedl Erwin Hanslik, vedoucí partner advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika.

Tereza Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Tereza má také velmi bohaté zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty. Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově. Ve volném čase se věnuje horské turistice, běhu, józe a vaření.

Tereza Svobodová

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

TaylorWessing 7. 1. 2022

pošli emailem
vytiskni článek

Tweet | Sdílet 0 | Sdílet

DALŠÍ ČLÁNKY:

- Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová
- HAVEL & PARTNERS má dva nové společníky, tři partnery a celkem interně povýšila 17 právníků
- Pražská kancelář White & Case se stává hubem pro jihovýchodní Evropu a má nového řídícího partnera
- Vznik advokátní kanceláře Drobiš & Novotný, advokáti s.r.o.
- Clifford Chance posiluje svůj pražský tým s nástupem restrukturalizačního a insolvenčního advokáta Tomáše Brožka
- LEAGLEONE: Změna odměn advokátů
- LEAGLEONE: Počet insolvencí v Česku vroste v roce 2023
- LEAGLEONE: Podřízené pohledávky očima soudce
- Clifford Chance rozšiřuje pražský tým s nástupem Steva Kozaka na pozici Of Counsela
- HAVEL & PARTNERS jako lídr v oblasti inovací právních služeb přichází s novou službou Certoo, která poskytuje nezpochybnitelný a bezpečný důkaz o autorství
- legalTV.cz: Nevylučuji, že bych za dva roky chtěla vést Českou advokátní komoru

NOVINKY V ESHOPU

ONLINE KURZY

- Aktuality z praxe veřejných zakázek (prosinec 2021)
- Právní úprava dovolené od 1. 1. 2021
- Pracovní smlouva a její náležitosti
- Aktuality z práva veřejných zakázek (listopad 2021)
- Aktuální judikatura vysokých soudů

LEKTOŘI KURZŮ

všichni lektoři

MAGAZÍNY A SLUŽBY

- EPRAVO.CZ Magazine 2022
- Monitoring judikatury (24 měsíců)
- Monitoring judikatury (12 měsíců)
- Monitoring judikatury (6 měsíců)

NEJČTENĚJŠÍ NA EPRAVO.CZ

24 hod | 7 dní | 30 dní

- Postavení poskytovatelů služeb při zpracování osobních údajů
- K pravomoci soudů rozhodnout o dělení pozemků
- Mimosoudní řešení sporů o doménová jména „.cz"
- Jaký bude postup v případě bezvýsledné exekuce po 1.1.2022?
- Odpovědnost zaměstnance za škodu podle občanského zákoníku
- Odpovědnost státu za škodu
- Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing posiluje Tereza Svobodová

Zpět

Protesty v Kazachstánu pokračují. V Almaty se znovu střílelo, policie zatkla expremiéra Masimova URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Kateřina Havlíková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 10:12, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

V největším městě Kazachstánu Almaty byla v sobotu ráno znovu slyšet střelba. Není ale jasné, v jaké části města se střílelo. Tamní ministerstvo vnitra oznámilo, že od počátku nepokojů zadržely bezpečnostní složky asi 4300 lidí. Jsou mezi nimi i cizinci, kteří zřejmě pochází z okolních států. Desítky lidí z řad demonstrantů, ale i policistů při střetech zemřely.

V ulicích jsou ohořelá auta, část budov je vypálená, vydrancovaná, a to včetně obchodů a bank. Nejvíce škod je zřejmě kolem hlavního náměstí. Podle BBC blokují armáda a policie v Kazachstánu klíčová místa.

Podle agentury TASS v hlavním městě znovu začalo fungovat v sobotu ráno pevné připojení k internetu, to mobilní bylo stále mimo provoz. Podle ministerstva obchodu obchodní řetězce v pěti velkých kazachstánských městech začaly znovu přijímat platby kartou.

Kazachstánská bezpečnostní rada v sobotu ráno informovala, že policie zatkla bývalého šéfa kontrarozvědky a někdejšího premiéra Karima Masimova.

Masimov, který velel tajné službě od září roku 2016 a zastával funkci premiéra v letech 2007 až 2012 a 2014 až 2016, byl podle prohlášení - společně s dalšími - zadržen již ve čtvrtek a čelí vyšetřování z vlastizrady.

V pátek dal kazašský prezident Kasym-Žomart Tokajev bezpečnostním složkám povolení střílet bez varování. „Myslím, že to docela pomohlo v konsolidaci všech bezpečnostních sil, které - jak jsme viděli úplně v těch prvních dnech, ať už na západě země, nebo v Almaty - byly spíš v takové chaotické podobě," řekl Českému rozhlasu Plus Slavomír Horák z katedry ruských a východoevropských studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

„A také došlo k tomu, že protesty se do značné míry omezily a momentálně jsou podle zpráv z Almaty spíš rozdělené mezi různé menší skupinky lidí, které jsou ještě pořád ozbrojené," pokračoval. Podle Horáka už nejde o protesty ale o „ozbrojený odpor", který probíhá i v menších městech po celé zemi.

K odvolání rozkazu prezidenta vyzvala v pátek americká organizace na ochranu lidských práv Human Rights Watch. Příkaz podle ní porušuje mezinárodní právo a právo na život.

Odchod z konzulátu?

Spojené státy zároveň oznámily, že omezí služby konzulátu v Almaty. Administrativa Spojených států umožní zaměstnancům, kteří nejsou nezbytní pro chod generálního konzulátu, opustit město. Spojené státy ho ale neuzavřou, odchod má být dobrovolný.

Americké ministerstvo zahraničí v souvislosti s tím uvedlo, že američtí občané v Kazachstánu by si měli být vědomi toho, že násilné protesty mohou výrazně ovlivnit konzulární služby, a to včetně pomoci Američanům, kteří odjíždějí z Kazachstánu. V zemi totiž stále platí výjimečný stav.

Německo plánuje kvůli nepokojům pozastavit vývoz zbraní do této středoasijské země. V uplynulém roce tato země udělila 25 licencí na vývoz zbraní do Kazachstánu v přepočtu ve výši asi za 55 milionů korun. Kazachstán byl tedy pro německé zbrojní firmy spíše menším partnerem.

Vývoz zbraní a materiálu pro vojenské účely do Kazachstánu umožňuje i Česko. Podle zprávy ministerstva průmyslu a obchodu za rok 2020 bylo 11 aktivních licencí na vývoz v hodnotě 410 milionů korun. Firmy nakonec z objemu využili ale jen část. České firmy mají povolený export třeba palných zbraní, vozidel, chemikálií a látek určených pro potlačování nepokojů.

Začátky v Žanaozenu

Protesty v Kazachstánu, které následně přerostly v násilnosti, začaly minulou neděli ve městě Žanaozen. Vláda totiž zrušila cenový strop na zkapalněný ropný plyn LPG a ceny se pak zdvojnásobily.

Ceny v Kazachstánu přitom rostou dlouhodobě, a to nejen u pohonných hmot. Výrazně stouply třeba i u potravin. Vláda v reakci na to loni na podzim vydala zákaz vývozu dobytka, ale také brambor a mrkve. Země měla také problémy s dodávkami elektřiny, kdy obyvatelé postihly nucené odstávky.

Současné protesty mají zajímavý dopad na nejbohatší Kazachy. Podle magazínu Forbes totiž čtyři miliardáři, stojící za některými z nejznámějších kazašských firem, přišli od počátku protestů dohromady o tři miliardy dolarů. Mezi postiženými jsou také dcera dosavadního stínového prezidenta a jeho zeť.

Rodina bývalého kazašského vůdce Nursultana Nazarbajevova měla ve středu podle dostupných informací opustit zemi, a to v pěti soukromých letadlech. Podle zdroje z velmi širokého příbuzenstva zamířila do Moskvy.

„Pravděpodobně tam došlo k nějaké dohodě, protože jinak by jeho rodina nemohla odletět relativně pokojně svými polosoukromými tryskáči, ať už do Dubaje, nebo do Moskvy nebo někam jinam," popsal Českému rozhlasu Plus Slavomír Horák z katedry ruských a východoevropských studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

„Předpokládám, že spíše Tokajev - ve vleku těch událostí - protestů využil k posílení své mocenské pozice. Další věc je, že svoji mocenskou pozici bude muset uhájit a lidi, kteří ho podporovali, bude muset nějak odměnit," doplnil.

Rusko do Kazachstánu vyslalo vojenskou pomoc, o kterou současný prezident Tokajev, žádal v rámci organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti.

Protesty v Kazachstánu pokračují. V Almaty se znovu střílelo, policie zatkla expremiéra Masimova

V největším městě Kazachstánu Almaty byla v sobotu ráno znovu slyšet střelba. Není ale jasné, v jaké části města se střílelo. Tamní ministerstvo vnitra oznámilo, že od počátku nepokojů zadržely bezpečnostní složky asi 4300 lidí. Jsou mezi nimi i cizinci, kteří zřejmě pochází z okolních států. Desítky lidí z řad demonstrantů, ale i policistů při střetech zemřely.

Nur-Sultan/Almaty 9:07 8. ledna 2022

V Kazachstánu stále platí výjimečný stav | Foto: Turar Kazangapov | Zdroj: Reuters

V ulicích jsou ohořelá auta, část budov je vypálená, vydrancovaná, a to včetně obchodů a bank. Nejvíce škod je zřejmě kolem hlavního náměstí. Podle BBC blokují armáda a policie v Kazachstánu klíčová místa.

Novináři v Kazachstánu čelí zatýkání i hrozbě vězení. Režim se snaží pokrývání protestů co nejvíc omezit

ČÍST ČLÁNEK

Podle agentury TASS v hlavním městě znovu začalo fungovat v sobotu ráno pevné připojení k internetu, to mobilní bylo stále mimo provoz. Podle ministerstva obchodu obchodní řetězce v pěti velkých kazachstánských městech začaly znovu přijímat platby kartou.

Kazachstánská bezpečnostní rada v sobotu ráno informovala, že policie zatkla bývalého šéfa kontrarozvědky a někdejšího premiéra Karima Masimova.

Masimov, který velel tajné službě od září roku 2016 a zastával funkci premiéra v letech 2007 až 2012 a 2014 až 2016, byl podle prohlášení - společně s dalšími - zadržen již ve čtvrtek a čelí vyšetřování z vlastizrady.

V pátek dal kazašský prezident Kasym-Žomart Tokajev bezpečnostním složkám povolení střílet bez varování. „Myslím, že to docela pomohlo v konsolidaci všech bezpečnostních sil, které - jak jsme viděli úplně v těch prvních dnech, ať už na západě země, nebo v Almaty - byly spíš v takové chaotické podobě," řekl Českému rozhlasu Plus Slavomír Horák z katedry ruských a východoevropských studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

The #Russia|n invasion operation in #Kazakhstan (disguised as #CSTO mission) involves 70 IL-76 mil. transport aircraft, 5 cargo An-124, armored personnel carriers BTR-82, "Typhoon", "Tiger", combat vehicles BMD-2 & BMD-4M, other vehicles. 1/ pic.twitter.com/HpqmKuE7o7

— John Lackland (@IvanetsZalesski) January 8, 2022

„A také došlo k tomu, že protesty se do značné míry omezily a momentálně jsou podle zpráv z Almaty spíš rozdělené mezi různé menší skupinky lidí, které jsou ještě pořád ozbrojené," pokračoval. Podle Horáka už nejde o protesty ale o „ozbrojený odpor", který probíhá i v menších městech po celé zemi.

K odvolání rozkazu prezidenta vyzvala v pátek americká organizace na ochranu lidských práv Human Rights Watch. Příkaz podle ní porušuje mezinárodní právo a právo na život.

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Dvakrát se stát Zadehovi omlouval. Přesto inspektoři ‚napíchli' výslechové místnosti věznice, kde pobýval

Právníci: Djoković dostal výjimku pro Australian Open po prosincovém prodělání covidu

Novináři v Kazachstánu čelí zatýkání i hrozbě vězení. Režim se snaží pokrývání protestů co nejvíc omezit

Jak přežít zimu, zhubnout a navíc si utužit zdraví

Konec arogance. Na spolupráci s českým předsednictvím se těšíme, slibují Francouzi

Zpět

Analýza: Ochrání nepokoje v Kazachstánu Ukrajinu od ruské invaze? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 10:15, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15,

Nepokoje v Kazachstánu v posledních dnech ovládly světová média, která tak téměř přestala mluvit o blížících se jednáních Ruska a USA o Ukrajině. Jak moc ovlivní konflikt ve Střední Asii Putinovu politiku vůči Kyjevu?

O plánované ruské invazi na Ukrajinu se spekuluje už několik týdnů. U ukrajinských hranic je rozmístěno na 90 tisíc ruských vojáků, a i když jich několik tisíc po nedávném jednání s USA Rusko stáhlo, bezprostřední riziko invaze i nadále trvá. Nečekaná vlna protestů v Kazachstánu je faktorem, který by mohl bezprostřední kroky ruského prezidenta Vladimira Putina ovlivnit. Do středoasijské republiky už ostatně vyrazily ruské „mírové jednotky“. Oficiální zdroje mluví asi o 2500 mužích, kteří mají do Kazachstánu přijet ze zemí Organizace Dohody o kolektivní bezpečnosti (ODKB). Jejich pomoc si vyžádal kazašský prezident Kasym-Žomart Tokajev.
Dva konflikty naráz by Rusko nezvládlo„Všechno nasvědčuje tomu, že ruské jednotky budou rozmístěny na ochranu infrastruktury a vládních objektů. Pokud zůstane jen u toho, nemusejí Rusové nijak redukovat svoji vojenskou přítomnost u ukrajinských hranic. V opačném případě, kdyby došlo k výraznějším střetům a Rusové by museli proti demonstrantům nějak zakročit, by se o tom dalo uvažovat. Momentálně tomu ale nic nenasvědčuje,“ řekl Seznam Zprávám Emil Aslan z Katedry bezpečnostních studií FSV UK.
Expert zaměřující se na postsovětský prostor nicméně podotýká, že pokud by se Rusové měli v Kazachstánu vojensky angažovat více, museli by plánovaný útok na Ukrajinu, o němž se spekuluje, odložit. „Rusko má sice obrovskou armádu, bojeschopných jednotek ale moc nemá,“ naznačuje, že by vojenská účast ve dvou souběžně vedených konfliktech byla pro Kreml příliš náročná.
Co potřebujete vědět o Kazachstánu?Seznam Zprávy ke krizi v Kazachstánu připravily sérii textů věnujících se různým aspektům dění.
Jak velký problém může být revoluce v Kazachstánu, si můžete přečíst v této analýze.Co může následovat, se v rozhovoru pokusil odhadnout Jan Šír, specialista na politický, bezpečnostní a energetický vývoj v postsovětském prostoru.Vysvětlení, kdo je bývalý prezident Nursultan Nazarbajev, nabízí jeho profil.Na Ukrajině nyní panují k protestujícím Kazachům velké sympatie, říká ukrajinská nezávislá novinářka Maria Vareniková: „Když začala revoluce v Bělorusku, byli Ukrajinci trochu zklamaní, protože byli přesvědčení, že Bělorusové ničeho nedosáhnou. Bylo to příliš umírněné a pozitivní. Lidé říkali, že takovým způsobem se Ruska zbavit nelze. Když to začalo drsně v Kazachstánu, lidé si říkali, že Kazaši dělají dobře a jdou si za svým,“ řekla v telefonickém rozhovoru Seznam Zprávám.
„Na ukrajinské politické scéně zazněly komentáře, že jsme měli pravdu, když jsme se snažili zbavit ruského vlivu a nevstoupili do obchodního svazku s Ruskem a dalšími postsovětskými státy,“ říká novinářka s tím, že Ukrajinci nyní hodně vtipkují o tom, kam teď vlastně Putin pošle vojáky i jaderné zbraně. „Myslím, že dění v Kazachstánu ruskou politiku určitě ovlivní, jen zatím nevíme, jakým způsobem,“ dodává.
Putinovi se daří v Bělorusku, teď si podmanil i KazachstánDavid Stulík, analytik think thanku Evropské hodnoty, pak považuje současné dění v Kazachstánu za součást jednoho velkého procesu: „Je nutné vycházet z toho, co říká Putin doma v Rusku. On říká, že je nutno obnovit Rusko v jeho historických hranicích… Letos pak upřesnil, že těmi historickými hranicemi myslí Sovětský svaz. On doslova sbírá zpátky státy bývalého SSSR, a to se mu bohužel daří. Podobně jako se mu to podařilo v Bělorusku, se mu to teď daří i v Kazachstánu,“ domnívá se.
Právě Ukrajina je v tomto směru podle Stulíka pro Rusko bolavým místem. Analytik přitom nevěří, že by Kreml plánoval invazi, o níž se mluví. Ta by totiž byla spojená s velkým počtem obětí na ruské straně, což si podle něj Putin nyní nemůže dovolit kvůli špatné sociální a ekonomické situaci.
„Kdyby se najednou z Ukrajiny začaly vozit stovky rakví s ruskými vojáky, bylo by to podobné jako za války v Afghánistánu nebo první čečenské války,“ říká. Putin se podle něj snaží získat státy pokud možno bez většího násilí, což se mu v případě Kazachstánu daří.
„Myslím, že v Kazachstánu je de facto rozhodnuto, zbytek té špinavé práce udělá kazašská armáda,“ domnívá se. Dalším významným faktorem, o nějž Rusku šlo, bylo také zbavit se Nursultana Nazarbajeva. „On si vždy držel Rusko od sebe, to Putinovi vždy vadilo.“ Kasym-Žomart Tokajev, který byl jmenován Nazarbajevem, teď bude mít absolutní moc, ale bude závislý na Rusku.
Tokajev vyšachoval nepohodlného NazarbajevaNa odstranění „nepohodlného“ Nazarbajeva poukazuje i Emil Aslan: „Po událostech v Kazachstánu posílí osobní Putinova paranoia. Některé indicie nasvědčovaly tomu, že by chtěl někomu předat moc a zůstal by v podobném formátu, v jakém fungoval Nazarbajev. Teď to asi přehodnotí, protože se zdá, že Tokajev Nazarbajeva vyšachoval.“
Pokud by měl Aslan určit, která země je pro Rusko důležitější, vsadil by na Ukrajinu: „Pro Rusy má větší symbolický význam, ale také hraničí s členy NATO a je to významná slovanská země.“ Jisté ale je, že „zpacifikování“ Kazachstánu je pro Putina mnohem snazší - země má méně obyvatel a je vůči Rusku podstatně vstřícnější než Ukrajina.
Stulík, který žil v minulosti na Ukrajině a zažil tamní Majdan, také pochybuje o tom, že veškeré dění v Kazachstánu bylo zcela spontánní. Protesty Kazachů v ulicích ano, ne už ale bandy rabující v metropoli Almaty obchody: „To byly skupiny jednotně vypadajících sportovně oblečených mladých mužů. Vypadali jako fighteři ze sportovních klubů, které má v postsovětských zemích pod sebou obvykle policie. Myslím, že tihle lidé, prezentovaní jako teroristé, mohou být ve skutečnosti vládní provokatéři.“
Nesedí mu ani dvojnásobné zvýšení ceny plynu, s nímž přišla kazašská vláda v zimě a ve chvíli, kdy prý nebylo až tak potřeba. Ale i další věci: „Arménský premiér Pašinjan prosil za války o Náhorní Karabach ODKB (Organizace Dohody o kolektivní bezpečnosti) 40 dní o pomoc a nedostal ji. Teď v sedm večer požádal Tokajev o pomoc a v 11 večer ji dostal.“
Ukrajinský server Kyiv Post pak poukazuje na to, že dopady nestability v Kazachstánu pro Ukrajinu mohou být i negativní. Středoasijská republika je významným producentem ropy, zemního plynu i uranu. Pokud by se kvůli současným nepokojům tamní produkce narušila nebo dokonce zastavila, pocítily by to růstem cen i evropské ekonomiky. A Ukrajina je v rámci trhu s energiemi důležitou tranzitní zemí. Navíc je její ekonomika velice křehká a případné otřesy cen energií by mohly vyvolat sociální protesty a vést až k pádu vlády.
Kazachstán: Mohlo by vás zajímatOtázky a odpovědi: Jak velký problém může být revoluce v Kazachstánu
Rozhovor: Jak číst situaci v Kazachstánu s expertem na vývoj v postsovětském prostoru Janem Šírem
Svědectví z místa: Dění v Almaty popisuje Kazaška Zari
Videoreportáž: V Almaty se stále střílí, budovy hoří
Fotografie: Snímky z 5. ledna, snímky z 6. ledna

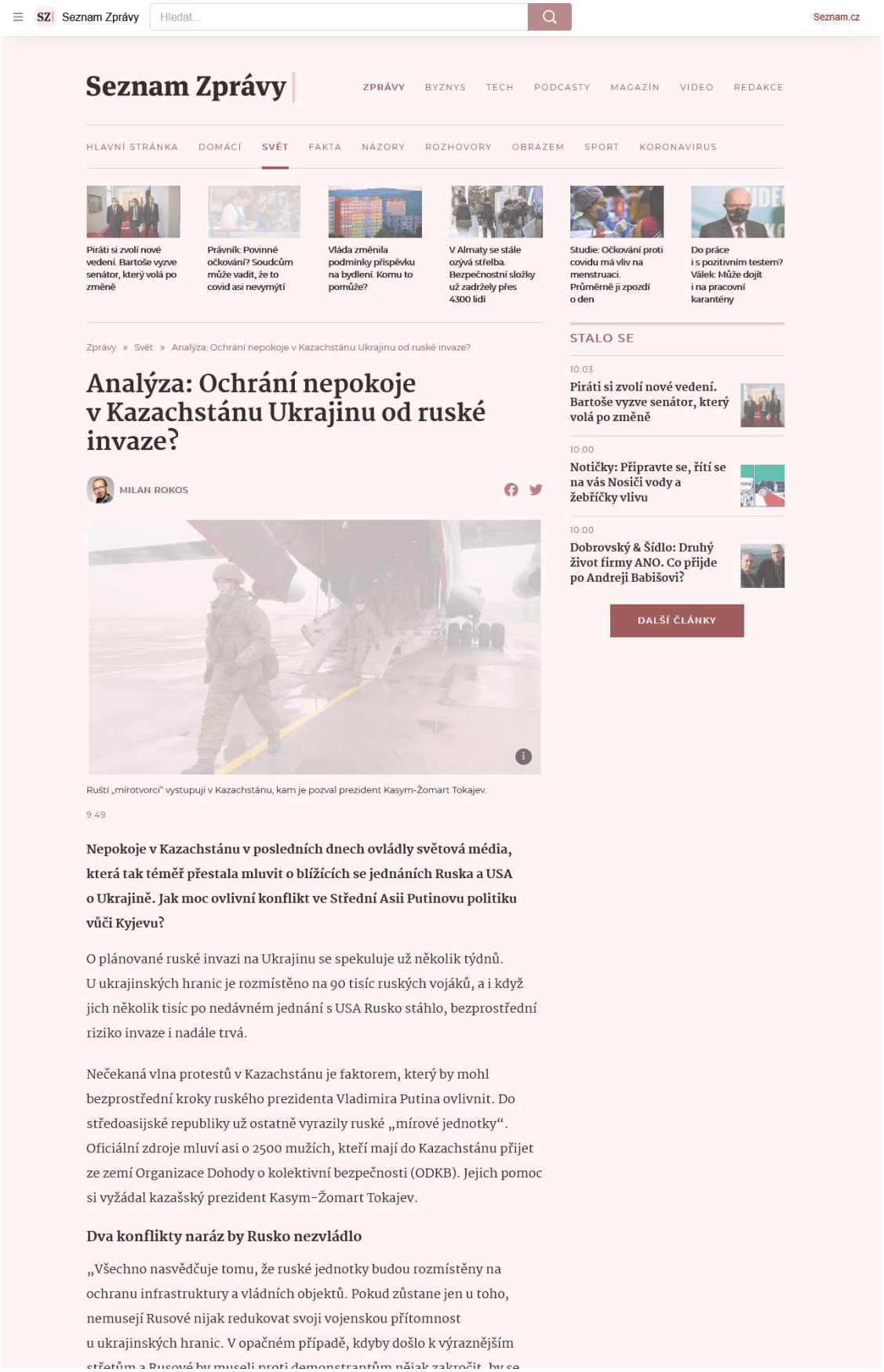

Zpět

Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: cz.sputniknews.com, Autor: Alena Novotná, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 15:08, Celková návštěvnost: 3 010 000, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Lipavský? Slabý čajíček! Piráti mají lepší kádry. Jejich kandidát na náměstka ministryně obrany vyzývá k vyslání elitní jednotky české armády na Ukrajinu. Maskáče ale nenavleče.

Když se zřizovala vláda Petra Fialy, velkým zádrhelem byla kandidatura Jana Lipavského na ministra zahraničních věcí. Pan prezident Miloš Zeman otevřeně řekl proč: nemá kvalifikaci a je, to už je naše interpretace Zemanových slov, neřízená střela v mezinárodních vztazích.
Jenže Jan Lipavský není nic proti jinému expertovi od Pirátů. Lipavský je proti němu beránek. Na scénu přichází Petr Boháček.
„Možným adeptem je Petr Boháček. Vegan, který sám sebe nazývá extrémním levičákem. Podle některých jeho dosavadních výroků lze očekávat, že by se v případě jmenování mohl snadno dostávat do střetů nejen s politikou konzervativní pravicové ministryně Jany Černochové , ale i s obecným konsenzem armády, politiků a vojenských expertů na budování armády, který se v České republice za dlouhá léta vytvořil. Jde například o otázku tzv. Palestiny, resp. politice vůči státu Izrael, ale nejen," píše dobře informovaný web Security Magazín.
Pojďme se zaměřit na to „nejen". Mistr Boháček totiž chce vytáhnout proti Rusku. Evropa by prostřednictvím české armády měla vyvinout tlak na Moskvu a pohrozit jí pěstičkou.
„Biden s Putinem spolu budou jednat v lednu o osudu Evropy, defakto bez nás. My ale nemusíme sedět s rukama v klíně a čekat. Pokud chce Putin situaci eskalovat mobilizací na hranicích, ministryně obrany Jana Černochová může jen nezávazně poslat naši brigádu rychlého nasazení se projet po Ukrajině," napsal Boháček na Twitteru.
Odhlédněme od toho, že o nasazení české armády nerozhoduje ministr obrany, což by měl možný náměstek tohoto úřadu vědět. Dokážete si představit tu situaci, kdy česká jednotka na Pandurech jede strašit na Ukrajinu? Dojede vůbec? Co by se stalo, kdyby naši vojáci na Donbasu zabloudili za bojovou linii a vyprovokovali konflikt?
To jsou otázky, které si pokládá rozumný člověk. Pirátský kandidát chce ukázat náznak svalů medvědovi, který by ho slupl k svačině.
Ano, teď je módní se co nejostřeji vymezit proti Rusku a ukázat tím vlastní sílu, zvednout si zvadlé sebevědomí. O důsledcích nikdo nepřemýšlí. A ty jsou takové, že se západ a Rusko dostaly do situace, kdy se hovoří o červených linkách a horkém konfliktu. Proto USA a NATO jednají s Ruskem o bezpečnostních zárukách. A začalo to v 90. letech podobnými provokacemi západních politiků, jaké vyslovil Boháček...
A to už nepíšeme o tom, že podobné výroky jsou proti slibu premiéra Petra Fialy, který dal panu prezidentovi Zemanovi, zkrotit pirátské nápady v zahraniční politice.
O pirátském kandidátovi na náměstka ministra obrany Sputnik hovořil s Bronislavem Kalvodou , předsedou oblastní organizace SPD Semily a zastupitelem města Jilemnice.
Kalvoda : Tak to je vskutku úsměvné. Vyjádření jakéhokoliv Piráta na téměř všechna horká témata, zejména ohledně naší obrany a bezpečnosti, jsou naprosto scestná a zavádějící. Pan Boháček zpochybňuje řadu základních priorit, kterými se dlouhodobě řídí Česká republika. Ať to je podpora státu Izrael proti palestinským teroristům, od něhož nakupujeme řadu nových zbraní, systémů či technologií, nebo ale také funkci pana prezidenta Miloše Zemana coby vrchního velitele Ozbrojených sil ČR, kterého tento levicový extrémista označuje za ruského agenta. V podstatě od těchto lidí slyšíme stále stejnou písničku. Naše armáda by se v první řadě měla intenzivně připravovat k obraně naší vlastní země, podporovat při nákupu nových zbraní, techniky a dalšího vojenského vybavení zejména náš tuzemský průmysl a rozhodně si nehrát kdekoliv ve světě na strážce světového pořádku pod velením agresivních Spojených států nebo Turecka. Tedy zeměmi, které mají ve velení NATO největšího zastoupení a rozpoutávají kontraproduktivní konflikty po celém světě. Ostatně z agresivního a nesmyslného angažmá členských zemí NATO v severní Africe a na Blízkém východě vzplál ve své podstatě Islámský stát*, který musela eliminovat paradoxně až ruská armáda a její místní spojenci.
V Afghánistánu, kde jsme přes 20 let šířili západní demokracii, převzalo moc extrémistické hnutí Tálibán**, NATO kapitulovalo, zanechajíc nepříteli téměř veškeré vybavení, techniku a moderní zbraně, nakonec uteklo. Nechápu tedy, proč by naše brigáda rychlého nasazení měla jezdit někde po Ukrajině, která je naprosto rozvráceným a vykradeným státem, uctívají zde válečného zločince Banderu a na mnoha místech zde jsou vidět nacistické symboly a vlajky. Ukrajinu si tedy musí dát v prvé řadě do pořádku zejména Ukrajinci a národnostní menšiny, které tam žijí a pracují. Lidé na Donbase tak již učinili. Pan Boháček by se měl tedy hlavně zamyslet, proč ti obyčejní dělníci, havíři nebo zemědělci z oblasti Luhanska a Doněcka pustili z rukou pracovní nářadí, které vyměnili za samopaly, kulomety a odstřelovačské pušky.
Piráti chtějí definitivně pohřbít českou zahraniční politiku, nebo opravdu chtějí ve své naivitě vyhlásit Rusku válku?
Domnívám se, že ve své naivitě obojí dvojí. Je to nová generace, které měla vždy všeho plný dostatek. Respektive těží a žijí z toho, co pracně vybudovaly tvrdě předchozí generace. Mnohým těmto levicovým extrémistům přistávají každý měsíc sociální dávky z velmi štědrého systému, který je dnes prokazatelně chybně nastaven. Tito lidé tak žijí naprosto odtrženi od skutečné reality. Jak je známo z veřejně dostupných informací, tak pan Boháček vystudoval obor Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College (titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal. Ekonomický stav organizace je nicméně kvůli nezveřejnění výročních zpráv a účetních závěrek netransparentní. Představte si, kdyby takovéto nejasnosti pluly okolo někoho z SPD. Zajisté by nás už všichni křižovali, včetně veřejnoprávních médií.
Současná protiruská propaganda těmto lidem navíc dokonale vymyla mozky. Dnes jsme totiž soustavně jednostrannou propagandou přesvědčováni o tom, že vše co je ruské, je špatné a zlo přichází z východu. Ono tomu tak skutečně ale dávno není. Ruské aktivity na oběžné dráze, pravidelné lety k Mezinárodní vesmírné stanici nebo konec konců likvidace teroristů v Sýrii, nebo například používání naprosto nových technologií elektronického boje jsou toho jasným důkazem. Také představa, že by například pirátský ministr zahraničí Lipavský jednal někde ve světě se svým ruským protějškem Lavrovem, mne celkem děsí.
Navíc když se podíváme zpětně do historie, tak s údivem zjistíme, že Rusko války nezačíná, ale většinou je s vítězstvím vždy úspěšně ukončí. A to i za cenu svých obrovských ztrát. Jak materiálních, tak lidských. Takže pirátská naivita a lehkomyslnost by mohly zpřetrhat poslední vazby s touto zemí, které nám po předchozích vládách ještě zbyly. A již nyní jsme na seznamu nepřátelských zemí. Já tedy rozhodně nedoporučuji vzbudit ruského medvěda. Ostatně Česká republika má svých problémů víc než dost, které musíme v prvé řadě vyřešit. Čelíme totiž mnoha krizím zároveň. Připomínám, že naše vlastenecké hnutí SPD není proruské, pročeské, probruselské nebo proamerické. Jsme pročeští vlastenci, kteří si uvědomují, že je třeba udržovat dobré vztahy se všemi mocnostmi a pokud možno s co největším počtem zemí, se kterými budeme mít vzájemně prospěšné obchodní a ekonomické vztahy.
Dokážete si představit, že by Česko opravdu vyslalo vojáky na Ukrajinu?
Tak to se mi zdá velmi nepravděpodobné. Naštěstí Ukrajina není v NATO, i když o to velmi usiluje. O vyslání ozbrojených sil do zahraničí, natož brigády, naštěstí nerozhoduje jenom možný náměstek ministra obrany a ani samotná paní ministryně obrany.

Tak doufejme, že zvítězí selský rozum a naši vojáci se Ukrajině vyhnou velkým obloukem. Přibližovat se soustavně k hranicím Ruska by pro nás bylo naprosto kontraproduktivní. Po nepřímých důkazech ohledně kauzy Vrbětice by to bylo skutečně jen zbytečné přilévání oleje do ohně. Rusko je dnes obklíčeno základnami NATO téměř podél celé své nekonečné hranice. Na Ukrajině již dnes operují americké, francouzské nebo britské jednotky. Soustavné provokace v Černém moři ze strany NATO jsou na denním pořádku. Obávám se, že Rusům již došla trpělivost a jednoho dne by mohl pomyslný pohár trpělivosti opravdu přetéct. Jedno však je jisté, pokud nakonec dojde ke jmenování Petra Boháčka náměstkem ministra obrany, bude vedení tohoto resortu názorově nekonzistentní, a on jakožto náměstek bude trnem v oku našemu mnohaletému spojenci Izraeli. České republice to tedy vůbec neprospěje.
*Teroristická organizace zakázaná v Rusku
** Nachází se pod sankcemi OSN za teroristické aktivity

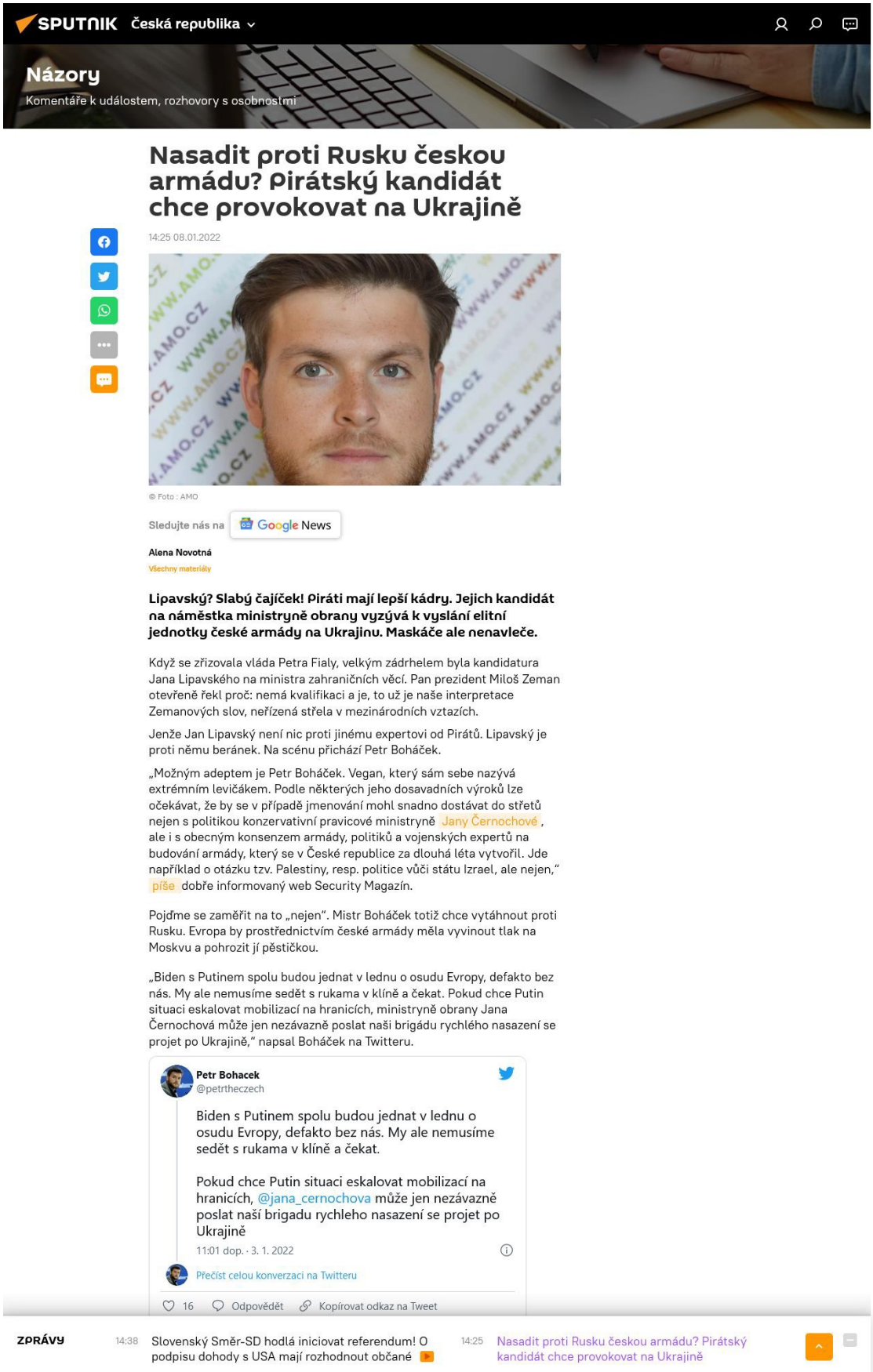

Zpět

Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: pokec24.cz, Autor: Josh-Xy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 20:24, Celková návštěvnost: 57 180, RU / měsíc: 3 626, RU / den: 259, AVE: 250,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

nezařazené josh-xy žádný komentář Lipavský? Slabý čajíček! Piráti mají lepší kádry.

Jejich kandidát na náměstka ministryně obrany vyzývá k vyslání elitní jednotky české armády na Ukrajinu. Maskáče ale nenavleče.Když se zřizovala vláda
Petra Fialy, velkým zádrhelem byla kandidatura Jana Lipavského na ministra zahraničních věcí. Pan prezident Miloš Zeman otevřeně řekl proč: nemá kvalifikaci a je, to už je naše interpretace Zemanových slov, neřízená střela v mezinárodních vztazích.Jenže Jan Lipavský není nic proti jinému expertovi od Pirátů. Lipavský je proti němu beránek. Na scénu přichází Petr Boháček.„Možným adeptem je Petr Boháček. Vegan, který sám sebe nazývá extrémním levičákem.
Podle některých jeho dosavadních výroků lze očekávat, že by se v případě jmenování mohl snadno dostávat do střetů nejen s politikou konzervativní pravicové ministryně Jany Černochové , ale i s obecným konsenzem armády, politiků a vojenských expertů na budování armády, který se v České republice za dlouhá léta vytvořil. Jde například o otázku tzv.
Palestiny, resp. politice vůči státu Izrael, ale nejen," píše dobře informovaný web Security Magazín.Pojďme se zaměřit na to „nejen". Mistr Boháček totiž chce vytáhnout proti Rusku. Evropa by prostřednictvím české armády měla vyvinout tlak na Moskvu a pohrozit jí pěstičkou.„Biden s Putinem spolu budou jednat v lednu o osudu Evropy, defakto bez nás. My ale nemusíme sedět s rukama v klíně a čekat.
Pokud chce Putin situaci eskalovat mobilizací na hranicích, ministryně obrany Jana Černochová může jen nezávazně poslat naši brigádu rychlého nasazení se projet po Ukrajině," napsal Boháček na Twitteru.
Odhlédněme od toho, že o nasazení české armády nerozhoduje ministr obrany, což by měl možný náměstek tohoto úřadu vědět. Dokážete si představit tu situaci, kdy česká jednotka na Pandurech jede strašit na Ukrajinu? Dojede vůbec? Co by se stalo, kdyby naši vojáci na Donbasu zabloudili za bojovou linii a vyprovokovali konflikt?
To jsou otázky, které si pokládá rozumný člověk. Pirátský kandidát chce ukázat náznak svalů medvědovi, který by ho slupl k svačině.Ano, teď je módní se co nejostřeji vymezit proti Rusku a ukázat tím vlastní sílu, zvednout si zvadlé sebevědomí. O důsledcích nikdo nepřemýšlí. A ty jsou takové, že se západ a Rusko dostaly do situace, kdy se hovoří o červených linkách a horkém konfliktu. Proto USA a NATO jednají s Ruskem o bezpečnostních zárukách. A začalo to v 90. letech podobnými provokacemi západních politiků, jaké vyslovil Boháček…A to už nepíšeme o tom, že podobné výroky jsou proti slibu premiéra Petra Fialy, který dal panu prezidentovi Zemanovi, zkrotit pirátské nápady v zahraniční politice.
? Lipavský na konferenci ministrů zahraničí NATO vystoupil proti návrhům bezpečnostních záruk Ruska ?? Nový český ministr zahraničí Jan Lipavský se účastnil své první konference ministrů zahraničí NATO. Cílem konference byla koordinace postojů a příprava na jednání s Ruskem.
Na webové stránce resortu zahraničí stojí, že ministr Lipavský se svými protějšky ze zemí NATO se shodli na tom, že je potřeba podpořit bezpečnost a suverenitu Ukrajiny. Rovněž je potřeba se připravit na další eskalaci situace a vojenský konflikt.
„Jan Lipavský na jednání zdůraznil nutnost deeskalace z ruské strany jako podmínku vyjednávání a odmítl Ruskem prezentované návrhy bezpečnostních záruk jako nepřijatelné. Dle ČR nemohou být Ruskem formulované požadavky východiskem pro jednání," stojí ve zprávě ministerstva. t.me/sputnikcesko/2522
O pirátském kandidátovi na náměstka ministra obrany Sputnik hovořil s Bronislavem Kalvodou , předsedou oblastní organizace SPD Semily a zastupitelem města Jilemnice. Kalvoda : Tak to je vskutku úsměvné. Vyjádření jakéhokoliv Piráta na téměř všechna horká témata, zejména ohledně naší obrany a bezpečnosti, jsou naprosto scestná a zavádějící.
Pan Boháček zpochybňuje řadu základních priorit, kterými se dlouhodobě řídí Česká republika. Ať to je podpora státu Izrael proti palestinským teroristům, od něhož nakupujeme řadu nových zbraní, systémů či technologií, nebo ale také funkci pana prezidenta Miloše Zemana coby vrchního velitele Ozbrojených sil ČR, kterého tento levicový extrémista označuje za ruského agenta. V podstatě od těchto lidí slyšíme stále stejnou písničku.
Naše armáda by se v první řadě měla intenzivně připravovat k obraně naší vlastní země, podporovat při nákupu nových zbraní, techniky a dalšího vojenského vybavení zejména náš tuzemský průmysl a rozhodně si nehrát kdekoliv ve světě na strážce světového pořádku pod velením agresivních Spojených států nebo Turecka.
Tedy zeměmi, které mají ve velení NATO největšího zastoupení a rozpoutávají kontraproduktivní konflikty po celém světě. Ostatně z agresivního a nesmyslného angažmá členských zemí NATO v severní Africe a na Blízkém východě vzplál ve své podstatě Islámský stát*, který musela eliminovat paradoxně až ruská armáda a její místní spojenci.V Afghánistánu, kde jsme přes 20 let šířili západní demokracii, převzalo moc extrémistické hnutí Tálibán**, NATO kapitulovalo, zanechajíc nepříteli téměř veškeré vybavení, techniku a moderní zbraně, nakonec uteklo.
Nechápu tedy, proč by naše brigáda rychlého nasazení měla jezdit někde po Ukrajině, která je naprosto rozvráceným a vykradeným státem, uctívají zde válečného zločince Banderu a na mnoha místech zde jsou vidět nacistické symboly a vlajky. Ukrajinu si tedy musí dát v prvé řadě do pořádku zejména Ukrajinci a národnostní menšiny, které tam žijí a pracují. Lidé na Donbase tak již učinili. Pan Boháček by se měl tedy hlavně zamyslet, proč ti obyčejní dělníci, havíři nebo zemědělci z oblasti Luhanska a Doněcka pustili z rukou pracovní nářadí, které vyměnili za samopaly, kulomety a odstřelovačské pušky. Piráti chtějí definitivně pohřbít českou zahraniční politiku, nebo opravdu chtějí ve své naivitě vyhlásit Rusku válku?
Domnívám se, že ve své naivitě obojí dvojí. Je to nová generace, které měla vždy všeho plný dostatek. Respektive těží a žijí z toho, co pracně vybudovaly tvrdě předchozí generace. Mnohým těmto levicovým extrémistům přistávají každý měsíc sociální dávky z velmi štědrého systému, který je dnes prokazatelně chybně nastaven. Tito lidé tak žijí naprosto odtrženi od skutečné reality. Jak je známo z veřejně dostupných informací, tak pan Boháček vystudoval obor Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College (titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal. Ekonomický stav organizace je nicméně kvůli nezveřejnění výročních zpráv a účetních závěrek netransparentní. Představte si, kdyby takovéto nejasnosti pluly okolo někoho z SPD.
Zajisté by nás už všichni křižovali, včetně veřejnoprávních médií.Současná protiruská propaganda těmto lidem navíc dokonale vymyla mozky. Dnes jsme totiž soustavně jednostrannou propagandou přesvědčováni o tom, že vše co je ruské, je špatné a zlo přichází z východu. Ono tomu tak skutečně ale dávno není. Ruské aktivity na oběžné dráze, pravidelné lety k Mezinárodní vesmírné stanici nebo konec konců likvidace teroristů v Sýrii, nebo například používání naprosto nových technologií elektronického boje jsou toho jasným důkazem. Také představa, že by například pirátský ministr zahraničí Lipavský jednal někde ve světě se svým ruským protějškem Lavrovem, mne celkem děsí.
Lipavský o vztazích mezi RF a ČR: Já se budu zabývat tím, jakým způsobem je můžeme restartovat ? Nový český ministr zahraničí Jan Lipavský (Piráti) považuje za prioritní udržet v jednotě členské státy EU a NATO, a to ve vztahu vůči Rusku. Nemá však na mysli společně jednat silou, ale jednoznačně.
O tomto promluvil Lipavský na své první zahraniční pracovní cestě, které vedla do Bratislavy. Zde se Lipavský sešel se svým slovenským kolegou Ivanem Korčokem.
V návrhu o nových bezpečnostních zárukách, který předložila Moskva USA a NATO, stojí také požadavek, že Moskva žádá, aby

se NATO nerozšířilo o Ukrajinu.
„Jednotný postoj, který bude respektován v Moskvě, to je z hlediska České republiky hlavní bezpečnostní garance, jakým způsobem my můžeme přispět k řešení. Neříkám, že ta pozice nutně musí být silová, stačí, aby byla jednoznačná," podotkl -? Lipavský rovněž uvedl, že se zaměří na vztah mezi Českem a Ruskem. Dle jeho vyjádření je tento vztah velmi rozladěný. ? „Já se budu zabývat tím, jakým způsobem je můžeme restartovat, povýšit. Je to situace velmi nekomfortní, kdy spolu představitelé exekutivy nehovoří," doplnil.
t.me/sputnikcesko/2088
Navíc když se podíváme zpětně do historie, tak s údivem zjistíme, že Rusko války nezačíná, ale většinou je s vítězstvím vždy úspěšně ukončí. A to i za cenu svých obrovských ztrát. Jak materiálních, tak lidských. Takže pirátská naivita a lehkomyslnost by mohly zpřetrhat poslední vazby s touto zemí, které nám po předchozích vládách ještě zbyly. A již nyní jsme na seznamu nepřátelských zemí. Já tedy rozhodně nedoporučuji vzbudit ruského medvěda.
Ostatně Česká republika má svých problémů víc než dost, které musíme v prvé řadě vyřešit. Čelíme totiž mnoha krizím zároveň. Připomínám, že naše vlastenecké hnutí SPD není proruské, pročeské, probruselské nebo proamerické. Jsme pročeští vlastenci, kteří si uvědomují, že je třeba udržovat dobré vztahy se všemi mocnostmi a pokud možno s co největším počtem zemí, se kterými budeme mít vzájemně prospěšné obchodní a ekonomické vztahy. Dokážete si představit, že by Česko opravdu vyslalo vojáky na Ukrajinu? Tak to se mi zdá velmi nepravděpodobné.
Naštěstí Ukrajina není v NATO, i když o to velmi usiluje. O vyslání ozbrojených sil do zahraničí, natož brigády, naštěstí nerozhoduje jenom možný náměstek ministra obrany a ani samotná paní ministryně obrany. Tak doufejme, že zvítězí selský rozum a naši vojáci se Ukrajině vyhnou velkým obloukem. Přibližovat se soustavně k hranicím Ruska by pro nás bylo naprosto kontraproduktivní. Po nepřímých důkazech ohledně kauzy Vrbětice by to bylo skutečně jen zbytečné přilévání oleje do ohně. Rusko je dnes obklíčeno základnami NATO téměř podél celé své nekonečné hranice.
Na Ukrajině již dnes operují americké, francouzské nebo britské jednotky. Soustavné provokace v Černém moři ze strany NATO jsou na denním pořádku. Obávám se, že Rusům již došla trpělivost a jednoho dne by mohl pomyslný pohár trpělivosti opravdu přetéct. Jedno však je jisté, pokud nakonec dojde ke jmenování Petra Boháčka náměstkem ministra obrany, bude vedení tohoto resortu názorově nekonzistentní, a on jakožto náměstek bude trnem v oku našemu mnohaletému spojenci Izraeli. České republice to tedy vůbec neprospěje.*Teroristická organizace zakázaná v Rusku** Nachází se pod sankcemi OSN za teroristické aktivity
https://bit.ly/31C3QZY
hlasy
Ohodnotit příspěvek

nezařazené

Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině

8. 1. 2022 josh-xy žádný komentář

Lipavský? Slabý čajíček! Piráti mají lepší kádry. Jejich kandidát na náměstka ministryně obrany vyzývá k vyslání elitní jednotky české armády na Ukrajinu. Maskáče ale nenavleče.Když se zřizovala vláda

Petra Fialy, velkým zádrhelem byla kandidatura Jana Lipavského na ministra zahraničních věcí. Pan prezident Miloš Zeman otevřeně řekl proč: nemá kvalifikaci a je, to už je naše interpretace Zemanových slov, neřízená střela v mezinárodních vztazích.Jenže Jan Lipavský není nic proti jinému expertovi od Pirátů. Lipavský je proti němu beránek. Na scénu přichází Petr Boháček.„Možným adeptem je Petr Boháček. Vegan, který sám sebe nazývá extrémním levičákem.

Podle některých jeho dosavadních výroků lze očekávat, že by se v případě jmenování mohl snadno dostávat do střetů nejen s politikou konzervativní pravicové ministryně Jany Černochové, ale i s obecným konsenzem armády, politiků a vojenských expertů na budování armády, který se v České republice za dlouhá léta vytvořil. Jde například o otázku tzv.

Palestiny, resp. politice vůči státu Izrael, ale nejen," píše dobře informovaný web Security Magazín.Pojďme se zaměřit na to „nejen". Mistr Boháček totiž chce vytáhnout proti Rusku. Evropa by prostřednictvím české armády měla vyvinout tlak na Moskvu a pohrozit jí pěstičkou.„Biden s Putinem spolu budou jednat v lednu o osudu Evropy, defakto bez nás. My ale nemusíme sedět s rukama v klíně a čekat.

Pokud chce Putin situaci eskalovat mobilizací na hranicích, ministryně obrany Jana Černochová může jen nezávazně poslat naši brigádu rychlého nasazení se projet po Ukrajině," napsal Boháček na Twitteru.

> Biden s Putinem spolu budou jednat v lednu o osudu Evropy, defakto bez nás. My ale nemusíme sedět s rukama v klíně a čekat.
>
> Pokud chce Putin situaci eskalovat mobilizací na hranicích, @jana_cernochova může jen nezávazně poslat naší brigadu rychleho nasazení se projet po Ukrajině
>
> — Petr Bohacek (@petrtheczech) January 3, 2022

Odhlédněme od toho, že o nasazení české armády nerozhoduje ministr obrany, což by měl možný náměstek tohoto úřadu vědět. Dokážete si představit tu situaci, kdy česká jednotka na Pandurech jede strašit na Ukrajinu? Dojede vůbec? Co by se stalo, kdyby naši vojáci na Donbasu zabloudili za bojovou linii a vyprovokovali konflikt?

To jsou otázky, které si pokládá rozumný člověk. Pirátský kandidát chce ukázat náznak svalů medvědovi, který by ho slupl k svačině.Ano, teď je módní se co nejostřeji vymezit proti Rusku a ukázat tím vlastní sílu, zvednout si zvadlé sebevědomí. O důsledcích nikdo nepřemýšlí. A ty jsou takové, že se západ a Rusko dostaly do situace, kdy se hovoří o červených linkách a horkém konfliktu. Proto USA a NATO jednají s Ruskem o bezpečnostních zárukách. A začalo to v 90. letech podobnými provokacemi

Hledat

Nejnovější příspěvky

- Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině
- O čem se mlčí – Alena Vitásková
- Pfizer covid očkování způsobuje více škody než užitku, aneb jak Pfizer manipuloval své studie
- Moskva vrací úder Blinkenově „hodině dějepisu"
- Zatímco Kazachstán hoří kvůli nerovnosti, bohatství elity je v bezpečí v Londýně
- Vnucované očkování na vrcholu epidemie připomínalo vakcinační jarmark, kde nešlo o zdraví lidí, ale o byznys
- Kazašský prezident povolil použití smrtící síly „bez varování" proti demonstrantům

Nejnovější komentáře

- Buchtik: Zatímco Kazachstán hoří kvůli nerovnosti, bohatství elity je v bezpečí v Londýně
- ZRX1200: Pfizer covid očkování způsobuje více škody než užitku, aneb jak Pfizer manipuloval své studie
- scipio: Moskva vrací úder Blinkenově „hodině dějepisu"
- Milmas: Moskva vrací úder Blinkenově „hodině dějepisu"
- ZMann: Zatímco Kazachstán hoří kvůli nerovnosti, bohatství elity je v bezpečí v Londýně
- Jiří: Ruskem vedený blok odhaluje, zda mírové jednotky použijí v Kazachstánu smrtící sílu
- ZPB: Pfizer covid očkování způsobuje více škody než užitku, aneb jak Pfizer manipuloval své studie
- BBRAD: Moskva vrací úder Blinkenově „hodině dějepisu"
- Pavel: Moskva vrací úder Blinkenově „hodině dějepisu"
- jara: Pfizer covid očkování způsobuje více škody než užitku, aneb jak Pfizer manipuloval své studie
- ja-ra: Pfizer covid očkování způsobuje více škody než užitku, aneb jak Pfizer manipuloval své studie
- Kuky: Moskva vrací úder Blinkenově „hodině dějepisu"

Archivy

Vybrat měsíc

Leden 2022

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
					1	2
3	4	5	6	7	8	9

Zpět

Setrvání Bartoše v čele Pirátů považuje politolog za logické URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 08.01.2022, Zdroj: globe24.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 20:47, Celková návštěvnost: 275 320, RU / měsíc: 1 122 744, RU / den: 84 569, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,94

Dnešní znovuzvolení Ivana Bartoše předsedou Pirátů považuje politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu za logický výsledek poté, co strana nedávno schválila vstup do vlády.

Mrklas ČTK řekl, že Bartošův mandát považuje za silný, i když na on-line jednání celostátního fóra dostal výstrahu zvolením až ve druhém kole.
Podle politologa Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy vnímá členská základna výsledek strany ve volbách kriticky, ale situaci nechtěla řešit radikálním obratem.
Vítězství ve druhém kole je pro Bartoše jistou výstrahou, ale jeho mandát ve druhém kole byl silný. Představuje podle Mrklase umírněný a hlavní proud ve straně. "Je to asi logický výsledek po tom, co Piráti po relativně nedávném volebním debaklu schválili vstup do vlády. Po dvou měsících to úplně zrevidovat změnou předsedy, to si nedovedu představit," uvedl.
Mlejnek ČTK napsal, že pnutí před sjezdem i výsledek volby svědčí o tom, že členská základna vnímá volební výsledek a působení strany v kampani dost kriticky. "Nicméně nechce situaci řešit nějakým radikálním obratem, spíše dílčími změnami," uvedl. Bartoš podle něj obhájil pozici relativně s přehledem, ale v podstatě neměl rovnocenného vyzyvatele. "Přes všechny chyby a nedostatky je pořád vlastně jediným pirátským politikem s parametry lídra," dodal.
Zvolení náměstkyně hejtmana Vysočiny Hany Hajnové druhou místopředsedkyní podle Mlejnka vypovídá o tom, že Piráti vnímají nadcházející komunální volby jako klíčové pro svůj další rozvoj. "Napětí mezi pragmatismem, snahou o praktické výsledky ve vládním působení a více ideovým a spíše liberálně-levicovým, nikoliv liberálně-středovým proudem, však bude pokračovat," uvedl. Očekává další jiskření těchto proudů ve straně.
Důsledný boj některých členů strany proti kumulaci funkcí, podle kterého by pirátští poslanci neměli být současně ministry, ale například ani ve vedení strany, považuje Mrklas za naivní. "Vůbec neodpovídá realitě. Neznám případ z poslední doby odkudkoliv ze světa, že by to mohlo fungovat," míní. Aby vládní stranu vedl někdo mimo Sněmovnu nedává smysl. "Pro část radikálnějších sympatizantů to může znít zajímavě, ale základ elektorátu Pirátů jsou relativně standardní lidé, kteří chtějí, aby jako vládní strana byli vidět a plnili svůj program," dodal.
Piráti podle Mrklase do vlády museli vstoupit z pragmatických důvodů, protože se čtyřmi poslanci lze těžko něco prosazovat z opozice. "Ale nevěřím tomu, že můžou zůstat po čtyři roky členy vládní koalice," uvedl. Piráti podle něj musí být ve vládě ofenzivní a přicházet se svými návrhy. "A jednoho dne, kdy zjistí, že je nemohou prosadit, tak bude čas opustit vládu a odejít do opozice," míní. Pro další vývoj strany bude podle něj také důležité, zda letos přijde o své dosud nejatraktivnější místo pražského primátora, které zastává Zdeněk Hřib.
V posledních dnech před dnešním jednáním dominovaly diskusi o Pirátech reakce na vyjádření kandidátky na předsedkyni Jany Michailidu, že její vnitřní přesvědčení je "komunistické ve smyslu původním, demokratickém". "Možná to otevře oči spoustě voličů, kteří doteď vnímali Piráty jako středovou stranu a útoky od (předsedy ANO) Andreje Babiše, že jsou neomarxisté, jen za házení špíny," míní Mrklas.
Připomněl, že původní myšlenky světového pirátského hnutí nemají ke krajní levici daleko. "V podstatě zpochybňuje řadu prvků kapitalismu, soukromého vlastnictví, takže řadu marxistických bodů naplňuje," doplnil Mrklas. Debata však podle něj nebude mít pro stranu fatální dopad. "Právě proto, že si poměrně jasně vybrali Bartoše, což je umírněné centristické křídlo a realistický politik, je určitou garancí, že kurz neulítne někam doleva," uvedl.

Setrvání Bartoše v čele Pirátů považuje politolog za logické

20:20, 08. ledna 2022
Autor: Globe24.cz / ČTK

Dnešní znovuzvolení Ivana Bartoše předsedou Pirátů považuje politolog Ladislav Mrklas z CEVRO Institutu za logický výsledek poté, co strana nedávno schválila vstup do vlády. Mrklas ČTK řekl, že Bartošův mandát považuje za silný, i když na on-line jednání celostátního fóra dostal výstrahu zvolením až ve druhém kole.

0

Ivan Bartoš | foto: Michal Kalášek / INCORP images

Tomáš Verner promluvil o StarDance: Tohle nečekal!

Petra Kvitová: Nepovedený start už hodila za hlavu?!

Bartoš dál povede Piráty! Je to opět velká výzva, řekl vicepremiér

Tečku mají za léčku. V Brně protestovali odpůrci povinného očkování!

PŘEHLED: Gott, Bohdalová a další. Kdo všechno čeká na vyznamenání?

Biatlon má na programu závody smíšených týmů: Jak si vedou Češi?

Rocky přišel o své sídlo? Stallone prodal vilu neméně známé hvězdě!

Těhotná Ewa Farna: Přes Vánoce evidentní změna!

▾reklama

Podle politologa Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy vnímá členská základna výsledek strany ve volbách kriticky, ale situaci nechtěla řešit radikálním obratem.

Vítězství ve druhém kole je pro Bartoše jistou výstrahou, ale jeho mandát ve druhém kole byl silný. Představuje podle Mrklase umírněný a hlavní proud ve straně. "Je to asi logický výsledek po tom, co Piráti po relativně nedávném volebním debaklu schválili vstup do vlády. Po dvou měsících to úplně zrevidovat změnou předsedy, to si nedovedu představit," uvedl.

Mlejnek ČTK napsal, že pnutí před sjezdem i výsledek volby svědčí o tom, že členská základna vnímá volební výsledek a působení strany v kampani dost kriticky. "Nicméně nechce situaci řešit nějakým radikálním obratem, spíše dílčími změnami," uvedl. Bartoš podle něj obhájil pozici relativně s přehledem, ale v podstatě neměl rovnocenného vyzyvatele. "Přes všechny chyby a nedostatky je pořád vlastně jediným pirátským politikem s parametry lídra," dodal.

Zvolení náměstkyně hejtmana Vysočiny Hany Hajnové druhou místopředsedkyní podle Mlejnka vypovídá o tom, že Piráti vnímají nadcházející komunální volby jako klíčové pro svůj další rozvoj. "Napětí mezi pragmatismem, snahou o praktické výsledky ve vládním působení a více ideovým a spíše liberálně-levicovým, nikoliv liberálně-středovým proudem, však bude pokračovat," uvedl. Očekává další jiskření těchto proudů ve straně.

STALO SE

Vicepremiér Bartoš obhájil post šéfa Pirátů, další členové vedení jsou noví

Při nepokojích v Kazachstánu podle vlády zemřelo 44 lidí, 4400 osob bylo zatčeno

V evropských metropolích dnes demonstrovali odpůrci opatření

Policie našla matku živého novorozence nalezeného v kontejneru v Pardubicích

Vědci z NASA ve vesmíru rozvinuli Webbův teleskop, spustí ho asi za pět měsíců

Bartošovi už blahopřáli Rakušan nebo Pekarová Adamová

AFP: V posledním týdnu evidovali ve světě denně na dva miliony nákaz koronavirem

Austrálie ohlásila poprvé více než 100 000 pozitivních testů za den

Američané chtějí Rusům nabídnout zmenšení počtu vojáků na východě Evropy

Děti v Peru se vrátí po dvou letech k prezenční výuce přerušené pandemií

11letá holka brutálně napadena! Slovensko je v šoku!

Špunti na cestě jsou trefa do černého? První reakce mluví za vše!

Pavel Nedvěd našel druhý domov: U Dary Rolins to není!

Omikron a příznaky? Nejčastěji jsou zmiňovány tyto tři symptomy!

Dara Rolins a Pavel Nedvěd: Rozdělil je někdo třetí!

▾reklama

Zpět

V Almaty se stále střílí a centrum města je uzavřené

TV, Datum: 08.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.01.2022 22:01, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 2 072 616,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor
V největším městě Kazachstánu Almaty se podle zahraničních médií stále střílí. Tamní prezident přitom tvrdí, že se situace v zemi uklidňuje.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Přibývá obětí a zadrženo už bylo téměř 5 000 lidí. Mezi nimi i bývalý premiér a bývalý šéf kontrarozvědky Karim Massimov. Údajně se dopustil velezrady.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Do země dál proudí vojáci z Ruska a dalších spřátelených zemí.

Patrik BALCAR, redaktor
Kazachstán po necelém týdnu protestů a bojů. Ohořelé domy, vymlácené výlohy, zničená auta s dírami od střel. V Almaty se stále střílí. Ve městě vyrostly bariéry a lidé nesmějí do centra. Internet a telefony stále většinu času nefungují. Zahraniční novináři potvrzují, že se situace uklidňuje. Stoupá ale počet obětí a spekuluje se o stovkách. Je možné, že se vláda bude snažit čísla záměrně snižovat. Mezi mrtvými je i dvaadvacetiletý student z Izraele.

Stephane DUJARRIC, mluvčí OSN
Musíme zastavit násilí. Protestující by měli demonstrovat pokojně. Vraždění policistů je nepřijatelné. Stejně tak je ale nepřijatelné zabíjení demonstrantů.

Patrik BALCAR, redaktor
Zadrženo už bylo téměř 5 000 lidí a hon na demonstranty pokračuje. Prezident je označuje za teroristy a nechal do nich střílet bez varování.

Kasym-žomart TOKAJEV, kazašský prezident
Hlasy ze zahraničí vyzývají k vyjednávání a mírovému řešení situace. Je to nesmysl. Nebudeme vyjednávat s kriminálníky, vrahy a teroristy. Zlikvidujeme je, co nejrychleji to bude možné.

Patrik BALCAR, redaktor
Obnovit pořádek pomáhají i vojáci z postsovětského paktu Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti. Pomoc přislíbil Kyrgyzstán, Tádžikistán, Bělorusko i Arménie. Nejvíce vojáků ale posílá Rusko. Kazašský prezident si kvůli krizi stále volá s prezidentem Putinem. Podle expertů bude Kazachstán Rusku službu dlužit a Spojené státy prohlásily, že bude těžké Rusy ze země dostat.

Igor KONAŠENKOV, mluvčí ruského ministerstva obrany
Všechny naše nasazené jednotky mají speciální výcvik. V tuhle chvíli plní v Kazachstánu své úkoly a poskytují ochranu důležitým institucím.

Patrik BALCAR, redaktor
Demonstranti netvoří jednolitou skupinu. Některým šlo o ceny plynu, narůstající inflaci nebo zvýšení mezd. Jiným vadí korupce a autoritářský režim.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Té situace využila celá řada dalších elementů včetně různých kriminálních živlů. /ukázka/

Patrik BALCAR, redaktor
Režim zadržel i bývalého premiéra a šéfa kontrarozvědky Karima Massimova. Muž loajální bývalému prezidentovi Nazarbajevovi se údajně dopustil velezrady. Zároveň se spekuluje, že Nazarbajev uprchl z Kazachstánu, což ale bývalý prezident popřel. Možná tak dochází k definitivnímu přesunu moci od Nazarbajeva k současnému prezidentovi Tokajevovi, který situace využije a zbaví se politických konkurentů. Patrik Balcar, televize Nova.

Ano, bude hůř

TV, Datum: 09.01.2022, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.01.2022 18:45, Sledovanost pořadu: 234 508, Pořad: 12:00 Otázky Václava Moravce, AVE: 20 578 824,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,61

Václav MORAVEC, moderátor
Vítejte a hezkou neděli vám všem divákům Jedničky i zpravodajské Čtyřiadvacítky České televize, vstupujete do jedinečného prostoru pro diskuzi. Česko čeká těžký rok. Předpovídá premiér nové vlády Petr Fiala a nejde jen o skokový nárůst cen energií, který se chystá nový kabinet kompenzovat úpravami příspěvku na bydlení. Podle ve středu schválené novely zákona se tzv. normativní náklady, ze kterých se příspěvek na bydlení vypočítává, mohl jednorázově zvednout podle počtu osob v domácnosti a typu bydlení zhruba o 1 100-2 100 Kč. Podporu mají podle nové vládní koalice pobírat i podnájemníci. Sociolog Daniel Prokop v rozhovoru pro dnešní Otázky říká, že kvůli vyšším cenám energií vzrostou náklady na bydlení tuzemským domácnostem zhruba o 900 Kč v průměru měsíčně.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Podle našich odhadů víc než 20 % domácností bude mít nárok na příspěvek na bydlení, tzn. že jim velkou část těch příjmů tvoří výdaje na bydlení, díky těm energiím, a zbývá jim relativně málo peněz. Ne všechny jsou v nějaké těžké chudobě, ale 10-15 % domácností se díky těm energiím dostane do nějaké potřebnosti.

Václav MORAVEC, moderátor
Vyšší dávky na bydlení budou tento rok podle vládních propočtů zapotřebí asi 3 miliardy korun ze státního rozpočtu. A prvními hosty dnešních Otázek jsou avizovaní. Vicepremiér, ministr práce a sociálních věcí a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka, přeji vše dobré v novém roce, vítejte v Otázkách.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Děkuji, dobré poledne.

Václav MORAVEC, moderátor
Mé pozvání přijala i ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady centrální banky Eva Zamrazilová. Vítejte v novém roce, vítejte v Otázkách.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Dobrý den, děkuji za pozvání.

Václav MORAVEC, moderátor
A vítám předsedu nejsilnější odborové centrály v zemi, tedy předsedu Českomoravské konfederace odborových svazů Josefa středu. I vám přeji hezký dobrý den a hezký nový rok.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Hezké poledne vám i divákům.

Václav MORAVEC, moderátor
Začnu u vás, pane ministře, 3 miliardy, bude to stačit nebo je možné, že ta, že ta, že ten příspěvek a množství lidí, který budou pobírat, že to bude až pětina populace, jak odhaduje Daniel Prokop.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Je to odhad, je to prvotní odhad, který jsme dělali k té úpravě zákona, která nyní zvyšuje ty normativy nákladů na bydlení, ale zároveň v té novele zákona my počítáme s tím, že vláda bude mít operativní nástroj, jak případně reagovat na ten další růst cen energií, elektřiny a plynu v roce 2022, takže může se stát, já to tady říkám zcela otevřeně, že 2,5 ani 3 miliardy korun stačit nebudou a budeme potřebovat na pomoc lidí a domácnostem vyčlenit větší částku peněz, ale my s tím počítáme, my jsme jasně řekli, že jdeme tou cestou toho adresného cíleného řešení a té konkrétní pomoci, nikoliv toho plošného rozdávání odpuštění DPH, které by znamenalo, že těm lidem pomáháme zhruba z jedné třetiny. Vlastně tím, kteří jsou v tom problému nejvíc, bychom nepomohli plně, jak je potřeba pomoci, takže proto jdeme touto adresnou cestou a jsme připraveni na to reagovat, a když bude potřeba, tak na to budeme muset vyčlenit více peněz.

Václav MORAVEC, moderátor
Nejsou ale 2,5 nebo 3 miliardy, které máte v tom vládním materiálu, jak jsem ho četl, příliš optimistickým scénářem, že byste měli být realističtější, protože pokud k tomu příspěvku se naváže až pětina domácností v České republice, tak ty 3 miliardy stačit nebudou.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Já samozřejmě i to, co tady zaznělo, já sleduji ty informace, které říká Dan Prokop, protože on je dneska člověk s jeho týmem, který má, řekněme, za poslední 3 měsíce největší datovou základnu o té situaci, upřímně říkám, ani ministerstvo práce a sociální věcí takovýto souhrn dat, se kterými bychom mohli pracovat, bohužel nemáme, budeme se ale na tom snažit pracovat. Já se snažím i s Danielem Prokopem komunikovat v těchto věcech a řekněte, jaká bude cena elektřiny a plynu ve třetím a čtvrtém kvartálu roku 2022. Já budu moci lépe odpovídat na to, jestli to stačit bude nebo nebude, prostě nikdo to dneska neví.

Václav MORAVEC, moderátor
A vy byste tedy nepojmenoval jako optimistický přístup vašeho ministerstva, ty 2,5, respektive 3 miliardy.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Pracujeme s těmi daty v tento okamžik, která máme a jsme připraveni reagovat tak, abychom pomáhali adresně, pomáhali těm, kteří tu pomoc potřebují a když bude potřeba těch peněz víc, a budou to třeba 3,5, 4 miliardy korun, tak to bude tato částka. My ji prostě z rozpočtu vyčleníme.

Václav MORAVEC, moderátor
Paní předsedkyně, když se na to podíváte z pohledu Národní rozpočtové rady, předchozí vláda odpouštěla nebo chtěla odpustit v celém příštím roce DPH na energie. Je tato varianta z vašeho pohledu lepší, budou ty 3 miliardy stačit.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Takže jsou to 2 otázky v jedné. Určitě je tato varianta lepší, jak řekl pan ministr od plošnosti k adresnosti. To my samozřejmě to samozřejmě podporuji, podporujeme. Pak je tady ta otázka, jaký bude ten okruh a vlastně, jaká bude, jak dlouho bude trvat tady ta období vysokých cen energií, takže v současné době podle statistického úřadu jsou tzv. příjmovou chudobou ohroženo asi 10 % domácností, takže myslím si, že těch 20 % je naprosto maximalistický odhad.

Václav MORAVEC, moderátor
Pětina domácností může se dostat k tomu příspěvku na bydlení v novelizované podobě, která odešla tento týden do sněmovny.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Je maximalistický. Ano. A jestli ano, já jsem ten materiál četla. Já jsem tam neshledala nějaké nějaké odhady, které by mě nějakým způsobem připadaly podhodnocené. A navíc jsem se dívala i na ty formuláře. Tady se to bude řešit tou mimořádnou dávku mimořádné okamžité pomoci. Připadá mi to dobře z administrované. Myslím si, že by s tím neměl být problém, jak říká pan ministr, uvidí se prostě, jak bude vypadat ta situace na trhu cen energií v dalších měsících, no a určitě, vláda potom na to

další miliardu nebo 2 najde, ale určitě je to, když si uvědomíme ten rozsah, tak celé to odpuštění zase prostě šmahem pro celý rok 2022, pro všechny, tak by to stálo minimálně 25 miliard, takže tady, jestli to bude stát 5 nebo 6, tak pořád ještě je to pro státní rozpočet a veřejné finance velmi výhodná cesta a je to mnohem spravedlivější. Když.

Václav MORAVEC, moderátor
Z hlediska stabilizace státního rozpočtu, vy tedy říkáte, že i kdyby to stálo 6 miliard, tak je to lepší než těch 25.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
No samozřejmě, to je naprosto, to je bez diskuse.

Václav MORAVEC, moderátor
Pane předsedu odborů, jsou ty kroky, které nová vláda podniká ke kompenzaci růstu cen energií, možná i vyšší inflaci, dostatečné z vašeho pohledu.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Já si myslím, že dostatečné, bohužel nejsou. Na straně jedné cílená pomoc lidem je zcela v pořádku a souhlasím s tím, aby byla poskytnuta a doufám, že se to rychle sprovozuje a lidé, kteří to mají procesně udělat na úřadech práce, tak to zvládnou. Druhá věc, když se tady hovořilo o DPH na energie, tak to nebylo, pročteno do státního rozpočtu na rok 2022 vůbec.

Václav MORAVEC, moderátor
Tedy, že ministryně financí Alena Müllerová, předchozí, to nedala do státního rozpočtu.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ne, to nebylo ve státním rozpočtu v návrhu na rok 2022.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Tím hůř.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Tzn. že ten výdaj, který teď bude mimořádný, jestli to bude 3 nebo 4 miliardy korun, tak budou nad ten rámec těch 377 miliard ztráty, ale je to v pořádku. Toto je nutno udělat, je nutno lidem pomoci, ale pozor, toto je jenom částka, která souvisí s tím, že rostou ceny energií, ale už to není věc, která bude souviset s dalšími zvyšováními cen, které se na lidi skutečně řítí, jinak se to nedá ani popsat, takže musíme tady a i na jednání tripartity, kterou budeme mít 18., otevřít to, jakým způsobem vláda třeba předpokládá valorizaci některých dalších dávek, protože.

Václav MORAVEC, moderátor
Vám tedy jako odborům nestačí, chápu-li správně vaše slova valorizace pouze příspěvku na bydlení, to je nedostatečné.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ano. Nestačí, musíme se podívat i na další dávky. Vláda propisuje i to, že chce pomoci lidem, například se zdravotním postižením. To je taky na místě, ale musí si v tomto nejdříve, protože vláda je velmi mladá, co se týká její doby působení, takže musí se podívat na to, co vše bude působit na lidi, abysme jim pomohli, aby se nestalo, že zapomeneme.

Václav MORAVEC, moderátor
Které dávky budete chtít otevřít 18. ledna na tripartitě. Když vám nestačí jenom příspěvek na bydlení.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Pan ministr bude muset otevřít diskuzi o všech dávkách, které souvisí se špatnou životní situací lidí. Podívat se, které jsou relevantní, které méně, které je potřeba zvýšit, u kterých třeba ne, protože to není tento titul, protože jestliže to myslíme vážně s tím, že občanům pomůžeme, tak musíme myslet na všechny životní situace. Nestačí jenom cena energií a potom je důležitá poznámka, kterou, která už tady zazněla, a to jak dlouho ta pomoc bude, protože je opravdu rozdíl, zdali český občan má pouze třetinovou mzdu německého občana, ale cenu energií mají stejnou, a to může být také nekonečno. A jestliže například se díváme na navrhovanou pomoc Evropské unie, tak ta hovoří, že pomoc lidem v souvislosti s energetickou chudobou, a to nejenom občanů, ale i firem z 50 % má hradit státní rozpočet, tak v tom případě se musíme podívat i na ty výdaje do budoucna, a to je o stabilizaci veřejných rozpočtů.

Václav MORAVEC, moderátor
My o té stabilizaci budeme mluvit, pane vicepremiére, počítáte s tím, že budete otevírat další dávky a dočká se Poslanecká sněmovna dalších novel.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Jak k tomu si dovolím zareagovat a využiju tady i České televize, tady je to klíčové kontaktní místo, kam se lidé, kteří mají dneska problém, a budou mít případně problém s úhradu elektřiny a plynu, mají obracet, takže já prosím, každého, kdo se dostává do situace, která je pro něj komplikovaná, aby opravdu využil informací Úřadu práce, anebo ministerstva práce a sociální věcí na webových stránkách nebo na té Help lince, která je tady uveřejněna, protože opravdu ta pomoc, ať už přes příspěvek na bydlení nebo přes mimořádnou okamžitou pomoc, by měla zachytit všechny ty, kteří by měli problémy s tím uhradit elektřinu nebo plyn v roce 2022. Na tu otázku, jak dlouho, no já za sebe říkám, tak dlouho, jak to bude potřeba, budeme prostě tu pomoc se snažit našim občanům zprostředkovat, abysme nikoho ve štychu nenechali, ale zároveň a to je především agenda potom pana ministra průmyslu a obchodu a pana premiéra, budeme opravdu tlačit na to, ať Evropská unie se snaží dělat opatření, která eliminují ty skokové nárůsty, ať se podívají na současný stav trhu s emisním povolenkami, ať se také udělají úpravy legislativy pro náš energetický trh a Energetický regulační úřad tak, aby nedocházelo k situacím, které tady vidíme, že padají i poměrně velcí dodavatelé energií proto, protože oni se de facto vrhli na spekulaci a na to doplatili občané této země, to se taky už nemůže dít, takže to je další rovina.

Václav MORAVEC, moderátor

A když, když se vrátím k tomu příspěvku na bydlení, my se ostatně můžeme podívat, kolik na příspěvcích na bydlení v těch uplynulých letech šlo ze státního rozpočtu v roce 2016 a Úřad práce na příspěvcích na bydlení vyplatil přes 9 miliard korun, o rok později 8 miliard 700 000 000, v roce 2018 dostali ti, kteří na příspěvek na bydlení dosáhli, 7 miliard 700 000 000 Kč. V roce 2019 o 600 000 000 Kč méně, takže počítá se tedy se skokem z nějakých přibližně necelých osmi miliard na 12-13 miliard v souvislosti s navýšením toho příspěvku. Pane vicepremiére, počítáte s tím, že otevřete ještě další sociální dávky v souvislosti s vysokou inflací a s rostoucími cenami nejen energií?

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
My jsme určitě připraveni v letošním roce ještě projednat otázku třeba dopadu na domácnosti zvyšování cen úrokových sazeb hypoték, protože to pro třeba mladé rodiny je také situace, která může být pro ně velmi komplikovaná. Každopádně v letošním roce počítáme s tím, že bude valorizované důchody nad rámec zákona. To samozřejmě musíme udělat. A pak v programovém prohlášení vlády máme několik dalších jasných principů, že říkáme ty klíčové sociální podpory nebo některé další podpory, které znamenají stabilitu té ekonomické situace občanů a rodin. Chceme pravidelně valorizovat a navázat ten valorizační mechanismus, nikoliv na absolutní částku, ale na hodnotu, která odráží ekonomický vývoj ve společnosti, právě s ohledem na tempo rychlosti růstu inflace atd., takže tyto kroky chceme dělat. my je neuděláme všechny v roce 2022. My si to musíme rozfázovat. Musíme samozřejmě také ale, držet ten závazek, který jsme řekli, to je snižování deficitu České republiky, protože to všichni jenom zaplatíme, a zaplatíme to i s úroky, a to naprosto doslovně. Tady nemůže být stav, že vláda, která začala před čtyřmi roky, končí na konci období s tím, že jí narostly o 50 % výdaje. Toto, kdyby byla jakákoliv domácnost nebo firma v České republice, tak to neustojí. I toto musí být nějakým způsobem/nesrozumitelné/. Ale je to důležité.

Václav MORAVEC, moderátor
My se k tomu, pane vicepremiére, my se k tomu dostaneme, ale abychom, abychom to muži tančili, to ano, je to důležité, takže to budeme věnovat samostatnou část Otázek, ale abyste mi odpověděl na ty dávky, jak kupříkladu kompenzace za rostoucí úrokové sazbě na hypotéky pro ty mladé rodiny bude kompenzované, jaká je vaše představa jako ministra práce a sociálních věcí a kdy kupříkladu s touto dávkou a její pozměněnou verzi přijdete.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Já tady nechci teďka tady u tohoto stolu říkat, jak přesně s jakou částku a kdy, já samozřejmě tu situaci vnímám, sledujeme ji a jenom připomenu ještě jednu věc. V loňském i v letošním roce například roste sleva na poplatníka, na to se třeba také zapomíná, tak si vemte domácnost, kde máme oba 2 partnery nebo manžele, kteří oba dva mají slevu na poplatníka, tak v letošním roce je to o 6 000 Kč z účtu pro ně navíc, odstropovali jsme ten strop na daňový bonus pro rodiny s třemi a více dětmi, takže také, tam kde rodiče pracují, je to víc než víc 1 miliarda korun, která v těchto domácnosti zůstane, takže ano, ta situace je složitá, ale připomínám to, co se také posunulo v letošním a loňském roce, že těm lidem, kteří pracují, zůstává o něco více finančních prostředků na jejich rozpočty jejich domácností a pak.

Václav MORAVEC, moderátor
Vy už jste zmínil to, že ta vysoká inflace, a to, co se děje v ekonomice, bude znamenat i mimořádnou valorizaci penzí, a to v polovině letošního roku a u průměrného důchodu by měla představovat zvýšení asi o 700 Kč, je to tak 670 Kč.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Zhruba uvidíme ještě jak ten rozpočet přesně dopadne, protože ten samozřejmě výpočet se mění s každým časem, který posuneme dál.

Václav MORAVEC, moderátor
Paní předsedkyně, vláda mluví zatím o 12 miliardách, protože teď chystá nový, úplně nový návrh státního rozpočtu, proto jsme od ledna v rozpočtovém provizoriu, mluví o 12 miliardách na tu mimořádnou valorizaci penzí, z propočtu Národní rozpočtové rady bude stačit 12 miliard.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Podle našich propočtů to stačit nebude, bude to dohromady 17, ale není to proto, že by ty propočty ministerstva práce, které tehdy, které, z kterých vycházel tady ten původní odhad, nebyly v pořádku, ale protože ta inflace je prostě rychlejší, než se čekalo. Tady jenom pro informaci, pokud v lednu dosáhne meziroční růst cen víc než šesti celých asi šesti procenta, potom ta valorizace bude spuštěna už v červnu. Původně se čekalo, že bude spuštěna až v červenci.

Václav MORAVEC, moderátor
Počítat tedy s červnem a počítáte s tím, že bude stát ta mimořádná valorizace 17 miliard korun státní rozpočet.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ano, 17, přes 17, 17 je minimum.

Václav MORAVEC, moderátor
To může být třeba 20?

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ne, ne, ne, tak domnívám se, že mezi 17, 17,5 asi tak, 17,2, 17,5.

Václav MORAVEC, moderátor
S částkou jste zatím nepočítali, už ji zná ministr financí a počítá s tím, podzákonně musí.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Poté, co uzavřeme leden, tak budeme schopni vyhodnotit přesnější odhad a samozřejmě zase, tady je to dáno zákonem, tady není o čem spekulovat, prostě jako vláda musíme udělat.

Václav MORAVEC, moderátor
Ano, pane předsedo.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Tady 1 poznámka. Ti důchodci budou však ty účty zvýšené muset platit už za leden, za únor, za březen. Já rozumím, co říká paní Zamrazilová v souvislosti s tím, že je rozdíl vyplatit o 1 měsíc víc, ale tady se jedná o ty lidské životy, takže já budu moc rád, aby jste zvážili co nejdříve, propočetli co nejdříve, protože tady skutečně se staráme o ty lidi a o jejich životní úroveň. Ještě jednu poznámku s dovolením, když jste říkal o stavu státního rozpočtu. Ono je to asi hříčka osudu. To si člověk nemůže vybrat, když teď pan ministr financí zveřejňoval tu informaci o stavu veřejných rozpočtů, tak se stala následující situace. Tady končila vláda ODS v roce 2013. A tehdy byl dluh dluh vůči HDP ve výši 40,6 % a přebírá paradoxně státní rozpočet ve stejné výši procentuální dluhu. To znamená 40,8 %, takže myslím si, že to bude docela zajímavý i vývoj, říkám je to hříčka osudu, to si nikdo nemůže vymyslet, tak se to stalo, takže bude důležité, jakým způsobem budeme postupovat, protože toto je procentuální hodnota, poměr, jak je to vůči jednotlivým částkám. Druhý problém však je, v jakém stavu je to zadlužení a co je důvodem pro to zadlužení, protože ještě 3 roky zpátky jsme měli jsme diskutovali o dluhu ve výši 40 miliard. A teď máme dluh, pardon, o schodku.

Václav MORAVEC, moderátor
Schodku státního rozpočtu.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Desetinásobně vyšší, a to je pro vládu extrémně nebezpečná situace, protože ten základ toho dluhu je fatální v tom smyslu, že nebude jednoduché to jakkoliv změnit, a tati kombinace.

Václav MORAVEC, moderátor
Promiňte, pane pane předsedo, to je dědictví, které, ale tu dynamiku růstu schodku státního rozpočtu předala vláda premiéra Andreje Babiše. Vy osobně myslíte si, že dojde k těm slibům, o nichž koalice mluví, aniž by to zásadně dopadlo v rámci sociální stability na českou společnost, když se zavazuje premiér a ministr financí, že dostanou a stlačí v novém návrhu státního rozpočtu schodek ke 300 miliardám korun, když tady paní předsedkyně Zamrazilová mluví o 17 miliardách na mimořádnou valorizaci penzí, s tím se nepočítalo ve státním rozpočtu. Nepočítalo se se zvýšeným příspěvkem na bydlení, další 3-6 miliard korun a mohl bych pokračovat. Je to reálné.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Já říkám od počátku. Vláda neměla jít do rozpočtového provizoria. Myslím si, že vláda se měla rovnou soustředit na nový rozpočet od roku 2023 a postupně ten rozpočet upravovat, tak jako se to dělo v roce 21, ale tam to šlo tím opačným tendenci, ale 1 velký problém, pane redaktore, v návrhu nebo přesně řečeno, v programovém prohlášení vlády jsou sepsány akty, které slibují svým nebo nám občanům České republiky, které způsobí ročně, mohou způsobit, pokud y bbyly všechny beze zbytku realizovány, způsobí dalších -100 miliard.

Václav MORAVEC, moderátor
Na příjmové straně rozpočtu.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Na příjmové straně rozpočtu, a to je hodně vážný problém, jestliže se tady teď bavíme o důchodech, tak je tam navrženo, že pokud to veřejné finance dovolí, tak se sníží o 2 procentním body sociální pojištění na straně zaměstnavatele a máme tady desítky miliard, které najednou nebudou na účtu, což by mohlo znamenat, že by mohli naši důchodci také zchudnout reálně, protože ty finanční prostředky tady nebudou a velmi záleží na tom, jak vláda vůči tomu bude postupovat, mě se líbí ten přístup, o kterém tady teď hovoříme. Tzn. že jsou tady všechny důvody pro navýšení, protože důchodci nemají jiný zdroj příjmů než samotné důchody a ty účty platit musí.

Václav MORAVEC, moderátor
Jste si vědom toho, že programové prohlášení v sobě skýtá dalších 100 miliard. Podle odhadů odborů výpadku na příjmové straně státního rozpočtu?

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Já bych polemizoval s tou částkou, jestli to je 100 miliard korun, ale jsem si vědom toho, že ty kroky, které mámě v programovém prohlášení vlády také budeme rozfázovávat na celé ty 4 roky, to neznamená, že jestliže my tam mluvíme o tom, že bychom chtěli pomoci firmám v České republice, domácímu kapitálu, podpořit tím i podpořit zaměstnanost, že chceme snížit o 2 procentním body odvod na sociální pojištění v rámci politiky zaměstnanosti, tak je to něco, co neříkáme, že uděláme letos nebo v roce 2023, chceme to udělat. Věřím, že to dokonce volební období uděláme. A dovolte mi poznámku, my se tady bavíme i o tom státní dluh za 2 roky, který narostl o 826 miliard korun, ale z toho je potřeba si uvědomit, je to potřeba veřejnosti říct, pouze 351 miliard korun byly ty konkrétní výdaje na řešení bojů s covidem. Tzn. necelá polovina tohoto zadlužení, která narostlo, ten zbytek se prostě rozpustilo v těch výdajích státu. Ano, v některých mandatorních, v některých o nich můžeme polemizovat, ale co je potřeba říct, když tady byly ukázané ty tady schodky, které ukazoval pan předseda Středula, jak ten státní dluh se vyvíjel od toho roku 2007.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
To jsou vaše čísla, pana ministra Stanjury.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Byly vlády, byly vlády, které zvyšovaly ty výdaje z roku na rok zhruba o 5 % v průměru, to bylo dlouhodobě. A tato vláda poslední, to tempo nastartovala tak, že to je víc, jak o 10 % meziročně, a to je opravdu jako obrovský způsob nárůstu výdajů toho státu. My jsme v situaci, paní předsedkyně Zamrazilová by to řekla úplně přesně, je to myslím 99 % všech našich příjmů je už vlastně mandatorních a kvazi mandatorních vázáno, a to prostě můžete stát dlouhodobě fungovat. Já chápu, že mnoha lidem se to hůře poslouchá. Já chápu tu i složitost celé situace pro mnoho z nich, proto my mluvíme o té adresnosti, o tom, že musím některé věci revidovat a nemůžeme takhle dlouhodobě žít.

Václav MORAVEC, moderátor

Pane vicepremiér, ještě poslední podotázka, kolik budete nad rámec toho, co vám připravila vaše předchůdkyně. Požadovat teď při tvorbě státní rozpočtu navíc, když tam je mimořádná valorizace penzí a nepočítalo se ani s korunou pro mimořádnou valorizaci a teď paní předsedkyně a Národní rozpočtová rada odhaduje až 17 miliard, mezi 17 - 18 miliardami navíc, příspěvek na bydlení, s ním se také nepočítalo s tou navýšenou částku tří až možná šesti miliard, kolik budete potřebovat navíc?

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Já to číslo tady říkat nebudu, já samozřejmě dneska mám rozpracovanou analýzu například na financování sociálních služeb, a to jednání mám s panem ministrem financí. Další jednání, já už jsem začal s ním to jednání, pokračuju s ním příští týden, a my opravdu nepojedeme tu rétoriku, která tady byla v minulosti, že budeme přes média si vzkazovat kdo kolik potřebujeme. My ta jednání povedeme interně a pak zveřejníme výsledek, kolik bude celkový rozpočet z hlediska deficitu, kolik budou jednotlivé kapitol.

Václav MORAVEC, moderátor
Můžete tedy potvrdit informaci Otázek, že vám jako rezortu na všechny ty věci zákonné a které jste naslibovali, chybí až 40 miliard.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Ne, nebudu takovou informaci potvrzovat, nezlobte se na mě. Protože já vám řeknu ještě obráceně, samozřejmě mám taky 1, a to je také v programovém prohlášení vlády a to je důležitý cíl, který chci splnit se svými třemi rezortními kolegy, a to je řešit opatření, které umožní našim firmám mít pracovníky, který jím dneska chybí a odvody těchto pracovníků mohou být příjem do státní rozpočtu někde mezi 50 - 60 miliardami Kč, pokud tito lidé tady budou a pokud tady budou pracovat legálně.

Václav MORAVEC, moderátor
My se také k trhu práce dostaneme. Můžete potvrdit paní předsedkyně, že ten dluh, který přenechala předchozí vláda současné vládě v těch zvýšených výdajích v rámci rezortu práce a sociálních věcí se může pohybovat až u těch 40 miliard korun, když se bavíme o mimořádné valorizaci penzí, o zvýšeném příspěvků na bydlení, o dofinancování sociálních služeb, dalších příspěvcích, které které chce ta nová vláda v rámci sociálních dávek nabídnout, jako právě kompenzace zvýšených úrokových sazeb na hypotéky pro mladé rodiny a podobně. Bavíme se o takové částce, která je dnes skryta.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
No primárně bych se vrátila k tomu, co by se bylo bývalo stalo, kdyby vláda nešla do toho rozpočtového provizoria optikou toho, o čem teď hovoříte, jestliže by byl ten plánovaný deficit skutečně těch 377 a teď k němu přičítáme všechny nové věci, tak bysme byli +3 miliardy energie, 17 miliard důchody, pak tam bylo ještě 15 miliard pracovníci ve státní sféře. Teď se tady hovoří o dalších penězích. Pan předseda hovoří o 100 miliardách korun, tak my bysme byli pravděpodobně v tom roce 2022 na tom z hlediska schodku ještě hůře než v tom roce 2021. Ten deficit pro ten rok 2022 by se nám zase vyšplhal až ke třem bilionům korun, takže to jenom pro ospravedlnění toho rozpočtového provizoria.

Václav MORAVEC, moderátor
Podle vás je správné, z hlediska rozpočtového./nesrozumitelné/

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
No nešlo to jinak. Nešlo to skutečně jinak, není to, není to nic příjemného, ale je to mnohem menší zlo, než uzákonit výdaje, které už v tom rozpočtu byly dány svědomím toho, že pravděpodobně přijdou ještě výdaje další. To by skutečně pro ten rok 22 bylo velice špatné a podívejme se na to, že ty ratingové agentury, které nám stále udržují hodnocení i jeho výhled, tak v závěru vždycky uvádějí nebo uváděly, že spoléhají na novou vládu, že od roku 2022 začne nějakým způsobem konsolidovat veřejné finance.

Václav MORAVEC, moderátor
Z vašeho pohledu, promiňte.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
A kdyby se k tomu rozpočtu./nesrozumitelné/

Václav MORAVEC, moderátor
Promiňte, ale z vašeho pohledu, jako protože, je dobře vy argumentujete z hlediska stabilizace veřejných financí ratingovými agenturami, ale také sociální aspekt je zásadní a vezmete-li si takové škrty vlády, která se zavázala, že sníží dluh v roce 2022 nebo schodek státního rozpočtu, abych byl přesnější, v roce 2022 ke 300 miliardám korun. Teď tam jsou ty věci, které nebyly pokryté v tom rozpočtu ministryní Schillerovou, jako například mimořádná valorizace penzí, zvýšený příspěvek na bydlení a podobně. Totéž se týkalo i možné odpuštění DPH, DPH, tak nebude Zbyněk Stanjura jako nový ministr financí dělat takový škrt, že se to negativně projeví ve vývoji ekonomiky, protože bude podseknutá ekonomika ve spotřebě, dojde k zásadnímu zchudnutí společnosti, je možné se dostat ke 300 miliardám korun.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Prosím Vás pěkně, já bych jenom tady upozornila na to, jak dívala jsem se na to, jak se vyvíjely vklady domácností a v roce 2o, a 2021. Říkala jsem, že příjmovou chudobou je podle Českého statistického úřadu ohroženo nejméně lidí v historii, méně než 10 % domácností a těmto lidem je samozřejmě potřeba maximálně pomáhat, nikoliv plošně, ale adresně, a to je prostě změna mindsetu, změna paradigmatu, ke které ta nová vláda přistupuje a je to správně. A pokud bych./nesrozumitelné/

Václav MORAVEC, moderátor
A znovu, může se dostat k 300 miliardám korun aniž by došlo k zásadní destabilizaci.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Já bych jenom ráda řekla, že vklady domácností se od začátku covidu zvýšily, prosím pěkně o 500 miliard korun, o více, asi o 560. Tzn. že máme-li tedy 10 000 000 obyvatel, tak na každého minimálně 55 000 Kč narostly vklady, říkám v průměru. Omlouvám se samozřejmě těm 10 procentům těch nízko nebo těm 20 procentům, kteří nespoří vůbec, ale o to více mají ti

ostatní, takže tady ty peníze jsou, u těch domácností ty peníze jsou také spotřeba vzrostla, ve třetím čtvrtletí stoupla v podstatě asi 2× tolik než čekalo ministerstvo financí a naopak, naopak tady nemůžeme se dívat touto optikou, protože pokud bychom dále stimulovali spotřebu, tak tím stimulujeme i inflaci. Inflace je dnes problémem číslo 1 a ta inflace samozřejmě je spojená s tím, jak se právě vyvíjí ta finanční situace domácností, takže na ní je potřeba se primárně zaměřit.

Václav MORAVEC, moderátor
Podle vás to nebude tedy drastický šok. Když se sníží schodek státního rozpočtu ke 300 miliardám korun.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
/nesrozumitelné/Připomeňme si. Ne.

Václav MORAVEC, moderátor
Přitom skrytém deficitním financování, které přenechala ministryně financí Alena Schillerová ministru financí Zbyňku Stanjurovi.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Samozřejmě, že ne, protože prostě do ekonomiky šlo příliš mnoho peněz, a proto tady máme podstatně vyšší inflaci nebo né podstatně vyšší, ale podstatně rychleji nám roste cenová hladina, než například ta, než například v sousedním Německu. K tomu bych se potom ještě ráda také vyjádřila, ale ale připomeňme si, prosím, pěkně, ještě také to, že máme tady 4 000 000 zaměstnanců a těm čtyřem milionům zaměstnanců v roce 2020 stoupla v průměru čistá mzda minimálně o 7 %, to jsou ty peníze, které se potom objevují na těch vkladech domácností, takže prostě z makroekonomického úhlu pohledu pro mne je nejhorším problém inflace a nikoliv to, aby zase, aby zase se tady hovořilo o nějakém plošném rozdávání a lití peněz do ekonomiky, takže ta adresnost je tou jedinou cestou, kudy, kudy můžeme nějakým způsobem sladit sociální problémy a stabilizovat inflaci.

Václav MORAVEC, moderátor
Když se dostaneme k inflaci a k platům, což je také samostatné téma, tak pane předsedo, váš pohled, je možné dostat v letošním roce schodek ke 300 miliardám korun, aniž by to byl zásadní otřes přitom deficitním financování, které zanechala Alena Schillerová svému nástupci.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
V této chvíli už to nejde, přesto je nutno říct, že zároveň, co stará vláda nechala, je podhodnocená inflace. Státní rozpočet, který je v návrhu 377 miliard, počítal s inflací 3,5 procenta, jenomže ona bude asi 6 %, odhad je mezi 5,8-6,1, což znamená dodatečný příjem do rozpočtu ve výši asi 50-60 miliard korun na příjmové straně. Tzn. že tady máme efekt, který se rozhodně na konci roku 2022 pročte, to znamená ve vyšším ve vyšším příjmu státního rozpočtu, to je nabíledni, takže z tohoto pohledu.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Čistě technická, pardon. Ministerstvo financí počítalo s šestiprocentní inflací.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ministerstvo financí v predikci v listopadu ano, ale vy se nedíváte, vy se díváte špatně paní předsedkyně, protože to je tak, že rozpočet se tvoří na predikci z července, a to byla 3,5 a nebyl a no to víte, že to tak je, velmi dobře.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ale to řešil výbor pro rozpočtové prognózy.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Já nevím, co jste řešili, já vám říkám, jak to je, 3,5 procenta nastaven stav./nesrozumitelné/

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Váš člen je členem výboru pro rozpočtové prognózy. Já vám říkám, že makroekonomická i fiskální predikce byla založena na šesti procentním růstu inflace, tečka.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ale hovoříte o predikci listopadové, nikoliv o predikci červencové, respektive srpnové, v srpnové byli./nesrozumitelné/

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ale z ní byl ten státní rozpočet odvozen. Není to pravda.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ne, ze srpnové se dělá návrh státního rozpočtu. Posunulo se to ještě o měsíc, přestože jsme proti tomu protestovali, ale tak se to stalo, takže to je 3,5, fakticky je to 6. Tak je to plus asi 50 - 60.

Václav MORAVEC, moderátor
Na příjmové straně rozpočtu.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
To je z těch 378, když to 387, když to odečtete, ale problém je vážnější ten, který jsme tady řekli, ve vztahu třeba k ministerstvu financí. To je ta otázka, jestli to bude 25, 30 nebo 40 miliard toho požadavku. Důležité je, jak to vláda rozfázuje, to znamená, kdy v které části, jestli v letošním roce, kdy v letošním roce do toho vstoupí, změní některé ty základy, třeba i otázka důchodů či dalších dávek. A podle toho to bude samozřejmě to finále vypadat, takže nebude to tak jednoduché, jak to vypadá. Důležité však je, aby to nebyli jenom lidé, kteří to přes tu inflaci zaplatí, to si myslím, že by nebylo správné, je potřeba se na to podívat opravdu komplexně.

Václav MORAVEC, moderátor
Pane vicepremiére, vy asi zase řeknete, že si nebudete nic vzkazovat se Zbyňkem Stanjurou přes média, ale ta otázka je na

místě. Myslíte, že je realistické, aniž by zásadně zchudla česká společnost udělat takový škrt ve státním rozpočtu, abyste se dostali ke slibovaným 300 miliardám korun.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Tak samozřejmě, že to udělat musíme. My jsme to řekli veřejně, řekli jsme to před volbami, řekli jsme to všichni koaliční předsedové i po volbách. A takhle to bereme, my prostě půjdeme a proškrtáme v těch rezortech výdaje na ty běžné provozní věci, které můžeme odložit nebo je nemusíme realizovat. Podíváme se i na otázky počtu zaměstnanců v těch jednotlivých rezortních úřadech. Podíváme se na některé dotační tituly, především ty národní logicky. Prostě tam ty úspory my najít musíme.

Václav MORAVEC, moderátor
Ale zaměstnance nepropustíte tak, aby se to výrazně projevilo už v letošním roce.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Zastavíte výběrová řízení. Nebudete nabírat, musíte tu práci rozdělit a samozřejmě, co je důležité říct, tady se mluví o digitalizaci, digitalizace nemá být o tom, že papíry, které tady běhají mezi úřady, překlopím do nějakého IT prostředí, ale digitalizace je o tom, že jsem schopen celé ty procesy racionalizovat a hledat úspory nejen na straně toho státu.

Václav MORAVEC, moderátor
A to dovedete během jednoho jediné roku.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Ne, to je výzva pro nás pro celé 4 roky, ale já to.

Václav MORAVEC, moderátor
To přece neušetříte v roce 2022.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Ale já říkám, že to musíme dostat pod 300 miliard a dostaneme to pod 300 miliard.

Václav MORAVEC, moderátor
Já se ptám, za jakou cenu. To je ta otázka, kterou tady opakuju stále.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Ale to nebude za cenu toho, abychom tady byli vládou, která tady bude dělat asociální kroky, nebudeme dělat tupé škrty, nebudeme dělat škrty, které by se dotkly negativně lidí v této zemi, protože my ani neuděláme žádnou změnu zákona v těch oblastech, například sociální podpory. Není to možné a ani to dělat nebudeme.

Václav MORAVEC, moderátor
Když mluvíte o tupých škrtech.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Ale jenom chci doříct jednu věc, pravdu ten mejdan státních výdajů, jak se roztočil za poslední roky skončil, za naší vlády skončil. Prostě my jsme v situaci, kdy po rok 2022 zaplatíme 273 miliard korun, to už víme teď, plus ten deficit, ke kterému se dostaneme, to budou náklady na financování státního dluhu v letošním roce v roce 2022. Chápete tu částku, my všichni a já vím, že to je pro někoho poněkud klišé a ještě my i naše děti to budem platit i s těmi úroky, jak jsem o nich hovořil. A my, když budeme dorovnávat, budem říkat všem dorovnáme okamžitě v té veřejné sféře platy o to, co je inflace, tak vlastně tu inflaci, která je teďka fakt rychle roztočená, pomáháme roztáčet tu spirálu dál, takže my musíme tou rozumnou politiku opravdu začít brzdit, nebo to bude obrovský náraz do zdi za několik let, už za 2 za 3 roky bychom mohli narazit do dluhové brzdy. Pokud bychom nic neudělali. Samozřejmě musíme sledovat tu část lidí, která je ohrožena chudobou, kteří jsou opravdu v sociálně složité situaci. Tam nesmíme ty podmínky zhoršit.

Václav MORAVEC, moderátor
Ale když mluvíte o tupých škrtech, tak to, jak jste se rozhodli přistoupit k platům ve státní sféře. Podívejme se na to, jak vláda zvýšila platy sociálním pracovníkům, zdravotníkům a učitelům v letech minulých, zároveň se vláda ta současná rozhodla zmrazit platy státních úředníků na ministerstvech a dalších úřadech a také všem ústavním činitelům. Vláda tím podle ministra financí mimo jiné reaguje na zvyšující se rozdíl mezi průměrnou hrubou mzdou v soukromém a veřejném sektoru, to je to, co už vidíte. Ještě v roce 2014 byla průměrná mzda v soukromém sektoru vyšší než průměrný plat v sektoru veřejném. Od té doby se situace obrátila, průměrný plat rostl rychleji než průměrná mzda. V roce 2017 dosáhl výše 31 970 jedné koruny. Průměrná mzda byla o tisícovku nižší, předlonní průměrný plat předstihl průměrnou mzdu skoro o 5 000 Kč. Bavíme se ale o průměrech, nikoliv o mediánu mezd, což je ten limit. Za první 2 čtvrtletí loňského roku průměrný plat dosáhl výše 43 000 Kč. Průměrná mzda byla ve stejném období přes 39 000 Kč v soukromém sektoru. Ministr financí Zbyněk Stanjura vládní rozhodnutí, zmražení platů ve státní sféře komentoval těmito slovy.

Zbyněk STANJURA, ministr financí, 1. místopředseda strany, 29. 12. 2021 /ODS/
Ještě v roce 2013, 2014 byly platy veřejného sektoru zhruba o 2 2,5 procenta vyšší než v soukromém sektoru. V letech 2020 - 2021 je to už 15 %. Myslím, že to je nezdravý. Myslím, že daňoví poplatníci, kteří pracují v soukromém sektoru tomu úplně nerozumí. A tento náš krok taky směřuje k tomu, aby se začaly zase ty platy přibližovat. V neposlední řadě chci říct, že to rozhodnutí vlády ohledně navýšení platů má taky v tom omezeném prostoru, který má vláda, můžeme chápat jako protiinflační protiinflační krok.

Václav MORAVEC, moderátor
Vláda tedy zvyšuje méně než předchozí vláda navrhovala, platy v sociálních službách, platy zdravotníkům a učitelům, jejich navýšení tedy bude nižší, než navrhovala vláda předchozí, není to de facto tupý škrt, o kterém ještě navíc ministr školství Petr Gazdík řekne, že ani nevěděl, že jemu v rezortu se budou zvyšovat platy méně ne o 3 % u učitelů, ale o 2 %, to nejsou tupé

škrty. Tohle.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Tak stále jsme v situaci, kdy vláda byla zhruba nějakých 10 dnů u vlády těsně před koncem roku. Já bych hrozně rád takovýto krok dělal po nějaké hlubší diskuzi a už to nechci opakovat takovéto, v takovémto časovém presu.

Václav MORAVEC, moderátor
Takže připouštíte, že to byl tupý škrt.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Počkejte, i se sociálními partnery, to se omlouvám a omluvil jsem se, že 29. prosince to nebylo šťastné, ale my jsme nemohli jinak, já za to nemůžu, že vláda byla jmenovaná 17. prosince těsně před Vánocemi a my jsme byli před rozhodnutím, buďto to potvrdíme a necháme to tak, a 12,7 zhruba miliardy korun z veřejných zdrojů prostě si můžeme škrtnout, anebo si řekněme, ta situace je opravdu kritická, to tady vysvětlujeme od začátku Otázek Václav Moravce, že ta situace je opravdu extrémně vážná, řekněme si opravdu uděláme nějakou úpravu těch parametrů a řekneme, které skupiny z důvodu, že jsou v první linii, anebo jsou to pedagogové, u kterých jsme řekli, že je to opravdu dlouhodobá priorita předchozí i současné vlády ty platy dostat na těch 130 v průměru, 130 % průměru vůči průměrné mzdě. A ten zbytek, i když z toho nemám vůbec žádnou radost a hrozně rád bych těm lidem dával dobré zprávy a říkal, budeme vám přidávat, tak s ohledem na tu situaci prostě zastavíme.

Václav MORAVEC, moderátor
Připouštíte tedy, že jde o tupý škrt.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Ne, nebyl to tupý škrt, tupý škrt by byl 0. 0 všem.

Václav MORAVEC, moderátor
To by byl super tupý škrt, to máte částečně?

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Ne, a to už jsme neudělali, hledali jsme prostě kompromis možného.

Václav MORAVEC, moderátor
Vy jste zvolili plošné řešení, je tupý škrt ,alespoň v mých očích je plošné řešení, aniž byste těm, kteří jsou kupříkladu nastupují do profese nebo mají nějaká kritéria.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Počkejte, Ale to neznamená.

Václav MORAVEC, moderátor
Je to plošné.

Václav MORAVEC, moderátor
Že ty rezorty a ty úřady nebudou schopny v průběhu roku vyplatit žádné mimořádné odměny. To se tak v té diskuzi tak jako jako ztrácí, takže já chápu ty, kteří mi píší z Úřadu práce, na které bude náročné období energetických energetické krize, chápu lidi, kteří se ozývají z hygienických stanic, ale to není přece ta situace o tom, že bychom jim v průběhu roku nebyli schopni vyplatit mimořádné odměny těm lidem, kteří opravdu opravdu pracují./nesrozumitelné/

Václav MORAVEC, moderátor
Pane ministře, sám víte, pokud pokud jste někdy dostával od zaměstnavatele mzdu, tak víte, že klíčový je základ.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
8 let po vysoké škole, než jsem šel pracovat do politiky, jsem normálně pracoval na hlavní pracovní poměr, takže samozřejmě toto vím, ale byl jsem také velmi motivován tou pohyblivou složkou k tomu, abych podal co nejlepší výkon, takže takže.

Václav MORAVEC, moderátor
Vy jste se omluvil tady Josefu Středulovi, respektive odborům, není to.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Sociálním partnerům v rámci celé té./nesrozumitelné/

Václav MORAVEC, moderátor
To je, to je druhá otázka. Není to, řekněme, nešťastný začátek dialogu se sociálními partnery, konkrétně teď s odbory, když přistoupíte na toto plošné řešení, a ani ministr školství podle rozhovoru pro deník Právo se o tom dozvídá z médií, a vy tady na straně jedné.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
To ne, já opravdu jako to se musím ohradit, protože u toho jednání seděl jeho stranický předseda Vít Rakušan a komunikaci spolu vedli. To si musí vyříkat oni 2 spolu, samozřejmě já nejsem nadšen. Martin Baxa by nemusel být nadšen, protože tam má samozřejmě zaměstnance v kultuře a podobně, ale prostě my jsme si jasně řekli, že chceme snižovat schodky státní rozpočtu a prostě toto je 1 z věcí, kterou v tom musíme zohlednit.

Václav MORAVEC, moderátor
Pane předsedo.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů

Ta první věc je. Pane ministře, tady.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Dáte mi slovo.

Václav MORAVEC, moderátor
Dostanete slovo, paní předsedkyně, ano.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
My vám určitě rádi dáme slovo, první věc, tady máte pár těch dopisů od vašich spolupracovníků a podřízených, které se týkají právě situace v platech a můžu říct, že to opravdu naposled dnes napsal 1 kolega, který pracuje na obecním úřadu a kde mají mladé lidi, kteří mají hypotéku a teď neví, jak to všechno zvládnout, protože ty růsty, které jím přicházejí, tak jsou velice nebezpečné, to je první věc. Druhá. Tady mám před sebou program vlády, ve kterém programovém prohlášení se píše: a) že zajistíte stále rostoucí životní úroveň, ale už první akt, který jste udělali, tak je proti tomu smyslu, školník, kuchařka. Ti, kteří pomáhají hasičům, policistům, civilní zaměstnanci, vaši lidé na Úřadu práce, tak ti se dostávají do situace, že tito mají rovnou -6 %, opravdu rovnou úplně natvrdo bez rozmyslu a a navíc třeba hygienické stanice, lidé, které opravdu potřebujeme, jsou to prvolinioví, tak ti nedostanou také nic, anebo třeba silničáři, kteří zrovna dnes začalo sněžit, jsou v pohotovosti bez ohledu na sobotu, na neděli. A ti také nedostanou vůbec nic, to si myslím, že není v pořádku. A myslím si, že se to ještě změnit dá a druhá věc a věřím tomu, že budeme o tom vést opravdu dialog, nejenom na tripartitě, ale i na jiných fórech. Druhá věc.

Václav MORAVEC, moderátor
Promiňte, jak to chcete na tripartitě ještě změnit to rozhodnutí. Když to je rozhodnutí, se kterým vláda asi nebude nic dělat. Pokud tedy to nedá do prémií a nebudou tady další transfery ze státního rozpočtu na pohyblivé složky mzdy.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Pane redaktore, tak ještě jiné téma, které se jmenuje platy ústavních činitelů.

Václav MORAVEC, moderátor
K tomu dostaneme. Ne, ne, ne.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ono to s tím souvisí.

Václav MORAVEC, moderátor
Ne, odpovězte mi na tu otázku. Jak to chcete změnit.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ano, my jsme. My jsme přesvědčeni, že to vláda, pokud pokud chtít.

Václav MORAVEC, moderátor
Že ještě ustoupí od svého rozhodnutí.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Tak je schopna to změnit a myslím si, že je to zcela na místě, protože to, čeho jste dosáhli hned na úvod je, že ti, kteří vám nesmírně přáli, abyste vládli, tak v této chvíli jste jejich podporu ztratili během jednoho týdne. Nekomunikovali jste s nimi, s námi, tak s námi také ne. A ti lidé se cítí být podvedení, v této chvíli volají po tom, abychom udělali protestní akce a podobné věci. My říkáme, že nejdříve chceme komunikovat, přestože vy jste to s námi neudělali. My to přesto chceme a věřím, že se na tom dohodneme, třeba dnes po pořadu, kdy se sejdeme a probereme to, protože speciálně otázka platových platové odměňování je v kompetenci ministra práce a sociálních věcí a věřím tomu, že vrátíme třeba o půl kroku se zpátky a budeme se tomu věnovat, je to důležité.

Václav MORAVEC, moderátor
Jaký požadavek tedy budete chtít, pokud byste ho měl nějak vyčíslit, co budete po Marianu Jurečkovi tedy požadovat, když je to v jeho kompetenci?

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Myslím si, že je nefér, že řada lidí nedostala vůbec nic.

Václav MORAVEC, moderátor
Teď mluvíte o hygienických.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Například. O těch silničáři. O lidech v kultuře, myslím si, že to je fakt fér, oni totiž už druhý rok nedostali nic. No, oni už ten minulý rok řekli. Ano, jsme ztotožněni s výjimkou, s výjimkou školní školáků nebo chcete-li učitelů, tak všichni ostatní neobdrželi finanční prostředky, byly tam pouze odměny, které se týkaly zdravotníků, ale to je opravdu taková mimořádnost./nesrozumitelné/

Václav MORAVEC, moderátor
Paní předsedkyně, dostanete slovo.

Václav MORAVEC, moderátor
Jenom diváci pak píší, že stále skáču do řeči, protože vy mě tady stresujete paní předsedkyně, dám vám slovo určitě, jenom pan vicepremiér odpoví na tu připomínku Josefa Středuly, jestli.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů

Pojďme nahradit to, že řekl, že se nekomunikovalo před tím rozhodnutím. Pojďme nahradit komunikací, prosím.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Opravdu jako 29. prosince tam nebyl prostor svolat tripartitu, já se omlouvám, mně to samozřejmě nebylo komfortní, já takhle nechci fungovat, chci aby ten dialog sociální opravdu vláda vedla, vedla ho partnersky a budu se o to maximálně snažit, coby místopředseda tripartity. Ale dovolte mi poznámku. Já jsem tady už řekl, že jsem připraveni opravdu, ať už to bylo hygieny, případně ostatní úřady a tam exponovaní vytížení pracovníci dohlédl na to, aby ti lidé měli odměny a měli ty odměny třeba ve vyšším objemu, jako byl rok 2021, ale my opravdu nemůžeme plošně říct, že tam necháme těch 12,7 miliardy korun, to fakt nešlo.

Václav MORAVEC, moderátor
Takže do základu do základu, že byste hygienám dali navýšení nějaké procentuální plošně, stejně tak nepedagogickým pracovníkům, do toho už sahat nebudete. V letošním roce.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Jak jsem řekl, já předpokládám, že prostě, pokud toto budeme řešit, a věřím, že budeme, tak to budeme řešit otázkou rozpočtových kapitol jednotlivých úřadů, tak bychom na to byli schopni reagovat v rámci odměn.

Václav MORAVEC, moderátor
Je to tupý škrt, ano, pane předsedo, dostává paní předsedkyně slovo.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Prosím vás, pěkně, tupý škrt by to skutečně byl, jak říkal pan ministr, kde byl nedostali ani ty pracovníci v té první linii, především ti zdravotníci, pak bych to označila za tupý škrt, tady ta diferenciace určitá je a znovu prosím, pěkně, připomínám, že 7 % čistého dostali všichni zaměstnanci v roce 2020 oproti roku 2021 proti roku 2020 a tady to zdanění nižší. Samozřejmě tady platí i pro rok 2022, takže oproti tomu roku 2019, o kterém jsme hovořili, tak to opravdu je znatelný nárůst, taky tím byl ten nešťastný daňový balíček vlastně ve sněmovně ospravedlňován, když se schvaloval, že je podmíněn tím, že ty platy po 2 roky prostě neporostou. A na to se jaksi zapomnělo, takže my tady za to se o tom se před rokem hovořilo, když ten daňový balíček.

Václav MORAVEC, moderátor
Ano, vy jste na to upozorňovala tady ministryni financí.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Tady tady se prostě hovořil o tom, že prostě vůbec se nebude žádná zmínka o tom, že by veřejná sféra měla v dalších letech zvyšovat platy. Tím to bylo podmíněno, takže nevím, proč se tady ta Pandořina skříňka demagogicky otevírá. A další věc je udržet rozumný.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Živobytí je Pandořina demagogická skříňka.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ne, ne, ale demagogie tady, demagogie skutečně to je zase boj na jedné straně.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
7 přidali a teď 7 uberou. To je vynikají.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ale nikdo vám nic neubírá.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Jak to, vždyť v inflaci nedostanou ani korunu, takže celý ten nárůst a ještě navíc větší dluh.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Pro rok 2021.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Však se teď bavíme o roku 2022.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Půl procenta, takže za ten rok 2021 jsou oni jsou skutečně na svém minimálně dvojnásobně. Takže.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Dvojnásobně dokonce.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
No samozřejmě.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
7 %, teď bude 6 % inflace.

Václav MORAVEC, moderátor
Ne ale v letošním roce. Průměr za rok, pane předsedo.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ale ta je jeden jediný měsíc, vy ta čísla, já se v tom opravdu. /nesrozumitelné/

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
V minulém roce./nesrozumitelné/ A ještě hůř na tom budou./nesrozumitelné/

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Jestli se mi tady s tou inflací máme trošičku nějaký technický problém. Ta inflace bude 3,5 procenta, takže a další záležitost je.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Za rok.

Václav MORAVEC, moderátor
Za rok 2021.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Za rok 2021 je 3,5 % v průměru a lidi měli o 7 % čistého více, takže to je snad tak jednoduchá aritmetika.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Ale teď těch 100 miliard budou muset zaplatit. Teď jste to tady říkala, že tady oba jste říkali, že./nesrozumitelné/

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Ale prosím vás pěkně, to s tím absolutně nesouvisí. To je opravdu.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
To opravdu nesouvisí./nesrozumitelné/

Václav MORAVEC, moderátor
Pane předsedo, prosím. Nechte domluvit dámu, děkuju.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
A tady skutečně, já rozumím tomu, proč bojujete za zvyšování platů, ale tady musím hájit zájmy vlastně všech občanů, kteří platí daně a a tady ten na soukromý sektor je naprostým základem, který živí ten sektor veřejný, pokud zaměstnanci toho soukromého sektoru mají o 4000 méně menší mzdu, no, tak to skutečně považuji za nepříliš nepříliš šťastnou situaci, protože v tom veřejném sektoru máte vyšší jistotu, mnohem menší tlak na výkon. To je.

Václav MORAVEC, moderátor
Paní předsedkyně, kdybych vám tady.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Budeme zase chtít, aby se potom ten stát se zase zadlužil kvůli těm čistým mzdám skoro o 100 miliard korun. A my po něm budeme chtít, aby dal dalších 15.

Václav MORAVEC, moderátor
Kdybych vám ale namítl, když říkáte, že hájíte každého daňového poplatníka. Podívejte se na to, co se děje kolem zmrazení platů ústavních činitelů, včetně soudců a státních zástupců ve stavu legislativní nouze, což bude probírat Poslanecká sněmovna v příštím týdnu. Podle předsedy legislativní rady vlády Michala Šalamouna může to zmražení platů narazit u Ústavního soudu, ve svém stanovisku uvádí, že z judikatury Ústavního soudu vyplývá, že tím, že návrh zákona zasahuje do platové základny soud dostává se do možném rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Ústavní soud k otázce platů soudců mimo jiné uvedl, že zásah nesmí být výrazem svévole zákonodárce, nýbrž musí být odůvodněná výjimečnými okolnostmi, například tíživou finanční situací státu, musí být zohledněna odlišnost situace soudů a představitelů moci zákonodárné a výkonné. Pane vicepremiére, vás nepřekvapilo to stanovisko vašeho kolegy ve vládě a předsedy legislativní rady vlády, protože teď se ozvala Soudcovská unie, že napadne případné schválení zákona o zmrazení platů soudců a ústavních činitelů u Ústavního soudu.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Kdybyste potom četl dál odůvodnění ministerstva práce a sociální věcí, tak my samozřejmě na to reagujeme, my jsme si prošli i ty judikáty Ústavního soudu z minulosti. A tady my jsme se opravdu velmi snažili dobře vysvětlit, že ta situace jiná třeba oproti některým návrhům z minulosti. Za prvé my jsme neudělali jenom krok vůči ústavním činitelům, soudcům a státním zástupcům. Byl ten krok o kterém jste tady předtím mluvili, který znamenal pro výraznou skupinu lidí ve veřejné sféře také zmrazení platů a my jsme k tomu přistoupili v případě této skupiny ústavních činitelů, soudců a státních zástupců na 11 měsíců roku 2002 v situaci, kdy jim to neomezuje žádný jejich majetkové poměry, neohrožuje to jejich nezávislost a jsou schopní po těch 11 měsících fungovat dál, protože pak se ten mechanismus rozmrazí.

Václav MORAVEC, moderátor
Vy tedy nesouhlasíte.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
A jestli toto.

Václav MORAVEC, moderátor
Promiňte, vy, nesouhlasíte se stanoviskem vašeho vládního kolegy, předsedy legislativní rady vlády, protože když si člověk přečte to jeho stanovisko.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
On upozorňuje, že může být a já s tím nesouhlasím a opravdu si myslím, že i my jako ústavní činitelé, soudci a státní zástupci máme být v téhle situaci s těmi lidmi solidární, jestli někdo ze soudců nebo ze státní zástupců toto napadne tento krok, tak si

kladu otázku při výše jejich příjmů, jak ten člověk přemýšlí nad tou situací tohoto státu, jak ten člověk je ochoten na 11 měsíců být solidární s touto republikou.

Václav MORAVEC, moderátor
Tzn. vás by překvapila ta žaloba, kterou i ústy prezidenta Soudcovské unie soudcovský stav bude k Ústavnímu soudu dávat.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Já bych se na místě toho, který to podá a podepíše, velmi styděl.

Václav MORAVEC, moderátor
Paní předsedkyně.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Tahle ten problém se otevírá samozřejmě už poněkolikáté, asi by bylo dobře, kdyby ty platy soudců se jednou provždy vyřešily tak, jako to má třeba Česká národní banka. Tzn. že skutečně ty politici do toho potom zasahovat doopravdy doopravdy nemohou a ten argument, že stát je v tíživé situaci, ten prostě platí, na ten se tady díváme pořád, to je extrémně tíživá situace. A my vlastně všichni, kdo jsme zaměstnanci státu, tak bysme měli pracovat na tom, aby ten náš chlebodárce nezkrachoval, to tím dokončuju tu úvahu o tom, že vlastně ten soukromý sektor platí ten sektor veřejný, jestliže nám ten náš chlebodárce by zkrachoval, pak se budeme muset utáhnout opasky všichni, to znamená, mě se to opatření.

Václav MORAVEC, moderátor
K té žalobě nebo k tomu napadnutí toho zákona o zmrazení platů ústavních činitelů, včetně soudců, není podle vás tedy argument?

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
Já já si myslím, že všichni bychom měli nést a jako mně se to taky týká a ta stoprocentně s tím souhlasím, dokonce bych pochopila i snížení těchto platů, protože ten stát je v extrémně tíživé situaci. A pokud bychom se vůči tomu nějakým způsobem vymezovali, a dokonce nějak hovořili o své závislosti nebo nezávislosti politické, pak by to byl moc smutný příběh.

Václav MORAVEC, moderátor
Co říkáte y těm protestům soudců a Soudcovské unie.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Nejdříve věc, kterou pravděpodobně nevíme ani tady kolem stolu. Já jsem si to dnes ověřoval je, že to ten návrh na to zrušení nebo na to snížení platů ústavních činitelů, včetně soudců je nastaven tak, že za měsíc leden dostanou sazbu o 6 % více, tzn. těch 6-12 000 podle výše toho základu, z kterého se to počítá, to ty zaměstnanci, kterým se to v prosinci škrtlo, dostanou korunu, nedostanou jedinou korunu. A možná to bude i za únor, pokud se to nestihne legislativně v lednu, tak to může být klidně ještě za únor, protože v tom návrhu pana ministra je napsáno, že to je měsíc následující po tom, co to vyjde ve Sbírce zákonů, takže se může stát, že pokud to někdo prodlouží, sněmovna nebo Senát nebo podpis pana prezidenta, tak by se mohlo teoreticky stát, že to nebude jenom výplata zvýšena o 6 % za leden ze základu 96 000 pro to jsou ty nižší nižší sazby, tak to může být klidně ještě v únoru, jestli se to nazývá akt solidarity, tak nevím, co je to za akt solidarity v tom případě, protože těm zaměstnancům těm se to škrtnout mohlo hned, ti dostali nulu a ústavním činitelům se to udělá tímto způsobem, prosím, říkám to proto, aby ten příběh byl znám celý, aby to nebyl jenom kousek toho příběhu, a to ty zaměstnance samozřejmě opravdu rozčiluje a poslední poznámka, jak je to s těma mzdami, toto je vysokoškolsky vzdělaní zaměstnanci a jak to mají na průměrných výdělcích, informační systém průměrnou výdělku za rok 2020 rozdíl, mzdová sféra u vysokoškolsky vzdělaný 60 841, platová sféra 59 872. Rozdíl v neprospěch zaměstnanců vysokoškolských státu 8 000 Kč předběžně v průměru.

Eva ZAMRAZILOVÁ, ekonomka, předsedkyně Národní rozpočtové rady, bývalá členka bankovní rady ČNB
To je jedna profese.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Neboli tím chci říct, pozor na ta průměrná čísla jsou jiná. Jsou jiná v tom reálu, takže a potom potřebujeme přece kvalitní zaměstnance státu.

Václav MORAVEC, moderátor
Pane vicepremiére.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Doplním pan předseda Středula to dobře ví, že my jsme jako vláda byli v situaci, kdy to rozhodnutí o těch platech ve veřejné sféře jsme dělali nařízením vlády, což je akt, který uděláte na jednom jednání vlády. Bohužel proto, abych já jako ministr, který je za to zodpovědný provedl ten krok zmrazení platů ústavních činitelů, soudců a státních zástupců, to je změnou zákona a prostě my jako vláda, i kdybychom chtěli to od 17. prosince to udělat i ve stavu legislativní nouze nemáme šanci.

Václav MORAVEC, moderátor
Takže počkejte, pane předsedo.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Já to jenom doplňuju, tak my to prostě za ten leden stihneme. Je to předjednáno s oběma komorami. Mělo by to být ve Sbírce zákonů na konci ledna, tak by opravdu platilo od února a poslední poznámka. Já bych chápal výtky soudců a státních zástupců, kdyby to bylo tak, že my bychom neudělali žádný zásah do těch platů ve veřejné sféře, kdybychom se ještě jako sami politici řekli, že si nezmrazujeme a udělali to jenom výběrově vůči soudům, soudcům a státním zástupcům, pak by byly ty výtky naprosto oprávněné a pak bych si vsadil, že to Ústavní soud smete a shodí a taková situace fakt není.

Václav MORAVEC, moderátor
Vy myslíte, že ta situace je tak robustní u Ústavního soudu, že ani ta ani ta případná stížnost nemá šanci?

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Takhle to já, aby to víte, já jsem do toho nikdy takto nepouštěl a své argumenty před tím, jak rozhodne Ústavní soud, já jako politik, nepředjímám ani to nebudu komentovat, je to věc Ústavního soudu, ale já jsem se snažil argumentačně se svými lidmi předejít i těmto komentářům tak, abysme ty argumenty do toho odůvodnění dobře naskládali. To jsme udělali.

Václav MORAVEC, moderátor
Když jste byl ještě v opozici nebo byli jste v opozici, tak Babišova vláda přišla před volbami se zákonem o zmrazení platů ústavních činitelů, včetně soudců, státních zástupců a politiků, nebylo chybou z dnešního pohledu, když tady pan předseda kritizuje, že v lednu stejně dostanou ústavní činitelé vyšší výplatu o těch 6 % na rozdíl od toho škrtu na konci roku u ostatních profesí ve státní sféře, s výjimkou učitelů, lékařů a a podobně. Nebylo chybou, že jste ten návrh tehdy, rozumějme loni na podzim, nepodpořili.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
Já musím říct, že to chybou nebylo, jednak to byl ze strany Babiše čistě populistický krok před volbami to si, řekněme.

Václav MORAVEC, moderátor
A teď je to populistický krok.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Jste ho podpořili ve sněmovně.

Marian JUREČKA, ministr práce a sociálních věcí, předseda strany, vicepremiér /KDU-ČSL/
A teď si řekněme, no v Senátu jsme to nepodpořili, naši senátoři to nepodpořili většinou, ale určitě ale, ale já vysvětlím, proč, a to se vraťme do roku 2015, tady byla tenkrát udělaná dohoda, u které stál Jan Hamáček, předseda sněmovny a řekl, už nebudeme nikdy politizovat téma platů ústavních činitelů, soudců a státních zástupců a navážeme to automatem na růst průměrné mzdy v této zemi. Ta dohoda se udělala všemi zástupci, včetně ANO, včetně SPD Tomia Okamury, tenkrát Úsvit a všichni řekli a už to necháme být. Je to mechanismus, který znamená, že ten růst je možný i teoreticky pokles, pokud by ta situace nastala a teď se z toho zase stalo téma a já fakt nebudu podporovat, aby se tady říkalo, zmrazí se ty platy těch lidí, například na 5 let. Ten stát má mít nějakou úroveň řízení. Ti lidé mají mít nějakou míru nezávislosti, objektivity, a pokud chceme ten stát na opravdu kvalitní úrovni, tak se do těchto populistických praktik, které patří někam do třetích zemí, fakt nepouštějme.

Václav MORAVEC, moderátor
Marian Jurečka, Eva Zamrazilová a Josef Středula zůstávají hosty Otázek. S diváky Jedničky se loučíme, přepněte si na zpravodajskou Čtyřiadvacítku, kdy v této zajímavé diskuzi budeme pokračovat. Řeč bude ještě o inflaci a také o pracovním trhu, tedy o trhu práce a přijměte pozvání na úterní Fokus, který vysíláme po osmé večer na Čtyřiadvacítce.

Vysoká škola efektivněji. URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 09.01.2022, Zdroj: vejska.cz, Autor: Utb Zlín, Univerzita Tomáše Bati Ve, Voš Bez, Pardubice Upce, Vš Bez, Czu Pef Přestup, Potvrzení Hesla, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.01.2022 23:19, RU / den: 8 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Zdravím! Letos si vybírám vysokou školu, ale zatím jsem nikde nenašel, jak školy přistupují k výuce AJ, když mám nějaký certifikát. Konkrétně mám stupeň C2 (CAE, Grade A), takže by mě zajímalo, zda se díky tomu nedá vynechat výuka AJ, popřípadě alespoň zkouška. Fakulty, které zvažuji, jsou FIS a FMV na VŠE a MFF a FSV na UK, takže nevíte někdo, jak to tam ohledně certifikátů funguje? Budu rád za jakoukoliv odpověď, díky moc!

Telefon: Web: ICQ: Skype:
Souhlasím s pravidly uvedenými níže.
Vložením příspěvku souhlasíš s jeho zveřejněním na webu vejska.cz.
Pokud není zadáno heslo nebude v budoucnu možné příspěvek upravit, obnovit nebo odstranit.
Při zapomenutí hesla správce doručí žadateli heslo nové pokud žádost byla zaslána z emailu uvedeného u daného příspěvku.
Je na vkladateli, aby si před vložením zkontroloval správnost uvedených údajů (přes Zobrazit náhled).
Obsah příspěvku nesmí být v rozporu s dobrými mravy a zvyklostmi.
Je zakázáno vkládat jakýkoli nezákonný obsah (vypracování bak., dipl. prací apod.) nebo obsah, který k nezákonnosti navádí.
Je zakázáno vkládat duplicitní příspěvky (chceš-li příspěvěk posunout do horních pozic využij možnost Obnovit).
Je zakázáno používat vulgární slova.
Je zakázáno vkládat komerční sdělení.
Je zakázáno vkládat odkazy, které vkladateli nebo spřízněné osobě přinášejí provizi.
Je zakázáno vkládat nabídky půjček a úvěrů.
Příspěvek bude zveřejněn ihned po jeho vložení.
Za obsah příspěvku odpovídá jeho autor.
Provozovatel si vyhrazuje právo příspěvek nebo jeho část vymazat.

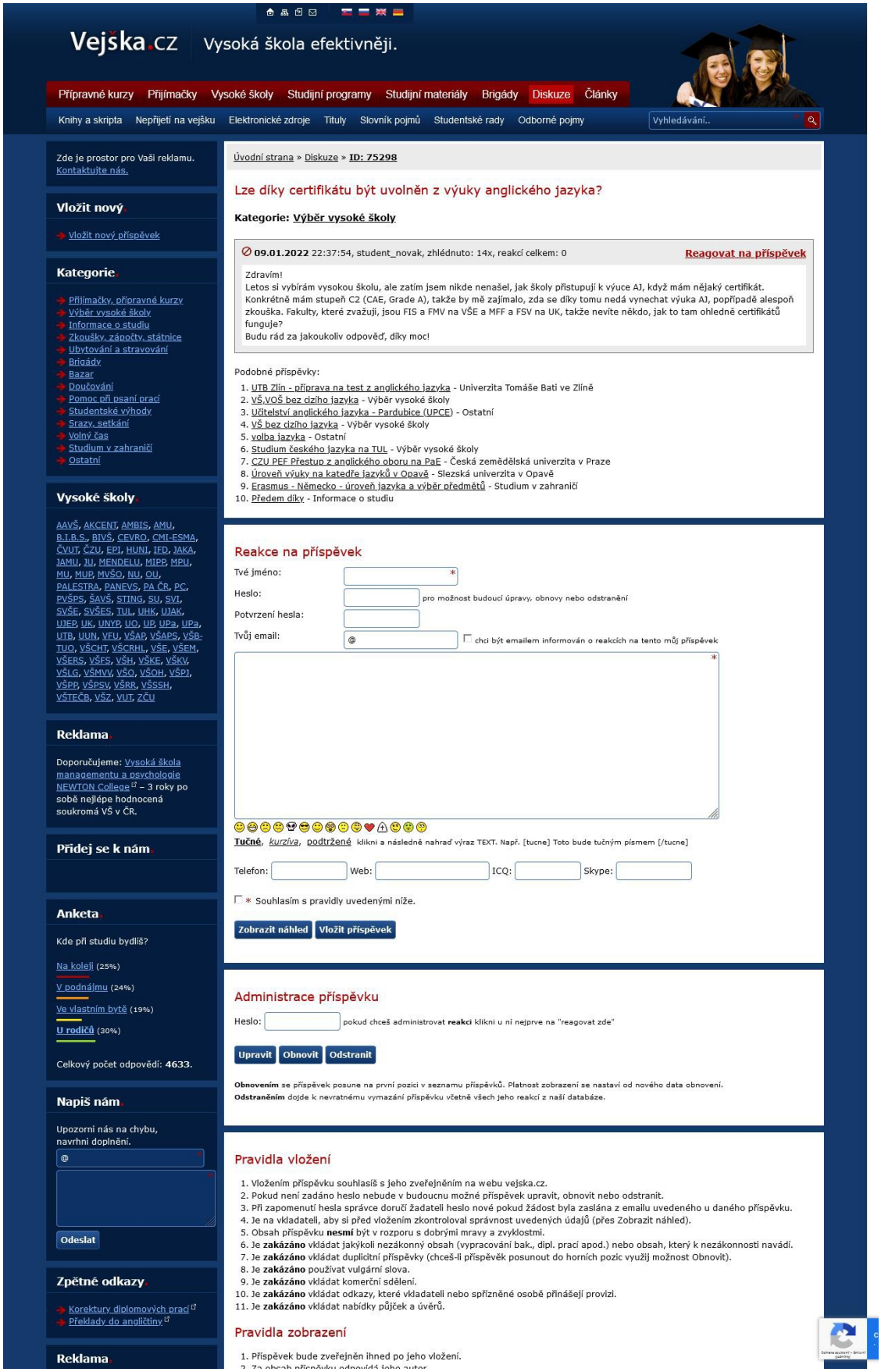
Vejška.cz
Vysoká škola efektivněji.
Přípravné kurzy
Přijímačky
Vysoké školy
Studijní programy
Studijní materiály
Brigády
Diskuze
Články
Knihy a skripta
Nepřijetí na vejšku
Elektronické zdroje
Tituly
Slovník pojmů
Studentské rady
Odborné pojmy
Vyhledávání..
Zde je prostor pro Vaši reklamu.
Kontaktujte nás.
Vložit nový
Vložit nový příspěvek
Kategorie
Přijímačky, přípravné kurzy
Výběr vysoké školy
Informace o studiu
Zkoušky, zápočty, státnice
Ubytování a stravování
Brigády
Bazar
Doučování
Pomoc při psaní prací
Studentské výhody
Srazy, setkání
Volný čas
Studium v zahraničí
Ostatní
Vysoké školy
AAVŠ, AKCENT, AMBIS, AMU, B.I.B.S., BIVŠ, CEVRO, CMI-ESMA, ČVUT, ČZU, EPI, HUNI, IFD, JAKA, JAMU, JU, MENDELU, MIPP, MPU, MU, MUP, MVŠO, NU, OU, PALESTRA, PANEVS, PA ČR, PC, PVŠPS, ŠAVŠ, STING, SU, SVI, SVŠE, SVŠES, TUL, UHK, UJAK, UJEP, UK, UNYP, UO, UP, UPa, UPa, UTB, UUN, VFU, VŠAP, VŠAPS, VŠB-TUO, VŠCHT, VŠCRHL, VŠE, VŠEM, VŠERS, VŠFS, VŠH, VŠKE, VŠKV, VŠLG, VŠMVV, VŠO, VŠOH, VŠPJ, VŠPP, VŠPSV, VŠRR, VŠSSH, VŠTEČB, VŠZ, VUT, ZČU
Reklama
Doporučujeme: Vysoká škola managementu a psychologie NEWTON College – 3 roky po sobě nejlépe hodnocená soukromá VŠ v ČR.
Přidej se k nám
Anketa
Kde při studiu bydlíš?
Na koleji (25%)
V podnájmu (24%)
Ve vlastním bytě (19%)
U rodičů (30%)
Celkový počet odpovědí: 4633.
Napiš nám
Upozorni nás na chybu, navrhni doplnění.
@
Odeslat
Zpětné odkazy
Korektury diplomových prací
Překlady do angličtiny
Reklama
Úvodní strana » Diskuze » ID: 75298
Lze díky certifikátu být uvolněn z výuky anglického jazyka?
Kategorie: Výběr vysoké školy
09.01.2022 22:37:54, student_novak, zhlédnuto: 14x, reakcí celkem: 0
Reagovat na příspěvek
Zdravím!
Letos si vybírám vysokou školu, ale zatím jsem nikde nenašel, jak školy přistupují k výuce AJ, když mám nějaký certifikát. Konkrétně mám stupeň C2 (CAE, Grade A), takže by mě zajímalo, zda se díky tomu nedá vynechat výuka AJ, popřípadě alespoň zkouška. Fakulty, které zvažuji, jsou FIS a FMV na VŠE a MFF a FSV na UK, takže nevíte někdo, jak to tam ohledně certifikátů funguje?
Budu rád za jakoukoliv odpověď, díky moc!
Podobné příspěvky:
1. UTB Zlín - příprava na test z anglického jazyka - Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
2. VŠ,VOŠ bez cizího jazyka - Výběr vysoké školy
3. Učitelství anglického jazyka - Pardubice (UPCE) - Ostatní
4. VŠ bez cizího jazyka - Výběr vysoké školy
5. volba jazyka - Ostatní
6. Studium českého jazyka na TUL - Výběr vysoké školy
7. CZU PEF Přestup z anglického oboru na PaE - Česká zemědělská univerzita v Praze
8. Úroveň výuky na katedře jazyků v Opavě - Slezská univerzita v Opavě
9. Erasmus - Německo - úroveň jazyka a výběr předmětů - Studium v zahraničí
10. Předem díky - Informace o studiu
Reakce na příspěvek
Tvé jméno:
Heslo:
pro možnost budoucí úpravy, obnovy nebo odstranění
Potvrzení hesla:
Tvůj email:
@
chci být emailem informován o reakcích na tento můj příspěvek
Tučné, kurzíva, podtržené klikni a následně nahraď výraz TEXT. Např. [tucne] Toto bude tučným písmem [/tucne]
Telefon:
Web:
ICQ:
Skype:
Souhlasím s pravidly uvedenými níže.
Zobrazit náhled
Vložit příspěvek
Administrace příspěvku
Heslo:
pokud chceš administrovat reakci klikni u ní nejprve na "reagovat zde"
Upravit
Obnovit
Odstranit
Obnovením se příspěvek posune na první pozici v seznamu příspěvků. Platnost zobrazení se nastaví od nového data obnovení.
Odstraněním dojde k nevratnému vymazání příspěvku včetně všech jeho reakcí z naší databáze.
Pravidla vložení
1. Vložením příspěvku souhlasíš s jeho zveřejněním na webu vejska.cz.
2. Pokud není zadáno heslo nebude v budoucnu možné příspěvek upravit, obnovit nebo odstranit.
3. Při zapomenutí hesla správce doručí žadateli heslo nové pokud žádost byla zaslána z emailu uvedeného u daného příspěvku.
4. Je na vkladateli, aby si před vložením zkontroloval správnost uvedených údajů (přes Zobrazit náhled).
5. Obsah příspěvku nesmí být v rozporu s dobrými mravy a zvyklostmi.
6. Je zakázáno vkládat jakýkoli nezákonný obsah (vypracování bak., dipl. prací apod.) nebo obsah, který k nezákonnosti navádí.
7. Je zakázáno vkládat duplicitní příspěvky (chceš-li příspěvěk posunout do horních pozic využij možnost Obnovit).
8. Je zakázáno používat vulgární slova.
9. Je zakázáno vkládat komerční sdělení.
10. Je zakázáno vkládat odkazy, které vkladateli nebo spřízněné osobě přinášejí provizi.
11. Je zakázáno vkládat nabídky půjček a úvěrů.
Pravidla zobrazení
1. Příspěvek bude zveřejněn ihned po jeho vložení.

Zpět

Západní tábor se mobilizoval

TISK, Datum: 10.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 19, Autor: BARBORA CHALOUPKOVÁ, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 00:43, Čtenost: 219 868, Rubrika: Téma, AVE: 177 839,44 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Důvěra a přátelství unijních partnerů teď řekne své k budoucnosti Evropy

Rušno, jaké tady už dlouho nebylo – tak popisují dění na západní diplomatické frontě tamní pozorovatelé či přímí aktéři. Hrozba otevřeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem a ruské požadavky na překreslení pořádků ve východní Evropě nastartovaly v klíčových místech na západ od Česka diskuse o tom, jak reagovat. „Západní tábor se mobilizoval," komentuje aktuální situaci mimo záznam zahraniční diplomat působící v Bruselu, dodává ale, že zatím není jasné, zda výsledkem této mobilizace bude jednotný postoj napříč západními zeměmi. Rušno je totiž částečně také proto, že spolu komunikuje celá řada států i organizací a sladit společný postoj je náročné.

Právo nad hodnoty Jednání o situaci vzniklé koncentrací obrovské ruské invazní armády na ukrajinských hranicích běží již několik měsíců, jejich vrcholem ale má být série několika oficiálních schůzek v tomto týdnu. Hned v pondělí se ruští představitelé sejdou v Ženevě se svými protějšky z USA, ve středu v Bruselu s Radou NATO a ve čtvrtek v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Ve výčtu chybí Evropská unie – jak poukazují experti, Rusko ji tradičně nevnímá jako partnera hodného k jednání. „Rusko se s EU bavit nechce. Unie je ve své podstatě nástroj malých států, které Rusko vždy chtělo obcházet a bavit se jeden na jednoho s těmi velkými," komentuje to Tomáš Weiss, který se na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy věnuje bezpečnostní politice EU.

Minulý týden do zahraničních médií pronikly informace o nespokojenosti Unie s tím, že na jednáních s Ruskem oficiálně chybí. „Brusel nemůže být jen nestranný divák, když jde o bezpečnost Evropy," vyjádřil se šéf unijní diplomacie Josep Borrell. S větším zapojením Evropské unie však přichází i známý problém rozdílných přístupů jejích členů k Rusku.

Tradičně víc nakloněné k tomu vnímat Rusko jako hrozbu jsou východoevropské státy Unie či Pobaltí. Jak mimo záznam přiznávají někteří diplomaté z tohoto regionu, současné napjaté vztahy Polska a Maďarska s vedením EU občas vrhají špatné světlo na celý region, což se promítá i do horší vyjednávací pozice dnes, když chce region zbytek Unie přesvědčit o vážnosti ruské hrozby. I skeptické hlasy ale přiznávají, že postoj unijní diplomacie k Rusku se jen za poslední rok změnil a aktuálně je vůči Rusku ostražitější, důkazem čehož může být i dvoudenní návštěva Josepa Borrella na ohrožené Ukrajině, ke které došlo minulý týden.

Debata o tom, jak moc by měla být EU jako instituce zastoupená v jednáních s Ruskem o současné krizi, však odráží i rozdílnou důvěru evropských zemí vůči Spojeným státům, jež mají v nadcházejících vyjednáváních hrát první housle. USA se tuto nedůvěru snaží řešit intenzivními konzultacemi a důraz také kladou na středeční jednání Rady NATO, kde budou přítomny všechny alianční země. Aby nedošlo k dojmu, že Aliance vyjednává s Ruskem o Ukrajině, ale bez Ukrajiny, tak ještě v pondělí, tedy ve stejný den, kdy budou jednat zástupci USA a Ruska v Ženevě, proběhne setkání mezi generálním tajemníkem NATO Stoltenbergem a ukrajinským ministrem zahraničí.

Navzdory tomu, že EU jako instituce do těch hlavních vyjednávání nezasáhne, velké unijní státy ze západní Evropy v posledních týdnech iniciovaly vlastní jednání s Ruskem. Minulý čtvrtek do Moskvy vyrazili zahraničněpolitičtí poradci francouzského prezidenta a německého kancléře a v kuloárech se spekuluje o tom, že by se v nadcházejících týdnech měla uskutečnit návštěva Olafa Scholze v Moskvě.

První kroky nového německého kancléře, který se úřadu chopil začátkem prosince, vzbuzují velkou pozornost. Jeho předchůdkyně Angela Merkel dlouhodobě zastávala pozici, že s Ruskem je třeba vést dialog, a stejný přístup se očekává i od Scholze, v jehož kabinetu však na otázku postoje k Rusku panují rozdílné názory zejména mezi vstřícněji nakloněnou Scholzovou sociální demokracií a Zelenými, kteří hájí tvrdší linii.

„Tato krize je důležitá i proto, že se v ní zformuje postoj německé vlády k Rusku," říká expert na Německo Jakub Eberle z pražského Ústavu mezinárodních vztahů a dodává, že Scholz zatím veřejně nekomentuje například možnost nespuštění už hotového plynovodu Nord Strem 2 ze Sibiře přímo do německých přístavů na Baltu, na jehož provozu má Rusko velký zájem.

A Eberle poukazuje na důležitý aspekt německé debaty, který v té české zdaleka nezaznívá tak nahlas. „Pro Němce je situace na východě Evropy spíš než o obraně sdílených hodnot o tom, aby bylo respektováno mezinárodní právo. Nechtějí návrat ke sférám vlivu," vysvětluje a obdobně mluví i známá německá analytička a novinářka Constanze Stelzenmüller. „V sázce je možnost Ukrajiny svobodně si určit vlastní směřování. To není jen morální otázka, ale i otázka mezinárodního práva," říká. Snaha udržet systém postavený na respektu k mezinárodnímu právu je tak jedním z důvodů, proč má Německo na řešení situace velký zájem.

Vzhledem k německé ekonomické síle a již zmíněnému plynovodu Nord Stream 2, který by se v případě ruské eskalace mohl podle expertů stát jedním z nástrojů ekonomických sankcí, je telefonní linka mezi Berlínem a Washingtonem velmi žhavá. „Mezi Berlínem a Washingtonem probíhá enormní úsilí směrem k tomu, aby se našla společná pozice," komentuje situaci Stelzenmüller.

Jednou z oblastí, kde to může být obzvlášť těžké, je přístup k vyzbrojování Ukrajiny, kdy minulý týden při návštěvě Washingtonu německá ministryně zahraničí Annalena Baerbock naznačila, že Německo – na rozdíl od USA – se k něčemu takovému nechystá. X WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Západní tábor se mobilizoval

Důvěra a přátelství unijních partnerů teď řekne své k budoucnosti Evropy

BARBORA CHALOUPKOVÁ

Rušno, jaké tady už dlouho nebylo – tak popisují dění na západní diplomatické frontě tamní pozorovatelé či přímí aktéři. Hrozba otevřeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem a ruské požadavky na překreslení pořádků ve východní Evropě nastartovaly v klíčových místech na západ od Česka diskuse o tom, jak reagovat. „Západní tábor se mobilizoval," komentuje aktuální situaci mimo záznam zahraniční diplomat působící v Bruselu, dodává ale, že zatím není jasné, zda výsledkem této mobilizace bude jednotný postoj napříč západními zeměmi. Rušno je totiž částečně také proto, že spolu komunikuje celá řada států i organizací a sladit společný postoj je náročné.

Právo nad hodnoty

Jednání o situaci vzniklé koncentrací obrovské ruské invazní armády na ukrajinských hranicích běží již několik měsíců, jejich vrcholem ale má být série několika oficiálních schůzek v tomto týdnu. Hned v pondělí se ruští představitelé sejdou v Ženevě se svými protějšky z USA, ve středu v Bruselu s Radou NATO a ve čtvrtek v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Ve výčtu chybí Evropská unie – jak poukazují experti, Rusko ji tradičně nevnímá jako partnera hodného k jednání. „Rusko se s EU bavit nechce. Unie je ve své podstatě nástroj malých států, které Rusko vždy chtělo obcházet a bavit se jeden na jednoho s těmi velkými," komentuje to Tomáš Weiss, který se na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy věnuje bezpečnostní politice EU.

Minulý týden do zahraničních médií pronikly informace o nespokojenosti Unie s tím, že na jednáních s Ruskem oficiálně chybí. „Brusel nemůže být jen nestranný divák, když jde o bezpečnost Evropy," vyjádřil se šéf unijní diplomacie Josep Borrell. S větším zapojením Evropské unie však přichází i známý problém rozdílných přístupů jejích členů k Rusku.

Tradičně víc nakloněné k tomu vnímat Rusko jako hrozbu jsou východoevropské státy Unie či Pobaltí. Jak mimo záznam přiznávají někteří diplomaté z tohoto regionu, současné napjaté vztahy Polska a Maďarska s vedením EU občas vrhají špatné světlo na celý region, což se promítá i do horší vyjednávací pozice dnes, když chce region zbytek Unie přesvědčit o vážnosti ruské hrozby. I skeptické hlasy ale přiznávají, že postoj unijní diplomacie k Rusku se jen za poslední rok změnil a aktuálně je vůči Rusku ostražitější, důkazem čehož může být i dvoudenní návštěva Josepa Borrella na ohrožené Ukrajině, ke které došlo minulý týden.

Debata o tom, jak moc by měla být EU jako instituce zastoupená v jednáních s Ruskem o současné krizi, však odráží i rozdílnou důvěru evropských zemí vůči Spojeným státům, jež mají v nadcházejících vyjednáváních hrát první housle. USA se tuto nedůvěru snaží řešit intenzivními konzultacemi a důraz také kladou na středeční jednání Rady NATO, kde budou přítomny všechny alianční země. Aby nedošlo k dojmu, že Aliance vyjednává s Ruskem o Ukrajině, ale bez Ukrajiny, tak ještě v pondělí, tedy ve stejný den, kdy budou jednat zástupci USA a Ruska v Ženevě, proběhne setkání mezi generálním tajemníkem NATO Stoltenbergem a ukrajinským ministrem zahraničí.

Navzdory tomu, že EU jako instituce do těch hlavních vyjednávání nezasáhne, velké unijní státy ze západní Evropy v posledních týdnech iniciovaly vlastní jednání s Ruskem. Minulý čtvrtek do Moskvy vyrazili zahraničněpolitičtí poradci francouzského prezidenta a německého kancléře a v kuloárech se spekuluje o tom, že by se v nadcházejících týdnech měla uskutečnit návštěva Olafa Scholze v Moskvě.

První kroky nového německého kancléře, který se úřadu chopil začátkem prosince, vzbuzují velkou pozornost. Jeho předchůdkyně Angela Merkel dlouhodobě zastávala pozici, že s Ruskem je třeba vést dialog, a stejný přístup se očekává i od Scholze, v jehož kabinetu však na otázku postoje k Rusku panují rozdílné názory zejména mezi vstřícněji nakloněnou Scholzovou sociální demokracií a Zelenými, kteří hájí tvrdší linii.

„Tato krize je důležitá i proto, že se v ní zformuje postoj německé vlády k Rusku," říká expert na Německo Jakub Eberle z pražského Ústavu mezinárodních vztahů a dodává, že Scholz zatím veřejně nekomentuje například možnost nespuštění už hotového plynovodu Nord Strem 2 ze Sibiře přímo do německých přístavů na Baltu, na jehož provozu má Rusko velký zájem.

A Eberle poukazuje na důležitý aspekt německé debaty, který v té české zdaleka nezaznívá tak nahlas. „Pro Němce je situace na východě Evropy spíš než o obraně sdílených hodnot o tom, aby bylo respektováno mezinárodní právo. Nechtějí návrat ke sférám vlivu," vysvětluje a obdobně mluví i známá německá analytička a novinářka Constanze Stelzenmüller. „V sázce je možnost Ukrajiny svobodně si určit vlastní směřování. To není jen morální otázka, ale i otázka mezinárodního práva," říká. Snaha udržet systém postavený na respektu k mezinárodnímu právu je tak jedním z důvodů, proč má Německo na řešení situace velký zájem.

Vzhledem k německé ekonomické síle a již zmíněnému plynovodu Nord Stream 2, který by se v případě ruské eskalace mohl podle expertů stát jedním z nástrojů ekonomických sankcí, je telefonní linka mezi Berlínem a Washingtonem velmi žhavá. „Mezi Berlínem a Washingtonem probíhá enormní úsilí směrem k tomu, aby se našla společná pozice," komentuje situaci Stelzenmüller. Jednou z oblastí, kde to může být obzvlášť těžké, je přístup k vyzbrojování Ukrajiny, kdy minulý týden při návštěvě Washingtonu německá ministryně zahraničí Annalena Baerbock naznačila, že Německo – na rozdíl od USA – se k něčemu takovému nechystá. ●

WWW.RESPEKT.CZ/AUDIO

Zpět

Sejdeme se v metaverzu

TISK, Datum: 10.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 34, Autor: PETR HORKÝ, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 00:43, Čtenost: 219 868, Rubrika: Kontext, AVE: 1 056 022,83 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Co se skrývá za tajuplným slovem, které podle optimistů představuje budoucnost internetu

Na zdi výstavní síně visí velký barevný obraz žirafy a slona, stojících vedle sebe kdesi v divočině před zapadajícím oranžovým sluncem. Má název Afrika a jeho autorem je Adam Houška, jedenáctiletý chlapec trpící vývojovou disfázií a paměťovou poruchou. Obraz se tu dnes večer bude dražit v dobročinné aukci. Kromě dražby je na programu také vystoupení amerického rappera, což má na akci přilákat i ty, pro které by výstava sama o sobě možná nebyla dostatečným magnetem. Postavy korzující mezi vystavenými obrazy rozhodně neodpovídají představě typického galerijního návštěvníka: jedna má na sobě modrý kostým připomínající pravěkého ptakoještěra, další je oblečená ve stylu hrdinů filmu Matrix do dlouhého pláště, těžkých bot a černých brýlí. Nezvyklý vzhled hostů je jen jednou z mnoha připomínek toho, že nejsme v kamenné galerii, ale ve

virtuálním světě. Fyzické návštěvníky zastupují jejich digitální avataři. To však neznamená, že aukce není skutečná – jenom se za obrazy místo peněz platí kryptoměnou ethereum a kupec s nejvyšší nabídkou si umělecké dílo odnese v podobě digitálního certifikátu zvaného NFT.
Virtuální svět, ve kterém se galerie nachází, má název Somnium Space a přes počítač nebo mobilní telefon se do něho může připojit kdokoli. Pro ideální zážitek je ale nutné být propojen přes virtuální brýle. Svět je to rozlehlý – kromě návštěvy galerie je v něm možné zahrát si na boj proti zombiům nebo například koupit pozemek a postavit si na něm vlastní galerii, hernu nebo třeba chalupu u jezera. „Anebo se v něm jenom procházet, zkoumat, co tu vytvořili jiní, a navštěvovat akce, jako je ta dnešní," říká jeho zakladatel a výkonný ředitel Artur Sychov, jehož avatar je na výstavě oblečen do černé kombinézy připomínající oblek vesmírného pilota. Svět Somnium Space existuje už skoro pět let, za rok do něj vstoupí přibližně 100 tisíc lidí a jeho tvůrce ho označuje za metaverzum. Autorem tohoto pojmu je americký spisovatel Neal Stephenson a v románu Sníh z roku 1992 jím předpověděl virtuální svět, do něhož se budou lidé připojovat pomocí elektronických brýlí a pohybovat se v něm skrze své digitální avatary – což zhruba odpovídá tomu, co se právě teď odehrává v galerii.
Na konci roku 2021 se však slovo, které dosud znali jenom fanoušci vědecko-fantastických příběhů a technologičtí nadšenci jako Sychov, náhle nečekaně dostalo do všeobecného povědomí. O metaverzu najednou mluví šéfové technologických firem, investoři a celebrity, vycházejí o něm novinové články, skloňuje se v televizních debatách – a často znamená úplně jiné věci než ve Stephensonově románu. Databáze Factiva spočítala, že jen v posledních dvou měsících loňského roku se pojem vyskytl v celkem 12 tisících anglojazyčných článcích, zatímco v předchozích letech se za celý rok objevil zhruba 400krát.
Příčinou obrovského nárůstu bylo marketingové rozhodnutí Marka Zuckerberga změnit název největší sociální sítě světa Facebook na Meta. Změna podle Zuckerberga odráží nástup nové éry, ve které už nebudeme trávit čas na dnešním dvojrozměrném internetu, ale pomocí virtuálních brýlí se přesuneme do trojrozměrného světa. „Metaverzum bude nástupcem dnešního internetu, který používáme skrze mobilní telefony. Budeme v něm moci zažívat pocit fyzické blízkosti s jinými lidmi bez ohledu na to, jak od nás budou ve skutečnosti daleko," nastínil Zuckerberg loni v říjnu svoji vizi. Uvedl také, že do metaverza budeme chodit bavit se i pracovat, a dodal, že Facebook (nyní už Meta) do jeho vybudování letos investuje deset miliard dolarů a ještě v této dekádě do něj chce přilákat miliardu lidí, tedy asi třetinu svých současných uživatelů. V prosinci firma nabídla ukázku, jak by její metaverzum mohlo vypadat – veřejnosti otevřela virtuální svět zvaný Horizon Worlds, do něhož se uživatelé sociální sítě připojují pomocí virtuálních brýlí vyráběných dceřinou společností Facebooku Oculus, mohou v něm hrát hry, setkávat se s přáteli nebo vytvářet vlastní prostorové objekty. Svět je zatím přístupný jen pro obyvatele USA a Kanady, vpuštění zbytku planety se ale zdá být pouze otázkou času.
K Zuckerbergovi se v následujících dnech přidala další zvučná jména z technologického odvětví, jež také oznámila plán vybudovat svá vlastní metaverza; mezi nimi třeba softwarový gigant Microsoft či společnost Epic Games, která provozuje mimořádně populární on-line hru Fortnite. Velké značky jako Nike, Adidas nebo aukční síň Sotheby's zase pod vlivem metaverzální horečky nakoupily digitální parcely ve virtuálních světech Decentraland a Sandbox, jež se také označují za metaverza a fungují na podobném principu jako v úvodu popsaný Somnia Space, neumožňují však připojení přes virtuální brýle, ale pouze přes počítač či mobil. Na konci loňského roku už se nejlevnější virtuální parcela ve světě Decentraland prodávala za více než 13 tisíc dolarů. Americká televizní stanice CNBC na přelomu roku pod vlivem všech těchto událostí předpověděla, že „v roce 2022 budeme svědky dosud největšího rozvoje metaverza".
Jsme na prahu nové éry internetu, anebo je metaverzum jen módní nálepkou, na kterou si za rok nikdo nevzpomene? Řeči o nástupu nové éry zaznívají od technologických firem poměrně často a mnohdy se vůbec nenaplní. A není nakonec cílem přejmenování Facebooku především snaha odvést pozornost od problémů firmy s rozdmýcháváním nenávisti a s ochranou osobních dat a současně pokusem zvýšit prodeje virtuálních brýlí od dceřiné firmy Oculus? „Pravda může být klidně tohle všechno dohromady," říká Dita Malečková, expertka na nová média z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. „Pochybuji, že bychom se najednou všichni začali místo sociálních sítí potkávat ve virtuálních 3D světech.
Zároveň je tu ale nová generace mladých uživatelů, které Facebook nebo Twitter vůbec nezajímá, považují je za přežitou věc a svůj čas tráví v herních prostředích, jako je Minecraft, Fortnite či Roblox, které jsou prostorové a pohlcující, i když se třeba nehrají s virtuálními brýlemi. Ze Zuckerbergova prohlášení cítím nejistotu, že mu v téhle oblasti ujíždí vlak a chce to změnit," dodává vědkyně. A připomíná detail, který je v debatě o metaverzu velmi podstatný. Dnes se ještě ani neshodneme na tom, co tento vágně definovaný pojem vlastně znamená, takže se pod něj může schovat téměř cokoli. „Je tu tedy také otázka, co z dnešního internetu má budoucnost, a co nikoli," říká filozofka.
Tahle verze vyhraje Artur Sychov je přesvědčen, že jeho metaverzum rozhodně budoucnost má. „Internet se stane prostorovým, kdo to jednou zkusí, nechce se už vrátit do dvojrozměrného prostředí," vysvětluje podnikatel sídlící v Praze. Sychov ale nevěří, že hlavním tvůrcem a provozovatelem metaverza bude Facebook. „My ho v Somnium Space vytváříme už pět let a vidíme, jak zájem lidí postupně roste. Teď přišel Mark a řekl, že zakládá metaverzum, a pokusil se nad tím pojmem vztyčit svoji vlajku. Tak to ale nefunguje." V čem je však takový rozdíl mezi Zuckerbergovým metaverzem Horizon Worlds a Sychovovým Somnium Space? Podle Sychova
spočívá tajemství ve vlastnické struktuře. Zatímco Facebook je soukromá firma, která s osobními daty uživatelů libovolně nakládá a obchoduje, Somnium Space je decentralizovaná platforma fungující na bázi technologie blockchain. Složitě znějící popis v praxi znamená, že každý uživatel tohoto světa v něm vlastní všechna svá data: Ať už digitálního avatara, se kterým se po něm pohybuje, virtuální parcelu či různé předměty, jež si v něm může koupit prostřednictvím kryptoměny, nebo hru, kterou tu navrhne. Jejich vlastnictví je zapsáno, takže je v rámci blokchainu může kdykoli prodat jiným lidem. „Věřím, že uživatelé budou chtít svá osobní data vlastnit, a ne je dávat Facebooku, který má v nakládání s nimi velice špatnou pověst. K takovému světu budou mít lidé vztah a budou v něm chtít věci budovat a trávit čas," říká Sychov. Je ale možné tomu věřit? O Facebooku se přece ví už dlouho, že s daty svých uživatelů obchoduje, a přesto ho lidé používají. Zároveň jsou tu další soukromé firmy fungující na tradičním vlastnickém principu, které také tvrdí, že chystají vlastní metaverza. „Bude to soutěž, vznikne tu více metaverz a já věřím, že decentralizované platformy jako my u hodně lidí zvítězí," přepokládá Sychov.
Somnium Space má důvod k optimismu, protože se mu zatím daří velmi dobře. V úplně první aukci svých virtuálních pozemků v roce 2019 platforma získala od kupujících 200 tisíc dolarů, během té poslední loňské už to bylo 2,5 milionu. Letos na podzim, kdy se kolem slova metaverzum strhla celosvětová horečka, pak do firmy investovali bratři Tyler a Cameron Winklevossovi, tedy dvojčata, která se proslavila právní bitvou o Facebook právě s Markem Zuckerbergem. Winklevossovi patří do vlny úspěšných kryptomiliardářů a jejich vstup do Somnium Space podle Sychova přilákal pozornost uživatelů i dalších investorů.
Akademici, kteří se studiem internetu zabývají, jsou ale k rozvoji metaverza o něco skeptičtější. Například podle Martina Tremčinského z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zůstanou projekty typu Horizon Worlds nebo Somnium Space zatím spíše okrajovou záležitostí – bez ohledu na to, kdo je vlastní. „Mám pocit, že dosud nepřinesly vlastně nic moc zajímavého, co by nešlo dělat jinde. Trojrozměrný svět kopírující běžný život už tady přece byl před více než deseti lety ve hře Second Life, k níž se sice nešlo připojit přes virtuální realitu, ale v principu byla podobná tomu, co teď nabízí Horizon Worlds. Také kolem toho byl velký hype, dnes sice hra stále funguje, ale zájem o ni opadl," říká teoretik. Na námitku, že v nových

virtuálních světech jde oproti hře Second Life také vytvářet a hrát počítačové hry, Tremčinský odpovídá, že ani to není nic nového. „Hrát s přáteli hry, budovat si vlastní levely a koneckonců i navštívit koncert už je možné i ve hrách Fortnite, Roblox nebo Minecraft, které už tu jsou dlouho, k tomu nepotřebuji nové metaverzum," dodává vědec.
V decentralizovaných platformách postavených na technologii blockchain, jako je Somnium Space, Decentraland či Sandbox, podle Tremčinského část lidí vidí šanci zbohatnout na spekulaci s virtuálními pozemky podobně, jako se to děje s kryptoměnami. „Je však otázka, co se s těmi světy stane, až ta současná spekulativní horečka pohasne. Kryptoměny mají své užití, ale jaké užití bude mít virtuální pozemek v počítačové hře?" říká. Hlavní výzvou pro jakékoli metaverzum tak podle něj bude dát pobytu ve virtuálních světech kromě snahy o zbohatnutí nějaký smysluplný obsah, který by přitáhl více běžných uživatelů než jen technologické nadšence a spekulanty. Zároveň však podle Tremčinského nejde vyloučit, že lidé nové světy postupně přijmou. „Facebook také začal jako legrace na sdílení fotek, ale proměnil se v platformu, kterou řada lidí potřebuje k nalezení kvalitního zaměstnání. Je možnost, že i metaverzum takhle proroste do našich životů, že se bez něj nepůjde obejít. Rychle k tomu ale, myslím, nedojde i kvůli vysoké ceně virtuálních brýlí," dodává.
I za předpokladu, že se brýle pro virtuální realitu a digitální paralelní světy během pár let masově rozšíří a stanou se běžnou záležitostí, však zůstává otázkou, kolik času v nich vlastně budeme chtít trávit. Podle Jakuba Kučery, kreativního ředitele společnosti DIVR Labs, jež vytváří vlastní hry pro virtuální realitu zasazené do konkrétního prostředí v kamenných hernách v Praze a v Dubaji, herní světy typu Horizon Worlds sice porostou, zůstanou však spíše chvilkovými úniky z fyzické reality a nestanou se místem, kde strávíme většinu dne. „Z mého pohledu tyhle virtuální světy nebudou všudypřítomné metaverzum, ale jen uzavřená prostředí, kam budeme chodit na pár hodin především za zábavou," říká Kučera.
Skutečnou revoluci internetu podle něho přinese až technické zařízení, které dokáže propojit náš každodenní život s virtuální realitou. Půjde o přístroj, jejž budeme nosit s sebou na každém kroku a stane se stejně nepostradatelným, jako je dnes mobilní telefon. Takovým zařízením podle Kučery budou brýle nikoli s virtuální, ale s rozšířenou realitou. Podobný produkt nabídla společnost Google, když před téměř deseti lety uvedla na trh brýle Google Glass, k jejichž masovému rozšíření ovšem nikdy nedošlo především kvůli obavám o soukromí, poměrně vysoké ceně a nejasnosti kolem jejich praktického využití. Uvedení podobného výrobku nyní chystá firma Apple, jejíž produkt by mohl přijít na trh už letos. Možnosti takových brýlí jsou podle Kučery obrovské. „Představte si, že jste vegan a skla brýlí vám po příchodu do samoobsluhy okamžitě zvýrazní, které produkty jsou bezmasé. Nebo potřebujete opravit rozbitý motor v autě a na skle brýlí se vám zobrazí nápověda ukazující, kam máte sáhnout a co udělat. To bude podle mě metaverzum," vysvětluje Kučera. Zatímco dnešní brýle pro virtuální realitu podle Kučery běžný člověk vydrží nosit maximálně několik hodin, brýle s rozšířenou realitou přes den nebudeme odkládat skoro vůbec.
Nikam neutíkám Na v úvodu popsanou dobročinnou aukci do galerie ve světě Somnium Space dorazila také srbská vizuální umělkyně Tanja Vujinović. Dříve vytvářela digitální objekty pro virtuální realitu a vystavovala je v kamenných galeriích po celém světě, kde si návštěvník k jejich zobrazení vždy musel nasadit virtuální brýle. „Přišlo mi škoda, že se na moje výtvory může vždycky dívat jen jeden člověk, tak jsem začala navštěvovat virtuální světy a vystavovat v nich," říká žena, jejíž avatar má zářivě růžové vlasy – a stejné nosí jeho majitelka i ve skutečném světě. V Somnium Space nebo Decentralandu nyní Vujinović vystavuje své obrazy a prostorové skulptury, stejně tak ji ale baví navštěvovat akce ostatních uživatelů. Decentralizované platformy podle ní mají silného komunitního ducha a uživatelé zajímající se o specifický druh činnosti nebo umění se v nich setkávají prostřednictvím sociální sítě Discord, kde se domlouvají na schůzkách a společných akcích v jednotlivých metaverzech. Vujinović v poslední době pravidelně navštěvuje vystoupení japonské skupiny elektronických hudebníků, jež probíhají ve světě zvaném VRChat. Na akcích umělkyně tančí, konverzuje s ostatními, poslouchá hudbu. „Když je akce dobrá, zapomenu na čas. Jsem schopná strávit s brýlemi klidně i deset hodin. Jindy je zase nenasadím několik dní v řadě," líčí Vujinović.
Umělkyně věří, že se prožitek virtuální reality postupně dostane k velkému množství lidí. „Je to nevyhnutelná změna, půjdeme tím směrem, současná pandemie naši otevřenost k digitálním zkušenostem posílila. Ale k publiku se zpráva o virtuálních světech bohužel dostala až ve chvíli, kdy o tom promluvil Zuckerberg," říká. Virtuální světy jsou podle ní médii často líčené jako únik před realitou, což však neodpovídá její zkušenosti. „Nemyslím si, že jsou nějaké rozdělené reality. Internetová kultura, používání e-mailů a sociálních sítí je tak propojené s našimi životy, že můžeme říci, že jsme neustále ve smíšeném stavu mysli. A virtuální realita je jen pokračováním téhož," vysvětluje.
Vujinović vadí, že se u virtuální reality často zdůrazňují negativa, přitom naprostá většina lidí má po jejím vyzkoušení jednoznačně pozitivní zkušenost. Ráda prý vzpomíná na okamžik, kdy získala své první virtuální brýle a nadšeně objevovala, co všechno jde s nimi zažít. Navštěvovala s nimi odborné lekce o planetách ve vesmíru, zeměpisné pořady i zpracování známých románů pro virtuální realitu. „Můžete vstoupit do děje Alenky v říši divů a bavit se s jiným člověkem o tom, co tam dělá ten králík. Nemyslím si, že to je útěk od reality. Je to spíš prodloužení našeho lidství. Když někdo hodně čte, budete mu vyčítat, že utíká před

WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Hlavní výzvou bude dát pobytu ve virtuálních světech nějaký smysluplný obsah.

Foto autor: FOTO HORIZON WORLDS
Foto popis: Kdo to vyzkouší, už nebude chtít zpět. (Artur Sychov a Tanja Vujinović v metaverzu Somnium Space)
Foto autor: REPRO DECENTRALAND
Foto popis: Metaverzum podle Marka. (Skupina avatarů v Horizon Worlds)
Foto autor: FOTO MATĚJ STRÁNSKÝ
Foto popis: Parcela za tisíce dolarů. (Krajina v Decentralandu)
Foto autor: REPRO SANDBOX
Foto popis: Směr je jasný. (Hráči ve virtuální realitě v pražské herně DIVR Labs)
Foto popis: Už je tu Nike i Adidas. (Mapa pozemků ve světě Sandboxu)

Sejdeme se v metaverzu

Co se skrývá za tajuplným slovem, které podle optimistů představuje budoucnost internetu

PETR HORKÝ

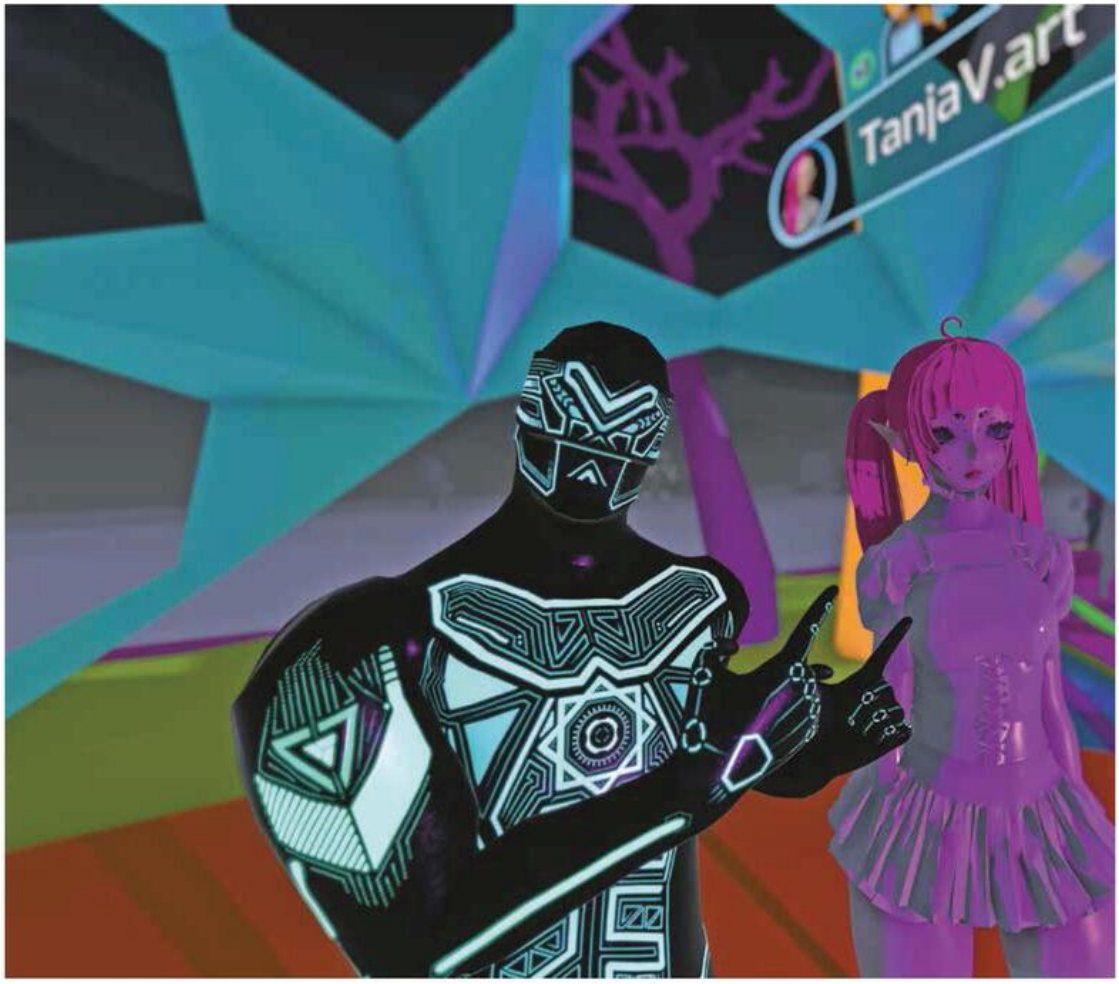

Kdo to vyzkouší, už nebude chtít zpět.
(Artur Sychov a Tanja Vujinović v metaverzu Somnium Space)

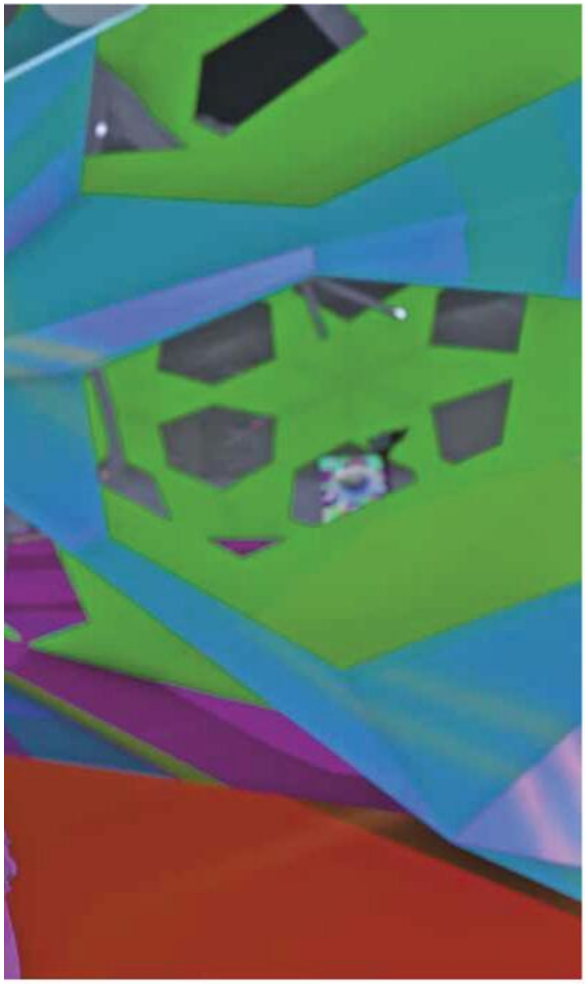

a zdi výstavní síně visí velký barevný obraz žirafy a slona, stojících vedle sebe kdesi v divočině před zapadajícím oranžovým sluncem. Má název *Afrika* a jeho autorem je Adam Houška, jedenáctiletý chlapec trpící vývojovou disfázií a paměťovou poruchou. Obraz se tu dnes večer bude dražit v dobročinné aukci. Kromě dražby je na programu také vystoupení amerického rappera, což má na akci přilákat i ty, pro které by výstava sama o sobě možná nebyla dostatečným magnetem. Postavy korzující mezi vystavenými obrazy rozhodně neodpovídají představě typického galerijního návštěvníka: jedna má na sobě modrý kostým připomínající pravěkého ptakoještěra, další je oblečená ve stylu hrdinů filmu *Matrix* do dlouhého pláště, těžkých bot a černých brýlí. Nezvyklý vzhled hostů je jen jednou z mnoha připomínek toho, že nejsme v kamenné galerii, ale ve virtuálním světě. Fyzické návštěvníky zastupují jejich digitální avataři. To však neznamená, že aukce není skutečná – jenom se za obrazy místo peněz platí kryptoměnou ethereum a kupec s nejvyšší nabídkou si umělecké dílo odnese v podobě digitálního certifikátu zvaného NFT.

Virtuální svět, ve kterém se galerie nachází, má název Somnium Space a přes počítač nebo mobilní telefon se do něho může připojit kdokoli. Pro ideální zážitek je ale nutné být propojen přes virtuální brýle. Svět je to rozlehlý – kromě návštěvy galerie je v něm možné zahrát si na boj proti zombiům nebo například koupit pozemek a postavit si na něm vlastní galerii, hernu nebo třeba chalupu u jezera. „Anebo se v něm jenom procházet, zkoumat, co tu vytvořili jiní, a navštěvovat akce, jako je ta dnešní," říká jeho

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

FOTO HORIZON WORLDS

Metaverzum podle Marka. (Skupina avatarů v Horizon Worlds)

zakladatel a výkonný ředitel Artur Sychov, jehož avatar je na výstavě oblečen do černé kombinézy připomínající oblek vesmírného pilota. Svět Somnium Space existuje už skoro pět let, za rok do něj vstoupí přibližně 100 tisíc lidí a jeho tvůrce ho označuje za metaverzum. Autorem tohoto pojmu je americký spisovatel Neal Stephenson a v románu *Sníh* z roku 1992 jím předpověděl virtuální svět, do něhož se budou lidé připojovat pomocí elektronických brýlí a pohybovat se v něm skrze své digitální avatary – což zhruba odpovídá tomu, co se právě teď odehrává v galerii.

Na konci roku 2021 se však slovo, které dosud znali jenom fanoušci vědecko-fantastických příběhů a technologičtí nadšenci jako Sychov, náhle nečekaně dostalo do všeobecného povědomí. O metaverzu najednou mluví šéfové technologických firem, investoři a celebrity, vycházejí o něm novinové články, skloňuje se v televizních debatách – a často znamená úplně jiné věci než ve Stephensonově románu. Databáze Factiva spočítala, že jen v posledních dvou měsících loňského roku se pojem vyskytl v celkem 12 tisících anglojazyčných článcích, zatímco v předchozích letech se za celý rok objevil zhruba 400krát.

Příčinou obrovského nárůstu bylo marketingové rozhodnutí Marka Zuckerberga změnit název největší sociální sítě světa Facebook na Meta. Změna podle Zuckerberga odráží nástup nové éry, ve které už nebudeme trávit čas na dnešním dvojrozměrném internetu, ale pomocí virtuálních brýlí se přesuneme do trojrozměrného světa. „Metaverzum bude nástupcem dnešního internetu, který používáme skrze mobilní telefony. Budeme v něm moci zažívat pocit fyzické blízkosti s jinými lidmi bez ohledu na to, jak od nás budou ve skutečnosti daleko," nastínil Zuckerberg loni v říjnu svoji vizi. Uvedl také, že do metaverza budeme chodit bavit se i pracovat, a dodal, že Facebook (nyní už Meta) do jeho vybudování letos investuje deset miliard dolarů a ještě v této dekádě do něj chce přilákat miliardu lidí, tedy asi třetinu svých současných uživatelů. V prosinci firma nabídla ukázku, jak by její metaverzum mohlo vypadat – veřejnosti otevřela virtuální svět zvaný Horizon Worlds, do něhož se uživatelé sociální sítě připojují pomocí virtuálních brýlí vyráběných dceřinou společností Facebooku Oculus, mohou v něm hrát hry, setkávat se s přáteli nebo vytvářet vlastní prostorové objekty. Svět je zatím přístupný jen pro obyvatele USA a Kanady, vpuštění zbytku planety se ale zdá být pouze otázkou času.

K Zuckerbergovi se v následujících dnech přidala další zvučná jména z technologického odvětví, jež také oznámila plán vybudovat svá vlastní metaverza; mezi nimi třeba softwarový gigant Microsoft či společnost Epic Games, která provozuje mimořádně populární on-line hru Fortnite. Velké značky jako Nike, Adidas nebo aukční síň Sotheby's zase pod vlivem metaverzální horečky nakoupily digitální parcely ve virtuálních světech Decentraland a Sandbox, jež se také označují za metaverza a fungují na podobném principu jako v úvodu popsaný Somnia Space, neumožňují však připojení přes virtuální brýle, ale pouze přes počítač či mobil. Na konci loňského roku už se nejlevnější virtuální parcela ve světě Decentraland prodávala za více než 13 tisíc dolarů. Americká televizní stanice CNBC na přelomu roku

Parcela za tisíce dolarů. (Krajina v Decentralandu)

pod vlivem všech těchto událostí předpověděla, že „v roce 2022 budeme svědky dosud největšího rozvoje metaverza".

Jsme na prahu nové éry internetu, anebo je metaverzum jen módní nálepkou, na kterou si za rok nikdo nevzpomene? Řeči o nástupu nové éry zaznívají od technologických firem poměrně často a mnohdy se vůbec nenaplní. A není nakonec cílem přejmenování Facebooku především snaha odvést pozornost od problémů firmy s rozdmýcháváním nenávisti a s ochranou osobních dat a současně pokusem zvýšit prodeje virtuálních brýlí od dceřiné firmy Oculus? „Pravda může být klidně tohle všechno dohromady," říká Dita Malečková, expertka na nová média z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. „Pochybuji, že bychom se najednou všichni začali místo sociálních sítí potkávat ve virtuálních 3D světech. Zároveň je tu ale nová generace mladých uživatelů, které Facebook nebo Twitter vůbec nezajímá, považují je za přežitou věc a svůj čas tráví v herních prostředích, jako je Minecraft, Fortnite či Roblox, které jsou prostorové a pohlcující, i když se třeba nehrají s virtuálními brýlemi. Ze Zuckerbergova prohlášení cítím nejistotu, že mu v téhle oblasti ujíždí vlak a chce to změnit," dodává vědkyně. A připomíná detail, který je v debatě o metaverzu velmi podstatný. Dnes se ještě ani neshodneme na tom, co tento vágně definovaný pojem vlastně znamená, takže se pod něj může schovat téměř cokoli. „Je tu tedy také otázka, co z dnešního internetu má budoucnost, a co nikoli," říká filozofka.

Hlavní výzvou bude dát pobytu ve virtuálních světech nějaký smysluplný obsah.

Tahle verze vyhraje

Artur Sychov je přesvědčen, že jeho metaverzum rozhodně budoucnost má. „Internet se stane prostorovým, kdo to jednou zkusí, nechce se už vrátit do dvojrozměrného prostředí," vysvětluje podnikatel sídlící v Praze. Sychov ale nevěří, že hlavním tvůrcem a provozovatelem metaverza bude Facebook. „My ho v Somnium Space vytváříme už pět let a vidíme, jak zájem lidí postupně roste. Teď přišel Mark a řekl, že zakládá metaverzum, a pokusil se nad tím pojmem vztyčit svoji vlajku. Tak to ale nefunguje."

V čem je však takový rozdíl mezi Zuckerbergovým metaverzem Horizon Worlds a Sychovovým Somnium Space? Podle Sychova spočívá tajemství ve vlastnické struktuře. Zatímco Facebook je soukromá firma, která s osobními daty uživatelů libovolně nakládá a obchoduje, Somnium Space je decentralizovaná platforma fungující na bázi technologie blockchain. Složitě znějící popis v praxi znamená, že každý uživatel tohoto světa v něm vlastní všechna svá data: Ať už digitálního avatara, se kterým se po něm pohybuje, virtuální parcelu či různé předměty, jež si v něm může koupit prostřednictvím kryptoměny, nebo hru, kterou tu navrhne. Jejich vlastnictví je zapsáno, takže je v rámci blokchainu může kdykoli prodat jiným lidem. „Věřím, že uživatelé budou chtít svá osobní data vlastnit, a ne je dávat Facebooku, který má v nakládání s nimi velice špatnou pověst. K takovému světu budou mít lidé vztah a budou v něm

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

FOTO MATĚJ STRÁNSKÝ

Směr je jasný. (Hráči ve virtuální realitě v pražské herně DIVR Labs)

chtít věci budovat a trávit čas," říká Sychov. Je ale možné tomu věřit? O Facebooku se přece ví už dlouho, že s daty svých uživatelů obchoduje, a přesto ho lidé používají. Zároveň jsou tu další soukromé firmy fungující na tradičním vlastnickém principu, které také tvrdí, že chystají vlastní metaverza. „Bude to soutěž, vznikne tu více metaverz a já věřím, že decentralizované platformy jako my u hodně lidí zvítězí," přepokládá Sychov.

Somnium Space má důvod k optimismu, protože se mu zatím daří velmi dobře. V úplně první aukci svých virtuálních pozemků v roce 2019 platforma získala od kupujících 200 tisíc dolarů, během té poslední loňské už to bylo 2,5 milionu. Letos na podzim, kdy se kolem slova metaverzum strhla celosvětová horečka, pak do firmy investovali bratři Tyler a Cameron Winklevossovi, tedy dvojčata, která se proslavila právní bitvou o Facebook právě s Markem Zuckerbergem. Winklevossovi patří do vlny úspěšných kryptomiliardářů a jejich vstup do Somnium Space podle Sychova přilákal pozornost uživatelů i dalších investorů.

Akademici, kteří se studiem internetu zabývají, jsou ale k rozvoji metaverza o něco skeptičtější. Například podle Martina Tremčinského z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zůstanou projekty typu Horizon Worlds nebo Somnium Space zatím spíše okrajovou záležitostí – bez ohledu na to, kdo je vlastní. „Mám pocit, že dosud nepřinesly vlastně nic moc zajímavého, co by nešlo dělat jinde. Trojrozměrný svět kopírující běžný život už tady přece byl před více než deseti lety ve hře Second Life, k níž se sice nešlo připojit přes virtuální realitu, ale v principu byla podobná tomu, co teď nabízí Horizon Worlds. Také kolem toho byl velký hype, dnes sice hra stále funguje, ale zájem o ni opadl," říká teoretik. Na námitku, že v nových virtuálních světech jde oproti hře Second Life také vytvářet a hrát počítačové hry, Tremčinský odpovídá, že ani to není nic nového. „Hrát s přáteli hry, budovat si vlastní levely a konec-konců i navštívit koncert už je možné i ve hrách Fortnite, Roblox nebo Minecraft, které už tu jsou dlouho, k tomu nepotřebuji nové metaverzum," dodává vědec.

V decentralizovaných platformách postavených na technologii blockchain, jako je Somnium Space, Decentraland či Sandbox, podle Tremčinského část lidí vidí šanci zbohatnout na spekulaci s virtuálními pozemky podobně, jako se to děje s kryptoměnami. „Je však otázka, co se s těmi světy stane, až ta současná spekulativní horečka pohasne. Kryptoměny mají své užití, ale jaké užití bude mít virtuální pozemek v počítačové hře?" říká. Hlavní výzvou pro jakékoli metaverzum tak podle něj bude dát pobytu ve virtuálních světech kromě snahy o zbohatnutí nějaký smysluplný obsah, který by přitáhl více běžných uživatelů než jen technologické nadšence a spekulanty. Zároveň však podle

Tremčinského nejde vyloučit, že lidé nové světy postupně přijmou. „Facebook také začal jako legrace na sdílení fotek, ale proměnil se v platformu, kterou řada lidí potřebuje k nalezení kvalitního zaměstnání. Je možnost, že i metaverzum takhle proroste do našich životů, že se bez něj nepůjde obejít. Rychle k tomu ale, myslím, nedojde i kvůli vysoké ceně virtuálních brýlí," dodává.

I za předpokladu, že se brýle pro virtuální realitu a digitální paralelní světy během pár let masově rozšíří a stanou se běžnou záležitostí, však zůstává otázkou, kolik času v nich vlastně budeme chtít trávit. Podle Jakuba Kučery, kreativního ředitele společnosti DIVR Labs, jež vytváří vlastní hry pro virtuální realitu zasazené do konkrétního prostředí v kamenných hernách v Praze a v Dubaji, herní světy typu Horizon Worlds sice porostou, zůstanou však spíše chvilkovými úniky z fyzické reality a nestanou se místem, kde strávíme většinu dne. „Z mého pohledu tyhle virtuální světy nebudou všudypřítomné metaverzum, ale jen uzavřená prostředí, kam budeme chodit na pár hodin především za zábavou," říká Kučera.

Skutečnou revoluci internetu podle něho přinese až technické zařízení, které dokáže propojit náš každodenní život s virtuální realitou. Půjde o přístroj, jejž budeme nosit s sebou na každém kroku a stane se stejně nepostradatelným, jako je dnes mobilní telefon. Takovým zařízením podle Kučery budou brýle nikoli s virtuální, ale s rozšířenou realitou. Podobný produkt nabídla společnost Google, když před téměř deseti lety uvedla na trh brýle Google Glass, k jejichž masovému rozšíření ovšem nikdy nedošlo především kvůli obavám o soukromí, poměrně vysoké ceně a nejasnosti kolem jejich praktického využití. Uvedení podobného výrobku nyní chystá firma Apple, jejíž produkt by mohl přijít na trh už letos. Možnosti takových brýlí jsou podle Kučery obrovské. „Představte si, že jste vegan a skla brýlí vám po příchodu do samoobsluhy okamžitě zvýrazní, které produkty jsou bezmasé. Nebo potřebujete opravit rozbitý motor v autě a na skle brýlí se vám zobrazí nápověda ukazující, kam máte sáhnout a co udělat. To bude podle mě metaverzum," vysvětluje Kučera. Zatímco dnešní brýle pro virtuální realitu podle Kučery běžný člověk vydrží nosit maximálně několik hodin, brýle s rozšířenou realitou přes den nebudeme odkládat skoro vůbec.

Nikam neutíkám

Na v úvodu popsanou dobročinnou aukci do galerie ve světě Somnium Space dorazila také srbská vizuální umělkyně Tanja Vujinović. Dříve vytvářela digitální objekty pro virtuální realitu a vystavovala je v kamenných galeriích po celém světě, kde si návštěvník k jejich zobrazení vždy musel nasadit virtuální brýle. „Přišlo mi škoda, že se na moje výtvory může vždycky dívat jen jeden člověk, tak jsem začala navštěvovat virtuální světy a vystavovat v nich," říká žena, jejíž avatar má zářivě růžové vlasy – a stejné nosí jeho majitelka i ve skutečném světě. V Somnium Space nebo Decentralandu nyní Vujinović vystavuje své obrazy a prostorové skulptury, stejně tak ji ale baví navštěvovat akce ostatních uživatelů. Decentralizované platformy podle ní mají silného komunitního ducha a uživatelé zajímající se o specifický druh činnosti nebo umění se v nich setkávají

Už je tu Nike i Adidas. (Mapa pozemků ve světě Sandboxu)

prostřednictvím sociální sítě Discord, kde se domlouvají na schůzkách a společných akcích v jednotlivých metaverzech. Vujinović v poslední době pravidelně navštěvuje vystoupení japonské skupiny elektronických hudebníků, jež probíhají ve světě zvaném VRChat. Na akcích umělkyně tančí, konverzuje s ostatními, poslouchá hudbu. „Když je akce dobrá, zapomenu na čas. Jsem schopná strávit s brýlemi klidně i deset hodin. Jindy je zase nenasadím několik dní v řadě," líčí Vujinović.

Umělkyně věří, že se prožitek virtuální reality postupně dostane k velkému množství lidí. „Je to nevyhnutelná změna, půjdeme tím směrem, současná pandemie naši otevřenost k digitálním zkušenostem posílila. Ale k publiku se zpráva o virtuálních světech bohužel dostala až ve chvíli, kdy o tom promluvil Zuckerberg," říká. Virtuální světy jsou podle ní médii často líčené jako únik před realitou, což však neodpovídá její zkušenosti. „Nemyslím si, že jsou nějaké rozdělené reality. Internetová kultura, používání e-mailů a sociálních sítí je tak propojené s našimi životy, že můžeme říci, že jsme neustále ve smíšeném stavu mysli. A virtuální realita je jen pokračováním téhož," vysvětluje.

Vujinović vadí, že se u virtuální reality často zdůrazňují negativa, přitom naprostá většina lidí má po jejím vyzkoušení jednoznačně pozitivní zkušenost. Ráda prý vzpomíná na okamžik, kdy získala své první virtuální brýle a nadšeně objevovala, co všechno jde s nimi zažít. Navštěvovala s nimi odborné lekce o planetách ve vesmíru, zeměpisné pořady i zpracování známých románů pro virtuální realitu. „Můžete vstoupit do děje Alenky v říši divů a bavit se s jiným člověkem o tom, co tam dělá ten králík. Nemyslím si, že to je útěk od reality. Je to spíš prodloužení našeho lidství. Když někdo hodně čte, budete mu vyčítat, že utíká před realitou?" ●

WWW.RESPEKT.CZ/AUDIO

Zpět

Věda z Karlovky: Rok 2021 přinesl objevy, osvětu i ocenění URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 09.01.2022, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavýzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 01:13, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Rok 2021 byl druhým rokem s covidem, který mnoha vědkyním a vědcům přinesl další nečekané komplikace – na některé padly rodičovské povinnosti a domácí výuka dětí, jiným se zkomplikovaly zahraniční spolupráce, další neúnavně pomáhají pandemii zvládat a vysvětlovat složité jevy veřejnosti. Přesto se výzkum nezastavil; mnoho věcí se povedlo.

Přinášíme přehledný výběr vědeckých úspěchů z Univerzity Karlovy, o nichž jsme v magazínu Forum psali. Přední vědci publikovali své studie v časopisech jako Science, Nature či PNAS, jiní vydali tlusté knihy, přitom učili a vedli studenty či doktorandy, další uspěli v náročných grantových soutěžích... Pojďme se společně za rokem 2021 ohlédnout.

Jan Konvalinka, Ruth Tachezy (s Ivanem Hirschem), Filip Matějka či Dagmar Dzúrová a mnozí další neúnavně pracují na lepším zvládání pandemie.

Vědecké objevy z Nature i Science

Vědci s afiliací Univerzity Karlovy opět pronikli do nejprestižnějších vědeckých časopisů světa. Například výzkumníci z UK spolu s kolegy z Botanického ústavu Akademie věd ČR, Jihočeské univerzity a České zemědělské univerzity studují biodiverzitu kamerunské přírody již více než patnáct let, a mají tak světově unikátní data, se kterými nyní přispěli k mezinárodní studii publikované v časopise Nature.

„Již dlouho víme, že africké lesy jsou cenné svojí unikátní biodiverzitou, kdy jsou domovem pro mnoho vzácných rostlin a živočichů. Nyní jsme zjistili, že ukládají téměř dvakrát více uhlíku, než se předpokládalo, což zvyšuje jejich význam z hlediska regulace klimatu a nutnost ochrany, protože velmi rychle mizí,“? řekl magazínu Forum v srpnu ekolog David Hořák z Přírodovědecké fakulty UK.

Čeští vědci na jedné z výzkumných výprav ve středoafrickém Kamerunu.

Překvapivé bylo i zjištění studie otištěné v magazínu Science, jež sledovala změny vegetace za posledních osmnáct tisíc let. Na výzkumu se podílel i paleoekolog Petr Kuneš z PřF UK: „?Čekali jsme, že největší změny vegetace budou na konci doby ledové nebo v souvislosti s průmyslovou revolucí 18. století. Překvapilo nás, že to jsou poslední čtyři tisíce let.“ Podle vědců tak v posledních letech možná pozorujeme pouhou „špičkou ledovce“ dlouhodobého procesu, který započal již v dávné minulosti. I tak ale změny mohou souviset s činností člověka.

„Před čtyřmi tisíci lety nedocházelo k žádným zásadním klimatickým změnám, začínáme ale pozorovat veliké změny vegetace a ve stejné době člověk začíná výrazně ovlivňovat své okolí – kácí a vypaluje lesy, zakládá pole, chová zvířata,“ popisoval v květnu Ondřej Mottl, jenž aktuálně působí na Univerzitě v Bergenu. Obratem ale dodával, že je potřeba ještě dalších analýz a pochopení souvislostí, na které se plánují zaměřit v navazujícím mezinárodním projektu Člověk na planetě Zemi (Humans on Planet Earth, HOPE), který kombinuje paleoekologická data s informacemi o klimatu a lidských populacích.

Paleoekolog Petr Kuneš z Přírodovědecké fakulty UK, jenž je spolupodepsán pod studií v renomovaném časopise Science.

Obě zmíněné studie patří do ranku špičkových vědeckých publikací, jež sleduje kupříkladu žebříček Nature Index. Univerzita Karlova v ukazateli prací z 82 vybraných přírodovědných časopisů vykazuje v posledních pěti letech zřetelný nárůst: v uplynulém roce (počítáno zatím roční období do září 2021) tak mají vědci UK podíl na článcích z řady dalších renomovaných časopisů, jako jsou PNAS, Cell, ACS Nano, Angewandte Chemie, The EMBO Journal anebo dalších titulů z rodiny Nature. Výrazným vkladem jsou práce expertů z Matematicko-fyzikální fakulty UK, Farmaceutické fakulty UK a rovněž z řady lékařských fakult.

Čile publikující ERC grantisté

Loňský rok byl publikačně bohatý i pro dva držitele prestižních grantů Evropské výzkumné rady (ERC) z pražské přírodovědy. Vědecký tým Filipa Koláře v květnovém vydání magazínu PNAS popsal, že i evoluce se může za určitých podmínek opakovat a také v srpnové edici Nature Communications objasnil, jak se rostliny přizpůsobují toxickým půdám. Skupina Matyáše Fendrycha zase poodhalila, jak rostou kořeny rostlin (květnový Nature Plants) a objasnila rychlou funkci rostlinného hormon auxinu (tamtéž v červenci).

Již tradičně byla vyhodnocena soutěž vysoce kvalitních monografií UK pro rok 2021 (vydaných však ještě před tímto vročením). První příčku obsadila kniha Sherabad Oasis: Tracing Historical Landscape in Southern Uzbekistan (Karolinum 2019) editorů archeologů Ladislava Stanča a Petry Tušlové z Filozofické fakulty UK.

Z téže fakulty vzešlo i opětovně dotiskované dílo profesora Martina Hilského s názvem Shakespearova Anglie: Portrét doby (Academia 2020), jež obdrželo cenu Magnesia Litera jako kniha roku 2021. Magazín Forum přinesl s profesorem Hilským velmi obsáhlé interview (a zařadil jej i na titulní stranu anglického vydání).

Kromě základního výzkumu došlo i na aplikace. Vědci z Matfyzu (Marek Omelka a Ondřej Týbl) například slavili celostátní úspěch s predikčním modelem výsledků parlamentních voleb 2021, který je velmi přesně s časovým náskokem odhadoval již během sčítání hlasů a televizních přenosů!

Herní vývojáři ze studia Charles Games, jednoho ze spin-offů Univerzity Karlovy, zase po již dřívější úspěšné videohře Atentát 1942 představili novou počítačovou hru Svoboda 1945: Liberation. Hráči se prostřednictvím příběhu a hravou formou seznámí s pohnutou historií česko-německého pohraničí po konci druhé světové války a s nástupem komunismu k vládnoucí moci, přičemž využívají poznatků historiků i expertů dalších společenských věd. K propojování poznatků základního výzkumu pro aplikace již řadu let přispívají odborníci z Centra pro přenos poznatků a technologií UK (CPPT) a také dceřinky Charles University Innovations Prague (CUIP), přičemž inovacím jsme věnovali celé speciální vydání jarního magazínu Forum.

Jak to dopadne, když robot napíše divadelní hru?

To u příležitosti stého výročí slova robot, které se poprvé objevilo v divadelní hře R. U.R. od Karla Čapka, vyzkoušeli vědci z Matfyzu a divadelníci ze Švandova divadla a DAMU. Hru s názvem AI: Když robot píše hru vygenerovala vůbec poprvé na celém světě umělá inteligence (AI). „Abych byl úplně přesný, tak v této hře napsala umělá inteligence pouze jednotlivé scény, ze kterých si dramaturg vybral a seřadil je do podoby hry. Uvedení hry, kterou skutečně celou napíše umělá inteligence, plánujeme za rok,“? vysvětloval v rozhovoru pro Forum Rudolf Rosa. O hře referoval časopis Science i list The Guardian.

Objevy přímo v terénu... a brzy snad i ve vesmíru

Archeologii na Karlovce nepěstují jen egyptologové či „pravěkáři“ z FF UK, ale i zástupci dalších součástí. Například vědci z Evangelické teologické fakulty UK pomáhají v Izraeli odkrýt záhadný chrám, který se velikostí podobá Šalomounovu chrámu. Ten podle biblického příběhu nechal vystavět král Šalomoun jako jediné centrum náboženství Judského království. „Nemůže to být ‚První chrám‘ jednak z hlediska místopisného, jednak vzhledem k povaze osídlení. To, co bylo do současné doby odkryto, je pouze chrám, sila a pár budov kolem. Nenašlo se tam jako v Jeruzalémě další širší osídlení na několika hektarech, neobjevily se žádné hradby, ať už z doby chrámu nebo dřívější,“ vysvětluje Filip Čapek, jenž archeologické výzkumy teologů z UK vedl.

Na skutečně průlomovém výzkumném úspěchu se vědci z UK podíleli na samém sklonku roku. Günther Kletetschka z Přírodovědecké fakulty UK a Vilém Mikula, absolvent Matfyzu aktuálně působící v agentuře NASA, přispěli ke konstrukci nového teleskopu Jamese Weba (JWST), který byl 25. prosince vynesen do vesmíru. „Jedná se o nejambicióznější a nejkomplexnější astronomický projekt, jehož dokončení bylo plánováno již na rok 2007. Opakovaně ale došlo k odkladu a až nyní jsme se dočkali,“ říká Kletetschka.

„Magnetický tým z UK“ vyřešil pomocí unikátního čtyřpólového magnetu otvírání mikrozávěrek detektorů nového teleskopu. I díky tomu bude možné nahlédnout do nejranějšího vesmíru a pouze a jen na jeden objekt, například galaxii. Nový teleskop bude podle odborníků přínosem pro všechny obory astronomie a mohl by způsobit doslova revoluci například při studiu vzniku a vývoje hvězd a planetárních systémů. Mimo jiné bude pátrat (jako následník Hubbleova teleskopu) i po možných projevech života ve vesmíru.

Teleskop Jamese Weba se skládá z 18 šestiúhelníkových pozlacených beryliových zrcadel, jež tvoří plochu o průměru 6,5 metru. Foto: NASA

V Karolinu ocenění vědci a vědkyně

Po roční pauze způsobené koronavirovou pandemii byly v uplynulém roce uděleny hned čtyři čestné doktoráty Univerzity Karlovy: Doctor honoris causa. Prestižní ocenění (a titul Dr.h.c.) získal světoznámý norský antropolog Thomas Hylland Eriksen, řezenský bohemista Marek Nekula, americký adiktolog Thomas F. Babor a německý virolog Hans-Georg Kräusslich. Se všemi významnými osobnostmi přinesl magazín Forum svým čtenářům původní rozhovory v angličtině i češtině.

T. F Babor a H.-G. Kräusslich

Již popáté Univerzita Karlova ocenila své významné vědce a vědkyně prestižní výzkumnou podporou Donatio Universitatis Carolinae. V loňském roce ocenění, se kterým je spojena i finanční podpora výzkumu ve výši jednoho milionu korun, obdržela gerontoložka Iva Holmerová Fakulty humanitních studií UK, lékař a klinický biochemik Libor Vítek z 1. lékařské fakulty UK, filozof Miroslav Petříček z Filozofické fakulty UK a zástupci Přírodovědecké fakulty UK: teoretický chemik Petr Nachtigall a biolog Viktor Žárský (níže).

Mimo zdi Karolina bylo oceněno i mnoho dalších vědců a vědkyň UK. Například na Univerzitu Karlovu putovaly hned tři ceny Česká hlava: oceněn byl kardiolog Pavel Osmančík z 3. LF UK, farmaceutka Martina Háková z Farmaceutické fakulty UK a fyzik Libor Šmejkal z MFF UK. Čtyři laureáti v pěti kategoriích získali cenu Wernera von Siemense za přínos v přírodních a technických vědách! Ministerstvo školství podpořilo tři výzkumné projekty grantem ERC CZ: finanční podporu získal právník Tomáš Dumbrovský z Právnické fakulty UK, matematik Sebastian Schwarzacher z MFF UK a chemička Mariya Shamzhy z PřF UK a výzkumného centra CUCAM. Mariya Shamzhy též získala Cenu Učené společnosti ČR.

V Karolinu „pramenila“ Amazonka

Univerzita Karlova a její přírodovědecká fakulta, ministerstvo kultury či Národní muzeum spolu s více než desítkou dalších významných firem a jednotlivců připravili unikátní výstavu, která bilancovala úspěchy českých vědců při cestě za objevením pramenů „královny řek“. Výstava vznikla u příležitosti životního jubilea jejího autora a kurátora, profesora Bohumíra Janského, geografa a hydrologa působícího na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy, který byl i na titulní straně prvního čísla magazínu Forum. Výstavu si stále můžete prohlédnout v působivé 3D vizualizaci.

https://www.youtube.com/watch?v=3_Kdvf48fSU&feature=youtu.be

UK jako průprava i příležitost pro další kariéru

V rámci seriálu Czexpats z UK rovněž pravidelně přinášíme příběhy vědců a vědkyň, kteří vystudovali na Univerzitě Karlově a aktuálně působí v zahraničí či se nedávno vrátili. Mnozí z nich se díky interní podpoře Primus vracejí na Univerzitu Karlovu, kde zakládají vlastní výzkumné skupiny.

V březnu jsme takto například přinesli příběh hematologa Josefa Prchala, který pak byl v září oceněn Cenou Neuron za celoživotní přínos vědě. V zahraničí dlouhodobě působí i lékařka a vědkyně Diana Apetauerová, která se specializuje na neurodegenerativní onemocnění, jako je Parkinsonova choroba. Na Lahey Hospital (společné klinické, výukové a výzkumné centrum Harvardovy a Tuftsovy univerzity) vede kliniku extrapyramidových onemocnění, i přes to je ale s Univerzitou Karlovou stále v kontaktu.

Zleva nahoře: Michal Zápotocký, manželé Tomkovi, Josef Prchal. Zleva dole: Diana Apetauerová, Jan Mašek, Anežka Kuzmičová a Markéta Supa.

Návrat do Česka je jednou z otevřených možností pro manžele Markétu a Jakuba Tomkovi, absolventy Matfyzu. „?Pro vědecký pár je extrémně náročné hledat vhodné místo pro oba. Měli jsme veliké štěstí, že jsme se oba dostali na doktorát na Oxford a oba jsme získali stipendium,“ říkají. V Oxfordu studovali stejný program Life Sciences Interface, v průběhu se ale jejich výzkumný záměr oddělil – Jakub se vydal směrem kardiologie a Markéta se zabývá rakovinou, což jim nyní trochu komplikuje další působení, protože nabídka špičkových míst pro oba obory je omezená. Tomkovi ale mají jasno, že chtějí být spolu a vztah na dálku, který je pro některé vědecké páry častý, u nich nepřipadá v úvahu: „Jsme připraveni dělat kompromisy, protože za

žádnou cenu nechceme žít zvlášť. Navíc máme 2,5letého syna, ale i bez něho bychom nemohli být bez sebe," dodává Jakub. Zatím se jim to daří, aktuálně oba působí na University of California.

Na 2. lékařskou fakultu UK se díky podpoře Primus již vrátil neuroonkolog Michal Zápotocký, který působil tři roky v Kanadě a v zahraničních spolupracích pokračuje i z Motola, loni se podílel na publikaci v Cell. Vlastní „Primus skupinu" na Přírodovědě založil i molekulární biolog Jan Mašek, který se vrátil ze Švédska. Primus mezioborově spojil i vědkyně zkoumající dětské čtenářství a prožívání příběhů, Anežku Kuzmičovou z Filozofické fakulty UK a Markétu Supa z Fakulty sociálních věd UK (na titulní straně vlevo). Další příběhy vědců a vědkyň naleznete na webu UK Forum pod štítkem Czexpats z UK a Primus.

A další podstatné události roku 2021

V uplynulém roce také byla dokončena hned dvě hodnocení vědy na UK, která přinesla cenné a nezávislé podněty k dalšímu rozvoji vědecké a tvůrčí činnosti na UK. „Je to poprvé, co se kterákoli česká univerzita pokusila z vlastní iniciativy o takto komplexní, kritické a maximálně nezávislé hodnocení své vědecké činnosti za pomoci mezinárodního panelu," uvedl prorektor UK pro vědeckou činnost profesor Jan Konvalinka.

Světovou známku „A" dostal v pilotním velkém hodnocení ekonomický ústav CERGE UK (působící ve společném výzkumném pracovišti s Národohospodářským ústavem Akademie věd ČR jako ústav CERGE-EI), výborné hodnocení „B+" obdrželo pět fakult Univerzity Karlovy: jmenovitě MFF UK, PřF UK, 1. LF UK, FaF UK a FF UK.

U příležitosti Mezinárodního dne žen a dívek ve vědě jsme představili inspirativní vědkyně ze sedmnácti fakult UK. V loňském roce také proběhla několikrát odložená celodenní konference Ženy ve vědě, ke které již loni redakce nachystala speciální vydání magazínu Forum.

A v říjnu si Univerzita Karlova v rektorských volbách zvolila, že ji od příštího roku poprvé v její v její 674leté historii povede žena – lékařka a vědkyně Milena Králíčková. Novým prorektorem pro vědu by se měl stát ekonom Ladislav Krištoufek z FSV UK, jenž pro Forum poskytl rozhovor o bitcoinu. Nový tým rektorky Mileny Králíčkové (na snímku níže) se ujme vedení největší a nejstarší české univerzity v únoru 2022 a chce klást důraz na kvalitní výzkum, bez něhož je nepředstavitelná i moderní univerzitní výuka studentů.

Autor: Pavla Hubálková, Martin Rychlík

Foto: Vladimír Šigut, Hynek Glos, Michal Novotný, Martin Pinkas, archiv UK, NASA

Článek vyšel v online magazínu Univerzity Karlovy Forum.

Věda z Karlovky: Rok 2021 přinesl objevy, osvětu i ocenění

9. 1. 2022

Tisk | Email

Rok 2021 byl druhým rokem s covidem, který mnoha vědkyním a vědcům přinesl další nečekané komplikace – na některé padly rodičovské povinnosti a domácí výuka dětí, jiným se zkomplikovaly zahraniční spolupráce, další neúnavně pomáhají pandemii zvládat a vysvětlovat složité jevy veřejnosti. Přesto se výzkum nezastavil; mnoho věcí se povedlo.

Přinášíme přehledný výběr vědeckých úspěchů z Univerzity Karlovy, o nichž jsme v magazínu Forum psali. Přední vědci publikovali své studie v časopisech jako Science, Nature či PNAS, jiní vydali tlusté knihy, přitom učili a vedli studenty či doktorandy, další uspěli v náročných grantových soutěžích... Pojďme se společně za rokem 2021 ohlédnout.

Jan Konvalinka, Ruth Tachezy (s Ivanem Hirschem), Filip Matějka či Dagmar Dzúrová a mnozí další neúnavně pracují na lepším zvládání pandemie.

Vědecké objevy z Nature i Science

Vědci s afiliací Univerzity Karlovy opět pronikli do nejprestižnějších vědeckých časopisů světa. Například výzkumníci z UK spolu s kolegy z Botanického ústavu Akademie věd ČR, Jihočeské univerzity a České zemědělské univerzity studují biodiverzitu kamerunské přírody již více než patnáct let, a mají tak světově unikátní data, se kterými nyní přispěli k mezinárodní studii publikované v časopise *Nature*.

„Již dlouho víme, že africké lesy jsou cenné svojí unikátní biodiverzitou, kdy jsou domovem pro mnoho vzácných rostlin a živočichů. Nyní jsme zjistili, že ukládají téměř dvakrát více uhlíku, než se předpokládalo, což zvyšuje jejich význam z hlediska regulace klimatu a nutnost ochrany, protože velmi rychle mizí,“ řekl magazínu Forum v srpnu ekolog **David Hořák** z Přírodovědecké fakulty UK.

Čeští vědci na jedné z výzkumných výprav ve středoafrickém Kamerunu.

Překvapivé bylo i zjištění studie otištěné v magazínu *Science*, jež sledovala změny vegetace za posledních osmnáct tisíc let. Na výzkumu se podílel i paleoekolog Petr Kuneš z PřF UK: *„Čekali jsme, že největší změny vegetace budou na konci doby ledové nebo v souvislosti s průmyslovou revolucí 18. století. Překvapilo nás, že to jsou poslední čtyři tisíce let.“ Podle vědců tak v posledních letech možná pozorujeme pouhou „špičkou ledovce“* dlouhodobého procesu, který započal již v dávné minulosti. I tak ale změny mohou souviset s činností člověka.

„Před čtyřmi tisíci lety nedocházelo k žádným zásadním klimatickým změnám, začínáme ale pozorovat veliké změny vegetace a ve stejné době člověk začíná výrazně ovlivňovat své okolí – kácí a vypaluje lesy, zakládá pole, chová zvířata,“ popisoval v květnu **Ondřej Mottl**, jenž aktuálně působí na Univerzitě v Bergenu. Obratem ale dodával, že je potřeba ještě dalších analýz a pochopení souvislostí, na které se plánují zaměřit v

PARTNER RUBRIKY:
NTK
50°6'14.083"N, 14°23'26.365"E
Národní technická knihovna
National Library of Technology

Aktuality

Webinář: Transfer technologií a inovace v Polsku
Hledají se české startupy s globálním potenciálem
Přednáška Science & Innovation Dialogue
Helena Langšádlová byla jmenována předsedkyní RVVI
Jarní semináře Úřadu průmyslového vlastnictví
GA ČR bude financovat čtyři nové projekty ve spolupráci s Tchaj-wanem

Nabídky pracovních pozic

Grantový/á specialista/ka
Pracovník Oddělení propagace a vnějších vztahů
Personalista/ka
Tiskový/á mluvčí

Kalendář akcí

11.1. - 12.1. Webinář: Společenské a humanitní vědy v Horizontu Evropa
18.1. Webinář ke 2. veřejné soutěži v programu NCK
18.1. Přednáška Science & Innovation Dialogue
18.1. Webinář: Transfer technologií a inovace v Polsku
19.1. Webinář: Horizon Europe Financial Implementation

Webinář: Společenské a humanitní vědy v Horizontu Evropa
Národní den velkých výzkumných infrastruktur ČR 2022

Vědavýzkum.cz s nadhledem

Zpět

Svobodová přešla z Wolf Theiss do Taylor Wessing URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 09.01.2022, Zdroj: lawyersandbusiness.cz, Autor: TZ, jj, Foto: Taylor Wessing, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 01:13, Rubrika: Business, Země: Česko

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje. Tým posílila Tereza ... Přečíst

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje. Tým posílila Tereza Svobodová, která bude zastávat pozici BD manažerky. V nové roli se zaměří především na rozvoj vztahů se současnými i budoucími klienty advokátní kanceláře a nabídky nových forem spolupráce.

Tereza Svobodová nastoupila do advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika počátkem ledna. V pozici Business Development Manager bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.

Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Tereza má také velmi bohaté zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty.

„Péče o stávající i nové klienty patří mezi naše priority. Vzhledem k tomu, že jako firma stále rosteme, rozšiřují se i naše týmy. Tereza přináší bohaté zkušenosti a já se těším, že nám pomůže držet stále správný směr v oblasti rozvoje obchodních příležitostí, marketingu a sponzoringu," uvedl Erwin Hanslik, vedoucí partner advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika.

Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově.

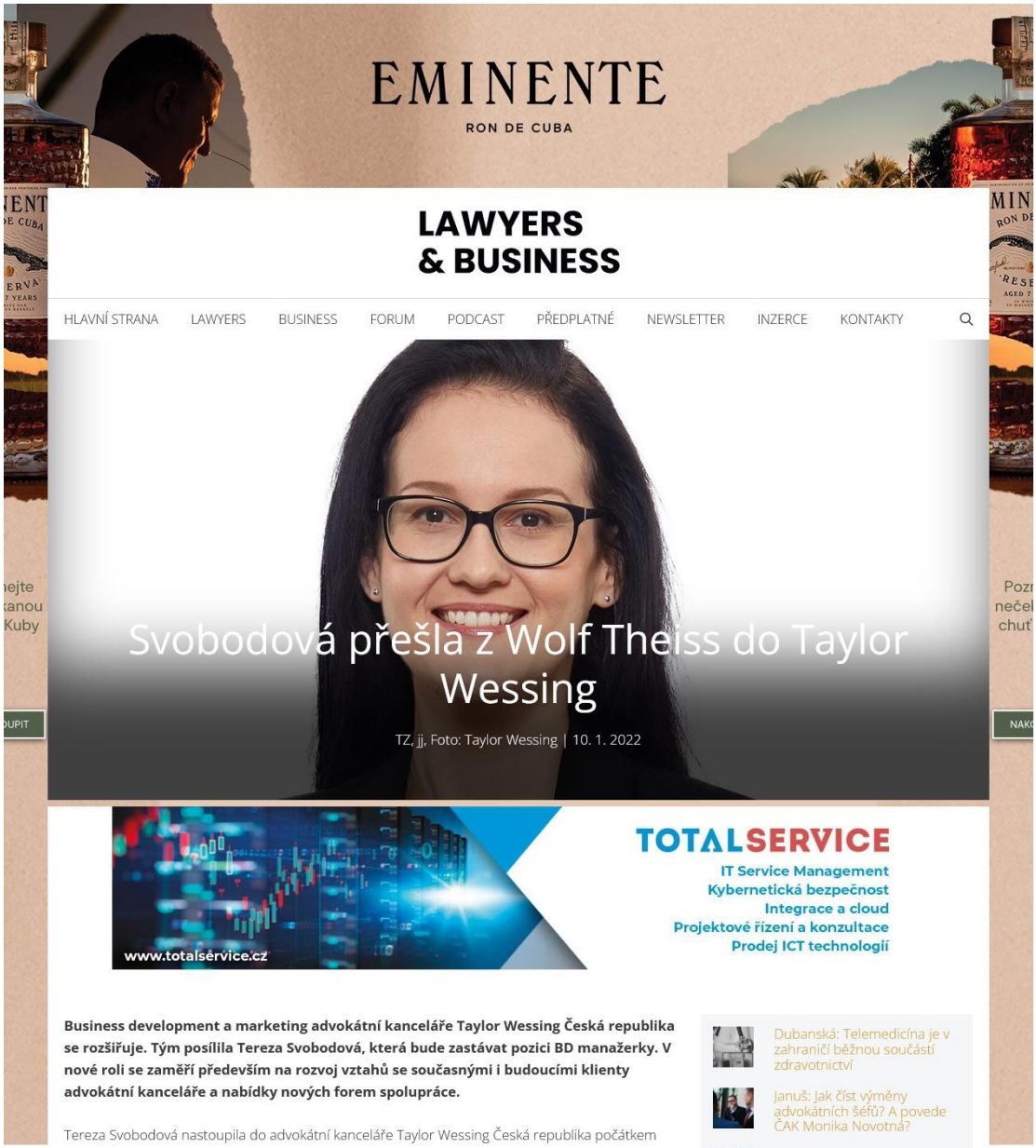

LAWYERS & BUSINESS

HLAVNÍ STRANA LAWYERS BUSINESS FORUM PODCAST PŘEDPLATNÉ NEWSLETTER INZERCE KONTAKTY

Svobodová přešla z Wolf Theiss do Taylor Wessing

TZ, jj, Foto: Taylor Wessing | 10. 1. 2022

TOTALSERVICE
IT Service Management
Kybernetická bezpečnost
Integrace a cloud
Projektové řízení a konzultace
Prodej ICT technologií

Business development a marketing advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika se rozšiřuje. Tým posílila Tereza Svobodová, která bude zastávat pozici BD manažerky. V nové roli se zaměří především na rozvoj vztahů se současnými i budoucími klienty advokátní kanceláře a nabídky nových forem spolupráce.

Tereza Svobodová nastoupila do advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika počátkem ledna. V pozici Business Development Manager bude odpovědná především za rozvoj a koordinaci nových obchodních příležitostí a za zpracování a uplatňování projektů v oblastech business developmentu, marketingu, sponzoringu a korporátní identity v rámci celé České republiky. Součástí pracovní náplně bude i koordinace aktivit s týmem CEE ve Vídni.

Svobodová přichází z advokátní kanceláře Wolf Theiss, kde se specializovala na obchodní rozvoj společnosti v rámci CEE regionu, sociální sítě a brand awareness značky. Tereza má také velmi bohaté zkušenosti z oblasti strategického plánování. V minulosti působila v tiskovém oddělení Ministerstva spravedlnosti České republiky nebo v neziskové organizaci Evropské hodnoty.

„Péče o stávající i nové klienty patří mezi naše priority. Vzhledem k tomu, že jako firma stále rosteme, rozšiřují se i naše týmy. Tereza přináší bohaté zkušenosti a já se těším, že nám pomůže držet stále správný směr v oblasti rozvoje obchodních příležitostí, marketingu a sponzoringu," uvedl Erwin Hanslik, vedoucí partner advokátní kanceláře Taylor Wessing Česká republika.

Vystudovala Fakultu sociálních věd a Pedagogickou fakultu na Univerzitě Karlově.

Business, Lawyers
advokacie, personálie, Taylor Wessing, Tereza Svobodová, Wolf Theiss

Dubanská: Telemedicína je v zahraničí běžnou součástí zdravotnictví

Januš: Jak číst výměny advokátních šéfů? A povede ČAK Monika Novotná?

Pavlová: Na většině nového stavebního zákona panuje shoda

LB FORUM: Co bude se stavebním zákonem?

Januš: V roce 2022 se znovu začne přepisovat advokátní trh

Dubanská: Telemedicína bude od 1. ledna oficiálně „povolena"

Zpět

V největším kazašském městě Almaty se stále bojuje

TV, Datum: 09.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 01:37, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 961 583,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
V největším kazašském městě Almaty se stále bojuje. Vláda už přiznala 164 obětí a počty budou nejspíš ještě stoupat.

Rey KORANTENG, moderátor
Policie zadržela nejméně 6000 lidí a podle prezidenta Tokajeva je mezi nimi i mnoho cizinců. Do země dál proudí vojáci ze spřátelených zemí a Rusko začalo evakuovat své občany.

Patrik BALCAR, redaktor
Stovky vyrabovaných obchodů a spálených aut. V největším městě Almaty je stále slyšet střelba. Problémy jsou s dodávkami potravin a trvá zákaz vycházení. Ministerstvo vnitra odhaduje škodu v přepočtu na více než 4 miliardy korun. Úřady hlásí 164 mrtvých a 2265 zraněných - většinu z nich v dějišti nejtvrdších střetů Almaty. Mezi oběťmi jsou nejméně 3 děti. Nejmladší z nich je čtyřletá dívka. Další obětí je patnáctiletý chlapec. V autě ho zastřelili protestující. Režim násilné protesty tvrdě potírá a vojáci mají od prezidenta rozkaz střílet bez vyzvání.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Z jejich hlediska logicky následuje velmi tvrdá odpověď, protože vlastně jinak se s těmi protesty vypořádat neumí.

Patrik BALCAR, redaktor
Policie už zadržela téměř 6000 lidí, mezi nimi i cizince. Právě na ně propaganda protesty svaluje. Kazašská státní televize odvysílala zřejmě vynucené přiznání zadrženého, který měl přijet protestovat z Kyrgyzstánu za úplatu. Dostal prý necelých 5

zadržený muž z Kyrgyzstánu
Nabídli mi 90 000 tenge. Koupili mi letenku a další den jsem letěl do Almaty. Pak mě převezli na ubytování. Byli tam další lidé z Tádžikistánu a Uzbekistánu.

Patrik BALCAR, redaktor
Jenže se ukázalo, že jde nejspíš o hudebníka Vikrama Ruzakunova, který do země přijel na turné. V Kyrgyzstánu proti jeho zadržení a vynucenému přiznání protestují stovky lidí a incident řeší i tamní ministerstvo zahraničí. Do země dál přijíždějí jednotky ze spřátelených zemí, hlavně z Ruska. Ty mají hlídat strategická místa jako letiště či vládní budovy.

Sultan GAMALETDINOV, náměstek ministra obrany Kazachstánu
Nejdůležitější místa chrání mírové jednotky našich spojenců, což nám uvolnilo velkou část vojáků a policistů, které teď můžeme použít v boji proti teroristům.

Patrik BALCAR, redaktor
Mnozí civilisté ze zahraničí se snaží Kazachstán opustit. Na ruské úřady se se žádostí o evakuaci obrátilo asi 1600 Rusů. Dnes odletěla první 3 letadla. Nepokoje jsou označované za nejhorší od dosažení nezávislosti na Sovětském svazu před 30 lety. Původně pokojné protesty proti zdražování plynu, inflaci a režimu rychle přehlušilo násilí a střety. Patrik Balcar, televize Nova.

Situace v Kazachstánu

TV, Datum: 09.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 02:47, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 1 393 686,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Roman FOJTA, moderátor
V Kazachstánu při nepokojích přišlo o život už 164 lidí. Oznámilo tamní ministerstvo zdravotnictví. Světové agentury dosud uváděly desítky obětí. Situace v zemi zůstává nepřehledná. V největším městě Almaty, kde působí na 2000 ruských vojáků, se v noci znovu střílelo. Rychle roste i počet zadržených odpůrců režimu.

redaktor
Masivní zátah proti všem, kteří se v minulých dnech účastnili protestů proti režimu. Kazachstánská policie zvládá stovky razií denně. V celách skončilo přes 6000 lidí. Nejen domácí odpůrci vlády, ale i řada cizinců. Opěrné body režimu jako vládní budovy nebo letiště pomohli dostat pod kontrolu ruští vojáci. Těch je na pozvání prezidenta v zemi kolem 2500. Stále jsou problémy s plošnými výpadky internetu a chybí i pohonné hmoty.

Žumadin PATOV, obchodník, Almaty
Máme potíže s dodávkami. Lidé si stěžují, že jim dochází palivo.

redaktor
Platí varování, aby lidé kromě nákupu nevycházeli ven. Vázne i zásobování základními potravinami. Dodávky se jen těžce dostávají přes všudypřítomné vojenské kontroly.

obyvatel Almaty
Ochody - tento a tamten druhý - zůstávají od včerejška zavřené. Lidé ale potřebují jíst.

redaktor
V noci se v nejlidnatějším městě Almaty znovu ozývala střelba. Není jasné, zda šlo o varovnou nebo ostrou palbu. Ministerstvo zdravotnictví zvýšilo počet obětí na 164. Údajně včetně desítek policistů a tří dětí. K zastavení násilí vyzval i papež František.

Papež FRANTIŠEK, nejvyšší představitel katolické církve

Doufám, že se podaří obnovit společenský smír.

redaktor
Hlava unijní diplomacie Josep Borrell odsoudil násilí, nabídl pomoc a nepřímo varoval před ruským angažmá v zemi

Josep BORRELL, šéf evropské diplomacie
Vnější vojenská pomoc by měla respektovat suverenitu a nezávislost Kazachstánu i základní práva všech občanů.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor ČT
Podle českého ministra zahraničí Jana Lipavského má Kazachstán za sebou zřejmě pokus o převrat.

Jan LIPAVSKÝ, ministr zahraničních věcí /Piráti/
Zdá se, že tyto bouře mohly být zneužity určitou jinou mocenskou skupinou k vyvolání převratu. Takové informace vycházejí i koneckonců z toho, že byl zatčen premiér.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor ČT
V týdnu bude o společné reakci jednat s ostatními unijními ministry zahraničí. Mohli by otevřít třeba otázku zákazu vývozu zbraní do Kazachstánu. Andreas Papadopulos, Česká televize.

Roman FOJTA, moderátor
A situaci v Kazachstánu teď okomentuje Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer vám přeju.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor
Tak ty protesty v Kazachstánu trvají týden, jak moc podle vás otřásly, nebo neotřásly pozicí prezidenta Tokajeva?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
To je právě otázka, kterou ne úplně pořádně víme, protože zdá se na jednu stranu, že prezident Tokajev tím, že odvolal bývalého prezidenta Nazarbajeva z jeho poslední funkce šéfa SNB, tzn. tajné služby také funkce, což byl člověk Nazarbajevův, tak se zdá, že ta jeho pozice může posilovat. Na druhou stranu, když se podíváme na ty nepokoje, které tady jsou a které přicházejí podle těch nejnovějších informací, které už máme, ve spíše ozbrojené střety určitých skupin s policii a různými dalšími bezpečnostními složkami, tak tam se zdá, že ještě prostě lidé okolo bývalého prezidenta jsou nějakým způsobem tam namočeni nebo zamontování, nevím přesně zatím jak a nevíme přesně, co se tu odehrává ani kdo stojí za těmi skupinami, které reálně střílí, nicméně zdá se, že pořád určitá část lidí okolo Nazarbájeva by mohla mít zájem na tom, aby oslabila pozici prezidenta Tokajeva, která se zdá teda posilující momentálně.

Roman FOJTA, moderátor
Proč by mohla mít ten zájem?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
No tak nezapomeňte, že prezident Nazarbajev a jeho rodina, čímž myslím nejenom rodinu, ale i celou řadu dalších lidí okolo něho, tak vládla v Kazachstánu přes 30 let a za tu dobu má mají své postavení ve všech možných ministerstvech, úřadech, bezpečnostních složkách a podobně, takže je jasné, že takovou moc, kterou mají, včetně různých majetků, tak je velice obtížné, potom se jich jen tak vzdát a pustit dalšímu prezidentovi, který by pravděpodobně měl zájem na přerozdělení takového majetku.

Roman FOJTA, moderátor
Čili pokud prezident Tokajev obvinil z chaosu v zemi provokatéry z domova i ze zahraničí, tak tomu opravdu něco nasvědčuje, není to jenom, řekněme, kamuflážní teorie?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Já bych se trošku spíš protivil tomu v zahraničí, protože tam se implikuje obvykle to, že se jedná o nějaké skupiny podporované, ať už Ruskem, v tomhletom případě asi ne, ale třeba Ukrajinou, Západem, Spojenými státy, já nevím kým ještě, což asi není úplně to to správné. Nicméně to, že ty protesty, respektive ty ozbrojené výpady, ani ne tak ty protesty jako spíš ten ozbrojený odpor, takže vychází zevnitř Kazachstánu, tak to už zdá dneska být téměř jisté.

Roman FOJTA, moderátor
Proč podle vás prezident Tokajev povolal zahraniční vojáky? Bylo to kvůli neschopnosti bezpečnostních složek vypořádat se s tou situací, nebo právě chtěl svým vnitropolitickým oponentům ukázat, kdo má za sebou rozhodující, zásadní síly?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Já myslím, že tak trošku zatím stálo obojí. Na druhou stranu, když se podíváme na to, kdy vlastně bylo vydáno, tahleta žádost o tzv. pomoc, takto to bylo podle mého názoru v situaci, kdy prezident Tokajev si vůbec nebyl jistý reakcemi bezpečnostních složek nebo velké části bezpečnostních složek. Na internetu nebo různě v dalších místech kolovaly záběry, jak /nesrozumitelné/ policisté či vojáci přecházejí, ať už nuceně, nebo dobrovolně na stranu demonstrantů a podobně, takže to jsou všecko věci, které prezidenta Tokajeva mohly zcela jistě znejistět, a z toho podle mého názoru vyplývala i to žádost o pomoc /nesrozumitelné/ smlouvy o kolektivní bezpečnosti.

Roman FOJTA, moderátor
Ty protesty vypukly kvůli skokovému zdražení LPG. Byly podle vás spontánní, nebo mohly být připravené?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Přinejmenším ta první část se zdá, že skutečně byla spontánní, že skutečně lidé v těch zejména menších městech, nikoliv

Almaty, tak skutečně protestovali proti zdražení, ono se jich to také velmi dotklo, a to se opravdu týká měst nebo míst mimo dvě největší města, tedy Nur-Sultán, dneska možná zase Astana, a Almaty, kde naštěstí ti lidé byli schopni, mohli být schopni nějak vypořádat, když se podíváte na složení demonstrantů i těch potom částečně ozbrojených složek takto a vesměs jsou lidé, řekněme, mimo města, o když Almatinci samozřejmě také byli součástí těch protestů, ale v zásadě to jsou lidé mimo ta města, kterých se takové zdražení velmi dotklo. A na druhou stranu této situace potom využili, můžeme říct i zneužili. Určitá část lidí, která se skutečně chtěla postavit na ozbrojený odpor, ať už z těch nebo oněch důvodů.

Roman FOJTA, moderátor
Jaké vůbec byly v minulosti vztahy mezi prezidentem Tokajevem a jeho předchůdcem Nazarbajevem? Ukazovalo něco na nějaké tenze mezi nimi dvěma?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Ani moc ne. Prezident Nazarbajev, bývalý prezident Nazarbajev, si současného prezidenta vybral jako svého nástupce právě proto, že vyjadřoval svoji loajalitu, on byl v několika funkcích, včetně premiéra, včetně ministra zahraničí a podobně, takže to byl člověk velmi loajální tomu režimu. A teď je samozřejmě otázka, jakým způsobem ta moralita se proměnila, anebo bude proměňovat. Už jenom to, že třeba prezident Nazarbajev nebo minimálně část jeho rodiny, pokud ne on sám, tak opustila zemi, tak už to svědčí o tom, že tam musí existovat nějaká dohoda nebo nějakým způsobem koexistence na dalším postupu, kooperace na dalším postupu. Jak se Kazachstán bude vyvíjet, takžeže pravděpodobně ten stát teďka prochází takovou velmi turbulentní fázi. A může se stát, že samozřejmě prezident Tokajev vezme definitivně navrch, definitivně se stane takříkajíc vládcem Kazachstánu, nicméně pořád bude muset počítat s tím, že lidé Nazarbajeva budou stále velice silní, budou zastoupeni v různých orgánech státních nebo bezpečnostních.

Roman FOJTA, moderátor
Kazachstán je bohatý na nerostné suroviny. Co všechno se ví o majetku, který nashromáždil bývalý prezident Nazarbajev a jeho blízcí?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Tak víte se toho poměrně hodně, když to, já samozřejmě nemáme asi čas shrnovat celý jeho majetek, ale musíme si uvědomit, že prezident Nazarbajev a jeho rodina kontrolovali třeba velkou část kazašské energetiky, včetně tady těžby nerostných surovin, to se netýká jenom ropy a zemního plynu, ale třeba uranu, který v poslední době vyskakuje nahoru, to se týká řekněme velké části barevných kovů a různých dalších prvků Mendělejevovy tabulky, na které je Kazachstán bohatý, potom to jsou průmyslové podniky atd. Dalo by se říci, že poměrně velká část kazašské ekonomiky, tak či ona byla, nebo je a možná byla donedávna byla kontrolována právě lidmi okolo prezidenta Nazarbajeva.

Roman FOJTA, moderátor
Bezpečnostní složky zadržely podle těch posledních informací zhruba 6000 lidí, včetně mnoha cizinců. Co s nimi bude dál? Dají se čekat, řekněme, soudní procesy, veřejné soudní procesy s exemplárními tresty, aby byli zastrašeni odpůrci?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Já si myslím, že určitě 6000 lidí nebude zcela odsouzeno. Na druhou stranu zcela určitě padnou nějaké, jak říkáte, exemplární tresty už jenom proto, aby se ukázalo, že prezident Tokajev má situaci pod kontrolou a ten režim je schopen takříkajíc, byť s nějakými problémy, které jsme viděli nebo vidíme v na těch záběrech, tak situaci dostat pod kontrolu. Je taky v jeho zájmu, aby se situace v Almatě, která je postižená především, tak se opět dostala pod kontrolu, zde se může v těch velkých městech taky i prezident Tokajev opřít o velkou většinu lidí, kteří tím nějakým způsobem /nesrozumitelné/ pořádek spíš než nějakou změnu režimu nebo nějaká mezielitní rozpory.

Roman FOJTA, moderátor
Stran zahraničních vojáků, zejména těch ruských, dá se čekat, že po uklidnění situace budou mít tendenci opustit zemi, nebo bude mít zejména Vladimir Putin zájem na tom udržet vojenskou přítomnost v Kazachstánu?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Tak tady se přiznám, že na tu otázku nejsem schopen odpovědět, protože zase nejsem úplně jasnovidec. A na druhou stranu vzhledem k tomu, že jak starý prezident Nazarbajev, tak i současný prezidenta Kasym-Žomart Tokajev vyjadřuji velice silnou loajalitou vůči Rusku a vůči vůbec společenstvím, které Rusko vede, tak si bych prostě troufal odhadnout, že ta jejich přítomnost nemusí být úplně, může být opravdu jenom dočasná. A teď tu dočasnost nemyslím nějakou dlouhodobou, ale na druhou stranu nedá se ani vyloučit, že nějaký omezený kontingent v Kazachstánu zůstane, v podstatě ten kontingent je v současné době relativně malý, je to 2,5 tisíce vojáků z Ruska, Tádžikistánu, Běloruska, Arménie či Kyrgyzstánu.

Roman FOJTA, moderátor
Možná se zeptám ještě trošku jinak, jak moc ta pomoc ze strany zejména Ruska, opět se zaměřím na Rusko, může proměnit ty rusko-kazašské vztahy, jak moc bude prezident Tokajev Vladimiru Putinovi zavázaný a případně co by mohl chtít Vladimir Putin jako, řekněme, nějaký revanš, vděk?

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Tak to je otázka, nad kterou si momentálně lámou hlavu i mnohem fundovanější a chytřejší hlavy, než jsem já. Na druhou stranu ta pomoc skutečně je velice, velice od toho režimu velice vítaná a určitě bude snaha prezidenta Tokajeva tu pomoc nějakým způsobem, se asi odvděčit. Co za to bude prezident Putin chtít, to je obrovská otázka, kterou možná ani oni sami momentálně ještě nevědí a neřeší.

Roman FOJTA, moderátor
Říká Slavomír Horák z Fakulty sociálních věd. Moc děkuju za rozhovor. Hezký večer přeju.

Slavomír HORÁK, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Na shledanou.

Roman FOJTA, moderátor
A nabídneme ještě jeden úhel pohledu na dění v Kazachstánu. Naším dalším hostem je Petr Kokaisl, etnolog z Provozně ekonomické fakulty, dobrý večer vám přeju.

Petr KOKAISL, etnolog, Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze
Dobrý den.

Roman FOJTA, moderátor
Vy jste napsal knihu o každodenním životě Kazachů, jak moc se ten každodenní život liší od toho našeho, alespoň hlavních rysech?

Petr KOKAISL, etnolog, Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze
Tak to je těžko říct, každodenní život každého národa je trošku jiný, ale co se týká Kazachů, je to národ, který je ve střední Asii, takže by někdo očekával, že mají blízko do Asie, a právě tohleto až zas tak neplatí, skoro vůbec to neplatí, protože jak Kazachránci, tak Kazaši, tak Kyrgyzové tak mají myšlením velmi blízko k Evropě opět, když se podíváme třeba na zprávy, které tam běží, tak mnohem víc je zajímají věci z Evropy než třeba ze sousední Číny. Zase na druhou stranu ekonomicky ta Čína je pro ně pro ně blízká, takže to zase taky není pro ně tak úplně vzdálený, ale myšlením bych řekl, že jsou mnohem víc zevropštější, než co by si člověk mohl myslet, na to, že to je etnikum, nebo národ, nebo obyvatelstvo ve střední Asii.

Roman FOJTA, moderátor
o Kazachstánu se mluvilo jako o jedné z nejstabilnějších středoasijských zemí. Bylo to jen zdání, které klamalo, jak moc vás osobně ty nepokoje překvapily?

Petr KOKAISL, etnolog, Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze
Myslím si, že ty nepokoje, že překvapily hodně lidí, protože když došlo k rozpadu Sovětského svazu, tak takovým premiantem v provádění reforem byl jednoznačně Kyrgyzstán. Probíhaly demokratizace a potom takový ty horší státy, kde demokratizace vůbec neprobíhala, kde byly totalitní režimy /nesrozumitelné/, tak právě třeba ten Kyrgyzstán, tak tam to dopadlo tak, že bylo několik revolucí a stabilita nikde. V tom Kazachstánu, tam s demokratizací nijak nepospíchali a vypadalo to, že to je jako taková nejlepší cesta, jo, že žádný takový moc hrr, nezavádět moc evropský styl demokracie, parlamentarismu a pořád dlouhou dobu se zdálo, že tohleto funguje. A teďko se ukazuje, že to až zas tak nefunguje. Překvapení, myslím, že to bylo pro všechny, že ten stabilní Kazachstán najednou, že taky lidi jsou schopni vyjít do ulic, i když zase otázka je, nakolik je to spontánní, nakolik je zase to ovlivněno, to, jak už tady zaznělo, nakolik je to ovlivněno těmi vnitrostátním boji.

Roman FOJTA, moderátor
Mně právě zajímá vaše vysvětlení, které pro to máte, proč vůbec ty protesty vypuknuly?

Petr KOKAISL, etnolog, Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze
No, to teďko nikdo neví, že jo, proč ty protesty vypuknuly. Vypadá to, že to byla nespokojenost s životní úrovní, ale zase ta životní úroveň Kazachstánu až zas tak špatná nebyla ve srovnání s ostatními středoasijskými zeměmi. Kazachstán, to je země, kam třeba z Kyrgyzstánu nebo z Uzbekistánu chodí lidi prací, i když tam Kazaši taky chodí za prací zase potom dál do Ruska, ale ta životní úroveň Kazachstánu není až zas tak nejhorší, i když jsou tam velký rozdíly, je tam velmi úzká střední vrstva, jsou tam lidi hodně bohatý, hodně chudý, tohleto všechno jo, ale co bylo skutečně tím spouštěčem, to se možná dost až později, když bych vzal analogii zase třeba z okolních států, třeba Kyrgyzstán, kde probíhaly revoluce nebo několik těch revolucí. Taky ze začátku to vypadalo, na kolik je to spontánní, jak jsou lidi nespokojení s tím systémem, což byla pravda, ale potom se ukazovalo, jak u spousty těch demonstrantů, jak byli zaplaceni, tak tohleto zatím se v určité míře ukazuje i v tom Kazachstánu, nakolik to můžeme věřit, na kolik ne dne, to se dozvíme, možná o pár dní, možná o pár měsíců později.

Roman FOJTA, moderátor
Ještě se prosím, zastavme u té životní úrovně Kazachů. Zkusme to prosím vztáhnout nějakým způsobem k České republice, protože my tady referujeme o tom, že Kazachstán je bohatý na nerostné suroviny, jak velký prospěch z toho mají Kazaši, má z toho prospěch většina společnosti, nebo jenom úzká skupina lidí, jak to funguje, jaké jsou v zemi sociální jistoty třeba?

Petr KOKAISL, etnolog, Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze
Nemá z toho prospěch většina společnosti, to je právě tam /nesrozumitelné/ jak jsem říkal, že tam je poměrně dost malá vrstva velmi bohatých lidí, což to je v mnoha zemích, ale i ten Kazachstán, když se podíváme na jednotlivé oblasti Kazachstánu, tak jsou tam velké rozdíly třeba v hrubém domácím produktu, anebo v hrubém domácím produktu na obyvatele, ten Kazachstán vůbec není homogenní z tohoto hlediska, jsou tam regiony, které jsou velmi bohaté, kde jsou velmi chudé. A tohleto, to samozřejmě tam hraje roli. Vy jste se ptal na srovnání s Českou republikou, tak rozhodně Česká republika, co se týká životní úrovně, tak to je podstatně vyšší. Zase na druhou stranu tím srovnáním té životní úrovně nebo ten styl života, asi nejlíp to ukazuje, že když byste do Kazachstánu přijeli třeba z Číny, tak máte pocit, že jste se ocitli v Evropě. Jako z druhé strany to je potom zase trošku jinak, když potom jste přiletěli do Kazachstánu rovnost z Evropy, tak vám to tak evropský už jako nemusí připadat, ale zase záleží, kam se dostanete. Třeba hlavní město Kazachstánu, Nu-Sultan, dřívější Astana, tak z toho prezident, první prezident, teď už tedy bývalý prezident, tak z toho chtěl udělat takovou výkladní skříní. A ta Astana, to je úplně rozdělená na dvě části. Jedna, to člověk žasne, to mrakodrapy, krásná výstavba a ta druhá část, to už je takový mnohem venkovštější a potom přijedete kousek za hlavní město a tam už to vůbec nějak vznešeně nevypadá. Takže je tam velký rozdíl samozřejmě mezi městem a venkovem, rurálními oblastmi, to je mnohem větší rozdíl, než je třeba v Evropě nebo třeba v Čechách, ale i třeba to samotné hlavní město je velice ostře rozdělené na ty dvě části.

Roman FOJTA, moderátor
O kazašském režimu se mluví jako o autokratickém. Vy jste sám zmiňoval, že v Kazachstánu se s demokratizací nespěchalo. Čili jaké jsou ty základní lidská práva a svobody v Kazachstánu, co lidé můžou, co nemůžou?

Petr KOKAISL, etnolog, Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze
Kazachstán v tomhletom ohledu na tom ještě není zas tak špatně, jako byly třeba na tom Uzbekistán a nebo v současnosti ještě Turkmenistán Turkmenistán, to je taková Severní Korea, ale nějaké demokratické standardy, na které jsme zvyklí v evropských

zemích nebo v Evropské unii, tak ty tam samozřejmě nefungují, ale o to má svoji logiku, protože nějaký systém, třeba demokracie, tak ten v Evropě vznikal 300 let, minimálně 300, nějak přizpůsoboval se tomu prostředí a byla snaha tenhleten systém přesunout naroubovat ho do podmínek, které byly úplně, do podmínek rodové společnosti, do podmínek klanové společnosti. Zase nepředstavujme si, že jsou to nějaké rody, klany, že, že to je jako něco primitivního ale u je to systém, který fungoval i v sovětských dobách, že tomu příbuzenství se dával mnohem větší důraz než v jiných oblastech. A potom po rozpadu Sovětského svazu tahletata mentalita tak zůstala, že třeba, když byly parlamentní volby, tak lidem připadalo úplně normální, že tam někdo přijde, zaplatí jim a oni zvolí toho, od koho dostali peníze, někdo se tomu říká uplácení, ale spoustu Kazachů to třeba takhle nebralo.

Roman FOJTA, moderátor
Říká Petr Kokaisl, etnolog. Děkuju vám mockrát, že jste byl hostem dnešní Devadesátky, hezký večer.

Petr KOKAISL, etnolog, Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze
Děkuju za pozvání, taky přeju hezký večer.

Kazašská metropole Almaty nadále zůstává bojištěm

TV, Datum: 10.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 12, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 10:04, Sledovanost pořadu: 55 020, Pořad: 06:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 304 380,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Tereza JANDOVÁ, moderátorka
Kazašská metropole Almaty nadále zůstává bojištěm. Vláda přiznala už 164 mrtvých civilistů. Policie zadržela přes 6000 lidí a podle prezidenta Tokajeva je mezi nimi i mnoho cizinců. Do země dál proudí vojáci ze spřátelených zemí a Rusko začalo evakuovat své občany.

Patrik BALCAR, redaktor
Stovky vyrabovaných obchodů a spálených aut. V největším městě Almaty je stále slyšet střelba. Problémy jsou s dodávkami potravin a trvá zákaz vycházení. Ministerstvo vnitra odhaduje škodu v přepočtu na více než 4 miliardy korun. Úřady hlásí 164 mrtvých a 2265 zraněných. Většinu z nich v dějišti nejtvrdších střetů Almaty. Mezi oběťmi jsou nejméně 3 děti. Nejmladší z nich je čtyřletá dívka. Režim násilné protesty tvrdě potírá a vojáci mají od prezidenta rozkaz střílet bez vyzvání.

Slavomír HORÁK, odborník na střední Asii, Institut mezinárodních studií FSV UK
Z jejich hlediska logicky následuje velmi tvrdá odpověď, protože vlastně jinak se s těmi protesty vypořádat neumí.

Patrik BALCAR, redaktor
Policie už zadržela téměř 6000 lidí, mezi nimi i cizince. Právě na ně propaganda protesty svaluje. Kazašská státní televize odvysílala zřejmě vynucené přiznání zadrženého, který měl přijet protestovat v Kyrgyzstánu za úplatu. Dostal prý necelých 5 000 Kč. Do země dál přijíždějí jednotky ze spřátelených zemí, hlavně z Ruska. Ty mají hlídat strategická místa jako letiště či vládní budovy.

Sultan GAMALETDINOV, náměstek ministra obrany Kazachstánu
Nejdůležitější místa chrání mírové jednotky našich spojenců, což nám uvolnilo velkou část vojáků a policistů, které teď můžeme použít v boji proti teroristům.

Patrik BALCAR, redaktor
Mnozí civilisté ze zahraničí se snaží Kazachstán opustit, na ruské úřady se žádostí o evakuaci obrátilo asi 1600 Rusů. Nepokoje jsou označované za nejhorší od dosažení nezávislosti na Sovětském svazu před 30 lety. Původně pokojné protesty proti zdražování plynu, inflaci a režimu rychle přehlušilo násilí a střety. Patrik Balcar, televize Nova.

Video: Začíná nové předsednické trio. V čele EU je Francie, žezlo pak předá Česku URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.01.2022, Zdroj: euractiv.cz, Autor: Aneta Zachova, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 15:04, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Rubrika: Aktuálně v EU, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23, Návštěvy za měsíc: 7 032

Předsednictví v Radě EU se chopila nová trojice zemí – Francie, Česko a Švédsko. Francouzské předsednictví se chce zaměřit na posílení evropské soběstačnosti, musí ale posunout v před i otázky týkající se klimatu, digitální agendy či obrany. V červenci pak předá štafetu Česku, které se již nyní intenzivně připravuje. Na čem se Francouzi s Čechy shodnou? Mají společné priority a vize? Sledujte diskusi, kterou pořádá Spolek pro evropskou politiku ve spolupráci s českou kanceláří nadace Hanns-Seidel-Stiftung.

Hosté:

Alexis Dutertre – velvyslanec Francie v České republice,

Mikuláš Bek – ministr pro evropské záležitosti České republiky,

Eliška Tomalová – vedoucí Katedry evropských studií, IMS, FSV UK,

Lukáš Macek – ředitel Sciences Po Dijon,

Markus Ehm – regionální ředitel nadace Hanns-Seidel-Stiftung ve střední Evropě.

Video: Začíná nové předsednické trio. V čele EU je Francie, žezlo pak předá Česku

EURACTIV.cz

14:29

Komentáře | Tisk

Předsednictví v Radě EU se chopila nová trojice zemí – Francie, Česko a Švédsko. Francouzské předsednictví se chce zaměřit na posílení evropské soběstačnosti, musí ale posunout v před i otázky týkající se klimatu, digitální agendy či obrany. V červenci pak předá štafetu Česku, které se již nyní intenzivně připravuje. Na čem se Francouzi s Čechy shodnou? Mají společné priority a vize? Sledujte diskusi, kterou pořádá Spolek pro evropskou politiku ve spolupráci s českou kanceláří nadace Hanns-Seidel-Stiftung.

Hosté:

- **Alexis Dutertre** – velvyslanec Francie v České republice,
- **Mikuláš Bek** – ministr pro evropské záležitosti České republiky,
- **Eliška Tomalová** – vedoucí Katedry evropských studií, IMS, FSV UK,
- **Lukáš Macek** – ředitel Sciences Po Dijon,
- **Markus Ehm** – regionální ředitel nadace Hanns-Seidel-Stiftung ve střední Evropě.

Témata

HSS /// Aktuálně v EU /// Alexis Dutertre /// Budoucnost EU /// české předsednictví /// České předsednictví EU 2022 /// CZ PRES 2022 /// CZPRES /// Eliška Tomalová /// FR PRES /// francouzské předsednictví /// Lukáš Macek /// Markus Ehm /// Mikuláš Bek /// Politika /// Rada EU

Komentáře

Napsat komentář

Pro přidávání komentářů se musíte nejdříve přihlásit.

Zpět

Putin už si Kazachstán nikým vzít nenechá. Bude se ale muset vypořádat s Čínou, která v něm má své zájmy URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 10.01.2022, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 20:19, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michaela Romancova: Kreml sice od anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny neustále deklaruje, že rusko-čínské politické, vojenské a ekonomické partnerství může sloužit jako vzor pro podobu mezinárodních vztahů v 21. století, ale těžko říct, co s tím nyní udělá ruské vojenské angažmá v Kazachstánu. Z něj Čína není ani trochu nadšena. Putin si nyní bude muset vybrat, jak se k tomu postaví. Vyhrožovat na jedné straně USA a EU, na druhé se dostat do sporu s Čínou by pro něj bylo mimořádně nepříjemné.

Od zmateného a zpackaného stažení spojeneckých vojáků z Afghánistánu neuplynul ani rok a Střední Asie se opět dostala do centra světové pozornosti. Tentokrát díky Kazachstánu, jenž se – minimálně při pohledu zvenčí – jevil být příkladem postsovětské stability.

Lokální protesty proti zdražení pohonných hmot, respektive již delší dobu patrná nespokojenost se sociálně-ekonomickou situací, však náhle přerostly v celostátní politickou bouři, která intenzitou zaskočila kazachstánské bezpečnostní síly, politický establishment, novináře i experty. Z kusých informací zatím nelze spolehlivě zrekonstruovat ani průběh událostí, natožpak dospět k podloženým závěrům o příčinách, cílech a výsledcích kazachstánských událostí.

Jisté je jen to, že na pondělí 10. ledna vyhlásil prezident v zemi celonárodní smutek k uctění obětí. Prezident Kasym-Žomart Tokajev tedy z dění, minimálně v tento okamžik, vyšel jako vítěz. Zda to, vzhledem k přítomnosti cizích, primárně ruských vojsk na území Kazachstánu, bude vítězství Pyrrhovo, se teprve uvidí, stejně jako (a to je možná mnohem zajímavější otázka), zda je politický pád „vůdce národa“ Nursultana Nazarbajeva a jeho klanu definitivní.

Víme, že [lock]při srážkách zahynuly desítky příslušníků bezpečnostních orgánů a stovky protestujících, přičemž o většině z nich oficiální místa mluví jako o „teroristech“, případně „banditech“ a často dodávají, že přišli (a byli vycvičeni a financováni) ze zahraničí. Nevíme, odkud přišli ani co chtěli. Žádné srozumitelné politické požadavky – s výjimkou toho původního ohledně ceny pohonných hmot, který přerostl ve volání po odstavení vlády a pohnání zodpovědných ministrů a resortních pracovníků k odpovědnosti (a jemuž prezident vyhověl) – představeny nebyly.

Pořádek v ulicích je pro tento okamžik obnoven, Kazachstán je zahalen do smutku a za oponou probíhá nepochybně dramatický (dost možná násilný), zrakům veřejnosti skrytý boj o moc. V tento okamžik není zcela jasné, co všechno (ne)chce Rusko ani jak moc (ne)narazí na zájmy a potřeby Číny. Scénářů a možností je mnoho a nezbude než počkat, jak se situace vyvrbí. Bez ohledu na to však můžeme pozornost zaměřit na řadu známých faktorů, které v tom, co se bude ve skrytu dít, nepochybně budou rezonovat.

Nazarbajev to šikovně hrál na různé strany

Začněme třeba tím, že Kazachstán až dosud byl vskutku výstavním exemplářem politické a ekonomické transformace postsovětského typu. Nursultan Nazarbajev, jenž byl hned na počátku současných událostí zbaven postu předsedy Rady bezpečnosti Kazachstánu, která mu zabezpečovala dozor nad politickou situací v zemi, stál v jejím čele nepřetržitě od června 1989. Tehdy se stal prvním tajemníkem Ústředního výboru Komunistické strany Kazachstánu a po rozpadu SSSR pokračoval už jako prezident.

Je držitelem rekordu v délce vládnutí v postsovětském prostoru, který (zatím) činí 29 let, 8 měsíců a 26 dní. Moc v Kazachstánu prostě „přešla“ od Nazarbajeva-komunisty k Nazarbajevovi – Otci národa (oficiálně mu byl titul přiznán v roce 2010) a tak tomu v Kazachstánu dlouhou dobu bylo v podstatě se vším. Středoasijské republiky někdejšího SSSR byly již v 70. letech minulého století prolezlé monstrózní korupcí a nepotismem, čemuž nahrávala tradiční klanová struktura společnosti.

V postsovětském období se ze sovětského člověka, komunisty a ateisty stal (umírněný) nacionalista/tradicionalista, muslim (podnikl pouť do Mekky) a „kapitalista“. Když se země, nesmírně bohatá na nerostné suroviny (ropa, zemní plyn, uran…), otevřela zahraničním investorům, začaly obrovské částky plynout do „otcových“ kapes a jeho prostřednictvím i do kapes členů rodinného klanu. Když se ukázalo, že je výhodné a vhodné být „demokratem“, tak se jím stal. Státostrana „Nur-Otan“ (Světlo vlasti, vznikla v roce 1999) vyhrála všechny volby na všech úrovních. Na mezinárodní úrovni udržuje kontakty s ruskou/Putinovou státostranou Jednotné Rusko a s Komunistickou stranou Číny.

U Nazarbajeva stejně jako u kohokoliv jiného platí, že moc je snazší získat než udržet. Dokázal to na dlouhou dobu a nepochybně to bylo náročné. V řadě případů se tvrdě vypořádal s opozicí a uměl obratně lavírovat mezi zájmy Ruska, Číny a poté, co začalo jejich angažmá v Afghánistánu, i USA. Stojí za zmínku, že v postsovětském prostoru patřil mezi aktivní a v řadě ohledů samostatně jednající politiky.

Vedle toho, že zemi dokázal „zakotvit“ v Ruskem dominovaných strukturách (Společenství nezávislých států / SNS, Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti / OSKB), navrhl již roku 1994 vznik ekonomické unie, z níž se roku 2014 stala Eurasijská ekonomická unie / EAEU. Vzhledem ke geografické poloze je samozřejmostí, že Kazachstán participuje na aktivitách Šanghajské organizace pro spolupráci (ŠOS) a Si Ťin-pching při své návštěvě Kazachstánu roku 2013 poprvé světu představil svou ideu Ekonomického pásma hedvábné stezky.

Co Kreml schvátí, nikdy…

Představa, že by se po současných událostech Kazachstán stal něčím jiným než postsovětskou autokracií, je naivní. Mocenské a případně ekonomické změny, k nimž uvnitř země dojde, nepochybně budou důležité, ale z hlediska mezinárodního bude nejzajímavější, co zůstane zachováno z Nazarbajevova (zahraničně)politického a bezpečnostního „odkazu“. Z Moskvy už samozřejmě zazněla slova, že situace nápadně připomínala to, co známe ze Sýrie, Libye nebo Iráku (všude vinen Západ), a že se může jednat o další kolo již od začátku 20. století probíhajícího souboje o kontrolu Heartlandu (termín, jímž H. J. Mackinder označil eurasijské vnitrozemí). Pokud by Západ uspěl, slavil by „geopolitické vítězství“, neboť by přerušil rusko-čínské projekty. O co by se však mělo/mohlo jednat?

Kreml sice od anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny neustále deklaruje, že rusko-čínské politické, vojenské a ekonomické partnerství může sloužit jako vzor pro podobu mezinárodních vztahů v 21. století, ale těžko říci, co přesně si pod

tím představit. Oba státy nepochybně mají problémy s USA, ale shoda na problému (či nepříteli) není ničím výjimečná. Totéž pak platí pro možnost vývozu surovin, protože do Číny své suroviny vyváží kdekdo.

Moskva rovněž zdůrazňuje, že Pekingu důvěřuje, a prý se jedná o důvěru vzájemnou a široce sdílenou. Budiž, ale ani to není ve světě výjimečné. Mnohem zajímavější je, že se deklarovaná a úspěšná hospodářská spolupráce jaksi nekoná. Vladimir Milov, ruský opoziční politik a expert na energetiku, ve své analýze rusko-čínských ekonomických vztahů poměrně jednoznačně ukazuje, že k žádnému hospodářskému zázraku nedošlo.

Země sice vedle sebe leží, ale geografická blízkost nestačí k tomu, aby překonala obrovské rozdíly ve velikosti/síle a struktuře obou ekonomik (Rusko nefiguruje v první desítce největších obchodních partnerů, zatímco Čína je pro Rusko č. 1). Čína se evidentně nehrne do investic do ruské ekonomiky – od roku 2014 paradoxně její podíl na přímých zahraničních investicích (FDI) klesl a ruské FDI do Číny jsou zanedbatelné. Moskva nemá velký zájem na podpoře čínské Belt and Road Initiative a Pekingu se nelíbí ruská snaha o dominanci v postsovětském prostoru, zejména ve Střední Asii – a o tu teď jde.

Ponecháme-li stranou ekonomické vazby, má Rusko v Kazachstánu bezprostřední a strategický zájem na kosmodromu Bajkonur (mimo jiné kvůli korupci brzdící dostavbu kosmodromu Vostočnyj) a polygonu Sary-Šagan, kde se testují nejmodernější zbraně, včetně balistických a antibalistických raket i nejmodernějších „nezastavitelných“ hypersonických raket. Zbraně přitom představují jednu z mála vyspělých technologií, kterou je Moskva ještě stále schopna nabídnout zahraničním zájemcům, Číně nevyjímaje.

V rozhovoru s prezidentem Tokajevem Si Ťin-pching 7. ledna zdůraznil, že Čína se rozhodně staví proti všem silám, které podkopávají stabilitu a ohrožují bezpečnost Kazachstánu. Čína prý chce udržet vzájemné přátelství a je připravena poskytnout veškerou nezbytnou podporu. Včera odpoledne agentura Reuters přinesla informaci, z níž vyplývá, že v reakci na dosavadní vývoj Čína Kazachstánu nabídla „bezpečnostní podporu“, je ochotná posílit spolupráci v oblasti „vymáhání práva a bezpečnosti“ a pomoci postavit se proti vměšování „vnějších sil“. Kazašská strana prý čínské návrhy přivítala.

Když Si 15. prosince během videokonference s Putinem probíral vzájemné vztahy, přišla řeč i na Střední Asii. Zdůraznil, že obě strany musí udržet vývoj ŠOS správným směrem a jít cestou solidarity a spolupráce… Čína bude pokračovat ve flexibilní a různorodé spolupráci s Ruskem a dalšími členskými státy OSKB s cílem zajistit bezpečnost a stabilitu v regionu. Jak flexibilní však bude Moskva poté, co v Kazachstánu rozmístila své vojáky?

Putin sice prohlásil, že kontingent bude do tří měsíců stažen, ale v rozhovoru s představiteli zemí OSKB zdůraznil, že společná operace byla úspěšná, moderní a splnila všechny cíle (zabránila „majdanizaci“ a odrazila pokusy o vnější vměšování dobře organizovaných teroristických band), o Číně nebo ŠOS však nepadlo ani slovo. Uvidíme, zda si Moskva nechá náhle získanou výhodu vzít, respektive co případně bude požadovat jako protihodnotu. V době, kdy rozehrála diplomatickou hru plnou výhrůžek směrem k Washingtonu a Bruselu, bude mimořádně zajímavé sledovat, jak si povede směrem k Pekingu. Jisté je, že vyhrožovat oběma stranám zároveň Kreml nemůže.

Stručně:

Představa, že by se po současných událostech Kazachstán stal něčím jiným než postsovětskou autokracií, je naivní.
Čína ale nelibě nese ruské vojenské angažmá v této zemi, protože v ní má své zájmy.
Putin bude muset v době, kdy zesiluje vyhrožování Západu, postupovat velmi opatrně, aby si nevyzpytatelný Peking nepoštval proti sobě.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

10. ledna 2022 17:40 Čína Kazachstánské nepokoje Rusko

Putin už si Kazachstán nikým vzít nenechá. Bude se ale muset vypořádat s Čínou, která v něm má své zájmy

MICHAEL ROMANCOV + Odebírat e-mailem

Kam se Kazachstán nakonec vydá? Ilustrační foto: Adobe Stock

Komentář Michaela Romancova: Kreml sice od anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny neustále deklaruje, že rusko-čínské politické, vojenské a ekonomické partnerství může sloužit jako vzor pro podobu mezinárodních vztahů v 21. století, ale těžko říct, co s tím nyní udělá ruské vojenské angažmá v Kazachstánu. Z něj Čína není ani trochu nadšena. Putin si nyní bude muset vybrat, jak se k tomu postaví. Vyhrožovat na jedné straně USA a EU, na druhé se dostat do sporu s Čínou by pro něj bylo mimořádně nepříjemné.

Od zmateného a zpackaného stažení spojeneckých vojáků z Afghánistánu neuplynul ani rok a Střední Asie se opět dostala do centra světové pozornosti. Tentokrát díky Kazachstánu, jenž se – minimálně při pohledu zvenčí – jevil být příkladem postsovětské stability.

Lokální protesty proti zdražení pohonných hmot, respektive již delší dobu patrná nespokojenost se sociálně-ekonomickou situací, však náhle přerostly v celostátní politickou bouři, která intenzitou zaskočila kazachstánské bezpečnostní síly, politický establishment, novináře i experty. Z kusých informací zatím nelze spolehlivě zrekonstruovat ani průběh událostí, natožpak dospět k podloženým závěrům o příčinách, cílech a výsledcích kazachstánských událostí.

Jisté je jen to, že na pondělí 10. ledna vyhlásil prezident v zemi celonárodní smutek k uctění obětí. Prezident Kasym-Žomart Tokajev tedy z dění, minimálně v tento okamžik, vyšel jako vítěz. Zda to, vzhledem k přítomnosti cizích, primárně ruských vojsk na území Kazachstánu, bude vítězství Pyrrhovo, se teprve uvidí, stejně jako (a to je možná

Zpět

Rozhovory mezi USA a Ruskem o Ukrajině

TV, Datum: 10.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.01.2022 23:51, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 566 008,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Jakub SZÁNTÓ, moderátor
Jednání byla věcná a profesionální. Na tom se shodla americká náměstkyně ministra zahraničí Wendy Shermanová se svým ruským protějškem Sergejem Rjabkovem. Jde ale o jediný bod porozumění po schůzce, která následovala po týdnech hromadění až 100 000 ruských vojáků na hranici Ukrajiny. Moskva požaduje návrat Severoatlantické aliance v čase před rok 1997. Pro Washington a spojence je to nepřijatelné.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Dvojka americké diplomacie Wendy Shermanová ruský protějšek Sergeje Rjabkov. Úvodní kolo jednání, než se sejdou nadřízení, bylo podle Rjabkova komplikované, ale k věci.

Sergej RJABKOV, náměstek ruského ministra zahraničí
V zásadě věcné. Myslím, že zítra nebudeme ztrácet čas.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Mezi Ruskem a Západem panuje největší krize od konce studené války. 8 let poté, co Rusko okupovalo Krym, shromáždilo u východní ukrajinské hranice skoro 100 000 vojáků. Kyjev a Washington to označují za přípravy na další vpád.

Antony BLINKEN, ministr zahraničí USA
Je těžké si představit nějaký pokrok v jednání za atmosféry, kdy (Rusko) drží Ukrajině u hlavy zbraň. Máme-li někam pokročit, musíme vidět zmírnění napětí.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Rusko popírá, že chystá invazi. Ukrajinští vojáci na východní frontě si ale o jednání nedělají iluze.

Volodymyr, ukrajinský voják
Mír bude jen týden nebo dva. Teď je klid, ale bude hůř.

Lev IZMAILOV, velitel ukrajinského pěšího praporu
Aby dosáhli dohody u stolu, nalijí vám (Rusové) do sklenice otrávené víno. Nebo bodnou nůž do zad. Můžeme si na to počkat.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Obyvatelé blízké Kateřině žijí už 8 let na konci světa. V dělostřelbou poškozené vsi na doslech fronty ukrajinských sil a Moskvou podporovaných proruských separatistů. I toto je ona zbraň u spánku Ukrajiny. Kreml v prosinci formuloval své požadavky.

Maria ZACHAROVOVÁ, mluvčí ruského ministerstva zahraničí
Tvrdé záruky bezpečnosti Ruska, zejména, že se NATO nerozšíří na východ a zbrojní systémy ohrožující Rusko nebudou u našich hranic.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Jinými slovy stažení amerických sil z bývalých sovětských satelitů, nyní členů NATO, tedy i Česka, a slib, že Ukrajina nikdy do NATO nevstoupí. Pro Washington i alianci je to nepřijatelné.

Jens STOLTENBERG, generální tajemník NATO
Nikdy nebudeme dělat kompromisy ohledně práva každé evropské země vybrat si svou vlastní cestu, včetně toho, jakých bezpečnostních struktur chce být součástí.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Kreml naopak odmítá otevírat otázku Krymu a ruských jednotek na východě Ukrajiny. Američtí představitelé identifikovali pouze 2 oblasti, kde by mohli ustoupit. Počet rozmisťování raket a četnost cvičení v blízkosti Ruska.

Antony BLINKEN, ministr zahraničí USA
Otázkou je nyní to, zda se prezident Putin vydá cestou diplomacie a dialogu, nebo půjde do konfrontace.

Milada MCGRATHOVÁ, redaktorka
Americký prezident Biden nedávno svému protějšku telefonicky pohrozil, že bude-li situaci dál vyostřovat, vyhlásí drastické sankce. Moskva obviňuje západ z agresivního chování a Ukrajina, která se rozhovorů neúčastní, doufá, že v následujících sériích zcela zásadních jednání spojenci neuhnou a udrží jednotný postoj.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor
Ženevské jednání zanalyzujeme s politickým geografem fakulty sociálních věd Michal Romancovem. Jak pevný je odmítavý postoj Washingtonu vůči ruským požadavkům, které jsou z hlediska východního křídla, těžko nazvat jinak, než nehorázné?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já myslím, že zatím je Washington naprosto jednoznačně pevně v kramflecích. Ono to vyplývá i z toho, co bylo zveřejněno v nejrůznějších dokumentech, například dnes byl zveřejněn dokument, který vlastně přímo je uvedený na stránkách Bílého domu, ve kterém se jeden z vysoce postavených úředníků současné administrativy vlastně vyjádřil o těch parametrech jednání s Ruskem přesně v intencích, které před chvilkou zazněly ve vašem příspěvku. Je podstatné to, že Spojené státy jsou připravené s Ruskem jednat, ale budou jednat s Ruskem jeden na jednoho pouze o tom, co se týká jenom Američanů a jenom Rusů. O všech ostatních věcech, které se týkají i spojenců, tak Američané nebudou jednat nad našimi hlavami nebo za našimi zády. A potom jsou určité požadavky, které jsou vlastně označeny za požadavky nehorázné, do kterých Rusku nic není. Například to, co bylo ve vašem příspěvku vlastně uvedeno prostřednictvím generálního tajemníka NATO, tzn., že Rusku není nic do toho, kdo se připojí k alianci nebo ne. Přímo v tom dokumentu je řečeno, že aliance má otevřené dveře a není ruskou úlohou ty dveře pro někoho zavřít.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor
A ženevské jednání přineslo jistou paralelu těch supervelmocenských summitů za studené války. Je toto cílem Ruska, tedy postavit se na úroveň Ameriky a co na to Amerika a její závazky vůči spojencům, což jsi malinko naznačil?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já si myslím, že určitě jaksi Putin stojí o to, aby se mohl pyšnit, řekněme, podobnými fotografiemi, jako si ještě lidé, řekněme, mého věku pamatují. Setkání mezi Jimmy Carterem a Leonidem Brežněvem v roce 1979 nebo potom ty slavné summity mezi Gorbačovem a Reaganem. To je něco, co by mu prostě dělalo dobře, a upřímně řečeno, pokud vlastně ta cena, kterou západ nebo Spojené státy za mír v Evropě budou muset zaplatit, tak v té podobě, že vznikne nějaká fotografie, tak to je asi nakonec věc, která je akceptovatelná, protože objektivně existují témata, o které je vhodné, respektive nutné, s Ruskem jednat. Ale pokud si Rusko chce vynutit nějakou supervelmocenskou pozici v současném světě, tak obávám, že není nic jiného možné než říci, že jim prostě ujel vlak.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor
V tomto ohledu, obává se Rusko skutečně tak moc Severoatlantické aliance?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já bych na tuto otázku rád znal odpověď. Já se domnívám, že se Rusko nemusí obávat toho, že alianční jednotky, dejme tomu, rozmístěné v Pobaltí jsou připraveny útočit směrem na Petrohrad. To se velice často objevuje v těch sděleních vysoce postavených ruských politiků. Z čeho Rusové objektivně strach mít mohou, takto jsou určité zbraňové systémy, například americké rakety, o jejichž rozmístění Evropě, případně na Ukrajině, se jedná, což je mimochodem ale přesně to, o čem Američané jsou ochotni jednat, ale kladou si jednoznačnou podmínku. Pokud my něco rozmístíme, nebo pokud my něco stáhneme, pak se Rusko musí zachovat stejným způsobem. Uvidíme, jak na tenhle ten požadavek reciprocity bude Moskva reagovat.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor
A co se týče těch jednání, která budou následovat, to byl tedy summit mezi, řekněme, náměstky, mezi vysoce postavenými diplomaty, de facto čísly 2 diplomacií obou států. A jaká očekáváš jednání ve středu, kdy tedy má zasedat vlastně už dlouho nezasedající orgán, Rusko na jedné straně a Severoatlantická aliance na druhé straně?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já myslím, že asi si ty strany nemají tento okamžik potřebu oťukávat, protože to je vlastně to, co se dělo v podstatě, se dá říci, od začátku tohoto roku neustále. Tzn. předpokládejme, že vlastní jednání budou podobně jako to bylo tedy dneska, to bude konstruktivní, to bude tvrdé. Nicméně, že to bude konstruktivní. Podstatné je to, že státy aliance by měly Rusku dát naprosto najevo, že některé výrazové prostředky, pokud Rusko skutečně stojí o jednání, která jsou nicméně v rozporu s jakýmkoliv jednacím duchem, tím mám na mysli například dnešní vyjádření ruského ministra zahraničních věcí Sergeje Lavrova, že údajně Severoatlantická aliance je organizace, která se stará o osiřelá teritoria, která se objevila po rozpadu Sovětského svazu Varšavské smlouvy. Jedná se o suverénní státy v Evropě, Moskva tohleto ví a ví i Lavrov moc dobře, proč to použil záměrně tenhleten vysoce dehonestující způsob vyjadřování.

Diplomky na zakázku

TISK, Datum: 11.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 12, Autor: ŠÁRKA VLASÁKOVÁ, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.01.2022 01:06, Čtenost: 152 666, Rubrika: Akademie, AVE: 216 307,66 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Jak funguje contract cheating a proč se diplomová práce, kterou za vás napíše někdo jiný, nemusí vyplatit

Osm procent. Takové množství studentů si nechalo sepsat nějaký akademický text od někoho jiného a následně ho vydávalo za svůj. Alespoň tak to vyplývá z průzkumu mezi více než tisícovkou českých studentů, který prováděla doktorandka Veronika Králíková z Mendelovy univerzity v Brně. Ta se takzvaným contract cheatingem zabývala ve své diplomové práci v roce 2017 a od té doby spolupracuje na několika mezinárodních projektech týkajících se právě zpracovávání univerzitních prací na zakázku.
„Asi měsíc jsem sedávala v knihovně a poctivě psala svoji diplomku se stohy časopisů a učebnic na stole. Když jsem končila, přišla za mnou slečna, že už mě nějakou dobu pozoruje a přijde jí, že jsem pečlivá. Jestli bych jí tedy za patnáct tisíc nechtěla napsat její rigorózní práci. Já jsem ale měla jít ke státnicím v červnu, takže jsem z časových důvodů musela stejně odmítnout. Tenkrát mě ani moc nenapadlo, že by to byl vlastně podvod, protože jsem měla dost starostí se svým učením," vypráví právnička Zuzana.
Podle průzkumu si asi 60 % studentů z těch, kteří se rozhodnou přenechat psaní svého textu někomu jinému, nechává dokumenty vypracovat od kamarádů, spolužáků nebo někoho známého. Zbylých 40% si je kupuje u různých specializovaných firem nebo si vyhledává zpracovatele na internetu. Odměna nemusí být jen finanční, ale může jít o výměnu za nějakou protislužbu nebo o pouhý projev dobré vůle. „Moje sestra studuje dva obory a ještě k tomu pracuje. Takže má často hodně úkolů, které nestíhá. Jednou dostala seminární práci do předmětu z dějin umění, které mě vždycky bavily. Protože jsem jí chtěla pomoct, nabídla jsem se, že ji za ni udělám. Nepřemýšlela jsem moc nad tím, že by to mohl být velký problém," popisuje dvacetiletá Eliška, která si ani neuvědomila, že se zapojuje do contract cheatingu.
Tento pojem byl poprvé použit v roce 2006 ve studii britských výzkumníků Thomase Lancestera a Roberta Clarka. Lidé ho často chybně zaměňují s termínem plagiátorství, tedy kopírování textů někoho jiného a nepřiznání autorství ve výsledné práci. Principem contract cheatingu je ale to, že vzniklý text je originální a jeho tvůrce ho píše na zakázku s vědomím, že mu zásluhy nebudou přiznány. Jednotliví zpracovatelé, kterými mohou být jiní studenti, akademici nebo lidé z praxe se záměrem si přivydělat, ale i internetové firmy obvykle zaručují, že se v objednaných pracích plagiování objevovat nebude. Ale záruka nikdy není stoprocentní.

Esej do 12 hodin, bakalářská práce do týdne

Důvodů, proč se studenti uchylují k tomuto riskantnímu řešení, je několik. „Nejčastěji to je nedostatek času. Otázkou ale zůstává, jestli je to z osobních důvodů, anebo kvůli škole," míní Veronika Králíková. „Druhým nejuváděnějším faktorem je, že

mají hodně práce, kterou musí odevzdat v jeden čas. Tak je nastavené zkouškové období, všechny předměty se končí najednou a to na ně vytváří velký tlak. Někdy žáci také nevidí význam v dané práci, nerozumí zadání nebo nevědí přesně, co mají dělat. Takže za to občas do určité míry mohou i vyučující, kteří nejsou dostatečnou oporou pro studenty, nepomohou jim a neukážou cestu. Ale objevují se i jednodušší důvody jako lenost," dodává. Ať už je příčina jakákoliv, výsledek je stejný.
Žáci si mohou na různých webech inzercí nebo i na sociálních sítích jako Instagram a Facebook vyhledat jednotlivé zpracovatele či se obrátit přímo na společnosti, kterých je na internetu nespočet. Ty nabízí zpracování esejí a seminárek do jednoho dne nebo i 12 hodin, bakalářku do týdne. Cena se odvíjí od rychlosti, typu práce a konkrétní firmy, obecně lze ale v ceníku nalézt částky od cca 500 Kč za jednu stránku eseje a až po téměř 700 Kč za stranu disertační práce.
Zájemci vyplní na webových stránkách objednávkový formulář s potřebnými údaji o dokumentu a později dostanou potvrzující zprávu i s cenovou nabídkou a navrhovaným termínem odevzdání. Zaslání zálohy nebo ukázkového kousku práce předem se odvíjí od požadovaného počtu stran. Aby se organizace kryly, prezentují se často tak, že studentům nabízí pouze zpracování podkladů. „Už při objednávání a vyplňování požadavků je ale jasné, že nejde jen o podklady," oponuje Králíková a uvádí argumenty: „Ptají se, v jakém má být dokument jmenném rodu, jaké má být řádkování nebo velikost písma, což jsou věci irelevantní pro psaní podkladů. Sama jsem si práce objednala a nechala napsat, abych zjistila, jakým způsobem to funguje. Dostala jsem hotovou práci, ke které jenom stačilo připsat moje jméno. Ovšem kvalita byla průměrná, u druhého textu spíše podprůměrná s hromadou gramatických chyb, vymyšlenými zdroji, chyběla odbornost a ještě ke všemu měla méně stránek, než bylo zadáno. Bylo to pro mě velké zklamání, protože jsem čekala, že když si student za práci zaplatí, bude mít nějakou úroveň."
Podle jejích zkušeností z workshopů si studenti údajně často ani neuvědomují, že by mohli dostat nekvalitní práci. A když ji dostanou, nemají většinou už čas ji přepracovat nebo si objednat novou. Reference na stránkách společnosti Závěrečnépráce.cz, která je jednou z těch, co slibují zpracování akademických dokumentů, jsou však úplně opačné. Třeba Martin píše: „Když jsem se rozhodl svěřit svůj osud do rukou týmu Závěrečné práce, nevěděl jsem úplně co čekat. Vysvětlili mi detailně průběh celé spolupráce. Bakalářskou práci jsem měl posléze hodnocenu známkou B a shoda při kontrole plagiátorství byla minimální. Autor odvedl perfektní a bezchybnou práci, takže se na Závěrečné práce při tvorbě své diplomové práce zase obrátím."
Něco podobného píše i Denisa na stránkách jiné z firem, Napisemezavas. cz: „Před měsícem jste mi psali podklady pro mou diplomovou práci. Vedoucímu se to velmi líbilo, a já jsem tím pádem taky spokojena. Práce je v tisku a tento týden jdu vázat. Díky." Doktorandka z Mendelovy univerzity je ale skeptická: „Je otázka, kolik z těch recenzí je pravdivých. Já jsem práci každopádně reklamovala, protože agentury garantují vrácení peněz, pokud nebudete spokojeni. Nebylo to ovšem tak lehké, nabízeli mi přepracování nebo slevu na další práci, ale nakonec jsem peníze dostala zpět. A to jenom kvůli tomu, že udělali chybu a nechali v dokumentu odhalené jméno zpracovatele."

Podvod se vám může vymstít

Právě oboustranná anonymita patří mezi základní pravidla těchto obchodů. Podle Králíkové ale není jejím důvodem ochrana zákazníka před případným vydíráním ze strany zpracovatele. Společnosti se tím spíše pojišťují, aby se objednávající nespojil s pracovníkem za jejich zády a oni nepřišli o provizi. Nebezpečí, že by zpracovatel mohl následně veřejně odhalit celý podvod, si studenti často neuvědomují.
„Když jsem končila magisterská studia na Univerzitě Karlově, měla jsem už hlavní pracovní poměr. Neměla jsem moc času na psaní diplomky, a tak mě napadlo, že bych si vypracování zaplatila. Přišlo mi to jako snadné řešení a šetření času," svěřuje se Markéta a pokračuje: „Naštěstí mi to na poslední chvíli rozmluvil můj tehdejší přítel. Tvrdil, že i když je to anonymní při vypracování, ty práce jsou někde dohledatelné na školním webu, a nebude tudíž tak těžké moje jméno zjistit. A pak i dokázat, že jsem práci nepsala. Pamatuju si, že mi doslova řekl, že nikdy nevím, jaký člověk a s jakými úmysly sedí na té druhé straně obrazovky. Tak jsem si to nakonec rozmyslela a dnes jsem za to hrozně ráda."
Zpracovatel si také může do textu schovat jisté akronymy, pomocí kterých je pak schopen své autorství dokumentu dokázat. S případy takového vydírání se setkáváme více v zahraniční, kde se původní autoři ozvali i po několika letech, když už měl objednavatel dokončená studia a třeba zastával nějakou vysokou pozici. V České republice se podle doktorandky Králíkové o takových případech moc nemluvilo a spíše se zametaly pod koberec. To se ale teď pomalu mění. „I učitelé se často o contract cheatingu bojí mluvit, aby studenty svým způsobem nenaváděli. Avšak podle průzkumů 90 % z nich o této možností ví a je už pak jenom na nich, jestli ji využijí, nebo ne. Měli by ale myslet na to, že i nějaká drobná esej může ovlivnit jejich kariéru do konce života."
Na podvádění při psaní práce se dá přijít i dalšími způsoby. Pokud si vedoucí všimne, že student se neorientuje v postupech, jaké byly v práci použity, nebo nedokáže vysvětlit, kde nalezl zdroje, může pozvat studenta na schůzku. Tam se ho například ptá, odkud čerpal informace nebo jaké byly kroky v procesu zpracování. Když to jedinec není schopen logicky vysvětlit, jde k disciplinární komisi. Ta se pomocí mnoha otázek snaží zjistit, zda je přítomný opravdu autorem práce. Postup v případě prokázání podvodu se liší podle toho, zda se jedná o seminární práci do jednoho předmětu, nebo o státní závěrečnou práci. Také se přihlíží k minulosti studenta, zda to byl jeho první přestupek, či ne. Může pak být podmínečně vyloučen nebo musí studium ukončit úplně. Když se na contract cheating přijde až zpětně, má univerzita možnost dle novely vysokoškolského zákona jedinci odebrat titul až tři roky od doby, kdy byly složeny závěrečné zkoušky.

Řešení je na cestě

Stejně jako se trend contract cheatingu postupně mění a zdokonaluje, vyvíjí se i nové možnosti, jak ho odhalovat. „Pracuje se na softwaru, který funguje podobně jako antiplagiátorské programy. Využívá stylometrické analýzy, kdy v porovnání se staršími pracemi jedince rozebere to, jakým způsobem píše, jak dlouhé skládá věty i třeba jaké používá předložky. Jeden vytváří například firma Turnitin a je už opravdu jen otázkou chvíle, kdy ho budou moci školy začít používat," vysvětluje Veronika Králíková. „Studium je o vědomostech a znalostech, ne jenom o tom titulu, který se získává na konci. Proto je důležité, aby na univerzitách byli ti lidé, kteří opravdu chtějí studovat a nejdou si jenom pro papír. Protože takoví pak mohou některými svými metodami pokazit reputaci školy i pro ty, kteří se opravdu snažili, a vrhnout špatné světlo na celou školu," uzavírá.

Aby se organizace inzerující napsání práce kryly, prezentují se často tak, že studentům nabízí pouze zpracování podkladů

O autorovi: Š Á R K A V L A S Á K O V Á, Autorka je studentka FSV UK
Foto autor: FOTO SHUTTERSTOCK

Foto popis: Lenost, neschopnost, nebo jen nedostatek času? Důvody, které vedou vysokoškoláky k tomu, aby si diplomku nechali zpracovat od někoho jiného, jsou různé.

Lenost, neschopnost, nebo jen nedostatek času? Důvody, které vedou vysokoškoláky k tomu, aby si diplomku nechali zpracovat od někoho jiného, jsou různé. FOTO SHUTTERSTOCK

Diplomky na zakázku

Jak funguje contract cheating a proč se diplomová práce, kterou za vás napíše někdo jiný, nemusí vyplatit

ŠÁRKA VLASÁKOVÁ

Osm procent. Takové množství studentů si nechalo sepsat nějaký akademický text od někoho jiného a následně ho vydávalo za svůj. Alespoň tak to vyplývá z průzkumu mezi více než tisícovkou českých studentů, který prováděla doktorandka Veronika Králíková z Mendelovy univerzity v Brně. Ta se takzvaným contract cheatingem zabývala ve své diplomové práci v roce 2017 a od té doby spolupracuje na několika mezinárodních projektech týkajících se právě zpracovávání univerzitních prací na zakázku.

„Asi měsíc jsem sedávala v knihovně a poctivě psala svoji diplomku se stohy časopisů a učebnic na stole. Když jsem končila, přišla za mnou slečna, že už mě nějakou dobu pozoruje a přijde jí, že jsem pečlivá. Jestli bych jí tedy za patnáct tisíc nechtěla napsat její rigorózní práci. Já jsem ale měla jít ke státnicím v červnu, takže jsem z časových důvodů musela stejně odmítnout. Tenkrát mě ani moc nenapadlo, že by to byl vlastně podvod, protože jsem měla dost starostí se svým učením," vypráví právnička Zuzana.

Podle průzkumu si asi 60 % studentů z těch, kteří se rozhodnou přenechat psaní svého textu někomu jinému, nechává dokumenty vypracovat od kamarádů, spolužáků nebo někoho známého. Zbylých 40% si je kupuje u různých specializovaných firem nebo si vyhledává zpracovatele na internetu. Odměna nemusí být jen finanční, ale může jít o výměnu za nějakou protislužbu nebo o pouhý projev dobré vůle. „Moje sestra studuje dva obory a ještě k tomu pracuje. Takže má často hodně úkolů, které nestíhá. Jednou dostala seminární práci do předmětu z dějin umění, které mě vždycky bavily. Protože jsem ji chtěla pomoct, nabídla jsem se, že ji za ni udělám. Nepřemýšlela jsem moc nad tím, že by to mohl být velký problém," popisuje dvacetiletá Eliška, která si ani neuvědomila, že se zapojuje do contract cheatingu.

Tento pojem byl poprvé použit v roce 2006 ve studii britských výzkumníků Thomase Lancestera a Roberta Clarka. Lidé ho často chybně zaměňují s termínem plagiátorství, tedy kopírování textů někoho jiného a nepřiznání autorství ve výsledné práci. Principem contract cheatingu je ale to, že vzniklý text je originální a jeho tvůrce ho píše na zakázku s vědomím, že mu zásluhy nebudou přiznány. Jednotliví zpracovatelé, kterými mohou být jiní studenti, akademici nebo lidé z praxe se záměrem si přivydělat, ale i internetové firmy obvykle zaručují, že se v objednaných pracích plagiování objevovat nebude. Ale záruka nikdy není stoprocentní.

Esej do 12 hodin, bakalářská práce do týdne

Důvodů, proč se studenti uchylují k tomuto riskantnímu řešení, je několik. „Nejčastěji to je nedostatek času. Otázkou ale zůstává, jestli je to z osobních důvodů, anebo kvůli škole," míní Veronika Králíková. „Druhým nejuváděnějším faktorem je, že mají hodně práce, kterou musí odevzdat v jeden čas. Tak je nastavené zkouškové období, všechny předměty se končí najednou a to na ně vytváří velký tlak. Někdy žáci také nevidí význam v dané práci, nerozumí zadání nebo nevědí přesně, co mají dělat. Takže za to občas do určité míry mohou i vyučující, kteří nejsou dostatečnou oporou pro studenty, nepomohou jim a neukážou cestu. Ale objevují se i jednodušší důvody jako lenost," dodává. Ať už je příčina jakákoliv, výsledek je stejný.

Žáci si mohou na různých webech inzercí nebo i na sociálních sítích jako Instagram a Facebook vyhledat jednotlivé zpracovatele či se obrátit přímo na společnosti, kterých je na internetu nespočet. Ty nabízí zpracování esejí a seminárek do jednoho dne nebo i 12 hodin, bakalářku do týdne. Cena se odvíjí od rychlosti, typu práce a konkrétní firmy, obecně lze ale v ceníku nalézt částky od cca 500 Kč za jednu stránku eseje a až po téměř 700 Kč za stranu disertační práce.

Zájemci vyplní na webových stránkách objednávkový formulář s potřebnými údaji o dokumentu a později dostanou potvrzující zprávu i s cenovou nabídkou a navrhovaným termínem odevzdání. Zaslání zálohy nebo ukázkového kousku práce předem se odvíjí od požadovaného počtu stran. Aby se organizace kryly, prezentují se často tak, že studentům nabízí pouze zpracování podkladů. „Už při objednávání a vyplňování požadavků je ale jasné, že nejde jen o podklady," oponuje Králíková a uvádí argumenty: „Ptají se, v jakém má být dokument jmenném rodu, jaké má být řádkování nebo velikost písma, což jsou věci irelevantní pro psaní podkladů. Sama jsem si práce objednala a nechala napsat, abych zjistila, jakým způsobem to funguje. Dostala jsem hotovou práci, ke které jenom stačilo připsat moje jméno. Ovšem kvalita byla průměrná, u druhého textu spíše podprůměrná s hromadou gramatických chyb, vymyšlenými zdroji, chyběla odbornost a ještě ke všemu měla méně stránek, než bylo zadáno. Bylo to pro mě velké zklamání, protože jsem čekala, že když si student za práci zaplatí, bude mít nějakou úroveň."

> Aby se organizace inzerující napsání práce kryly, prezentují se často tak, že studentům nabízí pouze zpracování podkladů

Podle jejích zkušeností z workshopů si studenti údajně často ani neuvědomují, že by mohli dostat nekvalitní práci. A když ji dostanou, nemají většinou už čas ji přepracovat nebo si objednat novou. Reference na stránkách společnosti Závěrečné-práce.cz, která je jednou z těch, co slibují zpracování akademických dokumentů, jsou však úplně opačné. Třeba Martin píše: „Když jsem se rozhodl svěřit svůj osud do rukou týmu Závěrečné práce, nevěděl jsem úplně co čekat. Vysvětlili mi detailně průběh celé spolupráce. Bakalářskou práci jsem měl posléze hodnocenu známkou B a shoda při kontrole plagiátorství byla minimální. Autor odvedl perfektní a bezchybnou práci, takže se na Závěrečné práce při tvorbě své diplomové práce zase obrátím."

Něco podobného píše i Denisa na stránkách jiné z firem, Napisemezavas.cz: „Před měsícem jste mi psali podklady pro mou diplomovou práci. Vedoucímu se to velmi líbilo, a já jsem tím pádem taky spokojena. Práce je v tisku a tento týden jdu vázat. Díky." Doktorandka z Mendelovy univerzity je ale skeptická: „Je otázka, kolik z těch recenzí je pravdivých. Já jsem práci každopádně reklamovala, protože agentury garantují vrácení peněz, pokud nebudete spokojeni. Nebylo to ovšem tak lehké, nabízeli mi přepracování nebo slevu na další práci, ale nakonec jsem peníze dostala zpět. A to jenom kvůli tomu, že udělali chybu a nechali v dokumentu odhalené jméno zpracovatele."

Podvod se vám může vymstít

Právě oboustranná anonymita patří mezi základní pravidla těchto obchodů. Podle Králíkové ale není jejím důvodem ochrana zákazníka před případným vydíráním ze strany zpracovatele. Společnosti se tím spíše pojišťují, aby se objednávající nespojil s pracovníkem za jejich zády a oni nepřišli o provizi. Nebezpečí, že by zpracovatel mohl následně veřejně odhalit celý podvod, si studenti často neuvědomují.

„Když jsem končila magisterská studia na Univerzitě Karlově, měla jsem už hlavní pracovní poměr. Neměla jsem moc času na psaní diplomky, a tak mě napadlo, že bych si vypracování zaplatila. Přišlo mi to jako snadné řešení a šetření času," svěřuje se Markéta a pokračuje: „Naštěstí mi to na poslední chvíli rozmluvil můj tehdejší přítel. Tvrdil, že i když je to anonymní při vypracování, ty práce jsou někde dohledatelné na školním webu, a nebude tudíž tak těžké moje jméno zjistit. A pak i dokázat, že jsem práci nepsala. Pamatuju si, že mi doslova řekl, že nikdy nevím, jaký člověk a s jakými úmysly sedí na té druhé straně obrazovky. Tak jsem si to nakonec rozmyslela a dnes jsem za to hrozně ráda."

Zpracovatel si také může do textu schovat jisté akronymy, pomocí kterých je pak schopen své autorství dokumentu dokázat. S případy takového vydírání se setkáváme více v zahraničí, kde se původní autoři ozvali i po několika letech, když už měl objednavatel dokončená studia a třeba zastával nějakou vysokou pozici. V České republice se podle doktorandky Králíkové o takových případech moc nemluvilo a spíše se zametaly pod koberec. To se ale teď pomalu mění. „I učitelé se často o contract cheatingu bojí mluvit, aby studenty svým způsobem nenaváděli. Avšak podle průzkumů 90 % z nich o této možnosti ví a je už pak jenom na nich, jestli ji využijí, nebo ne. Měli by ale myslet na to, že i nějaká drobná esej může ovlivnit jejich kariéru do konce života."

Na podvádění při psaní práce se dá přijít i dalšími způsoby. Pokud si vedoucí všimne, že student se neorientuje v postupech, jaké byly v práci použity, nebo nedokáže vysvětlit, kde nalezl zdroje, může pozvat studenta na schůzku. Tam se ho například ptá, odkud čerpal informace nebo jaké byly kroky v procesu zpracování. Když to jedinec není schopen logicky vysvětlit, jde k disciplinární komisi. Ta se pomocí mnoha otázek snaží zjistit, zda je přítomný opravdu autorem práce. Postup v případě prokázání podvodu se liší podle toho, zda se jedná o seminární práci do jednoho předmětu, nebo o státní závěrečnou práci. Také se přihlíží k minulosti studenta, zda to byl jeho první přestupek, či ne. Může pak být podmínečně vyloučen nebo musí studium ukončit úplně. Když se na contract cheating přijde až zpětně, má univerzita možnost dle novely vysokoškolského zákona jedinci odebrat titul až tři roky od doby, kdy byly složeny závěrečné zkoušky.

Řešení je na cestě

Stejně jako se trend contract cheatingu postupně mění a zdokonaluje, vyvíjí se i nové možnosti, jak ho odhalovat. „Pracuje se na softwaru, který funguje podobně jako antiplagiátorské programy. Využívá stylometrické analýzy, kdy v porovnání se staršími pracemi jedince rozebere to, jakým způsobem píše, jak dlouhé skládá věty i třeba jaké používá předložky. Jeden vytváří například firma Turnitin a je už opravdu jen otázkou chvíle, kdy ho budou moci školy začít používat," vysvětluje Veronika Králíková. „Studium je o vědomostech a znalostech, ne jenom o tom titulu, který se získává na konci. Proto je důležité, aby na univerzitách byli ti lidé, kteří opravdu chtějí studovat a nejdou si jenom pro papír. Protože takoví pak mohou některými svými metodami pokazit reputaci školy i pro ty, kteří se opravdu snažili, a vrhnout špatné světlo na celou školu," uzavírá.

Autorka je studentka FSV UK

Zpět

Tomáš Petříček URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 11.01.2022, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.01.2022 14:48, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Tomáš Petříček je seniorní nerezidentní výzkumník a působí v Centru globální politické ekonomie. Vystudoval mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd University Karlovy v Praze (Ph.D.) a mezinárodní politickou ekonomii na Univerty of Warwick (MA). V minulosti působil jako ministr zahraničních věcí ČR (2018-2021), náměstek na ministerstvu zahraničních věcí (2018) a ministerstvu práce a sociálních věcí (2017) a poradce poslance Evropského parlamentu. Externě vyučoval mezinárodní politickou ekonomii na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Byl součástí Young Academic Network v rámci Foundation for European Progressive Studies Předmětem jeho odborného zájmu jsou mezinárodní politická ekonomie, nové technologie a jejich dopad na hospodářský vývoj, společenská odolnost a globální environmentální politika a klimatickou diplomacii a témata životního prostředí v zahraniční politice.

New issue of the Czech Journal of International Relations is out!

ÚSTAV MEZINÁRODNÍCH VZTAHŮ PRAHA

EN

LIDÉ TÉMATA AKCE

TOMÁŠ PETŘÍČEK

SENIORNÍ NEREZIDENTNÍ VÝZKUMNÍK

TWITTER

Tomáš Petříček je seniorní nerezidentní výzkumník a působí v Centru globální politické ekonomie. Vystudoval mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd University Karlovy v Praze (Ph.D.) a mezinárodní politickou ekonomii na Univerty of Warwick (MA). V minulosti působil jako ministr zahraničních věcí ČR (2018-2021), náměstek na ministerstvu zahraničních věcí (2018) a ministerstvu práce a sociálních věcí (2017) a poradce poslance Evropského parlamentu. Externě vyučoval mezinárodní politickou ekonomii na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Byl součástí Young Academic Network v rámci Foundation for European Progressive Studies Předmětem jeho odborného zájmu jsou mezinárodní politická ekonomie, nové technologie a jejich dopad na hospodářský vývoj, společenská odolnost a globální environmentální politika a klimatickou diplomacii a témata životního prostředí v zahraniční politice.

MGR. TOMÁŠ PETŘÍČEK, MA, PH.D.

EKONOMIKA MEZINÁRODNÍ ORGANIZACE SPOLEČNOST NEROVNOST ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Centrum globální politické ekonomie

ODBORNÉ STATI

SDÍLET

EMAIL FACEBOOK TWITTER

POLICY PUBLIKACE

POLICY PUBLIKACE

Zelená dohoda pro Evropu: geopolitická rizika a příležitosti

10. 1. 2022 TOMÁŠ PETŘÍČEK

Přihlašte se k odběru

Zpět

Z Djokoviče je hrdina odpůrců očkování. Otec ho srovnává s Ježíšem i Spartakem URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 11.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Martin Novák, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.01.2022 21:50, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Zahraničí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

V tenisové hvězdě Novaku Djokovičovi dostali odpůrci očkování proti covidu-19 svého hrdinu, píší světová média. Djokovič není očkovaný, a tak měl pro účast na Australian Open získat výjimku. Australské úřady ji ale zpochybnily a tenista na čas skončil v detenčním hotelu. Během té doby se dočkal kritiky i velké podpory.

Djokovič je celosvětově známý sportovec, vítěz dvaceti grandslamových turnajů a první tenista světového žebříčku. Pro mnoho lidí se stal symbolem rozdělení během současné pandemie.
V Melbourne, kde chce obhajovat titul na Australian Open, se konala bouřlivá demonstrace na tenistovu podporu. Účastníci mávali srbskými vlajkami a skandovali "Svobodu Novakovi". Policie proti některým z nich použila pepřový sprej. "V Djokovičovi dostali odpůrci očkování hrdinu, na kterého čekali," napsal v komentáři list Financial Times.
Server Vice píše, že sám Djokovič je přesvědčeným odpůrcem očkování a zastáncem nejrůznějších konspiračních či ezoterických teorií. Připomíná jeho slova z dubna 2020, kdy veřejně prohlásil, že vakcínám nevěří. "Osobně jsem proti vakcínám a nechci, aby mě někdo k nutil jen proto, abych mohl cestovat," řekl tehdy Srb.
Čtyřiatřicetiletý Djokovič byl nakonec z detence propuštěn a soud mu v pondělí obnovil vízum. Ten ale řešil procesní věci a o tenistově setrvání v Austrálii i jeho účasti v turnaji, který začne příští pondělí, rozhoduje ministr pro imigraci Alex Hawke.
Zastání od rodiny i prezidenta
Novakův otec Srdjan označuje syna za Spartaka (Spartakus vedl povstání otroků ve starověkém Římě - pozn. red.). "Ježíš byl ukřižován, ale stále žije mezi námi. Novak je také křižován," řekl pak otec na shromáždění v předvečer pravoslavného Nového roku.
Djokoviče se zastal také patriarcha srbské pravoslavné církve Porfirije. "Miliony pravoslavných Srbů se za vás modlí," vzkázal krajanovi do Melbourne. Sám byl shodou okolností v úterý pozitivně testován na koronavirus.

Otec Srdjan se také pustil do australského premiéra Scotta Morrisona a nazval jej zloduchem. "Nemohou Novaka zastavit na kurtu, a tak ho chtějí zastavit na letišti," prohlásil.
"Jde o politický hon na čarodějnice, kterého se účastní mnoho lidí včetně australského premiéra. Ten předstírá, že jde o vymáhaní pravidel platných pro všechny," přisadil si srbský prezident Aleksandar Vučič.
"Djokovič není zločinec, terorista ani nelegální migrant, ale australské úřady se tak k němu chovají. Vyvolává to oprávněné pobouření jeho příznivců a občanů Srbska," uvedlo v oficiálním prohlášení i ministerstvo zahraničních věcí v Bělehradě.
Pravý patriot
Srbsko si v posledních desetiletích prošlo řadou problémů. Zažilo válku s Chorvatskem a v Bosně, sankce od mezinárodního společenství, ekonomický propad, bombardování NATO a ztrátu Kosova. Sportovní úspěchy jsou tak často oslavovány s obrovskou pompou a pro část obyvatel jsou jakousi kompenzací. Ať už jde o oslavy titulu mistrů Evropy v basketbalu, vítězství fotbalistů Crvene zvezdy Bělehrad v Poháru mistrů nebo Djokovičovy úspěchy.
I on sám se prezentuje jako patriot. Kosovo je podle něj Srbsko a jako přítel navštívil svatbu bosenskosrbského předáka Milorada Dodika.

"Novak Djokovič je pro Srbsko žijící legendou a stejně tak pro Srby v Bosně. Drtivá většina Srbů se s ním identifikuje. Je adorován nejen pro sportovní úspěchy, ale také v symbolické rovině. Když třeba mluví v rozhovorech o svém dětství, nezapomene zmínit Kosovo a bombardování Srbska v roce 1999, což je významná událost v srbské kolektivní paměti a také pro Djokovičovu generaci. Tehdy mu bylo dvanáct let," vysvětluje balkanista Ondřej Žíla z Institutu mezinárodních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.
"Zejména v posledních letech otevřeně akcentuje srbské vlastenectví a obranu srbství, srbských zájmů. Jeho australská kauza je tak určitě věc, kterou srbská společnost výrazně prožívá a vnímá to i jako útok na sebe," řekl pro Aktuálně.cz Žíla.
Na druhé straně Djokovič před třemi lety veřejně prohlásil, že na fotbalovém mistrovství světa přeje úspěch Chorvatsku, což se v Srbsku mnoha lidem nelíbilo. "Jen idioti fandí Chorvatsku. Nestydíš se, Novaku?" napsal tehdy na Twitteru poslanec parlamentu za vládnoucí Srbskou pokrokovou stranu Vladimir Djukanovič. Nyní je ale veřejné mínění v zemi na straně Djokoviče, který má také podporu odpůrců očkování a proticovidových opatření ve světě.
Video: Bratr Djokoviče po nepříjemné otázce přerušil tiskovou konferenci

Sdílet článek

Z Djokoviče je hrdina odpůrců očkování. Otec ho srovnává s Ježíšem i Spartakem

Martin Novák
před 52 minutami

V tenisové hvězdě Novaku Djokovičovi dostali odpůrci očkování proti covidu-19 svého hrdinu, píší světová média. Djokovič není očkovaný, a tak měl pro účast na Australian Open získat výjimku. Australské úřady ji ale zpochybnily a tenista na čas skončil v detenčním hotelu. Během té doby se dočkal kritiky i velké podpory.

Novak Djokovič. | Foto: Reuters

Djokovič je celosvětově známý sportovec, vítěz dvaceti grandslamových turnajů a první tenista světového žebříčku. Pro mnoho lidí se stal symbolem rozdělení během současné pandemie.

V Melbourne, kde chce obhajovat titul na Australian Open, se konala bouřlivá demonstrace na tenistovu podporu. Účastníci mávali srbskými vlajkami a skandovali "Svobodu Novakovi". Policie proti některým z nich použila pepřový sprej. "V Djokovičovi dostali odpůrci očkování hrdinu, na kterého čekali," napsal v komentáři list Financial Times.

Server Vice píše, že sám Djokovič je přesvědčeným odpůrcem očkování a zastáncem nejrůznějších konspiračních či ezoterických teorií. Připomíná jeho slova z dubna 2020, kdy veřejně prohlásil, že vakcínám nevěří. "Osobně jsem proti vakcínám a nechci, aby mě někdo k nutil jen proto, abych mohl cestovat," řekl tehdy Srb.

Čtyřiatřicetiletý Djokovič byl nakonec z detence propuštěn a soud mu v pondělí obnovil vízum. Ten ale řešil procesní věci a o tenistově setrvání v Austrálii i jeho účasti v turnaji, který začne příští pondělí, rozhoduje ministr pro imigraci Alex Hawke.

Zastání od rodiny i prezidenta

Novakův otec Srdjan označuje syna za Spartaka (*Spartakus vedl povstání otroků ve starověkém Římě - pozn. red.*). "Ježíš byl ukřižován, ale stále žije mezi námi. Novak je také křižován," řekl pak otec na shromáždění v předvečer pravoslavného Nového roku.

Djokoviče se zastal také patriarcha srbské pravoslavné církve Porfirije. "Miliony pravoslavných Srbů se za vás modlí," vzkázal krajanovi do Melbourne. Sám byl shodou okolností v úterý pozitivně testován na koronavirus.

Související

Otec Srdjan se také pustil do australského premiéra Scotta Morrisona a nazval jej zloduchem. "Nemohou Novaka zastavit na

Zpět

Petr SUCHOŇ, moderátor
Velká cesta do Ameriky. I tak by se dala nazvat stáž poslance Jana Farského na univerzitě v Oregonu. Sice kvůli tomu rezignuje na post předsedy poslaneckého klubu, svého mandátu se ale vzdát nechce. Tvrdí, že plat bude posílat neziskovým organizacím.

Jan FARSKÝ, předseda poslaneckého klubu /STAN/
To není výlet, to je prostě vědecká stáž.

Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka
Tak to zdůvodnil svůj pobyt na univerzitě poslanec hnutí STAN Jan Farský. Na sociálních sítích ale jeho cesta vyvolala negativní ohlasy.

redaktor; citace: Reakce na sociálních sítích
Proč se nevzdáte mandátu, když ho nemůžete vykonávat?

redaktor; citace: Reakce na sociálních sítích
Asi taky pojedu do USA a šéfové v práci řeknu, že mi má plat nechat.

Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka
Jan Farský argumentuje tím, že pracovat se dá i na dálku, a jeho poslanecký mandát tak neutrpí.

Jan FARSKÝ, předseda poslaneckého klubu /STAN/
Budu oporou mým kolegům a s nimi budu konzultovat věci a budu se dívat do legislativy, to samozřejmě platí.

Petr GAZDÍK, ministr školství, místopředseda hnutí /STAN/
My jsme samozřejmě během toho půlroku připraveni jako klub využívat zkušenosti Jana Farského jako experta.

Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka
V koaliční smlouvě mezi Piráty a Starosty ale jasně stojí, že poslanec by měl mít svoji funkci jako prioritu a ostatní věci, jak se říká, přesunout na druhou kolej.

Jakub MICHÁLEK, předseda poslaneckého klubu /Piráti/
Skutečně beru třeba práci poslance jako prioritu, je to poněkud nešťastné.

Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka
Podle Aleny Schillerové z hnutí ANO si musí Jan Farský tohle zodpovědět sám před vlastními voliči. Předseda SPD Tomio Okamura mluví o podvodu.

Alena SCHILLEROVÁ, předsedkyně poslaneckého klubu, exministryně financí /ANO/
Neumím si představit, že bych tento závazek, tuto jakousi smlouvu s voliči, tuto jejich důvěru zklamala tím, že bych na půl roku odešla a přestala pracovat.

Tomio OKAMURA, poslanec, předseda hnutí /SPD/
Ho občané zvolili do Sněmovny, tak je zcela, přímo a bezskrupulózně podvedl, měl by složit poslanecký mandát.

Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka
Politologové říkají, že to vypovídá o jeho vnímání poslanecké funkce.

David JÁGR, politolog, Fakulta sociálních věd UK
U pana Farského je problém zejména v délce jeho pobytu mimo Českou republiku, v načasování a také v tom, že jde o velmi výrazného poslance Starostů.

Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka
Naopak se studijním pobytem koaličního poslance nemá problém ani premiér Petr Fiala.

Petr FIALA, premiér, předseda strany /ODS/
Činnosti vlády se to nedotýká, pan poslanec mě osobně ujistil, že u všech důležitých hlasování bude.

Andrea TEISSIGOVÁ, redaktorka
Jan Farský by měl do Spojených států amerických odletět už tento čtvrtek. Na univerzitě v Oregonu by měl strávit 8 měsíců. Andrea Teissigová, CNN Prima News.

Obraz versus ne-viditelné [online] URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: artmap.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 02:02, RU / den: 10 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Prokopa Diviše 1812/7, 400 01 Ústí nad Labem út–pá 14–20 h ne 14–19 h galerie@hranicar-usti.cz http://www.hranicar-usti.cz

Online přednáškový večer pořádaný ve spolupráci Platformy pro studium vizuální kultury Fresh Eye a Galerie Hraničář zakončuje roční dramaturgickou linku galerie věnovanou fenoménu světla. Program prostřednictvím tématu ne-viditelnosti zkoumá světlo z perspektivy sociální vizibility, a tedy se zamýšlí nad společenským pojetím vizuality jako prostoru, jenž umožňuje vyjevování určitých témat, skupin a objektů, a naopak jiné nechává na okraji viděného, či je zcela vytěsňuje mimo běžný pohled.
Přednášky tří zahraničních hostů, polské vizuální socioložky Ludmily Wladyniak (FSV UK), chorvatského filmového teoretika Borise Ružiće
(Univerzita v Rijece) a slovenské urbanistky Miloty Sidorové (Metropolitný inštitút Bratislavy) se proto budou věnovat především zneviditelňovaným skupinám migrantů, uprchlíků, marginalizovaným městským skupinám a vizi inkluzivní společnosti.
Sledujte fb event programu. Večer bude vysílaný prostřednictvím YouTube kanálu platformy Fresh Eye. Diváci budou moct pokládat své otázky v průběhu večera prostřednictvím chatu.

Obraz versus ne-viditelné [online]

12. 1. 2022
19:00
Přednášky a diskuze

Galerie Hraničář

Místo konání:

Prokopa Diviše 1812/7, 400 01 Ústí nad Labem
út–pá 14–20 h
ne 14–19 h
galerie@hranicar-usti.cz
http://www.hranicar-usti.cz

Online přednáškový večer pořádaný ve spolupráci **Platformy pro studium vizuální kultury Fresh Eye** a **Galerie Hraničář** zakončuje roční dramaturgickou linku galerie věnovanou fenoménu světla. Program prostřednictvím tématu ne-viditelnosti zkoumá **světlo z perspektivy sociální vizibility**, a tedy se zamýšlí nad společenským pojetím vizuality jako prostoru, jenž umožňuje vyjevování určitých témat, skupin a objektů, a naopak jiné nechává na okraji viděného, či je zcela vytěsňuje mimo běžný pohled.

Přednášky tří zahraničních hostů, polské vizuální socioložky **Ludmily Wladyniak** (FSV UK), chorvatského filmového teoretika **Borise Ružiće** (Univerzita v Rijece) a slovenské urbanistky **Miloty Sidorové** (Metropolitný inštitút Bratislavy) se proto budou věnovat především zneviditelňovaným skupinám migrantů, uprchlíků, marginalizovaným městským skupinám a vizi inkluzivní společnosti.

Sledujte fb event programu. Večer bude vysílaný prostřednictvím YouTube kanálu platformy Fresh Eye. Diváci budou moct pokládat své otázky v průběhu večera prostřednictvím chatu.

UDÁLOSTI POBLÍŽ

Narušená rovnováha Revisited
Do 13. 02. 2022 16:00 / VÝSTAVY
DŮM UMĚNÍ ÚSTÍ NAD LABEM / ÚSTÍ NAD LABEM

DALŠÍ

DOPROVODNÉ AKCE

Bohužel, nenašly se žádné vhodné příspěvky.

Zpět

Rozděleni přímou volbou prezidenta. Deset let od zásadní změny ústavy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: denikn.cz, Autor: Hana Mazancová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 11:13, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Deset let poté, co politici výběr hlavy státu přesunuli ze společného hlasování obou komor Parlamentu do rukou občanů, je stále patrný příkop mezi příznivci a odpůrci přímé volby. „Pokládám to za největší politickou chybu, jakou jsem kdy udělal," kaje se dlouholetý občanskodemokratický poslanec Marek Benda. „Nepatřím k politikům, kteří přímou volbu prezidenta podporovali a dnes tvrdí, že to byl největší omyl, a módně to kritizují," zní zase od jeho bývalého stranického kolegy a nynějšího europoslance Jiřího Pospíšila (TOP 09).

Benda za dnes za ústavní změnu omlouvá. A to prý bez ohledu na to, kdo je nyní hlavou státu. „Ustoupil jsem a pokládám to za chybu," neváhá dodat. Zavedení přímé volby označuje za alibismus části svých kolegů, kteří se po únoru 2008, kam se datuje znovuzvolení Václava Klause, chtěli výběru hlavy státu zbavit.

„V roce 2012, kdy se zaváděla, bylo tisíc jiných věcí na řešení. Všichni měli pocit, že už nikdy nechtějí zažít Španělský sál a to, co se odehrávalo. Někdo na Legislativní radě vlády tehdy řekl větu, kterou si pamatuji dodnes: ‚Všechno, co tady teď vymýšlíme, děláme proto, abychom[lock] předešli dalšímu Španělskému sálu.' Ale to je na ústavní změnu trochu málo," myslí si Benda.

Další argument podle něj zněl: „Když to lidé chtějí, tak my jim to přece musíme dát." V důvodové zprávě k zákonu ostatně stálo, že jeho přijetím dojde „k prohloubení účasti občanů na správě věcí veřejných jejich přímým rozhodováním".

Úkol ústavní změnu nachystat měl tehdy coby ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Ten říká, že nyní vidíme problémy, které přímá volba přinesla, ale zapomínáme na to, co obnášela volba nepřímá.

„Nepatřím k politikům, kteří přímou volbu prezidenta podporovali a dnes tvrdí, že to byl největší omyl, a módně to kritizují," říká někdejší ministr spravedlsnosti za ODS a nynější europoslanec Jiří Pospíšil (TOP 09). Foto: Gabriel Kuchta, Deník N
„Spekulace, obchodování s hlasy. Vzpomeňte si na poslední nepřímou volbu a na to, jakou to vyvolávalo atmosféru ve společnosti," vyzývá Pospíšil. Také on naráží na zmíněnou druhou volbu Klause prezidentem. „Tehdy tam byly velké spekulace třeba o tom, kdo koho potkal na záchodě u Španělského sálu," dodává Pospíšil s tím, že „tohle všechno padlo".

Trauma z roku 2008

Podle mnohých expertů či pamětníků byly kulisy dění v únoru 2008 nedůstojné a místy připomínaly kovbojku, případně jiné žánry. Výběr hlavy státu totiž provázela řada incidentů.

Jeden se týkal sociálnědemokratického poslance Evžena Snítilého. Na veřejnosti se v době volby objevily záznamy z archivů, podle kterých byl spolupracovníkem komunistické vojenské kontrarozvědky, přesto získal čisté lustrační osvědčení. On sám to označil za kampaň. Snítilý se v první volbě v rozporu se zbytkem strany zdržel hlasování a ve druhé pak přímo hlasoval pro Klause.

Snítilý a další zákonodárci (mimo jiné bývalí poslanci ČSSD Michal Pohanka a Miloš Melčák) dostali zásilky s nábojnicemi, kulkami nebo střelným prachem. Šéf poslaneckého klubu sociální demokracie Michal Hašek zase obdržel korespondenční lístek, na kterém stálo, aby „chcípnul". A to není všechno. Někteří politici mluvili o korupci, vyhrožování, vydírání, padala trestní oznámení.

Foto: repro TV Nova
Mikrofony televizních kamer také při prezidentské volbě zachytily slova ministra vnitra Ivana Langra (ODS), který v rozhovoru s šéfem Zelených Martinem Bursíkem mluvil o tom, kolik lidí bude „bručet".

ČSSD po zvolení Václava Klause prezidentem v únoru 2008 připravila barevné letáky s portréty svých bývalých poslanců (zleva) Michala Pohanky, Miloše Melčáka a Evžena Snítilého s textem: „Buď vás koupíme, nebo budete bručet!" Foto: ČTK
Soudní dohru měla pak takzvaná kauza Savoy. V rámci ní se pár dnů před volbou do médií dostala videonahrávka ze schůzky hradního kancléře Jiřího Weigla a lobbisty Miroslava Šloufa. Právě kvůli ní se zákonodárci rozhodli pro veřejné hlasování. Na jejím úniku se podle soudů podílel tehdejší pracovník rozvědky Petr Bakeš, který kvůli tomu dostal peněžitý trest a zákaz činnosti.

Byl pátek 8. února 2008 a v českém Parlamentu měly výrazné slovo dvě nejsilnější politické strany. Předsedou Poslanecké sněmovny byl Miloslav Vlček (ČSSD), šéfem Senátu zase Přemysl Sobotka (ODS). Prakticky celý první den schůze obou komor ve Španělském sále Pražského hradu trvala debata o tom, zda bude volba veřejná, či tajná. O tom zákonodárci rozhodli až po osmé hodině večer.

Klaus pak zvítězil v horní komoře, jeho protivník Jan Švejnar zase v dolní. Oba postoupili do druhého kola, vyhlášení výsledků už ale nenastalo. Důvod? Druhá volba se konala krátce před devátou hodinou večerní, jenže politici nepřijali návrh, aby schůze pokračovala i po ní.

Pokračovala tak další den, výsledek byl ale stejný – prezident zvolen nebyl, Klaus se Švejnarem postoupili do kola třetího, které skončilo stejně. „Jedeme dál," řekl tehdejší prezident Klaus novinářům. „Další volby se nebojíme, půjdeme do ní s hlavou nahoru, s velkou důvěrou a sebedůvěrou," prohlásil zase tehdejší předseda vlády i ODS, která Klause podporovala, Mirek Topolánek. A oba se také shodli na tom, že volba nebyla důstojná. Podle Klause totiž sloužila veřejná volba předsedům některých klubů, aby mohli „spočítat své ovečky".

Ekonom Švejnar označil situaci za „velmi napjatou" a připomněl, že Hrad kvůli zdravotním potížím opustili hned tři zákonodárci. A už tehdy neváhal předseda Zelených Bursík vyslovit návrh, aby příští hlava státu vzešla z přímé volby. „Tohle, co se tady odehrálo, to by mělo být zapsáno do stenografického záznamu jako důvodová zpráva při předkládání novely ústavy a prováděcího zákona k přímé volbě prezidenta," řekl. Podobně se vyjádřil i tehdejší předseda ČSSD Jiří Paroubek.

Přesně o týden později se konala druhá volba, poslanci a senátoři se znovu sešli ve Španělském sále na Pražském hradě. Klause a Švejnara doplnila tehdejší europoslankyně Jana Bobošíková, nominovaná KSČM. Ta však po úvodních projevech,

tedy ještě před samotným hlasováním, pro nedostatečnou podporu odstoupila.

První dvě kola opět prezidenta nepřinesla, podpora pro ekonoma Švejnara z řad poslanců se ale ve vyhrocené atmosféře začínala drolit.

Například poslanec Snítilý tehdy oznámil, že bude volit Klause, a tak ho jeho kolegové okamžitě vyloučili z poslaneckého klubu ČSSD. Následně v médiích vyvracel spekulace, že za změnu názoru vzal úplatek. „Mám sedm dětí a jsou pro mne naprosto posvátnou věcí. Přísahám na život svých dětí, že mně nikdo peníze nenabídl, já jsem žádné peníze nepřijal a jsem ochoten každý měsíc ukazovat novinářům výpisy svých účtů, z nichž bude zřejmé, že jsem opravdu nic nevzal," hájil se tehdy.

Na jednání také kvůli zdravotnímu stavu chyběla poslankyně za Zelené Olga Zubová, za kterou vyjela ministryně pro lidská práva a národnostní menšiny Džamila Stehlíková, aby zjistila, jak na tom Zubová je, a případně ji přivezla. Bursík její nepřítomnost označil za neomluvitelnou.

Staronového prezidenta přineslo až třetí kolo – po přestávce, o kterou požádala Strana zelených, byl 141 hlasy zvolen tehdejší prezident Klaus, Švejnar získal 111 hlasů.
„I když některé výroky se okamžitě nezapomenou, a asi by to ani nebylo správné, chtěl bych zdůraznit, že je třeba jít dál, je třeba, abychom tuto volbu už měli za sebou a skutečně se dívali dopředu. Jistá rozpolcenost politické scény, která zde byla demonstrována, se nesmí v žádném případě stát brzdou naší cesty vpřed," vyzval po svém znovuzvolení Klaus.

Poté začala cesta k zavedení přímé volby. Do finále ji dovedla Nečasova vláda. Kabinet ODS, TOP 09 a Věcí veřejných začal změnu chystat na konci roku 2010.

Jedním z kritiků přímé volby byl tehdejší prezident Klaus. Například v prosinci 2011 ji v Partii televize Prima označil za fatální chybu a omyl. Podle jeho tehdejších slov může mít smysl v prezidentském systému. V Česku se hlavě státu vzešlé z přímé volby pravomoci nezvýší, spíše sníží, zpevní se ale její postavení, což hrozí velkým nebezpečím, předpovídal tehdy Klaus.

Že se výhrady a obavy potvrdily, upozorňuje dnes výkonný ředitel Institutu Václava Klause Weigl. Nyní je podle něj přímá volba prakticky nezrušitelná. „Pouze v případě zásadních změn politického systému, to jest po nějakém novém listopadu 1989, lze uvažovat o tom, že by veřejnost znovuzavedení nepřímé volby prezidenta akceptovala," míní Weigl.

Exministr Pospíšil, který se označuje za mírného příznivce přímé volby, argumentuje například tím, že tento způsob funguje v několika zemích Evropské unie, které jsou republikou, takže se podle něj Česko nikterak nevymyká. Důležité je podle Pospíšila to, že přímá volba odstranila možné spekulace o legitimitě výběru hlavy státu, jaké bylo možné sledovat právě v roce 2008.

Podobné argumenty vznáší bývalý dlouholetý senátor a někdejší šéf horní komory z ČSSD Milan Štěch. I v něm události z roku 2008 zanechaly stopy. „To, co se kolem toho při druhé volbě Václava Klause dělo, mě utvrdilo, že bychom měli svěřit volbu hlavy státu občanům," vzpomíná dnes pro Deník N.

„Bylo to určité selhání nejsilnějších politických subjektů, které nedokázaly zabránit tomu, aby se kolem hlavy státu vedla taková neseriózní jednání a obchody. Z tohoto pohledu to byl krok, který měl logiku," dodává.

U příprav změny byl nynější šéf antimonopolního úřadu Petr Mlsna – tehdy z pozice náměstka předsedy Legislativní rady vlády nebo náměstka ministra spravedlnosti. „Zavedení přímé volby prezidenta republiky bylo spojeno s velkou kritikou, že jde o nepromyšlený zásah do struktury ústavy a vzájemných vztahů mezi ústavními orgány. Nic takového se ovšem nenaplnilo," říká dnes Mlsna.

„Pro nás jako legislativce bylo důležité politické zadání a to znělo: dvoukolová přímá volba, minimální zásahy do pravomocí a ztížení možnosti odvolání prezidenta republiky z funkce – v tom byl pro mě výraznou inspirací zákon o trestním stíhání prezidenta republiky a členů vlády z roku 1934. Diskuse o přímé volbě prezidenta republiky probíhaly od přijetí ústavy v roce 1992, již v té době například sociálnědemokratický návrh ústavy uvažoval o zavedení přímé volby hlavy státu. Odborná literatura k tomuto tématu byla rozsáhlá, takže nešlo o nic teoreticky neprodiskutovaného," vzpomíná.

Přímá volba jako deviace systému?

O dostatečném prodiskutování změny mluví i Štěch. Opačného názoru je Benda. „Ne. To tvrdím, že to vážně neproběhlo," míní.

Podle politologa Lubomíra Kopečka z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity zůstala na okraji diskuse otázka úpravy prezidentských pravomocí, na větší debatu se prý ani nedostalo. Přímou volbu prezidenta zakomponovanou v parlamentní demokracii pak označuje za deviaci.

„Tento prvek je typický pro poloprezidentské či prezidentské režimy, nikoliv pro parlamentní. Prezident v parlamentní demokracii nemá mít vlastní mandát od voličů," popisuje pro Deník N a připomíná také slova bývalého senátora za KDU-ČSL Petra Pitharta, který ve stejné souvislosti mluví o semtexu, který byl do ústavy vložen a který tuzemský ústavní systém přetáčí do jiného způsobu vládnutí.

„Parlamentní forma vlády nebyla podle mého názoru nijak narušena, vláda se zodpovídá Poslanecké sněmovně, což ovšem neznamená, že vláda vládne a prezident ji poslouchá. Prezident má výrazné pravomoci v oblasti justice a zahraniční a obranné politiky a v těchto oblastech musí oba ústavní orgány nalézat vzájemnou shodu," myslí si Mlsna.

Podle ústavního právníka Jana Kysely z Právnické fakulty Univerzity Karlovy není jednoduché odpovědět na otázku, zda změna naplnila očekávání. Přestože měl tento způsob výběru hlavy státu v průzkumech veřejného mínění někdy až osmdesátiprocentní podporu, bylo to podle Kysely spíše z důvodu možnosti si na „volbu sáhnout". Ze stejných průzkumů ale podle právníka také plynulo, že jde o požadavek s velmi nízkou mírou priority.

„Proponenti v čele s Jiřím Pospíšilem se důsledně tvářili, že žádná očekávání nemají, protože se nepokoušejí provádět žádnou systémovou změnu, nýbrž chtějí vyhovět přání voličů a zabránit opakování trapných chvil z roku 2008. To se zase nutně naplnilo, protože volíte přímo a přání voličů jste splnil," podotýká Kysela.

Tehdejší debata se podle něj vyznačovala absencí sofistikovanějších důvodů zavedení přímé volby. Objevovala se prý spíše kritika.

Podle Kysely ale argument únorem 2008 nebo vysokou podporou veřejnosti pro takovou ústavní změnu nestačí. „Nejde o to, že ústavní revize musela nutně dospět k nějakému nezbytně nutnému tvaru. Ale že jsme vůbec nevedli diskusi o tom, jak by měla vypadat, protože jsme se tvářili, že vlastně nejde o nic jiného než změnu techniky volby. A že se nic nestane," míní ústavní právník.

(Ne)reálná ústavní žaloba

Při zavádění přímé volby zákonodárci zavedli několik dalších úprav. Například abolice (nepřípustnost trestního stíhání), kterou československé právo převzalo z rakouského, byla až do roku 2012 ve formě milosti neomezeně v rukou prezidenta. Nyní je v obou formách, tedy milosti i amnestie, nutná kontrasignace předsedy vlády.

Problematickým bodem je podle Kysely ústavní žaloba. Ačkoli politici rozšířili odpovědnost prezidenta – k velezradě přibylo ještě hrubé porušení ústavního pořádku –, zároveň podle právníka podstatně zpřísnili podmínky pro podání žaloby. Hlavu státu tak nemůže žalovat jen horní komora prostou většinou, ale je třeba souhlas třípětinové většiny senátorů přítomných na schůzi a nejméně tří pětin všech poslanců.

„Sice se mechanismus rozšířil, zároveň se stalo velmi nepravděpodobným, že by byl kdy úspěšně iniciován. S výjimkou prezidentů – politických outsiderů, kteří nemají v Parlamentu zázemí, každý politicky vyprofilovaný bude mít nějakou blokační menšinu," vysvětluje Kysela.

Kvalifikované většiny mají podle něj smysl v momentě, kdy by chtěl Parlament prezidenta sesadit. V případě „pouhé" žaloby to považuje za příliš přísné.

„Ve chvíli, kdy prezident ví, že se mu nemůže nic stát, a je k tomu adekvátně povahově vybaven a současně čelí ne úplně semknuté politické třídě, může ho to vést k expanzivnímu programu, jaký jsme viděli u Miloše Zemana," upozorňuje Kysela.

S tím souhlasí i politolog Kopeček. „Celá procedura ústavní žaloby se tím stala v zásadě nereálnou z hlediska úspěšného uplatnění. Zemanovo chování často za hranou ústavy tak reálně nešlo napadnout u Ústavního soudu," doplňuje.

Přímá volba + Miloš Zeman = ?

Právě kombinace přímé volby prezidenta s osobností Miloše Zemana vedla podle politologa Kopečka k „viditelné deformaci parlamentní demokracie v Česku". Efektem, který přímou volbou nastat mohl a podle něj také nastal, bylo posílení legitimity a pozice hlavy státu. „A zvýšení potenciálu pro chaotizaci fungování politického systému Česka," myslí si.

„Legitimita mandátu prezidenta republiky vzešlá z přímé volby je vyšší a hlava státu se v mnoha ohledech může chovat sebevědoměji, neboť její mandát se neodvíjí od zákulisních politických dohod parlamentních stran, ale od většiny voličů, a to je podstatný rozdíl," poznamenává Mlsna.

Ostatně právě hlasy přímo od občanů, respektive voličů, se staly častým Zemanovým argumentem. To podle Kopečka vedlo k tomu, že prezident opakovaně extenzivně vykládal svou úlohu v politickém systému a překračoval ústavní mantinely.

„Je dobré zdůraznit, že důležitá byla právě kombinace s konkrétní osobou v prezidentském úřadu. Je možné, že jiný přímo volený prezident by se choval uměřeněji. Další důležitý moment je fakt, že českou tradici už před zavedením přímé volby formovaly silné osobnosti, které rozhodně není možné označit za slabé prezidenty," míní politolog a odkazuje na Václava Havla i Václava Klause a historicky také na T. G. Masaryka či Edvarda Beneše.

„Zemanovým pokusům o průlom do parlamentního režimu, třeba v podobě instalace vlastní vlády Jiřího Rusnoka nebo polopodřízené pozice, v níž vůči němu byla vláda Andreje Babiše, tak nahrála i starší prezidentská tradice," dodává Kopeček.

Pospíšil si ale myslí, že by se Zeman choval podobně i v případě, že by se stal prezidentem v nepřímé volbě. „To, že hlava státu vykonává funkci za hranou ústavy, ještě neznamená, že je špatná metoda volby. Není to o způsobu volby, je to o Miloši Zemanovi," míní Pospíšil.

Přímou volbu podle Zemanova chování hodnotí spousta lidí i podle exšéfa Senátu Štěcha, což je podle něj chyba. „Je to hodně ovlivněné personou, která s tím mandátem pracuje. A to je chyba možná nás všech, že jsme k rozhodnutí u Ústavního soudu zatím nedospěli. Senát se na něj v minulosti obracel, ale Sněmovna to nepodpořila," říká Štěch k debatě o pravomocích přímo zvoleného prezidenta.

Naopak Benda, podle kterého přímá volba rozkolísala český ústavní systém, má obavu z trvalejšího vychýlení české politiky. „Samozřejmě, Zeman je výrazná osobnost, ale obávám se, že nás tato střetnutí o to, komu se vlastně vláda zodpovídá, budou čekat i do budoucna," myslí si.

Míra volnosti pro prezidenta

Podle Kopečka by česká ústava potřebovala v některých ohledech zpřesnit či lépe upravit, a to nejen kvůli přímé volbě. Zvláště to prý platí například u procedury jmenování a odvolávání vlády či jmenování a odvolávání ministrů.

Postupem času se i podle ústavního právníka Kysely ukázala celá řada slabin. „Takže je docela účelné zabývat se tím, co vyvolává nějaké problémy, jakou míru volnosti prezidentovi dopřát. Kdy ta volnost funguje prosystémově, kde má tendenci fungovat antisystémově. S tím je účelné se vypořádat," míní.

Za klíčové označuje právě zmírnění podmínek pro podání ústavní žaloby, což by prý mohlo stačit.

Za citlivé místo nicméně označuje například dva prezidentské pokusy při jmenování premiéra, což hlavě státu podle Kysely umožňuje „výrazným způsobem zvyšovat svůj politický vliv". Řešením by prý mohl být takzvaný polský model, v rámci něhož je pořadí: prezident, předseda Sněmovny a poté zase prezident.

Parlamentní systém, ale deformovaný

Odborníci oslovení Deníkem N se nicméně shodují, že se Česko zavedením přímé volby nestalo poloprezidentským systémem, nýbrž jde stále o parlamentní systém, byť do jisté míry deformovaný.

Politolog Michal Kubát z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy to popsal tak, že prezident v parlamentním režimu nemůže svůj politický vliv využít pozitivně. „Nemůže vládnout, protože nemá nástroje, jak prosazovat své politické představy. Jediné, co může aktivní prezident dělat, je snažit se omezovat skutečného nositele výkonné moci – vládu," psal před lety. Za závažný a dlouhodobý systémový problém pak označuje to, že Česko mívá nejen vlády slabé, ale také nestabilní.

Přímou volbu prezidenta označuje nikoli za pokrok politiky, ale naopak za výraz její hluboké krize.

„Způsob volby prezidenta a parlamentní kultura jsou totiž dvě různé věci. Sebereme-li parlamentaristům možnost volit prezidenta, pak sice zabráníme opakování roku 2008, ale nezjednáme nápravu parlamentní kultury jako takové," píše a dodává: „Poslanci a senátoři se mohou obdobně vyznamenat, a také to zhusta dělají, při jakékoli jiné příležitosti."

Když mluvím o zrušení přímé volby prezidenta, vždycky mi všichni řeknou, ať neblbnu, říká dlouholetý občanskodemokratický poslanec Marek Benda. Foto: Gabriel Kuchta, Deník N

Zrušení přímé volby?

Dnes jeden z nejhlasitějších kritiků přímé volby, občanskodemokratický poslanec Benda, pak pro Deník N říká, že s jejím zrušením by rád přišel, pro tento krok ale nenachází politickou vůli. A to nejen v rámci Sněmovny, ale i v ODS.

„Já bych s tím rád přišel, ale zatím se mi to nikdy nepodařilo prosadit ani uvnitř vlastní strany, natož uvnitř koalice Spolu, natož uvnitř vládní koalice. Opakovaně jsem to debatoval, ale vždycky mi všichni řeknou, ať neblbnu. Jednak že to neprojde, jednak že to nebude populární," popisuje Benda.

„Vracíme se k veřejnému mínění. Když se občanům jednou nějaká pravomoc dala, už se jim nedá vzít," uzavírá.

Stručně:

Parlament před deseti lety rozhodl o ústavní změně, která hlasování o prezidentovi přesunula z politiků do rukou občanů.
Část politiků si za svým rozhodnutím stojí, část by přímou volbu hlavy státu chtěla zrušit.
K návratu k nepřímé volbě ale podle všeho není politická vůle.

S přispěním Kirilla Ščeblykina.

12. ledna 2022 10:45 Volby prezidenta ČR

Rozděleni přímou volbou prezidenta. Deset let od zásadní změny ústavy

HANA MAZANCOVÁ + Odebírat e-mailem

Premiér Mirek Topolánek (vlevo) 15. února 2008 blahopřeje prezidentovi Václavu Klausovi k jeho znovuzvolení do funkce na společné schůzi obou komor parlamentu ve Španělském sále Pražského hradu. Bylo to naposledy, kdy o hlavě státu rozhodl Parlament. Následovala přímá volba, Klaus před ní varoval. Foto: ČTK

Deset let poté, co politici výběr hlavy státu přesunuli ze společného hlasování obou komor Parlamentu do rukou občanů, je stále patrný příkop mezi příznivci a odpůrci přímé volby. „Pokládám to za největší politickou chybu, jakou jsem kdy udělal," kaje se dlouholetý občanskodemokratický poslanec Marek Benda. „Nepatřím k politikům, kteří přímou volbu prezidenta podporovali a dnes tvrdí, že to byl největší omyl, a módně to kritizují," zní zase od jeho bývalého stranického kolegy a nynějšího europoslance Jiřího Pospíšila (TOP 09).

Benda za dnes za ústavní změnu omlouvá. A to prý bez ohledu na to, kdo je nyní hlavou státu. „Ustoupil jsem a pokládám to za chybu," neváhá dodat. Zavedení přímé volby označuje za alibismus části svých kolegů, kteří se po únoru 2008, kam se datuje znovuzvolení Václava Klause, chtěli výběru hlavy státu zbavit.

„V roce 2012, kdy se zaváděla, bylo tisíc jiných věcí na řešení. Všichni měli pocit, že už nikdy nechtějí zažít Španělský sál a to, co se odehrávalo. Někdo na Legislativní radě vlády tehdy řekl větu, kterou si pamatuji dodnes: ‚Všechno, co tady teď vymýšlíme, děláme proto, abychom

Tento článek je exkluzivní obsah pro předplatitele Deníku N.

Jste předplatitel?

Zpět

Denisa Hejlová: Škola není armáda. Ministerstvo školství musí změnit styl komunikace URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Autor: Pavlína Odložilová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 12:55, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

O reformě školství se mluví už dlouho. Nutnost změny, a to i v oblasti komunikace, potvrdila i probíhající pandemie. „Je to jasný signál ke změně. Zřetelně teď vidíme, že v oblasti vzdělávání nejde jen o platy učitelů, maturity nebo dotace. Problémem je hlavně komunikace," apeluje expertka na PR.

Slabiny v oblasti školství a komunikace mezi ministerstvem školství a jednotlivými subjekty nyní podrobně popisuje výzkum, který probíhá na Katedře marketingové komunikace a PR Univerzity Karlovy. Jde o první studii svého druhu v České republice v takovém rozsahu.

„Zareagovali jsme na výzvu vypsanou ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Výzkum se měl týkat toho, jaké komunikační kanály a vztahy jsou mezi jednotlivými aktéry v oblasti školství a vzdělávání. Do toho ale vstoupila pandemie," přibližuje zákulisí projektu Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR z Fakulty sociálních věd UK.

Zmatek a nejistota

Výzkum potvrdil, jak moc je situace v této oblasti komplikovaná. „Lidí, kteří si musejí předávat informace, je obrovské množství. A není zcela jasné, kdo, jak s kým má mluvit. Co si mají říkat a zda je to efektivní."

Symbolem řízení vzdělávání je ministerstvo, na druhé straně je tu ale i velmi silná role zřizovatelů škol. „Komunikace tu není založena na klasickém pyramidovém systému odshora dolů. Aktérů je tam mnoho a klíčovou postavou v komunikaci jsou ředitelé."

Ti ale podle expertky na komunikaci dostávají obrovské množství informací. A bohužel se nemají koho doptat na podrobnosti.

„Zpětná vazba funguje velmi špatně. Ředitelé většinou o oficiální informaci diskutují s jinými řediteli. Nejsou si jisti rozdělením kompetencí. Proto přijímání informací není stejné po celé republice."

Škola není armáda

Pokud tedy chce resort prosadit reformu vzdělávání, měl by si podle Denisy Hejlové v první řadě uvědomit, že situace není přímočará. „Dokument prostě nelze všem poslat datovou schránkou a očekávat, že ho všichni stejně přijmou. Škola není armáda a komunikace takto nefunguje."

Pokud se má přejít ke změně, je třeba dát větší prostor tomu, aby lidé věc pochopili. „Informace by měly být kratší, srozumitelnější. A lidé by měli mít možnost se doptat – a to nejen ředitelé, ale i učitelé, rodiče nebo i děti."

Zásluha pandemie

Pozitivní ale je, že se díky pandemii mluví o oblasti školství mnohem častěji a intenzivněji než dříve. „Jde o jasný signál, že je potřeba výrazná změna. A musí se to projevit právě v komunikaci."

„Komunikace totiž není nic jiného než nastavení vztahů. A vzdělávání je věc, která se odehrává v nějakém společenském konsenzu, takže lidé do toho mají právo mluvit." Přesun presenční výuky na distanční zvýraznil také téma samotného vzdělávání.

„To, o čem si lidé mysleli, že není problém, se najednou ukázalo jako velmi problematické. Veřejnost najednou zjistila, že nejde jen o platy učitelů, maturity nebo dotace. Problémem je i to, co se děti mají naučit, jak se k sobě mají chovat, jaká je role učitele a jaké hodnoty by měl dětem předat," uzavírá Denisa Hejlová.

Další témata rozhovoru: komunikační styl nového vládního kabinetu; síla sociálních médií; zajímavý fenomén sítě Twitter; australská anabáze srbského tenisty z pohledu komunikace.

HISTORIE ČESKÉHO ZLOČINU
NOVÉ DÍLY

Denisa Hejlová: Škola není armáda. Ministerstvo školství musí změnit styl komunikace

12. leden 2022 | Jak to vidí...

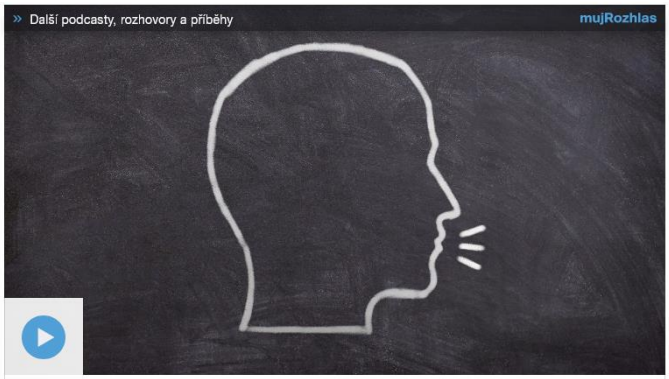

Host: expertka na komunikaci a PR Denisa Hejlová. Moderuje Zita Senková

Délka audia 25:53
Foto Pixabay

O reformě školství se mluví už dlouho. Nutnost změny, a to i v oblasti komunikace, potvrdila i probíhající pandemie. „Je to jasný signál ke změně. Zřetelně teď vidíme, že v oblasti vzdělávání nejde jen o platy učitelů, maturity nebo dotace. Problémem je hlavně komunikace," apeluje expertka na PR.

Slabiny v oblasti školství a komunikace mezi ministerstvem školství a jednotlivými subjekty nyní podrobně popisuje výzkum, který probíhá na Katedře marketingové komunikace a PR Univerzity Karlovy. Jde o první studii svého druhu v České republice v takovém rozsahu.

„Zareagovali jsme na výzvu vypsanou ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Výzkum se měl týkat toho, jaké komunikační kanály a vztahy jsou mezi jednotlivými aktéry v oblasti školství a vzdělávání. Do toho ale vstoupila pandemie," přibližuje zákulisí projektu Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR z Fakulty sociálních věd UK.

Zmatek a nejistota

Výzkum potvrdil, jak moc je situace v této oblasti komplikovaná. „Lidí, kteří si musejí předávat informace, je obrovské množství. A není zcela jasné, kdo, jak s kým má mluvit. Co si mají říkat a zda je to efektivní."

Symbolem řízení vzdělávání je ministerstvo, na druhé straně je tu ale i velmi silná role zřizovatelů škol. „Komunikace tu není založena na klasickém pyramidovém systému odshora dolů. Aktérů je tam mnoho a klíčovou

Jak nás naladíte na DABu »

VÍCE Z POŘADU

Jan Pačes: Vznikl tu nebezpečný narativ, že prodělat covid je zdravé. Žádná nemoc ale není zdravá

Petr Just: Směřuje nová vláda k přijetí eura?

Co je pro ženy v sex byznysu horší? Násilí od zákazníků, nebo společenské stigma?

E-SHOP ČESKÉHO ROZHLASU

Tohle není povídání na dobrou noc, k zamyšlení určitě.
Jan Pokorný, ředitel Zpravodajství Českého rozhlasu a moderátor

Tata a jeho syn
Koupit »

Autorské povídky známého divadelníka a spisovatele A. G. v jeho vlastním podání. Tata a jeho syn je sbírkou úsměvných příběhů na motivy skutečných událostí, ovšem ve skutečných kulisách a především ve skutečné době.

Pivní království Belgie
Filip Nerad
Koupit »

Zpět

Sněmovna o důvěře vládě

TV, Datum: 12.01.2022, Zdroj: CNN Prima News, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.01.2022 14:25, Sledovanost pořadu: 21 204, Pořad: 12:00 Zprávy ve 12, AVE: 711 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,24

Jaroslav BROUSIL, moderátor
Petr Fiala umí mluvit. Jeho projev ve Sněmovně byl státnický a hodný premiéra. To řekl v našem vysílání politický komentátor Miroslav Korecký. Podle politologa Tomáše Mlejnka ale říkají politici hlavně to, co se jim hodí. Občas uvádějí i nepravdy nebo polopravdy. Takových výroků se pak opozice velmi snadno chytne.

Miroslav KORECKÝ, komentátor, MF DNES
Petr Fiala umí mluvit, projev měl napsaný, nelovil to z paměti, bylo to takové státnické vystoupení premiéra při žádosti o vyslovení důvěry, myslím, že se tomu nedalo celkem nic vytknout, /nesrozumitelné/ s důrazem na některé hlavní body jejich programu, ty hlavní cíle jeho vlády, čili takové klasické vystoupení premiéra při jednání o důvěře vládě. Premiér Fiala několikrát ve svém projevu zmínil formulaci "toto je program, o kterém se tu dnes bude hlasovat", ale on je politolog, on ví, že to není pravda, že se nehlasuje o žádném programu vlády, že se hlasuje o důvěře vládě. Program vlády je něco, co Ústava vůbec nezná, vláda nemusí mít žádný program, nemusí předkládat Sněmovně žádný program, žádné programové prohlášení, kdyby tam Petr Fiala přišel a nikomu neřekl ani slovo o tom, co ta vláda bude chtít, a řekl jedinou větu, že žádám vás tímto o důvěru, a Sněmovna mu ji během tří minut vyslovila, tak skutečně to může okamžitě skončit.

Josef MLEJNEK, politolog, Institut politologických studií FSV UK
Ty výroky jsou... Většinou je to tak, že se to přece jenom opírá o nějaký reálný základ, ale ten politik to často posouvá do té roviny, jaká se mu hodí, plus samozřejmě bychom určitě tam našli nějaké vyložené nepravdy, já teďka z hlavy nechci nic říkat, poněvadž, dejme tomu, že bych mohl jako nepravdu označit něco, co nějaký pidizáklad reálný má, ale pokud třeba jde o ten počet ministrů, tak to je samozřejmě téma, kterého se opozice chytne, chápe se to samozřejmě demagogicky, jsou tam ministři bez portfeje, někteří by neměli znamenat žádnou velkou zátěž, pokud jde o náklady na úředníky nebo provoz nějaké budovy, a myslím si obecně, že počet ministrů té vlády, jestli je to 15, nebo 18, že to není ani tak důležité, koneckonců dovedu si představit, že by někdo mohl sestavit vládu tak, k tomu přistoupit tak, že přidá několik ministerstev a třeba rozdělí jedno ministerstvo na dvě, nějaký úředníky k tomu přidá.

Jaroslav BROUSIL, moderátor
V Poslanecké sněmovně sleduje rozpravu před hlasováním o důvěře kolega Jan Socha. Honzo, dobré poledne, my jsme tu před malou chvílí slyšeli, co zaznělo od premiéra Petra Fialy nebo bývalého předsedy vlády Andreje Babiše, jako další ale mluvili i Alena Schillerová nebo Tomio Okamura, co oni řekli?

Jan SOCHA, redaktor
Hezké poledne také ode mě, ano, tak bývalá ministryně financí Alena Schillerová mluvila poměrně kratší dobu než expremiér Andrej Babiš. Řekla v tom svém projevu, že největším zklamáním pro ní je právě ono programové prohlášení, ve kterém podle ní chybí nějaké konkrétní údaje, konkrétní čísla, říkala, že tam jsou pouze obecné fráze, které vlastně nic neříkají. Kritizovala zejména tu pasáž, která zahrnuje finanční politiku vlády Petra Fialy, a kritizovala také to, že vlastně v tom daňovém prohlášení nejsou uvedeny žádné úspory, které chce vláda Petra Fialy třeba ve státním rozpočtu dělat. Po ní se slova ujal už předseda hnutí SPD Tomio Okamura, ten znovu zopakoval, že hnutí SPD nepodpoří v tom hlasování kabinet Petra Fialy, řekl, že podle něj vláda nenabídla žádné řešení energetické krize nebo krize ohledně výstavby bydlení, a to jsou ty důvody, proč tedy jejich poslanci nezvednou ruku v tom hlasování. Také kritizoval, že Česko pod vedením Petra Fialy je servilní vůči Bruselu a Evropské unii, a to jsou vlastně ty hlavní důvody, proč tedy hnutí SPD tuto vládu v tom dnešním hlasování nepodpoří. Každopádně do té rozpravy je přihlášeno přes 30 poslanců, takže ty projevy budou pokračovat i odpoledne a dá se očekávat, že to dnešní jednání se skutečně protáhne až do večerních hodin.

Rakousko se ostře staví proti jaderné energii. Unie se jí prý snaží obléknout zelený kabátek URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Václav Lavička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 07:46, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Pro Rakousko vyrábějící více než 60 procent elektrické energie ve vodních elektrárnách je naprosto nepřijatelný návrh Evropské komise, aby se jádro a zemní plyn po přechodnou dobu považovaly za čisté, bezemisní zdroje. Dokonce zvažuje žalobu na Brusel, jehož dokument nazývaný taxonomie má přilákat investory do zmíněných oborů energetiky. Všechny členské státy unie se k němu mají vyjádřit do 21. ledna.

Návrh, aby jádro dostalo „zelené razítko“, vychází vstříc hlavně Francii. Podporují ho četné země Evropské unie, například Finsko, které nedávno uvedlo do provozu nový jaderný blok, a také Česko ruku v ruce se Slovenskem. Tento „jaderný energetický klub“ v EU musí počítat s tím, že rovněž Rakousko má spojence, z velkých zemí jsou to Německo a Španělsko, z menších Portugalsko a Dánsko.

„Postoj Rakouska k jaderné energetice je naprosto jasný – pro nás není udržitelnou formou výroby energie,“ prohlásil opět spolkový kancléř Karl Nehammer. Vůči možnému zařazení jádra a plynu mezi čisté zdroje energie se vymezil již na prosincovém summitu v Bruselu. Energie z jádra je podle něj drahá, riskantní a nebezpečná a nepředstavuje přínos pro ochranu klimatu.

Německo žalobu na Brusel kvůli taxonomii na rozdíl od Rakouska podávat nehodlá, ale jádro důsledně odmítá, což při středeční debatě ve Spolkovém sněmu potvrdil spolkový kancléř Olaf Scholz. „Jaderná energetika není udržitelná a hospodářsky smysluplná,“ prohlásil.

Jasno má také Česko, které rozvoj jaderné energetiky naopak považuje za jednu ze svých hospodářských priorit. Premiér Petr Fiala i jeho slovenský protějšek Eduard Heger se během úterního jednání shodli, že jádro musí být součástí energetického mixu obou zemí. V Česku se z něho vyrábí 36 procent elektřiny, na Slovensku více než polovina.

Praha a Bratislava budou v energetické politice zastávat společný postoj, tedy usilovat o to, aby Evropská unie uznala jaderné elektrárny nejen jako přechodný čistý zdroj, jak uvádí navrhovaný dokument Evropské komise, ale jako trvalý čistý zdroj.

Vzácná shoda mezi politiky

Rakousko půjde proti nim, tak jak tomu je už dlouho. Švýcarský list Neue Zürcher Zeitung poukazuje na jednotný postoj všech politických stran v Rakousku. I pravicově populistická Svobodná strana Rakouska (FPÖ), která neprojevuje příliš velký příklon k ekologii, dokonce požaduje odstoupení země od Euratomu, tedy smlouvy o Evropském společenství pro atomovou energii pocházející z roku 1957. Původním cílem byla spolupráce při vytváření podmínek pro rychlé vybudování jaderného průmyslu, nyní jde hlavně o součinnost ve výzkumu a vývoji.

Konzervativní lidová strana (ÖVP), jež vládne v koalici se stranou Zelených, považuje bruselskou taxonomii za „chybnou cestu“, opoziční sociální demokraté (SPÖ) mluví o návratu energetické politiky do středověku. „Je neodpovědné a nepřijatelné, aby do jaderné energie plynuly další miliardy eur,“ prohlašuje mluvčí SPÖ Alois Schroll.

Souznění na rakouské politické scéně odráží postoj obyvatel. Dvě třetiny Rakušanů jádro jako perspektivní zdroj energie odmítají. Více je to jen v Německu, a to 69 procent. Vyplynulo to z průzkumu Eurobarometru z loňského dubna až května ve všech zemích Evropské unie. Podle něj má jádro nejvíce zastánců v Česku (79 procent), na Slovensku to jsou dvě třetiny.

K břitkým kritikům bruselského návrhu patří v Rakousku četné ekologické organizace, například hnutí Global 2000, které zpochybňuje, že se jedná o spolehlivý zdroj. „Jde o obzvlášť sporný argument s ohledem na to, jak napjatá je nyní situace na francouzském trhu s elektřinou. Třetina jaderných elektráren tam byla uprostřed zimy z technických důvodů odpojena od sítě a hrozí výpadky v dodávkách,“ vysvětluje mluvčí hnutí Patrizia Lorenzová. Vyjadřuje obavu, že Brusel se pod politickým nátlakem států nakloněných jádru pokouší navléci vysoce rizikové jaderné energii „zelený kabátek“.

Nereálné cíle pro vítr a solár?

Rakouská vláda tvořená lidovci a Zelenými si v programovém prohlášení předsevzala, že do roku 2030 bude veškerá elektřina v zemi pocházet z obnovitelných zdrojů, především z vody a větru. Ale to by podle propočtů Asociace větrné energetiky (IG Windkraft) znamenalo zvýšit během osmi let výrobu z větrných a solárních parků o 27 miliard kilowatthodin, což přibližně odpovídá dvouleté spotřebě všech rakouských domácností. „Potřebovali bychom zvýšit kapacity obnovitelné energetiky asi dvojnásobně, což je do roku 2030 spíše sportovní cíl,“ vyjádřil se v listu Der Standard Michael Strugl, šéf rakouské elektrárenské společnosti Verbund. Jako hlavní překážky pro rychlý rozvoj obnovitelných zdrojů jmenuje nedostatek vhodných ploch a vleklé schvalovací postupy. A je zde ještě jedna okolnost: Rakušané sice jsou pro větrné parky, ale mají-li se stavět v jejich sousedství, příliš se jim to nelíbí.

I když zhruba tři čtvrtiny rakouské výroby elektřiny nyní připadají na obnovitelné zdroje, v jeho energetickém mixu má jádro solidní pozici prostřednictvím dovozu z okolních zemí. „Ke chvále země, jež se ráda staví do pozice bojovníka proti jádru, to zrovna neslouží,“ míní na stránkách IG Windkraft její předseda Stefan Moidl. Jak dodává, jedinou cestou, jak jádro zcela vytlačit z rakouské elektroenergetické sítě, je právě urychlená výstavba větrných a solárních parků i menších vodních elektráren.

Také Rakousko plánovalo jaderky

Rakousko na rozdíl od všech sousedních zemí nikdy neprovozovalo žádnou jadernou elektrárnu. Výjimkou je pokusný reaktor v Jaderném ústavu, který je součástí Fyzikální fakulty vídeňské Technické univerzity. Ale plány zde byly. Stát v období 1972 až 1977 zbudoval v Dolních Rakousích u Dunaje elektrárnu Zwentendorf s plánovaným instalovaným výkonem 730 megawattů. Energetická koncepce z roku 1976 počítala s výstavbou celkem tří jaderněenergetických kapacit s celkovým instalovaným výkonem 3300 megawattů. Pro druhý projekt byla zvolena dolnorakouská obec St. Pantaleon-Erela, třetí elektrárna měla stát u korutanského městečka St. Andrä.

Ale to už zleva i zprava sílily protestní hlasy a tehdejší sociálnědemokratický kancléř Bruno Kreisky vyhlásil referendum o tom, zda stavět, či nestavět jaderné bloky. Konalo se 5. listopadu 1978. I když odpůrci jádra v něm získali překvapivě jenom těsnou většinu (50,47 procenta hlasů), elektrárna Zwentendorf, tehdy už provozuschopná, nebyla spuštěna.

V Rakousku se v té době prosadila představa, že země musí být „čistá a zelená“. Tlak na zelenou energetiku výrazně zesílil po havárii černobylské jaderné elektrárny na Ukrajině koncem dubna 1986. „Shodou okolností jsem v té době pobýval ve Vídni a spolu s Vídeňany a vzrušenými médii prožíval atmosféru bezprostředního ohrožení, alespoň tak se to tehdy Rakušanům jevilo. Po návratu do Československa mě šokovalo, že u nás to nikoho příliš nevzrušovalo,“ vzpomíná Miroslav Kunštát, který se v Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd UK zabývá česko-rakouskými vztahy.

Odkazuje také na rakouskou historičku Hildegardu Schmollerovou, jež analyzovala obsah rakouských a českých médií v době černobylské katastrofy a následně v roce jejího 30. výročí. „Zjistila propastný rozdíl. Česká média dávala Černobyl hlavně do souvislosti se selháním hroutícího se sovětského systému a jeho koncem. Média v Rakousku využila kulatého výročí především k sebepotvrzení, či spíše zacementování celonárodního a nadstranického konsenzu, že jaderná energie je sama o sobě nebezpečná,“ dodává Kunštát.

Rakousko se ostře staví proti jaderné energii. Unie se jí prý snaží obléknout zelený kabátek

Václav Lavička redaktor
13. 1. 2022 • 07:18

Spor o jádro Francie (na snímku její jaderná elektrárna v Civaux) je hlavním protihráčem Rakouska o uznání jádra jako zeleného zdroje energie. Autor • Reuters

Pro Rakousko vyrábějící více než 60 procent elektrické energie ve vodních elektrárnách je naprosto nepřijatelný návrh Evropské komise, aby se jádro a zemní plyn po přechodnou dobu považovaly za čisté, bezemisní zdroje. Dokonce zvažuje žalobu na Brusel, jehož dokument nazývaný taxonomie má přilákat investory do zmíněných oborů energetiky. Všechny členské státy unie se k němu mají vyjádřit do 21. ledna.

Návrh, aby jádro dostalo „zelené razítko“, vychází vstříc hlavně Francii. Podporují ho četné země Evropské unie, například Finsko, které nedávno uvedlo do provozu nový jaderný blok, a také Česko ruku v ruce se Slovenskem. Tento „jaderný energetický klub“ v EU musí počítat s tím, že rovněž Rakousko má spojence, z velkých zemí jsou to Německo a Španělsko, z menších

Chcete číst dál?

Ještě na vás čeká **90 %** článku. S předplatným HN můžete začít **číst bez omezení** a získáte plno dalších výhod!

PŘEDPLAŤTE SI HN OD 159 KČ ZA MĚSÍC

Máte již předplatné? Přihlaste se.
Nebo si kupte jen tento článek za 19 Kč.

Vybíráme z HN

U vakcín proti covidu hlásí lidé nežádoucí účinky třikrát víc než u všech ostatních přípravků dohromady

Zatímco v roce 2020 Státní ústav pro kontrolu léčiv dostal necelé tři tisíce hlášení na všechny léčivé přípravky dohromady, loni jich jen na...

7. 1. 2022

Peníze od nás berete, ale pak o tom mlčíte, stěžuje si Evropská komise na Česko kvůli opravě dálnice D1

Pro politiky to byla velká sláva. Tehdejší premiér Andrej Babiš (ANO) začátkem října otevřel „zcela fungl novou

Zpět

Přepis: Jak to vidí Denisa Hejlová – 12. 1. 2022 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 12.01.2022, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 09:22, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Hostem byla vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová.

Zita SENKOVÁ, moderátorkaPůl deváté. Vítejte u rozhovoru na aktuální témata. Dobrý den přeje Zita Senková. Pozvání přijala Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a Public relations z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKDobrý den.Zita SENKOVÁ, moderátorkaZaměříme se především na komunikační styl nového kabinetu, na oblast vládní komunikace v oblasti školství. No a neopomeneme ani australskou anabázi srbského tenisty. Přeji nerušený poslech. Nová vláda, nový styl komunikace, paní Hejlová? Jiný, lepší? Říkám to proto, že komunikace členů bývalé vlády menšinové koalice bývala často terčem kritiky a nejenom co se týče postupu a komunikace pandemie. Pravdou je, že současná pětikoalice je u moci jen velmi krátce. Přesto jaké máte první dojmy z toho, jak odstartovala nová vláda?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTak ten styl komunikace je určitě v něčem jiný, a když to mám převést hodně do humorné roviny, tak určitě všichni posluchači Českého rozhlasu zaznamenali, že nyní z médií mnohem víc z ní brněnský přízvuk. Ale i ta komunikační strategie je jiná, samozřejmě dovedu si představit, že i ten objem financí, které na to nová koalice vynakládá, není až tak velký, jako to bylo v případě Andreje Babiše. Co ale můžeme říci, že v podstatě zůstalo po Andreji Babišovi je mnohem větší využívání vlastních komunikačních kanálů a sociálních médií. Otázka, zda-li je to zrovna dobře, anebo jaké to má další dopady.Zita SENKOVÁ, moderátorkaCo považujete, když se ještě ohlédneme do minulosti za největší chybou, co se týče právě komunikace, marketingu u toho předchozího kabinetu?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTěch chyb tam byla celá řada, zejména v době pandemie, to byla až přílišná komunikace. Těch informací bylo prostě příliš mnoho. Lidé se v tom neorientovali a mělo to takový důsledek, že častokrát lidé přestali prostě politiku vůbec vnímat, že přestali poslouchat. Ty zprávy se začaly vypínat, což není dobré.Zita SENKOVÁ, moderátorkaPoučila se z chyb bývalé koalice ta současná pětikoalice, když strany byly ještě v opozici, tak vlastně nepřetržitě kritizovali Andreje Babiše a jeho kabinet.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTak oni tvrdí, že se poučili. V nedávném rozhovoru pro časopis Respekt zaznělo, že vláda má novou komunikační strategii, že se snaží ty věci nejdříve předjednat. A teprve až když jsou jisté, tak s nimi jít na veřejnost. Je ale otázka, jestli se to vždycky daří.Zita SENKOVÁ, moderátorkaNedaří z vašeho pohledu?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKPokud jde konkrétně o komunikaci ministra zdravotnictví pana Válka, tak tam se domnívám, že něco jiného jsou slova, něco jiného jsou činy. A mě samotnou překvapuje ta míra sebevědomí, s jakou nový pan ministr nastoupil. Já mu to velmi přeji. Nicméně domnívám se, že jeho představy o tom, že vlastně tu situaci velmi dobře zvládne, všichni budou poslouchat, jsou spíše takovými sny.Zita SENKOVÁ, moderátorkaNo a není dobře, že se prezentuje sebevědomě, jaký bychom měli pocit, pokud by třeba působil nejistě, nebo byl by velký pesimistou. Nevím, možná je to spíš taková psychologická otázka nebo psychologický moment. Vlastně co my jednak konzumenti, řekněme, těch sdělení očekáváme od politiků a vlastně co chceme slyšet, co na nás působí?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTo je velmi důležitá otázka a u té nová nové vlády ta naše očekávání jsou nastavená výš. Jsou poměrně nastavená opravdu vysoko. Už díky tomu, že jsme poslouchali vlastně jejich jako výraznou kritiku té vlády předchozí. Takže občané od nich očekávají nějaké výraznější kroky. A ta slova vždycky musí ladit s činy. To znamená, to sebevědomí je na místě, ale musí být doprovázeno skutečným reálným zlepšením. Z mého pohledu to zlepšení zatím jako příliš nenastávají. My zde místo nějaké mezioborové skupiny máme novou skupinu expertů. Ministr Válek na tiskové konferenci začíná svůj projev tím, že si ani není schopen zapamatovat název té skupiny, což sám přiznává. Máme zde vyhlášení opatření, která prostě platí týden. Stále nemáme, když si zadáte do vyhledávání informace, tak prostě pořád stále to není úplně jasné. Nevíte co kdy platí od kdy proč a jak. A je to, je to poměrně zmatené. Já jsem to nyní prožívala i na svém osobním příkladu, kdy jsem se snažila prostě dohledat si informace o karanténě. Prostě to, co platí v pondělí, neplatí v úterý a je to opravdu jako stále velmi zmatené.Zita SENKOVÁ, moderátorkaA co třeba protiargument, paní Hejlová, že vlastně politici reagují na vývoj té pandemie. Ten virus nebo ty mutace žijí svým vlastním životem. Často se to mění, jestli vlastně do jaké míry je možné něco i předvídat? Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKNo, určitě je možné se s tímto nějakým způsobem vypořádat. Je potřeba ale do toho také zahrnout lidi, kteří vidí, jak se bude ta společnost chovat. A když jsem se včera dívala na složení nově vytvořené komise pro zvládání pandemie, tak tam jsem žádné takové odborníky nenašla. Tam není jediný sociolog, není tam jediný psycholog. Není tam nikdo, kdo by byl odborníkem na komunikaci. Tam jsou prostě pouze lékaři, epidemiologové, virologové. Což je samozřejmě základ té situace, ale jaksi neřekne nám to nic o tom, jak se bude ta společnost chovat při přijímání těch opatření. Jak na ně bude reagovat.Zita SENKOVÁ, moderátorkaOčekávala byste teda nějaké větší spektrum odborníků, kteří by vlastně se podíleli na vytváření těch opatření, co se týče pandemie?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKNo, samozřejmě ta situace prostě není jenom otázkou nějakého jenom lékařské vlastně vědy, ale opravdu i těch společenských věd, které mají k tomu co říci. A to jak se společnost chová, jakým způsobem lidé reagují, tak výrazně ovlivňuje tu celkovou situaci, to jak to zvládneme, nebo nezvládneme, což má samozřejmě dopady ekonomické a další.Zita SENKOVÁ, moderátorkaPoslanci hnutí ANO začali být mnohem aktivnější na sociálních sítích, jako je Twitter nebo Facebook. Lze obecně říct, že se tam už nějakou delší dobu přesouvá ta značná část komunikace, výměny názorů?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKAno, určitě vidíme, že poslanci z hnutí ANO jsou nyní aktivní. Andrej Babiš ustoupil komunikačně maličko do pozadí. Spíše se chystá na nějakou cestu po České republice, kdy bude objíždět ty jednotlivé kraje. Mnozí v tom spatřují začátek prezidentské kampaně. Jehož náznaky už se začaly objevovat vlastně i v těch předvolebních klipech. Kde dostávali prostor lidé, kteří říkali, vyjadřovali svá přání, aby se Andrej Babiš stal prezidentem, aby kandidoval. A jednoznačně ta sociální média mají výhodu v tom, že je to velmi levný nástroj. Prostě pro ty, pro ty politiky je to nástroj, který mají při ruce, a když ho umějí ovládat, tak dokáže udělat za málo peněz hodně muziky.Zita SENKOVÁ, moderátorkaJak komunikují politici? Samozřejmě nejenom ti opoziční na sociálních sítích, jak si počínají? Aktuálně rezonuje hned několik výroků. Například posty a tweety předsedkyně sněmovny Markéty Pekarové Adamové na adresu premiéra Viktora Orbána. Ve svém příspěvku ho kritizovala za populismus a vztahy s nedemokratickými režimy. A vlastně pak jsou tady další různé tweety na nejrůznější témata. Rezonuje také mimo jiné sdělení poslance Jana Farského na jeho odjezd na půlroční studijní pobyt do Spojených států. Obecně řečeno, jak si počínají?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKJá bych tady z té velmi široké otázky vybrala jednu věc, která by mohla být pro posluchače zajímavá. Já se domnívám, že třeba většina posluchačů rozhlasu nemá tu sociální síť Twitter. A to je právě to, co je na tom zajímavé. To je sociální síť, která v České republice má poměrně malý dosah. Já tuším, že těch uživatelů Twitteru je v České republice někde kolem 15-17 % maximálně. Ale zasahuje poměrně vlivnou skupinu novinářů, intelektuálů, ale třeba i sportovců a dalších lidí, kteří se tam hodně sledují. Novináři si zvykli na takovou věc, že v podstatě ta vyjádření, která jsou na této sociální síti, považují za takový oficiální kanál, za oficiální vlastně komunikační prostředek a častokrát to citují. My už dneska se setkáme i s tím, že když si otevřeme nějaký článek, zejména v online médiích, tak ten je v podstatě poskládaný z různých citací, které, které řekli různí lidé na této sociální síti, což je velmi zajímavý fenomén.Zita SENKOVÁ, moderátorkaCo se týče té komunikace, vlastně jsou ještě v kurzu, nebo jakou roli hrají tiskové konference, na které jsme byli léta zvyklí? Samozřejmě existují dodnes.Denisa

HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTiskové konference jsou tradičním komunikačním kanálem. A pro politiky jsou velmi důležité. Při nástupu té nové vlády někteří novináři si trošku stěžovali na to, že dostávají menší prostor na otázky, než bylo zvykem. Takže ti, ty tiskové konference jsou jednoznačně velmi důležitým komunikačním nástrojem a politici by na ně měli chodit připraveni, my.Zita SENKOVÁ, moderátorkaŘíkáte měli by, máte teda z toho jiný dojem?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKOsobně ano, u zejména u některých těch prohlášení týkající se zvládání pandemického stavu mám pocit, že by politikům prospělo, kdyby se ty věci nejdříve napsali na papír, a až teprve poté je říkali na tiskové konferenci. Stručně, jasně, výstižně během pěti minut a nikoliv 45 minut.Zita SENKOVÁ, moderátorkaNepřehledná komunikace a nejasná pravidla jsou podle Asociace tenisových profesionálů na vině v australské anabázi srbského tenisty Novaka Djokoviče. Podle organizace události posledních dní škodí všem zúčastněným stranám. Jenom připomenu, že tenista uspěl u australského soudu s odvolání proti deportaci, kterou mu nařídily tamní úřady po zrušení víz. Co si z toho vzít? Teď mám na mysli, nejde mi teď ani o vlastně to jádro sporům, oprávněnost zrušení Djokovičovi víz. Ale vůbec celá ta komunikace kolem toho. Jak vy jste to vnímala?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTo je velmi zajímavý případ. Já určitě nejsem ani odborník ani fanoušek na sport. Takže tady v tomto ohledu, prosím, posluchače o shovívavost. Ale dívám se na to z toho komunikačního pohledu, který je velmi zajímavý, protože Novak Djokovič se s tenisty stal určitým symbolem. A odehrává se tam vlastně nějaký úplně jiný příběh, než je ten tenisový, sportovní. My tady sledujeme příběh o tom, jaká práva mají lidé a jak se vlastně vykládá právo v různých situacích. Já jak říkám, protože to není úplně moje parketa, tak jsem si včera pustila vyjádření Martiny Navrátilové pro britskou televizi ITV, která do toho má větší vhled a ta mimo jiné zmiňovala, že i ona sama přiznala svůj názor, že jí tedy vadí, že se Novak Djokovič nenechal naočkovat a tímto vlastně rozvířil tuto, tuto situaci. Nyní není jasné, jestli teda koronavirus prodělal. Pokud potom bezprostředně poté byl tedy na veřejnosti, jestli tedy někoho ohrozil, nebo neohrozil. A všichni se soustředí jenom na ten příběh, který jednoduše se dá shrnout, boj očkovaní versus neočkovaní. Což jí jako sportovkyni, myslím si nepřijde příjemné.Zita SENKOVÁ, moderátorkaCo ukázal možná i tento případ světové tenisové jedničky o síle sociálních sítí?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKUrčitě ta sociální média mají tu vlastnost, že v okamžik, kdy se nějaké téma stane dominantní, tak se baví o něm opravdu všichni. A jiná témata ustupují do pozadí, protože lidé mají jenom nějaký omezený čas, nějakou omezenou schopnost vnímat věci, a když se věnujete jedné věci, tak už nestíháte třeba ty ostatní. Tohle to byla velmi významná kauza. Podpořila to i rodina Novaka Djokoviče, která právě třeba také na oficiální tiskové konferenci, když zazněla otázka na to, jestli on byl tedy pozitivně testovaný a proč druhý den šel bez respirátoru předávat ceny na veřejnost. Tak se prostě zvedla a odešla. Což je takový poměrně jako agresivní komunikační akt a lidé si je, jej vykládali různě.Zita SENKOVÁ, moderátorkaZměnila se, paní Hejlová, když se vracím k české politické scéně, a možná i jaksi komunikační pokrývání té pandemie, zveřejňování a vysvětlování především restrikcí a dalšího postupu vlády. Změnila se nějak během těch dvou let. Ta komunikace teď je teda u moci samozřejmě už nová vláda. Nicméně možná i naše vnímání právě těch jaksi řečeno hantýrkou, ty mediální výstupy politické scény.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKUrčitě tady došlo k velkému posunu jednoznačně. Už s pandemií prostě žijeme dlouho. A nyní se začínají objevovat i zprávy z jiných zemí, například včera jsem četla v médiích, že Španělsko zvažuje zcela jiný přístupy již k pandemii. Takže jednoznačně i tohle to vláda by měla brát v potaz.Zita SENKOVÁ, moderátorkaJak se díváte ještě v této souvislosti na to, že svým způsobem, nemyslím to nějak špatně. Takovými mediálními hvězdami obrovský prostor dostali v médiích vědci, lékaři.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKJe to tak, jak, jak asi možná i trošku cítím z vaší otázky, nevíme, jestli je to dobře, nebo špatně?Zita SENKOVÁ, moderátorkaNe, ne, nic nenaznačuji, jenom konstatuji. Protože je to fakt i třeba v sestavě pořadu Jak to vidí. Ta se významně rozšířila právě o experty z oblasti vědy.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKJe to tak. My sami, kteří se věnujeme té oblasti vlastně komunikace vědy, v angličtině science communication, tak to je celá vlastně podoblast komunikace, kdy se lidé snaží soustředit na to, jakým způsobem nejvýhodněji komunikovat, nebo zprostředkovat ty výsledky, které bývají složité, komplikované a leckdy velmi partikulární.Zita SENKOVÁ, moderátorkaNěkdo ten spike protein musí vysvětlit, kdo jiný než vědec.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKJe to tak otázka je, jestli třeba chceme skutečně vědět, co to jsou monoklonální látky, když jsem si četla já toto vysvětlení, jakým způsobem se to získává z křečků, možná bych to raději nevěděla.Zita SENKOVÁ, moderátorkaNecháme to na těch vědcích.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKAle vědci, vědci se o to snaží. Nyní se hodně diskutuje o jednom populárním filmu, který podle mého názoru se hodně zabývá tím, jak vědci umějí, nebo neumějí komunikovat. Ale jak jsem říkala. My, když řekneme věda, tak si častokrát pod tím představíme právě pouze třeba biologii nebo lékařství, ale to nejsou jenom, jenom tyto viry. Podle mě v tomto ohledu ti sociální vědci a mnozí z nich se o to, o to v minulosti snažili třeba i právě v rámci té skupiny MeSES. By se měli propojit a spolupracovat mezi těmi jednotlivými obory tak, aby si pomáhali v tom.Zita SENKOVÁ, moderátorkaNázory Denisy Hejlové, vedoucí Katedry marketingové komunikace a Public relations Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Paní Hejlová, na Katedře marketingové komunikace a Public relations Institutu komunikačních studií a žurnalistiky zkoumáte s kolegyněmi v týmu komunikaci ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a přímo řízených organizací ke vztahu, ke zřizovatelům, školám ale i dalším zainteresovaným skupinám. Jedná se vůbec o první studii svého druhu zaměřenou na vládní komunikaci v České republice v takovém rozsahu. Ten cíl projektu je asi jasný, analýza komunikace. K čemu jste dospěli?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKMy jsme zareagovali na tuto výzvu vypsanou ministerstvem školství mládeže a tělovýchovy, a to těsně před začátkem pandemie. Samozřejmě tehdy ještě nikdo nevěděl, co přijde. Ale ten výzkum se vlastně měl týkat toho, jaké komunikační kanály a vztahy jsou mezi těmi jednotlivými aktéry v oblasti školství a vzdělávání. Protože ta situace v této oblasti je skutečně jako velmi komplikovaná. Je tam spousta lidí, spousta aktérů a institucí, kteří spolu musí mluvit, musejí si předávat informace. Celý ten vlastně systém společenský nějakým způsobem funguje. Ale někdy to není úplně jasné, kdo a jak s kým mluví. Co si říká, zda je to efektivní, zda by to třeba nemělo probíhat trošku jinak. Takže my jsme na tomto výzkumu začali pracovat v podstatě souběžně se začátkem pandemie. Což samozřejmě nebylo úplně pro nás příjemné, protože najednou to školství, které předtím bylo jedním z mnoha témat. Tak se stalo tématem jedním z hlavních. Ta třída se přenesla ze školní budovy k lidem do obývacích pokojů. A lidé, kteří předtím, zejména rodiče nebo prarodiče, příbuzní přišli do školy maximálně třeba tak na třídní schůzky, tak najednou měli to vyučování prostě u sebe v ložnici. A najednou slyšeli ty učitelé a viděli, jak reagují děti. A ta situace pro ně byla velmi nová a častokrát třeba nepříjemná. Takže pro nás ten výzkum byl velmi zajímavý a zároveň i náročný. Protože jsme vlastně zkoumali ty vztahy v prostředí tady té dost jako vyhrocené a bezprecedentní situace.Zita SENKOVÁ, moderátorkaPronikli jste tedy i do té interní komunikace rezortu?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKNe, tohle to nebylo součástí toho, jak ten grant byl vypsaný. Ale vím, že ministerstvo se tím také zabývalo a běžel na to nějaký jiný výzkum.Zita SENKOVÁ, moderátorkaCo tedy ukázala vaše zjištění? Jak se pandemie a vůbec přesun od prezenční výuky k té distanční podepsalo na té komunikaci?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTak velmi to téma vzdělávání zvýraznila. To, o čem si předtím lidé mysleli, že problém není. A v podstatě jenom chtěli, aby děti získaly stejné vzdělání, jako dostali oni. To byl takový jeden z těch nejčastějších požadavků vlastně veřejnosti. Tak najednou si uvědomili, že v tom těch problémů je hodně. V médiích, když se hovoří o problémech spojených se školstvím, tak to velmi často jsou platy, maturity, anebo dotace. A

najednou ale to veřejnost začala zjišťovat, že těch problémů je mnohem více a že jsou to i problémy jiné. Že jsou to problémy toho, co se děti mají naučit, jak se k sobě mají chovat, co mají vědět, a když vyjdou z té školy, kde je vlastně i ta role toho učitele. Jaké všechny hodnoty jim má předat.Zita SENKOVÁ, moderátorkaJaké jsou nebo byly do pandemie a pak během teda pandemie formy komunikace? Teď mám na mysli ředitele ale i učitele, rodiče, žáci?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKHm, ty vztahy jsou tam velmi komplikované, protože v podstatě na jednu stranu tady máme ministerstvo, které je takovou hlavou nebo symbolem toho řízení vzdělávání. Ale na druhou stranu tady máme velmi silnou roli zřizovatelů škol. Takže ta komunikace rozhodně nejde takovým tím klasickým pyramidovým systémem odshora dolů. Ale těch aktérů je tam mnoho. Klíčovou postavou v komunikaci jsou ředitelé. Ovšem, když jsme viděli, kolik informací ti ředitelé dostávají, tak skutečně za ten jeden rok jenom to, co jim přijde datovou schránku. To znamená to, co my považujeme za skutečně takové ty oficiální informace, kterým je potřeba věnovat pozornost. Tak to naplnilo jeden tlustý kancelářský šanon. Takže my jsme viděli, jak s tím ředitelé pracují, že to skutečně čtou, podtrhávat si v tom, doptávání se. Ale už třeba nemají moc koho se doptat. Ta zpětná vazba tam funguje velmi špatně, takže ředitelé většinou, když tu oficiální informace dostanou. První, co udělají je, že zvednout telefon a zeptají se ředitele na jiné škole, se kterými se znají. Jak na to budou reagovat a co budou dělat. Proto třeba to přijímání těch informací není vždy stejné po celé republice.Zita SENKOVÁ, moderátorkaProč vázne ta zpětná vazba?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTa zpětná vazba je velmi komplikovaná, protože u nás v transformaci školství vlastně se to trošku decentralizovalo nebo hodně decentralizovaly ty rozhodovací pravomoci a ani dnes, přestože to je přesně prostě stanovené, tak ale lidé nemají úplný přehled v tom, co přesně řeší zřizovatel, co přesně řeší ministerstvo, kdo má co na starosti a kdo za co odpovídá.Zita SENKOVÁ, moderátorkaRozdělení těch kompetencí. Paní Hejlová, pokud chce rezort prosadit reformu vzdělávání, jak by měl komunikovat, jak by mělo komunikovat ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy?Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKTak tím prvním krokem je už jenom to, uvědomit si, že ta situace prostě není takhle přímočará, že to nefunguje tak, že vezmete nějaký dokument pěti, desetistránkový, pošlete ho datovou schránkou. Dostane ke všem ve stejnou dobu a všichni ho stejně přijmou. Škola není armáda a i kdyby to byla armáda, tak toto jako není vlastně v lidských silách, aby takto ta komunikace fungovala. Takže tam už ten první krok jako byl učiněný, že tady je k dispozici ta analýza, že máme důkazy proto, že prostě skutečně takhle ten jednosměrný tok tam jako není možné realizovat. Takže pokud se vůbec má přijít k nějaké změně, tak je potřeba prostě dát tam větší prostor pro to, aby lidé to pochopili. Aby to bylo kratší, srozumitelnější. Aby lidé měli možnost se doptat, a to nejenom ti, kterým je to sdělení určeno. Třeba ředitelé, a aby se měli možnost doptat i učitelé nebo rodiče anebo i děti.Zita SENKOVÁ, moderátorkaVy už jste sama naznačila, že vlastně kvůli pandemii se teď o oblasti školství, výchovy a vzdělávání vůbec mluví mnohem častěji a intenzivněji než vlastně před vypuknutím pandemie, což by byla vlastně v této situaci i dobrá zpráva.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKAno, dá se to považovat za dobrou zprávu, že v tom smyslu, že skutečně je to jasný signál, že tady je prostě potřeba výrazná změna. A ta změna musí být nejenom faktická, ale musí se projevit i v té komunikaci, protože komunikace není nic jiného, než nastavení vztahů. Jak spolu lidé fungují ve společnosti a vzdělávání je věc, která prostě se odehrává v nějakém společenském konsenzu. Takže ti lidé do toho mají i právo mluvit.Zita SENKOVÁ, moderátorkaA také mluví.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKAno.Zita SENKOVÁ, moderátorkaA náš čas vypršel. Hostem byla Denisa Hejlová z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, expertka na marketing a komunikaci. Já vám děkuji za vaše názory i za váš čas a přeji vše dobré. Mějte se hezky.Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UKHezký den.Zita SENKOVÁ, moderátorkaPříjemný poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Dvojka přeje Zita Senková.

Pořady Českého rozhlasu automaticky přepisuje aplikace Beey www.beey.io. Texty neprocházejí korekturou.

HISTORIE ČESKÉHO ZLOČINU
NOVÉ DÍLY

Přepis: Jak to vidí Denisa Hejlová – 12. 1. 2022

12. leden 2022

Denisa Hejlová | foto: Wikimedia/Ela Jandlová, ©

Hostem byla vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Půl deváté. Vítejte u rozhovoru na aktuální témata. Dobrý den přeje Zita Senková. Pozvání přijala Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a Public relations z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den.

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UK
Dobrý den.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Zaměříme se především na komunikační styl nového kabinetu, na oblast vládní komunikace v oblasti školství. No a neopomeneme ani australskou anabázi srbského tenisty. Přeji nerušený poslech. Nová vláda, nový styl komunikace, paní Hejlová? Jiný, lepší? Říkám to proto, že komunikace členů bývalé vlády menšinové koalice bývala často terčem kritiky a nejenom co se týče postupu a komunikace pandemie. Pravdou je, že současná pětikoalice je u moci jen velmi krátce. Přesto jaké máte první dojmy z toho, jak odstartovala nová vláda?

Denisa HEJLOVÁ, Institut komunikačních studií a žurnalistky FSV UK
Tak ten styl komunikace je určitě v něčem jiný, a když to mám převést hodně do humorné roviny, tak určitě všichni posluchači Českého rozhlasu zaznamenali, že nyní z médií mnohem víc z ní brněnský přízvuk. Ale i ta komunikační strategie je jiná, samozřejmě dovedu si představit, že i ten objem financí, které na to nová koalice vynakládá, není až tak velký, jako to bylo v případě Andreje Babiše. Co ale můžeme říci, že v podstatě zůstalo po Andreji Babišovi je mnohem větší využívání vlastních komunikačních kanálů a sociálních médií. Otázka, zda-li je to zrovna dobře, anebo jaké to má další dopady.

Zita SENKOVÁ, moderátorka

Jak nás naladíte na DABu »

E-SHOP ČESKÉHO ROZHLASU

Víte, kde spočívá náš společný ukrytý poklad? Blíž, než si myslíte!
Jan Rosák, moderátor

Slovo nad zlato
Koupit »

Víte, jaký vztah mají politici a policisté? Kde se vzalo slovo Vánoce? Za jaké slovo vděčí Turci husitům? Že se mladým paním původně zapalovalo něco úplně jiného než lýtka? Že segedínský guláš nemá se Segedínem nic společného a že známe na den přesně vznik slova dálnice? Takových objevů je plná knížka Slovo nad zlato. Tvoří ji výběr z rozhovorů moderátora Jana Rosáka s dřívějším ředitelem Ústavu pro jazyk český docentem Karlem Olivou, které vysílal Český rozhlas Dvojka.

Ranní špek
Dalibor Gondík
Koupit »

Tajuplný ostrov
Jules Verne
Koupit »

Krvavý Bronx
Kolektiv autorů
Koupit »

Zpět

Rusko-ukrajinský konflikt hodnotí v Rozstřelu diplomat Landovský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 11:26, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za

Hostem čtvrtečního Rozstřelu je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probírají válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat se vyjádří také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina či k významu Severoatlantické aliance a možnému vstupu Ukrajiny.

Má Rusko peníze na to, aby vedlo nějakou větší válku s Ukrajinou? A jak je možné vnímat současné chování ruského prezidenta? Čeho je Vladimir Putin schopný, řekne Landovský ve čtvrtečním Rozstřelu.

Moderátora Vokála budou poté zajímat zásahy pohotovostních stíhaček některých ze spojenců, kteří v 370 případech operovali nad Evropou. V drtivé většině (290 startů) šlo o zásahy k ruským vojenským letounům, jejichž piloti porušovali pravidla. Zda se jednalo o pouhou provokaci Ruska, prozradí český velvyslanec.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají. K tomu, zda Ukrajina dříve či později vstoupí do NATO, se v Rozstřelu vyjádří Landovský.

Zároveň zhodnotí, jaký význam má v současné době Severoatlantická aliance a zda je členství v ní efektivní. Pan prezident Miloš Zeman ve svém vánočním poselství obvinil NATO ze zhoršení světové bezpečnosti, je podle Vás reálné z něčeho takového NATO coby obrannou alianci vinit?

V době velmi vyostřených vztahů s Ruskem se má na přelomu února a března zapojit do cvičení Silver Sabre na Ukrajině také nepočetný tým příslušníků českých speciálních sil. S ukrajinskými elitními jednotkami budou procvičovat společné postupy, vyplývá ze schváleného plánu cvičení české armády v zahraničí.

PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího ministra obrany Martina Stropnického. Na resortu působil později i za Karly Šlechtové a Lubomíra Metnara.Od srpna roku 2019 se stal velvyslancem České republiky při NATO, ve funkci nahradil Jiřího Šedivého.Jeho otcem byl herec, dramatik a disident Pavel Landovský.

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)

Foto:
Hostem pořadu Rozstřel je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský
iDNES.cz

FotoGallery:
Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

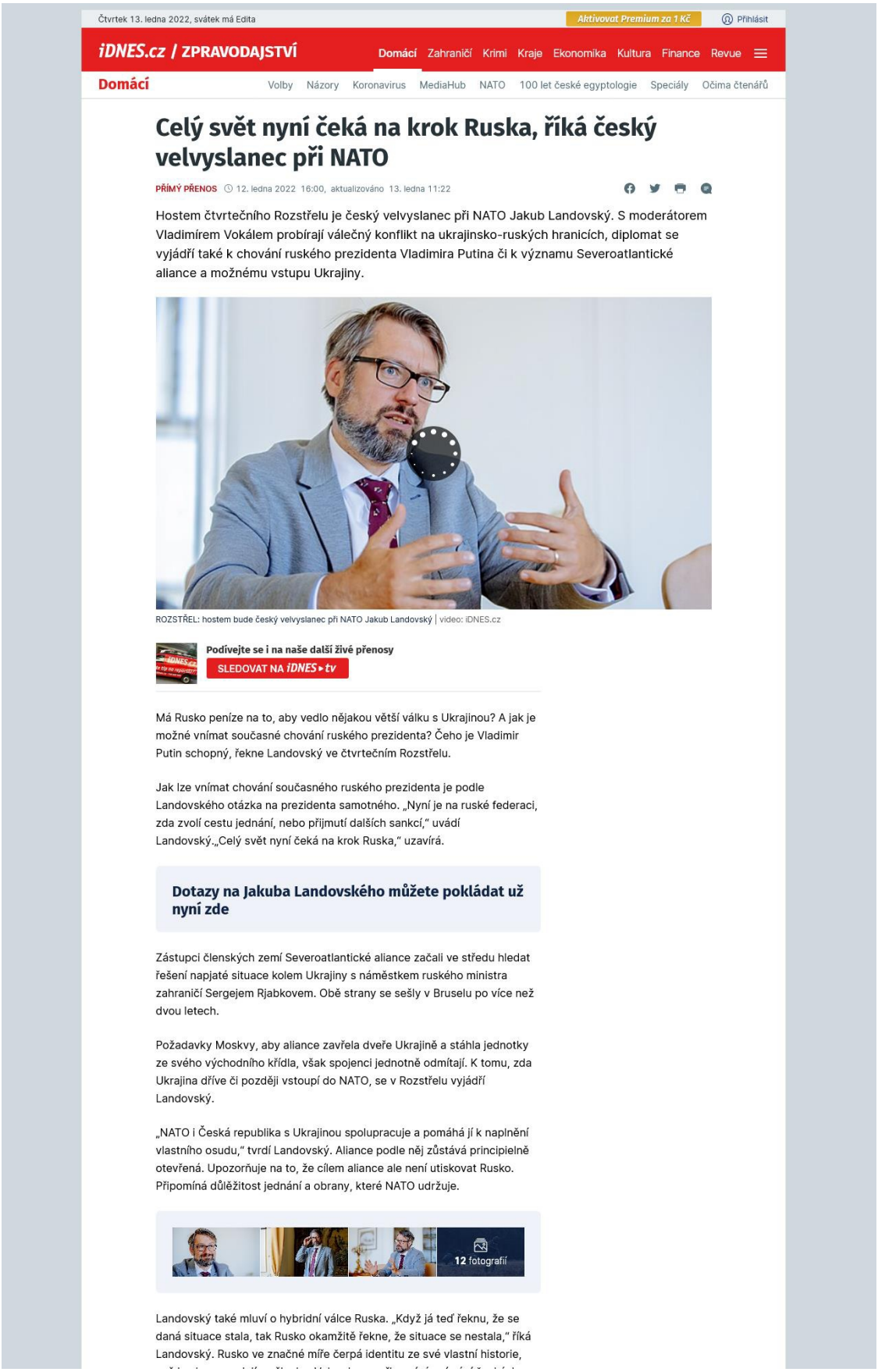

Čtvrtek 13. ledna 2022, svátek má Edita

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ | Domácí | Zahraničí | Krimi | Kraje | Ekonomika | Kultura | Finance | Revue

Domácí | Volby | Názory | Koronavirus | MediaHub | NATO | 100 let české egyptologie | Speciály | Očima čtenářů

Celý svět nyní čeká na krok Ruska, říká český velvyslanec při NATO

PŘÍMÝ PŘENOS 12. ledna 2022 16:00, aktualizováno 13. ledna 11:22

Hostem čtvrtečního Rozstřelu je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probírají válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat se vyjádří také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina či k významu Severoatlantické aliance a možnému vstupu Ukrajiny.

ROZSTŘEL: hostem bude český velvyslanec při NATO Jakub Landovský | video: iDNES.cz

Podívejte se i na naše další živé přenosy

SLEDOVAT NA iDNES tv

Má Rusko peníze na to, aby vedlo nějakou větší válku s Ukrajinou? A jak je možné vnímat současné chování ruského prezidenta? Čeho je Vladimir Putin schopný, řekne Landovský ve čtvrtečním Rozstřelu.

Jak lze vnímat chování současného ruského prezidenta je podle Landovského otázka na prezidenta samotného. „Nyní je na ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo přijmutí dalších sankcí," uvádí Landovský.„Celý svět nyní čeká na krok Ruska," uzavírá.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají. K tomu, zda Ukrajina dříve či později vstoupí do NATO, se v Rozstřelu vyjádří Landovský.

„NATO i Česká republika s Ukrajinou spolupracuje a pomáhá jí k naplnění vlastního osudu," tvrdí Landovský. Aliance podle něj zůstává principielně otevřená. Upozorňuje na to, že cílem aliance ale není utiskovat Rusko. Připomíná důležitost jednání a obrany, které NATO udržuje.

12 fotografií

Landovský také mluví o hybridní válce Ruska. „Když já teď řeknu, že se daná situace stala, tak Rusko okamžitě řekne, že situace se nestala," říká Landovský. Rusko ve značné míře čerpá identitu ze své vlastní historie,

Zpět

Celý svět nyní čeká na krok Ruska, říká český velvyslanec při NATO URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 11:49, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za

Hostem čtvrtečního Rozstřelu je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probírají válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat se vyjádří také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina či k významu Severoatlantické aliance a možnému vstupu Ukrajiny.

Má Rusko peníze na to, aby vedlo nějakou větší válku s Ukrajinou? A jak je možné vnímat současné chování ruského prezidenta? Čeho je Vladimir Putin schopný, řekne Landovský ve čtvrtečním Rozstřelu.

Jak lze vnímat chování současného ruského prezidenta je podle Landovského otázka na prezidenta samotného. „Nyní je na ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo přijmutí dalších sankcí," uvádí Landovský.„Celý svět nyní čeká na krok Ruska," uzavírá.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají. K tomu, zda Ukrajina dříve či později vstoupí do NATO, se v Rozstřelu vyjádří Landovský.

„NATO i Česká republika s Ukrajinou spolupracuje a pomáhá jí k naplnění vlastního osudu," tvrdí Landovský. Aliance podle něj zůstává principielně otevřená. Upozorňuje na to, že cílem aliance ale není utiskovat Rusko. Připomíná důležitost jednání a obrany, které NATO udržuje.

Landovský také mluví o hybridní válce Ruska. „Když já teď řeknu, že se daná situace stala, tak Rusko okamžitě řekne, že situace se nestala," říká Landovský. Rusko ve značné míře čerpá identitu ze své vlastní historie, což je ale pouze její myšlenka. Velvyslanec připomíná vnímání českých dějin a společnou historii se Sovětským svazem.

Jestli vede hybridní válku Rusko i s Českem si Landovský myslí. Připomněl Vrbětickou kauzu, která vyústila ve vykázání českých vyslanců z Ruska.

„Státní suverenita ve vzdušném prostoru funguje tak, že můžete ztížit zjistitelnost letounů," říká v souvislosti se zásahy pohotovostních stíhačekněkterých ze spojenců, kteří v 370 případech operovali nad Evropou. V drtivé většině (290 startů) šlo o zásahy k ruským vojenským letounům, jejichž piloti porušovali pravidla.

„Měli bychom otevřít komunikační nabídky vůči Rusku, ale ctít přitom ruské invaze na Ukrajině v roce 2014," tvrdí Landovský.

Zároveň zhodnotí, jaký význam má v současné době Severoatlantická aliance a zda je členství v ní efektivní. Pan prezident Miloš Zeman ve svém vánočním poselství obvinil NATO ze zhoršení světové bezpečnosti, je podle Vás reálné z něčeho takového NATO coby obrannou alianci vinit?

V době velmi vyostřených vztahů s Ruskem se má na přelomu února a března zapojit do cvičení Silver Sabre na Ukrajině také nepočetný tým příslušníků českých speciálních sil. S ukrajinskými elitními jednotkami budou procvičovat společné postupy, vyplývá ze schváleného plánu cvičení české armády v zahraničí.

PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího ministra obrany Martina Stropnického. Na resortu působil později i za Karly Šlechtové a Lubomíra Metnara.Od srpna roku 2019 se stal velvyslancem České republiky při NATO, ve funkci nahradil Jiřího Šedivého.Jeho otcem byl herec, dramatik a disident Pavel Landovský.

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)

Foto:
Hostem pořadu Rozstřel je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský
iDNES.cz

FotoGallery:
Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly

sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

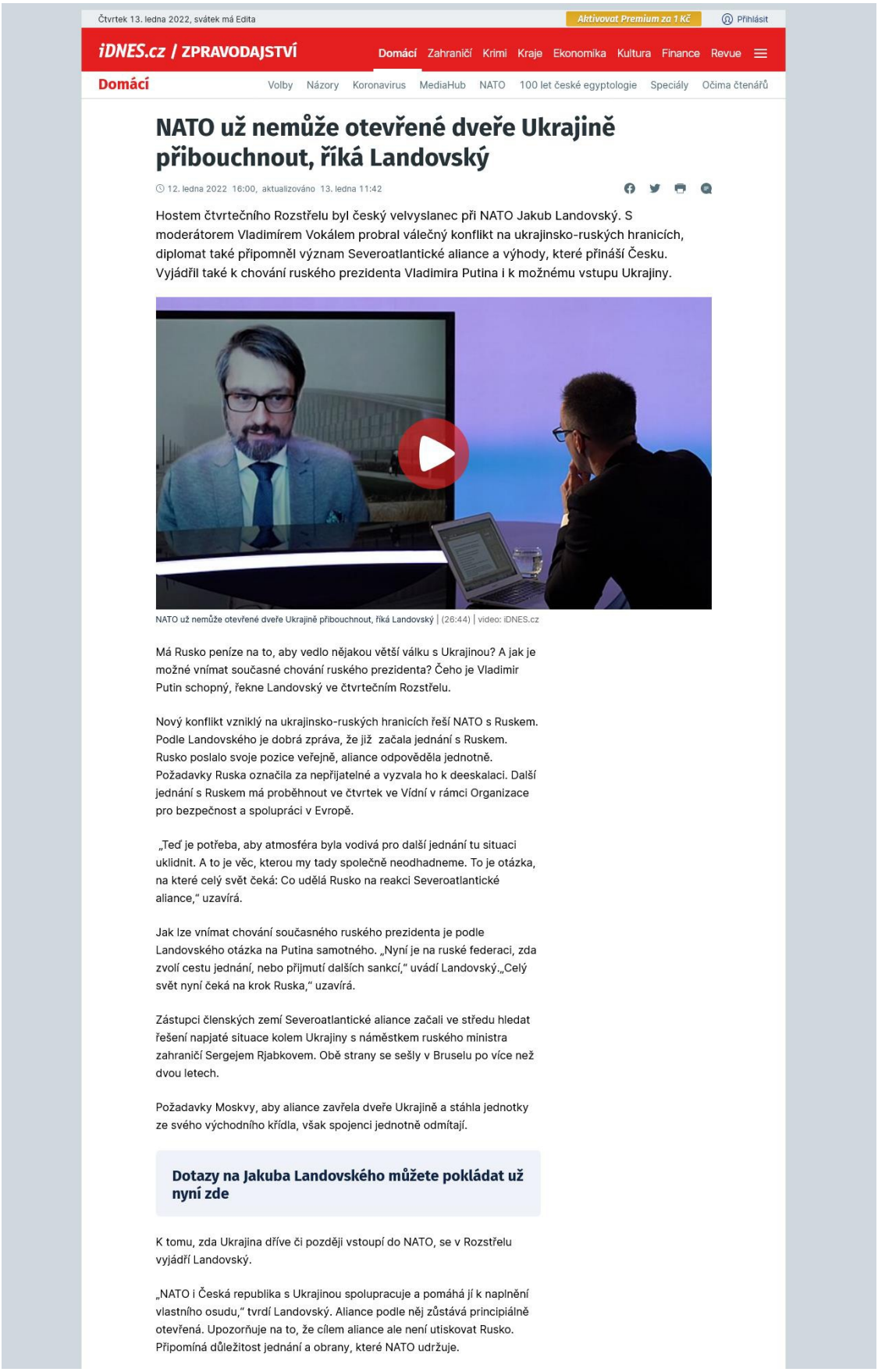

Čtvrtek 13. ledna 2022, svátek má Edita

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ | Domácí | Zahraničí | Krimi | Kraje | Ekonomika | Kultura | Finance | Revue

Domácí | Volby | Názory | Koronavirus | MediaHub | NATO | 100 let české egyptologie | Speciály | Očima čtenářů

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský

12. ledna 2022 16:00, aktualizováno 13. ledna 11:42

Hostem čtvrtečního Rozstřelu byl český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probral válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat také připomněl význam Severoatlantické aliance a výhody, které přináší Česku. Vyjádřil také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina i k možnému vstupu Ukrajiny.

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský | (26:44) | video: iDNES.cz

Má Rusko peníze na to, aby vedlo nějakou větší válku s Ukrajinou? A jak je možné vnímat současné chování ruského prezidenta? Čeho je Vladimir Putin schopný, řekne Landovský ve čtvrtečním Rozstřelu.

Nový konflikt vzniklý na ukrajinsko-ruských hranicích řeší NATO s Ruskem. Podle Landovského je dobrá zpráva, že již začala jednání s Ruskem. Rusko poslalo svoje pozice veřejně, aliance odpověděla jednotně. Požadavky Ruska označila za nepřijatelné a vyzvala ho k deeskalaci. Další jednání s Ruskem má proběhnout ve čtvrtek ve Vídni v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

„Teď je potřeba, aby atmosféra byla vodivá pro další jednání tu situaci uklidnit. A to je věc, kterou my tady společně neodhadneme. To je otázka, na které celý svět čeká: Co udělá Rusko na reakci Severoatlantické aliance," uzavírá.

Jak lze vnímat chování současného ruského prezidenta je podle Landovského otázka na Putina samotného. „Nyní je na ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo přijmutí dalších sankcí," uvádí Landovský.„Celý svět nyní čeká na krok Ruska," uzavírá.

Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

K tomu, zda Ukrajina dříve či později vstoupí do NATO, se v Rozstřelu vyjádří Landovský.

„NATO i Česká republika s Ukrajinou spolupracuje a pomáhá jí k naplnění vlastního osudu," tvrdí Landovský. Aliance podle něj zůstává principiálně otevřená. Upozorňuje na to, že cílem aliance ale není utiskovat Rusko. Připomíná důležitost jednání a obrany, které NATO udržuje.

Zpět

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 12:08, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za

Hostem čtvrtečního Rozstřelu byl český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probral válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat také připomněl význam Severoatlantické aliance a výhody, které přináší Česku. Vyjádřil také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina i k možnému vstupu Ukrajiny.

Má Rusko peníze na to, aby vedlo nějakou větší válku s Ukrajinou? A jak je možné vnímat současné chování ruského prezidenta? Čeho je Vladimir Putin schopný, řekne Landovský ve čtvrtečním Rozstřelu.

Nový konflikt vzniklý na ukrajinsko-ruských hranicích řeší NATO s Ruskem. Podle Landovského je dobrá zpráva, žejižzačala jednání s Ruskem. Rusko poslalo svoje pozice veřejně, aliance odpověděla jednotně. Požadavky Ruska označila za nepřijatelné a vyzvala ho k deeskalaci. Další jednání s Ruskem má proběhnout ve čtvrtek ve Vídní v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

„Teď je potřeba, aby atmosféra byla vodivá pro další jednání tu situaci uklidnit. A to je věc, kterou my tady společně neodhadneme. To je otázka, na které celý svět čeká: Co udělá Rusko na reakci Severoatlantické aliance," uzavírá.

Jak lze vnímat chování současného ruského prezidenta je podle Landovského otázka na Putina samotného. „Nyní je na ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo přijmutí dalších sankcí," uvádí Landovský.„Celý svět nyní čeká na krok Ruska," uzavírá.

Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

K tomu, zda Ukrajina dříve či později vstoupí do NATO, se v Rozstřelu vyjádří Landovský.

„NATO i Česká republika s Ukrajinou spolupracuje a pomáhá jí k naplnění vlastního osudu," tvrdí Landovský. Aliance podle něj zůstává principiálně otevřená. Upozorňuje na to, že cílem aliance ale není utiskovat Rusko. Připomíná důležitost jednání a obrany, které NATO udržuje.

Landovský také mluví o hybridní válce Ruska. „Když já teď řeknu, že se daná situace stala, tak Rusko okamžitě řekne, že situace se nestala," říká Landovský. Rusko ve značné míře čerpá identitu ze své vlastní historie, což je ale pouze její myšlenka. Velvyslanec připomíná vnímání českých dějin a společnou historii se Sovětským svazem.

Jestli vede hybridní válku Rusko i s Českem si Landovský myslí. Připomněl Vrbětickou kauzu, která vyústila ve vykázání českých vyslanců z Ruska.

„Státní suverenita ve vzdušném prostoru funguje tak, že můžete ztížit zjistitelnost letounů," říká v souvislosti se zásahy pohotovostních stíhačekněkterých ze spojenců, kteří v 370 případech operovali nad Evropou. V drtivé většině (290 startů) šlo o zásahy k ruským vojenským letounům, jejichž piloti porušovali pravidla.

„Měli bychom otevřít komunikační nabídky vůči Rusku, ale ctít přitom ruské invaze na Ukrajině v roce 2014," tvrdí Landovský.

Zároveň zhodnotí, jaký význam má v současné době Severoatlantická aliance a zda je členství v ní efektivní. Pan prezident Miloš Zeman ve svém vánočním poselství obvinil NATO ze zhoršení světové bezpečnosti, je podle Vás reálné z něčeho takového NATO coby obrannou alianci vinit?

„Je to jakýsi signál jednoty," komentuje Landovský zapojení nepočetného týmu příslušníků českých speciálních sil do cvičení Silver Sabre na Ukrajině. Mají se zapojit na přelomu února a března. S ukrajinskými elitními jednotkami budou procvičovat společné postupy, vyplývá ze schváleného plánu cvičení české armády v zahraničí.

Podle Landovského je NATO efektivní. Zdůrazňuje, že za dobu jejíhofungování na alianci nikdo nezaútočil. „Účel tak NATO plní," říká.

Landovský upozorňuje na to, abychom nepodceňovali území centrální Asie. „Zůstává zónou otřesů, střetávají se tam zájmy mnoha území a na jeho území eskaluje mnoho sporů," vysvětluje.

„V tuto chvíli je NATO organizací, která má globální dosah," shrnul Landovský. Význam aliance pro Českou republiku podle něj má v oblasti prosperity. „Je potřeba neoddělovat otázky ekonomiky od otázek bezpečnosti," říká. Bezpečnost považuje za zdroj prosperity.

Důležitost aliance připomněl také na kauze Vrbětice, kdy se k Česku přidaly další země v odsouzení Ruska.

PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl

jmenován náměstkem tehdejšího ministra obrany Martina Stropnického. Na resortu působil později i za Karly Šlechtové a Lubomíra Metnara.Od srpna roku 2019 se stal velvyslancem České republiky při NATO, ve funkci nahradil Jiřího Šedivého.Jeho otcem byl herec, dramatik a disident Pavel Landovský.

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)

Foto:
Hostem pořadu Rozstřel je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský
iDNES.cz

FotoGallery:
Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

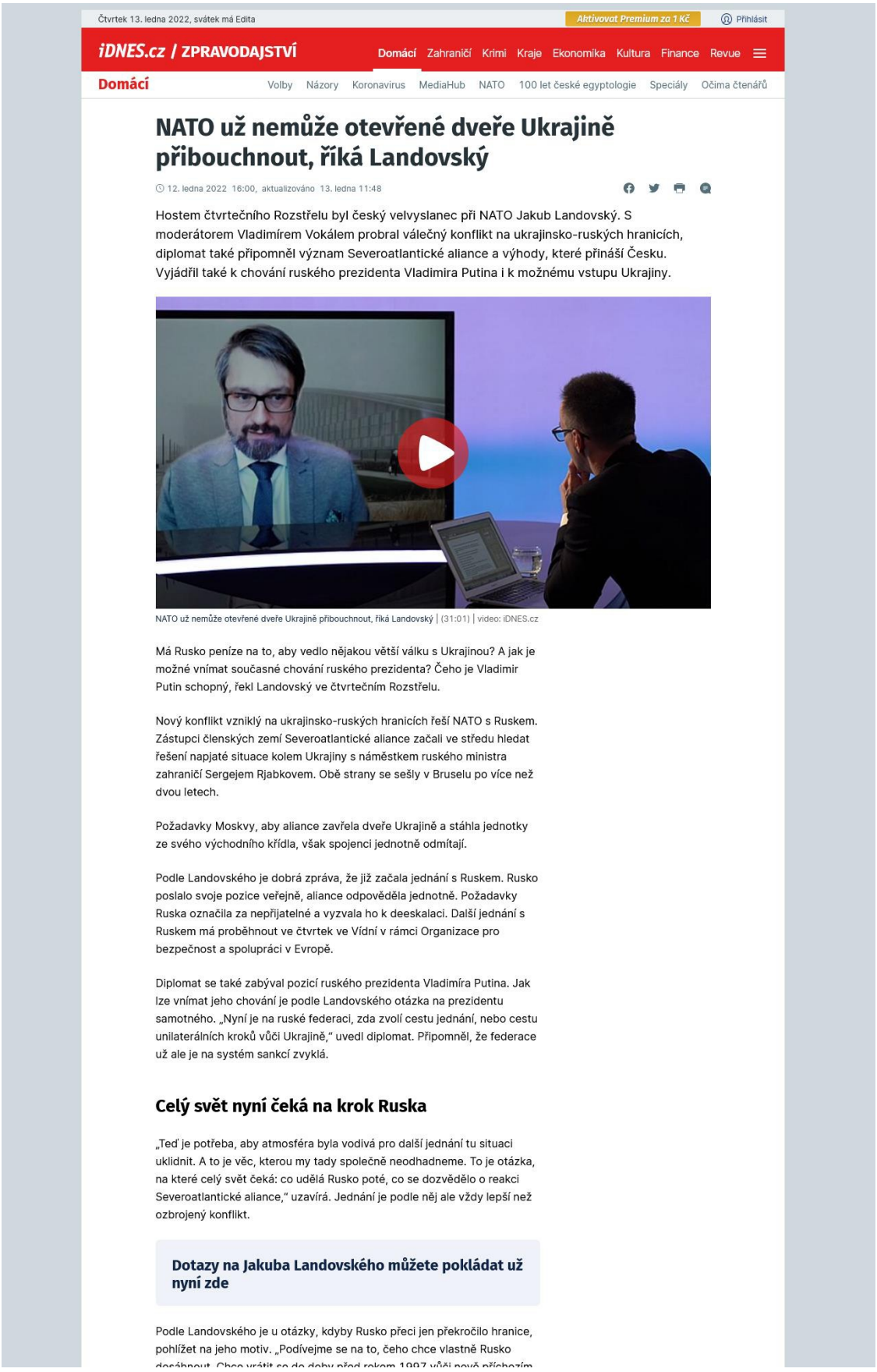

Čtvrtek 13. ledna 2022, svátek má Edita

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ | Domácí | Zahraničí | Krimi | Kraje | Ekonomika | Kultura | Finance | Revue

Domácí | Volby | Názory | Koronavirus | MediaHub | NATO | 100 let české egyptologie | Speciály | Očima čtenářů

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský

12. ledna 2022 16:00, aktualizováno 13. ledna 11:48

Hostem čtvrtečního Rozstřelu byl český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probral válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat také připomněl význam Severoatlantické aliance a výhody, které přináší Česku. Vyjádřil také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina i k možnému vstupu Ukrajiny.

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský | (31:01) | video: iDNES.cz

Má Rusko peníze na to, aby vedlo nějakou větší válku s Ukrajinou? A jak je možné vnímat současné chování ruského prezidenta? Čeho je Vladimir Putin schopný, řekl Landovský ve čtvrtečním Rozstřelu.

Nový konflikt vzniklý na ukrajinsko-ruských hranicích řeší NATO s Ruskem. Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají.

Podle Landovského je dobrá zpráva, že již začala jednání s Ruskem. Rusko poslalo svoje pozice veřejně, aliance odpověděla jednotně. Požadavky Ruska označila za nepřijatelné a vyzvala ho k deeskalaci. Další jednání s Ruskem má proběhnout ve čtvrtek ve Vídni v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Diplomat se také zabýval pozicí ruského prezidenta Vladimíra Putina. Jak lze vnímat jeho chování je podle Landovského otázka na prezidentu samotného. „Nyní je na ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo cestu unilaterálních kroků vůči Ukrajině," uvedl diplomat. Připomněl, že federace už ale je na systém sankcí zvyklá.

Celý svět nyní čeká na krok Ruska

„Teď je potřeba, aby atmosféra byla vodivá pro další jednání tu situaci uklidnit. A to je věc, kterou my tady společně neodhadneme. To je otázka, na které celý svět čeká: co udělá Rusko poté, co se dozvědělo o reakci Severoatlantické aliance," uzavírá. Jednání je podle něj ale vždy lepší než ozbrojený konflikt.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

Podle Landovského je u otázky, kdyby Rusko přeci jen překročilo hranice, pohlížet na jeho motiv. „Podívejme se na to, čeho chce vlastně Rusko dosáhnout. Chce vrátit se do doby před rokem 1997 vůči nově příchozím

Zpět

Opozice dává protahováním schůze najevo, že vládě půjde po krku, tvrdí odborník URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 12:52, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Opozice dává protahováním sněmovní schůze k vyslovení důvěry kabinetu Petra Fialy (ODS) najevo, že půjde vládě tvrdě po krku. Na dotaz ČTK to uvedl politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně má Česko silně improvizovanou parlamentní kulturu, což aktuální jednání potvrzuje.

Po rekordně dlouhém jednání se Sněmovna vrátí k žádosti vlády o vyslovení důvěry dnes večer. Poslanci začali bod projednávat ve středu ráno a schůzi přerušili dnes kolem 07:00. Po dnešní mimořádné schůzi k financování vládního hnutí Starostové a nezávislí (STAN) by se měli k dalšímu jednání dostat v 18:00. Kdy se bude o důvěře hlasovat, není známo. Na zasedání vystoupily s kritickými projevy desítky opozičních poslanců ANO a SPD. Pětikoalice složená z ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN důvěru díky své většině 108 hlasů pravděpodobně získá.
Kromě snahy být vidět v televizním přenosu schůze existuje podle Mlejnka další důvod, proč opozice jednání protahuje. Ví totiž, že kabinet důvěru získá, ale protahováním vysílá signál o své potenciální síle. "Signál vládě i voličům, že půjde vládě tvrdě po krku. Čemuž slouží i otevření kauzy financování hnutí STAN," uvedl. Považuje to za součást boje o přízeň voličů.
Hlasování o důvěře vyvolává velkou veřejnou a mediální pozornost, pro opozici jde o ideální příležitost být vidět, míní Kopeček. "Cena za tuto performanci v podobě noční debaty či únavného protahování jednání tak z hlediska opozice dává smysl. Přerušení schůze a vložení bodu o financování STAN (bez ohledu na jen nepřímý vztah k otázce důvěry vládě) dává smysl právě a jen z hlediska přitažení co největší pozornosti," poznamenal.
Česko má podle něj Parlament projevů, což v Evropě není nic výjimečného. "Vedle toho má Česko tradičně silně improvizovanou parlamentní kulturu. To, jak toto jednání probíhá, to naprosto potvrzuje," dodal Kopeček.

Opozice dává protahováním schůze najevo, že vládě půjde po krku, tvrdí odborník

13. ledna 2022, 12:18 — Autor: EuroZprávy.cz / ČTK

Opozice dává protahováním sněmovní schůze k vyslovení důvěry kabinetu Petra Fialy (ODS) najevo, že půjde vládě tvrdě po krku. Na dotaz ČTK to uvedl politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně má Česko silně improvizovanou parlamentní kulturu, což aktuální jednání potvrzuje.

Andrej Babiš
FOTO: Mikuláš Křepelka / INCORP images

Po rekordně dlouhém jednání se Sněmovna vrátí k žádosti vlády o vyslovení důvěry dnes večer. Poslanci začali bod projednávat ve středu ráno a schůzi přerušili dnes kolem 07:00. Po dnešní mimořádné schůzi k financování vládního hnutí Starostové a nezávislí (STAN) by se měli k dalšímu jednání dostat v 18:00. Kdy se bude o důvěře hlasovat, není známo. Na zasedání vystoupily s kritickými projevy desítky opozičních poslanců ANO a SPD. Pětikoalice složená z ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN důvěru díky své většině 108 hlasů pravděpodobně získá.

Kromě snahy být vidět v televizním přenosu schůze existuje podle Mlejnka další důvod, proč opozice jednání protahuje. Ví totiž, že kabinet důvěru získá, ale protahováním vysílá signál o své potenciální síle. "Signál vládě i voličům, že půjde vládě tvrdě po krku. Čemuž slouží i otevření kauzy financování hnutí STAN," uvedl. Považuje to za součást boje o přízeň voličů.

Hlasování o důvěře vyvolává velkou veřejnou a mediální pozornost, pro opozici jde o ideální příležitost být vidět, míní Kopeček. "Cena za tuto performanci v podobě noční debaty či únavného protahování jednání tak z hlediska opozice dává smysl. Přerušení schůze a vložení bodu o financování STAN (bez ohledu na jen nepřímý vztah k otázce důvěry vládě) dává smysl právě a jen z hlediska přitažení co největší pozornosti," poznamenal.

Česko má podle něj Parlament projevů, což v Evropě není nic výjimečného. "Vedle toho má Česko tradičně silně improvizovanou parlamentní kulturu. To, jak toto jednání probíhá, to naprosto potvrzuje," dodal Kopeček.

Témata: Poslanecká sněmovna | Vláda ČR | EuroZprávy.cz

PRÁVĚ SE DĚJE

Odvolací soud potvrdil Čechovi 20 let vězení za boje v řadách proruských...

S omikronem se potká každý, míní virolog. Na podzim se může vrátit

O Turówu chce ministryně Hubáčková jednat příští týden ve Varšavě

Senát se k zmrazení platů ústavních činitelů sejde ještě v lednu

Povinné testování ve firmách se bude týkat i některých žáků škol

Schillerová čeká, že večer se bude rychle hlasovat o důvěře

OECD vybídla Slovensko k vyšší naočkovanosti a k přípravě na stárnutí...

STAN by měl své financování vysvětlit i podle koaličních Pirátů

Vztahy s Ruskem jsou podle náměstka ministryně nejhorší od studené války

Kreml: Uvalení amerických sankcí na Putina by se rovnalo přerušení vztahů

Asociace: Restauratéři jsou v kritické situaci, státu hrozí žaloby

Do Prahy zavítal předseda Evropské rady Michel k jednání o předsednictví

Ivermektin. Lék, který pobláznil Čechy natolik, že jim hrozí i ...

Zavřít reklamu

Zpět

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 12:52, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za

Hostem čtvrtečního Rozstřelu byl český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probral válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat také připomněl význam Severoatlantické aliance a výhody, které přináší Česku. Vyjádřil také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina i k možnému vstupu Ukrajiny.

Má Rusko peníze na to, aby vedlo nějakou větší válku s Ukrajinou? A jak je možné vnímat současné chování ruského prezidenta? Čeho je Vladimir Putin schopný, řekl Landovský ve čtvrtečním Rozstřelu.

Nový konflikt vzniklý na ukrajinsko-ruských hranicích řeší NATO s Ruskem.Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají.

Podle Landovského je dobrá zpráva, žejiž začala jednání s Ruskem. Rusko poslalo svoje pozice veřejně, aliance odpověděla jednotně. Požadavky Ruska označila za nepřijatelné a vyzvala ho k deeskalaci. Další jednání s Ruskem má proběhnout ve čtvrtek ve Vídní v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Diplomat se také zabýval pozicí ruského prezidenta Vladimíra Putina. Jak lze vnímat jeho chování je podle Landovského otázka na prezidentu samotného. „Nyní je na ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo cestu unilaterálních kroků vůči Ukrajině," uvedl diplomat. Připomněl, že federace už ale je na systém sankcí zvyklá.Celý svět nyní čeká na krok Ruska

„Teď je potřeba, aby atmosféra byla vodivá pro další jednání tu situaci uklidnit. A to je věc, kterou my tady společně neodhadneme. To je otázka, na které celý svět čeká: co udělá Rusko poté, co se dozvědělo o reakci Severoatlantické aliance," uzavírá. Jednání je podle něj ale vždy lepší než ozbrojený konflikt.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

Podle Landovského je u otázky, kdyby Rusko přeci jen překročilo hranice, pohlížet na jeho motiv. „Podívejme se na to, čeho chce vlastně Rusko dosáhnout. Chce vrátit se do doby před rokem 1997 vůči nově příchozím členům aliance," vysvětluje. Země se chce podle něj zpátky svůj původní vliv. „Snaží se, aby měl právo veta nad chování Ukrajiny z hlediska jejího přístupu do Severoatlantické aliance," říká. Ukrajina a vstup do NATO

Landovský se v Rozstřelu věnoval i tomu, zda Ukrajina dříve či později vstoupí do NATO. Připomněl, že každý suverénní stát má právo si o své budoucnosti rozhodnout samostatně. „To se týká Ukrajiny na jedné straně a třiceti členských států na straně druhé," vysvětluje. O vstupu Ukrajiny do NATO záleží pouze na zmíněných dvou stranách.

„NATO i Česká republika s Ukrajinou spolupracuje včetně bezpečností oblasti a pomáhá jí k naplňování jejího vlastního osudu," tvrdí Landovský. Aliance podle něj zůstává principiálně otevřená svým členům.

Každá země, která do aliance vstoupila, musela podle Landovského udělat pro svou hodně a být kompatibilní s ostatními členy, než mohla vstoupit. Připomněl například Severní Makedonii, která čekala na vstup od roku 1993. Upozorňuje ale na to, že cílem aliance není utiskovat Rusko. Připomíná důležitost jednání a obrany, které NATO udržuje.Rusko a hybridní válka

Landovský také mluví o hybridní válce Ruska. Smyslem kroků je dosáhnout efektu, ale zároveň na daném činu popřít vlastní účast. „Když já teď řeknu, že se daná situace stala, tak Rusko okamžitě řekne, že situace se nestala," říká Landovský. Diplomat připomněl například sestřelení vlastní rakety, čímž Rusko ohrozilo své astronauty.

V Rozstřelu se Landovský zabýval také tím, jak číst současné Putinovo chování. Prezident v minulosti označil tehdejší rozpad Sovětského svazu za chybu. „Rusko ve značné míře čerpá svoji identitu a postoj k světu ze své vlastní historie, což je ale pouze jeho subjektivní pohled," říká. Připomíná, že pro Českou republiku byl rozpad Sovětského svazu naopak jednou z nejpozitivnější událostí minulého století.

Jestli vede hybridní válku Rusko i s Českem si Landovský myslí. Připomněl Vrbětickou kauzu, která vyústila ve vykázání českých vyslanců z Ruska.

„Státní suverenita ve vzdušném prostoru funguje tak, že můžete ztížit zjistitelnost letounů," říká v souvislosti se zásahy pohotovostních stíhačekněkterých ze spojenců, kteří v 370 případech operovali nad Evropou. V drtivé většině (290 startů) šlo o zásahy k ruským vojenským letounům, jejichž piloti porušovali pravidla.

„Měli bychom otevřít komunikační nabídky vůči Rusku, ale ctít přitom ruské invaze na Ukrajině v roce 2014," tvrdí Landovský.

Zároveň zhodnotí, jaký význam má v současné době Severoatlantická aliance a zda je členství v ní efektivní. Pan prezident Miloš Zeman ve svém vánočním poselství obvinil NATO ze zhoršení světové bezpečnosti, je podle Vás reálné z něčeho takového NATO coby obrannou alianci vinit?

„Je to jakýsi signál jednoty," komentuje Landovský zapojení nepočetného týmu příslušníků českých speciálních sil do cvičení Silver Sabre na Ukrajině. Mají se zapojit na přelomu února a března. S ukrajinskými elitními jednotkami budou procvičovat společné postupy, vyplývá ze schváleného plánu cvičení české armády v zahraničí.

Podle Landovského je NATO efektivní. Zdůrazňuje, že za dobu jejíhofungování na alianci nikdo nezaútočil. „Účel tak NATO plní," říká.

Landovský upozorňuje na to, abychom nepodceňovali území centrální Asie. „Zůstává zónou otřesů, střetávají se tam zájmy mnoha území a na jeho území eskaluje mnoho sporů," vysvětluje.

„V tuto chvíli je NATO organizací, která má globální dosah," shrnul Landovský. Význam aliance pro Českou republiku podle něj má v oblasti prosperity. „Je potřeba neoddělovat otázky ekonomiky od otázek bezpečnosti," říká. Bezpečnost považuje za zdroj prosperity.

Důležitost aliance připomněl také na kauze Vrbětice, kdy se k Česku přidaly další země v odsouzení Ruska.

PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího ministra obrany Martina Stropnického. Na resortu působil později i za Karly Šlechtové a Lubomíra Metnara.Od srpna roku 2019 se stal velvyslancem České republiky při NATO, ve funkci nahradil Jiřího Šedivého.Jeho otcem byl herec, dramatik a disident Pavel Landovský.

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)

Foto:
Hostem čtvrtečního Rozstřelu bude český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. (13. ledna 2022)
Michal Růžička, MAFRA

FotoGallery:
Hostem čtvrtečního Rozstřelu bude český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. (13. ledna 2022)
Michal Růžička, MAFRA

Hostem čtvrtečního Rozstřelu bude český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. (13. ledna 2022)
Michal Růžička, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský
iDNES.cz

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

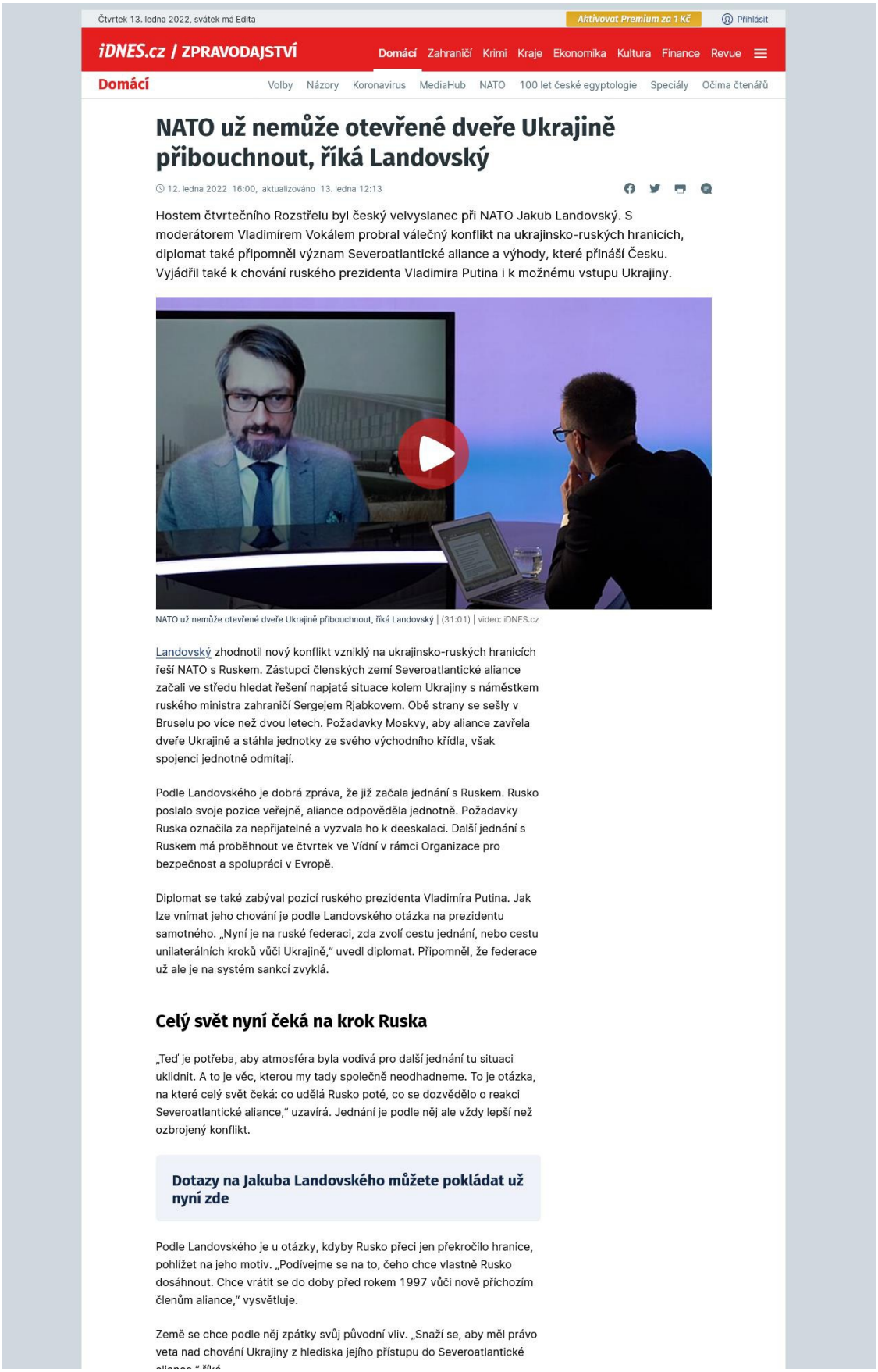

Čtvrtek 13. ledna 2022, svátek má Edita

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ | Domácí | Zahraničí | Krimi | Kraje | Ekonomika | Kultura | Finance | Revue

Domácí | Volby | Názory | Koronavirus | MediaHub | NATO | 100 let české egyptologie | Speciály | Očima čtenářů

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský

12. ledna 2022 16:00, aktualizováno 13. ledna 12:13

Hostem čtvrtečního Rozstřelu byl český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probral válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat také připomněl význam Severoatlantické aliance a výhody, které přináší Česku. Vyjádřil také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina i k možnému vstupu Ukrajiny.

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský | (31:01) | video: iDNES.cz

Landovský zhodnotil nový konflikt vzniklý na ukrajinsko-ruských hranicích řeší NATO s Ruskem. Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech. Požadavky Moskvy, aby aliance zavřela dveře Ukrajině a stáhla jednotky ze svého východního křídla, však spojenci jednotně odmítají.

Podle Landovského je dobrá zpráva, že již začala jednání s Ruskem. Rusko poslalo svoje pozice veřejně, aliance odpověděla jednotně. Požadavky Ruska označila za nepřijatelné a vyzvala ho k deeskalaci. Další jednání s Ruskem má proběhnout ve čtvrtek ve Vídní v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Diplomat se také zabýval pozicí ruského prezidenta Vladimíra Putina. Jak lze vnímat jeho chování je podle Landovského otázka na prezidentu samotného. „Nyní je na ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo cestu unilaterálních kroků vůči Ukrajině," uvedl diplomat. Připomněl, že federace už ale je na systém sankcí zvyklá.

Celý svět nyní čeká na krok Ruska

„Teď je potřeba, aby atmosféra byla vodivá pro další jednání tu situaci uklidnit. A to je věc, kterou my tady společně neodhadneme. To je otázka, na které celý svět čeká: co udělá Rusko poté, co se dozvědělo o reakci Severoatlantické aliance," uzavírá. Jednání je podle něj ale vždy lepší než ozbrojený konflikt.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

Podle Landovského je u otázky, kdyby Rusko přeci jen překročilo hranice, pohlížet na jeho motiv. „Podívejme se na to, čeho chce vlastně Rusko dosáhnout. Chce vrátit se do doby před rokem 1997 vůči nově příchozím členům aliance," vysvětluje.

Země se chce podle něj zpátky svůj původní vliv. „Snaží se, aby měl právo veta nad chování Ukrajiny z hlediska jejího přístupu do Severoatlantické

Zpět

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: mne, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 13:41, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc:

Ruské požadavky Moskvy, aby NATO zavřelo dveře Ukrajině a stáhlo jednotky ze svého východního křídla, spojenci jednotně odmítají, upozornil český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. Aliance vybízí Moskvu zároveň k deeskalaci napětí mezi oběma stranami.

Hostem čtvrtečního Rozstřelu byl český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. S moderátorem Vladimírem Vokálem probral válečný konflikt na ukrajinsko-ruských hranicích, diplomat také připomněl význam Severoatlantické aliance a výhody, které přináší Česku. Vyjádřil také k chování ruského prezidenta Vladimira Putina i k možnému vstupu Ukrajiny.

Landovský zhodnotil nový konflikt vzniklý na ukrajinsko-ruských hranicích řeší NATO s Ruskem.Zástupci členských zemí Severoatlantické aliance začali ve středu hledat řešení napjaté situace kolem Ukrajiny s náměstkem ruského ministra zahraničí Sergejem Rjabkovem. Obě strany se sešly v Bruselu po více než dvou letech.

Podle Landovského je dobrá zpráva, žejiž začala jednání s Ruskem. Rusko poslalo svoje pozice veřejně, aliance odpověděla jednotně. Další jednání s Ruskem má proběhnout ve čtvrtek ve Vídní v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Diplomat se také zabýval pozicí ruského prezidenta Vladimíra Putina. Jak lze vnímat jeho chování je podle Landovského otázka na prezidentu samotného. „Nyní je na Ruské federaci, zda zvolí cestu jednání, nebo cestu unilaterálních kroků vůči Ukrajině," uvedl diplomat. Připomněl, že federace už ale je na systém sankcí zvyklá.Video můžete zhlédnout na www.idnes.cz.Celý svět nyní čeká na krok Ruska

„Teď je potřeba, aby atmosféra byla vodivá pro další jednání tu situaci uklidnit. A to je věc, kterou my tady společně neodhadneme. To je otázka, na které celý svět čeká: co udělá Rusko poté, co se dozvědělo o reakci Severoatlantické aliance," uzavírá. Jednání je podle něj ale vždy lepší než ozbrojený konflikt.

Dotazy na Jakuba Landovského můžete pokládat už nyní zde

Podle Landovského je u otázky, kdyby Rusko přeci jen překročilo hranice, pohlížet na jeho motiv. „Podívejme se na to, čeho chce vlastně Rusko dosáhnout. Chce vrátit se do doby před rokem 1997 vůči nově příchozím členům aliance," vysvětluje.

Země se chce podle něj zpátky svůj původní vliv. „Snaží se, aby měl právo veta nad chování Ukrajiny z hlediska jejího přístupu do Severoatlantické aliance," říká. Ukrajina a vstup do NATO

Landovský se v Rozstřelu věnoval i tomu, zda Ukrajina dříve či později vstoupí do NATO. Připomněl, že každý suverénní stát má právo si o své budoucnosti rozhodnout samostatně. „To se týká Ukrajiny na jedné straně a třiceti členských států na straně druhé," vysvětluje. O vstupu Ukrajiny do NATO záleží pouze na zmíněných dvou stranách.

„NATO i Česká republika s Ukrajinou spolupracuje včetně bezpečností oblasti a pomáhá jí k naplňování jejího vlastního osudu," tvrdí Landovský. Aliance podle něj zůstává principiálně otevřená svým členům. Při zachování principů ale není možné, aby NATO otevřené dveře Ukrajině přibouchla.

Každá země, která do aliance vstoupila, musela podle Landovského udělat pro svou hodně a být kompatibilní s ostatními členy, než mohla vstoupit. Připomněl například Severní Makedonii, která čekala na vstup od roku 1993. Upozorňuje ale na to, že cílem aliance není utiskovat Rusko. Připomíná důležitost jednání a obrany, které NATO udržuje.Rusko a hybridní válka

Landovský také mluví o hybridní válce Ruska. Smyslem kroků je dosáhnout efektu, ale zároveň na daném činu popřít vlastní účast. „Když já teď řeknu, že se daná situace stala, tak Rusko okamžitě řekne, že situace se nestala," říká Landovský. Diplomat připomněl například sestřelení vlastní rakety, čímž Rusko ohrozilo své astronauty.

V souvislosti s Českem poukázal Landovský na Vrbětickou kauzu, která vyústila ve vykázání českých vyslanců z Ruska. V Rozstřelu se Landovský zabýval také tím, jak číst současné Putinovo chování. Prezident v minulosti označil tehdejší rozpad Sovětského svazu za chybu.

„Rusko ve značné míře čerpá svoji identitu a postoj k světu ze své vlastní historie, což je ale pouze jeho subjektivní pohled," říká. Připomíná, že pro Českou republiku byl rozpad Sovětského svazu naopak jednou z nejpozitivnější událostí minulého století.

V Rozstřelu se mluvilo i o zásazích pohotovostních stíhaček některých ze spojenců, kteří v 370 operovali nad Evropou. V drtivé většině případů (290 startů) šlo o zásahy k ruským vojenským letounům, jejichž piloti porušovali pravidla. „Státní suverenita ve vzdušném prostoru funguje tak, že můžete ve prospěch vojenských letů ztížit zjistitelnost letounů," říká.

Vojenské lety podle něj můžou letět bez takzvaných odpovídačů. Musí se pak sledovat reakce obou stran. V oblasti transparentnosti jednání vojenských sil vidí Landovský možnost debaty s Ruskem. „Měli bychom otevřít komunikační nabídky vůči Rusku v oblasti civilní i vojenské," tvrdí diplomat a dodává, že ve vojenské oblasti je přitom nutné ctít ruské invaze na Ukrajině v roce 2014.Jaký význam má Severoatlantická aliance

V Rozstřelu zhodnotil Landovská význam Severoatlantické aliance v současné době a zda je členství v ní efektivní. Otázku vyvolává vánoční poselství prezidenta Miloše Zemana, kde obvinil NATO ze zhoršení světové bezpečnosti. Landovský dokazuje efektivitu Severoatlantické aliance tím, že za dobu jejího fungování na ni nikdo nezaútočil. „Účel tak NATO plní," říká.

„V tuto chvíli je NATO organizací, která má globální dosah," shrnul Landovský. Význam aliance pro Českou republiku podle něj

má v oblasti prosperity. „Je potřeba neoddělovat otázky ekonomiky od otázek bezpečnosti," říká. Bezpečnost považuje za zdroj prosperity. Důležitost aliance připomněl také na kauze Vrbětice, kdy se k Česku přidaly další země v odsouzení Ruska.

PhDr. Mgr. Jakub Landovský, Ph.D. (45 let)Jakub Landovský je český advokát a politolog, od roku 2014 přednáší na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je členem České advokátní komory a Rady pro mezinárodní vztahy.V roce 2015 byl jmenován náměstkem tehdejšího ministra obrany Martina Stropnického. Na resortu působil později i za Karly Šlechtové a Lubomíra Metnara.Od srpna roku 2019 se stal velvyslancem České republiky při NATO, ve funkci nahradil Jiřího Šedivého.Jeho otcem byl herec, dramatik a disident Pavel Landovský.

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)

Foto:
Hostem čtvrtečního Rozstřelu bude český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. (13. ledna 2022)
Michal Růžička, MAFRA

FotoGallery:
Hostem čtvrtečního Rozstřelu bude český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. (13. ledna 2022)
Michal Růžička, MAFRA

Hostem čtvrtečního Rozstřelu bude český velvyslanec při NATO Jakub Landovský. (13. ledna 2022)
Michal Růžička, MAFRA

Hostem pořadu Rozstřel je český velvyslanec při NATO Jakub Landovský
iDNES.cz

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Stálý představitel České republiky při NATO Jakub Landovský (25. srpna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

Ukrajinské speciální síly
sof.mil.gov.ua

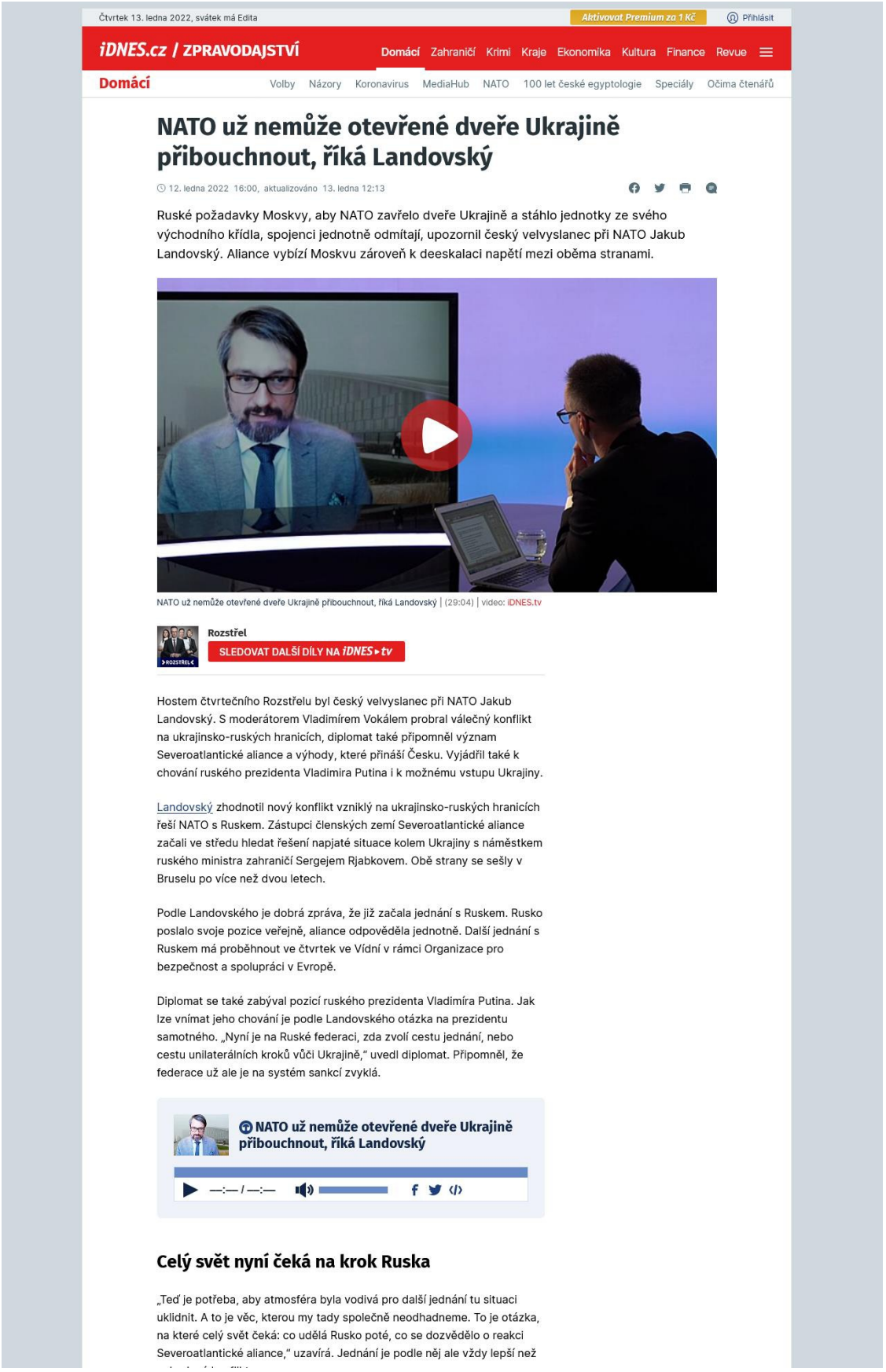

Zpět

Zeptali jsme se na vše. Schillerová čeká nyní rychlé hlasování o důvěře URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 13:59, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za

Místopředsedkyně Sněmovny Alena Schillerová očekává, že poslanci večer rychle přikročí k hlasování o důvěře vládě. Opoziční ANO se podle ní už zeptalo na vše, co chtělo. Protahování debat tak jako minulou noc tedy už nejspíš nehrozí.

Středeční jednání se protáhlo až do čtvrtečních sedmi hodin ráno, trvalo 22 hodin. Schůzi poslanci přerušili do čtvrteční 18. hodiny.

Při schůzi vystoupily dosud desítky opozičních poslanců ANO a SPD. Schillerová řekla, že na večerní pokračování jednání není žádný plán vystoupení. „Myslím, že jsme vystupovali a diskutovali přes 20 hodin a zeptali se na vše, co jsme chtěli. Ne vždy jsme dostali odpovědi," uvedla.

Schillerová očekává, že večer vystoupí premiér Fiala se závěrečnou řečí. „Uvidíme, jestli to vyvolá potřebu nějakých faktických poznámek. Ale žádný plán není. Osobně myslím, že bude ve velice krátké době přikročeno k hlasování," míní.

K vyslovení důvěry stačí hlasy nadpoloviční většiny přítomných poslanců na rozdíl od hlasování o nedůvěře, pro niž musí navrhovatelé získat nejméně 101 hlasů. Poslanci hlasují v těchto případech po jménech v pořadí od vylosovaného člena dolní komory. I přes zdravotní absence vláda velmi pravděpodobně důvěru získá. Ve dvousetčlenné Sněmovně má většinu 108 hlasů.

Sto osmý hlas zajistí i poslanec STAN Jan Farský, který měl původně odletět na osm měsíců na stáž do USA.

Podle politologa Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy dávala opozice protahováním sněmovní schůze najevo, že půjde vládě tvrdě po krku.

Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně má Česko silně improvizovanou parlamentní kulturu, což aktuální jednání potvrzuje.

Kromě snahy být vidět v televizním přenosu schůze existuje podle Mlejnka další důvod, proč opozice jednání protahovala. Ví totiž, že kabinet důvěru získá, ale protahováním vysílá signál o své potenciální síle. „Signál vládě i voličům, že půjde vládě tvrdě po krku. Čemuž slouží i otevření kauzy financování hnutí STAN," uvedl. Považuje to za součást boje o přízeň voličů.

Hlasování o důvěře vyvolává velkou veřejnou a mediální pozornost, pro opozici jde o ideální příležitost být vidět, míní Kopeček. „Cena za tuto performanci v podobě noční debaty či únavného protahování jednání tak z hlediska opozice dává smysl. Přerušení schůze a vložení bodu o financování STAN (bez ohledu na jen nepřímý vztah k otázce důvěry vládě) dává smysl právě a jen z hlediska přitažení co největší pozornosti," poznamenal.

Česko má podle něj Parlament projevů, což v Evropě není nic výjimečného. „Vedle toho má Česko tradičně silně improvizovanou parlamentní kulturu. To, jak toto jednání probíhá, to naprosto potvrzuje," dodal Kopeček.

Foto:
Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. Na snímku Alena Schillerová (ANO). (13. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

FotoGallery:
Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. Na snímku Alena Schillerová (ANO). (13. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. Na snímku Alena Schillerová (ANO). (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. Na snímku Alena Schillerová (ANO). (13. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. (13. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. (12. ledna 2022)
Jakub Stadler, MAFRA

Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. Na snímku Alena Schillerová (ANO). (12. ledna 2022)

Jakub Stadler, MAFRA

Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. Na snímku Alena Schillerová a Jaroslav Faltýnek (ANO). (12. ledna 2022)
Jakub Stadler, MAFRA

Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. Na snímku Alena Schillerová (ANO). (12. ledna 2022)
Jakub Stadler, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. Na snímku Alena Schillerová a Andrej Babiš (ANO). (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. Na snímku Alena Schillerová a Andrej Babiš (ANO). (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Hlasování o důvěře jeho vládě se uskuteční 95 dnů od říjnových voleb. Poslanecká sněmovna Praha. Na snímku Alena Schillerová a Andrej Babiš (ANO). (12. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

Zeptali jsme se na vše. Schillerová čeká nyní rychlé hlasování o důvěře

13. ledna 2022 12:39, aktualizováno 13:08

Místopředsedkyně Sněmovny Alena Schillerová očekává, že poslanci večer rychle přikročí k hlasování o důvěře vládě. Opoziční ANO se podle ní už zeptalo na vše, co chtělo. Protahování debat tak jako minulou noc tedy už nejspíš nehrozí.

Poslanci strávili kvůli hlasování o důvěře nové vládě Petra Fialy ve Sněmovně celou noc, přesto se k výsledku nedobrali. Únava poslanců a členů vlády je již znát. Na snímku Alena Schillerová (ANO). (13. ledna 2022) | foto: Petr Topič, MAFRA

Středeční jednání se protáhlo až do čtvrtečních sedmi hodin ráno, trvalo 22 hodin. Schůzi poslanci přerušili do čtvrteční 18. hodiny.

Při schůzi vystoupily dosud desítky opozičních poslanců ANO a SPD. Schillerová řekla, že na večerní pokračování jednání není žádný plán vystoupení. „Myslím, že jsme vystupovali a diskutovali přes 20 hodin a zeptali se na vše, co jsme chtěli. Ne vždy jsme dostali odpovědi," uvedla.

Schillerová očekává, že večer vystoupí premiér Fiala se závěrečnou řečí. „Uvidíme, jestli to vyvolá potřebu nějakých faktických poznámek. Ale žádný plán není. Osobně myslím, že bude ve velice krátké době přikročeno k hlasování," míní.

K vyslovení důvěry stačí hlasy nadpoloviční většiny přítomných poslanců na rozdíl od hlasování o nedůvěře, pro niž musí navrhovatelé získat nejméně 101 hlasů. Poslanci hlasují v těchto případech po jménech v pořadí od vylosovaného člena dolní komory. I přes zdravotní absence vláda velmi pravděpodobně důvěru získá. Ve dvousetčlenné Sněmovně má většinu 108 hlasů.

Sto osmý hlas zajistí i poslanec STAN Jan Farský, který měl původně odletět na osm měsíců na stáž do USA.

Podle politologa Josefa Mlejnka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy dávala opozice protahováním sněmovní schůze najevo, že půjde vládě tvrdě po krku.

Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně má Česko silně improvizovanou parlamentní kulturu, což aktuální jednání potvrzuje.

Zpět

Z bláta do louže. Kazachům by proti Rusům mohla pomoci jen Čína URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 13.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jolana Humpálová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.01.2022 18:13, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Checkpoint, Podcasty, Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Nepokoje v Kazachstánu, hrozící konflikt na Ukrajině i rozhovory a jednání o bezpečnosti. A společný jmenovatel? Rusko. „Rusové se pravděpodobně snaží posílit svou pozici u jednacích stolů," říká k událostem Michael Romancov.

Nepokoje v Kazachstánu, hrozící konflikt na Ukrajině i rozhovory a jednání o bezpečnosti. A společný jmenovatel? Rusko. „Rusové se pravděpodobně snaží posílit svou pozici u jednacích stolů," říká k událostem Michael Romancov.

Rusko vyslalo spolu se zeměmi Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti do Kazachstánu tisíce vojáků. Nový kazašský prezident Kasym Žomart Tokajev sice prohlásil, že se spojenečtí vojáci začnou ze země stahovat a odejdou do deseti dnů, lídr Kremlu Vladimir Putin ale řekl, že z Kazachstánu Rusko odejde ve chvíli, kdy „dokončí misi". Podle politického geografa Michaela Romancova z FSV UK by teoreticky ke stažení mělo dojít:

„Už v okamžiku, kdy tam tedy primárně Rusko šlo, říkalo, že je to dočasné. Což zejména v našem prostředí vzbuzuje asociace na ten takzvaný dočasný pobyt sovětských vojsk, jež by tu, kdyby se Sovětský svaz nerozpadl, pravděpodobně byla na věčné časy. Stahování vojáků z Kazachstánu by ale mělo v těchto dnech začít a zdá se, že na tom má zájem i Čína. A pokud to tak je, nejspíš půjde o zásadní důvod, proč se Rusové eventuálně stáhnou."

Šance vzdorovat potenciálnímu setrvání Ruska na kazašském území má tato středoasijská země ale jen omezené. „Rusko je mnohonásobně vojensky silnější, na rozdíl od Kazachstánu jde o stálého člena Rady bezpečnosti Organizace spojených národů. A je krajně nepravděpodobné, že by se kvůli Kazachstánu chtěl někdo pustit s Ruskem do křížku," podotýká Romancov.

„Nejslibnější by podle mě byla pro Kazachy možnost pokusit se vytlačit Rusy spoluprací s Čínou. Ale to by zase znamenalo vzrůst jejich závislosti na Číně. A upřímně řečeno: to je jako z bláta do louže," komentuje v Checkpointu odborník.

Rusko stojí o jednání se ZápademVelkou pozornost médií i mezinárodního společenství vzbudil přesun ruských vojenských jednotek i těžké techniky k hranicím s Ukrajinou. Načasování takového kroku přisuzuje Romancov ruské snaze posílit svou pozici u jednacích stolů:

„V těchto dnech sledujeme sérii jednání mezi Moskvou a Washingtonem D.C., respektive Moskvou na straně jedné, Severoatlantickou aliancí na straně druhé. Kdyby nedošlo k tak silné redislokaci ruských jednotek podél hranic Ukrajiny, kdyby Moskva tu krizovou situaci, již odstartovala v roce 2014, neeskalovala, nebyl by důvod pro jednání s Ruskem. A v Moskvě dospěli k tomu, že o jednání se Západem stojí."

Ve vzduchu nyní visí hrozba ozbrojeného střetu Ruska s Ukrajinou. A otázkou je, co by z něho Kreml měl. „Když Rusové před necelými osmi lety rozpoutali válku na východě Ukrajiny, s největší pravděpodobností si mysleli, že jim země spadne celá do klína. Podobně jako Krym. Zjistili ale, že je tam silný odpor a možná chvíli uvažovali o tom, že by odřízli Ukrajinu od moře, případně ten obsazený pás prodloužili až k další ruské separatistické enklávě, tedy k Podněstří v Moldávii," popisuje politický geograf.

Tyto plány se ale Rusům nepodařilo zrealizovat. „Pokud by se Rusko teď znovu pustilo do vojenské akce proti Ukrajině, můžeme jen spekulovat, zda by chtělo obsadit celou zemi. Nebo by se zarazilo někde na Dněpru, případně by se spokojilo s tím, co jsem již zmínil. A konkrétní cíle? Tím nejvýznamnějším je ten, že by se Putin stal v očích světa ještě drsnějším vůdcem než dosud," poznamenává v Checkpointu Michael Romancov.

V médiích rezonuje i hypotetický vstup Ukrajiny do NATO. Právě ze Severoatlantické aliance dělají Rusové podle experta z FSV UK „neuvěřitelného strašáka" – a to primárně pro své vlastní lidi. „Rusko do útoku na Ukrajinu nemělo žádné jednoznačné, srozumitelným způsobem definované vojenské důvody se NATO obávat. Aliance sice přijímala řadu nových zemí z oblasti střední a východní Evropy, což se Moskvě nelíbilo. Ale to, že byly státy do NATO přijaty, tehdy neznamenalo, že by na jejich území měly být spojenecké jednotky nebo strategicky umístěné jaderné zbraně. Z čehož Rusko oprávněně strach mít může," říká Romancov.

„Situace se začala měnit po ruském útoku na Ukrajinu, po anexi Krymu. NATO do Pobaltí vyslalo mezinárodní kontingent, kde působí i čeští vojáci. Zásadním způsobem se změnila bezpečnostní situace. Ale ten, kdo byl iniciátorem této kvalitativní změny, bylo Rusko. Nikoliv Severoatlantická aliance," připomíná v podcastu politický geograf.

Jak je to s pevným spojenectvím mezi západními zeměmi? Hrozí skutečně ozbrojený konflikt, nebo si Rusko a Západ poměřují svaly? A jaká je dynamika mezi Ruskem a Spojenými státy? Celý podcast Checkpoint si pusťte v přehrávači v úvodu článku. CheckpointO aktuálním světovém dění s Jolanou Humpálovou (@Jolana_H) a jejími kolegy ze zahraniční redakce. Poslouchejte každý čtvrtek na Podcasty.cz, na Seznam Zprávách a ve všech dalších podcastových aplikacích. Archiv všech dílů Checkpointu najdete tady, ostatní podcasty Seznam Zpráv zde. Svoje tipy, postřehy, nápady i připomínky nám posílejte na audio@sz.cz. O Checkpointu na sociálních sítích pište s hashtagem #CheckpointSZ.

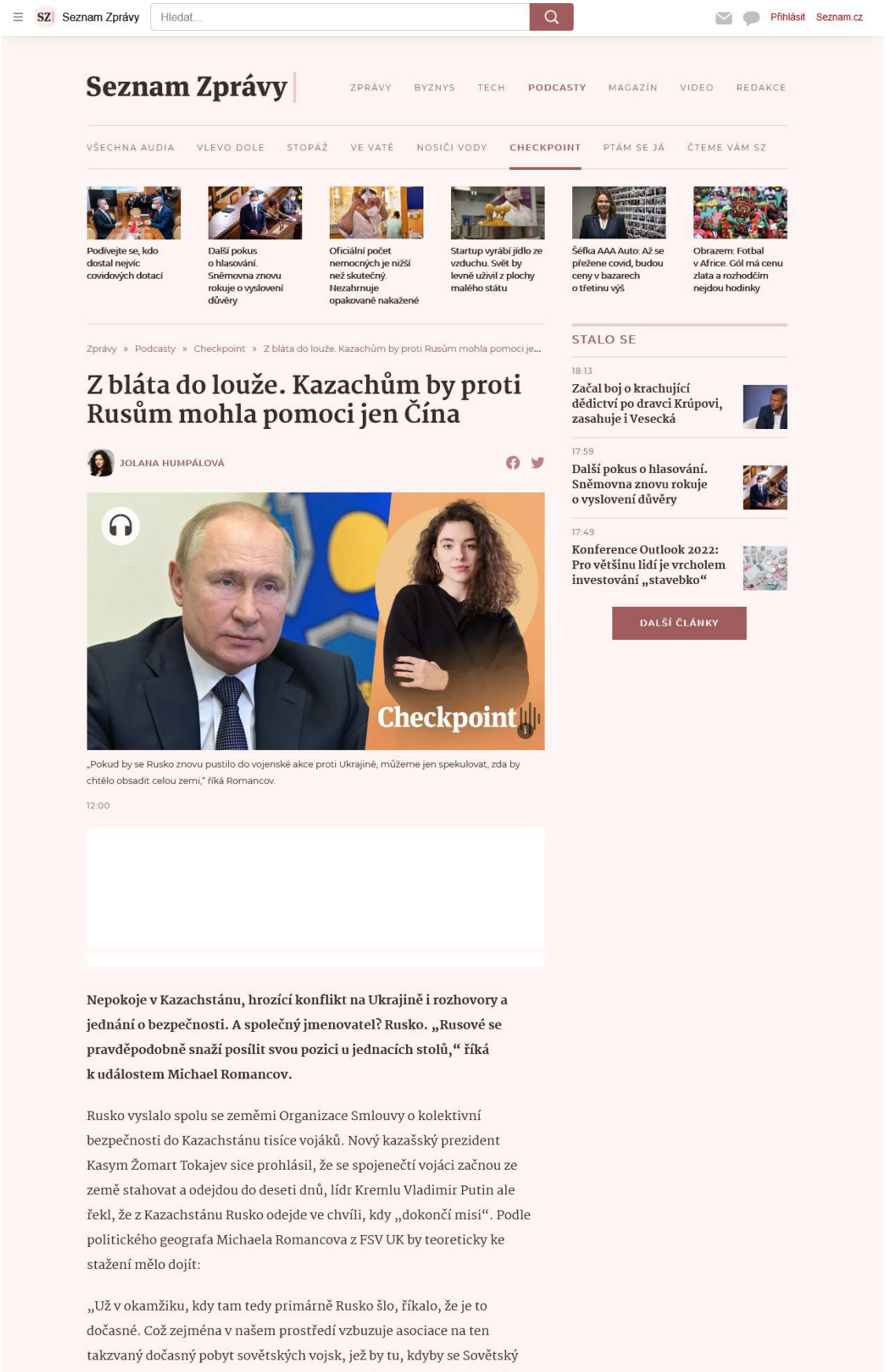

Nepokoje v Kazachstánu, hrozící konflikt na Ukrajině i rozhovory a jednání o bezpečnosti. A společný jmenovatel? Rusko. „Rusové se pravděpodobně snaží posílit svou pozici u jednacích stolů," říká k událostem Michael Romancov.

Rusko vyslalo spolu se zeměmi Organizace Smlouvy o kolektivní bezpečnosti do Kazachstánu tisíce vojáků. Nový kazašský prezident Kasym Žomart Tokajev sice prohlásil, že se spojenečtí vojáci začnou ze země stahovat a odejdou do deseti dnů, lídr Kremlu Vladimir Putin ale řekl, že z Kazachstánu Rusko odejde ve chvíli, kdy „dokončí misi". Podle politického geografa Michaela Romancova z FSV UK by teoreticky ke stažení mělo dojít:

„Už v okamžiku, kdy tam tedy primárně Rusko šlo, říkalo, že je to dočasné. Což zejména v našem prostředí vzbuzuje asociace na ten takzvaný dočasný pobyt sovětských vojsk, jež by tu, kdyby se Sovětský

Zpět

ROZHOVOR o krizi v Kazachstánu: Ruská intervence nebude zadarmo, očekává odborník Slavomír Horák URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.01.2022, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.01.2022 12:34, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

Činit paralelu mezi bouřlivými událostmi v Kazachstánu z posledních dní a protesty v Bělorusku či na Ukrajině je problematické, jelikož ztrácíme ze zřetele důležitá specifika, uvádí politický geograf Slavomír Horák v rozhovoru pro EuroZprávy.cz. Odborník na středoasijský region působící na Katedře ruských a východoevropských studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze v něm objasnil pozadí rozsáhlých protestů a násilností, které nechal kazašský režim tvrdě potlačit, a to i za vnější pomoci.

Jaké jsou kořeny současné vyhrocené situace v Kazachstánu? Jde o vyústění vnitřní situace po odchodu dlouholetého prezidenta Nursultana Nazarbajeva do formálního politického důchodu? Nazarbajev vládl zemi autoritářským způsobem dlouhých 29 let. Znamenal příchod jeho nástupce Kazyma-Žomarta Tokajeva v roce 2019 faktickou změnou?
Celá situace má několik rovin. Jedna je skutečná nespokojenost s ekonomickými podmínkami v zemi, ekonomickou stagnací a inflací za posledních několik let. Režim zkrátka již nezvládal plnit společenskou smlouvu s obyvatelstvem ve smyslu „vy nám nebudete mluvit do politiky a my vám zajistíme slušnou životní úroveň“ a zároveň sytit stále rostoucí apetit vládnoucí elity, především rodiny (v širokém smyslu) bývalého prezidenta Nazarbajeva.
Druhým důležitým momentem bylo předání vlády v roce 2019. Na jedné straně se první prezident Nazarbajev vzdal prezidentské pozice a určil sobě loajálního nástupce, na druhé straně si zachoval významnou pozici šéfa Bezpečnostní rady, která formálně a zejména neformálně mohla na prezidenta vyvíjet značný vliv. Vzniklo tak období dvojvládí, které pravděpodobně nevyhovovalo a byl to spíše nový prezident, který využil příležitosti k posílení svých ústavních a především faktických pravomocí.
Kazachstán dosud ležel mimo zájem tuzemských i hlavních světových médií. Česká veřejnost o zemi a tamních politických, sociálních a ekonomických poměrech nemá větší povědomí. Jak máme na Kazachstán nahlížet? Vykazuje ve srovnání s dalšími postsovětskými republikami ve středoasijském regionu výraznější specifika, na něž je současná situace vázaná?
Kazachstán je přes všechny své problémy nejvyspělejší zemí Střední Asie, ekonomicky srovnatelný s Ruskem. Jeho bohatství pochází sice z velké části z těžby nerostných surovin, nejen ropy či zemního plynu, ale také uranu, uhlí, železné rudy a celé řady dalších prvků, přesto se jedná z hospodářského hlediska o druhou nejvýznamnější zemí postsovětského prostoru. Stát si mohl dovolit poměrně štědře dotovat nejrůznější rozvojové programy, investovat do megalomanského projektu hlavního města, politického, ale třeba i sportovního PR. Vzpomeňme na cyklistickou stáj Astana, konání zimních asijských olympijských her, kandidaturu na olympijské hry v roce 2022, ale také na předsednictví OBSE v roce 2010 či organizaci úspěšného EXPA 2017. Tyto a další akce měnily obraz Kazachstánu z čistě těžební země v jakéhosi rozvinutého „středoasijského tygra“ a tato pověst do země přitahovala obchodníky, investice a služby. Jedná se o zemi s poměrně vysokou digitalizací státní správy či veřejného života, například placení daní pomocí jednoduchého formulace na internetu je dávno běžnou věcí.
Na druhé straně Kazachstán sdílel s ostatními zeměmi v regionu silné korupční a nepotistické prostředí. Nicméně stále ještě zůstávalo dost pro běžné občany, kteří mohli pozorovat rozdíl v životní úrovni s okolními zeměmi. Přesto byly a jsou patrné rozdíly mezi hlavními ekonomickými centry v Almaty a Astaně (dnes stále ještě oficiálně s názvem Nur-Sultan) a venkovem. Tento rozdíl se v posledních letech nadále prohluboval a stal se jedním z hlavních důvodů rostoucí nespokojenosti, jež vyústila v nedávné události.
Jak byste tedy charakterizoval nepokoje v Kazachstánu? Jde primárně o spíše spontánní sociální bouře, nebo mají vyprofilovanější politické cíle?
I v tomto ohledu je skutečnost mnohovrstvá. Prvotní příčinou skutečně byla nespokojenost ekonomickými poměry, jejichž poslední rozbuškou se stala liberalizace cen zkapalněného zemního plynu. Namísto volného trhu s touto komoditou však v Kazachstánu existoval svým způsobem oligopol, takže poskytovatelé pod záminkou přechodu na volných trh zvýšili ceny. Tyto protesty se projevily mimo velká města, kde bylo obyvatelstvo touto změnou postiženo nejvíce. Jejich obyvatelé se také stahovali k vyjádření svých protestů do Almaty. Na tuto vrstvu se přidali někteří opoziční, lidsko-právní a jiní aktivisté, kteří do ekonomické nespokojenosti vmísili politické požadavky na změnu, respektive liberalizaci systému. A konečně další a v rámci událostí nakonec nejmenší, avšak nejviditelnější, nejvíce radikální a v průběhu událostí ozbrojená složka, jejíž část využila chaosu ke svému obohacení. A nakonec ještě pravděpodobně jedná část této ozbrojené vrstvy, která zřejmě vycházela z kriminálně-mafiánského podhoubí a která stála za nejvíce organizovanými skupinami lidí. Kdo konkrétně stál za těmito strukturami, prozatím nevíme. Hovoří se, mimo jiné, i o lidech ze širšího okruhu bývalého prezidenta Nazarbajeva, což samozřejmě nemusí znamenat, že v tom byl zapojen i sám bývalý prezident země.
V médiích se objevily tendence zasazovat dění v Kazachstánu do stejného rámce jako politické protesty proti současnému autoritářskému režimu v Bělorusku, nebo jej dokonce srovnávat s nepokoji na Ukrajině před rokem 2014. Vidíte určitou paralelu, nebo je kontext zcela odlišný?
Osobně jsem proti vyvolávání jakýchkoliv srovnávání se situací jinde. Ano, obecně se dá říci, že ruská zahraniční politika uvažuje v geopolitických intencích a má svou zájmovou sféru, kam spadá Ukrajina, Bělorusko i Kazachstán, stejně jako další státy bývalého Sovětského svazu a do určité míry i státy bývalého sovětského bloku. Můžeme také zasadit události do kontextu tzv. barevných revolucí na postsovětském prostoru typu Gruzie 2003, Ukrajina 2004-2005 a 2013-2014, Kyrgyzstán roku 2005 atd.
Netvrdím, že zde jeden nebo druhý scénář, tedy ruská intervence, respektive revoluce, nemohl proběhnout. To však neznamená, že lze všechny tyto situace porovnávat. V Bělorusku byly demonstrace v roce 2020, stejně jako v dalších výše uvedených zemích, reakcí na volby a Rusko zde působilo spíše skrytě, nikoliv otevřenou vojenskou přítomností, i když prezident Lukašenko protesty prozatím ustál stejně jako stávající kazachstánský prezident. Ukrajina se zcela odchýlila od proruské orientace, což samozřejmě nutí Rusko k jiným krokům. Kazachstán je naopak klíčovým partnerem ve Střední Asii, nicméně zároveň otevřeně požádal o pomoc partnerské a spojenecké státy - což například běloruský prezident neudělal - a zároveň se mu podařilo protesty převést z hlediska režimu nebezpečné sociálně-ekonomické a politické roviny do roviny bezpečnostní a protiteroristické.
Z těchto a mnoha dalších důvodů jsou jakékoliv paralely s jinými oblastmi problematické, naopak nám spíše zabraňují vidět specifika konkrétní situace, v konkrétním čase a na konkrétním místě.
Hodně se diskutuje o roli Ruska při řešení současné situace. Jak ji chápat? Je Moskva hybatelem dění, nebo víceméně jen bezprostředně reaguje na vývoj v Kazachstánu?
Soudě podle reakcí Ruska se dá spíše očekávat, že to byla reakce na události, s jejichž násilným rozsahem nikdo nepočítal. Ani v Kazachstánu, ani v Rusku ani nikde jinde. Nicméně v zájmu zachování stability v ruské zájmové sféře došlo k pravděpodobně vůbec nejrychlejší reakci v historii Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti (ODKB), kterou prezident Tokajev požádal o pomoc. I to svědčí o tom, jaký význam je Kazachstánu přikládán. Dá se předpokládat, že tato pomoc nebude zcela zdarma a bude spojena s celou řadou ústupků ze strany Kazachstánu vůči Rusku. Nemusí se jednat zrovna o zavedení ruštiny jako oficiálního jazyka v zemi či ustanovení autonomie v severním, z velké části ruskojazyčném Kazachstánu, jak jsme z některých úst v Rusku slyšeli v posledních dnech. Nicméně může to být tlak na silnější integraci Ruska, Běloruska a

Kazachstánu, které si jsou ekonomicky nejblíže z celého prostoru. Uvažuje se rovněž o větší zahraničně-politické orientaci na Rusko, kdy bude Kazachstán nucen do určité míry opustit svou dosavadní pozici multivektorovosti a určitého integrátora asijského či euroasijského prostoru s dobrými vztahy se všemi hráči od Evropy a USA až po Čínu či Indii. V této souvislosti lze očekávat i pokles důvěry investorů v zemi, která se dosud z ekonomického hlediska jevila jako progresivní, stabilní a otevřená pro investice. A to i přesto, že se podařilo situaci normalizovat poměrně rychle.
Pokud jde o přítomnost vojsk, potom jsme v posledních dnech pozorovali velmi intenzivní letecký most mezi Ruskem a Kazachstánem, přestože bylo oficiálně deklarováno, že v zemi bude pouze několik tisíc vojáků ODKB. Oficiálně bude sice v nejbližších dnech zahájeno jejich stahování, nicméně je otázkou, zda vojenský materiál, který byl tak draze v posledních dnech převezen z Ruska, bude zase za podobné peníze odvezen zpět. A když na místě zůstane, což je pravděpodobné, potom se zase nabízí otázka, kdo jej bude využívat. Očekávám tedy nějakou formu trvalejší přítomnosti ruských vojsk na kazachstánském území, především na strategických místech. Těmi jsou pro Rusko především obě hlavní ekonomická centra, kde může zůstat protestní potenciál, a také kosmodrom Bajkonur či jiná vojenská zařízení.
Dokážu si představit, že značná část tuzemské veřejnosti slyšela o existenci zmíněné Organizace smlouvy o kolektivní bezpečnosti v souvislosti se vstupem cizích vojenských jednotek do Kazachstánu vůbec poprvé. Můžete přiblížit o jakou alianci se jedná a zda její formální ustanovení umožňují vyslání sil na území spojenecké země k řešení vnitřní krize?
Organizace je jistým pohrobkem Dohody o kolektivní bezpečnosti podepsané ještě po rozpadu Sovětského svazu a vzniku Společenství nezávislých států v Taškentu v roce 1992. Mělo se jednat o zachování společné obrany bývalých sovětských republik, udržení některých vojenských zařízení, zachování vzájemné kompatibility a norem pro vojenskou techniku. V rámci smlouvy se předpokládalo například zachování společné protivzdušné a protiraketové obrany, v bývalých sovětských republikách zůstala některá strategická zařízení, jež nové státy nevyužily, ale nadále se hodily Rusku apod. Jednalo se i o dodávky vojenské techniky, opět zejména z Ruska do nově nezávislých států. Postupně se tato organizace zmenšila, když několik států z původních dohod vystoupilo, a transformovala v organizaci, která se stala bezpečnostním nástrojem ruského vlivu v regionu, přinejmenším v členských státech, kterými v současnosti jsou Rusko, Bělorusko, Kazachstán, Kyrgyzstán, Tádžikistán a Arménie.
Jedním z článků, který byl v reálu poprvé aplikován v posledních dnech, je i vzájemná pomoc v případě vnějšího napadení. Obraz napadení zvnějšku prezident Tokajev ventiloval prohlášením o zahraničních bojovnících, jež se sice nepotvrdilo, ale na jeho základě bylo možné přesun spojeneckých vojsk ospravedlnit. Nehovoří se sice o vnitřním napadení, nicméně není asi důvod, proč by jeden stát ODKB o takový krok nemohl požádat, tím spíše ústy všeobecně uznávaného nejvyššího představitele takové země. Učinil tak bez odezvy v roce 2010 Kyrgyzstán v době nepokojů na jihu země, částečně založených na mezietnickém základu, kdy skupiny radikálně naladěné kyrgyzské mládeže a jiných, často náhodně organizovaných kyrgyzských skupin napadaly příslušníky mnohačetné uzbecké komunity v oblasti.
Se druhou takovou žádosti o pomoc mohla přijít v roce 2020, respektive i v následujících měsících Arménie v době války v Karabachu. Ta se nicméně odehrávala mimo oficiálně uznané území Arménie, tedy členského státu, a tak Rusko dalo zcela jasně najevo, že ustanovení organizace se na tento případ vztahovat nebude a ruské mírotvorné síly v Náhorním Karabachu jsou zde dislokované na základě arménské-ázerbájdžánsko-ruského memoranda z listopadu 2020. A přestože v následujících měsících ázerbájdžánská vojska prokazatelně několikrát překročila oficiálně uznávané arménské hranice - jakkoliv se jednalo spíše o provokace -, žádost o pomoc v rámci ODKB ze strany Jerevanu odeslána nebyla. Je paradoxem, že právě Arménie je v současnosti na základě rotačního principu předsedající zemí organizace a tamější premiér Nikol Pašinjan přijímal oficiálně žádost kazachstánského prezident a potvrdil jí. V Arménii jsou z toho také velmi bouřlivé diskuse.
Zmínil jste i zprávy o prohlášeních z ruské strany, že by v budoucnu mohlo dojít k opětovnému spojení Ruska a Kazachstánu v nějaké formě společného státního útvaru. Rozruch vzbudil v tomto směru především Sultan Chamzajev, poslanec kremelské strany Jednotné Rusko. Na sociálních sítích psal o možném referendu v Kazachstánu, které by se otázkou zabývalo. Jde o extrémní, izolované výstřelky, nebo tyto úvahy mohou skutečně rezonovat i ve vyšších patrech ruského politického vedení?
Jak jsem již uvedl, toto a podobná prohlášení bych viděl spíše jako osobní výstřelky jednotlivých poslanců ruské Dumy, jež sama o sobě v ruském prezidentském systému příliš neznamená. Představte si, že budete soudit českou politiku podle výroků Tomia Okamury či v německou podle poslanců Alternativy pro Německo. Dokud bude v Kazachstánu režim loajální vůči Moskvě a nebude hledět na prioritně na jiné zahraničně politické vektory, nemá Rusko důvod jakkoliv destabilizovat situaci v zemi referendem či jinými kroky, jež by mohly vzbudit vášně, protesty, demonstrace či jakkoliv jinak rozdělovat společnost. Pokud se podíváme na již zmíněné Bělorusko, potom se tam integrace nedaří již 25 let a Rusko je spokojeno s běloruským prezidentem do značné míry závislým na Rusku.
Jaké budou podle Vás důsledky nepokojů v Kazachstánu a jejich krvavého potlačení, a to z tamního vnitropolitického i mezinárodního hlediska?
Z kazachstánského hlediska se zatím zdá, že by mělo dojít k posílení moci prezident Tokajeva, i když je jasné, že ve státním aparátu i v ekonomice Kazachstánu zůstává řada lidí, kteří svou kariéru založili na loajalitě k bývalému prezidentovi Nazarbajevovi a mohou i nadále být pro Tokajeva problémem. Na druhou stranu, pokud prezident Tokajev dokáže ovládnout hlavní ekonomické a bezpečnostní síly v zemi - což se, zdá se, zatím daří -, potom může loajalita hlavní části kazachstánské elity přejít definitivně na nového prezidenta. Bývalý prezident Nazarbajev, o němž dodnes nevíme, kde se nachází a co dělá, pravděpodobně ztratí zbytek vlivu v zemi a bude otázka, jaké pole působnosti mu nový prezident bude ochoten vyhradit; zda jej ponechá dožít v zemi či zda odejde do exilu, ať již v Rusku, Spojených arabských emirátech, západní Evropě či jinde. Každopádně jeho rodina stěhuje z Kazachstánu hlavní část svého kapitálu a počítá se, že bude své vyvezené bohatství užívat v zahraničí.
Lze očekávat i určitou transformaci politického systému, avšak je otázka, zda směrem k umírněné liberalizaci nebo spíše k utužení režimu kontroly nad občany. Aby zabránil dalšímu násilí, bude muset prezident Tokajev uspokojit i určité původní požadavky protestujících. Momentálně byl celý problém odsunut opětovnou regulací cen některých produktů, nicméně není to rozhodně dlouhodobá strategie. I v tomto případě může být použita určitá ekonomická liberalizace bez demontáže autoritářského režimu a loajality vůči Rusku. Předpokládá to však přinejmenším určitou loajalitu kazachstánské oligarchie se dělit o své majetky, což prezident předvedl před několika dny, kdy založil speciální fond, kam by oligarchové měli odvádět část svých příjmů pravděpodobně výměnou za garance pro svůj byznys.
Z mezinárodního hlediska již bylo řečeno, že mnohem větší roli v zahraničněpolitické orientaci bude hrát Moskva a také Čína, pro níž je Kazachstán rovněž klíčovým partnerem v regionu. Minoritními partnery v tomto směru se mohou stát takové státy jako Indie či Turecko. Naopak zcela určitě poklesne orientace Kazachstánu na Západ, byť dodávky ropy a jiných surovin ze země do Evropy pravděpodobně zůstanou zachovány. Politický vliv, byť doposud nevelký, se však definitivně přemístí jinam.

ROZHOVOR o krizi v Kazachstánu: Ruská intervence nebude zadarmo, očekává odborník Slavomír Horák

14. ledna 2022, 12:00 — Autor: Matěj Bílý / EuroZprávy.cz

Činit paralelu mezi bouřlivými událostmi v Kazachstánu z posledních dní a protesty v Bělorusku či na Ukrajině je problematické, jelikož ztrácíme ze zřetele důležitá specifika, uvádí politický geograf Slavomír Horák v rozhovoru pro EuroZprávy.cz. Odborník na středoasijský region působící na Katedře ruských a východoevropských studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze v něm objasnil pozadí rozsáhlých protestů a násilnosti, které nechal kazašský režim tvrdě potlačit, a to i za vnější pomoci.

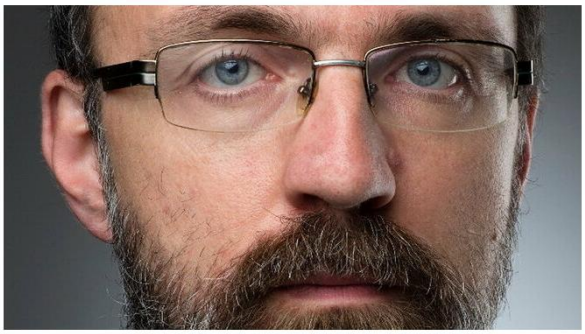

Slavomír Horák
FOTO: slavomirhorak.net

Jaké jsou kořeny současné vyhrocené situace v Kazachstánu? Jde o vyústění vnitřní situace po odchodu dlouholetého prezidenta Nursultana Nazarbajeva do formálního politického důchodu? Nazarbajev vládl zemi autoritářským způsobem dlouhých 29 let. Znamenal příchod jeho nástupce Kazyma-Žomarta Tokajeva v roce 2019 faktickou změnou?

Celá situace má několik rovin. Jedna je skutečná nespokojenost s ekonomickými podmínkami v zemi, ekonomickou stagnací a inflací za posledních několik let. Režim zkrátka již nezvládal plnit společenskou smlouvu s obyvatelstvem ve smyslu „vy nám nebudete mluvit do politiky a my vám zajistíme slušnou životní úroveň" a zároveň sytit stále rostoucí apetit vládnoucí elity, především rodiny (v širokém smyslu) bývalého prezidenta Nazarbajeva.

Druhým důležitým momentem bylo předání vlády v roce 2019. Na jedné straně se první prezident Nazarbajev vzdal prezidentské pozice a určil sobě loajálního nástupce, na druhé straně si zachoval významnou pozici šéfa Bezpečnostní rady, která formálně a zejména neformálně mohla na prezidenta vyvíjet značný vliv. Vzniklo tak období dvojvládí, které pravděpodobně nevyhovovalo a byl to spíše nový prezident, který využil příležitosti k posílení svých ústavních a především faktických pravomocí.

Kazachstán dosud ležel mimo zájem tuzemských i hlavních světových médií. Česká veřejnost o zemi a tamních politických, sociálních a ekonomických poměrech nemá větší povědomí. Jak máme na Kazachstán nahlížet? Vykazuje ve srovnání s dalšími postsovětskými republikami ve středoasijském regionu výraznější specifika, na něž je současná situace vázaná?

Kazachstán je přes všechny své problémy nejvyspělejší zemí Střední Asie, ekonomicky srovnatelný s Ruskem. Jeho bohatství pochází sice z velké části z těžby ne, nejen ropy či

Zavřít reklamu

PRÁVĚ SE DĚJE

Stát chce do dobíječek pro elektromobily za šest let dát 5,5 miliardy

Firmy budou hlásit pozitivní testy přes web, mohou hned vystavit i…

Djoković přišel o australská víza, Australian Open nejspíš hrát nebude

Německá ekonomika se loni vrátila k růstu, HDP se zvýšil o 2,7 procenta

Farský předá dočasně agendu prvního místopředsedy STAN

Švédská premiérka Anderssonová se nakazila koronavirem

Fakultní nemocnice Brno odhalila další stovku případů omikronu

V Pekingu kvůli olympiádě omezí dopravu nákladních vozidel

Polsko požádalo EK, aby na něm nerymáhala pokuty za porušování…

Dušek: Počet opakovaných nákaz covidem-19 roste a bude se zvyšovat

Míra inflace v Maďarsku v prosinci zůstala nejvyšší za posledních 14 let

Poslanci dnes budou volit zbývajícího místopředsedu Sněmovny

Zpět

Místo dodávek tepla a energií ponožky?

TV, Datum: 14.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 16, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.01.2022 22:37, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 455 766,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Martin POUVA, moderátor
Jedna z největších energetických společností ve Velké Británii se postarala o pořádný rozruch.

Kristina KLOUBKOVÁ, moderátorka
V době, kdy se ceny elektřiny a zemního plynu v Evropě dramaticky zvyšují, se energetický gigant rozhodl svým zákazníkům jako dárek poslat ponožky.

Martin POUVA, moderátor
A to prý proto, aby se klienti, kteří nemají peníze na zaplacení účtů, alespoň zahřáli.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka
"Je vám zima a nemáte peníze na rostoucí účty za energie? Nevadí, vezměte si naše ponožky." Tak by se v krátkosti dala shrnout reklamní kampaň jedné z největších energetických firem na britském trhu.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, FSV UK
Poslání ponožek jako dárky spotřebitelům je naprostý přešlap.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka
Nešťastný reklamní tah Brity pobouřil. Ceny energií jsou momentálně velmi vysoké a do dubna by se měly zvýšit až o 50 %. Řada domácností proto musí řešit každodenní dilema, jestli si koupí jídlo nebo se raději zahřejí.

příspěvek na Twitteru
Moje stará teta, která je závislá na sociální podpoře, právě dostala od svého dodavatele energií tenhle ubohý balíček. Styďte se.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka
Zákazníci rovněž poukazují na to, že společnost mohla peníze vydané nad 30 000 párů ponožek investovat mnohem lépe.

E.ON Next, příspěvek na Twitteru
Rádi bychom řekli, že nás ohromně mrzí, jak se někteří lidé kvůli nám cítí.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka
Společnost prý chtěla tímto reklamním tahem pomoci planetě a snížit uhlíkovou stopu. Lidé s ponožkami by přece topili méně a šetřili tak životní prostředí.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a PR, FSV UK
Říkají, že jsou nejzelenější ze zelených, tak častokrát posílají dárky, které prostě jsou nevyžádané a minimálně polovina lidí je zcela vyhodí.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka
Pobouření britské veřejnosti začátkem týdne vyvolala také kampaň konkurenční energetické firmy. Ta pro změnu svým zákazníkům navrhla, aby snížili své účty za teplo tím, že se budou mazlit s domácími mazlíčky nebo jíst vydatné porce ovesné kaše.

zákaznice energetické společnosti, příspěvek na Twitteru
Poté, co my firmy radí, abych se mazlila se zvířaty nebo skákala na místě, už mě nic nepřekvapí, ale když už se nebudu moct teplo dovolit, tak prostě jen zapálím ty nové ponožky.

Petra MATÝSKOVÁ, redaktorka
Petra Matýsková a Kateřina Vodvářková, televize Nova.

Kdo všechno radí Fialovi. Premiér si vybral zkušeného diplomata i někdejší PR oporu ČSSD URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 15.01.2022, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.01.2022 05:29, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Důvěru pro svou vládu premiér Petr Fiala (ODS) tento týden získal. Nyní zažívá ostrý start v roli šéfa exekutivy, opírá se přitom o úzký tým expertů. Mezi ně patří zkušený diplomat Tomáš Pojar, který mu bude spolu s Jolanou Mungengovou, jež má zkušenosti z Bruselu, radit ohledně zahraniční politiky.

„Oba to jsou velmi kompetentní lidé. Na oblast zahraniční politiky a bezpečnosti skoro neznám nikoho lepšího než Tomáše Pojara," řekl serveru Lidovky.cz Alexandr Vondra, europoslanec a místopředseda ODS, který byl v minulosti u skládání tří vlád pod dvěma premiéry.

Ve skupině blízkých rádců ministerského předsedy je také muž, který raději stojí mimo záběry kamer. Jde o Františka Cerhu.

Od počátku Fialovy stranické kariéry představuje klíčovou spojku v ODS. Vymýšlí strategie, mediální kampaně a radí obecně s veřejným obrazem strany. Jeho přesné zařazení aktuálně známé není. Doposud byl politickým tajemníkem Fialy. Vybudoval mu think tank Pravý břeh – Institut Petra Fialy. Na dotazy webu Lidovky.cz nereagoval.

Do pozice šéfky Úřadu vlády si premiér přivedl bývalou mluvčí ODS Janu Kotalíkovou (dříve Havelkovou). Mluvčím vlády se stal Václav Smolka, který byl do loňska „hlasem“ ODS.

Fiala ale sahá i mimo stranické vody. Příkladem je angažmá experta na vliv a PR Miloše Růžičky. Ten v minulosti radil zejména politikům za ČSSD. Byl dokonce poradcem oranžového exministra vnitra Milana Chovance.

„Premiér bez poradců není schopen odolávat obrovskému tlaku, posuzovat rychle agendy a dávat jim strategický otisk. Věci často obnášejí skrytý politický konflikt. Pokud se rozhodnete o 15 hodin později, máte nepříjemnosti,“ řekl severu Lidovky.cz expremiér Vladimír Špidla (ČSSD).

Gazdík chce navýšit pandemické ředitelské volno o 10 dní. Pracovní karanténa se bude týkat stovek lidí

Fialův klíčový rádce pro zahraničí a bezpečnostní otázky Tomáš Pojar má před sebou důležitý úkol. Někdejší velvyslanec v Izraeli má připravit vznik pozice poradce pro národní bezpečnost, která je známa především z USA.

„Teprve teď se to začne vyvíjet. Jak znám české procesy, nějaký čas to zabere. Něco se bude asi muset upravit i legislativně. Jestli to mohu k něčemu přirovnat, tak by to měla být obdoba evropské sekce na Úřadu vlády. Jen to bude menší a flexibilnější,“ plánuje Pojar, který je prorektorem vysoké školy CEVRO Institut, již zakládal někdejší místopředseda ODS Ivan Langer.

Fialovi Pojar radí jako externista na částečný úvazek. Jak to vypadá v praxi a které úkoly mu premiér zadal, odráží stručnou replikou: „Když pan premiér něco potřebuje, tak se zeptá.“

V oblasti EU vsadil Fiala na Jolanu Mungengovou, která studovala ve Francii, Švýcarsku či USA. Získala rovněž prestižní grant od Fulbrightovy komise. V letech 2014 až 2020 pracovala v kabinetu eurokomisařky Cecilie Malmströmové. Jen krátce byla členkou ODS na Praze 9. Od ledna je politickou náměstkyní ministra pro evropské záležitosti Mikuláše Beka (za STAN).

„Evropské problematice rozumí. Premiér potřebuje evropského šerpu, který mu bude sledovat evropskou politiku a také studovat materiály,“ řekl webu Lidovky.cz vysoce postavený český diplomat. Mungengová pro ministerského předsedu nyní chystá například návštěvu Bruselu. Na starosti měla i přípravu setkání Fialy s předsedou Evropské rady Charlesem Michelem, který přijel do Prahy ve čtvrtek.

Naopak bývalý premiér a eurokomisař Vladimír Špidla (ČSSD) upozornil na konzervativní pohled Mungengové.

Už ani očkovaní zaměstnanci se testům na covid od pondělí nevyhnou. Povinnost se vztahuje také na část živnostníků

„Je výrazně pravicová a konzervativní. Signalizuje to, jaké je premiérovo zaměření. Je ale odpovědností předsedy vlády, aby ve všem svým poradcům nepodléhal,“ řekl webu Lidovky.cz Špidla.

Mungengová dříve působila na odborných pozicích také v Evropském parlamentu ve frakci Evropských konzervativců a reformistů (ECR), jejíž součástí je rovněž ODS. Byla též spolupracovnicí kontroverzního českého europoslance Vladimíra Železného.

Bruselští insideři vnímají jako problematické i její vystupování. „Má dost konfrontační způsob jednání. A to nejen doma, ale i v Bruselu,“ doplnil k možným slabinám důvěryhodný zdroj serveru Lidovky.cz.Stranické opory

V úvodu zmíněný František Cerha je mužem v pozadí. Kromě vymýšlení strategií a mediálních kampaní také dost často vystupuje na podporu ODS na sociálních sítích, zejména na Twitteru.

Podobně jako Cerha působila také někdejší mluvčí občanských demokratů Jana Kotalíková v Institutu Petra Fialy. Vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora.

Marketingový expert Miloš Růžička je někdejším spoluvlastníkem PR agentury Bison & Rose. Známý je z doby, kdy radil politikům sociální demokracie. Nově má psát vize a strategie pro ODS a možná i koalici Spolu.

„Půjde o čistý politický marketing. To znamená, že nebudeme dělat žádné PR, žádné lobbování a nebudeme mít žádné kontrakty v soukromé sféře. Naším klientem bude v tuto chvíli ODS,“ popsal Růžička pro web Neovlivní.

Loni v prosinci si založil společnost Freedom Agency. A to společně s Radkem Hadj Moussou, který byl tvůrcem kampaně Spolu ve sněmovních volbách.

Růžička patří mimo jiné k někdejším studentům Petra Fialy. Současný ministerský předseda mu přednášel jako politolog na brněnské Masarykově univerzitě.

S médii a dezinformacemi má podle webu Echo24 Fialovi pomáhat také mediální manažer Michal Klíma.

O důležitosti poradců promluvil pro Lidovky.cz i expremiér Špidla. Jako příklad uvedl situaci, kdy se v roce 2003 rozhodovalo o zapojení Česka do mezinárodní aliance proti iráckému diktátorovi Saddámu Husajnovi. „Poradci jsou důležití. Musí umět

předvídat. Poměrně brzy jsem díky nim rozpoznal, že USA vpadnou do Iráku bez mandátu OSN. To nám umožnilo se na to včas připravit," vzpomínal Špidla.

Foto:
Premiér Petr Fiala po novoročním obědě v Lánech u prezidenta Miloše Zemana. (2. ledna 2022)
Petr Topič, MAFRA

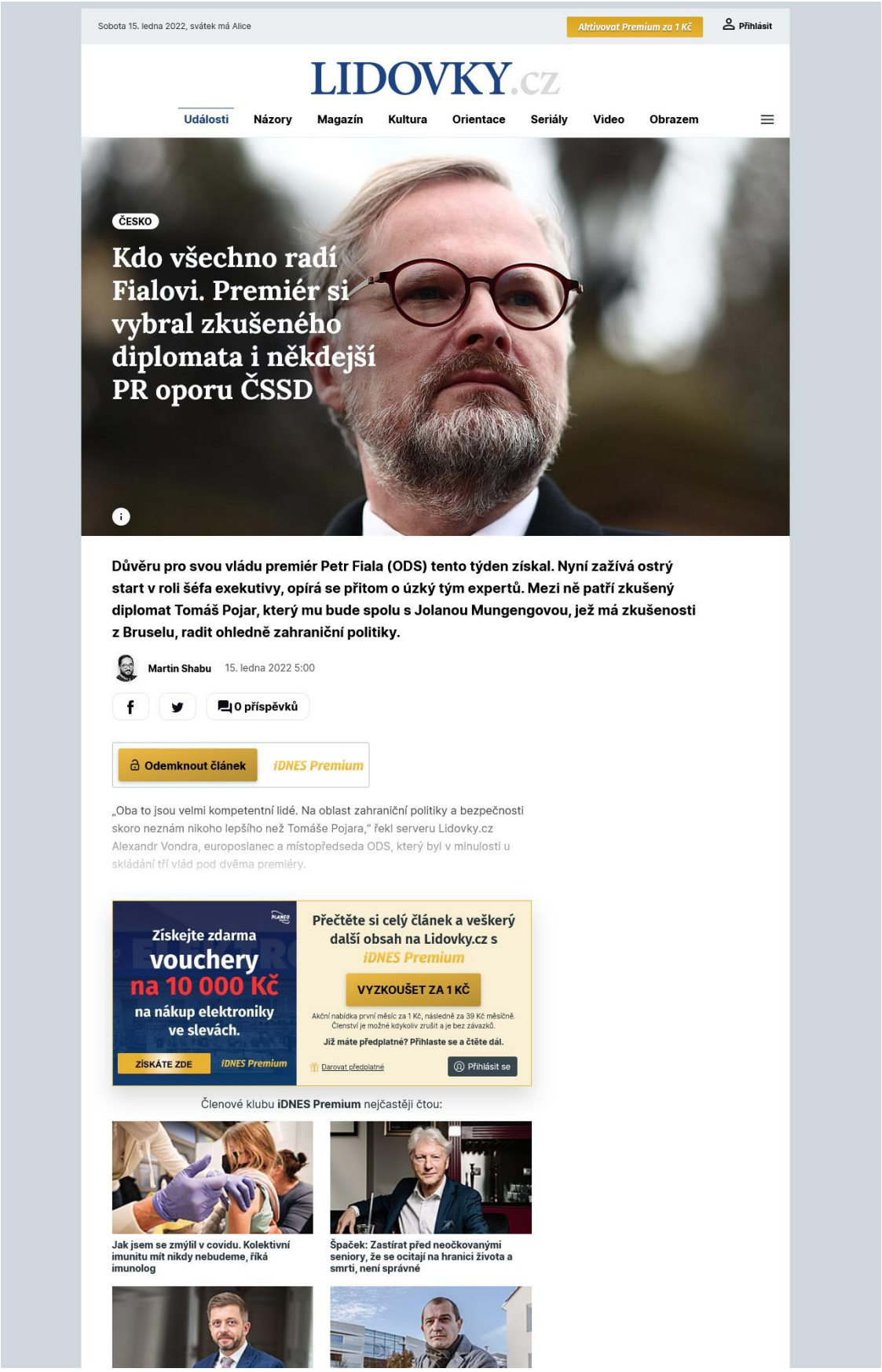
Sobota 15. ledna 2022, svátek má Alice
Aktivovat Premium za 1 Kč
Přihlásit
LIDOVKY.cz
Události
Názory
Magazín
Kultura
Orientace
Seriály
Video
Obrazem
ČESKO
Kdo všechno radí Fialovi. Premiér si vybral zkušeného diplomata i někdejší PR oporu ČSSD
Důvěru pro svou vládu premiér Petr Fiala (ODS) tento týden získal. Nyní zažívá ostrý start v roli šéfa exekutivy, opírá se přitom o úzký tým expertů. Mezi ně patří zkušený diplomat Tomáš Pojar, který mu bude spolu s Jolanou Mungengovou, jež má zkušenosti z Bruselu, radit ohledně zahraniční politiky.
Martin Shabu
15. ledna 2022 5:00
0 příspěvků
Odemknout článek
iDNES Premium
„Oba to jsou velmi kompetentní lidé. Na oblast zahraniční politiky a bezpečnosti skoro neznám nikoho lepšího než Tomáše Pojara," řekl serveru Lidovky.cz Alexandr Vondra, europoslanec a místopředseda ODS, který byl v minulosti u skládání tří vlád pod dvěma premiéry.
Získejte zdarma vouchery na 10 000 Kč na nákup elektroniky ve slevách.
ZÍSKÁTE ZDE
iDNES Premium
Přečtěte si celý článek a veškerý další obsah na Lidovky.cz s iDNES Premium
VYZKOUŠET ZA 1 KČ
Akční nabídka první měsíc za 1 Kč, následně za 39 Kč měsíčně. Členství je možné kdykoliv zrušit a je bez závazků.
Již máte předplatné? Přihlaste se a čtěte dál.
Darovat předplatné
Přihlásit se
Členové klubu iDNES Premium nejčastěji čtou:
Jak jsem se zmýlil v covidu. Kolektivní imunitu mít nikdy nebudeme, říká imunolog
Špaček: Zastírat před neočkovanými seniory, že se ocitají na hranici života a smrti, není správné

Zpět

Lewandowski hattrickem sestřelil Kolín, Schickovi utekl na šest gólů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.01.2022, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.01.2022 18:10, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Robert Lewandowski v Bundeslize nadále válí a hattrickem pomohl mistrovskému Bayernu k vítězství na hřišti Kolína. Mnichovský celek tak navýšil vedení na čele soutěže na šest bodů. V podvečer hraje Leverkusen s Patrikem Schickem.

Borussia Dortmund v pátek rozdrtila Freiburg a přiblížila se k Bayernu na tři body, který tak měl v Kolíně lehce nůž na krku. Od prvních minut to tak ovšem nevypadalo, bavorské mužstvo vedlo po pětadvaceti minutách již o dva góly.
V podobném stylu se pokračovalo i ve druhém poločase. K jedné brance v první polovině přidal polský kanonýr další dvě branky a má na svém kontě další hattrick v dresu Bayernu. Vyhrálo i Lipsko, které se posunulo na sedmé místo Bundesligy. Celé utkání odehrál český středopolař Vladimír Darida, který byl u bezbrankové remízy Herthy na hřišti Wolfsburgu. Mohuč porazila Bochum a Union si poradil s Hoffenheimem bez zraněného Pavla Kadeřábka. Večer hraje Bayer Leverkusen na půdě Gladbachu.

Sobotní výsledky Bundesligy:
1. FC Kolín nad Rýnem – Bayern Mnichov 0:4 (0:2)
Branky: 10. Lewandowski, 25. Tolisso, 63. Lewandowski, 74. Lewandowski

1. FSV Mohuč 05 – VfL Bochum 1:0 (0:0)
Branky: 48. St. Juste

VfB Stuttgart – RB Lipsko 0:2 (0:1)
Branky: 11. Silva (pen.), 70. Nkunku

1. FC Union Berlín – TSG 1899 Hoffenheim 2:1 (1:1)
Branky: 22. Voglsammer, 73. Prömel – 16. Baumgartl (vla.)
VfL Wolfsburg – Hertha BSC 0:0
Borussia Mönchengladbach – Bayer Leverkusen 18:30
Odkazy jsou pouze informační, jejich obsah není předmětem zpravodajského servisu.

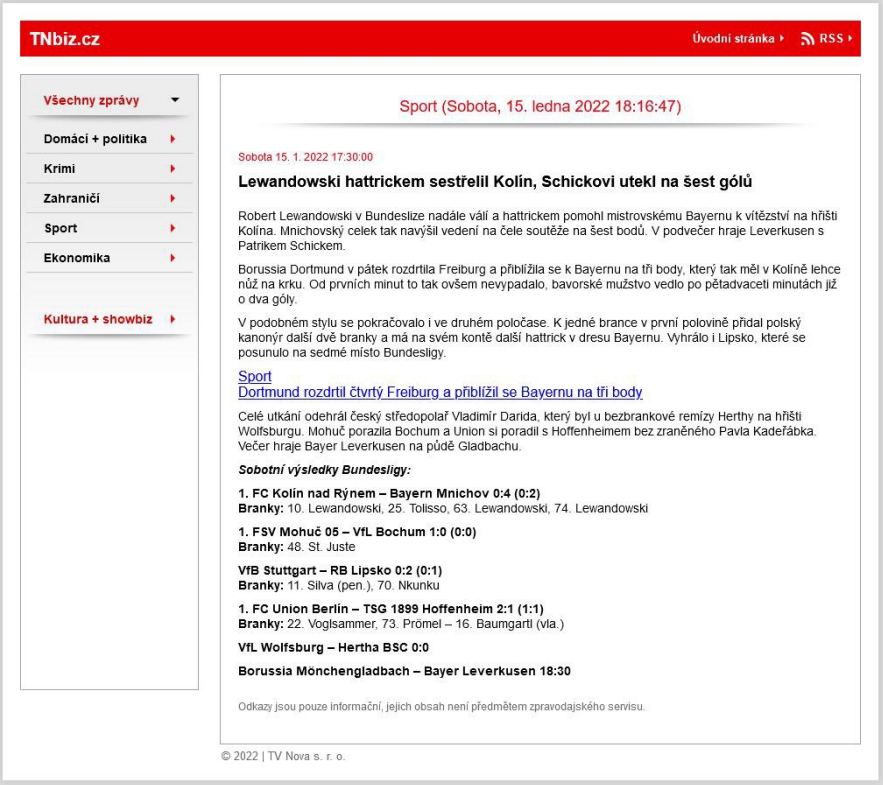

TNbiz.cz

Úvodní stránka RSS

Všechny zprávy
Domácí + politika
Krimi
Zahraničí
Sport
Ekonomika
Kultura + showbiz

Sport (Sobota, 15. ledna 2022 18:16:47)

Sobota 15. 1. 2022 17:30:00

Lewandowski hattrickem sestřelil Kolín, Schickovi utekl na šest gólů

Robert Lewandowski v Bundeslize nadále válí a hattrickem pomohl mistrovskému Bayernu k vítězství na hřišti Kolína. Mnichovský celek tak navýšil vedení na čele soutěže na šest bodů. V podvečer hraje Leverkusen s Patrikem Schickem.

Borussia Dortmund v pátek rozdrtila Freiburg a přiblížila se k Bayernu na tři body, který tak měl v Kolíně lehce nůž na krku. Od prvních minut to tak ovšem nevypadalo, bavorské mužstvo vedlo po pětadvaceti minutách již o dva góly.

V podobném stylu se pokračovalo i ve druhém poločase. K jedné brance v první polovině přidal polský kanonýr další dvě branky a má na svém kontě další hattrick v dresu Bayernu. Vyhrálo i Lipsko, které se posunulo na sedmé místo Bundesligy.

Sport
Dortmund rozdrtil čtvrtý Freiburg a přiblížil se Bayernu na tři body

Celé utkání odehrál český středopolař Vladimír Darida, který byl u bezbrankové remízy Herthy na hřišti Wolfsburgu. Mohuč porazila Bochum a Union si poradil s Hoffenheimem bez zraněného Pavla Kadeřábka. Večer hraje Bayer Leverkusen na půdě Gladbachu.

Sobotní výsledky Bundesligy:

1. FC Kolín nad Rýnem – Bayern Mnichov 0:4 (0:2)
Branky: 10. Lewandowski, 25. Tolisso, 63. Lewandowski, 74. Lewandowski

1. FSV Mohuč 05 – VfL Bochum 1:0 (0:0)
Branky: 48. St. Juste

VfB Stuttgart – RB Lipsko 0:2 (0:1)
Branky: 11. Silva (pen.), 70. Nkunku

1. FC Union Berlín – TSG 1899 Hoffenheim 2:1 (1:1)
Branky: 22. Voglsammer, 73. Prömel – 16. Baumgartl (vla.)

VfL Wolfsburg – Hertha BSC 0:0

Borussia Mönchengladbach – Bayer Leverkusen 18:30

Odkazy jsou pouze informační, jejich obsah není předmětem zpravodajského servisu.

© 2022 | TV Nova s. r. o.

Zpět

Francie bude v čele EU znovu chtít přerozdělování uprchlíků, míní politolog URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 16.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.01.2022 13:41, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

V názoru na to, jak jednat s Ruskem, se Unie neshoduje, myslí si politolog Christian Lequesne z pařížské školy Sciences Po. V rozhovoru pro Seznam Zprávy hodnotí i šance začínajícího francouzského předsednictví.

Francie se s novým rokem ujala předsednictví v Evropské unii. Mezi priority Paříže patří posílení soběstačnosti bloku nebo rychlé přijetí zásadních klimatických a digitálních norem.
Předsednictví přitom zcela jistě ovlivní jedna vnitropolitická událost. V dubnu čekají zemi prezidentské volby, a tak by se mohlo stát, že vedení sedmadvacítky po Emmanuelu Macronovi převezme jiný francouzský politik. Na otázky Seznam Zpráv ohledně předsednictví Francie odpovídal politolog Christian Lequesne.
Co očekáváte od francouzského předsednictví EU? Myslíte si, že může uspět navzdory tomu, že Francii čekají prezidentské volby?
Nejsem si jistý, jestli může dojít k mnoha rozhodnutím, šest měsíců je krátká doba. Některé důležité reformy ale může posunout – myslím zvláště na Schengenský prostor, i když to bude obtížné. Také může posunout dopředu vše, co je spojené s klimatickými změnami, tedy uvést v praxi kritéria přijatá na klimatickém summitu. Mohlo by také dokončit direktivu o regulaci velkých digitálních platforem – dva návrhy direktiv tu už máme více než rok, tam bychom se mohli rozhodnout.
Nebudou to ale žádné zázraky, spíše to vidím jako normální předsednictví s výjimkou těžkostí v březnu, kdy politici kvůli kampani poněkud zmizí. Jejich roli převezmou úředníci, které máme, myslím, kompetentní.
Napadají mě ještě dvě oblasti – plán na zavedení evropské minimální mzdy a také reforma azylové politiky…
U reformy azylové politiky se, myslím, vrátíme k myšlence na jistý způsob přerozdělování uprchlíků. A myslím, že o to velmi stojí Němci, dokonce více než Francouzi. Právě oni je přijímají víc než Francie. Vím, že pozice střední Evropy zůstává v této otázce velmi striktní.
A minimální mzda? Kdykoliv nastává francouzské předsednictví, mluví se o nějakých návrzích v sociální oblasti, a ty obvykle neprojdou, protože na nich není v EU shoda. Vysvětluji si to ale také trochu jako součást volební kampaně směrem k francouzské veřejnosti, která je na sociální otázky, jako je minimální mzda, velmi citlivá.
Prezident Macron usiluje o větší suverenitu Evropské unie. Je to ale reálné, když vidíme, že při jednáních s Ruskem EU jako hráč zcela chybí?
Když vidím, co se děje s Ruskem, jsem zoufalý. Protože teď je to Rusko, které si klade podmínky. Řekněme si upřímně, že u stolu s těmi velkými nesedíme, připomíná mi to éru studené války, kdy spolu mluvili jen Američané a Sověti.
V Bruselu to vysvětlují tak, že nám chybí formát jak jednat s Ruskem – to je hloupost. Pravdou je, že se na tom, jak jednat s Ruskem, neshodneme. Tím se dostáváme k širším problémům, jako jsou strategický zájem EU, lpění na národních státech atd. Nám se prostě nedaří najít společnou pozici.
Kdo je Christian LequesneFrancouzský politolog a akademik. Po studiích ve Štrasburku a Bruggách získal doktorát z politologie, později se stal profesorem. V letech 2004–2006 v Praze vedl Francouzský ústav pro výzkum ve společenských vědách (CEFRES). V letech 2006–2008 působil na London School of Economics. Od roku 2009 je ředitelem Centra pro mezinárodní studie a výzkum (CERI) Sciences Po v Paříži.
Je to pořád stejné – Francie a Německo nechtějí zajít příliš daleko, aby moc Rusy neprovokovaly. Pak tu jsou ti, kteří jsou jasně proruští, jako Řekové a Maďaři. Na opačné straně pak stojí Poláci a baltské země. To je katastrofa, je to beznadějné.
Co se týče společné obrany, jsou Francouzi trochu osamocení, velká část ostatních států včetně České republiky ji podmiňuje absolutní kompatibilitou se Severoatlantickou aliancí. Myslím proto, že Paříž v této věci ničeho nedosáhne.
Očekáváte, že by se po nástupu nového německého kancléře Olafa Scholze mohl znovu oživit takzvaný německo-francouzský motor EU?
Myslím, že ano, ale s jednou podmínkou – pokud bude Macron znovu zvolen. Pokud se tak stane, může se mnoho témat pohnout kupředu, například v ekonomických otázkách nebo v azylové politice panuje názorová blízkost. Otázkou, na kterou teď ale nemám odpověď, jsou francouzské prezidentské volby.
Kdyby byla zvolená Valérie Pécresseová, asi by neměla v evropské politice stejnou dynamiku jako Macron, ale nějaké rozumné kompromisy by možné byly. Ona není nijak protievropská, je vlastně středovější, než je její program a členové její strany.
Pokud by ale vyhrála extrémní pravice, byla by to katastrofa. A nejen pro Francii, ale pro celou Evropu. Nevěřím tomu, ale ani to nevylučuji.
Pojďme k Velké Británii. Prezident Macron byl loni vůči ní dost ostrý. Myslíte, že problémy kolem brexitové smlouvy budou pokračovat i během předsednictví?
Pokud tam bude Boris Johnson (britský premiér, pozn. red.), tak ano. Johnson nemá žádný zájem na to, aby se vztahy s Francií a Evropskou unií daly do pořádku. Pro něj je vzhledem k jeho voličům tento konfliktní stav velmi výhodný. On sám má teď řadu problémů uvnitř strany, je ale důležité, aby si udržel svůj lidový elektorát, zejména ten ze severní Anglie. Ti lidé tradičně hlasovali pro labouristy, v roce 2019 ale volili Johnsona, a to jenom kvůli brexitu.
Vztahy jsou nyní dost napjaté, platí to i na druhou stranu – čím je Johnson agresivnější, tím drsnější je i Paříž. To je špatně, protože je potřeba hledat soulad ve věcech zahraniční politiky, jako je Ukrajina nebo Írán.
Nedávno mi Eliška Tomalová, česká expertka na Francii z FSV UK, řekla, že francouzsko-české vztahy nemají společné téma, že se jen vždy vracíme k jaderné energii. Může to předsednictví změnit díky tomu, že ho Češi přebírají po Francii?
Je pravda, že priority obou vlád jsou dost vzdálené. V Česku se ale změnila vláda, v tom vidím příležitost, jak spolu lépe mluvit. Nevím přesně, jaké jsou názory nové vlády na ekonomické plány obnovy po pandemii, ale jestli se shodne Německo s Francií a Itálií, bude to nejspíš konsenzus přijatelný i pro další státy. Česko má v evropských otázkách, myslím, o dost blíže k Německu než k Francii.

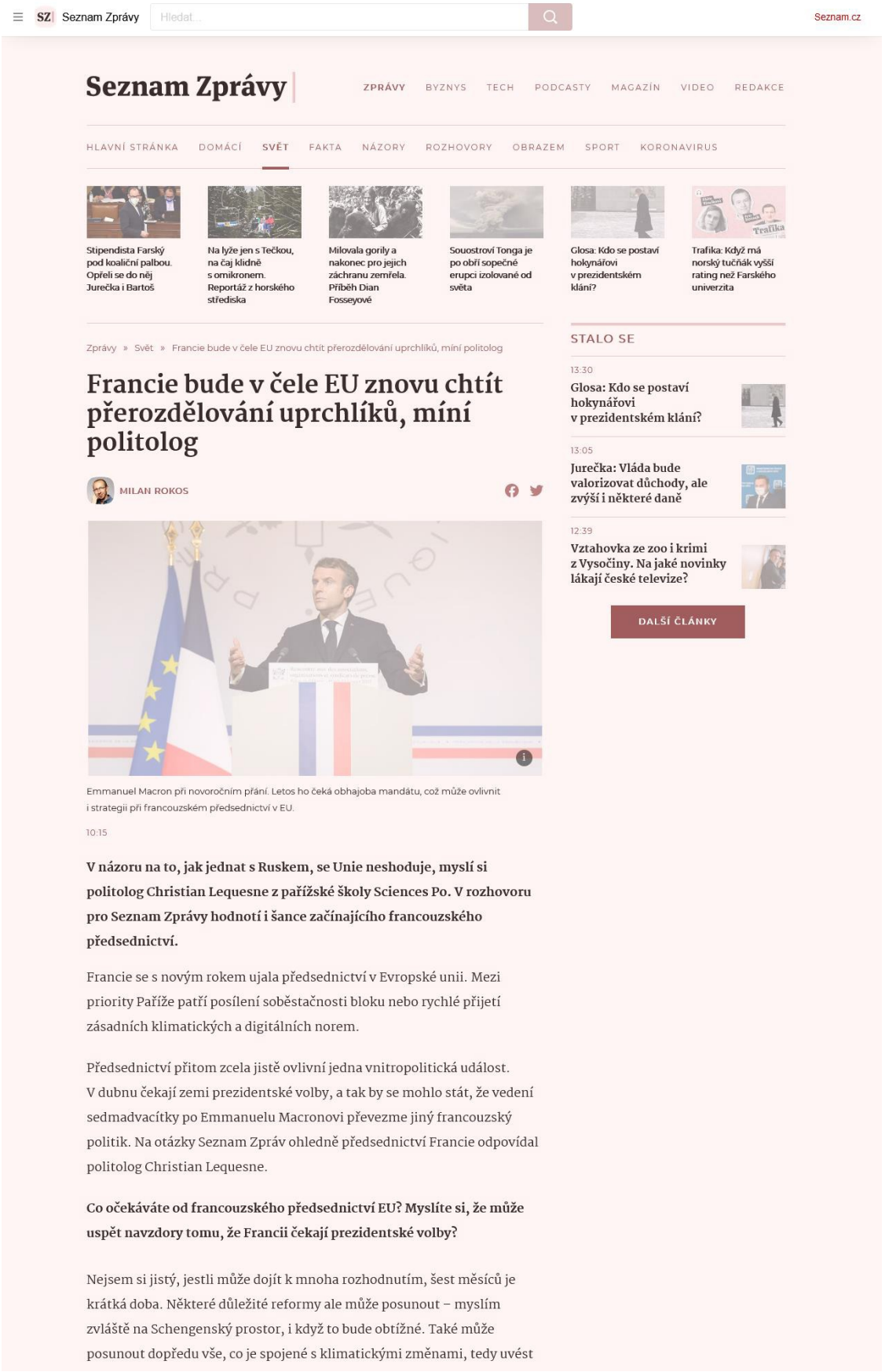

Seznam Zprávy Hledat... Seznam.cz

Seznam Zprávy

ZPRÁVY BYZNYS TECH PODCASTY MAGAZÍN VIDEO REDAKCE

HLAVNÍ STRÁNKA DOMÁCÍ SVĚT FAKTA NÁZORY ROZHOVORY OBRAZEM SPORT KORONAVIRUS

Stipendista Farský pod koaliční palbou. Opřeli se do něj Jurečka i Bartoš

Na lyže jen s Tečkou, na čaj klidně s omikronem. Reportáž z horského střediska

Milovala gorily a nakonec pro jejich záchranu zemřela. Příběh Dian Fosseyové

Souostroví Tonga je po obří sopečné erupci izolované od světa

Glosa: Kdo se postaví hokynářovi v prezidentském klání?

Trafika: Když má norský tučňák vyšší rating než Farského univerzita

Zprávy » Svět » Francie bude v čele EU znovu chtít přerozdělování uprchlíků, míní politolog

Francie bude v čele EU znovu chtít přerozdělování uprchlíků, míní politolog

MILAN ROKOS

Emmanuel Macron při novoročním přání. Letos ho čeká obhajoba mandátu, což může ovlivnit i strategii při francouzském předsednictví v EU.

10:15

V názoru na to, jak jednat s Ruskem, se Unie neshoduje, myslí si politolog Christian Lequesne z pařížské školy Sciences Po. V rozhovoru pro Seznam Zprávy hodnotí i šance začínajícího francouzského předsednictví.

Francie se s novým rokem ujala předsednictví v Evropské unii. Mezi priority Paříže patří posílení soběstačnosti bloku nebo rychlé přijetí zásadních klimatických a digitálních norem.

Předsednictví přitom zcela jistě ovlivní jedna vnitropolitická událost. V dubnu čekají zemi prezidentské volby, a tak by se mohlo stát, že vedení sedmadvacítky po Emmanuelu Macronovi převezme jiný francouzský politik. Na otázky Seznam Zpráv ohledně předsednictví Francie odpovídal politolog Christian Lequesne.

Co očekáváte od francouzského předsednictví EU? Myslíte si, že může uspět navzdory tomu, že Francii čekají prezidentské volby?

Nejsem si jistý, jestli může dojít k mnoha rozhodnutím, šest měsíců je krátká doba. Některé důležité reformy ale může posunout – myslím zvláště na Schengenský prostor, i když to bude obtížné. Také může posunout dopředu vše, co je spojené s klimatickými změnami, tedy uvést

STALO SE

13:30 Glosa: Kdo se postaví hokynářovi v prezidentském klání?

13:05 Jurečka: Vláda bude valorizovat důchody, ale zvýší i některé daně

12:39 Vztahovka ze zoo i krimi z Vysočiny. Na jaké novinky lákají české televize?

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Unikátní česká aplikace: Postav virtuální limonádovnu a zbav se úzkosti URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Lukáš Marek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.01.2022 14:29, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Věda, Tech, Čteme vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč,

Čechů s úzkostnými poruchami je čím dál víc. Účinnost léků je omezená a ani terapie nejsou všem dostupné. Studio Pixelfield ve spolupráci s Národním ústavem duševního zdraví proto přichází s unikátním pomocníkem – mobilní hrou.

Článek si také poslechněte v audioverzi.

Nutkavé myšlenky nebo představy, které vedou k rozvoji úzkosti, napětí či nepohody, trápí podle Národního ústavu duševního zdraví (NÚDZ) v Česku stále víc lidí, kterým navíc běžně trvá dlouhé roky, než se dostanou k adekvátní léčbě. Ta přitom nemusí být složitá. Společný projekt NÚDZ a vývojářů z digitálního studia Pixelfield podpořený grantem Technologické agentury (TA ČR) ve výši přes 4,5 milionu korun ji chce poskytnout formou hry na mobilu.

„Inspiraci jsem načerpal z vlastní zkušenosti, kdy jsem měl v mládí nediagnostikovanou obsedantně kompulzivní poruchu, vůbec nic jsem o ní nevěděl a netušil, jak se těch nutkavých myšlenek zbavit," řekl Seznam Zprávám Marek Háša ze studia Pixelfield a katedry Mediálních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, který projekt vymyslel se svým bratrem Filipem.

Právě pozdní diagnóza a absence léčby patří v oblasti úzkostných poruch podle NÚDZ k největším problémům. Ústav uvádí, že podle údajů ze zahraničí průměrná doba od prvního výskytu potíží do zahájení léčby je osm let a adekvátní pomoc dostane jen asi 40 % pacientů. V Česku je u léčených pacientů NÚDZ průměr prožitých let s plně rozvinutými příznaky bez léčby skoro sedm let.

Úzkostné poruchy, jako je třeba právě obsedantně kompulzivní porucha, se projevují tzv. kompulzemi, což je specifické chování (často těžko pochopitelné pro většinovou společnost), kterým se postižený jedinec zbavuje svých úzkostných stavů.

Co je to kompulze a jaké má podoby?Kompulze zmírňuje nepříjemný pocit navozený obsesí. Projevuje se jako nutkavé chování, které člověk vykonává. Často si sám uvědomuje, že takové chování postrádá jakýkoliv objektivní smysl, ale uchyluje se k němu, protože bez něj se nemůže zbavit nepříjemných pocitů.Kompulzivní chování má mnoho podob. Příkladem je například nadměrná hygiena, přepočítávání všech možných věcí v okolí, hromadění předmětů, opakování různých činností v určité frekvenci apod.Nemoc přitom výrazně omezuje život pacienta, přináší velký sociální a ekonomický tlak na postiženého jedince i jeho okolí a může vést až k úplné invalidizaci.

Nejúčinnějším psychoterapeutickým postupem léčby je podle NÚDZ takzvaná expozice se zábranou kompulze, kdy je jedinec záměrně vystavován podnětu, který navozuje úzkost, přičemž je pacient veden k tomu, aby potlačil nutkání reagovat kompulzí. A přesně takovou terapii má simulovat mobilní hra Limoterapie. Detaily autoři popsali SZ jako vůbec prvnímu médiu.

Hráči budou stavět továrnu na limonáduHráči v ní budou stavět virtuální fabriku na výrobu limonády. „Během míchání receptů a stavění strojů na limonádu se hráč setká s různými mechanikami, které fungují podobně jako klasická expoziční terapie. Vystaví ho stimulům, které v něm vyvolají nepříjemné pocity, a pak ho pozitivně nebo negativně motivují k tomu, aby odolal nutkavým pocitům a neprovedl takzvanou kompulzi," cituje vysvětlení Háši tisková zpráva TA ČR.

Žánr idle tycoon, jak se říká hrám, kde je ústředním motivem postupné budování vlastního impéria, vývojáři podle Háši zvolili ze dvou hlavních důvodů. Jednak jsou jednoduché a nevyžadují, aby u nich hráč vysedával dlouhé hodiny v kuse, ale na druhou stranu motivují hráče, aby je, byť krátce, hráli i několikrát během jednoho dne. A to je pro fungování expoziční terapie klíčové.

Jak to funguje?„Designově to byl docela oříšek. Postupně jsme dospěli k sadě herních mechanik, z nichž každá odpovídá na určitý subtyp spouštěčů. Máme zahrnutý subtyp pořádku, čistoty a nečistoty, nebezpečí nebo kontaminace. Je tam i obsah pro lidi, kteří potřebují všechno dělat podle návodu nebo důvěřují jen autoritám," vyjmenoval Háša několik nejrozšířenějších druhů úzkostí, které má hra za cíl řešit.

Na rozdíl od terapie hra pochopitelně nemůže jedince v přímém přenosu usměrňovat a kontrolovat, jak se potýká s potlačováním kompulzí. Ke kýžené reakci ho proto povede skrze motivační herní mechaniky. „My namísto toho, abychom hráči v kompulzi zabraňovali, se ho snažíme s různou intenzitou motivovat k tomu, aby ji nedělal," řekl Háša.

Konkrétní příklad vypadá třeba tak, že v továrně na limonádu se začne dělat nepořádek ve skladu, což cílí na lidi s nutkavou potřebou udržovat ve všem naprostý pořádek. „Když ve skladu provede nějaký úklid, zastaví se na nějakou dobu proces výroby a hráč ztratí postup ve hře. Druhou možností je to, že když se rozhodne neuklidit, skladníci dostanou dobrou náladu a zvýší jim to produktivitu, což hráči naopak poskytne bonus," popsal Háša jednu z mnoha mechanik.

Hra je koncipována tak, aby od začátku sbírala data o tom, jak hráč na tyto pozitivní či negativní motivace reaguje a podle toho, které na něj fungují, mu předkládá další možnosti.

Vývojáři i vědci si od hry slibují pomoc lidem v začínajícím stádiu úzkostných poruch, kterým jen samotné hraní může po čase od problémů ulevit. Neméně důležitou funkcí je ale i to, že si člověk uvědomí, že má psychický problém na střední nebo závažné úrovni a měl by vyhledat odbornou pomoc, na kterou ho hra rovnou nasměruje.

Aplikace cílí hlavně na informované hráčeCílovou skupinou hry budou podle Háši primárně lidé, kteří se o ní s příslušným kontextem dozví z nadcházející informační kampaně. Drtivá většina hráčů proto do hry už půjde buď s tím, že u sebe problémy pozoruje a chce je tímto způsobem zkusit odbourat, nebo se záměrem preventivě se ujistit, jestli je v pořádku.

Aplikace je v tuto chvíli podle Háši plně hratelná, teď se chystá výzkum ověřující její potenciál. „Bude to 100 hráčů, které nabereme ve spolupráci s firmou Ipsos. Jejich výsledky po dvou týdnech srovnáme s kontrolní skupinou o stejném počtu, kteří hrát nebudou a jen vyplní dotazníky zjišťující symptomy a informovanost o úzkostných poruchách," vysvětlil vývojář.

Následovat bude analýza výzkumníků z NÚDZ. Z toho vyjde akademický článek a tým předpokládá, že o výsledcích budou informovat i média. „Myslím si, že to může být i pěkná pomůcka pro přednášky na školách v rámci osvěty duševního zdraví, určitě hru nabídneme organizacím, jako je třeba Nevypusť duši nebo Loono, které tuto osvětu dělají," doplnil Háša.

Hra bude nicméně volně dostupná pro všechny a pro případné hráče, kteří sice budou hrát, ale nebudou mít o problematice psychických poruch žádné povědomí, informace doplní. Její součástí bude vzdělávací centrum s „tipy do života" a aplikace bude i přímo odkazovat na webovou stránku, kde bude detailnější přehled informací.

Projekt vstoupí do zcela neprobádaných vodVývojáři z Pixelfield neví o žádném příkladu ze zahraničí, který by usiloval o něco podobného. Na duševní zdraví se zaměřují podle Háši spíš jednodušší hry, které bývají zejména relaxační a člověka mají spíš uklidnit, pracovat s jeho soustředěním nebo ho provádět dechovými cvičeními.

„Pointa je právě i v tom, že tohle je pořád velmi neprobádaná oblast a já věřím, že i když se ukáže, že náš výsledný produkt nebude perfektní, tak už jen samotná data přinesou velkou hodnotu pro další podobné projekty nebo i pro nás, když na to budeme chtít navázat," dodal Háša.

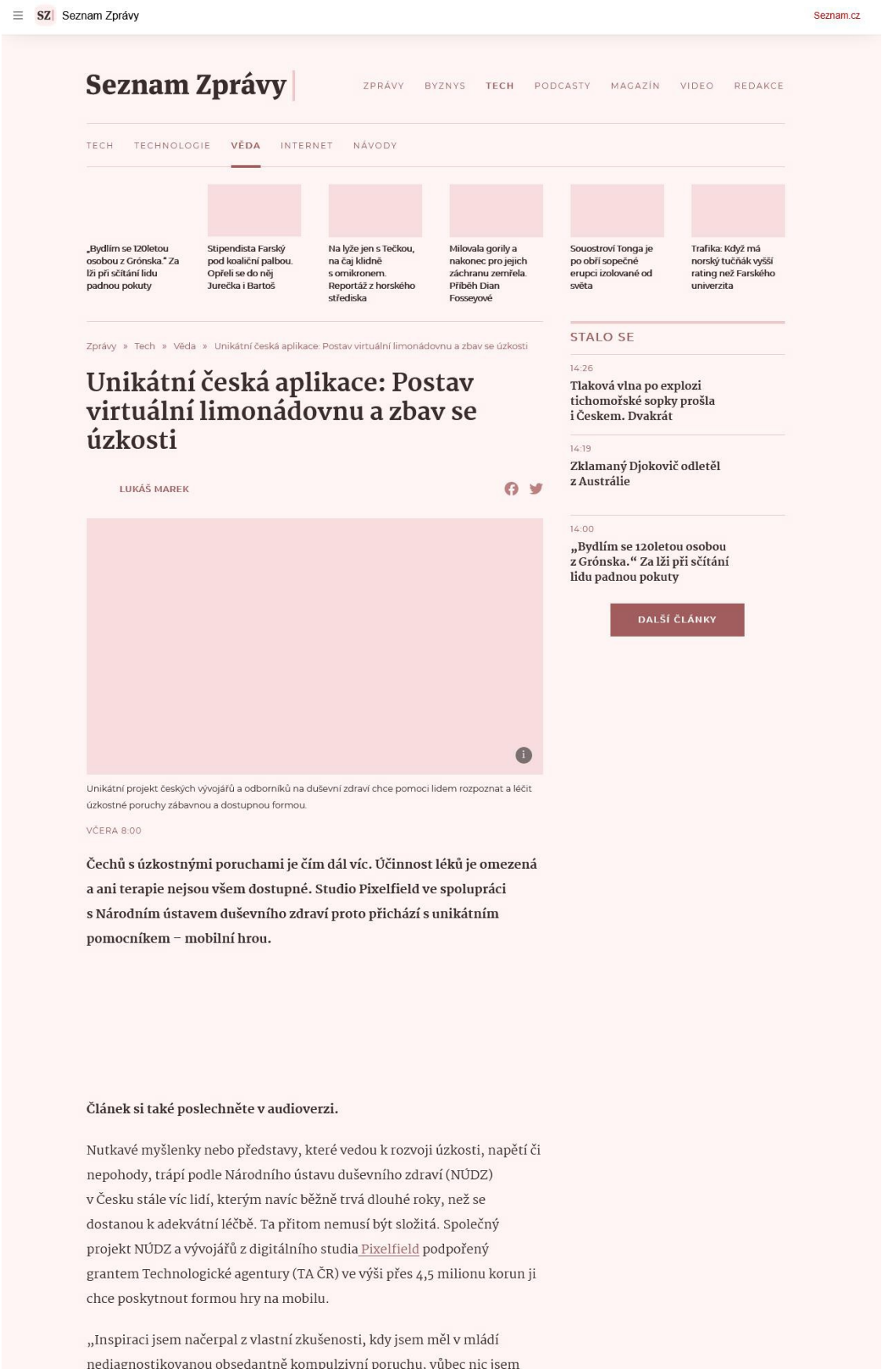

Zpět

Jak může k čertu vědět, kam to přesně poslat?

TISK, Datum: 17.01.2022, Zdroj: Reportér, Strana: 56, Autor: Robert Čásenský, Vytištěno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 00:16, Rubrika: Report, AVE: 1 255 592,84 Kč, Země: Česko

Poznali se na ledě, jsou spolu už třináct let. A tři a půl roku už mají i stejné příjmení. Zuzana a Tomáš Paulovi budou prvními

curlery, kteří budou reprezentovat Česko na olympijských hrách. I když mohou trénovat jenom po práci, patří ke světové špičce. O jejich umění jsem se přesvědčil i při soukromém minikurzu curlingu, který mi poskytli.
Český curlingový pár

Posílat kameny po ledě, to by byl sport pro mě! Nemusí se u toho běhat, a dokonce ani bruslit, stačí si to dobře vyměřit a šup tam… Tohle mě napadalo snad při každé zimní olympiádě, kdykoli šel v denním sestřihu curling.
Později jsem si občas na nějaký curlingový zápas přepnul, sledoval strategické šachy týmů s umisťováním a vystřelováním jednotlivých kamenů a začínalo mi být jasné, že to není žádné „šup tam".
Teď opatrně našlapuji na led curlingové arény v pražských Roztylech. První starostí je neupadnout, protože to by se vedle trénující skupinka dorostenek jen o málo starších než moje dcera nejspíš utloukla smíchy. Na levé noze mám speciální klouzavý tefl onový „návlek", aby mohla jet podrážka při skluzu po ledu. Ten návlek mi půjčili Zuzana a Tomáš Paulovi, manželé a zároveň sportovci, kteří se jako první v historii českého curlingu probojovali na olympijské hry, kde budou usilovat o úspěch v kategorii smíšených dvojic, oficiálně „mixed doubles".
Právě o jejich kariéře se chci co nejvíce dozvědět, ale neodolám dlouholeté touze si alespoň na pár minut curling vyzkoušet, a tak jsem je trochu drze požádal, zda by mi neukázali základy jejich sportu.

Abyste se nepřevrátil

Když jsem se dostal bez nehody na led, začíná rychlokurz skluzu. Tomáš mi vysvětluje, jak se odrazit z hacku, což je taková curlerská obdoba startovacích bloků. A také že po odrazu musí jet levá noha vpředu po podrážce a pravá se natáhne dozadu, až se dotýká nártem o led. „Pro začátek vám dáme kámen do každé ruky, abyste se při tom nepřevrátil," odhaduje Zuzana správně mou schopnost držet balanc. Ještě mi vysvětlují, že kámen se musí vypustit z ruky, než klouzající curler přejede čáru vyznačenou na ledě, takzvanou hog line. Tahle informace mě může nechat v naprostém klidu, protože při prvních odrazech se k hog line ani nepřiblížím. Zato po dvou třech pokusech dostávám místo druhého kamene pod rameno levé ruky koště a hned mé curlingové sebevědomí roste. „Tak příště už zkuste vypustit kámen," vybízí mě Zuzana. No jasně, teď už to půjde! Zvlášť když mi ještě předtím vysvětlila, jak se kámen správně drží a že se musí při odhodu mírně roztočit.
Zaměřím si pečlivě jako při bowlingu v hospodě, rozjezd a šup, strčím kámen po dráze. Míří dokonce směrem na cílové kruhy, kterými za chvíli prosviští a s dost velkým rachotem narazí do konce dráhy. „Tak to by bylo ještě tak aspoň na dalších třicet metrů dráhy," usmívá se Tomáš a já se ptám, jestli by ten kámen nemohl někomu třeba přerazit kotník, kdyby stál na druhé straně někdo nepozorný. Tomáš a Zuzana říkají, že taková zranění moc pravděpodobná nejsou, ale že se čas od času stane, že někdo na ledě uklouzne a dost si při tom namlátí. Pochopitelně se to stává častěji při různých firemních akcích na ledě, než když se na ploše pohybují skuteční sportovci. „Byla tu dáma, která si přivodila pořádně krvavé zranění na hlavě. Ale měla bojovného ducha, když jí to v nemocnici ošetřili, ještě se na zbytek večera vrátila," vyprávějí.
Mé další hody už narážely do konce dráhy s menší silou. A u toho posledního jsem dokonce trefi l vzdálenost, jenže směr moc ne, kámen se sotva dotýkal pravého okraje toho největšího kruhu. „Neklečte tam tak dlouho, začne to pod vámi tát," upozorní mě jemně Zuzana, čímž se dostaneme k ledu. Ten curlingový totiž není stejný jako na hokej nebo na krasobruslení. Na tenhle se ještě nastříkávají malé kapičky vody, po kterých kámen klouže. A skutečně, za chvíli se na vedlejší dráze objeví mladík s rozprašovačem. Celou dobu jde pozadu a stříká tak vlastně dráhu za sebou. Je to proto, aby si do těch kapiček nešlapal a ony mohly vytvořit co nejlepší povrch.
Pro ještě lepší skluz se pak používají košťata, kterými hráči metou dráhu před jedoucím kamenem. Při rychlém a dostatečně důrazném metení povrch ledu na kratičký okamžik roztaje, a kámen se tak veze o něco rychleji po vodě, se kterou má menší tření. Pořádné metení prý dovede prodloužit dráhu kamene klidně o metr.
Jdeme si to s Tomášem v tandemu zkusit, pro jistotu mi ale ještě odebere ten tefl onový návlek z nohy, aby mě tam pak nemuseli křísit, až by mi ten návlek podjel. Zuzana se rozjede, pošle kámen. My dva meteme, on chvilku hodně, pak zase jemně, já se snažím celou dobu drhnout led, seč mi síly stačí. Kámen zpomaluje, lehce se stáčí a skončí úplně přesně na středovém puntíku v cílových kruzích. „Jak může k čertu vědět, kam to přesně poslat, když nemohla tušit, jak moc tam budu tím koštětem jezdit?" honí se mi hlavou. Pak si to dáme ještě po dráze opačným směrem a dopadne to stejně, jestli se výsledek liší, tak o tak malý kousíček, že to skoro nedovedu poznat. Takhle to tedy vypadá, když se to opravdu umí…
Opouštím ledovou plochu s hlavou plnou otázek a těším se na setkání, které budeme mít o pár večerů později.

Až po práci

Ty večery je důležité zmínit. Curling není hokej, aby se tím dalo uživit, rozhodně ne v českých poměrech. Možná tak v Kanadě, Skotsku a pár dalších zemích, tam se plně profesionální curleři najdou. Jejich tuzemští soupeři Zuzana a Tomáš chodí každý den do práce. Na tréninky, ale třeba i povídání s novinářem jim tak zbývá čas až pak. Oba pracují v bance, i když každý v jiné. Tomáš, který vystudoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, pracuje v České spořitelně v útvaru řízení bilance finanční skupiny. „Snažíme se nastavit bilanci tak, aby při změnách úrokových sazeb banka z dlouhodobého hlediska profi -tovala," přibližuje zaměstnání, které se laikovi mimo obor jen těžko chápe.
Zuzana vystudovala na stejné fakultě, byť o pár let později, mezinárodní teritoriální studia a média. Dnes pracuje v ČSOB a má na starosti vývoj virtuální asistentky pro zaměstnance banky. „Je to podobné jako asistentka Kate, kterou znají naši klienti, tahle je ovšem určena bankéřům," vysvětluje. Na obou je znát, že je jejich zaměstnání baví. Pomyslím si, že u téhle dvojice tedy rozhodně nehrozí ztráta smyslu života, která postihuje některé sportovce, když jejich aktivní kariéra skončí.

Těsné koncovky

Zuzana a Tomáš se ovšem nechystají na konec sportovní kariéry, ale na její dosavadní vrchol. Postup na olympiádu si vybojovali na posledním mistrovství světa, které se odehrávalo v květnu ve skotském Aberdeenu. Z desetičlenné základní skupiny si první tři týmy – Skotsko, Kanada a Itálie – zajistily účast na olympijském turnaji rovnou, čtvrtý tým se pak musel utkat se čtvrtým z druhé skupiny o poslední postupové místo.
Aby vůbec byli čtvrtí ve své skupině, museli v posledním utkání porazit německou dvojici, která byla do té doby v pořadí před nimi. Vyhráli 5:4. „To musely být příšerné nervy, ne?" ptám se. „Ani ne, i když si samozřejmě na konci zápasu uvědomujete, co je ve hře. Ale my jsme na těsné koncovky zvyklí," shodují se.
A co pak samotný zápas o olympiádu s Američany? Zuzana s Tomášem vedli už 5:0 po dvou endech – to je něco jako třetina v hokeji, jen se jich v curlingu u smíšených dvojic hraje osm – před tím posledním byl ale stav 6:6. Být tam na tribuně, pokouší se o mě infarkt. Zuzana mi vysvětluje, že by byla srdeční zástava zcela zbytečná: „Ten zápas jsme dovedli přesně tam, kam jsme

chtěli. Připravili jsme si ideální pozici pro koncovku a věděli jsme, že když něco strašně nepokazíme, vyhrajeme.“ Stalo se, Paulovi zvítězili 8:6 a věděli, že se jim splnil olympijský sen. O čtyři roky dříve to těsně nevyšlo, tentokrát už ano.

Nejlepší trénink je hra

Do přípravy na novou sezonu se tak už pouštěli s jasným vědomím, kde a jak bude vrcholit. Léto je pro ně obdobím, kdy mohou nabírat kondici a také napravovat různé dysbalance, které jejich sport tělu způsobuje. Nejvíce při něm trpí kolena a kyčle, případně záda, jelikož je člověk hodně shrbený. „Třeba já mám ale největší problém s kotníky,“ říká Tomáš. Při metení se hráči neustále odrážejí jednou nohou trochu do strany a kotník je pak podle Tomáše „vykloktaný“. Jeho žena ale se smíchem dodává, že kdykoli je zraněný, hraje výborně.
Příprava na ledě začíná drilem. Nacvičuje se úvodní skluz, aby byl pokud možno strojově pravidelný. Měří se přitom na desetinky vteřiny, jak rychle curlerovo tělo po odrazu projede vymezeným úsekem. Dokonce se používá i laser pro kontrolu co nejpřesnějšího směru. „Tuhle část tréninku asi nemá nikdo rád. Ale je to zkrátka nutnost, na které se pak dá stavět dál,“ vysvětluje Zuzana.
Daleko zábavnější je podle obou nácvik herních variant. A úplně nejlepším tréninkem je z pohledu českého páru samotná hra. „Tam se procvičí komunikace, všechny herní činnosti, zvládání napětí,“ vypočítává Tomáš. Jsou proto rádi, že se jim i v covidové době dařilo docela často vyrážet na mezinárodní turnaje.

Láska na ledě

Tomášovi je třiatřicet, Zuzaně o pět let méně – ale v tomto sportu je „služebně starší“, začínala totiž už ve svých deseti letech. „Bydleli jsme kousíček od místa, kde vyrůstala roztylská hala. Já si ale tehdy jako holka myslela, že se tu staví bazén, a těšila se, že tam budu chodit plavat,“ vypráví. Místo na plavání začala do haly chodit na led. Ukázalo se, že to byla správná volba. Už v juniorských kategoriích sbírala úspěchy, tím největším bylo druhé místo s českou reprezentací na mistrovství světa ve Švédsku, to je dosud nepřekonaný úspěch mezi mladými hráči.
Tomáš se dostal ke curlingu přes svého spolužáka na střední škole v šestnácti letech. „Kamarád, který se mnou seděl v lavici na gymnáziu, začal hrát, bylo jich málo, a tak jsem začal taky,“ popisuje. V juniorech už mnoho úspěchů nestihl, brzy ale začal hrát mužskou extraligu a v různých týmech se postupně setkal se všemi reprezentanty, kteří před Vánocemi do poslední chvíle bojovali o účast v olympijské soutěži mužských týmů, leč nakonec neúspěšně.
Vzájemně se pochopitelně poznali prostřednictvím curlingu a před třinácti lety spolu začali chodit. „Bylo to přesně na Silvestra, to se dobře pamatuje,“ směje se Zuzana. Před třemi a půl roku měli svatbu.
Smíšenou dvojici při hře už tvoří dlouho, ale až do kvalifikace o minulou olympiádu střídali curling dvojic s tím týmovým. „Minule jsme byli blízko, proto jsme se rozhodli specializovat a dát do toho všechno,“ popisuje Tomáš. „Někteří nás od toho odrazovali, ale my jsme věřili, že takhle je to naše největší šance uspět,“ doplňuje Zuzana.
V současné době se mezi nejlepšími páry vyskytují jak ty, které se specializují pouze na hru smíšených dvojic, tak takové, které tvoří špičkoví hráči z týmového curlingu. Do budoucna lze prý očekávat, že budou převládat specialisté.
Naopak párů, které by byly partnery, nebo dokonce manžely, postupně ubývá. I to souvisí s profesionalizací této disciplíny. Dnes dvojice tvoří co nejlepší hráčka a hráč, bez ohledu na osobní vztah. „Na olympiádě budou jen dva manželské páry, my a Norové. Ti ovšem trochu matou tělem, protože si partnerka i po svatbě nechala své původní příjmení,“ popisuje Tomáš.

Milion na sezonu

Po celé čtyři roky olympijského cyklu měla dvojice podporu od Českého svazu curlingu. Ten jim zajišťoval zejména možnost výjezdů na mezinárodní turnaje. Protože jak už bylo řečeno, nejlepší trénink je zápas. A pokud možno s co nejlepšími soupeři. Roční rozpočet Teamu Paulova/Paul se v běžné sezoně pohybuje ve vyšších stovkách tisíc. „Kdybychom dvakrát za rok jeli na dva tři týdny trénovat a hrát do Kanady, bylo by to ještě někde úplně jinde. To my samozřejmě nejezdíme,“ popisují. I tak ale zdaleka největší část rozpočtu padne právě na cestování, ubytování a startovné na turnajích.
V olympijské sezoně rozpočet ještě povyroste, zhruba na milion korun. Od podzimu mají nového sponzora, jímž se stala farmaceutická společnost Ferring. A také jsou nově na poloviční úvazek civilními zaměstnanci armádního sportovního centra Dukla. „To nám umožní vzít si před olympiádou neplacené volno a přitom mít pokrytou hypotéku,“ říká s lehkou nadsázkou Zuzana.

Ve slavné kostce

Před Vánocemi oběma to volno začalo, pak odjeli na turnaj do švédského Göteborgu, kde odehráli několik dobrých zápasů se soupeři z nejužší světové špičky. Další zastávkou byl přípravný turnaj ve Skotsku a pak už následovala předolympijská izolace, kterou představuje střídání pobytu doma s dvoufázovým tréninkem v hale. Pokud vše půjde podle plánu, odletí před koncem ledna do Pekingu.
Na olympiádě bude hrát deset dvojic turnaj systémem každý s každým, začínat bude ve středu 2. února, tedy ještě před zahájením her. Hrát se bude ve stejné hale, kde se konaly plavecké soutěže letní olympiády 2008 a kde fenomenální Michael Phelps získal osm zlatých medailí. Hala mívala přezdívku Water Cube, pro zimní hry se jí říká Ice Cube.
Zuzanu a Tomáše čeká ve skupině devět zápasů, ten první 2. února od 13.05 středoevropského času proti Norsku, bude to tedy hned na úvod klání manželských dvojic. Poslední utkání ve skupině sehrají 7. února nad ránem českého času proti domácí Číně. Pokud by se jim podařilo probojovat mezi nejlepší čtyři celky, čekalo by je ještě ten den semifi nále a další den pak zápas o medaili. Podle Tomáše jsou největšími kandidáty na zlato Britové (mimo olympijské hry soutěžící pod skotskou vlajkou), kteří vyhráli i poslední mistrovství světa. Mezi další favority pak patří páry z Norska, Švédska či Kanady.
Zuzana a Tomáš sami sebe realisticky vidí někde mezi pátým a sedmým místem, nicméně říkají, že když budou mít soupeři průměrný den a oni dva velmi dobrý, mohou porazit i ty nejsilnější týmy.
Na dálku jim to bude určitě přát i jejich chvilkový učeň z Reportéra.

Curling Olympijský sport, ve kterém se hráči snaží dopravit po ledu své kameny co nejpřesněji do vyznačeného prostoru (kruhů). Hraje se ve čtyřčlenných týmech žen či mužů nebo ve smíšených dvojicích. Podrobný popis lze najít například na stránkách Českého svazu curlingu na adrese: curling.cz/zaklady-curlingu. KDYŽ BUDOU MÍT DOBRÝ DEN, MOHOU PORAZIT I TY NEJSILNĚJŠÍ SOUPEŘE.

Foto autor: foto Tomáš Binter

Český curlingový pár

Jak může k čertu vědět, kam to přesně poslat?

Poznali se na ledě, jsou spolu už třináct let. A tři a půl roku už mají i stejné příjmení. Zuzana a Tomáš Paulovi budou prvními curlery, kteří budou reprezentovat Česko na olympijských hrách. I když mohou trénovat jenom po práci, patří ke světové špičce. O jejich umění jsem se přesvědčil i při soukromém minikurzu curlingu, který mi poskytli.

Robert Čásenský / foto Tomáš Binter

Posílat kameny po ledě, to by byl sport pro mě! Nemusí se u toho běhat, a dokonce ani bruslit, stačí si to dobře vyměřit a šup tam... Tohle mě napadalo snad při každé zimní olympiádě, kdykoli šel v denním sestřihu curling.

Později jsem si občas na nějaký curlingový zápas přepnul, sledoval strategické šachy týmů s umisťováním a vystřelováním jednotlivých kamenů a začínalo mi být jasné, že to není žádné „šup tam".

Teď opatrně našlapuji na led curlingové arény v pražských Roztylech. První starostí je neupadnout, protože to by se vedle trénující skupinka dorostenek jen o málo starších než moje dcera nejspíš utloukla smíchy. Na levé noze mám speciální klouzavý teflonový „návlek", aby mohla jet podrážka při skluzu po ledu. Ten návlek mi půjčili Zuzana a Tomáš Paulovi, manželé a zároveň sportovci, kteří se jako první v historii českého curlingu probojovali na olympijské hry, kde budou usilovat o úspěch v kategorii smíšených dvojic, oficiálně „mixed doubles".

Právě o jejich kariéře se chci co nejvíce dozvědět, ale neodolám dlouholeté touze si alespoň na pár minut curling vyzkoušet, a tak jsem je trochu drze požádal, zda by mi neukázali základy jejich sportu.

Curling

Olympijský sport, ve kterém se hráči snaží dopravit po ledu své kameny co nejpřesněji do vyznačeného prostoru (kruhů). Hraje se ve čtyřčlenných týmech žen či mužů nebo ve smíšených dvojicích. Podrobný popis lze najít například na stránkách Českého svazu curlingu na adrese: **curling.cz/zaklady-curlingu**.

ABYSTE SE NEPŘEVRÁTIL

Když jsem se dostal bez nehody na led, začíná rychlokurz skluzu. Tomáš mi vysvětluje, jak se odrazit z hacku, což je taková curlerská obdoba startovacích bloků. A také že po odrazu musí jet levá noha vpředu po podrážce a pravá se natáhne dozadu, až se dotýká nártem o led. „Pro začátek vám dáme kámen do každé ruky, abyste se při tom nepřevrátil," odhaduje Zuzana správně mou schopnost držet balanc. Ještě mi vysvětlují, že kámen se musí vypustit z ruky, než klouzající curler přejede čáru vyznačenou na ledě, takzvanou hog line. Tahle informace mě může nechat v naprostém klidu, protože při prvních odrazech se k hog line ani nepřiblížím. Zato po dvou třech pokusech dostávám místo druhého kamene pod rameno levé ruky koště a hned mé curlingové sebevědomí roste. „Tak příště už zkuste vypustit kámen," vybízí mě Zuzana. No jasně, teď už to půjde! Zvlášť když mi ještě předtím vysvětlila, jak se kámen správně drží a že se musí při odhodu mírně roztočit.

Zaměřím si pečlivě jako při bowlingu v hospodě, rozjezd a šup, strčím kámen po dráze. Míří dokonce směrem na cílové kruhy, kterými za chvíli prosviští a s dost velkým rachotem narazí do konce dráhy. „Tak to by bylo ještě tak aspoň na dalších třicet metrů dráhy," usmívá se Tomáš a já se ptám, jestli by ten kámen nemohl někomu třeba přerazit kotník, kdyby stál na druhé straně někdo nepozorný. Tomáš a Zuzana říkají, že taková zranění moc pravděpodobná nejsou, ale že se čas od času stane, že někdo na ledě uklouzne a dost si při tom namlátí. Pochopitelně

se to stává častěji při různých firemních akcích na ledě, než když se na ploše pohybují skuteční sportovci. „Byla tu dáma, která si přivodila pořádně krvavé zranění na hlavě. Ale měla bojovného ducha, když jí to v nemocnici ošetřili, ještě se na zbytek večera vrátila," vyprávějí.

Mé další hody už narážely do konce dráhy s menší silou. A u toho posledního jsem dokonce trefil vzdálenost, jenže směr moc ne, kámen se sotva dotýkal pravého okraje toho největšího kruhu. „Neklečte tam tak dlouho, začne to pod vámi tát," upozorní mě jemně Zuzana, čímž se dostaneme k ledu. Ten curlingový totiž není stejný jako na hokej nebo na krasobruslení. Na tenhle se ještě nastříkávají malé kapičky vody, po kterých kámen klouže. A skutečně, za chvíli se na vedlejší dráze objeví mladík s rozprašovačem. Celou dobu jde pozadu a stříká tak vlastně dráhu za sebou. Je to proto, aby si do těch kapiček nešlapal a ony mohly vytvořit co nejlepší povrch.

Pro ještě lepší skluz se pak používají košťata, kterými hráči metou dráhu před jedoucím kamenem. Při rychlém a dostatečně důrazném metení povrch ledu na kratičký okamžik roztaje,

a kámen se tak veze o něco rychleji po vodě, se kterou má menší tření. Pořádné metení prý dovede prodloužit dráhu kamene klidně o metr.

Jdeme si to s Tomášem v tandemu zkusit, pro jistotu mi ale ještě odebere ten teflonový návlek z nohy, aby mě tam pak nemuseli křísit, až by mi ten návlek podjel. Zuzana se rozjede, pošle kámen. My dva meteme, on chvilku hodně, pak zase jemně, já se snažím celou dobu drhnout led, seč mi síly stačí. Kámen zpomaluje, lehce se stáčí a skončí úplně přesně na středovém puntíku v cílových kruzích. „Jak může k čertu vědět, kam to přesně poslat, když nemohla tušit, jak moc tam budu tím koštětem jezdit?“ honí se mi hlavou. Pak si to dáme ještě po dráze opačným směrem a dopadne to stejně, jestli se výsledek liší, tak o tak malý kousíček, že to skoro nedovedu poznat. Takhle to tedy vypadá, když se to opravdu umí...

Opouštím ledovou plochu s hlavou plnou otázek a těším se na setkání, které budeme mít o pár večerů později.

AŽ PO PRÁCI

Ty večery je důležité zmínit. Curling není hokej, aby se tím dalo uživit, rozhodně ne v českých poměrech. Možná tak v Kanadě, Skotsku a pár dalších zemích, tam se plně profesionální curleři najdou. Jejich tuzemští soupeři Zuzana a Tomáš chodí každý den do práce. Na tréninky, ale třeba i povídání s novinářem jim tak zbývá čas až pak. Oba pracují v bance, i když každý v jiné.

Tomáš, který vystudoval ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, pracuje v České spořitelně v útvaru řízení bilance finanční skupiny. „Snažíme se nastavit bilanci tak, aby při změnách úrokových sazeb banka z dlouhodobého hlediska profitovala,“ přibližuje zaměstnání, které se laikovi mimo obor jen těžko chápe.

Zuzana vystudovala na stejné fakultě, byť o pár let později, mezinárodní teritoriální studia a média. Dnes pracuje v ČSOB a má na starosti vývoj virtuální asistentky pro zaměstnance banky. „Je to podobné jako asistentka Kate, kterou znají naši klienti, tahle je ovšem určena bankéřům,“ vysvětluje.

Na obou je znát, že je jejich zaměstnání baví. Pomyslím si, že u téhle dvojice tedy rozhodně nehrozí ztráta smyslu života, která postihuje některé sportovce, když jejich aktivní kariéra skončí.

TĚSNÉ KONCOVKY

Zuzana a Tomáš se ovšem nechystají na konec sportovní kariéry, ale na její dosavadní vrchol. Postup na olympiádu si vybojovali na posledním mistrovství světa, které se odehrávalo v květnu ve skotském Aberdeenu. Z desetičlenné základní skupiny si první tři týmy – Skotsko, Kanada a Itálie – zajistily účast na olympijském turnaji rovnou, čtvrtý tým se pak musel utkat se čtvrtým z druhé skupiny o poslední postupové místo.

Aby vůbec byli čtvrtí ve své skupině, museli v posledním utkání porazit německou dvojici, která byla do té doby v pořadí před nimi. Vyhráli 5:4. „To musely být příšerné nervy, ne?" ptám se. „Ani ne, i když si samozřejmě na konci zápasu uvědomujete, co je ve hře. Ale my jsme na těsné koncovky zvyklí," shodují se.

A co pak samotný zápas o olympiádu s Američany? Zuzana s Tomášem vedli už 5:0 po dvou endech – to je něco jako třetina v hokeji, jen se jich v curlingu u smíšených dvojic hraje osm – před tím posledním byl ale stav 6:6. Být tam na tribuně, pokouší se o mě infarkt. Zuzana mi vysvětluje, že by byla srdeční zástava zcela zbytečná: „Ten zápas jsme dovedli přesně tam, kam jsme chtěli. Připravili jsme si ideální pozici pro koncovku a věděli jsme, že když něco strašně nepokazíme, vyhrajeme." Stalo se, Paulovi zvítězili 8:6 a věděli, že se jim splnil olympijský sen. O čtyři roky dříve to těsně nevyšlo, tentokrát už ano.

NEJLEPŠÍ TRÉNINK JE HRA

Do přípravy na novou sezonu se tak už pouštěli s jasným vědomím, kde a jak bude vrcholit. Léto je pro ně obdobím, kdy mohou nabírat kondici a také napravovat různé dysbalance, které jejich sport tělu způsobuje. Nejvíce při něm trpí kolena a kyčle, případně záda, jelikož je člověk hodně shrbený.

„Třeba já mám ale největší problém s kotníky," říká Tomáš. Při metení se hráči neustále odrážejí jednou nohou trochu do strany a kotník je pak podle Tomáše „vykloktaný". Jeho žena ale se smíchem dodává, že kdykoli je zraněný, hraje výborně.

Příprava na ledě začíná drilem. Nacvičuje se úvodní skluz, aby byl pokud možno strojově pravidelný. Měří se přitom na desetinky vteřiny, jak rychle curlerovo tělo po odrazu projede vymezeným úsekem. Dokonce se používá i laser pro kontrolu co nejpřesnějšího směru. „Tuhle část tréninku asi nemá nikdo rád. Ale je to zkrátka nutnost, na které se pak dá stavět dál," vysvětluje Zuzana.

Daleko zábavnější je podle obou nácvik herních variant. A úplně nejlepším tréninkem je z pohledu českého páru samotná hra. „Tam se procvičí komunikace, všechny herní činnosti, zvládání napětí," vypočítává Tomáš. Jsou proto rádi, že se jim i v covidové době dařilo docela často vyrážet na mezinárodní turnaje.

LÁSKA NA LEDĚ

Tomášovi je třiatřicet, Zuzaně o pět let méně – ale v tomto sportu je „služebně starší", začínala totiž už ve svých deseti letech. „Bydleli jsme kousíček od místa, kde vyrůstala roztylská hala. Já si ale tehdy jako holka myslela, že se tu staví bazén, a těšila se, že tam budu chodit plavat," vypráví. Místo na plavání začala do haly chodit na led. Ukázalo se, že to byla správná volba. Už v juniorských kategoriích sbírala úspěchy, tím největším bylo druhé místo s českou reprezentací na mistrovství světa ve Švédsku, to je dosud nepřekonaný úspěch mezi mladými hráči.

Tomáš se dostal ke curlingu přes svého spolužáka na střední škole v šestnácti letech. „Kamarád, který se mnou seděl v lavici na gymnáziu, začal hrát, bylo jich málo, a tak jsem začal taky," popisuje. V juniorech už mnoho úspěchů nestihl, brzy ale začal hrát mužskou extraligu a v různých týmech se postupně setkal se všemi reprezentanty, kteří před Vánocemi do poslední chvíle bojovali o účast v olympijské soutěži mužských týmů, leč nakonec neúspěšně.

Vzájemně se pochopitelně poznali prostřednictvím curlingu a před třinácti lety spolu začali chodit. „Bylo to přesně na Silvestra, to se dobře pamatuje," směje se Zuzana. Před třemi a půl roku měli svatbu.

Smíšenou dvojici při hře už tvoří dlouho, ale až do kvalifikace o minulou olympiádu střídali curling dvojic s tím týmovým. „Minule jsme byli blízko, proto jsme se rozhodli specializovat a dát do toho všechno," popisuje Tomáš. „Někteří nás od toho odrazovali, ale my jsme věřili, že takhle je to naše největší šance uspět," doplňuje Zuzana.

V současné době se mezi nejlepšími páry vyskytují jak ty, které se

specializují pouze na hru smíšených dvojic, tak takové, které tvoří špičkoví hráči z týmového curlingu. Do budoucna lze prý očekávat, že budou převládat specialisté.

Naopak párů, které by byly partnery, nebo dokonce manžely, postupně ubývá. I to souvisí s profesionalizací této disciplíny. Dnes dvojice tvoří co nejlepší hráčka a hráč, bez ohledu na osobní vztah. „Na olympiádě budou jen dva manželské páry, my a Norové. Ti ovšem trochu matou tělem, protože si partnerka i po svatbě nechala své původní příjmení," popisuje Tomáš.

MILION NA SEZONU

Po celé čtyři roky olympijského cyklu měla dvojice podporu od Českého svazu curlingu. Ten jim zajišťoval zejména možnost výjezdů na mezinárodní turnaje. Protože jak už bylo řečeno, nejlepší trénink je zápas. A pokud možno s co nejlepšími soupeři.

Roční rozpočet Teamu Paulova/Paul se v běžné sezoně pohybuje ve vyšších stovkách tisíc. „Kdybychom dvakrát za rok jeli na dva tři týdny trénovat a hrát do Kanady, bylo by to ještě někde úplně jinde. To my samozřejmě nejezdíme," popisují. I tak ale zdaleka největší část rozpočtu padne právě na cestování, ubytování a startovné na turnajích.

V olympijské sezoně rozpočet ještě povyroste, zhruba na milion korun.

KDYŽ BUDOU MÍT DOBRÝ DEN, MOHOU PORAZIT I TY NEJSILNĚJŠÍ SOUPEŘE.

Od podzimu mají nového sponzora, jímž se stala farmaceutická společnost Ferring. A také jsou nově na poloviční úvazek civilními zaměstnanci armádního sportovního centra Dukla. „To nám umožní vzít si před olympiádou neplacené volno a přitom mít pokrytou hypotéku," říká s lehkou nadsázkou Zuzana.

VE SLAVNÉ KOSTCE

Před Vánocemi oběma to volno začalo, pak odjeli na turnaj do švédského Göteborgu, kde odehráli několik dobrých zápasů se soupeři z nejužší světové špičky. Další zastávkou byl přípravný turnaj ve Skotsku a pak už následovala předolympijská izolace, kterou představuje střídání pobytu doma s dvoufázovým tréninkem v hale. Pokud vše půjde podle plánu, odletí před koncem ledna do Pekingu.

Na olympiádě bude hrát deset dvojic turnaj systémem každý s každým, začínat bude ve středu 2. února, tedy ještě před zahájením her. Hrát se bude ve stejné hale, kde se konaly plavecké soutěže letní olympiády 2008 a kde fenomenální Michael Phelps získal osm zlatých medailí. Hala mívala přezdívku Water Cube, pro zimní hry se jí říká Ice Cube.

Zuzanu a Tomáše čeká ve skupině devět zápasů, ten první 2. února od 13.05 středoevropského času proti Norsku, bude to tedy hned na úvod klání manželských dvojic. Poslední utkání ve skupině sehrají 7. února nad ránem českého času proti domácí Číně. Pokud by se jim podařilo probojovat mezi nejlepší čtyři celky, čekalo by je ještě ten den semifinále a další den pak zápas o medaili. Podle Tomáše jsou největšími kandidáty na zlato Britové (mimo olympijské hry soutěžící pod skotskou vlajkou), kteří vyhráli i poslední mistrovství světa. Mezi další favority pak patří páry z Norska, Švédska či Kanady.

Zuzana a Tomáš sami sebe realisticky vidí někde mezi pátým a sedmým místem, nicméně říkají, že když budou mít soupeři průměrný den a oni dva velmi dobrý, mohou porazit i ty nejsilnější týmy.

Na dálku jim to bude určitě přát i jejich chvilkový učeň z Reportéra.

Zpět

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Značky v krizi by se měly separovat od politiky, ukázal experiment.

TISK, Datum: 17.01.2022, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 17, Autor: JINDŘICH OUKROPEC, Vytištěno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 00:16, Rubrika: Názory, AVE: 54 983,57 Kč, Země: Česko

Prestižní vědecký časopis nakladatelství Taylor & Francis nedávno publikoval výsledky experimentu, který zkoumal postoje veřejnosti ke krizím obchodních značek.

Studie americké Wayne State University naznačuje, že souvislost falešných zpráv s politikou poškozuje dobré jméno značky méně, než jinak motivované dezinformace. O to více zákazníci očekávají, že firmy nepoliticky motivované pomluvy vysvětlí a budou na vzniklou krizi reputace reagovat.

Studie zkoumala způsob, jakým veřejnost vnímá značky, které se staly cílem falešných zpráv. Zaměřila se přitom na dvě klíčové proměnné — politickou motivaci a snahu poškodit značku.

Experiment zjišťoval, zda spotřebitelé označují falešné zprávy jako organizační krizi, a pokud ano, jaký typ krizových odpovědí se očekává od značek, na které byly falešné zprávy zacíleny.

Pro simulaci krize navrhli výzkumníci desítku smyšlených organizačních krizí, které respondentům prezentovali formou příspěvků na Instagramu. Tato platforma byla vybrána z důvodu aktuálně největšího nárůstu falešných zpráv mezi sociálními sítěmi.

Výsledky simulace naznačují, že zatímco falešné zprávy s vysokým úmyslem poškodit značku byly vnímány a hodnoceny jako závažná organizační krize, falešné zprávy s politickou motivací nebyly považovány za krizi reputace značky.

Účastníci výzkumu vyhodnotili falešné zprávy s vysokým úmyslem poškodit pověst značky jako nejzávažnější krizi, kdy respondenti požadovali od značek srozumitelné vysvětlení. Pokud se značka stane terčem dezinformací, měla by volit strategická rozhodnutí na základě záměru poškodit pověst značky a přítomnosti politických motivací.

Součástí studie je také přehled hlavních charakteristik falešných zpráv, například:

Obsahují emoční obsah, který podněcuje negativitu a polarizaci.

Falešné zprávy obecně používají takzvané „clickbait“ titulky, které vyvolávají negativní emoce, aby zpráva působila přesvědčivěji.

Aplikují zpravodajské hodnoty, aby působily jako legitimní zdroj informací.

Sociální sítě dávají přednost emocionálnímu obsah bez ohledu na jeho pravdivost.

Falešné zprávy cirkulují s cílem uvést do pohybu sociopolitické rozdíly a jsou spojovány s radikálními politickými postoji jako ultra-pravice/levice a populističtí aktivisté.

Hlavním účelem dezinformačních kampaní je rozdělit veřejnost a vytvořit konflikt, který zdůrazňuje „nás“ oproti „jim“.

V případě, kdy jsou značky terčem dezinformací, jejich vyvracení nebo ignorování nemusí být nejlepším řešením, jak se vyhnout krizi reputace.

Pokud je značka terčem dezinformací na sociálních sítích, uživatelé jsou schopni vytvořit obrovské vlny pobouření vůči značce během několika hodin.

Vědci se shodují, že k nápravě dezinformací prostřednictvím sociálních médií je zapotřebí většího úsilí, a to jak v čase, tak v tvorbě obsahu, což naznačuje potřebu rychlé krizové komunikace.

Autorkou experimentu je Rosie M. Jahng, která vyučuje na Wayne State University v Detroitu a zaměřuje se na sociální média a public relations.

O autorovi: JINDŘICH OUKROPEC, FSV UK

Foto autor: Foto: ISTOCK

Značky v krizi by se měly separovat od politiky, ukázal experiment.

Foto: ISTOCK

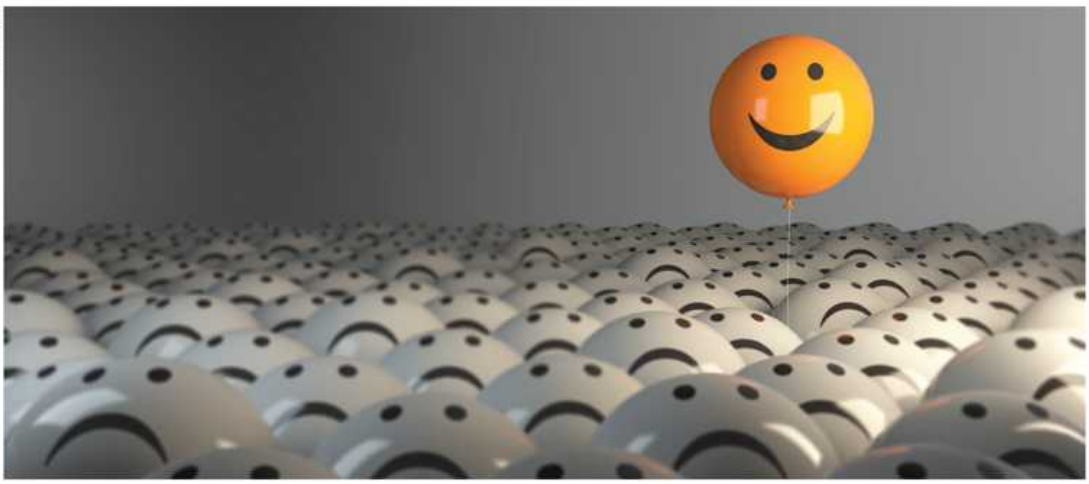

JINDŘICH OUKROPEC
FSV UK

Prestižní vědecký časopis nakladatelství Taylor & Francis nedávno publikoval výsledky experimentu, který zkoumal postoje veřejnosti ke krizím obchodních značek.

Studie americké Wayne State University naznačuje, že souvislost falešných zpráv s politikou poškozuje dobré jméno značky méně, než jinak motivované dezinformace. O to více zákazníci očekávají, že firmy nepoliticky motivované pomluvy vysvětlí a budou na vzniklou krizi reputace reagovat.

Studie zkoumala způsob, jakým veřejnost vnímá značky, které se staly cílem falešných zpráv. Zaměřila se přitom na dvě klíčové proměnné – politickou motivaci a snahu poškodit značku.

Experiment zjišťoval, zda spotřebitelé označují falešné zprávy jako organizační krizi, a pokud ano, jaký typ krizových odpovědí se očekává od značek, na které byly falešné zprávy zacíleny.

Pro simulaci krize navrhli výzkumníci desítku smyšlených organizačních krizí, které respondentům prezentovali formou příspěvků na Instagramu. Tato platforma byla vybrána z důvodu aktuálně největšího nárůstu falešných zpráv mezi sociálními sítěmi.

Výsledky simulace naznačují, že zatímco falešné zprávy s vysokým úmyslem poškodit značku byly vnímány a hodnoceny jako závažná organizační krize, falešné zprávy s politickou motivací nebyly považovány za krizi reputace značky.

Účastníci výzkumu vyhodnotili falešné zprávy s vysokým úmyslem poškodit pověst značky jako nejzávažnější krizi, kdy respondenti požadovali od značek srozumitelné vysvětlení. Pokud se značka stane terčem dezinformací, měla by volit strategická rozhodnutí na základě záměru poškodit pověst značky a přítomnosti politických motivací.

Součástí studie je také přehled hlavních charakteristik falešných zpráv, například:

- Obsahují emoční obsah, který podněcuje negativitu a polarizaci.
- Falešné zprávy obecně používají takzvané „clickbait" titulky, které vyvolávají negativní emoce, aby zpráva působila přesvědčivěji.
- Aplikují zpravodajské hodnoty, aby působily jako legitimní zdroj informací.
- Sociální sítě dávají přednost emocionálnímu obsah bez ohledu na jeho pravdivost.
- Falešné zprávy cirkulují s cílem uvést do pohybu sociopolitické rozdíly a jsou spojovány s radikálními politickými postoji jako ultra-pravice/levice a populističtí aktivisté.
- Hlavním účelem dezinformačních kampaní je rozdělit veřejnost a vytvořit konflikt, který zdůrazňuje „nás" oproti „jim".
- V případě, kdy jsou značky terčem dezinformací, jejich vyvracení nebo ignorování nemusí být nejlepším řešením, jak se vyhnout krizi reputace.
- Pokud je značka terčem dezinformací na sociálních sítích, uživatelé jsou schopni vytvořit obrovské vlny pobouření vůči značce během několika hodin.
- Vědci se shodují, že k nápravě dezinformací prostřednictvím sociálních médií je zapotřebí většího úsilí, a to jak v čase, tak v tvorbě obsahu, což naznačuje potřebu rychlé krizové komunikace.
- Autorkou experimentu je Rosie M. Jahng, která vyučuje na Wayne State University v Detroitu a zaměřuje se na sociální média a public relations.

Zpět

Luboš ROSÍ, moderátor
A ještě na to navážeme. Poslechněte si o dalších personálních změnách. Nejen mluvčí se mění, ale taky novináři. Ti zase často přechází se začátkem roku do nových redakcí. Kristina Tůmová zajímavé přestupy zaznamenala pro vás.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Přestup roku a hned na začátku. Tak hodnotili někteří komentátoři změnu postu tohoto šéfredaktora Radka Kedroně. Před pěti lety vybudoval web iRozhlas, o kterém sám mluví jako o nejvíc sexy brandu, který rozhlas má. V jeho redakci už ale bude jen posledních pár týdnů. V březnu přejde do Seznam Zpráv jako zástupce šéfredaktora pro investigativu a publicistiku.

Radek KEDROŇ, šéfredaktor, iRozhlas.cz
Chci věřit tomu, že tam bude mnohem větší prostor dělat věci do hloubky, věnovat se složitým kauzám, hlavně ty kauzy dotahovat. Zároveň když jsem se o tom bavil s mým vlastně novým šéfem Jirkou Kubíkem, tak jsem mu říkal, že nechci být jenom údržbář, že bych byl rád, abych mohl ty věci posouvat dál. Jedna z těch výzev, která mě tam čeká, tak Seznam Zprávy dlouhodobě plánovaly denní zpravodajský podcast. Ten v tuhle chvíli nemají a na to se těším, že ho tam vybudujeme.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
U rozhlasu ještě zůstaneme. Dva odchody totiž poznamenaly také investigativní tým Radiožurnálu. Kromě již zmíněného Vojtěcha Srnky své působení na Vinohradské ukončil i Jakub Troníček. Od psaní odešel po skoro čtvrtstoletí. Od ledna je editorem v Hospodářských novinách. A ještě jedno jméno: Jonáš Zbořil. Jeho hlas je spojený s rádiem Wave. Teď ale nově píše recenze a komentáře pro kulturní publicistiku pro Seznam Zprávy. Tím ale odliv novinářů z Českého rozhlasu končit nebude kvůli chystaným škrtům.

mluvčí
Kolegům děkuju, přeji hodně sil a držím palce. Bude to potřeba.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Čas na změnu. Tak komentuje svůj konec v televizní publicistice Martin Mikule. Po 20 letech v médiích se přesune do akademické sféry. O jednu svoji tvář tak přijde pořad 168 hodin. Ale opravdu odejde od novinařiny úplně? To prý ne, řekl Newsroomu.

Martin MIKULE, redaktor
Já jsem strávil teď 8 let v České televizi, převážně v pořadu 168 hodin, což je pro mě vrchol mé novinářské kariéry, já teď odcházím částečně na Fakultu sociálních věd Karlovy univerzity, kde budu přednášet kurz o médiích, Reportéři v médiích, a současně bych chtěl ale dál zůstat v médiích jako novinář na volné noze, takže budu dál psát a natáčet pro různá média a až čas ukáže, jestli zase někde zakotvím natrvalo nebo na delší dobu.

Praha má Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku. Ukazuje cestu, jak snížit produkci odpadu a emisí URL Automatický překlad

WEB, Datum: 17.01.2022, Zdroj: moderniobec.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 17:02, RU / den: 10 000, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Pražští radní odsouhlasili strategii, jak výrazně snížit spotřebu primárních surovin, produkci odpadů a emise skleníkových plynů v hlavním městě. Strategie cirkulární ekonomiky, tedy oběhového hospodářství, navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030. Principy oběhového hospodářství chce metropole zavést především ve stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, v oblasti zemědělství a potravin.

Schválená strategie představuje rámec pro aktivity, kterými může Praha principy oběhového hospodářství zavést do každodenního života města a podpořit jejich rozvoj. „Oběhové hospodářství představuje nový přístup, jak zacházet se surovinami, materiály a výrobky. Hlavním cílem je minimalizace odpadu, proto chceme klást velký důraz na prevenci samotného vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu," vysvětluje Petr Hlubuček, náměstek primátora hl. m. Prahy pro oblast životního prostředí a infrastruktury. „Mezi hlavní oblasti, v nichž jsme identifikovali největší potenciál pro možné úspory ve spotřebě primárních surovin, dalších materiálů i emisí CO, patří stavebnictví, stavební odpady a jejich recyklace, dále pak nakládání s vodou nebo systém odpadového hospodářství," doplňuje.
Nejvíce materiálu a primárních surovin spotřebovává sektor stavebnictví, který generuje více než 70 procent odpadu v metropoli. Odpovědným zadáváním, kde budou stanoveny požadavky na demoliční postupy či využití recyklovaných materiálů, může město podle náměstka Hlubučka množství odpadu významně snižovat.
Z hlediska odpadu v domácnostech je největší výzvou třídění biologicky rozložitelných odpadů a jejich další využití jako certifikovaný kompost nebo digestát. Ke snížení množství odpadů může přispět intenzivnější využívání sítě re-use služeb, tedy služeb upřednostňující principy opětovného využití věcí a výrobků, jejich oprav a následného sdílení.
Novými tématy oběhového hospodářství jsou zemědělství a potraviny. Příkladem projektů mohou být komunitní zahrady či kompostování, rozvoj městského zemědělství či předcházení vzniku potravinového odpadu města.
„Největším chystaným infrastrukturním projektem je bioplynová stanice připravovaná společností Pražské služby, která představuje koncovou technologii pro využití biologicky rozložitelného odpadu, který není vhodný ke kompostování. Vedle toho připravují Pražské služby také technologii na úpravu škváry, aby se 60 tisíc tun tohoto materiálu odváženého na skládku mohlo využít ve stavebnictví," vypočítává konkrétní projekty Petr Hlubuček.
Pilotní projekty připravují i další městské společnosti. Pražská vodohospodářská společnost, a.s. plánuje zpracování bioplynu z čistírenských kalů na bioCNG, který bude následně vtlačován do plynovodní sítě, a řešení kalové koncovky s možností energetického využití pro vytápění pražských domácností.
Strategii připravil Pražský inovační institut ve spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.
/tz/

17.01.2022 | 04:01

Autor:
Dvořáčková Simona

Kategorie:
Města a obce, Správa a rozvoj, Životní prostředí

Štítky:
oběhové hospodářství, Pražské služby, Strategie cirkulární ekonomie hl. města Prahy

Praha má Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku. Ukazuje cestu, jak snížit produkci odpadu a emisí

Pražští radní odsouhlasili strategii, jak výrazně snížit spotřebu primárních surovin, produkci odpadů a emise skleníkových plynů v hlavním městě. Strategie cirkulární ekonomiky, tedy oběhového hospodářství, navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030. Principy oběhového hospodářství chce metropole zavést především ve stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, v oblasti zemědělství a potravin.

Schválená strategie představuje rámec pro aktivity, kterými může Praha principy oběhového hospodářství zavést do každodenního života města a podpořit jejich rozvoj. *„Oběhové hospodářství představuje nový přístup, jak zacházet se surovinami, materiály a výrobky. Hlavním cílem je minimalizace odpadu, proto chceme klást velký důraz na prevenci samotného vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu,“* vysvětluje **Petr Hlubuček**, náměstek primátora hl. m. Prahy pro oblast životního prostředí a infrastruktury. *„Mezi hlavní oblasti, v nichž jsme identifikovali největší potenciál pro možné úspory ve spotřebě primárních surovin, dalších materiálů i emisí CO_2, patří stavebnictví, stavební odpady a jejich recyklace, dále pak nakládání s vodou nebo systém odpadového hospodářství,“* doplňuje.

Nejvíce materiálu a primárních surovin spotřebovává sektor stavebnictví, který generuje více než 70 procent odpadu v metropoli. Odpovědným zadáváním, kde budou stanoveny požadavky na demoliční postupy či využití recyklovaných materiálů, může město podle náměstka Hlubučka množství odpadu významně snižovat.

Z hlediska odpadu v domácnostech je největší výzvou třídění biologicky rozložitelných odpadů a jejich další využití jako certifikovaný kompost nebo digestát. Ke snížení množství odpadů může přispět intenzivnější využívání sítě re-use služeb, tedy služeb upřednostňující principy opětovného využití věcí a výrobků, jejich oprav a následného sdílení.

Novými tématy oběhového hospodářství jsou zemědělství a potraviny. Příkladem projektů mohou být komunitní zahrady či kompostování, rozvoj městského zemědělství či předcházení vzniku potravinového odpadu města.

„Největším chystaným infrastrukturním projektem je bioplynová stanice připravovaná společností Pražské služby, která představuje koncovou technologii pro využití biologicky rozložitelného odpadu, který není vhodný ke kompostování. Vedle toho připravují Pražské služby také technologii na úpravu škváry, aby se 60 tisíc tun tohoto materiálu odváženého na skládku mohlo využít ve stavebnictví,“ vypočítává konkrétní projekty Petr Hlubuček.

Pilotní projekty připravují i další městské společnosti. Pražská vodohospodářská společnost, a.s. plánuje zpracování bioplynu z čistírenských kalů na bioCNG, který bude následně vtlačován do plynovodní sítě, a řešení kalové koncovky s možností energetického využití pro vytápění pražských domácností.

Strategii připravil Pražský inovační institut ve spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.

/tz/

NAPSAT KOMENTÁŘ

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *

Zpět

Omicronový deník – Zpěvačka Hana Horká zemřela zbytečně URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.01.2022, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Tereza Boehmová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 19:15, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: 2131, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za

Dnes je to už 11 dní, kdy se mladší dcera Emma vrátila z pobytu na horách se školou a přivezla nám domu Omicron. Takové pěkné slovo a takovej hnus.

Věděli jste, že telefon automaticky opravuje slovo Omicron na Mikronésii? Ach, Mikronésie, to by bylo jiné kafe. Krásné zelené ostrovy rozeseté v smaragdově modrém moři. Bělostný písek…. mušle… racci a v ruce koktejl Sex on the Beach a nebo i bez koktejlu třeba, staré dobré časy. Jela bych hned. Tedy museli by mě tam asi teleportovat, protože mi hrozně vadí dlouhé lety. A čím jsem starší, tím je to horší. Vlastně se vším asi.

Stav našich pacientek je slušný

Obě pacientky jsou na tom dobře a rozhodně jsou za akutní fází, naštěstí. Mladší Emma má už dva dny opakovaně negativní i domácí antigeny, což je určitě dobrá zpráva. Zdá se, že čich u ní je zpět skoro stoprocentní. Dokonce z pokoje vzadu ucítila, že se mi připaluje oběd. Dobrá zpráva. Tedy ne to, že se to připálio.

Pořád je ale hodně unavená. Představa, že po 5 dnech je člověk fit a připraven naskočit zpět do běžného zápřahu je celkem sci-fi. Emma si určitě tak 2x za den na chvíli mezi doplňováním školy na hodinu usne. V noci spí taky a „ráno“ vyleze na snídani tak v 11. Vždycky byla dobrý spáč po Radkovi, ale co je moc, to je moc.

Anny test je pořád ještě dvouproudá dálnice, ale vybarvit se druhé čáře už chvíli trvá a začíná den ode dne slábnout. Tak snad to jde taky do háje. Unavená je, ale jinak se cítí dobře – až na to, že stále dobře necítí (pachy, vůně). Tak cítí nebo necítí? No obojí.

My dospělí po 3 dávkách stále nenakaženi. Muž si udělal kromě negativního PCR i další 2 antigeny a vydal se po 11 dnech dobrovolné izolace do Národního muzea dohlédnout na instalaci výstavy Czech Press Photo, kterou frima mého muže Pictoart/Pictoprint celou vytiskla, zatímco je 10 dní navigoval z domova a dodělával detaily ve firmě sám v noci. Uf. Celá firma dnes otestovaná a zatím negativní též. Tak uvidíme dál.

Nanožiletky ve ferrari

Moje nálada je celkem dobrá. Na internetu mě navíc pobavil status jednoho dárce krve, který se radoval nad tím, že si nyní představuje odpůrce očkování, jak se obávají, že v případě transfúze dostanou jeho „pošpiněnou očkovanou krev plnou grafenu, nanožiletek, hliníku, čipů 5G a dalších pitomin“. Krev očkovaných a neočkovaných se totiž nijak nerozlišuje a nikam se to nepíše. Leda by si nějaký šikovný Čecháček dělal na „ transfúzní pytlíčky“ tajně značky a pak za tučné obnosy přiděloval „čistou“ krev neočkovaným dle přání. A nebo by jim prostě kecal, dal jim dávku zcela náhodnou a jenom kasíroval peníze. Všechno je tu možné, bohužel.

Na tento status reagovala další paní, že byla krev darovat před Vánoci, 8 dní po 3. dávce, a poznamenala, že tam ty nanožiletky s grafenem musely zrovna lítat jak ve ferrari. To jsem si smíchy poprskala klávesnici. Zarytí antivax nyní budou muset rozšířit řady jehovistických odpůrců „cizí krve.“ Chudáci…

Smutný příběh zbytečné smrti zpěvačky Hany Horké

S nejapným humorem ale budu teď muset přestat, protože, jak už mnozí dobře víte, na covid úplně zbytečně umřela antivax neočkovaná zpěvačka folkové skupiny Asonance Hana Horká, která se záměrně nakazila, aby rodině dokázala, že jsou očkovaní blázni a jde to zvládnout zcela „přírodně.“ Bohužel využila vlastní „svobody“, kterou se antivax scéna tak často ohání, chtěla dokázat, že covid nic není a není se třeba očkovat…. Zbytečnou smrtí dokázala, že se mýlila. Covid je nebezpečný a bez očkování snadno zabíjí. A to i jinak zdravé lidi se skvělou životosprávou. Kéž její smutná smrt zachrání život někomu dalšímu z jejích obdivovatelů, kdo zvedne konečně zadek a dá se očkovat. Rodině přeji hodně sil a moc jim děkuji, že se sami v těžké chvíli aktivně zapojili do diskuse na Hany facebookovém profilu a nechali zaznít krutou pravdu. V tom smutku a hrůze by to mohlo někomu pomoct…a někoho zachránit. Pak by ta smrt byla stále strašná, ale alespoň méně zbytečná….

Více o této smutné a zbytečné tragédii si můžete přečíst například zde: Jste odpad, vzkázal antivaxerským celebritám syn zpěvačky Horké, která zemřela na covid.

Očkování 12-18 – jako horký brambor, který stále nechce zvednout nikdo

Poslední, čemu se chci dneska věnovat, než půjdu mučit studenty FSV UK na online zkoušku, je vývoj situace s očkováním kategorie 12-18, která už by měla mít dávno nárok na přeočkování. Po našem cíleném útoku na ministra Válka jsme se od něj dozvěděli, že on není proti, jen to brzdí vakcinologická společnost. Od vakcinologické společnosti jsme se dozvěděli, že to brzdí SÚKL a od SÚKLu jsme se dozvěděli, že to je zcela na rozhodnutí a kompetenci ministra. Ohohó… Víte co, už to povolte. Včera bylo pozdě. Pro moje děti bohužel rozhodně. Všechny ostatní děti, které se zbytečně každý den po 2. dávce nakazí, by vás měli strašit ve spaní.

Chci moc poděkovat předsedovi Pedagogické komory Radku Sárközimu, že trvale už dlouho bojuje s ministerstvem (starým i novým) ohledně bezpečnosti dětí i učitelů ve školách, vyvrací opakovaně bludy o tom, že se covid ve školách nešíří, že není potřeba děti testovat, nesouhlasí s šizením karantén, žádá od hygieny i od ministrů statistiky nákaz mezi dětmi i učiteli, bojuje spolu se mnou za povolení očkování pro děti a rozhodně se nenechá tzv. opít rohlíkem.

Ačkoliv názorově (politicky) nejsme zrovna na jedné lodi a ohledně mnoha věcí se neshodneme, stejně si ho velmi vážím za jeho snahu ochránit dětí a učitele. Mně často došla energie v tom marném dohadování se školami, aby děti chránily a posílaly

do karantén včas a že to má smysl. Radek nepolevil nikdy.

Tak jdu na ty studenty, mějte se pěkně. Asi bych se měla namalovat, aby se mě nelekli, jsem po těch 11 dnech doma nějaká sešlá.

další díly zde: https://www.blogosfera.cz/author/terezaboehm/

Omicronový deník – Zpěvačka Hana Horká zemřela zbytečně

Tereza Boehmová 17. 01. 2022 | 18:33 Přečteno 192 krát Tweet

Dnes je to už 11 dní, kdy se mladší dcera Emma vrátila z pobytu na horách se školou a přivezla nám domu Omicron. Takové pěkné slovo a takovej hnus.

Věděli jste, že telefon automaticky opravuje slovo Omicron na Mikronésii? Ach, Mikronésie, to by bylo jiné kafe. Krásné zelené ostrovy rozeseté v smaragdově modrém moři. Bělostný písek…. mušle… racci a v ruce koktejl Sex on the Beach a nebo i bez koktejlu třeba, staré dobré časy. Jela bych hned. Tedy museli by mě tam asi teleportovat, protože mi hrozně vadí dlouhé lety. A čím jsem starší, tím je to horší. Vlastně se vším asi.

Stav našich pacientek je slušný

Obě pacientky jsou na tom dobře a rozhodně jsou za akutní fází, naštěstí. Mladší Emma má už dva dny opakovaně negativní i domácí antigeny, což je určitě dobrá zpráva. Zdá se, že čich u ní je zpět skoro stoprocentní. Dokonce z pokoje vzadu ucítila, že se mi připaluje oběd. Dobrá zpráva. Tedy ne to, že se to připálilo.

Pořád je ale hodně unavená. Představa, že po 5 dnech je člověk fit a připraven naskočit zpět do běžného zápřahu je celkem sci-fi. Emma si určitě tak 2x za den na chvíli mezi doplňováním školy na hodinu usne. V noci spí taky a „ráno“ vyleze na snídani tak v 11. Vždycky byla dobrý spáč po Radkovi, ale co je moc, to je moc.

Anny test je pořád ještě dvouproudá dálnice, ale vybarvit se druhé čáře už chvíli trvá a začíná den ode dne slábnout. Tak snad to jde taky do háje. Unavená je, ale jinak se cítí dobře – až na to, že stále dobře necítí (pachy, vůně). Tak cítí nebo necítí? No obojí.

My dospělí po 3 dávkách stále nenakaženi. Muž si udělal kromě negativního PCR i další 2 antigeny a vydal se po 11 dnech dobrovolné izolace do Národního muzea dohlédnout na instalaci výstavy Czech Press Photo, kterou frima mého muže Pictoart/Pictoprint celou vytiskla, zatímco je 10 dní navigoval z domova a dodělával detaily ve firmě sám v noci. Uf. Celá firma dnes otestovaná a zatím negativní též. Tak uvidíme dál.

Nanožiletky ve ferrari

Moje nálada je celkem dobrá. Na internetu mě navíc pobavil status jednoho dárce krve, který se radoval nad tím, že si nyní představuje odpůrce očkování, jak se obávají, že v případě transfúze dostanou jeho „pošpiněnou očkovanou krev plnou grafenu, nanožiletek, hliníku, čipů 5G a dalších pitomin“. Krev očkovaných a neočkovaných se totiž nijak nerozlišuje a nikam se to nepíše. Leda by si nějaký šikovný Čecháček dělal na „ transfúzní pytlíčky“ tajně značky a pak za tučné obnosy přiděloval „čistou“ krev neočkovaným dle přání. A nebo by jim prostě kecal, dal jim dávku zcela náhodnou a jenom kasíroval peníze. Všechno je tu možné, bohužel.

Na tento status reagovala další paní, že byla krev darovat před Vánoci, 8 dní po 3. dávce, a poznamenala, že tam ty nanožiletky s grafenem musely zrovna lítat jak ve ferrari. To jsem si smíchy poprskala klávesnici. Zarytí antivax nyní budou muset rozšířit řady jehovistických odpůrců „cizí krve.“ Chudáci…

Smutný příběh zbytečné smrti zpěvačky Hany Horké

S nejapným humorem ale budu teď muset přestat, protože, jak už mnozí dobře víte, na covid úplně zbytečně umřela antivax neočkovaná zpěvačka folkové skupiny Asonance Hana Horká, která se záměrně nakazila, aby rodině dokázala, že jsou očkovaní blázni a jde to zvládnout zcela „přírodně.“ Bohužel využila vlastní „svobody“, kterou se antivax scéna tak často ohání, chtěla dokázat, že covid nic není a není se třeba očkovat…. Zbytečnou smrtí dokázala, že se mýlila. Covid je nebezpečný a bez očkování snadno zabíjí. A to i jinak zdravé lidi se skvělou životosprávou. Kéž její smutná smrt zachrání život někomu dalšímu z jejích obdivovatelů, kdo zvedne konečně zadek a dá se očkovat. Rodině přeji hodně sil a moc jim děkuji, že se sami v těžké chvíli aktivně zapojili do diskuse na Hany facebookovém profilu a nechali zaznít krutou pravdu. V tom smutku a hrůze by to mohlo někomu pomoct…a někoho zachránit. Pak by ta smrt byla stále strašná, ale alespoň méně zbytečná….

Více o této smutné a zbytečné tragédii si můžete přečíst například zde: Jste odpad, vzkázal antivaxerským celebritám syn zpěvačky Horké, která zemřela na covid.

Očkování 12-18 – jako horký brambor, který stále nechce zvednout nikdo

Poslední, čemu se chci dneska věnovat, než půjdu mučit studenty FSV UK na online zkoušku, je vývoj situace s očkováním kategorie 12-18, která už by měla mít dávno nárok na přeočkování. Po našem cíleném útoku na ministra Válka jsme se od něj dozvěděli, že on není proti, jen to brzdí vakcinologická společnost. Od vakcinologické společnosti jsme se dozvěděli, že to brzdí SÚKL a od SÚKLu jsme se dozvěděli, že to je zcela na rozhodnutí a kompetenci ministra. Ohohó… Víte co, už to povolte. Včera bylo pozdě. Pro moje děti bohužel rozhodně. Všechny ostatní děti, které se zbytečně každý den po 2. dávce nakazí, by vás měli strašit ve spaní.

TEREZA BOEHMOVÁ

https://blog.aktualne.cz/blogy/tereza-boehmova.php

Novinářka, publicistka a spisovatelka, autorka dvou knížek pohádek pro děti (Zuzanka a Goldýš a Zajíček Zlobílek) a jedné knihy fejetonů o mateřství (Matka z cukru a oceli). Pracovala jako editorka názorů v MF DNES a později jako administrátorka blogu iDNES.cz. Nyní spolupracuje s názorovou rubrikou Aktuálně.cz a dalšími servery a tištěnými časopisy.

Zpět

Mladí lidé mění svět kolem nás, nominujte je na Cenu Gratias Tibi 2022! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.01.2022, Zdroj: rizeniskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.01.2022 22:53, Země: Česko

Často slýcháte, že mladí lidé nic nedělají? Více než 950 projektů dosud nominovaných na Cenu Gratias Tibi ukazují pravý opak! Již od roku 2014 oceňuje vzdělávací program JSNS organizace Člověk v tísni mladé a aktivní lidi, kteří se snaží měnit svět okolo nás k lepšímu. Jednotlivci či skupiny mohou získat ocenění ve třech věkových kategoriích – základní školy, střední školy a mladí lidé do 30 let. Oceněním dáváme mladým lidem najevo, že si jejich činů vážíme. Latinská slova Gratias Tibi, která tvoří název ceny, symbolicky říkají všem soutěžícím Děkuji Tobě. Nominovat můžete sami sebe nebo projekty, které Vás zaujaly na

www.gratiastibi.cz do konce března.
Kromě základních věkových kategorií vybírá porota složená ze zástupců partnerských organizací také nejlepší projekt v oblasti ochrany životního prostředí. Ze všech vybraných finalistů následně také hlasuje široká veřejnost o vítězi Ceny České televize, hlavního mediálního partnera projektu. V minulém roce i přes komplikace spojené s pandemií koronaviru vybírala porota laureáty z téměř 70 nominovaných projektů. Ocenění převezmou vítězové na slavnostním večeru z rukou významných osobností kulturního a společenského života.
Inspirujte se loňskými vítězi
V kategorii základní školy vyhrál projekt Štěpána Mašíka I děti chtějí pomáhat . V době pandemie vytvořil pro ZOO Liberec únikovou hru Hon za pytlákem. Hra má charitativní rozměr a pomáhá tak zvířatům i samotné zoo. Štěpán chce aktivity projektu dále rozšiřovat a ukazuje tak, že na věku nezáleží, protože originální nápad a schopnost ho proměnit ve skutečnost může mít i žák základní školy. Zástupci organizace Prostředoškoláky si v září převzali ocenění v kategorii střední školy . „ Mladí lidé se mohou realizovat a rozvíjet v široké škále oblastí v rámci mimoškolních, vzdělávacích aktivit nebo konferencí. Víme, že je v Česku spoustu talentovaných středoškoláků. Chceme je poznat a chceme jim dát šanci inspirovat ostatní, “ popisují organizátoři projektu. V nejstarší věkové kategorii d o 30 let převzali ocenění zástupci projektu Medici PRO očkování , jejichž cílem je zvýšit povědomí o významu očkování, přispět k osvětě laické veřejnosti v této problematice a podporovat kritické myšlení nejen v oblasti medicíny. „Sna žíme se reflektovat současnou situaci a věříme, že právě medici jsou vhodným prostředníkem mezi laickou a odbornou veřejností,“ p opisují organizátoři. Tento projekt se stal mezifakultní iniciativou na půdě Univerzity Karlovy, jelikož propojuje studenty lékařské fakulty a katedry marketingové komunikace a public relations Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd, kteří mají velký podíl na kampani a popularizaci projektu.
Již po druhé udělila organizace Člověk v tísni cenu za nejlepší projekt v oblasti ochrany životního prostředí . Ocenění získali mladí lidé, kteří jsou sdruženi pod spolkem MNOHO SVĚTŮ v Jilemnici za obnovu mokřadu v Krkonoších, kde se snaží řešit zadržování vody v krajině. Projekt vychází primárně z potřeb komunity, ale zároveň ve všech jeho aktivitách odkazuje na problémy globálního světa, zhodnotila odborná porota.
Na základě hlasování veřejnosti získal Cenu České televize Jiří Žák, který stojí za projektem Šití roušek pro ty, kdo je potřebují Jiří v době, kdy byl všeobecný nedostatek ochranných prostředků, začal sám doma na stroji šít roušky a rozdávat je. „Chtěl je rozdávat spolužákům ve škole, ale narazil na posměch. Bylo mi ho líto, proto jsem si postěžovala na sociálních sítích. Chtěla jsem mu ukázat, že to, co dělá je skvělé, že je to obdivuhodné a jsem na něj pyšná. Strhla se obrovská vlna podpory," říká Jirkova maminka. Společnými silami se jim podařilo rozeslat stovky roušek do ČR i do zahraničí.
Znáte i Vy někoho, kdo se aktivně snaží zlepšit své okolí? Poděkujte jim za jejich úsilí a nominujte je na Cenu Gratias Tibi na www.gratiastibi.cz . Vítězové jednotlivých kategorií se mohou podívat do Štrasburku, Norska, získat finanční odměnu nebo workshop dle svého výběru.
Zdroj: Vzdělávací program JSNS, Člověk v tísni, o.p.s.

Zpět

Občas musím sbírat odvahu!

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Aha! pro ženy, Strana: 8, Autor: Miroslava KUNDRÁT, Vytištěno: 51 754, Prodáno: 29 602, Infotype: Nepojmenováno , Datum importu: 18.01.2022 00:19, Čtenost: 130 969, Rubrika: Slavní ve zpovědnici, AVE: 317 245,85 Kč, Země: Česko, GRP: 1,46

SLAVNÍ VE ZPOVĚDNICI

KDYŽ VSTOUPÍ DO DVEŘÍ, HNED VÁS »NAKAZÍ« SVÝM ÚSMĚVEM. NATÁLII HALOUZKOVOU (21) MŮŽETE NYNÍ VÍDAT V NOVÉM SERIÁLU ZOO, KTERÝ ZAČALA VYSÍLAT TELEVIZE PRIMA. HEREČKOU CHTĚLA BÝT UŽ JAKO DÍTĚ, ALE ŽE JÍ OSUD TOTO PŘÁNÍ SPLNÍ UŽ V POUHÝCH JEDENÁCTI LETECH, TO JI ANI VE SNU NENAPADLO.
NADŠENÍ PRO HERECKOU PROFESI JÍ VYDRŽELO DODNES, STEJNĚ JAKO PRO TANEC, KTERÉMU SE VĚNUJE VE VOLNÉM ČASE. KONÍČKŮ MÁ ALE VÍC. RODAČCE ZE ŠPINDLEROVA MLÝNA ZBÝVÁ VŠAK ČAS I NA LÁSKU, KTERÉ JE STÁLE OTEVŘENÁ.
V ČEM BYL LOŇSKÝ ROK PRO NATÁLII VÝJIMEČNÝ? A V ČEM SI STÁLE NEVĚŘÍ?

* Natálie, vaší první rolí v životě byla Lada Smutná v seriálu Gympl s (r)učením omezeným, nebo jste si zahrála už i předtím v něčem?

„Ne ne, tohle byla opravdu moje první role a shodou okolností i můj první konkurz v životě. Já už jsem chtěla být odmalička herečka a rodiče a blízké okolí si ze mě dělalo srandu, že jsem hérečka. (směje se) Ale já jsem po tom opravu toužila a ono si mě to nakonec i našlo.“

* Jak se to stalo?

„Na základce jsem měla spolužáka, který tehdy hrál v jednom seriálu a znal se s paní, jež měla hereckou agenturu. Byli dobří známí. A ta paní tehdy přišla na náš školní jarmark, kde jsem asi jako desetiletá holka za naši třídu prodávala, a tam mě oslovila, jestli bych nechtěla hrát v nějakém seriálu. Dala mi vizitku s kontaktem, a tak jsem se šla zaregistrovat do agentury. Pak přišel ten konkurz a vyšlo to.“ (směje se)

* Jako malá jste i hodně tancovala. Jakému tanci jste se konkrétně věnovala?

„Dělala jsem modernu a vlastně ji tancuju stále. Sice o něco méně aktivně, ale pořád jsem součástí souboru a pracujeme na dalších představeních. Pořád mě to strašně baví.“

* To jste ale měla dva směry, kterými jste se mohla v životě vydat, nebo ne?

„Vlastně ano, jednu dobu jsem fakt myslela, že budu tanečnice spíš než herečka. To bylo období mezi mými třinácti do takových sedmnácti, než přišla role v seriálu Krejzovi. Do té doby jsem veškerý svůj volný čas trávila na tréninccích.“

* Nebylo těžké všechno skloubit se školou?

„Právě že ano. V těch vyšších ročnících na gymnáziu to bylo kolikrát hodně psychicky i fyzicky vyčerpávající, přesto jsem za to hrozně ráda, protože mi to opravdu hodně dalo.“

* Po maturitě na gymnáziu jste nechtěla jít na DAMU?

„Studuju mediální studia na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity. Jestli to v budoucnu nějak pracovně využiju a budu se tomu věnovat, nevím, ale momentálně to pro mě není důležité.“

* Momentálně vás nicméně můžeme vidět v seriálu ZOO, který začala vysílat Prima…

„Ano, hraju roli Míny Veselé, což je taková zajímavá slečna. Tvoří pár s Markem, kterého hraje Štěpán Benoni, a je tedy velmi majetnická, co se týče svého partnera. Žárlí na Viky, na Markovu nejlepší kamarádku, kterou hraje Eva Burešová. A podle mě ze začátku nebude jasný, jestli je ta postava kladná, nebo záporná, je tak na hraně. Ani já to vlastně nevím, uvidím, co bude ve scénáři dál. Podle mě ale úplně neví, co chce.“ (směje se)

* Přijdete taky do styku se zvířaty?

„Naštěstí, nebo bohužel ne, protože práce se zvířaty je náročná. To jsem si vyzkoušela už v Krejzových, kde se natáčelo se zvířaty dost.“

* Máte nějakou negativní zkušenost?

„Jednou mi právě v ateliéru uletěl papoušek. Ta andulka klovala, ďobla mě do prstu a já jsem ji instinktivně pustila, to bylo hrozný. Byla jsem z toho tehdy úplně v háji. Našli ji až druhý den někdy odpoledne. Bylo to zajímavé.“ (směje se)

* Zvířata ale máte ráda, ne? Máte doma nějaké?

„Doma jsme nikdy žádné zvíře neměli, ale teď bydlím už ve spolubydlení a tam máme dvě kočky. Já jsem kočková osoba.“ (směje se)

* Když už jste zmínila váš domov, pocházíte ze Špindlerova Mlýna. To máte asi blízko k zimním sportům, viďte?

„Ne ke všem, jenom k lyžím ano, ale letos si říkám, že bych mohla zkusit snowboard. Ale jinak jsem lyžovala odmalička, protože se tomu věnovala i mamka, když byla malá, tak i já jsem poměrně intenzivně lyžovala. Od první třídy jsme pak bydleli už v Praze, ale stále jsme měli na horách babičku s dědou, tak jsme tam pořád jezdili.“

* Máte, Natálie, sourozence?

„Mám dva bratry, jednomu je osmnáct a druhému bude sedm, ten je ještě malý.“

* Těšila jste se na období, kdy se už budete moci osamostatnit, a jak se říká, vyletět z hnízda?

„My máme s mamkou skvělý vztah, ale pamatuju si, že jsem byla vždycky hodně samostatná. Každopádně jsem mamce říkala, že až mi bude osmnáct, tak půjdu hned pryč. A mamka na to, že v žádném případě, že nejdřív po maturitě. Takže jsem se odstěhovala až v létě po maturitě. S mamkou máme od té doby ještě lepší vztah, protože čas, který spolu pak trávíme, si o to víc užíváme. Ale osamostatnění bylo asi největší milník, kdy jsem se začala cítit dospěle."

* A co láska? Máte přítele?

(rozesměje se) „Řeknu jen to, že úplně sama nejsem, a více bych to zatím nerozváděla."

* A co další koníčky?

„Kromě toho tancování je to určitě i cestování. Loni jsem byla celé léto pryč. Ve Stockholmu, Budapešti, Chorvatsku, Kodani, Londýně, dvakrát v Portugalsku a za to jsem strašně vděčná. Rok 2021 byl pro mě plný zážitků a výzev."

* To jste měla všechno naplánované?

„Právě že vůbec. Já jsem neměla naplánovaného vůbec nic. Bylo to spontánní a všechno tak nějak vyplynulo. Můj první výlet byl na začátku července do Stockholmu, kam jsem jela sama. Koukla jsem na levné letenky, sebrala jsem se a jela. Bydlela jsem v hostelu a poznala jsem spoustu skvělých lidí z různých konců Evropy i světa. A moc ráda na to vzpomínám."

* Řekla byste tedy, že jste povahou odvážná?

„Řekla bych, že ve spoustě věcí jsem spíš »posera«. Občas mi chybí udělat něco, co bych chtěla. Třeba zpívat. To bych moc chtěla, zatím si moc nevěřím. Je pro mě hodně těžké umlčet v sobě toho vnitřního kritika, který člověka strašně brzdí. Na tom musím ještě pracovat, protože cítím, že by mě to mohlo ještě posunout."

Foto autor: Foto Aha! – Jan Tůma, Prima, osobní archiv N. Halouzkové
Foto popis: Na dovolené se věnovala surfingu.
Foto popis: Natálie Halouzková kromě herectví studuje média na Univerzitě Karlově.
Foto popis: První roli získala v seriálu Gympl s (r)učením omezeným.
Foto popis: V současné době ji diváci mohou vidět na Primě v seriálu ZOO.
Foto popis: Zahrála si i v seriálu Sestřičky Modrý kód.
Foto popis: Ráda také sportuje.
Foto popis: Jejím koníčkem je moderní tanec.

Natálie Halouzková (21) o cestě k herectví, sebekritice,

Občas musím sbírat odvahu!

KDYŽ VSTOUPÍ DO DVEŘÍ, HNED VÁS »NAKAZÍ« SVÝM ÚSMĚVEM. NATÁLII HALOUZKOVOU (21) MŮŽETE NYNÍ VÍDAT V NOVÉM SERIÁLU ZOO, KTERÝ ZAČALA VYSÍLAT TELEVIZE PRIMA. HEREČKOU CHTĚLA BÝT UŽ JAKO DÍTĚ, ALE ŽE JÍ OSUD TOTO PŘÁNÍ SPLNÍ UŽ V POUHÝCH JEDENÁCTI LETECH, TO JI ANI VE SNU NENAPADLO. NADŠENÍ PRO HERECKOU PROFESI JÍ VYDRŽELO DODNES, STEJNĚ JAKO PRO TANEC, KTERÉMU SE VĚNUJE VE VOLNÉM ČASE. KONÍČKŮ MÁ ALE VÍC. RODAČCE ZE ŠPINDLEROVA MLÝNA ZBÝVÁ VŠAK ČAS I NA LÁSKU, KTERÉ JE STÁLE OTEVŘENÁ. V ČEM BYL LOŇSKÝ ROK PRO NATÁLII VÝJIMEČNÝ? A V ČEM SI STÁLE NEVĚŘÍ?

Miroslava KUNDRÁT

Na dovolené se věnovala surfingu.

Natálie, vaší první rolí v životě byla Lada Smutná v seriálu Gympl s (r)učením omezeným, nebo jste si zahrála už i předtím v něčem?

„Ne ne, tohle byla opravdu moje první role a shodou okolností i můj první konkurz v životě. Já už jsem chtěla být odmalička herečka a rodiče a blízké okolí si ze mě dělalo srandu, že jsem hérečka. *(směje se)* Ale já jsem po tom opravu toužila a ono si mě to nakonec i našlo."

Jak se to stalo?

„Na základce jsem měla spolužáka, který tehdy hrál v jednom seriálu a znal se s paní, jež měla hereckou agenturu. Byli dobří známí. A ta paní tehdy přišla na náš školní jarmark, kde jsem asi jako desetiletá holka za naši třídu prodávala, a tam mě oslovila, jestli bych nechtěla hrát v nějakém seriálu. Dala mi vizitku s kontaktem, a tak jsem se šla zaregistrovat do agentury. Pak přišel ten konkurz a vyšlo to." *(směje se)*

Jako malá jste i hodně tancovala. Jakému tanci jste se konkrétně věnovala?

„Dělala jsem modernu a vlastně ji tancuju stále. Sice o něco méně aktivně, ale pořád jsem součástí souboru a pracujeme na dalších představeních. Pořád mě to strašně baví."

To jste ale měla dva směry, kterými jste se mohla v životě vydat, nebo ne?

„Vlastně ano, jednu dobu jsem fakt myslela, že budu tanečnice spíš než herečka. To bylo období mezi mými třinácti do takových sedmnácti, než přišla role v seriálu Krejzovi. Do té doby jsem veškerý svůj volný čas trávila na trénincích."

Nebylo těžké všechno skloubit se školou?

„Právě že ano. V těch vyšších ročnících na gymnáziu to bylo kolikrát hodně psychicky i fyzicky vyčerpávající, přesto jsem za to hrozně ráda, protože mi to opravdu hodně dalo."

Po maturitě na gymnáziu jste nechtěla jít na DAMU?

„Studuju mediální studia na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity. Jestli to v budoucnu nějak pracovně využiju a budu se tomu věnovat, nevím, ale

Natálie Halouzková kromě herectví studuje média na Univerzitě Karlově.

rodině i cestách, které ji lákají

momentálně to pro mě není důležité.“ *(rozesměje se)*

Momentálně vás nicméně můžeme vidět v seriálu ZOO, který začala vysílat Prima…

„Ano, hraju roli Míny Veselé, což je taková zajímavá slečna. Tvoří pár s Markem, kterého hraje Štěpán Benoni, a je tedy velmi majetnická, co se týče svého partnera. Žárlí na Viky, na Markovu nejlepší kamarádku, kterou hraje Eva Burešová. A podle mě ze začátku nebude jasný, jestli je ta postava kladná, nebo záporná, je tak na hraně. Ani já to vlastně nevím, uvidím, co bude ve scénáři dál. Podle mě ale úplně neví, co chce.“ *(směje se)*

Přijdete taky do styku se zvířaty?

„Naštěstí, nebo bohužel ne, protože práce se zvířaty je náročná. To jsem si vyzkoušela už v Krejzových, kde se natáčelo se zvířaty dost.“

Máte nějakou negativní zkušenost?

„Jednou mi právě v ateliéru uletěl papoušek. Ta andulka klovala, dobla mě do prstu a já jsem ji instinktivně pustila, to bylo hrozný. Byla jsem z toho tehdy úplně v háji. Našli ji až druhý den někdy odpoledne. Bylo to zajímavé.“ *(směje se)*

Zvířata ale máte ráda, ne? Máte doma nějaké?

„Doma jsme nikdy žádné zvíře neměli, ale teď bydlím už ve spolubydlení a tam máme dvě kočky. Já jsem kočková osoba.“ *(směje se)*

Když už jste zmínila váš domov, pocházíte ze Špindlerova Mlýna. To máte asi blízko k zimním sportům, viďte?

„Ne ke všem, jenom k lyžím ano, ale letos si říkám, že bych mohla zkusit snowboard. Ale jinak jsem lyžovala odmalička, protože se tomu věnovala i mamka, když byla malá, tak i já jsem poměrně intenzivně lyžovala. Od první třídy jsme pak bydleli už v Praze, ale stále jsme měli na horách babičku s dědou, tak jsme tam pořád jezdili.“

Máte, Natálie, sourozence?

„Mám dva bratry, jednomu je osmnáct a druhému bude sedm, ten je ještě malý.“

Ráda také sportuje.

Těšila jste se na období, kdy se už budete moci osamostatnit, a jak se říká, vyletět z hnízda?

„My máme s mamkou skvělý vztah, ale pamatuju si, že jsem byla vždycky hodně samostatná. Každopádně jsem mamce říkala, že až mi bude osmnáct, tak půjdu hned pryč. A mamka na to, že v žádném případě, že nejdřív po maturitě. Takže jsem se odstěhovala až v létě po maturitě. S mamkou máme od té doby ještě lepší vztah, protože čas, který spolu pak trávíme, si o to víc užíváme. Ale osamostatnění bylo asi největší milník, kdy jsem se začala cítit dospěle.“

A co láska? Máte přítele?

(rozesměje se) „Řeknu jen to, že úplně sama nejsem, a více bych to zatím nerozváděla.“

A co další koníčky?

„Kromě toho tancování je to určitě i cestování. Loni jsem byla celé léto pryč. Ve Stockholmu, Budapešti, Chorvatsku, Kodani, Londýně, dvakrát v Portugalsku a za to jsem strašně vděčná. Rok 2021 byl pro mě plný zážitků a výzev.“

To jste měla všechno naplánované?

„Právě že vůbec. Já jsem neměla naplánovaného vůbec nic. Bylo to spontánní a všechno tak nějak vyplynulo. Můj první výlet byl na začátku července do Stockholmu, kam jsem jela sama. Koukla jsem na levné letenky, sebrala jsem se a jela. Bydlela jsem v hostelu a poznala jsem spoustu skvělých lidí z různých konců Evropy i světa. A moc ráda na to vzpomínám.“

Řekla byste tedy, že jste povahou odvážná?

„Řekla bych, že ve spoustě věcí jsem spíš »posera«. Občas mi chybí udělat něco, co bych chtěla. Třeba zpívat. To bych moc chtěla, zatím si moc nevěřím. Je pro mě hodně těžké umlčet v sobě toho vnitřního kritika, který člověka strašně brzdí. Na tom musím ještě pracovat, protože cítím, že by mě to mohlo ještě posunout.“

Jejím koníčkem je moderní tanec.

První roli získala v seriálu Gympl s (r)učením omezeným.

Zahrála si i v seriálu Sestřičky Modrý kód.

V současné době ji diváci mohou vidět na Primě v seriálu ZOO.

Foto Aha! – Jan Tůma, Prima, osobní archiv N. Halouzkové

Zpět

Soukup vyvedl přes sto milionů do skryté firmy v Karibiku

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Deník N, Strana: 8, Autor: ELIŠKA HRADILKOVÁ BÁRTOVÁ, Vytištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 02:22, Rubrika: Zákulisí moci, AVE: 59 133,36 Kč, Země: Česko

Mediální magnát Jaromír Soukup vlastní firmu v karibském daňovém ráji, jejíž majitel měl zůstat navždy skryt. Deník N však odhalil, že přes tuto společnost putovaly desítky milionů z jeho českých firem.

Majitel TV Barrandov a vydavatelství Empresa Media Jaromír Soukup podle zjištění Deníku N posílal desítky milionů ze svých firem do offshorové schránky, jejíž majitel měl zůstat navždy utajen. „Takováto uměle vytvořená struktura se přímo nabízí k obcházení daňových pravidel, v horším případě i k praní peněz,“ domnívá se analytik Transparency International Milan Eibl. Otázkou zůstává, u koho finance poslané do Karibiku nakonec ve skutečnosti skončily. Sám Soukup to vysvětlit nechtěl: „Odpovídat vám na vaše otázky nejen nemůžu (povinnost mlčenlivosti), ale odpovědi také neexistují,“ konstatoval. Odmítl však, že by se dopustil čehokoliv nezákonného. Tuto příležitost si Jaromír Soukup, známý svou zálibou nekorektně komentovat aktuální dění, nemohl nechat ujít. Když se krátce před volbami Andrej Babiš dostal do centra pozornosti kvůli nákupu francouzských nemovitostí přes Britské Panenské ostrovy, majitel TV Barrandov a moderátor v jedné osobě ho za to ve svých pořadech cupoval. Doslova uvedl, že důvodem Babišových převodů přes karibské firmy mohly být „mírně řečeno špinavý

peníze“ nebo že šlo o „daňový únik“.
„Prostě se to vytáhlo ze zisku jeho firem a pak se to vypralo,“ zhodnotil Soukup Babišovy transakce v jednom ze svých pořadů. „Já jsem vykonával 20 let funkci daňového poradce, tak vím, že je to špína. Ale když jste takhle úspěšný podnikatel a máte armádu úředníků v Agrofertu a právním oddělení, jste schopný to zařídit. Tady z Barrandova to jde prostě blbě,“ posteskl si.
Deník N ale nyní zjistil, že i z barrandovských skal to zařídit jde, a zřejmě velmi obstojně – právě Jaromír Soukup využíval svých firem podle zjištění redakce k finančním přesunům v objemu minimálně sto milionů korun do utajené společnosti v daňovém ráji na Britských Panenských ostrovech.

PŘELÉVÁNÍ ZISKU

Pro pochopení komplikované spleti Soukupových transakcí si v podstatě stačí zapamatovat jména dvou společností, které v nich hrají klíčovou roli.
První je kyperská firma Generra Limited, jejíž aktivity Deník N popsal už v roce 2019, kdy zjistil, že jejím vlastníkem je právě Jaromír Soukup. Právě přes tuto společnost posílal desítky milionů korun ze svých českých firem a zase zpět.
Nyní do příběhu přibyla druhá společnost, která se jeví jako ústřední součást celého finančního soukolí – Blincort Trading sídlící v nejoblíbenější daňové destinaci na Britských Panenských ostrovech. Založena byla v roce 1999, tedy rok předtím, než Soukup začal v Česku provozovat mediální vydavatelství Empresa Media. Podle uniklých dat v rámci tzv. Pandora Papers a dokumentů, ke kterým má přístup Investigace.cz, je jejím vlastníkem právě Jaromír Soukup. Vzhledem k neprůhledné struktuře ale může být skutečným příjemcem peněz, které do firmy putovaly, v podstatě kdokoliv.
Deníku N se podařilo na základě řady účetních dokumentů získaných na Kypru zmapovat alespoň část transakcí, které do karibské firmy mířily. Lze tak poskládat obrázek toho, co se mezi Soukupovými zahraničními schránkami odehrávalo například v době, kdy koketoval s politickým angažmá či v období, kdy už mohl uplatňovat mediální vliv prostřednictvím vlastní televize TV Barrandov.
Pro ilustraci toho, jak peníze v Soukupově offshorové struktuře putovaly, nám mohou posloužit údaje z roku 2010, tedy z doby, kdy nepřímo podporoval stranu Věci veřejné. Tehdy kyperská Generra evidovala příjmy z českých firem ovládaných Jaromírem Soukupem ve výši zhruba 96 milionů korun. Na Kypr se dostaly prostřednictvím úhrad za licenční poplatky, služby či prostřednictvím dalších finančních transakcí.
Téměř stejný objem peněz, jaký firma měla daný rok na straně příjmů, si ale tehdy odepsala na straně výdajů, přičemž většina směřovala do daňového ráje v Karibiku.
Například v roce 2006, z nějž pocházejí první dochované záznamy, dlužila kyperská Generra karibské schránce Blincort 272,5 tisíce dolarů (6,2 milionu korun – převody uvádíme dle tehdejších kurzů, pozn. red.), o tři roky později se ale už tyto závazky vyšplhaly na dvanáctinásobek a činily přes tři miliony eur (80,9 milionu korun) a v roce 2010 dosáhly nejvyšší sumy čtyř milionů eur (přes 100 milionů korun).
Za co měla být tato částka vyplacena, dohledat nelze, zjevné je pouze to, že šlo o nespecifikovaný druh služby. V roce 2013 ale už tento závazek ve finančním výkazu uveden není, stejně tak v dalším roce. Lze tedy předpokládat, že celý obnos byl do utajené struktury v Karibiku nakonec vyplacen.
„Jeví se to jako přelévání zisku, který Soukupovy firmy vygenerovaly v Česku, ale nechtěly ho zde danit. Tady by totiž z oněch 100 milionů musely zaplatit 19% daň. Pokud je ale přesunul na Kypr, tam byla tehdy daň jen 10 % (nyní je 12,5 procenta, pozn. red.). Pokud peníze nakonec přesunul ještě na Britské Panenské ostrovy, má rázem nulovou sazbu daně a nemusí platit nic,“ nabízí možné vysvětlení odborný asistent na Katedře mezinárodního podnikání Fakulty mezinárodních vztahů VŠE Petr Procházka.
Jaromír Soukup na žádost o rozhovor nereagoval, telefon nezvedl, posléze však zaslal krátké vyjádření přes SMS. „Kategoricky odmítám, že bych se měl dopustit čehokoliv nezákonného či nemorálního,“ napsal Soukup s tím, že o firmě Blincort Trading slyšel naposledy před 15 lety. „Navíc mi není známo, že bych do společnosti posílal peníze,“ dodal. „Více informací vám nemohu poskytnout, jsem daňový poradce (od roku 1994), a jsem tedy vázán mlčenlivostí, když vaše otázky směřují ke skutečnostem, jež se mých (i bývalých) klientů dotýkají.“
Do karibské společnosti Blincort Trading mířily z Kypru každý rok také sumy za licenční poplatky, jejichž výše se v čase měnila: zatímco v roce 2006 je patrno, že z kyperské Generry mělo být za licenční poplatky zaplaceno do Karibiku 778 tisíc dolarů (17,6 milionu korun), o dva roky později už to bylo 1,5 milion eur (38 milionů korun) a v roce 2010 tento výdaj dosáhl částky přes 927 tisíc eur (23,5 milionu).
Právě licenční poplatky jsou podle odborníků jednou ze tří nejčastějších metod, jak zisky přelévat. „Je to jedna z metod vyvádění zisku – do daňového ráje umístí nehmotné dědictví (značku nebo loga) a pointa je v tom, že tam pak ‚musí‘ platit licenční poplatky, a o to se sníží jejich zisk v Česku.
V tomto případě se to ale celé jeví pouze jako fiktivní,“ míní Procházka z VŠE, jenž se dlouhodobě věnuje problematice daňové optimalizace nadnárodních korporací.

DALŠÍ CESTA

Dalšími dvěma metodami, jak je možné peníze mezi vlastními firmami přeposílat a snižovat si tak zisk, jsou podle experta platby za služby (může jít například o fiktivní poradenství) a poskytování půjček (mnohdy bezúročných, což už v současné době není legální, a bez data splatnosti).
V případě Soukupových firem se setkáváme jak s platbami za služby, tak s bezúročnými půjčkami a licenčními poplatky.
Popsaná cesta peněz ale není jediná, kterou Soukup využíval. Podle zjištění Deníku N putovaly peníze ze Soukupovy skupiny do Karibiku ještě přes další kyperskou schránku – Mac Medea Advertising.
U této kyperské společnosti lze dohledat relativně čerstvé finanční dokumenty z roku 2019.
Z nich je patrno, že kromě převodů z Česka na Kypr má tato firma zaplatit v přepočtu 10,5 milionu korun za blíže nespecifikované služby opět do karibského Blincortu. Závazek je ovšem bez data splatnosti i bez stanoveného úroku, a navíc karibská schránka byla podle dokumentů z Pandora Papers v roce 2018 zrušena – dluh tak de facto visí ve vzduchoprázdnu.
Současně je z dokumentů patrno i finanční propojení mezi samotnými dvěma kyperskými firmami, které Soukup ovládá – Mac Medea Advertising poskytla firmě Generra půjčku, která v roce 2019 dosahovala výše přes 236 tisíc eur (5,8 milionu korun). Opačným směrem pak putovaly úroky, jejichž výše byla v témže roce 6,3 tisíce eur (přes 150 tisíc korun).
Soukup je zároveň podle uniklých dokumentů, které má k dispozici Investigace.cz, napojen coby jednatel ještě na další tři karibské firmy, o nich ovšem nejsou dohledatelné žádné bližší informace.
Není tak jisté, zda i přes ně probíhaly finanční transakce, případně v jakém objemu. Sám Soukup Deníku N napsal, že zmíněné společnosti nezná.

„Převody v řádu stovek milionů korun mezi spojenými osobami by vždy měly zajímat finanční úřad, navíc pokud je takový převod proveden přes řetězec firem v různých zemích," poznamenává k Soukupovým transakcím přední auditor Lukáš Pečeňa.

DO KARIBIKU S KUFŘÍKEM

I podle dalších expertů, kterým dala redakce do finančních výkazů nahlédnout, se Soukup mohl pomocí převodů peněz do zahraničí snažit vyhnout placení daní.
„Dělá to na mě dojem, že vyvádí z Česka zisky za účelem snížení daňového základu. Celá struktura se jeví jako uměle vytvořená právě za tímto účelem, možná může být důvodem i snaha o skrytí skutečného příjemce peněz," naznačuje nad předloženými dokumenty již citovaný odborník na daňové optimalizace Petr Procházka. „Optimalizace daní je v principu sice legální, zejména pokud máte k dispozici zdatné právníky, je ale závažný problém, že se vůbec takovéto machinace mohou provádět."
S tím souvisí klíčová otázka: u koho nakonec peníze převedené do Karibiku vlastně skončily? „Pokud koncentruje peníze v Karibiku, nabízí se otázka, co se s nimi pak děje? Jisté je, že kdyby si odtamtud posílal velké peníze zpět do Česka nebo kamkoliv do EU, posvítí si na něj finanční úřady, jako se to stane s Babišovými nemovitostmi ve Francii," upozorňuje Procházka. „Pokud se tomu chtěl vyhnout, pak by musel někdo fyzicky do Karibiku přijet a vyzvednout je v kufříku nebo je třeba poslat v kryptoměnách," vysvětluje.
Podobně to vnímá i hlavní analytik Transparency International Milan Eibl. „Takováto uměle vytvořená struktura se přímo nabízí k obcházení daňových pravidel, v horším případě i k praní peněz. Právě použití
destinací, jako jsou Britské Panenské ostrovy, naznačuje, že hlavní motivací celého clusteru byla snaha zakrýt uvedené finanční toky," konstatuje. Upozorňuje také na další důležitý rozměr. „Problém není jen nejasný původ peněz a jejich další osud, ale i to, že jde o peníze marketingového a mediálního byznysu," podotýká analytik Eibl.
„Přítomnost kapitálu bez jasného zdroje u mediálních skupin nutně vzbuzuje pochybnosti o tom, zda nejde o sponzoring výměnou za ovlivňování veřejného mínění ve prospěch konkrétních subjektů," doplňuje.

PROBLÉM U VLASTNÍKA MÉDIÍ

Ačkoliv je formálním vlastníkem karibské firmy podle dokumentů zveřejněných v Pandora Papers Jaromír Soukup, kvůli neprůhledné struktuře může být skutečným příjemcem peněz, které do ní putovaly, prakticky kdokoliv.
I pokud by Soukup jejím faktickým majitelem nebyl, je pak podle oslovených odborníků otázkou, kdo by přes Soukupa tyto utajené struktury ovládal nebo s ním v utajení spolupracoval.
„Pokud vlastníci českých médií, ať už je to Babiš, nebo Soukup, skrytě ovládají firmy v daňových rájích, je to z principu špatně. Neexistuje tak nad nimi žádná kontrola – ani kontrola peněz, které přes tyto účelově založené společnosti jdou," vysvětluje podstatu problému ekonom Petr Janský, jenž stojí v čele Katedry evropské ekonomické integrace a hospodářské politiky Institutu ekonomických studií na FSV UK.
„Veřejnost tak nemá přehled o tom, kdo člověku, jenž má vliv na veřejné mínění, posílá peníze, proč a co se s nimi následně děj. Takovéto chování zvláště u majitele médií podkopává celospolečenský demokratický systém," dodává.
To, co nyní s touto kauzou vyplouvá na povrch, poskytuje ale jen částečný obrázek. „Většinu toho, co se přes tyto firmy odehrává, nemáme možnost zachytit. Nevidíme, k jakým transakcím tam dochází, můžeme se tak pouze domýšlet, co se tam děje a za jakým účelem," upozorňuje ekonom a vysokoškolský pedagog Janský.
Soukup na otázky, zda tedy ovládal tuto offshorovou schránku či zda za ní stál někdo jiný, odpovědět odmítl.
„Odpovídat vám na vaše otázky nejen nemůžu (povinnost mlčenlivosti), ale odpovědi také neexistují. Ta společnost pravděpodobně již dávno neexistuje," napsal bez dalšího objasnění Soukup v textové zprávě. Navazující otázky už nechal bez reakce.

Kategoricky odmítám, že bych se měl dopustit čehokoliv nezákonného či nemorálního. Jaromír Soukup Pokud koncentruje peníze v Karibiku, nabízí se otázka, co se s nimi pak děje? Jisté je, že kdyby si odtamtud posílal velké peníze zpět do Česka nebo kamkoliv do EU, posvítí si na něj finanční úřady, jako se to stane s Babišovými nemovitostmi ve Francii. Petr Procházka odborník na daňové optimalizace

O autorovi: ELIŠKA HRADILKOVÁ BÁRTOVÁ, redaktorka
Foto popis: Finanční převody firem Jaromíra Soukupa do Karibiku

Mediální magnát Jaromír Soukup vlastní firmu v karibském daňovém ráji, jejíž majitel měl zůstat navždy

Soukup vyvedl přes sto milior

Majitel TV Barrandov a vydavatelství Empresa Media Jaromír Soukup podle zjištění Deníku N posílal desítky milionů ze svých firem do offshorové schránky, jejíž majitel měl zůstat navždy utajen. „Takováto uměle vytvořená struktura se přímo nabízí k obcházení daňových pravidel, v horším případě i k praní peněz," domnívá se analytik Transparency International Milan Eibl. Otázkou zůstává, u koho finance poslané do Karibiku nakonec ve skutečnosti skončily. Sám Soukup to vysvětlit nechtěl: „Odpovídat vám na vaše otázky nejen nemůžu (povinnost mlčenlivosti), ale odpovědi také neexistují," konstatoval. Odmítl však, že by se dopustil čehokoliv nezákonného.

Tuto příležitost si Jaromír Soukup, známý svou zálibou nekorektně komentovat aktuální dění, nemohl nechat ujít. Když se krátce před volbami Andrej Babiš dostal do centra pozornosti kvůli nákupu francouzských nemovitostí přes Britské Panenské ostrovy, majitel TV Barrandov a moderátor v jedné osobě ho za to ve svých pořadech cupoval. Doslova uvedl, že důvodem Babišových převodů přes karibské firmy mohly být „mírně řečeno špinavý peníze" nebo že šlo o „daňový únik".

„Prostě se to vytáhlo ze zisku jeho firem a pak se to vypralo," zhodnotil Soukup Babišovy transakce v jednom ze svých pořadů. „Já jsem vykonával 20 let funkci daňového poradce, tak vím, že je to špína. Ale když jste takhle úspěšný podnikatel a máte armádu úředníků v Agrofertu a právním oddělení, jste schopný to zařídit. Tady z Barrandova to jde prostě blbě," posteskl si.

Deník N ale nyní zjistil, že i z barrandovských skal to zařídit jde, a zřejmě velmi obstojně – právě Jaromír Soukup využíval svých firem podle zjištění redakce k finančním přesunům v objemu minimálně sto milionů korun do utajené společnosti v daňovém ráji na Britských Panenských ostrovech.

PŘELÉVÁNÍ ZISKU

Pro pochopení komplikované sleti Soukupových transakcí si v podstatě stačí zapamatovat jména dvou společností, které v nich hrají klíčovou roli.

První je kyperská firma Generra Limited, jejíž aktivity Deník N popsal už v roce 2019, kdy zjistil, že jejím vlastníkem je právě Jaromír Soukup. Právě přes tuto společnost posílal desítky milionů korun ze svých českých firem a zase zpět.

Nyní do příběhu přibyla druhá společnost, která se jeví jako ústřední součást celého finančního soukolí – Blincort Trading sídlící v nejoblíbenější daňové destinaci na Britských Panenských ostrovech. Založena byla v roce 1999, tedy rok předtím, než Soukup začal v Česku provozovat mediální vydavatelství Empresa Media. Podle uniklých dat v rámci tzv. Pandora Papers a dokumentů, ke kterým má přístup Investigace.cz, je jejím vlastníkem právě Jaromír Soukup. Vzhledem k neprůhledné struktuře ale může být skutečným příjemcem peněz, které do firmy putovaly, v podstatě kdokoliv.

Deníku N se podařilo na základě řady účetních dokumentů získaných na Kypru zmapovat alespoň část transakcí, které do karibské firmy mířily. Lze tak poskládat obrázek toho, co se mezi Soukupovými zahraničními schránkami odehrávalo například v době, kdy koketoval s politickým angažmá či v období, kdy už mohl uplatňovat mediální vliv prostřednictvím vlastní televize TV Barrandov.

Pro ilustraci toho, jak peníze v Soukupově offshorové struktuře putovaly, nám mohou posloužit údaje z roku 2010, tedy z doby, kdy nepřímo podporoval stranu Věci veřejné. Tehdy kyperská Generra evidovala příjmy z českých firem ovládaných Jaromírem Soukupem ve výši zhruba 96 milionů korun. Na Kypr se dostaly prostřednictvím úhrad za licenční poplatky, služby či prostřednictvím dalších finančních transakcí.

Téměř stejný objem peněz, jaký firma měla daný rok na straně příjmů, si ale tehdy odepsala na straně výdajů, přičemž většina směřovala do daňového ráje v Karibiku.

Například v roce 2006, z nějž pocházejí první dochované záznamy, dlužila kyperská Generra karibské schránce Blincort 272,5 tisíce dolarů (6,2 milionu korun – převody uvádíme dle tehdejších kurzů, pozn. red.), o tři roky později se ale už tyto závazky vyšplhaly na dvanáctinásobek a činily přes tři miliony eur (80,9 milionu korun) a v roce 2010 dosáhly nejvyšší sumy čtyř milionů eur (přes 100 milionů korun).

Za co měla být tato částka vyplacena, dohledat nelze, zjevné je pouze to, že šlo o nespecifikovaný druh služby. V roce 2013 ale už tento závazek ve finančním výkazu uveden není, stejně tak v dalším roce. Lze tedy předpokládat, že celý obnos byl do utajené struktury v Karibiku nakonec vyplacen.

„Jeví se to jako přelévání zisku, který Soukupovy firmy vygenerovaly v Česku, ale nechtěly ho zde danit. Tady by totiž z oněch 100 milionů musely zaplatit 19% daň. Pokud je ale přesunul na Kypr, tam byla tehdy daň jen 10 % (nyní je 12,5 procenta, pozn. red.). Pokud peníze nakonec přesunul ještě na Britské Panenské ostrovy, má rázem nulovou sazbu daně a nemusí platit nic," nabízí možné vysvětlení odborný asistent na Katedře mezinárodního podnikání Fakulty mezinárodních vztahů VŠE Petr Procházka.

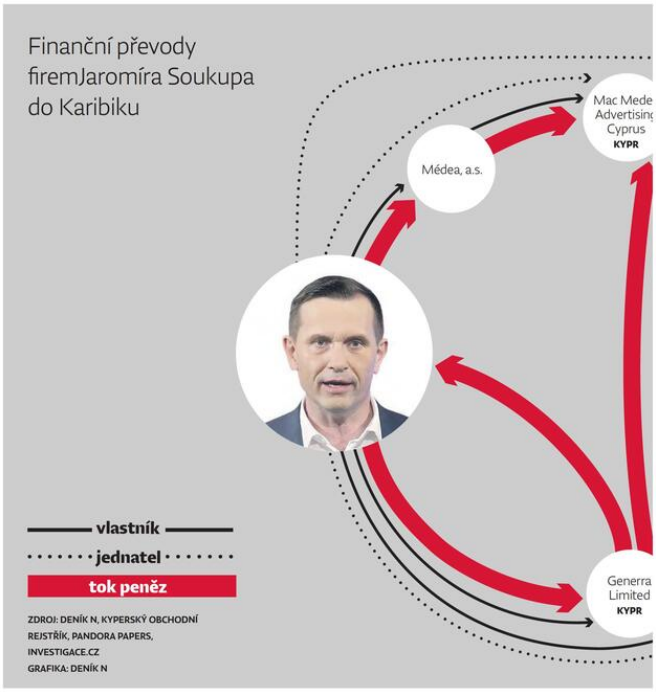

Kategoricky odmítám, že bych se měl dopustit čehokoliv nezákonného či nemorálního.

Jaromír Soukup

Jaromír Soukup na žádost o rozhovor nereagoval, telefon nezvedl, posléze však zaslal krátké vyjádření přes SMS. „Kategoricky odmítám, že bych se měl dopustit čehokoliv nezákonného či nemorálního," napsal Soukup s tím, že o firmě Blincort Trading slyšel naposledy před 15 lety. „Navíc mi není známo, že bych do společnosti posílal peníze," dodal. „Více informací vám nemohu poskytnout, jsem daňový poradce (od roku 1994), a jsem tedy vázán mlčenlivostí, když vaše otázky směřují ke skutečnostem, jež se mých (i bývalých) klientů dotýkají."

Do karibské sspolečnosti Blincort Trading mířily z Kypru každý rok také sumy za licenční poplatky, jejichž výše se v čase měnila: zatímco v roce 2006 je patrno, že z kyperské Generry mělo být za licenční poplatky zaplaceno do Karibiku 778 tisíc dolarů (17,6 milionu korun), o dva roky později už to bylo 1,5 milion eur (38 milionů korun) a v roce 2010 tento výdaj dosáhl částky přes 927 tisíc eur (23,5 milionu).

Právě licenční poplatky jsou podle odborníků jednou ze tří nejčastějších metod, jak zisky přelévat. „Je to jedna z metod vyvádění zisku – do daňového ráje umístí nehmotné dědictví (značku nebo loga) a pointa je v tom, že tam pak ‚musí' platit licenční poplatky, a o to se sníží jejich zisk v Česku.

V tomto případě se to ale celé jeví pouze jako fiktivní," míní Procházka z VŠE, jenž se dlouhodobě věnuje problematice daňové optimalizace nadnárodních korporací.

DALŠÍ CESTA

Dalšími dvěma metodami, jak je možné peníze mezi vlastními firmami přeposílat a snižovat si tak zisk, jsou podle experta platby za služby (může jít například o fiktivní poradenství) a poskytování půjček (mnohdy bezúročných, což už v současné době není legální, a bez data splatnosti).

V případě Soukupových firem se setkáváme jak s platbami za služby, tak s bezúročnými půjčkami a licenčními poplatky.

Popsaná cesta peněz ale není jediná, kterou Soukup využíval. Podle zjištění Deníku N putovaly peníze

y skryt. Deník N však odhalil, že přes tuto společnost putovaly desítky milionů z jeho českých firem.

ů do skryté firmy v Karibiku

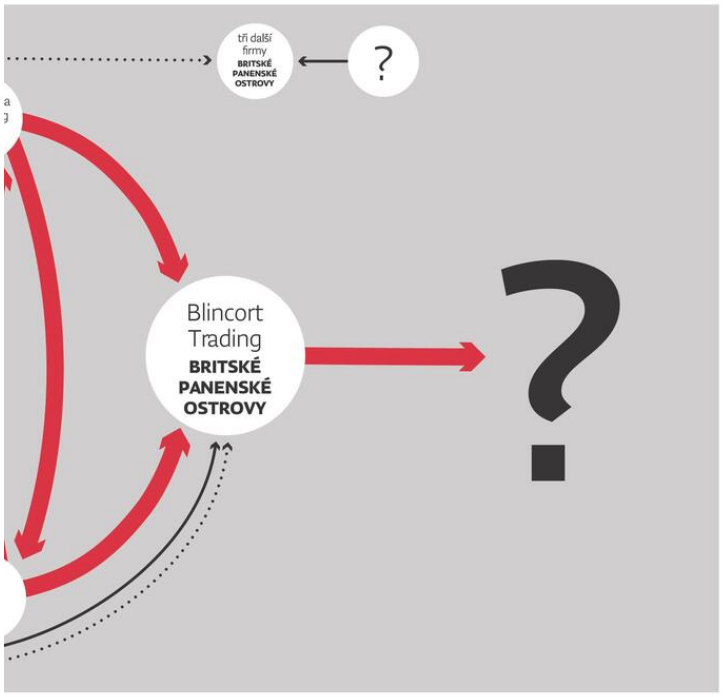

ze Soukupovy skupiny do Karibiku ještě přes další kyperskou schránku – Mac Medea Advertising.

U této kyperské společnosti lze dohledat relativně čerstvé finanční dokumenty z roku 2019.

Z nich je patrno, že kromě převodů z Česka na Kypr má tato firma zaplatit v přepočtu 10,5 milionu korun za blíže nespecifikované služby opět do karibského Blincortu. Závazek je ovšem bez data splatnosti i bez stanoveného úroku, a navíc karibská schránka byla podle dokumentů z Pandora Papers v roce 2018 zrušena – dluh tak de facto visí ve vzduchoprázdnu.

Současně je z dokumentů patrno i finanční propojení mezi samotnými dvěma kyperskými firmami, které Soukup ovládá – Mac Medea Advertising poskytla firmě Generra půjčku, která v roce 2019 dosahovala výše přes 236 tisíc eur (5,8 milionu korun). Opačným směrem pak putovaly úroky, jejichž výše byla v téže roce 6,3 tisíce eur (přes 150 tisíc korun).

Soukup je zároveň podle uniklých dokumentů, které má k dispozici Investigace.cz, napojen coby jednatel ještě na další tři karibské firmy, o nich ovšem nejsou dohledatelné žádné bližší informace.

Není tak jisté, zda i přes ně probíhaly finanční transakce, případně v jakém objemu. Sám Soukup Deníku N napsal, že zmíněné společnosti nezná.

„Převody v řádu stovek milionů korun mezi spojenými osobami by vždy měly zajímat finanční úřad, navíc pokud je takový převod proveden přes řetězec firem v různých zemích," poznamenává k Soukupovým transakcím přední auditor Lukáš Pečeňa.

DO KARIBIKU S KUFŘÍKEM

I podle dalších expertů, kterým dala redakce do finančních výkazů nahlédnout, se Soukup mohl pomocí převodů peněz do zahraničí snažit vyhnout placení daní.

„Dělá to na mě dojem, že vyvádí z Česka zisky za účelem snížení daňového základu. Celá struktura se jeví jako uměle vytvořená právě za tímto účelem, možná může být důvodem i snaha o skrytí skutečného příjemce peněz," naznačuje nad předloženými dokumenty již citovaný odborník na daňové optimalizace Petr Procházka. „Optimalizace daní je v principu sice legální, zejména pokud máte k dispozici zdatné právníky, je ale závažný problém, že se vůbec takovéto machinace mohou provádět."

S tím souvisí klíčová otázka: u koho nakonec peníze převedené do Karibiku vlastně skončily? „Pokud koncentruje peníze v Karibiku, nabízí se otázka, co se s nimi pak děje? Jisté je, že kdyby si odtamtud posílal velké peníze zpět do Česka nebo kamkoliv do EU, posvítí si na něj finanční úřady, jako se to stane s Babišovými nemovitostmi ve Francii," upozorňuje Procházka. „Pokud se tomu chtěl vyhnout, pak by musel někdo fyzicky do Karibiku přijet a vyzvednout je v kufříku nebo je třeba poslat v kryptoměnách," vysvětluje.

Podobně to vnímá i hlavní analytik Transparency International Milan Eibl. „Takováto uměle vytvořená struktura se přímo nabízí k obcházení daňových pravidel, v horším případě i k praní peněz. Právě použití destinací, jako jsou Britské Panenské ostrovy, naznačuje, že hlavní motivací celého clusteru byla snaha zakrýt uvedené finanční toky," konstatuje.

Pokud koncentruje peníze v Karibiku, nabízí se otázka, co se s nimi pak děje? Jisté je, že kdyby si odtamtud posílal velké peníze zpět do Česka nebo kamkoliv do EU, posvítí si na něj finanční úřady, jako se to stane s Babišovými nemovitostmi ve Francii.

Petr Procházka
odborník na daňové optimalizace

Upozorňuje také na další důležitý rozměr. „Problém není jen nejasný původ peněz a jejich další osud, ale i to, že jde o peníze marketingového a mediálního byznysu," podotýká analytik Eibl.

„Přítomnost kapitálu bez jasného zdroje u mediálních skupin nutně vzbuzuje pochybnosti o tom, zda nejde o sponzoring výměnou za ovlivňování veřejného mínění ve prospěch konkrétních subjektů," doplňuje.

PROBLÉM U VLASTNÍKA MÉDIÍ

Ačkoliv je formálním vlastníkem karibské firmy podle dokumentů zveřejněných v Pandora Papers Jaromír Soukup, kvůli neprůhledné struktuře může být skutečným příjemcem peněz, které do ní putovaly, prakticky kdokoliv.

I pokud by Soukup jejím faktickým majitelem nebyl, je pak podle oslovených odborníků otázkou, kdo by přes Soukupa tyto utajené struktury ovládal nebo s ním v utajení spolupracoval.

„Pokud vlastníci českých médií, ať už je to Babiš, nebo Soukup, skrytě ovládají firmy v daňových rájích, je to z principu špatně. Neexistuje tak nad nimi žádná kontrola – ani kontrola peněz, které přes tyto účelově založené společnosti jdou," vysvětluje podstatu problému ekonom Petr Janský, jenž stojí v čele Katedry evropské ekonomické integrace a hospodářské politiky Institutu ekonomických studií na FSV UK.

„Veřejnost tak nemá přehled o tom, kdo člověku, jenž má vliv na veřejné mínění, posílá peníze, proč a co se s nimi následně děj. Takovéto chování zvláště u majitele médií podkopává celospolečenský demokratický systém," dodává.

To, co nyní s touto kauzou vyplouvá na povrch, poskytuje ale jen částečný obrázek. „Většinu toho, co se přes tyto firmy odehrává, nemáme možnost zachytit. Nevidíme, k jakým transakcím tam dochází, můžeme se tak pouze domýšlet, co se tam děje a za jakým účelem," upozorňuje ekonom a vysokoškolský pedagog Janský.

Soukup na otázky, zda tedy ovládal tuto offshorovou schránku či zda za ní stál někdo jiný, odpovědět odmítl.

„Odpovídat vám na vaše otázky nejen nemůžu (povinnost mlčenlivosti), ale odpovědi také neexistují. Ta společnost pravděpodobně již dávno neexistuje," napsal bez dalšího objasnění Soukup v textové zprávě. Navazující otázky už nechal bez reakce.

ELIŠKA HRADILKOVÁ BÁRTOVÁ
redaktorka

Zpět

Přehled vysokých škol podle počtu zájemců o studium v roce 2021

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 13, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 03:10, Čtenost: 152 666, Rubrika: Akademie, AVE: 427 147,58 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Vysoká VŠECHNY VEŘEJNÉ škola VŠ / Fakulta VEŘEJNÉ VYSOKÉ 217 Podaných 772 přihlášek ŠKOLY Uchazeči, 90 se kteří 884 dostavili k přijímačkám 72 Počet 204 přijatých 68 Počet 309 zapsaných Úspěšnost 79 uchazečů * %
Univerzita Karlova 38 468 18016 9103 8763 51 %
1. lékařská fakulta 4577 2879 760 760 26 %
3. lékařská fakulta 2789 2056 403 370 20 %
2. lékařská fakulta 2137 1479 299 277 20 %
Lékařská fakulta v Plzni 2151 1395 320 320 23 %
Lékařská fakulta v Hradci Králové 1633 973 353 273 36 %
Farmaceutická fakulta v Hradci Králové 659 262 235 227 90 %
Filozofická fakulta 5571 2930 1058 1048 36 %
Právnická fakulta 2207 2083 634 583 30 %
Fakulta sociálních věd 3413 2301 872 776 38 %
Fakulta humanitních studií 1588 1040 894 846 86 %
Katolická teologická fakulta 153 97 85 85 88 %
Evangelická teologická fakulta 109 107 100 79 93 %
Husitská teologická fakulta 494 441 307 259 70 %

Přírodovědecká fakulta 2503 1729 891 885 52 %
Matematicko-fyzikální fakulta 1059 965 670 563 69 %
Pedagogická fakulta 5150 3353 1138 1104 34 %
Fakulta tělesné výchovy a sportu 2275 1648 584 562 35 %
Jihočeská univerzita v Č. Budějovicích 6915 4658 3754 2653 81 %
Zdravotně sociální fakulta 1248 969 838 559 86 %
Filozofická fakulta 716 596 427 315 72 %
Zemědělská fakulta 586 509 509 352 100 %
Teologická fakulta 531 440 321 211 73 %
Přírodovědecká fakulta 599 474 408 176 86 %
Pedagogická fakulta 2183 1403 691 554 49 %
Ekonomická fakulta 958 815 805 443 99 %
Fakulta rybářství a ochrany vod 94 89 84 53 94 %
Univerzita J. E. Purkyně v Ústí n. L. 6968 4825 3320 2847 69 %
Filozofická fakulta 701 464 367 314 79 %
Fakulta strojního inženýrství 420 375 299 267 80 %
Pedagogická fakulta 2123 1244 690 582 55 %
Přírodovědecká fakulta 734 555 450 380 81 %
Fakulta zdravotnických studií 1167 945 509 381 54 %
Fakulta sociálně ekonomická 1269 1183 887 746 75 %
Fakulta životního prostředí 287 270 230 149 85 %
Fakulta umění a designu 267 246 74 50 30 %
Masarykova univerzita 35 555 18247 8635 6695 47 %
Lékařská fakulta 6167 3194 881 698 28 %
Farmaceutická fakulta 358 280 199 134 71 %
Filozofická fakulta 6573 4795 2087 1368 44 %
Právnická fakulta 2820 2334 1013 754 43 %
Fakulta sociálních studií 3997 2605 942 625 36 %
Přírodovědecká fakulta 2490 1860 1245 742 67 %
Fakulta informatiky 1135 905 563 375 62 %
Pedagogická fakulta 7363 5116 1944 1257 38 %
Fakulta sportovních studií 1636 1136 494 406 43 %
Ekonomicko-správní fakulta 2941 2039 879 540 43 %
Univerzita Palackého v Olomouci 23 033 12947 5484 5258 42 %
Lékařská fakulta 2504 1606 316 223 20 %
Fakulta zdravotnických věd 1974 1275 373 286 29 %
Filozofická fakulta 5636 3758 1292 1284 34 %
Právnická fakulta 1639 1364 337 337 25 %
Cyrilometodějská teologická fakulta 973 751 396 376 53 %
Přírodovědecká fakulta 2871 1406 1105 1099 79 %
Pedagogická fakulta 5777 3558 1302 1298 37 %
Fakulta tělesné kultury 1659 1158 448 402 39 %
Veterinár. a farmaceut. univerzita Brno 1374 796 421 340 53 %
Fakulta veterinárního lékařství 707 592 176 148 30 %

Fakulta Vysoká Ostravská veter. univerzita škola hygieny a ekologie / Fakulta Podaných 9511 667 přihlášek Uchazeči, se kteří 5494 497 dostavili k přijímačkám Počet 2631 348 přijatých Počet 2579 192 zapsaných Úspěšnost 48 70 uchazečů * % %
Lékařská fakulta 1861 1201 585 554 49 %
Fakulta sociálních studií 458 277 192 191 69 %
Filozofická fakulta 1824 1135 502 499 44 %
Přírodovědecká fakulta 1148 886 475 473 54 %
Pedagogická fakulta 3879 2415 806 806 33 %
Fakulta umění 341 259 95 79 37 %
Univerzita Hradec Králové 6294 4164 2624 1920 63 %
Pedagogická fakulta 3638 2381 1128 825 47 %
Fakulta informatiky a managementu 1177 946 826 599 87 %
Filozofická fakulta 910 726 421 337 58 %
Přírodovědecká fakulta 569 459 331 167 72 %
Slezská univerzita v Opavě 4690 3892 3502 2531 90 %
Filozoficko-přírodovědecká fakulta 1142 1008 954 572 95 %
Fakulta veřejných politik v Opavě 1277 929 552 431 59 %
Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné 2038 1861 1861 1353 100 %
Celoškolská pracoviště 233 230 230 187 100 %
České vysoké učení technické v Praze 9361 7046 4714 4272 67 %
Fakulta stavební 1875 1563 1077 968 69 %
Fakulta strojní 916 911 655 571 72 %
Fakulta elektrotechnická 1447 962 586 536 61 %
Fakulta informačních technologií 1871 1843 742 682 40 %
Fakulta dopravní 430 400 305 238 76 %
Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská 446 444 326 282 73 %
Fakulta architektury 690 561 284 260 51 %
Fakulta biomedicínského inženýrství 1303 999 626 567 63 %
Celoškolská pracoviště 383 303 296 193 98 %
VŠ chemicko-technologická v Praze 2520 1788 1264 850 71 %
Fakulta chemické technologie 732 648 476 246 73 %

Fakulta technologie ochrany prostředí 156 146 118 57 81 %
Fakulta potrav. a biochem. technologie 859 769 499 252 65 %
Fakulta chemicko-inženýrská 574 499 366 228 73 %
Celoškolská pracoviště 199 165 109 69 66 %
Západočeská univerzita v Plzni 11 187 7056 4501 3527 64 %
Fakulta strojní 530 480 463 325 96 %
Fakulta elektrotechnická 499 457 350 300 77 %
Fakulta zdravotnických studií 1603 998 478 351 48 %
Fakulta právnická 1238 1114 741 437 67 %
Fakulta filozofická 1161 876 575 485 66 %
Fakulta designu a umění L. Sutnara 533 522 188 152 36 %
Fakulta pedagogická 2770 1636 879 637 54 %
Fakulta ekonomická 2164 1507 747 538 50 %
Fakulta aplikovaných věd 689 582 350 320 60 %
Technická univerzita v Liberci 5162 3940 2501 1889 63 %
Fakulta strojní 375 362 362 246 100 %
Fak. mechatron., inf. a meziob. studií 258 219 163 154 74 %
Ekonomická fakulta 932 693 520 376 75 %
Fakulta textilní 318 263 255 191 97 %
Fakulta přír.-human. a pedagogická 2685 2194 987 752 45 %
Fakulta umění a architektury 115 61 36 31 59 %
Fakulta zdravotnických studií 479 397 261 140 66 %
Univerzita Pardubice 5794 4085 2666 2080 65 %
Fakulta restaurování 45 39 14 12 36 %
Fakulta filozofická 1212 873 448 280 51 %
Fakulta chemicko-technologická 874 498 498 359 100 %
Fakulta ekonomicko-správní 1786 1309 639 474 49 %
Dopravní fakulta Jana Pernera 630 554 554 467 100 %
Fakulta zdravotnických studií 924 725 316 288 44 %
Fakulta elektrotechniky a informatiky 323 291 254 204 87 %

Přehled vysokých škol podle počtu zájemců o studium v roce 2021

Fakulta Vysoké Vysoká stavební učení škola technické / v Brně Fakulta Podaných 6148 1354 přihlášek Uchazeči, se kteří 5120 1150 dostavili k přijímačkám Počet 1120 4113 přijatých Počet 3684 739 zapsaných Úspěšnost 80 97 uchazečů * % %
Fakulta strojního inženýrství 1178 971 942 919 97 %
Fak. elektrotechniky a komunikač. tech. 881 754 705 686 94 %
Fakulta informačních technologií 672 672 500 500 74 %
Fakulta chemická 325 256 255 203 100 %
Fakulta architektury 293 293 140 99 48 %
Fakulta výtvarných umění 432 400 51 48 13 %
Fakulta podnikatelská 975 924 485 485 52 %
Celoškolská pracoviště 38 38 20 19 53 %
VŠ báňská -TU Ostrava 5913 4147 4089 3231 99 %
Fakulta stavební 570 404 403 312 100 %
Fakulta bezpečnostního inženýrství 782 638 616 427 97 %
Fakulta strojní 833 756 756 482 100 %
Fakulta elektrotechniky a informatiky 1367 885 865 699 98 %
Hornicko-geologická fakulta 540 486 481 393 99 %
Fak. metalurgie a materiál. inženýrství 318 294 281 203 96 %
Ekonomická fakulta 1503 1033 1028 771 100 %
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně 7671 5997 4198 3271 70 %
Fakulta technologická 1322 1199 1158 792 97 %
Fakulta managementu a ekonomiky 1443 1283 744 744 58 %
Fakulta multimediálních komunikací 1214 875 201 182 23 %
Fakulta aplikované informatiky 782 670 670 410 100 %
Fakulta humanitních studií 1985 1700 747 623 44 %
Fakulta logistiky a krizového řízení 925 860 856 535 100 %
Vysoká škola ekonomická v Praze 6859 4681 2878 2461 61 %
Fakulta financí a účetnictví 1199 1032 514 470 50 %
Fakulta mezinárodních vztahů 1383 1194 884 586 74 %
Fakulta podnikohospodářská 1800 1366 491 447 36 %
Fakulta informatiky a statistiky 1320 1051 470 445 45 %
Národohospodářská fakulta 814 778 465 391 60 %
Fakulta managementu v Jindř. Hradci 343 308 301 144 98 %
Česká zemědělská univerzita v Praze 10 885 7699 5895 5134 77 %
Provozně ekonomická fakulta 2937 2308 2277 1524 99 %

Technická Fak. Vysoká agrobiologie, fakulta škola potrav. / a Fakulta přír. zdr. Podaných 3762 845 přihlášek Uchazeči, se kteří 2677 566 dostavili k přijímačkám Počet 1497 562 přijatých Počet 1492 514 zapsaných Úspěšnost 99 56 uchazečů * % %
Fakulta lesnická a dřevařská 1219 980 621 620 63 %
Fakulta životního prostředí 1331 1163 717 715 62 %
Fakulta tropického zemědělství 325 228 159 158 70 %
Celoškolská pracoviště 466 352 143 132 41 %
Mendelova univerzita 6288 4679 3022 2783 65 %

Provozně ekonomická fakulta 1918 1531 855 823 56 %
Agronomická fakulta 1567 1252 736 671 59 %
Fakulta reg. rozvoje a mezinár. studií 865 658 412 401 63 %
Lesnická a dřevařská fakulta 1023 822 612 527 74 %
Zahradnická fakulta 577 469 353 277 75 %
Celoškolská pracoviště a rektorát 338 294 107 99 36 %
Akademie múzických umění v Praze 1402 1053 215 195 20 %
Hudební a taneční fakulta 255 221 90 80 41 %
Divadelní fakulta 581 412 60 55 15 %
Filmová a televizní fakulta 566 448 66 61 15 %
Akademie výtvarných umění v Praze 383 258 50 47 19 %
Vysoká škola umělecko- průmysl. v Praze 594 530 74 71 14 %
Janáčkova akademie múzic. umění v Brně 639 444 162 138 36 %
Hudební fakulta 146 117 81 69 69 %
Divadelní fakulta 493 329 81 69 25 %
Vysoká škola polytechnická Jihlava 1938 1639 1491 1140 91 %
VŠTE v Českých Budějovicích 2220 2065 2020 1535 98 %
SOUKROMÉ VYSOKÉ ŠKOLY
VŠECHNY SOUKROMÉ VŠ 10 711 8743 8232 7138 94 %
AMBIS vysoká škola, a.s. 1886 1886 1753 1711 93 %
Vysoká škola hotelová v Praze 8 184 118 118 84 100 %
University of New York in Prague 49 36 36 36 100 %
VŠ mezinárodních a veřejných vztahů 247 150 150 88 100 %
VŠ evropských a regionálních studií 227 153 153 153 100 %
Filmová akademie Miroslava Ondříčka v Písku 68 64 55 47 86 %
VŠ TV a sportu Palestra 326 279 279 170 100 %
Vysoká škola NEWTON, a.s. 510 508 413 406 81 %
Vysoká škola logistiky 108 107 107 101 100 %
Vysoká škola zdravotnická 651 548 520 390 95 %
Vysoká škola obchodní v Praze 369 348 297 277 85 %
AKADEMIE STING 34 34 34 30 100 %
Metropolitní univerzita Praha, o.p.s. 743 648 648 384 100 %
Univerzita Jana Amose Komenského 816 456 456 456 100 %
Anglo-americká vysoká škola 25 24 24 13 100 %
Pražská VŠ psychosociálních studií 266 173 93 66 54 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo 109 66 66 65 100 %
Moravská vysoká škola Olomouc 139 139 135 98 97 %
CEVRO institut, o.p.s. 166 164 164 118 100 %
Unicorn Vysoká škola s.r.o. 273 272 269 223 99 %
VŠ obchodní a hotelová 55 31 31 27 100 %
Vysoká škola PRIGO, z.ú. 122 68 28 22 41 %
Prague City Vysoká Škola s.r.o. 19 19 19 19 100 %
Archip s.r.o. 10 9 8 5 89 %
ŠKODA AUTO VŠ, o.p.s. 379 342 241 228 70 %
ART & DESIGN INSTITUT, s.r.o. 93 53 53 50 100 %
VŠ podnikání a práva, a.s. 584 542 496 363 92 %
VŠ kreativní komunikace 269 208 147 144 71 %
Vysoká škola finanční a správní, a.s. 726 447 447 390 100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu, a.s. 1258 1234 1234 997 100 %

Pozn.: Pro nemožnost jednoznačné identifikace uchazečů cizí státní příslušnosti jsou přehledy omezeny pouze na uchazeče se státním občanstvím ČR. Zahraniční studenti nejsou v přehledech započítáni.

Pod celoškolské pracoviště spadají studenti, kteří nejsou zařazeni pod jednotlivé fakulty.
* Úspěšnost uchazečů vyjadřuje počet přijatých / počet uchazečů, kteří se dostavili k přijímacímu řízení x 100

Zdroj: MŠMT

Foto autor: FOTO SHUTTERSTOCK

Přehled vysokých škol podle počtu zájemců o studium v roce 2021

Vysoká škola / Fakulta	Podaných přihlášek	Uchazeči, kteří se dostanili k přijímačkám	Počet přijatých	Počet zapsaných	Úspěšnost uchazečů*
VEŘEJNÉ VYSOKÉ ŠKOLY					
VŠECHNY VEŘEJNÉ VŠ	217 772	90 884	72 204	68 309	79 %
Univerzita Karlova	38 468	18016	9103	8763	51 %
1. lékařská fakulta	4577	2879	760	760	26 %
3. lékařská fakulta	2789	2056	403	370	20 %
2. lékařská fakulta	2137	1479	299	277	20 %
Lékařská fakulta v Plzni	2151	1395	320	320	23 %
Lékařská fakulta v Hradci Králové	1633	973	353	273	36 %
Farmaceutická fakulta v Hradci Králové	659	262	235	227	90 %
Filozofická fakulta	5571	2930	1058	1048	36 %
Právnická fakulta	2207	2083	634	583	30 %
Fakulta sociálních věd	3413	2301	872	776	38 %
Fakulta humanitních studií	1588	1040	894	846	86 %
Katolická teologická fakulta	153	97	85	85	88 %
Evangelická teologická fakulta	109	107	100	79	93 %
Husitská teologická fakulta	494	441	307	259	70 %
Přírodovědecká fakulta	2503	1729	891	885	52 %
Matematicko-fyzikální fakulta	1059	965	670	563	69 %
Pedagogická fakulta	5150	3353	1138	1104	34 %
Fakulta tělesné výchovy a sportu	2275	1648	584	562	35 %
Jihočeská univerzita v Č. Budějovicích	6915	4658	3754	2653	81 %
Zdravotně sociální fakulta	1248	969	838	559	86 %
Filozofická fakulta	716	596	427	315	72 %
Zemědělská fakulta	586	509	509	352	100 %
Teologická fakulta	531	440	321	211	73 %
Přírodovědecká fakulta	599	474	408	176	86 %
Pedagogická fakulta	2183	1403	691	554	49 %
Ekonomická fakulta	958	815	805	443	99 %
Fakulta rybářství a ochrany vod	94	89	84	53	94 %
Univerzita J. E. Purkyně v Ústí n. L.	6968	4825	3320	2847	69 %
Filozofická fakulta	701	464	367	314	79 %
Fakulta strojního inženýrství	420	375	299	267	80 %
Pedagogická fakulta	2123	1244	690	582	55 %
Přírodovědecká fakulta	734	555	450	380	81 %
Fakulta zdravotnických studií	1167	945	509	381	54 %
Fakulta sociálně ekonomická	1269	1183	887	746	75 %
Fakulta životního prostředí	287	270	230	149	85 %
Fakulta umění a designu	267	246	74	50	30 %
Masarykova univerzita	35 555	18247	8635	6695	47 %
Lékařská fakulta	6167	3194	881	698	28 %
Farmaceutická fakulta	358	280	199	134	71 %
Filozofická fakulta	6573	4795	2087	1368	44 %
Právnická fakulta	2820	2334	1013	754	43 %
Fakulta sociálních studií	3997	2605	942	625	36 %
Přírodovědecká fakulta	2490	1860	1245	742	67 %
Fakulta informatiky	1135	905	563	375	62 %
Pedagogická fakulta	7363	5116	1944	1257	38 %
Fakulta sportovních studií	1636	1136	494	406	43 %
Ekonomicko-správní fakulta	2941	2039	879	540	43 %
Univerzita Palackého v Olomouci	23 033	12947	5484	5258	42 %
Lékařská fakulta	2504	1606	316	223	20 %
Fakulta zdravotnických věd	1974	1275	373	286	29 %
Filozofická fakulta	5636	3758	1292	1284	34 %
Právnická fakulta	1639	1364	337	337	25 %
Cyrilometodějská teologická fakulta	973	751	396	376	53 %
Přírodovědecká fakulta	2871	1406	1105	1099	79 %
Pedagogická fakulta	5777	3558	1302	1298	37 %
Fakulta tělesné kultury	1659	1158	448	402	39 %
Veterinár. a farmaceut. univerzita Brno	1374	796	421	340	53 %
Fakulta veterinárního lékařství	707	592	176	148	30 %
Fakulta veter. hygieny a ekologie	667	497	348	192	70 %
Ostravská univerzita	9511	5494	2631	2579	48 %
Lékařská fakulta	1861	1201	585	554	49 %
Fakulta sociálních studií	458	277	192	191	69 %
Filozofická fakulta	1824	1135	502	499	44 %
Přírodovědecká fakulta	1148	886	475	473	54 %
Pedagogická fakulta	3879	2415	806	806	33 %
Fakulta umění	341	259	95	79	37 %
Univerzita Hradec Králové	6294	4164	2624	1920	63 %
Pedagogická fakulta	3638	2381	1128	825	47 %
Fakulta informatiky a managementu	1177	946	826	599	87 %
Filozofická fakulta	910	726	421	337	58 %
Přírodovědecká fakulta	569	459	331	167	72 %
Slezská univerzita v Opavě	4690	3892	3502	2531	90 %
Filozoficko-přírodovědecká fakulta	1142	1008	954	572	95 %
Fakulta veřejných politik v Opavě	1277	929	552	431	59 %
Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné	2038	1861	1861	1353	100 %
Celoškolská pracoviště	233	230	230	187	100 %
České vysoké učení technické v Praze	9361	7046	4714	4272	67 %
Fakulta stavební	1875	1563	1077	968	69 %
Fakulta strojní	916	911	655	571	72 %
Fakulta elektrotechnická	1447	962	586	536	61 %
Fakulta informačních technologií	1871	1843	742	682	40 %
Fakulta dopravní	430	400	305	238	76 %
Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská	446	444	326	282	73 %
Fakulta architektury	690	561	284	260	51 %
Fakulta biomedicínského inženýrství	1303	999	626	567	63 %
Celoškolská pracoviště	383	303	296	193	98 %
VŠ chemicko-technologická v Praze	2520	1788	1264	850	71 %
Fakulta chemické technologie	732	648	476	246	73 %
Fakulta technologie ochrany prostředí	156	146	118	57	81 %
Fakulta potrav. a biochem. technologie	859	769	499	252	65 %
Fakulta chemicko-inženýrská	574	499	366	228	73 %
Celoškolská pracoviště	199	165	109	69	66 %
Západočeská univerzita v Plzni	11 187	7056	4501	3527	64 %
Fakulta strojní	530	480	463	325	96 %
Fakulta elektrotechnická	499	457	350	300	77 %
Fakulta zdravotnických studií	1603	998	478	351	48 %
Fakulta právnická	1238	1114	741	437	67 %
Fakulta filozofická	1161	876	575	485	66 %
Fakulta designu a umění L. Sutnara	533	522	188	152	36 %
Fakulta pedagogická	2770	1636	879	637	54 %
Fakulta ekonomická	2164	1507	747	538	50 %
Fakulta aplikovaných věd	689	582	350	320	60 %
Technická univerzita v Liberci	5162	3940	2501	1889	63 %
Fakulta strojní	375	362	362	246	100 %
Fak. mechatron., inf. a meziob. studií	258	219	163	154	74 %
Ekonomická fakulta	932	693	520	376	75 %
Fakulta textilní	318	263	255	191	97 %
Fakulta přír.-human. a pedagogická	2685	2194	987	752	45 %
Fakulta umění a architektury	115	61	36	31	59 %
Fakulta zdravotnických studií	479	397	261	140	66 %
Univerzita Pardubice	5794	4085	2666	2080	65 %
Fakulta restaurování	45	39	14	12	36 %
Fakulta filozofická	1212	873	448	280	51 %
Fakulta chemicko-technologická	874	498	498	359	100 %
Fakulta ekonomicko-správní	1786	1309	639	474	49 %
Dopravní fakulta Jana Pernera	630	554	554	467	100 %
Fakulta zdravotnických studií	924	725	316	288	44 %
Fakulta elektrotechniky a informatiky	323	291	254	204	87 %

Přehled vysokých škol podle počtu zájemců o studium v roce 2021

FOTO SHUTTERSTOCK

Vysoká škola / Fakulta	Podaných přihlášek	Uchazeči, kteří se dostavili k přijímačkám	Počet přijatých	Počet zapsaných	Úspěšnost uchazečů *
Vysoké učení technické v Brně	**6148**	**5120**	**4113**	**3684**	**80 %**
Fakulta stavební	1354	1150	1120	739	97 %
Fakulta strojního inženýrství	1178	971	942	919	97 %
Fak. elektrotechniky a komunikač. tech.	881	754	705	686	94 %
Fakulta informačních technologií	672	672	500	500	74 %
Fakulta chemická	325	256	255	203	100 %
Fakulta architektury	293	293	140	99	48 %
Fakulta výtvarných umění	432	400	51	48	13 %
Fakulta podnikatelská	975	924	485	485	52 %
Celoškolská pracoviště	38	38	20	19	53 %
VŠ báňská -TU Ostrava	**5913**	**4147**	**4089**	**3231**	**99 %**
Fakulta stavební	570	404	403	312	100 %
Fakulta bezpečnostního inženýrství	782	638	616	427	97 %
Fakulta strojní	833	756	756	482	100 %
Fakulta elektrotechniky a informatiky	1367	885	865	699	98 %
Hornicko-geologická fakulta	540	486	481	393	99 %
Fak. metalurgie a materiál. inženýrství	318	294	281	203	96 %
Ekonomická fakulta	1503	1033	1028	771	100 %
Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně	**7671**	**5997**	**4198**	**3271**	**70 %**
Fakulta technologická	1322	1199	1158	792	97 %
Fakulta managementu a ekonomiky	1443	1283	744	744	58 %
Fakulta multimediálních komunikací	1214	875	201	182	23 %
Fakulta aplikované informatiky	782	670	670	410	100 %
Fakulta humanitních studií	1985	1700	747	623	44 %
Fakulta logistiky a krizového řízení	925	860	856	535	100 %
Vysoká škola ekonomická v Praze	**6859**	**4681**	**2878**	**2461**	**61 %**
Fakulta financí a účetnictví	1199	1032	514	470	50 %
Fakulta mezinárodních vztahů	1383	1194	884	586	74 %
Fakulta podnikohospodářská	1800	1366	491	447	36 %
Fakulta informatiky a statistiky	1320	1051	470	445	45 %
Národohospodářská fakulta	814	778	465	391	60 %
Fakulta managementu v Jindř. Hradci	343	308	301	144	98 %
Česká zemědělská univerzita v Praze	**10 885**	**7699**	**5895**	**5134**	**77 %**
Provozně ekonomická fakulta	2937	2308	2277	1524	99 %
Fak. agrobiologie, potrav. a přír. zdr.	3762	2677	1497	1492	56 %
Technická fakulta	845	566	562	514	99 %
Fakulta lesnická a dřevařská	1219	980	621	620	63 %
Fakulta životního prostředí	1331	1163	717	715	62 %
Fakulta tropického zemědělství	325	228	159	158	70 %
Celoškolská pracoviště	466	352	143	132	41 %
Mendelova univerzita	**6288**	**4679**	**3022**	**2783**	**65 %**
Provozně ekonomická fakulta	1918	1531	855	823	56 %
Agronomická fakulta	1567	1252	736	671	59 %
Fakulta reg. rozvoje a mezinár. studií	865	658	412	401	63 %
Lesnická a dřevařská fakulta	1023	822	612	527	74 %
Zahradnická fakulta	577	469	353	277	75 %
Celoškolská pracoviště a rektorát	338	294	107	99	36 %
Akademie múzických umění v Praze	**1402**	**1053**	**215**	**195**	**20 %**
Hudební a taneční fakulta	255	221	90	80	41 %
Divadelní fakulta	581	412	60	55	15 %
Filmová a televizní fakulta	566	448	66	61	15 %
Akademie výtvarných umění v Praze	**383**	**258**	**50**	**47**	**19 %**
Vysoká škola umělecko- průmysl. v Praze	**594**	**530**	**74**	**71**	**14 %**
Janáčkova akademie múzic. umění v Brně	**639**	**444**	**162**	**138**	**36 %**
Hudební fakulta	146	117	81	69	69 %
Divadelní fakulta	493	329	81	69	25 %
Vysoká škola polytechnická Jihlava	**1938**	**1639**	**1491**	**1140**	**91 %**
VŠTE v Českých Budějovicích	**2220**	**2065**	**2020**	**1535**	**98 %**
SOUKROMÉ VYSOKÉ ŠKOLY					
VŠECHNY SOUKROMÉ VŠ	**10 711**	**8743**	**8232**	**7138**	**94 %**
AMBIS vysoká škola, a.s.	1886	1886	1753	1711	93 %
Vysoká škola hotelová v Praze 8	184	118	118	84	100 %
University of New York in Prague	49	36	36	36	100 %
VŠ mezinárodních a veřejných vztahů	247	150	150	88	100 %
VŠ evropských a regionálních studií	227	153	153	153	100 %
Filmová akademie Miroslava Ondříčka v Písku	68	64	55	47	86 %
VŠ TV a sportu Palestra	326	279	279	170	100 %
Vysoká škola NEWTON, a.s.	510	508	413	406	81 %
Vysoká škola logistiky	108	107	107	101	100 %
Vysoká škola zdravotnická	651	548	520	390	95 %
Vysoká škola obchodní v Praze	369	348	297	277	85 %
AKADEMIE STING	34	34	34	30	100 %
Metropolitní univerzita Praha, o.p.s.	743	648	648	384	100 %
Univerzita Jana Amose Komenského	816	456	456	456	100 %
Anglo-americká vysoká škola	25	24	24	13	100 %
Pražská VŠ psychosociálních studií	266	173	93	66	54 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo	109	66	66	65	100 %
Moravská vysoká škola Olomouc	139	139	135	98	97 %
CEVRO institut, o.p.s.	166	164	164	118	100 %
Unicorn Vysoká škola s.r.o.	273	272	269	223	99 %
VŠ obchodní a hotelová	55	31	31	27	100 %
Vysoká škola PRIGO, z.ú.	122	68	28	22	41 %
Prague City Vysoká Škola s.r.o.	19	19	19	19	100 %
Archip s.r.o.	10	9	8	5	89 %
ŠKODA AUTO VŠ, o.p.s.	379	342	241	228	70 %
ART & DESIGN INSTITUT, s.r.o.	93	53	53	50	100 %
VŠ podnikání a práva, a.s.	584	542	496	363	92 %
VŠ kreativní komunikace	269	208	147	144	71 %
Vysoká škola finanční a správní, a.s.	726	447	447	390	100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu, a.s.	1258	1234	1234	997	100 %

Pozn.: Pro nemožnost jednoznačné identifikace uchazečů cizí státní příslušnosti jsou přehledy omezeny pouze na uchazeče se státním občanstvím ČR. Zahraniční studenti nejsou v přehledech započítáni.

Pod celoškolské pracoviště spadají studenti, kteří nejsou zařazeni pod jednotlivé fakulty.

* Úspěšnost uchazečů vyjadřuje počet přijatých / počet uchazečů, kteří se dostavili k přijímacímu řízení x 100

Zdroj: MŠMT

Zpět

Praha má Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku. Ukazuje cestu, jak snížit produkci odpadu a emisí v metropoli Schválená strategie představuje URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: cysnews.cz, Autor: Jiří Cysař, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 06:54, RU / den: 5 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Rada hl. m. Prahy dnes odsouhlasila klíčovou strategii, která má za cíl výrazné snížení spotřeby primárních surovin, produkce odpadů a emisí skleníkových plynů v hlavním městě.

Strategie cirkulární ekonomiky, tedy oběhového hospodářství, navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030. Principy oběhového hospodářství chce metropole zavést především v oblasti stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, v oblasti zemědělství a potravin.
„Oběhové hospodářství představuje nový přístup, jak zacházet se surovinami, materiály a výrobky. Hlavním cílem je minimalizace odpadu, proto chceme klást velký důraz na prevenci samotného vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu," vysvětluje Petr Hlubuček, náměstek primátora hl. m. Prahy pro oblast životního prostředí a infrastruktury.
„Víme, že až 45 procent globálních emisí CO se váže na produkci a spotřebu jídla, materiálů a výrobků, které každodenně užíváme. Oběhové hospodářství tak otevírá prostor pro nové postupy a inovace. Zavedení těchto principů nám tak dává zároveň příležitost vzniku nových služeb, produktů a pracovních míst v Praze," dodává Petr Hlubuček.
Konkrétně cílí na sektory stavebnictví, vodu, zemědělství a potraviny a odpady. Celkem se jedná o návrhy 73 opatření a 34 konkrétních projektů.
„Mezi hlavní oblasti, v nichž jsme identifikovali největší potenciál pro možné úspory ve spotřebě primárních surovin, dalších materiálů i emisí CO , patří stavebnictví, stavební odpady a jejich recyklace, dále pak nakládání s vodou nebo systém odpadového hospodářství," doplňuje náměstek Hlubuček.
Nejvíce materiálu a primárních surovin spotřebovává sektor stavebnictví, který generuje více než 70 procent odpadu v metropoli. Odpovědným zadáváním, kde budou stanoveny požadavky na demoliční postupy či využití recyklovaných materiálů, tak může město podle náměstka Hlubučka množství odpadu významně snižovat.
Ke snížení množství odpadů, zejména toho objemného z domácností, může přispět intenzivnější využívání sítě re-use služeb, tedy služeb upřednostňující principy opětovného využití věcí a výrobků, jejich oprav a následného sdílení. Jsou to kupříkladu opravárny, swapy, re-use pointy či komunitní akce typu „železné neděle".
„Nástroje, kterými můžeme podpořit realizaci opatření navržených ve strategii, jsou například veřejné zakázky. Je čistě na našem rozhodnutí, jaké produkty a služby budeme chtít v Praze poptávat. Dále jsou to motivační nástroje typu dotačních podpor, ale i cíleného vzdělávání a podpory komunikace " popisuje náměstek Hlubuček způsob, jak chce Praha stimulovat přechod k oběhovému hospodářství.
Příkladem projektů zde mohou být komunitní zahrady či komunitní kompostování, rozvoj městského zemědělství či předcházení vzniku potravinového odpadu města.
„Největším chystaným infrastrukturním projektem je bioplynová stanice připravovaná společností Pražské služby, která představuje koncovou technologii pro využití biologicky rozložitelného odpadu, který není vhodný ke kompostování. Vedle toho připravují Pražské služby také technologii na úpravu škváry, aby se 60 tisíc tun tohoto materiálu odváženého na skládku mohlo využít ve stavebnictví ," vypočítává konkrétní projekty Petr Hlubuček.
Strategii připravil Pražský inovační institut v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.

Praha má Strategii pro přechod na cirkulární ekonomiku. Ukazuje cestu, jak snížit produkci odpadu a emisí v metropoli

Jiří Cysař 18. 1. 2022 Hlavní město Praha - Středočeský kraj Kraje Top články ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ ZPRÁVY

...dstavitelům metropole se odsouhlasila klíčovou strategii, která má za cíl výrazné snížení spotřeby primárních surovin, produkce odpadů a emisí skleníkových plynů v hlavním městě. Strategie cirkulární ekonomiky, tedy oběhového hospodářství, navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030. Principy oběhového hospodářství chce metropole zavést především v oblasti stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, v oblasti zemědělství a potravin.

Schválená strategie představuje rámec pro aktivity, kterými může Praha principy oběhového hospodářství zavést do každodenního života města a podpořit jejich rozvoj.

„Oběhové hospodářství představuje nový přístup, jak zacházet se surovinami, materiály a výrobky. Hlavním cílem je minimalizace odpadu, proto chceme klást velký důraz na prevenci samotného vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu," vysvětluje Petr Hlubuček, náměstek primátora hl. m. Prahy pro oblast životního prostředí a infrastruktury.

Strategie je součástí dlouhodobého plánu metropole snížit emise CO_2 a dosáhnout do roku 2050 uhlíkové neutrality hlavního města.

„Víme, že až 45 procent globálních emisí CO_2 se váže na produkci a spotřebu jídla, materiálů a výrobků, které každodenně užíváme. Oběhové hospodářství tak otevírá prostor pro nové postupy a inovace. Zavedení těchto principů nám tak dává zároveň příležitost vzniku nových služeb, produktů a pracovních míst v Praze," dodává Petr Hlubuček.

Strategie se zaměřuje na 7 tematických cílů a opatření ve 4

PŘEDPOVĚĎ POČASÍ

KRÁTKÉ ZPRÁVY

VYHLEDEJ NA CYSNEWS.CZ
Hledat ...
Hledat

ARCHIVY
Vybrat měsíc

Vyberte jazyk
Používá technologii Google Překladač

SPOLUPRACUJEME :

OLGA ROUČKOVÁ
CISO
e-SALON
Unie nezávislých petrolejářů ČR
LPG
ČESKÁ ASOCIACE LPG

Zpět

Německo mezi ambicemi a realitou

TISK, Datum: 18.01.2022, Zdroj: Katolický týdeník, Strana: 8, Autor: Miroslav Kunštát, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 09:23, Rubrika: Perspektivy - názory, AVE: 57 958,01 Kč, Země: Česko

KOMENTÁŘ Miroslava Kunštáta

I Německo do nového roku vstoupilo s novou vládou. Co očekávat od vládní koalice našich sousedů?

Nový německý kancléř Olaf Scholz ve svém novoročním projevu poukázal na hladký, a hlavně rychlý proces sestavení vlády, který i ve světě právem vzbudil respekt. Tato rychlost byla překvapením tím spíše, že vláda vznikla na politickém půdorysu tří stran, které spolu na celoněmecké úrovni dosud nevládly a jejichž programy se často značně odlišovaly. Jde o sociální demokraty (SPD, získali 25,7 % hlasů), Zelené (Grüne, 14,8 %) a liberály (FDP, 11,5 %). O takto sestavené tzv. semaforové koalici (Ampel-Koalition) se sice v Německu mluvilo už od poloviny 90. let, vždycky ale spíše hypoteticky. V neoliberální atmosféře konce 20. století byla spolupráce sociálních demokratů a liberálů jen stěží představitelná.
Časy se ovšem mění, strany se snaží oslovit nové skupiny voličů – i když mnohdy přitom ztrácejí ty původní. To se v posledních letech dotklo zejména obou velkých „lidových“ stran: sociálních a křesťanských demokratů, které se obtížně vyrovnávají s měnící se sociální a hodnotovou strukturou společnosti a úbytkem tradičních voličů. Křesťanští demokraté (CDU a bavorská CSU) se tak téměř po 20 letech ocitli v opozičních lavicích. Tlačenice v politickém středu posilovala extrémy napravo od něj (Alternativa pro Německo, AfD), méně již nalevo (Levice, Die Linke). O dobře situované velkoměstské voliče, vyznávající postmateriální hodnoty a „alternativní“ životní styl, se spolu přetahovali liberálové a Zelení. Liberální FDP se pod vedením Christiana Lindnera postupně zbavovala stigmatu „strany lépe vydělávajících“, naopak u Zelených se v touze po vládní moci prosadilo pragmatické křídlo na úkor fundamentalistické levice.

Ambiciózní cíle a limity

Posuny v personální i programové rovině tedy umožnily naplnění „semaforového“ scénáře a vznik koalice, kterou ještě před rokem pokládali politologové za nepravděpodobnou. Rychle a diskrétně, bez obvyklých mediálních „průsaků“ sjednaná koaliční smlouva dává občanům podrobnou informaci o cílech nové vlády (čítá 177 stran!). Ty jsou značně ambiciózní, vyžadují často rychlá a nákladná řešení – a vzbuzují i řadu otazníků. Některá, jako např. zvýšení hodinové minimální mzdy na 12 eur, lze prosadit poměrně snadno (a zaměstnavatelé s tím už počítají). Slibovaný rychlý pokrok v ekologické transformaci ekonomiky (s cílem dosažení úplné uhlíkové neutrality do r. 2045) a v dosud pokulhávající digitalizaci a související „vzdělanostní revoluci“ rozhodně nebude zadarmo. Resort financí však získal šéf FDP Christian Lindner, který do koaliční smlouvy prosadil, že se nebudou zvyšovat daně a přitom již nebude docházet k dalšímu zadlužování, tj. že bude opět dodržována ústavně zakotvená „dluhová brzda“. Pak se ovšem bude vláda nutně pohybovat v kvadratuře kruhu: spoléhá se totiž až příliš na soukromé investice, jejichž rozsah a alokaci lze dnes jen těžko odhadnout.
Naplnění dílčích klimatických cílů již nyní relativizuje ministr hospodářství a ochrany klimatu Robert Habeck (Zelení) a připouští, že plány na příští dvě až tři léta nebudou splněny. I při budování příslušné infrastruktury (přenosové soustavy mezi severem a jihem země, nové větrné elektrárny) lze počítat s velkým odporem obcí i regionů: „větrníky“ by měly celkem pokrýt dvě procenta rozlohy státu, což je pro srovnání polovina spolkové země ŠlesvickoHolštýnsko.

Hodnotová diplomacie

Složitými kompromisy je poznamenána i zahraničněpolitická linie, kterou bude určovat velmi realisticky založený kancléř Olaf Scholz (SPD) a ministryně zahraničí Annalena Baerbocková (Zelení), která však prosazuje tvrdší kurz vůči Číně a Rusku a více „hodnotově“ založenou diplomacii. Říká, že i klasické hospodářské zájmy nelze oddělit od akcentů na lidská práva a právní stát, neboť nakonec i zde jde o právní jistotu a rentabilitu německých hospodářských projektů v zahraničí. V tom ji nyní podporuje i jinak velmi konzervativní Svaz německého průmyslu (BDI). Přesto se však mnozí experti domnívají, že spory mezi SPD a Zelenými v citlivých tématech zahraniční politiky mohou brzy eskalovat, v aktuální rovině se to týká i plynovodu Nord Stream 2 z Ruska do Německa. Zejména v SPD je řada vlivných politiků, kteří chtějí tento projekt dokončit „za každou cenu“.
Ve výčtu možných trhlin koaliční spolupráce by bylo jistě možné pokračovat, ale v tom poslouží běžné zpravodajství. Na tomto místě se věnujme i otázkám, které tato média tolik nepokrývají. Funkční období totiž přinese i změny ve vztahu ke křesťanským církvím. Ty už naznačuje konfesní složení nového kabinetu: jeho plná polovina je bez náboženského vyznání, třetinu tvoří evangelíci a pouze tři ministři se hlásí ke katolické církvi: ministryně vnitra Nancy Faeserová (SPD), ministr spravedlnosti Marco Buschmann (FDP) a ministryně pro vědu a vzdělávání Bettina Stark-Watzingerová (rovněž FDP). Kancléř Scholz z evangelické církve před časem vystoupil, i když stále deklaruje, že křesťanské hodnoty jako solidarita a láska k bližnímu pro něj mají „centrální význam“.
Při skládání ústavou předepsaného slibu využilo pouze devět ministrů ze 17 možnosti pronést závěrečnou náboženskou formuli „K tomu mi dopomáhej Bůh!“ – mezi nimi ovšem i ti, kteří církev opustili, např. ministr financí Christian Lindner (FDP) či ministr zdravotnictví Karl Lauterbach (SPD, původně člen CDU). Ze strany Zelených tuto formuli nepoužil nikdo. Dva členové nové vlády se ovšem do církevního života v minulosti aktivně zapojovali, a to ministr dopravy Volker Wissing (FDP), který působil ve svém evangelickém sboru jako varhaník a ředitel kůru, či ministryně stavebnictví Klara Geywitz jako aktivní členka křesťanské platformy v SPD.

Bod zlomu

Jak upozorňují sociologové, počet obyvatel SRN, kteří se hlásí k některé z křesťanských církví, již brzy klesne pod 50 %. Podle renomovaného sociologického institutu v Allensbachu to již není otázka let, nýbrž měsíců. Rok 2022 se tak má stát „bodem zlomu“ (Kipppunkt), v němž se křesťané stanou menšinou – a uplynulé Vánoce tak zřejmě budou historicky posledními, které němečtí křesťané oslavili jako společenská majorita. Partnerský poměr státu a velkých církví, jež jsou v Německu veřejnoprávními korporacemi, zřejmě dozná určitých korektur. Náboženské ústavní právo má být postupně novelizováno tak, aby umožnilo i dalším církvím a náboženským společenstvím, včetně muslimských, účast na tomto kooperativním modelu.
Nová vláda již naznačila, že bude usilovat o „férový rámec pro zrušení státních příspěvků církvím“, čímž má na mysli především stále proplácené kompenzace za církevní majetek konfiskovaný především během napoleonských válek, zejména po tzv. velké sekularizaci v roce 1803. Nejde o zanedbatelnou částku: ročně je to až 500 milionů eur, z nichž jsou vypláceny i platy římskokatolickým biskupům. Změna praxe by si ovšem vyžádala i právní úpravu na zemské úrovni, resp. změnu smluv (konkordátů) spolkových zemí s církvemi či se Svatým stolcem. V převážně sekulárním Německu sílí i odpor proti současné praxi, kdy církevní daň vybírají, byť za úhradu, státní finanční úřady.
Po četných soudních sporech se volá i po odstranění „privilegií“ autonomního církevního pracovního práva, které vyžaduje od zaměstnanců církví souhlas s jejich etickými zásadami a značnou míru loajality vůči církevním autoritám. Katolická Caritas a evangelická Diakonie totiž patří k největším zaměstnavatelům v zemi a v jejich řadách pracuje stále více zaměstnanců, kteří

nejsou praktikujícími křesťany, případně vyznávají jiné náboženství.
Největší diskuse se budou ovšem týkat elementárních etických otázek: nová vláda už naznačila, že přivítá brzký nadstranický návrh k zákonnému ukotvení „pomoci při umírání“, tj. některých forem eutanazie (v Německu je dosud povolena pouze tzv. pasivní asistovaná sebevražda). K přesnější právní úpravě je ovšem vláda zavázána nedávným nálezem Spolkového ústavního soudu s tím, že je třeba odstranit „šedé zóny“ v legislativě, které umožňují svévolný výklad.
Další pomyslnou rozbuškou koaliční smlouvy je i pasáž o „reprodukčním sebeurčení“ žen, v níž je ohlášeno budoucí zrušení § 219a trestního zákona, který zapovídá propagaci umělého přerušení těhotenství, resp. i aktivní informaci o těchto zákrocích (např. na webových stránkách zdravotnických zařízení). Podle § 218 téhož zákona je umělé přerušení těhotenství v SRN nadále trestné, avšak s řadou výjimek. Zákaz lze „obejít“ potvrzením o povinné konzultaci v akreditované poradně a tato praxe zřejmě přetrvá. Řadu poraden zřizovala i katolická církev, která v nich ženám aktivně nabízela pomoc při řešení krizových situací. Na nátlak Vatikánu, navzdory protestům většiny německých biskupů, musely tyto poradny z akreditované sítě vystoupit. I tak ovšem zůstává a zřejmě i zůstane německá právní úprava interrupcí přísnější než v Česku.

Neúspěch by se dotkl i nás

Shrnuto: náboženské a politické složení nové německé vlády odráží i v těchto pro křesťany citlivých bodech dramaticky rychlé „odcírkevnění“ společnosti. Pro (nyní již) opoziční křesťansko-demokratický blok CDU/CSU představují tato témata velkou výzvu, která podle některých pozorovatelů spíše posílí dosud slábnoucí konzervativní křídlo. Na druhé straně lze ocenit, že se vláda zavázala usilovat o celosvětové uplatňování náboženské svobody, což bude i nadále hlavní úkol zvláštního pověřence při spolkovém ministerstvu pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.
Vláda se ujímá úřadu v časech, kdy Evropa i svět prožívá několik krizí současně (pandemie a její ekonomické dopady, klimatická a energetická krize, napětí na Ukrajině apod.). Ani jedna z nich nemá rychlé a snadné řešení, proto ani nové vládě není dopřáno oněch obvyklých 100 dnů hájení. Je i v českém a evropském zájmu, aby se s těžkými úkoly blízké i vzdálené budoucnosti dokázali Němci úspěšně vyrovnat. Ať se nám to líbí, nebo ne, jsme s nimi natolik hospodářsky i politicky propojeni (do SRN směřuje téměř 33 % našeho exportu!), že jejich neúspěch by se dotkl nás všech.

O autorovi: Miroslav Kunštát Autor působí na katedře německých a rakouských studií Fakulty sociálních věd UK
Foto autor: © Jan Hrubý

Německo mezi ambicemi a realitou

© Jan Hrubý

KOMENTÁŘ
Miroslava Kunštáta

I Německo do nového roku vstoupilo s novou vládou. Co očekávat od vládní koalice našich sousedů?

Nový německý kancléř Olaf Scholz ve svém novoročním projevu poukázal na hladký, a hlavně rychlý proces sestavení vlády, který i ve světě právem vzbudil respekt. Tato rychlost byla překvapením tím spíše, že vláda vznikla na politickém půdorysu tří stran, které spolu na celoněmecké úrovni dosud nevládly a jejichž programy se často značně odlišovaly. Jde o sociální demokraty (SPD, získali 25,7 % hlasů), Zelené (Grüne, 14,8 %) a liberály (FDP, 11,5 %). O takto sestavené tzv. semaforové koalici (*Ampel-Koalition*) se sice v Německu mluvilo už od poloviny 90. let, vždycky ale spíše hypoteticky. V neoliberální atmosféře konce

ce, jejichž rozsah a alokaci lze dnes jen těžko odhadnout.

Naplnění dílčích klimatických cílů již nyní relativizuje ministr hospodářství a ochrany klimatu Robert Habeck (Zelení) a připouští, že plány na příští dvě až tři léta nebudou splněny. I při budování příslušné infrastruktury (přenosové soustavy mezi severem a jihem země, nové větrné elektrárny) lze počítat s velkým odporem obcí i regionů: „větrníky“ by měly celkem pokrýt dvě procenta rozlohy státu, což je pro srovnání polovina spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko.

Hodnotová diplomacie

Složitými kompromisy je poznamenána i zahraničněpolitická linie, kterou bude určovat velmi realisticky založený kancléř Olaf Scholz (SPD) a ministryně zahraničí Annalena Baerbocková (Zelení), která však prosazuje tvrdší kurz vůči Číně a Rusku a více „hodnotově“ založenou diplomacii. Říká, že i klasické hospodářské zájmy nelze oddělit od akcentů na

síců. Rok 2022 se tak má stát „bodem zlomu“ (*Kipppunkt*), v němž se křesťané stanou menšinou – a uplynulé Vánoce tak zřejmě budou historicky posledními, které němečtí křesťané oslavili jako společenská majorita. Partnerský poměr státu a velkých církví, jež jsou v Německu veřejnoprávními korporacemi, zřejmě dozná určitých korektur. Náboženské ústavní právo má být postupně novelizováno tak, aby umožnilo i dalším církvím a náboženským společenstvím, včetně muslimských, účast na tomto kooperativním modelu.

Nová vláda již naznačila, že bude usilovat o „férový rámec pro zrušení státních příspěvků církvím“, čímž má na mysli především stále proplácené kompenzace za církevní majetek konfiskovaný především během napoleonských válek, zejména po tzv. velké sekularizaci v roce 1803. Nejde o zanedbatelnou částku: ročně je to až 500 milionů eur, z nichž jsou vypláceny i platy římskokatolickým biskupům. Změna praxe by si ovšem vyžádala i právní úpravu na zemské úrovni, resp. změnu smluv (konkordátů) spolkových zemí s církvemi či se Svatým stolcem. V převážně sekulárním Německu sílí i odpor proti současné praxi, kdy církevní daň vybírají, byť za úhradu, státní finanční úřady.

Po četných soudních sporech se volá i po odstranění „privilegií“ autonomního církevního pracovního práva, které vyžaduje od zaměstnanců církví souhlas s jejich etickými zásadami a značnou míru loajality vůči církevním autoritám. Katolická Caritas a evangelická Diakonie totiž patří k největším zaměstnavatelům v zemi a v jejich řadách pracuje stále více zaměstnanců, kteří nejsou praktikujícími křesťany, případně vyznávají jiné náboženství.

Největší diskuse se budou ovšem týkat elementárních etických otázek: nová vláda už naznačila, že přivítá brzký nadstranický návrh k zákonnému ukotvení „pomoci při umírání“, tj. některých forem eutanazie (v Německu je dosud povolena pouze tzv. pasivní asistovaná sebevražda). K přesnější právní úpravě je ovšem vláda zavázána nedávným nálezem Spolkového ústavního soudu s tím, že je třeba odstranit „šedé zóny“ v legislativě, které umožňují svévolný výklad.

Další pomyslnou rozbuškou koaliční smlouvy je i pasáž o „reprodukčním sebeurčení“ žen, v níž je ohlášeno budoucí zrušení § 219a trestního zákona, který zapovídá propagaci umělého přerušení těhotenství, resp. i aktivní infor-

20. století byla spolupráce sociálních demokratů a liberálů jen stěží představitelná.

Časy se ovšem mění, strany se snaží oslovit nové skupiny voličů – i když mnohdy přitom ztrácejí ty původní. To se v posledních letech dotklo zejména obou velkých „lidových" stran: sociálních a křesťanských demokratů, které se obtížně vyrovnávají s měnící se sociální a hodnotovou strukturou společnosti a úbytkem tradičních voličů. Křesťanští demokraté (CDU a bavorská CSU) se tak téměř po 20 letech ocitli v opozičních lavicích. Tlačenice v politickém středu posilovala extrémy napravo od něj (Alternativa pro Německo, AfD), méně již nalevo (Levice, Die Linke). O dobře situované velkoměstské voliče, vyznávající postmateriální hodnoty a „alternativní" životní styl, se spolu přetahovali liberálové a Zelení. Liberální FDP se pod vedením Christiana Lindnera postupně zbavovala stigmatu „strany lépe vydělávajících", naopak u Zelených se v touze po vládní moci prosadilo pragmatické křídlo na úkor fundamentalistické levice.

Ambiciózní cíle a limity

Posuny v personální i programové rovině tedy umožnily naplnění „semaforového" scénáře a vznik koalice, kterou ještě před rokem pokládali politologové za nepravděpodobnou. Rychle a diskrétně, bez obvyklých mediálních „průsaků" sjednaná koaliční smlouva dává občanům podrobnou informaci o cílech nové vlády (čítá 177 stran!). Ty jsou značně ambiciózní, vyžadují často rychlá a nákladná řešení – a vzbuzují i řadu otazníků. Některá, jako např. zvýšení hodinové minimální mzdy na 12 eur, lze prosadit poměrně snadno (a zaměstnavatelé s tím už počítají). Slibovaný rychlý pokrok v ekologické transformaci ekonomiky (s cílem dosažení úplné uhlíkové neutrality do r. 2045) a v dosud pokulhávající digitalizaci a související „vzdělanostní revoluci" rozhodně nebude zadarmo. Resort financí však získal šéf FDP Christian Lindner, který do koaliční smlouvy prosadil, že se nebudou zvyšovat daně a přitom již nebude docházet k dalšímu zadlužování, tj. že bude opět dodržována ústavně zakotvená „dluhová brzda". Pak se ovšem bude vláda nutně pohybovat v kvadratuře kruhu: spoléhá se totiž až příliš na soukromé investiční iniciativy, ale zároveň chce prosadit i ambiciózní sociální a klimatické projekty. Nejde jen o to, že se tyto dva cíle mohou vzájemně vylučovat, ale i o to, že se mohou vzájemně blokovat. Ekologové například prosazují zdanění emisí oxidu uhličitého, sociální demokraté a levice chtějí zvýšit daně bohatým, liberálové naopak daňové zatížení snížit.

Ve vládní koalici se tak sešly tři strany, které se v mnohém liší, a to nejen v programových prioritách, ale i v hodnotách a v představách o tom, jak by společnost měla fungovat. Jejich spolupráce tak bude vyžadovat velkou dávku kompromisů a ochoty naslouchat druhým. Nejde jen o to, že se tyto dva cíle mohou vzájemně vylučovat, ale i o to, že se mohou vzájemně blokovat. Ekologové například prosazují zdanění emisí oxidu uhličitého, sociální demokraté a levice chtějí zvýšit daně bohatým, liberálové naopak daňové zatížení snížit.

Ve vládní koalici se tak sešly tři strany, které se v mnohém liší, a to nejen v programových prioritách, ale i v hodnotách a v představách o tom, jak by společnost měla fungovat. Jejich spolupráce tak bude vyžadovat velkou dávku kompromisů a ochoty naslouchat druhým.

Ve výčtu možných trhlin koaliční spolupráce by bylo jistě možné pokračovat, ale v tom poslouží běžné zpravodajství. Na tomto místě se věnujme i otázkám, které tato média tolik nepokrývají. Funkční období totiž přinese i změny ve vztahu ke křesťanským církvím. Ty už naznačuje konfesní složení nového kabinetu: jeho plná polovina je bez náboženského vyznání, třetinu tvoří evangelíci a pouze tři ministři se hlásí ke katolické církvi: ministryně vnitra Nancy Faeserová (SPD), ministr spravedlnosti Marco Buschmann (FDP) a ministryně pro vědu a vzdělávání Bettina Stark-Watzingerová (rovněž FDP). Kancléř Scholz z evangelické církve před časem vystoupil, i když stále deklaruje, že křesťanské hodnoty jako solidarita a láska k bližnímu pro něj mají „centrální význam".

Při skládání ústavou předepsaného slibu využilo pouze devět ministrů ze 17 možností pronést závěrečnou náboženskou formuli „K tomu mi dopomáhej Bůh!" – mezi nimi ovšem i ti, kteří církev opustili, např. ministr financí Christian Lindner (FDP) či ministr zdravotnictví Karl Lauterbach (SPD, původně člen CDU). Ze strany Zelených tuto formuli nepoužil nikdo. Dva členové nové vlády se ovšem do církevního života v minulosti aktivně zapojovali, a to ministr dopravy Volker Wissing (FDP), který působil ve svém evangelickém sboru jako varhaník a ředitel kůru, či ministryně stavebnictví Klara Geywitz jako aktivní členka křesťanské platformy v SPD.

Bod zlomu

Jak upozorňují sociologové, počet obyvatel SRN, kteří se hlásí k některé z křesťanských církví, již brzy klesne pod 50 %. Podle renomovaného sociologického institutu v Allensbachu to již není otázka let, nýbrž měsíců

Natálie Halouzková (21) o cestě k herectví - Občas musím sbírat odvahu! URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ahaonline.cz, Autor: Miroslava KUNDRÁT, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 12:25, Celková návštěvnost: 13 123 699, RU / měsíc: 2 160 828, RU / den: 346 075, Rubrika: VIP svět, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,85

Když vstoupí do dveří, hned vás »nakazí« svým úsměvem. Natálii Halouzkovou (21) můžete nyní vídat v novém seriálu ZOO, který začala vysílat televize Prima. Herečkou chtěla být už jako dítě, ale že jí osud toto přání splní už v pouhých jedenácti letech, to ji ani ve snu nenapadlo. Nadšení pro hereckou profesi jí vydrželo dodnes, stejně jako pro tanec, kterému se věnuje ve volném čase. Koníčků má ale víc. Rodačce ze Špindlerova Mlýna zbývá však čas i na lásku, které je stále otevřená. V čem byl loňský rok pro Natálii výjimečný? A v čem si stále nevěří?

Natálie, vaší první rolí v životě byla Lada Smutná v seriálu Gympl s (r)učením omezeným, nebo jste si zahrála už i předtím v něčem?
„Ne ne, tohle byla opravdu moje první role a shodou okolností i můj první konkurz v životě. Já už jsem chtěla být odmalička herečka a rodiče a blízké okolí si ze mě dělalo srandu, že jsem hérečka. (směje se) Ale já jsem po tom opravu toužila a ono si mě to nakonec i našlo.“

Jak se to stalo?
„Na základce jsem měla spolužáka, který tehdy hrál v jednom seriálu a znal se s paní, jež měla hereckou agenturu. Byli dobří známí. A ta paní tehdy přišla na náš školní jarmark, kde jsem asi jako desetiletá holka za naši třídu prodávala, a tam mě oslovila, jestli bych nechtěla hrát v nějakém seriálu. Dala mi vizitku s kontaktem, a tak jsem se šla zaregistrovat do agentury. Pak přišel ten konkurz a vyšlo to.“ (směje se)

Jako malá jste i hodně tancovala. Jakému tanci jste se konkrétně věnovala?
„Dělala jsem modernu a vlastně ji tancuju stále. Sice o něco méně aktivně, ale pořád jsem součástí souboru a pracujeme na dalších představeních. Pořád mě to strašně baví.“

To jste ale měla dva směry, kterými jste se mohla v životě vydat, nebo ne?
„Vlastně ano, jednu dobu jsem fakt myslela, že budu tanečnice spíš než herečka. To bylo období mezi mými třinácti do takových sedmnácti, než přišla role v seriálu Krejzovi. Do té doby jsem veškerý svůj volný čas trávila na tréninccích.“

Nebylo těžké všechno skloubit se školou?
„Právě, že ano. V těch vyšších ročnících na gymnáziu to bylo kolikrát hodně psychicky i fyzicky vyčerpávající, přesto jsem za to hrozně ráda, protože mi to opravdu hodně dalo.“

Po maturitě na gymnáziu jste nechtěla jít na DAMU?
„Studuju mediální studia na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity. Jestli to v budoucnu nějak pracovně využiju a budu se tomu věnovat, nevím, ale momentálně to pro mě není důležité.“ (rozesměje se)

Momentálně vás nicméně můžeme vidět v seriálu ZOO, který začala vysílat Prima…
„Ano, hraju roli Míny Veselé, což je taková zajímavá slečna. Tvoří pár s Markem, kterého hraje Štěpán Benoni, a je tedy velmi majetnická, co se týče svého partnera. Žárlí na Viky, na Markovu nejlepší kamarádku, kterou hraje Eva Burešová. A podle mě ze začátku nebude jasný, jestli je ta postava kladná, nebo záporná, je tak na hraně. Ani já to vlastně nevím, uvidím, co bude ve scénáři dál. Podle mě ale úplně neví, co chce.“ (směje se)

Přijdete taky do styku se zvířaty?
„Naštěstí, nebo bohužel ne, protože práce se zvířaty je náročná. To jsem si vyzkoušela už v Krejzových, kde se natáčelo se zvířaty dost.“

Máte nějakou negativní zkušenost?
„Jednou mi právě v ateliéru uletěl papoušek. Ta andulka klovala, ďobla mě do prstu a já jsem ji instinktivně pustila, to bylo hrozný. Byla jsem z toho tehdy úplně v háji.

Našli ji až druhý den někdy odpoledne. Bylo to zajímavé.“ (směje se)

Zvířata ale máte ráda, ne? Máte doma nějaké?
„Doma jsme nikdy žádné zvíře neměli, ale teď bydlím už ve spolubydlení a tam máme dvě kočky. Já jsem kočková osoba.“ (směje se)

Když už jste zmínila váš domov, pocházíte ze Špindlerova Mlýna. To máte asi blízko k zimním sportům, viďte?
„Ne ke všem, jenom k lyžím ano, ale letos si říkám, že bych mohla zkusit snowboard. Ale jinak jsem lyžovala odmalička, protože se tomu věnovala i mamka, když byla malá, tak i já jsem poměrně intenzivně lyžovala. Od první třídy jsme pak bydleli už v Praze, ale pořád jsme měli na horách babičku s dědou, tak jsme tam pořád jezdili.“

Máte, Natálie, sourozence? To a mnohem více čtěte v tištěném Aha! pro ženy číslo 3.

V novém Aha! pro ženy: Dana Batulková (63) - Útěk od starostí... s novým chlapem!

11,90 Kč

Natálie Halouzková (21) o cestě k herectví - Občas musím sbírat odvahu!

Natálie Halouzková (Aha! Jan Tůma)

Tweet

18. ledna 2022 • 12:00

Když vstoupí do dveří, hned vás »nakazí« svým úsměvem. Natálii Halouzkovou (21) můžete nyní vídat v novém seriálu ZOO, který začala vysílat televize Prima. Herečkou chtěla být už jako dítě, ale že ji osud toto přání splní už v pouhých jedenácti letech, to ji ani ve snu nenapadlo. Nadšení pro hereckou profesi ji vydrželo dodnes, stejně jako pro tanec, kterému se věnuje ve volném čase. Koníčků má ale víc. Rodačce ze Špindlerova Mlýna zbývá však čas i na lásku, které je stále otevřená. V čem byl loňský rok pro Natálii výjimečný? A v čem si stále nevěří?

Natálie, vaší první rolí v životě byla Lada Smutná v seriálu Gympl s (r)učením omezeným, nebo jste si zahrála už i předtím v něčem?

„Ne ne, tohle byla opravdu moje první role a shodou okolností i můj první konkurz v životě. Já už jsem chtěla být odmalička herečka a rodiče a blízké okolí si ze mě dělalo srandu, že jsem hérečka. (směje se) Ale já jsem po tom opravu toužila a ono si mě to nakonec i našlo."

Jak se to stalo?

„Na základce jsem měla spolužáka, který tehdy hrál v jednom seriálu a znal se s paní, jež měla hereckou agenturu. Byli dobří známí. A ta paní tehdy přišla na náš školní jarmark, kde jsem asi jako desetiletá holka za naši třídu prodávala, a tam mě oslovila, jestli bych nechtěla hrát v nějakém seriálu. Dala mi vizitku s kontaktem, a tak jsem se šla zaregistrovat do agentury. Pak přišel ten konkurz a vyšlo to." (směje se)

Jako malá jste i hodně tancovala. Jakému tanci jste se konkrétně věnovala?

„Dělala jsem modernu a vlastně ji tancuju stále. Sice o něco méně aktivně, ale pořád jsem součástí souboru a pracujeme na dalších představeních. Pořád mě to strašně baví."

To jste ale měla dva směry, kterými jste se mohla v životě vydat, nebo ne?

„Vlastně ano, jednu dobu jsem fakt myslela, že budu tanečnice spíš než herečka. To bylo období mezi mými třináctí do takových sedmnácti, než přišla role v seriálu Krejzovi. Do té doby jsem veškerý svůj volný čas trávila na tréninccích."

ČTĚTE NA AHA!

Zahořklá Basiková: Táhněte makat na pole!

Tajemství Pohlreicha: Táta šéfkuchaře hrál s Hrušínským!

Vévodkyně Camilla puká žárlivostí: Charles má oči pro jinou

Láká mě sex s naším jezevčíkem: Můžou mě za to zavřít?

Náhlovský se tvrdě obul do známé herečky! DIVNÁ ESTRÁDA

Šokující obrana Šlégrové: MANŽELOVA CHLOUBA!

Slavná sousedka Zemanových ukazála dům: Mám ráda babičkovský styl

Dusno mezi Brzobohatým a Troškou: Jde o Polišenskou!

ČLÁNKY ODJINUD

Krušný start reality show Survivor: Přišli o VIP účastníka! Drahokoupil...

Make-up, který bere dech. Podívejte se, jak si mladá vizážistka umí vyhrát s...

Pozor na náledí! Po mrazivé noci přibývají nehody. Přijde i sníh, sledujte radar...

Horoskop na tento týden: Komu se bude dařit v práci, kdo ať počítá s problémy?

Recenze: God of War dobyl počítače

Su z Brna a Válkovi nerozumím, Babiš by byl dobrý prezident, klidně s ním pojedu...

Nečekejte, že vás udělá on! Spolu dosáhnete orgasmu mnohem snadněji

Jessica Alba, Reese Witherspoon, Khloé Kardashian... Které další slavné mámy už...

Ravenova úplňková věštírna: Co přinese nový rok?

Mějte je s předstihem: Boty, které letos nejspíš vytlačí mokasíny

Zpět

Tomáš Sedláček: Stabilitu jsme zaměnili za růst URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ctidoma.cz, Autor: Martin Chalupa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 13:13, Celková návštěvnost: 2 470 000, RU / měsíc: 388 852, RU / den: 17 819, Rubrika: Podcasty, AVE: 8 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20

Kudy a kam se může vyvíjet budoucnost lidstva? Co v sobě skrývají konspirační teorie? V čem spočívá "problém třetího piva"? Nejen o tom si v dalším podcastu povídal hlavní ekonom BHS Štěpán Křeček s ekonomem, myslitelem a vysokoškolský pedagogem Tomášem Sedláčkem.

V minulosti byl Tomáš Sedláček poradcem prezidenta Václava Havla a ministra financí. Od roku 2009 je členem Národní ekonomické rady vlády (NERV), kde se stal garantem pro veřejné finance. Přednáší ekonomii a dějiny ekonomických teorií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a také na University of New York in Prague. V roce 2011 se stal členem správní rady Nadačního fondu proti korupci. Zároveň je lektorem European Leadership & Academic Institute v Praze.

Jeho hlavní publikace Ekonomie dobra a zla byla přeložena již do 23 jazyků. Sám sebe označuje s nadsázkou za "filosofujícího ekonoma". Pozvání do podcastu Offline přijal již podruhé a také tentokrát společně se Štěpánem Křečkem probrali řadu aktuálních, ale také velmi nadčasových témat.

Rozhovor najdete zde:

KAM DÁL: Radovan Vávra: Investorův průvodce po galaxii.

Tomáš Sedláček: Stabilitu jsme zaměnili za růst

Kudy a kam se může vyvíjet budoucnost lidstva? Co v sobě skrývají konspirační teorie? V čem spočívá "problém třetího piva"? Nejen o tom si v dalším podcastu povídal hlavní ekonom BHS Štěpán Křeček s ekonomem, myslitelem a vysokoškolský pedagogem Tomášem Sedláčkem.

18.01.2022 - 12:32
Autor: **Martin Chalupa** chalupa@ctidoma.cz

Část svého dětství prožil ve Finsku (pět let) a Dánsku (čtyři roky), kde byl jeho otec reprezentantem Československých aerolinií

V minulosti byl Tomáš Sedláček poradcem prezidenta Václava Havla a ministra financí. Od roku 2009 je členem Národní ekonomické rady vlády (NERV), kde se stal garantem pro veřejné finance. Přednáší ekonomii a dějiny ekonomických teorií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a také na University of New York in Prague. V roce 2011 se stal členem správní rady Nadačního fondu proti korupci. Zároveň je lektorem European Leadership & Academic Institute v Praze.

Jeho hlavní publikace Ekonomie dobra a zla byla přeložena již do 23 jazyků. Sám sebe označuje s nadsázkou za "filosofujícího ekonoma". Pozvání do podcastu Offline přijal již podruhé a také tentokrát společně se Štěpánem Křečkem probrali řadu aktuálních, ale také velmi nadčasových témat.

Rozhovor najdete zde:

Offline Štěpána Křečka
Tomáš Sedláček: Stabilitu js...
FOLLOW SHARE
0:00 1:10:30 1x

KAM DÁL: Radovan Vávra: **Investorův průvodce po galaxii.**

Líbí se 0

Čtěte dále

Radovan Vávra: Investorův průvodce po galaxii

Tatiana Čabáková: Odliv "mozků" ze Slovenska do České republiky je...

Jiří Grund: Poptávka po datových službách posílí

Názory a komentáře

Zdechovský: Pandemii covidu může vystřídat „pandemie" obezity a cukrovky. Následky mohou být strašné

Biolog Flégr sepsal 7 rad pro členy fanklubu covidu: Neočkujte se, běhejte po večírcích, cestujte se jedině fyzicky

Narušení soukromí, diskriminace a manipulace: Za co utrácíme na Black Friday, rozhoduje šmírovací reklama, říká Kolaja

Spolu dáme Česko dohromady, rozhodla se trojice superhrdinů. A pak viděla tu spoušť...

Volby v Rusku nebyly svobodné a Západ by je neměl uznat. Toto je jen pár příkladů podvodů

Tajné potěšení Vratislava Mynáře! K vášni z dětství se vrátil až ve funkci u prezidenta Zemana

Maláčová rozhazuje miliardy pro další generace. Všimla si vůbec, že má malého syna a ohrožuje tím i jeho budoucnost?

Znásilnění jako hlavní téma předvolební kampaně. Jde o nechutný populismus, nebo se v Česku konečně něco změní?

Nejčtenější

1. Proč psi čichají lidem k rozkroku? Lékař přichází s vysvětlením, ze kterého asi nebudeme mít radost
2. Omicron: Díky tomuto příznaku poznáte novou mutaci koronaviru okamžitě
3. Omicron: Jak poznat, že jste se nakazili covidem, pokud jste plně očkovaní?
4. Jak zhubnout snadno a rychle. Pomohou vám tyto tři jednoduché kroky
5. V Karibiku objevili obrovskou bestii, vše se jim podařilo natočit. Horor Anakonda dostává reálné rozměry

Nejnovější

- Alberto Vojtěch Frič: Český lovec kaktusů, který vzdoroval nacistům. Praskl na něj obrovský skandál
- Tomáš Sedláček: Stabilitu jsme zaměnili za růst
- Rakovina plic se podle expertů dá poznat podle chůze. Opravdu se na to můžeme spolehnout?
- Žena sekyrou a jedem povraždila rodinu včetně dítěte. Nad důvodem zůstává rozum stát

Zpět

Nad čapím hnízdem se vznáší kalous. Muzeum si střílí i ze současnosti URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: slo, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 14:39, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc:

Součástí dlouholeté expozice v Přírodovědeckém muzeu v Praze je instalace, kdy se nad čapím hnízdem vznáší kalous ušatý. Podle ředitele Přírodovědeckého muzea Iva Macka se jedná o politickou satiru na současnou dobu. Vedení tím však nechce dát najevo žádnou politickou preferenci.

„V neděli jsem náhodou zjistil, že součástí jedné z expozic Národního muzea je shodou náhod nad čapím hnízdem se vznášející kalous," napsal na Twitteru předseda Senátu Miloš Vystrčil.

Návštěvu muzea poté doporučil zejména expremiérovi Andreji Babišovi, jehož vydání v kauze Čapí hnízdo dopouručil mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny, a bývalému předsedovi TOP 09 Miroslavu Kalouskovi.

Instalace je součástí expozice Zázraky evoluce a je k vidění v Historické budově Národního muzea od září loňského roku, informoval ředitel Přírodovědeckého muzea Ivo Macek.

Miloš Vystrčil (Twitter)@Vystrcil_Milos
17.ledna 2022 v 23:12, příspěvek archivován:18.ledna 2022 v 11:43

V neděli jsem náhodou zjistil, že součástí jedné z expozic Národního muzea je shodou náhod nad ČAPÍM HNÍZDEM SE VZNÁŠEJÍCÍ KALOUS.
Návštěvu muzea doporučuji a na expozici s vírou ve smysl pro humor upozorňuji ?@kalousekm? a ?@AndrejBabis? .
https://t.co/Le4Qg9KPnJ

181 lidí to sdílíodpovědětretweetoblíbit

„Štvalo nás, že je pojem čapí hnízdo zdiskreditován, a tak jsme do expozice schovali menší satiru pro budoucí generace," uvedl Macek v odpovědi na příspěvek předsedy Senátu.

Přípravy této stálé přírodovědecké expozice začaly před deseti lety, kdy se ještě nejednalo o politické téma. Dominantní prvek expozice však v posledních letech získal zcela jiný význam. „Už z příprav expozice nám bylo jasné, že se na to návštěvníci nebudou dívat jako na čapí hnízdo, ale jako na symbol politických bojů," sdělil redakci iDNES.cz ředitel Přírodovědeckého muzea, které je součástí Národního muzea.

„Když jsme se později rozhodovali jaké ptačí druhy zavěsíme od stropu, tak jedním z druhů byl i kalous ušatý. V ten moment nás napadlo, že by to mohlo být taková hezká nepojmenovaná satira na současnou dobu," dodal Macek.

Muzeum tímto exponátem nedává najevo žádnou politickou preferenci. Jedná se spíše o přírodovědecké ztvárnění tématu, které rezonuje v mediálním prostředí. Žádné další politicko-satirické konotace v expozicích muzea nejsou, vedení o nich ani neuvažuje. „Byla to taková souhra náhod," uzavřel ředitel.

Foto:
Lídr ANO Andrej Babiš a TOP 09 MIroslav Kalousek na diskusi pořádané Hospodářskou komorou
Dan Materna, MAFRA

FotoGallery:
Lídr ANO Andrej Babiš a TOP 09 MIroslav Kalousek na diskusi pořádané Hospodářskou komorou
Dan Materna, MAFRA

Andrej Babiš a Miroslav Kalousek se zdraví v úvodu debaty, kterou uspořádal Politologický klub Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. (19.4.2017)
Dan Materna, MAFRA

Předseda ANO Andrej Babiš, šéf lidovců Pavel Bělobrádek a lídr TOP 09 Miroslav Kalousek při debatě na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze (19. dubna 2017)
Dan Materna, MAFRA

Miroslav Kalousek ve Sněmovně, přihlíží šéf ANO Andrej Babiš (21. ledna 2014)
Dan Materna, MAFRA

Místopředseda TOP 09 Miroslav Kalousek a Andrej Babiš z hnutí ANO před začátkem debaty na Českém rozhlase. (4. října 2013)
Dan Materna, MAFRA

Miroslav Kalousek (TOP 09) a Andrej Babiš (ANO)

koláž iDNES.cz

Miroslav Kalousek (TOP 09) a Andrej Babiš (ANO)
koláž iDNES.cz

Nad čapím hnízdem se vznáší kalous. Muzeum si střílí i ze současnosti

18. ledna 2022 12:10

Součástí dlouholeté expozice v Přírodovědeckém muzeu v Praze je instalace, kdy se nad čapím hnízdem vznáší kalous ušatý. Podle ředitele Přírodovědeckého muzea Iva Macka se jedná o politickou satiru na současnou dobu. Vedení tím však nechce dát najevo žádnou politickou preferenci.

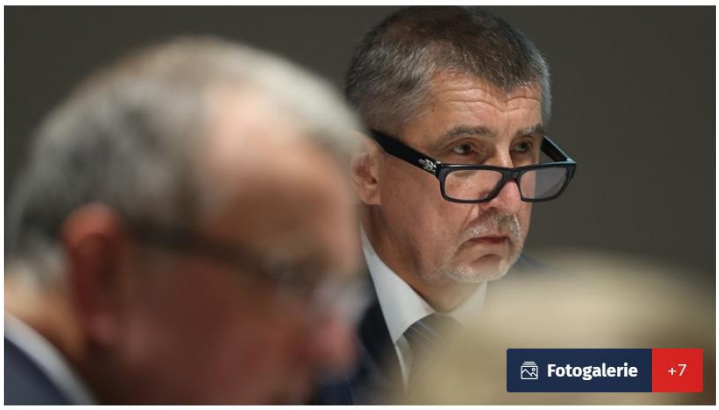

Lídr ANO Andrej Babiš a TOP 09 Miroslav Kalousek na diskusi pořádané Hospodářskou komorou | foto: Dan Materna, MAFRA

„V neděli jsem náhodou zjistil, že součástí jedné z expozic Národního muzea je shodou náhod nad čapím hnízdem se vznášející kalous," napsal na Twitteru předseda Senátu Miloš Vystrčil.

Návštěvu muzea poté doporučil zejména expremiérovi Andreji Babišovi, jehož vydání v kauze Čapí hnízdo dopoučil mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny, a bývalému předsedovi TOP 09 Miroslavu Kalouskovi.

Instalace je součástí expozice Zázraky evoluce a je k vidění v Historické budově Národního muzea od září loňského roku, informoval ředitel Přírodovědeckého muzea Ivo Macek.

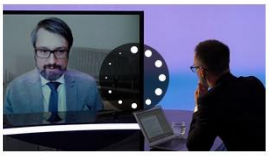

NATO už nemůže otevřené dveře Ukrajině přibouchnout, říká Landovský

Zpět

Nová německá ministryně zahraničí Annalena Baerbocková dnes v Moskvě jedná se svým ruským protějškem Sergejem Lavrovem

RÁDIO, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 15:00, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 191 622,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Nová německá ministryně zahraničí Annalena Baerbocková dnes v Moskvě jedná se svým ruským protějškem Sergejem Lavrovem. První osobní setkání šéfů diplomacií obou států probíhá v době mimořádného napětí kolem Ukrajiny. Série jednání mezi nejvyššími představiteli Ruska se zástupci západních zemí skončila minulý týden bez výsledku. Rusko dál udržuje početnou armádu u hranic s Ukrajinou a navíc chystá společné vojenské cvičení s Běloruskem. Ve spojení jsme s politologem Janem Šírem z katedry ruských a východoevropských studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Německo v minulosti dokázalo v kritických situacích jednání s Ruskem konstruktivně posunout, jenže to se bavíme o jiné době, o době, kdy Angela Merkelová dominovala evropské politice. Jakou roli by mohlo Německo diskuzi s Ruskem o Ukrajině sehrát nyní?

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Může sehrát poměrně zásadní roli v případě, že bude jasně komunikovat v tom směru, že ovlivní ruské kalkulace ohledně případné nové invaze na Ukrajinu. Tzn. v případě, že Německo bude jasně komunikovat, že takoví postupy pro Rusko měl následky v podobě nákladů, které jsou nepřijatelné, pak je tady šance, že byť já jim nedávám moc velkou pravděpodobnost, že Rusko od těchto, jak se západní státy obávají plánu upustí v případě, že bude komunikovat tím způsobem jako dosud, tzn. že některý typ sankcí nepřipadá do úvahy. Dovedu si představit, že ty ruské kalkulace ovlivní v tom plánu, že případná nová invaze na Ukrajinu nebo nová vojenská eskalace v Rusku projde bez větších následků, a to samozřejmě může tu nežádoucí situaci značně uspíšit.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Když tedy mluvíte o tom, že by tedy Německo, mělo dát jasně najevo, co se stane, pokud Rusko, dejme tomu, vstoupí vojensky na Ukrajinu? Tak mělo by v tom být i třeba nespuštění plynovodu Nord stream 2?

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
To je samozřejmě jeden aspekt, ale tady bavíme se zejména o případné podobě nových evropských sankcí, které jsou bez Německa nemyslitelné a samozřejmě velice důležitá otázka, která může ovlivnit ruské kalkulace, tak to je ta aktuální otázka dodávek zbraní na Ukrajinu. Tady je potřeba si uvědomí, že Ukrajina je napadená země, tzn. Ukrajina má právo se bránit a aby se mohla účinně bránit, což je i současně s tím prostředkem k odstrašení musí mít pomocí čeho se bránit. Víme o tom, že třeba Německo je zatím asi nejhlasitějším odpůrcem dodávek zbraní na Ukrajinu z těch států Evropské unie.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Ministryně Baerbocková před cestou do Moskvy navštívilo Ukrajinu. V tom asi lze spatřovat nějaký symbolický význam, symbolický vzkaz ještě před tím jednáním se Sergejem Lavrovem?

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Těžko říci, tady stejně, tak tento krok lze interpretovat jako snahu Německa pohnout Ukrajinu k nějakým ústupkům a o těchto ústupcích informovat Sergeje Lavrova, tzn. já si bez znalostí, podrobností těchto hovorů si nedovolím usuzovat na nějakou symboliku, ať už byla vedena na jednu nebo nebo na druhou stranu ale určitě svědčí to o tom, že Německo udržuje kontakt se všemi stranami tohoto konfliktu a že se snaží udržet si aspoň nějakou iniciativu v této, mediovaní této mimořádně závažné mezinárodní krize.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Včera Baerbocková v Kyjevě vyzvala k mírovému řešení sporu s Ruskem. Vyslovila se pro obnovení rozhovorů o Donbasu v tzv. normandském formátu, tedy mezi Ruskem, Ukrajinou společně s Německem a Francií. Je reálné obnovení jednání v normandském formátu a má ještě tohle platforma nějakou váhu?

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Tak ta váha upadla z toho důvodu, že lídři zemí normandského formátu se naposled setkali v roce 2019. Od té doby ty rozhovory jsou zablokovány. Částečně je k tomu vedlo to, že ta situace spojená s Běloruskem, protože Bělorusko zasedá třístranná kontaktní skupina tzv. Minská skupina, kterou normandský formát zastřešoval a víme, co se v Bělorusku v roce 2020 a 2021 stalo, to samozřejmě ovlivnilo i pozici Běloruska, coby případné nějaké neutrální platformy, ale problém je ten, že jednat můžete donekonečna, pokud tady existují nepřekonatelné rozpory mezi pozicemi znesvářených stran, tak ta jednání nikam nevedou a to je situace jsme svědky teď. Souvisí s tím, že Rusko se snaží dotlačit... Dobře, děkuji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor
Omlouvám se, že jsem vás takhle přerušil. Tolik Jan Šír politolog. Díky, na slyšenou.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Na shledanou.

Studentky z Univerzity Karlovy zkoumají, jak děti prožívají příběhy URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: vysokeskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.01.2022 23:46, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Studentky Anežka Kuzmičová z Filozofické fakulty a Markéta Supa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zkoumají, jak děti prožívají příběhy. Ve svém výzkumu mimo jiné sledují, zda mají děti raději fyzické knihy, audioknihy anebo sledování filmů a seriálů.

„My dospěláci často řekneme, že děti nečtou, ale nikdo neřeší, co by je tak na tom čtení mohlo zajímat. My se proto ptáme přímo dětí a chceme zjistit, jak čtení funguje v jejich životě; co jim dává a nedává a co jim přináší další formy příběhů. Zaměřujeme se na dětské prožívání komplexně – jak děti o příbězích přemýšlejí či zda si o tom pak chtějí povídat a sdílet prožitek," popisují studentky.

Dvojice badatelek za tímto účelem vytvořila čtyři kategorie, do kterých se děti řadí podle toho jak po fyzické i psychické stránce prožívají příběhy.

„Spolu s Martinem Nekolou jsme identifikovali čtyři podoby vztahu dětí k příběhům, které jsme pracovně nazvali jako bedlivý, přisvojovací, tvořivý a druhotný," doplnila Markéta Supa.

Lidé podle výzkumnic jako správného čtenáře nejlépe vnímají děti, které mají k příběhům přisvojovací přístup. „ Tyto děti preferují vlastní čtení před příběhy v jiných podobách. V četbě nacházejí prostor pro vlastní imaginaci, což jim například dívání se na film znemožňuje, neboť jim předkládá konkrétní podobu příběhu, která může být jiná než ta jejich," vysvětlila Supa.

V případě druhotného vztahu pak děti čtou nikoliv kvůli příběhům samotným, ale například proto, že si chtějí odpočinout. „To jsou děti, které upřednostňují filmy a seriály, protože u čtení někdy mají pocit, že si příběh nepředstavují ‚dobře'. Často sami sebe kritizují, že nejsou dobří čtenáři po technické stránce," popsala druhotný vztah Kuzmičová.

Pro děti s bedlivou orientací je nejdůležitější příběh pochopit. Děti s tvořivým přístupem jsou naopak hravější a rády si vytvářejí vlastní varianty příběhů nebo předstírají, že jsou jejich součástí. Žádný z přístupů přitom není jednoznačně lepší. „Každý jsme jiný a je mylné se domnívat, že existuje jeden jediný způsob, jak děti čtou a prožívají příběhy, i když to školský systém většinou předpokládá," uzavírá Kuzmičová.

Studentky z Univerzity Karlovy zkoumají, jak děti prožívají příběhy

18. 1. 2022 | Aktuality

Studentky Anežka Kuzmičová z Filozofické fakulty a Markéta Supa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zkoumají, jak děti prožívají příběhy. Ve svém výzkumu mimo jiné sledují, zda mají děti raději fyzické knihy, audioknihy anebo sledování filmů a seriálů.

„My dospěláci často řekneme, že děti nečtou, ale nikdo neřeší, co by je tak na tom čtení mohlo zajímat. My se proto ptáme přímo dětí a chceme zjistit, jak čtení funguje v jejich životě; co jim dává a nedává a co jim přináší další formy příběhů. Zaměřujeme se na dětské prožívání komplexně – jak děti o příbězích přemýšlejí či zda si o tom pak chtějí povídat a sdílet prožitek,“ popisují studentky.

Dvojice badatelek za tímto účelem vytvořila čtyři kategorie, do kterých se děti řadí podle toho jak po fyzické i psychické stránce prožívají příběhy. *„Spolu s Martinem Nekolou jsme identifikovali čtyři podoby vztahu dětí k příběhům, které jsme pracovně nazvali jako bedlivý, přisvojovací, tvořivý a druhotný,“* doplnila Markéta Supa.

Lidé podle výzkumnic jako správného čtenáře nejlépe vnímají děti, které mají k příběhům přisvojovací přístup. *„Tyto děti preferují vlastní čtení před příběhy v jiných podobách. V četbě nacházejí prostor pro vlastní imaginaci, což jim například dívání se na film znemožňuje, neboť jim předkládá konkrétní podobu příběhu, která může být jiná než ta jejich,“* vysvětlila Supa.

V případě druhotného vztahu pak děti čtou nikoliv kvůli příběhům samotným, ale například proto, že si chtějí odpočinout. *„To jsou děti, které upřednostňují filmy a seriály, protože u čtení někdy mají pocit, že si příběh nepředstavují ‚dobře‘. Často sami sebe kritizují, že nejsou dobří čtenáři po technické stránce,“* popsala druhotný vztah Kuzmičová.

Pro děti s bedlivou orientací je nejdůležitější příběh pochopit. Děti s tvořivým přístupem jsou naopak hravější a rády si vytvářejí vlastní

Doporučené školy

ŠKODA AUTO VYSOKÁ ŠKOLA o.p.s.

Vysoká škola mezinárodních a veřejných vztahů Praha

Vysoká škola finanční a správní, a.s.

University of New York in Prague

1. lékařská fakulta UK

Univerzita Karlova

INZERCE

Zpět

„Buldozer" Pécresseová může v prezidentských volbách zaskočit Macrona

TISK, Datum: 19.01.2022, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 7, Autor: Simone Radačičová, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 03:06, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 305 662,19 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Francie

dyž loni v létě zkušená francouzská politička Valérie Pécresseová objížděla venkov, překvapila mnohé Francouze svým sebevědomím. „Budu první prezidentkou Francie," říkala jim. Nyní se Elysejskému paláci přiblížila na dohled. Před několika týdny čtyřiapadesátiletá
žena ovládla primárky konzervativních Republikánů a nyní patří mezi favority prezidentských voleb, které se konají letos v dubnu.
Odhodlání a důvěra v sebe samu Pécresseové nechyběly nikdy. Aby se ještě jako teenagerka naučila rusky, vyjela několikrát do Sovětského svazu, což tehdy ve Francii rozhodně nebylo obvyklé. Svou ruštinou pak na státní návštěvě v roce 2010 v Moskvě zaskočila i Vladimíra Putina, v té době předsedu vlády. Když mu ji tehdejší francouzský premiér Francois Fillon představil s tím, že zná jeho rodný jazyk, Putin se nestačil divit. „Viditelně ho zajímalo, zda mě nevycvičily francouzské tajné služby," řekla. „Nedokázal uvěřit tomu, že někdo z pravice mluví tak dobře rusky. Zdálo se mu to velmi podezřelé,"
uvedla pro francouzský list Le Figaro. Pécresseová se narodila na bohatém pařížském předměstí Neuilly-sur-Seine do intelektuální rodiny. Její otec byl známý psychiatr, který léčil třeba dceru někdejšího prezidenta Jacquese Chiraka, jež trpěla anorexií. Její prarodiče byli zase aktivní v odboji proti nacistům.
Ještě jako mladou dívku ji zaujala ruská literatura. Ráda četla knihy od Tolstého nebo od Dostojevského. Poté, co si přečetla Doktora Živaga od Borise Pasternaka, se rozhodla, že se naučí rusky. Odjela na několik táborů pro mladé v tehdejším Sovětském svazu. Jeden z nich byl na Jaltě na Krymu.
Rusky se sice naučila, pobyty v Sovětském svazu v ní ale zanechaly i jiný doj em. „Sovětský svaz, tehdy druhá světová mocnost, to byly turecké záchody a čokoláda z náhražky. A taky cenzura. Nikdo tam tehdy neznal nositele Nobelovy ceny za literaturu Pasternaka," uvedla nedávno pro francouzský list Le Figaro. Podle svých slov tak díky těmto cestám za železnou oponu začala lpět na svobodě myšlení.
Podobně jako další kariérní politici i ona vystudovala prestižní školu pro francouzské elity École Nationale dAdministration (ENA), mezi jejíž absolventy se řadí třeba zmíněný Chirac či další exprezident Francois Hollande i současná hlava státu Emmanuel Macron.
Svou politickou kariéru začínala na konci 90. let právě u Chiraka, pro prezidenta pracovala jako poradkyně. Spojuje je ostatně také stejná přezdívka - buldozer. Umějí se prosadit a nevzdávají ani zdánlivě předem prohrané bitvy.
Třeba v roce 2002 ještě jako téměř neznámá politička kandidovala poprvé do francouzského Národního shromáždění. Přestože měla podle průzkumů jen malou šanci, podařilo se jí porazit známého generála Philippa Morillona.
Že dokáže bojovat až do konce, ukázala také v letech 2007 až 2011, kdy byla ministryní školství. Tehdejší prezident Nicolas Sarkozy jako svou prioritu nechal připravit reformu vzděláCo vacího systému, která však mladých Francouzů narazila. Jejich protesty trvaly dlouhé měsíce, studenti se dokonce zabarikádovali na univerzitách, ani tak ale neuspěli: „Protestům na ulicích jsem odolávala devět měsíců. Vzala jsem na sebe nejnebezpečnější reformu Sarkozyho mandátu, což nikdo jiný nechtěl udělat."
Pécresseová je odhodlaná vyrazit do další nelehké bitvy. Za sebou má překvapivý úspěch v primárkách Republikánů, v nichž porazila několik silných osobností. Mezi nimi třeba šéfa departementu Alpes-Maritimes na francouzské Riviéře Érika Ciottiho. „Je velmi odhodlaná, velmi motivovaná a pracovitá. Má mnoho zkušeností z ministerstev a vede jeden z nejdůležitějších regionů Francie, íle-de-France," řekl o Pécresseové profesor politologieVincent Martigny z Univerzity v Nice pro Financial Times.
Voličům Pécresseová slibuje, že ve Francouzích znovu probudí hrdost a podpoří rodinné hodnoty. Přestože sama je proti manželství homosexuálů, rušit je nebude. Voliče pak varuje, že bez rozpočtových škrtů se Francie neobejde. Chce snížit byrokratickou zátěž, což ale nepůjde bez zrušení až 200 tisíc úřednických pozic z celkového počtu zhruba 5,5 milionu.
„Je to tradiční francouzské téma, které se diskutuje minimálně od 90. let, tedy o tom, jaká je role státu a státních zaměstnanců. Francie má jeden z největších podílů státních zaměstnanců v sektoru zaměstnanosti. To strašně zatěžuje stát, který hodně nabobtnal," řekl HN David Emler z Institutu mezinárodních studií FSV UK. „Mnoho hlasů volá po tom, že by Francie potřebovala svoubaronkuThatcherovou, která by přišla s ráznými škrty a státu odlehčila. Je ale otázka, zda by možné sociální otřesy, které byto způsobilo, Pécresseová ustála," vysvětlil Emler s tím, že by mohlo dojít k velkým demonstracím.
Co se týká EU, tak Pécresseová i její Republikáni dlouhodobě podporují integraci v hospodářské oblasti. Jinak je kandidátka opatrná a federální unii odmítá. „Chci silnou Francii, která nebude vazalem USA ani nebude podřízená Číně a jež nebude hrát ani druhé housle v Evropě,"
uvedla pakk postavení Francie ve světě. Tři měsíce před prezidentskými volbami průzkumy veřejného mínění ukazují, že největší šance má stávající prezident Macron. Pécresseová věří, že průzkumy dokáže ještě otočit ve svůj prospěch. „Jsem jediná osoba, která může Macrona porazit," prohlašuje.
Aktuálně je levice ve Francii roztříštěná a nemá žádného silného kandidáta do prezidentských voleb. Co se týká pravice, tam je situace komplikovanější. „Původně radikální až extremistická Národní fronta, nyní přejmenovaná na Národní sdružení, se pod vedením Marine Le Penové postupně snažila posunout do politického středu, řekněme do mainstreamového populismu. A toho využívá Éric Zemmour, který obchází Národní sdružení zprava a snaží se znovu vyostřit debatu o migraci, o národní identitě, bezpečnosti,1* uvedl Emler. Oba - jak Le Penová, tak i nacionalista Zemmour, provokativní moderátor a komentátor -by se mohli za určité situace dostat do druhého kola. „Vzájemně si ale kradou hlasy," dodal.
Dalším hráčem na politické scéně je pak umírněná pravice, tedy Republikáni. „To je tradiční síla, která měla většinu prezidentů v období páté republiky Francie (od roku 1958, pozn. red.)," upozorňuje Emler. To, že se před čtyřmi lety dostal do Elysejského paláce Macron,
byla podle Emlera souhra náhod, protože tehdejší kandidát Republikánů Francois Fillon krátce před volbami zabředl do skandálu kolem nelegálního zaměstnávání své ženy. „Kdyby tato kauza tehdy nevypukla, tak by to úplně bezpečně vyhrál Fillon a Macron by neměl šanci. Takže když Pécresseová říká, že je jediný kandidát, který by mohl Macrona porazit, zřejmě není daleko od pravdy."
Dají se očekávat v podstatě dva scénáře. Pokud se dostane do druhého kola kandidát krajní pravice, tedy bud předsedkyně Národního sdružení Marine Le Penová, nebo Éric Zemmour, tak se Francouzi zmobilizují proti a prezident Macron svůj post snadno obhájí. Mnozí Francouzi si totiž nedokážou představit, že by v čele jejich země stál člověk s krajně pravicovými postoji. Pokud však do druhého kola pronikne právě konzervativní Pécresseová, Macron to bude mít ve volbách mnohem těžší. I proto její stoupenci často označují čtyřiapadesátiletou političku za Macronovu noční můru.
Před volbami si však Pécresseová potřebuje zajistit podporu tradičních voličů pravice, aby se do druhého kola vůbec dostala. Mnozí z nich nezapomněli, že v roce 2019 nakrátko vystoupila ze strany - tehdy měla pocit, že se Republikáni posunuli až příliš doprava. Část dřívějších voličů, aspoň v posledních prezidentských volbách v roce 2017, také podpořila Macrona, část se naopak přesunula ke krajní pravici. Té nyní dominuje ostřejší rétorika Érika Zemmoura, který do politiky vstoupil teprve loni. Ten sice klade důraz na stejná témata jako Le Penová, tedy imigraci, kriminalitu nebo islamismus, je ale radikálnější, čímž nutí ostatní politiky, aby se v tomto směru také vymezovali.

Proto Pécresseová slibuje, že pokud ve volbách zvítězí, tak jako první zastaví nekontrolovatelnou imigraci a ztíží cizincům přístup kfrancouzskému občanství a sociálním dávkám. Tím na svou stranu láká právě sympatizanty Zemmoura i Le Penové. „Nevěřím, že by extremisté přinesli nějaká řešení," prohlásila na jejich konto.

se týká EU, tak Pécresseová i její Republikáni dlouhodobě podporují integraci v hospodářské oblasti. Jinak je opatrná a federální unii odmítá.

O autorovi: Simone Radačičová, s im o n e .ra d a cico va@ h n .c z

Foto autor: Foto: Reuters
Foto popis: „Chci být první prezidentkou Francie." Pécresseová má za sebou překvapivý úspěch v primárkách Republikánů, v nichž porazila několik silných osobností.

Francie

„Buldozer“ Pécresseová může v prezidentských volbách zaskočit Macrona

Simone Radačičová
simone.radacicova@hn.cz

Když loni v létě zkušená francouzská politička Valérie Pécresseová objížděla venkov, překvapila mnohé Francouze svým sebevědomím. „Budu první prezidentkou Francie,“ říkala jim. Nyní se Elysejskému paláci přiblížila na dohled. Před několika týdny čtyřiapadesátiletá žena ovládla primárky konzervativních Republikánů a nyní patří mezi favority prezidentských voleb, které se konají letos v dubnu.

Odhodlání a důvěra v sebe samu Pécresseové nechyběly nikdy. Aby se ještě jako teenagerka naučila rusky, vyjela několikrát do Sovětského svazu, což tehdy ve Francii rozhodně nebylo obvyklé. Svou ruštinou pak na státní návštěvě v roce 2010 v Moskvě zaskočila i Vladimira Putina, v té době předsedu vlády. Když mu ji tehdejší francouzský premiér Francois Fillon představil s tím, že zná jeho rodný jazyk, Putin se nestačil divit. „Viditelně ho zajímalo, zda mě nevyvičily francouzské tajné služby,“ řekla. „Nedokázal uvěřit tomu, že někdo z pravice mluví tak dobře rusky. Zdálo se mu to velmi podezřelé,“ uvedla pro francouzský list Le Figaro.

Pécresseová se narodila na bohatém pařížském předměstí Neuilly-sur-Seine do intelektuální rodiny. Její otec byl známý psychiatr, který léčil třeba dceru někdejšího prezidenta Jacquese Chiraka, jež trpěla anorexií. Její prarodiče byli zase aktivní v odboji proti nacistům.

Ještě jako mladou dívku ji zaujala ruská literatura. Ráda četla knihy od Tolstého nebo od Dostojevského. Poté, co si přečetla Doktora Živaga od Borise Pasternaka, se rozhodla, že se naučí rusky. Odjela na několik táborů pro mladé v tehdejším Sovětském svazu. Jeden z nich byl na Jaltě na Krymu.

Rusky se sice naučila, pobyty v Sovětském svazu v ní ale zanechaly i jiný dojem. „Sovětský svaz, tehdy druhá světová mocnost, to byly turecké záchody a čokoláda z náhražky. A taky cenzura. Nikdo tam tehdy neznal nositele Nobelovy ceny za literaturu Pasternaka,“ uvedla nedávno pro francouzský list Le Figaro. Podle svých slov tak díky těmto cestám za železnou oponu začala lpět na svobodě myšlení.

Podobně jako další kariérní politici i ona vystudovala prestižní školu pro francouzské elity École Nationale d'Administration (ENA), mezi jejíž absolventy se řadí třeba zmíněný Chirac či další exprezident Francois Hollande i současná hlava státu Emmanuel Macron.

Svou politickou kariéru začínala na konci 90. let právě u Chiraka, pro prezidenta pracovala jako poradkyně. Spojuje je ostatně také stejná přezdívka – buldozer. Umějí se prosadit a nevzdávají ani zdánlivě předem prohrané bitvy.

Třeba v roce 2002 ještě jako téměř neznámá politička kandidovala poprvé do francouzského Národního shromáždění. Přestože měla podle průzkumů jen malou šanci, podařilo se jí porazit známého generála Philippa Morillona.

Že dokáže bojovat až do konce, ukázala také v letech 2007 až 2011, kdy byla ministryní školství. Tehdejší prezident Nicolas Sarkozy jako svou prioritu nechal připravit reformu vzdělávacího systému, která však u mladých Francouzů narazila. Jejich protesty trvaly dlouhé měsíce, studenti se dokonce zabarikádovali na univerzitách, ani tak ale neuspěli: „Protestům na ulicích jsem odolávala devět měsíců. Vzala jsem na sebe nejnebezpečnější reformu Sarkozyho mandátu, což nikdo jiný nechtěl udělat.“

Co se týká EU, tak Pécresseová i její Republikáni dlouhodobě podporují integraci v hospodářské oblasti. Jinak je opatrná a federální unii odmítá.

Pécresseová je odhodlaná vyrazit do další nelehké bitvy. Za sebou má překvapivý úspěch v primárkách Republikánů, v nichž porazila několik silných osobností. Mezi nimi třeba šéfa departementu Alpes-Maritimes na francouzské Riviéře Érika Ciottiho. „Je velmi odhodlaná, velmi motivovaná a pracovitá. Má mnoho zkušeností z ministerstev a vede jeden z nejdůležitějších regionů Francie, Île-de-France,“ řekl o Pécresseové profesor politologie Vincent Martigny z Univerzity v Nice pro Financial Times.

Voličům Pécresseová slibuje, že ve Francouzích znovu probudí hrdost a podpoří rodinné hodnoty. Přestože sama je proti manželství homosexuálů, rušit je nebude. Voliče pak varuje, že bez rozpočtových škrtů se Francie neobejde. Chce snížit byrokratickou zátěž, což ale nepůjde bez zrušení až 200 tisíc úřednických pozic z celkového počtu zhruba 5,5 milionu.

„Je to tradiční francouzské téma, které se diskutuje minimálně od 90. let, tedy o tom, jaká je role státu a státních zaměstnanců. Francie má jeden z největších podílů státních zaměstnanců v sektoru zaměstnanosti. To strašně zatěžuje stát, který hodně nabobtnal,“ řekl HN David Emler z Institutu mezinárodních studií FSV UK. „Mnoho hlasů volá po tom, že by Francie potřebovala svou baronku Thatcherovou, která by přišla s různými škrty a státu odlehčila. Je ale otázka, zda by možné sociální otřesy, které by to způsobilo, Pécresseová ustála,“ vysvětlil Emler s tím, že by mohlo dojít k velkým demonstracím.

Co se týká EU, tak Pécresseová i její Republikáni dlouhodobě podporují integraci v hospodářské oblasti. Jinak je kandidátka opatrná a federální unii odmítá. „Chci silnou Francii, která nebude vazalem USA ani nebude podřízená Číně a jež nebude hrát ani druhé housle v Evropě,“ uvedla pak k postavení Francie ve světě.

Tři měsíce před prezidentskými volbami průzkumy veřejného mínění ukazují, že největší šance má stávající prezident Macron. Pécresseová věří, že průzkumy dokáže ještě otočit ve svůj prospěch. „Jsem jediná osoba, která může Macrona porazit,“ prohlašuje.

Aktuálně je levice ve Francii roztříštěná a nemá žádného silného kandidáta do prezidentských voleb. Co se týká pravice, tam je situace komplikovanější. „Původně radikální až extremistická Národní fronta, nyní přejmenovaná na Národní sdružení, se pod vedením Marine Le Penové postupně snažila posunout do politického středu, řekněme do mainstreamového populismu. A toho využívá Éric Zemmour, který obchází Národní sdružení zprava a snaží se znovu vyostřit debatu o migraci, o národní identitě, bezpečnosti,“ uvedl Emler. Oba – jak Le Penová, tak i nacionalista Zemmour, provokativní moderátor a komentátor – by se mohli za určité situace dostat do druhého kola. „Vzájemně si ale kradou hlasy,“ dodal.

Dalším hráčem na politické scéně je pak umírněná pravice, tedy Republikáni. „To je tradiční síla, která měla většinu prezidentů v období páté republiky Francie (od roku 1958, pozn. red.),“ upozorňuje Emler. To, že se před čtyřmi lety dostal do Elysejského paláce Macron, byla podle Emlera souhra náhod, protože tehdejší kandidát Republikánů Francois Fillon krátce před volbami zabředl do skandálu kolem nelegálního zaměstnávání své ženy. „Kdyby tato kauza tehdy nevypukla, tak by to úplně bezpečně vyhrál Fillon a Macron by neměl šanci. Takže když Pécresseová říká, že je jediný kandidát, který by mohl Macrona porazit, zřejmě není daleko od pravdy.“

Další se očekávat v podstatě dva scénáře. Pokud se dostane do druhého kola kandidát krajní pravice, tedy buď předsedkyně Národního sdružení Marine Le Penová, nebo Éric Zemmour, tak se Francouzi zmobilizují proti a prezident Macron svůj post snadno obhájí. Mnozí Francouzi si totiž nedokážou představit, že by v čele jejich země stál člověk s krajně pravicovými postoji. Pokud však do druhého kola pronikne právě konzervativní Pécresseová, Macron to bude mít ve volbách mnohem těžší. I proto její stoupenci často označují čtyřiapadesátiletou političku za Macronovu noční můru.

Před volbami si však Pécresseová potřebuje zajistit podporu tradičních voličů pravice, aby se do druhého kola vůbec dostala. Mnozí z nich nezapomněli, že v roce 2019 nakrátko vystoupila ze strany – tehdy měla pocit, že se Republikáni posunuli až příliš doprava. Část dřívějších voličů, aspoň v posledních prezidentských volbách v roce 2017, také podpořila Macrona, část se naopak přesunula ke krajní pravici. Té nyní dominuje ostřejší rétorika Érika Zemmoura, který do politiky vstoupil teprve loni. Ten sice klade důraz na stejná témata jako Le Penová, tedy imigraci, kriminalitu nebo islamismus, je ale radikálnější, čímž nutí ostatní politiky, aby se v tomto směru také vymezovali.

Proto Pécresseová slibuje, že pokud ve volbách zvítězí, tak jako první zastaví nekontrolovatelnou imigraci a ztíží cizincům přístup k francouzskému občanství a sociálním dávkám. Tím na svou stranu láká právě sympatizanty Zemmoura i Le Penové. „Nevěřím, že by extremisté přinesli nějaká řešení,“ prohlásila na jejich konto.

„Chci být první prezidentkou Francie.“ *Pécresseová má za sebou překvapivý úspěch v primárkách Republikánů, v nichž porazila několik silných osobností.* **Foto: Reuters**

Inzerce

Rada Ústavu teorie informace a automatizace AV ČR, v.v.i.,
vyhlašuje veřejné výběrové řízení
na obsazení funkce
ŘEDITELE.

Více informací na webu

Zpět

Omicronový deník – desátá část – Dorty a obrazoborecví URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Autor: Tereza Boehmová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 12:55, Celková návštěvnost: 1 120 000, RU / měsíc: 243 470, RU / den: 18 339, Rubrika: 2131, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20, Návštěvy za měsíc: 25 200 000

Dnešní den začal tím, že jsem si místo kapek střikla omylem do oka antivirový pudr taffix. Čekala jsem, že se to jednou stane, protože ty zatracený lahvičky jsou stejně velký a obě blbě bílý.

Naštěstí taffix sice v nose pálí jako čert, v oku s rychlým výplachem nepálí vůbec, dobré vědět. Aneb vyzkoušeli jsme za vás, ale opakovat to nemusíte.

Děti (2x očkované) se zdají po 13 dnech útoku Omicronu už docela v pořádku. Poznám to podle toho, že minulé skoro dva týdny byly každá většinu dne zalezlé ve svém pokoji, a i když se jim z nejhoršího (horečky, ucpané dutiny, rýma, kašel) ulevilo po 3-4 dnech, většinu dalších dní prospaly. Představa krátkého pětidenního onemocnění, kdy pátý den se vrací dítě „fit and ready“ do školy nebo dospělý do práce, opravdu reálná příliš není. Však si to brzy bohužel nejspíš skoro všichni vyzkoušíte na vlastní kůži. Fuj.

Krychličky v minecraftu

Včera ovšem vylezly konečně obě ven z pokojů bez respirátorů (Jéé, čau ségra!) a začaly řádit úplně jako zdravé. Asi po 3 hodinách se mi v koutku mysli zastesklo po tom tvůrčím tichu, co tu většinu dne panovalo, ale hned jsem si to rouhání zakázala. Jen ať řádějí, ale jsou zdravé. Emma – v izolaci měla oficiálně být jen do soboty /5 dní – cha/ - měla včera (úterý) po 12 dnech první vzrušující zdravotní procházku se mnou ke kontejneru tříděného odpadu. Cestou jsem se jí ptala, zda jí nechyběli lidi. „Ale já lidi viděla pořád, mami“ odpovídá mi to dítě. „jenom byli trochu čtverečkovaný.“ „Jak čtverečkovaný?“ ptám se já, v dobré víře, že tím myslí paní učitelku na online výuce, která bohužel už dávno skončila, protože přece stačí pět dní a pak si poradí sám. „Ne, mami, přece v minecraftu…. Tam je lidí, to bys koukala. Jen jsou trochu krychličky, víš?“ Aha… tak nic. Dnešní děti jsou zkrátka jinde.

Pak Emma doma začne tvořit ten velkolepý dort, na který se těšila – jen tak – o kterém jsem vám psala včera.

Foto je zde.

Myslím, že kdyby nevyšla profese programátora, má i jiné zajímavé talenty. Anička jí při tom zdatně asistovala – především radami. Zároveň ale propadla mírné beznaději, protože jí nemoc uvrhla do izolace zrovna v době uzavírání klasifikace (!!!) na gymplu a část učitelů bohužel nemá slitování. Pan učitel z dějepisu, jí místo posledního testu, na který chyběla, napařil referát na pět stránek (a teď se podržte) o Byzantském obrazoborectví (ikonoklasmu). To je paráda… žádné víc sexy téma z historie pro 15 letou puberťačku asi pan profesor nenašel. Aneb jak nemocnému dítěti ještě pořádně zkazit náladu.

Byzantský ikonoklasmus

Já to české školství fakt někdy nechápu…. Střední škola si vybere nejnadanější žáky, kteří projdou těmi obludnými testy cermatu, vyzobe základkám jedničkáře a dvojkaře, aby jim následně 8, 6 nebo 4 roky dokazovala, že jsou úplně blbí… Jak nemám ráda popírače ezoDuška, tak v jednom si ho – nebo divadelní hru, ve které jsem ho viděla - dovolím citovat: “Když se zeptáte v první třídě dětí, kdo umí kreslit a zpívat, přihlásí se skoro všichni. Zeptejte se na to samé ve třídě deváté? Přihlásí se jeden, maximálně dva.“ Nerozumím tomu účelovému znechucování některých předmětů učiteli…. Copak v dějepise není nic zajímavého z novodobé historie, na co by šlo udělat referát na 5 stran? Nemám nic proti Byzantskému obrazoborectví a je mi jasné, že to Anna napíše, ale bude se s tím mordovat, místo, aby odpočívala po nemoci a psala třeba něco o trochu zábavnějšího a aktuálnějšího. No nic.. jen povzdech. Pořád si to školství (sama částečně učím na FSV UK) chci idealizovat jako nějakou krásnou profesi, kde dětem/studentům jako partneři (nikoliv tyrani) předáváme vědomosti a máme radost z jejich úspěchů a poznání…

Prostě pohrdavé pohledy dezolátů ignorujte, na bludy doplatí sami

No a teď k omicronu. Asi jste viděli dnešní čísla – 3700 reinfekcí + 28 469 nových infekcí. Bude to teď 14 dní rychlá jízda. Jak víte, my s mužem po 3 dávkách (3x Moderna a 2x Pfizer a 1 Moderna) jsme se od 2x očkovaných dětí nenakazili. Silně doporučuju třetí dávku. Imunita po třetí nastupuje téměř hned, takže budete chráněni a je zbytečné si Omicron prodělávat, když nemusíte. Dnes se bude rozhodovat o osudu dětí 12-18, kéž to klapne a třetí povolí i pro ně.

Psali jsme na všechny strany, přehazovali si nás jak horký brambor, tak snad to dopadne. Jinak nás čeká nekontrolovatelné šíření nákazy nejen na základkách, kde už se mu teď nejspíš nedá zabránit, ale i na středních. U očkovaných to opravdu vypadá na lehčí průběh a budu doufat, že starší dceři se čich vrátí úplně (teď má zpět tak 70 procent) jako u mladší dcery (ta už 100 procent) a další komplikace už nepřijdou.

Pokud se chcete Omicronu vyhnout – což bude vážně těžké - nemůžete jít teď tak 3 týdny vůbec nikam a stýkat se prakticky s nikým. A ani tak nemáte jistotu, že vám to domů někdo z blízkých nedonese. Zejména ze škol, školek a zaměstnání. Nakažlivé je to šíleně. Prodělat se to dá znovu i po Deltě před měsícem (máme už takové lidi ve skupině pacientů).

Všichni si přejeme, aby tohle byla poslední vlna, aby to byl lehčí průběh a nepřišlo dalšího už nic. Kéž to tak je. Dávejte na sebe pozor a očkujte se. Pokud máte děti neočkovaná nebo jen se 2 dávkami minulé léto, počítejte s nákazou každým dnem… Děti 5-11, které se očkují teď, šanci to nechytit mají, protože budou mít hodně protilátek, pokud stihly 2 dávky. Držím palce.

Všechny díly zde: https://www.blogosfera.cz/author/terezaboehm/

NÁZORY AKTUÁLNĚ / BLOGY

Omicronový deník – desátá část – Dorty a obrazoborecví

Tereza Boehmová 19. 01. 2022 | 12:16 Přečteno 99 krát Tweet Sdílet

Dnešní den začal tím, že jsem si místo kapek stříkla omylem do oka antivirový pudr taffix. Čekala jsem, že se to jednou stane, protože ty zatracený lahvičky jsou stejně velký a obě blbě bílý.

Naštěstí taffix sice v nose pálí jako čert, v oku s rychlým výplachem nepálí vůbec, dobré vědět. Aneb vyzkoušeli jsme za vás, ale opakovat to nemusíte.

Děti (2x očkované) se zdají po 13 dnech útoku Omicronu už docela v pořádku. Poznám to podle toho, že minulé skoro dva týdny byly každá většinu dne zalezlé ve svém pokoji, a i když se jim z nejhoršího (horečky, ucpané dutiny, rýma, kašel) ulevilo po 3-4 dnech, většinu dalších dní prospaly. Představa krátkého pětidenního onemocnění, kdy pátý den se vrací dítě „fit and ready" do školy nebo dospělý do práce, opravdu reálná příliš není. Však si to brzy bohužel nejspíš skoro všichni vyzkoušíte na vlastní kůži. Fuj.

Krychličky v minecraftu

Včera ovšem vylezly konečně obě ven z pokojů bez respirátorů (Jéé, čau ségra!) a začaly řádit úplně jako zdravé. Asi po 3 hodinách se mi v koutku mysli zastesklo po tom tvůrčím tichu, co tu většinu dne panovalo, ale hned jsem si to rouhání zakázala. Jen ať řádějí, ale jsou zdravé. Emma – v izolaci měla oficiálně být jen do soboty /5 dní – cha/ - měla včera (úterý) po 12 dnech první vzrušující zdravotní procházku se mnou ke kontejneru tříděného odpadu. Cestou jsem se jí ptala, zda jí nechyběli lidi. „Ale já lidi viděla pořád, mami" odpovídá mi to dítě. „jenom byli trochu čtverečkovaný." „Jak čtverečkovaný?" ptám se já, v dobré víře, že tím myslí paní učitelku na online výuce, která bohužel už dávno skončila, protože přece stačí pět dní a pak si poradí sám. „Ne, mami, přece v minecraftu…. Tam je lidí, to bys koukala. Jen jsou trochu krychličky, víš?" Aha… tak nic. Dnešní děti jsou zkrátka jinde.

Pak Emma doma začne tvořit ten velkolepý dort, na který se těšila – jen tak – o kterém jsem vám psala včera.

Fotky zde:

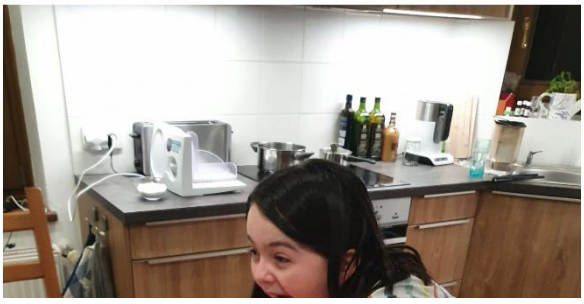

TEREZA BOEHMOVÁ

https://blog.aktualne.cz/blogy/tereza-boehmova.php

Novinářka, publicistka a spisovatelka, autorka dvou knížek pohádek pro děti (Zuzanka a Goldýš a Zajíček Zlobílek) a jedné knihy fejetonů o mateřství (Matka z cukru a oceli). Pracovala jako editorka názorů v MF DNES a později jako administrátorka blogu iDNES.cz. Nyní spolupracuje s názorovou rubrikou Aktuálně.cz a dalšími servery a tištěnými časopisy.

Zpět

Quo vadis vysokoškolské poradenství? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: universitas.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 12:59, RU / den: 8 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Vysokoškolské poradenství představuje jednu z povinností, které mají školy ze zákona naplňovat. To, co nejvíce ohrožuje stabilitu většiny poradenských center, je jejich neukotvené financování a jistá legislativní vágnost, co se jejich činnosti týče.

Vysokoškolské poradenství představuje jen jednu z dalších povinností, které mají vysoké školy ze zákona naplňovat. Vedle pravidelného zveřejňování výročních zpráv či strategických záměrů předepisuje zákon vysokým školám „poskytovat uchazečům o studium, studentům a dalším osobám informační a poradenské služby související se studiem a s možností uplatnění absolventů studijních programů v praxi“ (zákon č. 111/1998 Sb., § 21, 1 d). Na poradenství se dá navázat i následující bod, který vysokým školám ukládá „činit všechna dostupná opatření pro vyrovnání příležitostí studovat na vysoké škole“ (zákon č. 111/1998 Sb., § 21, 1 e).
Jak vidno, nejedná se o nějaké dalekosáhlé regulace, které by detailně a precizně předepisovaly poradenskou praxi na vysokých školách. Jistě to souvisí i se širokou autonomií vysokých škol samotných, kdy je přenecháno zcela jejich úvaze, jakou podporu a v jaké míře studentům poskytnou, aby naplnily literu zákona.
Vysokoškolské poradenství tak nepředstavuje žádný jednotný celek, právě naopak. Diskurz okolo něho se neustále utváří na spojnici mezi představami ministerstva školství o podobě studia, představami jednotlivých vysokých škol, jak toho dosáhnout, a samotnou praxí, která se ne vždy ztotožňuje se záměry vedení škol a ministerských úředníků.
Aktuální trendy v českém vysokém školství kopírují evropský vývoj. Vysokoškolské vzdělání se stále méně vnímá jako hodnota sama o sobě. V době jeho masifikace, kdy je vstup na vysokou školu otevřen prakticky každému bez nějakých „ale“, lze jen stěží zachovávat zdání exkluzivity vysokoškolského studia přístupného jen nemnohým. Zatímco v západní Evropě to byl vzestup sociálního státu po druhé světové válce, který se kladně promítl do přístupnosti vysokoškolského vzdělání pro široké vrstvy obyvatelstva, stala se hlavním impulzem v Československu, potažmo České republice, liberalizace společenských poměrů po roce 1989.
Potřeba vzdělaných odborníků, odklon od do té doby preferovaného učňovského školství a důraz na zvýšení počtu maturitních oborů vedly i ke zvýšení počtu potencionálních zájemců o vysokoškolské studium.
Na druhou stranu se projevil trochu jiný extrém, kdy většina mladých lidí usilovala o vysokoškolské vzdělání, ve kterém viděli nezpochybnitelný předpoklad společenského vzestupu a lepšího ekonomického postavení. Vysokoškolský diplom se pro mnohé stal doslova fetišem – mnohdy bez jasného propojení s praxí či jako odborný předpoklad pozdějšího pracovního zařazení. To se ale mění.
V aktuálním Strategickém záměru ministerstva pro oblast vysokých škol na období od roku 2021 (dále SZ) převládá již jiný obraz českého vysokého školství. Cílem není pouhá nabídka studia za účelem získání určité kvalifikace posvěcené ziskem diplomu. Vysoká škola má studenty formovat daleko šířeji než dosud a stát se prostředím, kde získají nejen požadované vědomosti, ale budou se utvářet po stránce osobnostní a charakterové.
I samotné vědomosti již nestojí v popředí, nýbrž konkrétní kompetence, schopnosti a dovednosti, kterými se může čerstvý absolvent prokázat. Ty mu mají posléze usnadnit vstup na stále více fragmentovaný pracovní trh, kde jsou sice nadále poptávány konkrétní pozice, ale to, co dotyčný dělá a jak to dělá, se úměrně proměňuje v čase a prostoru.
Stále více se tak ke slovu dostává celoživotní vzdělávání jako prostředek neustálé rekvalifikace, kterou vyžaduje měnící se pracovní náplň.
Dlouhodobě pranýřovaná akademičnost výuky ustupuje do pozadí a důraz se klade na praktické využití osvojovaných poznatků. Studijní cyklus se tak nenápadně rozšiřuje o oblast následného uplatnění. Vysokoškolské studium není pouhým zakončením klasické vzdělávací vertikály od mateřské přes základní a střední až k vysoké škole, nýbrž předpokladem dalšího profesního rozvoje. Diplom tím pádem již neznamená úspěšné završení jisté vzdělávací dráhy, ale je projevem schopnosti absolventa přijímat výzvy pracovního života, flexibilně na ně reagovat a dále se vzdělávat (viz Vize českého vysokého školství, SZ 2020, s. 11–14). Jistě chvalitebný posun. Jakou roli v něm ale hraje vysokoškolské poradenství?

Přihlaste si newsletter
Naprosto zásadní. Bez promyšlené a robustní poradenské struktury se stanovených rozvojových vizí, tak jak je prezentuje SZ, bude dosahovat jen stěží. Poradenství svojí nabídkou pokrývá celý studentský cyklus – uchazečům pomáhá se správnou volbou oboru, pak s následnou adaptací na studijní každodennost, v průběhu studia jim usnadňuje zdolávat nepředvídatelné překážky, ale i rozvíjet kompetence.
Kromě jiného jim také nabízí kariérní poradenství a spolupracuje s absolventy na mentorské bázi. Nesmíme opomenout ani psychologické a duchovní poradenství či poradenství pro studenty se speciálními potřebami. Záběr je opravdu široký.
Z 26 českých veřejných škol má nějakou formu poradenství 21 z nich. To, co nejvíce ohrožuje stabilitu většiny poradenských center, je jejich neukotvené financování a jistá legislativní vágnost, co se jejich činnosti týče.
Samotné vysoké školy zpravidla nefinancují činnost poradenských center ze samostatné kapitoly a využívají pro tyto účely buď evropské strukturální fondy, nebo grantovou podporu MŠMT na další rozvoj vysokých škol. Přitom zde hovoříme o vysoce specializovaných pracovnících, často s vysokoškolským titulem v oborech jako psychologie, sociální práce, andragogika nebo personální řízení. I když jejich vzdělání není nějak předepsané a ani regulované, tak se většina z nich dále iniciativně vzdělává na základě vlastní specializace např. v oblasti krizové intervence či psychoterapie.
Jistě není bez zajímavosti, že i když stát usiluje o co nejefektivnější kontrolu vysokoškolského studia, aby odpovídalo jeho strategickým záměrům, nechává poradenskou oblast téměř bez povšimnutí. Nepřekvapí proto, že poradenská centra i jejich zaměstnanci sami usilují o vymezení vlastní činnosti a definici dobré praxe. Pro tyto účely vznikla Asociace vysokoškolských poradců (dále AVŠP).
AVŠP aktivně vystupuje za zvýšení profesionality pracovníků vysokoškolských poraden a snaží se zavádět jasná etická měřítka pro jejich práci. Jedním z nich je i Etický kodex pracovníků vysokoškolských poraden, který vznikl v rámci rozvojového projektu MŠMT v roce 2008. Obsahuje přehled základních zásad práce s klientem – od požadavku profesionality přes respekt, diskrétnost a odbornost až k právu na odmítnutí pomoci klientovi za přesně daných podmínek (Etický kodex zde). I přes určitou nejistotu, kterou do činnosti poradenských center vnáší především nevyjasněné financování jejich činnosti ze strany vysokých škol, se snaží členové AVŠP aktivně vypořádat s aktuálními výzvami, které s sebou nesou změny v potřebách studentů.
Mnoho těchto změn urychlila, potažmo podtrhla jejich potřebu, aktuální epidemie koronaviru. Především vynucený přechod na distanční formu poradenství se neobešel bez jistých těžkostí, kdy se prakticky ze dne na den musely překopat fungující poradenské postupy. Právě absence osobního kontaktu, která vedla k těžšímu navazování vztahu mezi poradcem a klientem, se ukázala jako zásadní překážka v procesu vyjasňování konkrétních problémů.
Na druhou stranu epidemie podtrhla nutnost spolupráce poradenských center s externími partnery, kteří by jim pomohli lépe pokrýt poradenskou nabídku. Právě omezené finanční možnosti a poddimenzovaná zaměstnanecká struktura nutí poradenská centra uzavírat tyto aliance, které již nesou první plody – a to především v oblasti psychologického poradenství a podpory

duševního zdraví.
Kromě jiného se v době pandemie rozšířil i fenomén poradenství tzv. zdola, kdy se samotní studenti chopí iniciativy a snaží se v rámci studentských skupin podpořit především integraci studentů prvních ročníků do studijního procesu. Studenti prvních ročníků se stali jednou z nejzranitelnějších skupin ve vysokoškolském prostředí. Kromě tradičních výzev, jako je úspěšné začlenění do akademického provozu, byli najednou konfrontováni s absencí jakékoli sociální interakce či klasické osobní podpory, která by jim ho ulehčila. Místo celouniverzitních projektů zaznamenaly úspěch projekty, které se podařilo realizovat na jednotlivých fakultách a cílily spíše na informální stránku zprostředkovávání informací. Jedním z těch úspěšných je projekt Fakulty stavební Českého vysokého učení technického (dále FSv ČVUT), který si zvolil formu mentoringu.
FSv ČVUT se v září 2020 ocitla v nezáviděníhodné situaci, kdy vládní nařízení prakticky po třech dnech trvání nařídila zastavit vzhledem k šíření koronaviru prezenční výuku na vysokých školách. Téměř 900 studentů prvního ročníku FSv ČVUT se tak ocitlo v jakémsi vzduchoprázdnu bez možnosti přímé podpory a sociálních kontaktů s vrstevníky. Právě tyto informální kontakty – na chodbě, v menze, v posluchárně – významně pomáhají studentům s prvotní orientací na škole. Na základě podnětu jednoho z pedagogů rozhodlo vedení fakulty ve spolupráci se zástupci studentů poměrně rychle o zřízení online systému mentorů pro první ročníky studentů bakalářských studijních programů na platformě MS Teams.
Do projektu se zapojilo 13 pedagogů a 25 studentů, ze kterých vzniklo na 20 mentorských týmů. U pedagogů se jedná o ty, kteří mají na starosti výuku studentů prvního ročníku. Společně se zástupci studentů pak utvořili týmy, které radily studentům podle jejich oborového zaměření. Většinou řešily praktické dotazy ohledně zkoušek, kreditového systému a možnosti opakovat ročník. Jak ukazují aktuální statistiky, tak propad úspěšnosti studentů prvních ročníků za rok 2020 byl jen o něco málo horší než v předcovidové době. I to je zásluha nově nastaveného systému mentoringu, který si aktuálně převzal pod svá křídla Studentský klub FSv.
Téma přechodu nebylo jediné, které v době koronaviru významně zarezonovalo. Ještě naléhavější se ukázala otázka duševního zdraví studentů a péče o ně. Nejistota spojená s vývojem epidemie, nedostatek informací vzhledem k omezenému provozu škol a v neposlední řadě absence sociálních kontaktů zvýšily riziko výskytu depresí, úzkostí i riziko sebevražd mezi mladými lidmi. Vzhledem k již tematizovaným omezeným možnostem mnohých vysokoškolských poradenských center to byly zmiňované aliance s externími partnery, které se v době epidemie osvědčily.
Jedním z nich byl spolek Nevypusť duši, který tematizuje péči o duševní zdraví ve veřejném prostoru a usiluje o její destigmatizaci. V době vrcholící epidemie pomáhal studentům vysokých škol prostřednictvím jednoduchých rad a terapeutických postupů nalézt rovnováhu v jejich na hlavu postavené studijní každodennosti. Kromě jiného se spolek Nevypusť duši spojil s AVŠP, aby do Národního akčního plánu pro duševní zdraví pro léta 2020–2030 prosadili část věnovanou finanční podpoře pro nastavení efektivního systému studijního a psychologického poradenství na vysokých školách (Národní akční plán 2020, s. 36).
Tato iniciativa přinesla ovoce v tomto roce, kdy MŠMT vypsalo projekty tzv. Centrálního rozvojového programu pro veřejné školy na rok 2022. Jedním z prioritních témat je i „nastavení efektivního systému studijního a psychologického poradenství, vč. péče o duševní zdraví, studentům a pracovníkům vysokých škol a uchazečům o studium, popř. dalším osobám (např. účastníkům kurzů celoživotního vzdělávání); cílem podpory je přispět ke zvýšení kvality a dostupnosti těchto služeb, navrhnout standardy poskytování těchto služeb, včetně jejich poskytování online, a zajistit vyšší povědomí o těchto službách v cílových skupinách“ (Vyhlášení Centralizovaného rozvojového programu čtěte zde).
Cílem MŠMT je, aby se pro realizaci tohoto projektu spojilo minimálně 18 vysokých škol, který projekt společně vypracují, budou ho realizovat a zavážou se k implementaci jeho výstupů. Dle aktuálního vývoje směřují také plánované intervence připravovaného Operačního programu Jan Ámos Komenský pro rozdělení prostředků z evropských strukturálních fondů pro oblast školství na podporu vysokoškolských poraden.
Jistě bohulibé záměry. Otázkou ale zůstává, zda pouhé projektové financování bude stačit na to, aby se poradenská centra vysokých škol mohla nadále rozvíjet, zlepšovat nabídku svých služeb a rozšiřovat své kapacity. Bez jasnějšího právního a institucionálního ukotvení se to pravděpodobně neobejde.
Pozn. Text vychází ze závěrů česko-německého online workshopu „O poradenství pozitivně! Vysokoškolské poradenství (nejen) v době covidu“ ze dne 25. května 2021, který vznikl ve spolupráci Centra pro studium vysokého školství a Nadace Friedricha Eberta. Ta ho také finančně podpořila. Kompletní prezentace z workshopu

Ilustrační foto. zdroj: Masarykova univerzita, CC-BY

fórum 19. ledna 2022 | Filip Bláha, CSVŠ | 8 minut

Quo vadis vysokoškolské poradenství?

Vysokoškolské poradenství představuje jednu z povinností, které mají školy ze zákona naplňovat. To, co nejvíce ohrožuje stabilitu většiny poradenských center, je jejich neukotvené financování a jistá legislativní vágnost, co se jejich činnosti týče.

Vysokoškolské poradenství představuje jen jednu z dalších povinností, které mají vysoké školy ze zákona naplňovat. Vedle pravidelného zveřejňování výročních zpráv či strategických záměrů předepisuje zákon vysokým školám „poskytovat uchazečům o studium, studentům a dalším osobám informační a poradenské služby související se studiem a s možností uplatnění absolventů studijních programů v praxi“ (zákon č. 111/1998 Sb., § 21, 1 d). Na poradenství se dá navázat i následující bod, který vysokým školám ukládá „činit všechna dostupná opatření pro vyrovnání příležitostí studovat na vysoké škole“ (zákon č. 111/1998 Sb., § 21, 1 e).

Jak vidno, nejedná se o nějaké dalekosáhlé regulace, které by detailně a precizně předepisovaly poradenskou praxi na vysokých školách. Jistě to souvisí i se širokou autonomií vysokých škol samotných, kdy je přenecháno zcela jejich úvaze, jakou podporu a v jaké míře studentům poskytnou, aby naplnily literu zákona.

Vysokoškolské poradenství tak nepředstavuje žádný jednotný celek, právě naopak. Diskurz okolo něho se neustále utváří na spojnici mezi představami ministerstva školství o podobě studia, představami jednotlivých vysokých škol, jak toho dosáhnout, a samotnou praxí, která se ne vždy ztotožňuje se záměry vedení škol a ministerských úředníků.

Aktuální trendy v českém vysokém školství kopírují evropský vývoj. Vysokoškolské vzdělání se stále méně vnímá jako hodnota sama o sobě. V době jeho masifikace, kdy je vstup na vysokou školu otevřen prakticky každému bez nějakých „ale“, lze jen stěží zachovávat zdání exkluzivity vysokoškolského studia přístupného jen nemnohým. Zatímco v západní Evropě to byl vzestup sociálního státu po druhé světové válce, který se kladně promítl do přístupnosti vysokoškolského vzdělání pro široké vrstvy obyvatelstva, stala se hlavním impulzem v Československu, potažmo České republice, liberalizace společenských poměrů po roce 1989.

> *Vysokoškolské vzdělání se stále méně vnímá jako hodnota sama o sobě. V době jeho masifikace lze jen stěží zachovávat zdání exkluzivity.*

Potřeba vzdělaných odborníků, odklon od do té doby preferovaného učňovského školství a důraz na zvýšení počtu maturitních oborů vedly i ke zvýšení počtu

Zpět

Mluvčí Exekutorské komory je Eva Rajlichová URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 15:47, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Za Exekutorskou komoru ČR nově mluví Eva Rajlichová. Na pozici tiskové mluvčí Exekutorské komory ČR nastupuje Eva Rajlichová Dříve pracovala

jako PR manažerka ve společnostech orientovaných na IT technologie. Má také zkušenosti ze státní správy, ve Státním zemědělském intervenčním fondu zastupovala tiskovou mluvčí. Působila také jako reportérka, editorka a moderátorka v České televizi a Českém rozhlase a v soukromých rádiích. V rámci novinářské praxe se věnovala mimo jiné sociální problematice. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.
-stk-

Eva Rajlichová, zdroj: LinkedIn

Mluvčí Exekutorské komory je Eva Rajlichová

středa, 19. ledna 2022, 14:50 Aktuality, PR, Lidé MediaGuru

Za Exekutorskou komoru ČR nově mluví Eva Rajlichová.

Eva Rajlichová, zdroj: LinkedIn

Na pozici **tiskové mluvčí Exekutorské komory ČR** nastupuje **Eva Rajlichová**. Dříve pracovala jako PR manažerka ve společnostech orientovaných na IT technologie. Má také zkušenosti ze státní správy, ve Státním zemědělském intervenčním fondu zastupovala tiskovou mluvčí. Působila také jako reportérka, editorka a moderátorka v České televizi a Českém rozhlase a v soukromých rádiích. V rámci novinářské praxe se věnovala mimo jiné sociální problematice. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

-stk-

Tagy

Exekutorská komora | lidé | personálie | PR | komunikace | tisková mluvčí | Eva Rajlichová

Aktuality

NOVĚJŠÍ ČLÁNKY

STARŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Další kandidát. O Hrad má zájem podnikatel v IT Karel Diviš URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 15:53, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Prezidentské volby, Volby, Politika, Domácí, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Zakladatel a šéf technologické firmy IDC-softwarehouse Karel Diviš bude kandidovat v prezidentských volbách, které se v Česku budou konat pravděpodobně začátkem příštího roku.

Podnikatel Karel Diviš se pro kandidaturu rozhodl kvůli tomu, že nevidí nikoho, komu by chtěl dát svůj hlas. Prezident by podle Diviše měl být civilní, blízko lidem, využívat svého mediálního prostoru a upozorňovat na pozitivní témata. Zároveň by měl být partnerem pro vládu a Parlament a pomáhat jim prosazovat strategické vize.

Diviš kandidaturu oficiálně představí ve čtvrtek v České Lípě na besedě v jazzovém klubu U Bílýho černocha. Na další týdny si připravil kontaktní kampaň, při které začne sbírat podpisy nutné ke kandidatuře. Zákonnou hranici 50 000 podpisů by chtěl výrazně překročit.

„Chtěli bychom jich nasbírat alespoň 75 000, pokud jich nasbíráme víc, tak budeme rádi," řekl Diviš. V nejužším týmu má zhruba desítku lidí, už při sbírání podpisů může počítat i s dalšími dobrovolníky a podporovateli.

Rok před prezidentskou volbou se ve veřejném prostoru zmiňují jména až tří desítek možných kandidátů, většina však s definitivním oznámením svého zájmu vyčkává. Diviš zatím možné konkurenty komentovat nechce. „To je, jako byste byl nástupcem někoho na lavičce národního týmu a vyjadřoval se ke svému předchůdci nebo konkurentovi," uvedl. Ze stejného důvodu se nechtěl vyjadřovat ani k nynějšímu prezidentovi Miloši Zemanovi.

Diviš vnímá, že mezi kandidáty bude pravděpodobně z celorepublikového pohledu patřit mezi nejméně známé osobnosti. „Někteří ti kandidáti se jako osobnosti nebudou muset představovat, všichni je znají. Je to určitý taktický prvek, potřebujeme, abych měl možnost lidi oslovit a říci o sobě co nejvíc, aby mě mohli poznat," doplnil.

Na kampaň dá na začátku Diviš ze svého zhruba milion korun. „Prostředky budeme sbírat od lidí prostřednictvím příspěvků na transparentní účet, ale také hledat fundraising od větších podporovatelů, podnikatelů a firem," uvedl. Na kampaň je ze zákona limit na výdaje 40 milionů korun. Diviš by ho dokázal využít celý, ale pracovat i s nižším rozpočtem.

„Předběžně jsme si říkali, že bychom se dokázali vejít i do poloviního rozpočtu, ale čím víc peněz máte a můžete je chytře použít, tím lépe," řekl.

Ke kandidatuře se rozhodl, protože mu mezi potenciálními uchazeči o Pražský hrad chyběl takový, kterému by dal hlas. „Jako občan bych chtěl být hrdý na ČR, prezidentský úřad. Mít prezidenta, který bude dobře zastupovat naši zemi v Česku i zahraničí. Protože vlastně nevidím nikoho, komu bych chtěl dát svůj hlas, a jsem člověk, který má rád výzvy, tak jsem se rozhodl, že budu kandidovat sám," dodal.

Prezident by měl podle Diviše využívat své možnosti v mediálním prostoru a prosazovat pozitivní či strategická témata. „Měl by být blíže k lidem, civilní, přátelský, mít porozumění a vidět věci v souvislostech. Co nejvíc mluvit s lidmi a být co nejblíž jejich realitě," uvedl.

Pětačtyřicetiletý Diviš vystudoval matematiku a management na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dvě desítky let působil jako redaktor a moderátor ve sportovní redakci České televize. Je zakladatelem technologické firmy IDC-softwarehouse, která vytvořila například portál letuska.cz. Svou práci ve firmě bude muset při kampani omezit. „Firma to ví, lidé z vedení i zaměstnanci jsou na to nachystaní a zastoupí mě," uvedl.

Sportovci nedostanou letadlo do Pekingu kvůli česko-ruské „válce"

Penta nakupovala reality v centru Prahy, postaví luxusní byty

Značná část vedlejších účinků vakcín je jen v hlavách lidí, ukázala studie

Kauza Krym končí. Ani žalobcům nestačí posudky, že je Babiš mladší zdráv

Senátoři uzavírají Vrbětice. Vláda a prezident dali Rusům čas, píše předseda

Gazdík: Sypu si popel na hlavu. Měl jsem Farskému říct, že USA není dobrý nápad

Další kandidát. O Hrad má zájem podnikatel v IT Karel Diviš

ČTK

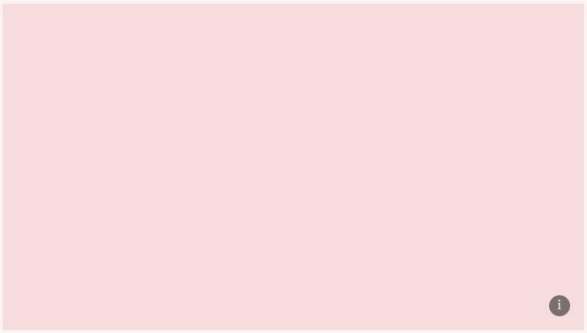

Karel Diviš nevidí nikoho, koho by mohl volit.

15:15

Zakladatel a šéf technologické firmy IDC–softwarehouse Karel Diviš bude kandidovat v prezidentských volbách, které se v Česku budou konat pravděpodobně začátkem příštího roku.

Podnikatel Karel Diviš se pro kandidaturu rozhodl kvůli tomu, že nevidí nikoho, komu by chtěl dát svůj hlas. Prezident by podle Diviše měl být civilní, blízko lidem, využívat svého mediálního prostoru a upozorňovat na pozitivní témata. Zároveň by měl být partnerem pro vládu a Parlament a pomáhat jim prosazovat strategické vize.

Diviš kandidaturu oficiálně představí ve čtvrtek v České Lípě na besedě v jazzovém klubu U Bílýho černocha. Na další týdny si připravil kontaktní kampaň, při které začne sbírat podpisy nutné ke kandidatuře. Zákonnou hranici 50 000 podpisů by chtěl výrazně překročit.

„Chtěli bychom jich nasbírat alespoň 75 000, pokud jich nasbíráme víc, tak budeme rádi," řekl Diviš. V nejužším týmu má zhruba desítku lidí, už při sbírání podpisů může počítat i s dalšími dobrovolníky a podporovateli.

STALO SE

15:50
„Od začátku to byl nesmysl." Povinné očkování nebude, rozhodla vláda

15:42
Slevy na jízdné klesnou. Stát bude přispívat polovinu

15:38
Senátoři uzavírají Vrbětice. Vláda a prezident dali Rusům čas, píše předseda

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Exekutorská komora má novou mluvčí URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: ceskenovinky1.eu, Autor: Svetozár Plesník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 17:10, RU / den: 5 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Na pozici tiskové mluvčí Exekutorské komory ČR nastupuje Eva Rajlichová. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Profesní zkušenosti sbírala v elektronických i tištěných médiích. Působila jako reportérka, editorka a moderátorka v České televizi a Českém rozhlase a také v soukromých rádiích. V rámci novinářské praxe se věnovala mimo jiné sociální problematice.

Eva Rajlichová pracovala také jako PR manažerka ve společnostech orientovaných na IT technologie. Má také zkušenosti ze státní správy, ve Státním zemědělském intervenčním fondu zastupovala tiskovou mluvčí. Mezi její koníčky patří turistika, akrobacie a fotografování.

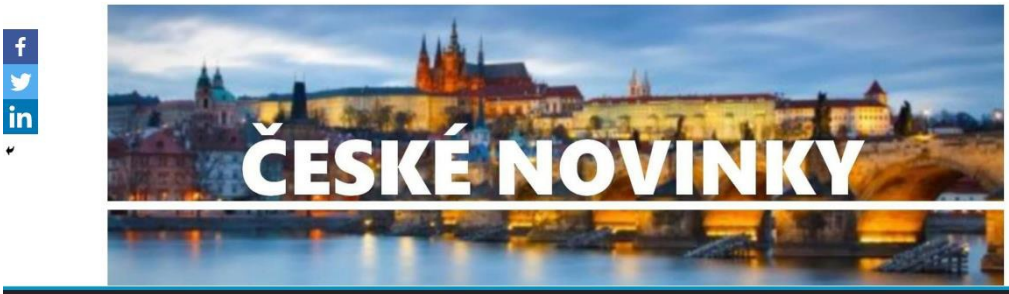

HLAVNÍ ZPRÁVY | INFORMACE SVĚT | NADACE A POMOC | ROZHOVORY | TISKOVÉ ZPRÁVY | ZÁBAVA | ZDRAVÍ

Různé

Exekutorská komora má novou mluvčí

19.1.2022 Svetozár Plesník žádný komentář

Praha 19. ledna 2022

zdroj: LinkedIn

Na pozici tiskové mluvčí Exekutorské komory ČR nastupuje Eva Rajlichová. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Profesní zkušenosti sbírala v elektronických i tištěných médiích. Působila jako reportérka, editorka a moderátorka v České televizi a Českém rozhlase a také v soukromých rádiích. V rámci novinářské praxe se věnovala mimo jiné sociální problematice.

Eva Rajlichová pracovala také jako PR manažerka ve společnostech orientovaných na IT technologie. Má také zkušenosti ze státní správy, ve Státním zemědělském intervenčním fondu zastupovala tiskovou mluvčí. Mezi její koníčky patří turistika, akrobacie a fotografování.

Sdílejte ...

← Klienti organizace Fokus Mladá Boleslav získají lepší přístup ke sportovním a kulturním aktivitám, ale také k nutričnímu poradenství

Týmy s výbavou společnosti Goodyear obsadily prvních šest míst na Rallye Dakar 2022 →

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *

Komentář

Jméno *

Cookie

Nejnovější zprávy

Čeští drobní investoři věří české ekonomice. Zato mají obavy z té světové 19.1.2022

Evropské úřady v roce 2021 uložily pokuty za porušení GDPR ve výši přesahující 1 miliardu eur 19.1.2022

Týmy s výbavou společnosti Goodyear obsadily prvních šest míst na Rallye Dakar 2022 19.1.2022

Exekutorská komora má novou mluvčí 19.1.2022

Klienti organizace Fokus Mladá Boleslav získají lepší přístup ke sportovním a kulturním aktivitám, ale také k nutričnímu poradenství 19.1.2022

Nejnovější komentáře

Zuzka: Miloš Balabán: Odvaha

Zuzka: Miloš Balabán: Odvaha

Jana Vrzalová: Miloš Balabán: Odvaha

Jana Vrzalová: Miloš Balabán: Diplomatická hra a mozková smrt

Felix Černoch: Projev prezidenta Kassym-Jomart Tokayev k občanům Kazachstánu

Archivy

Vybrat měsíc

Rubriky

Hlavní zprávy (4 256)
- Ekonomika (3 305)
- Gastronomie+++ (247)
- Historie (400)
- Ministerstva Policie ČR, MO (317)

Informace Svět (1 979)
- Politika (730)
- Právo a spravedlnost (22)

Itálie (79)
Kazachstán (75)
KVVV Praha (3)
Maďarsko (20)
Magistrát HMP (352)
Mongolsko (10)
Nadace a pomoc (573)
Rozhovory (23)
Tiskové zprávy (114)
- Nezařazené (94)

Turecko (4)
Turistika (394)

Zpět

Z autora vize je náměstek. Klíčovým spolupracovníkem ministryně obrany se stal bývalý poradce a novinář URL Automatický překlad

WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 17:29, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Nejprve o armádě roky psal, později poznával zákoutí ministerstva obrany a nyní ho bude spoluřídit. Řeč je o Františku Šulcovi, novém politickém náměstkovi na ministerstvu obrany. Právě na něj sází šéfka resortu Jana Černochová (ODS) – Šulc náleží mezi její nejbližší spolupracovníky.

„Pan Šulc pro mě bude velkou oporou. Zná procesy v resortu, který zahrnuje vše od vojenského zdravotnictví až po Duklu, veterány, vědecké výzkumné ústavy či Univerzitu obrany," řekla na adresu svého náměstka Černochová. V minulosti Šulc působil jako vedoucí poradců tehdejšího ministra obrany Alexandra Vondry (ODS) a později rovněž jako ředitel kabinetu ministra. V resortu setrval i během úřadování ministra Vlastimila Picka a krátce i Martina Stropnického (za ANO).

Získané zkušenosti hodlá upotřebit. „Ze svého minulého působení jsem si odnesl řadu ponaučení. Byť to zní banálně, například to, že snaha dělat revoluce nikam nevede. Že je nutné mít omezený počet jasně daných priorit a těch se držet a prosazovat je, že před rozhodnutím je dobré provést důkladnou analýzu, že je klíčové neuzavírat se v bublině a dávat prostor lidem zvenčí, aby se mohli k jednotlivým tématům vyjádřit," uvedl Šulc, který se výrazně podílel na přípravě Bílé knihy o obraně z roku 2011, zásadního koncepčního dokumentu o směřování české armády, který detailně popsal slabiny tehdejšího obranného plánování.

Právě z tohoto období si jej pamatují i lidé z bezpečnostní branže, s nimiž Lidovky.cz mluvily. „Franta byl hlavním autorem Bílé knihy. Určitě to není špatná volba (náměstka)," řekl pod podmínkou anonymity jeden z armádních generálů.Znalosti z druhé strany

Ostatně ke psaní měl Šulc vždy blízko. Po absolvování Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy zamířil do novinařiny. Prošel několika redakcemi včetně Lidových novin, působil jako válečný zpravodaj v Afghánistánu a v Iráku. V roce 2003 získal prestižní novinářské ocenění – Cenu Ferdinanda Peroutky. Vedle jiného založil také specializovaný web zaměřený na bezpečnostní tematiku.

Po odchodu z ministerstva obrany v roce 2014 se Šulc z bezpečnostní komunity zcela nevytratil. Stal se poradcem Jany Černochové, která před příchodem do ministerského křesla byla roky členkou a později i předsedkyní sněmovního výboru pro obranu.

Seznam poradců premiéra Fialy je hotov. Je plný ekonomů, ale jsou v něm i lékaři

Vedle analytických znalostí získal Šulc vhled i do obchodu s vojenským materiálem. Ve zbrojařském byznysu začal podnikat. Figuroval například ve společnosti Modelárna Liaz, která vyrábí bezpilotní prostředky pro armádu. Byl také podílníkem ve společnost RobotScientific, která má v předmětu činnosti obchodování s vojenským materiálem. Když se na přelomu roku začalo spekulovat o Šulcově návratu na ministerstvo obrany, objevilo se několik článků, které poukazovaly právě na možný střet zájmů.Ztracení ministři

S podnikáním už ale Šulc skončil. Stalo se tak na konci loňského roku. Jak uvedl, právě kvůli svým kontaktům v byznysu nekývl na nabídku od Černochové hned: „Přemýšlel jsem o tom dlouho. Na jedné straně věřím, že nové ministryni můžu pomoci a že mi toto angažmá umožní využít mé znalosti, protože se obraně věnuji od poloviny 90. let. Na druhou stranu jsem se v posledních letech, po odchodu z ministerstva, pohyboval na druhé straně v oblasti průmyslu a podnikání, což může vyvolat různé spekulace." Prý si uvědomuje, že jeho bývalí obchodní partneři mohou mít složitější život.

„Další věcí, jíž jsem hodně zvažoval, bylo to, že paradoxně můj přechod na ministerstvo obrany poškodí ty, které znám a se kterými jsem spolupracoval, protože okamžitě budou v hledáčku, jakmile se jen projdou kolem ministerstva," upozornil. Kvůli nové práci však z byznysu vycouval. „Podnikání jsem se vzdal. Nadto mám celou dobu osvědčení Národního bezpečnostního úřadu na stupeň tajné, takže jsem pod drobnohledem," poznamenal. To ostatně potvrdila i ministryně Černochová. „Kdyby si člověk nemohl na ministerstvo obrany přivést alespoň někoho, kdo zná zdejší agendu,byl by ztracený. Když to zlehčím, byl by jako malý Kevin v New Yorku," řekla Černochová s odkazem na rodinný film.

Nově bude mít ministryně ještě druhého politického náměstka, jímž se stal diplomat Daniel Blažkovec. Na resort ho doporučila druhá z vládních koalic, tedy PirSTAN. V minulosti působil coby ekonomický diplomat v Honkongu a Abú Dhabí.

Foto:
František Šulc
MAFRA

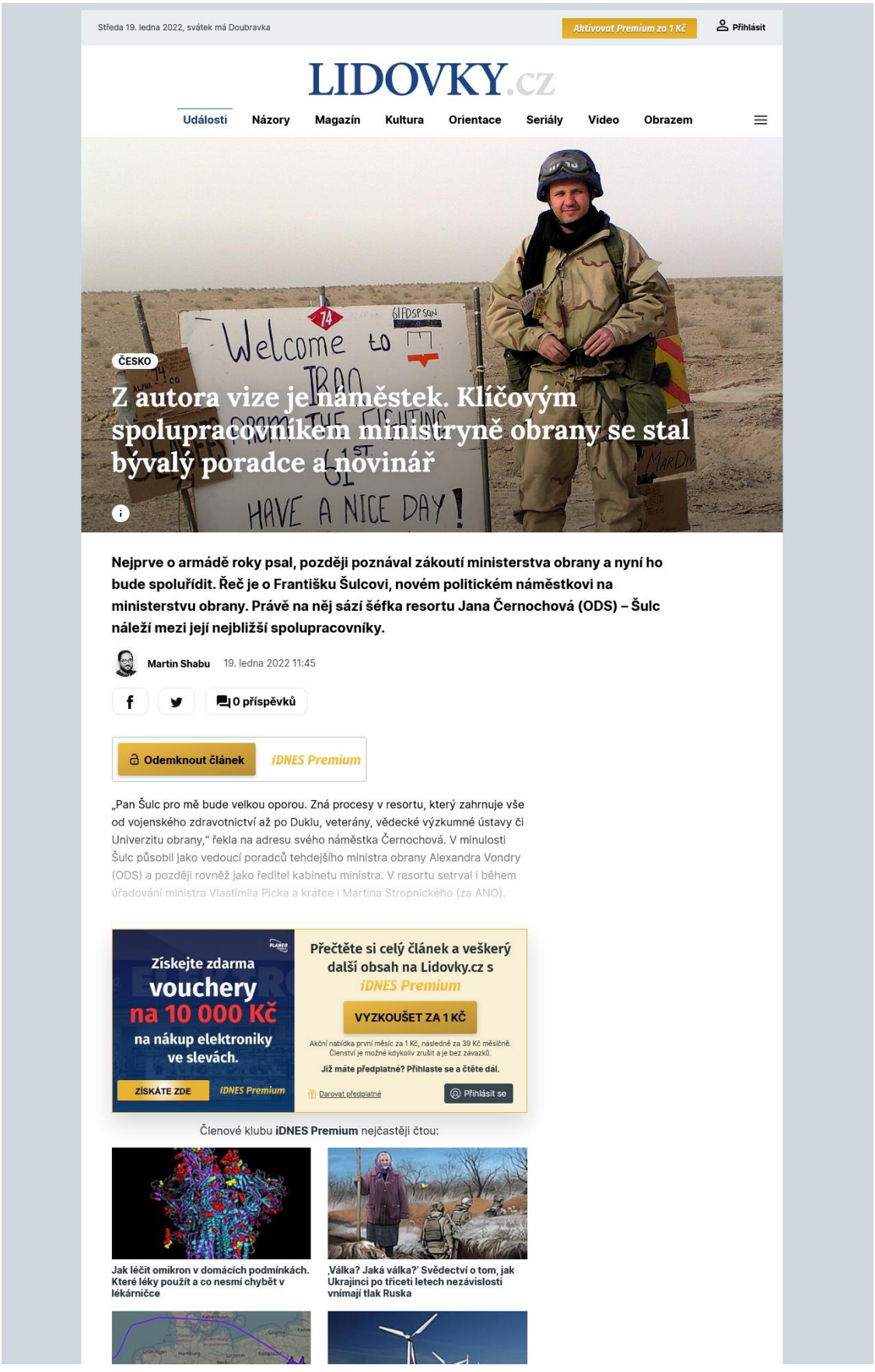

Zpět

Nasadit proti Rusku českou armádu? Pirátský kandidát chce provokovat na Ukrajině URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: ceskobezcenzury.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 17:49, Celková návštěvnost: 203 420, RU / měsíc: 87 614, RU / den: 2 671, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Lipavský? Slabý čajíček! Piráti mají lepší kádry. Jejich kandidát na náměstka ministryně obrany vyzývá k vyslání elitní jednotky české armády na Ukrajinu. Maskáče ale nenavleče.

Když se zřizovala vláda Petra Fialy, velkým zádrhelem byla kandidatura Jana Lipavského na ministra zahraničních věcí. Pan prezident Miloš Zeman otevřeně řekl proč: nemá kvalifikaci a je, to už je naše interpretace Zemanových slov, neřízená střela v mezinárodních vztazích.
Jenže Jan Lipavský není nic proti jinému expertovi od Pirátů. Lipavský je proti němu beránek. Na scénu přichází Petr Boháček.
„Možným adeptem je Petr Boháček. Vegan, který sám sebe nazývá extrémním levičákem. Podle některých jeho dosavadních výroků lze očekávat, že by se v případě jmenování mohl snadno dostávat do střetů nejen s politikou konzervativní pravicové ministryně Jany Černochové , ale i s obecným konsenzem armády, politiků a vojenských expertů na budování armády, který se v České republice za dlouhá léta vytvořil. Jde například o otázku tzv. Palestiny, resp. politice vůči státu Izrael, ale nejen," píše dobře informovaný web Security Magazín.
Pojďme se zaměřit na to „nejen". Mistr Boháček totiž chce vytáhnout proti Rusku. Evropa by prostřednictvím české armády měla vyvinout tlak na Moskvu a pohrozit jí pěstičkou.
„Biden s Putinem spolu budou jednat v lednu o osudu Evropy, defakto bez nás. My ale nemusíme sedět s rukama v klíně a čekat. Pokud chce Putin situaci eskalovat mobilizací na hranicích, ministryně obrany Jana Černochová může jen nezávazně poslat naši brigádu rychlého nasazení se projet po Ukrajině," napsal Boháček na twitteru
Odhlédněme od toho, že o nasazení české armády nerozhoduje ministr obrany, což by měl možný náměstek tohoto úřadu vědět. Dokážete si představit tu situaci, kdy česká jednotka na Pandurech jede strašit na Ukrajinu? Dojede vůbec? Co by se stalo, kdyby naši vojáci na Donbasu zabloudili za bojovou linii a vyprovokovali konflikt?
To jsou otázky, které si pokládá rozumný člověk. Pirátský kandidát chce ukázat náznak svalů medvědovi, který by ho slupl k svačině.Ano, teď je módní se co nejostřeji vymezit proti Rusku a ukázat tím vlastní sílu, zvednout si zvadlé sebevědomí. O důsledcích nikdo nepřemýšlí. A ty jsou takové, že se západ a Rusko dostaly do situace, kdy se hovoří o červených linkách a horkém konfliktu. Proto USA a NATO jednají s Ruskem o bezpečnostních zárukách. A začalo to v 90. letech podobnými provokacemi západních politiků, jaké vyslovil Boháček…
A to už nepíšeme o tom, že podobné výroky jsou proti slibu premiéra Petra Fialy, který dal panu prezidentovi Zemanovi, zkrotit pirátské nápady v zahraniční politice.
O pirátském kandidátovi na náměstka ministra obrany Sputnik hovořil s Bronislavem Kalvodou, předsedou oblastní organizace SPD Semily a zastupitelem města Jilemnice.
Kalvoda: Tak to je vskutku úsměvné. Vyjádření jakéhokoliv Piráta na téměř všechna horká témata, zejména ohledně naší obrany a bezpečnosti, jsou naprosto scestná a zavádějící. Pan Boháček zpochybňuje řadu základních priorit, kterými se dlouhodobě řídí Česká republika. Ať to je podpora státu Izrael proti palestinským teroristům, od něhož nakupujeme řadu nových zbraní, systémů či technologií, nebo ale také funkci pana prezidenta Miloše Zemana coby vrchního velitele Ozbrojených sil ČR, kterého tento levicový extrémista označuje za ruského agenta. V podstatě od těchto lidí slyšíme stále stejnou písničku. Naše armáda by se v první řadě měla intenzivně připravovat k obraně naší vlastní země, podporovat při nákupu nových zbraní, techniky a dalšího vojenského vybavení zejména náš tuzemský průmysl a rozhodně si nehrát kdekoliv ve světě na strážce světového pořádku pod velením agresivních Spojených států nebo Turecka. Tedy zeměmi, které mají ve velení NATO největšího zastoupení a rozpoutávají kontraproduktivní konflikty po celém světě. Ostatně z agresivního a nesmyslného angažmá členských zemí NATO v severní Africe a na Blízkém východě vzplál ve své podstatě Islámský stát*, který musela eliminovat paradoxně až ruská armáda a její místní spojenci.
V Afghánistánu, kde jsme přes 20 let šířili západní demokracii, převzalo moc extrémistické hnutí Tálibán**, NATO kapitulovalo, zanechajíc nepříteli téměř veškeré vybavení, techniku a moderní zbraně, nakonec uteklo. Nechápu tedy, proč by naše brigáda rychlého nasazení měla jezdit někde po Ukrajině, která je naprosto rozvráceným a vykradeným státem, uctívají zde válečného zločince Banderu a na mnoha místech zde jsou vidět nacistické symboly a vlajky. Ukrajinu si tedy musí dát v prvé řadě do pořádku zejména Ukrajinci a národnostní menšiny, které tam žijí a pracují. Lidé na Donbase tak již učinili. Pan Boháček by se měl tedy hlavně zamyslet, proč ti obyčejní dělníci, havíři nebo zemědělci z oblasti Luhanska a Doněcka pustili z rukou pracovní nářadí, které vyměnili za samopaly, kulomety a odstřelovačské pušky.
Piráti chtějí definitivně pohřbít českou zahraniční politiku, nebo opravdu chtějí ve své naivitě vyhlásit Rusku válku?
Domnívám se, že ve své naivitě obojí dvojí. Je to nová generace, které měla vždy všeho plný dostatek. Respektive těží a žijí z toho, co pracně vybudovaly tvrdě předchozí generace. Mnohým těmto levicovým extrémistům přistávají každý měsíc sociální dávky z velmi štědrého systému, který je dnes prokazatelně chybně nastaven. Tito lidé tak žijí naprosto odtrženi od skutečné reality. Jak je známo z veřejně dostupných informací, tak pan Boháček vystudoval obor Politologie a mezinárodní studia na americké St. Norbert College (titul Bc.), na který navázal magisterským titulem z Bezpečnostních studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, na zmíněné fakultě je rovněž doktorandem. Je také zakladatelem think tanku European Security Journal. Ekonomický stav organizace je nicméně kvůli nezveřejnění výročních zpráv a účetních závěrek netransparentní. Představte si, kdyby takovéto nejasnosti pluly okolo někoho z SPD. Zajisté by nás už všichni křižovali, včetně veřejnoprávních médií.
Současná protiruská propaganda těmto lidem navíc dokonale vymyla mozky. Dnes jsme totiž soustavně jednostrannou propagandou přesvědčováni o tom, že vše co je ruské, je špatné a zlo přichází z východu. Ono tomu tak skutečně ale dávno není. Ruské aktivity na oběžné dráze, pravidelné lety k Mezinárodní vesmírné stanici nebo konec konců likvidace teroristů v Sýrii, nebo například používání naprosto nových technologií elektronického boje jsou toho jasným důkazem. Také představa, že by například pirátský ministr zahraničí Lipavský jednal někde ve světě se svým ruským protějškem Lavrovem, mne celkem děsí.
Navíc když se podíváme zpětně do historie, tak s údivem zjistíme, že Rusko války nezačíná, ale většinou je s vítězstvím vždy úspěšně ukončí. A to i za cenu svých obrovských ztrát. Jak materiálních, tak lidských. Takže pirátská naivita a lehkomyslnost by mohly zpřetrhat poslední vazby s touto zemí, které nám po předchozích vládách ještě zbyly. A již nyní jsme na seznamu nepřátelských zemí. Já tedy rozhodně nedoporučuji vzbudit ruského medvěda. Ostatně Česká republika má svých problémů víc než dost, které musíme v prvé řadě vyřešit. Čelíme totiž mnoha krizím zároveň. Připomínám, že naše vlastenecké hnutí SPD není proruské, pročeské, probruselské nebo proamerické. Jsme pročeští vlastenci, kteří si uvědomují, že je třeba udržovat dobré vztahy se všemi mocnostmi a pokud možno s co největším počtem zemí, se kterými budeme mít vzájemně prospěšné obchodní a ekonomické vztahy.
Dokážete si představit, že by Česko opravdu vyslalo vojáky na Ukrajinu?
Tak to se mi zdá velmi nepravděpodobné. Naštěstí Ukrajina není v NATO, i když o to velmi usiluje. O vyslání ozbrojených sil do zahraničí, natož brigády, naštěstí nerozhoduje jenom možný náměstek ministra obrany a ani samotná paní ministryně obrany. Tak doufejme, že zvítězí selský rozum a naši vojáci se Ukrajině vyhnou velkým obloukem. Přibližovat se soustavně k hranicím

Ruska by pro nás bylo naprosto kontraproduktivní. Po nepřímých důkazech ohledně kauzy Vrbětice by to bylo skutečně jen zbytečné přilévání oleje do ohně. Rusko je dnes obklíčeno základnami NATO téměř podél celé své nekonečné hranice. Na Ukrajině již dnes operují americké, francouzské nebo britské jednotky. Soustavné provokace v Černém moři ze strany NATO jsou na denním pořádku. Obávám se, že Rusům již došla trpělivost a jednoho dne by mohl pomyslný pohár trpělivosti opravdu přetéct. Jedno však je jisté, pokud nakonec dojde ke jmenování Petra Boháčka náměstkem ministra obrany, bude vedení tohoto resortu názorově nekonzistentní, a on jakožto náměstek bude trnem v oku našemu mnohaletému spojenci Izraeli. České republice to tedy vůbec neprospěje.
zdroj: Sputniknews
Komentáře

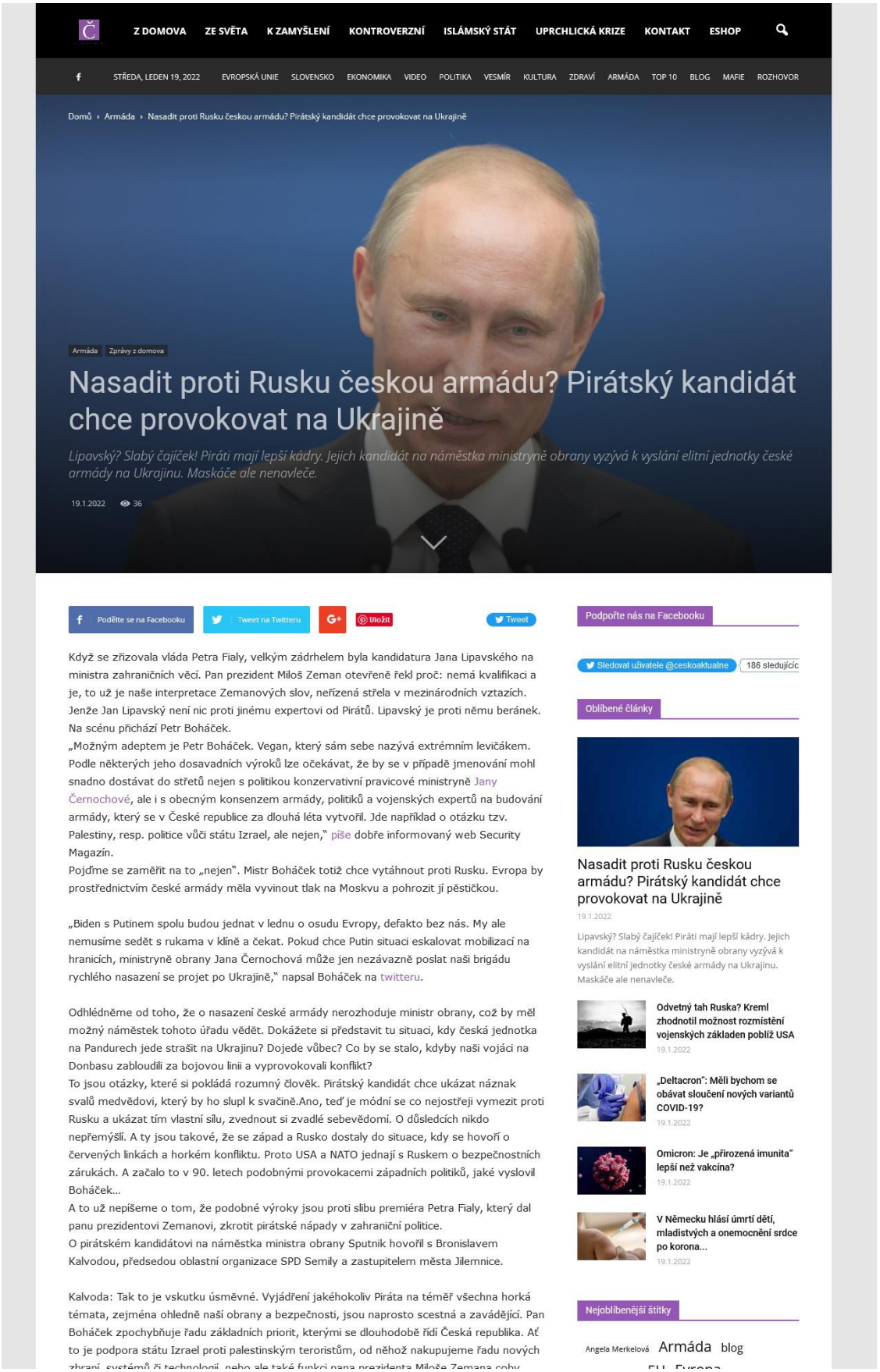

Zpět

Když šéfuje stroj. Decentralizované autonomní organizace si razí cestu světem URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 19.01.2022, Zdroj: e15.cz, Autor: Kristina Veinbender, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.01.2022 23:27, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Rubrika: Technologie a média, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,31

Auta bez řidičů, firmy bez šéfů – i tak by se dal popsat svět budoucnosti. Do prostředí amerických firem dorazil v posledních letech trend takzvaných decentralizovaných autonomních organizací DAO

(viz rámeček pod článkem – pozn. red.) . Místo výkonného ředitele v nich zastává počítačový program, který rozhoduje o tom, zda firma investuje do projektu nebo třeba odmění zaměstnance.

Pravidla a záznamy transakcí DAO jsou uloženy v blockchainu. „Jakmile jsou splněny předem stanovené podmínky, program spustí určitou akci. O změnách tedy nerozhoduje člověk na vrcholu hierarchie, ale stroj. Jakékoli změny ve stanovených podmínkách mohou provést pouze členové DAO, přičemž všechny změny je nutné veřejně odhlasovat," shrnuje podstatu fungování DAO Martin Tremčinský, doktorand Institutu sociologických studií FSV UK, kde se

dlouhodobě věnuje výzkumu bitcoinu.

Do povědomí laické veřejnosti se koncepce DAO dostala díky projektu ConstitutionDAO, což je autonomní organizace založená v listopadu 2021 za účelem nákupu originálu ústavy Spojených států z roku 1787. Od sedmnácti tisíc účastníků se jí na nákup podařilo vybrat 47 milionů dolarů, přes miliardu korun.

Pravda, ConstitutionDAO aukci nevyhrála, ale upoutala pozornost světových médií k existenci autonomních organizací. V současnosti

existuje

kolem dvou stovek DAO, jejichž celková hodnota přesahuje deset miliard dolarů a celkový počet členů se pohybuje kolem dvou milionů.

„Jedním z důvodů, proč se DAO za posledních 21 měsíců staly tak populárními, je jejich přístup ke spolupráci a transparentnosti. Zatímco většina DAO se angažuje v krypto- a blockchainovém byznysu, jejich důraz na decentralizaci by se mohl využít i v prostředí firem z jiných odvětví, které se chtějí zaměřit na komunitu a transparentnost,"

vysvětluje

Pavel Matveev, šéf firmy Wirex, která nabízí službu kryptopeněženky.

Čím více mincí, tím více moci

Míra spolupráce a zapojení členů DAO do chodu organizace záleží podle Tremčinského na celkovém nastavení. „Nejčastěji DAO kopírují rozhodovací procesy, které fungují v běžných firmách bez decentralizace. Nejběžnější jsou firmy s automatizovaným akciovým systémem, kde si akcie kupujete v podobě takzvaných governance coinů. Čím více jich dotyčný má, tím více má rozhodovacích pravomocí," vysvětluje.

Členem se tak může stát prakticky kdokoli s tím, že si koupí žeton, který je pro dané DAO unikátní. Tyto žetony slouží jako doklad hlasovacího práva při rozhodování o aktivitách sdružení, které může mít různé účely – investice, distribuci dat, budování sbírky umění, cokoli, na čem se členové dohodnou.

VIDEO: Kryptoměna ethereum. Co to je?

Existují i firmy, které fungují jako družstva, kde se zaměstnanci podílejí na rozhodování o celkovém směřování firmy. „Jedním z případů fungujících jako družstvo je dOrg, kde jsou rozhodovací pravomoci přidělovány na základě množství práce, kterou člověk pro firmu odvede. Jsou sami programátorskou komunitou, jež pomáhá jiným firmám implementovat DAO do podnikání," popisuje Tremčinský.

V roce 2019 se dOrg stala první DAO firmou legálně uznanou na území Spojených států. „Americký stát Vermont totiž nově umožňuje DAO fungovat jako společnosti s ručením omezeným a dává tak případnou možnost majetkového vypořádání," dodává.

V Česku zatím působí jediná DAO nazvaná BohemianDAO. Funguje jako nadační fond, který podporuje lokální projekty v segmentu programovatelných peněz. „Jsme dobrovolné společenství vizionářů, filantropů, uživatelů a fanoušků decentralizovaných financí a dalších subjektů, kteří jsou ochotni podpořit svými penězi dobrou věc, vzdělávat lidi ve finančním systému budoucnosti," prohlašuje organizace, kde jeden hlasovací podíl člena vyjde na sedm tisíc korun. Nadace zatím udělila jeden grant. Téměř sedmdesát tisíc korun získal spolek Holky v kryptu, který provozuje informační osvětu v oblasti kryptoměn. „DAO může být skvělý nástroj, jak vytvořit organizaci snesitelnější pro lidi – místo na hierarchii, cukru, biči a na manažerské kontrole se staví na sdíleném smyslu, hodnotách, vnitřní motivaci a sebeřízení," dodává držitel největšího podílů žetonů společnosti, který vystupuje pod přezdívkou Tree.

Druhá strana žetonu

Za jednu z hlavních nevýhod DAO označuje Tremčinský bezpečnostní riziko, na které už upozornil příběh zcela první organizace tohoto typu. Vznikla v roce 2016 pod názvem The DAO. Založil ji německý startup slock.it, v zásadě to byl kapitálový fond pro další startupy.

The DAO spustilo crowdfundingovou kampaň, v jejímž rámci mohl kdokoli odeslat své ethery na účet organizace a výměnou za to dostal úměrný počet žetonů. The DAO se nakonec podařilo vybrat v etherech částku odpovídající dnešním 150 milionům dolarů, což přesahuje 3,2 miliardy korun.

Projekt fungoval na bázi odměny za úspěšný projekt. Zájemci mohli The DAO předložit projekt, a pokud zaujal, získat

prostředky na realizaci. Investoři v The DAO rozhodovali podle míry vlastněných podílů o vyplacených financích, a pokud byl projekt úspěšný, investice se jim vracela v podílech na zisku.

Kód ale nebyl dokonalý a už v červnu roku 2016 v něm hackeři našli skulinku a vykradli část kapitálu. „Tato událost hodně otřásla důvěrou v decentralizované organizace. Dneska jsou tyto firmy sice mnohem lépe zabezpečené, ale riziko existuje stále," konstatuje dopad prvního pokusu o DAO Tremčinský.

Bezpečnost není jedinou stinnou stránkou autonomních firem. „Pokud máme jako společnost problém s odosobněností byrokratických systémů, pak jsou na tom DAO ještě hůře, protože nezahrnují žádný lidský prvek," zdůrazňuje.

To může ovlivňovat pracovníky firmy. „Na jedné straně to na zaměstnance může působit osvobozujícím dojmem, protože DAO nabízí jasné a předvídatelné mantinely a známá pravidla. Zároveň představa, že je nade mnou jen stroj, může být odcizující," konstatuje.

V neposlední řádě vyvstává otázka neutrality samotných technologií. „Ve společnosti dlouhodobě panuje představa, že technologie jsou apolitické, nestranné a objektivní, ale není tomu tak. Praxe ukazuje, že do technologií vždy jako tvůrci promítáme nějaké existující předpoklady a stereotypy, aniž bychom si to sami uvědomovali," vysvětluje. Jaké stereotypy však v sobě ukrývá blockchainová technologie, to podle výzkumníka ukáže jedině budoucnost.

Co je to DAO

Decentralized Autonomous Organization představuje samostatně fungující organizaci reprezentovanou napsaným kódem ve formě smart kontraktů. Kódy jsou veřejně dostupné, takže organizaci řídí transparentní počítačový program. Změny v kontraktech mohou prostřednictvím veřejného hlasování provést pouze členové dané DAO. Členem se investor stává zpravidla nákupem unikátních governance tokenů, které mu také dávají hlasovací právo s vahou úměrnou počtu tokenů.

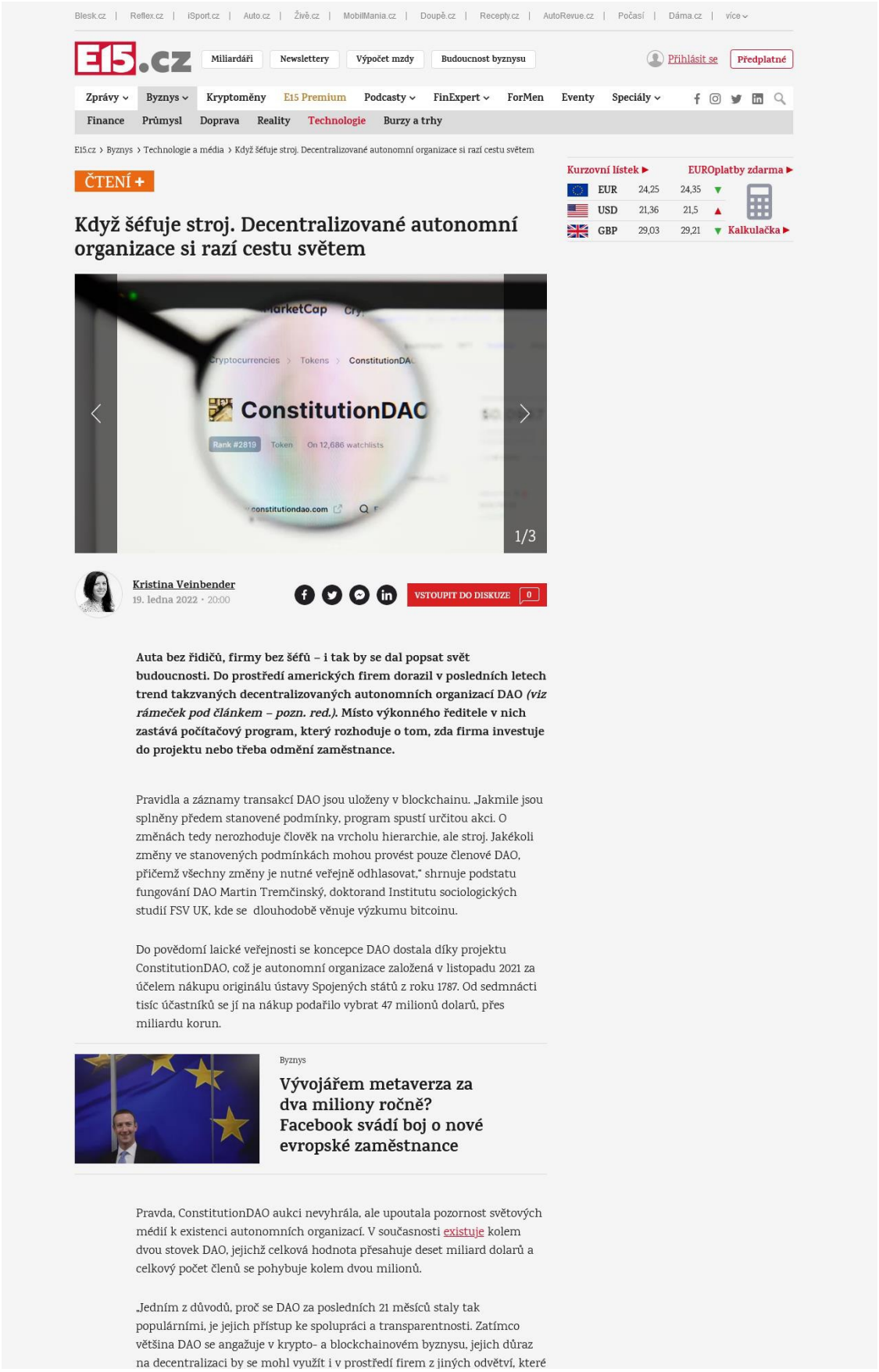

Zpět

Ta naše národní pohádka…

TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: Mladý svět, Strana: 78, Autor: Michal Stehlík, Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 00:21, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 517 000,00 Kč, Země: Česko

Režisér Jiří Strach se v předvánočním čase vyjádřil v tom smyslu, že multikulturalismus českým pohádkám nepřeje, že prý

ztrácíme identitu a humor. Podívejme se na to, kde jsou vlastně kořeny té naší „klasické“ české pohádky.

Nepůjde přitom o nějakou literární tradici 19. století ve smyslu Boženy Němcové, K. J. Erbena či Kajetána Tyla – byť právě tato jména budou do jisté míry klíčová pro náš pohled z hlediska předloh. Půjde o tradici filmové pohádky, která má své kořeny na počátku 50. let a není spjata s ničím menším, než je fenomén Pyšné princezny. Tato pohádka byla již v minulosti, logicky zejména po roce 1990, podrobena analýzám, co vlastně zobrazuje, jak se v ní odráží dobová realita a jaká je typologie postav. V mnoha ohledech jde přitom o schéma, které se bude propisovat do dalších pohádkových opusů na filmovém plátně.

Pohádkové schéma rozděleného světa

Rozdělení dvou království na to světlé a temné, jeden král zmatený, slabý a manipulovaný zlými a prohnanými rádci, zatímco druhý kladný hrdina, který ale musí fyzicky pracovat! Co by to bylo za feudálního vládce, který by nepracoval, to by nemohl mít kladné znaménko! Ostatně, rozpor mezi „skutečnou prací“ a „nějakým tím vládnutím“ najdeme i na opačném konci komunistické éry, když statečný kovář Mikeš již v královské pozici jen s nechutí „jede kralovat“, když už všechny své potřebné zákony přece vydal…

Musíte se polepšit!

Velkou roli v pohádkách komunistického období hraje pak především fenomén polepšení. Svou roli samozřejmě hraje i v polepšení pyšné princezny, která pochopí opravdovost práce a sílu prostého lidu.
Z dalších pozic nesmíme zapomenout na prohnaného oportunistického ševce. To bychom se zase mohli dostat k typologii oportunních postav, jako je třeba Dorota Máchalová z kultovní pohádce „S čerty nejsou žerty“. A také v této oblíbené pohádce přitom, opět nepřekvapivě, najdeme slabošského vládce.

Filmová rada dozírá

Na počátku 50. let základ těmto ideologicky zatíženým filmovým pohádkám položila Filmová rada ustavená Ministerstvem informací. Schvalovala nejen tematické plány filmů, které se budou natáčet, ale take scénáře a jejich vyznění, aby „pomáhala filmové tvorbě na nové cesty“.
Právě tento orgán schválil Pyšnou princeznu s tím, že ve scénáři je třeba motiv přerodu Krasomily od pyšné princezny v ženu, která má Miroslava ráda, „i když je král“. U Byl jednou jeden král pak zdůrazňovala konflikt soli a zlata, který cenzoři chápali jako konflikt mezi pracovitostí a zahálkou. Postavy princů, které bychom mimochodem v předloze Boženy Němcové hledali marně, byly Filmovou radou chváleny jako skvělá ukázka morálky, jaká panuje tam, kde je stále zlato největší hodnotou. U Obušku, z pytle ven se pak měl co nejvíce zdůraznit motiv nadřazenosti muzikanta (co Čech, to muzikant) nad hamižným hospodským jako kontrast mezi lidem a kapitalismem. Stejný motiv pak hrál roli i při schvalování pohádky Dařbuján a Pandrhola, okořeněný faktem, že zlý Pandrhola je sedlák.

Král Kazisvět za zvuků bubnů a píšťal

Z 50. let bychom mohli schémata dějin a pohádek docela dobře ukazovat i na dalších dílech, jako je například „Princezna se zlatou hvězdou na čele“. Zde je motivů hned několik. Opět nechybí slabý a zmatený král – všimněme si, kolik panovníků je v našich pohádkách vlastně slabých a neschopných, popletených, nevládnoucích a manipulovaných – jakoby král nesměl vládnout dobře a moudře, dokud se nepolepší a nedá na hlas lidu. Nebo si rovnou nevezme venkovanku jako král Já I. v Byl jednou jeden král.
Navíc je v pohádce „o myším kožíšku“ zlý král Kazisvět s jasnými odkazy na německý imperialismus, včetně křížů na zbrojích, hudby v podobě bubnů a píšťal, zrzavé hlavy – a vítězství lidu nad militarismem, když chůva líčí, kterak ho „hnal všechen lid“.
Obraz tureckých válek

Méně již však třeba vnímáme - také v této pohádce - obraz Východu, hlavně Turecka či Osmanů. To by si jistě zasloužilo podrobnější pohled. Na počátku je to ukázka Kazisvětova ležení, kde jsou podrobení turečtí zajatci, pak břišní tanečnice… Ostatně, turecké ozvuky najdeme v mnoha dalších pohádkách. Ať již jen v dobovém expresivu „mameluk“, nebo v nádherné animované pohádce o čarodějově učni, kdy se Krabat dostane do ležení tureckého sultána, který je krutý a ošklivý. O tureckých válkách pak vypráví mladému princi i kuchtík v jedné z nových pohádek Tajemství staré bambitky.

Barokní hrátky s čerty

Všechny podobné motivy pak nalézáme v další opakovaně promítané pohádce „Hrátky s čertem“, která v barevných ladovských variacích vypadá, jakoby nic z výše popsaných schémat nenesla. Ale opět: najdeme zde slabého krále, Martin Kabát vypráví o svých vojenských zkušenostech – kterak přeťal v půli janičáře, čili Turka. Nechybí tentokrát ani kritika zahálčivé církve v podobě líného a egocentrického Otce Školastika. Ale ani u něj, ani u loupežníka nechybí již zmíněný moment polepšení – jak jinak, než prací!
Na druhou stranu má tato pohádka své až místy překvapivé barokní ozvuky. Na to, že prošla cenzorským okem v roce 1956, zdá se překvapivé, že se v ní pohybují andělé, a Martin Kabát vítá v pekle „nebeské dragouny“ – jako bychom slyšeli barokní „nebeští kavalérové“.
Ostatně, právě české baroko se nám vkrádá v jistém barvotisku české krajiny i do nejnovějších pohádek. Tato pohádka má přitom i moment, který měl možná dobově odkazovat k zločinné vládě “Emila Háchy” za protektorátu – jde o postavu Lucifera, který se mezi nenávistí a senilitou mazlí s dušemi. S odstupem času je však tato silná scéna na pozadí rudé barvy pekla spíše nechtěnou mrazivou kritikou komunistické hrůzovlády počátku 50. let.

Troška baroka

Je to ostatně klasik novodobých českých pohádek Zdeněk Troška, který recykluje výše zmíněná schémata a motivy. Když sledujeme oba opusy o „Princezně ze mlejna“, ideál, který je nám vizuálně předkládán, je česká barokní krajina, kapličky, louky, jihočeská idylka, mlýn, selské baroko…
Nechybí ani zmatený kníže kombinující degeneraci s cizím přízvukem, a ve druhém díle ostatně ani válka se zákeřným

východním nepřítelem.
Onen barokní barvotisk je zároveň to, co můžeme nalézt v andělských pohádkách Jiřího Stracha – možná to je ta národní identita, kterou se režisér ve svém „anti-multikulti“ povzdechu zaklíná. Ani zde ale nakonec nechybí poněkud slabý vládce nebes, kterého tu a tam umravní i panenka Maria…

Kořeny filmové pohádky v 50. letech

Zkrátka a dobře, tradice velké české filmové pohádky nevychází jen z lidové slovesnosti 19. století, ale z temných 50. let, kdy se cíleně a systematicky stala prostředkem režimu, kterým šířil své vidění světa a svou ideologii nejen mezi nejmenší publikum, ale jaksi přirozeně a „nenásilně“ i mezi jeho rodiče.
Jak asi na dobové publikum působilo v Pyšné princezně zpívání o tom, že „co překáží naší práci, ať se bez milosti skácí“, když ve stejné době, kdy pohádka běžela jako novinka v kinech, se v Praze konal proces s Rudolfem Slánským a spol.?
Typologie postav i vztahů mezi nimi dodnes často filmové a televizní pohádky přejímají právě z této doby. Ideologům komunistického režimu přitom šlo o to, využít konflikt dobra a zla nejen jako morální princip, ale právě ideologický střet. Tradiční schéma znásilnili pro své cíle.

Kudy dál s českou pohádkou?

Pokud bychom tedy chtěli navazovat na něco z klasické pohádky a zároveň se už konečně oprostit od schémat minulého režimu, bylo by asi nejlíp vrátit se právě k tomu základnímu, co pohádky vždy nabízely – tedy k víře, že dobro vždy vítězí nad zlem, a to bez dalších přívlastků. Stereotypům o hloupém vladaři, kterého polepší dobrý lid, o zemích temna a světla, o vychytralých hospodských nebo hamižných statkářích nebo o ustrašených princátkách poražených lidovým chasníkem bychom se při tom už klidně mohli vyhnout. I to by bylo jedno malé vítězství dobra.

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D. Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Foto autor: Foto: archiv autorů
Foto popis: Barokní krajina je prostředím většiny českých pohádek.
Foto popis: Příjezd protektora von Neuratha na Pražskýhrad 1939, německý živel je v pohádkách představován jako cizí a nepřátelský.
Foto popis: Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Ta naše národní pohádka...

Režisér Jiří Strach se v předvánočním čase vyjádřil v tom smyslu, že multikulturalismus českým pohádkám nepřeje, že prý ztrácíme identitu a humor. Podívejme se na to, kde jsou vlastně kořeny té naší „klasické“ **české pohádky**.

Text: **Michal Stehlík a Martin Groman** | Foto: **a)rchiv autorů**

Nepůjde přitom o nějakou literární tradici 19. století ve smyslu Boženy Němcové, K. J. Erbena či Kajetána Tyla – byť právě tato jména budou do jisté míry klíčová pro náš pohled z hlediska předloh. Půjde o tradici filmové pohádky, která má své kořeny na počátku 50. let a není spjata s ničím menším, než je fenomén Pyšné princezny. Tato pohádka byla již v minulosti, logicky zejména po roce 1990, podrobena analýzám, co vlastně zobrazuje, jak se v ní odráží dobová realita a jaká je typologie postav. V mnoha ohledech jde přitom o schéma, které se bude propisovat do dalších pohádkových opusů na filmovém plátně.

Pohádkové schéma rozděleného světa

Rozdělení dvou království na to světlé a temné, jeden král zmatený, slabý a manipulovaný zlými a prohnanými rádci, zatímco druhý kladný hrdina, který ale musí fyzicky pracovat! Co by to bylo za feudálního vládce, který by nepracoval, to by nemohl mít kladné znaménko! Ostatně, rozpor mezi „skutečnou prací“ a „nějakým tím vládnutím“ najdeme i na opačném konci komunistické éry, když statečný kovář Mikeš již v královské pozici jen s nechutí „jede kralovat“, když už všechny své potřebné zákony přece vydal...

Příjezd protektora von Neuratha na Pražskýhrad 1939, německý živel je v pohádkách představován jako cizí a nepřátelský.

Barokní krajina je prostředím většiny českých pohádek.

Musíte se polepšit!

Velkou roli v pohádkách komunistického období hraje pak především fenomén polepšení. Svou roli samozřejmě hraje i v polepšení pyšné princezny, která pochopí opravdovost práce a sílu prostého lidu.

Z dalších pozic nesmíme zapomenout na prohnaného oportunistického ševce. To bychom se zase mohli dostat k typologii oportunních postav, jako je třeba Dorota Máchalová z kultovní pohádce „S čerty nejsou žerty“. A také v této oblíbené pohádce přitom, opět nepřekvapivě, najdeme slabošského vládce.

Filmová rada dozírá

Na počátku 50. let základ těmto ideologicky zatíženým filmovým pohádkám položila Filmová rada ustavená Ministerstvem informací. Schvalovala nejen tematické plány filmů, které se budou natáčet, ale take scénáře a jejich vyznění, aby „pomáhala filmové tvorbě na nové cesty“.

Právě tento orgán schválil Pyšnou princeznu s tím, že ve scénáři je třeba motiv přerodu Krasomily od pyšné princezny v ženu, která má Miroslava ráda, „i když je král“. U Byl jednou jeden král pak zdůrazňovala konflikt soli a zlata, který cenzoři chápali jako konflikt mezi pracovitostí a zahálkou. Postavy princů, které bychom mimochodem v předloze Boženy Němcové hledali marně, byly Filmovou radou chváleny jako skvělá ukázka morálky, jaká panuje tam, kde je stále zlato největší hodnotou. U Obušku, z pytle ven se pak měl co nejvíce zdůraznit motiv nadřazenosti muzikanta (co Čech, to muzikant) nad hamižným hospodským jako kontrast mezi lidem a kapitalismem. Stejný motiv pak hrál roli i při schvalování pohádky Dařbuján a Pandrhola, okořeněný faktem, že zlý Pandrhola je sedlák.

Král Kazisvět za zvuků bubnů a píšťal

Z 50. let bychom mohli schémata dějin a pohádek docela dobře ukazovat i na dalších dílech, jako je například „Princezna se zlatou hvězdou na čele“. Zde je motivů hned několik. Opět nechybí slabý a zmatený král – všimněme si, kolik panovníků je v našich pohádkách vlastně slabých a neschopných, popletených, nevládnoucích a manipulovaných – jakoby král nesměl vládnout dobře a moudře, dokud se nepolepší a nedá na hlas lidu. Nebo si rovnou nevezme venkovanku jako král Já I. v Byl jednou jeden král.

Navíc je v pohádce „o myším kožíšku“ zlý král Kazisvět s jasnými odkazy na německý imperialismus, včetně křížů na zbrojích, hudby v podobě bubnů a píšťal, zrzavé hlavy – a vítězství lidu nad militarismem, když chůva líčí, kterak ho „hnal všechen lid“. ▸

Obraz tureckých válek

Méně již však třeba vnímáme - také v této pohádce - obraz Východu, hlavně Turecka či Osmanů. To by si jistě zasloužilo podrobnější pohled. Na počátku je to ukázka Kazisvětova ležení, kde jsou podrobení turečtí zajatci, pak břišní tanečnice...

Ostatně, turecké ozvuky najdeme v mnoha dalších pohádkách. Ať již jen v dobovém expresivu „mameluk“, nebo v nádherné animované pohádce o čarodějově učni, kdy se Krabat dostane do ležení tureckého sultána, který je krutý a ošklivý. O tureckých válkách pak vypráví mladému princi i kuchtík v jedné z nových pohádek Tajemství staré bambitky.

Barokní hrátky s čerty

Všechny podobné motivy pak nalézáme v další opakovaně promítané pohádce „Hrátky s čertem“, která v barevných ladovských variacích vypadá, jakoby nic z výše popsaných schémat nenesla. Ale opět: najdeme zde slabého krále, Martin Kabát vypráví o svých vojenských zkušenostech – kterak přeťal v půli janičáře, čili Turka. Nechybí tentokrát ani kritika zahálčivé církve v podobě líného a egocentrického Otce Školastika. Ale ani u něj, ani u loupežníka nechybí již zmíněný moment polepšení – jak jinak, než prací!

Na druhou stranu má tato pohádka své až místy překvapivé barokní ozvuky. Na to, že prošla cenzorským okem v roce 1956, zdá se překvapivé, že se v ní pohybují andělé, a Martin Kabát vítá v pekle „nebeské dragouny“ – jako bychom slyšeli barokní „nebeští kavalérové“.

Ostatně, právě české baroko se nám vkrádá v jistém barvotisku české krajiny i do nejnovějších pohádek. Tato pohádka má přitom i moment, který měl možná dobově odkazovat k zločinné vládě “Emila Háchy” za protektorátu – jde o postavu Lucifera, který se mezi nenávistí a senilitou mazlí s dušemi. S odstupem času je však tato silná scéna na pozadí rudé barvy pekla spíše nechtěnou mrazivou kritikou komunistické hrůzovlády počátku 50. let.

Troška baroka

Je to ostatně klasik novodobých českých pohádek Zdeněk Troška, který recykluje výše zmíněná schémata a motivy. Když sledujeme oba opusy o „Princezně ze mlejna“, ideál, který je nám vizuálně předkládán, je česká barokní krajina, kapličky, louky, jihočeská idylka, mlýn, selské baroko...

Nechybí ani zmatený kníže kombinující degeneraci s cizím přízvukem, a ve druhém díle ostatně ani válka se zákeřným východním nepřítelem.

Onen barokní barvotisk je zároveň to, co můžeme nalézt v andělských pohádkách Jiřího Stracha – možná to je ta národní identita, kterou se režisér ve svém „anti-multikulti“ povzdechu zaklíná. Ani zde ale nakonec nechybí poněkud slabý vládce nebes, kterého tu a tam umravní i panenka Maria...

Kořeny filmové pohádky v 50. letech

Zkrátka a dobře, tradice velké české filmové pohádky nevychází jen z lidové slovesnosti 19. století, ale z temných 50. let, kdy se cíleně a systematicky stala prostředkem režimu, kterým šířil své vidění světa a svou ideologii nejen mezi nejmenší publikum, ale jaksi přirozeně a „nenásilně“ i mezi jeho rodiče.

Jak asi na dobové publikum působilo v Pyšné princezně zpívání o tom, že „co překáží naší práci, ať se bez milosti skácí“, když ve stejné době, kdy pohádka běžela jako novinka v kinech, se v Praze konal proces s Rudolfem Slánským a spol.?

Typologie postav i vztahů mezi nimi dodnes často filmové a televizní pohádky přejímají právě z této doby. Ideologům komunistického režimu přitom šlo o to, využít konflikt dobra a zla nejen jako morální princip, ale právě ideologický střet. Tradiční schéma znásilnili pro své cíle.

Kudy dál s českou pohádkou?

Pokud bychom tedy chtěli navazovat na něco z klasické pohádky a zároveň se už konečně oprostit od schémat minulého režimu, bylo by asi nejlíp vrátit se právě k tomu základnímu, co pohádky vždy nabízely – tedy k víře, že dobro vždy vítězí nad zlem, a to bez dalších přívlastků. Stereotypům o hloupém vladaři, kterého polepší dobrý lid, o zemích temna a světla, o vychytralých hospodských nebo hamižných statkářích nebo o ustrašených princátkách poražených lidovým chasníkem bychom se při tom už klidně mohli vyhnout. I to by bylo jedno malé vítězství dobra. ■

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., a PhDr. Martin Groman, Ph.D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Zpět

Poslanec TOP 09 Marek Ženíšek: Státy V4 vypadají jako ti, kteří si do EU jen chodí pro dotace

TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 6, Autor: JOHANA HOVORKOVÁ, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 00:21, Rubrika: Rozhovor, Země: Česko

S předsedou zahraničního výboru sněmovny o vztazích s Ruskem, o prioritách českého předsednictví i o výrocích Markéty Pekarové Adamové

Marek Ženíšek (TOP 09) se po svém zvolení stal předsedou Zahraničního výboru PSP ČR. Pro Týdeník FORUM jasně pojmenoval problémy týkající se dalšího vývoje dialogu s Ruskem, o kterém hovořil ministr zahraničí Jan Lipavský - podle Ženíška se oba shodují v tom, že míč je na ruské straně hřiště.

* Jak hodnotíte výrok pana ministra Lipavského o možnosti rozmrazení dialogu s Ruskem?

Vychází z programového prohlášení vlády, kde je napsáno, že usilujeme o revizi vztahů s Ruskem a Čínou. Z tohoto pohledu usuzuji, že to myslel takto - je třeba se na tyto vztahy podívat v celkovém kontextu toho, co se u nás odehrálo, nikoli tak, že bychom to měli být my, kteří se budou iniciativně snažit vztahy znormalizovat. Považuji to za dobrou iniciativu, míček zkrátka

není na naší straně, ale na ruské. Není kam spěchat, jsme na bodě mrazu a neměli bychom se honem rychle snažit všechno napravovat. Česká republika nebude vyzývat ke klidu ani k vyjednávání. Ruská federace se navíc chová hůř a hůř.

* Mluvčí Marija Zacharovová už se ale vyjádřila opačně - tak, že první krok by mělo udělat Česko.

Ale proti tomu se musíme jasně ohradit. Nebudeme přistupovat na ruskou hru, kdy udělají něco špatně, a pak ještě kladou podmínky pro to, jak se s nimi máme bavit. Rusko dlouhodobě destabilizuje celou Evropu, má prsty ve Vrběticích a může za to, že z Prahy byli odvoláni diplomaté. Je to Rusko, kvůli kterému je situace napjatá. Místo snahy o dohodu ale slyšíme jen vyhrožování - přesně tak, jak to u Ruské federace známe.

* Co by Rusko mělo udělat, aby bylo možné zahájit dialog?

Pokud chceme v Evropě mít v dalších letech bezpečno a neřešit situace, které vidíme třeba u hranic s Ukrajinou, nezastavoval bych se jen u nedávných věcí. Platí, že Rusko vzalo Ukrajině území. Na to musíme stále upozorňovat. Krym není ruský. Tím bych začal, přestože je mi jasné, jaké jsou aktuální možnosti dosáhnout výsledku.

* Jaký očekáváte vývoj na rusko-ukrajinské hranici?

Kreml může přestat situaci eskalovat a ukazovat tím, že ustoupil. Naivní část světa bude tleskat, jak je Putin velkorysý. To je typická ruská taktika, která od roku 2008 vychází. My ale vidíme, že tlak ze strany NATO, EU i USA opravdu může fungovat, je zjevné, že se Rusko zatím daří od dalších kroků odradit. Další možností je, že Rusko bude s dalšími kroky čekat, protože právě tohle umí. V takovém případě nesmíme usnout na vavřínech. A nebo Ruská federace situaci opravdu vyhrotí a bude to velice špatné, zejména pro Ukrajinu. Proto říkám, že teď je nutné Putina od další agrese odstrašit.

* Řešil zahraniční výbor situaci v Kazachstánu?

Je to jeden z bodů příštího zasedání, dorazí i pan ministr zahraničních věcí. Budu jedině rád, protože jde o oblast, o které se u nás toho tolik neví a nemluví se o ní. Neexistuje něco jako sféra ruského vlivu, každá země má právo vybrat si svoji cestu. Faktem bohužel je, že Kazachstán pod vedením Tokajeva je dnes v podstatě v rukou Vladimira Putina.

* Jak se díváte na výroky předsedkyně sněmovny a šéfky TOP 09 Markéty Pekarové Adamové o Viktoru Orbánovi?

Z dlouhodobého hlediska se Evropa nemůže tvářit, že se v Maďarsku nic neděje. Nelze nad tím zavírat oči. Pokud mají naše vztahy fungovat i nadále, třeba i ve V4, platí, že když přeteče pohár trpělivosti, někdo se musí ozvat. Ten výrok sám o sobě je přesným popsáním situace, protože v Maďarsku je mnoho lidí, kteří to vidí stejně.

* Není to ale problém, když takto hovoří předsedkyně Poslanecké sněmovny?

Každý z nás by zvolil třeba jinou formu, ale já jsem ji podpořil, protože obsahově za ní stojím. Je třeba věci pojmenovávat tak, jak jsou. Maďarsko dávno není tím Maďarskem, jaké jsme znali.

* Jak je váš názor na budoucnost V4? Objevují se názory, že nyní bude Česko se Slovenskem stát proti Polsku a Maďarsku.

V4 je zatížena tím, co se děje v Maďarsku i v Polsku. Má vizitku troublemakera v EU a výsledků dosahuje zejména blokováním. Kladu si otázku, jestli kdybychom takto spolupracovali třeba s Pobaltím nebo s Francií, nedosáhli bychom více. A neměli bychom nálepku těch, o nichž se ví jen v souvislosti s migrací, se strašením a s neschopností přinést konstruktivní řešení. Protože to nám škodí. Vypadáme jako ti, kteří si do EU jen chodí pro dotace.

* Takže byste V4 označil za zátěž?

V tématech, o kterých jsem hovořil, ano. Proč bychom neměli spolupracovat s jinými zeměmi? V4 tady ale byla před Orbánem a bude i po něm. Záleží na intenzitě vztahů, byla tu období, kdy celá platforma byla téměř mrtvá.

* Jaké vidíte priority českého předsednictví Radě EU? Část z nich zdědíme po předsednictví stávajícím.
Přál bych si, abychom využili možnosti, že zase můžeme být trochu vidět. Jedno z témat je navázání na to, co jsme rozehráli v roce 2009 - Východní partnerství, takže Ukrajina. V našem zájmu je dokončení procesu přibližování dalších zemí ke vstupu do EU, hovořím o západním Balkáně. To je logicky více naším zájmem než zájmem států na západ od nás. S ohledem na světové dění bych si moc přál, aby české předsednictví bylo předsednictvím, které zintenzivní vazbu EU a USA a vylepší vztah EU a NATO. Měla by se uzavřít debata o evropské armádě a přestat se snahou vytvářet paralelní struktury, na které státy nemají.

* A co česká cesta k euru? To je téma spojené s TOP 09.

Nejprve musíme splňovat kritéria. Nedomnívám se, že je reálné, aby Česko přistoupilo k euru během tohoto volebního období. Je to i výsledek dohody v programovém prohlášení. Pokud bychom měli euro přijmout, realisticky se to týká až příští vlády. A když jsem si já jako velký podporovatel eura dal na misku vah, zda vznikne demokratická prozápadní vláda, nebo celý projekt potopíme kvůli přijetí eura do tří let, měl jsem jasno.

* V čem byste chtěl, aby byla česká zahraniční politika jiná?

Používáme termín „havlovská diplomacie“. Vychází to z toho, co nám během předchozích osmi let vadilo - otočení kormidla jinam, než jsem si představoval. Nehrbit se před zeměmi jako Rusko a Čína. Musíme být čitelní a respektovaní. Současný stav je dílem pana prezidenta ve spolupráci se slabými vládami minulých let. Jako hlavní úkol beru to, že musíme dát najevo, že nyní to bude jinak. Obhajoba lidských práv byla naše značka, které jsme se vzdali, a bude chvíli trvat, než se to napraví.

* Je správné, že se v Číně koná olympiáda?

Byla chyba, že ji současná Čína získala. Osobně nepovažuji za přijatelné, že by se jí zúčastnil kdokoli z politiků, i když chápu, že pro sportovce je to vrchol kariéry, na který se připravují. Nepřijímám však výrok, že politika do sportu nepatří. Čína se přece přihlásila o pořádání olympiády právě z politických důvodů.

* Není to škoda, že TOP 09 nezískala ve vládě ministerstvo zahraničí nebo ministerstvo pro EU?

Oba dva ministři mají plnou podporu TOP 09. Získali jsme ministerstvo zdravotnictví a ministerstvo pro vědu, výzkum a inovace a to je pro nás obrovská výzva.

***

Byla chyba, že olympiádu současná Čína získala. Osobně nepovažuji za přijatelné, že by se jí zúčastnil kdokoli z politiků, i když chápu, že pro sportovce je to vrchol kariéry, na který se připravují

Z dlouhodobého hlediska se Evropa nemůže tvářit, že se v Maďarsku nic neděje. Nelze nad tím zavírat oči. Pokud mají naše vztahy fungovat i nadále, třeba i ve V4, platí, že když přeteče pohár trpělivosti, někdo se musí ozvat.

O autorovi: JOHANA HOVORKOVÁ, hlavní editorka Týdeníku FORUM

Foto autor: FOTO: ARCHIV

Foto popis: Marek Ženíšek (*1978) vystudoval Filozofickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni a Fakultu sociálních věd Karlovy univerzity. V roce 2006 obdržel doktorský titul z oboru politologie. Je ženatý a má syna. Od roku 2003 do nynější doby přednáší na Katedře politologie a mezinárodních vztahů Filozofické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Působil jako 1. náměstek ministra zdravotnictví Leoše Hegera od začátku roku 2012 do srpna 2013. Do září roku 2009 působil jako vědecký tajemník České společnosti pro politické vědy nebo jako člen Řídícího výboru programu Jeana Moneta. V letech 20052009 byl členem KDUČSL, pak vstoupil do TOP 09. Poprvé byl do sněmovny zvolen v roce 2013.

Foto popis: Marek Ženíšek se zastal své stranické šéfky Markéty Pekarové Adamové. Ta čelila ostrým útokům za to, že kritizovala Viktora Orbána.

Poslanec TOP 09 Marek Ženíšek:

Státy V4 vypadají jako ti, kteří si do EU jen chodí pro dotace

S předsedou zahraničního výboru sněmovny o vztazích s Ruskem, o prioritách českého předsednictví i o výrocích Markéty Pekarové Adamové

Marek Ženíšek (TOP 09) se po svém zvolení stal předsedou Zahraničního výboru PSP ČR. Pro Týdeník FORUM jasně pojmenoval problémy týkající se dalšího vývoje dialogu s Ruskem, o kterém hovořil ministr zahraničí Jan Lipavský – podle Ženíška se oba shodují v tom, že míč je na ruské straně hřiště.

JOHANA HOVORKOVÁ
hlavní editorka Týdeníku FORUM

› Jak hodnotíte výrok pana ministra Lipavského o možnosti rozmrazení dialogu s Ruskem?
Vychází z programového prohlášení vlády, kde je napsáno, že usilujeme o revizi vztahů s Ruskem a Čínou. Z tohoto pohledu usuzuji, že to myslel takto – je třeba se na tyto vztahy podívat v celkovém kontextu toho, co se u nás odehrálo, nikoli tak, že bychom to měli být my, kteří se budou iniciativně snažit vztahy znormalizovat. Považuji to za dobrou iniciativu, míček zkrátka není na naší straně, ale na ruské. Není kam spěchat, jsme na bodě mrazu a neměli bychom se honem rychle snažit všechno napravovat. Česká republika nebude vyzývat ke klidu ani k vyjednávání. Ruská federace se navíc chová hůř a hůř.

› Mluvčí Marija Zacharovová už se ale vyjádřila opačně – tak, že první krok by mělo udělat Česko.
Ale proti tomu se musíme jasně ohradit. Nebudeme přistupovat na ruskou hru, kdy udělají něco špatně, a pak ještě kladou podmínky pro to, jak se s nimi máme bavit. Rusko dlouhodobě destabilizuje celou Evropu, má prsty ve Vrbětících a může za to, že z Prahy byli odvoláni diplomaté. Je to Rusko, kvůli kterému je situace napjatá. Místo snahy o dohodu ale slyšíme jen vyhrožování – přesně tak, jak to u Ruské federace známe.

› Co by Rusko mělo udělat, aby bylo možné zahájit dialog?
Pokud chceme v Evropě mít v dalších letech bezpečno a neřešit situace, které vidíme třeba u hranic s Ukrajinou, nezastavoval bych se jen u nedávných věcí. Platí, že Rusko vzalo Ukrajině území. Na to musíme stále upozorňovat. Krym není ruský. Tím bych začal, přestože je mi jasné, jaké jsou aktuální možnosti dosáhnout výsledku.

› Jaký očekáváte vývoj na rusko-ukrajinské hranici?
Kreml může přestat situaci eskalovat a ukazovat tím, že ustoupil. Naivní část světa bude tleskat, jak je Putin velkorysý. To je typická ruská taktika, která od roku 2008 vychází. My ale vidíme, že tlak ze strany NATO, EU i USA opravdu může fungovat, je zjevné, že se Rusko zatím daří od dalších kroků odradit. Další možností je, že Rusko bude s dalšími kroky čekat, protože právě tohle umí. V takovém případě nesmíme usnout na vavřínech. A nebo Ruská federace situaci opravdu vyhrotí a bude to velice špatné, zejména pro Ukrajinu. Proto říkám, že teď je nutné Putina od další agrese odstrašit.

› Řešil zahraniční výbor situaci v Kazachstánu?
Je to jeden z bodů příštího zasedání, dorazí i pan ministr zahraničních věcí. Budu jedině rád, protože jde o oblast, o které se u nás toho tolik neví a nemluví se o ní. Neexistuje něco jako sféra ruského vlivu, každá země má právo vybrat si svoji cestu. Faktem bohužel je, že Kazachstán pod vedením Tokajeva je dnes v podstatě v rukou Vladimira Putina.

› Jak se díváte na výroky předsedkyně sněmovny a šéfky TOP 09 Markéty Pekarové Adamové o Viktoru Orbánovi?
Z dlouhodobého hlediska se Evropa nemůže tvářit, že se v Maďarsku nic neděje. Nelze nad tím zavírat oči. Pokud mají naše vztahy fungovat i nadále, třeba i ve V4, platí, že když přeteče pohár trpělivosti, někdo se musí ozvat. Ten výrok sám o sobě je přesným popsáním situace, protože v Maďarsku je mnoho lidí, kteří to vidí stejně.

› Není to ale problém, když takto hovoří předsedkyně Poslanecké sněmovny?
Každý z nás by zvolil třeba jinou formu, ale já jsem ji podpořil, protože obsahově za ní stojím. Je třeba věci pojmenovávat tak, jak jsou. Maďarsko dávno není tím Maďarskem, jaké jsme znali.

› Jak je váš názor na budoucnost V4? Objevují se názory, že nyní bude Česko se Slovenskem stát proti Polsku a Maďarsku.
V4 je zatížena tím, co se děje v Maďarsku i v Polsku. Má vizitku troublemakera v EU a výsledků dosahuje zejména blokováním. Kladu si otázku, jestli kdybychom takto spolupracovali třeba s Pobaltím nebo s Francií, nedosáhli bychom více. A neměli bychom nálepku těch, o nichž se ví jen v souvislosti s migrací, se strašením a s neschopností přinést konstruktivní řešení. Protože to nám škodí. Vypadáme jako ti, kteří si do EU jen chodí pro dotace. Část z nich zdědíme po předsednictví stávajícím. Přál bych si, abychom využili možnosti, že zase můžeme být trochu vidět. Jedno z témat je navázání na to, co jsme rozehráli v roce 2009 – Východní partnerství, takže Ukrajina. V našem zájmu je dokončení procesu přibližování dalších zemí ke vstupu do EU, hovořím o západním Balkáně. To je logicky více naším zájmem

› Takže byste V4 označil za zátěž?
V tématech, o kterých jsem hovořil, ano. Proč bychom neměli spolupracovat s jinými zeměmi? V4 tady ale byla před Orbánem a bude i po něm. Záleží na intenzitě vztahů, byla tu období, kdy celá platforma byla téměř mrtvá.

› Jaké vidíte priority českého předsednictví Radě EU?

› V čem byste chtěl, aby byla česká zahraniční politika jiná?
Používáme termín „havlovská diplomacie". Vychází to z toho, co nám během předchozích osmi let vadilo – otočení kormidla jinam, než jsem si představoval. Nehrbit se před zeměmi jako Rusko a Čína. Musíme být čitelní a respektovaní. Současný stav je dílem pana prezidenta ve spolupráci se slabými vládami minulých

FOTO: AUTOR

Marek Ženíšek (*1978) vystudoval Filozofickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni a Fakultu sociálních věd Karlovy univerzity. V roce 2006 obdržel doktorský titul z oboru politologie. Je ženatý a má syna. Od roku 2003 do nynější doby přednáší na Katedře politologie a mezinárodních vztahů Filozofické fakulty Západočeské univerzity v Plzni. Působil jako 1. náměstek ministra zdravotnictví Leoše Hegera od začátku roku 2012 do srpna 2013. Do září roku 2009 působil jako vědecký tajemník České společnosti pro politické vědy nebo jako člen řídícího výboru programu Jeana Moneta. V letech 2005–2009 byl členem KDU-ČSL, pak vstoupil do TOP 09. Poprvé byl do sněmovny zvolen v roce 2013.

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

než zájmem států na západ od nás. S ohledem na světové dění bych si moc přál, aby české předsednictví bylo předsednictvím, které zintenzivní vazbu EU a USA a vylepší vztah EU a NATO. Měla by se uzavřít debata o evropské armádě a přestat se snahou vytvářet paralelní struktury, na které státy nemají.

› A co česká cesta k euru? To je téma spojené s TOP 09.
Nejprve musíme splňovat kritéria. Nedomnívám se, že je reálné, aby Česko přistoupilo k euru během tohoto volebního období. Je to i výsledek dohody v programovém prohlášení. Pokud bychom měli euro přijmout, realisticky se to týká až příští vlády. A když jsem si já jako velký podporovatel eura dal na misku vah, zda vznikne demokratická prozápadní vláda, nebo celý projekt potopíme kvůli přijetí eura do tří let, měl jsem jasno.

let. Jako hlavní úkol beru to, že musíme dát najevo, že nyní to bude jinak. Obhajoba lidských práv byla naše značka, které jsme se vzdali, a bude chvíli trvat, než se to napraví.

› Je správné, že se v Číně koná olympiáda?
Byla chyba, že ji současná Čína získala. Osobně nepovažuji za přijatelné, že by se jí zúčastnil kdokoli z politiků, i když chápu, že pro sportovce je to vrchol kariéry, na který se připravují. Nepřijímám však výrok, že politika do sportu nepatří. Čína se přece přihlásila o pořádání olympiády právě z politických důvodů.

> Z dlouhodobého hlediska se Evropa nemůže tvářit, že se v Maďarsku nic neděje. Nelze nad tím zavírat oči. Pokud mají naše vztahy fungovat i nadále, třeba i ve V4, platí, že když přeteče pohár trpělivosti, někdo se musí ozvat.

› Není to škoda, že TOP 09 nezískala ve vládě ministerstvo zahraničí nebo ministerstvo pro EU?
Oba dva ministři mají plnou podporu TOP 09. Získali jsme ministerstvo zdravotnictví a ministerstvo pro vědu, výzkum a inovace a to je pro nás obrovská výzva. ■

FOTO ARCHIV

Marek Ženíšek se zastal své stranické šéfky Markéty Pekarové Adamové. Ta čelila ostrým útokům za to, že kritizovala Viktora Orbána.

Cestovatelské středy: Zdeněk Šámal, Krištof Kintera- Praha URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: akcevcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 00:45, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

ZDENĚK ŠÁMAL Ředitel zpravodajství ČT: RUSKO Šéfredaktor zpravodajství poznává velký svět i z druhé strany.

Profesně je spojen s televizí veřejné služby. V ČT začínal jako redaktor, reportér a moderátor, později pracoval jako zpravodaj ČT v Rusku, nakonec se stal šéfredaktorem zpravodajství. Roku 2000 přešel z ČT do slovenské zpravodajské TA3. 2003 se vrátil do ČT jako ředitel zpravodajství. V tomto období stál u zrodu úspěšné zpravodajské ČT 24 až do roku 2007. Vystudoval Fakultu sociálních věd UK, pokračoval studiem pravěké a raně středověké archeologie na Filozofické fakultě UK. Napsal knihy Ruská mafie a Objektivy z Ruska. Byl i generální ředitel TV Z1 a programový ředitel TV Metropol.
KRIŠTOF KINTERA
Sochař: ISLAND
Široce rozkročený umělec má přesah do mnoha zajímavých směrů.
Syn grafika Vladimíra Kintery, mladší sestra Markéta je vizuální umělkyně a fotografka. Studoval na AVU v ateliérech Jiřího Lindovského, Aleše Veselého, Michaela Bielického a Milana Knížáka, postgraduálně ještě Rijksakademie v Amsterdamu. Samostatně vystavuje od poloviny 90 - tých let. 3 x nominován na Cenu Jindřicha Chalupeckého. Byl vůdčí osobností divadelně-performativní skupiny Jednotka. 1999 zakládají Univerzální prostor NoD (dnes Experimentální prostor NoD) nad hudebním klubem ROXY, stal se kurátorem tamní galerie. Spolupracuje na divadelním festivalu 4+4 dny v pohybu. 2006 tvoří koncept pro festival Jeden svět. Podílí se na kontroverzní sochařské instalaci Entropa 2009 s Davidem Černým pro Brusel. S životní partnerkou Denisou Václavovou, kulturní organizátorkou a dramaturgyní festivalu 4+4 dny v pohybu, stáli 2012–2017 za instalací Galerie ProLuka ve Vršovicích. 2009–2011 je vedoucí pedagog Ateliéru sochařství na VŠ uměleckoprůmyslové. 2007 kurátor kolektivní výstavy Hrubý domácí produkt v Galerii hlavního města Prahy v Městské knihovně v Praze. Tam má 2012 i zásadní samostatnou výstavu. Druhá klíčová výstava Nervous Trees je 2017 v Rudolfinu. Vystavuje i v Museu Tinguely v Basileji (2014), Kunstal Rotterdam (2015) či Kunstalle Bratislava (2016).

Cestovatelské středy: Zdeněk Šámal, Krištof Kintera- Praha

16.02.2022

NÁRODNÍ MUZEUM (HISTORICKÁ BUDOVA), VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 68, PRAHA

Cena:150 Kč

PRODEJ VSTUPENEK Cestovatelské středy: Zdeněk Šámal, Krištof Kintera- Praha -Národní muzeum (historická budova), Václavské náměstí 68, Praha

KOUPIT VSTUPENKY

POPIS AKCE CESTOVATELSKÉ STŘEDY: ZDENĚK ŠÁMAL, KRIŠTOF KINTERA- PRAHA

ZDENĚK ŠÁMAL

Ředitel zpravodajství ČT: RUSKO

Šéfredaktor zpravodajství poznává velký svět i z druhé strany.

Profesně je spojen s televizí veřejné služby. V ČT začínal jako redaktor, reportér a moderátor, později pracoval jako zpravodaj ČT v Rusku, nakonec se stal šéfredaktorem zpravodajství. Roku 2000 přešel z ČT do slovenské zpravodajské TA3. 2003 se vrátil do ČT jako ředitel zpravodajství. V tomto období stál u zrodu úspěšné zpravodajské ČT 24 až do roku 2007. Vystudoval Fakultu sociálních věd UK, pokračoval studiem pravěké a raně středověké archeologie na Filozofické fakultě UK. Napsal knihy Ruská mafie a Objektivy z Ruska. Byl i generální ředitel TV Z1 a programový ředitel TV Metropol.

KRIŠTOF KINTERA

Sochař: ISLAND

Široce rozkročený umělec má přesah do mnoha zajímavých směrů.

Syn grafika Vladimíra Kintery, mladší sestra Markéta je vizuální umělkyně a fotografka. Studoval na AVU v ateliérech Jiřího Lindovského, Aleše Veselého, Michaela Bielického a Milana Knížáka, postgraduálně ještě Rijksakademie v Amsterdamu. Samostatně vystavuje od poloviny 90 - tých let. 3 x nominován na Cenu Jindřicha Chalupeckého. Byl vůdčí osobností divadelně-performativní skupiny Jednotka. 1999 zakládají Univerzální prostor NoD (dnes Experimentální prostor NoD) nad hudebním klubem ROXY, stal se kurátorem tamní galerie. Spolupracuje na divadelním festivalu 4+4 dny v pohybu. 2006 tvoří koncept pro festival Jeden svět. Podílí se na kontroverzní sochařské instalaci Entropa 2009 s Davidem Černým pro Brusel. S životní partnerkou Denisou Václavovou, kulturní organizátorkou a dramaturgyní festivalu 4+4 dny v pohybu, stáli 2012–2017 za instalací Galerie ProLuka ve Vršovicích. 2009–2011 je vedoucí pedagog Ateliéru sochařství na VŠ uměleckoprůmyslové. 2007 kurátor kolektivní výstavy Hrubý domácí produkt v Galerii hlavního města Prahy v Městské knihovně v Praze. Tam má 2012 i zásadní samostatnou výstavu. Druhá klíčová výstava Nervous Trees je 2017 v Rudolfinu. Vystavuje i v Museu Tinguely v Basileji (2014), Kunstal Rotterdam (2015) či Kunstalle Bratislava (2016).

Další akce pro volný čas v Praze

Přednáška / Konference | Cestování

ULOŽIT SI TUTO AKCI

Zpět

Krávy jako zdroj metanu české zemědělce příliš netrápí, řeší spíše málo hnoje URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.01.2022, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Tereza Koudelová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 01:05, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

...Sdílejte ho na sítích...
O autorovi: Tereza Koudelová
Tereza je studentkou žurnalistky na FSV UK. Přispívá do magazínu Reflex a je spoluzakladatelkou české pobočky mezinárodní organizace Sea... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Praha má strategii směřující ke snížení produkce odpadu a emisí v metropoli URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: komunalniekologie.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 01:41, RU / měsíc: 24 584, RU / den: 1 765, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Rada hl. m. Prahy odsouhlasila klíčovou strategii, která má za cíl výrazné snížení spotřeby primárních surovin, produkce odpadů a emisí skleníkových plynů v hlavním městě. Strategie cirkulární ekonomiky, tedy oběhového hospodářství, navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030.

Principy oběhového hospodářství chce metropole zavést především v oblasti stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, v oblasti zemědělství a potravin.
Schválená strategie představuje rámec pro aktivity, kterými může Praha principy oběhového hospodářství zavést do každodenního života města a podpořit jejich rozvoj. „Oběhové hospodářství představuje nový přístup, jak zacházet se surovinami, materiály a výrobky. Hlavním cílem je minimalizace odpadu, proto chceme klást velký důraz na prevenci samotného vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu," vysvětluje Petr Hlubuček, náměstek primátora hl. m. Prahy pro oblast životního prostředí a infrastruktury.
Strategie je součástí dlouhodobého plánu metropole snížit emise CO_2 a dosáhnout do roku 2050 uhlíkové neutrality hlavního města. „Víme, že až 45 procent globálních emisí CO_2 se váže na produkci a spotřebu jídla, materiálů a výrobků, které každodenně užíváme. Oběhové hospodářství tak otevírá prostor pro nové postupy a inovace. Zavedení těchto principů nám tak dává zároveň příležitost vzniku nových služeb, produktů a pracovních míst v Praze," dodává Petr Hlubuček.
Strategie se zaměřuje na 7 tematických cílů a opatření ve 4 sektorech s největším potenciálem materiálových i emisních úspor. Konkrétně cílí na sektory stavebnictví, vodu, zemědělství a potraviny a odpady. Celkem se jedná o návrhy 73 opatření a 34 konkrétních projektů.
„Mezi hlavní oblasti, v nichž jsme identifikovali největší potenciál pro možné úspory ve spotřebě primárních surovin, dalších materiálů i emisí CO_2, patří stavebnictví, stavební odpady a jejich recyklace, dále pak nakládání s vodou nebo systém odpadového hospodářství," doplňuje náměstek Hlubuček.
Nejvíce materiálu a primárních surovin spotřebovává sektor stavebnictví, který generuje více než 70 procent odpadu v metropoli. Odpovědným zadáváním, kde budou stanoveny požadavky na demoliční postupy či využití recyklovaných materiálů, tak může město podle náměstka Hlubučka množství odpadu významně snižovat.
Z hlediska odpadu v domácnostech je největší výzvou třídění biologicky rozložitelných odpadů a jejich další využití jako certifikovaný kompost nebo digestát. Ke snížení množství odpadů, zejména toho objemného z domácností, může přispět intenzivnější využívání sítě re-use služeb, tedy služeb upřednostňující principy opětovného využití věcí a výrobků, jejich oprav a následného sdílení. Jsou to kupříkladu opravárny, swapy, re-use pointy či komunitní akce typu „železné neděle".
„Nástroje, kterými můžeme podpořit realizaci opatření navržených ve strategii, jsou například veřejné zakázky. Je čistě na našem rozhodnutí, jaké produkty a služby budeme chtít v Praze poptávat. Dále jsou to motivační nástroje typu dotačních podpor, ale i cíleného vzdělávání a podpory komunikace " popisuje náměstek Hlubuček způsob, jak chce Praha stimulovat přechod k oběhovému hospodářství.
Novými tématy oběhového hospodářství, se kterými strategie pracuje, jsou zemědělství a potraviny. Příkladem projektů zde mohou být komunitní zahrady či komunitní kompostování, rozvoj městského zemědělství či předcházení vzniku potravinového odpadu města.
„Největším chystaným infrastrukturním projektem je bioplynová stanice připravovaná společností Pražské služby, která představuje koncovou technologii pro využití biologicky rozložitelného odpadu, který není vhodný ke kompostování. Vedle toho připravují Pražské služby také technologii na úpravu škváry, aby se 60 tisíc tun tohoto materiálu odváženého na skládku mohlo využít ve stavebnictví," vypočítává konkrétní projekty Petr Hlubuček.
Pilotní projekty připravují i další městské společnosti. Pražská vodohospodářská společnost, a.s. plánuje zpracování bioplynu z čistírenských kalů na bioCNG, který bude následně vtlačován do plynovodní sítě, a řešení kalové koncovky s možností energetického využití pro vytápění pražských domácností.
Strategii připravil Pražský inovační institut v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Economy a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.

Průmyslová ekologie.cz

vše z oblasti průmyslové ekologie

do koše nepatřím ...

Praha má strategii směřující ke snížení produkce odpadu a emisí v metropoli

20. 1. 2022 | zdroj: Praha.eu

zdroj: Ilustrační foto/ redakce archiv

Rada hl. m. Prahy odsouhlasila klíčovou strategii, která má za cíl výrazné snížení spotřeby primárních surovin, produkce odpadů a emisí skleníkových plynů v hlavním městě. Strategie cirkulární ekonomiky, tedy oběhového hospodářství, navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030.

Principy oběhového hospodářství chce metropole zavést především v oblasti stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, v oblasti zemědělství a potravin.

Schválená strategie představuje rámec pro aktivity, kterými může Praha principy oběhového hospodářství zavést do každodenního života města a podpořit jejich rozvoj. *„Oběhové hospodářství představuje nový přístup, jak zacházet se surovinami, materiály a výrobky. Hlavním cílem je minimalizace odpadu, proto chceme klást velký důraz na prevenci samotného vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu,“* vysvětluje Petr Hlubuček, náměstek primátora hl. m. Prahy pro oblast životního prostředí a infrastruktury.

Strategie je součástí dlouhodobého plánu metropole snížit emise CO2 a dosáhnout do roku 2050 uhlíkové neutrality hlavního města. *„Víme, že až 45 procent globálních emisí CO2se váže na produkci a spotřebu jídla, materiálů a výrobků, které každodenně užíváme. Oběhové hospodářství tak otevírá prostor pro nové postupy a inovace. Zavedení těchto principů nám tak dává zároveň příležitost vzniku nových služeb, produktů a pracovních míst v Praze,“* dodává Petr Hlubuček.

Strategie se zaměřuje na 7 tematických cílů a opatření ve 4 sektorech s největším potenciálem materiálových i emisních úspor. Konkrétně cílí na sektory stavebnictví, vodu, zemědělství a potraviny a odpady. Celkem se jedná o návrhy 73 opatření a 34 konkrétních projektů.

„Mezi hlavní oblasti, v nichž jsme identifikovali největší potenciál pro možné úspory ve spotřebě primárních surovin, dalších materiálů i emisí CO2, patří stavebnictví, stavební odpady a jejich recyklace, dále pak nakládání s vodou nebo systém odpadového hospodářství,“ doplňuje náměstek Hlubuček.

Nejvíce materiálu a primárních surovin spotřebovává sektor stavebnictví, který generuje více než 70 procent odpadu v metropoli. Odpovědným zadáváním, kde budou stanoveny požadavky na demoliční postupy či využití recyklovaných materiálů, tak může město podle náměstka Hlubučka množství odpadu významně snižovat.

INFOSERVIS

Praha má strategii směřující ke snížení produkce odpadu a emisí v metropoli

Moravskoslezský kraj rozjíždí projekty reagující na změnu klimatu

MMR: Za období 2014-2020 bylo příjemcům proplaceno 480,9 miliard Kč

Primátor Charvát: Nekoupit spalovnu v Rybitví se ukázalo jako promarněná příležitost

NEJČTENĚJŠÍ

Vlastníte nemovitost, ve které nebydlíte? A ohlásili jste to úřadu?

Plazmové zplyňování – další možný způsob zpracování odpadů

MŽP spustilo nový systém plnění ohlašovacích povinností

Povinnost publikace obecně závazných vyhlášek již od 1. 1. 2022 pod sankcí neplatnosti

Termické zpracování odpadních plastů

Spolupráce se svozovou firmou při zavádění změn v odpadovém hospodářství

Skrytý detail zálohování PET lahví

Obce a kuchyňský odpad z domácností aktuálně

Je chemická recyklace materiálovým nebo energetickým využitím odpadu?

Dotace na hospodaření se srážkovou vodou a protipovodňovou ochranu

Zpět

Když firmě šéfuje stroj. Decentralizované autonomní organizace nahrazují CEO

TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: E15, Strana: 8, Autor: Kristina Veinbender, Vytištěno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 03:21, Čtenost: 70 728, Rubrika: Zprávy, AVE: 125 197,25 Kč, Země: Česko, GRP: 0,79

A uta bez řidičů, firmy bez šéfů – i tak by se dal popsat svět budoucnosti. Do prostředí amerických firem dorazil v posledních letech trend takzvaných decentralizovaných autonomních organizací DAO. Místo výkonného ředitele v nich zastává počítačový program, který rozhoduje o tom, zda firma investuje do projektu nebo třeba odmění zaměstnance.

Pravidla a záznamy transakcí DAO jsou uloženy v blockchainu. „Jakmile jsou splněny předem stanovené podmínky, program spustí určitou akci. O změnách tedy nerozhoduje člověk na vrcholu hierarchie, ale stroj. Jakékoli změny ve stanovených podmínkách mohou provést pouze členové DAO, přičemž všechny změny je nutné veřejně odhlasovat," shrnuje podstatu fungování DAO Martin Tremčinský, doktorand Institutu sociologických studií FSV UK, kde se dlouhodobě věnuje výzkumu bitcoinu.

Do povědomí laické veřejnosti se koncepce DAO dostala díky projektu ConstitutionDAO, což je autonomní organizace založená v listopadu 2021 za účelem nákupu originálu ústavy Spojených států z roku 1787. Od sedmnácti tisíc účastníků se jí na nákup podařilo vybrat 47 milionů dolarů, přes miliardu korun.

Pravda, ConstitutionDAO aukci nevyhrála, ale upoutala pozornost světových médií k existenci autonomních organizací. V současnosti existuje kolem dvou stovek DAO, jejichž celková hodnota přesahuje deset miliard dolarů a celkový počet členů se pohybuje kolem dvou milionů.

„Jedním z důvodů, proč se DAO za posledních 21 měsíců staly tak populárními, je jejich přístup ke spolupráci a transparentnosti. Zatímco většina DAO se angažuje v kryptoa v blockchainovém byznysu, jejich důraz na decentralizaci by se mohl využít i v prostředí firem z jiných odvětví, které se chtějí zaměřit na komunitu a transparentnost," vysvětluje Pavel Matveev, šéf firmy Wirex nabízející službu kryptopeněženky.

Míra spolupráce a zapojení členů DAO do chodu organizace záleží podle Tremčinského na celkovém nastavení. „Nejčastěji DAO kopírují rozhodovací procesy, které fungují v běžných firmách bez decentralizace. Nejběžnější jsou firmy s automatizovaným akciovým systémem, kde si akcie kupujete v podobě takzvaných governance coinů. Čím více jich dotyčný má, tím více má rozhodovacích pravomocí," vysvětluje.

Členem se tak může stát prakticky kdokoli s tím, že si koupí žeton, který je pro dané DAO unikátní. Tyto žetony slouží jako doklad hlasovacího práva při rozhodování o aktivitách sdružení, které může mít různé účely – investice, distribuci dat, budování sbírky umění, cokoli, na čem se členové dohodnou. Existují i firmy, které fungují jako družstva, kde se zaměstnanci podílejí na rozhodování o celkovém směřování firmy. „Jedním z případů fungujících jako družstvo je dOrg, kde jsou rozhodovací pravomoci přidělovány na základě množství práce, kterou člověk pro firmu odvede. Jsou sami programátorskou komunitou, jež pomáhá jiným firmám implementovat DAO do podnikání," popisuje Tremčinský.

V roce 2019 se dOrg stala první DAO firmou legálně uznanou na území Spojených států. „Americký stát Vermont totiž nově umožňuje DAO fungovat jako společnosti s ručením omezeným, a dává tak případnou možnost majetkového vypořádání," dodává.

V Česku zatím působí jediná DAO nazvaná BohemianDAO. Funguje jako nadační fond, který podporuje lokální projekty v segmentu programovatelných peněz. „Jsme dobrovolné společenství vizionářů, filantropů, uživatelů a fanoušků decentralizovaných financí a dalších subjektů, kteří jsou ochotni podpořit svými penězi dobrou věc, vzdělávat lidi ve finančním systému budoucnosti," prohlašuje organizace, kde jeden hlasovací podíl člena vyjde na sedm tisíc korun. Nadace zatím udělila jeden grant, téměř sedmdesát tisíc korun získal spolek Holky v kryptu, který provozuje informační osvětu v oblasti kryptoměn.

VÍCE NA E15. CZ

Co je to DAO

• Decentralized Autonomous Organization představuje samostatně fungující organizaci reprezentovanou napsaným kódem ve formě smart kontraktů. • Kódy jsou veřejně dostupné, takže organizaci řídí transparentní počítačový program. • Změny v kontraktech mohou prostřednictvím veřejného hlasování provést pouze členové dané DAO. • Členem se investor stává zpravidla nákupem unikátních governance tokenů, které mu také dávají hlasovací právo s vahou úměrnou počtu tokenů.

Když firmě šéfuje stroj. Decentralizované autonomní organizace nahrazují CEO

Kristina Veinbender

Auta bez řidičů, firmy bez šéfů – i tak by se dal popsat svět budoucnosti. Do prostředí amerických firem dorazil v posledních letech trend takzvaných decentralizovaných autonomních organizací DAO. Místo výkonného ředitele v nich zastává počítačový program, který rozhoduje o tom, zda firma investuje do projektu nebo třeba odmění zaměstnance.

Pravidla a záznamy transakcí DAO jsou uloženy v blockchainu. „Jakmile jsou splněny předem stanovené podmínky, program spustí určitou akci. O změnách tedy nerozhoduje člověk na vrcholu hierarchie, ale stroj. Jakékoli změny ve stanovených podmínkách mohou provést pouze členové DAO, přičemž všechny změny je nutné veřejně odhlasovat," shrnuje podstatu fungování DAO Martin Tremčinský, doktorand Institutu sociologických studií FSV UK, kde se dlouhodobě věnuje výzkumu bitcoinu.

Do povědomí laické veřejnosti se koncepce DAO dostala díky projektu ConstitutionDAO, což je autonomní organizace založená v listopadu 2021 za účelem nákupu originálu ústavy Spojených států z roku 1787. Od sedmnácti tisíc účastníků se jí na nákup podařilo vybrat 47 milionů dolarů, přes miliardu korun.

Pravda, ConstitutionDAO aukci nevyhrála, ale upoutala pozornost světových médií k existenci autonomních organizací. V současnosti existuje kolem dvou stovek DAO, jejichž celková hodnota přesahuje deset miliard dolarů a celkový počet členů se pohybuje kolem dvou milionů.

„Jedním z důvodů, proč se DAO za posledních 21 měsíců staly tak populárními, je jejich přístup ke spolupráci a transparentnosti. Zatímco většina DAO se angažuje v krypto- a v blockchainovém byznysu, jejich důraz na decentralizaci by se mohl využít i v prostředí firem z jiných odvětví, které se chtějí zaměřit na komunitu a transparentnost," vysvětluje Pavel Matveev, šéf firmy Wirex nabízející službu kryptopeněženky.

Míra spolupráce a zapojení členů DAO do chodu organizace záleží podle Tremčinského na celkovém nastavení. „Nejčastěji DAO kopírují rozhodovací procesy, které fungují v běžných firmách bez decentralizace. Nejběžnější jsou firmy s automatizovaným akciovým systémem, kde si akcie kupujete v podobě takzvaných governance coinů. Čím více jich dotyčný má, tím více má rozhodovacích pravomocí," vysvětluje.

Co je to DAO

- Decentralized Autonomous Organization představuje samostatně fungující organizaci reprezentovanou napsaným kódem ve formě smart kontraktů.
- Kódy jsou veřejně dostupné, takže organizaci řídí transparentní počítačový program.
- Změny v kontraktech mohou prostřednictvím veřejného hlasování provést pouze členové dané DAO.
- Členem se investor stává zpravidla nákupem unikátních governance tokenů, které mu také dávají hlasovací právo s vahou úměrnou počtu tokenů.

Členem se tak může stát prakticky kdokoli s tím, že si koupí žeton, který je pro dané DAO unikátní. Tyto žetony slouží jako doklad hlasovacího práva při rozhodování o aktivitách sdružení, které může mít různé účely – investice, distribuci dat, budování sbírky umění, cokoli, na čem se členové dohodnou.

Existují i firmy, které fungují jako družstva, kde se zaměstnanci podílejí na rozhodování o celkovém směřování firmy. „Jedním z případů fungujících jako družstvo je dOrg, kde jsou rozhodovací pravomoci přidělovány na základě množství práce, kterou člověk pro firmu odvede. Jsou sami programátorskou komunitou, jež pomáhá jiným firmám implementovat DAO do podnikání," popisuje Tremčinský.

V roce 2019 se dOrg stala první DAO firmou legálně uznanou na území Spojených států. „Americký stát Vermont totiž nově umožňuje DAO fungovat jako společnosti s ručením omezeným, a dává tak případnou možnost majetkového vypořádání," dodává.

V Česku zatím působí jediná DAO nazvaná BohemianDAO. Funguje jako nadační fond, který podporuje lokální projekty v segmentu programovatelných peněz. „Jsme dobrovolné společenství vizionářů, filantropů, uživatelů a fanoušků decentralizovaných financí a dalších subjektů, kteří jsou ochotni podpořit svými penězi dobrou věc, vzdělávat lidi ve finančním systému budoucnosti," prohlašuje organizace, kde jeden hlasovací podíl člena vyjde na sedm tisíc korun. Nadace zatím udělila jeden grant, téměř sedmdesát tisíc korun získal spolek Holky v kryptu, který provozuje informační osvětu v oblasti kryptoměn.

VÍCE NA E15.CZ

Zpět

Karel Diviš: Chci lidi sbližovat a ukázat jim, že mají být na co hrdí URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: podripsky.denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 08:46, RU / měsíc: 51 478, RU / den: 6 960, Rubrika: Zprávy z Česka, AVE: 5 990,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08, Návštěvy za měsíc: 12 600 000

Rok Pražského hradu dnes odstartuje oficiálním zahájením kampaně Karel Diviš (45), podnikatel v IT a bývalý sportovní komentátor České televize. Nikdy nepůsobil v politice, ale je přesvědčen, že to není handicap, ba právě naopak. Má kolem sebe zdatné profesionály, mimo jiné bývalého mluvčího prezidenta Václava Klause a VŠ pedagoga Tomáše Klvaňu.

"Uchazeči o prezidentské křeslo se hromadí. Víte, kolik jich je?Myslím, že aktuálně mezi dvaceti a třiceti.
Přesně tak. Proč chcete jejich řady rozmnožit?Jako občan Karel Diviš bych chtěl být hrdý na Českou republiku a prezidentský úřad. Přál bych si přímo zvolenou osobnost, která bude dobře reprezentovat všechny lidi, ať už ji volili, či nikoliv. Představoval bych si civilního prezidenta, jenž bude vidět věci v souvislostech a sbližovat lidi.
Měl by sídlit na Pražském hradě?Hrad je dobré reprezentativní sídlo, ale bylo by správné ho co nejvíce otevřít veřejnosti.

Slyšel jste od svých spolupracovníků či kolegů, že je to předem ztracená mise?Mnohokrát. Nevidím ale nikoho, kdo by výše popsaná kritéria splňoval. A protože mám rád výzvy a nechci jen kritizovat, rozhodl jsem se jít do toho sám. Za určitých okolností to Mission Impossible být nemusí.
Za jakých?Pokud během kontaktní kampaně najdu podporu u lidí napříč republikou. Dnes začínám sbírat podpisy a brzy se ukáže, jestli má moje vize šanci na úspěch.
Může uspět člověk, jemuž je 45 let a nemá žádné politické zkušenosti?Je pravda, že jsem nikdy nebyl v politice na žádné úrovni, ale podle mě to může být obrovská výhoda. Prezident by měl být nezávislý, a proto je ideální, když nemá žádné stranické vazby, natož propojení na lobbistické skupiny. Prezidentský úřad nemá být za zásluhy. Měl by ho zastávat člověk, který je na vrcholu sil a bude tvrdě pracovat pro stát a jeho občany. V tomto směru mám co nabídnout, neboť dvaadvacet let pracuji ve své softwarové firmě. Myslím si, že úkolem prezidenta je být blízko lidem, mluvit s nimi a ukazovat jim, kolik je u nás skvělých vědců, lékařů, učitelů, sportovců či umělců a že máme být na co hrdí.
Hlava státu je důležitým prvkem ústavního pořádku, jmenuje premiéra a vládu, soudce, profesory, členy bankovní rady a guvernéra ČNB. Na to se bez jakékoli politické průpravy cítíte?Ano, cítím. Za důležité považuji přistupovat k této vrcholné funkci s dlouhodobou vizí, která jde za horizont funkčního období. Nejdůležitější je zakopat příkopy, sbližovat lidi navzájem, zasazovat se, aby občané a všechny regiony prosperovali. Není důvod, aby Česká republika nefungovala podobně jako Rakousko, které staví na podpoře lokální ekonomiky. Druhým cílem je vzdělanostní ekonomika, na niž vsadily země jako Finsko nebo Japonsko. Musíme vrátit prestiž učitelskému povolání a posílit školství tak, aby děti měly šanci uspět v celosvětové konkurenci. Měly by vyjíždět na zkušenou do ciziny, ale poté se vracet domů a rozvíjet svoje regiony. Pak bude mít Česká republika jako moderní a přátelská země šanci vrátit se do světové špičky.
To stačí?Ještě má třetí vizi, která vychází z faktu, že prezident je vrchní velitel ozbrojených sil. Jsem rád, že ČR je součástí NATO, ale jako stát, který byl ve 20. století dvakrát okupovaný, by se měl primárně umět postarat sám o sebe, být připravený na krizové scénáře. Musíme mít strategický plán týkající se obranyschopnosti. Jeho součástí by mohlo být založení konsorcia firem zaměřených na kybernetickou bezpečnost, protiraketovou obranu, autonomní dronové systémy. Tyto věci bychom měli umět nabídnout jak spojencům v NATO, tak našemu průmyslu, pracovně tomu říkám projekt e-armáda.

Lidé vás znají hlavně jako sportovního komentátora, ale netiší, co si myslíte o věcech, které je trápí. Jste například po povinné očkování proti covidu?'Podpořil bych ho pro vydefinované profesní skupiny, nikoliv plošně.
Jaké jsou vaše politické preference?Jistě nečekáte, že vám prozradím, koho jsem volil, ale mohu říct, že nejsem příznivcem jakýchkoli extremistických stran typu komunismu nebo fašismu, ať už se jmenují jakkoli.
V době vrcholící prezidentské kampaně bude Česko předsedat Evropské radě. Kudy by v budoucnu měla Evropská unie kráčet?Jednoznačně podporuji naše členství v Evropské unii. Její opuštění by pro nás bylo katastrofa. Na druhou stranu mi jako člověku, který celý život sportoval a ctil myšlenku fair play, vadí, že evropské dotace jsou přerozdělovány nespravedlivě, protože nejvíc peněz dostávají největší miliardářské firmy. Tak to podle mě být nemá a mělo by se to řešit.
KDO JE PhDr. KAREL DIVIŠNarodil se 24. března 1976 v České Lípě.Vystudoval matematiku a management na Matematicko-fyzikální fakultě UK a ekonomii na Fakultě sociálních věd UK.V roce 2001 založil IT firmu IDC-softwarehouse, kterou dodnes řídí. K produktům firmy se řadí třeba letenkový portál letuska.cz, jenž uspěl v mnoha zemích světa.Jako externí redaktor a moderator 20 let působil v Redakci sportu ČT, spolupracuje s Výborem dobré vůle-Nadací Olgy Havlové a hraje charitativní fotbalové zápasy v týmu osobností Real Top Praha.

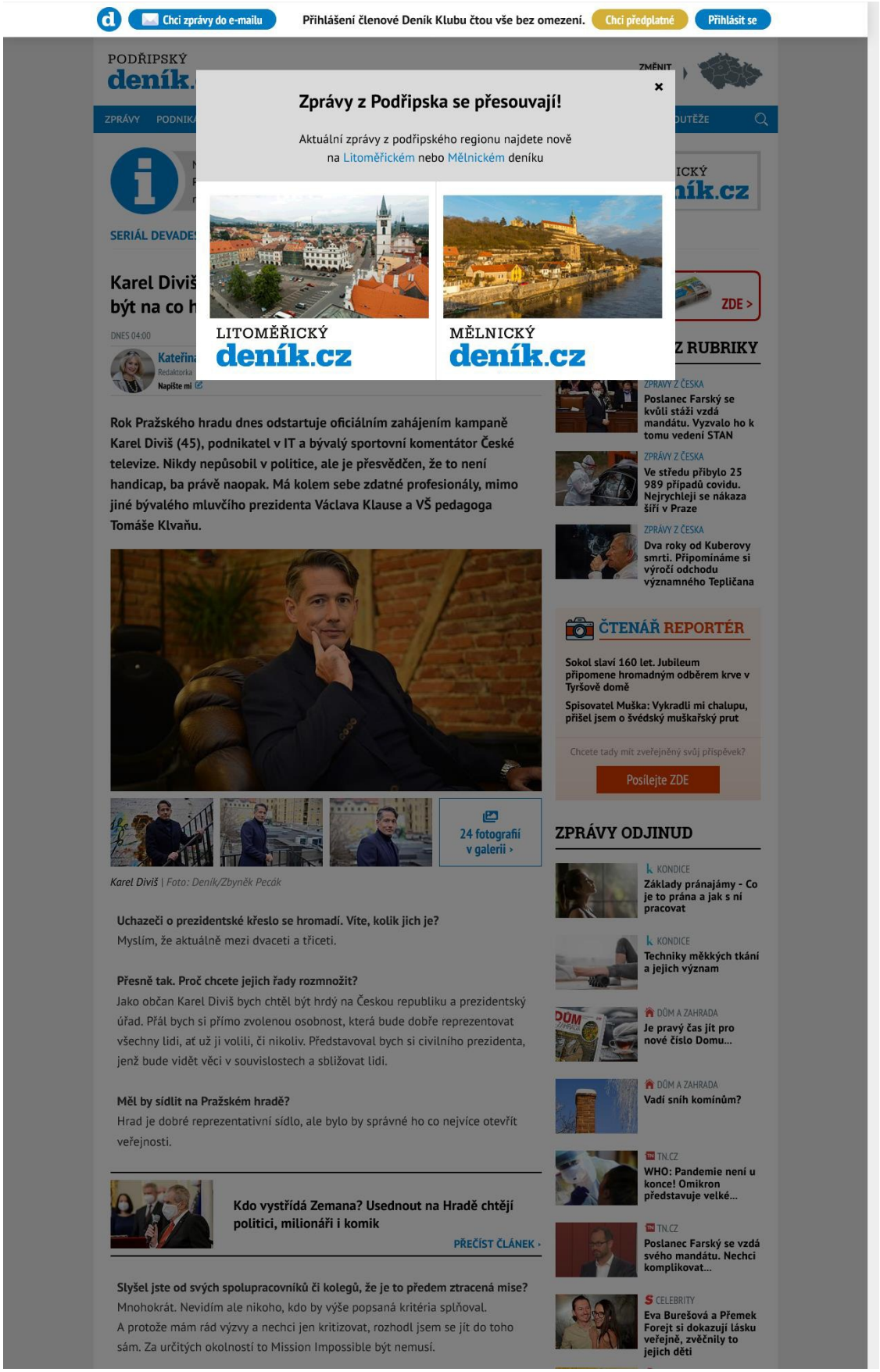

Zpět

Rozhovor s Jiřím Pondělíčkem

RÁDIO, Datum: 20.01.2022, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 10:26, Pořad: 8:30 Jak to vidí, Země: Česko

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Příjemný den přeje Zita Senková. Pozvání přijal Jiří Pondělíček z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den. Tak doufám, že se slyšíme. Chceme probrat rok Joea Bidena ve funkci. Nový americký čtvrťák. No a myslím, že dojde i na fotbal a play off. Přeji nerušený poslech. Naším hostem je Jiří Pondělíček. Doufám, že se slyšíme. Ještě jednou vám přeji dobrý den.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Dobré ráno.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Pane Pondělíčku, jaká je nálada ve společnosti? Uplynul rok od inaugurace Joea Bidena ve funkci 46. prezidenta Spojených států. Ta očekávání byla značná. Jak vidíte vy ten Bidenův první rok v Bílém domě?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já myslím, že musí určitě pře, převažovat zklamání. Že většina těch očekávání, která o kterých vy jste mluvila, tak naplněna nebyla. Ať už ze strany těch jeho vlastně demokratických progresivních voličů, kteří určitě očekávali daleko více. Určitě očekávali schválení alespoň něčeho z té jeho poměrně ambiciózní agendy, kterou nazval /nesrozumitelné/. Nepodařilo se, vlastně jediný nějaký významný legislativní úspěch, je ten kompromisní balíček investic do infrastruktury, který vlastně zdaleka nedosahuje té úrovně nebo neobsahuje ty priority, které tam progresivní křídlo demokratů chtělo mít. Takže určitě zklamání z jejich strany. Určitě zklamání asi většiny Američanů, kteří věřili asi společně s velkou částí lidí i u nás, že očkování přinese konec pandemie koronaviru. A že rok 2021 už bude, už bude normálnější. V Americe se podařilo poměrně rychle dosáhnout těch ambiciózních očkovacích cílů. Ale přesto vlastně teď s Deltou anebo před nedávno s Deltou a teď s Omikronem opět pozorujeme nárůst a velké zatížení nemocnic. Takže to je určitě také zklamání. Byť je samozřejmě otázka, do jaké míry za to lze vinit přímo osobně Joe Bidena. Ale ten převažující pocit z toho prvního roku určitě, určitě bude zklamání.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Je pravdou, pane Pondělíčku, že mnoho republikánských voličů Bidena ani po roce v úřadu jaksi neuznává?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Je to tak. Je to tak, že drtivá většina republikánů pořád věří tomu, co šíří bývalý prezident Donald Trump, tedy že ty volby byly podvodné, byť pro to neexistuje vlastně jediný důkaz. Existují samozřejmě důkazy nějakých jednotlivých případů, kdy se někdo pokoušel volit dvakrát a tak dále. Co jsem sledoval, tak jsou poměrně rovnoměrně rozdělené. Najdeme tam i republikány, kteří se snažili volit dvakrát pro Donalda Trumpa. Ale rozhodně to nejsou případy nebo takového rozsahu, aby to nějakým způsobem mohlo ovlivnit výsledek. Ale v tom je samozřejmě Bidenova pozice daleko složitější, že vlastně on se u značné části elektorátu musí neustále ucházet vlastně o tu legitimitu, kterou jeho předchůdci měli, dá se říct zaručenou tím svým nástupem do funkce.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Proč se mu vlastně nepodařilo dosud naplnit, byť je to teda první rok jeho mandátu, ale přesto na čem to podle vás vlastně vázne nebo ztroskotalo?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
My jsme se tady o tom koneckonců v tomhle pořadu bavili při jeho nástupu, že to bude mít těžké v senátu, kde je vlastně vyrovnaný počet republikánů a demokratů. Tím rozhodujícím hlasem je viceprezidentka Kamala Harrisová. A on na svojí stranu musí získat všechny demokraty, což se mu ne vždycky podařilo. Nepodařilo se mu to v těch klíčových věcech. Jako, jako byl právě ten, ten balíček, který on nazval infrastrukturní. Ale byly tam i věci jako třeba rodičovská dovolená, péče o předškolní děti a tak dále a tak dále. A ten mu prostě ostatní nebo někteří demokratičtí senátoři, především tedy jmenovitě Joe Manchin ze západní Virginie odmítl schválit. Což se možná trošku dalo čekat vzhledem k tomu, že Joe Manchin zastupuje stát, který je prostě silně republikánský. A on byť je příslušníkem demokratické strany, tak logicky musí zohledňovat nálady voličů ve svém státě.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Aktuální vydání německého listu Frankfurter Allgemeine Zeitung svůj komentář právě k tomu roku Joea Bidena nadepsal titulkem, nestačí být jenom, nestačí být jenom Trumpem, teda nebýt Trumpem. Omlouvám se, jak sám Joe Biden vlastně hodnotí ten svůj první rok?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já si myslím, že on to zklamání vyjádřil taky. Alespoň co se týče těch tedy priorit domácí politiky, že tady se nepodařilo schválit to, co chtěl. Nepodařila se schválit ta ambiciózní agenda. Ale ono to je otázka, co vlastně voliči od nich chtějí. Docela zajímavé se k tomu vyjádřil Mitt Romney, republikánský senátor, který ale byl velice kritický k bývalému prezidentovi Donaldu Trumpovi. A ten to naopak okomentoval slovy, že možná Joe Biden naopak nepochopil, že určitá a docela podstatná část voličů ho volila nikoliv proto, aby nějak radikálně transformoval Ameriku. Ale prostě proto, že chtěli návrat do normálu. Že chtěli v Bílém domě někoho v uvozovkách dospělého.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
A vrátila se teda normalita v tomto smyslu?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
V tomto smyslu určitě. Joe Biden, Joe Biden rozhodně není tak excentrický. A v mnoha ohledech radikální jako, jako byl Donald Trump. Takže v tomhle ohledu samozřejmě ano. Ale těch věcí, které tady to pozitivum v očích mnoha Američanů převažují, je prostě příliš mnoho na to, aby, aby to Joe Bidenovi stačilo pro udržení popularity.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Bude pro Joe Bidena po Afghánistánu dalším prubířským kamenem Rusko? On vlastně před několika hodinami řekl, že se domnívá, že se Rusko chystá k nějaké akci na Ukrajině. Zároveň si však nemyslí, že by už Putin učinil nějaké konečné rozhodnutí. Napsala to agentura AP. A podle Bidena jeho odhad je, že zasáhne Putin. Jak vy vnímáte právě tu americkou

politiku nebo postoje té administrativy ve vztahu k Rusku? Biden ještě dodal, že invaze na Ukrajinu by pro Rusko znamenala katastrofu. Vyvolala by masivní reakce a Moskva by za ní draze zaplatila.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já si myslím, že tam není nějaká, nějaká dramatická změna oproti tomu, jak k tomu přistupovala předchozí administrativa Donalda Trumpa. Koneckonců i administrativa Baracka Obamy. Tam mezi Obamou a Trumpem byl největší rozdíl v tom, že Donald Trump schválil tedy dodávky zbraní, zbraňových systémů Ukrajině, především těch protitankových, raketových systémů /nesrozumitelné/. Jinak ale ta podpora, ta podpora Ukrajině už od vlastně okupace Krymu je v Americe velice silná. Nedá se říct, že by tam to bylo nějakým předmětem politických sporů, že by Trump jednal radikálně jinak než Obama. A Biden potom zase radikálněji než, než Trump. Jestli to bude prubířským kamenem, tak samozřejmě ho podle toho ho voliči budou hodnotit. Ta otázka, jak se ta situace vyvine, je velice komplikovaná. Myslím, že jediný, kdo to v tuhle tu chvíli skutečně může vědět, je Vladimir Putin který, na jehož rozhodnutí bych řekl, že další vývoj stojí, stojí především.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Jak si, pane Pondělíčku, vůbec vede Bidenova administrativa? Možná v České republice nejčastěji slyšíme jméno Anthony Blinken, šéf americké diplomacie.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Anthony Blinken je poměrně výraznou postavou v Bidenovy administrativy. Je to logické, alespoň tedy pro, pro zbytek světa. Je to logické jako ministr nebo pozici ministra zahraničí. On je velice aktivní, podnikl několik cest do Asie, do těch spojeneckých zemí, ať už to bylo Japonsko a další. Je velice aktivní ve vztahu k Evropě. Já si myslím, že zahraniční politice Joe Biden skutečně Ameriku, dá se říct, rozhýbal. Dá se říct nebo, nebo je Amerika v tomhle směru aktivnější. Aktivněji se snaží budovat nějaké spojenecké vazby. Nenarušuje je tolik nějakými neúplně váženými vyjádřeními typu třeba zvažovaných cel na automobily z Německa a tak dále, jako to dělal Donald Trump. A Anthony Blinken je, skutečně v mnoha ohledech bych řekl tou tváří, kterou lidé po světě vnímají. Aspoň ti, co se o to zajímají. Takže bych řekl, že skutečně možná z toho světového pohledu nejvýraznější člen Bidenovi administrativy.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Bude za Joe Bidena uzavřena věznice Guantanamo? Prezident avizoval, že k tomu dojde ještě před koncem jeho volebního období. Takže samozřejmě z tohoto pohledu má Joe Biden čas. Nicméně za první rok jeho úřadování byl propuštěný jen jeden vězeň.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
To je velká otázka. On není první, kdo to sliboval. Sliboval to už Barack Obama, že Guantanamo zavře, zavře. Ale zatím se to nepodařilo. Je také otázka, co tedy se s těmi vězni stane. Jestli, jestli budou tedy propuštěni, nebo jestli bude snaha je přesunout do nějakého jiného zařízení. Třeba na území třetího státu, kde by tedy nemuseli být z ničeho obvinění nebo usvědčení. Já si myslím, že to je v tuhle tu chvíli skutečně neodhadnutelné. Přestože to všichni prezidenti slibovali. Zdá se to být jednoduchým krokem, prostě se rozhodnout a tu věznici zavřít. Tak zřejmě panují závažné obavy, že ti lidé, kteří tam jsou drženi, tak jsou skutečně nebezpeční a jejich propuštění by nebylo záhodno. A tudíž zavřít tu věznici bez nějaké adekvátní náhrady, není asi úplně přijatelným řešením.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Konstatuje Jiří Pondělíček z Katedry severoamerických studií fakulty sociálních věd. Nejvyšší soud včera povolil vydání záznamu Bílého domu zvláštnímu výboru Sněmovny reprezentantů k útoku na Kapitol z loňského 6. ledna. Zamítl tak žádost bývalého republikánského prezidenta Donalda Trumpa, který tomu chtěl zabránit. Pane Pondělíčku, co ukázalo to dosavadní vyšetřování? Stále není u konce, co se vlastně tehdy a proč stalo, jak to interpretovat po tom roce?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já se domnívám, že to vyšetřování čím dál tím více ukazuje, že to opravdu nebyla nějaké náhodné vzplanutí vášní. Teď ponechme stranou, kdo, kdo konkrétně se toho účastnil. Tam si myslím, že to vyšetřování ještě nepokročilo dost daleko, abychom mohli nějaké, někoho konkrétně z něčeho obvinit. Ale, ale když si dáme dohromady, když si dáme dohromady Trumpovu snahu, tlačit třeba na, třeba na volební činovníky v Georgi. Kde těsně prohrál s Joe Bidenem. Dohromady s jeho snahou zabránit certifikaci výsledků tady z těch těsný států tak, aby se tedy to vrátilo. To rozhodnutí vrátilo do jednotlivých států a do jejich volebních komisí, na které on tlačil, aby, aby vyhlásili za vítěze jeho. Tak skutečně můžeme říct, že nejenom to, ty násilnosti, ale vlastně celá ta, celá ta událost, celá ta certifikace volebních výsledků v kongresu, která obvykle bývá, opravdu jenom bývá jenom formální, až možná ceremoniální funkci. Takže skutečně ji Donald Trump zamýšlel jako, jako snahu. Nebo byla to z jeho, z jeho strany cílená snaha, zabránit tomu, aby ty volební výsledky, které se neúspěšně několikrát pokusil napadnout u různých soudů, tak aby, aby se mu je podařilo zvrátit touhle tou nedemokratickou cestou.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Státní zástupkyně New Yorku oznámila, že má dostatek důkazů o machinacích s hodnotou realit, které podle ní Donald Trump a jeho firma nepravdivě nadsazovali nebo snižovali. Pokud by se to, pane Pondělíčku, prokázalo, mohlo by to nějak ovlivnit třeba další plány, politické plány na comeback Donalda Trumpa?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Vliv by to samozřejmě mělo. Byť je potřeba si uvědomit, že ta základna prezidentových věrných fanoušků, tak ta by mu asi pravděpodobně zůstala. To vypadá, že jsou lidé, kteří skutečně.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Neotřesitelná.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Ano, ano, jak on sám vlastně řekl už, už v kampani jako kandidát, že by mohl někoho za bílého dne na páté Avenue zastřelit a stejně by mu, stejně by mu, stejně by nepřišel o jediného tedy příznivce. Tak asi ne o jediného, ale, ale o některé příznivce by zjevně nepřišel, i kdyby cokoliv. Oni jsou přesvědčeni, že vlastně všechny tady ty věci jsou jenom spiknutím toho takzvaného

deep state proti Donaldu Trumpovi. Takže těmi asi nehne nic. Ale mnoha těmi nerozhodnými voliči nebo i třeba umírněnějšími republikány to pohnout může. A je potřeba si uvědomit, že by Donald Trump samozřejmě pokud by se pokusil o tu nominaci republikánskou pro volby do roku 2024 ucházet, tak bude, bude silným favoritem. Ale rozhodně to není tak, že by ve straně se neobjevili žádní vyzyvatelé. Mluví se například o Ronu DeSantisovi, současném guvernéru Floridy. A ten také rozhodně není bez šance. Takže samozřejmě jakékoliv, jakékoliv takovéhle skandály by mohly tu jeho pozici, která byť je silná, tak není neotřesitelná ve straně. Tak by jí mohli ještě nějak dále narušit.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Uslyšíme ještě o něm tipujete, o Donaldu Trumpovi?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já předpokládám, že ano. Pokud nedopadnou /nesrozumitelné/ teďka na podzim katastrofálně pro republikány, což by byl opravdu zázrak a šok. To se nestává, aby ta takzvaně opoziční strana /nesrozumitelné/ prohrávala. Tak si myslím, že to v roce 2024 bude chtít zkusit.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Pojďme na chvíli k české politice. Protože tady se o rozruch postaralo Fulbrightovo stipendium. Jak už mezi zpráv, poslanec Jan Farský kvůli stáži ve Spojených státech se vzdá mandátu. Večer ho k tomu vyzvalo i hnutí Starostové a nezávislí, jehož je členem. Pan Farský čelil kritice koaličních partnerů i opozice. Vlastně za to půlroční stipendium, které chtěl absolvovat současně s výkonem své Poslanecké funkce. Pane Pondělíčku, jenom prozaicky vlastně to Fulbrightovo stipendium patří mezi velmi prestižní proč? Co je na něm tak výjimečné?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Je to dáno tím, že se o něj uchází opravdu hodně lidí a vybírá se relativně málo. Zároveň často ty instituce, které ty partnerské instituce hostitelské v Americe, tak jsou, tak jsou z těch prestižních nebo těch prestižnějších univerzit. A je to, je to prostě, když to řeknu lidově, tak je to prostě dobrá, dobrá kolonka do životopisu. Když si napíšete, že jste dostali grand od Fulbrightovo komise, tak to prostě už něco znamená. Znamená to, že ten projekt byl kvalitní. Že ho člověk nějakým způsobem byl schopen promyslet a prodat té komisi. Takže to samozřejmě o něčem svědčí. Ale těch, těch grantů, které člověk může získat, je tam opravdu mnoho. Tam jsou granty pro studenty, kteří mají, které mají třeba jim umožnit návštěvu různých, já nevím archivů nebo univerzit, dělat výzkum v Americe. A potom díky tomu dosáhnout na titul, ať už magisterský nebo Ph.D. Jsou tam, jsou tam stipendia pro vědce, výzkumníky i pro profesionály. Takže těch stipendií je opravdu hodně. A myslím, že to hlavní zastřešující ta, ta prestiž je daná jménem té samotné komise a potom samozřejmě významem těch partnerských institucí.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Vysvětluje Jiří Pondělíček z Univerzity Karlovy. Na nové minci v nominální hodnotě 25 centů je podobizna básnířky /nesrozumitelné/. Stala se první Afroameričanka, která se na takzvaných čtvrťácích objevila. Ministryně financí Janet Yellenová, která je mimochodem první ženou v tomto úřadě v historii Spojených států, to okomentovala slovy, že pokaždé když, cituji, měníme podobu měny, máme šanci sdělit něco o naší zemi, čeho si ceníme a jak jsme jako společnost pokročili. Pane Pondělíčku, jak vnímáte hold této známé spisovatelce, básnířce, která mimochodem napsala báseň pro prezidentskou inauguraci, kterou na ceremoniálu i přečetla a bylo to v roce 1993, při uvedení demokrata Billa Clintona do úřadu.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já to vnímám rozhodně pozitivně. Koneckonců ta změna inaugurace v roce 93 tak /nesrozumitelné/ byla i tehdy první vlastně afroamerickou ženou, která přednesla báseň při inauguraci prezidenta. Na to možná Joe Biden chtěl v loňském roce navázat, když si vybral Amandy Gorman. Já si, si myslím, že tady v tom lze souhlasit s Jannet Yellenovou, že, že prostě to tady ty věci, nebo jaké osobnosti.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Osobnosti.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Jaké, jaké fenomény nějakým způsobem si vybíráme k připomínání, tak svědčí o tom, kým bysme jako společnost nebo teď tedy mluvím o Americe, ale tak samozřejmě platí to všeobecně. Kým bysme jako společnost chtěli být o co, o co nějakým způsobem usilujeme. A já se domnívám, že, že ten kulturní význam /nesrozumitelné/ jako autorky. Ale i její význam jako politické aktivistky, je opravdu takový, že si, že si nějakou takovouhle připomínku bezesporu zaslouží.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Na amerických mincích se mají objevit ještě další ženy. Tak uvidíme, koho si Američané cení a takto ocení. Pojďme ještě k jednomu tématu. Protože začalo Play off NFL, nejslavnější ligy v americkém fotbalu. Zúčastní se jej 14 nejlepších týmů v základní části. No a za měsíc, pokud se nepletu ani ne tuším 13. února, by se měl uskutečnit super bowl. To je ale, řekla bych, pane Pondělíčku, v Americe ještě něco víc než jenom fotbal, než sport.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Je to tak. Americký fotbal, byť není, nejde vlastně globálně populární sport. Třeba na rozdíl od toho našeho fotbalu. Tak v Americe je prostě naprostým fenoménem. Dá se říct, že v mnoha ohledech, když probíhá super bowl, tak v těch městech, ze kterých, minimálně v těch městech, ze kterých jsou ty týmy a v tom pořadatelské městě, kde se zápas odehrává. Tak, tak se do určité míry zastaví život. Mnozí lidé, kteří třeba ani normálně ten americký fotbal tolik nesledují, tak najednou, najednou to chtějí vidět. Slavní, slavné jsou ty poločasové výstupy. Ten kulturní doprovodný program. Vždycky se o něm dlouze, dlouze potom mluví. Takže ten fenomén bych řekl přesahuje, přesahuje hranice sportu. A je to opravdu, je to opravdu velký spektákl. Který shodou okolností myslím připoutává, byť americký fotbal jako takový. Říkám, jak jsem řekl, není úplně globálně populární. Tak ten samotný super bowl diváky zajímá bych řekl čím dál tím víc. Koneckonců i v Praze přibývá míst, kde člověk může, přestože to je v noci. Může jít co super bowl sledovat. A pokud vím, tak už tam zdaleka nechodí jenom ti takzvaní expati. To znamená američané, kteří třeba tady v Praze žijí a chtějí zažít atmosféru jako doma, ale čím dál tím více to zajímá třeba i Čechy, byť třeba tu normální sezónu nebo normálně ten sport úplně nesledují.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Je to nejpopulárnější sport?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já mám pocit, že ve Spojených státech je nejpopulárnější baseball, ale americký fotbal určitě je z těch tří nejpopulárnějších.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Také basketbal.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Určitě.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Hokej samozřejmě.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Hokej v Americe tuším je až pátý. Není úplně z těch nejpopulárnějších.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Možná my to tady sledujeme vzhledem k mnoha našim hráčům, kteří hrají v NHL.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Je to tak a on je určitě, určitě nejpopulárnější v Kanadě tam, tam bezesporu. A ono, ono potom také ve Spojených státech bych řekl bude záležet na tom, kde, kde konkrétně určitě, určitě na severu Spojených států, kde se hokej tradičně vždycky hrál. Státy jako Minnesota Wisconsin u hranic s Kanadou, tak tam bude určitě hokej populárnější než, než někde v Tennessee.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Změnila se vůbec, pane Pondělíčku, podle vás Amerika, Američané? Vím, že je to těžké takto možná generalizovat. Ale za ten rok co nastoupil do úřadu Joe Biden a jeho administrativa?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já se domnívám, že ne. Nebo rozhodně ne nijak dramaticky. To by za rok asi nešlo ani, ani úplně očekávat. Bohužel se zdá, že ta země je pořád v mnoha ohledech docela hluboce rozdělená. Že pořád bude problém se na mnoha věcech domluvit. Pozitivním signálem byl právě ten kompromisní infrastrukturní balíček, který byl prohlasován, tedy jak díky demokratům, tak díky republikánům. A řekl bych, že to je pro tento typ legislativy v posledních letech je docela nevídaná věc. Ale, ale přesto bych řekl, že přetrvává to rozdělení. Protože Donald Trump hned okamžitě napadl vlastně všechny republikány, kteří pro to hlasovali. A zatím se nezdá, byť to mnohé průzkumy tvrdily, že že Američané si přejí, tedy se sjednotit, nebo že přejí si nějakou tedy nadstranickost od svých politiků. Tak zatím se nezdá, že by jí úplně příliš odměňovali svojí přízní, anebo potom hlasy volebních uren.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
A jak vidíte šance, jaký má prezident Biden potenciál vlastně tyto hluboké příkopy, řekněme, nějak začít alespoň zasypávat?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já se domnívám, že musí nejdřív tedy opravdu dojít k tomu, aby odezněla nebo skončila ta pandemie koronaviru, která samozřejmě krom toho, že působí tedy tragické ztráty na životech a hmatatelné ekonomické škody, nebo má dopady na, na fungování ekonomiky Spojených států amerických. Tak se stala politickou otázkou. Je silně polarizující. Ať už přístupu k rouškám, respirátorům, různým omezením nebo i k vakcínám. Takže myslím si, že dokud tady bude takhle silný polarizující prvek, tak to půjde, tak to bude těžko nějakým způsobem ty příkopy zahladit. Tady potom ta práce bude samozřejmě těžká. Ale základem je, aby se vlastně ta politická, ekonomická a sociální situace v Americe nějak normalizovala.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Konstatuje amerikanista Jiří Pondělíček z Katedry severoamerických studií při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Děkuji za váš čas, za vaše názory i vysvětlení a přeji vše dobré, na slyšenou.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Děkuju za pozvání, na shledanou.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Nenechte si ujít, milí posluchači, další vysílání Českého rozhlasu Dvojka. Příjemný poslech přeje Zita Senková.

Zdražování, zločinnost a pandemie táhnou Bidenovu popularitu po roce hluboko dolů URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 20.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: Dominika Glaserová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.01.2022 11:20, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Demokratický kandidát Joe Biden složil 20. ledna 2021 slavnostní přísahu, a stal se tak 46. prezidentem Spojených států. Jeho nástup do úřadu provázel rozruch kolem exprezidenta Donalda Trumpa. Zatímco na domácím poli patří mezi jeho výrazné kroky v prvním roce z pozice šéfa Bílého domu prosazování investičních balíčků, světovou scénu výrazně ovlivnilo stažení amerických vojáků z Afghánistánu. Bidenova popularita strmě klesla, shodují se odborník na USA z New York University v Praze Tomáš Klvaňa a politolog a historik z Katedry severoamerických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK) Francis Raška.

Biden složil 20. ledna 2021 přísahu do rukou předsedy amerického nejvyššího soudu Johna Robertse před sídlem Kongresu ve Washingtonu, a stal se tak prezidentem USA. Ve svém inauguračním projevu kladl důraz na jednotu Spojených států. Upozornil, že Amerika se nachází v těžké době pandemie, čelí ale i rasismu a vnitřnímu terorismu. „Naše dějiny byly neustálým bojem mezi americkým ideálem, že jsme všichni stvořeni být sobě rovnými, a drsnou, ošklivou realitou rasismu, nativismu, strachu, démonizace, které nás dlouho rozdělovaly," uvedl.

Hovořil zároveň o naději. „Toto je den Ameriky, den demokracie, den naděje. Celou svou duší chci Ameriku znovu dát dohromady, sjednotit ji," sliboval Biden, který rovněž prohlásil, že chce být prezidentem všech Američanů a bojovat i za ty, kteří jej nevolili.

Osobně se s Bidenem v den inaugurace nesetkal končící republikánský prezident Donald Trump, který po neúspěšných volbách po čtyřech letech ve funkci za doprovodu manželky Melanie opustil Bílý dům. Nové hlavě Spojených států zanechal pouze dopis a odletěl z metropole.

Přiznání porážky

Trump informoval o svém záměru ucházet se znovu o post šéfa Bílého domu už v den své vlastní inaugurace v lednu 2017. Takto brzké oznámení bylo s ohledem na dosavadní praxi považováno za nestandardní. Amerického miliardáře jako kandidáta následně potvrdili na sjezdu republikáni. Spolu s ním šel do voleb tehdejší viceprezident Mike Pence.

Biden, který o nejvyšší post usiloval už dvakrát v letech 1988 a 2008, do nominace vstoupil v dubnu 2019. Jako kandidáta ho potvrdil konvent demokratů. Spolu s ním nominaci přijala i senátorka za stát Kalifornie Kamala Harrisová, kterou si Biden vybral jako viceprezidentku.

Volby se konaly v úterý 3. listopadu 2020. Trump se ještě v průběhu sčítání hlasů 4. listopadu prohlásil za vítěze. Až 7. listopadu americká média oznámila, že novým prezidentem USA byl zvolen Biden. Trump na to reagoval prohlášením, ve kterém neuznal volební porážku a výsledek zpochybnil. Až 15. listopadu veřejně uznal, že Biden zvítězil. Zopakoval však své dřívější tvrzení, že hlasování bylo zfalšované.

Volební účast dosáhla téměř 67 procent a byla nejvyšší za uplynulých 120 let. Sbor volitelů zvolil 14. prosince Bidena 46. prezidentem USA. Biden získal v souladu s výsledky lidového hlasování 306 hlasů, zatímco Trump 232.

Vítězství mělo potvrdit 6. ledna 2021 společné zasedání obou komor Kongresu. To však narušili Trumpovi příznivci. Vpád do washingtonského Kapitolu si vyžádal pět obětí, padesát lidí bylo zraněno. Následující den Kongres znovu zahájil jednání a potvrdil výsledek prezidentské volby, završil tak formalizaci volebního vítězství Joea Bidena.

Bez zdi i ropovodu

Jen několik hodin po vstupu do funkce Biden nařídil návrat Spojených států k pařížské klimatické dohodě z roku 2015. Přidal řadu dalších rozhodnutí, jejichž cílem bylo zvrátit některé z kroků předchozí Trumpovy administrativy. Nařídil například návrat do Světové zdravotnické organizace (WHO), ukončil zákaz cest do USA pro cestující z řady převážně muslimských zemí, pozastavil výstavbu zdi na hranicích s Mexikem a zrušil povolení pro kontroverzní ropovod Keystone XL.

Už v lednu 2021 Biden v telefonátu s generálním tajemníkem NATO Jensem Stoltenbergem potvrdil závazky Spojených států k principu kolektivní obrany. Později slíbil úzkou spolupráci s Evropskou unií a spojenci z NATO. USA se také zavázaly do roku 2030 snížit své emise skleníkových plynů o padesát až 52 procent proti úrovni z roku 2005.

Covidová injekce za téměř dva biliony

Počátkem března 2021 Biden uspěl s prosazením balíčku na zmírnění koronavirové krize. Sada opatření v celkovém objemu 1,9 bilionu dolarů (skoro 42 bilionů korun) prodloužila program federálních dávek v nezaměstnanosti. Předpis také vyčlenil prostředky na podporu škol, testování na koronavirus nebo na distribuci vakcín a zajistil také přímé platby Američanům ve výši až 1400 dolarů (bezmála 31 tisíc korun).

Legislativní úspěch si Biden připsal v čase příznivého vývoje epidemie covidu-19 v USA a zrychlující očkovací kampaně. Prezident po schválení zákon označil za nástroj pro obnovu „páteře" Spojených států. Plán měl podle průzkumů podporu většiny veřejnosti včetně značné části republikánských voličů, Kongresem ale prošel jen díky hlasům demokratů. Kritici zákon označovali za přemrštěný a varovali před „přehřátím" ekonomiky a nárůstem inflace.

Investice do infrastruktury

Biden 15. listopadu 2021 při slavnostním ceremoniálu v Bílém domě dokončil schválení dalšího balíčku, který se tentokrát týkal rozsáhlých investic do infrastruktury včetně silnic, mostů, železnic či energetické a internetové sítě. Zahrnuje výdaje v celkové výši okolo bilionu dolarů (přes 22 bilionů korun) během několika následujících let. Na obnovu a stavbu silnic a mostů je určených 110 miliard dolarů, 66 miliard chce Washington vložit do železnic a dalších 39 miliard do veřejné dopravy.

Další velké programy se týkají posílení infrastruktury v energetice a vodohospodářství, rozšíření kvalitního internetového připojení a zvyšování odolnosti různých druhů infrastruktury vůči dopadům klimatických změn. Investice mají za cíl přispět také k ochraně životního prostředí, která je Bidenovou programovou prioritou.

Finální verze balíku je ovšem výrazně méně ambiciózní než původní prezidentův plán. Biden v dubnu počítal s hodnotou více než dvou bilionů dolarů (44,5 bilionu korun). Návrhy se však hned zpočátku setkávaly s odporem řady konzervativců a republikánů. Těm se nelíbil zejména úmysl zvýšit daně podnikům.

Republikánská podpora

Balík se v rozděleném Kongresu rodil několik měsíců za složitých vyjednávání Bílého domu s demokratickými i republikánskými zákonodárci. Senát jej schválil v srpnu a Sněmovna reprezentantů připojila svůj souhlas v listopadu.

Balík dolní komorou Kongresu přitom nakonec prošel jen díky třinácti hlasům umírněných republikánů, a to v celkovém poměru 228 ku 206. Proti se postavilo šest demokratů z progresivního křídla, například Alexandria Ocasiová-Cortezová. Republikáni se připojili k Demokratické straně také při hlasování v Senátu.

„Takzvaný balíček na rozvoj infrastruktury obsahuje spoustu prostředků na zbytečné rozšíření byrokracie. Další problém je, že Ameriku nyní trápí ohromná inflace, včetně vyšších výdajů za jídlo a energetiku. Demokratická strana není monolit a ne každý demokrat souhlasí s levicovými prioritami prezidenta Bidena," pokusil se objasnit postoj demokratů, kteří vyjádili nesouhlas, Francis Raška z Institutu mezinárodních studií FSV UK.

Podle šéfa Bílého domu je bilionový investiční plán důkazem, že dvě politické strany ve Washingtonu stále dokáží spolupracovat. „Tento návrh je důkazem toho, že navzdory cynikům jsou demokraté a republikáni schopni se spojit a dosáhnout výsledků," řekl Biden při ceremoniálu.

Tendenci sjednotit zmínil také Tomáš Klvaňa z New York University v Praze. Uvedl, že investice do infrastruktury byly navrženy tak, aby přilákaly alespoň umírněné republikány. „Aby Joe Biden mohl dostát svému slibu, že bude vládnout jako prezident, který je schopen sjednotit na některých principech obě strany," připomněl. Dodal, že demokraté, kteří hlasovali proti, považovali návrh za málo ambiciózní. „To jsou demokraté z levicového okraje demokratické strany," podotkl.

Šéf Bílého domu se podle něj potýká s dlouhodobou nedůvěrou tohoto křídla. „Biden je více středový demokrat, který se spíše soustředí na problémy ekonomického rázu než kulturně-civilizační věci," vysvětlil.

Spor demokratů o investiční balík

Proti původním prezidentovým představám je ve své současné podobě výrazně méně ambiciózní také investiční balík v hodnotě 1,85 bilionu dolarů (41,5 bilionu korun), který zasahuje do celé řady programů federální vlády. Peníze mají směřovat do veřejné zdravotní péče, vzdělání, na podporu bydlení, rodinné politiky či na boj s klimatickými změnami a financování přechodu na bezemisní ekonomiku.

Ekologická část Bidenova plánu počítá s pobídkami nebo poplatky, které mají přimět energetické společnosti k přechodu na obnovitelné zdroje energií. Ve spojení s daňovými úlevami na solární a větrnou energii a financováním venkovských elektrických družstev by se podle newyorské výzkumné společnosti Rhodium Group mohly snížit emise v USA o sedmdesát procent do roku 2030. Původně se Biden zavázal do roku 2030 snížit emise o více než padesát procent proti úrovni z roku 2005.

Mimořádné výdaje chce vláda pokrýt stanovením minimální daně pro podniky a zvýšením odvodů pro nejbohatší Američany. Republikáni s návrhem od začátku nesouhlasí a jednotně jej nepodporují. Balík má odpůrce i mezi demokraty, kteří mají v horní komoře nejtěsnější možnou většinu, takže tam potřebují hlas každého ze svých spolustraníků.

Klvaňa připomněl, že zákon byl navržen ambiciózně. Levicová část demokratické strany si podle něj představovala, že by mohl stát přes čtyři biliony dolarů. „Tam Biden narazil na to, že tento zákon nepodpoří žádný republikán. A on potřeboval na svou stranu dostat všechny demokraty," konstatoval.

S balíkem nesouhlasí například demokratický senátor Joe Manchin. Ten ke konci loňského roku řekl, že návrh ve stávající podobě nepodpoří. Jako důvody uvedl obavy z neblahého vlivu velkých státních výdajů na inflaci a na deficit federálního rozpočtu. Svůj postoj zopakoval i v lednu 2022. Manchin a Bílý dům nicméně podle svých slov souzní ohledně investic do boje se změnami klimatu. „Na těch klimatických věcech zřejmě dokážeme najít shodu," připustil.

Sněmovna reprezentantů balík v určité podobě přijala. Opatření ale zřejmě v Senátu čeká řada změn. Pokud by přijal pozměněnou verzi, musely by se obě komory shodnout na kompromisním znění – a to znovu schválit.

Raška se ale domnívá, že legislativa nakonec neprojde. „Protože demokratický senátor Joe Manchin je proti a tím pádem demokraté nemají dostatek hlasů," zdůvodnil.

Klvaňa upozornil na Manchinovo tvrzení, že programy by se měly zredukovat na několik zásadních. Ty by se pak měly financovat na mnoho let dopředu, ne jen na dva roky. „Pokud se Bidenovi podaří najít kompromis, tak se to možná v tomto roce pokusí Kongresem protlačit. Pokud to opravdu ztroskotá, bude to pro Bidena politická katastrofa," okomentoval. Dodal, že podle něj by měl dát Biden Manchinovi za pravdu.

Vliv voleb

Podle amerických médií se nicméně demokratům krátí čas. S tím, jak se blíží listopadové volby do Kongresu, bude podle nich klesat ochota některých zákonodárců přijímat rozhodnutí, jež by proti nim mohli využít jejich političtí oponenti. Agentura AP připomněla, že v roce kongresových voleb se vládnoucí straně v USA sice v minulosti již podařilo přijmout některé dlouho diskutované a kontroverzní reformy, řada jich však rovněž schválena nakonec nebyla. Překážky pro přijetí ambiciózních návrhů totiž s blížícími se volbami jen porostou. Řada zákonodárců chce oslovovat i středové a umírněné republikánské voliče, aby měla šanci na obhájení mandátu a Bidenova iniciativa je mezi republikány převážně nepopulární.

Rozšíření Obamacare

Peníze z balíku mají putovat také na rozšíření systému zdravotního pojištění z doby dřívějšího demokratického prezidenta

Baracka Obamy, známého jako Obamacare. „V zásadě jde o různá preventivní opatření a o to, že do Obamacare zahrnul i zákroky, které se týkají dentální péče či péče o zrak," přiblížil Klvaňa.

Prosazení reformy bylo velkým politickým bojem s mnoha kompromisy. Obamův nástupce Trump pak usiloval o zneplatnění systému. „Obamacare se nepovedla. Výsledek zatím je, že se zdražilo zdravotní pojištění a zhoršila kvalita péče. Američané se většinou nedomnívají, že by stát – federální vláda – měl řídit zdravotnictví," uvedl Raška.

Stažení vojsk z Afghánistánu

Asi nejviditelnější událostí na mezinárodním poli bylo za první rok Bidena v úřadu stažení vojsk z Afghánistánu. Válku tam Spojené státy a Británie zahájily v říjnu 2001 v rámci operace Trvalá svoboda v reakci na teroristické útoky sítě al-Káida z 11. září 2001. Islamistické radikální hnutí Taliban odmítlo Američanům vydat vůdce al-Káidy Usámu bin Ládina, který útoky zosnoval. Vláda Talibanu byla svržena v listopadu 2001 a v roce 2004 se v zemi konaly první přímé prezidentské volby, které vyhrál bývalý prezident Hámid Karzaj.

V listopadu 2001 bylo v zemi na tisíc prvních vojáků USA, o rok později to bylo na deset tisíc amerických vojáků a v roce 2011, za Obamovy vlády na sto tisíc příslušníků amerických ozbrojených sil. Bojová mise Trvalá svoboda, kterou vedly NATO a USA, skončila v Afghánistánu ke konci roku 2014.

Od počátku roku 2015 v zemi působila nebojová mise Resolute Support neboli Rozhodná podpora, jejímž úkolem byl výcvik afghánských bezpečnostních složek i protiteroristické akce. V zemi zůstalo 12 500 zahraničních vojáků, včetně 9800 Američanů.

Trumpova strategie

Donald Trump v srpnu 2017 představil novou strategii pro Afghánistán a jižní Asii. Oznámil, že USA budou pokračovat v boji proti teroristům v Afghánistánu, aby se vyhnuly nepřijatelným důsledkům rychlého stažení americké armády ze země, a také zde posílí svoji vojenskou přítomnost. Počet amerických vojáků v zemi se poté navýšil o tři tisíce na čtrnáct tisíc.

V únoru 2020 podepsaly Spojené státy a Taliban v Dauhá úmluvu, ve které USA a NATO slíbily úplné stažení vojsk z Afghánistánu do čtrnácti měsíců, pokud radikální hnutí dodrží podmínky dohody. USA v dohodě slíbily stažení zahraničních vojáků z Afghánistánu výměnou za to, že Taliban nedovolí svým členům a ani žádným jiným organizacím využívat afghánské území k útokům na USA a jejich spojence. Na konci dubna 2021 zahájilo NATO stahování kontingentů ze své mise Resolute Support a v červenci americký prezident Joe Biden prohlásil, že americká vojenská mise v Afghánistánu skončí 31. srpna.

Ihned po začátku stahování sil USA a dalších zemí z Afghánistánu zahájil Taliban ofenzívu a za tři a půl měsíce ovládl prakticky celou zemi. Taliban pak 15. srpna obsadil metropoli Kábul včetně prezidentského paláce a vyhlásil vítězství ve válce.

Řada západních států následně zavřela ambasády a zahájila evakuaci svých občanů a místních spolupracovníků. Definitivně se americké síly stáhly z mezinárodního letiště v Kábulu 30. srpna, a po téměř dvaceti letech tak skončila americká válka v Afghánistánu, která si vyžádala skoro 200 tisíc lidských životů na obou stranách a bilionové náklady.

Agresivnější politika Ruska a Číny

Bidenovo odhodlání dodržet termín 31. srpna překvapilo spojence včetně Británie, Francie a Německa, které se s obtížemi snažily evakuovat své občany a afghánské spolupracovníky. „Odchod z Afghánistánu proběhl chaoticky a prezident Biden ho nařídil přes odpor amerického generálního štábu, který jasně argumentoval, že náhlé stažení všech vojáků přinese katastrofické následky," okomentoval Raška.

Připomněl, že původní dohoda předchozí Trumpovy administrativy s Talibanem o stažení amerických vojsk obsahovala podmínky, které Taliban nesplnil. „V USA byl americký odchod vnímán jako projev neschopnosti a slabosti hlavně u válečných veteránů. Cizina to pochopitelně vnímala jako selhání a slabost prezidenta Bidena. Dokonce Rusko a Čína díky slabosti Bidenovy administrativy se staly agresivnějšími aktéry na mezinárodní scéně," dodal Raška.

Podobně vnímá mezinárodní důsledky také Klvaňa. „Myslím si, že to mělo poměrně zásadní dopad na kroky ruského prezidenta Putina i čínského prezidenta Si Ťin-pchinga. Od té doby, co USA, lidově řečeno, totálně zvoraly odchod z Afghánistánu, tak je politika Putina daleko agresivnější a totéž by se dalo říci o čínském prezidentovi," řekl.

Porušení slibu?

Kritické hlasy po stažení vojsk také upozorňovaly na to, že Biden v předvolební kampani sliboval, že jeho zvolení bude znamenat větší empatii a spolupráci se spojenci v rámci americké zahraniční politiky. Raška se domnívá, že Biden krokem slib porušil. „Prezident Biden tímto krokem ukázal, že mu jde o to uspokojit nejlevicovější křídlo demokratické strany. Nesmíme zapomenout, že v Afghánistánu byl vidět jistý pokrok v právech žen, lepší vzdělávání a podobně. A zmíněný pokrok se uskutečnil díky investicím ze strany USA a Evropy. Najednou je vše pryč. Spojenci i nepřátelé USA vidí krátkozrakost a slabost prezidenta Bidena, který sám často neví, kde je a v jakém roce se nacházíme. Není to dobrá situace," upozornil.

Klvaňa vidí hlavní problém v nepřipravenosti procesu stažení. „Že Spojené státy nedokázaly stáhnout své lidi a afghánské spolupracovníky ze země dostatečně dopředu, signalizuje, že celou situaci podcenily," konstatuje. Domnívá se ale, že obecně se diskuse se spojenci v porovnání s předchozí administrativou Donalda Trumpa posunula kupředu. Exprezidentovu zahraniční politiku označil za katastrofu. „Dokonce si myslím, že v zahraniční politice je Biden lepší i než Obama, protože jeho politika byla ofenzivní a neasertivní vůči Číně," doplnil.

Klesající popularita

Právě odchod vojsk z Afghánistánu, covidová krize, špatná ekonomika, příliv migrantů do USA z Mexika či omezený přístup novinářů k prezidentovi jsou podle Rašky důvodem Bidenovy klesající popularity.

„Ekonomika stagnuje, inflace zuří, zločinnost stoupá. Navíc je nepořádek ve strategii proti covidu. Biden sliboval, že do Vánoc 2021 covid zmizí, což pochopitelně bylo naivní a hloupé, protože nikdo neví, jak se virus bude vyvíjet," konstatoval Raška. Upozornil také, že ve Spojených státech není dostatek testů na covid „a nezdá se, že by administrativa měla smysluplnou strategii," dodal.

Raška se také domnívá, že Biden není schopen kompromisu v ničem a viní ostatní za vlastní nedostatky. „Připomíná mi to Jimmyho Cartera na konci 70. let, kdy v televizním projevu svedl veškeré své nedostatky na americké občany. Vystoupení tenkrát působilo jako kázání arogantního faráře, nikoliv projev vůdce svobodného světa. Biden působí podobně slabě a alibisticky," okomentoval.

„Začíná bilancování prvního roku a Biden je považován za neúspěšného prezidenta," podotkl Klvaňa. To vnímá jako poněkud zvláštní s ohledem na přijetí investic do infrastruktury a balíčku na pomoc ekonomice v souvislosti s epidemií. „To byl velmi významný zákon, který Američanům pomohl," upozornil.

Připustil ale, že Bidenovi škodí spory uvnitř Demokratické strany. Za poklesem popularity podle něj stojí také inflace spojená se zdražováním, nárůst zločinnosti či covidová pandemie. „To mezi Američany vytvořilo velmi pesimistickou náladu a Biden není vidět jako energický prezident, který s tím dokáže něco dělat," řekl.

Klvaňa se však domnívá, že Bidenovi se podařilo dobře koordinovat očkování. Na klesajících preferencích se podle něj projevily tendence odpůrců očkování, které USA rozdělily a část společnosti od vakcíny odradily. „Vzniká pak dojem, že to vláda nezvládá," dodal.

Kritika Harrisové

Odborník na USA také upozornil na nízkou popularitu viceprezidentky Harrisové. Řekl, že nastoupila v komplikované pozici a nepodařilo se jí najít témata, na kterých by se mohla pozitivně profilovat. „Nepomáhají tomu ani neustálé zvěsti o tom, že v týmu něco nefunguje, odchází komunikační ředitelka a další lidé. A vynášejí zprávy, že Harrisová je člověk, pod kterým je velmi nepříjmné pracovat, protože nedokáže stmelit tým a dát mu jednotnou vizi," sdělil Klvaňa.

Také podle Rašky nelze mluvit o popularitě Harrisové. Ta je zároveň teprve třetí ženou v USA, které se podařilo být na viceprezidentku nominována. Její výběr v minulosti ocenili například exprezidenti Barack Obama a Bill Clinton. „Kamala Harrisová populární není, protože se zdá být nečinná a lhostejná vůči každodenním problémům Američanů," podotkl Raška.

Jednání o ukrajinsko-ruské hranici

Jednou z významných událostí, které nyní Bidena čekají, je další jednání kvůli situaci na rusko-ukrajinské hranici. „Myslím si, že se jedná o kredibilitu Spojených států a Severoatlantické aliance. Biden by měl ukázat, že se Západ nebojí Ruska a přesvědčit (ruského prezidenta Vladimira) Putina, že jakákoli agrese vůči Ukrajině vyvolá silnou reakci ze strany západního světa," uvedl Raška.

Také podle Klvani musí Biden Putinovi ukázat, že útoky nejsou přípustné. „Dát mu najevo, že pokud pošle armádu, která by zabrala Doněckou a Luhanskou oblast nebo dokonce další oblasti východní Ukrajiny, tak ho Spojené státy a celá mezinárodní komunita odříznou od zásadních ekonomických vazeb, tedy že se Rusko dostane do naprosté ekonomické izolace," zdůraznil.

Domnívá se také, že Biden by měl zcela jednoznačně podpořit Tchaj-wan. „Zejména v roce, kdy se nepředpokládá, že by se Čína dopustila vojenské agrese vůči Tchaj-wanu, protože prochází důležitou fází přípravy na sjezd Komunistické strany Číny, kde se očekává potvrzení Si Ťin-pchinga v úřadu," uvedl.

USA by podle něj měly Tchaj-wan vyzbrojit modernějšími zbraněmi. „Vytvořit jakousi alianci, která by signalizovala Číně, že obrana Tchaj-wanu je něco, co celý západní svět a Spojené státy berou vážně," akcentoval Klvaňa.

I Raška upozornil, že by si měl Biden držet ve vztahu s Čínou silnou pozici. „Nesmíme zapomenout na to, že Čína se chová čím dál agresivněji. Amerika má vůči Tchaj-wanu závazky. Pokud by Číňané útočili, americká reakce by měla být silná a okamžitá. Nevím, zda Biden je toho schopen," řekl Raška.

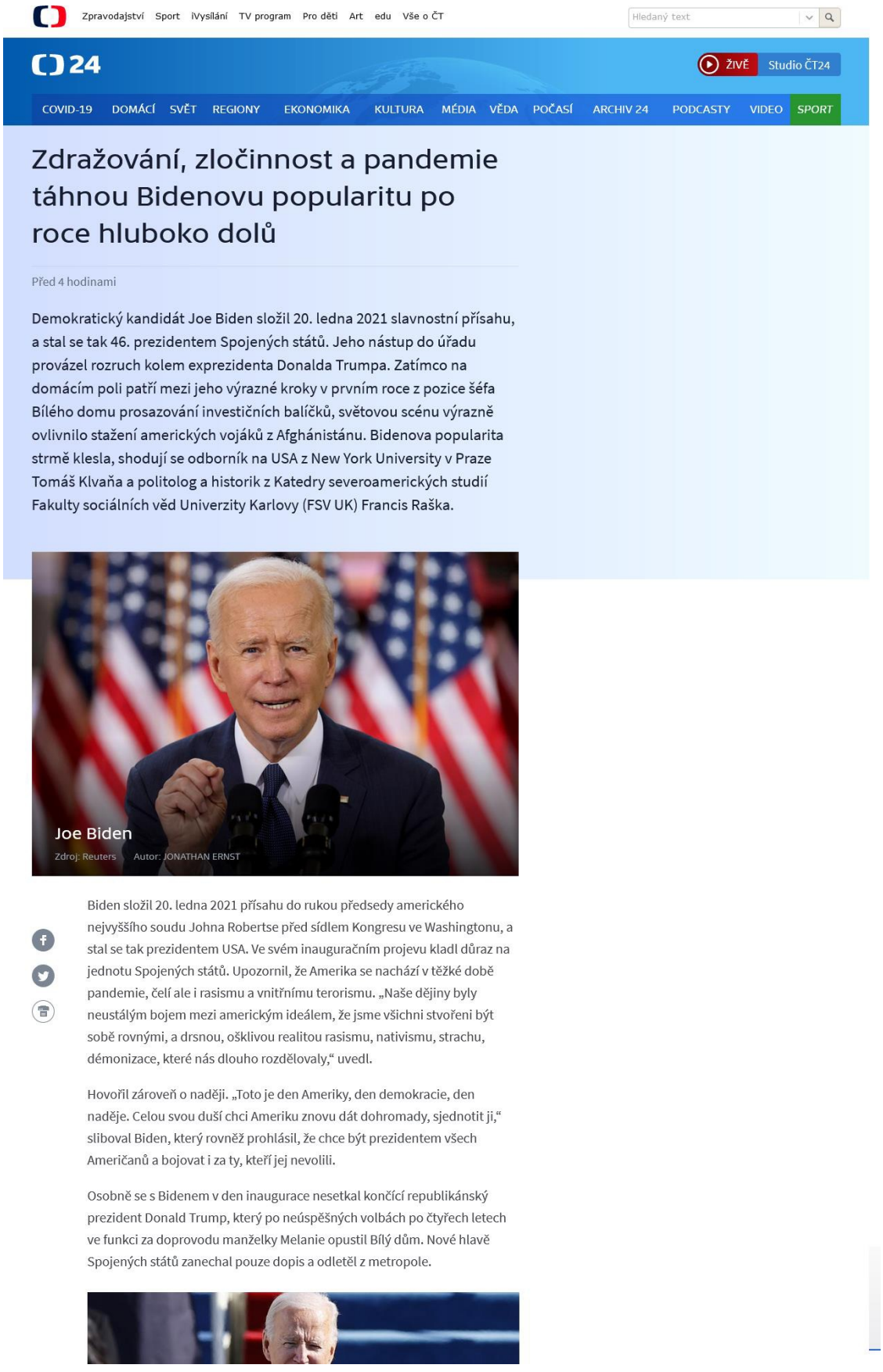

Zpět

Inovátoři

TISK, Datum: 20.01.2022, Zdroj: Vogue, Strana: 48, Vytištěno: 20 000, Prodáno: 17 297, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 01:42, Čtenost: 83 489, Rubrika: Profile, AVE: 5 739 352,78 Kč, Země: Česko, GRP: 0,93

Působí v různých oborech, ale každá a každý z nich právě ten svůj pomáhají posunout dál, oživit nebo mu propůjčit naprosto

nový rozměr. Jsou to ti průbojní, bláznivi, odvážní a jedineční lidé, díky kterým se věci mění.

Fotografka a režisérka Tereza Mundilováse ve svojí tvorbě pohybuje mimo škatulky lifestylu, reportáže a volné tvorby. Snímky na následujících stranách pro Vogue CS pořídila právě ona. Otázky jí kladla Linda Matásková, která se věnuje digitální kreativě.

* Digitál, nebo analog?

Jsem zilleniál, někde mezi digitálním a analogovým časovým pásmem. Dítě generace Z s láskou k analogu, které nemá tolik trpělivosti. Preferuji digitál, je rychlejší.

* Co pro tebe znamená světlo?

Znamená pro mě všechno, mám pocit, že svou životní energii čerpám ze slunečního světla. Jako fotografka asi přirozeně miluji slunce. Fascinuje mě i vědění spojené se světlem: fotony, elementární částice, substance světla. Fyzika, vzorce a postavení Slunce v naší planetární soustavě. Napojení na Slunce, které je naším největším zdrojem světla a zároveň i tím, co mění naše klima. Často přemýšlím o tom, jak udržitelná je moje práce a jak ji mohu učinit udržitelnější. Ovšem nenech se mýlit, jsem naprostý blázen i do focení s umělým světlem a miluji všechno, co s ním můžu dokázat. Baví mě používat při práci slunce jako přirozený zdroj světla a využívat ho v maximální možné míře, než abych přidávala umělé. Představuju si, že až budu stará, budu žít někde v poušti, kde je v podstatě přímé sluneční světlo celý den. Své umění tvořím pouze pomocí sluneční energie, raději světlo odebírám stínem než přidávám světlo v úplně tmavé místnosti. To chci, až budu hodně moc stará, teď jsem na to, abych se vůbec někde usadila, příliš aktivní.

* Máš svoje rituály?

Zbožňuji rituály a nemusím rutinu. Když hodně cestuješ, stěhuješ se za prací, omezuješ svůj majetek na to nejnutnější, co se zároveň stává skrytým klíčovým základem tvého života. Staneš se minimalistkou.

* Kdo tvou tvorbu nejvíc ovlivnil?

Když mi bylo třiadvacet a žila jsem v New Yorku, zajímala mě náhodná setkání s cizími lidmi. Přistupovala jsem k nim s dogmatickým pravidlem, že neprohodíme ani slovo, vynecháme úvodní trapné řečičky a po celou dobu budu beze slova fotit. Když se nad tím zamyslíš – kdo jsou lidé, se kterými není nepříjemné jen tak beze slova trávit čas? Lidé, ke kterým máš nejblíže. Byla jsem ve městě nová, neznala jsem moc lidí, a tak jsem uměle vytvářela tenhle druh důvěry. Setkání jsem organizovala přes Instagram a digitální seznamovací platformy. Potkali jsme se, začala jsem fotit, aniž bychom prohodili větu, odešla jsem. Hodně jsem se díky tomu naučila. Později jsem se dívala na fotky a vůbec se mi nelíbily. Bylo to z jednoho prostého důvodu: neudávala jsem směr, nenastavila jsem světlo, na těch fotkách jsem nerozhodla ani jednu jedinou věc. Zní to jednoduše, ale pro mě to bylo zásadní a ovlivnilo to způsob, jakým teď pracuji. Pokud jde o mou volnou tvorbu, módní fotografii nebo hudební videa, většinou si obraz vytvořím už v hlavě, než ho nafotím. Když jsem byla mladá, mívala jsem noční můry, které se opakovaly a vracely se stejným scénářem. V určitém okamžiku snění jsem si to uvědomila, protože jsem stejné sny prožívala stále dokola. Tehdy jsem se naučila lucidně snít. Byla jsem schopná režírovat horor, který jsem prožívala. Obvykle jsem nějak běžně reagovala na to, že jsem si uvědomila, že sním: „Jé, já sním!“ A vyletěla jsem třeba z okna – docela nuda. Ale tenhle mechanismus ovlivňování vlastního snění mi vydržel a někdy jsem to dělala prostě jen tak pro zábavu, abych zažila něco bláznivého nebo dobrodružného. Obvykle, když jsem v hodně vypjaté fázi tvorby a hodně natáčím, často se mi automaticky naskytnou lucidní sny. Pro mě je to jako kouzlo. Něco si představíte, a stane se to. Je to jako sval, který při své práci často používám.

* Kdo je podle tebe nejvíc inovativní?

Zajímá mě vývoj sociálních sítí. Líbí se mi, jak dnes každého navádějí k tomu, aby se stal režisérem nebo hercem, zvláště na platformě TikTok. Když jsem začala fotit a natáčet v mojí předpubertální emo -fázi, byla spíše éra dvourozměrných statických snímků. Měli jsme MySpace, digitální kapesní fotoaparáty a všichni se soustředili na stabilní digitální obraz. Teď, když máme kratší a kratší pozornost, není nic uspokojivějšího než sledovat videa na obrazovce. Respektive upoutají naši pozornost o něco déle než pohled na fotku na Instagramu. Miluji tento pokrok a často přemýšlím o tom, kam to povede a co se s naší pozorností stane. Velmi mě zajímá přemýšlení o utopické/dystopické budoucnosti – kam to všechno povede. A taky estetické podoby možné budoucnosti, které vznikaly v uplynulých letech. Přijde mi zajímavé ptát se, kam až se obrazová kultura dostane, když je možné vytvářet realistické CGI obrazy. Ve skutečnosti se jedná spíš o malování, které začíná čárou na prázdné obrazovce, ze které posléze vzniká snímek. Říkám si, jestli podstata toho, jaké jsou možné nahodilosti při focení na rozdíl od tvorby snímků v počítači, bude v budoucnu hrát roli, nebo naopak nebudeme tuto absenci vůbec pociťovat.

* Kdo tě inspiruje?

Každé ženské jméno na konci filmu v titulcích.

Matyáš Boháček pomáhá projektem Verifee na internetu rozlišovat mezi pravdou a výmysly. Otázky mu kladla studentka knihovnictví Lucie Valjentová, která se podílela na aplikaci umělé inteligence pro automatický přepis švabachu.

* Opravdu jsi začal s prvními projekty v první třídě?

Matsworld jsem založil, když mi bylo šest let. Původně to byl blog, recenze na počítačové hry a podobně. Postupně jsem ale přidával projekty a aktivity, které mě bavily.

* Kdy jsi začal s programováním?

Poprvé asi u babičky, kde jsem si hrál na obchůdek. A v určitý moment mě napadlo, že si založím e -shop. Na babiččině starém

počítači, který se rozbíhal patnáct minut. Pomalu jsem se učil, dostal jsem se ke kódu a programování, založil webové stránky. Před pár lety jsem narazil na koncept umělé inteligence, protože už se více začala využívat v reálných produktech. A začal jsem si s tím hrát a experimentovat. Můj první AI model rozeznával obrázky malůvek.

* Odkud se bere tvůj zájem o dezinformace?

Prvotním impulzem byla studie, kterou publikoval Jeden svět na školách. O tom, jak mladí lidé pracují s informacemi, se zprávami, odkud čerpají přehled. Velká část žáků a studentů není schopna rozpoznat dezinformace a primárně hledá informace na sociálních sítích. Navíc jsem přesně tohle viděl i ve svém okolí, že třeba spolužáci věřili hoaxům. A říkal jsem si, co bych s tím mohl udělat. Vymyslel jsem aplikaci, která rozpoznávala důvěryhodné zdroje. Metodologie vycházela z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, řada parametrů pak ale byla přidána na základě vlastní datové analýzy článků jednotlivých médií a ještě dalších zdrojů, různých metrik a studií.

* Jak přesně taková aplikace na rozpoznávání dezinformací funguje?

Původně to byl Newskit, který fungoval na úrovni analýzy zdrojů. Pomáhal do určité míry vybírat důvěryhodná média, ale nestačilo to. Takže mě napadlo zapojit umělou inteligenci, která by prozkoumala jednotlivé články. Společně se dvěma kamarády, Michalem Bravanským a Filipem Trhlíkem, jsme se zúčastnili hackathonu Robothon a tam jsme dali dohromady koncept Verifee. Z Newskitu jsme čerpali metodologii a přidali jsme Michalův agregátor zpráv. Posunuli jsme se od zdrojů k jednotlivým článkům, ve kterých pomocí umělé inteligence analyzujeme velké množství parametrů, včetně například toho, jestli je autor reálný člověk, až k míře sentimentu nebo politického zabarvení. Těch parametrů jsou desítky, a nakonec systém nejen ohodnotí článek určitým skóre, ale navíc ukáže i důvody, podle kterých hodnotil. Pro nás je důležité, aby uživatel měl přístup ke kompletní analýze, a mohl se tak vlastně sám učit.

* Zapojili jste při tvorbě kritérií i knihovny?

Knihovny zatím ne, ale určitě to rádi uděláme. Zatím jsme to konzultovali s novináři a také s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy, s výzkumným týmem Václava Moravce. Metodologie bude navíc veřejná.

* Jak se to stane, že student střední školy začne spolupracovat s Univerzitou Karlovou?

Po Robothonu nás oslovil Jan Romportl, ředitel centra umělé inteligence v PPF a O2, a nabídl nám podporu v rámci Dataclair.ai, abychom se mohli věnovat dalšímu vývoji aplikace. A ten nám domluvil schůzku na univerzitě. Jsou to všechno lidé, kteří se dezinformacím opravdu věnují. Vadí mi, že dnes existuje řada lidí, kteří si myslí, že umělá inteligence vyřeší vše. Nezohledňují ale etické důsledky a nekonzultují s lidmi, kteří danou oblast zkoumají do hloubky. My rozumíme AI, ale nemáme až takový přesah porozumět podstatě dezinformací nebo žurnalistice. Proto je důležité spolupracovat. Naše aplikace bude reálně ovlivňovat mediální prostor, musíme si být jistí, že funguje správně, cítíme za to zodpovědnost.

* To ale nebyla tvoje první spolupráce, že?

Ještě předtím mě oslovil Jan Balatka z Deloitte, kterého zaujal Newskit. Přišel jsem tam a v angličtině na mě začalo mluvit asi sedm lidí. Dopadlo to tak, že mi nabídli stáž v AI týmu, kde jsem se mohl učit, pracovat s reálnými daty a na reálných projektech a produktech. I to, že začala pandemie, mi paradoxně umožnilo této nabídky využít. S běžnou výukou by to nebylo možné. Opravdu mě to bavilo a otevřelo mi to úplně nové možnosti. Spolupracoval jsem třeba s Kateřinou Lesch, která mě zasvětila i do toho, jak funguje akademická sféra a publikování článků.

* Čím začal tvůj nový projekt na překlad znakového jazyka?

Byl jsem na konferenci WWDC od Apple a tam se setkal s jedním neslyšícím vývojářem. Povídal jsem si s ním za pomoci tlumočníka o tom, jak složité je pro ně třeba používat mobil. Do té doby jsem nad tím nepřemýšlel. Přišlo mi to zajímavé a rozhodl se s tím něco udělat. Když jsem hledal informace, narazil jsem na projekt Západočeské univerzity, kde se v oddělení umělé inteligence na katedře kybernetiky překlady zabývají, a napsal jsem jim. Od té doby s nimi, především s Markem Hrúzem, spolupracuji a dál se učím. Podílím se na výzkumných projektech a jsem autorem akademického článku, který budu prezentovat na vědecké konferenci v lednu příštího roku na Havaji. Umělá inteligence v tomto případě analyzuje všechny klíčové body na lidském těle a pak překládá na úrovni jednotlivých znaků. Zatím to není plnohodnotný překlad. Zvládá kratší promluvy. Ale časem by to mohlo být užitečné třeba pro chatboty. Existující modely fungují na základě analýzy velkého objemu dat, ten náš jich potřebuje výrazně méně a postupně se sám učí.

* Už dostáváš nabídky z univerzit? Třeba i ze zahraničí?

Až vyjde tenhle článek, možná nabídky přijdou. Chtěl bych zkusit USA. Můj sen je Stanfordská univerzita nebo Kalifornská univerzita v Berkeley. Cestou zpět z Havaje bych se měl zastavit v San Francisku, mám na obou školách domluvenou návštěvu.

* Máš při tom všem čas i na jiné zájmy?

Teď mám ve škole individuální studijní plán, dva dny v týdnu se můžu věnovat práci na univerzitě na dalším rozvoji Verifee. Tím, že mě to opravdu hodně baví, mohl bych sklouznout i k workoholismu, ale už jsem si našel nějakou rovnováhu, která mi funguje. O víkendech mám čas i na kamarády a zábavu. Vztah zatím nemám, ale čas si na něj určitě dokážu najít. Rodiče mě hodně podporují, jen mají starost, abych toho neměl moc. Zajímají se o to, co dělám, často se o tom bavíme. Se dvěma kamarády pracuji na Verifee, ale jinak mám ve škole kamarády se spoustou jiných zájmů. Všechno mě to zajímá, rozšiřuje to obzory. Nemám rád takové stereotypy, které se pojí s ajťáky. Všechno, co s sebou nese ta nálepka, je jen mýtus. Lidi, které znám a kteří se zajímají o IT, mají široké zájmy. A navíc to může znesnadňovat uplatnění žen v IT a to je škoda. Bylo by to mnohem hezčí, kdyby tahle oblast byla pestřejší a víc diverzifikovaná.

Spolu se svými studenty na VŠCHT určují Jan Bartáček a Kamila Zdeňková poměrně neobvyklou cestou, kolik lidí má právě

covid-19. Rozhovor vedla Michaela Dombrovská, Editor Vogue Leaders.

Klára Škodáková, studentka doktorského studia, Ústav technologie vody a prostředí

* V čem spočívá vaše práce?

Náš výzkum přidává další informaci o tom, jak se pandemie covidu-19 šíří v české populaci. Sledujeme množství fragmentů virových částic v odpadních vodách, kam se dostávají ze stolice nakažených jednotlivců. Jsme schopni nezávisle na chování konkrétních lidí – například jejich ochotě nechat se testovat – zaznamenat průběh epidemie v celé společnosti a identifikovat její hlavní ohniska. Dokážeme dokonce určit objekt, třeba školu, domov seniorů nebo ubytovnu, kde se vyskytuje větší množství infikovaných lidí.

Eliška Čermáková, studentka doktorského studia, Ústavu biochemie a mikrobiologie

* Proč jste si vybrala vědu?

Ráda se učím nové věci, ráda se stále učím něco nového, což je ve vědě nezbytností. Všechno, na co se zaměřuji, je vlastně aplikovaný výzkum a slouží k pomoci lidem. Takže mě na tom baví, že pomáhám, že mám poslání a vidím v tom smysl. Ženy mají podle mě ve vědě dobré uplatnění, diskriminaci necítím.

Jan Havlík, student magisterského studia, Ústavu technologie vody a prostředí

* Z jakého důvodu jste si vybral právě toto studijní zaměření?

Voda mě vždy fascinovala. Jsem na ústavu čerstvě dva měsíce, teprve se rozkoukávám. Na bakalářském stupni jsem studoval chemii a technologii životního prostředí a už během něj jsem si vybíral předměty zaměřené na vodu. Pro mě to byla jasná volba. Pramení i z toho, že jsem si postupně všímal, jak je voda důležitá. Už od základní školy se zajímám o ochranu životního prostředí.

Alžběta Dostálková, studentka doktorského studia, Ústav biotechnologie

* Jak se vám spolupracuje s vašimi učiteli?

Při práci na výzkumném projektu se rozdíl mezi profesorem a studentem částečně stírá. Jsme kolegové. Je to přátelský kolektiv, takže se nápady jednodušeji interpretují, hodně spolu komunikujeme.

Kateřina Čamrová, studentka magisterského studia, Ústav biochemie a mikrobiologie

* Co se dá po studiu dělat kromě výzkumu?

Jsem zaměřená na praxi, mířím do klinické laboratoře. Mám medicínské zaměření, budu provádět analýzy klinických vzorků. Takže se ke mně jednou k analýze dostane třeba krev, kterou vám odeberou při vyšetření.

Marco Lopez, student doktorského studia, Ústav biochemie a mikrobiologie

* Čím vás oslovila Česká republika?

Zpočátku to byla náhoda, studoval jsem mezinárodní program. Strávil jsem v Česku dva semestry a pak jsem zůstal, aktuálně pracuji na svém doktorátu. A už to začíná vypadat, že tu zůstanu. Výzkum, na kterém mám možnost se podílet, je velice zajímavý.

Ing. Kamila Zdeňková, Ph. D., Ústav biochemie a mikrobiologie, a doc. Ing. Jan Bartáček, Ph. D., Ústav technologie vody a prostředí, vedoucí projektu

* Jak výzkum přesně probíhá?

JB: Ve spolupráci se společností Pražské vodovody a kanalizace odebíráme odpadní vody na mnoha místech v Praze a metodou PCR v nich hledáme genetickou informaci viru. Na projektu pracují lidé ze tří ústavů Vysoké školy chemicko - technologické. Jde o Ústav technologie vody a prostředí, Ústav biochemie a mikrobiologie a Ústav biotechnologie. Téma je širší a zkoumá se po celém světě, i pro nás je ale relativně nové. Na základě analýz odpadních vod lze sledovat šíření různých nemocí, léčiv nebo drog. Už dříve jsme se zabývali šířením bakterií rezistentních na antibiotika. Už to bylo pro veřejnost zajímavé, teď jsme se ale dostali přímo do centra pozornosti.

KZ: Takový výzkum vždy vyžaduje zapojení větších týmů, což s sebou nese i prvky mezilidských vztahů. Jsme tým, ve kterém se dobře spolupracuje. Nevyhledáváme problémy, naopak společně hledáme řešení.

* Do jaké míry se do výzkumu zapojují studenti?

KZ: Při analýzách je spousta práce a studenti se do ní běžně zapojují. Dílčí témata řeší třeba ve svých diplomových pracích a jejich iniciativa je vždy vítaná. Klíčová je spolupráce.

JB: My jsme na studentech závislí. Ale nechci, aby to vyznělo tak, že studenti jsou levná pracovní síla. Pro nás jsou to kolegové a kolegyně, kteří přispívají ke společnému výzkumu. V projektu, o kterém mluvíme, máme studenty všech stupňů, od začínajících až po doktorandy. Na celé škole se snažíme studenty podporovat a motivovat. Na VŠCHT je poměrně vysoký počet učitelů na počet studentů, můžeme se jim proto opravdu věnovat. Celá škola se specializuje na výzkum, jsme výzkumná

univerzita. Spolupráce se studenty je úzká a intenzivní. Chceme je v laboratořích, často se s nimi vídáme a co nejvíce je zapojujeme do reálných projektů. Mohou i vést či koordinovat nějakou specifickou aktivitu, mají často na starosti konkrétní část projektu.

* Mají studenti a absolventi vaší školy dobré uplatnění v praxi?

KZ: Co tak sleduji absolventy, všichni nacházejí uplatnění. A často získají zaměstnání ještě před dokončením studia. Uplatňují se třeba v rutinních klinických laboratořích, kde ještě budou rozšiřovat své vzdělání o povinné atestace, nebo v kriminalistických či potravinářských ústavech. Uplatní se jak ve výzkumu, tak i ve firemním prostředí, třeba v obchodních pozicích. Je to hodně pestré.

JB: Statistiky ukazují téměř stoprocentní úspěšnost absolventů hned po studiu. Konkrétně na našem ústavu máme dokonce opačný problém, poptávka po absolventech na trhu práce vysoce převyšuje počty našich absolventů. Tematika vody je extrémně žádaná.

* Učíte studenty také srozumitelně vysvětlovat, čím se zabývají?

JB: S veřejností komunikujeme a snažíme se to průběžně stále učit. Projekt, který zkoumá covid-19, k nám přitáhl větší pozornost. Je to pro nás stále trochu nové, i když zvláště v průběhu několika posledních let tlak na třetí roli univerzity, a tedy komunikaci s veřejností, narůstá.

Adéla Chalupová se připravuje na práci v jaderné elektrárně a vylepšuje pověst jaderné energie. Zpovídal ji kosmický inženýr a popularizátor vědy Jan Lukačevič.

* Jak vlastními slovy vysvětluješ, co v současnosti děláš?

Nevytahuji to hned na potkání, ale když se někdo zeptá, říkám, že studuju jadernou fyziku – jaderné inženýrství na ČVUT. K tomu dělám výzkum na jaderném palivu. A v budoucnu bych se chtěla stát operátorkou sekundárního okruhu v jaderné elektrárně.

* Rozumějí tomu lidé, když to takhle podáš?

Většinou ne a ptají se, co je operátorka sekundárního okruhu. Takže to většinou popíšu jako Homera Simpsona, který sedí v elektrárně a kontroluje všechno, co se tam odehrává, a zajišťuje její správný chod.

* Vytyčila sis nějaké profesní mety?

Mojí první metou je nastoupit na dvouletý výcvik na operátorku. Po dvou letech, kdy budu dokonale znát elektrárnu, se jí stanu. Další mety si nechávám otevřené – podle situace. Hodně operátorů přechází ze sekundárního na primární okruh, který zahrnuje přímo jaderný reaktor, nebo na manažerské funkce.

* Jak přesně výcvik probíhá a co obnáší?

Trvá dva roky a částečně se uskutečňuje v Brně, zčásti přímo v elektrárně, kde mají simulátor, který je přesnou kopií blokové dozorny. Část jsou tedy normální přednášky, část probíhá v simulátoru, kde se například simulují havárie. Operátor musí být připravený na všechno, co v elektrárně může nastat. Aby se člověk do výcviku dostal, musí mít technické vzdělání a úspěšně projít psychotesty. Ty jsou dost specifické, protože se říká, že je zvládne jen sedm procent přihlášených. Člověk totiž musí být schopný zvládat rutinní práci, ale zároveň dokázat vyřešit havárii, když nastane – nesnažit se situaci obejít, a zároveň postupovat podle pravidel.

* Kolik času trávíš studiem a výzkumem?

Při studiu jsem se rozhodla věnovat oboru, který mě zajímá, takže jsem začala pracovat v Ústavu jaderných paliv nedaleko od Prahy. Tam se věnuji výzkumu. Někdy je složitější skloubit to se školou, ale zvládnout se to dá. I na fakultě předpokládají, že se během magisterského studia lidi budou nějakým směrem profilovat, takže nám i umožňují při škole pracovat.

* Čím konkrétně se tvůj výzkum zabývá?

Palivo v jaderném reaktoru je ve formě peletek uzavřených v palivových tyčích – ty jsou vyrobené ze zirkoniových slitin. Já se zabývám právě jimi, jejich odolností, například korozní nebo vysokoteplotní oxidací, a mechanickými vlastnostmi. Po havárii ve Fukušimě se zjistilo, že největší problém nastává ve chvíli, kdy se palivo začne tavit – při havárii může dojít k roztavení matrice a uvolnění radioaktivních látek. Proto se teď zkoumají paliva se zvýšenou účinností a odolná vůči havárii. My tedy testujeme různé způsoby povlakování nebo i použití jiných materiálů, jiných slitin, které by během havárií lépe odolaly.

* Bezpečnost elektráren je pořád významné téma. Je jaderná energie bezpečná?

Určitě bezpečná je. V současnosti je v provozu přibližně 440 reaktorů a dalších 50 se staví. Havárie, které se staly, dělají jaderné energii špatnou pověst. Lidé se často obávají i radioaktivních odpadů. Ale dneska jsou elektrárny po bezpečnostní stránce dimenzované tak, že je hodně nepravděpodobné, aby se nějaká podobná havárie stala. A když už k něčemu takovému dojde, je to většinou následkem lidské chyby – nebo spíš nespočtu chyb, které se zřetězí.

* Patříš tedy mezi zastánkyně a advokátky jaderné energetiky – narážím i na tvou aktivitu na sociálních sítích, kde o ní informuješ.

To začalo spíš tím, že když jsem svým přátelům vysvětlovala, co studuji, tak z toho všichni měli obavy. Snažila jsem se jim to

trochu přiblížit. Nebylo to ale původně myšlené tak, že budu popularizovat vědu, ale nějak se to k tomu přidalo. Každopádně v jaderné energetice vidím smysl – a nejen v ní, jaderné technologie se týkají i výzkumu vesmíru, medicíny nebo zemědělství. Prakticky jakýkoli obor, na který si vzpomenu, má s nimi něco společného. Dneska je myslím hodně aktuální řešit klimatické změny – není to něco, co se děje někde jinde, ale teď a týká se to nás všech. I proto na téma jaderné energie lidi slyší. Jádro je jedna z možností, jak klimatickou změnu zpomalit.

* Kolik času ti dnes zabírá příprava popularizačních materiálů pro sociální sítě?

Hrozně moc. Dělám to sama. Ale jelikož ne jsem grafička, tak si s tím musím vyhrát. Zároveň si myslím, že když už se něco podobného učím nebo mi něco přijde zajímavého, moc ráda to předávám ostatním.

* Zatím jsme mluvili o metách v pracovním životě, je ale něco, čeho bys chtěla dosáhnout právě v popularizaci vědy?

Moc bych si přála, aby jádro nebylo takový strašák. Je to podle mého dobrá věc a lidi se často bojí něčeho, čemu tak úplně nerozumějí. Bylo by hezké, kdyby se o jádru touhle cestou něco dozvěděli a víc mu důvěřovali. Nevím, jestli už jsem někoho ze svých sledujících k jádru obrátila, ale lidi mi píšou, že se něco nového nebo zajímavého dozvěděli – a to mi vlastně dělá největší radost. Nebo když se o tomhle tématu chtějí bavit, takže ho můžeme společně dál rozvést.

* Když bys na jedné straně chtěla změnit pohled lidí na jádro, je taky něco, co bys ráda změnila na oboru samotném?

Technické obory všeobecně nejsou moc vidět. Jsou přehlížené. Ale to se doufám lepší – mají teď více studentů a stoupá i počet holek, které se do téhle oblasti nebojí vstoupit. I když musím dodat, že já mám jednu spolužačku, ale jsou taky ročníky, kde není žádná žena. Liší se to obor od oboru – v chemii je to třeba výrazně lepší. Nevím, jestli za to nemůžou hlavně předsudky, a to i ze strany rodičů. Když jsem doma řekla, že budu studovat jadernou fyziku, tak to naše dost zaskočilo. Myslím, že to může být jedna z hlavních příčin – naše společnost tohle od holek neočekává. Když holčička na základní škole řekne, že chce tenhle obor studovat, tak se asi nesetká s úplně dobrým přijetím od učitelů nebo rodičů. Mělo by to být víc bráno jako normální a běžné.

* Jaké jsou podle tebe ty nejtěžší překážky, když se ženy chtějí pustit do podobně netypického oboru?

Nejsložitější jsou předsudky – že jde o mužské prostředí. Neplatí to vždycky, ale setkala jsem se s tím, že jsem se musela snažit víc, abych prokázala, že na to mám – že nejsem horší než kluci okolo. Ale člověka motivuje to, že co dělá, má smysl. A moji rodiče mě vždycky podporovali a o téma se postupně začali zajímat. Když teď přijedu domů, tak mi mamka už ve dveřích hlásí, že třeba v Číně dostavěli elektrárnu – všechno si nastuduje líp než já.

* Zaregistroval jsem, že jsi součástí iniciativy WIN. Můžeš popsat, o co jde a jak funguje?

Je to skupina Ženy v jádře – Women in Nuclear – a já jsem od letoška členkou její rady. Jde o organizaci, která se snaží o popularizaci – na sociálních sítích sdílíme infografiky, pořádáme webináře a přednášky, máme oficiální i neoficiální setkání. Je to ohromně milá skupina žen. A nejsou to jen holky z jaderné fyziky, jako jsem já, ale celkově ženy, které se o téma zajímají nebo například pracují v nemocnicích na radiologii.

* Co bys poradila někomu, kdo se chce jádru věnovat? Jak se může do oboru dostat?

Kromě iniciativ, jako jsou právě Ženy v jádře nebo Jihočeští taťkové, existuje spousta přednášek, exkurzí nebo knih a podcastů – například K jádru věci, který moderuje Petr Šuleř. Člověk se dnes může dostat prakticky ke všem informacím, těžší je spíš si je pak přetřídit na ty, které jsou relevantní.

Jan Knedla v restauraci Papilio nachází cestu fine diningu zpátky k tuzemským tradicím. Mluvila s ním Klára Donathová, advokátka a gastronomická publicistka.

* Hned po maturitě jste s prý s kamarádem odletěl za prací do Skotska a začínal v hotelu Hilton v Glasgow u škrábání brambor. Kde se ve vás vzala touha po vaření?

Řekl bych, že vztah k jídlu a surovinám mám odmalička v krvi. Měli jsme velikou zahradu, na kterou jsem s dědou chodil sázet, plít i sklízet. Co jsme sklidili, mě pak učil i skladovat, vždycky mluvil o konzumní zralosti, což mi tenkrát přišlo legrační, ale teď vím přesně, co tím myslel. U prarodičů v Litomyšli jsme chovali králíky, velká část toho, co jsme jedli, byla z naší vlastní produkce. Babička chodila k řezníkovi jen tehdy, když chtěla dělat svíčkovou. V obou rodinách bylo úplně normální, že k nedělnímu obědu byla polévka, hlavní jídlo, kompot a potom ještě bílá káva s nějakou buchtou. Společné stolování a poctivé jídlo bylo pro nás na prvním místě. K vaření mě tedy nejspíš přivedlo právě to.

* Jak se to promítá do vaší práce?

Jednoduše, i když vařím jiné věci, dělám to stejně, jako jsme to dělali doma. Chci dát hostům to nejlepší, co zrovna mám. Jako když jsme dělali se strejdou zabijačku a dávali ochutnat sousedům. Tak se chci chovat i ke svým hostům. Vlastně nevařím zase tak odlišně. V Papiliu teď místo chleba podáváme vdolky rozkvašené trochou pasty miso a posypané řasou nori. Základní recept je na vdolky mojí babičky, jen je dělám naslano, a hosty to hrozně baví.

* Zkušenosti jste ale asi nenasbíral škrábáním brambor, nebo ano?

Brambory jsem škrábal jen čtrnáct dní a pak postupoval na další pozice. Po roce a půl, kdy jsem z kuchyně Hiltonu odcházel, už jsem měl na starost kuchyni a la carte. Tehdy za mnou přišel můj šéf a řekl mi, že je čas se posunout dál. Když zůstanu, zakrním a nic nového se nenaučím. Dal mi doporučení do One Devonshire Gardens, tehdy nejlepší restaurace v Glasgow, která byla prvním podnikem Gordona Ramsaye. Tak jsem šel. A vydržel jsem jen dva měsíce, dál to nešlo. Řev, dril a nekonečné hodiny práce. Spočítal jsem si, že během nejdelšího týdne jsem odpracoval 115 hodin. Tehdy jsem přemýšlel, jestli

chci být opravdu kuchařem. Nakonec to pro mě byla stejně významná zkušenost jako ta předcházející, kdy mě šéf poslal dál, abych se něco naučil. Pochopil jsem, že chci být ten první, a nikdy ne ten druhý. Prošel jsem řadu špičkových restaurací, mimo jiné Allegro v hotelu Four Seasons, které pod vedením Andrey Accordiho získalo první michelinskou hvězdu pro Prahu, Rossellinis v italském Ravellu se dvěma hvězdami, londýnský Atelier Joëla Robuchona také se dvěma hvězdami, v Percorso v petrohradském Four Seasons a v neposlední řadě v Amber v Hongkongu.

* Který z šéfkuchařů vás ovlivnil nejvíc?

Určitě Andrea Accordi, to je můj velký vzor, budu na něj vždycky vzpomínat. Ale jsme nadále v kontaktu, takže vzpomínky budou ještě přibývat. Z těch opravdu významných osobností to byl Joël Robuchon. Se svým týmem jezdil na pravidelné kontroly svých restaurací, a když se objevil u nás, došlo na představování. Podal mi ruku a řekl, že jsem první Čech, který u něj vaří, a že mi za to moc děkuje a váží si toho. To mě dojalo.

* Co vás Accordi naučil?

Andrea mi předal své manažerské zkušenosti, ze kterých těžím každý den. Za pět let, co jsme spolu v Praze a pak v Petrohradě vařili, na mě nikdy nezvýšil hlas. Naučil mě toho spoustu o surovinách, moderních kuchařských technikách, pohledu na jídlo jako takové, ale hlavně, jak se chovat v kuchyni k lidem. Myslím, že to, jak se šéfkuchař ke svému týmu chová, se na restauraci podepíše.

* Jakou restaurací má vlastně Papilio být?

Chtěl bych sem přenést to, co jsem se za celý život naučil. To znamená práci se skvělými surovinami, u kterých nehledím primárně na lokálnost, ale na jejich udržitelnost. Chci dát hostům důvod vyjet za hranice Prahy a nelitovat ani stráveného času, ani utracených peněz. Nevaříme českou kuchyni, ale moderní jídla vysoké gastronomie. Přesto v nich hosté určitě najdou i dobře známé chutě. Rozhodně to není „fusion“, přestože používáme řadu asijských surovin. I jejich použití má nějakou logiku. Miso i řasy nori tu používáme třeba k dosolení pokrmů. Na rozdíl od soli dodají jídlu i chuť umami. Restaurace stojí na degustačním menu, které má osm nebo šest chodů. Ty jsou vzájemně propojené a dohromady tvoří jeden celek, na který v ideálním případě hosté nezapomenou. Spolu s restaurací budujeme ve Vysokém Újezdu i zahradu se skleníky. Venku budeme pěstovat všechny myslitelné bylinky, ve sklenících pak citrusy, jako je yuzu a bergamot. Klíčem ke skvělému jídlu je čerstvost.

* Co dalšího vás na vaší cestě k pozici šéfkuchaře finediningové restaurace formovalo?

Hned po maturitě jsem si řekl, že se chci naučit tři věci: francouzskou, italskou a asijskou kuchyni. Takové tři pilíře, na kterých jde postavit všechno ostatní. Chtěl jsem se učit to, z čeho můžu dál těžit, takže mě třeba nenapadlo jít pracovat do restaurace zaměřené čistě na mořské plody, protože to bych v Čechách moc nevyužil. Taky jsem rychle pochopil, že nemá smysl jet někam na měsíční stáž, za tu dobu se nejde naučit nic. Abych restauraci a její filozofii poznal, musím tam vařit alespoň rok. Dal jsem si za cíl do třiceti poznat, co jde, a pak se stát vlastním pánem. Šéfkuchařem jsem se stal až v jednatřiceti, takže plán jsem nesplnil, ale i tak jsem spokojený.

* Podle čeho jste si vybíral pracovní štace?

Sleduju celou řadu restaurací a šéfkuchařů. Když byl čas jít dál, napsal jsem do některých z nich, jel třeba na týden na zkušenou a pak se rozhodl, kam nastoupím. Nezáleželo mi na místě, kam se přestěhuju, jen na tom, abych se posunul dál. Na plat jsem se poprvé zeptal v osmadvaceti, když jsem měl nastoupit do hongkongské restaurace Amber. Moc jsem si přál tam pracovat. Tehdy měla dvě michelinské hvězdy, byla 23. v žebříčku The World’s 50 Best Restaurants a třetí nejlepší v celé Asii. Do té doby jsem potřeboval vydělat jen tolik, abych mohl zaplatit nájem, ale život na ostrově je velmi drahý a nebyl jsem si jistý, jestli s platem vyjdu. Jsem rád, že to klaplo, protože koncentrace top restaurací je v Hongkongu neuvěřitelná, na malém prostoru je aktuálně sedm tříhvězd, jedenáct dvouhvězdičkových restaurací a téměř padesát restaurací s jednou hvězdou Michelin.

* Jak dlouho se to dá vydržet?

Já si řekl, že to vydržím právě do třiceti. Pak už jsem začal plánovat návrat domů. Nakonec mi přálo štěstí a dostal jsem příležitost vybudovat právě restauraci Papilio ve Vysokém Újezdu, ve které uplatním všechno, co jsem se naučil. Dovedu si představit, že tu strávím zbytek svého profesního života a budu vařit skutečný fine dining tak, jako ve špičkových světových restauracích, kterými jsem prošel nebo k nim vzhlížím.

Jakub Mohl dělá díky Moia Elixirs z konopí pevnou a nepostradatelnou součást výjimečné kosmetické péče. Podrobnosti zjišťovala Fashion & Beauty Editor Vogue CS Cindy Kerberová.

Začalo to zájmem o CBD – kanabidiol, aktivní látku z konopí, kterou stále doprovází, i přes veškerou osvětu a boom nejen v kosmetice, ale také v lékařství a wellness, určité stigma. Téměř zázračná ingredience zaujala studenta ČVUT a bývalého profesionálního hokejistu natolik, že se v roce 2017 rozhodl postavit vlastní laboratoř a začal ji vyrábět ve větším množství. „V té době jsme naší aktivní látkou podporovali jiné značky, přitom všem jsem měl nutkání se seberealizovat a přinést vlastní pohled na kvalitu, a tak vznikla Moia,“ vypráví Jakub Mohl, jehož společnost Cannax Laboratories stojí za inovátorskou well - being značkou, která se může pochlubit řadou mezinárodních ocenění, a dokonce i jedním světovým prvenstvím. Když se mi před dvěma lety dostaly do ruky produkty Moia Elixirs, zaujaly mě nejen vizuálně, ale především vysokou kvalitou a vyladěnými texturami krémů. Nebylo totiž obvyklé, aby lokální kosmetika měla všechno od kvalitních ingrediencí, uživatelsky příjemné textury až po obal, který nebudete muset před návštěvami schovávat. Jestli koronavirová krize něčemu pomohla, tak rozmachu péče o pleť a zrodu nových, promyšlených značek, jejichž obsah i estetická stránka můžou směle konkurovat velkým zavedeným brandům ze zahraničí. Moia Elixirs v tomto ohledu patří mezi jasné průkopníky nejen v rámci československé scény.

Dostat se pod kůži

Vedle vysoce kvalitní hlavní ingredience vlastní výroby pracuje Jakub Mohl s nanovlákny a drží světové prvenství – vyrobil suchou pleťovou masku s CBD a nanovlákny. Suchých sheet masek na trhu moc není a nanovláknových také ne. Jakub se svým týmem tak přinesl skutečný průlom v péči o pokožku. Zatímco popíjíme kávu, v hotelovém baru se rozezněl klavír a rodák z Karlových Varů mi vypráví, jak se tento originální výrobek zrodil. „Při vývoji koukáme na to, jak aktivní látky doručit tam, kde mají být. Jedině tak mohou skutečně řešit daný problém. Když jsme vyráběli náš první krém, snažili jsme se zakomponovat ty nejúčinnější látky, které na trhu existují. Pak jsme přešli k sérům, které penetrují hlouběji do pleti a mají zase jinou účinnost a dál jsme hledali nejlepší řešení a v tomto ohledu se jím ukázala nanovlákna.“ Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že její efekt se nedá s ničím srovnat. Přitom ve složení najdete pouhých deset ingrediencí. Díky jedinečné technologii se aktivní látky mohou dostat skutečně hluboko do kůže, na rozdíl od konvenční kosmetiky tak neřeší jen povrch. „To je jedna z věcí, které mi dělají velikou radost, že pod naší značkou dokážeme z pohodlí domova doručit ‚aktivky‘ tam, kde mají být. Zvládne to každý, a je to navíc super rychlé.“ Nanovláknová maska, která vedle CBD obsahuje vitaminy C a E, kyselinu hyaluronovou a PHA, předloni zaujala porotu prestižní Pure Beauty Awards a získala ocenění v rámci kategorie Best Special Innovation. V roce 2021 zvítězila i v další mezinárodní soutěži Beauty Shortlist Awards v kategorii Best Face Waterless Mask, druhou cenu získaly v kategorii Well -being 15% CBD kapky Revitalize. Dostat se pod kůži samotnému zakladateli se zdá být větší oříšek, než bych od mladého úspěšného podnikatele čekala. „Měl jsem trochu problém prezentovat naši značku, stoupnout si za ni a spojit ji se svým obličejem,“ přiznává. „Nikdy jsem necítil tu potřebu, ale pokud to značce pomůže, tak budu čelit i takovým stresovým situacím.“ A jedním dechem dodává, že Moia Elixirs není jen on sám, ale celý tým čítající v současnosti sedm lidí plus skupinu externích spolupracovníků. O značce a své práci mluví v množném čísle celou dobu, jakmile stočím otázky zpátky k produktům, jejich vývoji, vzhledu a vizích, působí o poznání uvolněněji a sebejistěji. Když hovoří o samotném CBD, jeho gesta nabírají na energičnosti, hlas zesiluje. Postupně probíráme stigma kolem konopí, jeho blahodárné účinky nejen na kůži, ale i zdraví a také boom, který se kolem kanabidiolů v poslední době rozpoutal. Jakub se jen usmívá: „Spousta firem si dokázala vygooglit správně trendy na příští roky. Vlna nových značek vzniká i proto, že cítí příležitost růst. Osobně se domnívám, že je důležité, aby zákazníci poznali značku opravdu do hloubky. Zdali nejde o tzv. whitelabel produkt nebo jestli se jedná o vlastní výzkum a vývoj. To si myslím, že bude v budoucnu rozhodovat, protože se ukáže kvalita.“ V tomto ohledu může opravdu v klidu spát. Moia Elixirs je zcela transparentní, nic neskrývá, nemá totiž co. Ať už jde o krémy, séra, masku, nebo doplňky stravy, všechno funguje a mění pleť i náladu k lepšímu. Každý ze současných třiatřiceti produktů má své jasné místo a důvod, proč s ním tým inovátorů přišel na trh. Před pár měsíci vstoupili i do největšího řetězce parfumerií FAnn, který se podpoře lokálních značek intenzivně věnuje. „Nechceme, aby vznikaly bezvýznamné produkty, všechno musí mít svůj smysl, své opodstatnění, svoje proč a být nějakým způsobem specifické,“ zdůrazňuje Mohl.

Doktorát z konopí

„Oproti tomu, když jsem začal tento projekt formovat, je posun ve vnímání konopí dost velký. Na začátku to bylo mnohem horší než teď.“ Všímám si, že Mohl poprvé přechází do první osoby jednotného čísla. Prostě tohle je jeho parketa, před lety vyzkoušel účinky na vlastním těle – po vážném úrazu, kdy měl téměř nehybnou ruku od zápěstí po prsty, začal vedle běžné léčby a regenerace užívat CBD. Výsledky se dostavily brzo, ruka se zahojila, vrátila se hybnost i cit. Začal konopí a účinky legálního CBD zkoumat. Dnes o něm ví tolik, že by o této rostlině mohl přednášet. „Než se vůbec dostanete k této molekule, musíte projít jedenácti kroky. Extrakční metody tu byly po staletí, ale získat samotné CBD je věc druhá. Navíc je konopí velmi silný bio akumulátor prostředí, tato rostlina do sebe natáhne veškeré nečistoty ze země i ovzduší a s tím musíte v laboratoři počítat. Je to taková alchymie, protože pokaždé je vstupní materiál jiný a vy ho ladíte, abyste dostala stoprocentně čistou látku. Osobně jsem tzv. university drop -out, nemám dokončené chemicko -technologické vzdělání, ale od roku 2016 jsem nabyl spoustu zkušeností, je to taková moje malá vejška,“ usmívá se. „Kdybyste mi před deseti lety řekla, že budu dělat kosmetiku, určitě bych vám nevěřil. Ale život vám dává nejrůznější výzvy, které buď přijmete, nebo odmítnete. Obě možnosti vás někam posunou.“ Vedle vlastní aktivní látky a znalostí českých specialistů (Česko je jedním z nejsilnějších hráčů v oblasti konopí a kanabinoidů na světě, pozn. red.) využívá značka tuzemské sklo, kromě zmiňované nanomasky nepoužívá plasty. „Plast je v kosmetice opravdu velkým problémem a ekologie a udržitelnost by měly být v rámci rychloobrátkového zboží tématem číslo jedna,“ zdůrazňuje Jakub. Z jeho řeči i činů je jasné, že se na rozdíl od mnohých nespokojí jen s tím, že natiskne na etiketu prázdná marketingová hesla. Část zisku z jediného produktu, kde značka plasty používá, věnuje do fondu renomované organizace The Ocean Clean Up. „Inovativním způsobem se zabývají vylovováním plastu z oceánu a dělají to skutečně aktivně. Díky skvělé technologii a specialistům odvádějí skvělou práci.“

Václav Peloušek, spoluzakladatel Bastl Instruments, přináší hudebníkům po celém světě originální a DIY nástroje. Otázky mu kladl DJ a producent NobodyListen.

* Jak bys někomu, kdo se hudbě nevěnuje, popsal modulární syntezátory, kterým se hodně věnujete a se kterými máte úspěch ve světě?

Je to syntezátor, který si každý uživatel konfiguruje podle toho, jak potřebuje – od toho modulární. Každou část si člověk může zvolit. Syntezátor má unifikovaný formát, pro který desítky, možná stovky firem po celém světě tvoří jednotlivé moduly. Díky tomu je to pro hudebníky zajímavé – všechny moduly spolu komunikují. Propojují se z přední strany kabely, takže zdálky to vypadá jako hromada špaget. Zajímavé mi na tom připadá to, že nástroj se vlastně muzikanta ptá, jakým způsobem chce dělat hudbu. Není to hotová věc. Každou volbou toho, který modul do syntezátoru si člověk vybere, reaguje na to, jakou hudbu chce dělat. Jsou moduly určené pro zvukotvorbu – jak to má znít –, ale pak jsou také moduly související s tím, jaké hudební sekvence a nápady na nástroji realizuje a jakým způsobem. Všeho je nepřeberné množství a to je na tom myslím to zábavné.

* Kdybychom to zjednodušili, dá se tedy modulární syntezátor označit za hudební nástroj?

Určitě a dá se k němu tak přistoupit. Ale zároveň se dá chápat jako nástroj pro sound design. Mě vždycky víc bavily modulární syntezátory, které si lidi stavěli jako nástroje – jako věc, na kterou se naučíš hrát.

* Vaše moduly používá řada úspěšných a slavných producentů a hudebníků ve světě. Kteří ti dělají největší radost? Kdo jsou tvoji oblíbenci?

Mám ohromně rád Baseka – to je hardcore producent z L. A., který spolupracuje i s vydavatelstvím PC Music. Hodně mám rád Moor Mother, což je taková americká básnířka. Naše moduly mají samozřejmě i lidi jako Hans Zimmer (skladatel filmové hudby –

pozn. red.) a podobní, protože ve skutečnosti kupují všechno hudební vybavení.

* Jsou vaše moduly něčím specifické, takže je v nahrávkách dokážeš poznat?

Někdy to poznat jde. Já ale hudbu neposlouchám s tím, abych je tam hledal. Důležitější mi přijde výsledek než jednotlivé nástroje. Ale pokud je někdo použije určitým zjevným způsobem, tak to samozřejmě poznám. Modulární syntéza je přitom tak flexibilní, že jako posluchač to poznat vůbec nemusíš, protože každý hudebník může moduly použít jinak.

* Čím si vysvětluješ to, že v oblasti, kde si každý může vytvořit vlastní sestavu, se zrovna vám podařilo prorazit do celého světa?

Nepodařilo se nám ze začátku prorazit zrovna s modulárními syntezátory, vyráběli jsme spíš malé kreativní nástroje v cenové kategorii mezi 100 a 300 eury, která v té době, to je asi před deseti lety, byla úplně neobsazená. Zásadní produkt pro nás byl microGranny 2, což je granulární sampler, malá krabička na baterky, která má mikrofon, dokáže zvuk nahrát, pak ho přehrát a granulárně (po velmi drobných částech – pozn. red.) manipulovat. Má neskutečně low-fizvuk, tím si získal hodně fanoušků. Hodně digitálních nástrojů, které se dnes vyrábějí, jsou hodně čisté, nemají v sobě moc špíny nebo charakteru, které na první poslech poznáš. Byl to tehdy snad dokonce první granulární sampler na trhu, teď je to přitom zavedená kategorie. Syntezátory tehdy byly dost nedostupné. Dnes je běžné, že lidi skládají hudbu s malými krabičkami, které jsou levné – i tohle je produktová kategorie, kde jsme se dobře zabydleli. Mini modulární syntezátor Kastle, který má sedm krát pět centimetrů, je možná nejmenší svého druhu na světě. Dělali jsme s ním i workshopy, kde si ho lidi mohli sami vyrobit. Chci tím říct, že na trhu jsme se etablovali dostupnými produkty a zároveň tím, že jsme je vyráběli jako stavebnici – DIY kity, které si lidi mohli sami sestavit. Velká část zážitku z našich produktů je i v tom. Není to tak, že si koupíš nějakou hotovou věc, dvakrát ji použiješ, pak založíš a vyhodíš, když se stěhuješ nebo prodáš. Nám se vždycky víc líbilo, když lidi měli k našim produktům vztah – sami si je vyrobí a dělají na nich hudbu. Díky tomu se o nás začalo hodně mluvit.

* Líbí se mi, že tvoříte komunitu – neprodáváte jen nástroje, ale máte i vydavatelství a pořádáte workshopy, jste aktivní na několika místech po celé Evropě. Dostal se mi do ruky i váš krásně zpracovaný magazín. Souvisí tenhle přístup s tím, že vy sami jste hudebníci a k Bastl Instruments jste nepřistupovali jen jako k byznysu?

U nás ve firmě bylo vždycky zásadní, že jsme všichni trochu do muziky. Vždycky jsme vyráběli věci, které nám chyběly nebo na které bychom chtěli hrát. To byla vždycky primární motivace. Všechno to, co zmiňuješ – vlastní label nebo workshopy – se organicky děje, když máš na jednom místě partu muzikantů a muzikantek, která se každý den potkává. Takhle ty nápady vznikají. Poskytli jsme pro tohle všechno určité zázemí – a to hlavně v Brně.

* Kdy se z Bastl Instruments oficiálně stala firma?

V roce 2011 jsme začali vyrábět nástroje pod brandem Standuino. Pořádali jsme hodně workshopů, dělali jsme k tomu i výstavy a výtvarné projekty. O rok později jsme začali produkty prodávat online a fungovat jako firma.

* Kolik produktů jste už vlastně vyrobili?

Popravdě nevím – já dělám hlavně vývoj a přesná čísla snad ani nechci vědět. Nicméně můžu odhadnout, že se pohybujeme v tisících produktů – u microGranny se blížíme deseti tisícům kusů. Moduly jsou mnohem víc niche, kupuje je mnohem méně lidí, takže tam jsou to spíš stovky kusů, úspěšnější budou mít i k několika tisícům. Vyrábíme teď okolo dvaceti produktů a jsou mezi nimi DIY stavebnice i hi-fizařízení, která si koupíš do studia jako hotová. I cenová škála je od 50 € do 500 nebo 1000 €. Portfolio tedy máme hodně široké, stejně jako zacílení.

* Jaký nástroj bys chtěl jako hudebník ještě vyrobit? Je něco, co ještě není objevené?

Spousta věcí! Nejvíc bych se chtěl věnovat hlasovému procesoru. Když sám dělám hudbu jako Toyota Vangelis, tak si dělám různé MIDI kontrolery a hacky k Auto-Tune (zvukový procesor používaný pro úpravu hlasu – pozn. red.). Díky tomu jsem zjistil, jak se dá moderním hlasový processing posunout na další úroveň, aby se s ním dalo pracovat jako s nástrojem, který bude plný možností – nepůjde jen o používání hotových presetů, ale moct si hrát. V hyperpopu jsou už náznaky tohohle přístupu, kdy někdo zpívá půlku věty mužským hlasem a půlku fráze ženským nebo až šmoulovským. Tohle se dělá v postprodukci, ale já bych chtěl dosáhnout toho, aby takhle škála výrazových prostředků byla dostupná jako nástroj, který používáš s vlastním hlasem. Hlas mi připadá jako jeden z nejzajímavějších nástrojů.

* Je ve světě modulárních syntezátorů a nástrojů, kterým se věnujete, meta, kterou byste chtěli s Bastl Instruments v brzké době dosáhnout?

Právě teď uvádíme nový produkt Softpop 2, což je skvělý a hodně kreativní syntezátor, který bude hodně reagovat na to, jak se dnes v hudbě – třeba hyperpopu – míchá melodičnost s experimentálním zvukem. Tohle je nástroj, který mezi oběma polohami dokáže velmi plynule přecházet. Mohl by vyloženě definovat styl sekvencování, hraní nebo typ soundu. A to mi vždycky připadalo jako nejvyšší meta – vytvořit nástroj, na kterým někdo postaví celý track a je to něco úplně jiného, než jsi doposud slyšel.

Studenti a studentky Katedry animované tvorby se pod vedením Michaely Pavlátové
stávají novými hvězdami tuzemského i světového animovaného filmu. Mluvila s nimi spisovatelka a publicistka Klára Vlasáková.

Diana Cam Van Nguyen
česko-vietnamská režisérka a výtvarnice. Její snímek Spolu sami byl oceněn na festivalu dokumentů v Jihlavě, soutěžil na festivalu v Rotterdamu, Annecy a na BFI London Film Festival. Byl nominovaný na České lvy a dostal se mezi finalisty ceny BAFTA. Její poslední krátký film Milý tati byl vybrán na festival v Locarnu a vyhrál BFI Short Film Award, AFI Grand Jury Award, dostal zvláštní uznání v Torontu a je kvalifikovaný na Oscary 2023.

* Co je pro profesi režisérky animace nejdůležitější?

Režisérka animace – stejně jako režiséři hraných filmů nebo dokumentů – by měla mít jasnou představu, jak má výsledné dílo vypadat. Vědět, co chce filmem říct a proč ten film dělá. Zároveň musí umět správně zformulovat myšlenky a předat pokyny svému týmu. A rozhodně je u režie animace zásadní trpělivost a dobrá příprava.

Bára Anna Stejskalová
Byla dvakrát na shortlistu ceny BAFTA, a to za animáky Rybáři a Jsme si o smrt blíž. Druhý jmenovaný byl oceněný na mnoha festivalech – v Palm Springs, na Florida Film Festival, Leeds Film Festival a dalších. Zároveň získal nominaci na Českého lva za nejlepší animovaný film a také na Cenu Magnesia za nejlepší studentský film.

* Co vám studium na katedře animace dalo?

Nejdůležitější je inspirace, kterou tam získávám – a to nejen od našich pedagogů, ale taky od ostatních studentů. Se spolužáky totiž mezi sebou nesoutěžíme, držíme při sobě, a to se odráží jak v atmosféře, tak ve výsledných pracích.

Anna Podskalská
Se kromě animace věnuje také ilustraci. Její absolventský film Rudé boty byl v roce 2021 vybrán na festival v Cannes do studentské sekce Cinéfondation. Film vznikl unikátní technikou animace olejomalbou na skle. Spoluautorem filmu je Matěj Podskalský, který se na filmu podílel jako scenárista a střihač.

* Kdy jste se cítila na katedře nejspokojenější?

Takový jeden moment asi není. Máme u nás stabilní zázemí, fungujeme jako kolegiální kolektiv a se spolužáky nás pojí dobré vztahy. Takže jsem spokojená vlastně pořád. Nejraději mám naše katederní setkání, kdy se společně potkáme nad svou tvorbou – to člověka vždycky úžasně nabije!

Kateřina Karhánková
Je režisérka, scenáristka a výtvarnice. Její autorské filmy Nový druh a Plody mraků získaly řadu domácích i mezinárodních ocenění, z nich nejprestižnější je cena ECFA Short Film Award. Spolu s Alexandrou Májovou vytvořila animovaný seriál pro děti Mlsné medvědí příběhy, který vysílají televize po celém světě.

* Proč je lepší, aby tvůrci drželi pohromadě a nesoupeřili mezi sebou?

Je v zájmu nás všech, aby česká kinematografie byla čím dál tím lepší, a to nejen v jednotlivostech, v úspěších výrazných osobností, ale právě jako celek. Když člověk sdílí svoje uvažování a tvůrčí proces s dalšími, může tím jen získat. Různé úhly pohledu jsou přínosné a obohacující.

Michaela Pavlátová, vedoucí katedry

* Zažila jste někdy situaci, kdy některý z vašich studentů představoval nápad na animovaný film nebo seriál a vy jste si říkala: Sakra! Škoda že to nenapadlo mě?

Ano, to se mi stává dost často! Většinou v situacích, když jsou ty nápady geniálně jednoduché. To si pak říkám – vždyť to leželo na stole, jak to, že jsem s tím nepřišla sama? Ale na druhou stranu mám zase vždycky radost, že mí studenti takové téma objevili a dovedli ho zpracovat. Z poslední doby jde třeba o seriál o zvířátkách s hendikepem nebo komediální sérii z blízké budoucnosti o adopci babiček a dědečků z domova důchodců. Jsem si jistá, že oba počiny budou skvělé; vždyť nápady, na kterých stojí, nabízejí tolik možností!

* V čem je atmosféra u vás na katedře animace specifická?

Lidi od nás se stýkají se i mimo katedru. Vždycky když společně jedeme na soustředění nebo na festival, sednu si kousek stranou a dívám se, jak jim to spolu ladí. A jsem šťastná, že se nám takový kolektiv povedlo vybudovat. Máme na katedře samozřejmě taky solitéry, ale většina studentů se zajímá o práci ostatních, navzájem si pomáhají, podporují se. Mám dojem, že každý u nás na animaci chce být dobrý, ale nikdy ne na úkor ostatních. Doufám tedy, že jsem si to nevysnila a že vám naši studenti neřeknou něco jiného, ale často od nich slýchám, na čem všem spolupracovali, kam spolu jeli… Mám z toho vždycky radost. Když se cítíte součástí party, kde se pořád vymýšlí a tvoří, chcete k nim přináležet právě i dílem. Proto u nás pořád něco nového nenásilně vzniká.

* Proč si myslíte, že mezi vašimi studenty nepřevládá řevnivost?

Protože se mají rádi a přejí si navzájem. Animátoři jsou dost malá skupina a úspěch jednoho je úspěchem celého odvětví. Trochu jiné je to pak u velkých projektů, tam už se na každého nedostane. Na animaci bývá někdy pohlíženo trochu spatra. My animátoři jsme takoví hračičkové, hledáme detaily, kterých si třeba ostatní na první pohled nevšimnou… Možná jsme v něčem nedospělí. Animace s sebou nese méně napjatou atmosféru, než jaká vládne třeba jinde.

* Ne každému absolventovi se poštěstí, aby se animaci věnoval naplno.

Ne každý se stane režisérem. Ale taky ne každý jím chce být. Být režisérem je nejkrásnější, ale i vysilující práce, která vás chce celého a nafurt. Jasně, na škole přistupujeme ke studentům jako k individuálním tvůrcům, kteří se pak můžou sami rozhodnout, kam se chtějí dál profesně vydat. Někteří se vlastní tvorbě dál nevěnují, a to z různých důvodů. Někoho třeba naplňuje dělat zakázky 3D animací nebo počítačové hry, najde v tom svoje poslání a nemusí hned vyvíjet vlastní projekty. To je přece úplně v pořádku a skvělé. Nehledě na to, že když člověk dává dohromady složitější látku, může narazit na řadu problémů. Třeba na to, že u nás chybějí profese.

* Jak to myslíte?

To se často řeší i u hraného filmu. Zjednodušeně řečeno: na výrobu některých filmů nepotřebujete třicet skvělých režisérů, ale třicet skvělých animátorů. A někdy je složité dát takovou skupinu dohromady. Obtížně se shánějí třeba kontroloři animace. To jsou lidé, kteří musejí být strašně precizní, výborně rozumět tomu, co dělají, a zároveň by jim nemělo vadit, že „jen“ kontrolují. Přitom jejich úloha je naprosto zásadní a výsledný film by bez ní neobstál. Kromě samotné animace je velmi důležitá i postava producenta. To začíná už na FAMU. Když student narazí na producenta, kterého animáky baví a nedělá je jen proto, aby dostal zápočet, je to skvělé. Takový nadšenec potom sám přináší nápady, jak snímek posunout nebo jak ho začlenit do mezinárodního kontextu – kam ho přihlásit a tak dál. To nejsou samozřejmé věci a jsou k tomu třeba lidi, kteří světové animaci rozumějí a na scéně se orientují.

Záviš Lacina, zakladateľ značky Opio, vyrába kozmetiku šetrnú k pleti aj prírode.
Hovorila s ním Ema Muller, instagramová bohyňa a Feature Editor Vogue CS.

* Záviš, založil si českú značku prírodnej kozmetiky Opio. Je to tvoja prvá skúsenosť na kozmetickom trhu?

Pred piatimi rokmi sme s kolegami založili značku kolagénu Collalloc. Všimni si, že sa číta spredu aj zozadu rovnako. Taká slovná hračka. Collalloc je stopercentný bioaktívny morský kolagén. Dnes patrí k najpredávanejším kolagénom v Českej republike.

* Prečo si sa rozhodol vytvoriť ďalší produkt?

Chcel som urobiť niečo nové, aj keď som vlastne nevedel, čo by to malo byť. Moja priateľka mala kamarátku, ktorá si doma v kuchyni miešala vlastnú kozmetiku z prírodných olejov a bambuckého masla. Kamarátka jej ju dala vyskúšať a ona z nej bola nadšená. „Večer sa tým natriem a ráno som mladá a krásna!“ žasla. Spojil som sa s tou kamarátkou a kúpil od nej slávny recept na krásu a mladosť. Zloženie bolo super, ale maslo v olejoch akosi zvláštne plávalo. Potrebovali sme zmeniť konzistenciu. A tak som zobral mixér a mixoval, až kým sa z oleja nestal krém.

* A ako sa z vyšľahaného oleja v domácom mixéri zrodil Opio Twin Effect?

Opio Twin Effect je vlastne dvojprodukt. Teda jeden produkt, ktorý sa skladá z dvoch častí. Z hyalurónového séra a krému s bioolejmi a bambuckým maslom. A funguje tak, že na vyčistenú pleť najskôr nanesieš sérum, počkáš, kým sa vstrebe, čo je skoro hneď, a pokračuješ s pleťovým krémom. Spojenie týchto dvoch zložiek poskytuje pleti hlbokú regeneráciu a energiu. Predchádza vzniku vrások, pomáha redukovať príznaky starnutia, viditeľne pleť omladzuje a rozjasňuje. Obidva výrobky sú vyvinuté pre všetky typy pleti vekovej kategórie 30 plus. Zloženie je šetrné nielen k pokožke, ale aj k prírode. Celý rad je etický, ekologicky bezpečný, bez parabénov a stopercentne vegánsky.

* Packaging vám navrhol dizajnér Peter Novaque. Prečo ste si vybrali práve jeho?

Peter je úspešný produktový dizajnér, držiteľ desiatich prestížnych ocenení Red Dot Design Awards a zakladateľ štúdia Novaque design. Stretli sme sa v momente, keď sme vymýšľali packaging. Porozprával som mu o projekte, myšlienka dvojproduktu sa mu páčila a navrhol minimalistický a do detailu prepracovaný flakón, ktorý sa zase páčil nám.

* Ako prebiehala výroba obalov?

Vyrobiť fľaštičky bolo jednoduché, no s viečkami bol problém. Na tie totiž potrebuješ dve časti, ktoré do seba perfektne zapadajú. Tie sme nakoniec vytlačili v 3D tlačiarni v startupovej firme ONE3D. Prázdny obal putuje do pražskej firmy Mandario, ktorá vyrába kozmetiku a parfumy na mieru, tam ho naplnia a celé balenie nám potom do papierových krabičiek pomáhajú dávať ľudia z AASKA Group, družstva invalidov, s ktorými dlhodobo spolupracujeme.

* Prečo práve čierne obaly?

Čierna je stelesnením elegancie, sily a univerzálnosti, keďže Opio je určené pre ženy aj mužov. Zároveň evokuje tmavú noc – produkty Opio sú svojou ťažšou textúrou určené skôr na noc ako na ráno.

* Čo stojí za názvom značky Opio?

Opio znamená v havajčine zdravie. Naša webstránka je opio.life ako zdravý život. Navyše jednou z ingrediencií vo vyšľahanom kréme je makový olej – bioolej, ktorý sa bežne používa v prírodnej kozmetike.

* V čom sa Opio líši od iných prírodných kozmetických značiek?

Opio má geniálnu kombináciu hyalurónového séra, bioolejov a bambuckého masla. Prírodné oleje pleť zvláčnia, sérum ju vyplní a omladí a bambucké maslo má zase hojivé účinky. Špecifickosť receptu je aj v jeho unikátnom zložení a presných pomeroch všetkých použitých ingrediencií.

* Prečo podľa teba začínajú ženy inklinovať k lokálnym prírodným značkám?

Pretože dnes máme možnosť vyrábať vlastné veci, vytvárať vlastnú kozmetiku. A veľa z nás to robí dobre práve preto, že ju robíme podľa seba a pre seba. Energia a láska, ktorú vkladáme do vlastnej kozmetiky, je neporovnateľná s tou vo veľkých korporátnych kozmetických firmách.

* Všímaš si trendy v priemysle prírodnej kozmetiky?

Samozrejme. Chcem vedieť, čo sa deje. Ale zároveň si myslím, že treba počúvať vlastnú intuíciu a neriadiť sa za každú cenu

tým, čo teraz fičí. Inak by etická prírodná kozmetika Opio nemala čierne obaly.

* Plánuješ Opio rozvinúť o ďalšie produkty?

Postupne by sme chceli začať vyrábať šampóny, mydlá a zubné pasty s použitím prírodných látok a ďalších etických surovín.

* Kde sa predáva Opio?

Zatiaľ sme online, ale chcel by som nás dostať do malých dizajnových obchodov a concept storov. Je ťažké preraziť za hranice Česka a Slovenska a zaujať svetový trh, ale určite sa o to budeme snažiť.

* Keby si mal vybrať jedného človeka, ktorý podľa teba Opio najviac zosobňuje, kto by to bol?

Pavlína Pořízková.

* Prečo?

Pavlína je prekrásna žena, ktorá sa nebojí starnutia a vie, že krása nie je všetko. Energia z nej srší na všetky strany, je autentická a svoja.

* Aká ešte je Opio žena?

Opio žena sa o seba rada stará, miluje zábavu, rozumie kultúre a dizajnu, nenechá, aby s ňou niekto zametal, pozná svoju cenu a nebojí sa kúpiť si pleťový krém v čiernom obale.

* Prečo by som sa mala báť kúpiť si pleťový krém v čiernom obale?

Počul som, že čierny obal nie je ženský. Že čierna je strašidelná a odpudzujúca farba. Čo si myslíš ty?

* Mňa sa naopak dotkne, keď si ľudia myslia, že musím mať rada ružovú len preto, že som žena. Ja by som si ten krém kúpila práve preto, že je čierny. Aké má vaša značka ambície do nového roka?

Chceli by sme naše produkty predstaviť čo najväčšiemu množstvu ľudí, ktorí vedia oceniť dizajnový výrobok s kvalitnými ingredienciami a jedinečným zložením.

* Ďakujem, Záviš, držím vám palce!

Napíš mi adresu, pošleme ti Opio!

Vlasta Kubušová a Miroslav Král, zakladatelia Crafting Plastics, vytvárajú nové plasty a dávajú im originálny tvar. Na podrobnosti sa ich pýtal Miro Sabo, módny návrhár a Jewellery and Accessories Editor Vogue CS.

* Aké odbory ste študovali – umelecké alebo technické?

V: Ja som študovala dizajn, ale na technickej univerzite (STUBA), ale aj VŠVU, a neskôr interdisciplinárny dizajn v Berlíne na Universität der Künste a medzitým divadlo a film na VŠMU, vďaka čomu som sa zoznámila s Mirom.
M: Ja som študoval scénografiu na VŠMU v Bratislave, no venoval som sa hlavne filmu. Predtým som študoval drevo a interiérový dizajn.

* Pýtam sa preto, že na umeleckých školách sa často stretávam s fenoménom „objavu“, keď kreatívny proces a následná práca s vhodným materiálom privedú študenta k niečomu novému, nečakanému, čomu sa potom venuje ďalšie roky. V čom je tento proces iný ako u človeka, ktorý študoval školu technického zamerania?

V: Vedci sa veľmi špecificky zameriavajú na vyriešenie konkrétneho problému, ako sú napríklad obalové materiály, rôzne poľnohospodárske fólie alebo náhrada klasických plastov bioplastmi, prehlbujú si vedomosti a inovujú v určitom sektore, zatiaľ čo my hľadáme komplexnejší potenciál, ako aj jeho limity, ktoré možno na začiatku nevyzerajú ako priorita, ale vo výsledku sú zaujímavé z hľadiska celkového kontextu a systémovej zmeny.
M: Na rozdiel od nás sa vedci snažia zacieliť výskum tak, aby sa produkt vyrábal v obrovských množstvách a bol ekonomicky návratný, čo je iný príbeh ako ten náš. Keď sme do tohto procesu vstupovali, vlastne sme ho nabúravali kreatívnym prístupom. A zároveň sme predstavovali výrobky širšiemu okruhu ľudí, ktorí bežne nemajú šancu sa k takýmto materiálom dostať.

* Čo bolo na začiatku – snaha vyriešiť nejaký problém, túžba prísť s novým produktom, alebo úplne iný zámer?

V: Scénografia aj dizajn znamenajú neustálu prácu s materiálom. V škole sa naučíš, ako pracovať s klasickými plastmi, takže tento materiál a práca s ním sú v tvojom živote neustále prítomné. My sme sa snažili hľadať alternatívy, ktoré v časoch, keď sme začínali, povedzme pred desiatimi, pätnástimi rokmi, ešte neexistovali. Hovorilo sa o nich, ale nikde sa nedali získať. Začali sme si sami robiť rešerš a vďaka našej neziskovej organizácii, prostredníctvom ktorej sme organizovali rôzne medziodborové stretnutia kreatívnych ľudí, sme sa zoznámili s vedcom, s ktorým sme neskôr začali spolupracovať. Tak sme našli výskum, ktorý prebiehal na Slovensku a neskôr sme nadviazali spoluprácu s viacerými vedeckými inštitútmi v Európe.

* Čo presne je Nuatan?

V: Nuatan je značka biomateriálových riešení, ktorá zastrešuje interdisciplinárnu spoluprácu medzi nami a materiálovými vedcami. Je to značka pre bioplastové riešenia produktov, ktoré nie sú jednorazové, ale kvalitné z hľadiska mechanických, ale aj estetických vlastností.

* Z čoho sa vyrábajú tieto nové materiály?

V: Pracujeme s biopolymérmi, ktoré kompletne pochádzajú z obnoviteľných zdrojov, základom je napríklad kukuričný alebo zemiakový škrob, ale aj cukrová repa a trstina.
M: V súčasnosti najpoužívanejšia surovina na výrobu biopolymérov je kukurica, no hľadáme materiály, ktoré sú lokálnejšie, aby sa nemuseli prevážať cez pol sveta. Snažíme sa pracovať s konopou a ďalšími zdrojmi. Existujú dva prístupy: vyrábať vo veľkom alebo v malom, experimentálnom rozsahu, čo v súčasnosti robíme aj my a čo má tiež potenciál prerásť do sériovej produkcie, ale na to je potrebné, aby naše materiálové riešenia spĺňali rôzne certifikáty. A to je náročná časť vývoja nových materiálov a ich implementácie.
V: Existuje už pomerne veľká komunita, ktorá pracuje s týmito materiálmi aj formou DIY. My sa momentálne snažíme vytvoriť materiálovú receptúru, ktorá by nahradila materiály v súčasnosti používané na výrobu frézovaných okuliarov.

* Je možné vaše materiály recyklovať?

M: Áno, je to možné. O to nám išlo od začiatku. Keďže pracujeme s rôznymi materiálmi, rozličným spôsobom sa aj recyklujú, podľa toho, na čo sa daný materiál používa, či je určený napríklad na výrobu dosiek, okuliare alebo pohár. Ak naše poháre zrecyklujeme, nový materiál už nebude spĺňať všetky certifikáty na to, aby bol vhodný na konzumáciu potravín, ale povedzme na tácku či vázu vhodný bude.
V: Bez pridania nového surového materiálu je väčšinou možné náš materiál recyklovať dvakrát. Klasický plast sa tiež dá recyklovať viackrát, ale vždy sa čiastočne musí pridať aj úplne nový surový materiál, aby zostala zachovaná kvalita.

* Zaoberáte sa pri vývoji materiálov aj otázkou ich vnímania zmyslami?

M: Náš materiál sa spracúva rôznymi technológiami a už pri tomto procese má špecifickú vôňu, ktorá pripomína pečenie chleba. Uvedomili sme si, že je to pridaná hodnota, vďaka ktorej si ľudia povedia „aha, toto je bioplasť“, identifikátor, vďaka ktorému ho bude možné rozoznať. Testujeme tiež, ako materiál absorbuje rôzne prírodné vône, oleje, ako sa správa v priestore, a tak vznikol náš difuzér, a tiež BreaZea – 3D tlačený modulárny predeľovací systém do interiérov. Zaoberali sme sa aj antibakteriálnymi arómami, čo sa osvedčilo hlavne teraz, v čase covidu.

* Aké sú farebné možnosti vášho materiálu?

M: Od začiatku sme testovali rôzne prírodné pigmenty, ktoré neboli primárne určené na použitie v biopolyméroch a plastoch. Existujú však aj pigmenty, ktoré sú kompatibilné s biopolymérmi.
V: Zatiaľ je to stále veľmi limitovaná paleta, pretože pigmenty, ktoré potrebujeme pridať do našich materiálov, musia mať certifikát na kompostovanie. Sú napríklad minerálneho charakteru, povedzme z nejakého kameňa, a samy sú nerozložiteľné, ale keď ich pridáme len minimálne množstvo, pretože majú veľkú intenzitu, stále môžu ísť do kompostu.
M: S pigmentáciou sme intenzívne experimentovali. Boli sme napríklad v starej fabrike vo Florencii, ktorá sa zaoberá výrobou pigmentov od 19. storočia a má skúsenosti snáď so všetkými typmi fasád v Taliansku, a z nej sme si priviezli veľa vzoriek.
V: Najväčšou výzvou je, aby daný pigment vydržal teplotu spracovania 180 až 200 stupňov. M: Používali sme napríklad kurkumu do 3D tlačených cievok a jej farba bola naozaj nádherná, ale postupne, pomerne rýchlo, jednoducho vybledla. Nové materiály potrebujú aj nový prístup, napríklad preto, že sa časom menia, lebo sú prírodné. Ľudia si totiž zvykli, že všetko musí vydržať tridsať rokov, ale do budúcnosti to takto nebude fungovať.

* Za akých podmienok sa bioplast rozkladá?

V: Bioplasty sa podľa spôsobu degradácie všeobecne delia na dve skupiny: tie, čo sa rozkladajú v domácom komposte a tie, čo potrebujú priemyselný kompost, to znamená konštantne teplotu nad 40, niekedy až 60 stupňov, plus mikroorganizmy a regulovanú vlhkosť. Vtedy možno povedať, že sa bioplast do dvanástich týždňov rozloží. My sa sústreďujeme na typ bioplastových zmesí, ktoré sa dokážu v priemyselnom komposte rozložiť na biomasu, oxid uhličitý a vodu. Takáto infraštruktúra priemyselných kompostární, ktoré prijímajú bioplasty, však zatiaľ nie je úplne bežná.

* Výsledok kompostovania sa teda dá opäť použiť?

M: To je práve zásadná pointa, aby sa dal. Je pre nás maximálne dôležité vedieť, čo sa stane s našimi materiálmi po tom, ako produkty z nich vyrobené prestanú slúžiť.

Martin Švach a Daniel Nikolov svou značkou Kintsugi posouvají tuzemskou parfémářskou scénou o úroveň výš. Hovořila s nimi Cindy Kerberová.

Hned na začátek se přiznám, že vůči novým parfémářským značkám jsem po více než dvou dekádách zkušeností a sbírání vůní dost skeptická. Jen máloco mě dokáže zaujmout, a ještě menší zlomek překvapit. O to větší radost pak ale mám. Násobí se ve chvíli, kdy se navíc jedná o lokální projekt.
Příběh nové beauty značky se začal odvíjet před devíti lety v Kodani. „Jeli jsme spolu na módní veletrh a po večerech jsme vymetali kluby a bary. Všichni tam chodili celí v černé, co mě ale zarazilo, bylo, že každý z lidí zajímavě, a hlavně jinak voněl. Od té doby jsme si s Danem říkali, že musíme udělat společný projekt s vůněmi,“ vzpomíná bývalý copywriter Martin Švach, který s tehdejším nákupčím velkého módního e -shopu Danielem Nikolovem založil nový brand a zároveň se sám také podepsal pod tři z pěti unisexových vůní. Bez předchozí zkušenosti nebo vzdělání v oboru. „Jdu do věcí po hlavě a nikdy netuším, co mě čeká. Problémy řeším za pochodu,“ přiznává autor nových parfémů Luna, Carnal a Kaigan.
„Stálo to hodně času, energie a peněz, než jsem došel k výsledku,“ usmívá se absolvent Karlovy univerzity. „Nejsem parfémář, to si rozhodně netroufám říct, ale řekněme, že jsem tvůrce vonných kompozic.“ Sedíme v kavárně na pražských Vinohradech, před sebou set s vůněmi, které pánové před pár dny představili světu. Předcházely tomu roky rešerší, budování vlastních parfémových sbírek, sledování trendů a různých konceptů větších i velmi malých niche značek. „Mezitím jsem vystudoval marketing, spoluzaložil softwarovou firmu, Dan zůstal ve fashion. Během covidu, kdy se čas zastavil, jsme se konečně mohli věnovat tomuto projektu,“ popisuje Martin. Prvotním cílem nebyly parfémy, ale péče pro muže, v níž oba vycítili obchodní

příležitost. Při propočítávání všech nákladů ovšem zjistili, že se pohybují v obrovských číslech. „Náhodou jsem se potkal s Kateřinou Šantrochovou (zakladatelka parfémové značky Scent Roche – pozn. red.) a domluvili jsme se na spolupráci. Výsledkem je Deus a Santal. Zatímco jsme zkoušeli různé variance, začal jsem k míchání vůní tíhnout a zjistil jsem, že kombinace, co nosím v hlavě, dávají smysl. Začal jsem se učit jednotlivé ingredience, věnoval tomu spoustu času a energie, ale naštěstí se rychle učím a lidi v mém okolí mi začali říkat, že jim ty moje pokusy voní," shrnuje svou cestu od psaní a IT k voňavému řemeslu Martin. Jako největší stres popisuje posledních pár měsíců, kdy věděl, že se blíží k cíli, ale pořád nebyl zcela spokojený. „Pokaždé, když jsem přišel do kanceláře, Martin je na mně testoval. Pozorovali jsme reakce okolí," vzpomíná Daniel.

Po hlavě do neznámých vod

Ať už se tu bavíme o začátečnickém štěstí, nebo náhodě, pětice parfémů pod jménem Kintsugi v sobě rozhodně má potenciál nejen v rámci československé beauty scény. Krásné italské sklo, obsah vyprávějící pět různých příběhů, dobrá výdrž na kůži a v neposlední řadě cool faktor, který vůním dává to něco navíc, čím se mohou odlišit na přesyceném trhu. „Tím, že jsme dva, jsme si hrozně moc pomáhali. Rád dělám všechny projekty se ‚spolupachatelem', protože když chvíli nemůžete, vezme to ten druhý. Vzájemně se tak doplňujeme." Přestože každý z nich hraje jinou roli, kombinace kreativce a „tabulkáře" funguje. „Já si řeším výrobu, Dan komunikaci a prodej." O projektu a jeho pozadí mluví s neskrývaným nadšením a zároveň zůstávají nohama na zemi.

Křehká síla

K samotnému konceptu Martin dospěl v rámci životní etapy, kdy zabředl mimo jiné do východních nauk a narazil na techniku kincugi, která se také popisuje úslovím „breaking is healing". Právě na téhle myšlence buduje s dlouholetým kamarádem brand Kintsugi. Vůně vás podle jeho slov připravují na celý den, zocelí vás a následná péče v podobě krému na obličej a tělové péče (produkty, které chystají), vás slepí dohromady – jako neviditelný zlatý prášek. Stejně jako starodávná technika japonských řemeslníků, kteří takto opravují rozbité čajové misky. Jejich poničení a viditelná oprava zlatým nebo stříbrným práškem vypovídá o historii daného předmětu. Nesnaží se jeho vadu skrývat – ta se stává naopak jeho předností. Nadšení a především jistá neznalost parfémářského umění se v tomto případě ukazují jako přednost. Vznikla značka s originálním příběhem a produkty s neotřelým, osvěžujícím obsahem, jemuž nelze upřít sofistikovanost a nemalé ambice. „Zkoušeli a testovali jsme se různé kombinace tvarů skla, pumpičky a uzávěrů," říká Daniel, který se v rozhovoru drží více stranou. Jeho doména, tedy marketing a především byznys, jsou teprve na startovní čáře. „První feedback máme ryze pozitivní. Určitě i díky brandingu, který nám dělal Martin Utíkal. Zatím se nám nestalo, že by si někdo objednal discovery set a nenašel si ten svůj parfém, dva i tři."

Kouzlo nezávislosti

Zkušenosti s prodejem voňavých produktů pánové mají díky společnému projektu interiérových vůní Voniak Prague. Ony, stejně jako parfémy Kintsugi, jsou vegan friendly, ale tvůrci se rozhodně neomezují jen čistě přírodními ingrediencemi. Nemusejí se tak podbízet trhu, který mnohdy až hystericky volá po stoprocentně přírodních látkách, i když ani ty nejsou ve všech případech automaticky bezpečné, ekologické nebo udržitelné. „Nejsme na tomto projektu finančně závislí, každý máme další věci, které nás živí, proto si můžeme dovolit věnovat Kintsugi tolik energie a nákladů a dělat všechno svobodně pro menší cílovou skupinu, která má vůně vyloženě ráda a vyhledává výjimečné věci. Nechceme dělat masovku, dělat kompromisy v kvalitě. A nemusíme řešit, co si kdo o nás pomyslí," říká Martin. Plánů do budoucna mají s Danielem spoustu, nechtějí skončit jen u stávající pětice vůní. Mluví o vetiveru, růži i svém oblíbeném šafránu a bazalce, s níž Martin pracoval v rámci vůně Kaigan evokující cestu po italském pobřeží. Zajímavým způsobem zpracovat sladce vonící etyl maltol, látku, kterou nejvíce proslavil mistr parfémář Olivier Cresp a jeho ikonický Angel pro Thierryho Muglera. Tuto vůni v přírodě nehledejte, neexistuje. Vedle Angel ji najdete také v globálním bestselleru La Vie Est Belle nebo v Black Opium. Švach ji zkombinoval s jasmínem, černým pepřem a tonkou a výsledkem je půvabně hravá Luna. Jejím protikladem je Carnal, opulentní, a přesto velmi snadno nositelná óda na květiny včetně pudrového irisu, ambry a exotických dřev. „Teď si potřebuji dát malou pauzu, ale už víme, co dělat, až se rozhodneme přidat sprchové gely, krémy a další produkty. Každopádně prim budou pořád hrát parfémy," zdůrazňuje Martin.

Vůně si objednejte na Kintsugi.cz

Petr Bartoš přináší prostřednictvím Kruh Dining špičkově připravené sezonní pokrmy přímo do domovů svých klientů v podobě degustačního menu. Rozhovor s ním vedl Ondřej Lipár, Managing Editor Vogue CS.

* Jak se v uplynulých letech proměnilo to, co znamená spojení fine dining?

To slovní spojení je trochu abstraktní pojem a spousta lidí si pod ním představí spoustu různých věcí. Dřív to bylo tak, že fine dining byl hlavně drahý – drahé nádobí, drahý servis, jídlo vypadalo prvoplánově hezky, jeho prezentace byla honosná a chuť možná ne tak podstatná. Více ega, méně konverzace. Myslím, že kvalita produktu, služeb a servisu a všechny drobnosti, které ovlivňují to, jak celá restaurace nebo prostor působí, se neustále zdokonalují. Že to jde nahoru, je hodně vidět, zejména na severu Evropy – ta progrese, minimalismus, detaily, které vždy dávají nějaký smysl. A to všechno bylo nalezeno a vybudováno v průběhu jen několika let – kdo by před patnácti lety jezdil do Kodaně za jídlem? Zároveň se tam jídlo opírá o příběhy, a i když se v některých podnicích servíruje velmi mnoho chodů, tak nic neztrácí smysl nebo myšlenku ke sdělení. Upouští se od zbytečností, jako jsou ubrusy, bílé rukavičky nebo vaření ze za každou cenu exkluzivních a drahých surovin, ale standard servisu a gros toho, proč lidi fine dining dělají, zůstává stejný, a ještě se zdokonaluje. Progresivní restaurace, které jsou v něčem fakt výjimečné a mají dvě nebo tři michelinské hvězdy, jsou skvělé díky tomu, že si zaměstnanci tvoří osobní vztahy s hosty – vtáhnou je do hry, dokážou odhadnout, jakým způsobem se s nimi můžou bavit, jak jim jídla můžou prezentovat. Budoucnost fine diningu je pořád v tom, že bude exkluzivní, možná i trochu snobský, ale bude se ještě zdokonalovat tenhle osobní přístup. Stále větší smysl totiž dává výsledný pocit zákazníka, ať už má miliony, nebo si podobnou večeři koupí párkrát za život.

* Platí pořád to, že aby si host fine dining užil, musí se připravit předem?

V určitém smyslu je příprava důležitá. Vysoká gastronomie je ve spoustě ohledů braná jako forma umění a to má téměř vždycky nějaký kontext. Když se podíváte například na abstraktní obraz, tak nebudete úplně vědět, co si o něm myslet, když nebudete znát kontext. Myšlenky kuchařů ten kontext tvoří. Vysvětlují, co dané jídlo znamená a proč vypadá a chutná tak, jak vypadá a chutná. Příprava je důležitá, na druhou stranu restaurace by měla mít takovou moc, aby člověka vtáhla do hry, i když si toho třeba nevšimne – vzdělávat ho v průběhu večeře a dávat si pozor na to, aby informací nebylo ani příliš, ani málo. Aby si to host užil – to je ta jediná věc, na které záleží. Ego a všechno ostatní stranou. Pokud člověk přijde do restaurace a neví o směru a filozofii restaurace nebo šéfkuchaře, povinností restaurace je hosta dovzdělat v průběhu večeře a vtáhnout ho nenásilně do hry.

* Při domácích degustačních večeřích, které Kruh nabízí, to může být snazší – jste se svými hosty ve velmi intimním kontaktu.

Ano, mám spoustu prostoru si s hosty povídat. Během večera je napadá spousta otázek a celá večeře je vlastně konverzace. A o to vlastně jde. Postupně jim vysvětluji každý chod tak, aby ho pochopili – každý má nějaký příběh nebo asociaci s něčím, co mi přijde zajímavé. Funguje to, lidé to chápou. A pokud ne, tak aspoň vnímají atmosféru a my se snažíme jim poskytnout krásný servis tak, aby si večer užili.

* Co vás během večeří nejvíc překvapilo?

Hned při té první mě zaskočilo, jak ohromně zákazníky celý večer vtáhnul a jak se v jeho průběhu měnilo jejich vnímání Kruhu. Když přijedeme, lidi se zpočátku bojí – vidíte, že jsou trochu nesmělí. Když jim neberete moc prostoru, dáte jim pocit bezpečí, pořád s nimi komunikujete a pak začne večeře, jejich celkový vjem se postupně mění a mění se i výrazy obličeje. Vtáhne je to. Nečekal jsem, že to bude tak nakažlivé. Jde přitom hlavně o komunikaci. Atmosféra, kterou u nich doma utvoříte tím, jak servis probíhá a jak trochu změníte prostředí, které je pro ně všední, pak vede k tomu, že se cítí naprosto v pohodě. Tím, jak intimní večer to je, nám dává hodně prostoru se na situaci dobře adaptovat – něco se může měnit každých pět minut, ale v domácím prostředí to působí přirozeně.

* Zkušenosti jste sbíral u nás i v zahraničí, mimo jiné v La Degustation, Esce, Kadeau, Maaemo nebo Fat Duck. Které osobnosti vám na tuzemské gastronomické scéně připadají inspirativní?

V Česku je gastronomie pořád v procesu vývoje, který asi ještě není na úrovni, na jaké je třeba na severu, ale to je dané spíš kulturně – severani jsou otevřenější novým věcem a mají jemněji vyvinuté estetické cítění. Na vině u nás je podle mne především bývalý komunistický režim, který potíral a potlačoval veškeré dynamické a kulturně zajímavé vjemy a směry, které mohly naši společnost po mnoho let ovlivňovat k lepšímu. Ale to neznamená, že tady nejsou zajímavé tváře vůbec. Největší je pro mě určitě Oldřich Sahajdák za La Degustation, protože mě naučil vařit tak, jak vařím, a přemýšlet o jídle tak, jak o něm přemýšlím. To bylo ohromně důležité. Jan Všetečka, který je teď šéfkuchařem nově otevřeného podniku U Kalendů, je technikou a zručností nejlepší kuchař v Česku. Jen není vidět – je od rána do večera zavřený v kuchyni, je to pravý srdcař. Umí neskutečně vařit a je ve svojí práci už dlouho ohromně dobrý. A nedávno jsem byl v restauraci Vallmo v Praze na Výtoni, kde jsem byl hodně nadšený – nadchlo mě, že podnik vlastní šéfkuchař a manažer restaurace, což u nás není obvyklé. Za restaurací většinou stojí investor. Hodně si proto cením, že to dělají bez podobného zázemí, prakticky od nuly. Navíc tamní jídlo je neskutečně dobré, je to podnik s velkým potenciálem. V neposlední řadě je pro mne velkou inspirací můj kolega a kamarád František Skopec – šéfkuchař Café Savoy, který dokázal sebrat spoustu odvahy a zajetý a konzervativní podnik, jako je Café Savoy, přeměnit v progresivní a pulzující místo, kde se snoubí klasika s modernou.

* Pandemie měla na gastronomii dost radikální dopad. Řada lidí z oboru odešla. K jakým změnám podle vás ještě dojde?

Dnešní doba je velmi těžká, a to pro spoustu oborů a lidí v mnoha odvětvích. Podle mě se ale dají najít i pozitiva, a to například to, že spousta podniků a lidí se učí dynamicky reagovat a dělat změny, které by za normálních okolností nenastavili. To důležité, co se bude dít, bude minimalizování podniků a jejich provozních nákladů – malé bistro bude vymyšlené tak, aby tam pracovalo co nejméně lidí, a práce i počet produktů se zminimalizuje. Současnost nutí lidi osekávat zbytečnosti – přehodnocují, co je vlastně důležité. A ještě je tu jeden důležitý aspekt: nová situace přitáhne do oboru nové lidi. Ti nejšikovnější, které znám, ani nejsou původně vyučení a vnášejí sem čerstvý vítr, rozšiřují obzory a boří stereotypy.

* O profesionálním domácím vaření se začalo mluvit během finanční krize v roce 2008. Vy jste Kruh otevřel při pandemii. Znamená to, že krizové okamžiky ve společnosti jsou pro gastronomii příznivé?

Kdyby nebyla krize, tak Kruh nevznikne. Byla to reakce na to, co se dělo. V době, kdy pandemie začala, jsem byl zaměstnaný. Ale procházel jsem vyhořením, protože nebylo jasné, co s námi bude. Skoro dva roky jsme dostávali poloviční výplatu, a to je dost náročné. Když si ve třiceti říkáte, co s tím, tak prostě musíte něco vymyslet. Každá krize je důležitá v tom, aby se věci posouvaly, aby neztrácely dynamiku, měnily se k lepšímu a vymýšlely se efektivnější přístupy. Když budeme všichni pořád jen sedět na svém komfortním místě, všechno bude stejné a my budeme mít jasně daný příjem, tak nás nic nebude motivovat k tomu, abychom něco změnili. Takhle myslím funguje jakákoli společnost. Krize je svým způsobem dobrá – je to dobrý spouštěcí moment pro kreativní lidi, kteří mají originální myšlenky a rozhodují se, zda jít do něčeho třeba i trochu bláznivého.

Terezu sledujte na IG @terezamundilova

Matyáše sledujte na Twitteru @matyas_bohacek

Sledujte Adélu na IG @adela.chalupova

Co se děje v kuchyni, zjistíte na IG @jan_knedla

Pleťovou péči i doplňky stravy zakoupíte na Moiaelixirs.cz

O aktuálním dění, nových produktech i chystaných workshopech se dozvíte na IG @bastlinstruments

Vše o Katedře animované tvorby je na Famu.cz

Všetko o produktoch aj ingredienciách nájdete na Opio.life

Viac sa o značke dozviete na Craftingplastics.com Degustační večeři si rezervujte na Kruhdining.cz

Foto popis: Sako, CHANEL; kalhoty, triko a boty, vše Terezino vlastní
Foto popis: Sako, FENDI
Foto popis: Vše o Vysoké škole chemicko -technologické Praha najdete na Vscht.cz
Foto popis: Eliška Čermáková: sako a legíny, obojí H & M. Alžběta Dostálková: šaty, BY MALENE BIRGER (prodává Zalando). Marco Lopez: košile a kalhoty, obojí JAN ČERNÝ. Klára Škodáková : šaty, 3.1 PHILLIP Zleva: Kamila Zdeňková: šaty, Kamiliny vlastní. Jan Havlík: bunda, FENDI. Jan Bartáček: košile a kalhoty, obojí JAN ČERNÝ. Kateřina Čamrová: kabát, PROENZA SCHOULER (prodává Zalando); šaty, Kateřininy vlastní.
Foto popis: Sako a kalhoty, obojí DIOR
Foto popis: Jan Knedla (uprostřed) a jeho tým z restaurace Papilio, Lukáš Dostál, Michal Žák a Milan Soljak. Zástěry a košile, vše kuchařů vlastní
Foto popis: Kalhoty, boty, mikina a kabát, vše Jakubovo vlastní
Foto popis: Kabát, JAN ČERNÝ; kalhoty a boty, obojí Václavovy vlastní
Foto popis: Zleva: Michaela Pavlátová kabát, MATERIEL (prodává Zalando). Bára Anna Stejskalová: top, MM6 Maison Margiela (prodává Zalando). Kateřina Karhánková: sako, DIOR MEN; top, Kateřinin vlastní. Diana Cam Van Nguyen: šaty, H & M. Anna Podskalská: šaty, DESIGNERS REMIX (prodává Zalando)
Foto popis: Kalhoty, košile a tenisky, vše JAN ČERNÝ
Foto popis: Miroslav: bunda, FENDI. Vlasta: šaty, VALÉRIE JURČÍKOVÁ, kabát, PROENZA SCHOULER (prodává Zalando)
Foto popis: Zprava: Daniel: košile, JAN ČERNÝ; triko a kalhoty, obojí Danielovo vlastní. Adam: košile, H & M; kalhoty a triko, obojí Adamovo vlastní
Foto popis: asistenti fotografky: Jan Přibylský, Zdeněk Buchlák; asistentka vlasové stylistky: Anna Lengálová Foto: Tereza Mundilová; creative director: Jan Králíček; styling: Jan Boublík; vlasy: Mirka Myšička s produkty Oribe; make-up: Margarita Krupeničová; produkce: Kseniya Chudarova;
Foto popis: Sako a kalhoty, obojí DIOR; rolák a čepice, obojí Petrovy vlastní

48 VOGUE LIFE profile

inovátoři

Působí v různých oborech, ale každá a každý z nich právě ten svůj pomáhají posunout dál, oživit nebo mu propůjčit naprosto nový rozměr. Jsou to ti průbojní, bláznivi, odvážní a jedinečni lidé, díky kterým se věci mění.

Fotografka a režisérka **Tereza Mundilová** se ve svojí tvorbě pohybuje mimo škatulky lifestylu, reportáže a volné tvorby. Snímky na následujících stranách pro Vogue CS pořídila právě ona. Otázky jí kladla Linda Matásková, která se věnuje digitální kreativě.

Digital, nebo analog?
Jsem zářenial, někde mezi digitálním a analogovým časovým pásmem. Dítě generace Z s láskou k analogu, které nemá tolik trpělivosti. Preferuji digital, je rychlejší.

Co pro tebe znamená světlo?
Znamená pro mě všechno, mám pocit, že svou životní energii čerpám ze slunečního světla. Jako fotografka asi přirozeně miluji slunce. Fascinuje mě i vědění spojené se světlem: fotony, elementární částice, substance světla. Fyzika, vzorce a postavení Slunce v naší planetární soustavě. Napojení na Slunce, které je naším největším zdrojem světla a zároveň i tím, co mění naše klima.
Často přemýšlím o tom, jak udržitelná je moje práce a jak ji mohu učinit udržitelnější. Ovšem nenech se mýlit, jsem naprostý blázen i do focení s umělým světlem a miluji všechno, co s ním můžu dokázat. Baví mě používat při práci slunce jako přirozený zdroj světla a využívat ho v maximální možné míře, než abych přidávala umělé.
Představuju si, že až budu stará, budu žít někde v poušti, kde je v podstatě přímé sluneční světlo celý den. Své umění tvořím pouze pomocí slunční energie, raději světlo odebírám stínem než přidávám světlo v úplně tmavé místnosti. To chci, až budu hodně moc stará, teď jsem na to, abych se vůbec někde usadila, příliš aktivní.

Máš svoje rituály?
Zbožňuji rituály a nemusím rutinu. Když hodně cestuji, stěhuji se za prací, omezuji svůj majetek na to nejnutnější, co se zároveň stává skrytým klíčovým základem tvého života. Stejně se minimalistkou.

Kdo tvou tvorbu nejvíc ovlivnil?
Když mi bylo třiadvacet a žila jsem v New Yorku, zajímala mě náhodná setkání s cizími lidmi. Přistupovala jsem k nim s dogmatickým pravidlem, že nepronesdnime ani slovo, vynechame úvodní trapné řečičky a po celou dobu budu beze slova fotit.
Když se nad tím zamyslíš – kdo jsou lidé, se kterými není nepříjemné jen tak beze slova trávit čas? Lidé, ke kterým máš nejblíže. Byla jsem ve městě nová, nezmala jsem moc lidí, a tak jsem uměle vytvářela tenhle druh důvěry. Setkání jsem organizovala přes Instagram a digitální seznamovací platformy. Potkali jsme se, začala jsem fotit, aniž bychom prohodili větu, odeslla jsem. Hodně jsem se díky tomu naučila. Později jsem se dívala na fotky a vůbec se mi nelíbily. Bylo to z jednoho prostého důvodu: nesnášvala jsem směr, nenastavila jsem světlo, na těch fotkách jsem nerozhodla ani jednu jedinou věc. Zní to jednoduše, ale pro mě to bylo zásadní a ovlivnilo to způsob, jakym teď pracuji. Pokud jde o mou volnou tvorbu, módní fotografii nebo hudební videa, většinou si obraz vytvořím už v hlavě, než ho nafotím. Když jsem byla mladá, mívala jsem noční můry, které se opakovaly a vracely se stejným scénářem.
V určitém okamžiku snění jsem si to uvědomila, protože jsem stejné sny prožívala stále dokola. Tehdy jsem se naučila lucidně snit. Byla jsem schopná režírovat horor, který jsem prožívala. Obvykle jsem nějak běžně reagovala na to, že jsem si uvědomila, že sním: „Jé, já sním!" A vyletěla jsem třeba z okna – docela nuda. Ale tenhle mechanismus ovlivňování vlastního snění mi vydržel a někdy jsem to dělala prostě jen tak pro zábavu, abych zažila něco bláznivého nebo dobrodružného. Obvykle, když jsem v hodně vypjaté fázi tvorby a hodně natáčím, často se mi automaticky naskytnou lucidní sny. Pro mě je to jako kouzlo. Něco si představíte, a stane se to. Je to jako avail, který při své práci často používám.

Kdo je podle tebe nejvíc inovativní?
Zajímá mě vývoj sociálních sítí. Líbí se mi, jak dnes každého navádějí k tomu, aby se stal režisérem nebo herecem, zvláště na platformě TikTok. Když jsem začala fotit a natáčet v mojí předpubertální emo-fázi, byla spíše éra dvourozměrných statických snímků. Měli jsme MySpace, digitální kapesní fotoaparáty a všichni se soustředili na stabilní digitální obraz. Teď, když máme kratší a kratší pozornost, není nic uspokojivějšího než sledovat videa na obrazovce. Respektive upoutají naši pozornost o něco déle než pohled na fotku na Instagramu.
Miluji tento pokrok a často přemýšlím o tom, kam to povede a co se s naší pozorností stane. Velmi mě zajímá přemýšlení o utopické/dystopické budoucnosti – kam to všechno povede. A taky estetické podoby možné budoucnosti, které vznikaly v uplynulých letech. Přijde mi zajímavé ptát se, kam až se obrazová kultura dostane, když je možné vytvářet realistické CGI obrazy. Ve skutečnosti se jedná spíš o malování, které začíná čárou na prázdné obrazovce, ze které poslěze vzniká snímek. Říkám si, jestli podstata toho, jaké jsou možné náhodilosti při focení na rozdíl od tvorby snímků v počítači, bude v budoucnu hrát roli, nebo naopak nebudeme tuto absenci vůbec pociťovat.

Kdo tě inspiruje?
Každé ženské jméno na konci filmu v titulcích.

Terezu sledujte na IG @terezamundilova

Matyáš Boháček pomáhá projektem Verifee na internetu rozlišovat mezi pravdou a výmysly. Otázky mu kladla studentka knihovnictví Lucie Valjentová, která se podílela na aplikaci umělé inteligence pro automatický přepis švabachu.

Opravdu jsi začal s prvními projekty v první třídě?
Matsworld jsem založil, když mi bylo šest let. Původně to byl blog, recenze na počítačové hry a podobně. Postupně jsem ale přidával projekty a aktivity, které mě bavily.

Kdy jsi začal s programováním?
Poprvé asi u babičky, kde jsem si hrál na obchůdek. A v určitý moment mě napadlo, že si založím e-shop. Na babiččině starém počítači, který se rozbíhal patnáct minut. Pomalu jsem se učil, dostal jsem se ke kódu a programování, založil webové stránky. Před pár lety jsem narazil na koncept umělé inteligence, protože už se více začala využívat v reálných produktech. A začal jsem si s tím hrát a experimentovat. Můj první AI model rozeznával obrázky malůvek.

Odkud se bere tvůj zájem o dezinformace?
Prvotním impulzem byla studie, kterou publikoval Jeden svět na školách. O tom, jak mladí lidé pracují s informacemi, se zprávami, odkud čerpají přehled. Velká část žáků a studentů není schopna rozpoznat dezinformace a primárně hledá informace na sociálních sítích. Navíc jsem přesně tohle viděl i ve svém okolí, že třeba spolužáci věřili hoaxům. A říkal jsem si, co bych s tím mohl udělat. Vymyslel jsem aplikaci, která rozpoznávala důvěryhodné zdroje. Metodologie vycházela z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, řada parametrů pak ale byla přidána na základě vlastní datové analýzy článků jednotlivých médií a ještě dalších zdrojů, různých metrik a studií.

Jak přesně taková aplikace na rozpoznávání dezinformací funguje?
Původně to byl Newskit, který fungoval na úrovni analýzy zdrojů. Pomáhal do určité míry vybírat důvěryhodná média, ale nestačilo to. Takže mě napadlo zapojit umělou inteligenci, která by prozkoumala jednotlivé články. Společně se dvěma kamarády, Michalem Bravanským a Filipem Trhlíkem, jsme se zúčastnili hackathonu Robothon a tam jsme dali dohromady koncept Verifee. Z Newskitu jsme čerpali metodologii a přidali jsme Michalův agregátor zpráv. Posunuli jsme se od zdrojů k jednotlivým článkům, ve kterých pomocí umělé inteligence analyzujeme velké množství parametrů, včetně například toho, jestli je autor reálný člověk, až k míře sentimentu nebo politického zabarvení. Těch parametrů jsou desítky, a nakonec systém nejen ohodnotí článek určitým skóre, ale navíc ukáže i důvody, podle kterých hodnotil. Pro nás je důležité, aby uživatel měl přístup ke kompletní analýze, a mohl se tak vlastně sám učit.

Zapojili jste při tvorbě kritérií i knihovny?
Knihovny zatím ne, ale určitě to rádi uděláme. Zatím jsme to konzultovali s novináři a také s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy, s výzkumným týmem Václava Moravce. Metodologie bude navíc veřejná.

Jak se to stane, že student střední školy začne spolupracovat s Univerzitou Karlovou?
Po Robothonu nás oslovil Jan Romportl, ředitel centra umělé inteligence v PPF a O2, a nabídl nám podporu v rámci Dataclair.ai, abychom se mohli věnovat dalšímu vývoji aplikace. A ten nám domluvil schůzku na univerzitě. Jsou to všechno lidé, kteří se dezinformacím opravdu věnují. Vadí mi, že dnes existuje řada lidí, kteří si myslí, že umělá inteligence vyřeší vše. Nezohledňují ale etické důsledky a nekonzultují s lidmi, kteří danou oblast zkoumají do hloubky. My rozumíme AI, ale nemáme až takový přesah porozumět podstatě dezinformací nebo žurnalistice. Proto je důležité spolupracovat. Naše aplikace bude reálně ovlivňovat mediální prostor, musíme si být jisti, že funguje správně, cítíme za to zodpovědnost.

To ale nebyla tvoje první spolupráce, že?
Ještě předtím mě oslovil Jan Balatka z Deloitte, kterého zaujal Newskit. Přišel jsem tam a v angličtině na mě začalo mluvit asi sedm lidí. Dopadlo to tak, že mi nabídli stáž v AI týmu, kde jsem se mohl učit, pracovat s reálnými daty a na reálných projektech a produktech. I to, že začala pandemie, mi paradoxně umožnilo této nabídky využít. S běžnou výukou by to nebylo možné. Opravdu mě to bavilo a otevřelo mi to úplně nové možnosti. Spolupracoval jsem třeba s Kateřinou Lesch, která mě zasvětila i do toho, jak funguje akademická sféra a publikování článků.

Čím začal tvůj nový projekt na překlad znakového jazyka?
Byl jsem na konferenci WWDC od Apple a tam se setkal s jedním neslyšícím vývojářem. Povídal jsem si s ním za pomoci tlumočníka o tom, jak složité je pro ně třeba používat mobil. Do té doby jsem nad tím nepřemýšlel. Přišlo mi to zajímavé a rozhodl se s tím něco udělat. Když jsem hledal informace, narazil jsem na projekt Západočeské univerzity, kde se v oddělení umělé inteligence na katedře kybernetiky překlady zabývají, a napsal jsem jim. Od té doby s nimi, především s Markem Hrúzem, spolupracuji a dál se učím. Podílím se na výzkumných projektech a jsem autorem akademického článku, který budu prezentovat na vědecké konferenci v lednu příštího roku na Havaji. Umělá inteligence v tomto případě analyzuje všechny klíčové body na lidském těle a pak překládá na úrovni jednotlivých znaků. Zatím to není plnohodnotný překlad. Zvládá kratší promluvy. Ale časem by to mohlo být užitečné třeba pro chatboty. Existující modely fungují na základě analýzy velkého objemu dat, ten náš jich potřebuje výrazně méně a postupně se sám učí.

Už dostáváš nabídky z univerzit? Třeba i ze zahraničí?
Až vyjde tenhle článek, možná nabídky přijdou. Chtěl bych zkusit USA. Můj sen je Stanfordská univerzita nebo Kalifornská univerzita v Berkeley. Cestou zpět z Havaje bych se měl zastavit v San Francisku, mám na obou školách domluvenou návštěvu.

Máš při tom všem čas i na jiné zájmy?
Teď mám ve škole individuální studijní plán, dva dny v týdnu se můžu věnovat práci na univerzitě na dalším rozvoji Verifee. Tím, že mě to opravdu hodně baví, mohl bych sklouznout i k workoholismu, ale už jsem si našel nějakou rovnováhu, která mi funguje. O víkendech mám čas i na kamarády a zábavu. Vztah zatím nemám, ale čas si na něj určitě dokážu najít. Rodiče mě hodně podporují, jen mají starost, abych toho neměl moc. Zajímají se o to, co dělám, často se o tom bavíme. Se dvěma kamarády pracuji na Verifee, ale jinak mám ve škole kamarády se spoustou jiných zájmů. Všechno mě to zajímá, rozšiřuje to obzory. Nemám rád takové stereotypy, které se pojí s ajťáky. Všechno, co s sebou nese ta nálepka, je jen mýtus. Lidi, které znám a kteří se zajímají o IT, mají široké zájmy. A navíc to může znesnadňovat uplatnění žen v IT a to je škoda. Bylo by to mnohem hezčí, kdyby tahle oblast byla pestřejší a víc diverzifikovaná.

Matyáše sledujte na Twitteru @matyas_bohacek

Sako, FENDI

Martin Švach a **Daniel Nikolov** svou značkou Kintsugi posouvají tuzemskou parfémářskou scénou o úroveň výš. Hovořila s nimi Cindy Kerberová.

Hned na začátek se přiznám, že vůči novým parfémářským značkám jsem po více než dvou dekádách zkušeností a sbírání vůní dost skeptická. Jen máloco mě dokáže zaujmout, a ještě menší zlomek překvapit. O to větší radost pak ale mám. Násobí se ve chvíli, kdy se navíc jedná o lokální projekt.

Příběh nové beauty značky se začal odvíjet před devíti lety v Kodani. „Jeli jsme spolu na módní veletrh a po večerech jsme vymetali kluby a bary. Všichni tam chodili celí v černé, co mě ale zarazilo, bylo, že každý z lidí zajímavě, a hlavně jinak voněl. Od té doby jsme si s Danem říkali, že musíme udělat společný projekt s vůněmi," vzpomíná bývalý copywriter Martin Švach, který s tehdejším nákupčím velkého módního e-shopu Danielem Nikolovem založil nový brand a zároveň se sám také podepsal pod tři z pěti unisexových vůní. Bez předchozí zkušenosti nebo vzdělání v oboru. „Jdu do věcí po hlavě a nikdy netuším, co mě čeká. Problémy řeším za pochodu," přiznává autor nových parfémů Luna, Carnal a Kaigan.

„Stálo to hodně času, energie a peněz, než jsem došel k výsledku," usmívá se absolvent Karlovy univerzity. „Nejsem parfémář, to si rozhodně netroufám říct, ale řekněme, že jsem tvůrce vonných kompozic." Sedíme v kavárně na pražských Vinohradech, před sebou set s vůněmi, které pánové před pár dny představili světu. Předcházely tomu roky rešerší, budování vlastních parfémových sbírek, sledování trendů a různých konceptů větších i velmi malých niche značek. „Mezitím jsem vystudoval marketing, spoluzaložil softwarovou firmu, Dan zůstal ve fashion. Během covidu, kdy se čas zastavil, jsme se konečně mohli věnovat tomuto projektu," popisuje Martin. Prvotním cílem nebyly parfémy, ale péče pro muže, v níž oba vycítili obchodní příležitost. Při propočítávání všech nákladů ovšem zjistili, že se pohybují v obrovských číslech. „Náhodou jsem se potkal s Kateřinou Šantrochovou *(zakladatelka parfémové značky Scent Roche – pozn. red.)* a domluvili jsme se na spolupráci. Výsledkem je Deus a Santal. Zatímco jsme zkoušeli různé variance, začal jsem k míchání vůní tíhnout a zjistil jsem, že kombinace, co nosím v hlavě, dávají smysl. Začal jsem se učit jednotlivé ingredience, věnoval tomu spoustu času a energie, ale naštěstí se rychle učím a lidi v mém okolí mi začali říkat, že jim ty moje pokusy voní," shrnuje svou cestu od psaní a IT k voňavému řemeslu Martin. Jako největší stres popisuje posledních pár měsíců, kdy věděl, že se blíží k cíli, ale pořád nebyl zcela spokojený. „Pokaždé, když jsem přišel do kanceláře, Martin je na mně testoval. Pozorovali jsme reakce okolí," vzpomíná Daniel.

Po hlavě do neznámých vod

Ať už se tu bavíme o začátečnickém štěstí, nebo náhodě, pětice parfémů pod jménem Kintsugi v sobě rozhodně má potenciál nejen v rámci československé beauty scény. Krásné italské sklo, obsah vyprávějící pět různých příběhů, dobrá výdrž na kůži a v neposlední řadě cool faktor, který vůním dává to něco navíc, čím se mohou odlišit na přesyceném trhu. „Tím, že jsme dva, jsme si hrozně moc pomáhali. Rád dělám všechny projekty se ‚spolupachatelem', protože když chvíli nemůžete, vezme to ten druhý. Vzájemně se tak doplňujeme." Přestože každý z nich hraje jinou roli, kombinace kreativce a „tabulkáře" funguje. „Já si řeším výrobu, Dan komunikaci a prodej." O projektu a jeho pozadí mluví s neskrývaným nadšením a zároveň zůstávají nohama na zemi.

Křehká síla

K samotnému konceptu Martin dospěl v rámci životní etapy, kdy zabředl mimo jiné do východních nauk a narazil na techniku kincugi, která se také popisuje úslovím „breaking is healing". Právě na téhle myšlence buduje s dlouholetým kamarádem brand Kintsugi. Vůně vás podle jeho slov připravují na celý den, zocelí vás a následná péče v podobě krému na obličej a tělové péče (produkty, které chystají), vás slepí dohromady – jako neviditelný zlatý prášek. Stejně jako starodávná technika japonských řemeslníků, kteří takto opravují rozbité čajové misky. Jejich poničení a viditelná oprava zlatým nebo stříbrným práškem vypovídá o historii daného předmětu. Nesnaží se jeho vadu skrývat – ta se stává naopak jeho předností. Nadšení a především jistá neznalost parfémářského umění se v tomto případě ukazují jako přednost. Vznikla značka s originálním příběhem a produkty s neotřelým, osvěžujícím obsahem, jemuž nelze upřít sofistikovanost a nemalé ambice. „Zkoušeli a testovali jsme se různé kombinace tvarů skla, pumpičky a uzávěrů," říká Daniel, který se v rozhovoru drží více stranou. Jeho doména, tedy marketing a především byznys, jsou teprve na startovní čáře. „První feedback máme ryze pozitivní. Určitě i díky brandingu, který nám dělal Martin Utikal. Zatím se nám nestalo, že by si někdo objednal discovery set a nenašel si ten svůj parfém, dva i tři."

Kouzlo nezávislosti

Zkušenosti s prodejem voňavých produktů pánové mají díky společnému projektu interiérových vůní Voniak Prague. Ony, stejně jako parfémy Kintsugi, jsou vegan friendly, ale tvůrci se rozhodně neomezují jen čistě přírodními ingrediencemi. Nemusejí se tak podbízet trhu, který mnohdy až hystericky volá po stoprocentně přírodních látkách, i když ani ty nejsou ve všech případech automaticky bezpečné, ekologické nebo udržitelné. „Nejsme na tomto projektu finančně závislí, každý máme další věci, které nás živí, proto si můžeme dovolit věnovat Kintsugi tolik energie a nákladů a dělat všechno svobodně pro menší cílovou skupinu, která má vůně vyloženě ráda a vyhledává výjimečné věci. Nechceme dělat masovku, dělat kompromisy v kvalitě. A nemusíme řešit, co si kdo o nás pomyslí," říká Martin. Plánů do budoucna mají s Danielem spoustu, nechtějí skončit jen u stávající pětice vůní. Mluví o vetiveru, růži i svém oblíbeném šafránu a bazalce, s níž Martin pracoval v rámci vůně Kaigan evokující cestu po italském pobřeží. Zajímavým způsobem zpracovat sladce vonící etyl maltol, látku, kterou nejvíce proslavil mistr parfémář Olivier Cresp a jeho ikonický Angel pro Thierryho Muglera. Tuto vůni v přírodě nehledejte, neexistuje. Vedle Angel ji najdete také v globálním bestselleru La Vie Est Belle nebo v Black Opium. Švach ji zkombinoval s jasmínem, černým pepřem a tonkou a výsledkem je půvabně hravá Luna. Jejím protikladem je Carnal, opulentní, a přesto velmi snadno nositelná óda na květiny včetně pudrového irisu, ambry a exotických dřev. „Teď si potřebuji dát malou pauzu, ale už víme, co dělat, až se rozhodneme přidat sprchové gely, krémy a další produkty. Každopádně prim budou pořád hrát parfémy," zdůrazňuje Martin.

Vůně si objednejte na Kintsugi.cz

Zprava: Daniel: košile, JAN ČERNÝ; triko a kalhoty, obojí Danielovo vlastní. Adam: košile, H & M; kalhoty a triko, obojí Adamovo vlastní

Petr Bartoš přináší prostřednictvím Kruh Dining špičkově připravené sezonní pokrmy přímo do domovů svých klientů v podobě degustačního menu. Rozhovor s ním vedl Ondřej Lipár, Managing Editor Vogue CS.

Foto: Tereza Mundilová; creative director: Jan Králíček; styling: Jan Boublík; vlasy: Mirka Myšička s produkty Oribe; make-up: Margarita Krupeničová; produkce: Kseniya Chudarova; asistenti fotografky: Jan Příbyslavský, Zdeněk Buchlák; asistentka vlasové stylistky: Anna Langalová

Sako a kalhoty, obojí DIOR; rolák a čepice, obojí Petrovy vlastní

Jak se v uplynulých letech proměnilo to, co znamená spojení fine dining?
To slovní spojení je trochu abstraktní pojem a spousta lidí si pod ním představí spoustu různých věcí. Dřív to bylo tak, že fine dining byl hlavně drahý – drahé nádobí, drahý servis, jídlo vypadalo prvoplánově hezky, jeho prezentace byla honosná a chuť možná ne tak podstatná. Více ega, méně konverzace. Myslím, že kvalita produktu, služeb a servisu a všechny drobnosti, které ovlivňují to, jak celá restaurace nebo prostor působí, se neustále zdokonalují. Že to jde nahoru, je hodně vidět, zejména na severu Evropy – ta progrese, minimalismus, detaily, které vždy dávají nějaký smysl. A to všechno bylo nalezeno a vybudováno v průběhu jen několika let – kdo by před patnácti lety jezdil do Kodaně za jídlem? Zároveň se tam jídlo opírá o příběhy, a i když se v některých podnicích servíruje velmi mnoho chodů, tak nic neztrácí smysl nebo myšlenku ke sdělení. Upouští se od zbytečností, jako jsou ubrusy, bílé rukavičky nebo vaření ze za každou cenu exkluzivních a drahých surovin, ale standard servisu a gros toho, proč lidi fine dining dělají, zůstává stejný, a ještě se zdokonaluje. Progresivní restaurace, které jsou v něčem fakt výjimečné a mají dvě nebo tři michelinské hvězdy, jsou skvělé díky tomu, že si zaměstnanci tvoří osobní vztahy s hosty – vtáhnou je do hry, dokážou odhadnout, jakým způsobem se s nimi můžou bavit, jak jim jídla můžou prezentovat. Budoucnost fine diningu je pořád v tom, že bude exkluzivní, možná i trochu snobský, ale bude se ještě zdokonalovat tenhle osobní přístup. Stále větší smysl totiž dává výsledný pocit zákazníka, ať už má miliony, nebo si podobnou večeři koupí párkrát za život.

Platí pořád to, že aby si host fine dining užil, musí se připravit předem?
V určitém smyslu je příprava důležitá. Vysoká gastronomie je ve spoustě ohledů braná jako forma umění a to má téměř vždycky nějaký kontext. Když se podíváte například na abstraktní obraz, tak nebudete úplně vědět, co si o něm myslet, když nebudete znát kontext. Myšlenky kuchařů ten kontext tvoří. Vysvětlují, co dané jídlo znamená a proč vypadá a chutná tak, jak vypadá a chutná. Příprava je důležitá, na druhou stranu restaurace by měla mít takovou moc, aby člověka vtáhla do hry, i když si toho třeba nevšimne – vzdělávat ho v průběhu večeře a dávat si pozor na to, aby informací nebylo ani příliš, ani málo. Aby si to host užil – to je ta jediná věc, na které záleží. Ego a všechno ostatní stranou. Pokud člověk přijde do restaurace a neví o směru a filozofii restaurace nebo šéfkuchaře, povinností restaurace je hosta dovzdělat v průběhu večeře a vtáhnout ho nenásilně do hry.

Při domácích degustačních večeřích, které Kruh nabízí, to může být snazší – jste se svými hosty ve velmi intimním kontaktu.
Ano, mám spoustu prostoru si s hosty povídat. Během večera je napadá spousta otázek a celá večeře je vlastně konverzace. A o to vlastně jde. Postupně jim vysvětluji každý chod tak, aby ho pochopili – každý má nějaký příběh nebo asociaci s něčím, co mi přijde zajímavé. Funguje to, lidé to chápou. A pokud ne, tak aspoň vnímají atmosféru a my se snažíme jim poskytnout krásný servis tak, aby si večer užili.

Co vás během večeří nejvíc překvapilo?
Hned při té první mě zaskočilo, jak ohromně zákazníky celý večer vtáhnul a jak se v jeho průběhu měnilo jejich vnímání Kruhu. Když přijedeme, lidi se zpočátku bojí – vidíte, že jsou trochu nesmělí. Když jim neberete moc prostoru, dáte jim pocit bezpečí, pořád s nimi komunikujete a pak začne večeře, jejich celkový vjem se postupně mění a mění se i výrazy obličeje. Vtáhne je to. Nečekal jsem, že to bude tak nakažlivé. Jde přitom hlavně o komunikaci. Atmosféra, kterou u nich doma utvoříte tím, jak servis probíhá a jak trochu změníte prostředí, které je pro ně všední, pak vede k tomu, že se cítí naprosto v pohodě. Tím, jak intimní večer to je, nám dává hodně prostoru se na situaci dobře adaptovat – něco se může měnit každých pět minut, ale v domácím prostředí to působí přirozeně.

Zkušenosti jste sbíral u nás i v zahraničí, mimo jiné v La Degustation, Esce, Kadeau, Maaemo nebo Fat Duck. Které osobnosti vám na tuzemské gastronomické scéně připadají inspirativní?
V Česku je gastronomie pořád v procesu vývoje, který asi ještě není na úrovni, na jaké je třeba na severu, ale to je dané spíš kulturně – severani jsou otevřenější novým věcem a mají jemněji vyvinuté estetické cítění. Na vině u nás je podle mne především bývalý komunistický režim, který potíral a potlačoval veškeré dynamické a kulturně zajímavé vjemy a směry, které mohly naši společnost po mnoho let ovlivňovat k lepšímu. Ale to neznamená, že tady nejsou zajímavé tváře vůbec. Největší je pro mě určitě Oldřich Sahajdák za La Degustation, protože mě naučil vařit tak, jak vařím, a přemýšlet o jídle tak, jak o něm přemýšlím. To bylo ohromně důležité. Jan Všetečka, který je teď šéfkuchařem nově otevřeného podniku U Kalendů, je technikou a zručností nejlepší kuchař v Česku. Jen není vidět – je od rána do večera zavřený v kuchyni, je to pravý srdcař. Umí neskutečně vařit a je ve svojí práci už dlouho ohromně dobrý. A nedávno jsem byl v restauraci Vallmo v Praze na Výtoni, kde jsem byl hodně nadšený – nadchlo mě, že podnik vlastní šéfkuchař a manažer restaurace, což u nás není obvyklé. Za restaurací většinou stojí investor. Hodně si proto cením, že to dělají bez podobného zázemí, prakticky od nuly. Navíc tamní jídlo je neskutečně dobré, je to podnik s velkým potenciálem. V neposlední řadě je pro mne velkou inspirací můj kolega a kamarád František Skopec – šéfkuchař Café Savoy, který dokázal sebrat spoustu odvahy a zajetý a konzervativní podnik, jako je Café Savoy, přeměnit v progresivní a pulzující místo, kde se snoubí klasika s modernou.

Pandemie měla na gastronomii dost radikální dopad. Řada lidí z oboru odešla. K jakým změnám podle vás ještě dojde?
Dnešní doba je velmi těžká, a to pro spoustu oborů a lidí v mnoha odvětvích. Podle mě se ale dají najít i pozitiva, a to například to, že spousta podniků a lidí se učí dynamicky reagovat a dělat změny, které by za normálních okolností nenastavili. To důležité, co se bude dít, bude minimalizování podniků a jejich provozních nákladů – malé bistro bude vymyšlené tak, aby tam pracovalo co nejméně lidí, a práce i počet produktů se zminimalizuje. Současnost nutí lidi osekávat zbytečnosti – přehodnocují, co je vlastně důležité. A ještě je tu jeden důležitý aspekt: nová situace přitáhne do oboru nové lidi. Ti nejšikovnější, které znám, ani nejsou původně vyučení a vnášejí sem čerstvý vítr, rozšiřují obzory a boří stereotypy.

O profesionálním domácím vaření se začalo mluvit během finanční krize v roce 2008. Vy jste Kruh otevřel při pandemii. Znamená to, že krizové okamžiky ve společnosti jsou pro gastronomii příznivé?
Kdyby nebyla krize, tak Kruh nevznikne. Byla to reakce na to, co se dělo. V době, kdy pandemie začala, jsem byl zaměstnaný. Ale procházel jsem vyhořením, protože nebylo jasné, co s námi bude. Skoro dva roky jsme dostávali poloviční výplatu, a to je dost náročné. Když si ve třiceti říkáte, co s tím, tak prostě musíte něco vymyslet. Každá krize je důležitá v tom, aby se věci posouvaly, aby neztrácely dynamiku, měnily se k lepšímu a vymýšlely se efektivnější přístupy. Když budeme všichni pořád jen sedět na svém komfortním místě, všechno bude stejné a my budeme mít jasně daný příjem, tak nás nic nebude motivovat k tomu, abychom něco změnili. Takhle myslím funguje jakákoli společnost. Krize je svým způsobem dobrá – je to dobrý spouštěcí moment pro kreativní lidi, kteří mají originální myšlenky a rozhodují se, zda jít do něčeho třeba i trochu bláznivého.

Degustační večeři si rezervujte na Kruhdining.cz

Spolu se svými studenty na VŠCHT určují **Jan Bartáček** a **Kamila Zdeňková** poměrně neobvyklou cestou, kolik lidí má právě covid-19. Rozhovor vedla Michaela Dombrovská, Editor Vogue Leaders.

Klára Škodáková, studentka doktorského studia, Ústav technologie vody a prostředí

V čem spočívá vaše práce?
Náš výzkum přidává další informaci o tom, jak se pandemie covidu-19 šíří v české populaci. Sledujeme množství fragmentů virových částic v odpadních vodách, kam se dostávají ze stolice nakažených jednotlivců. Jsme schopni nezávisle na chování konkrétních lidí – například jejich ochotě nechat se testovat – zaznamenat průběh epidemie v celé společnosti a identifikovat její hlavní ohniska. Dokážeme dokonce určit objekt, třeba školu, domov seniorů nebo ubytovnu, kde se vyskytuje větší množství infikovaných lidí.

Eliška Čermáková, studentka doktorského studia, Ústavu biochemie a mikrobiologie

Proč jste si vybrala vědu?
Ráda se učím nové věci, ráda se stále učím něco nového, což je ve vědě nezbytností. Všechno, na co se zaměřuji, je vlastně aplikovaný výzkum a slouží k pomoci lidem. Takže mě na tom baví, že pomáhám, že mám poslání a vidím v tom smysl. Ženy mají podle mě ve vědě dobré uplatnění, diskriminaci necítím.

Jan Havlík, student magisterského studia, Ústavu technologie vody a prostředí

Z jakého důvodu jste si vybral právě toto studijní zaměření?
Voda mě vždy fascinovala. Jsem na ústavu čerstvě dva měsíce, teprve se rozkoukávám. Na bakalářském stupni jsem studoval chemii a technologii životního prostředí a už během něj jsem si vybíral předměty zaměřené na vodu. Pro mě to byla jasná volba. Pramení i z toho, že jsem si postupně všímal, jak je voda důležitá. Už od základní školy se zajímám o ochranu životního prostředí.

Alžběta Dostálková, studentka doktorského studia, Ústav biotechnologie

Jak se vám spolupracuje s vašimi učiteli?
Při práci na výzkumném projektu se rozdíl mezi profesorem a studentem částečně stírá. Jsme kolegové. Je to přátelský kolektiv, takže se nápady jednodušeji interpretují, hodně spolu komunikujeme.

Kateřina Čamrová, studentka magisterského studia, Ústav biochemie a mikrobiologie

Co se dá po studiu dělat kromě výzkumu?
Jsem zaměřená na praxi, mířím do klinické laboratoře. Mám medicínské zaměření, budu provádět analýzy klinických vzorků. Takže se ke mně jednou k analýze dostane třeba krev, kterou vám odeberou při vyšetření.

Marco Lopez, student doktorského studia, Ústav biochemie a mikrobiologie

Čím vás oslovila Česká republika?
Zpočátku to byla náhoda, studoval jsem mezinárodní program. Strávil jsem v Česku dva semestry a pak jsem zůstal, aktuálně pracuji na svém doktorátu. A už to začíná vypadat, že tu zůstanu. Výzkum, na kterém mám možnost se podílet, je velice zajímavý.

Ing. Kamila Zdeňková, Ph.D., Ústav biochemie a mikrobiologie, a doc. Ing. Jan Bartáček, Ph.D., Ústav technologie vody a prostředí, vedoucí projektu

Jak výzkum přesně probíhá?
JB: Ve spolupráci se společností Pražské vodovody a kanalizace odebíráme odpadní vody na mnoha místech v Praze a metodou PCR v nich hledáme genetickou informaci viru. Na projektu pracují lidé ze tří ústavů Vysoké školy chemicko-technologické. Jde o Ústav technologie vody a prostředí, Ústav biochemie a mikrobiologie a Ústav biotechnologie. Téma je širší a zkoumá se po celém světě, i pro nás je ale relativně nové. Na základě analýz odpadních vod lze sledovat šíření různých nemocí, léčiv nebo drog. Už dříve jsme se zabývali šířením bakterií rezistentních na antibiotika. Už to bylo pro veřejnost zajímavé, teď jsme se ale dostali přímo do centra pozornosti.
KZ: Takový výzkum vždy vyžaduje zapojení větších týmů, což s sebou nese i prvky mezilidských vztahů. Jsme tým, ve kterém se dobře spolupracuje. Nevyhledáváme problémy, naopak společně hledáme řešení.

Do jaké míry se do výzkumu zapojují studenti?
KZ: Při analýzách je spousta práce a studenti se do ní běžně zapojují. Dílčí témata řeší třeba ve svých diplomových pracích a jejich iniciativa je vždy vítaná. Klíčová je spolupráce.
JB: My jsme na studentech závislí. Ale nechci, aby to vyznělo tak, že studenti jsou levná pracovní síla. Pro nás jsou to kolegové a kolegyně, kteří přispívají ke společnému výzkumu. V projektu, o kterém mluvíme, máme studenty všech stupňů, od začínajících až po doktorandy. Na celé škole se snažíme studenty podporovat a motivovat. Na VŠCHT je poměrně vysoký počet učitelů na počet studentů, můžeme se jim proto opravdu věnovat. Celá škola se specializuje na výzkum, jsme výzkumná univerzita. Spolupráce se studenty je úzká a intenzivní. Chceme je v laboratořích, často se s nimi vídáme a co nejvíce je zapojujeme do reálných projektů. Mohou i vést či koordinovat nějakou specifickou aktivitu, mají často na starosti konkrétní část projektu.

Mají studenti a absolventi vaší školy dobré uplatnění v praxi?
KZ: Co tak sleduji absolventy, všichni nacházejí uplatnění. A často získají zaměstnání ještě před dokončením studia. Uplatňují se třeba v rutinních klinických laboratořích, kde ještě budou rozšiřovat své vzdělání o povinné atestace, nebo v kriminalistických či potravinářských ústavech. Uplatní se jak ve výzkumu, tak i ve firemním prostředí, třeba v obchodních pozicích. Je to hodně pestré.
JB: Statistiky ukazují téměř stoprocentní úspěšnost absolventů hned po studiu. Konkrétně na našem ústavu máme dokonce opačný problém, poptávka po absolventech na trhu práce vysoce převyšuje počty našich absolventů. Tematika vody je extrémně žádaná.

Učíte studenty také srozumitelně vysvětlovat, čím se zabývají?
JB: S veřejností komunikujeme a snažíme se to průběžně stále učit. Projekt, který zkoumá covid-19, k nám přitáhl větší pozornost. Je to pro nás stále trochu nové, i když zvláště v průběhu několika posledních let tlak na třetí roli univerzity, a tedy komunikaci s veřejností, narůstá.

Vše o Vysoké škole chemicko-technologické Praha najdete na Vscht.cz

Zleva: Kamila Zdeňková: šaty, Kamiliny vlastní. Jan Havlík: bunda, FENDI. Jan Bartáček: košile a kalhoty, obojí JAN ČERNÝ. Kateřina Čamrová: kabát, PROENZA SCHOULER (prodává Zalando); šaty, Kateřininy vlastní. Eliška Čermáková: sako a legíny, obojí H & M. Alžběta Dostálková: šaty, BY MALENE BIRGER (prodává Zalando). Marco Lopez: košile a kalhoty, obojí JAN ČERNÝ. Klára Škodáková: šaty, 3.1 PHILLIP

Adéla Chalupová se připravuje na práci v jaderné elektrárně a vylepšuje pověst jaderné energie. Zpovídal ji kosmický inženýr a popularizátor vědy Jan Lukačevič.

Sako a kalhoty, obojí DIOR

Jak vlastními slovy vysvětluješ, co v současnosti děláš?
Nevytahuji to hned na potkání, ale když se někdo zeptá, říkám, že studuju jadernou fyziku – jaderné inženýrství na ČVUT. K tomu dělám výzkum na jaderném palivu. A v budoucnu bych se chtěla stát operátorkou sekundárního okruhu v jaderné elektrárně.

Rozumějí tomu lidé, když to takhle podáš?
Většinou ne a ptají se, co je operátorka sekundárního okruhu. Takže to většinou popíšu jako Homera Simpsona, který sedí v elektrárně a kontroluje všechno, co se tam odehrává, a zajišťuje její správný chod.

Vytyčila sis nějaké profesní mety?
Mojí první metou je nastoupit na dvouletý výcvik na operátorku. Po dvou letech, kdy budu dokonale znát elektrárnu, se jí stanu. Další mety si nechávám otevřené – podle situace. Hodně operátorů přechází ze sekundárního na primární okruh, který zahrnuje přímo jaderný reaktor, nebo na manažerské funkce.

Jak přesně výcvik probíhá a co obnáší?
Trvá dva roky a částečně se uskutečňuje v Brně, zčásti přímo v elektrárně, kde mají simulátor, který je přesnou kopií blokové dozorny. Část jsou tedy normální přednášky, část probíhá v simulátoru, kde se například simulují havárie. Operátor musí být připravený na všechno, co v elektrárně může nastat. Aby se člověk do výcviku dostal, musí mít technické vzdělání a úspěšně projít psychotesty. Ty jsou dost specifické, protože se říká, že je zvládne jen sedm procent přihlášených. Člověk totiž musí být schopný zvládat rutinní práci, ale zároveň dokázat vyřešit havárii, když nastane – nesnažit se situaci obejít, a zároveň postupovat podle pravidel.

Kolik času trávíš studiem a výzkumem?
Při studiu jsem se rozhodla věnovat oboru, který mě zajímá, takže jsem začala pracovat v Ústavu jaderných paliv nedaleko od Prahy. Tam se věnuji výzkumu. Někdy je složitější skloubit to se školou, ale zvládnout se to dá. I na fakultě předpokládají, že se během magisterského studia lidi budou nějakým směrem profilovat, takže nám i umožňují při škole pracovat.

Čím konkrétně se tvůj výzkum zabývá?
Palivo v jaderném reaktoru je ve formě pelet uzavřených v palivových tyčích – ty jsou vyrobené ze zirkoniových slitin. Já se zabývám právě jimi, jejich odolností, například korozní nebo vysokoteplotní oxidací, a mechanickými vlastnostmi. Po havárii ve Fukušimě se zjistilo, že největší problém nastává ve chvíli, kdy se palivo začne tavit – při havárii může dojít k roztavení matrice a uvolnění radioaktivních látek. Proto se teď zkoumají paliva se zvýšenou účinností a odolná vůči havárii. My tedy testujeme různé způsoby povlakování nebo i použití jiných materiálů, jiných slitin, které by během havárií lépe odolaly.

Bezpečnost elektráren je pořád významné téma. Je jaderná energie bezpečná?
Určitě bezpečná je. V současnosti je v provozu přibližně 440 reaktorů a dalších 50 se staví. Havárie, které se staly, dělají jaderné energii špatnou pověst. Lidé se často obávají i radioaktivních odpadů. Ale dneska jsou elektrárny po bezpečnostní stránce dimenzované tak, že je hodně nepravděpodobné, aby se nějaká podobná havárie stala. A když už k něčemu takovému dojde, je to většinou následkem lidské chyby – nebo spíš nespočtu chyb, které se zřetězí.

Patříš tedy mezi zastánkyně a advokátky jaderné energetiky – narážím i na tvou aktivitu na sociálních sítích, kde o ní informuješ.
To začalo spíš tím, že když jsem svým přátelům vysvětlovala, co studuji, tak z toho všichni měli obavy. Snažila jsem se jim to trochu přiblížit. Nebylo to ale původně myšlené tak, že budu popularizovat vědu, ale nějak se to k tomu přidalo. Každopádně v jaderné energetice vidím smysl – a nejen v ní, jaderné technologie se týkají i výzkumu vesmíru, medicíny nebo zemědělství. Prakticky jakýkoli obor, na který si vzpomenu, má s nimi něco společného. Dneska je myslím hodně aktuální řešit klimatické změny – není to něco, co se děje někde jinde, ale teď a týká se to nás všech. I proto na téma jaderné energie lidi slyší. Jádro je jedna z možností, jak klimatickou změnu zpomalit.

Kolik času ti dnes zabírá příprava popularizačních materiálů pro sociální sítě?
Hrozně moc. Dělám to sama. Ale jelikož nejsem grafička, tak si s tím musím vyhrát. Zároveň si myslím, že když už se něco podobného učím nebo mi něco přijde zajímavého, moc ráda to předávám ostatním.

Zatím jsme mluvili o metách v pracovním životě, je ale něco, čeho bys chtěla dosáhnout právě v popularizaci vědy?
Moc bych si přála, aby jádro nebylo takový strašák. Je to podle mého dobrá věc a lidi se často bojí něčeho, čemu tak úplně nerozumějí. Bylo by hezké, kdyby se o jádru touhle cestou něco dozvěděli a víc mu důvěřovali. Nevím, jestli už jsem někoho ze svých sledujících k jádru obrátila, ale lidi mi píšou, že se něco nového nebo zajímavého dozvěděli – a to mi vlastně dělá největší radost. Nebo když se o tomhle tématu chtějí bavit, takže ho můžeme společně dál rozvést.

Když bys na jedné straně chtěla změnit pohled lidí na jádro, je taky něco, co bys ráda změnila na oboru samotném?
Technické obory všeobecně nejsou moc vidět. Jsou přehlížené. Ale to se doufám lepší – mají teď více studentů a stoupá i počet holek, které se do téhle oblasti nebojí vstoupit. I když musím dodat, že já mám jednu spolužačku, ale jsou taky ročníky, kde není žádná žena. Liší se to obor od oboru – v chemii je to třeba výrazně lepší. Nevím, jestli za to nemůžou hlavně předsudky, a to i ze strany rodičů. Když jsem doma řekla, že budu studovat jadernou fyziku, tak to naše dost zaskočilo. Myslím, že to může být jedna z hlavních příčin – naše společnost tohle od holek neočekává. Když holčička na základní škole řekne, že chce tenhle obor studovat, tak se asi nesetká s úplně dobrým přijetím od učitelů nebo rodičů. Mělo by to být víc bráno jako normální a běžné.

Jaké jsou podle tebe ty nejtěžší překážky, když se ženy chtějí pustit do podobně netypického oboru?
Nejsložitější jsou předsudky – že jde o mužské prostředí. Neplatí to vždycky, ale setkala jsem se s tím, že jsem se musela snažit víc, abych prokázala, že na to mám – že nejsem horší než kluci okolo. Ale člověka motivuje to, že co dělá, má smysl. A moji rodiče mě vždycky podporovali a o téma se postupně začali zajímat. Když teď přijedu domů, tak mi mamka už ve dveřích hlásí, že třeba v Číně dostavěli elektrárnu – všechno si nastuduje líp než já.

Zaregistroval jsem, že jsi součástí iniciativy WIN. Můžeš popsat, o co jde a jak funguje?
Je to skupina Ženy v jádře – Women in Nuclear – a já jsem od letoška členkou její rady. Jde o organizaci, která se snaží o popularizaci – na sociálních sítích sdílíme infografiky, pořádáme webináře a přednášky, máme oficiální i neoficiální setkání. Je to ohromně milá skupina žen. A nejsou to jen holky z jaderné fyziky, jako jsem já, ale celkově ženy, které se o téma zajímají nebo například pracují v nemocnicích na radiologii.

Co bys poradila někomu, kdo se chce jádru věnovat? Jak se může do oboru dostat?
Kromě iniciativ, jako jsou právě Ženy v jádře nebo Jihočeští taťkové, existuje spousta přednášek, exkurzí nebo knih a podcastů – například K jádru věci, který moderuje Petr Šuleř. Člověk se dnes může dostat prakticky ke všem informacím, těžší je spíš si je pak přetřídit na ty, které jsou relevantní.

Sledujte Adélu na IG @adela.chalupova

Jan Knedla v restauraci Papilio nachází cestu fine diningu zpátky k tuzemským tradicím. Mluvila s ním Klára Donathová, advokátka a gastronomická publicistka.

Hned po maturitě jste s prý s kamarádem odletěl za prací do Skotska a začínal v hotelu Hilton v Glasgow u škrábání brambor. Kde se ve vás vzala touha po vaření?
Řekl bych, že vztah k jídlu a surovinám mám odmalička v krvi. Měli jsme velikou zahradu, na kterou jsem s dědou chodil sázet, plít i sklízet. Co jsme sklidili, mě pak učil i skladovat, vždycky mluvil o konzumní zralosti, což mi tenkrát přišlo legrační, ale teď vím přesně, co tím myslel. U prarodičů v Litomyšli jsme chovali králíky, velká část toho, co jsme jedli, byla z naší vlastní produkce. Babička chodila k řezníkovi jen tehdy, když chtěla dělat svíčkovou. V obou rodinách bylo úplně normální, že k nedělnímu obědu byla polévka, hlavní jídlo, kompot a potom ještě bílá káva s nějakou buchtou. Společné stolování a poctivé jídlo bylo pro nás na prvním místě. K vaření mě tedy nejspíš přivedlo právě to.

Jak se to promítá do vaší práce?
Jednoduše, i když vařím jiné věci, dělám to stejně, jako jsme to dělali doma. Chci dát hostům to nejlepší, co zrovna mám. Jako když jsme dělali se strejdou zabijačku a dávali ochutnat sousedům. Tak se chci chovat i ke svým hostům. Vlastně nevařím zase tak odlišně. V Papiliu teď místo chleba podáváme vdolky rozkvašené trochou pasty miso a posypané řasou nori. Základní recept je na vdolky mojí babičky, jen je dělám naslano, a hosty to hrozně baví.

Zkušenosti jste ale asi nenasbíral škrábáním brambor, nebo ano?
Brambory jsem škrábal jen čtrnáct dní a pak postupoval na další pozice. Po roce a půl, kdy jsem z kuchyně Hiltonu odcházel, už jsem měl na starost kuchyni à la carte. Tehdy za mnou přišel můj šéf a řekl mi, že je čas se posunout dál. Když zůstanu, zakrním a nic nového se nenaučím. Dal mi doporučení do One Devonshire Gardens, tehdy nejlepší restaurace v Glasgow, která byla prvním podnikem Gordona Ramsaye. Tak jsem šel. A vydržel jsem jen dva měsíce, dál to nešlo. Řev, dril a nekonečné hodiny práce. Spočítal jsem si, že během nejdelšího týdne jsem odpracoval 115 hodin. Tehdy jsem přemýšlel, jestli chci být opravdu kuchařem. Nakonec to pro mě byla stejně významná zkušenost jako ta předcházející, kdy mě šéf poslal dál, abych se něco naučil. Pochopil jsem, že chci být ten první, a nikdy ne ten druhý. Prošel jsem řadu špičkových restaurací, mimo jiné Allegro v hotelu Four Seasons, které pod vedením Andrey Accordiho získalo první michelinskou hvězdu pro Prahu, Rossellinis v italském Ravellu se dvěma hvězdami, londýnský Atelier Joëla Robuchona také se dvěma hvězdami, v Percorso v petrohradském Four Seasons a v neposlední řadě v Amber v Hongkongu.

Který z šéfkuchařů vás ovlivnil nejvíc?
Určitě Andrea Accordi, to je můj velký vzor, budu na něj vždycky vzpomínat. Ale jsme nadále v kontaktu, takže vzpomínky budou ještě přibývat. Z těch opravdu významných osobností to byl Joël Robuchon. Se svým týmem jezdil na pravidelné kontroly svých restaurací, a když se objevil u nás, došlo na představování. Podal mi ruku a řekl, že jsem první Čech, který u něj vaří, a že mi za to moc děkuje a váží si toho. To mě dojalo.

Co vás Accordi naučil?
Andrea mi předal své manažerské zkušenosti, ze kterých těžím každý den. Za pět let, co jsme spolu v Praze a pak v Petrohradě vařili, na mě nikdy nezvýšil hlas. Naučil mě toho spoustu o surovinách, moderních kuchařských technikách, pohledu na jídlo jako takové, ale hlavně, jak se chovat v kuchyni k lidem. Myslím, že to, jak se šéfkuchař ke svému týmu chová, se na restauraci podepíše.

Jakou restaurací má vlastně Papilio být?
Chtěl bych sem přenést to, co jsem se za celý život naučil. To znamená práci se skvělými surovinami, u kterých nehledím primárně na lokálnost, ale na jejich udržitelnost. Chci dát hostům důvod vyjet za hranice Prahy a nelitovat ani stráveného času, ani utracených peněz. Nevaříme českou kuchyni, ale moderní jídla vysoké gastronomie. Přesto v nich hosté určitě najdou i dobře známé chutě. Rozhodně to není „fusion", přestože používáme řadu asijských surovin. I jejich použití má nějakou logiku. Miso i řasy nori tu používáme třeba k dosolení pokrmů. Na rozdíl od soli dodají jídlu i chuť umami. Restaurace stojí na degustačním menu, které má osm nebo šest chodů. Ty jsou vzájemně propojené a dohromady tvoří jeden celek, na který v ideálním případě hosté nezapomenou. Spolu s restaurací budujeme ve Vysokém Újezdu i zahradu se skleníky. Venku budeme pěstovat všechny myslitelné bylinky, ve sklenících pak citrusy, jako je yuzu a bergamot. Klíčem ke skvělému jídlu je čerstvost.

Co dalšího vás na vaší cestě k pozici šéfkuchaře finediningové restaurace formovalo?
Hned po maturitě jsem si řekl, že se chci naučit tři věci: francouzskou, italskou a asijskou kuchyni. Takové tři pilíře, na kterých jde postavit všechno ostatní. Chtěl jsem se učit to, z čeho můžu dál těžit, takže mě třeba nenapadlo jít pracovat do restaurace zaměřené čistě na mořské plody, protože to bych v Čechách moc nevyužil. Taky jsem rychle pochopil, že nemá smysl jet někam na měsíční stáž, za tu dobu se nejde naučit nic. Abych restauraci a její filozofii poznal, musím tam vařit alespoň rok. Dal jsem si za cíl do třiceti poznat, co jde, a pak se stát vlastním pánem. Šéfkuchařem jsem se stal až v jednatřiceti, takže plán jsem nesplnil, ale i tak jsem spokojený.

Podle čeho jste si vybíral pracovní štace?
Sleduju celou řadu restaurací a šéfkuchařů. Když byl čas jít dál, napsal jsem do některých z nich, jel třeba na týden na zkušenou a pak se rozhodl, kam nastoupím. Nezáleželo mi na místě, kam se přestěhuju, jen na tom, abych se posunul dál. Na plat jsem se poprvé zeptal v osmadvaceti, když jsem měl nastoupit do hongkongské restaurace Amber. Moc jsem si přál tam pracovat. Tehdy měla dvě michelinské hvězdy, byla 23. v žebříčku The World's 50 Best Restaurants a třetí nejlepší v celé Asii. Do té doby jsem potřeboval vydělat jen tolik, abych mohl zaplatit nájem, ale život na ostrově je velmi drahý a nebyl jsem si jistý, jestli s platem vyjdu. Jsem rád, že to klaplo, protože koncentrace top restaurací je v Hongkongu neuvěřitelná, na malém prostoru je aktuálně sedm tříhvězd, jedenáct dvouhvězdičkových restaurací a téměř padesát restaurací s jednou hvězdou Michelin.

Jak dlouho se to dá vydržet?
Já si řekl, že to vydržím právě do třiceti. Pak už jsem začal plánovat návrat domů. Nakonec mi přálo štěstí a dostal jsem příležitost vybudovat právě restauraci Papilio ve Vysokém Újezdu, ve které uplatním všechno, co jsem se naučil. Dovedu si představit, že tu strávím zbytek svého profesního života a budu vařit skutečný fine dining tak, jako ve špičkových světových restauracích, kterými jsem prošel nebo k nim vzhlížím.

Co se děje v kuchyni, zjistíte na IG @jan_knedla

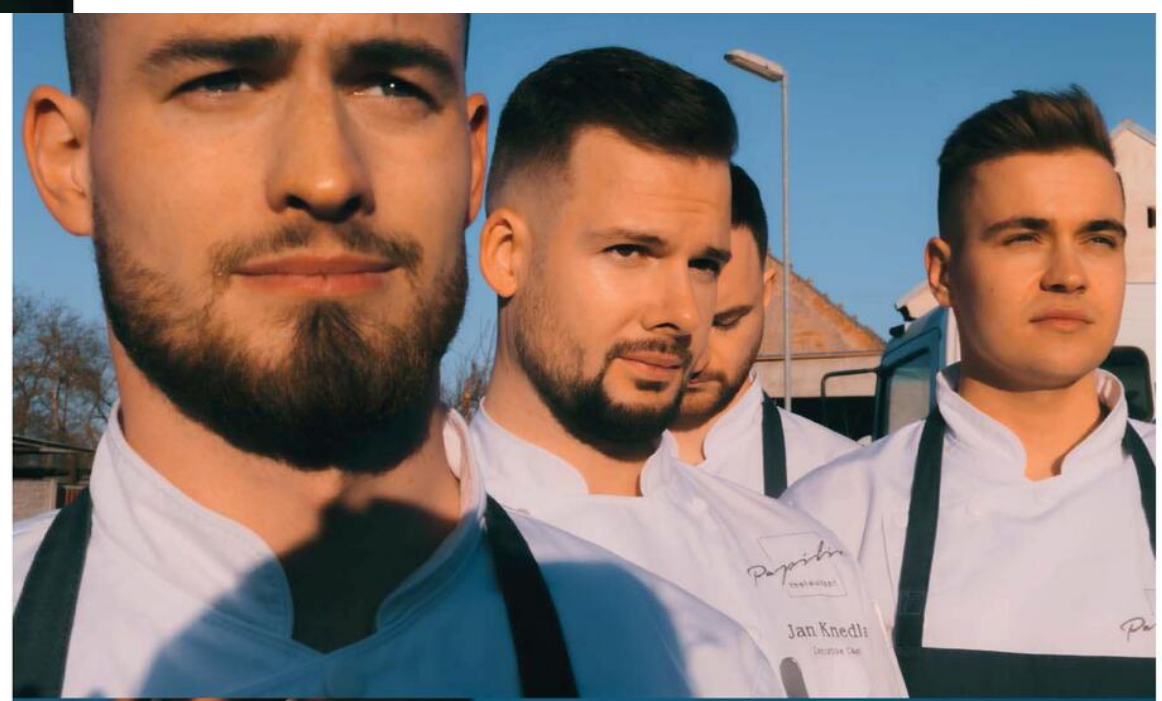

Jan Knedla (uprostřed) a jeho tým z restaurace Papilio, Lukáš Dostál, Michal Žák a Milan Soljak. Zástěry a košile, vše kuchařů vlastní

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Jakub Mohl dělá díky Moia Elixirs z konopí pevnou a nepostradatelnou součást výjimečné kosmetické péče. Podrobnosti zjišťovala Fashion & Beauty Editor Vogue CS Cindy Kerberová.

Začalo to zájmem o CBD – kanabidiol, aktivní látku z konopí, kterou stále doprovází, i přes veškerou osvětu a boom nejen v kosmetice, ale také v lékařství a wellness, určité stigma. Téměř zázračná ingredience zaujala studenta ČVUT a bývalého profesionálního hokejistu natolik, že se v roce 2017 rozhodl postavit vlastní laboratoř a začal ji vyrábět ve větším množství. „V té době jsme naší aktivní látkou podporovali jiné značky, přitom všem jsem měl nutkání se seberealizovat a přinést vlastní pohled na kvalitu, a tak vznikla Moia," vypráví Jakub Mohl, jehož společnost Cannax Laboratories stojí za inovátorskou well-being značkou, která se může pochlubit řadou mezinárodních ocenění, a dokonce i jedním světovým prvenstvím. Když se mi před dvěma lety dostaly do ruky produkty Moia Elixirs, zaujaly mě nejen vizuálně, ale především vysokou kvalitou a vyladěnými texturami krémů. Nebylo totiž obvyklé, aby lokální kosmetika měla všechno od kvalitních ingrediencí, uživatelsky příjemné textury až po obal, který nebudete muset před návštěvami schovávat. Jestli koronavirová krize něčemu pomohla, tak rozmachu péče o pleť a zrodu nových, promyšlených značek, jejichž obsah i estetická stránka můžou směle konkurovat velkým zavedeným brandům ze zahraničí. Moia Elixirs v tomto ohledu patří mezi jasné průkopníky nejen v rámci československé scény.

Dostat se pod kůži

Vedle vysoce kvalitní hlavní ingredience vlastní výroby pracuje Jakub Mohl s nanovlákny a drží světové prvenství – vyrobil suchou pleťovou masku s CBD a nanovlákny. Suchých sheet masek na trhu moc není a nanovláknových také ne. Jakub se svým týmem tak přinesl skutečný průlom v péči o pokožku. Zatímco popíjíme kávu, v hotelovém baru se rozezněl klavír a rodák z Karlových Varů mi vypráví, jak se tento originální výrobek zrodil. „Při vývoji koukáme na to, jak aktivní látky doručit tam, kde mají být. Jedině tak mohou skutečně řešit daný problém. Když jsme vyráběli náš první krém, snažili jsme se zakomponovat ty nejúčinnější látky, které na trhu existují. Pak jsme přešli k sérům, které penetrují hlouběji do pleti a mají zase jinou účinnost a dál jsme hledali nejlepší řešení a v tomto ohledu se jím ukázala nanovlákna." Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že její efekt se nedá s ničím srovnat. Přitom ve složení najdete pouhých deset ingrediencí. Díky jedinečné technologii se aktivní látky mohou dostat skutečně hluboko do kůže, na rozdíl od konvenční kosmetiky tak neřeší jen povrch. „To je jedna z věcí, které mi dělají velikou radost, že pod naší značkou dokážeme z pohodlí domova doručit ‚aktivky' tam, kde mají být. Zvládne to každý, a je to navíc super rychlé." Nanovláknová maska, která vedle CBD obsahuje vitaminy C a E, kyselinu hyaluronovou a PHA, předloni zaujala porotu prestižní Pure Beauty Awards a získala ocenění v rámci kategorie Best Special Innovation. V roce 2021 zvítězila i v další mezinárodní soutěži Beauty Shortlist Awards v kategorii Best Face Waterless Mask, druhou cenu získaly v kategorii Well-being 15% CBD kapky Revitalize.

Dostat se pod kůži samotnému zakladateli se zdá být větší oříšek, než bych od mladého úspěšného podnikatele čekala. „Měl jsem trochu problém prezentovat naši značku, stoupnout si za ni a spojit ji se svým obličejem," přiznává. „Nikdy jsem necítil tu potřebu, ale pokud to značce pomůže, tak budu čelit i takovým stresovým situacím." A jedním dechem dodává, že Moia Elixirs není jen on sám, ale celý tým čítající v současnosti sedm lidí plus skupinu externích spolupracovníků. O značce a své práci mluví v množném čísle celou dobu, jakmile stočím otázky zpátky k produktům, jejich vývoji, vzhledu a vizích, působí o poznání uvolněněji a sebejistěji. Když hovoří o samotném CBD, jeho gesta nabírají na energičnosti, hlas zesiluje. Postupně probíráme stigma kolem konopí, jeho blahodárné účinky nejen na kůži, ale i zdraví a také boom, který se kolem kanabidiolů v poslední době rozpoutal. Jakub se jen usmívá: „Spousta firem si dokázala vygooglit správně trendy na příští roky. Vlna nových značek vzniká i proto, že cítí příležitost růst. Osobně se domnívám, že je důležité, aby zákazníci poznali značku opravdu do hloubky. Zdali nejde o tzv. whitelabel produkt nebo jestli se jedná o vlastní výzkum a vývoj. To si myslím, že bude v budoucnu rozhodovat, protože se ukáže kvalita." V tomto ohledu může opravdu v klidu spát. Moia Elixirs je zcela transparentní, nic neskrývá, nemá totiž co.

Ať už jde o krémy, séra, masku, nebo doplňky stravy, všechno funguje a mění pleť i náladu k lepšímu. Každý ze současných třiatřiceti produktů má své jasné místo a důvod, proč s ním tým inovátorů přišel na trh. Před pár měsíci vstoupili i do největšího řetězce parfumerií FAnn, který se podpoře lokálních značek intenzivně věnuje. „Nechceme, aby vznikaly bezvýznamné produkty, všechno musí mít svůj smysl, své opodstatnění, svoje proč a být nějakým způsobem specifické," zdůrazňuje Mohl.

Doktorát z konopí

„Oproti tomu, když jsem začal tento projekt formovat, je posun ve vnímání konopí dost velký. Na začátku to bylo mnohem horší než teď." Všímám si, že Mohl poprvé přechází do první osoby jednotného čísla. Prostě tohle je jeho parketa, před lety vyzkoušel účinky na vlastním těle – po vážném úrazu, kdy měl téměř nehybnou ruku od zápěstí po prsty, začal vedle běžné léčby a regenerace užívat CBD. Výsledky se dostavily brzo, ruka se zahojila, vrátila se hybnost i cit. Začal konopí a účinky legálního CBD zkoumat. Dnes o něm ví tolik, že by o této rostlině mohl přednášet. „Než se vůbec dostanete k této molekule, musíte projít jedenácti kroky. Extrakční metody tu byly po staletí, ale získat samotné CBD je věc druhá. Navíc je konopí velmi silný bio akumulátor prostředí, tato rostlina do sebe natáhne veškeré nečistoty ze země i ovzduší a s tím musíte v laboratoři počítat. Je to taková alchymie, protože pokaždé je vstupní materiál jiný a vy ho ladíte, abyste dostala stoprocentně čistou látku. Osobně jsem tzv. university drop-out, nemám dokončené chemicko-technologické vzdělání, ale od roku 2016 jsem nabyl spoustu zkušeností, je to taková moje malá vejška," usmívá se. „Kdybyste mi před deseti lety řekla, že budu dělat kosmetiku, určitě bych vám nevěřil. Ale život vám dává nejrůznější výzvy, které buď přijmete, nebo odmítnete. Obě možnosti vás někam posunou."

Vedle vlastní aktivní látky a znalostí českých specialistů (Česko je jedním z nejsilnějších hráčů v oblasti konopí a kanabinoidů na světě, pozn. red.) využívá značka tuzemské sklo, kromě zmiňované nanomasky nepoužívá plasty. „Plast je v kosmetice opravdu velkým problémem a ekologie a udržitelnost by měly být v rámci rychloobrátkového zboží tématem číslo jedna," zdůrazňuje Jakub. Z jeho řeči i činů je jasné, že se na rozdíl od mnohých nespokojí jen s tím, že natiskne na etiketu prázdná marketingová hesla. Část zisku z jediného produktu, kde značka plasty používá, věnuje do fondu renomované organizace The Ocean Clean Up. „Inovativním způsobem se zabývají vylovováním plastu z oceánu a dělají to skutečně aktivně. Díky skvělé technologii a specialistům odvádějí skvělou práci."

Pleťovou péči i doplňky stravy zakoupíte na Moiaelixirs.cz

Kalhoty, boty, mikina a kabát, vše Jakubovo vlastní

Václav Peloušek, spoluzakladatel Bastl Instruments, přináší hudebníkům po celém světě originální a DIY nástroje. Otázky mu kladl DJ a producent NobodyListen.

Jak bys někomu, kdo se hudbě nevěnuje, popsal modulární syntezátory, kterým se hodně věnujete a se kterými máte úspěch ve světě?
Je to syntezátor, který si každý uživatel konfiguruje podle toho, jak potřebuje – od toho modulární. Každou část si člověk může zvolit. Syntezátor má unifikovaný formát, pro který desítky, možná stovky firem po celém světě tvoří jednotlivé moduly. Díky tomu je to pro hudebníky zajímavé – všechny moduly spolu komunikují. Propojují se z přední strany kabely, takže zdálky to vypadá jako hromada špaget. Zajímavé mi na tom připadá to, že nástroj se vlastně muzikanta ptá, jakým způsobem chce dělat hudbu. Není to hotová věc. Každou volbou toho, který modul do syntezátoru si člověk vybere, reaguje na to, jakou hudbu chce dělat. Jsou moduly určené pro zvukotvorbu – jak to má znít –, ale pak jsou také moduly související s tím, jaké hudební sekvence a nápady na nástroji realizuje a jakým způsobem. Všeho je nepřeberné množství a to je na tom myslím to zábavné.

Kdybychom to zjednodušili, dá se tedy modulární syntezátor označit za hudební nástroj?
Určitě a dá se k němu tak přistoupit. Ale zároveň se dá chápat jako nástroj pro sound design. Mě vždycky víc bavily modulární syntezátory, které si lidi stavěli jako nástroje – jako věc, na kterou se naučíš hrát.

Vaše moduly používá řada úspěšných a slavných producentů a hudebníků ve světě. Kteří ti dělají největší radost? Kdo jsou tvoji oblíbenci?
Mám ohromně rád Baseka – to je hardcore producent z L. A., který spolupracuje i s vydavatelstvím PC Music. Hodně mám rád Moor Mother, což je taková americká básnířka. Naše moduly mají samozřejmě i lidi jako Hans Zimmer *(skladatel filmové hudby – pozn. red.)* a podobní, protože ve skutečnosti kupují všechno hudební vybavení.

Jsou vaše moduly něčím specifické, takže je v nahrávkách dokážeš poznat?
Někdy to poznat jde. Já ale hudbu neposlouchám s tím, abych je tam hledal. Důležitější mi přijde výsledek než jednotlivé nástroje. Ale pokud je někdo použije určitým zjevným způsobem, tak to samozřejmě poznám. Modulární syntéza je přitom tak flexibilní, že jako posluchač to poznat vůbec nemusíš, protože každý hudebník může moduly použít jinak.

Čím si vysvětluješ to, že v oblasti, kde si každý může vytvořit vlastní sestavu, se zrovna vám podařilo prorazit do celého světa?
Nepodařilo se nám ze začátku prorazit zrovna s modulárními syntezátory, vyráběli jsme spíš malé kreativní nástroje v cenové kategorii mezi 100 a 300 eury, která v té době, to je asi před deseti lety, byla úplně neobsazená. Zásadní produkt pro nás byl microGranny 2, což je granulární sampler, malá krabička na baterky, která má mikrofon, dokáže zvuk nahrát, pak ho přehrát a granulárně *(po velmi drobných částech – pozn. red.)* manipulovat. Má neskutečně low-fi zvuk, tím si získal hodně fanoušků. Hodně digitálních nástrojů, které se dnes vyrábějí, jsou hodně čisté, nemají v sobě moc špíny nebo charakteru, které na první poslech poznáš. Byl to tehdy snad dokonce první granulární sampler na trhu, teď je to přitom zavedená kategorie. Syntezátory tehdy byly dost nedostupné. Dnes je běžné, že lidi skládají hudbu s malými krabičkami, které jsou levné – i tohle je produktová kategorie, kde jsme se dobře zabydleli. Mini modulární syntezátor Kastle, který má sedm krát pět centimetrů, je možná nejmenší svého druhu na světě. Dělali jsme s ním i workshopy, kde si ho lidi mohli sami vyrobit.
Chci tím říct, že na trhu jsme se etablovali dostupnými produkty a zároveň tím, že jsme je vyráběli jako stavebnici – DIY kity, které si lidi mohli sami sestavit. Velká část zážitku z našich produktů je i v tom. Není to tak, že si koupíš nějakou hotovou věc, dvakrát ji použiješ, pak založíš a vyhodíš, když se stěhuješ nebo prodáš. Nám se vždycky víc líbilo, když lidi měli k našim produktům vztah – sami si je vyrobí a dělají na nich hudbu. Díky tomu se o nás začalo hodně mluvit.

Líbí se mi, že tvoříte komunitu – neprodáváte jen nástroje, ale máte i vydavatelství a pořádáte workshopy, jste aktivní na několika místech po celé Evropě. Dostal se mi do ruky i váš krásně zpracovaný magazín. Souvisí tenhle přístup s tím, že vy sami jste hudebníci a k Bastl Instruments jste nepřistupovali jen jako k byznysu?
U nás ve firmě bylo vždycky zásadní, že jsme všichni trochu do muziky. Vždycky jsme vyráběli věci, které nám chyběly nebo na které bychom chtěli hrát. To byla vždycky primární motivace. Všechno to, co zmiňuješ – vlastní label nebo workshopy – se organicky děje, když máš na jednom místě partu muzikantů a muzikantek, která se každý den potkává. Takhle ty nápady vznikají. Poskytli jsme pro tohle všechno určité zázemí – a to hlavně v Brně.

Kdy se z Bastl Instruments oficiálně stala firma?
V roce 2011 jsme začali vyrábět nástroje pod brandem Standuino. Pořádali jsme hodně workshopů, dělali jsme k tomu i výstavy a výtvarné projekty. O rok později jsme začali produkty prodávat online a fungovat jako firma.

Kolik produktů jste už vlastně vyrobili?
Popravdě nevím – já dělám hlavně vývoj a přesná čísla snad ani nechci vědět. Nicméně můžu odhadnout, že se pohybujeme v tisících produktů – u microGranny se blížíme deseti tisícům kusů. Moduly jsou mnohem víc niche, kupuje je mnohem méně lidí, takže tam jsou to spíš stovky kusů, úspěšnější budou mít i k několika tisícům. Vyrábíme teď okolo dvaceti produktů a jsou mezi nimi DIY stavebnice i hi-fi zařízení, která si koupíš do studia jako hotová. I cenová škála je od 50 € do 500 nebo 1000 €. Portfolio tedy máme hodně široké, stejně jako zacílení.

Jaký nástroj bys chtěl jako hudebník ještě vyrobit? Je něco, co ještě není objevené?
Spousta věcí! Nejvíc bych se chtěl věnovat hlasovému procesoru. Když sám dělám hudbu jako Toyota Vangelis, tak si dělám různé MIDI kontrolery a hacky k Auto-Tune *(zvukový procesor používaný pro úpravu hlasu – pozn. red.)*. Díky tomu jsem zjistil, jak se dá moderním hlasový processing posunout na další úroveň, aby se s ním dalo pracovat jako s nástrojem, který bude plný možností – nepůjde jen o používání hotových presetů, ale moct si hrát. V hyperpopu jsou už náznaky tohohle přístupu, kdy někdo zpívá půlku věty mužským hlasem a půlku fráze ženským nebo až šmoulovským. Tohle se dělá v postprodukci, ale já bych chtěl dosáhnout toho, aby takhle škála výrazových prostředků byla dostupná jako nástroj, který používáš s vlastním hlasem. Hlas mi připadá jako jeden z nejzajímavějších nástrojů.

Je ve světě modulárních syntezátorů a nástrojů, kterým se věnujete, meta, kterou byste chtěli s Bastl Instruments v brzké době dosáhnout?
Právě teď uvádíme nový produkt Softpop 2, což je skvělý a hodně kreativní syntezátor, který bude hodně reagovat na to, jak se dnes v hudbě – třeba hyperpopu – míchá melodičnost s experimentálním zvukem. Tohle je nástroj, který mezi oběma polohami dokáže velmi plynule přecházet. Mohl by vyloženě definovat styl sekvencování, hraní nebo typ soundu. A to mi vždycky připadalo jako nejvyšší meta – vytvořit nástroj, na kterém někdo postaví celý track a je to něco úplně jiného, než jsi doposud slyšel.

O aktuálním dění, nových produktech i chystaných workshopech se dozvíte na IG @bastlinstruments

Kabát, JAN ČERNÝ; kalhoty a boty, obojí Václavovy vlastní

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Studenti a studentky Katedry animované tvorby se pod vedením **Michaely Pavlátové** stávají novými hvězdami tuzemského i světového animovaného filmu. Mluvila s nimi spisovatelka a publicistka Klára Vlasáková.

Diana Cam Van Nguyen

česko-vietnamská režisérka a výtvarnice. Její snímek *Spolu sami* byl oceněn na festivalu dokumentů v Jihlavě, soutěžil na festivalu v Rotterdamu, Annecy a na BFI London Film Festival. Byl nominovaný na České lvy a dostal se mezi finalisty ceny BAFTA. Její poslední krátký film *Milý tati* byl vybrán na festival v Locarnu a vyhrál BFI Short Film Award, AFI Grand Jury Award, dostal zvláštní uznání v Torontu a je kvalifikovaný na Oscary 2023.

Co je pro profesi režisérky animace nejdůležitější?
Režisérka animace – stejně jako režiséři hraných filmů nebo dokumentů – by měla mít jasnou představu, jak má výsledné dílo vypadat. Vědět, co chce filmem říct a proč ten film dělá. Zároveň musí umět správně zformulovat myšlenky a předat pokyny svému týmu. A rozhodně je u režie animace zásadní trpělivost a dobrá příprava.

Bára Anna Stejskalová

Byla dvakrát na shortlistu ceny BAFTA, a to za animáky *Rybáři* a *Jsme si o smrt blíž*. Druhý jmenovaný byl oceněný na mnoha festivalech – v Palm Springs, na Florida Film Festival, Leeds Film Festival a dalších. Zároveň získal nominaci na Českého lva za nejlepší animovaný film a také na Cenu Magnesia za nejlepší studentský film.

Co vám studium na katedře animace dalo?
Nejdůležitější je inspirace, kterou tam získávám – a to nejen od našich pedagogů, ale taky od ostatních studentů. Se spolužáky totiž mezi sebou nesoutěžíme, držíme při sobě, a to se odráží jak v atmosféře, tak ve výsledných pracích.

Anna Podskalská

Se kromě animace věnuje také ilustraci. Její absolventský film *Rudé boty* byl v roce 2021 vybrán na festival v Cannes do studentské sekce Cinéfondation. Film vznikl unikátní technikou animace olejomalbou na skle. Spoluautorem filmu je Matěj Podskalský, který se na filmu podílel jako scenárista a střihač.

Kdy jste se cítila na katedře nejspokojenější?
Takový jeden moment asi není. Máme u nás stabilní zázemí, fungujeme jako kolegiální kolektiv a se spolužáky nás pojí dobré vztahy. Takže jsem spokojená vlastně pořád. Nejraději mám naše katederní setkání, kdy se společně potkáme nad svou tvorbou – to člověka vždycky úžasně nabije!

Kateřina Karhánková

Je režisérka, scenáristka a výtvarnice. Její autorské filmy *Nový druh* a *Plody mraků* získaly řadu domácích i mezinárodních ocenění, z nich nejprestižnější je cena ECFA Short Film Award. Spolu s Alexandrou Májovou vytvořila animovaný seriál pro děti *Mlsné medvědí příběhy*, který vysílají televize po celém světě.

Proč je lepší, aby tvůrci drželi pohromadě a nesoupeřili mezi sebou?
Je v zájmu nás všech, aby česká kinematografie byla čím dál tím lepší, a to nejen v jednotlivostech, v úspěších výrazných osobností, ale právě jako celek. Když člověk sdílí svoje uvažování a tvůrčí proces s dalšími, může tím jen získat. Různé úhly pohledu jsou přínosné a obohacující.

Michaela Pavlátová, vedoucí katedry

Zažila jste někdy situaci, kdy některý z vašich studentů představoval nápad na animovaný film nebo seriál a vy jste si říkala: Sakra! Škoda že to nenapadlo mě?
Ano, to se mi stává dost často! Většinou v situacích, když jsou ty nápady geniálně jednoduché. To si pak říkám – vždyť to leželo na stole, jak to, že jsem s tím nepřišla sama? Ale na druhou stranu mám zase vždycky radost, že mí studenti takové téma objevili a dovedli ho zpracovat. Z poslední doby jde třeba o seriál o zvířátkách s hendikepem nebo komediální sérii z blízké budoucnosti o adopci babiček a dědečků z domova důchodců. Jsem si jistá, že oba počiny budou skvělé; vždyť nápady, na kterých stojí, nabízejí tolik možností!

V čem je atmosféra u vás na katedře animace specifická?
Lidi od nás se stýkají se i mimo katedru. Vždycky když společně jedeme na soustředění nebo na festival, sednu si kousek stranou a dívám se, jak jim to spolu ladí. A jsem šťastná, že se nám takový kolektiv povedlo vybudovat. Máme na katedře samozřejmě taky solitéry, ale většina studentů se zajímá o práci ostatních, navzájem si pomáhají, podporují se.

Mám dojem, že každý u nás na animaci chce být dobrý, ale nikdy ne na úkor ostatních. Doufám tedy, že jsem si to nevysnila a že vám naši studenti neřeknou něco jiného, ale často od nich slýchám, na čem všem spolupracovali, kam spolu jeli… Mám z toho vždycky radost. Když se cítíte součástí party, kde se pořád vymýšlí a tvoří, chcete k nim přináležet právě i dílem. Proto u nás pořád něco nového nenásilně vzniká.

Proč si myslíte, že mezi vašimi studenty nepřevládá řevnivost?
Protože se mají rádi a přejí si navzájem. Animátoři jsou dost malá skupina a úspěch jednoho je úspěchem celého odvětví. Trochu jiné je to pak u velkých projektů, tam už se na každého nedostane. Na animaci bývá někdy pohlíženo trochu spatra. My animátoři jsme takoví hračičkové, hledáme detaily, kterých si třeba ostatní na první pohled nevšimnou… Možná jsme v něčem nedospělí. Animace s sebou nese méně napjatou atmosféru, než jaká vládne třeba jinde.

Ne každému absolventovi se poštěstí, aby se animaci věnoval naplno.
Ne každý se stane režisérem. Ale taky ne každý jím chce být. Být režisérem je nejkrásnější, ale i vysilující práce, která vás chce celého a nafurt. Jasně, na škole přistupujeme ke studentům jako k individuálním tvůrcům, kteří se pak můžou sami rozhodnout, kam se chtějí dál profesně vydat. Někteří se vlastní tvorbě dál nevěnují, a to z různých důvodů. Někoho třeba naplňuje dělat zakázky 3D animací nebo počítačové hry, najde v tom svoje poslání a nemusí hned vyvíjet vlastní projekty. To je přece úplně v pořádku a skvělé. Nehledě na to, že když člověk dává dohromady složitější látku, může narazit na řadu problémů. Třeba na to, že u nás chybějí profese.

Jak to myslíte?
To se často řeší i u hraného filmu. Zjednodušeně řečeno: na výrobu některých filmů nepotřebujete třicet skvělých režisérů, ale třicet skvělých animátorů. A někdy je složité dát takovou skupinu dohromady. Obtížně se shánějí třeba kontroloři animace. To jsou lidé, kteří musejí být strašně precizní, výborně rozumět tomu, co dělají, a zároveň by jim nemělo vadit, že „jen" kontrolují. Přitom jejich úloha je naprosto zásadní a výsledný film by bez ní neobstál. Kromě samotné animace je velmi důležitá i postava producenta. To začíná už na FAMU. Když student narazí na producenta, kterého animáky baví a nedělá je jen proto, aby dostal zápočet, je to skvělé. Takový nadšenec potom sám přináší nápady, jak snímek posunout nebo jak ho začlenit do mezinárodního kontextu – kam ho přihlásit a tak dál. To nejsou samozřejmé věci a jsou k tomu třeba lidi, kteří světové animaci rozumějí a na scéně se orientují.

Vše o Katedře animované tvorby je na Famu.cz

Zleva: Michaela Pavlátová kabát, MATERIEL (prodává Zalando). Bára Anna Stejskalová: top, MM6 Maison Margiela (prodává Zalando). Kateřina Karhánková: sako, DIOR MEN; top, Kateřinin vlastní. Diana Cam Van Nguyen: šaty, H & M. Anna Podskalská: šaty, DESIGNERS REMIX (prodává Zalando)

Záviš Lacina, zakladateľ značky Opio, vyrába kozmetiku šetrnú k pleti aj prírode. Hovorila s ním Ema Muller, instagramová bohyňa a Feature Editor Vogue CS.

Záviš, založil si českú značku prírodnej kozmetiky Opio. Je to tvoja prvá skúsenosť na kozmetickom trhu?
Pred piatimi rokmi sme s kolegami založili značku kolagénu Collalloc. Všimni si, že sa číta spredu aj zozadu rovnako. Taká slovná hračka. Collalloc je stopercentný bioaktívny morský kolagén. Dnes patrí k najpredávanejším kolagénom v Českej republike.

Prečo si sa rozhodol vytvoriť ďalší produkt?
Chcel som urobiť niečo nové, aj keď som vlastne nevedel, čo by to malo byť. Moja priateľka mala kamarátku, ktorá si doma v kuchyni miešala vlastnú kozmetiku z prírodných olejov a bambuckého masla. Kamarátka jej ju dala vyskúšať a ona z nej bola nadšená. „Večer sa tým natriem a ráno som mladá a krásna!" žasla. Spojil som sa s tou kamarátkou a kúpil od nej slávny recept na krásu a mladosť. Zloženie bolo super, ale maslo v olejoch akosi zvláštne plávalo. Potrebovali sme zmeniť konzistenciu. A tak som zobral mixér a mixoval, až kým sa z oleja nestal krém.

A ako sa z vyšľahaného oleja v domácom mixéri zrodil Opio Twin Effect?
Opio Twin Effect je vlastne dvojprodukt. Teda jeden produkt, ktorý sa skladá z dvoch častí. Z hyalurónového séra a krému s biolejmi a bambuckým maslom. A funguje tak, že na vyčistenú pleť najskôr nanesieš sérum, počkáš, kým sa vstrebe, čo je skoro hneď, a pokračuješ s pleťovým krémom. Spojenie týchto dvoch zložiek poskytuje pleti hlbokú regeneráciu a energiu. Predchádza vzniku vrások, pomáha redukovať príznaky starnutia, viditeľne pleť omladzuje a rozjasňuje. Obidva výrobky sú vyvinuté pre všetky typy pleti vekovej kategórie 30 plus. Zloženie je šetrné nielen k pokožke, ale aj k prírode. Celý rad je etický, ekologicky bezpečný, bez parabénov a stopercentne vegánsky.

Packaging vám navrhol dizajnér Peter Novaque. Prečo ste si vybrali práve jeho?
Peter je úspešný produktový dizajnér, držiteľ desiatich prestížnych ocenení Red Dot Design Awards a zakladateľ štúdia Novaque design. Stretli sme sa v momente, keď sme vymýšľali packaging. Porozprával som mu o projekte, myšlienka dvojproduktu sa mu páčila a navrhol minimalistický a do detailu prepracovaný flakón, ktorý sa zase páčil nám.

Ako prebiehala výroba obalov?
Vyrobiť flaštičky bolo jednoduché, no s viečkami bol problém. Na tie totiž potrebuješ dve časti, ktoré do seba perfektne zapadajú. Tie sme nakoniec vytlačili v 3D tlačiarni v startupovej firme ONE3D. Prázdny obal putuje do pražskej firmy Mandario, ktorá vyrába kozmetiku a parfumy na mieru, tam ho naplnia a celé balenie nám potom do papierových krabičiek pomáhajú dávať ľudia z AASKA Group, družstva invalidov, s ktorými dlhodobo spolupracujeme.

Prečo práve čierne obaly?
Čierna je stelesnením elegancie, sily a univerzálnosti, keďže Opio je určené pre ženy aj mužov. Zároveň evokuje tmavú noc – produkty Opio sú svojou ťažšou textúrou určené skôr na noc ako na ráno.

Čo stojí za názvom značky Opio?
Opio znamená v havajčine zdravie. Naša webstránka je opio.life ako zdravý život. Navyše jednou z ingrediencií vo vyšľahanom kréme je makový olej – bioolej, ktorý sa bežne používa v prírodnej kozmetike.

V čom sa Opio líši od iných prírodných kozmetických značiek?
Opio má geniálnu kombináciu hyalurónového séra, bioolejov a bambuckého masla. Prírodné oleje pleť zvláčnia, sérum ju vyplní a omladí a bambucké maslo má zase hojivé účinky. Špecifickosť receptu je aj v jeho unikátnom zložení a presných pomeroch všetkých použitých ingrediencií.

Prečo podľa teba začínajú ženy inklinovať k lokálnym prírodným značkám?
Pretože dnes máme možnosť vyrábať vlastné veci, vytvárať vlastnú kozmetiku. A veľa z nás to robí dobre práve preto, že ju robíme podľa seba a pre seba. Energia a láska, ktorú vkladáme do vlastnej kozmetiky, je neporovnateľná s tou vo veľkých korporátnych kozmetických firmách.

Všímaš si trendy v priemysle prírodnej kozmetiky?
Samozrejme. Chcem vedieť, čo sa deje. Ale zároveň si myslím, že treba počúvať vlastnú intuíciu a neriadiť sa za každú cenu tým, čo teraz frčí. Inak by etická prírodná kozmetika Opio nemala čierne obaly.

Plánuješ Opio rozvinúť o ďalšie produkty?
Postupne by sme chceli začať vyrábať šampóny, mydlá a zubné pasty s použitím prírodných látok a ďalších etických surovín.

Kde sa predáva Opio?
Zatiaľ sme online, ale chcel by som nás dostať do malých dizajnových obchodov a concept storov. Je ťažké preraziť za hranice Česka a Slovenska a zaujať svetový trh, ale určite sa o to budeme snažiť.

Keby si mal vybrať jedného človeka, ktorý podľa teba Opio najviac zosobňuje, kto by to bol?
Pavlína Pořízková.

Prečo?
Pavlína je prekrásna žena, ktorá sa nebojí starnutia a vie, že krása nie je všetko. Energia z nej srší na všetky strany, je autentická a svoja.

Aká ešte je Opio žena?
Opio žena sa o seba rada stará, miluje zábavu, rozumie kultúre a dizajnu, nenechá, aby s ňou niekto zametal, pozná svoju cenu a nebojí sa kúpiť si pleťový krém v čiernom obale.

Prečo by som sa mala báť kúpiť si pleťový krém v čiernom obale?
Počul som, že čierny obal nie je ženský. Že čierna je strašidelná a odpudzujúca farba. Čo si myslíš ty?

Mňa sa naopak dotkne, keď si ľudia myslia, že musím mať rada ružovú len preto, že som žena. Ja by som si ten krém kúpila práve preto, že je čierny. Aké má vaša značka ambície do nového roka?
Chceli by sme naše produkty predstaviť čo najväčšiemu množstvu ľudí, ktorí vedia oceniť dizajnový výrobok s kvalitnými ingredienciami a jedinečným zložením.

Ďakujem, Záviš, držím vám palce!
Napíš mi adresu, pošleme ti Opio!

Všetko o produktoch aj ingredienciách nájdete na Opio.life

Kalhoty, košile a tenisky, vše JAN ČERNÝ

Aké odbory ste študovali – umelecké alebo technické?
V: Ja som študovala dizajn, ale na technickej univerzite (STUBA), ale aj VŠVU, a neskôr interdisciplinárny dizajn v Berline na Universität der Künste a medziným divadlo a film na VŠMU, vďaka čomu som sa zoznámila s Mirom.
M: Ja som študoval scénografiu na VŠMU v Bratislave, no vrtoval som sa hlavne filmu. Predným som študoval drevo a interiérovú dizajn.

Pýtam sa preto, že na umeleckých školách sa často stretávam s fenoménom „objaviť", keď kreatívny proces a následná práca s vhodným materiálom privedú študenta k niečomu novému, nečakanému, čomu sa potom venuje ďalšie roky. V čom je tento proces iný ako u človeka, ktorý študoval školu technického zamerania?
V: Vedci sa veľmi špecifický zameriavajú na vyriešenie konkrétneho problému, ako sú napríklad obalové materiály, rôzne poľnohospodárske fólie alebo náhrada klasických plastov bioplastmi, prehlbujú si vedomosti a inovujú v určitom sektore, zatiaľ čo my hľadáme komplexnejší potenciál, ako aj jeho limity, ktoré možno na začiatku nevyzerajú ako priorita, ale vo výsledku sú zaujímavé z hľadiska celkového kontextu a systémovej zmeny.
M: Na rozdiel od nás sa vedci snažia zacieliť výskum tak, aby sa produkt vyrábal v obrovských množstvách a bol ekonomicky návratný, čo je iný príbeh ako ten náš. Keď sme do tohto procesu vstupovali, vlastne sme ho nabúravali kreatívnym prístupom. A zároveň sme predstavovali výrobky širšiemu okruhu ľudí, ktorí bežne nemajú šancu sa k takýmto materiálom dostať.

Čo bolo na začiatku – snaha vyriešiť nejaký problém, túžba prísť s novým produktom, alebo úplne iný zámer?
V: Scénografia aj dizajn znamenajú neustálu prácu s materiálom. V škole sa naučíš, ako pracovať s klasickými plastmi, takže tento materiál a práca s ním sú v tvojom živote neustále prítomné. My sme sa snažili hľadať alternatívy, ktoré v časoch, keď sme začínali, povedzme pred desiatimi, pätnástimi rokmi, ešte nexistovali. Hovorilo sa o nich, ale nikde sa nedali získať. Začali sme si sami robiť rešerš a vďaka našej neziskovej organizácii, prostredníctvom ktorej sme organizovali rôzne medziodborové stretnutia kreatívnych ľudí, sme sa zoznámili s vedcom, s ktorým sme neskôr začali spolupracovať. Tak sme naši výskum, ktorý prebiehal na Slovensku a neskôr sme nadväzali spoluprácu s viacerými vedeckými inštitútmi v Európe.

Čo presne je Nuatan?
V: Nuatan je značka biomateriálových riešení, ktorá zastrešuje interdisciplinárnu spoluprácu medzi nami a materiálovými vedcami. Je to značka pre bioplastové riešenia produktov, ktoré nie sú jednorazové, ale kvalitné z hľadiska mechanických, ale aj estetických vlastností.

Z čoho sa vyrábajú tieto nové materiály?
V: Pracujeme s biopolymérmi, ktoré kompletne pochádzajú z obnoviteľných zdrojov, základom je napríklad kukuričný alebo zemiakový škrob, ale aj cukrová repa a trstina.
M: V súčasnosti najpoužívanejšia surovina na výrobu biopolymérov je kukurica, no hľadáme materiály, ktoré sú lokálnejšie, aby sa nemuseli prevážať cez pol sveta. Snažíme sa pracovať s konopou a ďalšími zdrojmi. Existujú dva prístupy: vyrábať vo veľkom alebo v malom, experimentálnom rozsahu, čo v súčasnosti robíme aj my a čo má tiež potenciál prerásť do sériovej produkcie, ale na to je potrebné, aby naše materiálové riešenia spĺňali rôzne certifikáty. A to je náročná časť vývoja nových materiálov a ich implementácie.
V: Existuje už pomerne veľká komunita, ktorá pracuje s týmito materiálmi aj formou DIY. My sa momentálne snažíme vytvoriť materiálovú receptúru, ktorá by nahradila materiály v súčasnosti používané na výrobu frézovaných okuliarov.

Je možné vaše materiály recyklovať?
M: Áno, je to možné. O to nám išlo od začiatku. Keďže pracujeme s rôznymi materiálmi, rozličným spôsobom sa aj recyklujú, podľa toho, na čo sa daný materiál používa, či je určený napríklad na výrobu dosiek, okuliare alebo pohár. Ak naše poháre zrecyklujeme, nový materiál už nebude spĺňať všetky certifikáty na to, aby bol vhodný na konzumáciu potravín, ale povedzme na tácku či vázu vhodný bude.
V: Bez pridania nového surového materiálu je väčšinou možné náš materiál recyklovať dvakrát. Klasický plast sa tiež dá recyklovať viackrát, ale vždy sa čiastočne musí pridať aj úplne nový surový materiál, aby zostala zachovaná kvalita.

Zaobcráte sa pri vývoji materiálov aj otázkou ich vnímania zmyslami?
M: Náš materiál sa spracúva rôznymi technológiami a už pri tomto procese má špecifickú vôňu, ktorá pripomína pečenie chleba. Uvedomili sme si, že je to pridaná hodnota, vďaka ktorej si ľudia povedia „aha, toto je bioplast", identifikátor, vďaka ktorému ho bude možné rozoznať. Testujeme tiež, ako materiál absorbuje rôzne prírodné vône, ktoré, ako sa správa v priestore, a tak vznikol náš difuzér, a tiež BreaZea – 3D tlačený modulárny predlohovací systém do interiérov. Zaoberali sme sa aj antibakteriálnymi aróniami, čo sa osvedčilo hlavne teraz, v čase covidu.

Aké sú farebné možnosti vášho materiálu?
M: Od začiatku sme testovali rôzne prírodné pigmenty, ktoré neboli primárne určené na použitie v biopolymeroch a plastoch. Existujú však aj pigmenty, ktoré sú kompatibilné s biopolymérmi.
V: Zatiaľ je to stále veľmi limitovaná paleta, prestože pigmenty, ktoré potrebujeme pridať do našich materiálov, musia mať certifikát na kompostovanie. Sú napríklad minerálneho charakteru, povedzme z nejakého kameňa, a samy sú nerozložiteľné, ale keď ich pridáme len minimálne množstvo, prestože majú veľkú intenzitu, stále môžu ísť do kompostu.
M: S pigmentáciou sme intenzívne experimentovali. Boli sme napríklad v starej fabrike vo Florenci, ktorá sa zaoberá výrobou pigmentov od 19. storočia a má skúsenosti snáď so všetkými typmi fasád v Taliansku, a z nej sme si priviezli veľa vzoriek.
V: Najväčšou výzvou je, aby daný pigment vydržal teplotu spracovania 180 až 200 stupňov.
M: Používali sme napríklad kurkumu do 3D tlačených cievok a jej farba bola naozaj nádherná, ale postupne, pomerne rýchlo, jednoducho vybledla. Nové materiály potrebujú aj nový prístup, napríklad preto, že sa časom menia, lebo sú prírodné. Ľudia si totiž zvykli, že všetko musí vydržať tridsať rokov, ale do budúcnosti to takto nebude fungovať.

Za akých podmienok sa bioplast rozkladá?
V: Bioplasty sa podľa spôsobu degradácie všeobecne delia na dve skupiny: tie, čo sa rozkladajú v domácom komposte a tie, čo potrebujú priemyselný kompost, to znamená konštantne teplotu nad 40, niekedy až 60 stupňov, plus mikroorganizmy a regulovanú vlhkosť. Vtedy možno povedať, že sa bioplast do dvanástich týždňov rozloží. My sa sústreďujeme na typ bioplastových zmesí, ktoré sa dokážu v priemyselnom komposte rozložiť na biomasu, oxid uhličitý a vodu. Takáto infraštruktúra priemyselných kompostární, ktoré prijímajú bioplasty, však zatiaľ nie je úplne bežná.

Výsledok kompostovania sa teda dá opäť použiť?
M: To je práve zásadná pointa, aby sa dal. Je pre nás maximálne dôležité vedieť, čo sa stane s našimi materiálmi po tom, ako produkty z nich vyrobené prestanú slúžiť.

Viac sa o značke dozviete na Craftingplastics.com

Miroslav Sabo, FOTO: Viktor Kiss, VALÉRIE JANČOVIČ, kabát, PRADA (Prada Zvolen)

Zpět

Množí se prezidentští kandidáti. Nově se přihlásil podnikatel v IT URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: nab, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 09:28, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Podnikatel v informačních technologiích Karel Diviš oznámil kandidaturu v prezidentských volbách. Ty by se měly v Česku konat počátkem příštího roku. Prezident by podle Diviše měl být partnerem pro vládu a Parlament a pomáhat jim prosazovat strategické vize. Zároveň by chtěl využívat mediálního prostoru a upozorňovat na pozitivní témata.

Karel Diviš uvedl, že se ke kandidatuře rozhodl, protože mu mezi potenciálními uchazeči o Pražský hrad chyběl takový, kterému by dal hlas. „Jako občan bych chtěl být hrdý na Českou republiku, prezidentský úřad. Mít prezidenta, který bude dobře zastupovat naši zemi v Česku i zahraničí. Protože vlastně nevidím nikoho, komu bych chtěl dát svůj hlas, a jsem člověk, který má rád výzvy, tak jsem se rozhodl, že budu kandidovat sám," dodal.

Prezident by podle něj měl využívat své možnosti v mediálním prostoru a prosazovat pozitivní či strategická témata. Jeho ambicí je „být blíže k lidem, civilní, přátelský, mít porozumění a vidět věci v souvislostech".

Připustil, že mezi kandidáty bude pravděpodobně z celorepublikového pohledu patřit mezi nejméně známé osobnosti. „Někteří ti kandidáti se jako osobnosti nebudou muset představovat, všichni je znají. Je to určitý taktický prvek, potřebujeme, abych měl možnost lidi oslovit a říci o sobě co nejvíc, aby mě mohli poznat," uvedl.

Na kampaň dá na začátku Diviš ze svého zhruba milion korun. Další peníze chce získat od svých příznivců přes transparentní účet, chce se obrátit i na podnikatele a firmy. Na kampaň je ze zákona limit na výdaje 40 milionů korun. „Předběžně jsme si říkali, že bychom se dokázali vejít i do poloviního rozpočtu, ale čím víc peněz máte a můžete je chytře použít, tím lépe," řekl.

Pětačtyřicetiletý Diviš vystudoval matematiku a management na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dvě desítky let působil jako redaktor a moderátor ve sportovní redakci České televize. Je zakladatelem technologické firmy IDC-softwarehouse, která vytvořila například portál letuska.cz. Svou práci ve firmě bude muset při kampani omezit.

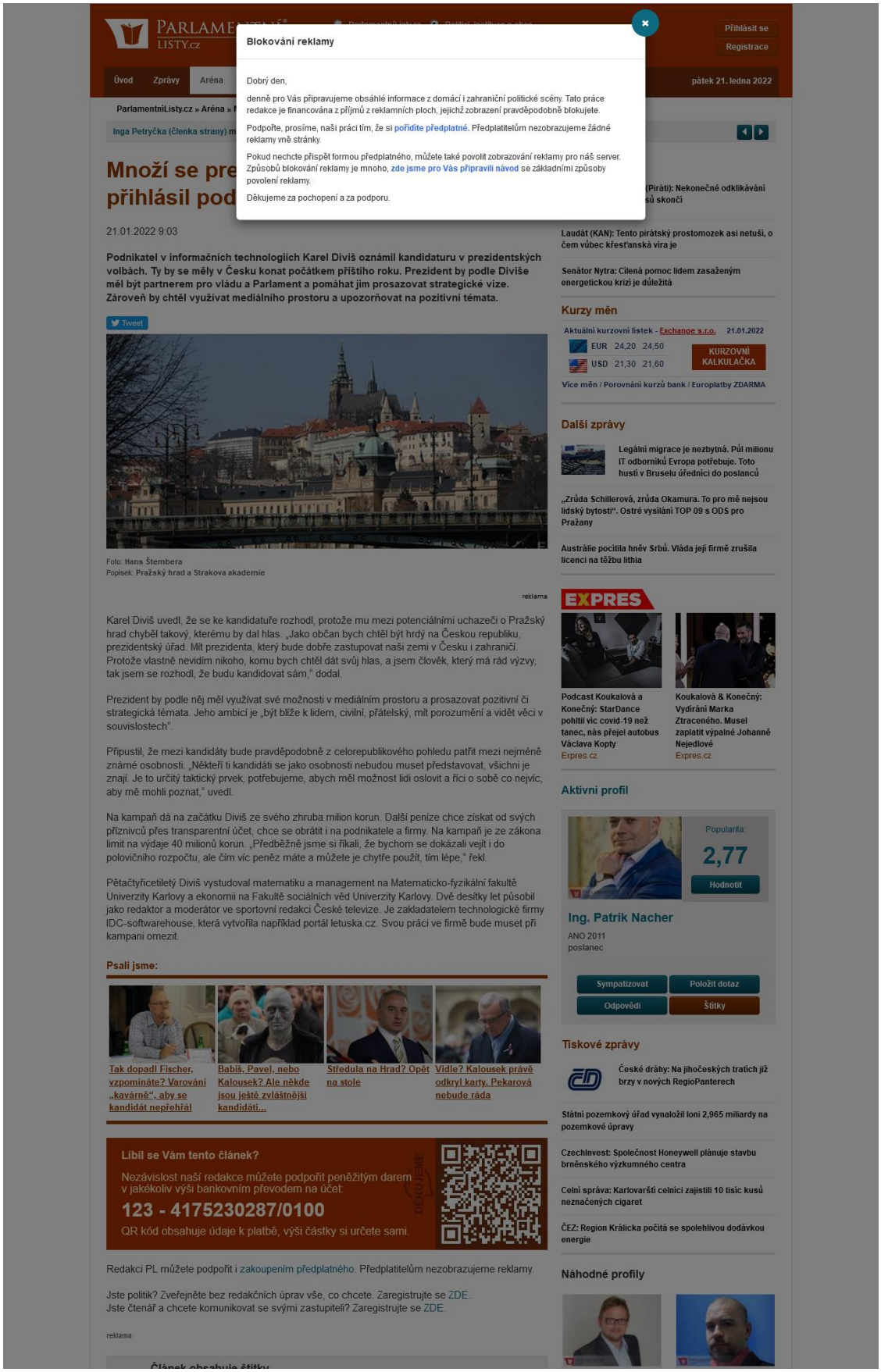
Blokování reklamy
Dobrý den,
denně pro Vás připravujeme obsáhlé informace z domácí i zahraniční politické scény. Tato práce redakce je financována z příjmů z reklamních ploch, jejichž zobrazení pravděpodobně blokujete.
Podpořte, prosíme, naši práci tím, že si pořídíte předplatné. Předplatitelům nezobrazujeme žádné reklamy vně stránky.
Pokud nechcete přispět formou předplatného, můžete také povolit zobrazování reklamy pro náš server. Způsobů blokování reklamy je mnoho, zde jsme pro Vás připravili návod se základními způsoby povolení reklamy.
Děkujeme za pochopení a za podporu.
Přihlásit se
Registrace
Úvod
Zprávy
Aréna
pátek 21. ledna 2022
Množí se pre
přihlásil pod
21.01.2022 9:03
Podnikatel v informačních technologiích Karel Diviš oznámil kandidaturu v prezidentských volbách. Ty by se měly v Česku konat počátkem příštího roku. Prezident by podle Diviše měl být partnerem pro vládu a Parlament a pomáhat jim prosazovat strategické vize. Zároveň by chtěl využívat mediálního prostoru a upozorňovat na pozitivní témata.
Tweet
Foto: Hans Štembera
Popisek: Pražský hrad a Strakova akademie
reklama
Karel Diviš uvedl, že se ke kandidatuře rozhodl, protože mu mezi potenciálními uchazeči o Pražský hrad chyběl takový, kterému by dal hlas. „Jako občan bych chtěl být hrdý na Českou republiku, prezidentský úřad. Mít prezidenta, který bude dobře zastupovat naši zemi v Česku i zahraničí. Protože vlastně nevidím nikoho, komu bych chtěl dát svůj hlas, a jsem člověk, který má rád výzvy, tak jsem se rozhodl, že budu kandidovat sám," dodal.
Prezident by podle něj měl využívat své možnosti v mediálním prostoru a prosazovat pozitivní či strategická témata. Jeho ambicí je „být blíže k lidem, civilní, přátelský, mít porozumění a vidět věci v souvislostech".
Připustil, že mezi kandidáty bude pravděpodobně z celorepublikového pohledu patřit mezi nejméně známé osobnosti. „Někteří ti kandidáti se jako osobnosti nebudou muset představovat, všichni je znají. Je to určitý taktický prvek, potřebujeme, abych měl možnost lidi oslovit a říci o sobě co nejvíc, aby mě mohli poznat," uvedl.
Na kampaň dá na začátku Diviš ze svého zhruba milion korun. Další peníze chce získat od svých příznivců přes transparentní účet, chce se obrátit i na podnikatele a firmy. Na kampaň je ze zákona limit na výdaje 40 milionů korun. „Předběžně jsme si říkali, že bychom se dokázali vejít i do poloviního rozpočtu, ale čím víc peněz máte a můžete je chytře použít, tím lépe," řekl.
Pětačtyřicetiletý Diviš vystudoval matematiku a management na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dvě desítky let působil jako redaktor a moderátor ve sportovní redakci České televize. Je zakladatelem technologické firmy IDC-softwarehouse, která vytvořila například portál letuska.cz. Svou práci ve firmě bude muset při kampani omezit.
Psali jsme:
Tak dopadl Fischer, vzpomínáte? Varování „kavárně", aby se kandidát nepřehrál
Babiš, Pavel, nebo Kalousek? Ale někde jsou ještě zvláštnější kandidáti...
Středula na Hrad? Opět na stole
Vidle? Kalousek právě odkryl karty, Pekarová nebude ráda
Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:
123 - 4175230287/0100
QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.
Redakci PL můžete podpořit i zakoupením předplatného. Předplatitelům nezobrazujeme reklamy.
Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.
Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.
reklama
Laudát (KAN): Tento pirátský prostomozek asi netuší, o čem vůbec křesťanská víra je
Senátor Nytra: Cílená pomoc lidem zasaženým energetickou krizí je důležitá
Kurzy měn
Aktuální kurzovní lístek - Exchange a.r.o. 21.01.2022
EUR 24,20 24,50
USD 21,30 21,60
KURZOVNÍ KALKULAČKA
Více měn / Porovnání kurzů bank / Europlatby ZDARMA
Další zprávy
Legální migrace je nezbytná. Půl milionu IT odborníků Evropa potřebuje. Toto hustí v Bruselu úředníci do poslanců
„Zrůda Schillerová, zrůda Okamura. To pro mě nejsou lidský bytosti". Ostré vysílání TOP 09 s ODS pro Pražany
Austrálie pocítila hněv Srbů. Vláda její firmě zrušila licenci na těžbu lithia
EXPRES
Podcast Koukalová a Konečný: StarDance pohltil víc covid-19 než tanec, nás přejel autobus Václava Kopty
Expres.cz
Koukalová & Konečný: Vydírání Marka Ztraceného. Musel zaplatit výpalné Johanně Nejedlové
Expres.cz
Aktivní profil
Popularita:
2,77
Hodnotit
Ing. Patrik Nacher
ANO 2011
poslanec
Sympatizovat
Položit dotaz
Odpovědi
Štítky
Tiskové zprávy
České dráhy: Na jihočeských tratích již brzy v nových RegioPanterech
Státní pozemkový úřad vynaložil loni 2,965 miliardy na pozemkové úpravy
Czechinvest: Společnost Honeywell plánuje stavbu brněnského výzkumného centra
Celní správa: Karlovarští celníci zajistili 10 tisíc kusů neznačených cigaret
ČEZ: Region Kralicka počítá se spolehlivou dodávkou energie
Náhodné profily

Zpět

Peripetie s Ekonomií: Jak Mejstřík žádal nobelistu Samuelsona, ať upraví svoji legendární učebnici URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 21.01.2022, Zdroj: fxstreet.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 11:58, Celková návštěvnost: 211 540, RU / den: 3 000, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Úmrtí Michala Mejstříka je velkou ztrátu pro celou českou ekonomickou obec. Celá česká společnost v něm ovšem ztrácí osobnost, které dokázala jedinečným způsobit snoubit svět akademické ekonomie, včetně univerzitní výchovy budoucích generací ekonomů, se světem praktického hospodářského života, byznysu a ekonomické diplomacie. Mejstříkovo působení mělo mezinárodní přesah. V rámci svého akademického působení, byl řadu letech ředitelem Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd UK, zásadním způsobem formoval podobu české ekonomie po roce 1989, kdy se pozápadnila a stala se relevantním nástrojem pro rozbor a hledání hospodářskopolitických doporučení v rámci transformace a utvářející se tuzemské tržní ekonomiky. V tomto smyslu byl nepochybně jedním z otců moderní české ekonomie, kterou výrazně ovlivnil jak vlastním akademickým působením, tak výkonně a manažersky, když z pozice ředitele úspěšně vedl tým kolegů na zmíněném Institutu ekonomických studií FSV UK. Kromě jiného byl klíčovým hybatelem při vydání českého překladu „Samuelsona“, vlivné ekonomické učebnice, z níž se učily celosvětově základům ekonomie celé generace ekonomů (viz následující text).

Peripetie s Ekonomií : Jak Mejstřík žádal nobelistu Samuelsona, ať upraví svoji legendární učebnici
Je až neuvěřitelné, že po celé dvacáté století si ekonomická obec vystačila pouze se dvěma základními, dominujícími učebnicemi. V první půli to ještě byla kniha Principles of Economics , již na sklonku 19. století sepsal Alfred Marshall. No, a zhruba v druhé půli století pak knihovny škol a univerzit opanovala Economics Ekonomie) Paula Samuelsona.
Ekonomie , nejúspěšnější ekonomická učebnice všech dob, se od roku 1948 se dočkala nesčetně vydání, v desítkách jazyků celého světa.
Václav Klaus, tehdejší ministr financí ČSFR, si v předmluvě k jejímu prvnímu českému knižnímu vydání v roce 1991 zavěštil, že další její vydání již nejspíše budou pocházet z pera Williama Nordhause, a nikoli tehdy téměř osmdesátiletého Samuelsona. Ačkoliv je jako klíčový autor stále uváděn Samuelson (jde rovněž o skvělou marketingovou značku), nová vydání má na svědomí především právě profesor William Nordhaus z Yaleovy univerzity.
Klaus je ale jedním z mála lidí, kteří měli v rukou už „nulté“ české vydání Ekonomie . Překlad z šedesátých let, napsaný Luďkem Urbanem a Ritou Budínovou (později Klímovou), koloval jako interní publikace v Ekonomickém ústavu Československé akademie věd, kde Klaus tehdy působil. „Předpokládané knižní vydání zhatil 21. srpen 1968,“ vzpomínal pamětník tehdejšího dění, ekonom a novinář Zdislav Šulc. „Učebnice tak na více než dvacet let zůstala pouze v podobě ústavní publikace.“
Českých peripetií kolem Samuelsonovy učebnice ale bylo víc. Když Rita Klímová – po roce 1989 československá velvyslankyně v USA – na prvotním překladu pracovala, žádala Samuelsona, aby nebyl tak příkrý k sovětské ekonomice, že pak bude snazší prosadit české knižní vydání. „Samuelson to odmítl, nechtěl měnit obsah knihy z politických důvodů,“ řekl autorovi článku k této věci Oldřich Kýn, emeritní profesor ekonomie Bostonské univerzity (sousedí přes řeku se Samuelsonovým Massachusetts Institute of Technology), jenž do Ameriky emigroval po roce 1968. Jinak však Samuelson vzpomíná na Klímovou (zemřela v roce 1993) v dobrém: „Mluvila perfektně anglicky, brooklynským přízvukem.“ Během války totiž jako děvče žila s rodiči v New Yorku.
Další peripetie přišla po sametové revoluci. Do Bostonu zavítal Michal Mejstřík, později ředitel Institutu ekonomických studií Univerzity Karlovy a člen Národní ekonomické rady vlády (NERV). „Myslím, že u nás i přespával,“ vybavuje si Kýn. Mejstřík, jenž učebnici nově překládal, žádal Samuelsona, aby pro změnu vypustil zmínky, jež byly k sovětské ekonomice příliš shovívavé, že to takto bude v porevolučním Československu znít směšně. „Samuelson zase odmítl, zásadně odmítal měnit obsah knihy z politických důvodů,“ říká Kýn. Tentokrát už český překlad knižně vyšel.
Lukáš Kovanda
Národní ekonomická rada vlády (NERV)
Hlavní ekonom, Trinity Bank

Zpět

Kandidáti na prezidenta 2023: Kdo se uchází o Hrad URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.01.2022, Zdroj: novinky.cz, Autor: Richard Sůsa, Lucie Hottková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.01.2022 16:42, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc:

Prezident České republiky je volen každých pět let, pokud se úřad neuvolní předčasně. V takovém případě následuje do 90 dnů volba na nové pětileté období. Příští řádné volby se očekávají v lednu 2023, mandát prezidenta Miloše Zemana vyprší 8. března 2023. Obhajovat jej podle Ústavy ČR nemůže, jelikož již zvítězil dvakrát za sebou.

Kandidátní listinu je nutno podat nejpozději 66 dní před prvním dnem prvního kola voleb. Nominovat kandidáta na nejvyšší ústavní funkci smí buď skupina 20 poslanců, 10 senátorů nebo občan, jehož návrh petice podporuje 50 tisíc podpisů od oprávněných voličů.
Přesný termín voleb vyhlašuje předseda Senátu, na rok 2023 zatím není známý. Seznam kandidátů tudíž není úplný, průběžně jej doplňujeme
Nejvýše jsou v abecedním pořadí podle svých příjmení seřazeni ti, kteří již vyjádřili jednoznačný zájem účastnit se volby. Následují lidé zvažující kandidaturu a po nich uvádíme ty, kteří ji podle svých slov nevylučují.
Vladimír Boštík
Boštík se narodil v roce 1959 ve Vysokém Mýtě. Vyučil se automechanikem, později si doplnil středoškolské vzdělání. Pracoval jako opravář, řidič sanitky a obchodní referent. V autodopravě rovněž podnikal, jeho společnost zajišťovala provoz sanitek pro nemocnici ve Vysokém Mýtě. Neúspěšně se pokoušel dosáhnout její privatizace, aby ji město nepřevedlo na Pardubický kraj, který v ní hodlal zrušit akutní péči.
Mezi lety 1994 a 2002 působil v roli starosty Vraclavi, obce sousedící s Boštíkovým rodištěm. Další čtyři roky strávil v obecní radě. V roce 2013 se neúspěšně ucházel o poslanecké křeslo na listině Úsvitu přímé demokracie Tomia Okamury, o pět let později chtěl kandidovat na prezidenta. Podle svých slov nasbíral dostatek podpisů, ze zdravotních důvodů nakonec od záměru ustoupil a začal zvažovat kandidaturu v dalších volbách.
Karel Diviš
Spoluzakladatel a šéf technologické firmy IDC-softwarehouse, s.r.o. Karel Diviš patří mezi ty méně známé kandidáty. Své rozhodnutí aspirovat na post prezidenta republiky zdůvodňuje tím, že z ostatních kandidátů by si sám nevybral. „Jako občan bych chtěl být hrdý na ČR, prezidentský úřad. Mít prezidenta, který bude dobře zastupovat naši zemi v Česku i zahraničí. Prezident by měl být blíže k lidem, civilní, přátelský, mít porozumění a vidět věci v souvislostech," řekl pro ČTK.
Diviš vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu a Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy. Během své kariéry v oblasti IT dosáhl řady úspěchů, podílel se na mnoha projektech od prvního on-line rezervačního systému pro nákup letenek ve střední a východní Evropě přes práci v oblasti systémové integrace a outsourcingu IT až po založení e-Learningových vzdělávacích kurzů. Dvacet let se také věnoval sportu jako externí redaktor České televize.
Pavel Fischer
Pochází z Prahy, kde se narodil v roce 1965. Po studiích v ČR i v zahraničí Fischer vyučoval francouzštinu. Ovládá plynně také angličtinu a katalánštinu, zvládne hovořit i německy a rusky. Osm let působil v různých pozicích v Kanceláři prezidenta republiky, když v čele země stál Václav Havel. Mezi lety 2003 a 2010 byl velvyslancem ve Francii, jeho agenda se v roce 2008 rozšířila i o Monako.
O vrcholný úřad se již ucházel v roce 2018 díky podpisům senátorů, v prvním kole skončil se ziskem 10,2 % hlasů třetí a dál nepostoupil. Na podzim stejného roku se Pavel Fischer ucházel o post senátora za obvod č. 17 se sídlem na Praze 12 a zvítězil. V případě vítězství v boji o Hrad o funkci senátora přijde a budou následovat doplňovací volby do horní komory na zbytek funkčního období.
Marek Hilšer
Podruhé usiluje o prezidentskou funkci také chomutovský rodák Marek Hilšer, ročník 1976. Na Univerzitě Karlově studoval politologii a mezinárodní vztahy. V rámci studia se v roce 1997 zúčastnil stáže jako asistent předsedy Zahraničního výboru Poslanecké sněmovny a lidoveckého poslance Viléma Holáně. Jak později vzpomínal, zážitky jej přiměly „nevstupovat do politiky na začátku profesního života". Poté cestoval, navštívil Spojené státy a Austrálii. Živil se jako popelář, instalatér či kopáč.
Později se vydal na studia medicíny. Předsedal Akademickému senátu 1. lékařské fakulty, stal se i členem předsednictva Akademického senátu UK. Při výzkumu se věnoval možnostem léčby rakoviny. V roce 2018 se pokoušel sbírat podpisy občanů. Nestíhal dosáhnout na nezbytných 50 tisíc, do voleb ho nakonec vyslaly podpisy od senátorů. Získal 8,8 % platných hlasů a skončil pátý. Stejně jako Fischer poté zaměřil pozornost na Senát a v říjnu 2018 získal mandát za obvod č. 26 sídlícím na Praze 2. I v jeho případě by tak vítězství ve volbách vedlo k neslučitelnosti funkcí a zániku mandátu senátora. Uvolněné místo by obsadil vítěz doplňovacích voleb.
Karel Janeček
Český miliardář, matematik a filantrop Karel Janeček získal vysokoškolské vzdělání na univerzitách v ČR i USA. Dlouhodobě se věnuje mecenášské činnosti, je zakladatelem několika nadačních fondů, včetně Nadačního fondu Neuron na podporu vědy. Ke kandidatuře jej přimělo údajné omezování svobod spojené s protiepidemickými opatřeními během koronavirové krize. „Dlouhodobě cítím svou odpovědnost zapojit se do řešení aktuálních problémů," doplnil s tím, že právě v této práci chce v úřadu pokračovat.
V roce 2021 znovu oživil soutěž Český slavík, na jejímž slavnostním večeru pronesl kontroverzní řeč, ve které mimo jiné kritizoval vládní opatření a očkování dětí, pro které je podle něj nemoc covid-19 neškodná. Televize Nova se od jeho vystoupení distancovala, nadační fond Neuron poté ukončil se svým zakladatelem spolupráci.
Miloslav Knor
Knor, známý spíše pod svým uměleckým pseudonymem Miloš, pochází z Českých Budějovic. Po studiu střední zemědělské technické školy rozvážel uhlí a 17 let v Rakousku limonádu. Prosadil se jako stand-up komik v pořadu Na stojáka vysílaném HBO. V roce 2009 zamířil do vznikající TV Barrandov, kde i spolumoderoval část zahájení vysílání. Poté působil na Primě, v České televizi i v Českém rozhlasu.
Kampaň zahájil 28. října 2021, pouze s podporou neplacených fanoušků se snaží nasbírat potřebných 50 tisíc podpisů. Zdůrazňuje, že nekandiduje z recese. Naopak recesi se podle něj věnuje současný prezident Miloš Zeman. Knor chce zároveň zjistit, „zda neočkovaný, netestovaný a nezarespirátorovaný občan má vůbec právo" ucházet se o nejvyšší funkci. Kritizoval povinné očkování a lákání občanů, „aby se dobrovolně zúčastnili".
Jakub Olbert
Je kandidátem za hnutí Otevřeme Česko - Chcípl PES, u jehož zrodu stál. „Naší největší prioritou je ochrana práv a svobod, ochrana soukromého podnikání a zastavení segregace občanů na základě testování nebo očkování," uvádí hnutí na svých stránkách s tím, že jejich kandidát se oproti kandidátům z Parlamentu „nebude bát hájit osobní svobody občanů". Hnutí již započalo sbírání potřebných 50 tisíc hlasů.
Olbert se od roku 1996 věnuje podnikání v oblasti dekorací a scénografie, firmy založil v ČR, na Slovensku i v Rusku.

Provozuje tři desítky let areál Šeberák, podporuje sportovní kluby, dětské domovy a handicapované děti.
Petr Pavel
Petr Pavel (*1961) je voják ve výslužbě, během své kariéry obdržel za své služby mnoho českých i zahraničních ocenění a vyznamenání. Během své kariéry sloužil u výsadkového útvaru zvláštního určení (dnes speciální síly), u kterých později působil už jako velitel i v různých funkcích ve vojenském zpravodajství. Zúčastnil se mise v bývalé Jugoslávii, za kterou získala armáda i ČR mezinárodní uznání.
Zkušenosti má i s vojenskou diplomacií. Zastupoval armádu ČR na velitelstvích v Brunssumu, Monsu a ve vojenském výboru EU. Byl jmenován náčelníkem Generálního štábu AVČ (2012-2015), byl zvolen předsedou Vojenského výboru NATO (2015-2018). „Dnes jsem vojákem ve výslužbě. Dál chci ale sloužit své zemi a zúročit tak své zkušenosti i kontakty z prostředí bezpečnosti a mezinárodních vztahů," píše Pavel na svém webu . „V letech 1985–1989 jsem byl členem KSČ. Tehdy jsem to vnímal jako součást své služby v armádě. Dnes vím, že to byla chyba," uvedl ke své minulosti.
Denisa Rohanová
Narodila se 16. dubna 1975. Od roku 2017 je prezidentkou České asociace povinných, občanského sdružení zabývajícího se dluhovou problematikou.
Rohanová oznámila svou kandidaturu na post prezidentky 1. dubna 2021, tedy na apríla. Původně se tedy spekulovalo o tom, zda se nejedná o žert. Rohanová však spekulace odmítla a potvrdila, že kandidaturu myslí vážně. V boji o Hrad bude nejprve usilovat o 50 tisíc podpisů.
Klára Long Slámová
Advokátka a politička se narodila v roce 1977. Vystudovala práva na Univerzitě Karlově, nejprve pracovala jako advokátní koncipientka, od roku 2004 již působí ve vlastní advokátní kanceláři. Krátce byla poslankyní jako náhradnice za ODS. Pravděpodobně nejvíce se proslavila jako obhájkyně Jiřího Kajínka, figurovala také v mnoha dalších mediálně známých soudních řízeních.
V rozhovoru pro Právo uvedla, že na post prezidentky se hodí proto, že umí lidem naslouchat. „Moje největší pozitivum paradoxně je, že nejsem profesionálním politikem, ale setkala jsem se za svůj profesní život s tisícovkami lidí a vždy jsem s nimi uměla jednat. Mou velkou výhodou je, že mám právní vzdělání a v právu jsem praktik. Vidím oblasti, ve kterých je třeba udělat změny. Umím vést dialog o tématech, která zajímají běžné občany. Lidé jsou profesionálními politiky dnes už unaveni," řekla.
Jaromír Soukup
Rozhodnutí kandidovat v prezidentských volbách oznámil Soukup v dubnu 2019 ve své televizi Barrandov. Právě pořady a diskusními debatami na této televizní stanici se nejvíce zapsal do povědomí lidí. Je majitelem mediálních firem Médea Group a Empresa Media. Založil hnutí List Jaromíra Soukupa, později však uvedl, že se nechystá stát jeho předsedou a neplánuje za něj kandidovat ve volbách do Evropského parlamentu.
„Když vidím docela slušnou podporu ve výzkumech, vysokou známost mého jména, skoro 90 procent, a poměrně málo lidí, zhruba jenom okolo deseti procent, kteří mě opravdu nemusí, tak o tom uvažuji. Uvidíme, jak to dopadne," uvedl Soukup s tím, že kandidovat skutečně zkusí.
Miroslav Kalousek (zvažuje kandidaturu)
Nedlouho poté, co se v lednu 2021 vzdal svého poslaneckého mandátu, se začalo spekulovat, že by se mohl Miroslav Kalousek ucházet o funkci prezidenta České republiky. Později tyto spekulace sám Kalousek potvrdil. V prosincovém rozhovoru pro Právo uvedl: „Ještě nejsem rozhodnutý, ale fakt je, že jsem o tom začal vážně přemýšlet, protože jsem už delší dobu přesvědčen, že bychom si zasloužili jiné pojetí výkonu funkce prezidenta republiky, než jak jsme zvyklí. A to mnohem civilnější pojetí," řekl s tím, že by se měl definitivně rozhodnout do konce zimy.
Kalousek do politiky vstoupil již v roce 1984, do nejvyšších pater politiky se jako poslanec za KDU-ČSL dostal v roce 1998. Na jaře roku 2009 ohlásil odchod z KDU-ČSL a založení nové strany TOP 09, která o rok později uspěla ve volbách do Sněmovny s 16,7 procenta hlasů. Kalousek byl 8. a 10. ministrem financí ČR. Je známý jako obratný politický stratég i žoviální řečník.
Michael Kocáb (zvažuje kandidaturu)
Hudební skladatel a zpěvák, podnikatel, občanský aktivista a politik Michael Kocáb v dubnu 2021 oznámil, že o účasti v boji o prezidentské křeslo uvažuje. „Všechno směřuje k tomu, že se rozhodnu kandidovat. Vlastně již jsem skoro rozhodnutý. V podstatě jen čekám, zda se neobjeví jiný kandidát, kterému bych důvěřoval a měl by větší podporu občanů. Hlavně, aby to zase nebyl nějaký bývalý komunista. To už bych nevydýchal," řekl na jaře MF Dnes.
Kocáb byl po revoluci jedním ze zakladatelů Občanského fóra. V politice se angažoval mimo jiné jako bezpartajní poslanec. Od ledna 2009 do března 2010 byl ministrem pro lidská práva a národnostní menšiny ČR ve vládách Mirka Topolánka (ODS) a Jana Fischera (nestr.). Po dobu deseti let působil také jako poradce prezidenta Václava Havla. Vedle politické scény je známý jako zpěvák a zakladatel rockové skupiny Pražský výběr.
Danuše Nerudová (zvažuje kandidaturu)
Rektorka Mendelovy univerzity v Brně, vysokoškolská pedagožka a ekonomka Danuše Nerudová kandidaturu na nejvyšší post vážně zvažuje od roku 2021. Oficiálně však kandidaturu na nejvyšší post ještě nepotvrdila. Jako důvody ke kandidatuře v rozhovoru uvedla současný stav politické scény, nutnost posouvat republiku dopředu a navrátit se ke skutečným hodnotám. Rektorkou byla zvolena v roce 2018, a stala se tak první ženou v čele univerzity a zároveň nejmladší rektorkou v České republice. Do funkce ji jmenoval současný prezident republiky Miloš Zeman. Nerudová se narodila v roce 1979 v Brně, má dvě děti.
Jiří Paroubek (zvažuje kandidaturu)
Dříve jeden z nejvýraznějších českých politiků se po dlouhých letech v roce 2011 rozešel s ČSSD a založil vlastní politické uskupení. S ním však neuspěl a z politiky se stáhl. Několikrát se pak snažil o návrat, ale bez úspěchu. Nyní zvažuje návrat na politickou scénu, a to hned do nejvyšší funkce. Bývalý premiér v říjnu 2021 uvedl, že kandidaturu na prezidenta zvažuje.
Vrcholné politické období zažíval v letech 2005 až 2010, kdy se z téměř neznámého pražského politika stal ministr a několik měsíců nato premiér a předseda sociální demokracie. Během své kariéry sklízel uznání i kritiku. Mezi jeho největší kritiky patřil současný prezident Miloš Zeman.
Josef Středula (zvažuje kandidaturu)
Také předseda Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS) Josef Středula zvažuje kandidaturu na prezidenta. Vše však podle něj závisí na podpoře a názorech lidí. V posledních měsících vstoupil do povědomí lidí především svými výroky ohledně opatření proti onemocnění covid-19. Vládě vyčítal zejména chybějící uzávěru průmyslu, kabinet dal podle něj přednost ekonomickým zájmům před ochranou občanů.
V čele nejsilnějších odborů v zemi stojí od roku 2014, předtím byl od roku 2005 předsedou odborového svazu KOVO. V roce 2018 odborového předáka Středulu oslovila ČSSD, aby se stal lídrem voleb do Evropského parlamentu, ten však nabídku odmítl. V říjnu 2019 označil Miloš Zeman Středulu jako vhodného kandidáta levice.
Andrej Babiš (nevyloučil kandidaturu)

O možné kandidatuře expremiéra Andreje Babiše se spekuluje již delší dobu. Dotazy na jeho ambice stát se prezidentem se objevovaly ještě před říjnovými volbami do Poslanecké sněmovny. Poté, co hnutí ANO porazila koalice SPOLU a na postu premiéra Babiše nahradil Petr Fiala, se spekulace ještě znásobily. Babiš kandidaturu nepotvrdil ani neodmítl. Uvedl, že by si ho jako svého náhradníka přál současný prezident Zeman, a že v případě kandidatury by však musel získat dostatek podpisů voličů.

Andrej Babiš se narodil 2. září 1954 v Bratislavě. Hnutí ANO založil v roce 2011, o dva roky později s hnutím uspěl ve volbách. Prakticky celou jeho politickou kariéru ho provází kvůli holdingu Agrofert kauza ohledně střetu zájmů. Patří k nejbohatším Čechům, časopis Forbes v roce 2021 odhadl jeho jmění na téměř 75 miliard korun.

Další možní uchazeči

Kandidaturu na post prezidenta nevyloučil předseda Senátu Miloš Vystrčil nebo prezident Hospodářské komory ČR Vladimír Dlouhý . Výslovné „ne" nepřišlo od vrchní státní zástupkyně Lenky Bradáčové , senátorky Miroslavy Němcové (ODS), ani bývalé ministryně financí Aleny Schillerové (ANO). Zájem naznačila i exministryně školství Kateřina Valachová (ČSSD) nebo Jana Bobošíková (VOLNÝ blok).

V průzkumech však Češi preferují také jméno, které se na seznamu kandidátů neobjevuje. Velkou přízeň v odpovědích zaznamenal herec, moderátor a hudebník Marek Eben . Ten však kandidaturu na prezidenta vyloučil.

Novinky.cz Hledat... Seznam.cz

Novinky.cz

Novinky.cz » Volby » Prezidentské volby » Kandidáti na prezidenta 2023: Kdo se uchází o Hrad

Volby 2021 Výsledky voleb Zvolení poslanci Rozložení sněmovny Kdy budou další volby

Kandidáti na prezidenta 2023: Kdo se uchází o Hrad

Dnes 15:55
Lucie Hottková, Richard Sůsa, Novinky

Prezident České republiky je volen každých pět let, pokud se úřad neuvolní předčasně. V takovém případě následuje do 90 dnů volba na nové pětileté období. Příští řádné volby se očekávají v lednu 2023, mandát prezidenta Miloše Zemana vyprší 8. března 2023. Obhajovat jej podle Ústavy ČR nemůže, jelikož již zvítězil dvakrát za sebou.

Kandidátní listinu je nutno podat nejpozději 66 dní před prvním dnem prvního kola voleb. Nominovat kandidáta na nejvyšší ústavní funkci smí buď skupina 20 poslanců, 10 senátorů, nebo občan, jehož návrh petice podporuje 50 tisíc podpisů od oprávněných voličů.

Přesný termín voleb vyhlašuje předseda Senátu, na rok 2023 zatím není známý. **Seznam kandidátů tudíž není úplný, průběžně jej doplňujeme**.

Nejvýše jsou v abecedním pořadí podle svých příjmení seřazeni ti, kteří již vyjádřili jednoznačný zájem účastnit se volby. Následují lidé zvažující kandidaturu a po nich uvádíme ty, kteří ji podle svých slov nevylučují.

Volby 2023: Jak je volen prezident České republiky
Prezidentské volby

Vladimír Boštík

Boštík se narodil v roce 1959 ve Vysokém Mýtě. Vyučil se automechanikem, později si doplnil středoškolské vzdělání. Pracoval jako opravář, řidič sanitky a obchodní referent. V autodopravě rovněž podnikal, jeho společnost zajišťovala provoz sanitek pro nemocnici ve Vysokém Mýtě. Neúspěšně se pokoušel dosáhnout její privatizace, aby ji město nepřevedlo na Pardubický kraj, který v ní hodlal zrušit akutní péči.

Mezi lety 1994 a 2002 působil v roli starosty Vraclavi, obce sousedící s Boštíkovým rodištěm. Další čtyři roky strávil v obecní radě. V roce 2013 se neúspěšně ucházel o poslanecké křeslo na listině Úsvitu přímé demokracie Tomia Okamury, o pět let později chtěl kandidovat na prezidenta. Podle svých slov nasbíral dostatek podpisů, ze zdravotních důvodů nakonec od záměru ustoupil a začal zvažovat kandidaturu v dalších volbách.

Vladimír Boštík
Foto: Facebook Vladimíra Boštíka

Karel Diviš

Zpět

„To nejde zachránit.“ Zlé zprávy o Ukrajině. Česko si musí vyjasnit zásadní věc URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 22.01.2022, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: rak, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.01.2022 19:52, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Současné dodávky zbraní na Ukrajinu jsou podle člena Pražského centra pro výzkum míru z katedry bezpečnostních studií IPS FSV na Univerzitě Karlově Jana Ludvíka v rámci cílení na vojenskou pomoc nesmyslné, neboť prý ukrajinské vojenské nedostatky v některých ohledech „nejde zachránit, i kdybychom jim věnovali všechny Gripeny a Amerika by poslala baterie střel Patriot“. Podpora Ukrajiny má podle něj smysl akorát „jako symbol“. Vojensky by podle Ludvíka nyní Ukrajině pomohlo leda tak vyslání našich vlastních ozbrojených sil.

Podle Ludvíka nelze z vojenského hlediska poslat Ukrajině nic, co by mohlo zásadně změnit „vojenskou realitu“. Dobře to podle něj popisuje analýza Samuela Charapa, vedoucího politologa a obranného analytika Rand Corporation, na serveru Foreign Policy.

Charap v této analýze shrnuje, že vojenská pomoc Ukrajině nyní bude mít na výsledek krize přinejlepším okrajový vliv. „Pomoc partnerovi Spojených států, kterému hrozí agrese, může být morálně ospravedlnitelná. Ale vzhledem k rozsahu potenciálního ohrožení Ukrajiny a jejích sil je nejúčinnějším způsobem, jak může Washington pomoci, pracovat na nalezení diplomatického řešení,“ píše v závěru své analýzy Charap, přičemž upozorňuje, že vojenské řešení situace je dosti nevhodné.

Ludvík to komentuje s poukazem, že má Rusko výrazně silnější armádu kombinující všechny druhy zbraní.

Z vojenského hlediska nelze poslat nic, co by mohlo zásadně změnit vojenskou realitu. Nemusíte souhlasit se vším, ale dobře to popisuje https://t.co/80oXKnTSCK
— Jan Ludvík (@nuclearJan) January 22, 2022

„Ukrajinská armáda se hodně zlepšila, ale je menší a má několik významných mezer, protože je postavená na válku na Donbasu,“ poukazuje.

Na okupovaném Donbasu podle něj při bojích proti proruským separatistům Ukrajinci čelí pouze převážně lehkým zbraním s dělostřelectvem a obrněnou jednotkou, kterou „jim Moskva poslala a zamaskovala, aby vypadala, že ji při povstání získali ze skladu ukrajinské armády“.

„Ukrajina na Donbase nebojuje proti ruské armádě. To neznamená, že na Donbase ruští vojáci nejsou a nebyli. Ale až na několik momentů, kdy Moskva separatisty zachraňovala, tam ruská armáda nebojovala jako organický celek,“ upozorňuje s tím, že tak ukrajinská armáda zatím nemusela příliš řešit ruské letectvo a protivzdušnou obranu.

Právě ukrajinské nedostatky v těchto ohledech prý už „nejde zachránit, i kdybychom jim věnovali všechny Gripeny a Amerika by poslala baterie střel Patriot“. „Moderní armáda musí fungovat jako sehraný celek, nejde tam něco přihodit a zamávat magickou hůlkou,“ míní Jan Ludvík, odborný asistent katedry bezpečnostních studií Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Posílit ukrajinskou armádu podle jeho mínění můžeme pouze na dílčích místech, která nepotřebují dlouhý výcvik, a u systémů, které už mají, mají na ně vycvičené osádky. Vojenskou realitu to prý ale ani tak „zásadně nezmění“.

„Proč tedy posílají západní státy teď Ukrajině zbraně? Odpověď je v nejlepším případě politická. Jako symbol podpory to má smysl. Takže pokud chceme vyjádřit solidaritu, tak OK,“ uzavírá tuto otázku akademik.

Obává se však, že „spousta lidí i na nejvyšších pozicích“ má pocit, že zbraně připravované pro Ukrajinu jsou vojensky zásadní.

Věří, že co se týče naší ministryně obrany Jany Černochové (ODS), tak ta naslouchá analytikům, kteří jí to již sdělili. „Ale mezi politiky komentujícími Rusko – Ukrajinu je dost mimoňů, kteří si někde poslechli blábolícího thinktankáře nebo novináře, který se přes noc stal vojenským analytikem,“ zaznělo od Ludvíka.

Častokrát prý politici v této otázce akorát „sbírají body“ u voličů. Dobrým příkladem je dle něho estonský plán dodat Ukrajině 122mm děla (nejspíš D-30), který zablokovalo Německo, když k vývozu zbraní německé provenience na Ukrajinu odmítlo vydat povolení. „V Estonsku je nepopulární Rusko, v Německu zbraně. Rozhodnutí obou dává v domácí politice perfektní smysl. Přitom ta děla patří tak do muzea,“ komentuje kauzu kolem blokace pomoci Ukrajině Německem.

To však není ten nejhorší problém. Zbrojení pro Ukrajinu může dle Ludvíka nakonec vést k samotnému odstartování ruské invaze. „Buď na základě logiky ‚radši teď než později, až je Západ fakt výzbrojí‘, nebo prostě jen poskytnou vhodnou záminku,“ míní.

A na svém twitterovém účtu Ludvík dodává:

Takže ano, pojďme Ukrajinu podporovat, ale zamysleme se, proč to děláme a jak to Ukrajině pomůže. A nakonec. Bylo by pro příště fajn si vyjasnit priority a připravit reakci dřív než na poslední chvíli. A dát dohromady těžkou brigádu, kde jsou taky muzejní kousky.
— Jan Ludvík (@nuclearJan) January 22, 2022

Nyní je podle něj namístě akorát symbolická pomoc; kdybychom chtěli Ukrajině skutečně pomoci i vojensky, tak bychom museli začít přemýšlet o vyslání vlastních ozbrojených sil.

Tak ona ta symbolická pomoc je důležitá a Ukrajina o ni stojí. Vojensky teď ale může pomoci jen vysláni našich vlastních sil. Myslím, že na prvním místě bychom si měli ujasnit cíle a určit naše vlastní redlines.
— Jan Ludvík (@nuclearJan) January 22, 2022

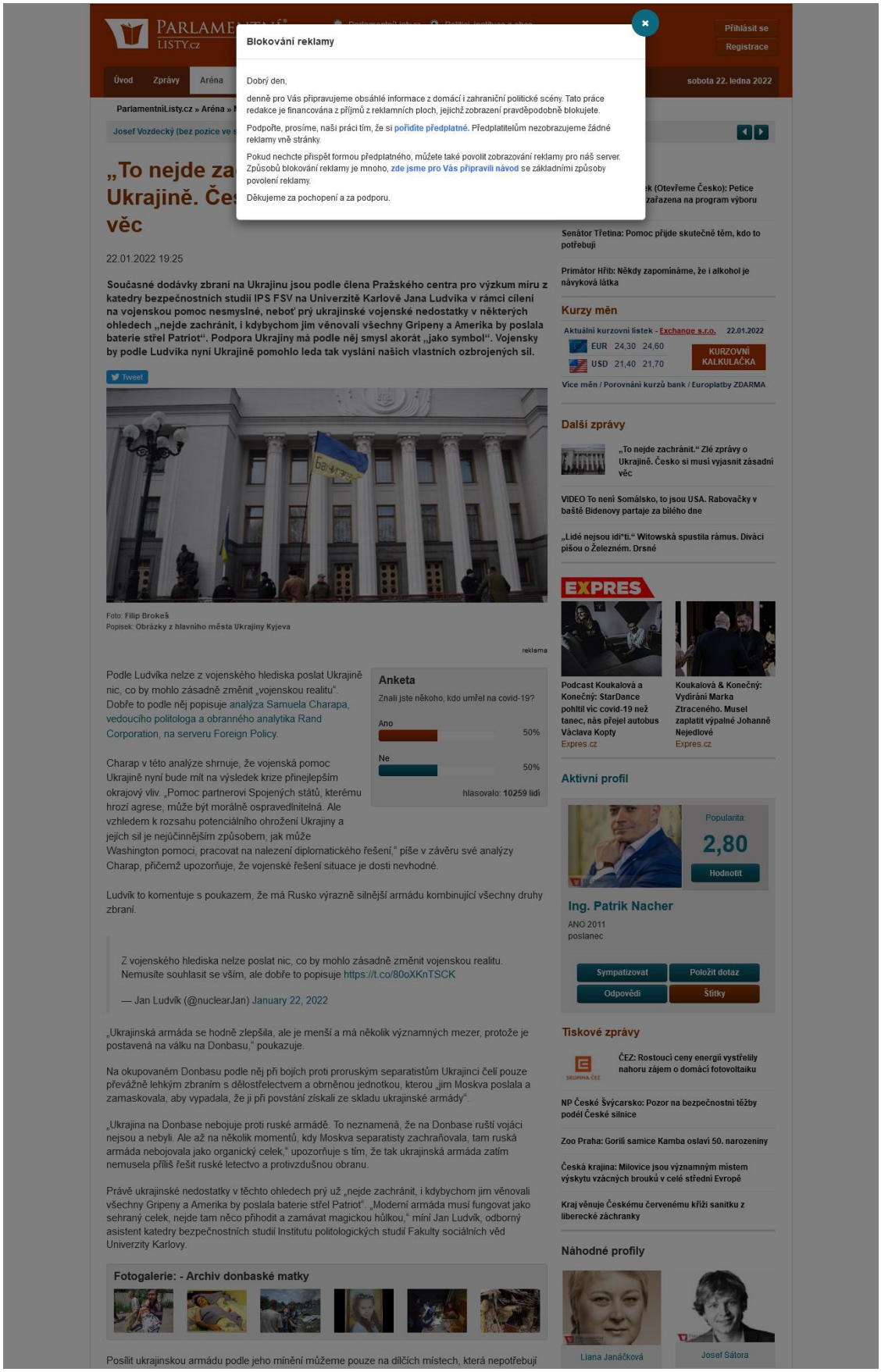
Blokování reklamy
Dobrý den,
denně pro Vás připravujeme obsáhlé informace z domácí i zahraniční politické scény. Tato práce redakce je financována z příjmů z reklamních ploch, jejichž zobrazení pravděpodobně blokujete.
Podpořte, prosíme, naši práci tím, že si pořídíte předplatné. Předplatitelům nezobrazujeme žádné reklamy vně stránky.
Pokud nechcete přispět formou předplatného, můžete také povolit zobrazování reklamy pro náš server. Způsobů blokování reklamy je mnoho, zde jsme pro Vás připravili návod se základními způsoby povolení reklamy.
Děkujeme za pochopení a za podporu.
Přihlásit se
Registrace
Úvod
Zprávy
Aréna
sobota 22. ledna 2022
„To nejde za
Ukrajině. Čes
věc
22.01.2022 19:25
Současné dodávky zbraní na Ukrajinu jsou podle člena Pražského centra pro výzkum míru z katedry bezpečnostních studií IPS FSV na Univerzitě Karlově Jana Ludvíka v rámci cílení na vojenskou pomoc nesmyslné, neboť prý ukrajinské vojenské nedostatky v některých ohledech „nejde zachránit, i kdybychom jim věnovali všechny Gripeny a Amerika by poslala baterie střel Patriot“. Podpora Ukrajiny má podle něj smysl akorát „jako symbol“. Vojensky by podle Ludvíka nyní Ukrajině pomohlo leda tak vyslání našich vlastních ozbrojených sil.
Tweet
Foto: Filip Brokeš
Popisek: Obrázky z hlavního města Ukrajiny Kyjeva
reklama
Anketa
Znali jste někoho, kdo umřel na covid-19?
Ano
50%
Ne
50%
hlasovalo: 10259 lidí
Podle Ludvíka nelze z vojenského hlediska poslat Ukrajině nic, co by mohlo zásadně změnit „vojenskou realitu“. Dobře to podle něj popisuje analýza Samuela Charapa, vedoucího politologa a obranného analytika Rand Corporation, na serveru Foreign Policy.
Charap v této analýze shrnuje, že vojenská pomoc Ukrajině nyní bude mít na výsledek krize přinejlepším okrajový vliv. „Pomoc partnerovi Spojených států, kterému hrozí agrese, může být morálně ospravedlnitelná. Ale vzhledem k rozsahu potenciálního ohrožení Ukrajiny a jejích sil je nejúčinnějším způsobem, jak může Washington pomoci, pracovat na nalezení diplomatického řešení,“ píše v závěru své analýzy Charap, přičemž upozorňuje, že vojenské řešení situace je dosti nevhodné.
Ludvík to komentuje s poukazem, že má Rusko výrazně silnější armádu kombinující všechny druhy zbraní.
Z vojenského hlediska nelze poslat nic, co by mohlo zásadně změnit vojenskou realitu. Nemusíte souhlasit se vším, ale dobře to popisuje https://t.co/80oXKnTSCK
— Jan Ludvík (@nuclearJan) January 22, 2022
„Ukrajinská armáda se hodně zlepšila, ale je menší a má několik významných mezer, protože je postavená na válku na Donbasu,“ poukazuje.
Na okupovaném Donbasu podle něj při bojích proti proruským separatistům Ukrajinci čelí pouze převážně lehkým zbraním s dělostřelectvem a obrněnou jednotkou, kterou „jim Moskva poslala a zamaskovala, aby vypadala, že ji při povstání získali ze skladu ukrajinské armády“.
„Ukrajina na Donbase nebojuje proti ruské armádě. To neznamená, že na Donbase ruští vojáci nejsou a nebyli. Ale až na několik momentů, kdy Moskva separatisty zachraňovala, tam ruská armáda nebojovala jako organický celek,“ upozorňuje s tím, že tak ukrajinská armáda zatím nemusela příliš řešit ruské letectvo a protivzdušnou obranu.
Právě ukrajinské nedostatky v těchto ohledech prý už „nejde zachránit, i kdybychom jim věnovali všechny Gripeny a Amerika by poslala baterie střel Patriot“. „Moderní armáda musí fungovat jako sehraný celek, nejde tam něco přihodit a zamávat magickou hůlkou,“ míní Jan Ludvík, odborný asistent katedry bezpečnostních studií Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.
Fotogalerie: - Archiv donbaské matky
Posílit ukrajinskou armádu podle jeho mínění můžeme pouze na dílčích místech, která nepotřebují
Senátor Třetina: Pomoc přijde skutečně těm, kdo to potřebují
Primátor Hřib: Někdy zapomínáme, že i alkohol je návyková látka
Kurzy měn
Aktuální kurzovní lístek - Exchange a.r.o. 22.01.2022
EUR 24,30 24,60
USD 21,40 21,70
KURZOVNÍ KALKULAČKA
Více měn / Porovnání kurzů bank / Europlatby ZDARMA
Další zprávy
„To nejde zachránit.“ Zlé zprávy o Ukrajině. Česko si musí vyjasnit zásadní věc
VIDEO To není Somálsko, to jsou USA. Rabovačky v baště Bidenovy partaje za bílého dne
„Lidé nejsou idioti.“ Witowská spustila rámus. Diváci píšou o Železném. Drsné
EXPRES
Podcast Koukalová a Konečný: StarDance pohltil víc covid-19 než tanec, nás přejel autobus Václava Kopty
Expres.cz
Koukalová & Konečný: Vydírání Marka Ztraceného. Musel zaplatit výpalné Johanně Nejedlové
Expres.cz
Aktivní profil
Popularita:
2,80
Hodnotit
Ing. Patrik Nacher
ANO 2011
poslanec
Sympatizovat
Položit dotaz
Odpovědi
Štítky
Tiskové zprávy
ČEZ: Rostoucí ceny energií vystřelily nahoru zájem o domácí fotovoltaiku
NP České Švýcarsko: Pozor na bezpečnostní těžby podél České silnice
Zoo Praha: Gorilí samice Kamba oslaví 50. narozeniny
Česká krajina: Milovice jsou významným místem výskytu vzácných brouků v celé střední Evropě
Kraj věnuje Českému červenému kříži sanitku z liberecké záchranky
Náhodné profily
Liana Janáčková
Josef Sátora

Zpět

Náš redakční tip, přečtěte si knižní novinku od Lidmily Kábrtové: Čekání na spoušť URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 23.01.2022, Zdroj: zena-in.cz, Autor: Linda Zdražilová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.01.2022 14:27, Celková návštěvnost: 1 480 000, RU / měsíc: 957 264, RU / den: 62 044, Rubrika: Společnost, AVE: 11 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,69

Také jste dostali pod stromeček spoustu dobrých knížek? Možná už máte většinu přečtenou a je čas se inspirovat další novinkou...

Foto: Shutterstock

Samozřejmě, každý má trochu jiný vkus a vcítění do příběhů, které ho oslovují. My jsme se v redakci shodly, že nová knížka od Lidky Kábrtové rozhodně stojí za přečtení. Rády na ni napíšeme recenze:

Vendula, šéfredaktorka

Pár let zpět jsem četla Místa ve tmě a na novou prózu od Lidmily Kábrtové jsem se moc těšila. Její knihy do vás nevlijí optimismus, ale naopak vás donutí přemýšlet a vnímat každý detail. A přesně taková je i nová kniha Čekání na spoušť. Hrdinové bojují se svými osudy, smutky i strachy statečně. A vám nezbývá, než je s každým z nich prožívat taky. Nečekejte tedy "řachandu", ale opravdové silné příběhy, kde zdánlivě malé rozhodnutí jedné postavy, změní životní cestu jiné.

Klára, ředitelka obchodního odděleni

S Lidkou se známe osobně a vydání nové knížky mě potěšilo. Ptala se mě, jak se mi knížka líbila a já jí ráda odpověděla, že je opět skvělá. Život nás někdy dostane do situací, které nemůžeme úplně ovlivnit nebo nechceme. Zajímavě a poutavě popsané příběhy postav, které se vzájemně potkají, ale stejně se minou. Lidka umí krásně poskládat slova, nenudila jsem se ani chvíli, mám ráda chytře napsané příběhy. Obdivuji a oceňuji smysl pro detail při popisu souvislostí, toho, čím se jednotlivé postavy zabývají, což podtrhuje jejich věrohodnost. Za mě mám určitě tato knížka místo v knihovně. I když není úplně veselá, je ví síla. Měla jsem z ní velmi jasný pocit, že i když se to někdy nezdá, svůj osud přece jen máme v rukou a některá rozhodnutí není dobré promarnit, vždy je naděje a je to jen na nás.

Náš redakční tip, přečtěte si novinku od Lidky Kábrtové: Čekání na spoušť

Více najdete na webu nakladatelství HOST

ZDE.

Román v osmi příbězích o špatných rozhodnutích, nepochopení i naději

Zuzana jede k moři, aby vymazala děsivý sen. Jitka se stydí za faldy na břiše a nechce se s nikým srovnávat. Hana při náhodné cestě autem nalezne svoji babičku. Pavel našel klid při práci v lese a už nechce nic pokazit. Iveta obléká mrtvé a skrývá vytetovaného hada. A Libor prostě jen fotografuje… Patří k sobě, jsou svým způsobem jedna rodina, přesto se míjejí.

Povídkový román Čekání na spoušť je kronikou takového míjení, prostírající se na ploše sedmdesáti let. Kniha v koncentrované podobě ohledává, jak zdánlivě ne důležitá rozhodnutí jedněch ovlivňují životy druhých a jak se nenápadná událost může dotknout někoho, o kom to vůbec ne tušíme.

Dále si od Lidmily Kábrtové můžete přečíst

Koho vypijou lišky

Více najdete na webu nakladatelství HOST

ZDE.

Místa ve tmě

Více najdete na webu nakladatelství HOST

ZDE

Lidmila Kábrtová

(nar. 1971) vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a později také obor marketingová komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Několik let se věnovala žurnalistice, pak se zaměřila na oblast public relations, v níž pracuje už více než dvacet let. Je autorkou rozhlasové hry pro děti Šedivák, za jejíž scénář získala ocenění v soutěži ČRo, napsala také několik her v projektu ČRo 3 Vltava — Minutové hry. Knižně debutovala experimentální prózou Koho vypijou lišky (2013). V roce 2018 vydala sbírku povídek Místa ve tmě, za kterou získala hlavní cenu Nadace Český literární fond.

Náš redakční tip, přečtěte si knižní novinku od Lidmily Kábrtové: Čekání na spoušť

Také jste dostali pod stromeček spoustu dobrých knížek? Možná už máte většinu přečtenou a je čas se inspirovat další novinkou...

Foto: Shutterstock

Samozřejmě, každý má trochu jiný vkus a vcítění do příběhů, které ho oslovují. My jsme se v redakci shodly, že nová knížka od Lidky Kábrtové rozhodně stojí za přečtení. Rády na ni napíšeme recenze:

Vendula, šéfredaktorka

Pár let zpět jsem četla Místa ve tmě a na novou prózu od Lidmily Kábrtové jsem se moc těšila. Její knihy do vás nevlijí optimismus, ale naopak vás donutí přemýšlet a vnímat každý detail. A přesně taková je i nová kniha Čekání na spoušť. Hrdinové bojují se svými osudy, smutky i strachy statečně. A vám nezbývá, než je s každým z nich prožívat taky. Nečekejte tedy "řachandu", ale opravdové silné příběhy, kde zdánlivě malé rozhodnutí jedné postavy, změní životní cestu jiné.

Klára, ředitelka obchodního odděleni

S Lidkou se známe osobně a vydání nové knížky mě potěšilo. Ptala se mě, jak se mi knížka líbila a já jí ráda odpověděla, že je opět skvělá. Život nás někdy dostane do situací, které nemůžeme úplně ovlivnit nebo nechceme. Zajímavě a poutavě popsané příběhy postav, které se vzájemně potkají, ale stejně se minou. Lidka umí krásně poskládat slova, nenudila jsem se ani chvíli, mám ráda chytře napsané příběhy. Obdivuji a oceňuji smysl pro detail při popisu souvislostí, toho, čím se jednotlivé postavy zabývají, což podtrhuje jejich věrohodnost. Za mě mám určitě tato knížka místo v knihovně. I když není úplně veselá, je ví síla. Měla jsem z ní velmi jasný pocit, že i když se to někdy nezdá, svůj osud přece jen máme v rukou a některá rozhodnutí není dobré promarnit, vždy je naděje a je to jen na nás.

Náš redakční tip, přečtěte si novinku od Lidky Kábrtové: Čekání na spoušť

Více najdete na webu nakladatelství HOST **ZDE.**

Román v osmi příbězích o špatných rozhodnutích, nepochopení i naději

Zuzana jede k moři, aby vymazala děsivý sen. Jitka se stydí za faldy na břiše a nechce se s nikým srovnávat. Hana při

SOUTĚŽE

Odpovězte a vyhrajte dámskou vůni Mexx na vaše cesty!

další soutěže ...

Speciál Osteoporóza

Speciál Imunita a ochrana před viry

ANKETY

Jak pečujete o své vlasy?
Odpovězte a získejte produkty Revalid

Co pro vás znamená cestování?
Odpovězte a získejte balíčky Oriflame

Používáte často vteřinové lepidlo?
Odpovězte nám v dotazníku

PARTNER RUBRIKY

KOMERČNÍ ČLÁNKY

17.01. **Návrat na pracovní trh po mateřské? Víme, jak na to**
Mateřská dovolená není pro většinu žen procházkou růžovým sadem. Vypořádání se s novou živo

23.01. **Co vše můžeme objevit, když zvedneme oči od obrazovek? Jaké jsou následky syndromu skloněné hlavy?**
Nadměrné namáhání očí, bolesti zad a syndrom esemeskového krku patří mezi nejznámější p

23.01. **Jídlo je zábava s dětskými sadami WMF!**
Udělejte svým dětem ze stolování výjimečný zážitek! S novými sadami WMF s Disney motivy jídlu p

23.01. **Nákupní tip: Vaše láska zaplane s novinkou od Tvoje Svíčka**
Značka přírodních sojových svíček Tvoje svíčka představuje novinku pro všechny zamilovan

22.01. **5 vychytávek pro každou party v režii Huawei Sound Joy**
Žádná oslava se neobejde bez kvalitní hudby. Buďte dokonalým hostitelem s novým Huawei Sou

načíst další ...

NEJNOVĚJŠÍ

23.01. **Náš redakční tip, přečtěte si knižní novinku od Lidmily Kábrtové: Čekání na spoušť**
Také jste dostali pod stromeček spoustu dobrých knížek? Možná už máte většinu přečtenou a 1

23.01. **Se čtyřnohým miláčkem do kina? Žádný problém. Speciální kino pro psy už existuje**
Majitelé psů si nyní mohou se svými chlupatými kamarády zaskočit do takzvaného „Pawpco 2

23.01. **Vlasům škodí hned několik faktorů. Zatočte s**

Zpět

„Jsme první generací Erasmu a poslední Václava Havla.“ Roberta Metsolaová je novou šéfkou europarlamentu

URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 23.01.2022, Zdroj: ČRo - plus.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.01.2022 17:20, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

V čele Evropského parlamentu stanula potřetí v historii žena. Předsedkyní této unijní instituce poslanci poslanci zvolili Malťanku Robertu Metsolaovou. Pro 43letou právničku a političku zvedlo ruku 458 poslanců z Evropské lidové strany, frakce Socialistů a demokratů a také z frakce Renew Europe, tedy Obnova Evropy. Kdo je nová šéfka europarlamentu a co její zvolení vypovídá o šancích žen ve vysoké politice?

Roberta Metsolaová měla k Evropské unii blízko od svých vysokoškolských studií. Vedla kampaň za vstup své země do Evropské unie.

Sama se označuje za členku první generace účastníků Erasmu, studijních pobytů na zahraničních univerzitách v rámci Evropské unie. „Jsme první generací Erasmu a poslední generací Lecha Walesy a Václava Havla,“ prohlásila v projevu po zvolení do funkce předsedkyně europarlamentu.

Nástupkyni nedávno zesnulého italského politika Davida Sassoliho někteří levicoví poslankyni vyčítají tvrdé odmítání potratů. Metsolaová zastává názor v souladu s maltskými zákony, které jako jediné v zemích EU umělé přerušení těhotenství nepřipouštějí. Metsolaová ale slíbila, že bude v otázce interrupcí ctít názor většiny.

Řekla také, že se pokusí Evropskou unii co nejvíce přiblížit občanům a propíchnout, jak sama uvedla, bruselskou bublinu.

Zvolení maltské europoslankyně do čela parlamentu ale na druhou stranu znamená, že ani v dalších dvou a půl letech nebude v žádné z nejvyšších unijních funkcích nikdo z východního křídla Unie.

Třetí žena v čele Evropského parlamentu

Před Metsolaovou se na post předsedkyně Evropského parlamentu dostaly jen dvě ženy, obě Francouzky. Simone Veilová byla ministryní zdravotnictví ve vládě premiéra Jacquese Chiraca a zasloužila se třeba o legalizaci umělého přerušení těhotenství ve Francii. Poslankyní Evropského parlamentu se stala v prvních volbách do tohoto shromáždění v roce 1979. A jeho předsedkyní ve stejném roce 17. července.

Druhá žena v čele Evropského parlamentu, Nicole Fontainová, měla za sebou už několikaleté působení ve sněmovně jako řadová poslankyně v lidovecké frakci. Do čela Evropského parlamentu byla zvolena 20. července 1999.

Zvolení Roberty Metsolaové do čela Evropského parlamentu odráží podle expertky na ekonomiku a genderovou vyrovnanost Pavlíny Žákové ze Zastoupení Evropské komise v Praze měnící se dynamiku v obsazování vedoucích postů významných mezinárodní institucí.

Připomíná předsedkyni Evropské komise Ursulu von der Leyenovou a Christine Lagardeovou, která vedla Mezinárodní měnový fond a dnes je guvernérkou Evropské centrál banky. Dalším příkladem je Kristalina Georgievová, bývalá bulharská členka Evropské komise, která dnes stojí v čele Mezinárodního měnového fondu.

Podle Pavlíny Žákové je vidět, že roste zastoupení žen ve vedoucích pozicích v institucích EU. V Evropské komisi vedené Lucemburčanem Jeanem-Claudem Junckerem se podíl žen ve středním a vyšším managementu zvýšil z 30 na 42 procent a tento trend pokračuje i v Komisi Ursuly von der Leyenové, kde 13 z 27 členů komise jsou ženy.

O roli Evropského parlamentu

Tomáš Weiss z Fakulty sociálních věd UK sice pokládá funkci předsedy Evropského parlamentu za důležitou funkci, ale její význam se odvíjí od důležitosti samotného parlamentu pro praktickou evropskou politiku. V porovnání s Radou EU a Evropskou komisí je jeho význam menší.

Je to sice jediná instituce přímo volená občany, ale jeho pozice jako druhé komory v rozhodovacím procesu je oproti Radě členských zemí slabší, připomíná Weiss.

„Evropskému parlamentu chybí základní funkce, kterou parlamenty mají, a to je zákonodárná iniciativa. Monopol na ni má Evropská komise. Evropský parlament spolu s Radou EU přijímá právní předpisy, ale nemůže si je vymýšlet,“ uzavírá.

Jak silný mandát Metsolaová má? Poslechněte si celou Evropu Plus Pavla Nováka.

„Jsme první generací Erasmu a poslední Václava Havla.“ Roberta Metsolaová je novou šéfkou europarlamentu

23. leden 2022 | Evropa Plus

Kdo je Roberta Metsolaová, třetí šéfka Evropského parlamentu v historii? Poslechněte si její profil v Evropě Plus Pavla Nováka

Délka audia 25:39
Foto Gonzalo Fuentes, Reuters

V čele Evropského parlamentu stanula potřetí v historii žena. Předsedkyní této unijní instituce poslanci poslanci zvolili Malťanku Robertu Metsolaovou. Pro 43letou právničku a političku zvedlo ruku 458 poslanců z Evropské lidové strany, frakce Socialistů a demokratů a také z frakce Renew Europe, tedy Obnova Evropy. Kdo je nová šéfka europarlamentu a co její zvolení vypovídá o šancích žen ve vysoké politice?

Roberta Metsolaová měla k Evropské unii blízko od svých vysokoškolských studií. Vedla kampaň za vstup své země do Evropské unie.

Karel Barták: Předčasná smrt Davida Sassoliho, překvapivého předsedy Evropského parlamentu

Sama se označuje za členku první generace účastníků Erasmu, studijních pobytů na zahraničních univerzitách v rámci Evropské unie. „Jsme první generací Erasmu a poslední generací Lecha Walesy a Václava Havla,“ prohlásila v projevu po zvolení do funkce předsedkyně europarlamentu.

Nástupkyni nedávno zesnulého italského politika Davida Sassoliho někteří levicoví poslankyni vyčítají tvrdé odmítání potratů. Metsolaová zastává názor v souladu s maltskými zákony, které jako jediné v zemích EU umělé přerušení těhotenství nepřipouštějí. Metsolaová ale slíbila, že bude v otázce interrupcí ctít názor většiny.

> **Jsme první generací Erasmu a poslední generací Lecha Walesy a Václava Havla.**
> Roberta Metsolaová

Řekla také, že se pokusí Evropskou unii co nejvíce přiblížit občanům a propíchnout, jak sama uvedla, bruselskou bublinu.

Zvolení maltské europoslankyně do čela parlamentu ale na druhou

Jak nás naladíte na DABu »

VÍCE Z POŘADU

Dvacet let s eurem. Zavedení společné měny zvládlo tucet prvních zemí eurozóny do dvou měsíců

Lithium v Srbsku: Lidé týdny protestují proti ekologickým škodám, prezident hrozí vysokým odstupným

Evropské unii předsedá Francie. Chce reformovat Schengen a pohnout s azylovou reformou

Zpět

Evropský parlament má od tohoto týdne nové vedení

RÁDIO, Datum: 23.01.2022, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.01.2022 18:45, Poslechovost pořadu: 32 544 , Pořad: 16:30 Evropa Plus, AVE: 4 924 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,36

Pavel NOVÁK, moderátor
Evropský parlament má od tohoto týdne nové vedení. Teprve potřetí v historii stojí v jeho čele žena. Předsedkyní parlamentu se stala Malťanka Roberta Metsolaová. Kdo to je a jak významná je pozice předsedy Evropského parlamentu v unijní hierarchii? Jaké je postavení žen ve vedení Evropské unie? V Evropě Plus pro vás máme odpovědi. Dobrý poslech vám přeje Pavel Novák. Ještě než budeme mluvit o nové předsedkyni Evropského parlamentu, je třeba připomenout jejího předchůdce Davida Sassoliho, který zemřel 11. ledna. Týden před vypršením svého mandátu. Na začátku plenárního zasedání parlamentu na něj poslanci vzpomínali. Po studiu politických věd na římské univerzitě začal David Sassoli pracovat v novinách a později se stal televizním reportérem a moderátorem. Stal se jednou z tváří zpravodajské relace Telegiornale Uno italské veřejnoprávní televize a později i zástupcem ředitele zpravodajství. V roce 2009 úspěšně kandidoval za demokratickou stranu do Evropského parlamentu. Svůj mandát obhájil 2× a v červenci 2019 ho poslanci zvolili jeho předsedou. V sídle Evropského parlamentu ve Štrasburku na zesnulého Davida Sassoliho vzpomínali jeho kolegové, poslanci i politici, kteří se s ním setkali a přišli mu vzdát úctu. Předseda Evropské rady Charles Michel Davida Sassoliho připomněl jako muže, který budil přirozený respekt a ten nebyl daný jen jeho funkcí. Byl osobností vřelou, prostou a hodnověrnou. David Sassoli byl i usměvavý, ale také dokázal ukázat svou pevnost, když to při řízení jednání parlamentu bylo potřeba. Enrico Letta, bývalý italský premiér a dnes tajemník demokratické strany, ke které David Sassoli patřil, vzpomínal, že jeho stranický kolega vždy považoval demokracii za něco, co není samozřejmost, ale o co se musí bojovat a chránit to. Není to dar, ale výdobytek, o který se musí usilovat stále znovu a znovu. To bylo podle Letty základem všech kroků Davida Sassoliho jako předsedy Evropského parlamentu. Připomněl také, jak se snažil otevřít tuto unijní instituce lidem a jak pomáhala v době koronavirové pandemie.

Enrico LETTA, bývalý italský premiér
Když nemocnice a jednotky intenzivní péče v Bruselu kolabovaly, nabídl parlamentní auta s řidiči lékařskému personálu, aby mohl navštěvovat nemocné v jejich domovech. Ve Štrasburku dal prostory parlamentu k dispozici, aby v nich mohlo být testovací místo. Po mnoho měsíců v roce 2020 byl parlament přístupný a poskytoval útočiště ženám v nouzi. Vařila se tu jídla pro chudé a lidi bez domova. Taková byla Davidova představa o Evropě a jejich institucích, otevřené občanům a blízké jejich potřebám. Zanechal jsi na věky stopu v evropských dějinách a v našich životech. Budeme pokračovat v tvé práci. Tvůj boj bude naším bojem. Nikdy na tebe nezapomeneme. Sbohem Davide.

Pavel NOVÁK, moderátor
Nástupkyni Davida Sassoliho zvolili členové Evropského parlamentu poslankyni z Malty Robertu Metsolaovou. Její portrét připravila Kateřina Havlíková.

Kateřina HAVLÍKOVÁ, redaktorka
Teprve třetí ženou v čele Evropského parlamentu se Roberta Metsolaová stala na své čtyřicáté třetí narozeniny. Kromě gratulací jí tak přítomní europoslanci věnovali i písničku "Hodně štěstí zdraví". Maltská politička a právnička zabývající se evropským právem měla k Evropské unii blízko minimálně od svých vysokoškolských studií. Vedla totiž kampaň na podporu vstupu ostrovní země do Evropské unie. Sama sebe označuje za členku první generace účastníků Erasmu, studijních pobytů na zahraničních univerzitách v rámci Evropské unie.

Roberta METSOLAOVÁ, předsedkyně Evropského parlamentu
Jsme první generací Erasmu a poslední generací Lecha Wałęsy a Václava Havla.

Kateřina HAVLÍKOVÁ, redaktorka
Připomněla ve svém projevu bezprostředně po zvolení do čela Evropského parlamentu, v jehož lavicích zasedá od roku 2013. Konzervativní politička je členkou Evropské lidové strany. Za 9 let svého působení se spolupodílela například na návrhu o rozšíření pobřežní a pohraniční stráže.

Roberta METSOLAOVÁ, předsedkyně Evropského parlamentu
Když posílíte vnější hranici, pak se státy jako Malta mohou cítit bezpečněji. Můžeme tak dál ponechat vnitřní hranice otevřené. Chceme být féroví k těm, co ochranu potřebují a velmi tvrdí na ty, kteří pomoc pro zranitelné zneužívají.

Kateřina HAVLÍKOVÁ, redaktorka
Řekla v roce 2016 Českému rozhlasu coby zpravodajka návrhu. Byla pro zmírnění imigračního tlaku na nárazníkové evropské státy. Prosazovala solidaritu i vnitro kontinentálních zemí, s čímž nesouhlasila například vláda České republiky. Byla členkou výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní záležitosti. Hájila právo na azyl v Evropské unii. Po smrti své krajanky, maltské novinářky Daphne Caruany Galiziové začala prosazovat svobodu médií a boj proti korupci. Zavražděné novináře připomněla i ve svém projevu po zvolení. Dále prosazuje práva sexuálních menšin, boj proti sexuálnímu násilí a posilování ženských práv. Matku čtyř dětí nakonec podpořily 3 nejsilnější politické frakce Evropského parlamentu na základě dohody. Evropská lidová strana, socialisté a demokraté a Obnova Evropy se rozhodly prosadit do čela instituce konzervativní političku. Nástupkyně zesnulého italského politika Davida Sassoliho ale někteří její kolegové, zvláště z řad skupin zelených a levicových stran, vyčítají tvrdé odmítání potratů. Metsolaová zastává názor v souladu s maltskými zákony. Ostrovní země je totiž posledním státem unie, kde jsou potraty absolutně zakázané.

Roberta METSOLAOVÁ, předsedkyně Evropského parlamentu
Konrád Adenauer řekl: „Evropská jednota byla snem několika. Stala se nadějí mnoha. Dnes je nutností pro nás všechny."

Kateřina HAVLÍKOVÁ, redaktorka
Roberta Metsolaová chce působit jako sjednotitel, vyzývá europoslance, aby opustili prounijní bublinu, chce úřady přiblížit lidem a získat pro ně důvěru mladých. Chce řešit nerovnost příležitostí ve společnosti. Zároveň varuje před snahami rozdělit Evropskou unii. Evropský parlament podle ní vždy bude stát proti těm, kteří budou usilovat o oslabení společenství. Ze Štrasburku Kateřina Havlíková, Český rozhlas.

Pavel NOVÁK, moderátor
Jak už v Evropě Plus zaznělo, nová předsedkyně Evropského parlamentu Roberta Metsolaová slibuje přiblížit unii lidem. Chce kvůli tomu výrazně více cestovat než její předchůdce. Jak ve Štrasburku zjistil náš zpravodaj Viktor Daněk, Metsolaová by se už na jaře mohla vydat také do Česka.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/
Bavili jsme se o tom nejpozději do Česka by přijela v dubnu. V současné době jsme ji pozvali na sjezd KDU-ČSL.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Říká europoslanec a kolega Metsolaové ze stejné frakce Tomáš Zdechovský z KDU-ČSL. V osobním kontaktu je podle něj energická a bezprostřední.

Tomáš ZDECHOVSKÝ, europoslanec /KDU-ČSL/
Řekne ty věci naplno tak, jak jsou, a řekne je poměrně rázně, ale jinak je velmi pohodová, velmi chytrá žena.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Zvolení Roberty Metsolaové není překvapivé. Na jejím jméně se dohodly 3 největší frakce, lidovci, liberálové i socialisté. Poslední jmenovaní se ale postarali o napětí. Původně totiž chtěli postavit vlastního kandidáta, pak mezi socialisty vyvolal nevoli její konzervativní postoj k interrupcím.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /nestr. za ČSSD/
Když paní Metsolaová byla u nás, v uvozovkách na grilování, tak samozřejmě to bylo jedno z nejvíce padajících témat jak se k tomu postaví.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Říká nezávislá europoslankyně Radka Maxová, která ve frakci socialistů zastupuje ČSSD. Dodává ale, že úspěch Metsolaové mezi jejími kolegy zlou krev nevyvolal.

Radka MAXOVÁ, europoslankyně /nestr. za ČSSD/
Já nevnímám jakoby nepřátelskou nebo ne úplně srozuměnou atmosféru s tím, že jsme podpořili paní Metsolaovou. Pro nás to je kandidátka, která bude ctít evropské zásady.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Právě kvůli jejím konzervativním názorům ji ale podpořil také Alexandr Vondra z ODS, přestože se jeho frakce dohody ostatních neúčastnila.

Alexandr VONDRA, europoslanec /ODS/
Myslím si, že z toho, co se nabízelo, je to vlastně dobrá volba nebo přijatelná volba. Dáma, plus mladá, energická, to je také plus a zároveň je to křesťanka, sociálně konzervativnější, čili nebude naskakovat, podle mě, úplně prvoplánově na každou takovou tu progresivistickou agendu.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Vondra současně uvítal slib Metsolaové, že se pokusí Evropskou unii co nejvíce přiblížit občanům propíchnout, jak sama uvedla, bruselskou bublinu. Zvolení maltské europoslankyně do čela parlamentu, ale na druhou stranu znamená, že ani v dalších dvou a půl letech nebude v žádné z nejvyšších unijních funkcí zástupce východního křídla unie. Podle Ondřeje Kovaříka z hnutí ANO je ale její úspěchy tak pro země jako Česko povzbudivou zprávou.

Ondřej KOVAŘÍK, europoslanec /ANO/
Je to, mimo jiné, kandidátka z jedné z nejmenších zemí Evropské unie, což je určitě pozitivní signál k těm, kteří velmi často kritizují, že ta důležitá místa v Evropské unii jsou obsazována zástupci těch, těch velkých, tradičních zemí. Malta přistoupila s Českou republikou do Evropské unie v roce 2004 a to je určitě pozitivní signál.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Dodal Kovařík. Roberta Metsolaová je ve vedení Evropského parlamentu teprve třetí ženou po dvacetiletém mezidobí, kdy mu dominovali muži. Povede ho 2,5 roku, a to až do příštích europoslaneckých voleb.

Pavel NOVÁK, moderátor
Volbu nové předsedkyně Evropského parlamentu sledoval ve Štrasburku zpravodaj Českého rozhlasu při evropských institucích Viktor Daněk, dobrý den.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Hezký den ze Štrasburku.

Pavel NOVÁK, moderátor
Pro Robertu Metsolaovou hlasovalo 458 poslanců. S velkým odstupem za ní skončily její protikandidátky z frakce zelených a evropské levice. Slyšeli jsme reakce některých českých europoslanců. Jak na zvolení této maltské lidovecké poslankyně reagovali poslanci z dalších zemí a poslaneckých frakcí? Vystoupil někdo zcela proti ní?

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Zástupci těch největších frakcí ji samozřejmě vyjadřovali podporu. Ozývaly se slova, řekl bych, skoro i nadšení. Z těch zástupců zejména těch velkých frakcí lidovců, socialistů a liberálů, protože tyto frakce spolu uzavřely dohodu právě o tom, jakým způsobem se obsadí vedení Evropského parlamentu. Roberta Metsolaová tak měla podporu vyjednanou předem. Vyjednával o ní velmi intenzivně a dlouho, a protože v tom současném Evropském parlamentu lidovci a socialisté sami nedají většinu, jako to bývalo obvyklé v předchozích letech, tak právě kvůli tomu potřebovala podporu někoho třetího, což byli v tomto případě liberálové. Hlasy proti zaznívaly, jaksi, jak už zaznělo, tak Roberta Metsolaová měla 2 protikandidátky, Švédku Alicu Kuhnkeovou ze zelených a Španělku Siru Regovou z frakce evropské sjednocené levice. A právě z tohoto směru, tedy spíše zleva a z té zelené frakce, zaznívala kritika, řekl bych, že zejména kvůli jejím spíše konzervativnějším postojům, což byla, což byla potíž zpočátku i pro socialisty, kteří chvíli váhali s tím, jestli ji podpoří nebo ne, jak ostatně už zaznělo v předchozím příspěvku, ale nakonec tedy Roberta Metsolaová i přesto uspěla. 458 hlasů ze 690, to je poměrně silný mandát. Je to výrazně

silnější mandát, než jaký měl její předchůdce nedávno zesnulý David Sassoli.

Pavel NOVÁK, moderátor
Všichni 3 hlavní představitelé Evropské unie, tedy předseda Evropské rady, Evropské komise, i teď Evropského parlamentu pocházejí ze západních zemí. Jsou mezi alespoň 14 místopředsedy Evropského parlamentu nějací zástupci východního křídla Evropské unie?

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Ano, takových se tam objevilo hned několik. Jmenujme například Michala Šimečku, což je slovenský europoslanec tady v Bruselu, ve Štrasburku velmi viditelný, aktivní, je to mladý liberál, který je členem Progresivného Slovenska, což je na Slovensku mimoparlamentní strana a tady je skutečně poměrně výrazně, jak jsem říkal, a je to důležité nebo zmiňuji to kvůli tomu, že to je pro Slovensko vůbec poprvé, kdy obsadilo tento poměrně vlivný post tady v Evropském parlamentu. Uspěla také třeba polská expremiérka Ewa Kopaczová a tedy z Občanské platformy a zmiňme určitě Ditu Charanzovou, která je českou zástupkyní. Dita Charanzová z hnutí ANO působila jako místopředsedkyně i v tom předchozím dvou a půl letém odbýt období, čili bude tedy sloužit celkem 5 let, což je historicky vůbec poprvé, kdy český zástupce odslouží celé jedno volební období Evropského parlamentu v roli místopředsedy. No a těch zástupců z východního křídla unie uspělo více, nebudu je jmenovat všechny, ale v tom celkovém pohledu tedy stále platí, že na žádné z těch nejvyšších unijních funkcí i nadále žádný zástupce z východního křídla unie tedy není.

Pavel NOVÁK, moderátor
Na funkci místopředsedy Evropského parlamentu aspiroval také poslanec za Piráty Marcel Kolaja. Ten nakonec odstoupil z té volby.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Možná bych ještě dodal, že Marcel Kolaja sice opravdu odstoupil z té volby, neobhájil tedy svůj post místopředsedy, který držel v té předchozí polovině volebního období, nicméně součástí předsednictva zůstane, protože se rozhodl kandidovat tedy potom na funkci kvestora a v této volbě tedy uspěl, tedy bude jedním z pěti kvestorů, což je taková nižší funkce, řekněme. V předsednictvu kvestoři řeší ten, takové administrativní nebo provozní záležitosti jednotlivých europoslanců.

Pavel NOVÁK, moderátor
Takže jedinou českou zástupkyní mezi místopředsedy je poslankyně zvolená za hnutí ANO z frakce Obnova Evropy Dita Charanzová. Tady je její reakce na znovuzvolení do vedení parlamentu, kterou Viktor Daněk ve Štrasburku zaznamenal.

Dita CHARANZOVÁ, místopředsedkyně Evropského parlamentu /ANO/
Já jsem v té volbě, stejně jako ke všem volbám mém životě, přistupovala s velkou pokorou. Mnoho lidí mi říkalo, že jsem žhavý kandidát, že to mám skoro jisté. Já jsem to tak nebrala. Já jsem to tak nebrala do poslední chvíle. Jsem sice cítila podporu celé řady kolegů, kteří mě zastavovali a říkali mi to, ale čekala jsem do poslední chvíle s velkým napětím, jak, jak to dopadne a teď mám ohromnou radost, ohromnou radost a beru to opravdu jako ocenění mé dosavadní práce tady v Evropském parlamentu.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Jako místopředsedkyně nejenom řídíte třeba schůze, ale máte možnost zasáhnout i do samotného chodu té instituce. Jak byste ty další 2,5 roku chtěla využít?

Dita CHARANZOVÁ, místopředsedkyně Evropského parlamentu /ANO/
Za prvé bych se chtěla věnovat víc tomu, aby byl ten český hlas v Bruselu víc slyšet i tady. Čeká nás předsednictví v Evropské unii, já bych byla moc ráda, abych využila téhle funkce právě k tomu, že o Česku se bude víc hovořit i tady v Evropském parlamentu. A pak bych chtěla tohle instituci víc otevřít, přiblížit ji lidem, mladým lidem, aby sem víc mohli jezdit a aby s náma mohli diskutovat, bavit se o tom, jakou chtějí Evropu. A tohle teda bude mým cílem.

Pavel NOVÁK, moderátor
Tolik místopředsedkyně Evropského parlamentu Dita Charanzová. Jako první Češka bude pomáhat řídit Evropský parlament celých 5 let. Viktore, kdy budou další volby do Evropského parlamentu?

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Ty volby, které jsme teď mohli vidět, tak ty se odehrávají vždy v polovině volebního období, aby se právě místopředsedové prostřídali. A znamená to tedy, že Evropský parlament budou pomáhat řídit spolu s předsedkyní dalšího dva a půl roku, tedy do příštích voleb Evropského parlamentu, které se odehrají v květnu 2024.

Pavel NOVÁK, moderátor
To byl zpravodaj Českého rozhlasu při evropských institucích, Viktor Daněk. Díky, na slyšenou.

Viktor DANĚK, zpravodaj ČRo, Brusel
Na slyšenou.

Pavel NOVÁK, moderátor
Roberta Metsolaová je v pořadí třetí předsedkyní Evropského parlamentu. Před ní tuto funkci zastávaly 2 Francouzky. Simone Veilová byla ministryní zdravotnictví ve vládě premiéra Jacquesa Chiraka a zasloužila se třeba o legalizaci umělého přerušení těhotenství ve Francii. Poslankyní Evropského parlamentu se stala v prvních volbách do tohoto shromáždění v roce 1979. Jeho předsedkyní ji poslanci zvolili 17. července.

Simone VEILOVÁ, bývalá předsedkyně Evropského parlamentu
Chtěla bych všem poděkovat za důvěru, kterou jste mi prokázali zvolením na tuto významnou pozici.

Pavel NOVÁK, moderátor
Druhá žena v čele Evropského parlamentu Nicole Fontaineová měla za sebou už několikaleté působení ve sněmovně jako

řadová poslankyně v lidovecké frakci. Do čela Evropského parlamentu byla zvolená 20. července 1999. V jednom rozhovoru na rozhlasové stanici /nesrozumitelné/ Nicol Fontaineová přiznala, že ženy v politice mají jinou pozici než muži. Chyby se jím neodpouštějí a jsou vlastně odsouzené k tomu, aby podávaly jen kvalitní výkony. O pozici žen v čele evropských institucí jsem mluvil s Pavlínou Žákovou ze zastoupení Evropské komise v Praze, expertkou na ekonomiku a genderovou vyrovnanost. Bylo to něco nečekaného a nového, když Evropský parlament zvolil v roce 1979 za svou předsedkyni Simon Veilovou?

Pavlína ŽÁKOVÁ, expertka na ekonomiku a genderovou vyrovnanost
Rozhodně! V roce 1979 bylo poměrně dost neobvyklé, že by v čele velkých institucí, velkých mezinárodních institucí, stály ženy. Tzn. bylo to skutečně něco nečekaného.

Pavel NOVÁK, moderátor
20 let po tom byla další předsedkyní Evropského parlamentu zvolena Nicole Fontainová, další Francouzka. Teď vlastně po více než 20 letech je předsedkyně Evropského parlamentu malťanka Roberta Metsolaová. Je to potvrzení toho, že v té periodě, řekněme, 20 let, se dává prostor ženám, anebo teď je to nějaký zlom, že snad budou mít ženy větší slovo ve vedení evropských institucí?

Pavlína ŽÁKOVÁ, expertka na ekonomiku a genderovou vyrovnanost
Je skutečně zajímavé, že včele Evropského parlamentu vidíme ženu vždycky po 20 letech. Nicméně, já myslím, že jak jste naznačil, skutečně to odráží jakousi měnící se dynamiku, že v současnosti vidíme, že v čele významných mezinárodních institucí se častěji objevují ženy. Není to jenom Roberta Metsolaová v čele Evropského parlamentu, ale například Ursula von Der Leyen je první žena vlastně, která vede Evropskou komisi. Christine Lagard vedla Mezinárodní měnový fond, nyní stojí v čele Evropské centrální banky nebo Kristalina Georgievová, která vlastně velela Světové bance a nyní vede Mezinárodní měnový fond.

Pavel NOVÁK, moderátor
Má zvolení Roberty Metsolaové ještě nějaké další zvláštní aspekty? Je to malťanka, je to žena z nové členské země.

Pavlína ŽÁKOVÁ, expertka na ekonomiku a genderovou vyrovnanost
Tak z geografického hlediska bylo zvolení Roberty Metsolaové poměrně malým posunem, protože jsme se posunuli z Itálie na Maltu, ale v těch jiných dimenzích je to poměrně velký krok. Nejen, nejen tedy, že byla zvolena žena do čela Evropského parlamentu, ale zároveň byla zvolena zástupkyně malé země, dokonce nejmenší země, nejmenšího členského státu Evropské unie, což je neobvyklé, protože dosud tuto pozici zastávali zástupci velkých zemí nebo zakládajících členů Evropské unie s výjimkou Irska. Jehož zástupce Pat Cox vedl Evropský parlament v letech 2002-2004.

Pavel NOVÁK, moderátor
Je v evropských institucích vidět, že tam roste počet žen, které jsou v těch vedoucích pozicích?

Pavlína ŽÁKOVÁ, expertka na ekonomiku a genderovou vyrovnanost
Určitě. Velký nárůst podílu žen vedoucích pozicích jsme mohli vidět během Junckerovy komise během komise Jeana-Clauda Junckera, kdy se podíl žen v tom středním a vyšším managementu zvýšil z 30 % zhruba na 42 %. Tento trend pokračuje i za současné komise Ursuly von Der Leyen, která si stanovila za cíl zvýšit ten podíl žen ve vedoucích pozicích na 50 %. To je vidět koneckonců i na jejím vlastním týmu, tedy na, na, na týmu komisařů, kde 13 členů komise z 27 jsou ženy.

Pavel NOVÁK, moderátor
Je to nějaký obecný trend, který se děje nejenom v těch veřejných funkcích, ale třeba také v podnicích, ve vedení velkých společností?

Pavlína ŽÁKOVÁ, expertka na ekonomiku a genderovou vyrovnanost
Ano, skutečně. Podobný trend zaznamenáváme i v soukromém sektoru, kde velké společnosti dbají na to, aby ve vedení těchto firem byly zastoupeny ženy, a to proto, protože se ukazuje i podle studií, které jsou dostupné, že týmy, které jsou vyváženější z hlediska genderu, tedy zastoupení žen a mužů, jsou mnohem efektivnější a ty firmy lépe prosperují.

Pavel NOVÁK, moderátor
Řekla v Evropě Plus věnované zvolení nové předsedkyně Evropského parlamentu malťanky Roberty Metsolaové expertka na ekonomiku a genderovou vyrovnanost v zastoupení Evropské komise v Praze Pavlína Žáková.

Pavel NOVÁK, moderátor
Hostem Evropy Plus je doc. Tomáš Weiss z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Tomáš WEISS, docent, FSV UK
Dobrý den.

Pavel NOVÁK, moderátor
Předseda Evropské rady, předsedkyně Evropské komise, teď předsedkyně Evropského parlamentu, to jsou 3 takové nejviditelnější postavy evropské hierarchie. Opravdu je předseda Evropského parlamentu ta třetí nejdůležitější postava v Evropské unii?

Tomáš WEISS, docent, FSV UK
Asi hrozně záleží na tom, co si představíte pod pojmem důležitý. Kdybych to měl srovnat s českým ústavním pořádkem, tak máme podle ústavy nějakou, nějaké pořadí funkcí, ale to taky úplně nutně neznamená, že ti lidé jsou důležití ve smyslu toho, jakou má politiku Česká republika, co se přijme v parlamentu, a tak dál. Tzn. na té evropské úrovni to bylo vlastně hrozně podobné. Ta hierarchie je vcelku jasně daná a je určitě předsedkyně Evropského parlamentu velmi důležitá funkce, ale dost se to odvíjí od toho, jak důležitá instituce Evropský parlament pro tu praktickou evropskou politiku. A v tomhletom ohledu je Evropský parlament je samozřejmě velmi důležitá instituce, ale je v porovnání s radou nebo Evropskou radou a s Evropskou komisí, řekl bych, rozhodně méně důležitá instituce, protože sice jako jediná přímo volená evropskými občany, ale členské státy

prostě ty smlouvy zakládající napsali tak, že Evropský parlament přece jenom je, je slabší z těch dvou komor a s radou se prostě nedá úplně srovnat, protože v některých oblastech prostě nemá pravomoce.

Pavel NOVÁK, moderátor
Vždycky před zasedáním Evropské rady před tím summitem premiérů a prezidentů se scházejí s předsedou, předsedkyní Evropského parlamentu, aby on nebo ona prezentovali stanoviska europoslanců. Tzn., že potom ty členské země reprezentované politiky k tomu musí přihlížet nebo si to jenom vyslechnou a nemusí se z toho nic dělat?

Tomáš WEISS, docent, FSV UK
Když se budeme bavit o Evropské radě, to znamená, prezidentech a premiérech, prezidentkách a premiérkách, ti ten Evropský parlament úplně tak moc brát nemusejí, protože to, co se rozhoduje na úrovni Evropské rady valnou většinou, když teda pomineme rozpočet a víceletý finanční rámec, tak valnou většinou nejsou legislativní záležitosti. Tzn., že Evropský parlament tam nemá moc slovo. Evropský parlament je daleko důležitější pro radu. Tzn., ty ministerské formace jednotlivé, protože Evropský parlament si můžeme představit jako jednu z komor nějaké evropské legislativy. Velká část evropské legislativy, v tenhleten okamžik už jako skutečně valná většina vyžaduje souhlas Evropského parlamentu. Tzn., pokud Evropský parlament je proti, tak ten daný kus legislativy nevstoupí nikdy v platnost. Nicméně jsou oblasti, jako například zahraniční politika nebo nebo obrana, kde prostě Evropský parlament může být tou radou, čili těmi ministry členských států přehlasován, respektive musí být jenom konzultován, čili skutečně hrozně záleží na tom, o jakém konkrétním tématu se bavíme a do jaké politiky vlastně to to téma potom zapadne.

Pavel NOVÁK, moderátor
Evropský parlament získal více pravomocí, spolurozhodování díky lisabonské smlouvě. Jsou teď viditelné nějaké tendence, že by chtěl mít ještě víc pravomocí, že by chtěl být opravdu tím zákonodárným orgánem?

Tomáš WEISS, docent, FSV UK
Evropský parlament, právě protože je jediná přímo volená evropská instituce, tak se snaží vlastně posilovat svoji, svoji roli s tím argumentem, že přece oni ti poslanci a poslankyně mají přece jako jediný ten přímý mandát od, od evropských voličů, ale ta snaha vlastně rozšiřovat své pravomoci na úkor těch ostatních /nesrozumitelné/, respektive spíš se jim možná vyrovnat v tom, v tom významu, je patrná vlastně dlouhodobě a dlouhodobě skutečně je vidět, že Evropský parlament nabírá na síle. On nicméně mu chybí vlastně ta základní funkce, kterou, kterou obvykle parlamenty mají, a to je zákonodárná iniciativa. Ten parlament sice přijímá zákony společně s radou, ale nemůže si je navrhovat ten monopol na zákonodárnou iniciativu má Evropská komise pouze. Čili Evropský parlament je v tomhletom ohledu vlastně podstatně slabší, než jsou obvykle parlamenty nebo parlamenty členských států, protože může sice schvalovat ty zákony, ale nemůže si je vymýšlet.

Pavel NOVÁK, moderátor
Říká v Evropě Plus doc. Tomáš Weiss z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Díky.

Tomáš WEISS, docent, FSV UK
Není zač. Děkuju za pozvání.

Pavel NOVÁK, moderátor
Poslouchali jste Evropu Plus dnes o nově zvolené předsedkyně Evropského parlamentu, teprve třetí ženě v historii této unijní instituce. Za pozornost děkuje a hezký den přeje Pavel Novák.

Chceme víc zahraničních studentů

TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Euro, Strana: 12, Autor: Petr Fischer, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 00:18, Čtenost: 24 990, Rubrika: Rozhovor/Milena Králíčková, AVE: 1 222 239,99 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Budu se snažit, aby maximum oborů mělo jak cíl vzdělávat, tak objevovat nové, tedy udržovat vědecké poznání na špičce, říká Milena Králíčková, jež od února bude první rektorkou v historii Univerzity Karlovy 13 Lékařka Milena Králíčková bude od února vést nejstarší a největší českou univerzitu. Univerzita Karlova (UK) ještě žádnou rektorku neměla, proto se i většina novinových titulků zúžila na to, že ji povede poprvé v historii žena. „V každém rozhovoru se mě na to ptají, jak se cítím na rektorském postu jako první žena. A já cítím, že je to velká odpovědnost, že nesmím zklamat," říká příjemně komunikující dáma, která byla na univerzitě uplynulých osm let prorektorkou pro studijní záležitosti, takže velmi dobře ví, do čeho jde.
Profesorka Králíčková chce školu více otevřít do světa, vyměnit zastaralé komunikační systémy a ještě více propojit studijní obory, protože současný svět je komplexní a každý akademik musí vědět, co se děje jinde. „Chci, aby si studenti uvědomili, že tu mají skvělou školu, s níž se ve světě v 21. století neztratí."

Doléhá na vás ta genderová tíha, „první rektorka v historii"… Je to svazující?

Trochu je, protože si říkám, že to těm holkám nemůžu zkazit. Protože by se určitě našli kolegové, kteří by říkali, vidíte, jak to dopadlo, když to řídí ženská.

V senátu univerzity, který vás zvolil v poměru 55 ku 17, je ale většina mužů (47 ku 23). Přesvědčila jste tedy především je. Bylo to těžké?

To je pravda. Byl to těžký boj, ale i dobrá zkušenost, potkat na fakultách tolik lidí, kteří chtějí školu někam posunout.

Opět vyhráli lékaři, kteří vedou univerzitu už 16 let. Jejich inteligence ovládá školu už dlouho. Nemůže to být na škodu? Filozofové, sociologové, historici se na svět dívají jinak, nebyl čas na změnu?

Od počátku jsem říkala, že když se stanu rektorkou, v mém okolí bude silné zastoupení humanitních věd. Statutárním zástupcem bude Jan Kuklík, současný děkan právnické fakulty, prorektorem pro vědu profesor Ladislav Krištoufek z fakulty sociálních věd, prorektorkou pro zahraničí profesorka Křížová z filozofické fakulty. Jsem participativní lídr, který si velmi dobře

uvědomuje, že je třeba naslouchat humanitně-společenskému prostoru naší univerzity, a ten má proto ve vedení univerzity důležité místo.

Pěkná politická úvaha… Ano, akademická samospráva je politika v malém.

K čemu vůbec dnes univerzita je?
Jak si vyložit to směřování k jednomu, „in unum vertere“, jež je skryto v názvu univerzita?

Univerzita je tu od toho, aby vzdělávala lidi, ale také aby posouvala vědecké poznání. A to se u nás stále daří držet u sebe. Neříkám, že ve všech studijních programech, ale snažíme se, aby maximum oborů mělo jak cíl vzdělávat, tak objevovat nové, tedy udržovat vědecké poznání na špičce.

Univerzita je jako taková instituce už 50 let v krizi. Vzdělání už není excelence, ale podřizuje se zákonům ekonomismu: využitelnosti, výhodnosti, logice peněz.

Máte částečně pravdu, já tento ekonomizující tlak na vysokoškolské vzdělání dobře cítím. Ale tlaků je víc. Je potom na každém z nás akademiků, aby věděl, proč tu práci dělá. U Karlovy univerzity, která má 48 tisíc studentů a osm tisíc učitelů, s externími dokonce jedenáct tisíc, je to o to těžší, že je třeba držet pohromadě velmi různorodý a často velmi svébytný útvar.

Lidé, včetně politiků, často chápou univerzitu jako výcvikové centrum lidí, kteří pak dodávají do společnosti vědění, jež vede k větším ekonomickým výkonům a ziskům. To je často důležitější než poznání a věda.

Na tomto tlaku není nic špatného, pokud povede k tomu, aby naši absolventi byli uplatnitelní, aby byli zaměstnatelní nejen ve chvíli, kdy ukončují studium, ale i za dvacet třicet let. Pak je to v pořádku. Ráda bych uplatnila širší přístup. Ve svém programu jsem měla i několik bodů zaměřených na to, aby naši absolventi byli flexibilnější.
Teď se v Evropě hodně mluví o takzvaných mikrodiplomech, micro credentials, které by měly vést k tomu, že když máte studenta například v programu geografie, kterému umožníte v rámci studia absolvovat předmět umělá inteligence, dáte mu navíc příležitost získat v tomto oboru mikrodiplom.

Tedy vzdělání, které jeho rozhled dál rozvíjí.

Přesně tak, a to je moje pozitivní odpověď na námitky, které jste uváděl. Pokud ekonomický tlak bude mít tento efekt, pak bych ho nechápala negativně.

Univerzita je ale i svět sám pro sebe. Neměla by se nechat ovlivňovat převládajícím meritokratickým pojetím společnosti. I univerzity jsou dnes tlačeny k přesně měřitelnému výkonu, což je něco zcela jiného než „vzdělání a věda“.

V mnoha oblastech na univerzitě ale není tento tlak na výkon špatný. Máme například pět lékařských fakult - a tlak na to, aby byli naši absolventi od první chvíle uplatnitelní, je zcela správný. K čemu to vede? Snažíme se praktické dovednosti dávat už do nižších ročníků, více využíváme simulační přístroje, simulaci kontaktu s pacientem. Vždy jde o to, jak tento tlak proměnit v něco pozitivního.

Ví česká společnost a její političtí zástupci, co od univerzit čekat?

Někteří politici to vědí. Mně se třeba docela líbí názory současného ministra školství Petra Gazdíka, ale vysokým školám rozuměl i jeho předchůdce Robert Plaga. Například strategie 2030, kterou ministerstvo pod jeho vedením připravilo, je koncepce, která nás posouvá správným směrem.

V čem nejvíc?

Ve spolupráci s praxí. Ale tato strategie vede i k tomu, aby naši studenti měli lepší jazykové dovednosti. My přece nechceme jen absolventy uplatnitelné tady u nás. Chceme absolventy, kteří budou uplatnitelní na mezinárodním trhu práce. Větší propojování s EU je důležité nejen pro naše studenty, ale i pro univerzitu, protože přivede více studentů z Evropy. My chceme více zahraničních studentů. To je jeden z cílů, kam by se univerzita měla ubírat: větší otevřenost, větší mezinárodní stopa.

Politici tlačí na výkon i tím, že chtějí rozdělit univerzity na výzkumné a pak na ty takříkajíc čistě pro praxi. To také podporujete, když ctíte heslo in unum vertere?

Souhlasím s tím, že tlak na uplatnitelnost výsledků je dobrý. My se na naší univerzitě hodně snažíme, aby se akademici posouvali v tom, jak dělat transfer technologií. Máme dceřinou společnost CUIP (Charles University Innovations Prague), která i během pandemie covidu-19 ukázala, že vlastní výzkum je přímo použitelný pro praktické použití. Univerzita ale nemůže dělat jen aplikovaný výzkum, bohatství řady našich oborů spočívá v tom, že umí dělat výborný základní výzkum. Ale podívejte se na matematicko-fyzikální fakultu, která patří v tomto ohledu ke špičce. Tam jde základní a aplikovaný výzkum ruku v ruce a jsou mezinárodně konkurenceschopní. Na naší univerzitě si oba směry výzkumu umějí podat ruku.

Takže byste univerzity nerozdělovala na výzkumné a praktické?

Pokud jde o dělení na výzkumně intenzivní univerzity a školy, které se více zaměřují na praktické vzdělání, pak ano a byla bych moc ráda, kdyby se našly odlišné modely financování takových škol. Uvnitř univerzity bych to rozhodně nerozdělovala a ještě více bych propojovala jednotlivé obory. Nám se někdy stává, že jedna fakulta neví o tom, co dělá druhá. Že si najde mezinárodní spolupráci někde v Německu na něco, co už se přitom dělá na jiné fakultě UK.

Uvedla jste příklad matematiky a fyziky, kde propojení a užitečnost společnost chápe. Existuje takové propojení i v oblasti humanitních věd, kde to lidé možná chápou hůře. Můžete to jako rektorka nějak podpořit?

Je třeba sdílet dobrou praxi, nejen třeba na fakultě sociálních věd, ale i se zahraničními partnery. Máme výbornou spolupráci v rámci evropské univerzitní aliance, kde jsou silná tělesa jako Sorbonna, Heidelberg, kodaňská univerzita, milánská či varšavská. I od nich chceme čerpat inspiraci, jak výsledky výzkumu lépe uplatnit ve společnosti.

Společnost možná až během koronavirové pandemie zjistila, že nějaké sociální vědy má a že při řešení krizí mohou pomoct. Ale pořád panuje jistá nedůvěra, protože sociální vědy jsou přece málo exaktní. Jako by tu zase jako tolikrát v historii stála zeď mezi přírodními a sociálními vědami. Jak ji budete bourat?

Taková zeď tu asi skutečně stojí, proto se budu snažit o větší propojování přírodních i společenských, humanitních věd. Máte pravdu, že tam, kde během pandemie fungovala víceoborová spolupráce, byl pohled na ni komplexnější. Sociologové a ekonomové dali celému problému úplně jiný rozměr a nikdy se také nesmí zapomínat na etiku. Mně se velmi líbila činnost Mezioborové skupiny pro epidemické situace (MeSES), kde byla řada lidí z UK nejen přírodovědných oborů, jako je profesorka Tachezy, ale i humanitních a společenských věd, jako je profesor ekonomie Jurajda. Takové propojování oborů budu vždy velmi podporovat.

Věda, i ta lékařská, dostala během pandemie velkou ránu. Lidé byli zvyklí, že lékaři a vědci jasně vědí, co se děje, a najednou to nebyla pravda. Jak tuto důvěru ve vědu obnovit a jak tomu můžete pomoci?

Mě strašně mrzí, že lékařské elity během pandemie vystupují tak protichůdně. To, že existuje akademická debata, je zcela v pořádku, tu bychom měli podporovat, ale pro veřejnost by to mělo vypadat jinak. Během pandemie se nepodařilo dát veřejnosti důvěryhodný hlas s ověřenými informacemi a napjatá akademická debata se bohužel stala veřejnou. Mně se například velmi líbilo, jak trpělivě, jasně a přesvědčivě vysvětloval v rozhlase některé věci kolem pandemie profesor Jan Konvalinka, který jako biochemik dokázal jít od biologie až k humanitním vědám. Byl komplexní. Jeho hlas byl důležitý. Univerzita může v takových situacích dávat podporu právě podobným lidem, jako je on. Můžeme se třeba formou tiskové konference v budoucnosti za takové lidi postavit, aby to byl i názor univerzity.

Pandemie už není dávno medicínská, nýbrž komplexní celospolečenská záležitost, proto se také mluví o syndemii. Univerzita by v ideálním případě měla veřejnosti vysvětlovat i takové souvislosti.

Jsem přesvědčená, že by to dělat měla. A měla by si hledat specifické cesty komunikace podle publika. Jinak se mluví se středoškolskými studenty, jinak na hodinách univerzity třetího věku. S prorektorem pro vnější vztahy, docentem Vlachem, vytvoříme způsob, jak každou cílovou skupinu vhodně oslovit. Máme výborné programy Univerzity třetího věku, kam chodí studenti i se svými vnoučaty, ale dělali jsme i projekt juniorské univerzity, který se snaží přitáhnout k univerzitě středoškoláky. V tom budeme pokračovat.

Pandemie také ukázala, jak důležitá je spolupráce soukromého kapitálu s univerzitou. Například při vývoji vakcín mRNA v Mohuči, firma BioNTech by ji bez dlouhé spolupráce s univerzitou nevyvinula. Soukromý kapitál a univerzita jako zdroj veřejného poznání, jak vám to zní dohromady?

Zní mi to velmi dobře. Děláme tu první kroky díky již zmíněné společnosti CUIP. Profesor Kmoch z 1. lékařské fakulty je předobrazem vědce, který i díky CUIP dokáže své poznatky přenést do soukromé sféry. Ale jsme v tom pozadu třeba za německým a holandským prostředím, kde je takové propojení naprosto běžné. Vzorem může být Ústav organické chemie a biochemie, kde se s aplikovatelností výsledků daří pracovat výborně.

Důležité je, aby univerzitě zůstala badatelská svoboda, ale jak k ní přitáhnout soukromé peníze: daňovými úlevami, nebo jinak?

Už dnes existují vouchery, tedy cílené dotační peníze, které přímo podporují spolupráci s univerzitami, a to i na regionální úrovni. Jsou to, pravda, malé peníze, ale je to první krok, jak univerzitu otevřít společnosti.

Máte nějaký svůj vzor zahraniční univerzity, která se vám líbí?

Na konkrétní věci mám konkrétní vzory. Moc se mi líbí, jak realizuje transfer technologií do společnosti Katolická univerzita v Lovani. Podporu výzkumu, excelentním vědcům a talentům dělá skvěle Imperial College v Londýně, která má obrovské množství ERC grantů (European Research Council), těch nejlepších výzkumných projektů v Evropě. My jich máme také pár, ale s nimi se to nedá srovnat. Na UK to díky profesoru Zdeňku Strakošovi už nějakým způsobem také existuje, a když finančně podpoříme jeho úsilí, pomůže to nejen univerzitě, ale i Akademii věd a dalším výzkumným institucím v Česku.

Ptal jsem se na zahraniční vzory záměrně, protože je důležitá i mezinárodní pozice UK. Imperial College, kterou jste uváděla, je v první desítce univerzit na světě… Někdo by mohl říct, že není moc dobré, že Univerzita Karlova je na 250. místě, před rokem jste byli ještě 210. Ale obory, jako je fyzika, v první stovce. Jaké ambice máte?

Jsme sice na 250. místě, ale když se na žebříčky podíváte, a je jich několik, vždycky se pohybujeme mezi dvěma procenty nejlepších vysokých škol na světě. Hodnotí se jich tisíce a my jsme 250. Sám jste také správně řekl, že některé obory máme v první stovce. Chtěla bych, aby se za mého působení dostalo do první stovky oborů více.

Překvapilo mě, že v první stovce je geografie.

Ano, fyzika a geografie. A máme na to, aby se do první stovky dostalo i lékařství, protože máme pět lékařských fakult, které jsou výzkumně intenzivní. Kdybychom měli mluvit o postavení univerzity jako celku, musíme se podívat na širší kontext. Třeba na to, proč nás v poslední době přeskočilo asi 30 asijských univerzit. Protože v uplynulých letech se financování vysokého školství v asijských státech dramaticky vyvinulo do obrovských investic státu i soukromého kapitálu. Potom se před nás takto silně podporované školy mohou snadno dostat.
Chci udržet univerzitu mezi dvěma procenty nejlepších škol světa a rozšířit počet oborů, které budou do stovky.
Nicméně žebříčky pro mě nejsou alfa a omega. Univerzita dobře fungovala v silném spojenectví s nejlepšími evropskými partnery, které máme, a pro mě je důležité, aby tu akademici pracovali rádi, aby pro ně univerzita byla místem, které i je

samotné někam posouvá, což platí i pro studenty.

Pro sebevědomí společnosti může být důležité, že má univerzitu, která je v mezinárodním srovnání na exkluzivním místě.

Je to důležité. Když se podívám na generaci dnešních středoškoláků (mým dcerám je dnes 17 a 14 let), často si vybírají vysoké školy v zahraničí. Velmi snadno se dnes hledá bakalářský obor v Dánsku, Británii i v jiných zemích. I my chceme mít ty nejlepší studenty, proto je důležité, aby věděli, že u nás mají velkou šanci odjet do ciziny, mít mezinárodní zkušenost, po které současná generace prahne. Jsme jedna z nejúspěšnějších škol v programu Erasmus, tedy v mezinárodní výměně studentů; našich, kteří jezdí ven, zahraničních, kteří jezdí k nám. V obou těchto ukazatelích se trvale držíme v první desítce evropských vysokých škol. Chci, aby si studenti uvědomili, že tu mají skvělou školu, s níž se ve světě v 21. století neztratí.

Jak vám v rozvoji univerzity může pomoci vláda?

To je řada věcí, menších i větších. Nemůžu nezačít u finančních prostředků, protože pokud je pro současnou vládu vzdělávání priorita, musíme se bavit o nárůstu peněz pro vysoké školy. Ale jsou tu i menší věci. Náš Národní akreditační úřad bohužel ještě nemá evropskou kvalitu, na které se už pracuje, ale je důležité dotáhnout úsilí do konce.

Aby absolvování českých škol bylo plně uznáno v zahraničí?

Ano, například je to potřeba k tomu, aby vzdělání na českých lékařských fakultách platilo i v USA. Ale chtěla bych připomenout, že to platí i obráceně. Na našich lékařských fakultách studuje 25 procent studentů ze zahraničí, studují tu v angličtině a potom v českém zdravotním systému nezůstávají. I oni potřebují záruku, že jejich vzdělání je uznatelné na mezinárodní úrovni.

Ze světa přicházejí i kulturní trendy, kterým se univerzita nevyhne, politika identit, politická korektnost, genderové otázky, sexuální obtěžování, jako byla aféra kolem poslance Feriho na právnické fakultě. Jste na tyto věci připravena?

Pevně věřím, že je na to připravena univerzita, protože má řadu zdravých mechanismů, které dokážou takové věci řešit. Jsem přesvědčena, že si nenecháme vzít svobodu akademické debaty, která na univerzitu patří. Už před aférou Feri jsem prosazovala, aby univerzita měla svého ombudsmana, tedy aby tu byla „nadfakultní“ cesta, jak problémy řešit. Některé fakulty jsou hodně malé a dovedu si představit, že je složité něco řešit v takovém malém okruhu lidí. Univerzitní ombudsman bude zaručovat ochranu identity oznamovatele a vytvoří prostor pro ty, kteří doposud neměli to sebevědomí, aby se s něčím důležitým svěřili.

Má se univerzita do dnešní kulturní debaty aktivně zapojovat jako instituce?

Jistěže má. Třeba v otázkách udržitelného rozvoje. Celý rok 2022 se budeme na univerzitě věnovat právě debatám na toto téma. Chceme do nich vtáhnout i lidi mimo univerzitu, třeba v debatách v kampusu Hybernská.

To už vlastně vstupujete do politiky, udržitelný rozvoj a klimatické problémy jsou dnes silně politizované. Nebojíte se, že vám to budou někteří politici vyčítat a říkat, že univerzita má být apolitická?

Udržitelný rozvoj by měl být prioritou, to dnes dobře vědí a cítí i středoškoláci. Pro ně to není politika, ale něco, co zasluhuje pozornost všech. Každý z nás by dnes měl pro větší udržitelnost něco udělat.

Jak po čtyřech letech poznám, že rektorkou UK byla profesorka Králíčková? Jak bude vypadat váš podpis?

Doufám, že to bude poznat na studijním informačním systému. Dnes jej máme založený na jádru z devadesátých let. Změnu pozná každý student, bude uživatelsky vstřícnější. Někteří studenti to poznají podle toho, že jim za zády vyrostou nové kampusy, ať v Hradci Králové, kde máme dvě fakulty, nebo na pražském Albertově. A doufám, že každý student bude mít širší nabídku mezinárodních kurzů, což platí i pro ty, kteří zůstanou doma. Ti budou mít mezinárodní kurzy online. Říká se tomu hybridní mobilita. Nebude to jen můj podpis, ale celého mého týmu.

***

Větší propojování s Evropskou unií je důležité nejen pro studenty, ale i pro univerzitu, protože přivede více studentů z Evropy. Budu se snažit o větší propojování přírodních i společenských, humanitních věd.

Tam kde, kde během pandemie fungovala víceoborová spolupráce, byl pohled na ni komplexnější. Milena Králíčková • Lékařka, vysokoškolská pedagožka a profesorka histologie a embryologie. • Vystudovala Lékařskou fakultu v Plzni (1996). • Získala Fulbrightovo stipendium na Harvardově univerzitě (1998–1999). • Od roku 2014 prorektorka Univerzity Karlovy pro studijní záležitosti. • V roce 2016 byla jmenována profesorkou v oboru histologie a embryologie na UK.

O autorovi: Petr Fischer, fischer@tydenikeuro.cz

Foto autor: FOTO: Michael Tomeš

Chceme víc zahraničních studentů

Budu se snažit, aby maximum oborů mělo jak cíl vzdělávat, tak objevovat nové, tedy udržovat vědecké poznání na špičce, říká Milena Králíčková, jež od února bude první rektorkou v historii Univerzity Karlovy

13

Petr Fischer
fischer@tydenikeuro.cz

Lékařka Milena Králíčková bude od února vést nejstarší a největší českou univerzitu. Univerzita Karlova (UK) ještě žádnou rektorku neměla, proto se i většina novinových titulků zúžila na to, že ji povede poprvé v historii žena. „V každém rozhovoru se mě na to ptají, jak se cítím na rektorském postu jako první žena. A já cítím, že je to velká odpovědnost, že nesmím zklamat," říká příjemně komunikující dáma, která byla na univerzitě uplynulých osm let prorektorkou pro studijní záležitosti, takže velmi dobře ví, do čeho jde.

Profesorka Králíčková chce školu více otevřít do světa, vyměnit zastaralé komunikační systémy a ještě více propojit studijní obory, protože současný svět je komplexní a každý akademik musí vědět, co se děje jinde. „Chci, aby si studenti uvědomili, že tu mají skvělou školu, s níž se ve světě v 21. století neztratí."

► Doléhá na vás ta genderová tíha, „první rektorka v historii"... Je to svazující?
Trochu je, protože si říkám, že to těm holkám nemůžu zkazit. Protože by se určitě našli kolegové, kteří by říkali, vidíte, jak to dopadlo, když to řídí ženská.

► V senátu univerzity, který vás zvolil v poměru 55 ku 17, je ale většina mužů (47 ku 23). Přesvědčila jste tedy především je. Bylo to těžké?
To je pravda. Byl to těžký boj, ale i dobrá zkušenost, potkat na fakultách tolik lidí, kteří chtějí školu někam posunout.

► Opět vyhráli lékaři, kteří vedou univerzitu už 16 let. Jejich inteligence ovládá školu už dlouho. Nemůže to být na škodu? Filozofové, sociologové, historici se na svět dívají jinak, nebyl čas na změnu?
Od počátku jsem říkala, že když se stanu rektorkou, v mém okolí bude silné zastoupení humanitních věd. Statutárním zástupcem bude Jan Kuklík, současný děkan právnické fakulty, prorektorem pro vědu profesor Ladislav Krištoufek z fakulty sociálních věd, prorektorkou pro zahraničí profesorka Křížová z filozofické fakulty. Jsem participativní lídr, který si velmi dobře uvědomuje, že je třeba naslouchat humanitně-společenskému prostoru naší univerzity, a ten má proto ve vedení univerzity důležité místo.

► Pěkná politická úvaha...
Ano, akademická samospráva je politika v malém.

► K čemu vůbec dnes univerzita je? Jak si vyložit to směřování k jednomu, „in unum vertere", jež je skryto v názvu univerzita?
Univerzita je tu od toho, aby vzdělávala lidi, ale také aby posouvala vědecké poznání. A to se u nás stále daří držet u sebe. Neříkám, že ve všech studijních programech, ale snažíme se, aby maximum oborů mělo jak cíl vzdělávat, tak objevovat nové, tedy udržovat vědecké poznání na špičce.

► Univerzita je jako taková instituce už 50 let v krizi. Vzdělání už není excelence, ale podřizuje se zákonům ekonomismu: využitelnosti, výhodnosti, logice peněz.
Máte částečně pravdu, já tento ekonomizující tlak na vysokoškolské vzdělání dobře cítím. Ale tlaků je víc. Je potom na každém z nás akademiků, aby věděl, proč tu práci dělá. U Karlovy univerzity, která má 48 tisíc studentů a osm tisíc učitelů, s externími dokonce jedenáct tisíc, je to o to těžší, že je třeba držet pohromadě velmi různorodý a často velmi svébytný útvar.

► Lidé, včetně politiků, často chápou univerzitu jako výcvikové centrum lidí, kteří pak dodávají do společnosti vědění, jež vede k větším ekonomickým výkonům a ziskům. To je často důležitější než poznání a věda.
Na tomto tlaku není nic špatného, pokud povede k tomu, aby naši absolventi byli uplatnitelní, aby byli zaměstnatelní nejen ve chvíli, kdy ukončují studium, ale i za dvacet třicet let. Pak je to v pořádku. Ráda bych uplatnila širší přístup. Ve svém programu jsem měla i několik bodů zaměřených na to, aby naši absolventi byli flexibilnější.

Teď se v Evropě hodně mluví o takzvaných mikrodiplomech, micro credentials, které by měly vést k tomu, že když máte studenta například v programu geografie, kterému umožníte v rámci studia absolvovat předmět umělá inteligence, dáte mu navíc příležitost získat v tomto oboru mikrodiplom.

► Tedy vzdělání, které jeho rozhled dál rozvíjí.
Přesně tak, a to je moje pozitivní odpověď na námitky, které jste uváděl. Pokud ekonomický tlak bude mít tento efekt, pak bych ho nechápala negativně.

Větší propojování s Evropskou unií je důležité nejen pro studenty, ale i pro univerzitu, protože přivede více studentů z Evropy.

FOTO: Michael Tomek

15

► **Univerzita je ale i svět sám pro sebe. Neměla by se nechat ovlivňovat převládajícím meritokratickým pojetím společnosti. I univerzity jsou dnes tlačeny k přesně měřitelnému výkonu, což je něco zcela jiného než „vzdělání a věda".**
V mnoha oblastech na univerzitě ale není tento tlak na výkon špatný. Máme například pět lékařských fakult – a tlak na to, aby byli naši absolventi od první chvíle uplatnitelní, je zcela správný. K čemu to vede? Snažíme se praktické dovednosti dávat už do nižších ročníků, více využíváme simulační přístroje, simulaci kontaktu s pacientem. Vždy jde o to, jak tento tlak proměnit v něco pozitivního.

► **Ví česká společnost a její političtí zástupci, co od univerzit čekat?**
Někteří politici to vědí. Mně se třeba docela líbí názory současného ministra školství Petra Gazdíka, ale vysokým školám rozuměl i jeho předchůdce Robert Plaga. Například strategie 2030, kterou ministerstvo pod jeho vedením připravilo, je koncepce, která nás posouvá správným směrem.

► **V čem nejvíc?**
Ve spolupráci s praxí. Ale tato strategie vede i k tomu, aby naši studenti měli lepší jazykové dovednosti. My přece nechceme jen absolventy uplatnitelné tady u nás. Chceme absolventy, kteří budou uplatnitelní na mezinárodním trhu práce. Větší propojování s EU je důležité nejen pro naše studenty, ale i pro univerzitu, protože přivede více studentů z Evropy. My chceme více zahraničních studentů. To je jeden z cílů, kam by se univerzita měla ubírat: větší otevřenost, větší mezinárodní stopa.

► **Politici tlačí na výkon i tím, že chtějí rozdělit univerzity na výzkumné a pak na ty takříkajíc čistě pro praxi. To také podporujete, když ctíte heslo in unum vertere?**
Souhlasím s tím, že tlak na uplatnitelnost výsledků je dobrý. My se na naší univerzitě hodně snažíme, aby se akademici posouvali v tom, jak dělat transfer technologií. Máme dceřinou společnost CUIP (Charles University Innovations Prague), která i během pandemie covidu-19 ukázala, že vlastní výzkum je přímo použitelný pro praktické použití.

Univerzita ale nemůže dělat jen aplikovaný výzkum, bohatství řady našich oborů spočívá v tom, že umí dělat výborný základní výzkum. Ale podívejte se na matematicko-fyzikální fakultu, která patří v tomto ohledu ke špičce. Tam jde základní a aplikovaný výzkum ruku v ruce a jsou mezinárodně konkurenceschopní. Na naší univerzitě si oba směry výzkumu umějí podat ruku.

► **Takže byste univerzity nerozdělovala na výzkumné a praktické?**
Pokud jde o dělení na výzkumně intenzivní univerzity a školy, které se více zaměřují na praktické vzdělání, pak ano a byla bych moc ráda, kdyby se našly odlišné modely financování takových škol. Uvnitř univerzity bych to rozhodně nerozdělovala a ještě více bych propojovala jednotlivé obory. Nám se někdy stává, že jedna fakulta neví o tom, co dělá druhá. Že si najde mezinárodní spolupráci někde v Německu na něco, co už se přitom dělá na jiné fakultě UK.

► **Uvedla jste příklad matematiky a fyziky, kde propojení a užitečnost společnost chápe. Existuje takové propojení i v oblasti humanitních věd, kde to lidé možná chápou hůře. Můžete to jako rektorka nějak podpořit?**
Je třeba sdílet dobrou praxi, nejen třeba na fakultě sociálních věd, ale i se zahraničními partnery. Máme výbornou spolupráci v rámci evropské univerzitní aliance, kde jsou silná tělesa jako Sorbonna, Heidelberg, kodaňská univerzita, milánská či varšavská. I od nich chceme čerpat

FOTO: Michael Tomek

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Budu se snažit o větší propojování přírodních i společenských, humanitních věd. Tam kde, kde během pandemie fungovala víceoborová spolupráce, byl pohled na ni komplexnější.

inspiraci, jak výsledky výzkumu lépe uplatnit ve společnosti.

► **Společnost možná až během koronavirové pandemie zjistila, že nějaké sociální vědy má a že při řešení krizí mohou pomoct. Ale pořád panuje jistá nedůvěra, protože sociální vědy jsou přece málo exaktní. Jako by tu zase jako tolikrát v historii stála zeď mezi přírodními a sociálními vědami. Jak ji budete bourat?**
Taková zeď tu asi skutečně stojí, proto se budu snažit o větší propojování přírodních i společenských, humanitních věd. Máte pravdu, že tam, kde během pandemie fungovala víceoborová spolupráce, byl pohled na ni komplexnější. Sociologové a ekonomové dali celému problému úplně jiný rozměr a nikdy se také nesmí zapomínat na etiku.

Mně se velmi líbila činnost Mezioborové skupiny pro epidemické situace (MeSES), kde byla řada lidí z UK nejen přírodovědných oborů, jako je profesorka Tachezy, ale i humanitních a společenských věd, jako je profesor ekonomie Jurajda. Takové propojování oborů budu vždy velmi podporovat.

► **Věda, i ta lékařská, dostala během pandemie velkou ránu. Lidé byli zvyklí, že lékaři a vědci jasně vědí, co se děje, a najednou to nebyla pravda. Jak tuto důvěru ve vědu obnovit a jak tomu můžete pomoci?**
Mě strašně mrzí, že lékařské elity během pandemie vystupují tak protichůdně. To, že existuje akademická debata, je zcela v pořádku, tu bychom měli podporovat, ale pro veřejnost by to mělo vypadat jinak. Během pandemie se nepodařilo dát veřejnosti důvěryhodný hlas s ověřenými informacemi a napjatá akademická debata se bohužel stala veřejnou.

Mně se například velmi líbilo, jak trpělivě, jasně a přesvědčivě vysvětloval v rozhlase některé věci kolem pandemie profesor Jan Konvalinka, který jako biochemik dokázal jít od biologie až k humanitním vědám. Byl komplexní. Jeho hlas byl důležitý. Univerzita může v takových situacích dávat podporu právě podobným lidem, jako je on. Můžeme se třeba formou tiskové konference v budoucnosti za takové lidi postavit, aby to byl i názor univerzity.

► **Pandemie už není dávno medicínská, nýbrž komplexní celospolečenská záležitost, proto se také mluví o syndemii. Univerzita by v ideálním případě měla veřejnosti vysvětlovat i takové souvislosti.**
Jsem přesvědčená, že by to dělat měla. A měla by si hledat specifické cesty komunikace podle publika. Jinak se mluví se středoškolskými studenty, jinak na hodinách univerzity třetího věku. S prorektorem pro vnější vztahy, docentem Vlachem, vytvoříme způsob, jak každou cílovou skupinu vhodně oslovit. Máme výborné programy Univerzity třetího věku, kam chodí studenti i se svými vnoučaty, ale dělali jsme i projekt juniorské univerzity, který se snaží přitáhnout k univerzitě středoškoláky. V tom budeme pokračovat.

► **Pandemie také ukázala, jak důležitá je spolupráce soukromého kapitálu s univerzitou. Například při vývoji vakcín mRNA v Mohuči, firma BioNTech by ji bez dlouhé spolupráce s univerzitou nevyvinula. Soukromý kapitál a univerzita jako zdroj veřejného poznání, jak vám to zní dohromady?**
Zní mi to velmi dobře. Děláme tu první kroky díky již zmíněné společnosti CUIP. Profesor Kmoch z 1. lékařské fakulty je předobrazem vědce, který i díky CUIP dokáže své poznatky přenést do soukromé sféry. Ale jsme v tom pozadu třeba za německým a holandským prostředím, kde je takové propojení naprosto běžné. Vzorem může být Ústav organické chemie a biochemie, kde se s aplikovatelností výsledků daří pracovat výborně.

► **Důležité je, aby univerzitě zůstala badatelská svoboda, ale jak k ní přitáhnout soukromé peníze: daňovými úlevami, nebo jinak?**
Už dnes existují vouchery, tedy cílené dotační peníze, které přímo podporují spolupráci s univerzitami, a to i na regionální úrovni. Jsou to, pravda, malé peníze, ale je to první krok, jak univerzitu otevřít společnosti.

► **Máte nějaký svůj vzor zahraniční univerzity, která se vám líbí?**
Na konkrétní věci mám konkrétní vzory. Moc se mi líbí, jak realizuje transfer technologií do společnosti Katolická univerzita v Lovani. Podporu výzkumu, excelentním vědcům a talentům dělá skvěle Imperial College v Londýně, která má obrovské množství ERC grantů (European Research Council), těch nejlepších výzkumných projektů v Evropě.

My jich máme také pár, ale s nimi se to nedá srovnat. Na UK to díky profesoru Zdeňku Strakošovi už nějakým způsobem také existuje, a když finančně podpoříme jeho úsilí, pomůže to nejen univerzitě, ale i Akademii věd a dalším výzkumným institucím v Česku.

► **Ptal jsem se na zahraniční vzory záměrně, protože je důležitá i mezinárodní pozice UK. Imperial College, kterou jste uváděla, je v první desítce univerzit na světě... Někdo by mohl říct, že není moc dobré, že Univerzita Karlova je na 250. místě, před rokem jste byli ještě 210. Ale obory, jako je fyzika, v první stovce. Jaké ambice máte?**
Jsme sice na 250. místě, ale když se na žebříčky podíváte, a je jich několik, vždycky se pohybujeme mezi dvěma procenty nejlepších vysokých škol na světě. Hodnotí se jich tisíce a my jsme 250. Sám jste také správně řekl, že některé obory máme v první stovce. Chtěla bych, aby se za mého působení dostalo do první stovky oborů více.

► **Překvapilo mě, že v první stovce je geografie.**
Ano, fyzika a geografie. A máme na to, aby se do první stovky dostalo i lékařství, protože máme pět lékařských fakult, které jsou výzkumně intenzivní. Kdybychom měli mluvit o postavení univerzity jako celku, musíme se podívat na širší kontext. Třeba na to, proč nás v poslední době přeskočilo asi 30 asijských univerzit. Protože v uplynulých letech se financování vysokého školství v asijských státech dramaticky vyvinulo do obrovských investic státu i soukromého kapitálu.

Milena Králíčková

- Lékařka, vysokoškolská pedagožka a profesorka histologie a embryologie.
- Vystudovala Lékařskou fakultu v Plzni (1996).
- Získala Fulbrightovo stipendium na Harvardově univerzitě (1998–1999).
- Od roku 2014 prorektorka Univerzity Karlovy pro studijní záležitosti.
- V roce 2016 byla jmenována profesorkou v oboru histologie a embryologie na UK.

Potom se před nás takto silně podporované školy mohou snadno dostat.

Chci udržet univerzitu mezi dvěma procenty nejlepších škol světa a rozšířit počet oborů, které budou do stovky. Nicméně žebříčky pro mě nejsou alfa a omega. Univerzita dobře fungovala v silném spojenectví s nejlepšími evropskými partnery, které máme, a pro mě je důležité, aby tu akademici pracovali rádi, aby pro ně univerzita byla místem, které i je samotné někam posouvá, což platí i pro studenty.

► Pro sebevědomí společnosti může být důležité, že má univerzitu, která je v mezinárodním srovnání na exkluzivním místě.

Je to důležité. Když se podívám na generaci dnešních středoškoláků (mým dcerám je dnes 17 a 14 let), často si vybírají vysoké školy v zahraničí. Velmi snadno se dnes hledá bakalářský obor v Dánsku, Británii i v jiných zemích. I my chceme mít ty nejlepší studenty, proto je důležité, aby věděli, že u nás mají velkou šanci odjet do ciziny, mít mezinárodní zkušenost, po které současná generace prahne.

Jsme jedna z nejúspěšnějších škol v programu Erasmus, tedy v mezinárodní výměně studentů: našich, kteří jezdí ven, zahraničních, kteří jezdí k nám. V obou těchto ukazatelích se trvale držíme v první desítce evropských vysokých škol. Chci, aby si studenti uvědomili, že tu mají skvělou školu, s níž se ve světě v 21. století neztratí.

► Jak vám v rozvoji univerzity může pomoci vláda?

To je řada věcí, menších i větších. Nemůžu nezačít u finančních prostředků, protože pokud je pro současnou vládu vzdělávání priorita, musíme se bavit o nárůstu peněz pro vysoké školy. Ale jsou tu i menší věci. Náš Národní akreditační úřad bohužel ještě nemá evropskou kvalitu, na které se už pracuje, ale je důležité dotáhnout úsilí do konce.

► Aby absolvování českých škol bylo plně uznáno v zahraničí?

Ano, například je to potřeba k tomu, aby vzdělání na českých lékařských fakultách platilo i v USA. Ale chtěla bych připomenout, že to platí i obráceně. Na našich lékařských fakultách studuje 25 procent studentů ze zahraničí, studují tu v angličtině a potom v českém zdravotním systému nezůstávají. I oni potřebují záruku, že jejich vzdělání je uznatelné na mezinárodní úrovni.

► Ze světa přicházejí i kulturní trendy, kterým se univerzita nevyhne, politika identit, politická korektnost, genderové otázky, sexuální obtěžování, jako byla aféra kolem poslance Feriho na právnické fakultě. Jste na tyto věci připravena?

Pevně věřím, že je na to připravena univerzita, protože má řadu zdravých mechanismů, které dokážou takové věci řešit. Jsem přesvědčena, že si nenecháme vzít svobodu akademické debaty, která na univerzitu patří. Už před aférou Feri jsem prosazovala, aby univerzita měla svého ombudsmana, tedy aby tu byla „nadfakultní" cesta, jak problémy řešit.

Některé fakulty jsou hodně malé a dovedu si představit, že je složité něco řešit v takovém malém okruhu lidí. Univerzitní ombudsman bude zaručovat ochranu identity oznamovatele a vytvoří prostor pro ty, kteří doposud neměli to sebevědomí, aby se s něčím důležitým svěřili.

► Má se univerzita do dnešní kulturní debaty aktivně zapojovat jako instituce?

Jistěže má. Třeba v otázkách udržitelného rozvoje. Celý rok 2022 se budeme na univerzitě věnovat právě debatám na toto téma. Chceme do nich vtáhnout i lidi mimo univerzitu, třeba v debatách v kampusu Hybernská.

► To už vlastně vstupujete do politiky, udržitelný rozvoj a klimatické problémy jsou dnes silně politizované. Nebojíte se, že vám to budou někteří politici vyčítat a říkat, že univerzita má být apolitická?

Udržitelný rozvoj by měl být prioritou, to dnes dobře vědí a cítí i středoškoláci. Pro ně to není politika, ale něco, co zasluhuje pozornost všech. Každý z nás by dnes měl pro větší udržitelnost něco udělat.

► Jak po čtyřech letech poznám, že rektorkou UK byla profesorka Králíčková? Jak bude vypadat váš podpis?

Doufám, že to bude poznat na studijním informačním systému. Dnes jej máme založený na jádru z devadesátých let. Změnu pozná každý student, bude uživatelsky vstřícnější. Někteří studenti to poznají podle toho, že jim za zády vyrostou nové kampusy, ať v Hradci Králové, kde máme dvě fakulty, nebo na pražském Albertově. A doufám, že každý student bude mít širší nabídku mezinárodních kurzů, což platí i pro ty, kteří zůstanou doma. Ti budou mít mezinárodní kurzy online. Říká se tomu hybridní mobilita.

Nebude to jen můj podpis, ale celého mého týmu. ●

FOTO Michael Tomek

Zpět

Vesnice v centru města

TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 44, Autor: JAN H. VITVAR, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 00:42, Čtenost: 219 868, Rubrika: Rozhovor, AVE: 1 074 210,09 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Se sociálním antropologem Davidem Platilem o mapování starých nouzových kolonií a zbourané obecné škole

* Na vašich stránkách Bahno Prahy dokumentujete takzvané nouzové kolonie, ve kterých v hlavním městě žili lidé, kteří si nemohli dovolit klasické bydlení. Co vás do tohoto zapomenutého světa přivedlo?

Vždycky jsem se zajímal o vágní terény, okrajová místa na periferii, brownfieldy a skrz ně o sociálně-demografický vývoj města. Během studia na vysoké škole jsem se zabýval urbánní antropologií. Diplomovou práci jsem napsal o Palmovce, o proměně jejího území, na kterém jsou dvě bývalé nouzové kolonie – Na Kotlasce a Na Hájku. Začal jsem hledat informace i o dalších koloniích a dnes jich mám zmapovaných kolem osmdesáti. Překvapilo mě, že se o to téma vlastně přede mnou nikdo moc systematicky nezajímal.

* Na fakultě jste se koloniemi nezabývali?

Přímo ne. Ani literatury k nim moc není. V padesátých a šedesátých letech se dělaly jen dva tři výzkumy a pak v roce 2019 udělala Jana Viktorinová výbornou výstavu Chudá Praha.

* Čím si ten nezájem vysvětlujete?

Dochovaných kolonií už tolik není. Zanikly hlavně při výstavbě sídlišť v šedesátých a sedmdesátých letech nebo při úpravě komunikací. Mně se ale vždycky líbily právě obrazy mizející periferie. Třeba na fotografiích Josefa Sudka, který fotil také v okolí Pankráce a Budějovické, kde ještě v šedesátých letech prakticky nic nestálo, až na drobné stavbičky, zahradnictví a jeden činžák na konečné tramvaje.

* Když jste začal kolonie mapovat, byli jejich současní obyvatelé rádi? Nebo nesli nelibě, že narušujete jejich klid?

Vím, že když se pořádají skupinové vycházky do kolonií v rámci aktivit projektu Praha neznámá, obyvatelům se občas nelíbí, že jim někdo nahlíží přes ploty a vnímá je jako atrakci. Já jsem chodil sám, byl jsem opatrný, takže mě nevnímali jako problém. Pokud se setkávám s negativní reakcí, tak se týká hlavně toho názvu Bahno Prahy. Zní to trochu pejorativně, ale je to odkaz na knihu Pražské bahno od Karla Ladislava Kukly, prvorepublikového novináře a spisovatele, který psal o tehdejší pražské chudobě, podsvětí, galerce, prostitutkách a narazil samozřejmě i na kolonie. Popsal také kolonii Čínu, kde nebyly zpevněné cesty, a když zapršelo, udělalo se v ní logicky bahno.

* Ptal jste se jich na historii jejich nouzových domků?

Lidé mi i sami píší, když narazí na moje stránky. Třeba nedávno mi obyvatelé Nouzova ležícího v oblasti Kbel poslali zajímavé informace, jak to u nich dříve vypadalo, jak to měli s vodou, když ještě nebyly hydranty, jací tam byli živnostníci a podobně. Vagon byl luxus

* Kdy v Praze vznikly první nouzové kolonie?

Na začátku dvacátých let minulého století. První vznikla v Edenu, kde je dnes stadion Slavie. Původně byla myšlená jako zahrádkářská kolonie a ty domky se tam stavěly ilegálně. Zahrádkáři si chtěli přilepšit, začali pozemky načerno pronajímat příchozím chudým dělníkům do Prahy, kteří si na nich postavili své boudičky. Nejčastěji šlo o zaměstnance továren a o zedníky. Po první světové válce se město rozrostlo o nové obce, bytů byl ale nedostatek. Mezi roky 1910 a 1930 se porozhovorčet obyvatel Prahy zněkolikanásobil. Samozřejmě že se snažila o nějakou výstavbu, která byla rychlejší než dnes, stejně to však nepokrývalo poptávku. Nově příchozí navíc na byty často nedosáhli finančně, proto jim Praha začala od roku 1924 některé nouzové kolonie sama stavět.

* Jak první kolonie vypadaly?

Domky byly skutečně provizorní, používaly se staré cihly z bouraček, zateplovalo se rákosem, chyběla voda, kanalizace. Zmíněný Kukla psal o kolonii na Žižkově u kapslovny, továrny na Parukářce, kde lidé odpad vyřešili tak, že jej pouštěli z kopce dolů na ulici. Vyřazený železniční vagon byl už luxus. Doprava z nádraží Bubny, kde se získávaly, něco stála. Krize ve třicátých letech samozřejmě podnítila vznik dalších kolonií včetně Kotlasky a Hájku. Poslední, kterou jsem zaznamenal, byla Labuťka v Libni směrem na Prosek, kterou nechala Praha postavit krátce po druhé světové válce pro lidi, kteří přišli o bydlení během náletů. Vždy to bylo provizorní bydlení, u kterého se počítalo s tím, že do pár let zanikne. Ovšem vzhledem k tomu, že bytová otázka byla a je dodnes složitá, tak kolonie vydržely ještě dlouho po druhé světové válce. Jednou z prvních zbořených byl v roce 1960 Hliník v Motole.

* Víme něco o lidech, kteří v nich žili?

Víme třeba o jejich politické orientaci. Ve třicátých letech se koloniím říkalo rudý pás okolo Prahy, koloniím pak Rudá Čína nebo Rudé Slatiny, protože komunistická strana a sociální demokracie v nich měly největší podporu. Komunisté kolonistům pomáhali zakládat družstva, dodávali jim potraviny a zpětně od nich pro stranu získávali volební hlasy.

* O kolika obyvatelích Prahy se vlastně bavíme?

To nelze s naprostou přesností říci, nicméně třeba ve třicátých letech kolonie obývalo odhadem asi pětadvacet tisíc lidí. Kolonii je občas těžké definovat. Já ji vnímám tak, že jde o uzavřený celek o minimálně pěti domech. Ale třeba Slatiny jich měly kolem čtyř set a jedna z největších byla také na Proseku směrem na Letňany, ta měla i svůj cyklistický kroužek. Řada kolonií žila bohatým životem, byly hodně komunitní, solidární, což se v devadesátých letech vytratilo.

* Komunitní život máme nejvíc spojený s filmem Obecná škola, který se točil Na Slatinách, kde v kolonii opravdu stála škola. Byla to spíše výjimka, nebo šlo o standardní přístup?

Život v koloniích se dopodrobna zkoumal jen u těch největších. Zmíněná Jana Viktorinová zkoumala právě Slatiny, kde lidé žili opravdu silně komunitně. Byl tam ochotnický spolek i baráčnický spolek. Vzhledem k tomu, v jaké životní situaci byli, si obyvatelé vypomáhali se stavbou domků i hlídáním dětí.

* Jak to bylo s bezpečností?

To jasně říká učitel Igor Hnízdo v Obecné škole. Do Slatin se před válkou odvažovali policisté pouze na koních a vždy ve dvou.

* Jak staré kolonie hledáte?

Zkoumám staré mapy, letecké snímky, výborná pomůcka je Geoportál Prahy. Není to tak těžké, protože když se podíváte na staré letecké snímky, tak se kolonie hodně vymykají z klasické zástavby. Vedle pravidelných bloků vidíte živelnou, neuspořádanou síť uliček a malých domečků, obvykle na severní straně kopce, kde ležely nerentabilní, například podmáčené

pozemky, což byl případ právě Slatin. Dávno zaniklá kolonie Malvazinky zase stávala na městské skládce. Už tehdy to byla exotická místa, a proto měla zvláštní názvy jako Mexiko, Arizona nebo Čína.

* Čínu už jste zmiňoval, kde se tenhle název vzal?

Existují dva výklady. Podle jednoho po čině, bouři, jež kolonii postihla během výstavby, podle druhého podle obrovského kabátu jednoho hocha připomínajícího Číňana. Každopádně je to jedna z mých oblíbených kolonií, která stála mezi Vysočany a Hloubětínem. A na protějším břehu Rokytky stála kolonie Mandžurie. Děti z Číny a Mandžurie se neměly moc rády a jejich party mezi sebou bojovaly. Ve třicátých letech Čína s Japonskem válčila o Mandžusko a tohle byla taková zajímavá parafráze vzdáleného konfliktu.

* Kterou další kolonii máte rád?

Třeba U Obecní cihelny, to je velmi malá lokalita v Malešicích, kde je dnes průmyslová zóna naproti teplárně. Jsou to malé domečky, které dříve stály v polích, a když kolem nich procházíte, jako byste se ocitli v jiném světě. Pak mám samozřejmě rád Kotlasku nad Palmovkou. Vznikla těsně před druhou světovou válkou, do té doby to byl holý kopec. Než přišli dělníci z továren v Libni a Vysočanech. Ačkoli tam bylo složité něco vytahat, jeden vyřazený železniční vagon tam dodnes najdeme. Lidé si svépomocí vybudovali i vodovod a kanalizaci. Jediný problém je, že se tam nedostane záchranka ani popeláři, čili nelze domy zkolaudovat.

* Kotlaska se dochovala skoro nezměněná, kolik kolonií ale zaniklo?

Z mnou dokumentovaných osmdesáti se jich v dobrém stavu, i když už jsou domky hodně přestavěné, dochovalo takových deset. Nejlépe jsou na tom Kotlaska, Hájek, Nouzov, v okolí Hrdlořez a Hloubětína jsou hned tři, Před Mostem, Za Mostem a Za Horou.

* Hrozí i jim zánik?

Určitě hrozí Slatinám. Jsou totiž dlouho vedené jako rozvojové území a plánuje se na nich nová klasická bloková zástavba a park. S čímž samozřejmě místní spolek Na Slatinách nesouhlasí. Škola z Obecné školy ale bohužel nedávno vyhořela a zbourali ji.

* Proč bychom měli kolonie zachovávat?

Jsou to zajímavé doklady toho, jak se město vyvíjelo. Byla by škoda se úplně zbavit naší minulosti. A nejde jen o historii. Přes Slatiny vede populární cyklostezka a často se tam setkávám s lidmi, kteří se tam rádi procházejí. Je to sice terén kousek od centra města, ale připadáte si tam jako ve volné krajině, na vesnici. Tahle krajina je pro město důležitá. Lepší než na Žižkově

* Řada lidí se do svízelné sociální situace v Praze dostává i dnes. Má magistrát pro jejich bydlení lepší strategii než nouzové kolonie?

Současné zastupitelstvo klade velký důraz na vybudování městských bytů. Od toho se ustoupilo v devadesátých letech, kdy se byty hromadně prodávaly do soukromého vlastnictví a z toho důvodu dnes chybí levnější byty, které by pronajímalo přímo město. Jenže staví se hrozně pomalu.

* Jedna z nových nouzových ubytoven pro neplatiče nájemného, 7domky na Bohdalci, stojí hned vedle kolonie Sedmidomky, která tam byla vybudovaná už na konci dvacátých let. Máme v tom vidět ironii? Nebo paradox?

Paradoxem hlavně je, že ty domky se tehdy stavěly docela hezké, když se to srovná s dneškem. Samozřejmě že byly malé, startovní, ale proti dnešním holobytům… Velký důraz se navíc kladl na zahrádky, aby si lidé mohli sami něco vypěstovat.

* Jaké máte s Bahnem Prahy plány?

Hrozně rád bych zmapoval i mimopražské kolonie, už jsem s tím trošičku začal. Hodně kolonií bylo v Brně, například známá Kamenná čtvrť nebo Písečník. Také by bylo potřeba zachytit i jiné typy nouzového bydlení v hlavním městě. Lidé žili i ve skalách, vápenkách nebo lomech na Strahově, Břevnově či kolem Ladronky.

* Souviselo hledání nouzového bydlení hlavně s velkými průmyslovými centry?

Určitě. V Plzni byly dvě tři větší kolonie. Ostrava je specifická tím, že hornické kolonie z takových těch klasických cihlových domků stavěli přímo továrníci. Dnes to třeba bývají vyloučené lokality, ale tehdy to bylo pěkné dělnické bydlení. Zato v Praze dělnické bydlení majitelé továren moc nestavěli. Až na nedochované kolonie Mrázovka a dělnickou kolonii v Holešovicích, kde byly pěkné přízemní zděné domky. Jinak byli dělníci odkázaní na pavlačovou zástavbu z 19. století, kde byty neměly záchody a v jedné místnosti se tísnilo deset lidí. Ve srovnání s tím nabízely nouzové kolonie lepší život. Lidé byli aspoň na vzduchu. V lecčems se jim muselo dařit líp než třeba ve stísněném bytě na Žižkově..

Řada kolonií žila bohatým životem, byly hodně komunitní, solidární, s ochotnickými a baráčnickými spolky, a třeba i s cyklistickým kroužkem. Dávno zaniklá kolonie Malvazinky stávala na městské skládce. Už tehdy to byla exotická místa, a proto měla zvláštní názvy jako Mexiko, Arizona nebo Čína. DAVID PLATIL (28) Vystudoval obor sociální antropologie a kvalitativní výzkum na Fakultě sociálních věd UK. Studia uzavřel v roce 2019 diplomovou prací Palmovka – trhlina v městské struktuře. Je autorem webu Bahno Prahy, kde dokumentuje dochované i zaniklé nouzové kolonie na území hlavního města. Pracuje jako projektový manažer sociologických výzkumů v agentuře Data Collect. Úvodní fotografie je z libeňské nouzové kolonie Na Kotlasce.

WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Foto autor: FOTO MILAN JAROŠ
Foto popis: Nouzová kolonie na pražském Proseku.
Foto autor: FOTO ČTK
Foto popis: Zahrádkářská a nouzová kolonie na Červené skále za žižkovskou Kapslovnou.
Foto autor: FOTO ARCHIV MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 3
Foto popis: Nouzová kolonie poblíž žižkovské Kapslovny.
Foto autor: FOTO ARCHIV
Foto popis: Nouzová kolonie Na Pražačce.
Foto autor: FOTO ARCHIV MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 3
Foto popis: Nouzová kolonie o 150 domech Na Krejcárku na pražském Žižkově vznikla kolem roku 1922. Její existence se datuje až do sedmdesátých let 20. století, kdy tu vznikl park. Některé z jeho cest dodnes kopírují původní ulice kolonie.
Foto autor: FOTO INFO_BAHNOPRAHY. CZ

FOTO ČTK

Nouzová kolonie na pražském Proseku.

FOTO ARCHIV MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 3

Zahrádkářská a nouzová kolonie na Červené skále za žižkovskou Kapslovnou.

N

a vašich stránkách Bahno Prahy dokumentujete takzvané nouzové kolonie, ve kterých v hlavním městě žili lidé, kteří si nemohli dovolit klasické bydlení. Co vás do tohoto zapomenutého světa přivedlo?

Vždycky jsem se zajímal o vágní terény, okrajová místa na periferii, brownfieldy a skrz ně o sociálně-demografický vývoj města. Během studia na vysoké škole jsem se zabýval urbánní antropologií. Diplomovou práci jsem napsal o Palmovce, o proměně jejího území, na kterém jsou dvě bývalé nouzové kolonie – Na Kotlasce a Na Hájku. Začal jsem hledat informace i o dalších koloniích a dnes jich mám zmapovaných kolem osmdesáti. Překvapilo mě, že se o to téma vlastně přede mnou nikdo moc systematicky nezajímal.

Na fakultě jste se koloniemi nezabývali?

Přímo ne. Ani literatury k nim moc není. V padesátých a šedesátých letech se dělaly jen dva tři výzkumy a pak v roce 2019 udělala Jana Viktorinová výbornou výstavu *Chudá Praha*.

Čím si ten nezájem vysvětlujete?

Dochovaných kolonií už tolik není. Zanikly hlavně při výstavbě sídlišť v šedesátých a sedmdesátých letech nebo při úpravě komunikací. Mně se ale vždycky líbily právě obrazy mizející periferie. Třeba na fotografiích Josefa Sudka, který fotil také v okolí Pankráce a Budějovické, kde ještě v šedesátých letech prakticky nic nestálo, až na drobné stavbičky, zahradnictví a jeden činžák na konečné tramvaje.

Když jste začal kolonie mapovat, byli jejich současní obyvatelé rádi? Nebo nesli nelibě, že narušujete jejich klid?

Vím, že když se pořádají skupinové vycházky do kolonií v rámci aktivit projektu Praha neznámá, obyvatelům se občas nelíbí, že jim někdo nahlíží přes ploty a vnímá je jako atrakci. Já jsem chodil sám, byl jsem opatrný, takže mě nevnímali jako problém. Pokud se setkávám s negativní reakcí, tak se týká hlavně toho názvu Bahno Prahy. Zní to trochu pejorativně, ale je to odkaz na knihu *Pražské bahno* od Karla Ladislava Kukly, prvorepublikového novináře a spisovatele, který psal o tehdejší pražské chudobě, podsvětí, galerce, prostitutkách a narazil samozřejmě i na kolonie. Popsal také kolonii Čínu, kde nebyly zpevněné cesty, a když zaprší, udělalo se v ní logicky bahno.

Ptal jste se jich na historii jejich nouzových domků?

Lidé mi i sami píší, když narazí na moje stránky. Třeba nedávno mi obyvatelé Nouzova ležícího v oblasti Kbel poslali zajímavé informace, jak to u nich dříve vypadalo, jak to měli s vodou, když ještě nebyly hydranty, jací tam byli živnostníci a podobně.

Vagon byl luxus

Kdy v Praze vznikly první nouzové kolonie?

Na začátku dvacátých let minulého století. První vznikla v Edenu, kde je dnes stadion Slavie. Původně byla myšlená jako zahrádkářská kolonie a ty domky se tam stavěly ilegálně. Zahrádkáři si chtěli přilepšit, začali pozemky načerno pronajímat příchozím chudým dělníkům do Prahy, kteří si na nich postavili své boudičky. Nejčastěji šlo o zaměstnance továren a o zedníky. Po první světové válce se město rozrostlo o nové obce, bytů byl ale nedostatek. Mezi roky 1910 a 1930 se po-

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Nouzová kolonie poblíž žižkovské Kapslovny.

Nouzová kolonie Na Pražačce.

čet obyvatel Prahy zněkolikanásobil. Samozřejmě že se snažila o nějakou výstavbu, která byla rychlejší než dnes, stejně to však nepokrývalo poptávku. Nově příchozí navíc na byty často nedosáhli finančně, proto jim Praha začala od roku 1924 některé nouzové kolonie sama stavět.

Jak první kolonie vypadaly?

Domky byly skutečně provizorní, používaly se staré cihly z bouraček, zateplovalo se rákosem, chyběla voda, kanalizace. Zmíněný Kukla psal o kolonii na Žižkově u kapslovny, továrny na Parukářce, kde lidé odpad vyřešili tak, že jej pouštěli z kopce dolů na ulici. Vyřazený železniční vagon byl už luxus. Doprava z nádraží Bubny, kde se získávaly, něco stála. Krize ve třicátých letech samozřejmě podnítila vznik dalších kolonií včetně Kotlasky a Hájku. Poslední, kterou jsem zaznamenal, byla Labuťka v Libni směrem na Prosek, kterou nechala Praha postavit krátce po druhé světové válce pro lidi, kteří přišli o bydlení během náletů. Vždy to bylo provizorní bydlení, u kterého se počítalo s tím, že do pár let zanikne. Ovšem vzhledem k tomu, že bytová otázka byla a je dodnes složitá, tak kolonie vydržely ještě dlouho po druhé světové válce. Jednou z prvních zbořených byl v roce 1960 Hliník v Motole.

Víme něco o lidech, kteří v nich žili?

Víme třeba o jejich politické orientaci. Ve třicátých letech se koloniím říkalo rudý pás okolo Prahy, koloniím pak Rudá Čína nebo Rudé Slatiny, protože komunistická strana a sociální demokracie v nich měly největší podporu. Komunisté kolonistům pomáhali zakládat družstva, dodávali jim potraviny a zpětně od nich pro stranu získávali volební hlasy.

O kolika obyvatelích Prahy se vlastně bavíme?

To nelze s naprostou přesností říci, nicméně třeba ve třicátých letech kolonie obývalo odhadem asi pětadvacet tisíc lidí. Kolonii je občas těžké definovat. Já ji vnímám tak, že jde o uzavřený celek o minimálně pěti domech. Ale třeba Slatiny jich měly kolem čtyř set a jedna z největších byla také na Proseku směrem na Letňany, ta měla i svůj cyklistický kroužek. Řada kolonií žila bohatým životem, byly hodně komunitní, solidární, což se v devadesátých letech vytratilo.

Komunitní život máme nejvíc spojený s filmem *Obecná škola*, který se točil Na Slatinách, kde v kolonii opravdu stála škola. Byla to spíše výjimka, nebo šlo o standardní přístup?

Řada kolonií žila bohatým životem, byly hodně komunitní, solidární, s ochotnickými a baráčnickými spolky, a třeba i s cyklistickým kroužkem.

Život v koloniích se dopodrobna zkoumal jen u těch největších. Zmíněná Jana Viktorinová zkoumala právě Slatiny, kde lidé žili opravdu silně komunitně. Byl tam ochotnický spolek i baráčnický spolek. Vzhledem k tomu, v jaké životní situaci byli, si obyvatelé vypomáhali se stavbou domků i hlídáním dětí.

Jak to bylo s bezpečností?

To jasně říká učitel Igor Hnízdo v *Obecné škole*. Do Slatin se před válkou odvažovali policisté pouze na koních a vždy ve dvou.

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Nouzová kolonie o 150 domech Na Krejcárku na pražském Žižkově vznikla kolem roku 1922. Její existence se datuje až do sedmdesátých let 20. století, kdy tu vznikl park. Některé z jeho cest dodnes kopírují původní ulice kolonie.

Jak staré kolonie hledáte?

Zkoumám staré mapy, letecké snímky, výborná pomůcka je Geoportál Prahy. Není to tak těžké, protože když se podíváte na staré letecké snímky, tak se kolonie hodně vymykají z klasické zástavby. Vedle pravidelných bloků vidíte živelnou, neuspořádanou síť uliček a malých domečků, obvykle na severní straně kopce, kde ležely nesamozřejmě rád Kotlasku nad Palmovkou. Vznikla těsně před druhou světovou válkou, do té doby to byl holý kopec. Než přišli dělníci z továren v Libni a Vysočanech. Ačkoli tam bylo složité něco vytahat, jeden vyřazený železniční vagon tam dodnes najdeme. Lidé si svépomocí vybudovali i vodovod a kanalizaci. Jediný problém je, že se tam nedostane záchranka ani popeláři, čili nelze domy zkolaudovat.

Dávno zaniklá kolonie Malvazinky stávala na městské skládce. Už tehdy to byla exotická místa, a proto měla zvláštní názvy jako Mexiko, Arizona nebo Čína.

rentabilní, například podmáčené pozemky, což byl případ právě Slatin. Dávno zaniklá kolonie Malvazinky zase stávala na městské skládce. Už tehdy to byla exotická místa, a proto měla zvláštní názvy jako Mexiko, Arizona nebo Čína.

Čínu už jste zmiňoval, kde se tenhle název vzal?

Existují dva výklady. Podle jednoho po čině, bouři, jež kolonii postihla během výstavby, podle druhého podle obrovského kabátu jednoho hocha připomínajícího Číňana. Každopádně je to jedna z mých oblíbených kolonií, která stála mezi Vysočany a Hloubětínem. A na protějším břehu Rokytky stála kolonie Mandžurie. Děti z Číny a Mandžurie se neměly moc rády a jejich party mezi sebou bojovaly. Ve třicátých letech Čína s Japonskem válčila o Mandžusko a tohle byla taková zajímavá parafráze vzdáleného konfliktu.

Kterou další kolonii máte rád?

Třeba U Obecní cihelny, to je velmi malá lokalita v Malešicích, kde je dnes průmyslová zóna naproti teplárně. Jsou to malé domečky, které dříve stály v polích, a když kolem nich procházíte, jako byste se ocitli v jiném světě. Pak mám

Kotlaska se dochovala skoro nezměněná, kolik kolonií ale zaniklo?

Z mnou dokumentovaných osmdesáti se jich v dobrém stavu, i když už jsou domky hodně přestavěné, dochovalo takových deset. Nejlépe jsou na tom Kotlaska, Hájek, Nouzov, v okolí Hrdlořez a Hloubětína jsou hned tři, Před Mostem, Za Mostem a Za Horou.

Hrozí i jim zánik?

Určitě hrozí Slatinám. Jsou totiž dlouho vedené jako rozvojové území a plánuje se na nich nová klasická bloková zástavba a park. S čímž samozřejmě místní spolek Na Slatinách nesouhlasí. Škola z *Obecné školy* ale bohužel nedávno vyhořela a zbourali ji.

Proč bychom měli kolonie zachovávat?

Jsou to zajímavé doklady toho, jak se město vyvíjelo. Byla by škoda se úplně zbavit naší minulosti. A nejde jen o historii. Přes Slatiny vede populární cyklostezka a často se tam setkávám s lidmi, kteří se tam rádi procházejí. Je to sice terén kousek od centra města, ale připadáte si tam jako ve volné krajině, na vesnici. Tahle krajina je pro město důležitá.

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Lepší než na Žižkově

Řada lidí se do svízelné sociální situace v Praze dostává i dnes. Má magistrát pro jejich bydlení lepší strategii než nouzové kolonie?

Současné zastupitelstvo klade velký důraz na vybudování městských bytů. Od toho se ustoupilo v devadesátých letech, kdy se byty hromadně prodávaly do soukromého vlastnictví a z toho důvodu dnes chybí levnější byty, které by pronajímalo přímo město. Jenže staví se hrozně pomalu.

Jedna z nových nouzových ubytoven pro neplatiče nájemného, 7domky na Bohdalci, stojí hned vedle kolonie Sedmidomky, která tam byla vybudovaná už na konci dvacátých let. Máme v tom vidět ironii? Nebo paradox?

Paradoxem hlavně je, že ty domky se tehdy stavěly docela hezké, když se to srovná s dneškem. Samozřejmě že byly malé, startovní, ale proti dnešním holobytům… Velký důraz se navíc kladl na zahrádky, aby si lidé mohli sami něco vypěstovat.

Jaké máte s Bahnem Prahy plány?

Hrozně rád bych zmapoval i mimopražské kolonie, už jsem s tím trošičku začal. Hodně kolonií bylo v Brně, například známá Kamenná čtvrť nebo Písečník. Také by bylo potřeba zachytit i jiné typy nouzového bydlení v hlavním městě. Lidé žili i ve skalách, vápenkách nebo lomech na Strahově, Břevnově či kolem Ladronky.

DAVID PLATIL (28)

Vystudoval obor sociální antropologie a kvalitativní výzkum na Fakultě sociálních věd UK. Studia uzavřel v roce 2019 diplomovou prací Palmovka – trhlina v městské struktuře. Je autorem webu Bahno Prahy, kde dokumentuje dochované i zaniklé nouzové kolonie na území hlavního města. Pracuje jako projektový manažer sociologických výzkumů v agentuře Data Collect.

Úvodní fotografie je z libeňské nouzové kolonie Na Kotlasce.

Souviselo hledání nouzového bydlení hlavně s velkými průmyslovými centry?

Určitě. V Plzni byly dvě tři větší kolonie. Ostrava je specifická tím, že hornické kolonie z takových těch klasických cihlových domků stavěli přímo továrníci. Dnes to třeba bývají vyloučené lokality, ale tehdy to bylo pěkné dělnické bydlení. Zato v Praze dělnické bydlení majitelé továren moc nestavěli. Až na nedochované kolonie Mrázovka a Dělnickou kolonii v Holešovicích, kde byly pěkné přízemní zděné domky. Jinak byli dělníci odkázaní na pavlačovou zástavbu z 19. století, kde byty neměly záchody a v jedné místnosti se tísnilo deset lidí. Ve srovnání s tím nabízely nouzové kolonie lepší život. Lidé byli aspoň na vzduchu. V lecčems se jim muselo dařit líp než třeba ve stísněném bytě na Žižkově. ●

WWW.RESPEKT.CZ/AUDIO

Zpět

Okolnosti smrti Hany Horké

TV, Datum: 23.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 01:38, Sledovanost pořadu: 93 019, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 596 600,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,03

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
BBC, Guardian nebo Daily Mail, tam všude si všimli, že v Česku zemřela zpěvačka, která šla neočkovaná naproti nákaze covidem 19. Věřila dezinformátorů a pak zemřela. Z hodiny na hodinu, říká její syn. A taky posílá drsný vzkaz konkrétním slavným, kteří podle něj za smrt jeho mámy mohou. Daniel Landa, Jaroslav Dušek, Soňa Peková, Lukáš Pollert. Kvůli vám mi maminka nepřijde na promoci nebo na svatbu. Vzkazuje mladý hudebník těm, o jejichž slova nebo statusy se tak často opírají odpůrci očkování. Novináři i takové příběhy zveřejňují a lži vyvracejí. Jim samotným pak ale často právě popírači covidu vyhrožují. Doufám, že vás pověsí, dojde na vás. To je výhrůžka smrtí konkrétnímu kolegovi z tohoto týdne. Její autor nelegálně prodává lidem odčervovací pastu pro koně a odrazuje od vakcín proti koronaviru. Ti, kteří jemu a podobným věří, ale umírají.

Roman ŠEBRLE, moderátor
V pouhých 57 letech zemřela zpěvačka Hana Horká. Známá byla hlavně ze skupiny Asonance.

Eva PERKAUSOVÁ, moderátorka
Její syn na sociální sítích prohlásil, že naslouchala lidem, kteří odmítají očkování.

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
Uvěřila dezinformacím, záměrně se nakazila a potom náhle zemřela. Příběh zpěvačky Hany Horké a také jejího syna, který nezůstal mlčet. Máte na rukou krev, vzkázal v médiích antivaxerům.

Tereza KLABÍKOVÁ RÁBOVÁ, mediální analytička, FSV UK
Za mě vystupuje téměř jako hrdina.

Jan REK, syn Hany Horké
Myslím, že ta debata je strašně důležitá a chci lidi varovat.

Tereza KLABÍKOVÁ RÁBOVÁ, mediální analytička, FSV UK
Tady jde o tu mediální prezentaci, to je asi mám pocit první případ tohoto typu, který je takto medializován a najednou se začíná vědět vlastně i o zákulisí a informovanosti těch lidí.

Roman MÁCA, analytik, Institut pro politiku a společnost
Je to takový ukázkový příběh, kdy vlastně na jednu stranu je nějaká nedůvěra v kapacity odborné a důvěra v nějaké šarlatány a následně na to potom ten člověk doplatí. A jelikož se jednalo o poměrně známou osobnost, tak rezonoval hodně v Česku, v českých médií, tím pádem získal i ohlas i v zahraničí.

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
Zpěvaččin syn na svém Facebooku označil i ty, kteří podle něj lži a nesmysly šíří. Dva novináři pak tyto známé osobnosti konfrontovali.

reportér

Nikomu jsem maminku nesebral, reagují Landa a další, které Horká uznávala.

Petr ŠVIHEL, novinář, Seznam Zprávy
Přišlo mi jasné, že se těm lidem musíme ozvat, protože už jakoby byly vtaženy do tý hry, už byly zmíněna ta jejich jména, už se objevovaly v médiích a přišlo nám úplně přirozený se jich zeptat opravdu třeba i na to, jak se cítí být vinni.

Bohumil KARTOUS, mluvčí, Čeští elfové
Je dobře, že se na to poukazuje, byť tedy za situace, kdy dochází k podobným tragédiím.

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
Příběh Hany Horké ale není zdaleka ojedinělý.

Roman MÁCA, analytik, Institut pro politiku a společnost
Takových případů je spousta, jenom se nejedná o tak známé osoby. Zajímavý případ byl jedné seniorky, která ještě 15. prosince slavila, že je konečně teda pozitivní a nyní se od ní objevila zpráva teda kdy to psal asi někdo z rodiny, že dotyčná strávila několik týdnů v umělém spánku a nyní se učí každý sebemenší úkon znovu, včetně jídla, chůze a vůbec veškeré sebeobsluhy.

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
A kdo za nepravdami a zlehčováním pandemie stojí? Třeba Jakub Netík, muž, který nelegálně prodává odčervovací pastu pro koně a odrazuje lidi od vakcín proti koronaviru.

Jakub NETÍK, antivaxer
Kdo bude mít o to zájem, o to druhé, tak máme taky, stačí napsat do toho e-mailu, co mám pod profilem tady tohle to.

Lukáš VALÁŠEK, reportér, Aktuálně.cz
Takže jsme si zřídili falešnou e-mailovou schránku, napsali nějakou poptávku jménem ženy, jejíž manžel trpí covidem a asi do 20 minut přišla odpověď, včetně fotografií těch krabiček, včetně přesné ceny. Dokonce přiřadil té fiktivní objednavatelce i variabilní symbol, se kterým mu má na účet poslat peníze.

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
Na dezinformacích nelegálně vydělával. Právě po tomhle odhalení investigativního reportéra následovaly výhrůžky.

Lukáš VALÁŠEK, reportér, Aktuálně.cz
Oni jsou poměrně komunikativní, zdá se, že třeba jsou v první chvíli rádi, že budou v médiích, že jim to udělá z jejich pohledu nějaké promo, ale když pak začnu klást nepříjemné dotazy, případně když ten text vyjde, tak se najednou to jejich chování fatálně změní. A právě se uchylují k urážkám, napadání nebo třeba burcování svých sledujících na sociálních sítích.

Jakub NETÍK, antivaxer
Mělo by to být trestáno tím nejvyšším trestem. A na tebe, na tebe Lukáši Valášku nebo jak se jmenuješ, dojde taky.

Tereza KLABÍKOVÁ RÁBOVÁ, mediální analytička, FSV UK
To je trestuhodné až kriminální, velmi nešťastné, neetické jednání. Už jsme byli svědky toho, že někteří vybízeli k nějakému ničení automobilů zdravotníků. Také pochází z řad tady těch dezinformátorů označených.

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
Právě ty, kteří vyhrožovali lékařům, Lukáš Valášek také konfrontoval.

Lukáš VALÁŠEK, reportér, Aktuálně.cz
Když vyšel článek o panu Tušilovi, tak pak už jsem neváhal a šel vlastně tedy na recepci ekonomie za mými kolegy, jakým způsobem se domáhal nějaké vyjádření, navzdory tomu, že předtím ten rozhovor, v němž jsem se to jeho vyjádření snažil získat, tak narušili jeho společníci výkřiky, útoky a podobně. /ukázka/

Roman MÁCA, analytik, Institut pro politiku a společnost
Jak je omezit, tak je na jednu stranu je zastavení toho přítoku těch peněz, ale na druhou stranu, oni se pohybují v nějaké trestní rovině.

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
První trest už přišel pro Janu Peterkovou, která ve videu na sociálních sítích šířila nepravdu o úmrtí seniorů po očkování. Žena se nyní musí za lež omluvit, zaplatit náhradu škody čtvrt milionu a videa smazat.

Roman MÁCA, analytik, Institut pro politiku a společnost
Lidé jsou často v exekucích a těm pokutám se v podstatě vysmějí. Takže já si myslím, že stát by měl být tvrdší vůči těmto osobám, které ze šíření bludů o covidu udělali byznys.

Roman MÁCA, analytik, Institut pro politiku a společnost
/ukázka/

Ilona ZASYDKOVIČOVÁ, redaktorka
Ilona Zasydkovičová, Česká televize.

Ekonom Havránek: ČNB by měla prodat miliardy eur a více investovat do akcií

TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: E15, Strana: 10, Autor: Jan Novotný, Vytištěno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu:

Česká národní banka je v krocení inflace málo odvážná. S růstem úrokových sazeb by měla postupně vyprodávat eura nakoupená během devizových intervencí a mnohem aktivněji investovat rezervy do akcií podobně jako švýcarská centrální banka. Tvrdí to nejcitovanější český ekonom současnosti Tomáš Havránek. „Pokud by ČNB investovala jako Švýcaři, jen za dva roky by vydělala 300 miliard korun navíc," tvrdí profesor Institutu ekonomických studií FSV UK. Vzhledem k tomu, že zisk ČNB je ze zákona součástí státního rozpočtu, stát by mohl díky tomu snižovat svůj dluh.

* Nakolik je současná inflace způsobená domácími vlivy?

To je dobrá otázka. Já vám dám taky jednu: Pokud by inflace byla převážně dovezená, proč ji mají Švýcaři pořád kolem jednoho procenta, zatímco my šplháme k deseti?

* Není to tím, že jsme víc otevřená ekonomika?

Švýcarsko je také otevřená ekonomika. Dnešní inflace se často zdůvodňuje dodavatelskými problémy, ucpanými přístavy. Ucpané přístavy zdraží třeba dovážené televize, ale pokud si koupíte dražší televizi, máte méně peněz mimo jiné na obědy v restauraci. Poptávka po meníčkách by tedy měla klesat, i jejich ceny by měly klesat. Ale my vidíme zdražování všeho. I můj masér zdražil, přitom jeho hlavním vstupem je jeho čas. Takže inflace má převážně domácí zdroje, které jsou dva. Zaprvé levné peníze, tedy nízké úrokové sazby. A zadruhé vrtulníkové peníze. Během pandemie dostávali lidé a firmy peníze za to, že nic nedělali. A tak dnes mnohem víc peněz než dřív honí stejné nebo menší množství zboží a služeb.

* Zmínil jste takzvané peníze z vrtulníku. Měli jsme jinou možnost, jak přečkat covidovou pandemii, než ty peníze lidem rozdat?

V té době se možná nic jiného dělat nedalo. Ale v řadě zemí, například u nás či v USA, se pod covidové výdaje skryla spousta dalších, které byly spíše úplatky skupinám obyvatelstva, často předvolebního charakteru. Takže šlo o fiskální expanzi odůvodněnou koronavirem, která určitě nebyla nutná v celé výši.

* Dalším současným sporem o inflaci je, jestli je dočasná, nebo trvalá. Na které straně stojíte vy?

Setrvačnost inflace závisí na psychologii. Když se o ní stále mluví, tak ji všichni čekáme a promítáme ji i do svých mzdových požadavků. Firmy zvyšují ceny a zákazníci to přijmou. Většina z nás už čeká dvojciferné hodnoty, tedy pádivou inflaci. ČNB doufá, že za dva až tři měsíce přijde prudký zlom. Tohle už ale centrální banky říkají od loňského jara, že se blíží zlom, a přitom inflace stále graduje.

* Centrální banka loni několikrát za sebou zvyšovala úrokové sazby. Jaká bude setrvačnost těchto kroků a kdy nám díky nim inflace klesne?

ČNB tvrdí, že setrvačnost je rok, rok a půl. Vědecká literatura počítá spíše se dvěma nebo třemi lety. Mluvíme tady o mechanickém dopadu, tedy že firmy mají dražší úvěry, méně investují, lidé více spoří a tak dále. Ale to prudké zvýšení sazeb byl hlavně marketingový signál, že ČNB nebude inflaci tolerovat. Takže může zapůsobit na psychologii hned, což je to, o co ČNB jde. Ale pozor, zvýšení sazeb negativně dopadne především na domácnosti, zejména postřednictvím hypoték. Ne tolik už na firmy, které si mohou vzít stále levné úvěry v eurech a proti silnější koruně se mohou výhodně zajistit na forwardech. Existuje nástroj boje proti inflaci, který náklady rozloží více mezi lidi a firmy a zároveň působí rychle psychologicky i mechanicky. Tím nástrojem je posílení koruny. K tomu trochu dochází až teď v lednu.

* Posiloval byste tedy ještě více korunu? Jak?

Samozřejmě nelze prodat najednou všechna eura, která ČNB nakoupila během intervencí proti koruně. ČNB teď má přes 150 miliard eur. Kdyby je pustila na trh, koruna posílí tak dramaticky, že způsobí recesi. Ale v roce 2013 ČNB intervenovala proti deflaci, přitom subvencovala exportéry. Pokud se chová symetricky, měla by teď intervence aspoň zčásti odmazat a eura prodat. Už od září měla verbálně hrozit prodejem eur, koruna by pak posílila mnohem dříve. To by zamezilo dvojciferné inflaci. Ideálně měla ČNB vyhlásit, že každý měsíc prodá jedno procento z rezerv a bude to tak dělat čtyři roky. Zbylou polovinu rezerv bych investoval podobně jako Švýcaři, Singapurci či Norové.

* Do čeho by měla ČNB investovat? Do akcií?

Hlavně do akcií, trochu do zahraničních nemovitostí. Pokud by ČNB investovala jako Švýcaři, jen za dva roky by vydělala 300 miliard korun navíc. A to jsou Švýcaři ještě hodně konzervativní, i tak ale mají víc akcií a dluhopisů s delší splatností. V ČNB bohužel stále panuje z investování strach, protože akcie kolísají. Krátkodobě můžete prodělat, ale dlouhodobě jste vždy v plusu. Poradci dokonce v roce 2017 radili bankovní radě investovat polovinu rezerv po vzoru Singapuru, to by od té doby vydělalo bilion.

* Proč tu ochotu k investování ČNB nemá? Souvisí to nějak s politikou?

Oni vydělají bilion a nikdo je za to nepochválí. Ale prodělají dočasně sto miliard, což se může stát, a hned jsou fotky guvernérova domu v Blesku. Takže je tam velká averze k riziku. Oni si technokratickým doublespeakem odůvodní, že rezervy navždy potřebují na běžném účtu. Ale k čemu ty rezervy máme, když je neinvestujeme do výnosu ani do cenové stability? Navíc těch 150 miliard eur spravuje v ČNB sedm lidí, kteří mají plat 60 tisíc. Teď si to spočítejte, jestli se nám to vyplatí. Je to takový český haléřový management. Ušetříte statisíce na platech, ale že ročně přijdete o stamiliardy, to už nikoho nezajímá. Mimochodem ve státní správě jsou platy zmrazené. Ale v ČNB rostou vzorečkem tři procenta plus inflace. Takže letos bude v ČNB rekordní růst platů. To je jako kdyby policista měl vyšší odměny za vyšší počet vražd ve svém okrsku. Navrhuji vzoreček deset procent minus inflace. To byste pak viděl cenovou stabilitu.

* Tak to bychom měli vyřešenou cenovou stabilitu. Ale jak donutit ČNB, aby rezervy investovala?

Mohli bychom dát do zákona o ČNB, aby se o rezervy starala s péčí řádného hospodáře. Bankovní rada by se tedy musela chovat k rezervám jako k vlastním penězům. Ale ono stačí vytvořit povědomí ve společnosti, že by ČNB měla rezervy investovat a nikdo ji za to neukřižuje. Navíc, a to bych zdůraznil, investovat musí hlavně kvůli mandátu cenové stability. Ze zákona automaticky převádí zisk do státního rozpočtu. No a státní finance jsou teď na cestě ke katastrofě. Kdyby náhodou přišla extrémní inflace, tak ČNB nemůže zvýšit sazby třeba na 20 procent jako Fed v roce 1980, protože by stát kvůli dražší obsluze dluhu zkrachoval. Pokud ČNB investuje rezervy, bude moci do budoucna proti inflaci bojovat razantněji.

* Jste zastáncem průměrné nulové inflace v dlouhodobém měřítku. Ale není přece jen nějaká nízká míra inflace pro ekonomiku prospěšná?

Inflace má náklady a přínosy. Vědecké studie, které je od roku 1990 porovnávají, v průměru ukazují nulovou ideální inflaci. To je skutečná stabilita. Někdo může říct, že je to radikální změna, ale tohle prostě říká naše ústava. Tedy že se ČNB má starat o cenovou stabilitu, ne o dvouprocentní inflaci.

* Ale pokud bychom neměli inflaci, měli bychom zřejmě i nulové úroky a zároveň by lidé neinvestovali své peníze třeba do nemovitostí, což by podvazovalo hospodářský růst, ne?

Ano, pokud máte nižší inflaci, máte krátkodobě nižší růst. Krocení inflace vždy bolí. Ale dlouhodobě je efekt inflace na růst maličký. Silnější vliv má nejistota ohledně hodnoty peněz, která škodí firmám i lidem. Kdybychom znali hodnotu peněz za deset let, nejistotu bychom smazali, ekonomice bychom pomohli. Švýcaři mají teď zhruba stejnou cenovou hladinu jako v roce 2008. A švýcarská ekonomika se vyvíjí minimálně tak dobře jako třeba německá či švédská, tedy růst cenovou stabilitou netrpí.

* Hovoříte o silném vlivu koruny na cenovou stabilitu v Česku. Je koruna pro nás stále nezbytná?

Vždy jsem byl příznivcem společné evropské měny. Na cestování je skvělá. Ale z jejího přijetí v Česku jsem čím dál méně nadšený. Evropská centrální banka (ECB) nemůže kvůli inflaci zvýšit sazby ani na čtyři procenta. Kdyby to udělala, krachne zadlužená Itálie. Když krachne Itálie, končí celý projekt eura. A ECB ani nemůže významněji posilovat svou měnu, což ČNB může. Takže teď Evropa nemůže proti inflaci dělat nic, pokud inflace sama nezmizí.

* Nová Fialova vláda často mluví o šetření a škrtání výdajů. Je teď vhodný čas na utažení opasků?

Ano, poptávka je natolik naboostovaná, že pro obnovení rovnováhy je nutné ji významně utlumit. Je to nutná věc, která bude bolet a tuto vládu poškodí. Ale je to třeba udělat.

VÍCE NA E15. CZ

Setrvačnost inflace závisí na psychologii.

Kdybychom znali hodnotu peněz za deset let, nejistotu bychom smazali, ekonomice bychom pomohli.

Tomáš Havránek (37)

• Vystudoval ekonomii na Institutu ekonomických studií UK. V roce 2014 krátce pracoval na Kalifornské univerzitě v Berkeley. • Mezi lety 2009 a 2019 působil v ČNB. V období 2016 až 2018 jako poradce viceguvernéra Mojmíra Hampla. • Podle mezinárodní databáze RePEc je nyní nejcitovanějším a nejlépe publikujícím českým ekonomem těsně před Janem Švejnarem. • V roce 2021 byl prezidentem republiky jmenován profesorem.

Foto autor: Foto E15 Dominik Kučera

Ekonom Havránek: ČNB by měla prodat miliardy eur a více investovat do akcií

Foto E15 Dominik Kučera

Jan Novotný

Česká národní banka je v krocení inflace málo odvážná. S růstem úrokových sazeb by měla postupně vyprodávat eura nakoupená během devizových intervencí a mnohem aktivněji investovat rezervy do akcií podobně jako švýcarská centrální banka. Tvrdí to nejcitovanější český ekonom současnosti Tomáš Havránek. „Pokud by ČNB investovala jako Švýcaři, jen za dva roky by vydělala 300 miliard korun navíc," tvrdí profesor Institutu ekonomických studií FSV UK. Vzhledem k tomu, že zisk ČNB je ze zákona součástí státního rozpočtu, stát by mohl díky tomu snižovat svůj dluh.

Nakolik je současná inflace způsobená domácími vlivy?
To je dobrá otázka. Já vám dám taky jednu: Pokud by inflace byla převážně dovezená, proč ji mají Švýcaři pořád kolem jednoho procenta, zatímco my šplháme k deseti?

Není to tím, že jsme víc otevřená ekonomika?
Švýcarsko je také otevřená ekonomika. Dnešní inflace se často zdůvodňuje dodavatelskými problémy, ucpanými přístavy. Ucpané přístavy zdraží třeba dovážené televize, ale pokud si koupíte dražší televizi, máte méně peněz mimo jiné na obědy v restauraci. Poptávka po meníčkách by tedy měla klesat, i jejich ceny by měly klesat. Ale my vidíme zdražování všeho. I můj masér zdražil, přitom jeho hlavním vstupem je jeho čas. Takže inflace má převážně domácí zdroje, které jsou dva. Zaprvé levné peníze, tedy nízké úrokové sazby. A zadruhé vrtulníkové peníze. Během pandemie dostávali lidé a firmy peníze za to, že nic nedělali. A tak dnes mnohem víc peněz než dřív honí stejné nebo menší množství zboží a služeb.

Zmínil jste takzvané peníze z vrtulníku. Měli jsme jinou možnost, jak přečkat covidovou pandemii, než ty peníze lidem rozdat?
V té době se možná nic jiného dělat nedalo. Ale v řadě zemí, například u nás či v USA, se pod covidové výdaje skryla spousta dalších, které byly spíše úplatky skupinám obyvatelstva, často předvolebního charakteru. Takže šlo o fiskální expanzi odůvodněnou koronavirem, která určitě nebyla nutná v celé výši.

Dalším současným sporem o inflaci je, jestli je dočasná, nebo trvalá. Na které straně stojíte vy?
Setrvačnost inflace závisí na psychologii. Když se o ní stále mluví, tak ji všichni čekáme a promítáme ji i do svých mzdových požadavků. Firmy zvyšují ceny a zákazníci to přijmou. Většina z nás už čeká dvojciferné hodnoty, tedy pádivou inflaci. ČNB doufá, že za dva až tři měsíce přijde prudký zlom. Tohle už ale centrální banky říkají od loňského jara, že se blíží zlom, a přitom inflace stále graduje.

Centrální banka loni několikrát za sebou zvyšovala úrokové sazby. Jaká bude setrvačnost těchto kroků a kdy nám díky nim inflace klesne?
ČNB tvrdí, že setrvačnost je rok, rok a půl. Vědecká literatura počítá spíše se dvěma nebo třemi lety. Mluvíme tady o mechanickém dopadu, tedy že firmy mají dražší úvěry, méně inves- »

» tují, lidé více spoří a tak dále. Ale to prudké zvýšení sazeb byl hlavně marketingový signál, že ČNB nebude inflaci tolerovat. Takže může zapůsobit na psychologii hned, což je to, o co ČNB jde. Ale pozor, zvýšení sazeb negativně dopadne především na domácnosti, zejména postřednictvím hypoték. Ne tolik už na firmy, které si mohou vzít stále levné úvěry v eurech a proti silnější koruně se mohou výhodně zajistit na forwardech. Existuje nástroj boje proti inflaci, který náklady rozloží více mezi lidi a firmy a zároveň působí rychle psychologicky i mechanicky. Tím nástrojem je posílení koruny. K tomu trochu dochází až teď v lednu.

Posiloval byste tedy ještě více korunu? Jak?
Samozřejmě nelze prodat najednou všechna eura, která ČNB nakoupila během intervencí proti koruně. ČNB teď má přes 150 miliard eur. Kdyby je pustila na trh, koruna posílí tak dramaticky, že způsobí recesi. Ale v roce 2013 ČNB intervenovala proti deflaci, přitom subvencovala exportéry. Pokud se chová symetricky, měla by teď intervence aspoň zčásti odmazat a eura prodat. Už od září měla verbálně hrozit prodejem eur, koruna by pak posílila mnohem dříve. To by zamezilo dvojciferné inflaci. Ideálně měla ČNB vyhlásit, že každý měsíc prodá jedno procento z rezerv a bude to tak dělat čtyři roky. Zbylou polovinu rezerv bych investoval podobně jako Švýcaři, Singapurci či Norové.

Do čeho by měla ČNB investovat? Do akcií?
Hlavně do akcií, trochu do zahraničních nemovitostí. Pokud by ČNB investovala jako Švýcaři, jen za dva roky by vydělala 300 miliard korun navíc. A to jsou Švýcaři ještě hodně konzervativní, i tak ale mají víc akcií a dluhopisů s delší splatností. V ČNB bohužel stále panuje z investování strach, protože akcie kolísají. Krátkodobě můžete prodělat, ale dlouhodobě jste vždy v plusu. Poradci dokonce v roce 2017 radili bankovní radě investovat polovinu rezerv po vzoru Singapuru, to by od té doby vydělalo bilion.

Proč tu ochotu k investování ČNB nemá? Souvisí to nějak s politikou?

Kdybychom znali hodnotu peněz za deset let, nejistotu bychom smazali, ekonomice bychom pomohli.

Oni vydělají bilion a nikdo je za to nepochválí. Ale prodělají dočasně sto miliard, což se může stát, a hned jsou fotky guvernérova domu v Blesku. Takže je tam velká averze k riziku. Oni si technokratickým doublespeakem odůvodní, že rezervy navždy potřebují na běžném účtu. Ale k čemu ty rezervy máme, když je neinvestujeme do výnosu ani do cenové stability?

Navíc těch 150 miliard eur spravuje v ČNB sedm lidí, kteří mají plat 60 tisíc. Teď si to spočítejte, jestli se nám to vyplatí. Je to takový český haléřový management. Ušetříte statisíce na platech, ale že ročně přijdete o stamiliardy, to už nikoho nezajímá.

Mimochodem ve státní správě jsou platy zmrazené. Ale v ČNB rostou vzorečkem tři procenta plus inflace. Takže letos bude v ČNB rekordní růst platů. To je jako kdyby policista měl vyšší odměny za vyšší počet vražd ve svém okrsku. Navrhuji vzoreček deset procent minus inflace. To byste pak viděl cenovou stabilitu.

Tak to bychom měli vyřešenou cenovou stabilitu. Ale jak donutit ČNB, aby rezervy investovala?
Mohli bychom dát do zákona o ČNB, aby se o rezervy starala s péčí řádného hospodáře. Bankovní rada by se tedy musela chovat k rezervám jako k vlastním penězům. Ale ono stačí vytvořit povědomí ve společnosti, že by ČNB měla rezervy investovat a nikdo ji za to neukřižuje. Navíc, a to bych zdůraznil, investovat musí hlavně kvůli mandátu cenové stability. Ze zákona automaticky převádí zisk do státního rozpočtu. No a státní finance jsou teď na cestě ke katastrofě. Kdyby náhodou přišla extrémní inflace, tak ČNB nemůže zvýšit sazby třeba na 20 procent jako Fed v roce 1980, protože by stát kvůli dražší obsluze dluhu zkrachoval. Pokud ČNB investuje rezervy, bude moci do budoucna proti inflaci bojovat razantněji.

Jste zastáncem průměrné nulové inflace v dlouhodobém měřítku. Ale není přece jen nějaká nízká míra inflace pro ekonomiku prospěšná?
Inflace má náklady a přínosy. Vědecké studie, které je od roku 1990 porovnávají, v průměru ukazují nulovou ideální inflaci. To je skutečná stabilita. Někdo může říct, že je to radikální změna, ale tohle prostě říká naše ústava. Tedy že se ČNB má starat o cenovou stabilitu, ne o dvouprocentní inflaci.

Ale pokud bychom neměli inflaci, měli bychom zřejmě i nulové úroky a zároveň by lidé neinvestovali své peníze třeba do nemovitostí, což by podvazovalo hospodářský růst, ne?

Tomáš Havránek (37)

- Vystudoval ekonomii na Institutu ekonomických studií UK. V roce 2014 krátce pracoval na Kalifornské univerzitě v Berkeley.
- Mezi lety 2009 a 2019 působil v ČNB. V období 2016 až 2018 jako poradce viceguvernéra Mojmíra Hampla.
- Podle mezinárodní databáze RePEc je nyní nejcitovanějším a nejlépe publikujícím českým ekonomem těsně před Janem Švejnarem.
- V roce 2021 byl prezidentem republiky jmenován profesorem.

Ano, pokud máte nižší inflaci, máte krátkodobě nižší růst. Krocení inflace vždy bolí. Ale dlouhodobě je efekt inflace na růst maličký. Silnější vliv má nejistota ohledně hodnoty peněz, která škodí firmám i lidem. Kdybychom znali hodnotu peněz za deset let, nejistotu bychom smazali, ekonomice bychom pomohli. Švýcaři mají teď zhruba stejnou cenovou hladinu jako v roce 2008. A švýcarská ekonomika se vyvíjí minimálně tak dobře jako třeba německá či švédská, tedy růst cenovou stabilitou netrpí.

Hovoříte o silném vlivu koruny na cenovou stabilitu v Česku. Je koruna pro nás stále nezbytná?
Vždy jsem byl příznivcem společné evropské měny. Na cestování je skvělá. Ale z jejího přijetí v Česku jsem čím dál méně nadšený. Evropská centrální banka (ECB) nemůže kvůli inflaci zvýšit sazby ani na čtyři procenta. Kdyby to udělala, krachne zadlužená Itálie. Když krachne Itálie, končí celý projekt eura. A ECB ani nemůže významněji posilovat svou měnu, což ČNB může. Takže teď Evropa nemůže proti inflaci dělat nic, pokud inflace sama nezmizí.

Nová Fialova vláda často mluví o šetření a škrtání výdajů. Je teď vhodný čas na utažení opasků?
Ano, poptávka je natolik naboostovaná, že pro obnovení rovnováhy je nutné ji významně utlumit. Je to nutná věc, která bude bolet a tuto vládu poškodí. Ale je to třeba udělat. ■

VÍCE NA E15.CZ

Zpět

47 - "Dirigent zákulisí" Miroslav Hladký aneb když pseudohistorici vykládají minulost URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Iouc.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 03:21, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci... Sv. František Saleský - z modlitby ve stáří

Ačkoli bych se měl s přihlédnutím ke svému věku řídit mottem uvedeným v záhlaví, někdy nelze neragovat na texty, které se v médiích a na internetu objevují. Před několika lety mne k reakci vyprovokoval primitivní novinářský pamflet o někdejším řediteli Československé televize Janu Zelenkovi. Tentokráte mne vytočil článek „historika“ Petera Rendeka
„Dirigent zákulisí“ – profil novináře, děkana fakulty ve službě komunistické propagandy. Tím „dirigentem zákulisí“ má být Miroslav Hladký, novinář, televizní pracovník a dlouholetý pedagog Fakulty žurnalistiky.
Nikomu neberu právo na názor, jenomže když si přečtu, že „Miroslav Hladký byl přesvědčený komunista, aktivní a dlouholetý ideový spolupracovník Státní bezpečností a byl důležitým článkem, nástrojem a rovněž tvůrcem komunistické propagandy,“ pak musím jenom udiveně kroutit hlavou nad tím, jak naši mladí „historici“ – pro něž hlavním, ne-li jediným zdrojem jsou archivy StB - schematicky nahlížejí na osudy lidí podle svých předem nastavených ideologických klišé.
Bohužel, nejen Anetě Kačanyiové, z jejíž bakalářské práce Rendekův pamflet čerpá, ale především samotnému Rendekovi chybí schopnost vyhodnotit význam, relevanci a pravdivost historických pramenů, s nimiž pracuje, o znalosti historického kontextu ani nemluvě. Zatímco Aneta Kačanyiová víceméně jenom konstatuje, co při svém bádání zjistila, Peter Rendek ve

svém článku přidal výklad a ideologicky zpotvořenou interpretaci, při níž Kačanyiovou peskuje, že nedostatečně vyhodnotila spolupráci Miroslava Hladkého s ministerstvem vnitra a StB.
Oba však pokládají za bernou minci data, která o sobě účelově ve svých životopisech a dopisech stranickým činitelům uvádí samotný Miroslav Hladký, přičemž ne všechno, co o sobě Hladký napsal, je možné brát za bernou minci. Varováním pro ně mohl být spor Miroslava Hladkého a Jaroslava Hořce o popis vzniku deníku Mladá fronta v roce 1945, v němž si Hladký historická fakta zjevně přizpůsobuje svému vidění, a někdy uvádí i nepravdy. Kromě toho Rendek, který se ponořil hlouběji do archivů, vyvolává dojem, jakoby Hladký byl důležitým a aktivním agentem StB. Nahlédneme-li do dokumentů, pak zjistíme, že v roce 1954 byl Hladký jako redaktor Mladé fronty doprovázející výpravy sportovců do zahraničí získáván jako informátor a není jasné, zda a jak tuto funkci vykonával. Rendek zcela neorganicky spojuje tento dokument z padesátých let s léty sedmdesátými, kdy Hladký začíná být vytěžován kontrarozvědkou vzhledem k předchozímu přátelství s defektorem Ladislavem Bittmanem. Ale i poté je veden pouze jako ideový spolupracovník a později důvěrník. Zcela určitě nebyl agentem, ani aktivním „dirigentem," který o své vůli cosi řídil. Naopak, ve vztahu k StB byl orgány jako ideový spolupracovník spíše dirigován a účelově využíván.

Hladký - Bittman - Veselý
„Dirigent zákulisí," „důležitý článek propagandy," „aktivní spolupracovník StB," „přesvědčený komunista" to všechno jsou zkreslující nálepky, které zabraňují pohlédnout na osobu Miroslava Hladkého jako na člověka z masa a kostí, s dobrými i špatnými vlastnostmi, jako na „treu und bieder" občana žijící v nějaké době, které se dokázal vždy přizpůsobit tak, aby z toho měl prospěch. Vůbec si nemyslím, že byl přesvědčeným komunistou, neboť byl spíše oportunista, který stranické angažmá bral jako nezbytnou součást své kariéry, který se snažil být s lidmi zadobře, v podstatě nebyl zlý, vyhýbal se konfliktům, uměl si užívat života a nebyl ani hloupý ani neschopný. Jako novinář a publicista měl dar čtivého písemného projevu, střihači přenosových vozů na něj vzpomínali jako na dobrého a pohotového režiséra přímých přenosů. Jako student jsem si z jeho přednášek příliš neodnesl, teorie nebyla jeho silnou stránkou, více si pamatuji některé jeho historky z natáčení a vyprávění o televizní praxi.
Tolik můj osobní pohled a nyní k falešným až nepravdivými Rendekovým interpretacím. Pro pochopení Hladkého osobnosti a některých jeho činů, je třeba vžít se do jeho životní situace. Rozvedený, s povinností platit alimenty na tři děti vždy směřoval tam, kde se nabízela výhodnější perspektiva s možností vedlejších výdělků. Tak se dá vysvětlit i jeho přechod z redakce Mladé fronty do Československé televize v roce 1956. Jestliže v návrhu na získání Hladkého informátora z roku 1954 se dočteme, že „povahově se projevuje jako člověk ješitný, drzého vystupování, ziskuchtivý," pak ta poslední charakteristika se podle mého názoru blíží pravdě. Miroslava Hladkého, se kterým jsem se jako student poprvé setkal v roce 1965, jsem nepoznal jinak, než jako „víceobročníka," člověka, který měl vždy více pracovních úvazků.
Svým způsobem osudovým setkáním se pro Hladkého stalo seznámení s Ladislavem Bittmanem, pracovníkem 1. správy Ministerstva vnitra, zahraničně-politické rozvědky, které ho nasměrovalo ke spolupráci s tímto útvarem. Rendekova citace rozhovoru Bittmana s Pavlem Žáčkem by mohla vést k falešnému závěru, že Hladký aktivně participoval na akci Neptun. Z podrobné dokumentace o případu nastrčených beden s dokumenty v Černém jezeře a také z rozhovoru s Vladimírem Branislavem na webu totalita.cz však jasně vyplývá, že na počátku operace Neptun byla zvědavost dramaturgů Zvědavé kamery v dubnu 1964, která se zajímala o legendy spjaté s Černým jezerem, a našla zde bedýnky s municí. Teprve pak přišel Bittmanův nápad využít/zneužít televizi pro dezinformační akci české rozvědky.
Miroslav Hladký se do této hry dostal až následně, po celé akci, když Bittman si vyhlédl Hladkého (prostřednictvím své manželky, která na novinářské fakultě studovala), aby mohl znalosti své profese o západních rozvědkách zpeněžit. To se Hladkému a Bittmanovi pod pseudonymy podařilo v knize, v níž "dirigentem zákulisí" byl Charles Katek, poválečný velitel americké vojenské mise v Praze, později vojenský přidělenec na americké velvyslanectví a následně agent amerických tajných služeb. Kniha vyšla v populární edici Magnet nakladatelství Naše vojsko, která měla desetitisícové, později až statisícové náklady, a podle toho vypadaly i honoráře.
Přes Bittmanovu manželku, která pracovala jako produkční v Československé televizi, se Hladkého rodina s Bittmanovými spřátelila natolik, že obě rodiny dokonce jezdily na společnou dovolenou. (To vím z důvěryhodného zdroje na fakultě.) Nově vzniklá autorská dvojice pak zplodila další knihu literatury faktu do edice Magnet s tématem předválečné rakouské historie „První zemřel kancléř." Podle Rendeka cílená a organizovaná komunistická propaganda, pro Hladkého a Bittmana jen další vedlejší kšeft a výdělek.
Známost s Bittmanem stála svým způsobem i za seriálem sedmi článků Miroslava Hladkého v Rudém právu v červenci 1968 s názvem: "Hledání pravdy - Protokoly, články a dohady kolem případu Vladimíra Veselého." Podle mého názoru měl seriál dvojí účel. Jednak obhájit rozvědku proti tvrzení novináře Vladimíra Veselého, odsouzeného za špionáž, který se v květnu 1968 v rozhovorech v Mladém světě a v týdeníku Reportér začal prezentovat jako oběť politického, nikoli špionážního procesu. Zde Hladký vyšel vstříc Bittmanovi a jeho kolegům, kteří se v tehdejších médiích nedostali ke slovu. Jak uvádí Hladký, stanovisko rozvědky k Veselého obviněním odvysílal jen ústecký krajský rozhlas.
Byl tu však ještě jeden vedlejší cíl, k jehož poznání je nezbytné znát a pochopit dobové souvislosti. Pražské jaro otevíralo třináctě komnaty režimu. Veřejně se probíraly staré křivdy, znovu se připomínaly politické procesy padesátých let. Někteří lidé (vězeňský lékař dr. Josef Sommer, soudce Josef Břešťanský) páchali sebevraždu. Podle mého názoru Miroslav Hladký, který nechtěl být vyřazen z obrodného procesu, do něhož se aktivně zapojil (o tom ještě později), cítil potřebu obhájit svoji publicistickou činnost, neboť v jeho knize "Dirigent zákulisí" zaujímal proces s Vladimírem Veselým, kterého naverboval Charles Katek, významné místo.
Pamatuji se, jak i nám studentům Hladký říkal: "Veselý o sobě tvrdí, že nebyl špion, ale on byl špion, já na to mám důkazy." Typický je závěr seriálu, v němž se Hladký snaží obhájit slovy: "Je přirozené, že novinář nemůže brát odpovědnost za správnost dokumentů. (sic!!) Ta patří těm, kdo protokoly vytvořili, tj. vyšetřovateli i Vladimíru Veselému, který každou jejich stránku vlastnoručně podepsal, s výjimkou, pokud by snad jeho výpovědi nebyly násilím vynuceny. To však nechť posoudí soud." Jasné alibistické prohlášení: já nic, já pouze citoval protokoly.

Rok 1970 - odchod z televize
Dvakrát se ve svém textu Peter Rendek zmiňuje o tom, že "v roce 1970 byl Hladký donucen televizi nakrátko opustit," s poznámkou "viz níže" odkazující k dopisu adresovaném z rozvědky ministru vnitra Kaskovi, z něhož jakoby nepřímo vyplývalo, že Hladký musel z televize odejít kvůli svým "angažovaným" pořadům o Kadlčákovi, Famírovi, nebo kvůli seriálu reagujícím na kampaň jara 1968 spojenou se smrtí Jana Masaryka. Věci se však měly zcela jinak.
Nejen podle mého názoru Miroslav Hladký musel v březnu 1970 opustit místo režiséra Hlavní redakce publicistiky (kam zřejmě přešel z Hlavní redakce Televizních novin, kde byl dříve šéfrežisérem) na pokyn nového ředitele Československé televize Jana Zelenky, jenž do Československé televize nastoupil v srpnu 1969. Marie Kocíková byla jen pasívní vykonavatelkou Zelenkova přání. V dopise Miloši Jakešovi o tom později, v roce 1972, Hladký píše: "Když jsem se ptal po důvodech (...) jako jediný důvod

mi s. Kocíková uvedla, že jsem děkanem fakulty, a že by jí to v její redakci dělalo zlou krev." Rendekem citovanou informaci poslanou ministru vnitra Kaskovi v roce 1970 je možné chápat především jako běžný situační report, a teprve v druhém plánu jako podporu svého staronového ideového spolupracovníka, jak to vykládá Rendek.
Proč Zelenka nechal propustit Miroslava Hladkého z Československé televize? Nebo v tom hrál roli také nějaký pokyn z vyšších míst (viz další události roku 1972)? Znovu je třeba se přenést do roku 1968, do doby, kdy šéfredaktor týdeníku Květy Jan Zelenka přišel o místo a funkci, protože se na něj sesypal hněv veřejnosti kvůli jeho roli při likvidování Literárních novin v předešlém roce. A také do doby, kdy Miroslav Hladký se zařadil do šiku opatrných podporovatelů Pražského jara a Dubčekova vedení, a ve svém veřejném konání se profiloval jednak tažením proti tehdejšímu děkanovi své fakulty Gustavu Barešovi, ale také přidáním se do šiku těch, kteří se Zelenkou nechtěli mít nic společného, a veřejně ho odsuzovali.
Zde mohu přispět dvěma osobními zážitky. Ze záznamu deníku, který jsem si v roce 1968 vedl, mohu uvést přesné datum konání schůze KSČ na fakultě, o níž jsem si 12. března zapsal: "Schůze trvala 5 hodin. Informace o okresní nedělní vysokoškolské konferenci. Spory na fakultě, vztah k rezoluci katedry. Soupeří Bareš a Hladký. Hořec radikál, Marek umírněný, Disman rozumné stanovisko. Pere se staré prádlo." A právě o přestávce této schůze se ke mně, jako jednomu z mála zástupce studentů, Hladký přiblížil a pronesl cosi v tomto smyslu: "Šmíde, nevěřte Barešovi, je to pletichář, chce se zachránit, teď se tváří jako demokrat a jaký to byl sekyrář v padesátých letech. A také se podívejte na Zelenku, o tom jsme na katedře vždycky věděli své, ten nás udával na vnitru, když jsme do studia chtěli získat dálnopis s agenturním zpravodajstvím."
Pokud si dobře pamatuji, na té schůzi se diskutovalo nejen o postojích k politickému vývoji, ale také o budoucnosti fakulty, kterou Gustav Bareš, v té době zapálený podporovatel vědecko-technické revoluce, posunoval směrem k sociálním vědám (mimo jiné nechal přejmenovat FON - Fakultu osvěty a novinářství - na FSVP - Fakultu sociálních věd a publicistiky), což nevyhovovalo některým lidem na novinářských katedrách, kteří by své docentury a profesury museli podložit seriózními metodami sociálních věd a nikoli jen vlastními teoriemi o grafické úpravě novin.
Můj druhý zážitek pochází z konce července nebo začátku srpna 1969, kdy jsem již pracoval jako externista v zahraniční redakci zpravodajství Televizních novin. Šel jsem se svým starším kolegou Petrem Krulem po ulici, když jsme nedaleko Měšťanské besedy potkali Miroslava Hladkého, který nám vzrušeně sdělil: "Kluci, už jste to slyšeli? Průšvih! Ředitelem televize bude Zelenka." Doufám, že si na to Petr Krul také ještě vzpomíná, a že moji vzpomínku může potvrdit.
Hladký asi věděl, co ho čeká. Jan Zelenka na jeho postoje k vlastní osobě z roku 1968 nezapomněl. Hladký se sice už na jaře přidal k partě novinářů, kteří 17. května 1969 podepsali známé Slovo do vlastních řad, ale tušil, že to v Zelenkově televizi nebude mít jednoduché.
Vědom si své předsrpnové minulosti, začal se od srpna 1969 "zachraňovat" pořady podporujícími normalizaci a kritizujícími události Pražského jara. Nejdříve to byl pořad
"Vlastenci" bez masky, který se vysílal s anonymním titulkem "připravila Hlavní redakce Televizních novin." Miroslav Hladký se později k němu hlásí jako autor a režisér, i když o autorství lze mít jisté pochyby, evidentně zde fungoval pouze jako režisér. Již úvod naznačuje, že pořad byl připraven na ministerstvu vnitra stejným způsobem, jako speciální vydání Rudého práva s názvem Neprošli.... Téměř celý pořad se skládá z výslechů lidí zadržených při demonstraci v srpnu 1969, televizní lidé (Hladký +???) pouze pořídili záznamy dodaných materiálů a zorganizovaných výslechů. V pořadu vystupují vyšetřovatelé, žádný redaktor, pouze anonymní hlasatel mimo obraz.
Třídílným seriálem "Causa Jan Masaryk" vysílaném již neanonymně na konci roku 1969 Hladký svým způsobem navazoval na předsrpnový seriál v Rudém právu o špionu Veselém ve stylu "uvádění věcí na pravou míru", tentokráte však s jiným záměrem - hodit bláto na události Pražského jara. Pořad Causa Jan Masaryk byl dehonestací čtyřdílného seriálu "Na pomoc generální prokuratuře - Smrt Jana Masaryka," který se před srpnem pokusil - pravda někdy i s pomocí neseriózních pramenů a zahraničních zdrojů - vnést trochu světla do záhadné smrti československého ministra zahraničí.
Pro natáčení tohoto pořadu Hladký těžko sháněl štáb, kameramani a střihači s ním nechtěli spolupracovat. Po nástupu Jana Zelenky, který přišel do ČST v srpnu 1969, byli sice vyhozeni nespolehliví hlasatelé (Honzovič, Makovičková; Kamila Moučková byla z obrazovky odstraněna již v únoru), jejichž výrazy při čtení režimních zpráv dávaly jasně najevo, co si myslí, jenomže v televizním zpravodajství pracovali stejní lidé jako v roce 1968, kterým se do normalizace příliš nechtělo. Kameraman Kovács skutečně - jak popisuje Hladký - byl po natáčení s Hladkým ostrakizován. Je zajímavé, že Milošovi Frýbovi, který svoji televizní kariéru zahájil v pořadu Miroslava Hladkého o 17. listopadu odsuzujícím studentské hnutí Pražského jara, jeho angažmá později nikdo nevyčítal.
Jak se ukázalo, ani další angažované pořady o 99 Pragovácích, o komunistovi Famírovi, vraždě v Babicích nebo o sovětských důstojnících v Milovicích Hladkému místo televizního režiséra nezachránilo. Zelenka sice nemohl Hladkého zcela zlikvidovat, ten i nadále mohl pracovat v televizi jako externista, nicméně pomstil se mu aspoň tím, že ho připravil o stálý plat zaměstnance Československé televize.

Rok 1972 - boj o záchranu a profesuru
Bakalářská práce Anety Kačanyiové v přílohách zveřejňuje tři zajímavé dokumenty, z nichž Peter Rendek cituje. Jsou to: dopis Miroslava Hladkého Vasilu Bilakovi (9. ledna 1972), rezignační dopis, kterým Hladký skládá svoji funkci děkana (24. března 1972) a dopis Miloši Jakešovi (4. dubna 1972).
Ani Kačanyiová ani Rendek si nepovšimli ani nepochopili souvislosti a motivy těchto dopisů. Například Kačanyiová v textu práce uvádí, že Hladký složil funkci děkana kvůli tomu, že se fakulta nachází v obtížné situaci a on už toho má dost. Rendek cituje z dopisů jen to, co se mu hodí do jeho plakátového portrétu Miroslava Hladkého. Přičemž zmíněné dopisy ilustrují zajímavou epizodu v životě Miroslava Hladkého, při níž se jeho kariéra ocitla v nebezpečí. Hladký to nejdříve poznal při schvalování své profesury, která se - po úspěšné obhajobě na všech stupních schvalování - zasekla na Ústředním výboru KSČ, který se neměl k tomu, aby ji dal konečné razítko. Neschválená profesura byla také hlavním námětem dopisu adresovanému Vasilu Bilakovi z ledna 1972.
Všechny tři dopisy mají stejnou podobu. Začínají výčtem zásluh Miroslava Hladkého včetně názvu angažovaných pořadů, na nichž se podílel, pokračují stížnostmi na ústrky, které v souvislosti se svou angažovaností Hladký prožívá, a naříkáním, jaké to měl a má těžké ve své funkci, kde mu nepřejícné okolí hází klacky pod nohy. Velký prostor v textu dostává neschválená profesura.
V dopise poslaném rektoru UK Švestkovi 24. března 1972 se objevuje důležitý odstavec: "A jako další úder přišla nová událost. MV KSČ zaslal naší ZO KSČ anonymní hanopis na moji osobu, aby se k němu výbor ZO KSČ vyjádřil. Hanopis došel redaktorovi Čs. rozhlasu s. Roháčkovi, který ho zřejmě postoupil stranickým orgánům. Obsahoval nízké a ubohé pomluvy. Předsedkyně ZO s.dr. Kořínková mně anonym dala přečíst se žádostí, abych se k němu vyjádřil já. Považuji za politováníhodné, že stranické orgány berou vůbec na vědomí na první pohled průhledný anonymní hanopis, jehož záměr je jasný.
V závěru dopisu, v němž Miroslav Hladký rezignuje na místo děkana FSVP, autor ještě dodává: "A stačí, aby nějaký ubohý

anonym napsal, že celá tato práce byla prospěchářstvím, a stranické orgány ode mne vyžadují, abych prokázal, že to prospěchářství nebylo. To už je trochu silné kafe (...) A co je moc, to je moc."
Tady je třeba opět připomenout situaci let 1969-1970, kdy se - zvláště po srpnu 1969 - začala roztáčet kola normalizace. Jedním z jejích nástrojů byla média, nejprve týdeník Tribuna, později Rudé právo a také Československý rozhlas, který někdy na podzim 1969 začal vysílat sérii pořadů na téma "jak to bylo" navazujících na materiál Oldřicha Švestky v Rudém právu Jak to bylo v noci z 20. na 21. srpna 1968 a popisujících aktivity lidí, kteří se postavili proti okupaci. Na rozdíl od televize, která se mohla "pochlubit" jen několika málo pořady, rozhlas spustil celý seriál proti událostem a osobnostem Pražského jara. Bohužel si už přesně nepamatuji, zda tyto pořady měly autora, ale vím, že se v nich mluvilo hlavně o lidech, kteří se v srpnu 1968 účastnili akcí proti okupantům. Materiály zřejmě dodávalo vnitro, včetně detailů získaných vyšetřováním "protisovětských" akcí v srpnových dnech.
Na co si pamatuji docela dobře, byl jeden pořad z tohoto seriálu, který popisoval pozadí a organizaci srpnového vysílání rozhlasu a televize, a v němž padlo také jméno Zdeňka Velíška ze zahraniční redakce, do níž jsem na podzim 1969 nastoupil. Zdeněk znalý několika světových jazyků pracoval v televizního zpravodajství poměrně krátce, od roku 1968, když před tím byl zaměstnán v intervizní organizaci OIRT. Právě proto, že ho z televize ještě nikdo neznal, stal se v srpnu 1968 jakýmsi styčným důstojníkem pro televizní pracovníky, kteří se podíleli na protiokupačním vysílání. Jeho byt a jeho telefonní linka byly místem, kde se přenechávaly a vyměňovaly vzkazy u "malého Zdeňka" ("velkým Zdeňkem" byl údajně Zdeněk Michalec). Bezprostředně po vysílání uvedeného rozhlasového pořadu Zdeněk Velíšek v redakci skončil. Jakým způsobem dostal výpověď, nebo zda odešel sám, na to si už nepamatuji.
Takových likvidačních publicistických pořadů zaměřených na některé osoby rozhlas vysílal více, jejich autorstvím se později proslavil jistý Bohumil Roháček. A právě k němu směřoval anonymní dopis, který se zřejmě týkal aktivit a postojů Miroslava Hladkého v období před srpnem 1968. Hladkého budoucí kariéra na fakultě, která se v roce 1972 přeměňovala z Fakulty sociálních věd a publicistiky na Fakultu žurnalistiky, byla ohrožena. Jak si v jednom dopise postěžoval, nebyl přizván k pohovorům na půdě ÚV KSČ o budoucnosti a reorganizaci fakulty, což si mohl vyložit jako signál, že se s ním v reorganizované fakultě nepočítá. Šlo mu tedy hlavně o to, aby zůstal na fakultě, aby dostal profesuru, profesora mohl propustit jen rektor, nikoli fakulta. Aby ukázal, že mu na funkcích nezáleží, 24. března na funkci děkana rezignoval.
O deset dnů později putuje další, sedmnáctistránkový Hladkého dopis na ÚV KSČ, který má podobu stížnosti adresované předsedovi Ústřední kontrolní a revizní komise ÚV KSČ Miloši Jakešovi. Obsah je opět stejný - vylíčení zásluh při normalizaci, obtíží, kterým kvůli svým aktivitám musel na fakultě čelit, a popis problémů, které Hladkému jeho nepřátelé způsobují, včetně stížnosti na stále neschválenou profesuru.
Hlavním argumentem, který ve všech dopisech používá jako důkaz, že byl komunistou, jenž v roce 1968 "nezakolísal," a byl vždy na té správné straně, je jeho sedmidílný seriál "Hledání pravdy" v Rudém právu. Hladký se zde stylizuje do role zásadového bojovníka proti imperialismu a proti politickému vývoji v roce 1968. Doslova: "netajil se obavami z tehdejšího vývoje", a "psal o tom, že USA usilovaly od roku 1945 o zvrat socialismu v Československu, a že o něj usilují i v této době. Nabádal jsem k bdělosti a hovořil jsem i o tom, že jde o zneužití rehabilitací. Varoval jsem, že není možné připustit, aby byli oprašováni skuteční nepřátelé socialismus a podrobně jsem to demonstroval na případu agenta CIA Vladimíra Veselého." Doporučuji nahlédnout do všech dílů seriálu (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7). O nabádání a varování tam není téměř nic, vše se točí jenom kolem oprávněnosti Veselého vyšetřování a odsouzení.
Epizoda s anonymním dopisem nakonec skončila pro Miroslava Hladkého dobře. Děkanem nařízením vlády ČSSR 69/1972 z 11. října 1972 zřízené Fakulty žurnalistiky se sice nestal, protože ÚV KSČ sem poslal člověka ze svého aparátu Vladimíra Hudce. Ovšem 1. září 1972 byl Miroslav Hladký jmenován profesorem, což mu zajistilo pokračování na zreorganizované fakultě až do jejího zrušení a přeměny na Fakultu sociálních věd v roce 1990.

1973-1990: Pedagog, dramaturg, scénárista
Bakalářská práce Anety Kačanyiové však ponechává stranou další aktivity Miroslava Hladkého, kterými si vylepšoval rodinný rozpočet. Zbaven místa televizního režiséra Miroslav Hladký přesunul své vedlejší aktivity od Československé televize směrem k Československému státnímu filmu.
Ještě před tím vydal v roce 1972 v edici Magnet nakladatelství Naše vojsko publikaci "Tady nebude klid" o situaci na Středním východě, která vyvolává otázku, zda materiály, z nichž čerpal, nepocházely ze zdrojů rozvědky v rámci "psychologických opatření," kterými se 1. správa chlubila svým nadřízeným. V této souvislosti se nabízí ještě jedna spekulace, zda k odražení útoku lidí, kteří Hladkému nemohli zapomenout jeho převlékání kabátů, a kteří zřejmě měli blízko - viz neschválená profesura - k ÚV KSČ, zda k tomuto vítězství Hladkého nepomohly také známosti a vazby na ministerstvo vnitra a na rozvědku.
Není sporu o tom, že Miroslav Hladký s rozvědkou a kontrarozvědkou léta spolupracoval. V tom má Rendek pravdu. Otázkou je, jak tuto spolupráci vyhodnotit. Nejsem žádný odborník přes tajné služby, ale Rendekem uvedené dokumenty o akcích, které řídící orgán "KAINAR" po roce 1968 projednával s Miroslavem Hladkým, jsou pro mne nelichotivou vizitkou diletantské úrovně práce lidí na 1. správě FMV, tj. rozvědky, oslabené posrpnovými čistkami. Přifouklé nabubřelé akce, při nichž příprava televizního pořadu se vydává za "akci s významným mezinárodním dopadem," jež "přispěje ke konsolidaci ve smyslu proletářského internacionalismu," nebo rutinní vytěžení běžného novinářského rozhovoru s Markem Lanem na lipském festivalu dokumentárních filmů se dostává do zpráv jako významné psychologické opatření spojené s bojem proti americkému imperialismu.
Zdůrazňováním významu podobných akcí Rendek akceptuje estébácké hodnocení jejich vlastní činnosti, plné "aktivních opatření," sloužících k vykazování výsledků práce směrem k nadřízeným, a mající daleko ke skutečné rozvědné či kontrarozvědné práci. Přičemž tato "aktivní opatření" byla podle mého názoru spíše "pasívním využitím" Hladkého autorské činnosti, nesouvisející s úkolováním StB. Byl Hladkého rozhovor s Markem Lanem na lipském filmovém festivalu plánovanou akcí StB, nebo spíše iniciativou Hladkého ve snaze získat přivýdělek a vedlejší honoráře? Já osobně si myslím, že to druhé bude blíže pravdě.
Když 1. správa FMV v roce 1974 vyhodnocovala spolupráci s informátorem ALTMANEM (Hladkým), uvádí zde jako výsledek své činnosti "využití ALTMANA k problematice Chile (...) vzhledem k tomu, že byl v Chile služebně po dobu asi dvou měsíců, kde se svým štábem pořídil tři krátké filmy, které přispěly k informovanosti o skutečně situaci v Chile." Zahraniční cesta Hladkého v létě 1973 se štábem Krátkého filmu do Chile byla organizována po linii Československého státního filmu, nikoli Federálního ministerstva vnitra. Hladký zde měl natáčet filmy o socialistických reformách vlády prezidenta Allendeho a nebyl první, koho Československý státní film do Chile vyslal. Jaroslav Šikl zde například v roce 1971 natočil dokument "Viva Chile."
Po návratu s Chile byl Hladký pro rozvědku zajímavý tím, že mohl popsat situaci v zemi, v níž krátce po návratu filmového štábu v září 1973 proběhl krvavý vojenský puč, který Allendeho vládu svrhl. Jak uvádí Rendek - spolupráce 1. správy FMV s Hladkým jako ideovým spolupracovníkem skončila v roce 1975. Hladký, který přesunul svoji mimofakultní aktivitu z televize do filmu, přestal být pro rozvědku zajímavý a vnitro si ho nadále vedlo jen jako důvěrníka.

Když jsem konzultoval tento text s bývalým kolegou na fakultě, který zde pracoval od 80. let potvrdil mi můj názor, že Hladký sledoval především svůj vlastní prospěch a tomu vše podřizoval. "Určitě nebyl zarytý komunistický ideolog a ani udavač. Souhlasím i s tím, že pokud spolupracoval s StB, tak proto, aby na tom vydělal, a nikoli aby nás, jeho podřízené práskal. (...) Nikdy jsem u něj neměl pocit, že mne k něčemu nutí nebo přesvědčuje, a taky jsem se nebál mu říct, co si myslím. On vlastně pro množství kšeftů, které měl v televizi a na Barrandově, katedru ani neřídil, vše jsme za něj dělali my ostatní."
Dokumenty z Chile (Vlastníci - o pozemkové reformě, Předehra - situace před pučem) jsou jedny z prvních filmů filmografie Miroslava Hladkého. Nejsem si však jist, zda filmografie ve Filmové databázi FDb.cz je kompletní.
Hladký se na Barrandově stal šéfem jedné dramaturgické skupiny, o níž se dosti nelichotivě vyjádřil režisér Jiří Menzel poté, co mu Vladimír Kalina nabídl k natočení scénář Karla Štorkána pro film "Město nic neví."(později ho natočil režisér Dušan Klein). Ve své autobiografii Rozmarná léta (Slovart 2013) na straně 320 Menzel napsal: "Autorem (scénáře) byl Karel Štorkán, dramaturgův kamarád. Oba byli kumpáni třetího kamaráda, šéfa té dramaturgické skupiny. Jmenoval se Miroslav Hladký. Byl hrozně tlustý, Kalina zase měl skoro dva metry a třetí z nich, Štorkán, měl skleněné oko. Říkalo se jim Dlouhý, Široký a Bystrozraký (...) Byla to povedená trojice."Podle mého názoru Jiří Menzel, který uvedenou trojici nazval"čímany z Tomanovy party,"je nespravedlivý zvláště vůči Vladimíru Kalinovi, scénáristovi četných kvalitních filmů, v jehož dramaturgické skupině vznikl film Jiřího Křižana Signum Laudis (1980). Karel Štorkán figuroval na Barrandově pouze jako autor. V dramaturgické skupině Miroslava Hladkého vznikl - kromě jiného - Troškův film"Slunce seno a jahody."
Hladkého filmografie svědčí o tom, že Hladký byl mistr v recyklování svých děl. Na základě jeho námětu vycházejícího ze známé knihy Dirigent zákulisí byl natočen film "Tichý Američan v Praze" (1977). Své zážitky z Chile zhodnotil napsáním scénáře ke čtyřdílnému televiznímu seriálu "Půl milionu pro Alvara" (ČST 1979). Svoje vzpomínky na vznik mládežnického deníku Mladá fronta využil v televizní inscenaci "Panská 8" (ČST 1984), rozšířený příběh jejích hrdinů pak zpracoval do knihy "Praskání ve švech" (Mladá fronta 1985).

Závěrem
Protože jsem na podzim 1969 nastoupil do ČST a dění na fakultě jsem příliš nesledoval, nevím, jak tady probíhala normalizace a vyhazovy. Dlouhou dobu jsem byl přesvědčen, že díky Hladkému se čistky mezi studenty nekonaly, a jediný, kdo byl vyhozen z fakulty z politických důvodů, byl Saša Kramer. Kdyby měl někdo zájem, mohu dodat dlouhý seznam studentů, kteří v době děkanátu Miroslava Hladkého studovali a dostudovali, přestože jejich názory nebyly vždy zcela konformní s režimem (například Jan Burian, Adam Černý, Vladimír Kučera, Leo Pavlát, Ilja Racek, Libor Ševčík, Jan Jůn, Petr Schönfeld, Irena Gerová, Josef Klíma a další).
Obraz dobráckého a tolerantního pedagoga, který s námi studenty udržoval až do roku 1968 často neformální vztahy, v mé paměti poněkud narušilo svědectví spolužáka Dušana Neumanna, který se shodou okolností dostal k posudku, který na něj Hladký v roce 1972 napsal. Posudek byl negativní na základě zkušeností ze společného zájezdu do Francie, kde se podle Hladkého Dušan prý nevhodně choval. Nebýt spřáteleného člověka na vojně, který posudek z jeho kádrových materiálů vyřadil, Dušan by se asi do novin, rozhlasu a televize nedostal. Dušan až do své emigrace v 80. letech pak pracoval v motoristické redakci ČST.
Moje cesty s Miroslavem Hladkým se opět protnuly po roce 1986, když Hladký - nyní jen s polovičním platem na fakultě - si začal přivydělávat v redakci, v níž jsem pracoval. Hlavní redakce pořadů ze zahraničí kromě vysílání zahraničních pořadů a českých filmů připravovala také studiové pořady s filmovými ukázkami "Kino a já." Mezi scénáristy těchto pořadů byli kromě jiných také barrandovští veteráni František Marvan a Miroslav Hladký. Tuto spolupráci s externisty ovšem zajišťovali redaktoři a dramaturgové, já jsem se k ní dostával jen při podpisu autorských smluv.
Zcela poslední setkání s Miroslavem Hladkým se odehrálo někdy v roce 1991 na půdě Fakulty sociálních věd UK, kam jsem nastoupil v roce 1990 jako odborný asistent. V té době zde existovaly ještě dvě žurnalistické katedry - pro tisk a agentury a pro rozhlas a televizi, jejíž jsem byl členem. Miroslav Hladký sice už v roce 1990 na fakultě skončil, nicméně ještě dobíhaly některé diplomové práce, které Hladký vedl. A tak v době státnic se Hladký dostavil do místnosti rozhlasové a televizní katedry, v níž vyčkával, než ho k obhajobě příslušné diplomové práce přizvou.
V té chvíli vstoupil do místnosti tehdejší vedoucí katedry Michal Šobr a oznámil nám, že z Ameriky přijel profesor Kamil Winter, který se chce s námi setkat. Když to Hladký uslyšel, překvapeně vyhrkl: "On je tady Kamil?" Šobr na to odvětil: "Vy se s panem Wintrem znáte? Až budete mít po obhajobě, klidně tady zůstaňte, můžete si s ním promluvit."
Hladký však na nic nečekal a z katedry rychle vypadl. Absurditu Šobrovy reakce jsem v místnosti možná vychutnával jen já, který věděl, že Kamil Winter byl šéfredaktorem Televizních novin v roce 1968 a pro Hladkého to byl po srpnu zrádný emigrant, s jehož škodlivým působením v televizním zpravodajství Hladký přece nikdy nesouhlasil.
Zde končím vyprávění o člověku, z něhož pseudohistorici typu Petera Rendeka vytvářejí politický plakát, který se metodou příliš neliší od plakátů, které o emigrantech vyráběla komunistická propaganda. Tím nechci omlouvat spolupráci Miroslava Hladkého s Ministerstvem vnitra, ani jeho žurnalistickou a scénáristickou kariéru ve službě režimu. Ovšem takovou schematickou vizitku, založenou pouze na estébáckých materiálech a navíc chybně interpretovaných dokumentech, jakou mu vystavil Peter Rendek, si Hladký nezaslouží. Já osobně si ho nepamatuji, že by do nás při přednáškách hustil nějakou komunistickou ideologii. Rendekovu nálepku "přesvědčený komunista" jsem snad dostatečně zpochybnil.

Post Scriptum
P.S. Jan Burian z dvojice Dědeček/Burian ve své vzpomínce na fakultu mj. napsal: "Byl rok 1970 a na čerstva prokádrované a přejmenované Fakultě žurnalistiky UK vládli tvrdou rukou mladí i staří normalizátoři. Děkan Hladký, bývalý plavec a majitel „malého dekretu“, který se uděloval za kolaboraci s německými okupanty za války, odešel kamsi nahoru do vyšší funkce a nahradil ho jiný kovaný komunista, Vladimír Hudec, kdysi hlemýžďolog, nyní autor tzv. teorie socialistické žurnalistiky.
Zde je třeba jasně říci, že Jan Burian se mýlí: Hladký "majitelem malého dekretu" nebyl! Podle dokumentu MV z roku 1954 uvedeném v příloze bakalářské práce Anety Kačanyiové "...lustrací jeho osoby bylo zjištěno, že bylo proti němu vedeno trestní řízení podle dekretu č.138. Toto řízení bylo zastaveno."
P.P.S. Není jasné, zda řízení podle "malého dekretu" se vztahovalo k členství v Kuratoriu, pod jehož organizační rámec v Protektorátu spadaly veškeré mládežnické aktivity, včetně těch sportovních. Nebo zda se týkalo jeho privilegovaného totálního nasazení v Německu, kde získal místo plavčíka v Linci. Je vysoce pravděpodobné, že se k němu dostal přes svůj sex-appeal mladého pohledného sportovce.
Ve svém životopisu Hladký o tom píše: "V roce 1942 jsem byl (celý můj ročník a několik dalších ročníků) nasazen na práci do Německa. Nejprve jako pomocný dělník u fy Kreuzer v Bad Wörishofenu v bavorském předalpí. Později u neteře stavitele, která vlastnila lázeňský podnik, jako plavčík. Na podzim 1943 jsem byl přeložen jako plavčík do městských lázní v Linci (...) V září 1944 po bombardování Lince, kdy vyhořela i kartotéka nasazených cizinců, jsem se ilegálně vrátil do Prahy, kde jsem až do konce války byl tzv. načerno."

V liberálních šedesátých letech, které se promítly i do uvolněné atmosféry přednášek a vztahu profesor/studenti, nám Hladký někdy o své plavčické kariéře v Německu vyprávěl. Také se chlubil tím, že jako první sportovní plavec začal v Česku používat kotoulovou otáčku. Jednou dal k dobru historku své cesty na olympiádu v Cortině d´Ampezzo, při níž si chtěl vylepšit skromné diety tím, že pašoval do Itálie prezervativy, které mu na celnici způsobily potíže, a v Itálii je pak nikdo nechtěl.
P.P.P.S. Do Cortiny d'Ampezzo odjížděl Miroslav Hladký ještě jako redaktor Mladé fronty, nicméně v té době byl v kontaktu s vedením Československé televize a v lednu 1956 přispěl ke zorganizování historicky prvního televizního přenosu olympijských her do Československa. Podařilo se mu to díky kontaktům na pracovníka zahraničních styků RAI Brauna, který uměl česky, neboť se narodil v Československu. Hladký ho nejprve vyzpovídal pro svoje domovské noviny a pak s ním vyjednal možnost přebírání signálu.
Diplomová práce Roberta Záruby "Svědectví o historii Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu Československé televize Praha" z roku 1989 tuto akci podrobně popisuje. Je to pohled ovlivněný Miroslavem Hladkým, který byl vedoucím Zárubovy práce. Legendární první olympijský přímý přenos má však více interpretací. Já jsem historku o zařizování přenosu z Cortiny slyšel ve třech verzích: od Miroslava Hladkého, Karla Kohouta (ředitel televizního studia Praha, které bylo organizačně ještě součástí rozhlasu) a Miroslava Ráže (správního ředitele TS Praha), vždy trochu jinak.
Vyprávění se shodovala v tom, že rozhodující osobou, který přenosy nakonec povolil, byl jistý pan Braun, tehdy šéf zahraničních styků RAI v Cortině, rodák z Brna. Podle ústních vyprávění, která jsem osobně vyslechl, s ním jednali - buď přímo nebo po telefonu - všichni zúčastnění, z nichž každý zdůraznil svoji osobu (Kohout: on byl jen prostředník, já byl ředitel televize, Ráž: komunikoval jsem já, protože oni neuměli cizí jazyky). Večeře Hladkého s Braunem, na níž Hladký obětoval svoje diety (při každém vyprávění neopomněl zdůraznit, že mu tu večeři ředitel Kohout neproplatil), je rovněž nezpochybnitelná, leč později dostávala ve vyprávění Miroslava Hladkého klíčovou úlohu, přestože to hlavní museli dohodnout šéfové v televizi a v telekomunikacích.
P.P.P.P.S. Bylo by zajímavé, kdyby si někdo dal tu práci a porovnal diplomovou práci Evy Struskové/Šmídové "Grafická úprava denního tisku v letech 1918-1938" (1961) a habilitační práci Miroslava Hladkého "Vizuální působení novin" (1964). O té diplomce mé sestry něco vím. Některé rozumy jí dodával někdejší metér Mladé fronty, pozdější mistr odborného výcviku a externí učitel na grafické průmyslovce Václav Kouba (s Hladkým se z poválečné doby znal). Divil bych se, kdyby tu práci Miroslav Hladký pro svoji habilitaci nějakým způsobem nevyužil.

© Milan Šmíd

[24.1.2022] 47 - "Dirigent zákulisí" Miroslav Hladký aneb **když pseudohistorici vykládají minulost**

Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci...
Sv. František Salesský - z modlitby ve stáří

Ačkoli bych se měl s přihlédnutím ke svému věku řídit mottem uvedeným v záhlaví, někdy nelze neragovat na texty, které se v médiích a na internetu objevují. Před několika lety mne k reakci vyprovokoval primitivní novinářský pamflet o někdejším řediteli Československé televize Janu Zelenkovi. Tentokráte mne vytočil článek „historika" Petera Rendeka „Dirigent zákulisí" – profil novináře, děkana fakulty ve službě komunistické propagandy. Tím „dirigentem zákulisí" má být Miroslav Hladký, novinář, televizní pracovník a dlouholetý pedagog Fakulty žurnalistiky.

Nikomu neberu právo na názor, jenomže když si přečtu, že *„Miroslav Hladký byl přesvědčený komunista, aktivní a dlouholetý ideový spolupracovník Státní bezpečnosti a byl důležitým článkem, nástrojem a rovněž tvůrcem komunistické propagandy,"* pak musím jenom udiveně kroutit hlavou nad tím, jak naši mladí „historici" – pro něž hlavním, ne-li jediným zdrojem jsou archivy StB - schematicky nahlížejí na osudy lidí podle svých předem nastavených ideologických klišé.

Bohužel, nejen Anetě Kačanyiové, z jejíž bakalářské práce Rendekův pamflet čerpá, ale především samotnému Rendekovi chybí schopnost vyhodnotit význam, relevanci a pravdivost historických pramenů, s nimiž pracuje, o znalosti historického kontextu ani nemluvě. Zatímco Aneta Kačanyiová víceméně jenom konstatuje, co při svém bádání zjistila, Peter Rendek ve svém článku přidal výklad a ideologicky zpotvořenou interpretaci, při níž Kačanyiovou peskuje, že nedostatečně vyhodnotila spolupráci Miroslava Hladkého s ministerstvem vnitra a StB.

Oba však pokládají za bernou minci data, která o sobě účelově ve svých životopisech a dopisech stranickým činitelům uvádí samotný Miroslav Hladký, přičemž ne všechno, co o sobě Hladký napsal, je možné brát za bernou minci. Varováním pro ně mohl být spor Miroslava Hladkého a Jaroslava Hořce o popis vzniku deníku Mladá fronta v roce 1945, v němž si Hladký historická fakta zjevně přizpůsobuje svému vidění, a někdy uvádí i nepravdy. Kromě toho Rendek, který se ponořil hlouběji do archivů, vyvolává dojem, jakoby Hladký byl důležitým a aktivním agentem StB. Nahlédneme-li do dokumentů, pak zjistíme, že v roce 1954 byl Hladký jako redaktor Mladé fronty doprovázející výpravy sportovců do zahraničí získáván jako informátor a není jasné, zda a jak tuto funkci vykonával. Rendek zcela neorganicky spojuje tento dokument z padesátých let s léty sedmdesátými, kdy Hladký začíná být vytěžován kontrarozvědkou vzhledem k předchozímu přátelství s defektorem Ladislavem Bittmanem. Ale i poté je veden pouze jako ideový spolupracovník a později důvěrník. Zcela určitě nebyl agentem, ani aktivním „dirigentem," který o své vůli cosi řídil. Naopak, ve vztahu k StB byl orgány jako ideový spolupracovník spíše dirigován a účelově využíván.

Hladký - Bittman - Veselý

„Dirigent zákulisí," „důležitý článek propagandy," „aktivní spolupracovník StB," „přesvědčený komunista" to všechno jsou zkreslující nálepky, které zabraňují pohlédnout na osobu Miroslava Hladkého jako na člověka z masa a kostí, s dobrými i špatnými vlastnostmi, jako na „treu und bieder" občana žijícího v nějaké době, které se dokázal vždy přizpůsobit tak, aby z toho měl prospěch. Vůbec si nemyslím, že byl přesvědčeným komunistou, neboť byl spíše oportunista, který stranické angažmá bral jako nezbytnou součást své kariéry, který se snažil být s lidmi zadobře, v podstatě nebyl zlý, vyhýbal se konfliktům, uměl si užívat života a nebyl ani hloupý ani neschopný. Jako novinář a publicista měl dar čtivého písemného projevu, střihači přenosových vozů na něj vzpomínali jako na dobrého a pohotového režiséra přímých přenosů. Jako student jsem si z jeho přednášek příliš neodnesl, teorie nebyla jeho silnou stránkou, více si pamatuji některé jeho historky z natáčení a vyprávění o televizní praxi.

Tolik můj osobní pohled a nyní k falešným až nepravdivými Rendekovým interpretacím. Pro pochopení Hladkého osobnosti a některých jeho činů, je třeba vzít se do jeho životní situace. Rozvedený, s povinností platit alimenty na tři děti vždy směřoval tam, kde se nabízela výhodnější perspektiva s možností vedlejších výdělků. Tak se dá vysvětlit i jeho přechod z redakce Mladé fronty do Československé televize v roce 1956. Jestliže v návrhu na získání Hladkého informátora z roku 1954 se dočteme, že „povahově se projevuje jako člověk ješitný, drzého vystupování, ziskuchtivý," pak ta poslední charakteristika se podle mého názoru blíží pravdě. Miroslava Hladkého, se kterým jsem se jako student poprvé setkal v roce 1965, jsem nepoznal jinak, než jako „víceobročníka," člověka, který měl vždy více pracovních úvazků.

Svým způsobem osudovým setkáním se pro Hladkého stalo seznámení s Ladislavem Bittmanem, pracovníkem 1. správy Ministerstva vnitra, zahraničně-politické rozvědky, které ho nasměrovalo ke spolupráci s tímto útvarem. Rendekova citace rozhovoru Bittmana s Pavlem Žáčkem by mohla vést k falešnému závěru, že Hladký aktivně participoval na akci Neptun. Z podrobné dokumentace o případu nastrčených beden s dokumenty v Černém jezeře a také z rozhovoru s Vladimírem Branislavem na webu totalita.cz však jasně vyplývá, že na počátku operace Neptun byla zvědavost dramaturgů Zvědavé kamery v dubnu 1964, která se zajímala o legendy spjaté s Černým jezerem, a našla zde bedýnky s municí. Teprve pak přišel Bittmanův nápad využít/zneužít televizi pro dezinformační akci české rozvědky.

Miroslav Hladký se do této hry dostal až následně, po celé akci, když Bittman si vyhlédl Hladkého (prostřednictvím své manželky, která na novinářské fakultě studovala), aby mohl znalosti své profese o západních rozvědkách zpeněžit. To se Hladkému a Bittmanovi pod pseudonymy podařilo v knize, v níž "dirigentem zákulisí" byl Charles Katek, poválečný velitel americké vojenské mise v Praze, později vojenský přidělenec na americké velvyslanectví a následně agent amerických tajných služeb. Kniha vyšla v populární edici Magnet nakladatelství Naše vojsko, která měla desetitisícové, později až statisícové náklady, a podle toho vypadaly i honoráře.

Přes Bittmanovu manželku, která pracovala jako produkční v Československé televizi, se Hladkého rodina s Bittmanovými spřátelila natolik, že obě rodiny dokonce jezdily na společnou dovolenou. (To vím z důvěryhodného zdroje na fakultě.) Nově vzniklá autorská dvojice pak zplodila další knihu literatury faktu do edice Magnet s tématem předválečné rakouské historie „První zemřel kancléř." Podle Rendeka cílená a organizovaná komunistická propaganda, pro Hladkého a Bittmana jen další vedlejší kšeft a výdělek.

Známost s Bittmanem stála svým způsobem i za seriálem sedmi článků Miroslava Hladkého v Rudém právu v červenci 1968 s názvem: "Hledání pravdy - Protokoly, články a dohady kolem případu Vladimíra Veselého." Podle mého názoru měl seriál dvojí účel. Jednak obhájit rozvědku proti tvrzení novináře Vladimíra Veselého, odsouzeného za špionáž, který se v květnu 1968 v rozhovorech v Mladém světě a v týdeníku Reportér začal prezentovat jako oběť politického, nikoli špionážního procesu. Zde Hladký vyšel vstříc Bittmanovi a jeho kolegům, kteří se v tehdejších médiích nedostali ke slovu. Jak uvádí Hladký, stanovisko rozvědky k Veselého obviněním odvysílal jen ústecký krajský rozhlas.

Byl tu však ještě jeden vedlejší cíl, k jehož poznání je nezbytné znát a pochopit dobové souvislosti. Pražské jaro otevíralo třináct komnaty režimu. Veřejně se probíraly staré křivdy, znovu se připomínaly politické procesy padesátých let. Někteří lidé (vězeňský lékař dr. Josef Sommer, soudce Josef Břešťanský) páchali sebevraždu. Podle mého názoru Miroslav Hladký, který nechtěl být vyřazen z obrodného procesu, do něhož se aktivně zapojil (o tom ještě později), cítil potřebu obhájit svoji publicistickou činnost, neboť v jeho knize "Dirigent zákulisí" zaujímal proces s Vladimírem Veselým, kterého naverboval Charles Katek, významné místo.

Pamatuji se, jak i nám studentům Hladký říkal: "Veselý o sobě tvrdí, že nebyl špion, ale on byl špion, já na to mám důkazy." Typický je závěr seriálu, v němž se Hladký snaží obhájit slovy: *"Je přirozené, že novinář nemůže brát odpovědnost za správnost dokumentů.* (sic!!) *Ta patří těm, kdo protokoly vytvořili, tj. vyšetřovateli i Vladimíru Veselému, který každou jejich stránku vlastnoručně podepsal, s výjimkou, pokud by snad jeho výpovědi nebyly násilím vynuceny. To však nechť posoudí soud."* Jasné alibistické prohlášení: já nic, já pouze citoval protokoly.

Rok 1970 - odchod z televize

Dvakrát se ve svém textu Peter Rendek zmiňuje o tom, že "v roce 1970 byl Hladký donucen televizi nakrátko opustit," s poznámkou "viz níže" odkazující k dopisu adresovaném z rozvědky ministru vnitra Kaskovi, z něhož jakoby nepřímo vyplývalo, že Hladký musel z televize odejít kvůli svým "angažovaným" pořadům o Kadlčákovi, Famírovi, nebo kvůli seriálu reagujícím na kampaň jara 1968 spojenou se smrtí Jana Masaryka. Věci se však měly zcela jinak.

Nejen podle mého názoru Miroslav Hladký musel v březnu 1970 opustit místo režiséra Hlavní redakce publicistiky (kam zřejmě přešel z Hlavní redakce Televizních novin, kde byl dříve šéfrežisérem) na pokyn nového ředitele Československé televize Jana Zelenky, jenž do Československé televize nastoupil v srpnu 1969. Marie Kocíková byla jen pasivní vykonavatelkou Zelenkova přání. V dopise Miloši Jakešovi o tom později, v roce 1972, Hladký píše: *"Když jsem se ptal po důvodech (...) jako jediný důvod mi s. Kocíková uvedla, že jsem děkanem fakulty, a že by jí to v její redakci dělalo zlou krev."* Rendekem citovanou informaci poslanou ministru vnitra Kaskovi v roce 1970 je možné chápat především jako běžný situační report, a teprve v druhém plánu jako podporu svého staronového ideového spolupracovníka, jak to vykládá Rendek.

Proč Zelenka nechal propustit Miroslava Hladkého z Československé televize? Nebo v tom hrál roli také nějaký pokyn z vyšších míst (viz další události roku 1972)? Znovu je třeba se přenést do roku 1968, do doby, kdy šéfredaktor týdeníku Květy Jan Zelenka přišel o místo a funkci, protože se na něj sesypal hněv veřejnosti kvůli jeho roli při likvidování Literárních novin v předešlém roce. A také do doby, kdy Miroslav Hladký se zařadil do šiku opatrných podporovatelů Pražského jara a Dubčekova vedení, a ve svém veřejném konání se profiloval jednak tažením proti tehdejšímu děkanovi své fakulty Gustavu Barešovi, ale také přidáním se do šiku těch, kteří se Zelenkou nechtěli mít nic společného, a veřejně ho odsuzovali.

Zde mohu přispět dvěma osobními zážitky. Ze záznamu deníku, který jsem si v roce 1968 vedl, mohu uvést přesné datum konání schůze KSČ na fakultě, o níž jsem si 12. března zapsal: *"Schůze trvala 5 hodin. Informace o okresní nedělní vysokoškolské konferenci. Spory na fakultě, vztah k rezoluci katedry. Soupeří Bareš a Hladký. Hořec radikál, Marek umírněný, Disman rozumné stanovisko. Pere se staré prádlo."* A právě o přestávce této schůze se ke mně, jako jednomu z mála zástupce studentů, Hladký přiblížil a pronesl cosi v tomto smyslu: *"Šmíde, nevěřte Barešovi, je to pletichář, chce se zachránit, teď se tváří jako demokrat a jaký to byl sekyrář v padesátých letech. A také se podívejte na Zelenku, o tom jsme na katedře vždycky věděli své, ten nás udával na vnitru, když jsme do studia chtěli získat dálnopis s agenturním zpravodajstvím."*

Pokud si dobře pamatuji, na té schůzi se diskutovalo nejen o postojích k politickému vývoji, ale také o budoucnosti fakulty, kterou Gustav Bareš, v té době zapálený podporovatel vědecko-technické revoluce, posunoval směrem k sociálním vědám (mimo jiné nechal přejmenovat FON - Fakultu osvěty a novinářství - na FSVP - Fakultu sociálních věd a publicistiky), což nevyhovovalo některým lidem na novinářských katedrách, kteří by své docentury a profesury museli podložit seriózními metodami sociálních věd a nikoli jen vlastními teoriemi o grafické úpravě novin.

Zpět

Migrace v Česku pohledem expertky: Za 25 let se přístup státu nezměnil. Jen přichází méně vzdělaných Ukrajinců

URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 24.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Jan Boček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 06:39, Celková návštěvnost:

Po finanční krizi přestalo být Česko středoevropským magnetem pro ekonomické imigranty. Řada oborů se přitom bez nich neobejde, chybí například zdravotní sestry. Podle Marie Jelínkové z FSV UK chybují české úřady v tom, že podporují jen krátkodobou ekonomickou imigraci, pro obě strany je přitom výhodná dlouhodobá integrace cizinců.

V Česku se při loňském sčítání obyvatel přihlásilo k přechodnému či trvalému pobytu 490 tisíc cizinců. Ukazují to první data, která na počátku ledna zveřejnil Český statistický úřad (ČSÚ). Naznačují také, že země v posledních deseti letech přivítala méně cizinců než v předchozí desetiletce. Zatímco mezi sčítáním v letech 2001 až 2011 přibylo téměř 300 tisíc cizinců, mezi roky 2011 a 2021 to bylo jen 68 tisíc.

Socioložka Marie Jelínková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy má ale tuto statistiku za zavádějící. „Ředitelství cizinecké policie ukazuje o dost jiná a nejspíš také přesnější data," tvrdí. „Podle nich cizinců přibývá pořád podobným tempem. Je možné, že se tentokrát jen méně sčítali. Ale máte pravdu v tom, že když se podíváme na obě desetiletí, jsou mezi nimi z pohledu migrace opravdu velké rozdíly."

Nově si stát cizince víc vybírá

V čem jsou obě období stejná a v čem jiná?V obou dominuje migrace ze Slovenska a Ukrajiny. Druhá věc společná pro celých dvacet let je mírná, ale vytrvalá imigrace z velkého množství zemí, ze kterých tady v roce 2001 žilo jen pár stovek lidí a dnes jich jsou tisíce. Z unijních zemí jsou to třeba Španělé, Italové a Řekové, z ostatní typicky Thajci, Turci nebo Severní Makedonci.

Kliknutím do legendy grafu si můžete zobrazit další země. Země lze také skrýt, měřítko grafu se přizpůsobí těm zobrazeným.

Když se naopak podívám na rozdíly, za poslední desetiletí rapidně ubylo cizinců, kteří se sem stěhují za podnikáním a srovnatelně narostl počet pobytů za účelem zaměstnání. Ti první jsou nejčastěji Vietnamci, ti druzí Ukrajinci. Souvisí to s tím, že podmínky pro podnikatelský pobyt se v posledních deseti letech zpřísnily a je zřejmě menší vůle povolení vydávat.

Domýšlím se, že tahle změna je reakce na ekonomickou krizi po roce 2009. Tehdy se ukázalo, že je pro úřady daleko snadnější ovlivňovat počet zaměstnanců než podnikatelů.

Vedle toho přibývá těch, kteří se stěhují kvůli sloučení rodiny, a také studentů vysokých škol.

Jakých imigrantů ubývá?Méně roste počet trvalých pobytů u občanů neunijních zemí, o který můžou žádat po pěti letech v Česku. To vnímám jako problém: trvalý pobyt je pro ně jistější a bezpečnější, takže bych čekala, že jich bude přibývat. Pokud o něj nežádají, je důležité pochopit, proč. Ani přísnější podmínky, například nedávné zpřísnění znalosti jazyka z úrovně A1 na A2, trend zcela nevysvětlují. Spíš se zdá, že cizinci zčásti přijíždějí na kratší dobu a ti déle pobývající podmínky pro trvalý pobyt nesplní.

Jak vlastně stát reguluje počty cizinců, kteří přijíždějí za prací?V roce 2009 stát zavedl systém VisaPoint, tím reguloval počet žádostí, které můžou zastupitelské úřady každé země přijmout. Sloužil tak jako významný regulátor počtu migrantů z různých zemí, Česká republika si skrz tento systém víc volila zdrojové země. Kvůli kritice ho v roce 2017 zase zrušila a tuto funkci převzaly vládní kvóty na ekonomickou migraci. Česko tak na rozdíl od předchozího desetiletí více hlídá, kdo, odkud a za jakých podmínek přijede.

Jaká je příčina? Nedůvěra k cizincům? Uprchlická krize začala až o několik let později…Souvisí to podle mě se situací před ekonomickou krizí v roce 2009 a po ní. Před krizí došlo k téměř skokovému nárůstu počtu migrantů, většina z nich přijížděla na pracovní pozice, o které neměli Češi ani unijní občané zájem, obrovskou roli hrály nekalé zprostředkovatelské agentury, které zjistily, že na zprostředkování práce a pobytu se dá hodně vydělat. Řada cizinců, kteří udělali vše legálně, pak v Česku skončila bez práce a s obrovskými dluhy. A do toho přišla krize, která mimo jiné ukázala, že migrační toky se velmi obtížně usměrňují. Víc by k tomu určitě mohlo říct ministerstvo vnitra.

Méně Poláků a Rusů, více Postsovětů

Umíte vysvětlit, proč jsme tak atraktivní právě pro Ukrajinu a Slovensko?Migraci z Ukrajiny není složité vysvětlit, potkává se náročná situace doma a poptávka po flexibilní pracovní síle v zaměstnaneckém poměru na české straně.

Se Slovenskem je to složitější, strmosti nárůstu úplně nerozumím. Napadá mě, že jsou možná čísla zkreslená tím, že se slovenští občané v Česku začali častěji registrovat, například kvůli parkování v modrých zónách, očkování nebo narození dětí. Rozdíly mezi oběma zeměmi bývalé federace přitom nejsou tak velké, aby tenhle proud vysvětlily: ve výzkumech spokojenosti s kvalitou života bývá Česko jen o několik příček nad Slovenskem, HDP sice mají Slováci o něco menší, ale trend růstu je podobný. Nezaměstnanost je na Slovensku také o něco větší, ale výkyvy jsou v obou zemích podobné.

Určitě pomáhá geografická a jazyková blízkost i o něco větší pracovní příležitosti u nás, ale proč je nárůst tak velký, nevím. Každopádně je fakt, že Češi na migraci ze Slovenska ohromně vydělávají: nejčastěji totiž jde o mladé ekonomicky aktivní obyvatele, kteří se snadno naučí česky a mají velmi blízkou kulturu. Velkou část jejich vzdělání navíc financovalo Slovensko.

Kromě nich žije v zemi silná vietnamská, ruská, německá a polská menšina. Mění se něco v imigraci odsud?Rusové přicházejí pořád, byť jejich nárůst v posledních deseti letech zpomalil asi na polovinu. Podobné je to s Němci. Také Poláci víc přicházeli v předchozí desetiletce. Migrace z těchto zemí zpomalila, nikdy se ale úplně nezastavila.

Hodně zajímavé je, že Česko se stalo atraktivnější pro některé postsovětské republiky: například občany Kyrgyzstánu, Kazachstánu nebo Uzbekistánu. Zatím to nejsou moc velká čísla, ale nárůst zrychluje. Za posledních deset let se také zdvojnásobil počet Srbů na dnešních skoro šest tisíc.

Data také ukazují, že cizinci častěji směřují do Čech než na Moravu. Úplně jiný vesmír je Praha s desetinou obyvatel ze zahraničí.Prakticky všude směřuje migrace do velkých měst, kde jsou příležitosti. To je v Česku hlavně Praha se Středočeským krajem, ze kterého se do metropole dojíždí. Víc než polovina cizinců v Česku žije v tomto širším regionu.

Druhé místo jižní Moravy má podobné vysvětlení, v kraji jdou naproti investicím do inovací a výroby a celkově zde přistupují k cizincům inspirativně.

Jiný příběh je Plzeňsko, kde vyrostla řada průmyslových zón. Ty zřejmě mají na počty migrantů větší vliv než samotná Plzeň.

Polskem se neinspirovat

Imigrace oslabila po ekonomické krizi: před ní přicházelo víc než 100 tisíc imigrantů ročně, v letech 2011 až 2015 méně než 30 tisíc.Nejslabší byla v roce 2010, kdy víc lidí ze země odešlo, než přišlo. Pak následovalo několik let sbírání se z krize a oživování ekonomiky. Výrazněji začala imigrace stoupat až po roce 2015 a vydrželo to do prvního roku pandemie.

Data krásně odráží to, jak se daří české ekonomice. Budoucí trendy to budou také odrážet. Rozhodně nečekám, že by se migrace úplně zastavila, ale bude záležet na ekonomické prosperitě.

Před ekonomickou krizí po roce 2007 bylo Česko pro imigranty největší magnet ze zemí Visegrádské čtyřky. Po ní sem přichází při přepočtu na počet obyvatel podobné množství lidí jako do Maďarska nebo Polska. Proč jsme o tuhle pozici přišli? Neměli bychom se u obou zemí inspirovat?Nejde jen o to, kdo do země přichází, ale také, kdo ze země odchází. Zrovna Polskem bychom se, myslím, inspirovat neměli.

Z Polska odešla velká část kvalifikovaných lidí. Tím nemyslím jen špičkové odborníky, ale i solidní střední třídu, kterou by si v zájmu demokracie a ekonomické prosperity měl každý stát hýčkat. V Polsku vznikly oblasti, které emigrací strašně strádají. Jenže migranti většinou nejdou tam, odkud odešli Poláci, míří do velkých bohatých měst.

Kromě ekonomických problémů to vede i k sociálním: rodiče třeba emigrují bez dětí, které nechají s prarodiči s představou, že je to na rok na dva. Jenže pak se jim ekonomicky nedaří tak, jak doufali a děti vyrůstají s prarodiči se všemi problémy, které si dovedete představit.

A není to tak, že se s ostatními zeměmi Visegrádu přetahujeme o stejné lidi?Hlavní zdrojové země migrantů jsou pro Polsko Ukrajina a Bělorusko, ty jsou velmi zajímavé i pro nás. Sami přitom nedoceňujeme, jak snadné je spolužití s Ukrajinci. Vzdělaní Ukrajinci dnes často míří do zemí, kde to mají pobytově snadnější a kde se se svou kvalifikací uplatní lépe. Naše ekonomika tím strašně moc ztratila.

Proč tak málo lidí přichází na Slovensko?Situace migrantů na Slovensku je horší například z pohledu dostupnosti právního a sociálního poradenství. To ale nebude ten klíčový důvod, zřejmě neumí nebo nechtějí cizince přitáhnout.

Demografická data přitom ukazují, že Slováků ubývá. Takže oslovit cizince by mělo být v jejich demografickém, ekonomickém i sociálním zájmu.

Nějak se to vyřeší

Takže na tom nejsme tak špatně.Pohledem počtu cizinců není česká cesta úplně špatná, ale nesmírně důležité je, jací cizinci k nám přicházejí a jak na to stát reaguje.

V Česku je nárůst počtu cizinců dlouhodobý a příkrý a měly by ho doprovázet daleko masivnější integrační opatření, hlavně ze strany státu. Co pokládám za nevýhodné a v řadě případů i za nemorální je to, že ve velké míře podporujeme krátkodobou ekonomickou migraci, zatímco příznivé podmínky pro tu dlouhodobou nevytváříme.

Z výzkumů víme, že pro stát je nejvýhodnější, když se migrantům daří tak, že se mohou v dané zemi usadit, mít zde rodiny, zapadnout. Od migrantů to chce dost úsilí, často velké oběti. Ze strany přijímajícího státu je třeba podpora integrace – aby bylo snadné naučit se jazyk, vydělat si na důstojný život, nechat si uznat kvalifikaci, přivézt děti. To ale v Česku snadné není. Mnoho lidí přijíždí na víza nebo za podmínek, které jim neumožňují získat oněch potřebných pět let „bez škraloupu“, složit zkoušku z češtiny a požádat si o trvalý pobyt. Obrovské překážky jsou cena zdravotního pojištění pro děti, obtížná nostrifikace diplomů nebo dostupnost kurzů češtiny v některých regionech.

A lepší se to?Nijak zvlášť. Nějaké pozitivní posuny jsou, ale vzhledem k počtu cizinců opravdu nedostatečné. Ještě lze pochopit, že v devadesátých letech byli na stavbách vysokoškolsky vzdělaní Ukrajinci a stát, který byl zaměstnaný transformací ekonomiky, na to neuměl reagovat. Ale je o pětadvacet let později a změnilo se jen to, že vzdělaných Ukrajinců přichází méně. To je do očí bijící neschopnost a mrháním potenciálem.

Nebo téma zdravotních sester: cizinek na této pozici je v Česku hodně, některým se podařilo nostrifikovat diplomy nebo u nás získat kvalifikaci, jiné dělají na pomocných pozicích, ale úplně pro ně chybí specializované jazykové kurzy. To v praxi vyvolává problémy a napětí na pracovišti, přitom úplně zbytečně. A to jsou jen dva příklady z mnoha, které stát nechává ležet s tím, že „se nějak vyřeší“. Jenže ono se to nevyřeší. Česko tak propásло dlouhou dobu, kdy mělo budovat právě tyhle strukturální mechanismy. Myslím, že je to důsledek dvojakého přístupu, kdy se na jednu stranu tváříme, že cizince nechceme, a přitom je sem už desetiletí zveme a neobejdeme se bez nich.

Kde podle vás začít se změnou? Sama říkáte, že jsme v tom zacyklení přes dvacet let.Musí dojít k zásadní změně migrační politiky tak, aby byla dlouhodobě výhodná pro migranty i pro stát. Teprve pak se pojďme bavit o počtech. Velká část migrace dnes probíhá tak, že migranti mohou přijet na nějakou dobu, formálně mají i nějaká práva, ale v praxi se jich nedomohou. Pak je zase pošleme domů. Do toho stát přidává migrantům víc a víc povinností.

K cizincům pořád přistupujeme, jako by byli zboží, ale tak to není. Prvotně je to samozřejmě otázka morálky, ale i ti, kteří na morálku neslyší, musí uznat, že tím přicházíme o ohromný potenciál.

Na co jsme zapomněli?Celý náš rozhovor se točil kolem ekonomických migrantů. Ale když se ptáte na to, o jakou migraci by měl stát usilovat, mělo by zaznít i to, že má přijímat také lidi v nouzi. V Česku očividně není vůle přijímat větší množství uprchlíků, ale to nepřijímání prakticky nikoho – ani osamocených dětí z uprchlických táborů – je při obrovském dostatku, ve kterém krize nekrize pořád žijeme, prostě zrůdné.

Migrace v Česku pohledem expertky: Za 25 let se přístup státu nezměnil. Jen přichází méně vzdělaných Ukrajinců

Po finanční krizi přestalo být Česko středoevropským magnetem pro ekonomické imigranty. Řada oborů se přitom bez nich neobejde, chybí například zdravotní sestry. Podle Marie Jelínkové z FSV UK chybují české úřady v tom, že podporují jen krátkodobou ekonomickou imigraci, pro obě strany je přitom výhodná dlouhodobá integrace cizinců.

Autor
Jan Boček

Další texty autora:
- Z nemocnic zpátky do života. Reforma psychiatrické péče naráží na nedostatek psychiatrů, peněz i bytů
- Ani kůrovec, ani Čína. K vysokým cenám dřeva nejvíce přispělo globální ekonomické oživení

Praha/Brno 6:00 24. ledna 2022

V Česku se při loňském sčítání obyvatel přihlásilo k přechodnému či trvalému pobytu 490 tisíc cizinců. Ukazují to první data, která na počátku ledna zveřejnil Český statistický úřad (ČSÚ). Naznačují také, že země v posledních deseti letech přivítala méně cizinců než v předchozí desetiletce. Zatímco mezi sčítáním v letech 2001 až 2011 přibylo téměř 300 tisíc cizinců, mezi roky 2011 a 2021 to bylo jen 68 tisíc.

Socioložka Marie Jelínková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy má ale tuto statistiku za zavádějící. „Ředitelství cizinecké policie ukazuje o dost jiná a nejspíš také přesnější data," tvrdí. „Podle nich cizinců přibývá pořád podobným tempem. Je možné, že se tentokrát jen méně sčítali. Ale máte pravdu v tom, že když se podíváme na obě desetiletí, jsou mezi nimi z pohledu migrace opravdu velké rozdíly."

MARIE JELÍNKOVÁ

Marie Jelínková působí na Katedře veřejné a sociální politiky Fakulty sociálních věd UK. Zaměřuje se na témata spojená s mezinárodní migrací, integraci osob s migrační zkušeností, analýzu veřejných politik, sociální vyloučení a začleňování. Dlouhodobě spolupracuje s českými i mezinárodními organizacemi pracujícími s migranty.

Nově si stát cizince víc vybírá

V čem jsou obě období stejná a v čem jiná?
V obou dominuje migrace ze Slovenska a Ukrajiny. Druhá věc společná pro celých dvacet let je mírná, ale vytrvalá imigrace z velkého množství zemí, ze kterých tady v roce 2001 žilo jen pár stovek lidí a dnes jich jsou tisíce. Z unijních zemí jsou to třeba Španělé, Italové a Řekové, z ostatní typicky Thajci, Turci nebo Severní Makedonci.

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Podat daně online nepůjde ještě pár týdnů ‚Může za to covid, už se to nebude opakovat,' slíbilo ministerstvo

Kauza Michalákových vede k zamyšlení, jestli je ochrana dětí v Česku dostatečná, říká reportérka

ONLINE: V neděli přibylo téměř 13 tisíc nových případů covidu, nejvíce za neděli od začátku pandemie

Demonstranty v Bruselu rozehnali slzným plynem, tisíce lidí protestovaly proti opatřením i v Německu

Cizinci v Česku

Přechodný, dlouhodobý i trvalý pobyt, ekonomická migrace i azyl, občané EU i „třetích zemí". Zobrazeny jsou země s nejméně 10 tisíci občany žijícími v Česku.

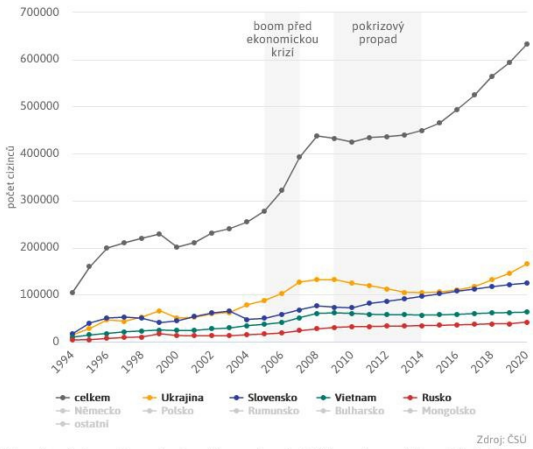

Zdroj: ČSÚ

Kliknutím do legendy grafu si můžete zobrazit další země. Země lze také skrýt, měřítko grafu se přizpůsobí těm zobrazeným.

Když se naopak podívám na rozdíly, za poslední desetiletí rapidně ubylo cizinců, kteří se sem stěhují za podnikáním a enormně narostl počet pobytů za účelem

Zpět

BÁRA NESVADBOVÁ: „Nemám v životě nic, za co bych se styděla." URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 24.01.2022, Zdroj: marianne.cz, Autor: Simona Martínková-Racková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 08:13, Celková návštěvnost: 95 880, RU / měsíc: 132 441, RU / den: 7 067, AVE: 60 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Se spisovatelkou a filantropkou Barbarou Nesvadbovou (46) jsme si povídaly o tom, jaké to je mít už dospělou dceru, o hranicích blízkosti a intimity i o tom, co jí pomáhá, když je v úzkých. Kromě toho jsme ovšem probraly i knihy, psaní, módu a lásku.

Svou poslední knížku Mia a svět jste prý napsala za čtrnáct dní. To je v lidských silách?
Je. Ale byl to fičák. Knížka je o devítileté holčičce, která chce spravit svět tak, aby nebyl hladomor, aby lidé neválčili, aby se ctili, aby holky v odlehlých vesnicích Pákistánu chodily do školy, aby nevymíraly druhy a nekácel se prales. Samotné psaní trvalo jen dva týdny, ale předtím jsem věnovala hodně času rešerším. Pracuji tak, že si vytvořím osnovu a pak si dělám spoustu poznámek. S blokem usínám i vstávám. Až když mám hotový poznámkový aparát, začnu psát. Ty poznámky byly ve finále všude, zabraly celý kuchyňský stůl.
Vždycky píšete v kuchyni?
Ano, je to pro mě nejhezčí, protože jsem s ostatními. Mám tedy i pracovnu, ale vlastně do ní ani nechodím. Jenom tam mám knihy a poznámky. Žiji v kuchyni, kde jsou kočky, psi, dcera Bibiana, maminka, všichni jsme nacpaní v jedné místnosti. Je tam obrovský stůl a těch posledních čtrnáct dnů se u něj nemohlo ani jíst, protože byl posetý mými podklady a barevnými lepítky. Psaní je osamělá profese. Jak miluju lidi, tak jich naštěstí hodně potkávám v rámci neziskového sektoru a díky Be Charity. Vídáme se s rodinami našich postižených dětí – všechny je známe osobně – i s donátory. Postupem času mi dochází, že nadační činnost je můj společenský život.
Je pravda, že knihy píšete rukou, ne na počítači?
Většinu knih jsem opravdu napsala rukou. Taky z toho mám mozol a zkroucenou dlaň, sedmnáct knih se na mé pravačce podepsalo. Ale jsem přesvědčená, že neuro spojení mezi rukou a hlavou jsou jiná, že je to bližší a intimnější, než když píšete na počítači. Jenže jak jsem už vypsaná, tak čím dál víc škrábu. U poznámek starých třeba půl roku mám stres, jestli je vůbec rozluštím. Pořád ale platí, že psaní je pro mě vášeň, ne jen práce. Samozřejmě jiné to bylo u knihy Hovory s doktory , ve které jsme s Jakubem Knězů vyzpovídali dvacet čtyři významných českých lékařů. Trochu jsme se tak vrátili k novinařině, známe se z fakulty sociálních věd. Upřímně řečeno, ptát se je někdy mnohem lepší a zábavnější než odpovídat. A člověk se otázkami učí. Dlouho jsem taky chtěla udělat knižní rozhovor s jedním člověkem – nakonec je to fenomenoložka Anna Hogenová, velká fanynka Hegela a Husserla, známá svým výrokem „napít se z vlastního pramene“. V poslední době hodně tápu a zkoumám a právě ona mě přirozeně vtáhla do hlubších, poctivějších úvah.
Rozhovory rukou asi nepíšete, že?
Ty ne. Přepisuje a edituje mi je Pavlínka Saudková, která je také ředitelkou našeho fondu. Už spolu pracujeme dvacet let a jsme v každodenním kontaktu. Jsme jako jedna rodina. Myslím, že je to můj nejdelší vztah, kromě vztahu s rodiči. Nikdy jsme se nepohádaly ani jsme neměly žádný nelad. Je to fakt jako manželství po letech, protože jedna chce něco říct a ta druhá to vysloví za ni. Vím, jak vzácné to je, a taky si svých ženských přátelství ohromně vážím. Ale i klučičích, samozřejmě. Mám na lidi štěstí.
Jenže díky onomu „špatnému výběru“ partnera tady Bi je – právě ona a právě taková, jaká je.
Přesně. Takže to zase tak špatně v důsledku není, to máte absolutní pravdu. Ji bych neměnila za nikoho na světě.
Co vám pomáhá překonávat těžké chvíle a třeba i delší náročná období?
Kdykoli mě něco úplně srazí, ať už je to rozchod, rozvod, nemoc, nebo ztráta někoho blízkého, vzpomenu si na zmíněný obrat Aničky Hogenové „napít se z vlastního pramene“. Člověk je opravdu silnější, než si myslí, vidím to na rodičích našich postižených dětí. Maminky často říkají – my jsme vybrané, jsme ty nejsilnější ženské, abychom se dokázaly postarat o naše děti. To pak cítím velkou pokoru. Navíc nejsem člověk, který by ztrácel naději. Je fakt, že mám obrovskou podporu v Bi, v mámě a ve svých blízkých. Znáte ty scény z amerických filmů, jak lidé padají na záda a druzí je chytají? Tak já mám za sebou úplnou armádu kamarádů, kteří mě vždycky chytí. Můžu se na ně absolutně spolehnout a je jedno, o jaký průšvih zrovna jde. A taky jsem věřící, katolička, a často chodím do kostela. Asi je to bytostným nastavením, ale jsem přesvědčená, že i když je člověk v úzkých a je mu zle, nemá se vzdávat.
A když přijde slabá chvíle?
Ty zažívá každý. Pak je asi důležité zalézt si, být sama se sebou. Nebát se sám sebe. Nebát se nahlédnout do vlastního nitra. Velkou roli můžou sehrát meditace nebo poutě. A opravdu přemýšlet. Kolik lidí si klade otázku, proč jsou na světě, co je jejich poslání – a teď nemyslím jenom povolání, profesi? Nevěřím, že jednotlivec nemůže ničím pohnout. Naopak. Jednotlivec je nejdůležitější součást společnosti.
Co děláte, když vás něco vytočí nebo rozhodí?
Vůbec nejsem vytáčecí. Neumím být naštvaná. Nikdy jsem neuhodila svého psa, zkrátka pro to nemám povahové předpoklady. Proto když jste použila slovo dračice, vůbec mi to ke mně nešlo. Snad nikdy jsem nepředvedla hysterickou scénu. Bývalý partner mi jednou řekl, že málokdy vnímám vlastní stín, ale že když se do něj dostanu, tak to tam je. A nejspíš má pravdu. Prý když měla maminka mrtvici, byla jsem úplně mimo. Zvláštní, že si z toho večera nejméně pět hodin vůbec nepamatuji. Vůbec. Taky je asi dobré vypouštět emoce ven, neshromažďovat si je v sobě. Což já přesně dělám a pak jsem někdy v šoku, co mi tělo vrací. Ale mám kolem sebe skupinu přátel, se kterými se navzájem svěřujeme. Sdílíme mnohé, ať je to víra, láska, práce nebo sex. Mám otevřená přátelství, moje přítelkyně o mně vědí opravdu všechno.
A dcera taky? Nestydíte se mluvit o intimnostech?
Ne, vůbec. Ale já se hlavně za nic zásadního ve svém životě nestydím. Nemám, za co bych se styděla. S Pavlínkou často probíráme míru upřímnosti vůči vlastním dětem. V tomhle ohledu je skvělé, že jsem svobodná a můžu si dělat, co chci. I vůči Bi tak můžu být naprosto otevřená. Ale zase – kolikrát jsem si nabila nos! Bi vždycky říká – maminko, ty sbíráš typy!
Bylo to tak vždycky?
Těžko říct. Ale oba mí rodiče byli psychiatři a myslím, že i díky jejich výchově jsem si uměla, co se přátel týče, poměrně dobře vybírat. Mám to tak, že dlouho držím a držím, ale když to přeteče, je to finito. Tím pádem mi nezůstávali v životě lidé, kteří by ho zanášeli negativní energií, lhali mi nebo zkrátka nebyli v přirozené symbióze s mojí existencí.
Vybrousila jste si postupem času tuhle schopnost natolik, že už si takové lidi ani nepustíte k tělu?
Řekla bych, že ne. Vždycky jsem byla a zůstanu naivní. Tohle je naše obrovské téma právě s Pavlínkou. Často si říkáme, že nesmíme druhé soudit podle sebe a očekávat, že se budou chovat podobně jako my. A vždycky to zakončíme tím, že je ale vlastně dobré být hodná holka a že bychom nechtěly být jiné.
Považujete se za hodnou holku?
Úplně.
Přitom máte spíš image dračice.
Fakt? Tak za prvé si myslím, že i drak může být hodný kluk a dračice hodná holka, že se to nevylučuje, a za druhé moc nevím, v čem se projevuji jako dračice. Je fakt, že jsem kolem sebe vždycky měla hodně mužů, tak leda v souvislosti s tímhle. Ale nepovažuji to za nic špatného, chovám se k mužům slušně. Záměrně jim neubližuji. A z mých nepovedených vztahů jsou

povětšinou velmi povedená přátelství.
Druhou šanci ale nedáváte.
Jednou jsem ji dala, myslím, že i třetí, a nepovedlo se to. Považuji za nesmírně pravdivé rčení, že dvakrát nevstoupíš do téže řeky. Nejen proto, že vy jste jiná, ale jiná je i ta řeka. A taky si myslím, že je dobré umět odejít. Umět se pokorně, slušně, láskyplně rozloučit. Jen čím více člověk miluje, tím těžší to je.
Jsou ale i muži, kteří se s rozchodem nehodlají smířit.
To jsou. Mám skvělého psychoterapeuta Pavla Rataje a ten teď pořádá kurz Hranice. Je těžké si je nastavit, zvlášť pokud člověk na druhém lpí, ale je to nesmírně důležité. A mně došlo, že je vůbec nemám. Jsem bezhraniční a bezbřehá, což se projevuje ve všech oblastech. Pavlínka mi řekne – v nadaci končíme na 64 dětech. Mine rok a máme jich 74, protože věřím, že to dáme a ty peníze nějak vyděláme. Nebo vysvětlím dceři, že letos už do ciziny nepojede, a pak stejně vymýšlím, jak její přání vyplnit. Nemám vymezené hranice, vůči nikomu. Ale učím se to. Člověk přece nemůže rozdat poslední buňku svého těla. Nebo by asi neměl, protože pak mu nic nezbude.
Naprosto souhlasím. Někdy mám pocit, že bych se před světem nejradši schovala, a co před světem – občas i před rodinou. Když se umíte schovat, je to dobré. Ale i to se člověk musí naučit. A já takhle reaguji, až když to přeteče. V takových chvílích často vzpomínám na tetu, kterou jsem měla moc ráda a která během pandemie bohužel zemřela na zanedbaný nádor. Také jsem byla jednu dobu dost vážně nemocná a ona mi kladla na srdce – Baru, ale musíš se naučit, že když přijdeš z práce, tak si třeba na půl hodiny někam zalezeš. Ne že se hned začneš starat o ostatní nebo zapneš počítač. Podobnou zpětnou vazbu mám i od Bibianky. Tuhle jsme se bavily o mé práci a já říkala – ale Bi, vždyť jsi se mnou vždycky všude byla, nikdy jsi neměla chůvu. A ona na to – ale pokaždé jsi s sebou měla počítač, i na dovolené. Takže to vlastně byla dovolená jen napůl. Zubařka skončí ve čtyři odpoledne, kdežto my píšící přijdeme domů, otevřeme počítač a zároveň jdeme vařit večeři. Teta Ivanka mě učila, abych tohle nedělala a šla se raději projít do lesa. Nebo hladila zvěř, mám jedenáct zvířat, takže spoustu kožíšků…
Jedenáct?!
Samé nalezence, tedy pokud jde o kočky. Přitom dřív jsme je nikdy neměli, protože táta na ně byl alergický, tak jsme vždycky měli psy. Traduje se, že se lidé dělí na kočičí a psí, a já brala dlouho jako samozřejmé, že jsem tedy psí. Taky jsem postupem času měla tři psy, včetně jednoho z rozmnožovací stanice, ten byl velký ustrašenec. Když má zvíře za sebou negativní prožitek, už nikdy mu to nedostanete úplně z hlavy. Ale kočky přišly až s domem, ve kterém teď bydlíme. Když jsem ho před lety kupovala, bylo v plánu, že v něm bude bydlet i máma, táta, babička, děda. Jenže když byla Bibianka malá, táta zemřel, potom i babička s dědou. Během roku mi zmizelo několik lidí z rodiny. A tak jsem jednoho dne vzala mámu a Bibču a odstěhovala jsem nás za Prahu. Byl to totální úlet. Impulzivní řešení bez přemýšlení. Po rozvodu jsem neměla skoro žádné peníze, a najednou jsem žila v třípatrovém domě, který mi padal na hlavu. Třeba jsem nakoupila kamínky kolem domu, a až pak mi došlo, že lopatu s nimi neuzvednu. Takže jsem je roznášela v dlaních. Takové věci člověka nenapadnou, dokud si to nezkusí. I tak jsme tam ale už zůstaly a jen s malou nadsázkou říkáme, že nám ten světlý dům zachránil život – bylo nám moc smutno z odchodu bližních a ta absolutní změna prostředí byla vlastně novou energií. A brzy se k nám začaly stahovat kočky z širokého okolí. Jak k čarodějkám. Mají prazvláštní jména – Bi si zrovna prochází existenciálně-nihilistickým obdobím, takže máme Utopii, Patiencu, Sartra a Edgara Allana.
Jsou venkovní, nebo domácí?
Ony si myslí, že jsou domácí, a my, že venkovní. Mají boudičky, můžou do garáže, ale kočkolit mi strašně páchne, takže jsem ráda, když jsou venku, minimálně přes noc. Doma jsou, jen když je některá nemocná nebo po operaci. Každý večer se mnou hrají na schovku – jsou schopné vcucnout se do miniaturního prostoru někde v knihovně a pak vylézt ve dvě ráno a mňoukat, že chtějí ven. Jak hodně píšu v noci, tak mi to zase tolik nevadí. Nejhorší je, když se schovají fakt důkladně a vzbudí mě v půl páté. Ale zase je s nimi milé soužití. Zvířata dávají obrovské ukotvení. Dávají domov. Ráda pozoruji, v jaké symbióze spolu všichni žijí, psi i kočky. Když byla Bi malinká, jednu dobu jsme měli i křečky. V zoologické stanici tady na Smíchově jimi zrovna šli krmit anakondu a Bi ztropila takovou scénu, že jsme si je odnesly domů. Byly to dvě ženy, dostaly bizarní jména Žužina a Fifina a jedna mlátila tu druhou, reálná šikana. Jenže když jsem je rozstěhovala, byly nešťastné a pořád na sebe stýskavě koukaly. Nakonec, po dvou letech utlačování, ta submisivní zakousla tu dominantní. Skoro jak bajka, což?
To tedy. Je nějaké zvíře, které už by bylo i na vás moc?
Třeba varani. Bi je jednu dobu chtěla, pan profesor Beneš mi je pro ni chtěl dát, prý ať jdou k nám na dožití, důchoďák pro varany… Ale mě by děsili. V noci bych se vzbudila a měla bych pocit, že vyrostli do velikosti dinosaura. Představa, že mi varan vleze do ložnice, je dost hrozná. Kamarád Martin má pythona, a když k němu přijdu, první se ptám – kde je had? Martin vždy se stoickým klidem povídá třebas – leží na třešni, vyhřívá se. Jakkoli mám zvířata ráda, nejdu dovnitř, dokud ho nezavře. To Bi hady miluje. Každý má prostě práh jinde.
Lásku ke zvířatům má dcera evidentně po vás. Co dalšího?
Jsme si nesmírně podobné. Nastavuje mi zrcadlo tak, že se nestačím divit. Ale hlavně je můj obrovský kámoš, odmala se máme nekonečně rády. Jsme si nesmírně blízké, všechno o sobě víme. Asi mám netypické rodičovství, pokud jde o míru svěřování a přátelství. Bi bude devatenáct a dodnes za mnou jezdí její spolužačky a kámošky. Vím o nich leckdy víc než jejich rodiče. Nikdy jsem nebyla autoritativní máma. Ani jsem neuměla vychovávat. I v dobách, kdy jsem reálně počítala, jestli mám na kočičí konzervy, jsem Bi stejně koupila to, po čem toužila – i když jsem si pak lámala hlavu s tím, co budeme po zbytek měsíce jíst. Ty hranice prostě nemám a nikdy jsem je neměla. Když miluji, tak až za hrob, na dřeň. Ale takhle to mám i v přátelství, nejen v rodině.
Pořád, přes všechny špatné zkušenosti? V našem věku si to hodně lidí už nedovolí naplno.
Jenže pak to není láska, ne? Když do toho nejdete naplno. Taky bych nechtěla, aby mě někdo miloval jen napůl! Fakt nekonečně věřím v ostatní, v pravdu a i v lásku. A nemyslím, že to je naivita.
Možná je to spíš odvaha.
Vidíte, to je vlastně fakt. Přátelím se s profesorem Janem Rakem, mimochodem byl to první a poslední chlap, kterému jsem – po zhlédnutí jeho videa na YouTube – napsala, jestli by mi nedal rozhovor. Když jsme se naposledy viděli, poznamenal, že si vůbec nechráním svoji energii. Že už z tvaru mého břicha je vidět, jak je otevřené. A že se musím taky někdy zavřít a uzavřít. Jenže zatím nemám tu potřebu. Možná dík Pavlí a mamince.
Jak jste na to video narazila?
Doporučila mi ho Věra Komárová, majitelka Dermacolu. Jednak se přátelíme, jednak dlouhodobě spolupracujeme. Věrka je náš velký donátor, pro Dermacol jsme v Be Charity navrhli parfém Iluze, pojmenovaný podle mé poslední románové knížky, a fotili jsme kampaň Pomáhej krásou. Navíc Věrka během pandemie založila střední školu, patronem je Karel Janeček a já tam učím literaturu. Věrka je velmi přímá, spolehlivá a zvídavá žena, nikdy mě v ničem nenechá. Věří na ženské přátelství. Jsem moc vděčná, že si vybrala právě Be Charity. Důvěřuje nám, protože ví, že sto procent vybraných peněz rozdělíme postiženým. Myslím, že to je velmi důležité – nemáme kancelář, ani z peněz z našich akcí neplatíme provoz. Na transparentnosti a poctivosti mi nesmírně záleží. A když jsme pro naše nemocné děti pořádali koncert na lodi a zbývalo dvacet neprodaných lístků, Věrka se

sama nabídla, že obvolá přátele – a lístky byly během chvíle pryč. Prostě je držák.
Četla jsem, že jste si období pandemie se svými nejbližšími docela užívala. Opravdu to bylo tak růžové?
Víte, mojí mámě je 81, tetě bylo 76, Bi je velká – a během první vlny pandemie jsme každý večer společně hrály stolní hry. Povídaly jsme si a vymýšlely, co druhý den uvaříme. Nikdy bych s tetou nestrávila tolik času, nebýt lockdownu. Navíc v jejím posledním čase, což jsme tenkrát netušily. Teta byla jeden z posledních příbuzných, které jsem měla.
Schopnost být vděčná máte taky v povaze?
Částečně asi ano, ale taky na tom vědomě pracuji. Jednou jsem před svým životním přítelem Sanjivem Surim řešila vztah, něco mi přišlo hodně líto. A on mi říkal – zkus se na svůj život dívat jako na dům. Podívej se, z kolika cihel se skládá a kolik jich je krásných. Máš hezkou práci, pomáháš spoustě lidí, všechno tě to baví, máš skvělé kamarády, zdravou mámu, Bi tě má ráda, je chytrá a šikovná. Tak se přece nemůžeš soustředit na tu jednu cihlu, která je rozbitá. V jeho tvrzení je obrovská pravda, no ne? I když jasně, nejde to vždycky a hned. Naši evropskou mysl přitahuje, někdy i vysloveně fascinuje ta jediná věc, která nefunguje, a myslíme si, že „problém“ musíme honem vyřešit. Ale to je mylná představa. A já už opravdu nebudu nepokorná. Jsem vděčná za každý den. Můj osobní život mě vyučil. Už umím být sama. I v lese. A jsem neskutečně ráda na světě. Takže se snažím a myslím, že ode mě neuslyšíte negativní hodnocení reality. Kolikrát se ještě narodíme a kolikrát ještě zažijeme tenhle jeden den? Nebo že nás někdo pořádně, silně, láskyplně obejme?
I tohle cítí vaše dcera stejně? V čem je naopak jiná?
Zrovna teď jsme probíraly, kam půjde na vysokou, a ona povídá – já si vlastně asi chci dát gap year. Nevěřícně jsem se zeptala, o čem to mluví, a ona mi vysvětlila, že nejdřív chce rok pracovat, třeba dělat v divadle uvaděčku. Tohle je úplně jiný přístup k životu, než jsme měli my. Já jsem byla odmalička ambiciózní. Vystudovala jsem dvě vysoké školy, měla jsem tři práce najednou, pracovala jsem od šestnácti. Za první větší honorář jsem koupila tatínkovi auto. Mé generaci přišlo přirozené pořád makat. Trošku máklý.
Kolik vám bylo, když jste tatínkovi pořídila auto?
Kolem dvaceti. Jsem z rodiny intelektuálů, u nás byly vždycky jen knihy. Hooodně knih. Až po dlouhé době mi došlo, že je nesmysl pořád se za něčím honit, protože vám to stejně nic nesplní. Ale měla jsem tendenci neustále se úkolovat, ukládat si nové a nové povinnosti. Takže když Bi říká, že by chtěla od všeho poodstoupit a zamyslet se nad tím, co vlastně opravdu chce studovat, vlastně má pravdu.
Jak jste na to reagovala?
Nejdřív jsem myslela, že mě to vystřelí na Měsíc, to přiznávám. Ale pak jsem to konzultovala s kamarády cizinci nebo Čechy, kteří žijí v zahraničí, a ti to berou jako něco úplně přirozeného. A stejně si nejvíc ze všeho přeji, ať je Bi zdravá, šťastná a ať se máme rády. Jako každá máma. A jestli bude už navždycky trhat lístky v divadle a psát si básně, tak je to úplně v pořádku. Na její život nemám vůbec žádné právo, je její. Jen bych si nekonečně přála jedinou věc – zachovat tu blízkost, která mezi námi je. Ale je pravda, že zatím nikdy nezmizela. Ani během puberty.
Taky jsem vyrůstala sama s maminkou, a tak můžu potvrdit, že takový vztah bývá mimořádně silný.
Já jsem chtěla víc dětí, ale až kolem mojí čtyřicítky se zjistilo, že jsem trombofilik. Tahle dispozice bohužel způsobuje, že potrácíte. Je vlastně zvláštní, že Bibča se ve mně udržela. Asi se nějakým zázrakem zakousla a řekla si – tady už zůstanu. Často mě ale napadlo, jak bych asi vychovávala kluka, v čem by to bylo jiné. Pavlínka má syna Matese, a když byl malý a já si s ním hrála nebo ho hlídala, viděla jsem, že je to úplně jiný druh komunikace. Ale jsem ráda, že mám dceru. I vzhledem k chybějící figuře otce. Sama jsem tatínka milovala nejvíc na světě a dodnes mi obrovsky schází. Vždycky je průšvih, když jeden rodič chybí. Tohle je moje největší životní prohra. Nesmírně mě mrzí, že Bi není z manželského vztahu, který vydržel. Tím spíš, že jsem vyrůstala ve šťastné rodině, a tak vím, jak je to důležité. Ale zároveň mám pocit, že pro kluka by to bylo těžší.
Zase ale nemá cenu udržovat vztah kvůli dětem, ne?
To ne. Ale vybrala jsem si špatně. To byla chyba. Vždyť nejvíc, co člověk může dětem dát, je vlastní příklad a pravda. I v tak těžké situaci, jakou je rozchod nebo rozvod. Ale poctivost ničím nenahradíte. Přijde mi bizarní, že lidé ještě dnes hrají divadlo před svými nejbližšími. Kde je pak intimita a blízkost, když i před vlastními dětmi držíte přetvářku? Třebas v rámci zachování vztahu, který nefunguje. Tím je nutíte opakovat vlastní chyby.

ROZHOVORY

BÁRA NESVADBOVÁ: „Nemám v životě nic, za co bych se styděla."

Se spisovatelkou a filantropkou Barbarou Nesvadbovou (46) jsme si povídaly o tom, jaké to je mít už dospělou dceru, o hranicích blízkosti a intimity i o tom, co jí pomáhá, když je v úzkých. Kromě toho jsme ovšem probraly i knihy, psaní, módu a lásku.

SIMONA MARTÍNKOVÁ-RACKOVÁ | 24. 01. 2022

Svou poslední knížku *Mia a svět* jste prý napsala za čtrnáct dní. To je v lidských silách?

Je. Ale byl to fičák. Knížka je o devítileté holčičce, která chce spravit svět tak, aby nebyl hladomor, aby lidé neválčili, aby se ctili, aby holky v odlehlých vesnicích Pákistánu chodily do školy, aby nevymírały druhy a nekácel se prales. Samotné psaní trvalo jen dva týdny, ale předtím jsem věnovala hodně času rešerším. Pracuji tak, že si vytvořím osnovu a pak si dělám spoustu poznámek. S blokem usínám i vstávám. Až když mám hotový poznámkový aparát, začnu psát. Ty poznámky byly ve finále všude, zabraly celý kuchyňský stůl.

Vždycky píšete v kuchyni?

Ano, je to pro mě nejhezčí, protože jsem s ostatními. Mám tedy i pracovnu, ale vlastně do ní ani nechodím. Jenom tam mám knihy a poznámky. Žiji v kuchyni, kde jsou kočky, psi, dcera Bibiana, maminka, všichni jsme nacpaní v jedné místnosti. Je tam obrovský stůl a těch posledních čtrnáct dnů se u něj nemohlo ani jíst, protože byl posetý mými podklady a barevnými lepítky. Psaní je osamělá profese. Jak miluju lidi, tak jich naštěstí hodně potkávám v rámci neziskového sektoru a díky Be Charity. Vídáme se s rodinami našich postižených dětí – všechny je známe osobně – i s donátory. Postupem času mi dochází, že nadační činnost je můj společenský život.

Je pravda, že knihy píšete rukou, ne na počítači?

Roční předplatné Marianne

Více o aktuálním čísle »

KOUPIT PŘEDPLATNÉ

Z našich stránek také doporučujeme:

Když věk je jen číslo. Diane Keaton dokazuje, že i v 76 lze být módní ikonou

Nevzdávejte se svých snů: Uvěřte síle myšlenky a splňte si přání
Svět ženy

Nejznámější nákupní ulice světa - od New Yorku až po Tokyo
Elle.cz

Sledujte nás na Instagramu @mariannemagazine

Zpět

Beey,
Pořad byl automaticky přepsán aplikací Beey (www.beey.io).

mluvčí 1,
Prezident Miloš Zeman podepsal novelu, která od února zmrazí pro letošní rok platy všech ústavních činitelů na loňské úrovni. Podle kritiků je novela protiústavní kvůli snížení platů soudců schválení ve stavu legislativní nouze. Novelu, kterou prosadila vláda v obou komorách parlamentu, přičemž senát přijal bez možností upravit zástupci justice zřejmě napadnou u Ústavního soudu. Litoměřice připravují několik projektů na podporu turismu. Ve městě vznikne první fotopoint. Obnoví se orientační systém. Turistickou sezónu zahájí představení nové expozice ve věži kalich. Počet hostů z tuzemska se loni v Litoměřicích meziročně nezměnil o 80 % poklesl počet návštěvníků z ciziny, řekla mluvčí radnice Eva Břeňová.

mluvčí 2,
Minimálně ten domácí turistický ruch, ten se opět jakoby svých řekl, že se startuje, ale oproti třeba roku 2018, kdy ta návštěvnost byla 39 000 lidí. Mluvím o pozemcích, tak ještě pořád zdaleka nejsme na těch číslech, tak i proto ten marketingové má se snažila hledat jakoby nástroje, jak tu domácí turistiku dál podpořit oživit tak, aby Litoměřice byly atraktivnější.

mluvčí 1,
Bytovou krizi chce Jihlava na vysočině pomoct řešit tím, že připraví a dodá vlastní pozemky pro stavbu bytů. Půjde primárně družstevní formu bydlení pro mladé rodiny. Stavět začne už letos víc informací má reportér René Kekely.

mluvčí 3,
V lokalitě Hanzlovi hory může za pár let vzniknout až 1200 nových bytů. Stavět se má i na dalších místech. Celkem by v Jihlavě mělo do zhruba pěti šesti let vyrůst 2000 bytů. Půjde o družstevní formu, což umožní mít vlastní bydlení daleko většímu počtu zájemců. Město připraví pozemky, co do inženýrských sítí a příjezdových cest. Developer pak postaví bytové domy splácet lidé budou formou akontace měsíčních plateb. René Kekely, rádio zet.

mluvčí 1,
Spojené státy nařídily rodinám zaměstnanců amerického velvyslanectví na Ukrajině, aby opustili zemi kvůli hrozící ruské invazi americké ministerstvo zahraničí také povolilo odjezd postradatelný diplomatických pracovníků z Ukrajiny. Podle televize BBC začala zaměstnance svého zastupitelského úřadu v Kyjevě zasahovat také Británie. Odejde jich asi polovina. Evropská unie se k podobnému kroku zatím nechystá. To řekl šéf unijní diplomacie Josep Borrell. Ukrajina označila rozhodnutí USA za předčasné přehnané situaci. Okomentoval ve vysílání rádia zet Jan Šír odborník na postsovětský prostor fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

mluvčí 4,
Pokud Rusko skutečně hodlá dosáhnou těch svých cílů, tak jak o nich už dalo najevo v podobě toho rapovou témata z prosince tzn. totálním způsobem změnit zahraničněpolitickou orientaci Ukrajiny, tak obávám, že tomu nějaká malá pozitivní výprava nebude stačit k tomu skutečně bylo potřeba dosadit novou vládu v Kyjevě.

mluvčí 1,
Nominace hokejové reprezentace na olympijských turnajích v Pekingu se dnešní uzávěrce, kdy byly možné jakékoliv změny bez udání důvodu nezmění, potvrdil to tiskový mluvčí svazu Zdeněk Zikmund. Tím, jak si ho vybrali generální manažer Petr Nedvěd slavným koučem Filipem Pešánem, čítá celkem 25 jmen.

CENA GRATIAS TIBI: CHCETE POMOCI ZLEPŠIT SVĚT?

TISK, Datum: 24.01.2022, Zdroj: Týdeník školství, Strana: 20, Autor: (red), Vytištěno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.01.2022 18:11, Čtenost: 50 000, Rubrika: Projekty, AVE: 23 049,90 Kč, Země: Česko, GRP: 0,56

Často slýcháte, že mladí lidé nic nedělají? Více než 950 projektů dosud nominovaných na Cenu Gratias Tibi ukazují pravý opak! Již od roku 2014 oceňuje vzdělávací program JSNS organizace Člověk v tísni mladé a aktivní lidi, kteří se snaží měnit svět okolo nás k lepšímu.

Jednotlivci či skupiny mohou získat ocenění ve třech věkových kategoriích – základní školy, střední školy a mladí lidé do 30 let. Latinská slova gratias tibi, která tvoří název ceny, symbolicky říkají všem soutěžícím: děkuji tobě. Nominovat můžete sami sebe nebo projekty, které vás zaujaly, na www. gratiastibi.cz do konce března.
Kromě základních věkových kategorií se vybírá také nejlepší projekt v oblasti ochrany život-ního prostředí. Ze všech vybraných finalistů následně také hlasuje široká veřejnost o vítězi Ceny České televize, hlavního mediálního partnera projektu. V minulém roce i přes komplikace spojené s pandemií koronaviru vybírala porota laureáty z téměř 70 nominovaných projektů. Ocenění převezmou vítězové na slavnostním večeru z rukou významných osobností kulturního a společenského života.

Inspirujte se loňskými vítězi

V kategorii základní školy vyhrál projekt Štěpána Mašíka I děti chtějí pomáhat. V době pandemie vytvořil pro Zoo Liberec únikovou hru Hon za pytlákem. Hra má charitativní rozměr a pomáhá tak zvířatům i samotné zoo. Štěpán chce aktivity projektu dále rozšiřovat a ukazuje tak, že na věku nezáleží, protože originální nápad a schopnost ho proměnit ve skutečnost může mít i žák základní školy. V nejstarší věkové kategorii do 30 let převzali ocenění zástupci projektu Medici PRO očkování, jejichž cílem je zvýšit povědomí o významu očkování, přispět k osvětě laické veřejnosti v této problematice a podporovat kritické myšlení nejen v oblasti medicíny. Tento projekt se stal mezifakultní iniciativou na půdě Univerzity Karlovy, propojuje studenty Lékařské fakulty a Katedry marketingové komunikace a public relations Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd, kteří mají velký podíl na kampani a popularizaci projektu.
Znáte i vy někoho, kdo se aktivně snaží zlepšit své okolí? Poděkujte jim za jejich úsilí a nominujte je na Cenu Gratias Tibi. Vítězové jednotlivých kategorií se mohou podívat do Štrasburku, Norska, získat finanční odměnu nebo workshop dle svého výběru.

***

O ceně Iniciátorem a hlavním organizátorem Ceny Gratias Tibi (z lat. „děkuji tobě“) je společnost Člověk v tísni a její vzdělávací program JSNS, který se už od roku 2001 snaží inspirovat mladé lidi k aktivnímu, zodpovědnému a otevřenému přístupu ke světu, v němž žijeme. Cena bude letos udílena osmým rokem.

Foto popis: Z vyhlašování vítězů ceny Gratias Tibi 2021

CENA GRATIAS TIBI:
CHCETE POMOCI ZLEPŠIT SVĚT?

Často slýcháte, že mladí lidé nic nedělají? Více než 950 projektů dosud nominovaných na Cenu Gratias Tibi ukazují pravý opak! Již od roku 2014 oceňuje vzdělávací program JSNS organizace Člověk v tísni mladé a aktivní lidi, kteří se snaží měnit svět okolo nás k lepšímu.

Jednotlivci či skupiny mohou získat ocenění ve třech věkových kategoriích – základní školy, střední školy a mladí lidé do 30 let. Latinská slova gratias tibi, která tvoří název ceny, symbolicky říkají všem soutěžícím: děkuji tobě. Nominovat můžete sami sebe nebo projekty, které vás zaujaly, na www.gratiastibi.cz do konce března.

Kromě základních věkových kategorií se vybírá také nejlepší projekt v oblasti ochrany život-ního prostředí. Ze všech vybraných finalistů následně také hlasuje široká veřejnost o vítězi Ceny České televize, hlavního mediálního partnera projektu. V minulém roce i přes komplikace spojené s pandemií koronaviru vybírala porota laureáty z téměř 70 nominovaných pro-jektů. Ocenění převezmou vítězové na slavnostním večeru z rukou významných osobností kulturního a společenského života.

INSPIRUJTE SE LOŇSKÝMI VÍTĚZI

V kategorii základní školy vyhrál projekt Štěpána Mašíka I děti chtějí pomáhat. V době pandemie vytvořil pro Zoo Liberec únikovou hru Hon za pytlákem. Hra má charitativní rozměr a pomáhá tak zvířatům i samotné zoo. Štěpán chce aktivity projektu dále rozšiřovat a ukazuje tak, že na věku nezáleží, protože originální nápad a schopnost ho proměnit ve skutečnost může mít i žák základní školy. V nejstarší věkové kategorii do 30 let převzali ocenění zástupci projektu Medici PRO očkování, jejichž cílem je zvýšit povědomí o významu očkování, přispět k osvětě laické veřejnosti v této problematice a podporovat kritické myšlení nejen v oblasti medicíny. Tento projekt se stal mezifakultní iniciativou na půdě Univerzity Karlovy, propojuje studenty Lékařské fakulty a Katedry marketingové komunikace a public relations Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd, kteří mají velký podíl na kampani a popularizaci projektu.

Znáte i vy někoho, kdo se aktivně snaží zlepšit své okolí? Poděkujte jim za jejich úsilí a nominujte je na Cenu Gratias Tibi. Vítězové jednotlivých kategorií se mohou podívat do Štrasburku, Norska, získat finanční odměnu nebo workshop dle svého výběru.

(RED)

Z vyhlašování vítězů ceny Gratias Tibi 2021

O CENĚ

Iniciátorem a hlavním organizátorem Ceny Gratias Tibi (z lat. „děkuji tobě") je společnost Člověk v tísni a její vzdělávací program JSNS, který se už od roku 2001 snaží inspirovat mladé lidi k aktivnímu, zodpovědnému a otevřenému přístupu ke světu, v němž žijeme. Cena bude letos udílena osmým rokem.

Zpět

Jak je to s tou Ukrajinou? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: pravdive.eu, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 01:14, Celková návštěvnost: 111 840, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01, Návštěvy za měsíc: 36 225

napsal Toník Na internetu jsem objevil zajímavý ROZHOVOR se členem Pražského centra pro výzkum míru z katedry bezpečnostních studií IPS FSV na Univerzitě Karlově Janem Ludvíkem, který tvrdí, že současné dodávky zbraní na Ukrajinu jsou podle něj v rámci cílení … Pokračování textu ›

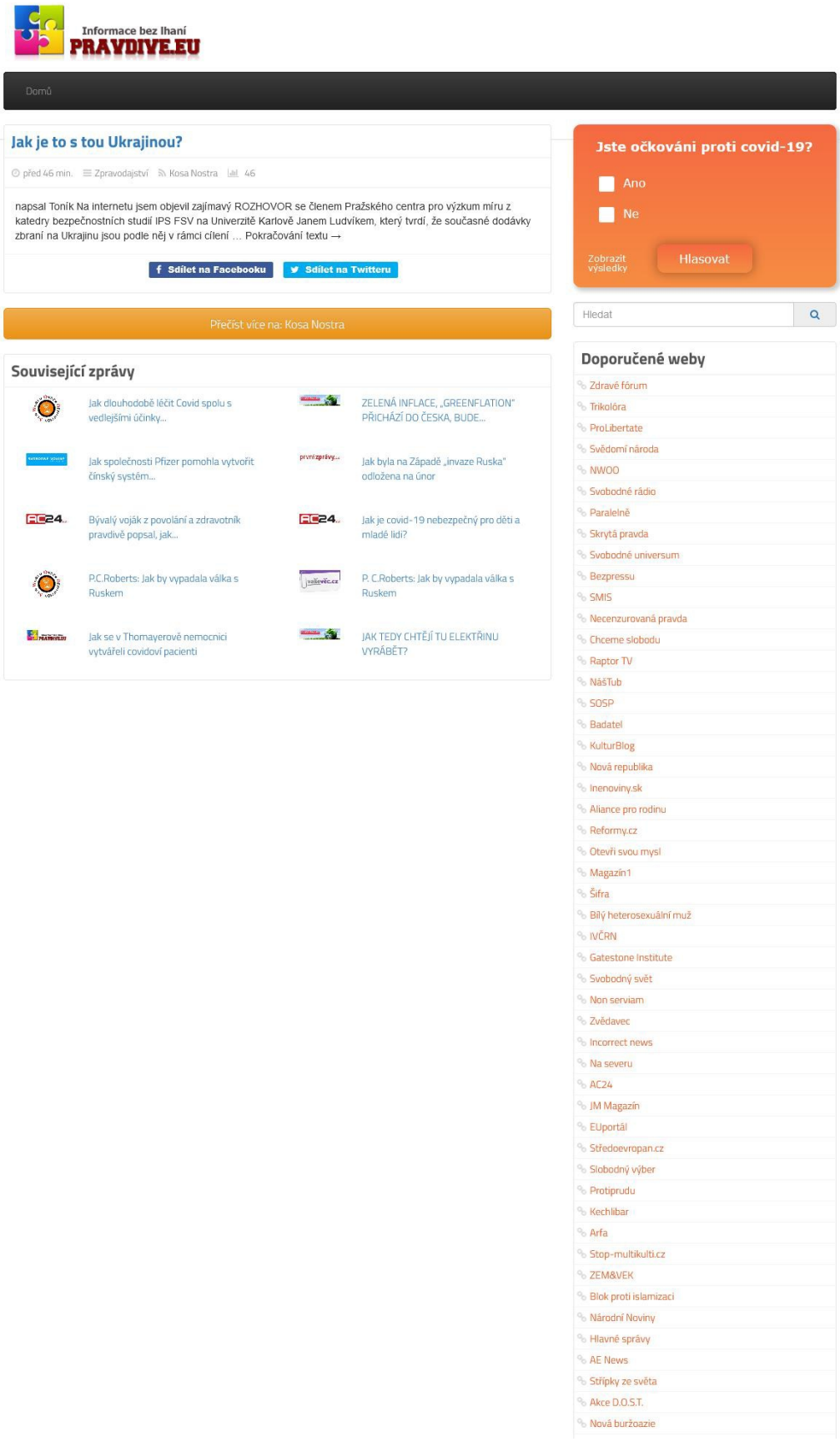
Informace bez lhaní
PRAVDIVE.EU
Domů
Jak je to s tou Ukrajinou?
před 46 min. Zpravodajství Kosa Nostra 46
napsal Toník Na internetu jsem objevil zajímavý ROZHOVOR se členem Pražského centra pro výzkum míru z katedry bezpečnostních studií IPS FSV na Univerzitě Karlově Janem Ludvíkem, který tvrdí, že současné dodávky zbraní na Ukrajinu jsou podle něj v rámci cílení … Pokračování textu →
Sdílet na Facebooku
Sdílet na Twitteru
Přečíst více na: Kosa Nostra
Související zprávy
Jak dlouhodobě léčit Covid spolu s vedlejšími účinky...
ZELENÁ INFLACE, „GREENFLATION" PŘICHÁZÍ DO ČESKA, BUDE...
Jak společnosti Pfizer pomohla vytvořit čínský systém...
Jak byla na Západě „invaze Ruska" odložena na únor
Bývalý voják z povolání a zdravotník pravdivě popsal, jak...
Jak je covid-19 nebezpečný pro děti a mladé lidi?
P.C.Roberts: Jak by vypadala válka s Ruskem
P. C.Roberts: Jak by vypadala válka s Ruskem
Jak se v Thomayerově nemocnici vytvářeli covidoví pacienti
JAK TEDY CHTĚJÍ TU ELEKTŘINU VYRÁBĚT?
Jste očkováni proti covid-19?
Ano
Ne
Zobrazit výsledky
Hlasovat
Hledat
Doporučené weby
Zdravé fórum
Trikolóra
ProLibertate
Svědomí národa
NWOO
Svobodné rádio
Paralelně
Skrytá pravda
Svobodné universum
Bezpressu
SMIS
Necenzurovaná pravda
Chceme slobodu
Raptor TV
NášTub
SOSP
Badatel
KulturBlog
Nová republika
Inenoviny.sk
Aliance pro rodinu
Reformy.cz
Otevři svou mysl
Magazín1
Šifra
Bílý heterosexuální muž
IVČRN
Gatestone Institute
Svobodný svět
Non serviam
Zvědavec
Incorrect news
Na severu
AC24
JM Magazín
EUportál
Středoevropan.cz
Slobodný výber
Protiprudu
Kechlibar
Arfa
Stop-multikulti.cz
ZEM&VEK
Blok proti islamizaci
Národní Noviny
Hlavné správy
AE News
Střípky ze světa
Akce D.O.S.T.
Nová buržoazie

Zpět

NATO vysílá další lodě a letadla k posílení obrany východní Evropy

RÁDIO, Datum: 25.01.2022, Zdroj: Frekvence 1, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 08:11, Poslechovost pořadu: 205 344, Pořad: 07:00 Zprávy, AVE: 53 867,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,28

Petr PŘEVRÁTIL, moderátor
Severoatlantická aliance vysílá další lodě a letadla k posílení obrany východní Evropy, a to v reakci na aktivity Ruska v okolí Ukrajiny, jakým způsobem se situace může vyvinout, řekl na našem sesterském rádiu Zet odborník na postsovětský prostor z fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Jan Šír.

Jan ŠÍR, odborník na postsovětské země, Institut mezinárodních studií FSV UK
Pokud jde o tu možnost, o které se bavíme, to znamená nějaké masivní invaze, tu já bych určitě nevylučoval a pokud Rusko skutečně hodlá dosáhnou těch svých cílů, tak jak o nich už dalo najevo v podobě toho ultimáta z prosince, to znamená totálním způsobem změnit zahraničněpolitickou orientaci Ukrajiny, tak se obávám, že k tomu nějaká malá pozitivní výprava nebude stačit, k tomu by skutečně bylo potřeba dosadit novou vládu v Kyjevě a z toho důvodu si myslím, že stojí za to nevylučovat ani ten scénář, který jste naznačil.

Petr PŘEVRÁTIL, moderátor
Spojené státy i Británie už nařídily rodinám zaměstnanců velvyslanectví na Ukrajině, aby zemi opustili. O osudu českého velvyslanectví dnes bude jednat ministerstvo zahraničí.

Fakta: Nečas, Sobotka, Babiš. Za koho byla nejmenší korupce? URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Petr Juna, Pavel Kasík, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 09:14, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Život v Česku, Domácí, Fakta, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Transparency International vydalo nový Index vnímání korupce. Za kterého premiéra byla situace nejhorší a jak si vede Česká republika ve srovnání s ostatními státy?

Česká republika obsadila v posledním Indexu korupce Transparency International (TI) 49. místo. Jde o stejné umístění jako před rokem, dlouhodobě však země na indexu klesá. „Hlavními příčinami nelichotivého výsledku ČR v Indexu vnímání korupce jsou nenaplněné sliby vlády Andreje Babiše," vysvětluje trend právník a ředitel TI ČR Petr Leyer. „Jím avizované ‚protikorupční tažení' se stalo jen floskulí a marketingovým sloganem bez reálných činů."
Dlouhodobě stagnují nebo propadají všechny země Visegrádské čtyřky. Jediné Slovensko si meziročně polepšilo.
Mírný propad za Nečase, pak za BabišeVzhledem k metodologické změně indexu z roku 2012 je nově možné sledovat, za kterého premiéra poslední dekády měla Česká republika nejhorší (či nejlepší) výsledky.
V roce 2013, za Petra Nečase (ODS), došlo k mírnému bodovému propadu. Poté, zejména za vlády Bohuslava Sobotky (ČSSD), se Česko postupně zlepšovalo. Nejlépe na tom bylo v roce 2018, kdy získalo 59 bodů ze sta a kdy již byl v roli premiéra Andrej Babiš (ANO). Během jeho vládnutí se však počet bodů, které Česká republika dostává, opět snižoval.
„Zlepšit se nepodařilo takřka nic, naopak chaos a rozvrat veřejných institucí se dále prohluboval," říká Leyer. „K tomu se přidaly vlastní kauzy Andreje Babiše a jeho hnutí, lokálními kauzami počínaje přes vulgární korupci v podání Jaroslava Faltýnka až po střet zájmů samotného premiéra a privatizaci veřejného zájmu."
České republice podle Transparency chybí zákony či novely týkající se například ochrany oznamovatelů, lobbingu či státní služby nebo státního zastupitelství. Mezinárodní protikorupční nevládní organizace připomíná, že tedy není patrná koncepce a politická vůle tyto oblasti řešit. Kritice se nevyhnula ani nová vláda, která podle TI v tomto ohledu zatím neprokazuje výraznější ambice.
Děravé zákony a rozpad protikorupčních opatření„Ve většině oblastí nemůže dojít ke změně k lepšímu, dokud se neupraví děravé zákony nebo se nepřijmou zcela nové právní normy. Špatné výsledky České republiky v Indexu korupce v posledních letech přesně odráží neschopnost předchozí vlády cokoliv smysluplného prosadit v roztříštěné Sněmovně," říká právník TI ČR Jan Dupák. „Navíc ve stínu pandemie covid-19, která zlikvidovala zbytky snah vlády Andreje Babiše v omezování korupce vůbec něčeho dosáhnout."
Jako typický úkaz vývoje posledních let se v České republice podle Transparency stala stále patrnější privatizace veřejného zájmu. Jako příklad uvádí personální změny ve vedení strategických institucí, ukořistění veřejného zájmu v osobní byznysový prospěch nebo kontroverzní změny v legislativě. I kvůli těmto faktorům můžeme podle výzkumu sledovat rozpad protikorupčních opatření.
Zpráva také upozorňuje na to, že některé korupční kauzy, od kterých může mít veřejnost velká očekávání, trvají v České republice příliš dlouho nebo končí s podivným výsledkem. Jako příklady uvádí kauzy týkající se Dopravního podniku hlavního města Prahy a Ivo Rittiga nebo Andreje Babiše a dotací na Čapí hnízdo. Problém představuje i korupce ve sportu, zejména fotbale, objevuje se také jméno hradního Kancléře Vratislava Mynáře a jeho napojení na dotace.
„Bohužel korupční případ Davida Ratha byl na dlouho poslední velkou kauzou, kterou se podařilo dokončit pravomocným odsuzujícím rozsudkem. To vše nepochybně přispívá k vnímání toho, že korupční prostředí u nás není dostatečně efektivně represivně postihováno tak, jak by mělo," vysvětluje Pavel Jiříček, právník TI ČR.
Šance pro Fialu i celou Evropskou uniiPodle Transparency je tak nyní na vládě Petra Fialy (ODS), aby otázku korupce řešila. Organizace soudí, že na to má jak možnosti, tak ideální startovní pozici.
Korupci v České republice však zpráva zmiňuje i v souvislosti s letošním českým předsednictvím Evropské unii. „Bude boj proti daňovým rájům prioritou českého předsednictví? Bylo by to v našem zájmu. Spravedlivé zdanění, zamezení úniků a důraz na větší vlastnickou průhlednost mají potenciál přispět k lepšímu životu v Česku," vysvětluje pro TI ekonom Petr Janský z Institutu ekonomických studií FSV UK.
Janský také připomíná tři oblasti, které by se v rámci českého předsednictví měly stát prioritními. „Daňové úniky velkých firem, daňové úniky bohatých jednotlivců plus nedostatek transparentnosti a praní špinavých peněz," vypočítává ekonom. „A v každé z těchto oblastí je prostor jak pro novou českou iniciativu, tak pro vylepšení v současnosti probíhajících změn. Cílem je narovnání podmínek v oblasti daní a transparentnosti mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie a současně i mezi všemi zeměmi světa."
Alternativní měření korupceMěření korupce je obtížné ze samotné podstaty. Má totiž zachytit něco, co probíhá v utajení a

pokud možno beze stop. Ještě těžší pak je porovnávat korupci mezi zeměmi navzájem. Organizace Transparency International proto ve svém žebříčku Corruption Perceptions Index (CPI, publikovaném od roku 1995) používá data z anonymních dotazníků i z dat nasbíraných 13 různými institucemi z celého světa, například od Světové banky. Poté výzkumníci „standardizují“ výsledky na škále od 0 do 100, aby byly různé hodnoty porovnatelné v jedné tabulce.
Výhodou je globální dosah takovéto metriky i její dlouhodobý charakter, takže je možné sledovat změny v rámci pořadí zemí v čase. Tato metoda má ale i své kritiky. Měří totiž „dojem korupce“, nikoli skutečnou korupci. Pokud by například v zemi X panovalo podezření, že došlo k významné korupční události, novináři se podívají, jak si země X stojí v žebříčku korupce. Tyto zprávy nadále prohloubí pověst země X jako zkorumpované.
„Tak může dojít k upevnění dojmu ‚korupcí sužované země X‘ bez ohledu na to, zda k nějaké korupci došlo,“ upozornil v roce 2013 výzkumník Alex Cobham z Centra pro globální rozvoj. „V tomto bludném kruhu chybí nejen důkazy o skutečné korupci v zemi X, ale i jakékoli informace o tom, jak korupce ovlivňuje, nebo neovlivňuje občany této země.“ Cobham připomíná, že zakladatel CPI v roce 2009 z projektu odstoupil a nechce s ním být nadále spojován.
Z jiného důvodu kritizuje korupční žebříček CPI výzkumnice Yuen Yuen Angová, která působí na University of Michigan. Podle ní by analytici měli namísto otázky „Která země je nejvíce (nebo nejméně) zkorumpovaná?“ měli zvážit jiný soubor otázek: „Ve které zemi převládá jaký typ korupce? Proč? S jakými důsledky? Jak můžeme bojovat proti různým typům korupce?“
„Každoroční měření korupce na celém světě je nákladné a obtížné. Existující žebříčky poskytují obrovskou veřejnou službu. Pomáhají zvyšovat povědomí o korupci a mobilizovat veřejnost k boji proti ní,“ uznává Angová.
„Existující žebříčky však také klamou, a to ve dvou klíčových ohledech. Za prvé, nerozlišují mezi různými druhy korupce, vše spojují do jednoho hodnocení. Za druhé, nedostatečně měří typ korupce, který se vyskytuje v bohatých kapitalistických ekonomikách. Říkám tomu přístup za peníze (access money). Elity využívají svou moc a bohatství k různým zákulisním výměnám, které mohou být z právního hlediska legální. V důsledku toho bohaté země vždy vypadají v těchto žebříčcích jako bezúhonné. To posiluje dojem, že korupce je něco, co se děje jen lidem v chudých zemích.“
Podle Angové je užitečné rozdělit si korupci do několika kategorií, a to podle toho, zda se týká peněz, a zda se jí účastní vysoce postavené elity:
„Když někdo podplatí lokálního úředníka, aby se vyhnul byrokratickým prodlevám, říkám tomu urychlení za peníze. Na druhou stranu, když vysoce postavený politik využije svého vlivu a za odměnu dostane od bohatých podnikatelů nějaké výhody, říkám tomu přístup za peníze,“ popisuje Angová. „Když lidé mluví o úplatcích, myslí tím obvykle urychlení za peníze, a na přístup za peníze se zapomíná.“
V takto segmentovaném pohledu na korupci lze poukázat nejen na rozdíly mezi mírou korupce, ale i rozdíly mezi různými typy korupce v různých zemích. Například Čína a Indie jsou na žebříčku Transparency Internetional blízko u sebe, přibližně uprostřed seznamu. Každá země se ale potýká s jiným typem korupce.
„Přestože obě země mají podobnou úroveň korupce při celkovém pohledu, konkrétní způsob korupce se liší. V Číně je nejčastější přístup za peníze, kdy lidé ve vysokém postavení směňují vliv za bohatství, zatímco v Indii převažují případy urychlení za peníze,“ ukazuje Angová. Dalším typickým příkladem jsou podle ní Spojené státy, kde je sice nízká úroveň ostatních druhů korupce, ale přístup za peníze je zde relativně rozšířený, i když ne tolik, jako v Indii nebo Číně.
Česká republika je hluboce pod unijním průměremCelkově je možné v indexu získat 100 bodů na principu čím více, tím lépe. Dělené první místo obsadily hned tři země – Dánsko, Finsko a Nový Zéland svorně s 88 body. Tři státy jsou i na další pozici, konkrétně Norsko, Singapur a Švédsko s 85 body. Naopak poslední je Jižní Súdán s 11 body, o dva body více má Somálsko a Sýrie.
Česká republika skončila na již zmíněném 49. místě s 54 body, ze sedmadvaceti zemí EU je na 19. místě. Průměr zemí Evropské unie je 64 bodů.
Největší pozitivní změnu od roku 2012 zaznamenal Afghánistán, který si polepšil o osm bodů, neboli poskočil přesně na dvojnásobek. V absolutních hodnotách pak nejvíce bodů přibylo Seychelám, konkrétně 18.
Výraznou bodovou ztrátu pak zaznamenala Svatá Lucie (-15 bodů), ale také Austrálie, Maďarsko a Libérie (shodně ztratily po 12 bodech). Sýrie přišla za deset let o 13 bodů.
V tabulce je možné vyhledávat podle názvu země nebo řadit podle hodnot v jednotlivých sloupcích.

Na poště skončí poradce komunistů. Byl na home office, bral 60 tisíc

Vinohradská nemocnice našla náhradu za nájem od Arenbergera

Myslel jsem, že zdechnu... Šéf Madety o očkování a světě po covidu

Žádné děsivé zprávy z nemocnic. „Snad je to opravdu konečná fáze"

Ukrajinská krize jako součást „boje o světový řád". Rusko se spojuje s Čínou

Tuto platební kartu můžou zloději zneužít jen hodinu. Pak sama zanikne

Fakta: Nečas, Sobotka, Babiš. Za koho byla nejmenší korupce?

PETR JUNA, PAVEL KASÍK

Střídání premiérů. Ten nový má podle TI potenciál zlepšit situaci v ČR.

6:00

Transparency International vydalo nový Index vnímání korupce. Za kterého premiéra byla situace nejhorší a jak si vede Česká republika ve srovnání s ostatními státy?

Česká republika obsadila v posledním Indexu korupce Transparency International (TI) 49. místo. Jde o stejné umístění jako před rokem, dlouhodobě však země na indexu klesá. „Hlavními příčinami nelichotivého výsledku ČR v Indexu vnímání korupce jsou nenaplněné sliby vlády Andreje Babiše," vysvětluje trend právník a ředitel TI ČR Petr Leyer. „Jím avizované ‚protikorupční tažení' se stalo jen floskulí a marketingovým sloganem bez reálných činů."

Dlouhodobě stagnují nebo propadají všechny země Visegrádské čtyřky. Jediné Slovensko si meziročně polepšilo.

STALO SE

8:42
Vinohradská nemocnice našla náhradu za nájem od Arenbergera

8:41
Myslel jsem, že zdechnu... Šéf Madety o očkování a světě po covidu

8:06
Srdce na dlani bude hit. Tvůrci chápou, že český divák chce hlavně klídek

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Výstava inspirovaná odkazem fotografa a pedagoga Filipa Lába URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: prazskypatriot.cz, Autor: Cen, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 14:04, Celková návštěvnost: 248 540, RU / měsíc: 201 081, RU / den: 11 575, Rubrika: Výstavy, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,13

Do nového roku vkročí Fotograf Gallery projektem Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy. Skupinová výstava ilustruje informační éru naší společnosti. Budou ji provázet obrazy masek v různých podobách. Expozice využije také technologii mikrofilmu, která předcházela všeobecné digitalizaci, a předjímá postdigitální fotografii, což je i název poslední knihy teoretika fotografie a pedagoga Filip Lába.

Jeho nedávno předčasně přerušená práce byla pro výstavu určujícím podnětem. Kurátorem výstavy je teoretik umění Vojtěch Märc. Navštívit ji bude možné od 11. února do 2. dubna a bude na ni navazovat doprovodný program.

Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále fenoménu snímků pořízených např. mobilními telefony, které médium fotografie široce zpřístupňují i neprofesionálům bez nutnosti nahlédnout do její technologie samotné.

Jeho poslední publikací z jara 2021 je Postdigitální fotografie (vydalo Karolinum). Předčasný odchod uznávané a oblíbené osobnosti, jež byla kmenovým spolupracovníkem spolku Fotograf, který provozuje Fotograf Gallery, pořádá Fotograf Festival a vydává stejnojmenný časopis, byl základní pohnutkou k uspořádání výstavy Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy.

„Výstava je věnována památce Filipa Lába. Různými zkratkami a oklikami chce připomenout jeho mnohočetný vztah k fotografii, který zahrnoval jak teorii, tak praxi, a překlenoval umění, žurnalismus i pedagogiku," přibližuje kurátor výstavy Vojtěch Märc.

Maska i fotografie prozradí jen část příběhu, co uvízne v časové ose, je na nás
Jak umělecká díla pracují s informacemi ve společnosti, která se sama někdy označuje jako informační? Koho a jak vlastně informují a kým a jak jsou formovány? Výstava Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy se spolu s několika umělci a umělkyněmi pokusí na tyto otázky odpovědět. K výpovědi si Vojtěch Märc přitom zvolil tak trochu nechtěnou ikonu poslední doby – masky zakrývající obličej: „Na výstavě se vedle morových masek předvedou i masky karnevalové a masky revolucionářské," doplňuje kurátor.

Bez ohledu na rozličné funkce můžeme masky chápat jako membrány mezi vnitřkem a vnějškem těl, mezi lidmi a světem, mezi útočištěm a osvobozením. Masky totiž, tak jako fotografie, vždy něco zakrývají a zároveň něco předvádí. Ostatně, sám Filip Láb v roce 2000 fotil maskované demonstranty protestující proti pražskému zasedání MMF. Tyto snímky budou rovněž součástí výstavy.

Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy
Zahájení: 10. 2. 2022, 14–19 h
Trvání výstavy: 11. 2. – 2. 4. 2022
Místo: Fotograf Gallery, Jungmannova 19, Praha 1
Kurátor: Vojtěch Märc

Více informací: https://fotografgallery.cz/utoky-na-zbozi

__POUTAK_NA_CLANEK_62155____POUTAK_NA_CLANEK_62097____POUTAK_NA_CLANEK_62088__

Pražská kultura Výstavy

Výstava inspirovaná odkazem fotografa a pedagoga Filipa Lába

11. 2. 2022 - 2. 4. 2022

Líbí se 0 Přidat na Seznam.cz Přidejte si nás na domovskou stránku Seznam.cz

Do nového roku vkročí Fotograf Gallery projektem Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy. Skupinová výstava ilustruje informační éru naší společnosti. Budou ji provázet obrazy masek v různých podobách. Expozice využije také technologii mikrofilmu, která předcházela všeobecné digitalizaci, a předjímá postdigitální fotografii, což je i název poslední knihy teoretika fotografie a pedagoga Filip Lába.

Jeho nedávno předčasně přerušená práce byla pro výstavu určujícím podnětem. Kurátorem výstavy je teoretik umění Vojtěch Märc. Navštívit ji bude možné od 11. února do 2. dubna a bude na ni navazovat doprovodný program.

Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále fenoménu snímků pořízených např. mobilními telefony, které médium fotografie široce zpřístupňují i neprofesionálům bez nutnosti nahlédnout do její technologie samotné.

Jeho poslední publikací z jara 2021 je Postdigitální fotografie (vydalo Karolinum). Předčasný odchod uznávané a oblíbené osobnosti, jež byla kmenovým spolupracovníkem spolku Fotograf, který provozuje Fotograf Gallery, pořádá Fotograf Festival a vydává stejnojmenný časopis, byl základní pohnutkou k uspořádání výstavy Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy.

„Výstava je věnována památce Filipa Lába. Různými zkratkami a oklikami chce připomenout jeho mnohočetný vztah k fotografii, který zahrnoval jak teorii, tak praxi, a překlenoval umění, žurnalismus i pedagogiku," přibližuje kurátor výstavy Vojtěch Märc.

Maska i fotografie prozradí jen část příběhu, co uvízne v časové ose, je na nás
Jak umělecká díla pracují s informacemi ve společnosti, která se sama někdy označuje jako informační? Koho a jak vlastně informují a kým a jak jsou formovány? Výstava Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy se spolu s několika umělci a umělkyněmi pokusí na tyto otázky odpovědět. K výpovědi si Vojtěch Märc přitom zvolil tak trochu nechtěnou ikonu poslední doby – masky zakrývající obličej: „Na výstavě se vedle morových masek předvedou i masky karnevalové a masky revolucionářské," doplňuje kurátor.

Bez ohledu na rozličné funkce můžeme masky chápat jako membrány mezi vnitřkem a vnějškem těl, mezi lidmi a světem, mezi útočištěm a osvobozením. Masky totiž, tak jako fotografie, vždy něco zakrývají a zároveň něco předvádí. Ostatně, sám Filip Láb v roce 2000 fotil maskované demonstranty protestující proti pražskému zasedání MMF. Tyto snímky budou rovněž součástí výstavy.

Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy
Zahájení: 10. 2. 2022, 14–19 h
Trvání výstavy: 11. 2. – 2. 4. 2022
Místo: Fotograf Gallery, Jungmannova 19, Praha 1
Kurátor: Vojtěch Märc

Více informací: https://fotografgallery.cz/utoky-na-zbozi

Čtěte také:
Praha zatím vyměnila nebo začala s výměnou přístřešků na čtyřiadvaceti zastávkách

Kalendář akcí

26 leden Výstavy
Tolik jiné přítomnosti ve věžích DOXu

27 leden Koncerty
Praha 9 zve na Novoroční koncert v obřadní síni radnice

Celý kalendář akcí

24 hodin v Praze

Spolupráce na rozvoji sítě komunitní péče pro pacienty z Psychiatrické nemocnice Bohnice
Radní hl. m. Prahy na pondělním zasedání schválili návrh Memoranda o spolupráci při vytváření sítě dostupné komunitní péče pro Pražany...

Reklama

Masopust v Praze 1
Malostranské Masopustní veselí se koná 26. února od 13 hodin.

Výstava inspirovaná odkazem fotografa a pedagoga Filipa Lába
Do nového roku vkročí Fotograf Gallery projektem Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy. Skupinová výstava ilustruje informační éru...

Reklama

Dvacet lidí, tři psy a dvě kočky zachránili hasiči
Tři jednotky pražských profesionálních hasičů zasahovaly v pondělí 24. ledna od 23:21 hodin v ulici Vikova v Praze 4 u požáru vybavení...

Dvě divadelní představení během jednoho večera
V pátek 28. ledna zve Praha 13 od 19:30 do KD Mlejn. Během jednoho večera můžete vidět hned dvě divadelní představení. Půjde o dialog dvou...

Zpět

4 evropské univerzity formující novou generaci inovativních lídrů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: applerecenze.cz, Autor: Michal Šafránek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 17:02, RU / měsíc: 2 460, RU / den: 168, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Evropa je živou laboratoří pro tvůrce změn, kteří se chtějí připojit nebo vést boj za udržitelnou a spravedlivou budoucnost. Každá země je oddána pozitivním změnám. Například Francie

pracoval na decentralizaci obnovitelných energií Od roku 2015. Mezitím Nizozemsko bylo rozvoj místního, udržitelného zásobování teplem od roku 2018. Zafungovaly italské Benátky na poloprovozních zařízeních pro opětovné použití průmyslové vody

Nejlepší část? Překročit hranice a být svědkem těchto snah z první ruky je cenově dostupné – díky tomu je Evropa ideálním studijním zahraničním kontinentem pro začínající hrdiny z celého světa. Skutečnost, že vysoké školy jdou ve stopách každé země, jen přidává na atraktivitě.

Většina vyjádřila své odhodlání začlenit udržitelnost do své organizace, kultury a někdy i architektury – to vše s cílem vyvinout více jedinců schopných stát v čele lepší budoucnosti pro tuto generaci a ty, které přijdou. Důkazem jsou tyto univerzity:

University of Gibraltar

Velikost ne vždy vypovídá a Gibraltar je živým důkazem. Britské zámořské teritorium může být kompaktní, ale rozhodně má průměrnou sílu. Vzpomeňte si na bujnou zeleň, exotická zvířata, malebné pláže, pulzující noční život, snadný přístup do rušného Španělska, Maroka, Spojeného království, 300 dnů slunečního svitu a všechny ostatní kvality, které tvoří pulzující studentský zážitek. Pokud hledáte titul, který kombinuje dynamickou destinaci a učební plán připravený na kariéru, zvažte University of Gibraltar (UniGib).

UniGib ví, že pocit domova je zásadní, když vás čeká akademická cesta na celý život, a proto je kladen důraz na budování spojení – z nichž většina automaticky ožívá díky personalizované pozornosti v malých třídách.

Jejich úsilí směřuje k jedinému cíli: produkovat zaměstnatelné absolventy. Ve skutečnosti je zde každý program navržen tak, aby podporoval profesionální rozvoj studentů. Vezměte si to Bachelor of Business Administration (Hons) (BBA) , například — program navržený tak, aby produkoval absolventy se skutečným obchodním talentem; nebo BSc (Hons) Námořní věda s Cadetship — konečná cesta k odměňující kariéře v námořním průmyslu.

Oba programy se vyznačují tím, že jsou protkané dovednostmi zaměstnatelnosti, zkušenostmi a odbornými poznatky. Během pouhých tří let studenti BBA dokončí pracovní projekt s místní společností, osmitýdenní stáž a desetitýdenní stáž. Studenti BSc (Hons) Námořní vědy uplatňují znalosti na stážích po dobu devíti až 12 měsíců (rozložených do tří let). Jak lépe se objevit v rychle se rozvíjejícím odvětví, okamžitě připraveni přidat hodnotu? Pokud je to to, po čem toužíš, vyberte si z rozsáhlé nabídky dynamických kurzů UniGib zde

Durhamská univerzita

Durham University (DU) – jedna z nejlepších institucí Velké Británie – je známá svým působivým repertoárem akademické excelence, vynikajícími výzkumnými zdroji a úspěšnými absolventy. Vzhledem k tomu, že je to malé město, studenti jsou jen kousek pěšky od všech míst, kde potřebují být. V okolí kampusu je mnoho úchvatných starobylých budov, u kterých stojí za to se zastavit, včetně hradu z 11. století, který byl kdysi dějištěm filmu pro sérii Harry Potter a v současné době je využíván jako studentské ubytování.

Když už mluvíme o chlapci, který přežil, Harry Potter má šanci absolvovat akreditovaný modul — Harry Potter a věk iluzí — oddávat se všemu herbologii a famfrpálu.

Na DU se samozřejmě zabývají mnohem aktuálnějšími tématy – z nichž většina má moc změnit svět. Pro začátek je to domov renomovaných Fakulta sociálních věd a zdravotnictví kde se různorodá komunita 4 700 vysokoškoláků, 3 300 postgraduálních studentů a více než 350 učitelů zabývá průkopnickým výzkumem a akademickými programy světové úrovně. Katedry pokrývají mimo jiné základy: archeologie, antropologie, vzdělávání, geografie, práva, sociologie a věd o sportu a cvičení.

Studentům poskytuje přístup také Fakulta sociálních věd a zdravotnictví Kariérní a podnikové centrum DU kde studenti dostávají šanci rozvíjet dovednosti, získat pracovní zkušenosti, prozkoumat možnosti kariéry, vytvářet efektivní aplikace a dokonce přeměnit skvělé nápady v nové, inovativní podniky.

Univerzita v Linköpingu

Linköping University (LiU) má čtyři kampusy ve třech městech: Campus Valla a kampus univerzitní nemocnice (oba v Linköpingu), Campus Norrköping (v Norrköpingu) a Campus Lidingö (ve Stockholmu) – všechny jsou ve Švédsku a jsou obklopeny listnatými lesy, zlatými pláněmi a akry naší země. přírodní divy země. Kde je lepší provádět světový výzkum překračující hranice v oblastech, jako je materiálová věda, IT a sluch?

LiU Ústav vědy a techniky Zaměřuje se na technické a vědecké disciplíny, jako je organická elektronika, mediální technologie, komunikace a logistika. Sídlí zde čtyři výzkumná prostředí v průmyslové krajině u řeky Motala v centru Norrköpingu.

Divize Komunikační a dopravní systémy přispívá k rozvoji společnosti v oblastech dopravních systémů, logistiky, komunikačních systémů a stavebního inženýrství. Laboratoř organické elektroniky zkoumá elektronické a optické vlastnosti organických materiálů a organicko-anorganických hybridních systémů.

Divize Média a informační technologie se zaměřuje na samostatný aspekt vizuálních informačních technologií. A konečně, divize fyziky, elektroniky a matematiky provádí výzkum a poskytuje výzkumné vzdělávání v oblasti komunikační elektroniky, matematiky, inženýrské didaktiky, fyzikální elektroniky a nanotechnologií.

České vysoké učení technické

Praha je jednou z nejrychleji se rozvíjejících destinací pro studium v zahraničí v Evropě. I když je to dynamické, umělecké a moderní město, jsou to lidé, životní styl, akademici, bezpečnost a cenová dostupnost, co přitahuje studenty po celém světě. Domov pro studenty z více než 100 zemí, České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze je jednou z největších a nejstarších technických univerzit v Evropě, která patří mezi 10 nejlepších a největších výzkumných institucí v zemi.

Své Fakulta architektury nabízí tři studijní programy: Architektura a urbanismus, Krajinná architektura a Design – všechny se dotýkají zásadních faktorů, které stojí v čele budování lepšího světa.

Dále se fakulta zabývá výzkumem spolehlivosti nosných konstrukcí historických budov vedle Kloknerova ústavu ČVUT, Fakulty stavební ČVUT, Ústavu teoretické a aplikované mechaniky Akademie věd ČR, Národní památkového ústavu, oddělení architektury Massachusetts Institute of Technology, Boston, USA, a Centre d'Histoire des Sciences et des Techniques, Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne, Paříž, Francie.

ČVUT a jeho partneři společně poskytují studentům odborné znalosti a dovednosti potřebné k tomu, aby nejen prosperovali v současném světě, ale také aby si udrželi respekt k hlavním výzvám moderní architektury.

*Některé instituce uvedené v tomto článku jsou komerčními partnery Study International

LiU's Department of Science and Technology se zaměřuje na technické a vědecké disciplíny, jako je organická elektronika, mediální technologie, komunikace a logistika. Zdroj: Univerzita v Linköpingu Fakulta architektury ČVUT nabízí tři studijní programy: Architektura a urbanismus, Krajinná architektura a Design. Zdroj: České vysoké učení technické

ENTERTAINMENT

4 evropské univerzity formující novou generaci inovativních lídrů

25 ledna, 2022 / Michal Šafránek

Evropa je živou laboratoří pro tvůrce změn, kteří se chtějí připojit nebo vést boj za udržitelnou a spravedlivou budoucnost. Každá země je oddána pozitivním změnám. Například Francie pracoval na decentralizaci obnovitelných energií Od roku 2015. Mezitím Nizozemsko bylo rozvoj místního, udržitelného zásobování teplem od roku 2018. Zafungovaly italské Benátky na poloprovozních zařízeních pro opětovné použití průmyslové vody.

Nejlepší část? Překročit hranice a být svědkem těchto snah z první ruky je cenově dostupné – díky tomu je Evropa ideálním studijním zahraničním kontinentem pro začínající hrdiny z celého světa. Skutečnost, že vysoké školy jdou ve stopách každé země, jen přidává na atraktivitě.

Většina vyjádřila své odhodlání začlenit udržitelnost do své organizace, kultury a někdy i architektury – to vše s cílem vyvinout více jedinců schopných stát v čele lepší budoucnosti pro tuto generaci a ty, které přijdou. Důkazem jsou tyto univerzity:

University of Gibraltar

Velikost ne vždy vypovídá a Gibraltar je živým důkazem. Britské zámořské teritorium může být kompaktní, ale rozhodně má průměrnou sílu. Vzpomeňte si na bujnou zeleň, exotická zvířata, malebné pláže, pulzující noční život, snadný přístup do rušného Španělska, Maroka, Spojeného království, 300 dnů slunečního svitu a všechny ostatní kvality, které tvoří pulzující studentský zážitek. Pokud hledáte titul, který kombinuje dynamickou destinaci a učební plán připravený na kariéru, zvažte University of Gibraltar (UniGib).

Pokud hledáte titul, který kombinuje dynamickou destinaci a učební plán připravený na kariéru, zvažte University of Gibraltar. Zdroj: University of Gibraltar

UniGib ví, že pocit domova je zásadní, když vás čeká akademická cesta na celý život, a proto je kladen důraz na budování spojení – z nichž většina automaticky ožívá díky personalizované pozornosti v malých třídách.

READ Pohled na některé z nejdůležitějších lyžařských momentů v olympijské historii | olympiáda

Jejich úsilí směřuje k jedinému cíli: produkovat zaměstnatelné absolventy. Ve skutečnosti je zde každý program navržen tak, aby podporoval profesionální rozvoj studentů. Vezměte si to Bachelor of Business Administration (Hons) (BBA), například – program navržený tak, aby produkoval absolventy se skutečným obchodním talentem; nebo BSc (Hons) Námořní věda s Cadetship – konečná cesta k odměňující kariéře v námořním průmyslu.

Oba programy se vyznačují tím, že jsou protkané dovednostmi zaměstnatelnosti, zkušenostmi a odbornými poznatky. Během pouhých tří let studenti BBA dokončí pracovní projekt s místní společností, osmitýdenní stáž a desetitýdenní stáž. Studenti BSc (Hons) Námořní vědy uplatňují znalosti na stážích po

Navigate

Home
důležité zprávy
Svět
Ekonomika
Věda a zdraví
Technologie
Sportovní
Zábava
Kontaktní formulář

Pages

O nás
DMCA
Kontaktní formulář
Zásady ochrany osobních údajů
Redakční politika

Zpět

Nepřejeme si evakuaci Čechů z kyjevské ambasády, ale nemůžeme ji vyloučit, říká premiérův poradce URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 25.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Lukáš Matoška, Zuzana Marková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 17:21, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Evropská unie pod pohrůžkou masivních sankcí znovu vyzvala Rusko, aby zklidnilo napětí ve vztazích s Ukrajinou. O situaci jednali ministři zahraničí členských zemí EU. „Jsme ve fázích diskusí o tom, jak k případným ruským krokům přistoupit. Jisté je, že nějaké sankce budou – jak robustní, to záleží na shodě spojenců a krocích, které Rusko udělá," shrnuje stávající situaci bezpečnostní analytik a prorektor Vysoké školy CEVRO Institut Tomáš Pojar.

Poradce premiéra Petra Fialy (ODS) Pojar prozrazuje, že Česká republika je pro rázné sankce, které budou adekvátní odpovědí na to, co udělá Ruská federace. Zároveň ale musí jít o konsenzus napříč unií, dodává ve vysílání Českého rozhlasu Plus.

Pokud jde o možnou evakuaci pracovníků české ambasády v Kyjevě po vzoru USA, rozhodnutí zatím nepadlo.

„Je to ale jeden z kroků, ke kterému možná budeme muset přistoupit. Takové scénáře jsou a budou diskutovány. Krok evakuace si nepřejeme, ale nemůžeme ho vyloučit."

Mluvit se přitom nepochybně bude nejen o zaměstnancích ambasády a jejich rodinných příslušnících, ale také o Češích, kteří jsou v tuto chvíli na místě a úřad o nich má informace. „Česká republika se snaží vědět o tom, které občany kde má, aby jim mohla v případě potřeby pomoci," ujišťuje Pojar.

Jan Šír z Institutu mezinárodních studií při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy upozorňuje, že ve věci hrozícího konfliktu nejde jen o Ukrajinu nebo východ starého kontinentu.

„Rusové působí velmi odhodlaně, alespoň se snaží tento dojem vytvářet. Očekávám, že přijdou s dalšími opatřeními v podobě dalšího navyšování vojenských kapacit třeba i jinde," věří Šír a dodává:

„Hraje se o další podobu bezpečnostního uspořádání Evropy. A pokud jde o možnou vojenskou eskalaci, situace velmi pravděpodobně ještě nedosáhla svého vrcholu."

Přestože větší regionální konflikt určitě nikdo nechce, prostor pro ustupování vyděračským požadavkům také neexistuje, komentuje host Tématu dne: „Situace se ještě může vyvinout poměrně dynamicky."

Jaké dojmy si z Ukrajiny v posledních dnech přivezl novinář Ondřej Kundra? Poslechněte si celý audiozáznam Tématu dne Lukáše Matošky.

Nepřejeme si evakuaci Čechů z kyjevské ambasády, ale nemůžeme ji vyloučit, říká premiérův poradce

Evropská unie pod pohrůžkou masivních sankcí znovu vyzvala Rusko, aby zklidnilo napětí ve vztazích s Ukrajinou. O situaci jednali ministři zahraničí členských zemí EU. „Jsme ve fázích diskusí o tom, jak k případným ruským krokům přistoupit. Jisté je, že nějaké sankce budou – jak robustní, to záleží na shodě spojenců a krocích, které Rusko udělá," shrnuje stávající situaci bezpečnostní analytik a prorektor Vysoké školy CEVRO Institut Tomáš Pojar.

TÉMA DNE Praha/Kyjev 16:09 25. ledna 2022

Výhled na Kyjev | Foto: Michal Franc

Poradce premiéra Petra Fialy (ODS) Pojar prozrazuje, že Česká republika je pro rázné sankce, které budou adekvátní odpovědí na to, co udělá Ruská federace. Zároveň ale musí jít o konsenzus napříč unií, dodává ve vysílání Českého rozhlasu Plus.

00:00 / 22:33

Evropská unie pod pohrůžkou masivních sankcí znovu vyzvala Rusko, aby zklidnilo napětí ve vztazích s Ukrajinou

Pokud jde o možnou evakuaci pracovníků české ambasády v Kyjevě po vzoru USA, rozhodnutí zatím nepadlo.

„Je to ale jeden z kroků, ke kterému možná budeme muset přistoupit. Takové scénáře jsou a budou diskutovány. Krok evakuace si nepřejeme, ale nemůžeme ho vyloučit."

Mluvit se přitom nepochybně bude nejen o zaměstnancích ambasády a jejich rodinných příslušnících, ale také o Češích, kteří jsou v tuto chvíli na místě a úřad o nich má informace. „Česká republika se snaží vědět o tom, které občany kde má, aby jim mohla v případě potřeby pomoci," ujišťuje Pojar.

Jan Šír z Institutu mezinárodních studií při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy upozorňuje, že ve věci hrozícího konfliktu nejde jen o Ukrajinu nebo východ starého kontinentu.

„Rusové působí velmi odhodlaně, alespoň se snaží tento dojem vytvářet. Očekávám, že přijdou s dalšími opatřeními v podobě dalšího navyšování vojenských kapacit třeba i jinde," věří Šír a dodává:

„Hraje se o další podobu bezpečnostního uspořádání Evropy. A pokud jde o možnou vojenskou eskalaci, situace velmi pravděpodobně ještě nedosáhla svého vrcholu."

Přestože větší regionální konflikt určitě nikdo nechce, prostor pro ustupování vyděračským požadavkům také neexistuje, komentuje host Tématu dne: „Situace se ještě může vyvinout poměrně dynamicky."

Jaké dojmy si z Ukrajiny v posledních dnech přivezl novinář Ondřej Kundra? Poslechněte si celý audiozáznam Tématu dne Lukáše Matošky.

Plus Český rozhlas

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Sněmovna tento týden pandemický zákon neprojedná. Důvodem je veto poslanců SPD

Další sešlost v sídle premiéra. Johnson čelí kritice za oslavu narozenin, večírky začala řešit i policie

Nechceme být svědky toho, že budou bezbranní, říká lotyšský ministr obrany Pabriks o pomoci Ukrajině

Biatlonista Václavík měl pozitivní test na covid. S týmem na olympiádu neodletí

Rusko označilo Navalného a jeho spolupracovníky za teroristy a extremisty. Banky jim tak zmrazí účty

SOUVISEJÍCÍ ČLÁNKY

Nechceme být svědky toho, že budou bezbranní, říká lotyšský ministr obrany Pabriks o pomoci Ukrajině

Jak dopadne rusko-ukrajinská krize? ‚Putina láká představa ukázat se jako sjednotitel ruského prostoru'

Biden jednal s lídry NATO a Evropy, potvrdili jednotný postup vůči Rusku

Zpět

Televize a rádio se domácnostem možná prodraží. Vláda zvažuje, že by po 14 letech zvýšila koncesionářské poplatky. Ty slouží k financování veřejnoprávních médií České televize a Českého rozhlasu. Jednání na toto téma redakci iDNES.cz potvrdil premiér Petr Fiala.

Koncesionářské poplatky se nezvyšovaly od roku 2008, aktuálně činí měsíční poplatek ze zákona 135 korun za televizi a 45 korun za rozhlas.

„V programovém prohlášení vlády se zavazujeme k tomu, že se zaměříme na udržitelnost financování veřejnoprávních médií a tento závazek chceme naplnit. Čeká nás ale debata o tom, jakým způsobem k tomu dojít, bez toho nelze odpovědně říct, jak se bude výše poplatku vyvíjet," sdělil premiér Fiala (ODS). Stejnou informaci redakci sdělila předsedkyně Sněmovny a Markéta Adamová Pekarová (TOP 09).

„Budeme o tom jednat v rámci pětikoalice. Předpokládám, že pan ministr (kultury, pozn. red.) Baxa předloží data a návrh jak valorizovat koncesionářské poplatky," uvedl pro iDNES.cz ministr práce a sociálních věcí a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Ministři a předsedové koaličních stran Vít Rakušan a Ivan Bartoš na zaslané dotazy neodpověděli.

„Diskuse o výši koncesionářských poplatků zapadá do debaty o mediálních zákonech," uvedl pro server Blesk.cz ministr kultury Martin Baxa, pod jehož resort záležitost věcně spadá. Pro iDNES.cz doplnil, že dokud neproběhne debata na vládě, nebude skrze média kolegům nic vzkazovat.

Slovensko vzorem?

Pro úpravu stávajícího systému financování by byl i expremiér Andrej Babiš, nicméně ve zcela jiné formě, než jakou zvažuje vláda. „Na Slovensku veřejnoprávní média financuje státní rozpočet. A u nás by to bylo taky dobré," sdělil expremiér ve svém pondělním internetovém pořadu Čau lidi.

„Veřejnoprávní média jsou důležitá a stát by je financovat neměl. Taková situace už tu byla před listopadem 1989 a ti, co si to pamatují, si také pamatují, jak vypadalo například tehdejší zpravodajství," oponuje mu Barbora Osvaldová, mediální expertka, novinářka a vysokoškolská pedagožka působící na Fakultě sociálních věd UK.

Babiš poplatky navyšovat rozhodně nechce, jsou podle něj dostatečně vysoké, expremiér naopak chce žádat jejich odpuštění. „My vůbec nevíme, kam jdou peníze České televize. Nikdo to neví, NKÚ (Nejvyšší kontrolní úřad, pozn.red.) to nekontroluje," doplnil Babiš pro iDNES.cz. Uvedl taktéž, že se neobává možného zneužití veřejnoprávních médií politiky, pokud by jejich financování šlo ze státního rozpočtu, o kterém politici přímo rozhodují.

Kromě Slovenska jako další příklad Babiš uvedl Velkou Británii, kde premiér Boris Johnson plánuje zmrazit na dva roky výši koncesionářských poplatků.

Pokud vláda bude projednávat na plénu Sněmovny navýšení koncesionářských poplatků, Babiš prý navrhe odpuštění poplatků důchodcům, zdravotně postiženým a lidem, kteří mají nízké příjmy.

Od placení poplatku již ale jsou v současnosti osvobozeny osoby postižené oboustrannou hluchotou nebo slepotou, lidé nevlastnící rozhlasový a televizní přijímač, dále lidé s nízkými příjmy – odvozeno od životního minima – cizinci, kterým nebylo na území České republiky uděleno povolení k trvalému nebo dlouhodobému pobytu a taktéž školy.

„Hnutí SPD nepodporuje navýšení poplatků pro Českou televizi či Český rozhlas, protože obě instituce nepostupují v souladu se zákonem, který jim káže vyváženost. Budu konkrétní: já jsem již 7 let nebyl pozván do pořadu Otázky Václava Moravce. Voliči SPD ale platí koncesionářské poplatky úplně stejně jako ostatní, tedy to opravdu není objektivní," uvedl pro iDNES.cz předseda SPD Tomio Okamura.

Statistiku zastoupení zmínek o hnutí SPD ve vysílání Českého rozhlasu už jeho radní dříve řešili. „Poměr zastoupení SPD absolutně neodpovídá poměru k ostatním stranám. SPD má přibližně výsledek 10 procent. V situaci, kdy média nepostupují v souladu se zákonem, tak samozřejmě rozhodně nemůžeme podporovat navýšení poplatků," dodal Okamura.

Foto:
Logo na budově České televize.
ČTK

Zpět

Obavy z ruské invaze na Ukrajinu neochabují

TV, Datum: 25.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.01.2022 21:13, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 3 602 404,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor
Napětí mezi státy Severoatlantické aliance a Ruskem dál roste. Obě strany mobilizují armády.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Spojené státy uvedly do pohotovosti tisíce vojáků. Další členské státy NATO posilují pozice ve východní Evropě.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Rusko stále pokračuje ve vojenských manévrech. Námořního cvičení v Baltském moři se účastní dvě desítky lodí. To samé má proběhnout i u irského pobřeží. Už brzy pak začne společné cvičení ruské a běloruské armády. Hrozba vpádu ruských vojsk na Ukrajinu stále visí ve vzduchu. NATO a evropští lídři po jednání s americkým prezidentem Bidenem potvrdili jednotný postup vůči Moskvě. Rusku v případě invaze slíbili rychlou odvetu.

Ned PRICE, mluvčí amerického ministerstva zahraničních věcí
Chci zdůraznit jednotu Severoatlantické aliance. V tuto chvíli zde není žádný spojenec, který by prolomil solidaritu s Ukrajinou a ostatními členy NATO.

John KIRBY, mluvčí Pentagonu
Ministr Austin uvedl 8500 vojáků ve Spojených státech do pohotovosti, což zvyšuje naši připravenost podpořit NATO v případě, že by aktivovalo síly rychlé reakce.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Kreml oznámil, že prezident Putin plánuje situaci řešit po telefonu se svým francouzským protějškem Macronem. Ukrajinská vláda se mezitím pokouší o zmírnění situace. Kyjev na ruskou žádost stáhl návrh zákona, který zahrnoval integraci okupovaného Krymu a Donbasu.

Volodymyr ZELENSKYJ, prezident Ukrajiny
Pracujeme na deeskalaci situace a jejím mírovém řešení. I když doufáme v nejlepší možné řešení, jsme připraveni na všechno.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
V zákopech na ukrajinské hranici s Ruskem hlídkují tisíce vojáků. Jsou prý připraveni i na to nejhorší.

Sean PINNER, člen ukrajinské armády
Pokud přijde ruská invaze, nemáme zdaleka tolik vojenského vybavení jako oni, ale Ukrajinci bojují, takže si to určitě nenecháme jen tak líbit.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Kvůli ruské hrozbě už o stažení části svých diplomatů a jejich rodin z Ukrajiny rozhodla například Kanada, Velká Británie nebo Spojené státy. Evakuaci zhruba 75 tisíců Židů teď začala řešit izraelská vláda. Hana Jelínková, televize Nova.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Česko zatím nevydává pokyn k evakuaci personálu zastupitelských úřadů na Ukrajině kvůli hrozící ruské invazi. Podle ministra zahraničí Jana Lipavského má Česko pro případnou eskalaci situace připravený plán evakuace svých občanů. V úterý se kvůli vývoji na Ukrajině sejde bezpečnostní rada státu.

Anežka VRBICOVÁ, redaktorka
Situaci na Ukrajině se dlouhodobě nedaří zklidnit. Lipavský sice věří, že se vše může vyřešit diplomatickým úsilím, pro případ eskalace ale má Česko krizový plán.

Jan LIPAVSKÝ, ministr zahraničních věcí /Piráti/
Cílem tedy dnešního krizového štábu bylo, aby všichni znali do detailů své úkoly a dokázali okamžitě jednat bez zbytečného prodlení.

Anežka VRBICOVÁ, redaktorka
Lipavský doporučil českým občanům, aby necestovali do příhraničních oblastí na Ukrajině. Zároveň apeloval na ty, kteří se do země chystají anebo tam dlouhodobě žijí, aby se z bezpečnostních důvodů registrovali do systému Drozd. Podle ministerstva je Česko připraveno podpořit případné ekonomické sankce proti Rusku. Ve středu vláda také projedná darování dělostřelecké munice Ukrajině. Podle Lipavského je to potřeba vnímat jako součást mezinárodního úsilí, jak odradit Rusko od možné agrese.

Pavel HAVLÍČEK, analytik Asociace pro mezinárodní otázky
Musíme být přesvědčiví v tom smyslu, aby Rusko jsme odradili dostatečně silnými kroky, a to jak podporou Ukrajiny, tak potom představením dostatečně robustního balíku sankcí, který by ruské vedení od té agrese odradí.

Anežka VRBICOVÁ, redaktorka
Odborníci se také shodují, že ponechat diplomaty na Ukrajině je správným krokem.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV, Univerzita Karlova
Myslím si, že se jedná o důležitý signál podpory Ukrajině, protože v tom případě, kdyby byla nařízená nebo nějakým jiným způsobem autorizovaná evakuace diplomatického personálu, popřípadě rodinných příslušníků. Samozřejmě by to mohlo i určitým způsobem podkopat ukrajinskou morálku.

Anežka VRBICOVÁ, redaktorka
Lipavský se 7. února chystá na Ukrajinu spolu se svým rakouským a slovenským protějškem. Anežka Vrbicová, televize Nova.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
A vypjaté situaci na Ukrajině se věnovali i kolegové v internetovém vysílání TN Live na webu TN.cz.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Mluvili s analytikem Pavlem Havlíčkem z Asociace pro mezinárodní otázky, kterého se ptali, zda na Ukrajině skutečně hrozí válka.

Pavel HAVLÍČEK, analytik Asociace pro mezinárodní otázky
Já si myslím, že tohle to určitě nemůžeme v tuto chvíli úplně vyloučit, protože my vidíme, jakým způsobem jaký ten potenciál je pro tu eskalaci. Pokud se podíváme, jakým způsobem Rusko v posledních dnech a týdnech shromáždilo svá vojska kolem jejich hranic, taky dnes je pravdou to, že jak ze severu, tak z jihu a východu je vlastně Ukrajina, řekněme, ohrožovanou zemí. Myslím si, že tohleto je opravdu velmi špatná situace a ta podpora a přesun těch osmi a půl tisíce amerických vojáků do toho do toho stavu vojenské připravenosti může tu situaci pro nás, pro nás samotné určitě jenom zlepšit.

Napětí kolem Ruska a Ukrajiny

TV, Datum: 25.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 00:57, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 3 028 914,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Jak se může dál vyvíjet napětí kolem Ukrajiny? Odpovědi budeme hledat v dnešní Devadesátce. Hezký večer. Česko zatím nebude evakuovat personál zastupitelských úřadů na Ukrajině kvůli hrozící ruské invazi. Ministr zahraničí to řekl pojednání krizového štábu rezortu. Apeloval taky na Čechy, aby necestovali do příhraničních oblastí na východě a severu Ukrajiny. Napětí mezi Moskvou a Kyjevem ale dál roste. Ukrajinská tajná služba oznámila, že zneškodnila skupinu řízenou z Ruska, která údajně chystala útoky v příhraničních oblastech. Rusko to popírá a obviňuje Ukrajinu z eskalace napětí. Vleklý konflikt na východě země, následky pandemie a teď taky obavy z ruské invaze. To všechno tíží taky ukrajinskou ekonomiku. České firmy ale podle agentury Czech Trade zatím obchody na Ukrajině neutlumují. Analytici ovšem varují před hlubší energetickou krizí. Podrobnosti v Byznysu v 9 večer. A rovnou připojím podrobnosti. Česká republika podle Jana Lipavského stále věří v diplomatické řešení krize gradující mezi Ruskem a Ukrajinou. Ministr zahraničí dodal, že právě Rusko situaci dál zostřuje. Čeští pracovníci zastupitelských úřadů jsou podle něj v bezpečí.

Jan LIPAVSKÝ, ministr zahraničních věcí /Piráti/ /Interview ČT24, 25. 1. 2022/
Nelze definovat jeden konkrétní okamžik k tomu, aby se rozeběhla, jednoduše řečeno, evakuace, ale je to postupný proces, který probíhá. My jsme v něm dnes udělali další krok, to bylo to svolání krizového štábu. Byli tam i partneři z dalších rezortů, bezpečnostní složky, z armády. Vyložili jsme si situaci, domluvili jsme se, že se štáb znovu sejde, když to bude potřeba. Bavíme se o dvou zastupitelských úřadech. Je to zastupitelský úřad v Kyjevě a generální konzulát ve Lvově. Určitě evakuace jako taková by probíhala postupně, kdyby na ní docházelo. Myslím, že každého napadne, že nejdřív by odcházeli rodinní příslušníci a jako poslední velvyslanec, podle toho, jak by se ta situace vyvíjela. A co se týče počtů, tak se bavíme zhruba o stovce, někde nad stovkou, to přesné číslo... Záleží, jak se to přesně počítá. Ale musíme si uvědomit, že to není jenom o zastupitelském úřadě. Na Ukrajině je poměrně velké množství Čechů, kteří tam pracují nebo pobývají. Jsou tam Češi, kteří mají ukrajinskou národnost, jsou součástí té menšiny, takže ta problematika je daleko složitější.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A připomenu taky, že na jednotném postupu vůči Moskvě se shodli evropští lídři s americkým prezidentem Joem Bidenem. Další ruská agrese bude mít podle nich vážné dopady. O tvrdých následcích mluvilo taky Německo nebo Velká Británie, která podle prohlášení chystá bezprecedentní sankce. Účastníci jednání se taky shodli, že kroky ke snížení napětí jsou teď na Rusku.

Joe BIDEN, americký prezident
Toto je opravdu důležité. Bylo to skvělé jednání. Všichni evropští lídři jsou v naprosté shodě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Už v pondělí aliance oznámila, že uvedla své síly do bojové pohotovosti. Kvůli posílení obrany vysílá do východní Evropy další lodě a letadla. Kreml obvinil západ, že tím zvyšuje napětí v regionu. Současně Rusko zahájilo několik vojenských cvičení. U hranic s Ukrajinou je 100 000 ruských vojáků. Podle západních zemí Moskva připravuje invazi.

Volodymyr ZELENSKYJ, ukrajinský prezident
Pracujeme na úplném snížení napětí a usilujeme o mírové ujednání. O všem víme a na vše jsme připraveni. Věříme v nejlepší možný vývoj. Společně s našimi partnery, diplomaty a armádou pro to děláme naprosto vše, co je potřeba.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A pojďme připojit debatu tuzemských poslanců. Pavel Žáček z ODS. Dobrý večer.

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Dobrý večer. Děkuji za pozvání.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A Pavel Růžička z hnutí ANO. Dobrý večer i vám.

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Česká republika tedy podle sdělení ministra zahraničních věcí po jednání krizového štábu zatím nebude evakuovat diplomatické zastoupení na Ukrajině. Pane poslanče, souhlasíte s tím vyhodnocením, že ještě nenastal čas k tomuto kroku?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/

Tak pan ministr zahraničí má asi detailní informace, tak já nemám důvod mu v této věci nevěřit. Takže já s tím souhlasím.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Ivana, pane poslanče, zajímá: "Jak musí konflikt vyeskalovat, aby se zaměstnanci ambasády evakuovali? A celkově. Na to budeme odpovídat průběžně, na co myslíte, že obě strany čekají, kdy Rusko zaútočí. Zkusme odpovědět na tu první část. Byla to také otázka, která směřovala na ministra zahraničí v Interview ČT24. On říkal, že není jeden jediný bod, který by byl jakýmsi bodem zlomu. Jak to vidíte vy?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Já můžu vlastně uvést historický příklad. Já si pamatuju, byl jsem na našem zastupitelském úřadě v Kyjevě po roce 2014, tzn. po invazi a po vzniku té krizové situaci na východě Ukrajiny a po invazi zabrání Krymu, a ta situace eskalovala natolik, podle mě ta dezinformační kampaň, ta strategická informace ze strany Ruska byla až taková, že se západní diplomatické mise bály, že Rusové proniknou až ke Kyjevu. A byl v té situaci, kdy když se podíváme dnes na mapu, opravdu se to týká Donbasu východní části díky tenkrát tomu odporu jak armády, tak těch dobrovolníků, kteří zabránili, aby ruské síly a ty odtržené síly těch separatistů pronikly hlouběji do ukrajinského území, tak přestože přibyla psychóza v Kyjevě, a přesto byli už tehdy vlastně ambasády, ten západní diplomatický personál, byli připraveni k odvozu a vlastně ponechání jenom vnějšího na místě. Takže tohle bych řekl, že by to muselo znamenat opravdu nějaké masivní napadení ukrajinského území a postup ruských ozbrojených sil do vlastně útrob Ukrajiny.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Některé západní státy ale už své ambasády evakuují, alespoň částečně. Platí to taky pro Spojené státy. Jak tomu rozumět, pane poslanče? Je to jiné vyhodnocení situace, přikládají tyto státy současná situaci větší závažnost, nebo to spíše možná demonstrování odhodlání směrem k Rusku "my jsme připraveni"?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
No, já bych tu vaši otázku začal od České republiky, jo, protože já nevím, jak k podrobné zpravodajské informace mají ty státy, který se uchýlily k tomu, že ty ambasády evakuujou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Předpokládám, promiňte, že stejné jako my, že ty informace sdílíme.

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
No, možná sdílíme, možná víme třeba něco i víc. Já si myslím, že naše vojenský zpravodajství funguje velice dobře. My jsme měli komisi na kontrolu vojenského zpravodajství, kde jsme se Ukrajinou velice podrobně zabývali. Já tady, jelikož to bylo v důvěrném režimu, tak já tady nemůžu říkat úplné podrobnosti, ale dozvěděli jsme se tam spoustu věcí. A já předpokládám, že náš pan ministr zahraničí i z těchto informací vychází, proto ještě nezvolil tu variantu, že by stáhl zastupitelské úřady. Nevím, proč se k tomu odhodlaly třeba Spojené státy americké, nemůžu za ně mluvit, opravdu nevím. Třeba to cítí jinak a chtějí mít stoprocentní jistotu, že jejich personál bude v bezpečí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Jen abych tomu rozuměl, pokud krizový štáb ministerstva zahraničí, myslím českého, říká "k evakuaci není důvod", vy jako opoziční poslanec nemáte důvod nevěřit, anebo naopak domnívat se, že něco podceňujeme?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
To určitě, protože já zase jsem člen komise kontroverzního zpravodajství, takže ty informace od zpravodajských služeb mám a no, a to, co říká pan ministr zahraničí, tak jako já nemám důvod rozporovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Jan Lipavský dnes taky mluvil o tom, že se chystá spolu s rakouským a slovenským kolegou navštívit Ukrajinu, a to včetně východu Ukrajiny na té linii styku s těmi separatistickými oblastmi. Jsou, pane poslanče, podobná symbolická gesta namístě? Je to dobře?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Víte, já tady na tu situaci mám názor takový, že někdy míň je víc. Já bych v tom byl velice opatrný, v těch vyjádřeních, protože na jednu stranu my jsme malý stát, nemusíme ukazovat ramena. To jednání, to gró jednání, by měl vést silný partner, jako je Francie, jako je Evropská unie, jako je NATO. A my bysme zbytečně tu situaci neměli eskalovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Na druhou stranu, promiňte, geograficky máme k Ukrajině blíže, třeba Francie nebo Německo. I to není důvod, proč tak činnit?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Já si myslím, že všem nám jde o společnou věc, a to je, aby nebyla válka, a proto bysme měli udělat veškeré věci a být k tomu hodně obezřetní, abysme Rusko nevyprovokovali. Já si myslím, že to nechce vůbec nikdo, že prostě to diplomatické řešení je podle mě úplně ta nejlepší věc, která nás může potkat. A já tomu furt věřím, že to tak dopadne, že ta situace se uklidní a že prostě nebude válka, protože to by byl obrovský problém.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Pane poslanče, není ta návštěva, ke které se chystá Jan Lipavský, zbytečné dráždění hada bosou nohou? Anebo to e opravdu gesto, které je namístě?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Zcela jednoznačně. Jednak si musíme říct, že ta role agresora je prostě na Ruské federaci. Že my i v této diskuzi připouštíme, že Ruská federace má právo porušit veškeré mezinárodní normy a řešit své vnitřní problémy, možná zahraniční politiku vůči Ukrajině, možná i vůči západu, respektive Evropě, cestou ozbrojeného konfliktu. To je naprosto nepřípustné, to je nutné odmítnout. Oni z nás i vůči vlastním lidem dělají agresory. My moc dobře víme, že to tak není. Na to je například obranná

aliance. Čili my musíme použít jakékoliv prostředky odstrašení k tomu posílení odhodlání například ukrajinské armády, našich přátel na Ukrajině, k tomu, aby k tomu konfliktu nedošlo. Tím, že řekneme "budeme s vámi diplomaticky jednat", ale nepodpoříme Ukrajinu, tak naopak vytvoříme ten prostor, který bude chtít Putinova administrativa a ozbrojené síly využít a zvyšujeme riziko toho konfliktu. Čili já si myslím, že my musíme říct jasnou pozici. My musíme říct, co by se stalo, pokud by Rusko realizovalo svůj agresivní neoimperiální politiku, a tomu se postavit. A k tomu je jediný mírový prostředek: odstrašení. My posilujeme, stejně jako Velká Británie, Američani a další, vlastně Ukrajinu v její potenciální obraně, ale to neznamená, že teda bysme taky nehledali to mírové řešení. Chceme ho, ale jsme připraveni na tu druhou variantu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
K tomu taky zdůrazňujeme, že budeme postupovat stejně jako spojenci. Je k tomu ale bezpodmínečně nutné, aby český ministr zahraničí navštěvoval krizovou oblast styku mezi Ukrajinou a separatistickými oblastmi na východě Ukrajiny?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Já si myslím, že ano. Je to ukázka toho odhodlání. Podívejme se, co dělá Velká Británie, podívejme se, co dělají Spojené státy. Podívejme se, co dělají Poláci atd. Čili samozřejmě Evropa je složitější, Evropa v tomto smyslu bohužel nemá jednotnou zahraniční politiku a nemá obranu třeba spojenou blíže, úžeji s NATO. A spoléhá na to NATO. A my potřebujeme a /nesrozumitelné/ se mimochodem změnu velmi rychlou názoru i ze strany spolkového kancléře. Čili já si myslím, že ta situace je tak dramatická, opravdu se v tom utajeném režimu těm příslušným funkcionářem různých států dostaly informace, které my třeba ještě úplně všechny nemáme, a proto přitvrzují v tom odhodlání proti Rusku.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Mimochodem Evropa má vysokého činitele, který by měl vystupovat za sedmadvacítku směrem navenek, ale to teď nechme stranou. Ještě jedna věc, pane poslanče, mě zajímá. Mělo by se Česko angažovat, pokud by se ta situace vyhrotila, v tom, že by pomáhalo chránit vnější hranici unie, myslím tím tu slovensko-ukrajinskou, tak jak o tom mluvil, tuším, dnes ministr vnitra Rakušan?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Tak ta situace může eskalovat. My musíme být připraveni a musíme zpohotovit i některé jednotky třeba rychlé reakce, to je naprosto jasné. A dnes vlastně je taky zřejmé, kde by se vlastně armády /nesrozumitelné/ NATO při posilování toho východní křídla, čili právě toho prostoru té evropské hranice, dejme tomu, od Estonska až po Rumunsko, kde by se ty vojska zastavily. Ale pokud by nastal nějaký masivní útok, tak jak se evidentně předpokládá a kterému se snaží západ zabránit diplomatickou cestou, tak si myslím, že to může tohle paradigma změnit. Podívejme se na aktivity Velké Británie ve snaze pomoci výcviku při vytváření společných jednotek. A nikde není řečeno, že by na ukrajinském území, že by tam nebyly vyslány některými státy NATO...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Takže by bylo, promiňte, v zájmu České republiky, aby se podílela společně se Slovenskem, /nesrozumitelné/ vnější hranice...

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
To je samozřejmě otázka.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
...pokud by to Slováci chtěli?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
To určitě, to spolehlivě, to spolehlivě. To si myslím, že může nastat i posílení těch našich jednotek, které máme v rámci těch útvarů v pobaltských zemích, případně ty jednotlivé vojáky, které máme v Polsku. Čili to může nastat. To já si myslím, že k tomu nás vlastně i NATO vyzve, abychom se podíleli na tom posílení, jak se říká, toho východního bloku.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Pane poslanče, souhlasíte, aby se Česko v takovém případě angažovalo v ochraně, a teď konkrétně slovensko-ukrajinské hranice?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Tak jednoznačně. Jestliže jsme členy Severoatlantické aliance a dostaneme ten úkol, tak jako to je pro mě samozřejmá věc. Prostě ten úkol budeme muset splnit. A pokud tam bude ten požadavek, aby naši vojáci šli na slovensko-ukrajinskou hranici, tak já si nedovedu představit, že bysme to odmítli.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Panové, prozatím děkuju. Teď zamíříme přímo na Ukrajinu. Je tam zpravodaj České televize Andreas Papadopulos, Andreasi, zdravím tě. Jaká je atmosféra v Kyjevě, tak jak ji vnímáš? Vnímají Ukrajinci citlivě to rostoucí napětí mezi Ukrajinou a Ruskem? Jaká je ta atmosféra?

Andreas PAPADOPULOS, zpravodaj ČT
No po roce 2014, kdy Rusko anektovalo Krym v rozporu s mezinárodním právem a kdy de facto ovládlo ty východní regiony Luhansk a Doněck, tak určité obavy jsou rozhodně namístě. Na hranicích s Ukrajinou je přes 100 000 ruských vojáků. Nicméně ukrajinská reprezentace, političtí lídři, prezident Volodymyr Zelenskyj, se snaží působit alespoň navenek uklidňujícím dojmem. On předstoupil dnes před kamery, řekl, že Ukrajina má situaci na východě pevně pod kontrolou. Řekl, že určité zjemnění toho napětí by mohly přinést rozhovory s ruským prezidentem Vladimirem Putinem za přítomnosti lídrů Francie a Německa. Ostatně francouzský prezident Emmanuel Macron a německý kancléř Olaf Scholz se setkali. Dnes řekli, že jediným řešením tohoto napětí, této eskalace napětí, je jen a jen jednání.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Čeká nás taky jednání Putin–Macron, mimochodem, ještě tento týden. Andreasi, jak o té krizi informují ukrajinská média, jak podrobně, jak objektivně?

Andreas PAPADOPULOS, zpravodaj ČT
Samozřejmě ukrajinská média se té eskalaci napětí na rusko-ukrajinské hranici věnují, ale zacházejí spíše do detailů té potenciální invaze. Všímají si toho, že Rusko nemá příliš možností k tomu nějakým zásadním způsobem zasáhnout Ukrajinu, aniž by utrpělo velké ztráty na životech pozemní invazi, proto spíše nepřikládají velkou důležitost. Říkají, že pokud by nějaký ruský útok měl vést na východ Ukrajiny, pak by zřejmě kopíroval ten scénář z roku 2014, kdy Rusové nejdříve ovládali instituce, úřady policejní stanice, pošty v těch východních regionech a poté získali kontrolu a a de facto ty regiony ovládli, a proto se ukrajinská vláda snaží na tyto klíčové body soustředit. Armáda aktivní zálohy denně cvičí ochranu těch nervových uzlů ukrajinského státu, stejně tak dobrovolníci denně nacvičují ochranu vlastně těchto uzlů v těch menších městech. Každou sobotu a neděli se potom scházejí pro výcvik se zbraní v ruce.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Andreasi, jsou na Ukrajině v reakci na to, co se děje, znát nějaké protiruské nálady? Vybublávají na povrch?

Andreas PAPADOPULOS, zpravodaj ČT
Myslím si, že to není tak silné téma jako v roce 2014. Přece jen ono obyvatelstvo Ukrajiny se po té krizi v roce 2014 před osmi lety proměnilo. Lidé, kteří otevřeně sympatizovali s ruským režimem, bydlí na Krymu a i vojenští plánovači říkají, že odhodlání Ukrajinců, obyvatel Ukrajiny bránit Ukrajinu je obrovské, a to nejen mezi etnickými Ukrajinci, ale i mezi tou ruskojazyčnou menšinou. Myslím si, že i na Západě probíhá jisté zkreslení tohoto problému. Myslím si, že ruskojazyčná menšina na Ukrajině si zkrátka žije relativně svobodně a není automaticky dáno, tak jak s tím počítají některá západní média, že by se tato ruskojazyčná menšina nějakým způsobem zapojila do odboje proti ukrajinskému státu. Myslím si, že to není rozhodně automatická věc.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Mimochodem, to je taky jedno z témat, které dnes večer zcela určitě zvládneme. Andreas Papadopulos. Moc děkujeme za informace, Andreasi.

Andreas PAPADOPULOS, zpravodaj ČT
Hezký večer, na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Pane poslanče Růžičko, jak si podle vás Západ zatím vede v té diplomatické snaze přimět Rusko k diplomatickému urovnání toho sporu nebo toho napětí s Ukrajinou?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Já vkládám velké naděje v jednání pana prezidenta Macrona s Vladimirem Putinem. Já osobně si myslím, že Emmanuel Macron je ta persona, která dokáže dokáže s Vladimirem Putinem vyjednat mír a vyjednat to, aby ruská vojska zůstala na svém území, takže já si myslím, že všichni dělají, co mohou, ale já osobně do toho jednání vkládám velké naděje. A myslím si, že ta situace se v nejbližších dnech urovná a dostane se do nějakého normálního režimu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Velký problém v tom je ne úplně jednotný přístup evropských zemí. Teď narážím na přístup Německa, kde se nedokáže shodnout německá vláda, její jednotliví členové, což v praxi má dopad například ten, že Berlín nepovolil Estoncům transfer německých zbraní na Ukrajinu, ale přešlapuje taky třeba Itálie, tak jak velký problém to je?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
No, samozřejmě ta jednotnost důležitá, ale zase je tady vidět složitost toho problému, že ne každej prostě je je smířený s tím, že jeho zbraně by měly jít volně na Ukrajinu. Já taky úplně nejsem přesvědčenej o tom, že dodávka naší české munice je v této fázi úplně to to správné, co by my jsme měli udělat. Já si myslím, že opravdu teď by to mělo být na tom poli tý diplomacie a nějaká velká gesta, obzvlášť z České republiky by neměla být. Já vím, že paní ministryně Černochová a pan ministr Lipavský jsou teďko nabuzený, jsou nově ve funkcích, takže chtějí dělat velká gesta, ale já osobně si myslím, opravdu v této situaci to úplně až tak dobré není, protože dneska naše paní předsedkyně klubu Schillerová se na to ptala pana premiéra, on odpovídal. Já taky si nejsou úplně jistý, jestli ta munice, která na tu Ukrajinu doputuje, opravdu doputuje k ukrajinské armádě nebo se třeba stane to, že bude někam přeprodána, což už se v minulosti stalo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Necháme na to zareagovat koaličního poslance. Jenom dodávám, že i NATO reaguje podobným způsobem. Připomenou americké dodávky zbraní, připomenu britské dodávky zbraní, přesuny vojsk směrem na východ atd., atd. pane poslanče, kde je ta jistota, že český kontingent zbraní se opravdu dostane do povolaných, nikoliv nepovolaných rukou? A proč je právě tento krok správný ze strany České republiky?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Tak musí být záruky zejména na té straně, která přebírá, to znamená na straně ukrajinské armády, to je naprosto zřetelné. Nedovedu si představit, že v té situaci, kdy mají dělostřelecké komplety, které tu munici potřebují, dneska v tom období, kdy je teda zvýšená možnost napadení Ukrajiny a vzniku toho rusko-ukrajinského boje, vypuknutí těch bojů, takže by to přeprodávali někam dál, to si myslím, že adekvátní gesto.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A proč by, promiňte, pane poslanče, měla Česká republika dodávat Ukrajině zbraně za situace, kdy daleko větší sousední Německo je v tomto neporovnatelně opatrnější?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Tomu rozumí. Německo-ruské vztahy jsou úplně specifické. A teďka nemyslím jenom produktovody, myslím i tu vzájemnou historii, velmi i krvavou třeba během druhé světové války, čili je to pro ně složitější, je to pro ně jako jiné, mají určitě i jinou zkušenost, jinou politiku. Nicméně na stranu druhou to gesto politické nakonec spolkový kancléř vůči Rusku udělal. Také volá

po tom, aby Rusko deeskalovalo, a také se vyjadřuje za spolků republiku, že tu deeskalaci požadují, čili z naší strany podle mě to bylo minimální gesto v pomoci Ukrajině, je dobré si představit, že bychom tam posílali vlastně tuto munici až po vypuknutí bojů, pokud teda vypuknou. Říkám, preferuji mírové řešení. My musíme udělat všechno, aby to odstranění, pardon, to odstrašení dosáhlo svého cíle, tzn. abychom pomohli ukrajinským partnerům zvýšit bojeschopnost armády, aby ruská armáda v jaksi v intencích Putinovy imperiální politiky nezaútočila.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Mimochodem, teď jsme odpověděli i na divácký dotaz Marcela, proč by se do tohoto konkrétně mělo Česko zapojovat, proč budeme Ukrajincům poskytovat munici. Zazněl tady jeden i druhý názor proti sobě. Mimochodem, pánové, jak moc v této situaci chybí Evropě to, že německou kancléřkou už není Angela Merkelová, která uměla jednat s Vladimirem Putinem, a že německým kancléřem je Olaf Scholz, který navíc stojí v čele trojkoaliční vlády, která se, jak už jsme naznačili, v těch zahraničněpolitických věcech nedokáže vždy shodnout, pane poslanče?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Já osobně si myslím, že hodně, že paní Merkelová a Emmanuel Macron jsou dvě osoby, které s Vladimirem Putinem uměly jednat, takže chybí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Oslabuje to, pane poslanče, Evropu? Oslabuje to v té akceschopnosti, kdy se možná ukazuje, že Evropa slabší naopak aliance Severoatlantická, o které Emmanuel Macron před několika lety říká, že je ve stadiu mozkové smrti, mozkové mrtvice, je akceschopná?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Já bych na to odpověděl takhle, administrativa Putinova i Vladimir Putin dokonale využívá těch rozdílů mezi evropskými státy. To, že my potřebujeme a máme tady demokratické procedury, kterým nějakou dobu trvá, než dojdou k tomu konsenzu, ale díky tomu zvyšujícímu se ohrožení k tomu konsenzu dochází, ale on toho dokonale využívá, včetně využívá strategicky i toho, že americké síly jsou vázány taky v Jihočínském moři vzhledem k určité expandující velmi silné roli čínských námořních sil a jako Čínské lidové republiky jako takové. Já si myslím, že v tom tragickém vlastně pojetí, v tom pohledu to hraje velkou roli a on prostě nechce ztratit tvář, tak hraje hru, kdy nám jako NATO, jako Evropě dává podmínky, které nemůžeme splnit. Přece jenom Česká republika rozhodně a stejně další státy, nemají zájem, aby se vracely někam k roku 1997, čili před to datum, kdy jsme vstoupili do NATO.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Pánové, poslední věc a poprosím jenom o stručné odpovědi. V případě, že by se, pane poslanče, ta situace opravdu vyhrotila, měla by Česká republika přijmout rodinné příslušníky těch ukrajinských pracovníků, kteří už v České republice jsou?

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Tak určitě bysme se měli nějakým způsobem humanitárně na tom podílet já si myslím, že to je jedna z možností.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Proč paní ministryně obrany mluví jenom o tom, že by Česko mělo přijmout ženy a děti?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Tak je to zahájení diskuze. Já si myslím, že například Poláci jsou v této diskuzi a toto akceptaci nějaké případné humanitární pomoci, včetně toho, že by civilisté mohli vstoupit na území Polské republiky, je mnohem dále. My o tom budeme diskutovat, uvidíme, jak se situace vyvine. Zase tady máme to prvotní gesto. To je, že jsme schopni přijmout případné zraněné a vytvořil tady podmínky, aby se mohli uzdravovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A to přijetí rodinných příslušníků, byl byste pro, bylo by to namístě?

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Může být součástí naší diskuze. Já jsem to tady teda slyšel prvně, ale věřím, že v rámci toho humanitárního gesta, pokud nastane ten souboj, pokud by opravdu Ruská federace vtrhla na území Ukrajiny. Já si myslím, že to změní paradigma, změní přístup k tomu konfliktu a že zde budeme řešit a návrhy, které si dneska možná ani nedovedem představit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Ano, jenom zdůrazním, že se stále bavíme naštěstí o hypotetické situaci. Pane poslanče, děkuju, přeju vám hezký večer.

Pavel ŽÁČEK, předseda výboru pro bezpečnost, člen výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ODS/
Hezký večer, děkuji za pozvání.

Pavel RŮŽIČKA, místopředseda výboru pro obranu, Poslanecká sněmovna /ANO/
Taky děkujeme.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A teď se pojďme podívat zpátky do minulosti. Vztahy mezi Ruskem a Ukrajinou jsou napjaté totiž už řadu let. Klíčovým byl v tomto směru především přelom let 2013 a 2014. Tehdejší ukrajinský prezident Janukovyč odmítl podepsat asociační dohodu s Evropskou unií. To potom vyústilo v masivní protesty a nakonec i v jeho svržení. Rusko záhy anektovalo poloostrov Krym. Proruští separatisté podporovaní Moskvou využili nepřehledné situace a na východě Ukrajiny vyhlásili samozvanou Doněckou a taky Luhanskou lidovou republiku. Vztahy Ruska a Ukrajiny se ještě víc vyostřily loni. Rusko 2× shromáždilo u společných hranic velké množství vojáků. Naposled na konci roku. Kyjev Rusko obvinil z přípravy státního převratu. No, a míříme za dalšími hosty dnešní Devadesátky. Ondřej Soukup, redaktor Hospodářských novin, je s námi ve spojení, a taktéž Jan Šír z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Pánové, dobrý večer přeju.

Ondřej SOUKUP, redaktor HN
Dobrý večer. Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Na úvod anketní otázka. Má podle vás to napětí kolem Ukrajiny stále ještě diplomatické řešení, vidíte šance, pane Soukupe?

Ondřej SOUKUP, redaktor HN
Bezesporu já jsem v tomhle jako optimista a myslím si, že Rusko nemá v úmyslu v nějakém horizont nejbližších týdnů, možná i měsíců skutečně zaútočit. Mluví o tom i oficiální ukrajinští představitelé. Ministr obrany Razumkov dneska říkal, že Rusko na to nemá, prostě že oni se neobávají té invaze, protože Rusko nemá momentálně ty síly takové, aby něco takového opravdu udělalo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Pane Šíre, dáváte i vy šance diplomatickému řešení?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Šance tomu samozřejmě dávám, respektive takovou možnost nezavrhuji. A je potřeba tady podtrhnout, že západní země na tuto krizi reagují tím, že součástí toho balíku opatření je to, že komunikační kanály směrem do Moskvy zůstanou otevřeny, nicméně rád bych tu celou záležitost malinko kontextualizoval. Ten ozbrojený konflikt mezi Ruskou federací a Ukrajinou. Tady bych malinko zpochybnil to, co zaznělo dříve, že se jedná o hypotetickou možnost. Probíhá od roku 2014, současně s tím samozřejmě probíhají i diplomatické rozhovory, a jak se ukazuje ta diplomacie je zapojena celých 8 let trvání ozbrojené konfliktu a k nějakému řešení ve smyslu urovnání ozbrojeného konfliktu řešení, které by bylo přijatelné pro všechny strany, se zatím nedospělo, takže ta skepse je namístě a je potřeba tady říci, že Ruská federace je momentálně ten, kdo udává tón, kdo udává pravidla hry, a záleží na ruské straně, jestli o diplomatickou cestu řešení bude, nebo nebude mít zájem.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A mimo jiné ta jednání probíhají také v normandském formátu, tedy Ukrajina, Rusko, Německo, Francie, k tomu setkání by mělo dojít i v souvislosti s řešením té aktuální krize. Pane Šíre, jaké šance dáváte právě tomuto formátu plus rozhovorům Emmanuel Macron – Vladimir Putin.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Ty šance tomu dávám relativně malé a je potřeba si tady uvědomit, čemu normandský formát z pohledu Ruska měl sloužit. Ten normandský formát, potažmo jednání Minské skupiny, kterou ten normandský formát zastřešuje. Z pohledu Ruska tvoří scénář B, dosažení ruských cílů, kterých se nepodařilo dosáhnout vojenskou cestou. A vzhledem k tomu, že ten formát, jak už jsem řekl, ruským cílům nenapomohl tak pro Rusko výrazně ztrácí na významu a na atraktivitě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Pane Soukupe má v tuto chvíli podle vás, je to spekulativní otázka, ale přesto mě to zajímá. Má v tuto chvíli jasnou představu o dalších krocích Ruska vůbec Vladimir Putin? Tuší, co by mohlo být dál, je stratég v tom směru, že má připraveny ne jeden, dva, nebo 3 kroky dopředu?

Ondřej SOUKUP, redaktor HN
Tak ono se říká, že on není stratég, ale taktik, a součástí jeho vlastně modu vivendi je vlastně nechávat si otevřené maximální množství možností, takže zcela určitě existuje někde v útrobách ruského generálního štábu plán na jako plnohodnotnou invazi, která by třeba mohla obsadit celou levobřežní Ukrajinu atd. A stejně tak tam bude někde je i plán, který bude říkat: dobře, tak my třeba jenom o oficiálně pošleme naše jednotky do těch separatistických republik, byť samozřejmě jako každý, kdo se o to trošku zajímá, tak ví, že oni tam v zásadě jsou, ale ne v nějaké zásadní míře, jako jsou to spíš ti velitelé, než že by tam byly prostě nějaké prostě tisíce vojáků, takže v tomhle tom ohledu, a to je právě jako ten problém, že ty možnosti jsou otevřené úplně všechny. My si můžeme 100× říkat, že bylo by naprosto iracionální pro Moskvu jako zahájit plnohodnotný pozemní útok, ale ta prostě možnost tam existuje. Stejně jako můžou existovat prostě nějaké letecké raketové útoky na nějaké klíčové infrastrukturní objekty ukrajinské armády. Může existovat prostě kybernetické útoky atd. To je prostě, nebo nějaká hybridní prostě ještě další záležitost ohledně nějakých sabotáží, které by v zásadě nebyly přímo atributtovány k Rusku. Prostě těch možností je spousta a bude záležet jen na Krymu a na poměrně velmi úzké skupině lidí z Krymu, kterou si vyberou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A na Ukrajině se živě diskutuje o načasování těch případných ruských akcí, pane Šíre, pokud by se k něčemu takovému schylovalo, dá se od Ruska čekat, že by ctilo klid zbraní během olympijských her v Pekingu?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Tak existuje tady jeden precedent z roku 2008, kdy během olympijských her Rusko napadlo Gruzii, takže je to možné, ale ruku do ohně bych za to nedal.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Jakou váhu přikládat spekulacím, že nejpravděpodobnější termín, pokud by k něčemu došlo, by byl 20. únor, to je něco, o čem se spekuluje v ukrajinských ozbrojených složkách, a 20. únor je den, kdy olympiáda v Pekingu končí. Pane Šíre?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Těžko říci, to záleží na tom, jak Ruská federace vyhodnotí tu situaci. Samozřejmě Rusko vzhledem k tomu, že drží iniciativu, tak si samo vybírá nejenom prostředky, pomocí kterých bude bojovat, ale úměrně tomu přizpůsobuje i dalších okolnosti, včetně načasování, nicméně je potřeba tady říci, že ve stejné době, tzn. kolem půlky února, mají probíhat masivní vojenské manévry, které už byly ohlášeny mezi vojsky Ruska a Běloruska na území Běloruska, odkud v případě, že by Rusové se rozhodli jít na Kyjev, je to samozřejmě nejblíže. To jsou okolnosti, které rovněž je brát třeba do úvahy.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A pane Soukupe, jak velkým varování, nebo jak moc bychom teď měli mít na mysli rok 2008 a scénář s napadením Gruzie

Ruskem. Obsazení velké části země, následné stažení ruská, nicméně v horizontu dvou let konec prozápadního směřování, prozápadní politické reprezentace a orientace na Rusko. Může k něčemu takovému dojít na Ukrajině?

Ondřej SOUKUP, redaktor HN
Já si myslím, že ta analogie není úplně přesná, protože tady musíme si uvědomit, že ten konflikt, svou vinu na něm měl i tehdejší prezident Michail Saakašvili, který se prostě nechal vyprovokovat k zahájení prostě nějakých ozbrojených akcí, a jedinou jako podobnost bych viděl v tom, že jeden ze scénářů, čeho by Rusko mohlo chtít jako dosáhnout, je tedy oficiální připojení té tzv. Luhanské a Doněcké lidové republiky k Rusku nebo třeba uznání suverenity, jak se to stalo s Abcházií a Jižní Osetií, vlastně v důsledku tady té války z toho roku 2008. A možná by třeba chtěli stejně tak, jako se to třeba potom stalo s tou Jižní Osetií, vlastně obnovit tu původní teritoriální celistvost tady těch dvou oblastí, protože my si musíme uvědomit, že tyhlety separatistické republiky momentálně obsahují asi jenom 30 % té té rozlohy oblastí Luhanské a Doněcké v rámci Ukrajiny, takže asi bych si dovedl představit, že by tohleto mohlo jako proběhnout, tím spíše, že samozřejmě na tom východě by asi ten nějaký odpor místního obyvatelstva byl menší. Neříkám, že vůbec žádný, to rozhodně ne, ale byl byl menší než, já nevím, někde prostě v Haliči a podobně, kde by skutečně asi střílelo každé okno, ale to je samozřejmě otázka, čeho by tím jako Rusko dosáhlo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Pánové, pojďme ještě stručně se pokusit hledat motivace Ruska k těm současným krokům, pane Šíre, není za tím ruským tlakem taky nepochopení Západu, jak Rusko i z historických důvodů vnímá své okolí, včetně Ukrajiny? Jednoduše to, co Západ vnímá jako invazi, vnímá Rusko jako obranu?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV UK
To, že to Rusové takto vykládají, nemění nic na tom faktickém stavu věcí. Tady si myslím, že vnímání percepce, to je jedna rovina problému. Druhá věc je ten faktický stav, pokud ruská armáda operuje na území sousedního státu, tak se tady o žádnou obranu nejedná, to si myslím, že je zcela triviální poznatek.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Dobrá, promiňte, ale střetají se tady dva světy, které se naprosto neshodnou v tom vidění té situace, tak není to kámen úrazu pro jakoukoliv dohodu? Jednoduše to, co Západ vnímá opravdu jako invazi, Rusko vnímá naprosto obráceně, s opačným znamínkem?

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Je to určitě střet dvou světů, který do velké míry i brání tomu, aby ta situace našla nějaké pokojné řešení, ale je to dáno tím, že Rusku silně nevyhovuje stávající status quo, pokud jde o podobu mezinárodního uspořádání. Rusové dnešní mezinárodní řád považují za amerikocentrický, za nespravedlivý vůči Rusku, je to dáno tím, že když se hraje podle pravidel a dneska těmi pravidly jsou v prvé řadě mezinárodní právo, tak Rusko není schopné mezinárodně konkurovat a zaostává a to pak vytváří dodatečné tlaky na legitimitu toho vládnoucího režimu v Rusku, který má problémy s tím vykázat nějaký úspěch a snaží se tu legitimitu čerpat z domnělých úspěchů na mezinárodní scéně, ale zdroje toho ruského chování určitě já tedy vidím v dynamice vnitropolitického vývoje v Rusku samotném, nicméně to použití síly ze strany Ruska a ta rostoucí agresivita má sloužit na plnění určitých cílů, a pokud se bavíme čistě ve vztahu k Ukrajině, tak tady těmi ruskými cíle vidím zmařit demokratické směřování, diskreditovat vůbec demokratický hodnotový model, protože to je vnímáno putinským režimem jako hrozba v případě, že by Rusové na Ukrajině žili dobře tak, aby to mohlo vyvolat podobné otázky Rusku, proč to není možné v Rusku samotném. A mimo to do toho přistupují geopolitické záležitosti spojené s tím, že Rusku vadí možnost přibližování Ukrajiny k západním strukturám, a snaží se tomu zabránit a nejsnazší cestou, kterak tomu zabránit, je to, že se na území konkrétní země zorchestruje ozbrojený konflikt, vytvoří se tam situace spojená s nějakým územním sporem...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Rozumím, což koneckonců souvisí opět s tím ruským viděním svého okolí. V této souvislosti, pane Soukupe, divák Pavel cituje Václava Havla. Prý odvěký problém Ruska je, že samo neví, kde má hranice. A ptá se, platí to i dnes? Může s tím okolní svět něco dělat, mají sami Rusové zájem si ujasnit, co je ještě Rusko a kde je už jiný stát, který si rozhoduje sám, jak to vidíte?

Ondřej SOUKUP, redaktor HN
Tak to samozřejmě otázka, o které bysme se tady mohli bavit další hodinu. Velmi stručně. Do určité míry ano, samozřejmě to platí, ono je to i z nějakého prostě geostrategické hlediska, jestliže třeba Česko má tu výhodu, že má prostě podél svých hranic prostě hory, tak Rusko má prostě tu dějinnou zkušenost, že tam má prostě tu rovinu, přes kterou se ti útočníci, ať už to byli prostě polsko-litevští útočníci, Švédi, Napoleon, Hitler atd., takže oni v tomhletom ohledu mají skutečně jako traumatickou zkušenost. Do toho si vemte, kolik je jako lidí, kteří jsou nějakým způsobem na tu Moskvu napojeni atd. Ono to teda platí ne naopak, ale oni skutečně tohleto nevnímají jako něco, co je pevně dané.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
Ondřej Soukup, Jan Šír. Pánové, moc vám děkuju. Mějte se hezky, hezký večer.

Ondřej SOUKUP, redaktor HN
Na shledanou.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Děkuji.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor
A pojďme se opět vrátit obloukem k dnešnímu vyjádření ministra zahraničních věcí o situaci na Ukrajině. Připomenu ještě apel šéfa české diplomacie, který vyzval české občany, aby necestovali do příhraničních oblastí na východě Ukrajiny.

Jan LIPAVSKÝ, ministr zahraničních věcí /Piráti/ /Interview ČT24, 25. 1. 2022/
Je to symbolické gesto, je to důležité symbolické gesto. Já jsem rád, že jsme se na tom poměrně rychle po mém nástupu do funkce, že jsem se na tom dokázal domluvit se svými dvěma kolegy. Na Slovensku jsem byl v prvních dnech svého úřadování.

Rakouský kolega za mnou přijel do Prahy mezi svátky. A ta vůle vyjádřit podporu Ukrajině se materializuje právě touto cestou. Co se týče potřeb Ukrajiny, tak ta komunikace probíhá jak na té pracovní úrovni, tak na úrovni celé řady jednání. Plánuje se několik delegací z Ukrajiny do České republiky, tzn. my zhruba víme, co by Ukrajina potřebovala. Koneckonců první vlaštovkou té pomoci je i připravovaná zásilka munice, kterou ponese paní ministryně Černochová zítra na vládu.

Pavel FISCHER, předseda senátního zahraničního výboru /nestr./
Musí zůstat otevřené diplomatické kanály. Tady vidíme, že se snad podaří resuscitovat ten formát NATO–Rusko, který Ruská federace před lety pohřbila, přestože o něj tolik stála, ale z vůle Moskvy to skončilo, zdá se, že ten formát se podaří obnovit, ale také, že bude nastaven základní model fungování, že se nebude jednat o nás bez nás. To platí především o Ukrajině a také o řadě zemí v rámci Evropské unie. Ta odpověď by potom měla být i z hlediska vojenské pomoci. Vidíme dobře, že některé státy Evropské unie nebo Aliance už tu vojenskou pomoc poskytly. Tady je potřeba, aby ta pomoc byla v mnohem větším rozsahu.

Ekonomické dopady rusko-ukrajinského konfliktu

TV, Datum: 25.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 00:57, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 1 119 258,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Napětí na Ukrajině se budeme věnovat i v následujících minutách, tentokrát ale z ekonomického pohledu. Začíná Byznys ČT24. Dobrý večer a vítejte u jeho sledování. Hlavní téma se dnes bude týkat dopadu hrozícího konfliktu na ukrajinsko-ruských hranicích, ale třeba i epidemie covidu-19 na ukrajinskou i českou ekonomiku. Poradenská společnost EY Česká republika letos opět vyhlašuje vítěze soutěže Podnikatel roku. Dnes byly oznámeny výsledky za Prahu a Středočeský kraj. Rozhovor s oběma vítězi nabídneme ve čtvrt na 10. A v Dubaji právě probíhá světová výstava Expo 2020. Svá inovativní řešení pro chytrá a udržitelná města sem přijelo představit více než 30 českých technologických lídrů. Rozhovor s aktéry v závěru dnešního Byznysu.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Nejen světové mocnosti sledují dění na Ukrajině. Napětí mezi Moskvou a Kyjevem je taky v hledáčku ekonomů, investorů a napříč všemi světovými trhy. Analytici se shodují, že konflikt Rusko–Ukrajina by negativně zasáhl celé globální hospodářství. První na ráně by podle Mezinárodního měnového fondu byl trh s energiemi.

Dita GOPINATOVÁ, 1. náměstkyně výkonného ředitele, Mezinárodní měnový fond
V otázce, jaký by měl konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou dopad, je třeba zmínit následky pro energetický trh. Znamenalo by to pravděpodobně další zdražení ropy a zemního plynu pro mnoho zemí na světě. To by určitě přispělo k vyšší globální inflaci v delším časovém horizontu. Samozřejmě všichni doufáme, že se podaří tento problém vyřešit mírovou cestou.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
A naším hostem je Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK
Dobrý den.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Pane Svobodo, jak mocná zbraň je v téhle situaci ruský plyn a jakou výhodu dává Rusku, jak se podepíše na tom vývoji další situace?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK
Tak Ukrajina fakticky nedováží nic, ona teda fyzicky samozřejmě ten ruský plyn dováží, ale zrovna dneska se dohodla třeba o tranzitu skrze Maďarsko, pardon, takže jakoby kontraktuálně Ukrajina z Ruska nedováží nic, ale samozřejmě má to dopady ty, že Ukrajina je stále energeticky velmi náročná země. Musíme si uvědomit, že ta válka, která probíhá v současné době, tak vlastně probíhá na území, která byla , řekněme, z té energetické náročnosti nejhorší, protože tam stály ocelárny, tam stály všechny ty drahé provozy, byť teda Ukrajina něco si ponechala. A samozřejmě na Ukrajinu bude mít extrémní vliv. Ono vůbec ty ceny energií na Ukrajině jsou poměrně silné politické téma, výrazně silnější než třeba u nás /nesrozumitelné/ jako brzdil to Porošenkovo, já nechci říct asi nadšení, ale tu Porošenkovu snahu, řekněme, ty ceny energií dostat na úroveň tržní, čili to téma je samozřejmě obrovské a na Ukrajinu bude mít negativní vliv z toho krátkodobého hlediska, byť osobně pro mě třeba jako vždycky to znamená to, že ty země jsou donucené už opravdu konečně něco dělat se svojí energetickou náročností, hledat úspory, hledat úsporné technologie. A v tom dlouhodobém horizontu jim to může pomoci, akorát je otázka, jestli se toho dlouhodobého horizontu dožijí.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Tyhle změny, o kterých mluvíte, samozřejmě budou řešit i další mocenští hráči, pro které právě ruský plyn nebo ropa jsou důležité v tom rozhodování, jak zareagují, jak podpoří, nebo nepodpoří Ukrajinu, jakou tohle bude hrát roli?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK
Tak ono to částečnou roli hraje. Já si úplně nemyslím, že by to byla až zas tak superklíčová role. Na druhou stranu ty země, které jsou takové nejskeptičtější v podpoře Ukrajiny, tj. Rakousko, Německo, už daly najevo, že pokud by tedy i nějaké sankce, jako by měly přijít, a tady furt se bavíme o nějakém hypotetickém možná konfliktu a já nevím, o čem všem, tak pokud by nějaké takové sankce měly přijít, takže oni se k nim tedy nepřipojí a že budou hledat jiné cesty a já nevím, co všechno, ale že plyn do toho tedy zatahovat nechtějí, nicméně i pro ně samozřejmě ten plyn může zdražovat, ale tam je otázka toho u těch dlouhodobých kontraktů, ty jsou vázané na ceny ropy a řekněme, ten dopad bude o něco zpožděný, protože ropa nám roste taky, vlastně všechny komodity, ale ropa v tuhle chvíli roste výrazně taky to se projeví nějakým zpožděním, ale ono to k nim dojde.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka

Tohle by tedy byly hypotetické dopady, když se podíváme na ty konkrétní, jak se ta krize z toho ekonomického pohledu už teď projevuje na Ukrajině a na její ekonomice?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK
Tak ony jsou to samozřejmě ty krátkodobé dopady nebo ty bezprostřední dopady v podobě, řekněme, zpomalení růstu hrubého domácího produktu, to nějakým způsobem zaznamenáváme už třeba v tom čtvrtém čtvrtletí. Další věc je pokles tedy hodnoty hřivny. Zaznamenáváme třeba i vzestup ceny ukrajinských dluhopisů, prostě Ukrajina musí platit za svoji půjčku víc. A vzhledem k tomu, kde se ocitly ty ceny v tuto chvíli, tak prakticky to znamená, že Ukrajina má velmi ztížené až zablokované možnosti, řekněme, si na zahraničních trzích půjčovat. Ono vždycky ten strach jako takový dělá daleko horší paseku než to, když ta situace nastane. Ono to paradoxně platí i třeba s těmi sankcemi, proto jako nikdo nespěchá s uvalováním sankcí, ale spíš se o nich víc mluví, protože ta sama hrozba sankcí je daleko horší než potom to jejich samotném uvedení, protože jakmile už víte, s čím bojovat, jste schopni nějak reagovat, jste schopni se s tím nějak smířit. Jste schopni s tím nějak pracovat, nějak se tomu přizpůsobit, přijmout opatření, ale dokud se o nich mluví, dokud se tipuje, co to vlastně bude, tak ten trž je nejistý a vlastně raději se stahuje.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Když se ale vrátím k tomu, jak si Ukrajina, za jakých podmínek si Ukrajina půjčuje, a to praktické odříznutí od zahraničního financování, to je něco s tím Ukrajina už má zkušenosti z posledních desetiletí. Jaký myslíte, že tohle může mít dopad, a v jaké vůbec je Ukrajina ekonomické kondici?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK
Tak řekl bych to asi takhle, zhruba v lepší ekonomické kondici než v roce 2014, kdy byla totálně rozkradená, ony ty ukazatele jsou, řekněme, takové lepší, ale dluh vůči hrubému domácímu produktu je někde kolem 50 %. To neznělo strašné číslo, ale samozřejmě je tam ten základní problém, že je úplně jedno, jak vysoký ten dluh je, když jakoby nemáte na jeho splacení. I když budete dlužit pětikorunu a tu pětikorunu nebudete mít, tak tento problém a u státu tuplem, takže tohleto bych řekl, že je ten největší problém. Ukrajina se obrovským způsobem posunula, ale stále to nestačí. Ty problémy jsou, řekněme, toho dlouhodobého rázu výrazně větší, tj. vymahatelnost práva, korupce, Ukrajina, zrovna dneska Transparency International a oznámila na ten svůj Corruptions Perceptions Index , čili to se ovšem index, kde je Ukrajina na 122. místě, Rusko tedy 136., takže to úplně jako nad nimi nekraluje, ale korupce je samozřejmě problém, vymahatelnost čehokoliv u ukrajinských soudů je velmi pochybná a ukrajinští oligarchové se tak jako ani netají tím, že oni si ty soudy jsou schopní, řekněme, ten výsledek zajistit i jinak než jenom kvalitní právní ochranou.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
My se teď můžeme podívat na některé zásadní ekonomické ukazatele Ukrajiny. Meziroční růst HDP ve čtvrtém čtvrtletí roku 2021 2,7 %. Nicméně teď se mluví o tom, že růst bude zpomalovat. Meziroční míra inflace 10 %, nezaměstnanost přes 9 %. HDP na obyvatele je na Ukrajině 3 727 USD. Jenom pro srovnání, za stejné období v České republice to bylo 23 000 USD. Pane Svobodo, vy jste už to nakousnul, Ukrajinu trápí celá řada závažných problémů, které přímo dopadají i na ekonomickou situaci. Ten rok, který jsme zažili nejen na Ukrajině, byl velmi náročný s covidovou pandemií, tak mluví se tam o nějakých reformách, kromě těch, které jste zmínil, i víc ekonomicky zaměřených?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK
Bohužel hodně se mluví, Zelenskyj přichází s takovými opatřeními, ze kterých já nejsem úplně nadšený, tj. různé různé kategorie sociálně důležitých zboží a já nevím, čeho všeho. Všechny tyhlety výjimky vždycky přináší jediné, a to korupci, možnosti různých daňových úniků a já nevím, čeho všeho, čili v tomhle jsem v tomhle hodně skpeptický. Ty reformy, prakticky poměrně hektické je v tom celém postsovětském prostoru, že zatímco ta ekonomická politika by vcelku nebyla špatná, tak základním problémem je jednoznačně vymahatelnost práva, vlastnické právo, tyhle věci, kdy prostě potřebujete, když už si založíte ten byznys, abyste měli jasno, kde platíte, kolik platíte, aby bylo jasno vlastně, komu platíte, měli jste jistotu, že vám nikdo neukradne ten byznys. A tohleto je prakticky celému postsovětskému prostoru společného a Ukrajinu to nevyjímaje, čili ten tlak směřuje, řekněme, na tohleto. Zelenskyj je v těch reformách, řekněme, výrazně opatrnější a prakticky se zastavily takové reformy, jako je privatizace, takže ono těch problémů je tam spousty a velmi často vyžadují prostě politickou odvahu, protože budou nepopulární, a to u současného prezidenta úplně nevidím.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Říká Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Díky, že jste si na nás udělal čas.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií FSV UK
Děkuji, na shledanou.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
A čeští exportéři vyvezli v posledních čtyřech letech na Ukrajinu. Každoročně zboží za víc než 30 miliard korun. Dovoz z Ukrajiny do Česka byl až do loňského roku o něco slabší. Loni ale vývoz z Česka mírně oslabil. Dovoz z Ukrajiny naopak posílil. Obchodní bilance Česka s Ukrajinou se tak dostala do záporných hodnot. Dodám jen, že data za loňský rok jsou jen za 11 měsíců. Čísla za prosinec zatím statistici nezveřejnili. A co se tedy mezi zeměmi nejvíc obchodovalo? Z Česka na Ukrajinu mířila hlavně elektronika, zejména telefony, automobily, zdravotnické ručníky, baterie nebo žárovky. No, a z Česka na Ukrajinu, opačně z Ukrajiny do České republiky, přichází železná ruda, dráty, kabely výrobky ze železa anebo třeba líh.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
A konkrétní situaci na Ukrajině českých firem proberu ještě s Jiřím Neužilem, oblastním ředitelem společnosti Bioveta Ukraine. Dobrý večer i vám.

Jiří NEUŽIL, oblastní ředitel, Bioveta Ukraine
Dobrý večer.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka

Pane řediteli, vaše firma působí v celé řadě zemí, tak proč zrovna na ukrajinský trh jste vstoupili, co tam vyvážíte a jaká je tam vaše pozice?

Jiří NEUŽIL, oblastní ředitel, Bioveta Ukraine
Tak firma Bioveta je tradiční česká firma. Nedávno jsme oslavili 100 let vlastně od roku 1918. A samozřejmě i přes ty historické milníky vždy byla spolupráce, ať už v dobách socialismu přes RVHP, v porevolučních dobách a my jsme na tuto tradici navázali. Ukrajina pro nás je samozřejmě důležitá. A proč jsme tam přišli, protože se stále věříme v to, že ukrajinské zemědělství a vůbec teda s ní související služby jsou obrovský potenciál do budoucna. A samozřejmě je to hybná síla krajiny, i co se týká jejich obrázku v zahraničí, takže my tam vlastně se snažíme v této oblasti, hlavně v oblasti veterinárních přípravků, tzn. vakcín, antibiotik a dalších, stejně tak i několika humánních prostředků obchodovat a snažíme se tam rozvíjet tento byznys už minimálně jako Bioveta Ukraine, tzn. jako subjekt, který je na Ukrajině registrován 10 let.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Chápu, zkušenosti, děkuju, z tohohle trhu určitě máte, tak jak na vás dopadá ta současná situace. Připravujete se nějak jako firma na eskalaci toho konfliktu?

Jiří NEUŽIL, oblastní ředitel, Bioveta Ukraine
Já musím říci, že ne v tuto chvíli, že stále obchodujeme i prvním měsíci letošního roku, i co se týká zakázek na první čtvrtletí letošního roku, bez jakýchkoliv omezení. Náš smluvní partner, kterého máme na Ukrajině, taky neavizuje žádné nějaké zatím problémy zásadního charakteru, takže my se snažíme vyplnit smlouvu tak, jak je postavená, a obchodujeme zatím bez jakýchkoliv. omezení.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
A Jaká je nálada mezi vašimi zaměstnanci ukrajinskými, předpokládám, vašimi partnery, když to sledujete, jak moc to na ně dopadá?

Jiří NEUŽIL, oblastní ředitel, Bioveta Ukraine
A tak samozřejmě dopadá to všechny, ale jedna z věcí, která mě na Ukrajině, když jsem tam přijel před pěti lety, ohromila, je to, že je to veliká země a velké rozdíly jsou i, tak jak říkal můj předřečník, pan Svoboda, v jednotlivých částech země. Prostě západní část Ukrajiny je jiná než východní, /nesrozumitelné/ jiná než jižní, a to se samozřejmě i projeví v pracovnících, které my máme ve všech regionech Ukrajiny, tzn. jak na tom východě, kde dneska je tedy problém, nebo ne dnes, ale už delší dobu. Stejně tak na jihu, tak na západě, takže my, když se sejdeme na pracovní poradě, tak samozřejmě i tam lidé k nějaké výměně názorů mezi kolegy Ukrajinci, protože prostě ta země země je veliká a ty názory nebo ta tradice v těch jednotlivých místech Ukrajiny je jiná.

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
A případné sankce, o kterých se mluví v případě, že by konflikt pokračoval tím nežádoucím způsobem, tak bych na vás nějak dopadly? Alespoň ty, o kterých se teď mluví?

Jiří NEUŽIL, oblastní ředitel, Bioveta Ukraine
Samozřejmě byznysu nejvíc svědčí stabilita, jakákoliv nestabilita, ať už je zaviněná čímkoliv, tak je špatná. Vy jste správně zmínila, že my jsme exportní firma do více než 100 zemí světa, takže konflikt například na Ukrajině jistě by měl pro nás vliv i na obchodování v Rusku, ale nejen tam. Určitě i v Gruzii, Ázerbájdžánu, v Kazachstánu atd., takže ano, bojíme se toho, ale na druhou stranu stále věříme v to, že ten konflikt se nějakým způsobem vyřeší ku prospěchu i nás, tzn. byznysu

Vanda KOFROŇOVÁ, moderátorka
Budeme v to doufat. Jiří Neužil, oblastní ředitel Bioveta Ukraine. Díky, že jste byl naším hostem.

Jiří NEUŽIL, oblastní ředitel, Bioveta Ukraine
Hezký večer.

Jak číst kroky Kremlu

TISK, Datum: 26.01.2022, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 8, Autor: KAREL SVOBODA, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 03:09, Čtenost: 152 666, Rubrika: Názory, AVE: 84 363,79 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Spíše než o Ukrajinu jde možná Putinovi o zvýšení napětí, které mu hraje do karet

Je pochopitelné, že v současné situaci potenciální rusko-ukrajinské války dostávají slovo odborníci na vojenské záležitosti a jejich rozvahy o možnostech obou armád. Na druhou stranu není ani nezajímavé se podívat na možnost, že Vladimir Putin jen blufuje a že jeho cíle, spíše než teritoriální, směřují dovnitř Ruska. Článek je tak pouze načrtnutím možnosti, že Kreml přímo válku neplánuje, ale rozhodně netvrdí, že tomu tak je.
Rusko v současné době vyhrotilo situaci a vzneslo požadavky vůči NATO, aniž by bylo jakkoli zřejmé, čím se současná situace liší od situace třeba před rokem. Rusko tak NATO a západní představitele dostává do pozice, kdy jednají pod tlakem a mají pocit, že musí rozhodnout právě tady a teď. Není to nic neobvyklého, princip „teď a tady to musíte řešit a odpovědět na moje návrhy“ je a byl používán od podomních prodejců čehokoli přes různé „slevové akce“, které ani slevami nejsou, až po takové případy v historii, jako byly Hitlerovy tirády o děsivém utrpení sudetských Němců vůči Chamberlainovi ohledně Sudet. Jedná se o velmi efektivní taktiku, kdy objekt tlaku během jednání koná ve snaze najít rozumný kompromis či nějak druhé straně vyhovět, zatímco „tlačící“ chce brutálně prosadit svoji verzi. I objekt musí mít tu správnou typologii. Putinovi naopak v této hře pomáhá, že už několikrát ukázal, že zahájit válku pro něj není žádným problémem.

Putin nemůže ztratit

Vladimiru Putinovi napětí vyhovuje a prakticky v něm nemůže ztratit. Od začátku tvrdí, že se žádná vojska na hranicích nesoustředí. Když se ukázalo, že to není pravda, mluví o cvičeních. Ze Sibiře se přesouvají vojska na cvičení do Běloruska. Taková taktika dává možnost vojska kdykoli stáhnout s argumentem, že invaze byla jen výtvorem fantazií západních politiků. Ostatně mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov hovoří o západní hysterii, o nervózních reakcích. Pro Putina stažení vojsk nemůže znamenat vůbec žádný problém z hlediska reputace. Zatímco Vladimir Putin stáhne armádu ze „cvičení“, NATO bude obviňováno z hysterie. K tomu se ještě přidá nevyřčený efekt, tedy zpráva pro ruské občany ve stylu „když Vladimir Putin jen kývne palcem, Západ se může zbláznit“. Dojde tak jen k posílení Putinovy pózy „krutoj pareň“, tedy něco jako drsňáka.
Zdánlivě pro Putina nejsou vnitřní politika a nálady v zemi důležité, opak je ale pravdou. Byť jsou volby v ruském podání spíše formalitou, opozice vyhnaná mimo Rusko či zavřená a média zcela pod kontrolou, poklesy popularity vnímá velmi negativně. Proto se distancoval od nepopulární penzijní reformy s výmluvou, že vše vymyslela vláda, zodpovědnost za různé QR kódy či obecně za opatření proti koronavirové pandemii hodil na gubernátory. Nepouští se do akcí, které by mu mohly ukrojit z jeho popularity. V současné době ale průzkumy hovoří o rostoucí nespokojenosti Rusů se situací uvnitř země.
Rostoucí ceny, protipandemická opatření či obrovskou míru korupce se zatím daří od prezidenta odklánět. Otázkou je, jak dlouho bude možné tvrdit, že Putin, vládnoucí už dvaadvacet let, za nic nemůže. Do všeho se ještě přidává řádění čečenského vůdce Ramzana Kadyrova, který dává zcela nepokrytě najevo, že pro něj federální zákony neplatí a unáší lidi z celého Ruska či vyzývá k likvidaci příbuzných svých odpůrců. Chování Dmitrije Peskova, který nejdříve tvrdil, že se nic takového nestalo, aby následně výzvy k likvidaci označoval za projevy svobody slova, neukazuje zrovna na to, že Kreml situaci kontroluje. V této situaci přijde vnější krize jen vhod.

Tvrdý odpůrce Západu

Ruští diváci jsou dennodenně masírováni propagandou o obkličování Ruska ze strany NATO. Propaganda přitom není neúspěšná. Podle průzkumu Levada centra z poloviny prosince 2021 je hlavním viníkem zvýšeného napětí na Ukrajině NATO (50 %), na druhém místě Ukrajina (16 %). Obě „republiky“ či Rusko samotné získaly nicotných tři a čtyři procenta. Mezitím se napětí ještě navýšilo, ale vzhledem k tomu, že ruští televizní „novináři“ jsou přímo řízeni administrací prezidenta, nelze čekat, že by se nějak proměnil jejich tón či vnímání ze strany veřejnosti. Ani případná válka by Putina neohrozila, alespoň ne v krátkodobém horizontu.
Článek tak vychází z jednoho z možných scénářů, tedy z toho, že Vladimiru Putinovi nejde o zahájení další fáze války proti Ukrajině, ale o zvýšení napětí jako negociační pozice. Z hlediska ruského vedení by šlo o poměrně logický krok. Putin velmi dobře ví, že útok ze strany NATO, či dokonce Ukrajiny (dokonce takové hlasy se v Rusku ozývají) je spíše výsledkem fantazií ruských televizních komentátorů než reálnou možností. Napětí tak může držet na poměrně vysoké úrovni po dobu, kdy se mu to bude hodit. Pokud Západ v otázce „garancí“ ustoupí, může Putin sklidit poměrně významné zisky, pokud ne, i tak situace pomůže jeho popularitě a pověsti tvrdého odpůrce Západu. I když jsou jeho kroky mířené hlavně dovnitř, ochotné publikum si najdou i za hranicemi.

Pro Putina stažení vojsk nemůže znamenat vůbec problém. Zatímco on stáhne armádu ze „cvičení“, NATO bude obviňováno z hysterie.

O autorovi: K A R E L S V O B O D A, odborník na Rusko Autor působí na Katedře ruských a východoevropských studií FSV UK

Jak číst kroky Kremlu

Spíše než o Ukrajinu jde možná Putinovi o zvýšení napětí, které mu hraje do karet

KAREL SVOBODA
odborník na Rusko

Pro Putina stažení vojsk nemůže znamenat vůbec problém. Zatímco on stáhne armádu ze „cvičení", NATO bude obviňováno z hysterie.

Je pochopitelné, že v současné situaci potenciální rusko-ukrajinské války dostávají slovo odborníci na vojenské záležitosti a jejich rozvahy o možnostech obou armád. Na druhou stranu není ani nezajímavé se podívat na možnost, že Vladimir Putin jen blufuje a že jeho cíle, spíše než teritoriální, směřují dovnitř Ruska. Článek je tak pouze načrtnutím možnosti, že Kreml přímo válku neplánuje, ale rozhodně netvrdí, že tomu tak je.

Rusko v současné době vyhrotilo situaci a vzneslo požadavky vůči NATO, aniž by bylo jakkoli zřejmé, čím se současná situace liší od situace třeba před rokem. Rusko tak NATO a západní představitele dostává do pozice, kdy jednají pod tlakem a mají pocit, že musí rozhodnout právě tady a teď. Není to nic neobvyklého, princip „teď a tady to musíte řešit a odpovědět na moje návrhy" je a byl používán od podomních prodejců čehokoli přes různé „slevové akce", které ani slevami nejsou, až po takové případy v historii, jako byly Hitlerovy tirády o děsivém utrpení sudetských Němců vůči Chamberlainovi ohledně Sudet. Jedná se o velmi efektivní taktiku, kdy objekt tlaku během jednání koná ve snaze najít rozumný kompromis či nějak druhé straně vyhovět, zatímco „tlačící" chce brutálně prosadit svoji verzi. I objekt musí mít tu správnou typologii. Putinovi naopak v této hře pomáhá, že už několikrát ukázal, že zahájit válku pro něj není žádným problémem.

Putin nemůže ztratit

Vladimiru Putinovi napětí vyhovuje a prakticky v něm nemůže ztratit. Od začátku tvrdí, že se žádná vojska na hranicích nesoustředí. Když se ukázalo, že to není pravda, mluví o cvičeních. Ze Sibiře se přesouvají vojska na cvičení do Běloruska. Taková taktika dává možnost vojska kdykoli stáhnout s argumentem, že invaze byla jen výtvorem fantazií západních politiků. Ostatně mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov hovoří o západní hysterii, o nervózních reakcích. Pro Putina stažení vojsk nemůže znamenat vůbec žádný problém z hlediska reputace. Zatímco Vladimir Putin stáhne armádu ze „cvičení", NATO bude obviňováno z hysterie. K tomu se ještě přidá nevyřčený efekt, tedy zpráva pro ruské občany ve stylu „když Vladimir Putin jen kývne palcem, Západ se může zbláznit". Dojde tak jen k posílení Putinovy pózy „krutoj pareň", tedy něco jako drsňáka.

Zdánlivě pro Putina nejsou vnitřní politika a nálady v zemi důležité, opak je ale pravdou. Byť jsou volby v ruském podání spíše formalitou, opozice vyhnaná mimo Rusko či zavřená a média zcela pod kontrolou, poklesy popularity vnímá velmi negativně. Proto se distancoval od nepopulární penzijní reformy s výmluvou, že vše vymyslela vláda, zodpovědnost za různé QR kódy či obecně za opatření proti koronavirové pandemii hodil na gubernátory. Nepouští se do akcí, které by mu mohly ukrojit z jeho popularity. V současné době ale průzkumy hovoří o rostoucí nespokojenosti Rusů se situací uvnitř země.

Rostoucí ceny, protipandemická opatření či obrovskou míru korupce se zatím daří od prezidenta odklánět. Otázkou je, jak dlouho bude možné tvrdit, že Putin, vládnoucí už dvaadvacet let, za nic nemůže. Do všeho se ještě přidává řádění čečenského vůdce Ramzana Kadyrova, který dává zcela nepokrytě najevo, že pro něj federální zákony neplatí a unáší lidi z celého Ruska či vyzývá k likvidaci příbuzných svých odpůrců. Chování Dmitrije Peskova, který nejdříve tvrdil, že se nic takového nestalo, aby následně výzvy k likvidaci označoval za projevy svobody slova, neukazuje zrovna na to, že Kreml situaci kontroluje. V této situaci přijde vnější krize jen vhod.

Tvrdý odpůrce Západu

Ruští diváci jsou dennodenně masírováni propagandou o obkličování Ruska ze strany NATO. Propaganda přitom není neúspěšná. Podle průzkumu Levada centra z poloviny prosince 2021 je hlavním vinníkem zvýšeného napětí na Ukrajině NATO (50 %), na druhém místě Ukrajina (16 %). Obě „republiky" či Rusko samotné získaly nicotných tři a čtyři procenta. Mezitím se napětí ještě navýšilo, ale vzhledem k tomu, že ruští televizní „novináři" jsou přímo řízeni administrací prezidenta, nelze čekat, že by se nějak proměnil jejich tón či vnímání ze strany veřejnosti. Ani případná válka by Putina neohrozila, alespoň ne v krátkodobém horizontu.

Článek tak vychází z jednoho z možných scénářů, tedy z toho, že Vladimiru Putinovi nejde o zahájení další fáze války proti Ukrajině, ale o zvýšení napětí jako negociační pozice. Z hlediska ruského vedení by šlo o poměrně logický krok. Putin velmi dobře ví, že útok ze strany NATO, či dokonce Ukrajiny (dokonce takové hlasy se v Rusku ozývají) je spíše výsledkem fantazií ruských televizních komentátorů než reálnou možností. Napětí tak může držet na poměrně vysoké úrovni po dobu, kdy se mu to bude hodit. Pokud Západ v otázce „garancí" ustoupí, může Putin sklidit poměrně významné zisky, pokud ne, i tak situace pomůže jeho popularitě a pověsti tvrdého odpůrce Západu. I když jsou jeho kroky mířené hlavně dovnitř, ochotné publikum si najdou i za hranicemi.

Autor působí na Katedře ruských a východoevropských studií FSV UK

Zpět

Macron chce „nasrat neočkované". A hlavně znovu vyhrát volby URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: a2larm.cz, Autor: Jakub Šindelář, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 06:26, Celková návštěvnost: 633 270, RU / měsíc: 102 319, RU / den: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Před pěti lety, v polovině ledna roku 2017, neměl Emmanuel Macron dle průzkumů prezidentské vítězství zdaleka jisté. Eskalující okolnosti skandálu Francoise Fillona, ale potopily šance tehdejšího kandidáta Republikánů (dominantní strany tradiční pravice) a umožnily Macronův postup do druhého kola prezidentských voleb (kam postupují vždy dva nejúspěšnější kandidáti), a ve kterém s přehledem porazil kandidátku krajně pravicové Národní fronty (předchůdkyni dnešní strany Národní shromáždění) Marine Le Penovou.

Macron se tak stal nejen zatím nejmladším francouzským prezidentem, ale jeho vítězství znamenalo i rozbití francouzského stranického systému a bylo připodobňované k bezprecedentnímu politickému velkému třesku. Poprvé se totiž stalo, že nezvítězil představitel tradiční levice ani pravice, a co více – jejich zástupci ani nepostoupili do druhého kola. Kampaň Benoît Hamona zastávajícího barvy Socialistické strany, která byla u moci od roku 2012, skončila ještě o hůře než ta Fillonova – totálním fiaskem a ziskem pouhých 6 procent hlasů. Následný vývoj ukázal, že zjevně nejde o ojedinělou výjimku, ale projev trvalejšího přeskupení stranického systému ve Francii.
Macron své o politice říkal, že není ani levicová, ani pravicová. Jindy zase, že je zároveň pravicová i levicová, což platilo i pro strukturu voličů, kteří jej do prezidentského úřadu poslali.

Ač Macron ještě svoji kandidaturu oficiálně neohlásil, je de facto jisté, že se o znovuzvolení ucházet bude. Situace z posledních voleb, kdy se kvůli katastrofální nepopularitě úřadující prezident Francois Hollande o znovuzvolení ani ucházet nemohl, se tentokrát opakovat nebude. Zatím nekončící pandemie covidu-19 do značné míry vytěsnila z francouzského mediálního prostoru téma voleb, což dokazuje i to, že místo volebních programů se větší pozornosti se dostává otázce řešení další epidemické vlny, a to včetně Macronových výroků na adresu neočkovaných.

V rozhovoru se čtenáři deníku Le Parisien francouzský prezident prohlásil, že „má velkou chuť neočkované nasrat“ a že „ten, kdo se chová nezodpovědně, přestává být občanem“. Rozhodně nejde o jeho první podobně ostrý výrok. Už během volební kampaně Francouzi spíše doceňovali jeho upřímná až hrubá vyjádření, jako prezident si ale výroky, že při pohledu na lidi na nádraží „rozpozná ty, co v životě uspěli a ti, kdo nejsou nic“, či, že problém nezaměstnanosti lze snadno vyřešit tím, že „přejdeme na druhou stranu ulice a najdeme práci“, získal řadu kritiků. Za některé z výroků se kvůli jejich necitlivosti omluvil, ale za posledním útokem namířeným na neočkované, a tedy nezodpovědné, si prý absolutně stojí. Pravděpodobně totiž nejde o přeřeknutí, ale promyšlenou strategii, jak ovládnout rámování diskuse v předvolební kampani. Přes 92 procent Francouzů starších 12 let je naočkováno a útok na neočkovanou, stále se zmenšující část společnosti, kterou Macron hází do jednoho pytle, může sloužit jako mobilizační téma pro jeho podporovatele.

Tato verbální konfrontace na hranici symbolického vyhlášení války a zpochybňování občanství neočkovaných může ale část jeho oponentů dále radikalizovat, a tím nebezpečně prohlubovat rozdělení francouzské společnosti. Tu politolog Jerome Fourquet ve své knize z roku 2019 pojmenoval jako Francouzské souostroví (L'Archipel français), tedy společnost rozdělenou do komunit, které spolu stále méně a méně interagují. Macron si je nejspíše vědom, že si svým přístupem asi získá další odpůrce, či prohloubí odpor těch stávajících. Zároveň ale také doufá, že na svou stranu získá dostatečně velkou část společnosti, která následuje všechna nařízení, vyhlíží konec omezení a je frustrovaná přeplněnými nemocnicemi hlavně neočkovanými pacienty, což vede k omezování jiné, také potřebné péče.

https://www.youtube.com/watch?v=LWCtLiS0Xuc
Macron-Evropan
Konfrontační styl je pro Macrona po většinu jeho pětiletého mandátu charakteristický. Od začátku pobytu v Elysejském paláci se snažil zastávat vizi jupiteriánského tedy určitého autoritativního vládnutí (v kontrastu oproti modelu „normálního“ prezidenství jeho předchůdce Hollandea), kdy prezident uplatňuje direktivní řízení bez konzultace se zprostředkujícími institucemi (zástupci asociací, místních a regionálních úrovní administrativy) a prosazování zamýšlených reforem silou, nehledě na nesouhlasné postoje a opozici. Slibem, že on, na rozdíl od představitelů „starého světa“ a s ním spojenými tradičními stranami, dodrží své plány a prosadí reformy, které předchozí vlády musely kvůli protestům zastavit. Macron své o politice říkal, že není ani levicová, ani pravicová. Jindy zase, že je zároveň pravicová i levicová, což platilo i pro strukturu voličů, kteří jej do prezidentského úřadu poslali. V některých oblastech, jakými jsou bezpečnost či islám se dokonce Macronova vláda občas příliš nevzdaluje stanoviskům krajně pravicového Národního shromáždění. Macronův ministr vnitra Gérald Darmanin v roce 2021 prohlásil, že Marine Le Penová je ve svém přístupu k radikálním islámu až příliš měkká. Pragmatické dílčí kroky vstříc levému či pravému křídlu svého politického hnutí a svých voličům Macron vždy vybalancuje podle vhodnosti v aktuálním politickém kontextu.

Titul jeho knihy Revoluce nenechával pochyb nad rozsahem změn, které si Macron během svého mandátu plánoval. Reformovat a posílit nechtěl pouze Francii, ale celou Evropskou unii. 26. září 2017 v proslovu ze Sorbonny nastínil své vize hlubší integrace a při volbách do Evropského parlamentu se postavil do čela uskupení Obnova Evropy (dřívější ADLE jejíž členové jsou za ČR europoslanci za hnutí ANO 2011) a sebe označil za úhlavního nepřítele evropských nacionalistů, jakými jsou Viktor Orbán či Matteo Salvini. Na zásadní reformu EU navzdory silným vyjádřením ale nedošlo, pravděpodobně i proto, že sedmadvacítka místo otázek reformy institucí musela řešit vypořádávání se s vystoupením Velké Británie a vyjednáváním pobrexitových dohod. Zachování jednotného postoje vůči Británii lze ale chápat jako úspěch sám o sobě, na němž má i Macron nějaký podíl.

Na návrh prezidenta Macrona v loňském roce vznikl politický experiment, diskuse evropských občanů o budoucnosti EU v rámci takzvané Konference o budoucnosti Evropy, která se rozjela i přes řádící pandemii, i když převážně v online formě. Kolik a jakých návrhů a opatření, jež evropští občané předložili, se v budoucnu realizuje, lze zatím těžko odhadnout. Priority francouzského předsednictví rady EU, které začalo 1. ledna 2022 (a 1. července přechází do rukou ČR) údajně vychází z výsledků debat právě této Konference. Francie by ráda vyjednala a schválila nová opatření ohledně regulace digitálních služeb a trhů se zaměřením na boj proti nenávistným projevům a ochranu práv zaměstnanců velkých platforem (typu Uber, Rohlík atd.), zpoplatnění dovozů do EU na základě uhlíkové stopy dovážených výrobku a ustanovení evropské legislativy stanovující minimální mzdu napříč evropskými státy. Macron doufá, že bude schopen ve spolupráci s novou německou vládou kancléře Olafa Scholze aspoň iniciovat nějaké nadějně vypadající kroky ještě před volbami 10. a 24. dubna. Zatím se musel potýkat s kritikou za symbolické vyvěšení evropské vlajky pod Vítězným obloukem na Champs-Élysées a upozaděním události předsednictví v životech Francouzů covidovou pandemií a s ní spojenými omezeními.

Orientace na Evropu je u Macrona konzistentní, a to i v otázce bezpečnosti. Macron o NATO během Trumpovy administrativy prohlásil, že bylo ve stavu klinické smrti. Naděje s nástupem Bidena do Bílého domu byly rychle zchlazeny iniciativou AUKUS, připravenou v tajnosti právě Spojenými státy, Austrálií a Velkou Británií, která vedla ke zrušení takzvané zakázky století na dodání vojenských ponorek pro australské námořnictvo v hodnotě přes 30 miliard eur. Vyjednávání za zády Francie, ztráta cenného kontraktu a vyšachování ze strategické spolupráce v Pacifiku vyvolalo na straně Francouzů tak silný pocit zrady, že se rozhodli přikročit ke stažení svého velvyslance v USA – vůbec poprvé od počátků vzájemných vztahů a spolupráce v roce 1778. Evropské členy NATO nenadchl ani chaotický způsob stažení z Afghánistánu. Fakt, že ani po odchodu Trumpa, Francie ani Evropa nemohou Americe důvěřovat, může být pro Macrona a další utvrzením v pocitu nutnosti rozvoje užší bezpečnostní spolupráce uvnitř Evropy.
„Prezident bohatých“ a hašení požárů místo reforem
V domácí politice se Macronovi s pohodlnou většinou v parlamentu zpočátku podařilo zavést několik dílčích reforem. Zákoník práce byl dále liberalizován, a i přes dvouměsíční odpor prosadil reformu doposud dosti privilegovaného statutu železničářů ve francouzských drahách SNCF, čímž otevřel francouzské železnice větší konkurenci. Kvůli pozitivnímu dopadu některých jeho

reforem pouze na ty nejmovitější, se Macronovi začalo mezi kritiky přezdívat „prezident bohatých“. Zvláště symbolická byla v tomto reforma vedoucí ke snížení solidární daně z bohatství (ISF), která se vztahovala pouze na osoby, jejichž majetek přesahoval 1,3 milionu eur, a kterou platila jen 2 procenta nejbohatších Francouzů. Macron byl částí společnosti již během předvolební kampaně vnímán jako zástupce francouzských elit, „Francie, které se daří dobře“, což některé jeho kroky ještě zesílily. Přestože 15. července 2018 Francie vyhrála fotbalové mistrovství světa, což doprovázely bujaré oslavy a projevy navozující představu národní jednoty, které vyvolávaly dojem, že se Macronovi nemůže dařit lépe.

Brzy ale následoval zásadní obrat. Několik dní po fotbalovém triumfu noviny Le Monde publikují článek, ve kterém identifikují Macronova spolupracovníka Alexandrea Benallu jako agresora ve videu z 1. května toho roku zachycujícím násilí na demonstrantech. Takzvaná Benallova aféra se dále rozrostla a stala se i kvůli reakci Elysejského paláce symbolem neschopnosti i arogance moci zároveň. Ty největší problémy, násilnosti a skutečné požáry ale propukly s Hnutím žlutých vest (Mouvement des gilets jaunes), které se postavilo proti plánu navýšení uhlíkové daně u benzínu a nafty a s tím souvisejícím nárůstem životních nákladů. Ty by dopadaly především na lidi z periferií, kteří do práce musí dojíždět autem. První demonstraci ze 17. listopadu 2017 následoval každou sobotu bezpočet dalších. Členové Žlutých vest, hnutí bez centrálního vedení, opory v odborech či politické ideologie, kromě volání po přímé demokracii, protestovali v ulicích měst či na kruhových objezdech napříč Francií. Mezinárodní mediální pozornost si získali hlavně spektakulárními projevy násilí ve formě vypalování obchodů na bulváru Champs-Élysées. V reakci na kritiku nedostatečných zákroků policie postupně došlo k razantnějšímu postupu, který s sebou přinesl i větší množství někdy i vážně zraněných demonstrantů. Konflikt Macrona a Žlutých vest dále eskaloval a přispíval tak k další polarizaci francouzské společnosti. Macronův jupiteriánský přístup se náhle obracel proti němu, protože demonstrující požadovali jednání přímo s ním – s ministry ani premiérem neměli zájem žádný dialog vést.

Macron nakonec od navýšení uhlíkové daně ustoupil, a navíc přistoupil k sérii opatření, která měla zlepšit životní situaci lidí zastoupených Žlutými vestami. Ani potom protesty úplně neutichly, a to až do prvního lockdownu 17. března 2020, přesto jejich význam ve veřejné debatě značně zeslábl. Řada analytiků přesto ústupek kritizovala v reakci na rozsáhlé policejní násilí jako velmi nebezpečný precedent. Ten zaprvé ukázal, že když se chce (respektive je politicky výhodné), je možné zvýšit veřejné výdaje, přestože se nejprve tvrdilo, že to možné není, a zadruhé, že vládní moc ustoupí pouze rozsáhlému násilí, což může být jasným návodem pro budoucí protestní hnutí. Ústupek od navýšení uhlíkové daně byl zároveň interpretován jako zklamání v oblasti politiky ochrany klimatu a životního prostředí. V reakci na „politiku malých krůčků“ místo kroků, které mohou reálně pomoci se stále se zhoršující klimatickou krizí, 28. srpna 2018 nečekaně v živém ranním vysílání rezignoval ministr životního prostředí Macronovy vlády, Nicolas Hulot. Hulot měl být přitom zárukou, že Macron a jeho vláda berou otázku klimatu vážně. Po své rezignaci se ve Francii stal velmi uznávaným a oblíbeným politikem, což změnila až série obvinění z konce roku 2021 ze sexuálního obtěžování a znásilnění několika žen. Kauza ale navazovala na dřívější svědectví ještě z doby Hulotova ministerského působení, kdy se jej plně zastal Macron i celý jeho kabinet.

Po překlenutí nejkritičtější fáze protestů Žlutých vest se Macron chtěl soustředit na hlavní reformu svého pětiletého mandátu, ambiciózní penzijní reformu zamýšlející sjednotit čtyřicet dva různých důchodových režimů do jednoho jediného. Plán se ale setkal se silným odporem a nejdéle trvající stávkovou vlnou od roku 1968. I přes zásadní omezení dopravy většina Francouzů protesty podporovala, a proti plánované reformě se nakonec postavily i ty odborové svazy, které ji zpočátku podporovaly. Macronova vláda chtěla reformu prosadit silou, ale nástup pandemie covidu-19 vedl k pozastavení jejího projednávání. Přestože chvílemi už se zdálo, že je pandemie zažehnaná, představa znovuotevření tak výbušného tématu nepřipadala v úvahu. Ta nejvýznamnější reforma, kterou Macron plánoval, se do voleb tedy realizovat nestihne, což zpochybňuje tvrzení, že Macron na rozdíl od starého světa Socialistů a Republikánů své reformní sliby splní.
Politika „ať to stojí, co to stojí“ a volby za časů covidu
Počátky francouzské vládní reakce na pandemii se podobně jako v jiných zemích nesly v duchu chaosu, rychlých změn a často protichůdných postojů. Podobně se Francie kvůli dlouhodobému zanedbání strategických zásob ochranného materiálu potýkala s nedostatkem roušek. Oproti Německu také delší dobu neměla dostatek testů, což řešení situace ještě zkomplikovalo. Nejvýznamnějším přešlapem Macronovy vlády v první fázi pandemie byla takzvaná roušková aféra. Tehdejší mluvčí vlády Sibeth Ndiaye v jistý moment tvrdila, že roušky nejsou široké veřejnosti k ničemu, protože je lidé (včetně jí samotné) nejsou schopni správně využívat. Jejím záměrem bylo zamezit skupování nedostatkových roušek a naopak jejich zajištění především pro zdravotnický personál. Později bylo nošení roušek nakázáno povinně. Počáteční lež i názorový obrat o sto osmdesát stupňů jistě u občanů nahlodaly důvěru v tvrzení francouzské vlády včetně informační kampaně o přínosu očkování.

[rcblock id="63080"]

Nástup pandemické krize ve Francii doprovázelo zamrazení vnitřních konfliktů. Velkou roli v udržování sociálního příměří, když už ne smíru, hrála ekonomická politika s oficiálním označením „ať to stojí, co to stojí“. V reakci na bezprecedentní světovou hospodářskou krizi po útlumu výroby a uzavření hranic Francie přistoupila k podpoře svých občanů prostřednictvím již existujícího a relativně štědrého sociálního systému. Půjčkami a různými úlevami pomohla masivně i francouzským podnikům, a to především s cílem zamezit propouštění. Zpětné analýzy ukazují, že štědré stimulační výdaje se vyplatily, protože bez nich by zadlužení země bylo kvůli slabšímu hospodářskému růstu a propadu příjmů ještě větší, nemluvě o sociálních i ekonomických dopadech krachu bezpočtu firem a obrovské nezaměstnanosti. Dostatečné zajištění příjmů lidem, kteří nemohli do práce, také přispělo k lepšímu dodržování protiepidemických opatření. Zásahy na národní úrovni Macron doplnil podporou velkých investic v rámci Evropy skrze takzvaný Evropský plán obnovy.

Francie si také prošla zkušeností, jaké to je organizovat volby během různou měrou závažné fáze pandemické situace: obecní volby se konaly v roce 2020 a regionální v roce 2021. Přes kritiku nedostatečné bezpečnosti a pandemické hrozby proběhlo první kolo obecních voleb 15. března, ale druhé kolo bylo odloženo až na 28. června. Na odkladu místních voleb, které jednomyslně schválili představitelé všech hlavních politických stran, je dobře vidět neschopnost opozičních stran během covidu prezentovat alternativní plán vůči vládní politice. Řešení pandemie bývá občas kritizováno v dílčích aspektech, ale jako celek je přijímáno až skoro konsensuálně. Například nikdo z politických představitelů výrazným způsobem nezpochybňuje závažnost pandemie ani nutnost přijímat opatření. Někdy by opozice byla nanejvýš o něco málo přísnější, jindy naopak mírnější. Regionální volby byly původně také plánované na březen 2021, zhoršující se situace ale vedla k jejich odkladu. Macron chtěl původně volby posunout až za prezidentské volby 2022, pravděpodobně kvůli obavám z jejich nežádoucího výsledku a s naději na své vlastní znovuzvolení a využití této pozitivní energie v následných volbách. Kritika opozice vedla ale k tomu, že se volby posunuly jen o několik měsíců na červen.

V obou volbách Macronova strana Republika v pohybu (La République En Marche) a její kandidáti výrazně pohořeli a jako prezidentská strana zaznamenala možná historicky nejslabší výsledek vůbec. Ten může být dán také specifičností daných voleb a relativním mládím strany (vznikla teprve v roce 2016) a její nedostatečnou zakořeněností v místních zastupitelstvech. V regionálních volbách bylo selhání opravdu markantní, včetně regionu, kde Macron nasadil tým čítající pět ministrů, ale strana nepostoupila ani do druhého kola. Takový debakl vládní strany by za normálních okolností byl velkou zprávou, ale pandemie tyto druhořadé volby (tzn. jiné než prezidentské) svým významem mediálně udupává a umožnila tak volební neúspěch přejít za relativního nezájmu většiny Francouzů. Vedle vládního debaklu jsou volby významné i na francouzské poměry historicky rekordně nízkou volební účastí. Více než dvě třetiny Francouzů (67 procent) volit vůbec nepřišlo a ve věkové skupině 18 až 24 let byla účast ještě slabší – pouhých 13 procent. Zda a jak moc se volební neúčast zopakuje v prezidentských volbách, jasné zatím není. Trend poklesu volební účasti je ale dlouhodobý a prezidentské volby tradičně vzbuzují přeci jen větší zájem.

U prezidentských voleb 10. a 24. dubna se s odkladem nepočítá. Jejich přesun by vyžadovalo přijetí ústavního zákona schváleného oběma komorami parlamentu. Francouzská ústava s posunutím voleb ale přece jen počítá, i když jen pro aktuálně ne úplně pravděpodobnou situaci, a to v případě úmrtí či znemožnění kandidatury (například při hospitalizaci kandidáta či kandidátky). Stane-li se tak před prvním kolem, volby se posouvají podle rozhodnutí ústavního soudu. V případě podobné situace mezi prvním a druhým kolem se volby opakují celé.

Autor je doktorand na Katedře evropských studií Fakulty sociálních věd UK.

FRANCIE PREZIDENTSKÉ VOLBY

Macron chce „nasrat neočkované“. A hlavně znovu vyhrát volby

Francii zasáhla šestá vlna covidu. Macron věří, že agresivní rétorika vůči neočkovaným mu zajistí setrvání v Elysejském paláci. Přinášíme první ze dvou částí analýzy prezidentských voleb ve Francii.

JAKUB ŠINDELÁŘ – 26.01.22

Sdílej

Před pěti lety, v polovině ledna roku 2017, neměl Emmanuel Macron dle průzkumů prezidentské vítězství zdaleka jisté. Eskalující okolnosti skandálu Francoise Fillona, ale potopily šance tehdejšího kandidáta Republikánů (dominantní strany tradiční pravice) a umožnily Macronův postup do druhého kola prezidentských voleb (kam postupují vždy dva nejúspěšnější kandidáti), a ve kterém s přehledem porazil kandidátku krajně pravicové Národní fronty (předchůdkyni dnešní strany Národní shromáždění) Marine Le Penovou.

Macron se tak stal nejen zatím nejmladším francouzským prezidentem, ale jeho vítězství znamenalo i rozbití francouzského stranického systému a bylo připodobňované k bezprecedentnímu politickému velkému třesku. Poprvé se totiž stalo, že nezvítězil představitel tradiční levice ani pravice, a co více – jejich zástupci ani nepostoupili do druhého kola. Kampaň Benoît Hamona zastávajícího barvy Socialistické strany, která byla u moci od roku 2012, skončila ještě o hůře než ta Fillonova – totálním fiaskem a ziskem pouhých 6 procent hlasů. Následný vývoj ukázal, že zjevně nejde o ojedinělou výjimku, ale projev trvalejšího přeskupení stranického systému ve Francii.

> Macron své o politice říkal, že není ani levicová, ani pravicová. Jindy zase, že je zároveň pravicová i levicová, což platilo i pro strukturu voličů, kteří jej do prezidentského úřadu poslali.

Ač Macron ještě svoji kandidaturu oficiálně neohlásil, je de facto jisté, že se o znovuzvolení ucházet bude. Situace z posledních voleb, kdy se kvůli katastrofální nepopularitě úřadující prezident Francois Hollande o znovuzvolení ani ucházet nemohl, se tentokrát opakovat nebude. Zatím nekončící pandemie covidu-19 do značné míry vytěsnila z francouzského mediálního prostoru téma voleb, což dokazuje i to, že místo volebních programů se větší pozornosti se dostává otázce řešení další

Nejčtenější

1 Tohle jsme my? Miliardář Janeček zahájil prezidentskou kampaň reklamou na oblečení
PAVEL ŠPLÍCHAL

2 Yoko nemůže za vaše posraný životy. Dokument Get Back radikálně mění příběh Beatles
JIŘÍ ŠPIČÁK

3 Válek ilustruje největší problém českého zdravotnictví: neschopnost mluvit s lidmi
STANISLAV BILER

4 Mýtus štíhlé státní správy. S malým státem Evropu nikdy nedoženeme
STANISLAV BILER

5 Dávky ani příspěvky na bydlení před bytovou nouzí neochrání. A krizi bydlení neřeší vůbec
ALŽBĚTA MEDKOVÁ

Zpět

Pandemie se podepsala na duševním zdraví studentů. Jak se změnil jejich život a kam se obrátit, pokud potřebuješ pomoc? URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: refresher.cz, Autor: Ilona Hobzová Ilona Hobzová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 07:34, Celková návštěvnost: 2 431 516, RU / měsíc: 1 762 151, RU / den: 785 361, AVE: 67 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,73

Koronavirus odhalil některé nedostatky vysokých škol.

Míra zátěže, se kterou se potýkají studenti a studentky vysokých škol může být ohromná. Větší množství učiva a náročná zkoušková období mohou ovlivnit duševní zdraví nejednoho z nich. Situaci (ne)řešení duševního zdraví na českých vysokých školách ještě ovlivnila koronavirová pandemie a s ní související opatření.
Větší sklon k depresivitě
První vlna koronavirové pandemie způsobila, že to v České republice vypadalo, jako by se zastavil život . Spousta procesů ale musela fungovat dál, i když v omezeném režimu. Výuku nezastavily ani vysoké školy , většinou přešly na distanční formu
Její důsledky během první vlny pandemie zkoumal mezinárodní projekt, do kterého se v České republice zapojil Sociologický ústav Akademie věd ČR ve spolupráci s Fakultou sociálních věd . Výzkum se zaměřil především na tělesnou, duševní a společenskou pohodu studentů.
Článek pro předplatitele REFRESHER+
nebo
Odemkni článek přes SMS
Co se dozvíš po odemknutí?
Jak se pandemie projevila na sklonech studentů k depresivitě
Jak se znásobil počet studentů žijících u rodičů
Jak funguje na našich vysokých školách prevence v oblasti duševních problémů
Kde a jak vyhledat pomoc
Upozornit na chybu. Pokud jsi našel nedostatek v článku nebo máš připomínky, dej nám vědět.
Sdílet článek
Dostávej nejlepší obsah mailem
Nestíháš všechno sledovat? Pošleme ti do schránky nejčtenější a nejlepší obsah.
We Care About Your Privacy
We and our partners store and/or access information on a device, such as unique IDs in cookies to process personal data. You may accept or manage your choices by clicking below, including your right to object where legitimate interest is used, or at any time in the privacy policy page. These choices will be signaled to our partners and will not affect browsing data.

ZDRAVÍ - DUŠEVNÍ ZDRAVÍ 0 **Ilona Hobzová** • dnes 7:00 Čas čtení: 5:09

Duševní zdraví vysokoškoláků: Jak s ním zahýbal koronavirus a kam se obrátit, když máš potíže?

Koronavirus odhalil některé nedostatky vysokých škol.

SDÍLET ČLÁNEK Uložit

Míra zátěže, se kterou se potýkají studenti a studentky **vysokých škol** může být ohromná. Větší množství učiva a náročná zkoušková období mohou ovlivnit **duševní zdraví** nejednoho z nich. Situaci (ne)řešení duševního zdraví na českých vysokých školách ještě ovlivnila **koronavirová pandemie** a s ní související opatření.

Větší sklon k depresivitě

První vlna koronavirové pandemie způsobila, že to v České republice vypadalo, jako by se **zastavil život**. Spousta procesů ale musela fungovat dál, i když v omezeném režimu. Výuku nezastavily ani **vysoké školy**, většinou přešly na **distanční formu**.

Její důsledky během první vlny pandemie zkoumal mezinárodní projekt, do kterého se v České republice zapojil **Sociologický ústav** Akademie věd ČR ve spolupráci s **Fakultou sociálních věd**. Výzkum se zaměřil především na tělesnou, duševní a společenskou pohodu studentů.

> Deprese ze samostudia. Studenti během koronaviru čelí novým výzvám
>
> Obrázek o tom, jak první vlna pandemie zasáhla vysokoškolské studenty, dokresluje aktuální průzkum @Sociologicky a @UniKarlova. Dokázali se mladí lidé vypořádat s vládními opatřeními? https://t.co/eaPYngei2f pic.twitter.com/y2YGD93tYL
> — Akademie věd ČR (@Akademie_ved_CR) September 30, 2020

Dostávej upozornění na aktuální události, jako je tato. ZAPNOUT UPOZORNĚNÍ ×

Zpět

Fotograf Gallery uvede výstavu inspirovanou odkazem nedávno zesnulého fotografa a pedagoga Filipa Lába URL Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: lifestylenews.cz, Autor: By admin, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 09:20, RU / měsíc: 12 264 , RU / den: 876, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Do nového roku vkročí Fotograf Gallery projektem Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy. Skupinová výstava ilustruje informační éru naší společnosti. Budou ji provázet obrazy masek v různých podobách.

Expozice využije také technologii mikrofilmu, která předcházela všeobecné digitalizaci, a předjímá postdigitální fotografii, což je i název poslední knihy teoretika fotografie a pedagoga Filip Lába. Jeho nedávno předčasně přerušená práce byla pro výstavu určujícím podnětem. Kurátorem výstavy je teoretik umění Vojtěch Märc. Navštívit ji bude možné od 11. února do 2. dubna a bude na ni opět navazovat doprovodný program.

Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále fenoménu snímků pořízených např. mobilními telefony, které médium fotografie široce zpřístupňují i neprofesionálům bez nutnosti nahlédnout do její technologie samotné.

Jeho poslední publikací z jara 2021 je Postdigitální fotografie (vydalo Karolinum). Předčasný odchod uznávané a oblíbené osobnosti, jež byla kmenovým spolupracovníkem spolku Fotograf, který provozuje Fotograf Gallery, pořádá Fotograf Festival a vydává stejnojmenný časopis, byl základní pohnutkou k uspořádání výstavy Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy

„Výstava je věnována památce Filipa Lába. Různými zkratkami a oklikami chce připomenout jeho mnohočetný vztah k fotografii, který zahrnoval jak teorii, tak praxi, a překlenoval umění, žurnalismus i pedagogiku," přibližuje kurátor výstavy Vojtěch Märc

Maska i fotografie prozradí jen část příběhu, co uvízne v časové ose, je na nás

Jak umělecká díla pracují s informacemi ve společnosti, která se sama někdy označuje jako informační? Koho a jak vlastně informují a kým a jak jsou formovány? Výstava Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy se spolu s několika umělci a umělkyněmi pokusí na tyto otázky odpovědět. K výpovědi si Vojtěch Märc přitom zvolil tak trochu nechtěnou ikonu poslední doby – masky zakrývající obličej „Na výstavě se vedle morových masek předvedou i masky karnevalové a masky revolucionářské," doplňuje kurátor.

Bez ohledu na rozličné funkce můžeme masky chápat jako membrány mezi vnitřkem a vnějškem těl, mezi lidmi a světem, mezi útočištěm a osvobozením. Masky totiž, tak jako fotografie, vždy něco zakrývají a zároveň něco předvádí. Ostatně, sám Filip Láb v roce 2000 fotil maskované demonstranty protestující proti pražskému zasedání MMF . Tyto snímky budou rovněž součástí výstavy.

Návštěvníkům Fotograf Gallery se otevřou i díla dalších autorů, které s tvorbou Filipa Lába přímo i nepřímo souvisejí. V roce 2008 pomáhal Báře Mrázkové připravit výstavu nazvanou Daily Mirror , v níž prostřednictvím chronologie mikrofilmových novinových článků ohledávala příběh Stuarta Christieho, kterému se v roce 1964 nepovedlo spáchat atentát na generála Franca a který v roce 1972 nebyl usvědčen z účasti na bombových útocích na domy spáchaných skupinou The Angry Brigade. V rámci stejného procesu byl odsouzen John Barker , který spolu s Ines Doujak v roce 2021 připravil podcastový seriál Transmission věnovaný globálním dějinám pandemií. Několik jeho epizod přitom strukturovali jako dlouhé časové osy pandemické historie, na nichž ukazují, jak různé nemoci odráží a prohlubují společenské nerovnosti. Už v roce 2014 spolu Barker a Doujak připravili i video A Mask Is Always Active , kde se zaměřili na roli osvobozující sílu karnevalových masek. Toto video představili mimo jiné v o rok pozdější čítance Utopian Pulse o konkrétně-utopických projektech, již Doujak editovala spolu s Oliverem Resslerem . Ressler ve své práci Reclaiming Abundance z roku 2021 protahuje časovou osu do několik dekád vzdálené budoucnosti, když s pomocí digitálně upravených fotografií vyhlíží uhlíkově spravedlivou budoucnost.

Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy
Zahájení: 10. 2. 2022, 14–19 h
Trvání výstavy: 11. 2. – 2. 4. 2022
Místo: Fotograf Gallery, Jungmannova 19, Praha 1
Kurátor: Vojtěch Märc
Více informací: https://fotografgallery.cz/utoky-na-zbozi
Zdroj foto: archiv spol.

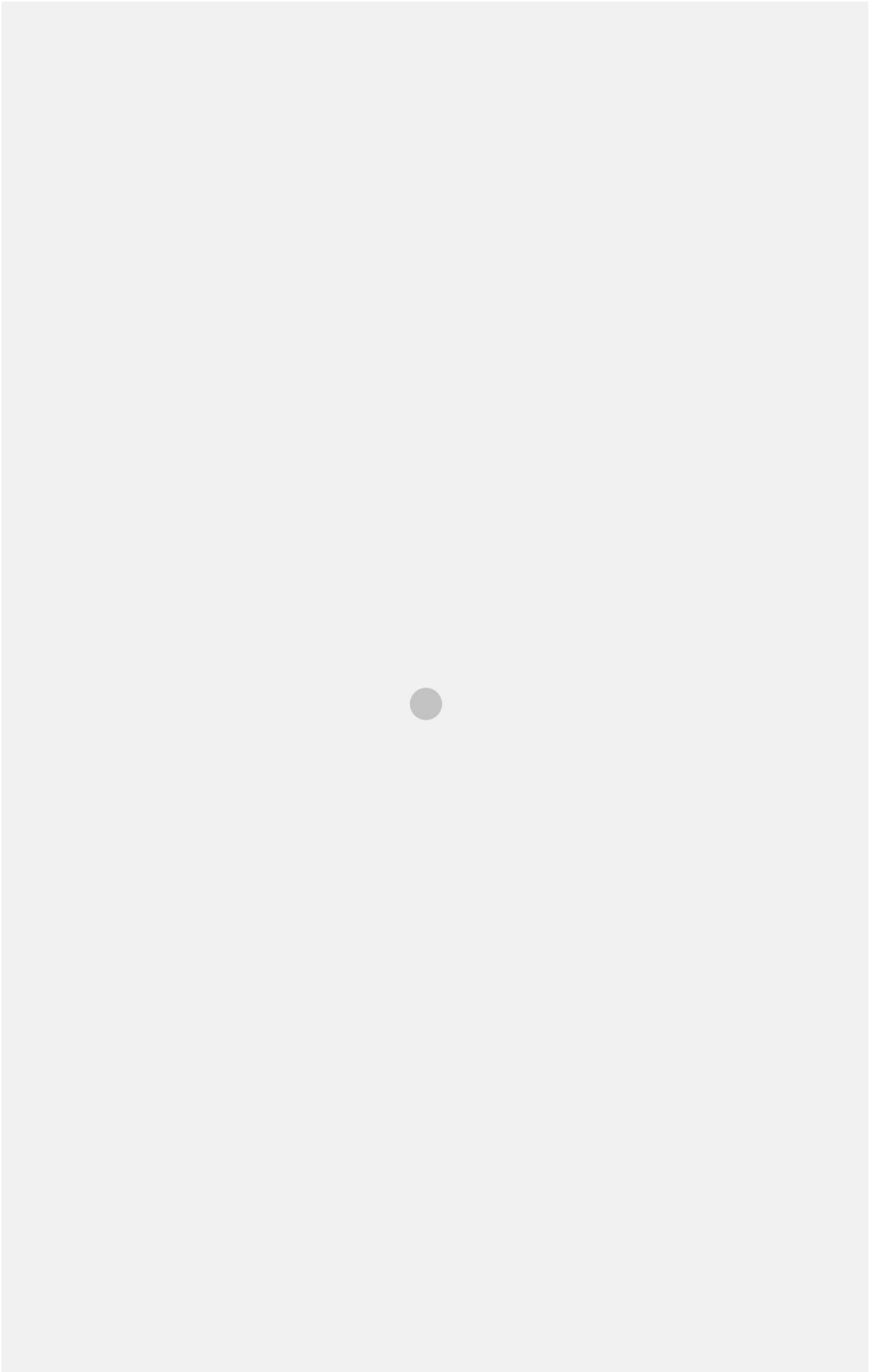

Zpět

Matúš Halás URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: iir.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 11:03, RU / den: 25 000, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Matúš Halás působí jako zástupce ředitele výzkumu Ústavu mezinárodních vztahů, seniorní výzkumný pracovník a člen Centra evropské politiky. Vystudoval mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze (Ph.D.) a politologii na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě (Mgr.). V minulosti působil jako akademický pracovník na Baltic Defence College v Estonsku (2016-2018), redaktor vědecké sekce deníku SME (2015) a odborný asistent Ústavu evropských studií a mezinárodních vztahů v Bratislavě (2011-2015). Předmětem jeho odborného zájmu je teorie odstrašení, strategická studia, NATO a evropská bezpečnost, kritická geopolitika a teorie her.

Zpět

„Všem nám jde o to, aby nebyla válka.“ Politici doufají v mírové řešení konfliktu Rusko–Ukrajina, expert je skeptičtější URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: pezvkl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 11:40, Celková návštěvnost:

Napětí mezi Kyjevem a Moskvou se už několik týdnů stupňuje a znepokojuje jak evropské státy, Česko nevyjímaje, tak politiky na druhé straně Atlantiku. Otevřeně se hovoří o možnosti, že ruská armáda znovu vtrhne přes hranice na Ukrajinu, i když to Kreml vytrvale odmítá. Tématu se věnovalo úterní vydání pořadu 90' ČT24 i Události, komentáře, o krizi debatovali jak čeští poslanci, tak novinář či bezpečnostní analytik.

Ministr zahraničí Jan Lipavský (Piráti) v úterý oznámil, že Česko navzdory vyhrocené situaci mezi Kyjevem a Moskvou zatím nebude evakuovat personál z ukrajinských zastupitelských úřadů, ve středu pak má vláda řešit darování dělostřelecké munice Ukrajině.

Poslanec a místopředseda sněmovního výboru pro obranu Pavel Růžička (ANO) se k záměru Lipavského navštívit Ukrajinu a tamější linii styku s oblastmi na východě země, které kontrolují Ruskem koordinovaní ozbrojenci, vyjádřil v úterním pořadu 90' ČT24 spíše rezervovaně. „Někdy je méně více, jsme malý stát, nemusíme ukazovat ramena," myslí si. Jedním dechem ovšem dodal, že „všem nám jde o společnou věc – aby nebyla válka. A diplomatické řešení je ta nejlepší věc, co nás může potkat."

S tím souhlasí i Jaroslav Bžoch (ANO), místopředseda výboru pro evropské záležitosti a místopředseda zahraničního výboru Poslanecké sněmovny, který byl hostem Událostí, komentářů. „Pevně doufám a osobně si myslím, že dojde k variantě uklidnění situace pomocí diplomacie. Bezpečnostní situace z hranic Ukrajiny a Ruska se totiž může přesunout do Evropy a může zhoršit i bezpečnost v Česku, pokud by to přerostlo ve velký konflikt."

Hrozí další eskalace, říká Žáček

Předseda sněmovního výboru pro bezpečnost a člen výboru pro obranu Pavel Žáček (ODS) v Devadesátce ČT24 upozornil, že Rusko dělá agresory z nás. „Musíme říct jasnou pozici. Jediný mírový prostředek je odstrašení. Mírové řešení chceme, ale jsme připraveni i na tu druhou variantu," uvedl. Situace podle něj může ještě dále eskalovat. Návštěvu českého ministra zahraničí na Ukrajině podporuje, podle něj takový krok ilustruje odhodlání.

Předseda zahraničního výboru Poslanecké sněmovny Marek Ženíšek (TOP 09) v Událostech, komentářích zdůraznil, že jsme svědky něčeho, co tu před měsícem nebylo, a to jednota zemí NATO a EU, kde se snoubí velmi dobře aktivní diplomacie s určitou strategií odstrašení. „Jedno bez druhého směrem ke Kremlu nefunguje, dlouhodobě jsme byli svědky, že to není dobrá strategie."

Evropa podle Ženíška daleko více vnímá situaci a uvědomuje si, že pokud chce být vnímána, je důležité být jednotný v tom, že případný protivník věří, že jsme schopni rychlé tvrdé reakce.

Poslanec Růžička (ANO) vkládá velké naděje do plánovaného jednání ruského prezidenta Vladimira Putina s jeho francouzským protějškem Emmanuelem Macronem. Politici si mají volat do konce tohoto týdne. Podle Růžičky je to právě Macron, kdo dokáže vyjednat to, aby ruští vojáci zůstali na svém území. Zopakoval, že „velká gesta" ze strany Česka v tuto chvíli nepovažuje za dobrá.

Žáček (ODS) věří, že pokud Rusko nakonec na Ukrajinu opět zaútočí, změní to na Západě paradigma a náhled na celý konflikt. Bžoch (ANO) pak nastínil důsledky případné ruské invaze. „Neměli bychom jinou možnost než přistoupit k nejtěžším sankcím, tedy nezprovoznění Nordstreamu 2, omezení dodávek plynu, zkrátka Rusko finančně a ekonomicky izolovat tak, aby ho to bolelo nejvíce."

Rusko udává pravidla hry, myslí si analytik

Redaktor Hospodářských novin Ondřej Soukup, který byl dalším hostem úterní Devadesátky ČT24, je optimistou a domnívá se, že Rusko v nejbližších týdnech invazi nepodnikne.

„Možnosti jsou ale otevřené úplně všechny, ač nám invaze může připadat iracionální, bude záležet na Kremlu," dodává Soukup. Zmínil i možnost jiné než přímé vojenské ofenzívy – kybernetické útoky či různé sabotáže.

Poměrně skeptický je vůči diplomatickému řešení expert na postsovětský prostor z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Jan Šír. Připomněl anexi Krymu a to, že za uplynulých osm let se diplomatické řešení této záležitosti nepodařilo najít. „Ruská federace udává tón i pravidla hry," konstatoval.

Doplnil, že jde i o střet dvou pohledů na svět – ruského a západního. I to je dle něj jedna z věcí, která brání řešení konfliktu.

„Ruský režim má problém vykázat úspěchy. Rostoucí agresivita má sloužit k naplnění cílů," míní Šír. V případě Ukrajiny to podle něj může být například jakési zdiskreditování demokratického zřízení v zemi a zastavení směřování Ukrajiny na Západ.

Ženíšek: Putin nechce, aby byl Západ silný a jednotný

Ženíšek (TOP 09) v Událostech, komentářích zdůraznil, že nahlížet na konflikt z pohledu posledních pár měsíců nebo let je špatně. „Musíme nahlížet od roku 2008, co se tehdy stalo v Gruzii a co se stalo v roce 2014 na Ukrajině. Pak to určitou logiku, o co Putinovi jde, dává a ten cíl je dle mého názoru jednoznačný – Putin nechce, aby byl Západ silný a jednotný. Nechce, aby byla Evropa jednotná. Nechce, aby byly respektovány věci, na které jsme byli doposud zvyklí, což je třeba mezinárodní právo. V tom on se pohybovat neumí, a proto potřebuje strategii síly. A tam je potřeba, aby Západ řekl 'ne, jsme připraveni reagovat, pokud takto budeš pokračovat'."

„Všem nám jde o to, aby nebyla válka." Politici doufají v mírové řešení konfliktu Rusko–Ukrajina, expert je skeptičtější

Před 5 hodinami

Napětí mezi Kyjevem a Moskvou se už několik týdnů stupňuje a znepokojuje jak evropské státy, Česko nevyjímaje, tak politiky na druhé straně Atlantiku. Otevřeně se hovoří o možnosti, že ruská armáda znovu vtrhne přes hranice na Ukrajinu, i když to Kreml vytrvale odmítá. Tématu se věnovalo úterní vydání pořadu **90' ČT24 i Události, komentáře**, o krizi debatovali jak čeští poslanci, tak novinář či bezpečnostní analytik.

Poslanci i experti v 90' ČT24 debatovali o rusko-ukrajinském konfliktu
Zdroj: ČT24

Ministr zahraničí Jan Lipavský (Piráti) v úterý oznámil, že Česko navzdory vyhrocené situaci mezi Kyjevem a Moskvou zatím nebude evakuovat personál z ukrajinských zastupitelských úřadů, ve středu pak má vláda řešit darování dělostřelecké munice Ukrajině.

Poslanec a místopředseda sněmovního výboru pro obranu Pavel Růžička (ANO) se k záměru Lipavského navštívit Ukrajinu a tamější linii styku s oblastmi na východě země, které kontrolují Ruskem koordinovaní ozbrojenci, vyjádřil v úterním pořadu 90' ČT24 spíše rezervovaně. „Někdy je méně více, jsme malý stát, nemusíme ukazovat ramena," myslí si. Jedním dechem ovšem dodal, že „všem nám jde o společnou věc – aby nebyla válka. A diplomatické řešení je ta nejlepší věc, co nás může potkat."

S tím souhlasí i Jaroslav Bžoch (ANO), místopředseda výboru pro evropské záležitosti a místopředseda zahraničního výboru Poslanecké sněmovny, který byl hostem Událostí, komentářů. „Pevně doufám a osobně si myslím, že dojde k variantě uklidnění situace pomocí diplomacie. Bezpečnostní situace z hranic Ukrajiny a Ruska se totiž může přesunout do Evropy a může zhoršit i bezpečnost v Česku, pokud by to přerostlo ve velký konflikt."

Hrozí další eskalace, říká Žáček

Předseda sněmovního výboru pro bezpečnost a člen výboru pro obranu Pavel Žáček (ODS) v Devadesátce ČT24 upozornil, že Rusko dělá agresory z nás. „Musíme říct jasnou pozici. Jediný mírový prostředek je odstrašení. Mírové řešení chceme, ale jsme připraveni i na tu druhou variantu," uvedl.

Zpět

Trilogie Druhá derivace touhy už má třetí díl URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: klubknihomolu.cz, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 17:11, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Trilogii Druhá derivace touhy od Tomáše Sedláčka uzavírá třetí kniha, která zahrnuje podnětné úvahy nad nekončícími otázkami, a to v oblasti hospodářské politiky, ekonomické krize, lidských práv aj.

Třetí kniha trilogie úvah Druhá derivace touhy nadčasově komentuje události, které se během našich životů dotýkaly nás všech. Tomáš Sedláček je však nazírá veskrze jinak, čerstvě: politiku a ekonomii vnímá optikou filozofie, teologie a psychologie, rád hledá náš odraz ve filmech a příbězích, po původu dějů pátrá až v prastarých mýtech, zamýšlí se nad českou velikostí v malé Evropě či západní civilizací a jí prožívanou katarzí. Jeho obdivuhodně široký záběr a dechberoucí styl z něj udělaly světoběžníka, který je žádaným řečníkem po celé planetě napříč velmi rozsáhlou odbornou škálou.
Jsem rád, že texty Tomáše Sedláčka máme možnost číst. Jeho postřehy a úvahy zrají dobře a díky nim také zřetelněji vnímáme cestu, kterou jsme prošli. Tomášovi – a vlastně trochu sobecky i sobě – přeji, aby v hledání smyslu naší každodennosti pokračoval. Jako společnost podobné přemýšlení potřebujeme jako sůl. Proto, abychom se neztratili v našem čase a dokázali vnímat i to, co je nadčasové.
Pavel Fischer , diplomat a senátor
Druhá derivace touhy III.
Pravdoláskaři a Bohémové
Autor: Tomáš Sedláček
Počet stran: 436
Vazba: vázaná
Formát: 152×215 mm
ISBN: 978-80-88268-53-6
Doporučená cena: 348 Kč
Knihu Druhá derivace touhy III. vydalo nakladatelství 65. pole
Ukázka z knihy
Tři rozpočtové anekdoty
Tak zaprvé si vzpomeňme, že rozpočet na rok 2007 vznikl v politickém vakuu: nikdo za něj nenesl pořádnou zodpovědnost a historicky široko daleko šlo o jediný rozpočet, který nebyl proklamován jako reformní.
Naopak, byl sestavený v limbu povolebního bezvládí, spíš úředničky než politicky. Nikdo se k němu nehlásil. Na jeho zatížení zcela zbytečným a skokovým navýšením sociálních výdajů se v předvolebním opojení podíleli všichni. A všichni z nich také měli později kocovinu (ale nikdo nesebral odvahu je zrušit). Zkrátka mělo jít o nejhorší rozpočet. A výsledek: právě tento konstrukt, vytvořený bez jakékoli silné politické ambice, dopadl mnohem lépe, než se obecně čekalo. Vtip číslo jedna. (str. 22)
O autorovi
Tomáš Sedláček vystudoval teoretickou ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde obdržel titul Ph.D. a vyznamenání děkana. Dnes zde vyučuje filosofii, ekonomii a dějiny ekonomických teorií. Za diplomovou práci o etice a ekonomii získal Hlávkovu cenu. Je stipendistou Yale University a přednáší pro mnohé české a zahraniční univerzity. V roce 2006 jej Yale Economic Review zařadil do pětice mladých perspektivních ekonomů (Young Guns: 5 Hot Minds in Economics). Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla, později také ministra financí. Byl zařazen do prestižního žebříčku mezi 100 nejvlivnějších myslitelů planety. Tomáš Sedláček je členem několika významných mezinárodních i českých organizací, například Světového ekonomického fóra, je předsedou dozorčí rady Vize 97 a programové rady nadace Forum 2000 a byl členem poradního týmu předsedy Evropské komise založené E. Barrosou a také dlouhodobým členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). V současné době působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB. Je vyhledávaným přednášejícím a diskutérem na světových univerzitách, konferencích a v nejrůznějších médiích. Jeho kniha Ekonomie dobra a zla byla přeložena do 21 jazyků a dočkala se i úspěšného scénického zpracování. Přečtěte si také Druhou derivaci touhy I. a Druhou derivaci touhy II. , zaujmout by vás mohly i Rozhovory na hraně zítřka , kde vás nechají do svých myšlenek nahlédnout různé osobnosti, včetně Tomáše Sedláčka.
Zdroj informací: nakladatelství 65. pole
Nakladatelství 65. pole bylo založeno v roce 2007, sídlí v Praze. Soustřeďuje se zejména na vydávání knih nových autorů. Vydává beletrii (edice TAH), populárně naučné knihy, životopisy a dětskou literaturu (edice Políčko). Mimořádný úspěch zaznamenalo s knihou Tomáše Sedláčka Ekonomie dobra a zla . Název nakladatelství byl inspirován počtem šachovnicových polí (64). Symbolizuje překvapení, přesah, nečekanost, ale také humor či recesi. Zatímco na černých a bílých polích zuří nelítostný boj, 65. pole je místem, kde si člověk může v klidu odpočinout u dobré knihy.
Doporučení: Share
Související knihy
Druhá derivace touhy III.
Pravdoláskaři a Bohémové Sedláček, Tomáš
65. pole, 2021
OBJEDNAT

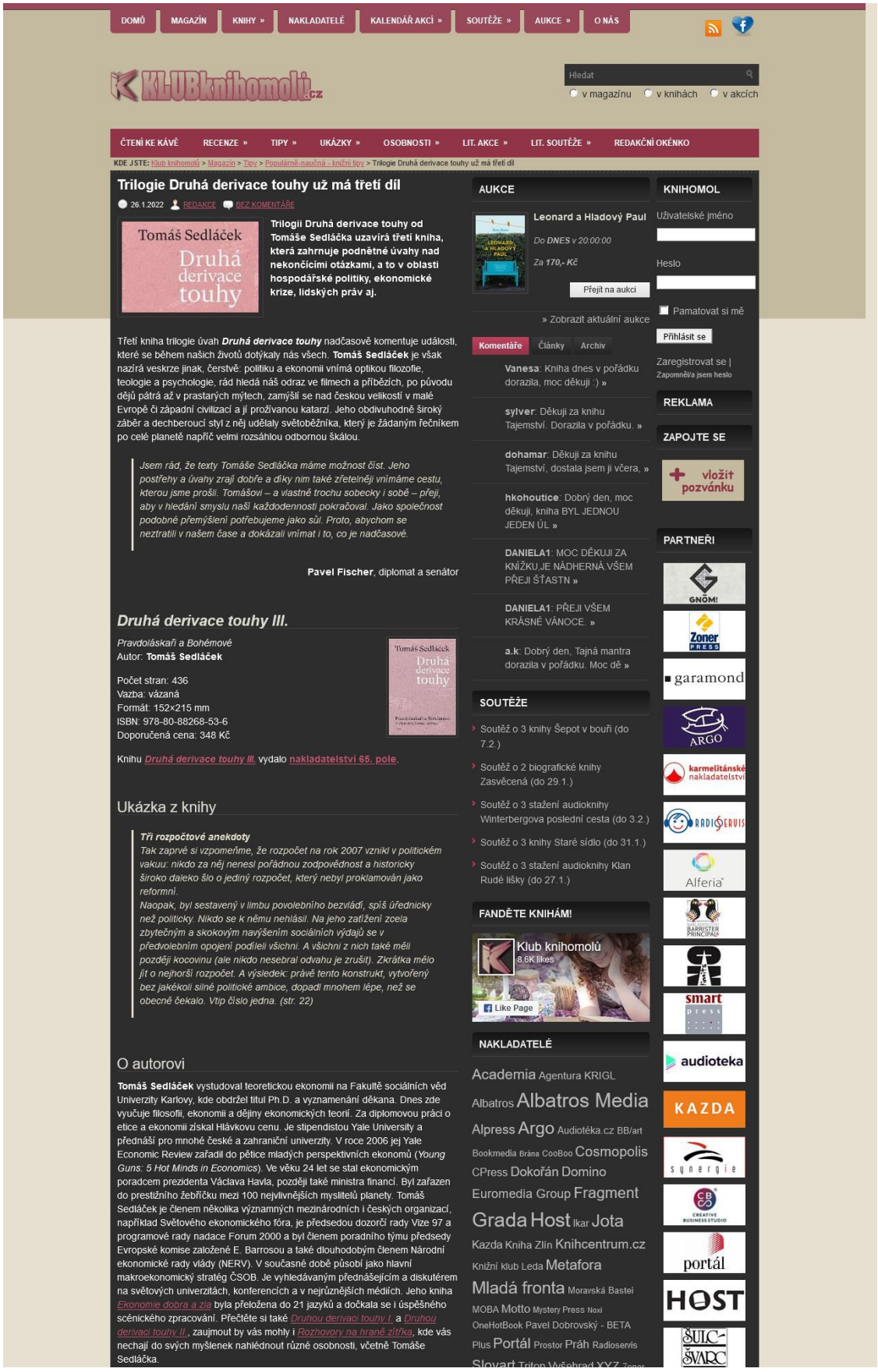
DOMŮ
MAGAZÍN
KNIHY »
NAKLADATELÉ
KALENDÁŘ AKCÍ »
SOUTĚŽE »
AUKCE »
O NÁS
KLUBknihomolů.cz
Hledat
v magazínu
v knihách
v akcích
ČTENÍ KE KÁVĚ
RECENZE »
TIPY »
UKÁZKY »
OSOBNOSTI »
LIT. AKCE »
LIT. SOUTĚŽE »
REDAKČNÍ OKÉNKO
KDE JSTE: Klub knihomolů > Magazín > Tipy > Populárně-naučná - knižní tipy > Trilogie Druhá derivace touhy už má třetí díl
Trilogie Druhá derivace touhy už má třetí díl
26.1.2022
REDAKCE
BEZ KOMENTÁŘE
Tomáš Sedláček
Druhá derivace touhy
Trilogii Druhá derivace touhy od Tomáše Sedláčka uzavírá třetí kniha, která zahrnuje podnětné úvahy nad nekončícími otázkami, a to v oblasti hospodářské politiky, ekonomické krize, lidských práv aj.
Třetí kniha trilogie úvah Druhá derivace touhy nadčasově komentuje události, které se během našich životů dotýkaly nás všech. Tomáš Sedláček je však nazírá veskrze jinak, čerstvě: politiku a ekonomii vnímá optikou filozofie, teologie a psychologie, rád hledá náš odraz ve filmech a příbězích, po původu dějů pátrá až v prastarých mýtech, zamýšlí se nad českou velikostí v malé Evropě či západní civilizací a jí prožívanou katarzí. Jeho obdivuhodně široký záběr a dechberoucí styl z něj udělaly světoběžníka, který je žádaným řečníkem po celé planetě napříč velmi rozsáhlou odbornou škálou.
Jsem rád, že texty Tomáše Sedláčka máme možnost číst. Jeho postřehy a úvahy zrají dobře a díky nim také zřeteleněji vnímáme cestu, kterou jsme prošli. Tomášovi – a vlastně trochu sobecky i sobě – přeji, aby v hledání smyslu naší každodennosti pokračoval. Jako společnost podobné přemýšlení potřebujeme jako sůl. Proto, abychom se neztratili v našem čase a dokázali vnímat i to, co je nadčasové.
Pavel Fischer, diplomat a senátor
Druhá derivace touhy III.
Pravdoláskaři a Bohémové
Autor: Tomáš Sedláček
Počet stran: 436
Vazba: vázaná
Formát: 152×215 mm
ISBN: 978-80-88268-53-6
Doporučená cena: 348 Kč
Knihu Druhá derivace touhy III. vydalo nakladatelství 65. pole.
Ukázka z knihy
Tři rozpočtové anekdoty
Tak zaprvé si vzpomeňme, že rozpočet na rok 2007 vznikl v politickém vakuu: nikdo za něj nenesl pořádnou zodpovědnost a historicky široko daleko šlo o jediný rozpočet, který nebyl proklamován jako reformní.
Naopak, byl sestavený v limbu povolebního bezvládí, spíš úřednicky než politicky. Nikdo se k němu nehlásil. Na jeho zatížení zcela zbytečným a skokovým navýšením sociálních výdajů se v předvolebním opojení podíleli všichni. A všichni z nich také měli později kocovinu (ale nikdo nesebral odvahu je zrušit). Zkrátka mělo jít o nejhorší rozpočet. A výsledek: právě tento konstrukt, vytvořený bez jakékoli silné politické ambice, dopadl mnohem lépe, než se obecně čekalo. Vtip číslo jedna. (str. 22)
O autorovi
Tomáš Sedláček vystudoval teoretickou ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, kde obdržel titul Ph.D. a vyznamenání děkana. Dnes zde vyučuje filosofii, ekonomii a dějiny ekonomických teorií. Za diplomovou práci o etice a ekonomii získal Hlávkovu cenu. Je stipendistou Yale University a přednáší pro mnohé české a zahraniční univerzity. V roce 2006 jej Yale Economic Review zařadil do pětice mladých perspektivních ekonomů (Young Guns: 5 Hot Minds in Economics). Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla, později také ministra financí. Byl zařazen do prestižního žebříčku mezi 100 nejvlivnějších myslitelů planety. Tomáš Sedláček je členem několika významných mezinárodních i českých organizací, například Světového ekonomického fóra, je předsedou dozorčí rady Vize 97 a programové rady nadace Forum 2000 a byl členem poradního týmu předsedy Evropské komise založené E. Barrosou a také dlouhodobým členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). V současné době působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB. Je vyhledávaným přednášejícím a diskutérem na světových univerzitách, konferencích a v nejrůznějších médiích. Jeho kniha Ekonomie dobra a zla byla přeložena do 21 jazyků a dočkala se i úspěšného scénického zpracování. Přečtěte si také Druhou derivaci touhy I. a Druhou derivaci touhy II., zaujmout by vás mohly i Rozhovory na hraně zítřka, kde vás nechají do svých myšlenek nahlédnout různé osobnosti, včetně Tomáše Sedláčka.
AUKCE
Leonard a Hladový Paul
Do DNES v 20:00:00
Za 170,- Kč
Přejít na aukci
» Zobrazit aktuální aukce
Komentáře
Články
Archiv
Vanesa: Kniha dnes v pořádku dorazila, moc děkuji :) »
sylver: Děkuji za knihu Tajemství. Dorazila v pořádku. »
dohamar: Děkuji za knihu Tajemství, dostala jsem ji včera, »
hkohoutice: Dobrý den, moc děkuji, kniha BYL JEDNOU JEDEN ÚL »
DANIELA1: MOC DĚKUJI ZA KNÍŽKU,JE NÁDHERNÁ.VŠEM PŘEJI ŠŤASTN »
DANIELA1: PŘEJI VŠEM KRÁSNÉ VÁNOCE. »
a.k: Dobrý den, Tajná mantra dorazila v pořádku. Moc dě »
SOUTĚŽE
Soutěž o 3 knihy Šepot v bouři (do 7.2.)
Soutěž o 2 biografické knihy Zasvěcená (do 29.1.)
Soutěž o 3 stažení audioknihy Winterbergova poslední cesta (do 3.2.)
Soutěž o 3 knihy Staré sídlo (do 31.1.)
Soutěž o 3 stažení audioknihy Klan Rudé lišky (do 27.1.)
FANDĚTE KNIHÁM!
Klub knihomolů
8.6K likes
Like Page
NAKLADATELÉ
Academia Agentura KRIGL Albatros Albatros Media Alpress Argo Audiotéka.cz BB/art Bookmedia Brána CooBoo Cosmopolis CPress Dokořán Domino Euromedia Group Fragment Grada Host Ikar Jota Kazda Kniha Zlín Knihcentrum.cz Knižní klub Leda Metafora Mladá fronta Moravská Bastei MOBA Motto Mystery Press Noxi OneHotBook Pavel Dobrovský - BETA Plus Portál Prostor Práh Radioservis Slovart Triton Vyšehrad XYZ Zoner
KNIHOMOL
Uživatelské jméno
Heslo
Pamatovat si mě
Přihlásit se
Zaregistrovat se |
Zapomněl/a jsem heslo
REKLAMA
ZAPOJTE SE
vložit pozvánku
PARTNEŘI
GNÖM!
Zoner PRESS
garamond
ARGO
karmelitánské nakladatelství
RADIOSERVIS
Alferia
BARRISTER PRINCIPAL
smart press
audioteka
KAZDA
synergie
CBCO CREATIVE BUSINESS STUDIO
portál
HOST
ŠULC ŠVARC

Zpět

Konflikt na Ukrajině eskaluje. Bezpečnostní expert o možných scénářích URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 17:59, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Již několik týdnů vyvolávají desítky tisíc vojáků na hranicích Ukrajiny obavy celého světa - a situace bohužel jen dále eskaluje. Spojené státy americké a Velká Británie z bezpečnostních důvodů stahují z Kyjeva rodiny diplomatů a NATO do regionu vysílá lodě a stíhací letouny k posílení obrany. Jak pravděpodobná je hrozba ozbrojeného konfliktu? Existuje šance na diplomatické řešení a jak dění na Ukrajině ovlivní Česko? Nejen to byly otázky středečního Epicentra Blesk Zpráv s odborným asistentem na Katedře bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Janem Ludvíkem.

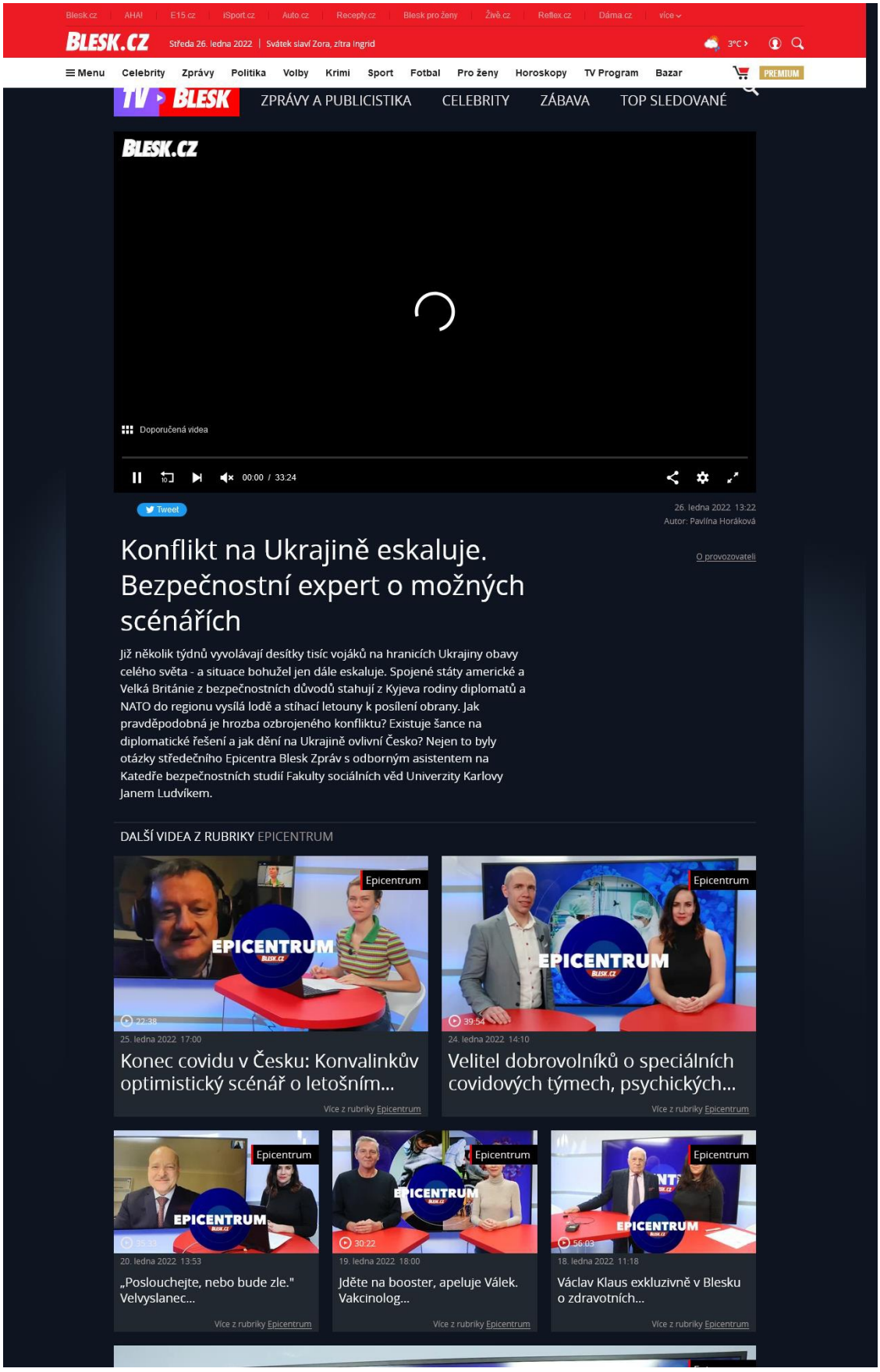

Zpět

Západ na nás stupňuje tlak, tvrdí Lavrov. USA čekají ruský útok proti Ukrajině do poloviny února URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: ct24.cz, Autor: avezem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 26.01.2022 18:34, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Svět už dávno není západocentrický, jen si to Západ odmítá připustit a místo toho zvyšuje svůj vojensko-politický tlak na Rusko. Ve vazbě na spor o Ukrajinu to prohlásil ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov. Spojené státy, NATO i Evropská unie se v posledních týdnech obávají, že Moskva hodlá zemi vojensky napadnout, Kreml to popírá a z eskalace napětí naopak konstantně viní Západ.

Vláda Spojených států se domnívá, že Rusko by mohlo „použít vojenskou sílu“ proti Ukrajině během následujících tří týdnů. Náměstkyně šéfa americké diplomacie Wendy Shermanová ve středu uvedla, že blíže nespecifikovaný ruský útok očekává asi do poloviny února. Dodala však, že neví, zda Moskva v tomto směru učinila „definitivní rozhodnutí“.

Slova Shermanové navazují na prohlášení amerického prezidenta Joea Bidena, který minulý týden uvedl, že očekává nějaké kroky Ruska proti Ukrajině. Ruská armáda v posledních týdnech provádí vojenská cvičení nedaleko ukrajinských hranic, přičemž západní činitelé manévry hodnotí jako nestandardní. Moskva odmítá, že by připravovala jakýkoli útok.

Podle Shermanové ale „vše nasvědčuje“ tomu, že Moskva „v jistém okamžiku použije vojenskou sílu“. „Možná mezi dneškem a polovinou února,“ citovala náměstkyni agentura AFP. Shermanová také míní, že úvahy ruského prezidenta Vladimira Putina v tomto směru může ovlivnit jeho plánovaná účast na zahajovacím ceremoniálu olympijských her v Číně 4. února. „Myslím, že (čínský) prezident Si Ťin-pching by asi nebyl nadšený, kdyby si Putin vybral tento moment pro napadení Ukrajiny,“ řekla.

Spojené státy coby nejvlivnější světový aktér samozřejmě disponují kvalitní zpravodajskou sítí, řekl v ČT politolog Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd UK Jan Šír. „Západ standardně nepanikaří, pokud k tomu není skutečně důvod. A vzhledem k tomu, že Rusko napadlo Ukrajinu v roce 2014 a okupuje část jejího území, tak je poměrně logické, že jakékoliv masivní přesuny ruské armády doprovázené nepravdivými prohlášeními vzbuzují obavy.“

Systém se zmítá v horečce, tvrdí ruský ministr zahraničí

„Na mezinárodním kolbišti se odehrávají závažné změny a celý systém se zmítá v horečce,“ prohlásil před ruským parlamentem ministr zahraničí Sergej Lavrov. „Svět dávno není západocentrický nebo amerikocentrický,“ dodal s tím, že si ale Západ konec nadvlády jediné velmoci odmítá připustit. „Washington se svými spojenci nadále vnucuje své vlastní vidění uspořádání mezinárodního života.“

Politika západních států podle Lavrova ve svém důsledku podkopává architekturu mezinárodního pořádku. „Snaží se zastavit vývoj dějin a neberou na vědomí zájmy jiných, a to zákonné zájmy všech jiných zemí. Zapomněli na kulturu diplomacie, uplatňují úsilí zadržovat naši zemi a zvyšují vojensko-politický tlak na Rusko,“ konstatoval šéf tamní diplomacie.

Bezpečnost „za jakýchkoliv podmínek“

Kyjev a západní země se obávají možné ruské invaze na Ukrajinu, u jejíchž hranic má Moskva desetitisíce vojáků. Už dříve varovaly, že by Moskva mohla využít provokací, které by podobnou operaci zdůvodnily. Rusko, které v roce 2014 vojensky obsadilo ukrajinský poloostrov Krym a rozpoutalo válku v Donbasu, ovšem popírá, že by chystalo nový vpád. Ze zvyšování napětí naopak viní Západ,? tak jako to v citované řeči udělal i Lavrov.

„Bezpečnost Ruska a jeho občanů je bezpodmínečná priorita a bude zajištěna za jakýchkoliv podmínek,“ doplnil šéf ruské diplomacie a sklidil za to potlesk Státní dumy.

Rusista a komentátor Českého rozhlasu Libor Dvořák nicméně upozorňuje na to, že právě Rusko shromáždilo stotisícovou armádu na hranicích Ukrajiny. „Ať NATO podniká cokoli, nikdy na východ netáhlo, zatímco Rusko počínaje rokem 2008 neustále ohrožuje své sousedy. Pan Lavrov to vidí celé naruby,“ podotkl.

Pohrůžky sankcemi

V pondělí Severoatlantická aliance oznámila, že kvůli hrozbě možné ruské invaze vysílá další lodě a letadla k posílení obrany východní Evropy. Ministři zahraničí zemí Evropské unie a šéf americké diplomacie Antony Blinken zopakovali, že sedmadvacítka je připravena přijmout masivní sankce v případě útoku na Ukrajinu.

Jejich konkrétní podoba není jasná, americký prezident Joe Biden v pondělí připustil možnost uvalit sankce přímo na Vladimira Putina a stejný krok nevyloučila ani šéfka britské diplomacie Liz Trussová. Kremelský mluvčí v reakci vzkázal, že takový krok by pro vztahy se Západem politicky zničující, ruské ekonomiky by se navíc nedotkl.

Na úrovni Evropské unie se o reakci na případnou invazi diskutuje, padají návrhy na přerušení dodávek ruského plynu, uzavření plynovodu Nord Stream 2 nebo odstavení Ruska od světového mezibankovního systému SWIFT, do hry ale vždy vstupují i zájmy jednotlivých zemí – zejména Německo se k energetickým opatřením staví podle analytika Českého rozhlasu Filipa Nerada rezervovaně.

Diplomatická jednání

Vedle toho dál běží diplomatická jednání, což je postup, po kterém volá i samotný Kyjev. Moskva v prosinci zveřejnila návrhy dokumentů s bezpečnostními garancemi, jež požaduje od USA a NATO a jež mají vést k deeskalaci současného napětí. Zahrnují mimo jiné závazek aliance, že se nerozšíří o Ukrajinu a že upustí od vojenských aktivit na Ukrajině, ve východní Evropě, na Kavkaze a ve Střední Asii.

Washington i NATO ruské požadavky odmítají (mimo jiné s argumentem, že se státy světa mají o své orientaci rozhodovat samy). Moskva tento týden čeká na přislíbenou písemnou odpověď Washingtonu, podle ukrajinského ministra zahraničí Dmytro Kuleby zohlední i postoj Kyjeva. Ukrajinská diplomacie proto k americkým návrhům nic nenamítá.

Podle Kuleby nyní Rusko nemá u ukrajinských hranic dostatek vojáků ke spuštění rozsáhlé ofenzívy. Moskva podle ministra doufá, že destabilizuje Ukrajinu „šířením paniky, zvýšením tlaku na ukrajinský finanční systém a kybernetickými útoky“. „Prezident (Vladimir) Putin by byl rád, kdyby se tento plán podařil, takže by se ani nemusel obracet na vojenskou sílu, aby dostal Ukrajinu do zranitelné pozice,“ poznamenal šéf ukrajinské diplomacie.

Prezident Volodymyr Zelenskyj vyzval krajany, aby nepodléhali panice a zachovali klid. „Myslete kriticky, logicky a pozitivně. Uděláme vše, abyste byli v míru, teple a sytí a aby všichni byli zdrávi,“ prohlásil.

Na středu je do Paříže svoláno i jednání normandského formátu, čili zástupců Ukrajiny, Ruska, Francie a Německa. „Pokud bude Rusko ochotné k ústupkům, mohlo by pomoct aspoň k tomu, že jednání budou pokračovat, že se na diplomatické úrovni bude stále něco dít a nepřejde se do konfrontace. Zatím se zdá, že se Rusko snaží situaci spíš hrotit,“ poznamenává Nerad.

Zpravodajství Sport iVysílání TV program Pro děti Art edu Vše o ČT

Hledaný text

ČT24

ŽIVĚ Interview ČT24

COVID-19 DOMÁCÍ SVĚT REGIONY EKONOMIKA KULTURA MÉDIA VĚDA POČASÍ ARCHIV 24 PODCASTY VIDEO SPORT

Západ na nás stupňuje tlak, tvrdí Lavrov. USA čekají ruský útok proti Ukrajině do poloviny února

AKTUALIZOVÁNO Před 45 minutami

Svět už dávno není západocentrický, jen si to Západ odmítá připustit a místo toho zvyšuje svůj vojensko-politický tlak na Rusko. Ve vazbě na spor o Ukrajinu to prohlásil ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov. Spojené státy, NATO i Evropská unie se v posledních týdnech obávají, že Moskva hodlá zemi vojensky napadnout, Kreml to popírá a z eskalace napětí naopak konstantně viní Západ.

On-line přenos: obnovit

17:54 **Cena severomořské ropy Brent ve středu poprvé za sedm let stoupla nad 90 dolarů za barel.** K růstu přispívá geopolitické napětí v Evropě a na Blízkém východě, které by mohlo narušit dodávky na trh. Ty jsou již v současnosti slabé, napsala agentura Reuters.

17:52 **Ukrajina si na americkém žebříčku nejsilnějších armád světa oproti loňsku polepšila o tři příčky a postoupila na 22. místo mezi 140 hodnocenými státy.** V Evropě jsou ukrajinské ozbrojené síly pokládány za šesté nejsilnější, uvedla ukrajinská agentura Unian s odvoláním na žebříček Global Firepower Index 2022. Česko v tomto hodnocení skončilo na 41. příčce.

17:09 **Rumunsko se aktivně zasadí o to, aby na svém území hostilo více jednotek Severoatlantické aliance.** Podle agentury DPA to po středečním zasedání rady obrany uvedl rumunský prezident Klaus Iohannis. Evropskou unii a NATO vyzval k "jednotě a solidaritě" v době současného napětí kolem Ukrajiny.

17:07 **Česko daruje Ukrajině čtyři tisíce dělostřeleckých granátů** za asi 37 milionů korun, rozhodla vláda. Ministryně obrany Jana Černochová (ODS) to označila za gesto solidarity.

17:07 **Evropská unie** podle předsedy Evropské rady Charlese Michela **usiluje hlavně o diplomatické řešení napětí mezi Ruskem a Ukrajinou**; reakcí na případnou ruskou agresi by byla odvetná opatření. Michel to řekl na společné tiskové konferenci se slovenským premiérem Eduardem Hegerem po jejich jednání v Bratislavě.

Vláda Spojených států se domnívá, že Rusko by mohlo „použít vojenskou sílu“ proti Ukrajině během následujících tří týdnů. Náměstkyně šéfa americké diplomacie Wendy Shermanová ve středu uvedla, že blíže

Zpět

CO ZNAMENAJÍ VÝSLEDKY NĚMECKÝCH VOLEB PRO ZAMĚSTNANCE A ODBORY

TISK, Datum: 27.01.2022, Zdroj: Revue Sondy, Strana: 24, Autor: KLÁRA KLOUČKOVÁ, Vytištěno: 10 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 00:12, AVE: 27 765,69 Kč, Země: Česko

V Německu se v září konaly volby do spolkového sněmu, zákonodárného orgánu země, z nichž vzešla tzv. semaforová koalice (Ampel-Koalition) sociálních demokratů (SPD), Zelených (Grüne) a liberálů (FDP). Své jméno získala podle typických barev těchto na vládě podílejících se stran. Koalice představila ambiciózní plán v oblasti sociální politiky. Jak se k němu staví němečtí odboráři?

Předseda DGB (Deutscher Gewerkschaftsbund — německá konfederace odborových svazů) Reiner Hoffmann komentoval silné a slabé stránky představené koaliční smlouvy a jejich význam pro odbory. Oceňuje důraz na sociálně-ekologickou transformaci spočívající mimo jiné v ochraně klimatu, přechodu na uhlíkově neutrální ekonomiku a digitalizaci. Kladně hodnotí oblast zlepšení pracovních podmínek, avšak k některým bodům se vyjadřuje i kriticky. DGB po celou dobu volební kampaně vedla vlastní kampaň pod mottem Echt gerecht (Skutečně spravedlivě), jejímž cílem bylo dostat požadavky odborů do diskuze a především do koaliční smlouvy budoucí vlády, což se částečně skutečně podařilo.
Jedním z důležitých témat je pro německé odbory posilování tarifních smluv, díky nimž dosáhnou zaměstnanci vyšších platů a lepších pracovních podmínek. Tarifní smlouvy jsou obdobou českých kolektivních smluv vyššího stupně, které jsou uzavírány mezi odbory a sdruženími zaměstnavatelů. V Německu jsou tarifní smlouvy typicky vyjednávány sektorově — v Německu se to týká až 250 odvětví. Nová vláda plánuje zákon, který by na spolkové úrovni zajistil tarifní platy pro vykonavatele veřejných zakázek. Tento zákon existuje zatím ve 14 ze 16 spolkových zemí, nový zákon by pak legislativu sjednotil v celé zemi.

Zvýšení minimální mzdy a nezvyšování věku odchodu do důchodu

Významným bodem koaliční smlouvy je také zvýšení minimální mzdy ze současných 9,60 eur na 12 eur na hodinu, což se však nemá týkat mladistvých mladších 18 let a také dlouhodobě nezaměstnaných — to odbory silně kritizují. V koaliční smlouvě se objevuje také rozvoj spolurozhodování zaměstnanců. V Německu mají zaměstanci a jejich zástupci (odbory) právo podílet se na rozhodování v podniku, a to jednak formou podnikové rady, která dohlíží na dodržování dohodnutých pracovních podmínek a spolurozhoduje v otázkách sociálních, personálních či ekononomických, další možností pak je spolurozhodování v rámci dozorčích orgánů v otázce strategických rozhodnutí podniku. Například zamezení fungování podnikových rad by se podle nové vlády mělo stát trestným činem. Odbory by také měly získat nárok na přístup k digitálním technologiím, např. podnikovým e-mailovým adresám, nebo možnost využívat podnikový intranet, díky němuž budou moci zůstat v kontaktu se zaměstnanci a informovat je o své činnosti, i když se pracuje v režimu home office.
Nová vláda plánuje rovněž dále nezvyšovat věk odchodu do důchodu, který v současné době postupně stoupá až k hranici 67 let, v závislosti na ročníku narození. Zároveň by měla být výše důchodu stanovena na minimálně 68 % průměrného platu. Tyto kroky hodnotí DGB kladně a sama podporuje zaměstnance v podnikovém spoření na důchod (Betriebsrente). Kromě státem garantovaného důchodu má totiž každý zaměstnanec nárok na příspěvky na důchod od svého zaměstnavatele.

Smlouvy na dobu určitou a neplnohodnotné formy zaměstnávání

Dalším bodem v koaliční smlouvě je postupná redukce smluv na dobu určitou ve státním sektoru, u kterých neexistuje věcný důvod, aby nebyla na dobu neurčitou. Tento krok odbory vítají, ale zároveň požadují jeho rozšíření i na privátní sektor.
Koalice SPD, Grüne a FDP plánuje zvýšení hranice tzv. Minijob na 520 eur ze současných 450 eur, přičemž argumentuje vývojem minimální mzdy. Minijob je forma částečného úvazku do maximální výše 450 eur za měsíc, který je osvobozen od daní a neodvádí se z něj zdravotní a sociální pojištění. Pro srovnání — jedná se o podobný typ pracovněprávního vztahu, jako je česká dohoda o provedení práce, jejíž současný limit 10 tisíc Kč chce navýšit i nová vláda, jak vyplývá z koaliční smlouvy.
Minijob využívají především ženy v domácnosti, studenti či důchodci. Odbory zvýšení hranice kritizují, protože podle nich Minijobs vytlačují klasická pracovní místa, která nabízejí sociální jistotu důležitou především právě pro ženy. V roce 2020 pracovala v Německu každá šestá žena na Minijob. Odbory místo toho navrhují Minijob zreformovat tak, aby byl zahrnut do sociálního pojištění, a zaměstnanci tak měli nárok například na nemocenskou.

Vzdělávání a modernizace země

V koaliční smlouvě jsou i ambiciózní plány v oblasti vzdělání. Nová vláda chce nabídnout všem lidem rovné příležitosti, co se přístupu ke vzdělání týče, změny se týkají ale i stipendia pro studující BaföG. To zajišťuje, že všichni studující a školáci dostanou možnost studovat nezávisle na socioekonomických poměrech, z nichž pocházejí. Výše stipendia se pak odvíjí od příjmu rodičů, studující polovinu z příspěvků splácí státu zpět po 5 letech studia. Změna BaföG se týká nezávislosti výše příspěvku na příjmu rodičů, koalice plánuje i modernizaci odborných škol či zajištění pracovního místa pro každého, kdo dělá tzv. Ausbildung (německá obdoba výučního listu, týká se však i jiných než manuálních oborů a probíhá obvykle duálně), aby se mohl při vzdělání učit praktickým dovednostem v nějakém podniku.
Podle odborů je však důležité náležité financování těchto plánů. S tématem vzdělání souvisí také celoživotní vzdělávání a rekvalifikace, kterým koalice věnuje velkou pozornost, stejně jako příspěvkům pro ty, jichž se dotkne transformace jejich odvětví. Tito lidé budou pobírat tzv. Kurzarbeitergeld, ale zároveň se budou moci dále vzdělávat.

Kde na to vzít?

Otázkou, na niž se ptají nejen odboráři, ale i německá veřejnost, je, kde vzít finance na tyto (a mnohé další) ambiciózní plány koalice. Ta se totiž nedohodla na zdanění příjmů nad 1 milion eur, které prosazovali SPD a Zelení, a zároveň se zavázala nezvyšovat stávající ani nezavádět jakékoli nové daně. Co je také podstatné, nová vláda se chce již v roce 2023 vrátit k tzv. dluhové brzdě. Tento princip zakotvený v německé ústavě udává, že zadlužení země nemůže být vyšší než 60 % HDP, dluhová brzda však v roce 2020 ani 2021 nebyla kvůli vysokým nákladům spojeným s pandemií aplikována. Její znovuzavedení v roce 2023 nedává příliš prostoru pro plánované investice, jak podotýká Rainer Hoffman.

O autorovi: KLÁRA KLOUČKOVÁ Autorka studuje česko-německá studia a politologii a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. V rámci praxe působí ve Friedrich-Ebert-Stiftung.

CO ZNAMENAJÍ VÝSLEDKY NĚMECKÝCH VOLEB PRO ZAMĚSTNANCE A ODBORY

KLÁRA KLOUČKOVÁ

V Německu se v září konaly volby do spolkového sněmu, zákonodárného orgánu země, z nichž vzešla tzv. semaforová koalice (Ampel-Koalition) sociálních demokratů (SPD), Zelených (Grüne) a liberálů (FDP). Své jméno získala podle typických barev těchto na vládě podílejících se stran. Koalice představila ambiciózní plán v oblasti sociální politiky. Jak se k němu staví němečtí odboráři?

Předseda DGB (Deutscher Gewerkschaftsbund – německá konfederace odborových svazů) Reiner Hoffmann komentoval silné a slabé stránky představené koaliční smlouvy a jejích význam pro odbory. Oceňuje důraz na sociálně-ekologickou transformaci spočívající mimo jiné v ochraně klimatu, přechodu na uhlíkově neutrální ekonomiku a digitalizaci. Kladně hodnotí oblast zlepšení pracovních podmínek, avšak k některým bodům se vyjadřuje i kriticky. DGB po celou dobu volební kampaně vedla vlastní kampaň pod mottem Echt gerecht (Skutečně spravedlivě), jejímž cílem bylo dostat požadavky odborů do diskuze a především do koaliční smlouvy budoucí vlády, což se částečně skutečně podařilo.

Jedním z důležitých témat je pro německé odbory posilování tarifních smluv, díky nimž dosáhnou zaměstnanci vyšších platů a lepších pracovních podmínek. Tarifní smlouvy jsou obdobou českých kolektivních smluv vyššího stupně, které jsou uzavírány mezi odbory a sdruženími zaměstnavatelů. V Německu jsou tarifní smlouvy typicky vyjednávány sektorově – v Německu se to týká až 250 odvětví. Nová vláda plánuje zákon, který by na spolkové úrovni zajistil tarifní platy pro vykonavatele veřejných zakázek. Tento zákon existuje zatím ve 14 ze 16 spolkových zemí, nový zákon by pak legislativu sjednotil v celé zemi.

Zvýšení minimální mzdy a nezvyšování věku odchodu do důchodu

Významným bodem koaliční smlouvy je také zvýšení minimální mzdy ze současných 9,60 eur na 12 eur na hodinu, což se však nemá týkat mladistvých mladších 18 let a také dlouhodobě nezaměstnaných – to odbory silně kritizují. V koaliční smlouvě se objevuje také rozvoj spolurozhodování zaměstnanců. V Německu mají zaměstnanci a jejich zástupci (odbory) právo podílet se na rozhodování v podniku, a to jednak formou podnikové rady, která dohlíží na dodržování dohodnutých pracovních podmínek a spolurozhoduje v otázkách sociálních, personálních či ekonomických, další možností pak je spolurozhodování v rámci dozorčích orgánů v otázce strategických rozhodnutí podniku. Například zamezení fungování podnikových rad by se podle nové vlády mělo stát trestným činem. Odbory by také měly získat nárok na přístup k digitálním technologiím, např. podnikovým e-mailovým adresám, nebo možnost využívat podnikový intranet, díky němuž budou moci zůstat v kontaktu se zaměstnanci a informovat je o své činnosti, i když se pracuje v režimu home office.

Nová vláda plánuje rovněž dále nezvyšovat věk odchodu do důchodu, který v současné době postupně stoupá až k hranici 67 let, v závislosti na ročníku narození. Zároveň by měla být výše důchodu stanovena na minimálně 68 % průměrného platu. Tyto kroky hodnotí DGB kladně a sama podporuje zaměstnance v podnikovém spoření na důchod (Betriebsrente). Kromě státem garantovaného důchodu má totiž každý zaměstnanec nárok na příspěvky na důchod od svého zaměstnavatele.

Smlouvy na dobu určitou a neplnohodnotné formy zaměstnávání

Dalším bodem v koaliční smlouvě je postupná redukce smluv na dobu určitou ve státním sektoru, u kterých neexistuje věcný důvod, aby nebyla na dobu neurčitou. Tento krok odbory vítají, ale zároveň požadují jeho rozšíření i na privátní sektor.

Koalice SPD, Grüne a FDP plánuje zvýšení hranice tzv. Minijob na 520 eur ze současných 450 eur, přičemž argumentuje vývojem minimální mzdy. Minijob je forma částečného úvazku do maximální výše 450 eur za měsíc, který je osvobozen od daní a neodvádí se z něj zdravotní a sociální pojištění. Pro srovnání – jedná se o podobný typ pracovněprávního vztahu, jako je česká dohoda o provedení práce, jejíž současný limit 10 tisíc Kč chce navýšit i nová vláda, jak vyplývá z koaliční smlouvy.

Minijob využívají především ženy v domácnosti, studenti či důchodci. Odbory zvýšení hranice kritizují, protože podle nich Minijobs vytlačují klasická pracovní místa, která nabízejí sociální jistotu důležitou především právě pro ženy. V roce 2020 pracovala v Německu každá šestá žena na Minijob. Odbory místo toho navrhují Minijob zreformovat tak, aby byl zahrnut do sociálního pojištění, a zaměstnanci tak měli nárok například na nemocenskou.

Vzdělávání a modernizace země

V koaliční smlouvě jsou i ambiciózní plány v oblasti vzdělání. Nová vláda chce nabídnout všem lidem rovné příležitosti, co se přístupu ke vzdělání týče, změny se týkají ale i stipendia pro studující BaföG. To zajišťuje, že všichni studující a školící dostanou možnost studovat nezávisle na socioekonomických poměrech, z nichž pocházejí. Výše stipendia se pak odvíjí od příjmu rodičů, studující polovinu z příspěvků splácí státu zpět po 5 letech studia. Změna BaföG se týká nezávislosti výše příspěvku na příjmu rodičů, koalice plánuje i modernizaci odborných škol či zajištění pracovního místa pro každého, kdo dělá tzv. Ausbildung (německá obdoba výučního listu, týká se však i jiných než manuálních oborů a probíhá obvykle dualně), aby se mohl při vzdělání učit praktickým dovednostem v nějakém podniku.

Podle odborů je však důležité naléhavé financování těchto plánů. S tématem vzdělání souvisí také celoživotní vzdělávání a rekvalifikace, kterým koalice věnuje velkou pozornost, stejně jako příspěvkům pro ty, jichž se dotkne transformace jejích odvětví. Tito lidé budou pobírat tzv. Kurzarbeitergeld, ale zároveň se budou moci dále vzdělávat.

Kde na to vzít?

Otázkou, na niž se ptají nejen odboráři, ale i německá veřejnost, je, kde vzít finance na tyto (a mnohé další) ambiciózní plány koalice. Ta se totiž nedohodla na zdanění příjmů nad 1 milion eur, které prosazovali SPD a Zelení, a zároveň se zavázala nezvyšovat stávající ani nezavádět jakékoli nové daně. Co je také podstatné, nová vláda se chce již v roce 2023 vrátit k tzv. dluhové brzdě. Tento princip zakotvený v německé ústavě udává, že zadlužení země nemůže být vyšší než 60 % HDP, dluhová brzda však v roce 2020 ani 2021 nebyla kvůli vysokým nákladům spojeným s pandemií aplikována. Její znovuzavedení v roce 2023 nedává příliš prostoru pro plánované investice, jak podotýká Rainer Hoffman.

KLÁRA KLOUČKOVÁ

Autorka studuje česko-německá studia a politologii a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. V rámci praxe působí ve Friedrich-Ebert-Stiftung.

FRIEDRICH EBERT STIFTUNG

Zpět

Jan Šír: Že by Rusové šli až do Kyjeva, dává z Putinova pohledu smysl

TISK, Datum: 27.01.2022, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 6, Autor: JIŘÍ PONDĚLÍČEK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 00:25, Země: Česko

Politolog upozorňuje, že aktuální ruské chováním je logickým vyvrcholením vývoje

Odborník na postsovětský prostor Jan Šír v rozhovoru pro Týdeník FORUM vysvětluje, proč došlo k takové eskalaci napětí mezi Ruskem a Ukrajinou. A upozorňuje na to, že Vladimir Putin popírá existenci samostatné Ukrajiny již dlouhá léta.

* > Je nesporné, že Rusko shromáždilo dostatečné prostředky k provedení invaze na Ukrajinu. Jaké jsou jeho důvody?

Důvod napadnout Ukrajinu má, a to ten, že mu stávající status quo nevyhovuje. Důvodem jsou ruské ambice, záměrně neříkám národní zájmy, protože jde spíše o velmocenské aspirace té skupiny, která momentálně v Rusku vládne. Má sice Krym a východ Ukrajiny, ale chtěl by ji ovládnout celou. A toho dosáhnout už se momentálně bez masivního použití síly jeví jako málo pravděpodobné.

* > Proč?

Z mnoha důvodů. Jednak ta předchozí agrese Ukrajinu antagonizovala, jednak přitáhla i vnější pomoc Ukrajině. Krom toho je jádro státu, které z Ukrajiny po této první agresi zbylo, daleko homogennější a kompaktnější. Vnější agrese přispěla i k vytvoření ukrajinské občanské národní identity založené na evropských hodnotách. Společnost je odolnější. Pod Rusko nikdo nechce.

* > Mohou ho odradit sankce?

Záleží na tom, jakou budou mít podobu, což zatím zveřejněno nebylo. Nicméně komunikace směrem k Rusku je krajně nešťastná. Rakousko říká, že nechce do sankcí zahrnout zemní plyn. Německo zase odmítá Ukrajině pomoci dodávkami zbraní. Akcentuje se tak, co se dělat nebude, což může Rusy pouze ujistit, že jim další eskalace může projít.

* > Jaké naopak může mít Putin důvody pro napadení zbytku Ukrajiny?

Prvním je zmaření demokratického vývoje na Ukrajině, což vychází z obav ruského režimu, že by ulice mohla odstranit nepopulárního vládce i tam. Navíc je na Ukrajině významná ruská menšina, a kdyby se ukázalo, že Rusové na Ukrajině žijí lépe než ti v Rusku, představovalo by to pro Putinův režim přímé ohrožení. Došlo k tomu i jinde v postsovětském prostoru, že když se nějaká země chtěla emancipovat a nastolit demokratičtější a civilizovanější režim, tak to odnesla válkou či vojenskou intervencí. Zároveň se Ukrajina stává součástí větší Putinovy hry. Je prostředkem, jak na Západ tlačit s cílem přeformátovat mezinárodní řád a bezpečnostní uspořádání nejenom v Evropě, ale i obecně. Ten je podle nich amerocentrický a nespravedlivý.

* > O to Rusko usiluje dlouhodobě. V čem je současná situace nová?

Průšvih je v tom, že ruská vyjednávací síla a schopnost dosáhnout svých cílů drasticky padá po ukončení bojových operací. V roce 2014 a 2015 si invazí do Donbasu vynutili Minské dohody. Doufali, že jejich pomocí zabrání sbližování Ukrajiny se Západem a její demokratické transformaci, když ji donutí uznat jimi ovládané kvazistáty na východě země. Po sedmi letech se ale ukazuje, že když pak byli nuceni vojensky deeskalovat, tak těchto cílů nejsou schopni politickou cestou dosáhnout, protože je to pro Ukrajinu nepřijatelné a Ukrajinci to nechtějí.

* > Chtějí toho tedy dosáhnout případnou další invazí?

Problém spočívá v tom, že i pokud by se jim podařilo donutit Ukrajinu, aby začala jednat s představiteli ruských loutkových režimů v Donbasu a tím přeměnit probíhající mezinárodní konflikt na vnitrostátní, což bez použití síly nepůjde, tak dokud bude žít Kyjev, svých hlavních cílů nedosáhnou. Jinými slovy k tomu, aby zlomili status quo a donutili Ukrajinu k požadovaným ústupkům, by museli jít dál a nastolit loutkovou vládu v Kyjevě. K tomu pouhé obsazení dalšího kusu periferie jako v roce 2014 a 2015 nepostačí. Proto se spekuluje, že aby náklady takové eskalace ospravedlnili, budou cíle daleko ambicióznější. Představa, že by tedy skutečně mohli chtít jít až do Kyjeva, začíná tak z Putinova pohledu dávat daleko větší smysl.

* > Může ale i přesto jít„jen“ o snahu dotlačit Západ a USA k menším ústupkům? Amerika i ostatní země NATO odmítly dát záruky, že Ukrajina nevstoupí do NATO, ale podle zjištění NBC News americká administrativa například zvažovala stažení svých vojáků z východní Evropy, pokud by Rusko také snížilo počty jednotek v oblasti.

V případě, že by Západ na tohle přistoupil, tak by to byl konec mezinárodního práva a principu suverénní rovnosti států. Mezinárodní právo by nahradilo právo silnějšího, nebo lépe řečeno, právo toho, co si řeknou v Kremlu. Institucionalizovalo by to de facto členství států dvojí kategorie v NATO, kdy by ty státy, co vstoupily po roce 1997, neměly právo na svém území mít jednotky dle svého uvážení. Už tohle samo o sobě by znamenalo zemětřesení, co se týče celé bezpečnostní architektury Evropy.

* > Z toho se dá tedy dovodit, že pohledy zastánců tzv. Realpolitik a zohlednění tzv. legitimních bezpečnostních zájmů Ruska, nepovažujete za rozumné.

Já se domnívám, že tihle realisté se brutálně mýlí v jedné věci. Oni naprosto popírají vnitřní zdroje ruského chování. Hledají, zda je stávající mezinárodní systém v rovnováze, čím se Rusko může cítit jakoby ohroženo, ale absolutně nedoceňují, co se děje v samotném Rusku. Já se třeba občas dívám na ruskou televizi a jde skutečně o brutální propagandu, očerňování Západu, vymývání mozků válečnou hysterií a diváci se nedozvědí o tom, že Rusko hromadí někde vojáky. Naopak je to podáváno tak, že NATO se chystá zaútočit na Rusko. Tzv. realisté naprosto ignorují to, z čeho ruské agresivní chování vyvěrá.

* > A ty vnitřní zdroje a důvody pro to chování jsou jaké?

Ten režim se dostal do určitého stadia, ve kterém už nemůže jinak než mobilizovat proti vnějšímu nepříteli. Jinak už nemá z čeho čerpat. Kdyby se mohl pochlubit dobrým zdravotnictvím nebo školstvím, tím, že se v Rusku dobře žije, tak by to udělal. Jediným zdrojem legitimity už tak je hledání nepřítele, „Rusko vstává z kolen“, boj proti „fašismu", schopnost vést válku. Tohle je bod, který je v té české, ale i západní debatě bohužel opomíjený.

* > Jak tedy ruské chování analyzovat?

Já ho vnímám jako logické vyvrcholení vývoje, který lze pozorovat už od roku 2007. Cíle lze částečně dovodit ze zájmů režimu, které jsme byli schopni vypozorovat, ale bylo by fajn, abychom se soustředili na to, co dělá a co říká. Stačí si přečíst Putinovy „texty", kde popírá právo ukrajinského státu na existenci, popírá existenci Ukrajinců coby svébytného národa. Za největší geopolitickou katastrofu 20. století označuje rozpad SSSR, díky němuž nově nezávislé státy vznikly. Nemůžu si pomoci, ale z tohoto pohledu je ve svém chování velice konzinstentní.

O autorovi: JIŘÍ PONDĚLÍČEK, spolupracovník Týdeníku FORUM

Foto popis: Jan Šír působí na Katedře ruských a východoevropských studií na FSV UK. V rozhovoru pro Týdeník FORUM říká, že v Rusku probíhá v médiích brutální propaganda, která jako viníka případné války ukazuje výhradně NATO.

Jan Šír: Že by Rusové šli až do Kyjeva,

Politolog upozorňuje, že aktuální ruské chováním je logickým vyvrcholením vývoje

Odborník na postsovětský prostor Jan Šír v rozhovoru pro Týdeník FORUM vysvětluje, proč došlo k takové eskalaci napětí mezi Ruskem a Ukrajinou. A upozorňuje na to, že Vladimir Putin popírá existenci samostatné Ukrajiny již dlouhá léta.

JIŘÍ PONDĚLÍČEK
spolupracovník Týdeníku FORUM

› Je nesporné, že Rusko shromáždilo dostatečné prostředky k provedení invaze na Ukrajinu. Jaké jsou jeho důvody?
Důvod napadnout Ukrajinu má, a to ten, že mu stávající status quo nevyhovuje. Důvodem jsou ruské ambice, záměrně neříkám národní zájmy, protože jde spíše o velmocenské aspirace té skupiny, která momentálně v Rusku vládne. Má sice Krym a východ Ukrajiny, ale chtěl by ji ovládnout celou. A toho dosáhnout už se momentálně bez masivního použití síly jeví jako málo pravděpodobné.

› Proč?
Z mnoha důvodů. Jednak ta předchozí agrese Ukrajinu antagonizovala, jednak přitáhla i vnější pomoc Ukrajině. Krom toho je jádro státu, které z Ukrajiny po této první agresi zbylo, daleko homogennější a kompaktnější. Vnější agrese přispěla i k vytvoření ukrajinské občanské národní identity založené na evropských hodnotách. Společnost je odolnější. Pod Rusko nikdo nechce.

› Mohou ho odradit sankce?
Záleží na tom, jakou budou mít podobu, což zatím zveřejněno nebylo. Nicméně komunikace směrem k Rusku je krajně nešťastná. Rakousko říká, že nechce do sankcí zahrnout zemní plyn. Německo zase odmítá Ukrajině pomoci dodávkami zbraní. Akcentuje se tak, co se dělat nebude, což může Rusy pouze ujistit, že jim další eskalace může projít.

› Jaké naopak může mít Putin důvody pro napadení zbytku Ukrajiny?
Prvním je zmaření demokratického vývoje na Ukrajině, což vychází z obav ruského režimu, že by ulice mohla odstranit nepopulárního vládce i tam. Navíc je na Ukrajině významná ruská menšina, a kdyby se ukázalo, že Rusové na Ukrajině žijí lépe než ti v Rusku, představovalo by to pro Putinův režim přímé ohrožení. Došlo k tomu i jinde v postsovětském prostoru, že když se nějaká země chtěla emancipovat a nastolit demokratičtější a civilizovanější režim, tak to odnesla válkou či vojenskou intervencí. Zároveň se Ukrajina stává součástí větší Putinovy hry. Je prostředkem, jak na Západ tlačit s cílem přeformátovat mezinárodní řád a bezpečnostní uspořádání nejenom v Evropě, ale i obecně. Ten je podle nich amerocentrický a nespravedlivý.

› O to Rusko usiluje dlouhodobě. V čem je současná situace nová?
Průšvih je v tom, že ruská vyjednávací síla a schopnost dosáhnout svých cílů drasticky padá po ukončení bojových operací. V roce 2014 a 2015 si invazí do Donbasu vynutili Minské dohody. Doufali, že jejich pomocí zabrání sbližování Ukrajiny se Západem a její demokratické transformaci, když ji donutí uznat jimi ovládané kvazistáty na východě země. Po sedmi letech se ale ukazuje, že když pak byli nuceni vojensky deeskalovat, tak těchto cílů nejsou schopni politickou cestou dosáhnout, protože je to pro Ukrajinu nepřijatelné a Ukrajinci to nechtějí.

› Chtějí toho tedy dosáhnout případnou další invazí?
Problém spočívá v tom, že i pokud by se jim podařilo donutit Ukrajinu, aby začala jednat s představiteli ruských loutkových režimů v Donbasu a tím přeměnit probíhající mezinárodní konflikt na vnitrostátní, což bez použití síly nepůjde, tak dokud bude žít Kyjev, svých hlavních cílů nedosáhnou. Jinými slovy k tomu, aby zlomili status quo a donutili Ukrajinu k požadovaným ústupkům, by museli jít dál a nastolit loutkovou vládu v Kyjevě. K tomu pouhé obsazení dalšího kusu periferie jako v roce 2014 a 2015 nepostačí. Proto se spekuluje, že aby náklady takové eskalace ospravedlnili, budou cíle daleko ambicióznější. Představa, že by tedy skutečně mohli chtít jít až do Kyjeva, začíná tak z Putinova pohledu dávat daleko větší smysl.

› Může ale i přesto jít „jen" o snahu dotlačit Západ a USA k menším ústupkům? Amerika i ostatní země NATO odmítly dát záruky, že Ukrajina nevstoupí do NATO, ale podle zjištění NBC News americká

dává z Putinova pohledu smysl

Jan Šír působí na Katedře ruských a východoevropských studií na FSV UK. V rozhovoru pro Týdeník FORUM říká, že v Rusku probíhá v médiích brutální propaganda, která jako vinika případné války ukazuje výhradně NATO.

administrativa například zvažovala stažení svých vojáků z východní Evropy, pokud by Rusko také snížilo počty jednotek v oblasti.
V případě, že by Západ na tohle přistoupil, tak by to byl konec mezinárodního práva a principu suverénní rovnosti států. Mezinárodní právo by nahradilo právo silnějšího, nebo lépe řečeno, právo toho, co si řeknou v Kremlu. Institucionalizovalo by to de facto členství států dvojí kategorie v NATO, kdy by ty státy, co vstoupily po roce 1997, neměly právo na svém území mít jednotky dle svého uvážení. Už tohle samo o sobě by znamenalo zemětřesení, co se týče celé bezpečnostní architektury Evropy.

› Z toho se dá tedy dovodit, že pohledy zastánců tzv. Realpolitik a zohlednění tzv. legitimních bezpečnostních zájmů Ruska, nepovažujete za rozumné.
Já se domnívám, že tihle realisté se brutálně mýlí v jedné věci. Oni naprosto popírají vnitřní zdroje ruského chování. Hledají, zda je stávající mezinárodní systém v rovnováze, čím se Rusko může cítit jakoby ohroženo, ale absolutně nedoceňují, co se děje v samotném Rusku. Já se třeba občas dívám na ruskou televizi a jde skutečně o brutální propagandu, očerňování Západu, vymývání mozků válečnou hysterií a diváci se nedozvědí o tom, že Rusko hromadí někde vojáky. Naopak je to podáváno tak, že NATO se chystá zaútočit na Rusko. Tzv. realisté naprosto ignorují to, z čeho ruské agresivní chování vyvěrá.

› A ty vnitřní zdroje a důvody pro to chování jsou jaké?
Ten režim se dostal do určitého stadia, ve kterém už nemůže jinak než mobilizovat proti vnějšímu nepříteli. Jinak už nemá z čeho čerpat. Kdyby se mohl pochlubit dobrým zdravotnictvím nebo školstvím, tím, že se v Rusku dobře žije, tak by to udělal. Jediným zdrojem legitimity už tak je hledání nepřítele, „Rusko vstává z kolen", boj proti „fašismu", schopnost vést válku. Tohle je bod, který je v té české, ale i západní debatě bohužel opomíjený.

› Jak tedy ruské chování analyzovat?
Já ho vnímám jako logické vyvrcholení vývoje, který lze pozorovat už od roku 2007. Cíle lze částečně dovodit ze zájmů režimu, které jsme byli schopni vypozorovat, ale bylo by fajn, abychom se soustředili na to, co dělá a co říká. Stačí si přečíst Putinovy „texty", kde popírá právo ukrajinského státu na existenci, popírá existenci Ukrajinců coby svébytného národa. Za největší geopolitickou katastrofu 20. století označuje rozpad SSSR, díky němuž nově nezávislé státy vznikly. Nemůžu si pomoci, ale z tohoto pohledu je ve svém chování velice konzistentní. ■

Zpět

Když se bojíte opustit les. Strach i nezájem na hranicích Evropy URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: heroine.cz, Autor: Barbora Postránecká, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 00:46, RU / měsíc: 366 893, RU / den: 7 631, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Nikdo neví, kolik lidí včetně dětí se právě teď snaží přečkat mráz na polsko-běloruských hranicích. Ale jsou tam. A nemohou tam ani zpět. Bojí se. Ocitli se v patové situaci a společně s nimi se v ní ocitla i Evropa.

Go! Příkaz, který se v posledních měsících často nese lesy na polsko-běloruských hranicích. To, co se odehrává v místech, kde končí Bělorusko a začíná Evropská unie, bylo už mnohokrát popsané. Běloruský režim přivezl na své území migranty z Iráku, Sýrie, Libanonu a dalších zemí, následně je odvezl k hranicím Polska (ale také Litvy a Lotyšska), kde je nechal v provizorních tábořištích. Jednou za čas je naloží do aut a odveze k polským hranicím. Tam si termovizí tamní vojáci hlídají, kde se zrovna nacházejí jejich polské protějšky. V jeden moment pak přestřihnou hraniční zábrany a křiknou: Go! Někdy za nimi pošlou ještě psy.
Pokud se migrantům povede dostat na polskou stranu, ale jsou chyceni, nastane jeden ze dvou scénářů. Buď jsou na tom zdravotně tak špatně, že je polští vojáci či pohraniční stráž převezou do nemocnice, aby je pak zase, až se jim udělá lépe, odvezli zpátky do lesa. Druhý scénář je podobný tomu běloruskému: zatlačí je obratem zpět až k pohraničnímu ostnatému plotu, rozstřihnou ho a taky vykřiknou Go!
„Někteří to už zažili třeba desetkrát," konstatuje Nina Baše, překladatelka do polštiny, která loni spoluzakládala iniciativu Zóna naděje. Stalo se tak poté, co na profilu ředitelky jedné z polských humanitárních organizací v reálném čase sledovala příběh rodiny, které přežívala v lese se třemi dětmi, nejmladšímu byly dva roky. „Popisovali, jak nemají co jíst ani pít, jak děti olizují

ojíněné větvičky, protože mají žízeň. Otřáslo to tehdy mojí důvěrou v to, že žijeme v bezpečném prostoru. Nechápala jsem, že se něco takového může dít v blízkosti naší země a že uniformovaný představitel státu pro tyto lidi nepředstavuje záchranu a bezpečí, ale smrtelné riziko," popisuje mi svoji prvotní motivaci žena, která po půlročním snažení už ale tuší, že její snaha vzbudit solidárnost s uprchlíky zřejmě nebude mít velký dopad.
Zajímá mne, zda má zprávy o tom, kolik lidí na hranicích nyní – v polovině ledna – je. „Hustota lidí se mění, někdy je to více, někdy méně, ale pořád jsou, pořád jsou tam i rodiny s dětmi. Odlišné je to, že se už o to nikdo moc nezajímá," odpovídá. Oficiálně zemřelo od loňského léta v zóně kolem patnácti lidí, aktivisté si ale myslí, že číslo je mnohem vyšší. „Poslední zpráva o mrtvém přišla v listopadu, pak ještě jedna v prosinci – našli tělo u cesty. Od té doby žádná úmrtí hlášená nejsou. A přitom teprve v listopadu napadl sníh a začalo mrznout," konstatuje Nina Baše.

Dvojí metr

„Někteří měli železné boxerské prsteny a boty s ocelovou špičkou. Kopali nás, když jsme leželi na zemi. Donutili nás vydat peníze a telefony. Moje tělo pak zůstalo černomodré." Jedno z mnoha svědectví, které posbírala Amnesty International z běloruské strany hranic a na začátku ledna zveřejnila. Stejně tak se tam ale dočteme o syrské rodině, kterou chytily polské bezpečnostní složky a použily proti ní pepřový sprej včetně toho, že ho stříkaly do očí dětem.

Když už nic jiného, tak aspoň podpis

Na začátku ledna vydali zprávu i Lékaři bez hranic. Informovali v ní, že se z této oblasti stahují, protože se jim přes veškerou snahu nepodařilo dostat se do zalesněného pohraničního regionu, kde se skrývají migranti, kterým chtěli poskytnout humanitární pomoc. Polské úřady, s nimiž jednali tři měsíce, je tam ale nepustily. Týmy Lékařů bez hranic se do oblasti přesunuly v druhé polovině listopadu 2021 v čele s krizovou koordinátorkou Frauke Ossig, která je nyní už zpět v Německu. „Do začátku ledna jsem se pohybovala mezi našimi týmy v Polsku a v Litvě. V Polsku jsme se zdržovali v blízkosti zabezpečené zóny v okrese Podlaskie," píše mi Ossig e-mailem.
Ptám se jí, zda někdy zažila, že by Lékaři bez hranic nemohli v Evropě poskytnout humanitární pomoc. „Lékaři bez hranic pracují po celém světě již více než padesát let a nemohu mluvit o každém zásahu, ale mohu říci, že v lesích v Polsku zjevně byli lidé, kteří potřebovali pomoc, z nichž někteří zemřeli. A byli jsme připraveni ji poskytnout, pokud by nám byl umožněn přístup," konstatuje. V Litvě prý Lékaři bez hranic také nemohli vstoupit do lesní oblasti podél hranic. Vláda jim ale alespoň povolila přístup k hraničním přechodům.
Nejtěžší je podle Frauke Ossig být svědky toho, že během zimy se ženy, děti a muži ukrývají v evropském lese a naléhavě potřebují vodu, jídlo, teplé oblečení a někteří i lékařskou péči, ale až příliš se bojí opustit les. Mají strach z nelegitimního násilného zatlačování, porušování jejich základních lidských práv a násilí ze strany pohraniční stráže na všech třech stranách hranice. „Lidé v lese v Polsku a v dalších dvou zemích se nebudou proaktivně obracet na úřady o pomoc. A zde vidíme dvojí metr ze strany vedoucích představitelů EU – volat po humanitárním přístupu v naléhavých případech v jiných zemích po celém světě, ale mlčet, když je krize na jejich vlastním prahu. To pro nás zůstává nepřijatelné," zdůrazňuje Ossig.

Politicky rizikové slovo

Lidé se ocitli v pasti. Zůstali na hranicích, kde se z jedné strany nachází autoritářský režim Alexandra Lukašenka, který se tímto mstí za uvalené sankce od EU. A na druhé straně pak leží Evropská unie se svou dlouholetou neschopností efektivně vyřešit migrační politiku. „Slovo migrace je v Evropě neuvěřitelně politicky rizikové a zejména středoevropští politici mají často bytostnou potřebu vypadat jako někdo, kdo nikoho přes hranice nepustí," konstatuje Tomáš Weiss z katedry evropských studií na fakultě sociálních věd UK.
Tato skutečnost dovedla podle něho polskou vládu až k tomu, že je snad ještě tvrdší, než by možná sama chtěla. Jelikož se ale dlouhodobě k migraci vyjadřuje tvrdě, tlačí jí současná situace i k tvrdé pozici. Už dřívější migrační vlny změnily náhled na migraci. „Co bychom dříve, tedy před rokem 2013, brali jako jasný impuls k humanitární pomoci, se nyní přelilo v diskusi o naší bezpečnosti a pocitu strachu," dodává politolog.
Řešení, které Polsko zvolilo, je známé: vláda vyhlásila na hranicích s Běloruskem výjimečný stav. Tři kilometry široký a přibližně 420 kilometrů dlouhý pás, kam nesmějí vstoupit novináři, humanitární pracovníci a kde jsou omezena občanská práva. Zároveň odmítli pustit na své území Frontex (Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž, jejímž úkolem je ochrana vnějších hranic EU). A nepustili tam ani komisařku Rady Evropy pro lidská práva Dunju Mijatovicovou. Přístup tam nemá ani Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) stejně jako Mezinárodní organizace pro migraci. V případě odmítnutí Frontexu je důvodem zřejmě to, že Polsko má s Unií dlouhodobě napjaté vztahy, nechce vypadat „slabě" a přijmout pomoc. V případě všech ostatních organizací je nejpravděpodobnějším důvodem fakt, že polská vláda nechce, aby existovaly důkazy o porušování lidských a mezinárodních práv na jejích hranicích.
Na podzimním plénu vydal Evropský parlament usnesení, že se Polsko nemůže v situaci, která na jeho hranicích nastala, chovat tak, jak se chová. Polsko se tehdy snažilo bránit argumentem, že jde o Lukašenkův útok a snahu o podkopávání Evropské unie. „To je sice pravda, ale to neznamená, že tam necháme lidi mrznout a umírat," zněla dle pirátského europoslance Mikuláše Peksy oponentura. Dál se ale už nic nedělo. Co se Unii podařilo, bylo omezit lety do Minsku organizované běloruským režimem, tedy omezit počty migrantů na běloruském území. Někteří se začali vracet zpět (podle Amnesty International jde ale i o násilné návraty včetně návratu lidí do Sýrie, odkud však nepocházejí). Jak ale pomoci zbylým lidem, kteří uvízli v pohraniční oblasti, EU už neřeší.

Lidská práva a politický boj

Primární odpovědnost za ochranu vnějších hranic má vždy daný stát, připomíná Tomáš Weiss. Polsku samozřejmě lze opakovat, že má podepsané mezinárodní dohody a musí dodržovat mezinárodní právo. Listina základních práv EU jasně odkazuje na Ženevskou úmluvu o uprchlících a je v ní zakotvena povinnost umožnit přístup uprchlíků k azylovému řízení. To celé ale podle Tomáše Weisse komplikuje fakt, jak se do země uprchlíci dostali. Není to žádná spontánní vlna, ale běloruský tah. „Byť je jasné, že tento rozdíl lidem v lese nijak nepomůže," dodává Weiss s tím, že to je každopádně podle něho důvod, proč se Polsko nedostalo pod silnou kritiku evropských institucí. A neobjevuje se – z důvodů uvedených výše – ani solidárnost ostatních unijních států, které by mohly Polsko podpořit. Například tak, že by část azylových řízení vedly na svém území.

Příběhy uprchlíků

„Nic neobvyklého", říká mi Marek Štys, vedoucí humanitární pomoci v organizaci Člověk v tísni, když se ho ptám, jak moc se příběh lidí na polsko-běloruských hranicích liší od příběhů, které už Evropa zažila. Zneužívání lidí, kteří jsou v tíživé životní situaci, chtějí se dostat do bezpečí, vydávají se na cestu za lepším životem, jsou ale tím nejhrubším způsobem zneužiti a zachází se s nimi jako s politickým materiálem, se nestalo poprvé. To samé se odehrávalo na řecko-turecké hranici a do jisté míry i ve Středozemním moři.
„Nechci zpochybňovat integritu hranic a pravidla azylové politiky, všechny země si hlídají vstup do země, ale ta řešení, která se volí, jsou technicistní a zapomínají na lidskou stránku celého příběhu a ty příběhy se opakují a nezdá se, že bychom se z toho poučili," apeluje Marek Štys. Podle něho by se mělo v dlouhodobém horizontu řešit, jak pomoci lidem v konfliktních oblastech, aby si o azyl mohli žádat blíž své domovině, a ne až v Evropě. Faktem je, že dnes se uprchlíci do Evropy nemohou legálně z

konfliktních oblastí dostat, a proto volí tyto „divoké cesty“. „To pak nahrává různým skupinám, které se převozy lidí živí, a nyní se toho chopily rovnou celé režimy,“ dodává Štys. A podle Sylvie Burianové z Asociace pro mezinárodní otázky lze do budoucna očekávat, že se hrozba migrace bude s ohledem na válečné konflikty, enviromentální vyhlídky a přístup Evropy k migrační otázce opakovat. „Stane se to standardním nástrojem politického vyjednávání.“

Neutíkejte od televize ani od informací

Jak udělat z otázky přijímání migrantů méně třeskutou otázku – tak, abychom pak byli více ochotní pomoct těm, kteří pomoc potřebují? V tomto ohledu je sympatický počin slovenské veřejnoprávní televize RTSV. Ta od letošního ledna vysílá desetidílný seriál Priznanie , který je volným pokračováním mimořádně úspěšného seriálu Hniezdo . Možná pro velké úspěchy první série se slovenští televizní dramaturgové nebáli sáhnout po riskantním tématu a jako jednu z hlavních dějových linek zvolili do pokračování osud syrské migrantky.

V seriálové dodávce plné migrantů přežívá jen Syřanka Lejla se synem, která pak v zemi žádá o azyl. A jak se zdá, nebyl to od televize chybný tah. Po odvysílání druhého dílu, kde už byli diváci s tématem migrace konfrontováni, neutekli od televize, naopak. Seriál trhá divácké rekordy. „Chtěl jsem, aby se lidé zamysleli, co by udělali oni. Aby viděli, že jsou někteří lidé ochotní riskovat svoje životy. Aby viděli, že se v nich najde ta síla, která je větší než strach, že o svůj život přijdou,“ říká mi do telefonu režisér seriálu Braňo Mišík. „Nechtěl jsem ale zároveň dávat odpověď na tak těžké téma. Věřím ovšem, že je třeba taková témata otvírat a bavit se o nich. Pokud to neděláme, zůstávají mezi lidmi jen jako obavy a předsudky.“

Karol Grygoruk / RATS Agency

Reklama

Reklama

Když se bojíte opustit les. Strach i nezájem na hranicích Evropy

Bělorusko | Lidská práva | Migrační krize

Barbora Postránecká | 27. 1. 2022 | 87

Karol Grygoruk / RATS Agency

Nikdo neví, kolik lidí včetně dětí se právě teď snaží přečkat mráz na polsko-běloruských hranicích. Ale jsou tam. A nemohou tam ani zpět. Bojí se. Ocitli se v patové situaci a společně s nimi se v ní ocitla i Evropa.

Reklama

Zpět

To my jsme ti praví starostové, chtějí ve volebním boji o radnice hlásat lidovci

TISK, Datum: 27.01.2022, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 4, Autor: Michaela Ryšavá, S přispěním Ondřeje Leinerta, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 02:42, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 200 236,60 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Komunální volby

Ve vládě kolegové, na komunální úrovni soupeři. Lidovci se už ve velkém připravují na obecní volby a využít v nich chtějí i důvěry, kterou Češi obecně vkládají ve starosty měst. Jenže z té v posledních letech těží zejména hnutí STAN, které má punc uskupení lokálních politiků. Lidovci tak chtějí v kampani upozorňovat na to, že oni jsou tou pravou komunální stranou vzešlou zespodu.

„Strana, která neumí věrohodně vysvětlovat své financování a nemá to financování v pořádku, má velký problém," řekl v polovině ledna šéf lidovců Marian Jurečka, když se řešily sponzorské dary Starostů. Stejně ostře se pustil do poslance Jana Farského, který se rozhodl využít možnost půlročního studijního pobytu v Americe a po tlaku veřejnosti se vzdal mandátu.

Podle některých Starostů touto kritikou Jurečka odstartoval kampaň do komunálních voleb. Právě lidovci a Starostové jsou totiž na komunální úrovni tradiční soupeři. Letos bude rivalita o to větší, že obě strany chtějí počty svých podaných kandidátek výrazně zvýšit. A tím pádem se posunout i do jiných konců republiky. Lidovci se tak pokusí uspět více v Čechách a Starostové se zase vydají dál na východ.

„Chceme na celostátní úrovni upozorňovat na to, že my jsme také stranou komunálních politiků a vycházíme zespodu, naši lidé se rekrutují z nejnižších pater politiky. Možná kdybychom se měli spočítat, máme dokonce i více starostů než STAN, ale oni mají dobře zvolenou marketingovou značku," říká senátorka a místopředsedkyně lidovců Šárka Jelínková. Zatím není jasné, jakým způsobem toto téma strana uchopí, ale mohlo by se obj evit i na billboardech. „Jsou připraveny nějaké marketingové názvy, kde by zaznělo něco j ako Lidovci nebo koalice Spolu s podporou místních starostů," říká místopředseda KDU-ČSL Tomáš Zdechovský. Lidovci totiž dali svým regionálním kolegům doporučení, aby kandidovali v rámci koalice Spolu, pokud to bude možné. „Úplně zbytečně si necháváme ten punc úspěšné komunální strany tak trochu marketingově utéct," dodává k tomu místopředseda KDU-ČSL, poslanec a bývalý starosta obce Strání Ondřej Benešík.

Strana chce skrze toto téma oslovit zejména voliče v těch větších městech, kde už lidé neznají všechny politiky osobně, jako je tomu v malých obcích. Hnutí STAN se ale neobává, že by jim lidovci mohli takovou kampaní uškodit. „Mně přijdou tyto hrátky zbytečné a nedůstojné, vždy si vzpomenu na sociální demokracii, která kvůli nám založila Klub starostů a primátorů. Je to spíš zoufalství než strategie," říká k tomu liberecký hejtman Martin Půta (STAN).

Obavy nemá ani místopředseda STAN Věslav Michalik, který je ve straně přímo zodpovědný za komunální volby. „My jsme si to vyzkoušeli v Praze v roce 2018, kdy byl STAN v koalici za Spojené síly pro Prahu a proti nám stáli i alternativní Starostové pro Prahu. Ukázalo se, že volič je schopen odlišit strany a vybrat si." Ještě před volbami v roce 2018 však Starostové mluvili jinak, soupeře za název kritizoval i sám předseda hnutí Vít Rakušan. „Zvolili název kandidátní listiny záměrně tak, aby se přiživili na naší značce, která j e dlouhodobě budována politiky, kteří pečují o své obce a města a mají důvěru občanů," uvedl tehdy.

Podle odborníků je snaha lidovců logická. Hnutí STAN je dlouhodobě velmi úspěšné a jeho další posilování si soupeři jednoduše nepřejí. Řada Čechů navíc vnímá tradiční strany negativně, po předvolebních kampaních Andreje Babiše (ANO), ve kterých se vůči zavedeným stranám vymezoval, se tato nechuť mezi nimi ještě více prohloubila. „Češi měli v sobě vždy hodně antistranictví a Babiš to podpořil a naučil to i voliče, kteří nevolí jeho. Takže tím rostly i voličské preference hnutí STAN a Pirátů, ty také nebyly vnímány jako tradiční strany," říká politolog Petr Juptner z Fakulty sociálních věd UK, který se zaměřuje na komunální politiku.

Jenže lidovci právě punc tradiční strany mají a snahou zdůraznit svůj komunální původ chtějí tuto nálepku podle něj zastínit. „Lidé mají v rámci našeho politického systému velkou důvěru ve starosty. Lidovci chtějí veřejnosti připomenout, že mají také hodně starostů, což by jim mohlo pomoci ve větších městech. Pokud to tedy bude pozitivní kampaň," vysvětluje Juptner.

Starostové chtějí v komunálních volbách upevnit svou značku, proto doporučují, aby se název STAN vždy objevil v názvu případné koalice. Jejich ambicí je ale kandidovat co nejčastěji bez koalice. „V minulosti jsme měli koalice nezávislých kandidátek a STAN, ale všechno směřuje ktomu, aby letos byly čistě,staňácké' kandidátky," říká Věslav Michalik. Spolupráci s Piráty zopakovat nechtějí. V tuto chvíli se jedná o možné koalici s nimi jen v jednom větším městě. „Celostátní volby ukázaly, že to nebyla voliči dramaticky preferovaná koalice. Což ve velkých městech diskusi nezjednodušilo," shrnuje Michalik.

O autorovi: Michaela Ryšavá S přispěním Ondřeje Leinerta, michaela.rysava@hn.cz

Foto autor: Foto:ČTK

Foto popis: My jsme starostové. „Jsou připraveny nějaké marketingové názvy, kde by zaznělo něco jako Lidovci nebo koalice Spolu s podporou místních starostů," říká místopředseda KDU-ČSL Tomáš Zdechovský.

■ Komunální volby

To my jsme ti praví starostové, chtějí ve volebním boji o radnice hlásat lidovci

Michaela Ryšavá
michaela.rysava@hn.cz

Ve vládě kolegové, na komunální úrovni soupeři. Lidovci se už ve velkém připravují na obecní volby a využít v nich chtějí i důvěry, kterou Češi obecně vkládají ve starosty měst. Jenže z té v posledních letech těží zejména hnutí STAN, které má punc uskupení lokálních politiků. Lidovci tak chtějí v kampani upozorňovat na to, že oni jsou tou pravou komunální stranou vzešlou zespodu.

„Strana, která neumí věrohodně vysvětlovat své financování a nemá to financování v pořádku, má velký problém," řekl v polovině ledna šéf lidovců Marian Jurečka, když se řešily sponzorské dary Starostů. Stejně ostře se pustil do poslance Jana Farského, který se rozhodl využít možnost půlročního studijního pobytu v Americe a po tlaku veřejnosti se vzdal mandátu. Podle některých Starostů touto kritikou Jurečka odstartoval kampaň do komunálních voleb. Právě lidovci a Starostové jsou totiž na komunální úrovni tradiční soupeři. Letos bude rivalita o to větší, že obě strany chtějí počty svých podaných kandidátek výrazně zvýšit. A tím pádem se posunout i do jiných konců republiky. Lidovci se tak pokusí uspět více v Čechách a Starostové se zase vydají dál na východ.

„Chceme na celostátní úrovni upozorňovat na to, že my jsme také stranou komunálních politiků a vycházíme zespodu, naši lidé se rekrutují z nejnižších pater politiky. Možná kdybychom se měli spočítat, máme dokonce i více starostů než STAN, ale oni mají dobře zvolenou marketingovou značku," říká senátorka a místopředsedkyně lidovců Šárka Jelínková. Zatím není jasné, jakým způsobem toto téma strana uchopí, ale mohlo by se objevit i na billboardech. „Jsou připraveny nějaké marketingové názvy, kde by zaznělo něco jako Lidovci nebo koalice Spolu s podporou místních starostů," říká místopředseda KDU-ČSL Tomáš Zdechovský. Lidovci totiž dali svým regionálním kolegům doporučení, aby kandidovali v rámci koalice Spolu, pokud to bude možné. „Úplně zbytečně si necháváme ten punc úspěšné komunální strany tak trochu marketingově utéct," dodává k tomu místopředseda KDU-ČSL, poslanec a bývalý starosta obce Strání Ondřej Benešík.

Strana chce skrze toto téma oslovit zejména voliče v těch větších městech, kde už lidé neznají všechny politiky osobně, jako je tomu v malých obcích. Hnutí STAN se ale neobává, že by jim lidovci mohli takovou kampaní uškodit. „Mně přijdou tyto hrátky zbytečné a nedůstojné, vždy si vzpomenu na sociální demokracii, která kvůli nám založila Klub starostů a primátorů. Je to spíš zoufalství než strategie," říká k tomu liberecký hejtman Martin Půta (STAN).

Obavy nemá ani místopředseda STAN Věslav Michalik, který je ve straně přímo zodpovědný za komunální volby. „My jsme si to vyzkoušeli v Praze v roce 2018, kdy byl STAN v koalici za Spojené síly pro Prahu a proti nám stáli i alternativní Starostové pro Prahu. Ukázalo se, že volič je schopen odlišit strany a vybrat si."

Ještě před volbami v roce 2018 však Starostové mluvili jinak, soupeře za název kritizoval i sám předseda hnutí Vít Rakušan. „Zvolili název kandidátní listiny záměrně tak, aby se přiživili na naší značce, která je dlouhodobě budována politiky, kteří pečují o své obce a města a mají důvěru občanů," uvedl tehdy.

Podle odborníků je snaha lidovců logická. Hnutí STAN je dlouhodobě velmi úspěšné a jeho další posilování si soupeři jednoduše nepřejí. Řada Čechů navíc vnímá tradiční strany negativně, po předvolebních kampaních Andreje Babiše (ANO), ve kterých se vůči zavedeným stranám vymezoval, se tato nechuť mezi nimi ještě více prohloubila. „Češi měli v sobě vždy hodně antistranictví a Babiš to podpořil a naučil to i voliče, kteří nevolí jeho. Takže tím rostly i voličské preference hnutí STAN a Pirátů, ty také nebyly vnímány jako tradiční strany," říká politolog Petr Jüptner z Fakulty sociálních věd UK, který se zaměřuje na komunální politiku.

Jenže lidovci právě punc tradiční strany mají a snahou zdůraznit svůj komunální původ chtějí tuto nálepku podle něj zastínit. „Lidé mají v rámci našeho politického systému velkou důvěru ve starosty. Lidovci chtějí veřejnosti připomenout, že mají také hodně starostů, což by jim mohlo pomoci ve větších městech. Pokud to tedy bude pozitivní kampaň," vysvětluje Jüptner.

Starostové chtějí v komunálních volbách upevnit svou značku, proto doporučují, aby se název STAN vždy objevil v názvu případné koalice. Jejich ambicí je ale kandidovat co nejčastěji bez koalice. „V minulosti jsme měli koalice nezávislých kandidátek a STAN, ale všechno směřuje k tomu, aby letos byly čistě ‚staňácké' kandidátky," říká Věslav Michalik. Spolupráci s Piráty zopakovat nechtějí. V tuto chvíli se jedná o možné koalici s nimi jen v jednom větším městě. „Celostátní volby ukázaly, že to nebyla voliči dramaticky preferovaná koalice. Což ve velkých městech diskusi nezjednodušilo," shrnuje Michalik.

S přispěním Ondřeje Leinerta

My jsme starostové. *„Jsou připraveny nějaké marketingové názvy, kde by zaznělo něco jako Lidovci nebo koalice Spolu s podporou místních starostů," říká místopředseda KDU-ČSL Tomáš Zdechovský.* **Foto: ČTK**

Zpět

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Očkování dětí proti nemoci COVID-19 podporují na sítích pouhá 3 % diskutujících. Největším hybatelem debaty se stal Karel Janeček URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 26.01.2022, Zdroj: feedit.cz, Autor: FeedIT.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 07:33, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Rubrika: Tisková zpráva, #NEWTON Media, NEWTON Media, AVE: 6 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Očkování dětí proti onemocnění COVID-19 vyvolává v sociálních médiích živou debatu, ve které se výrazná většina diskutujících staví k vakcinaci negativně. Jak vyplývá z analýzy společnosti Newton Media, jen pouhá 3 % příspěvků na českých sítích hodnotí očkování dětí pozitivně. Nejvýraznějším hybatelem debaty se stal matematik Karel Janeček, který při vyhlášení ankety Český slavík očkování dětí zpochybňoval. … Continue reading Očkování dětí proti nemoci COVID-19 podporují na sítích pouhá 3 % diskutujících. Největším hybatelem debaty se stal Karel Janeček

Očkování dětí proti onemocnění COVID-19 vyvolává v sociálních médiích živou debatu, ve které se výrazná většina diskutujících staví k vakcinaci negativně. Jak vyplývá z analýzy společnosti Newton Media, jen pouhá 3 % příspěvků na českých sítích hodnotí očkování dětí pozitivně. Nejvýraznějším hybatelem debaty se stal matematik Karel Janeček, který při vyhlášení ankety Český slavík očkování dětí zpochybňoval. V následujících dnech po jeho televizním vystoupení se objem debaty na sítích ztrojnásobil.

Očkování dětí od 5 do 11 let proti nemoci COVID-19 začalo v Česku 13. prosince 2021. Podle společnosti Newton Media, která od 19. října do 19. prosince sledovala reakce na sítích, rezonuje debata nejvíce na Facebooku, kde bylo zveřejněno 73 % všech příspěvků a v menší míře v diskusích pod články zveřejněnými na zpravodajských serverech (24 % příspěvků). Na Twitteru, Instagramu či YouTube se téma očkování dětí objevuje minimálně.

Do debaty výrazně zasáhl Karel Janeček, který během vyhlášení hudební ankety Český slavík zkritizoval protiepidemická opatření vlády a očkování dětí. V následujících dnech po jeho vystoupení se objem debaty na sítích ztrojnásobil. Výrazný dosah měl na sociálních sítích také rozhovor s epidemiologem Jiřím Beranem, který v rozhovoru zveřejněném v Parlamentních listech varoval před očkováním dětí, mladých a zdravých lidí zastaralou vakcínou.

„Pouhá 3 % příspěvků zveřejněných ve sledovaném období na sítích se staví k dětské vakcinaci proti nemoci COVID-19 pozitivně. Naopak vakcínu odmítalo 36 % diskutujících a po vystoupení Karla Janečka počet negativních příspěvků dále narostl na 42 %," říká spoluautorka analýzy Martina Maňhalová ze společnosti Newton Media. V období od 20. září do 10. listopadu se Newton věnoval v jiné analýze třetí posilující dávce u dospělých, kterou pozitivně hodnotilo 13 % diskutujících. „Ukazuje se tedy, že vakcinace dětí vyvolává daleko větší kontroverze než očkování dospělých," doplňuje Maňhalová.

„Uživatelům nejvíce vadí, že vakcíny nejsou dostatečně prověřeny a obávají se jejich negativních dlouhodobých účinků na dětský organismus. Často také argumentují, že očkování je pouze byznysem politiků a farmaceutických firem a vakcína podle nich stejně není účinná," uvádí Nikola Kopáčová, další z autorek analýzy. Uživatelé, kteří se staví k očkování kladně, naopak uvádějí, že je zodpovědné děti naočkovat a chránit tak jejich zdraví. Jiní uváděli, že by měli být očkováni všichni, včetně dětí, aby se omezilo šíření nemoci COVID-19. Tito diskutující rovněž zdůrazňují svou důvěru v doporučení kvalifikovaných odborníků.

Mediální analýzu očkování provedl Newton Media v rámci projektu Infomore.cz, který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd UK v Praze a Lékařskou fakultou MU v Brně. Tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok sleduje mediální pokrytí epidemie onemocnění COVID-19 a poukazuje na dobrou i špatnou praxi v šíření informací k pandemii. Projekt, podpořený Technologickou agenturou ČR, byl nedávno oceněn v mezinárodní soutěži mediálních analytiků AMEC Awards, kde uspěl v kategorii zaměřené na efektivní plánování, výzkum a evaluaci komunikace.

NEWTON Media, a. s.

Společnost NEWTON Media je největší středoevropský poskytovatel služeb mediálního monitoringu a analýz s tradicí od roku 1995. Působí v ČR, na Slovensku, v Polsku, Chorvatsku, Slovinsku, Srbsku, Bosně a Hercegovině a Makedonii. Monitoring a analýzy NEWTON Media pokrývají oblast tradičních médií, internetu a sociálních sítí. Společnost disponuje největším mediálním archivem ve střední Evropě sahajícím do roku 1996. Portfolio služeb s přidanou hodnotou zahrnuje strategické poradenství a návrhy a realizaci doporučení s cílem napomoci klientům posílit jejich konkurenceschopnost. Je členem mezinárodních odborných sdružení FIBEP a AMEC a sdílí mediální obsah s dalšími agenturami z celého světa. Pro více informací navštivte www.newtonmedia.cz

Očkování dětí proti nemoci COVID-19 podporují na sítích pouhá 3 % diskutujících. Největším hybatelem debaty se stal Karel Janeček

26. 1. 2022

Očkování dětí proti onemocnění COVID-19 vyvolává v sociálních médiích živou debatu, ve které se výrazná většina diskutujících staví k vakcinaci negativně. Jak vyplývá z analýzy společnosti Newton Media, jen pouhá 3 % příspěvků na českých sítích hodnotí očkování dětí pozitivně. Nejvýraznějším hybatelem debaty se stal matematik Karel Janeček, který při vyhlášení ankety Český slavík očkování dětí zpochybňoval. V následujících dnech po jeho televizním vystoupení se objem debaty na sítích ztrojnásobil.

Očkování dětí od 5 do 11 let proti nemoci COVID-19 začalo v Česku 13. prosince 2021. Podle společnosti Newton Media, která od 19. října do 19. prosince sledovala reakce na sítích, rezonuje debata nejvíce na Facebooku, kde bylo zveřejněno 73 % všech příspěvků a v menší míře v diskusích pod články zveřejněnými na zpravodajských serverech (24 % příspěvků). Na Twitteru, Instagramu či YouTube se téma očkování dětí objevuje minimálně.

Do debaty výrazně zasáhl Karel Janeček, který během vyhlášení hudební ankety Český slavík zkritizoval protiepidemická opatření vlády a očkování dětí. V následujících dnech po jeho vystoupení se objem debaty na sítích ztrojnásobil. Výrazný dosah měl na sociálních sítích také **rozhovor s epidemiologem** Jiřím Beranem, který v rozhovoru zveřejněném v Parlamentních listech varoval před očkováním dětí, mladých a zdravých lidí zastaralou vakcínou.

„Pouhá 3 % příspěvků zveřejněných ve sledovaném období na sítích se staví k dětské vakcinaci proti nemoci COVID-19 pozitivně. Naopak vakcínu odmítalo 36 % diskutujících a po vystoupení Karla Janečka počet negativních příspěvků dále narostl na 42 %," říká spoluautorka analýzy Martina Maňhalová ze společnosti Newton Media. V období od 20. září do 10. listopadu se Newton věnoval v jiné **analýze třetí posilující dávce u dospělých**, kterou pozitivně hodnotilo 13 % diskutujících. „Ukazuje se tedy, že vakcinace dětí vyvolává daleko větší kontroverze než očkování dospělých," doplňuje Maňhalová.

„Uživatelům nejvíce vadí, že vakcíny nejsou dostatečně prověřeny a obávají se jejich negativních dlouhodobých účinků na dětský organismus. Často také argumentují, že očkování je pouze byznysem politiků a farmaceutických firem a vakcína podle nich stejně není účinná," uvádí

NEJNOVĚJŠÍ PŘÍSPĚVKY

Očkování dětí proti nemoci COVID-19 podporují na sítích pouhá 3 % diskutujících. Největším hybatelem debaty se stal Karel Janeček

Pilsner Urquell představuje exkluzivní zlaté olympijské plechovky. Slavit s nimi budou naši reprezentanti v Pekingu i fanoušci u obrazovek

Huawei v Praze slavnostně představil dva nejočekávanější smartphony tohoto roku

Neviditelná tvář firmy

Storyous: Pandemie Čechy naučila více platit v restauracích kartou. Řada z nich však karty stále odmítá

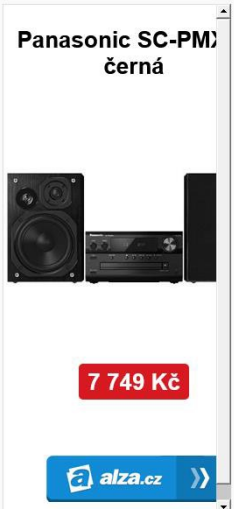

Zpět

Ruská invaze na Ukrajinu? Česko může být další, hrozí i migrační vlna, varuje expert URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 08:04, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Epicentrum, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Invaze na Ukrajinu se chystá, ale neznamená to, že je nevyhnutelná, uvedl v Epicentru Blesk Zpráv k eskalující situaci na ukrajinské hranici Jan Ludvík z Katedry bezpečnostních studií FSV UK v Praze. Právě přítomnost sta tisíc ruských vojáků považuje za poměrně jasnou zprávu od Vladimira Putina. Ve studiu řešil i možné dopady na Česko - přímé i nepřímé. Včetně hrozby poměrně velké migrační vlny.

Možná ruská invaze na Ukrajinu budí stále větší a větší obavy. „ Já myslím, že se chystá, byť to nutně neznamená, že je nevyhnutelná,“

míní bezpečnostní expert Jan Ludvík.

Situace je napjatá i kvůli tomu, že

„Rusko přesunulo takové množství vojáků a nepřesunulo je jenom z blízkých regionů, ale skutečně i přes celé Rusko , což je obrovská vzdálenost, kterou musela ta technika procestovat, v podstatě od Vladivostoku až k Ukrajině“, podotýká expert.

Nezbytně to neznamená, že o invazi bylo definitivně rozhodnuto a šance na diplomatické řešení tu stále ještě je, uvedl Ludvík. Složitá situace je však v tom, že ruské požadavky jsou pro Západ ne zcela akceptovatelné.

I česká bezpečnost je přitom do jisté míry závislá na tom, aby platila mezinárodní pravidla, která bude každý respektovat, upozorňuje expert.

„Protože my bychom mohli být další. Respektive baltské země jsou na prvním místě za Ukrajinou, potom Poláci se cítí být a my jsme ještě dost daleko. Ale u nás to trošku je. V Německu, ve Francii vědí, že oni nebudou nikdy další.

To mocenské rozložení přes to, že Rusko dokáže ze své ekonomiky vyždímat až překvapivě silné vojenské zdroje, tak nikdy nebudou takové, aby reálně ohrožovali okupací Německo nebo Francii,“ říkal Ludvík v pořadu Epicentrum.

V baltských státech máme již závazek, že je budeme bránit v případě, že by došlo k nějakému vojenskému konfliktu, podotýká. Co se týče Ukrajiny, je však NATO rozdělené a Severoatlantická aliance není dostatečně jednotná.

„Vidíme tady rozdělení - na jedné straně tradiční východní křídlo, baltské země, Polsko, ale i Británie se zasazuje o to, aby se jednalo ve prospěch Ukrajiny co možná nejvíc, naopak

Německo je lídrem opatrného tábora, který říká: nepřilévejme olej do ohně, raději na Ukrajinu neposílejme zbraně ,“ říká odborník.

Přijde migrační vlna?

České vztahy s Ukrajinou jsou poměrně dobré , byť formální spojenectví chybí, pokračuje Ludvík. České možnosti, jak Ukrajině pomoci, jsou omezené, postupovalo by se spíše na půdě NATO, byť sankce by byly záležitostí EU.

„Nemůžeme vyloučit, že by mohlo dojít k poměrně masivní migrační vlně z Ukrajiny, kdy by ti lidé, kteří mají v ČR příbuzné, celkem logicky mohli chtít odejít z Ukrajiny sem,“

říká Ludvík.

Chmurné vyhlídky a ruská lekce

Ludvík se obává, že k eskalaci spíše dojde a „Rusko zkusí nějakou větší vojenskou operaci, jejímž cílem by byla porážka současné ukrajinské vlády, možná i završená okupací Kyjeva“.

„Rusko bude chtít skutečně dát Ukrajincům lekci, ukázat jim: nás musíte brát vážně, Západ vám stejně nepomůže. A potom tam najít nějaký proruský režim, který by zajistil, že to, co Rusko na Ukrajině chce, bude nějakým způsobem respektováno právě proto, že si tam dosadí svoje lidi,“ dodal expert.

Nejčtenější na Blesk.cz

Otužilá polonahá Češka znectila pomník v Benátkách. Vyfasovala tučnou pokutu

Neočkovaného muže (31) odmítla nemocnice operovat. Čekal na transplantaci srdce

Krize na Ukrajině: Rusko krok od invaze. Co přijde dál a čeho chce Putin dosáhnout?

Pacienti s covidem v kritickém stavu: Takhle je léčí hrdinové z VFN! Proč nemají skafandry?

Šok v bytě v Brně: Na balkoně byla urna! Původní majitel je nezvěstný

Ruská invaze na Ukrajinu? Česko může být další, hrozí i migrační vlna, varuje expert

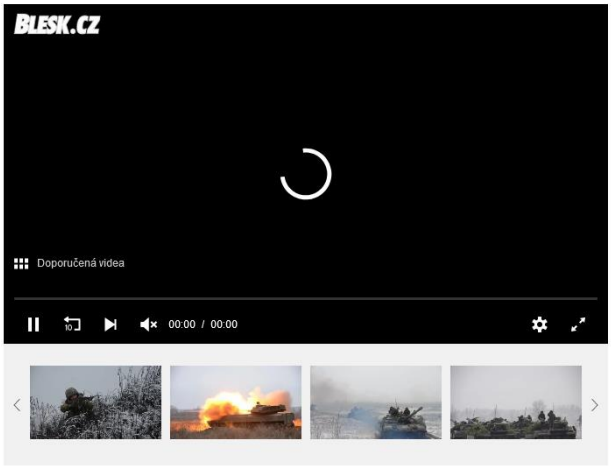

Autor: simao, pah - 27. ledna 2022 • 05:00 Sdílej:

Invaze na Ukrajinu se chystá, ale neznamená to, že je nevyhnutelná, uvedl v Epicentru Blesk Zpráv k eskalující situaci na ukrajinské hranici Jan Ludvík z Katedry bezpečnostních studií FSV UK v Praze. Právě přítomnost sta tisíc ruských vojáků považuje za poměrně jasnou zprávu od Vladimira Putina. Ve studiu řešil i možné dopady na Česko - přímé i nepřímé. Včetně hrozby poměrně velké migrační vlny.

Možná ruská invaze na Ukrajinu budí stále větší a větší obavy. **„Já myslím, že se chystá, byť to nutně neznamená, že je nevyhnutelná,“** míní bezpečnostní expert Jan Ludvík.

Situace je napjatá i kvůli tomu, že **„Rusko přesunulo takové množství vojáků a nepřesunulo je jenom z blízkých regionů, ale skutečně i přes celé Rusko**, což je obrovská vzdálenost, kterou musela ta technika procestovat, v podstatě od Vladivostoku až k Ukrajině“, podotýká expert.

Nezbytně to neznamená, že o invazi bylo definitivně rozhodnuto a šance na diplomatické řešení tu stále ještě je, uvedl Ludvík. Složitá situace je však v tom, že ruské požadavky jsou pro Západ ne zcela akceptovatelné.

Boxer a politik Kličko o hrozbě války: Německo zrazuje své přátele!

Právě se stalo

07:22 Násilník z Kapitolu jde na tři a půl roku za mříže. Útočil na policisty, chtěl se vrátit s puškou

06:30 Koronavirus ONLINE: Rekordních 54 685 případů za středu v ČR. V nemocnicích je 1 879 lidí

06:00 Na vojnu Jaromír (41) nechtěl, šel na civilku: Zůstává na ní už 19 let!

05:50 Chytrá Horákyně, lidé z temné minulosti Prahy, návrat starých pořádku. Co si o pražské koalici SPOLU myslí ostatní?

05:30 Ceny bytů vzrostly, i tak se jich v Praze loni prodal rekordní počet. Zdražování by mohlo zpomalit, říkají developeři

05:30 Zaříznutý Havlíček: Pekarová kritizuje ANO, Schillerové vadí „nová politická kultura“

Další články ›

Zpět

Svět za hranicemi (3) URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: tn.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.01.2022 17:41, Celková návštěvnost: 15 514 249, RU / měsíc: 2 942 884, RU / den: 341 691, AVE: 19 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,80

Napětí mezi Ruskem a NATO už několik měsíců nepolevuje. Otevřeně se mluví o tom, že vzájemné vztahy jsou nejhorší od dob studené války.

A právě vypjatá situace na Ukrajině byla dalším tématem pořadu Svět za hranicemi. O tom, co se na Ukrajině děje, promluvili ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Fakulty sociálních věd UK Ondřej Dytrich a armádní generál v záloze Jiří Šedivý.

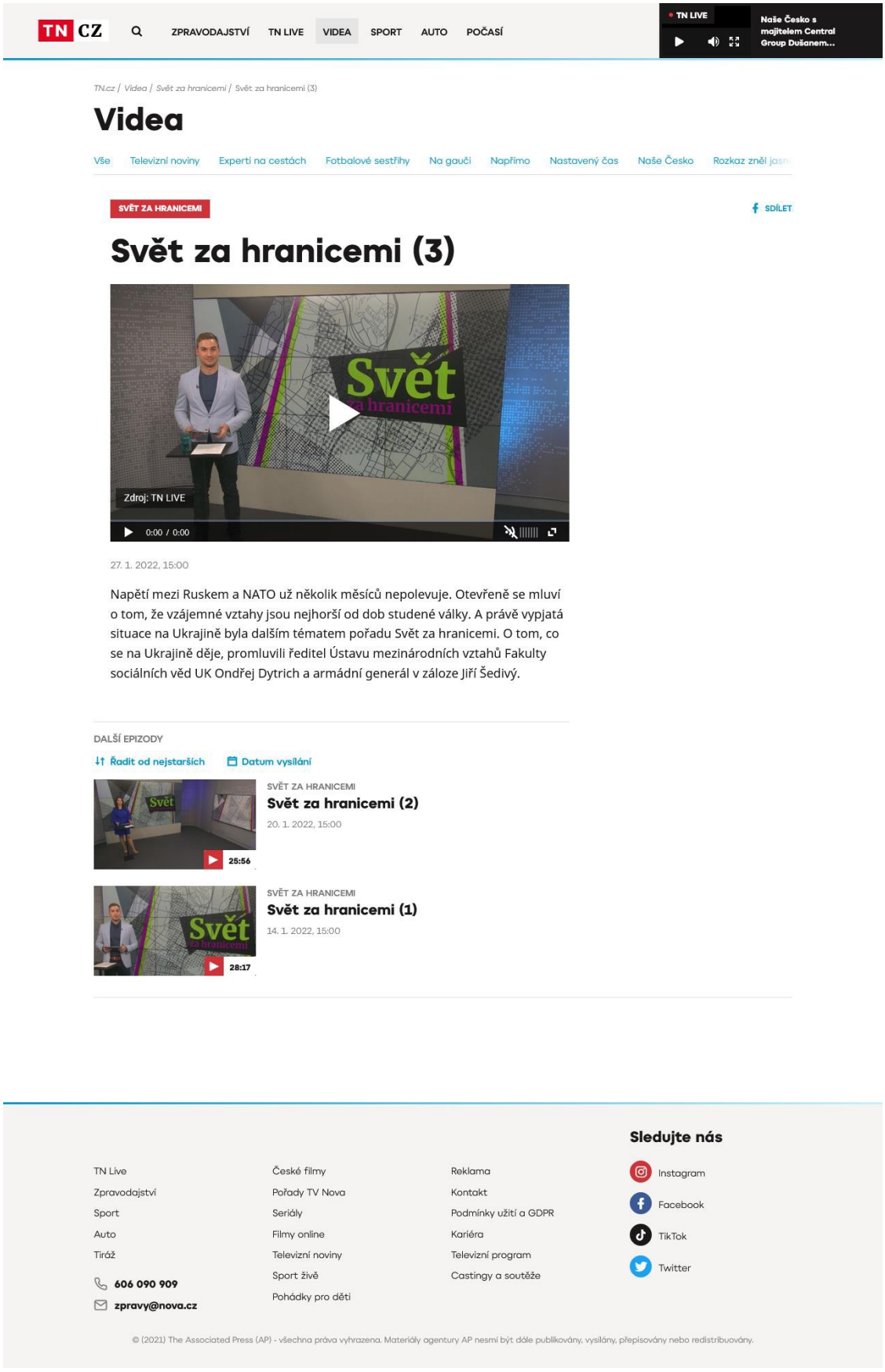

Zpět

Krize mezi Ruskem a Západem

TV, Datum: 27.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 03:43, Sledovanost pořadu: 27 812, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 660 021,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,31

Michal KUBAL, moderátor
Moskva vyjádřila nespokojenost nad tím, že Spojené státy i NATO odmítly její požadavky. Rusko vyzývá aliance, aby stáhla svá vojska z východní Evropy. Samo spustilo vojenské cvičení v Černém moři a blízko hranic s Ukrajinou.

Dmytro KULEBA, ukrajinský ministr zahraničí
Právě sledujeme scénář usilující o destabilizaci Ukrajiny. Už probíhá a naplňuje se tím, že se říší panika, je zatěžován ukrajinský finanční systém a tím, že probíhají kybernetické útoky proti Ukrajině.

Alexej ZAJCEV, mluvčí ruského ministerstva zahraničí
Opakovaně jsme uvedli, že naše země se nechystá nikoho napadnout. Samotnou myšlenku války mezi našimi zeměmi považujeme za nepřijatelnou.

Michal KUBAL, moderátor
Aliance zvažuje kvůli hrozbě ze strany Ruska vyslání svých jednotek i na Slovensko. Oznámil to tamní ministr zahraničí. A jeho český protějšek řekl, že rozmístění nových jednotek na východě aliance je v zájmu Česka a mělo by se na něm v dostatečné míře taky podílet. Po jednání s generálním tajemníkem NATO Jensem Stoltenbergem taky Jan Lipavský odmítl ruské požadavky omezující českou suverenitu.

Jan LIPAVSKÝ, ministr zahraničních věcí /Piráti/
Severoatlantická aliance, západ, Spojené státy, Česká republika jednohlasně odmítli ty ruské požadavky, které víceméně směřují k nějakému omezení suverenity České republiky, ale i dalších zemí, v uvozovkách, východního bloku, které by si Rusko představovalo, že bude v nějaké jejich sféře vlivu, tak jsme jednoznačně odmítli, že prostě nám nebude nikdo určovat, koho si smíme na své území pozvat a koho ne.

Michal KUBAL, moderátor
V Událostech, komentářích teď Vladimír Votápek, analytik zahraničích vztahů a bývalý diplomat mimo jiné v Petrohradě. Dobrý večer.

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
Hezký večer.

Michal KUBAL, moderátor
Lumír Němec, bezpečnostní poradce, bývalý příslušník elitních jednotek české armády. Dobrý večer i vám.

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
Dobrý večer.

Michal KUBAL, moderátor
A zdravíme i Jana Ludvíka z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Dobrý večer.

Michal KUBAL, moderátor
Pane Ludvíku, jak pravděpodobný je podle vás ozbrojený konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou v této chvíli?

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Tak nikdo nemáme křišťálovou kouli a nevidíme do hlav ruského vedení, které je tím, kdo reálně rozhodne, jestli ten ozbrojený konflikt začne nebo ne. Nicméně tuhle chvíli už je potřeba říct, že ta pravděpodobnost je skutečně nebezpečně vysoká. Ty kroky, které Rusko podniklo, a přesuny vojenských jednotek až v podstatě z ruského Dálného východu, to je něco, co do jisté míry ruskému vedení svazuje ruce. Vladimir Putin může jen velmi těžko ustoupit, pokud nebude moci doma vyhlásit nějaké vítězství.

Michal KUBAL, moderátor
Pokud by tedy k tomuto scénáři došlo, jak by podle vás ta ruská invaze vypadala? Blesková akce, která se vyhýbá možným problémům, možným problematickým místům?

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Těch scénářů je několik. Já se přiznám, že ten, který mi přijde politicky nejsmysluplnější a zároveň je poněkud jaksi nejděsivější, je ten, že by Rusko skutečně mohlo podniknout masivní vojenskou invazi, jejímž cílem bude okupace Kyjeva a prosazení nějakého přátelského režimu. Řekněme pokus zopakovat to, co udělaly Spojené státy v Iráku v roce 2003 ovšem, řekněme, s trošku jiným ideologickým znaménkem. Protože Rusko si asi bude vědomo toho, že ta snaha kontrolovat demokratickou Ukrajinu mu už několikrát nevyšla a možná by mohlo být rádo, kdyby tam dosadilo nějaký režim, který spíš bude v tom ruském střihu.

Michal KUBAL, moderátor
Pane Němče, vidíte jako pravděpodobné, že by k tomu nemuselo dojít v té fázi, v jaké teď jsme, s tou koncentrací vojsk po tak dlouhou dobu?

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
Jak už říkal pan, tak já si myslím, že to je věštění z křišťálové koule. Ale každopádně dneska jsme ve stadiu, kdy Putin se dostal v podstatě do takového bodu, kdy se nemůže stáhnout bez toho, aniž by něčeho dosáhnul, ať už diplomaticky, anebo vojensky. Vemte si, že v roce 2024 budou v Rusku další prezidentské volby. A pokud by Putin teď vysloveně, když bych to řekl teď trošku lehounce, sklapnout krovky a odtáhnul, tak mu to určitě u těch jeho voličů nepomůže. Takže ať už diplomaticky nebo vojensky, ale něco se tam bude muset stát. Určitě to nebude jenom tak, že by Putin teď najednou se sebral a šel pryč.

Michal KUBAL, moderátor
Pokud se podíváme z vojenského hlediska, zazněl tady příklad Iráku. Irák byl příklad skvěle provedené vojenské operace a zbabrané okupace. Myslíte si, že tohle je jedna z věcí, které by mohly pomoci Putinovi rozhodnout o tom, jak by mohla ta akce vypadat? To znamená, velmi rychlý vojenský úder, ale nikoliv dlouhodobá okupace?

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
Ale tam je trošku v podstatě...je stav ukrajinské armády. Ukrajinská armáda je dneska úplně někde jinde, než byla v roce 2014. Dneska má Ukrajina zhruba 260 000 vojáků ve zbrani. Má asi 700 000 rezervistů. Je mnohem lépe vyzbrojená. Je mnohem lépe vycvičena. Proti Rusku má obrovskou nevýhodu v tom, že má slabé letectvo a obrovsky slabou protiletadlovou obranu. Ale každopádně je to armáda. Takže já si myslím, že kdyby Putin provedl masivní invazi a chtěl obsadit až Kyjev, tak to nebude akce týdne, 14 dnů, ale bude to dlouhodobý, velmi se táhnoucí krvavý konflikt. Takže si myslím, že do tohohle by určitě nešel.

Michal KUBAL, moderátor
Dostaneme se ještě k těm jednotlivým detailům. Pane Votápku, podobná otázka. Už se Kreml podle vás dostal za bod, ze kterého už není návratu? Když si vezmu stav letadla, o kterém se říká, že už se nedá přistát potom?

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
Abych to odlehčil, tak můžu říct, že to je, co se dá spočítat naprosto přesně. Pravděpodobnost té války je někde mezi nulou a jedničkou. Ale to byl vtip samozřejmě. Já se mohu jenom připojit ke kolegům. Nikdo Putinovi do hlavy nevidí. Já si ale nemyslím, že ta situace už překročila bod návratu. Já si nemyslím, že by to Putin vnitropoliticky nezvládl. Já si myslím, že to dokáže zvládnout. A myslím si taky, že mu posíláme docela jasné signály. Například již jsme začali hovořit o rozmístění vojsk NATO na Ukrajině, což je určitě něco, co Putin nechce. A myslím, že i vůči třeba svému generálnímu štábu by to nebral jako neúspěch, kdybysme se domluvili na tom, že tam teda nebudou naše vojska, rozhodně ne, ani technika, ale že formálně tedy Ukrajina má právo vstoupit do NATO, ale zatím ji nebereme. To je takový kompromis, na který, myslím, by Moskva přistoupit mohla.

Michal KUBAL, moderátor
Takže to, že NATO vlastně začalo používat podobnou taktiku jako Rusové na začátku stupňování toho, co vlastně ono požaduje, prosazuje, tak by nakonec mohlo dospět k tomu, že obě strany by ustoupily a neztratily by tvář?

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
No, ano. Když nebudeme zvyšovat naše sázky, tak v té licitaci rychle prohrajeme.

Michal KUBAL, moderátor
Pane Ludvíku, pojďme se podívat na ty síly, které stojí proti sobě. V čem byste, už jsme tady slyšeli z vojenského hlediska, v čem vy byste viděl, řekněme, největší přednosti a největší slabiny těch dvou armád, které teď stojí proti sobě?

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Už to tu v podstatě zaznělo od kolegy Němce. Ta největší slabina ukrajinské armády je v oblasti letectva a protivzdušné obrany. Dále má Rusko obrovskou převahu v tom, čemu se anglicky říká /nesrozumitelné/, v podstatě to jsou zejména různé typy balistických raket, s jejichž pomocí může Rusko ničit strategicky významné cíle na Ukrajině, zejména v té první fázi války. To, co nevíme, co je v podstatě největší neznámá, si myslím, že obecně ta ruská převaha je zřejmá. Pokud dojde ke konfliktu, tak vůbec nesdílím optimismus, že nutně musí být nějak dlouhý. Pokud Rusové prokážou taktické schopnosti dostatečné, třeba takové, jako měli Američané v Iráku, tak to skutečně může být poměrně krátký konflikt, kdy do toho Kyjeva dojdou stejně rychle, jako Američani došli do Bagdádu. Jak říkám, to, co nevíme, jsou ty taktické schopnosti obou armád. Ta operace by pro Rusko byla velikostí bezprecedentní. Ruská armáda má zkušenosti z jiných konfliktů, má zkušenosti ze Sýrie, má zkušenosti omezené z bojů na Donbase, ale nic není tím nasazením srovnatelné s válkou proti celé Ukrajině.

Michal KUBAL, moderátor
Rusko do armády masivně investuje. Vy sám jste říkal, že vlastně ta armáda podobnou akci nezažila desítky let. Možná je to srovnatelné s invazí do Afghánistánu, možná ani to ne. Nakolik je tohle riziko při takové akci, kdy je právě nutné a klíčové, to, co vy jste zmiňoval, taktická vyspělost jednotek na obou dvou stranách?

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Ta taktická vyspělost je naprosto rozhodující s tím, že, ano, je to něco, co se těžko odhaduje. Na druhou stranu Rusko pravidelně pořádá velká cvičení, na kterých nějakým způsobem tu taktickou vyspělost nanečisto získává. Takže já jsem v tomhle spíš trošičku pesimista, minimálně z toho západního pohledu, a myslím si, že Rusko jako spíš tu schopnost rychlého vítězství má.

Michal KUBAL, moderátor
Všechny plány se říká, že platí jenom do první srážky s nepřítelem. Ale přesto, jaký průběh toho konfliktu předpovídá teorie, předpovídají analytici, kteří se tomu věnují?

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Pokud budeme mluvit o tom, co říkají ti nejuznávanější analytici na, řekněme, ruskou armádu, tak ti jsou právě pesimističtí v tom, že ta válka skutečně by mohla být velmi jednostranná, a to i přesto, že Ukrajina své ozbrojené síly, jak už zaznělo, od roku 2014 velmi vylepšila, uvedla do mnohem lepšího stavu než ta tragédie, která tam tenkrát byla. Ale je potřeba prostě říct, že ta ukrajinská armáda se zcela přirozeně připravila na válku na Donbase, kde bojovala, kde bojovala dobře, ale právě některé typy problémů na Donbase řešit nemuseli, jako například to letectvo. Na Donbase letectvo nenasazuje ani jedna strana, tím pádem to Ukrajinci neměli takovou potřebu řešit. A ve chvíli, kdy oni museli vyřešit prostě spoustu problémů, tak jim někde zůstaly mezery, které za tu dobu dořešit nestihli.

Michal KUBAL, moderátor
Jaký je nejpravděpodobnější ten průběh? Teď jsme viděli tady mapku možných úderů na ukrajinské území. Hodně se mluví o tom, že tou klíčovou hranicí by mohl být Dněpr, řeka, která mimo jiné protékají i Kyjevem. Znamenalo by to akci východně od

Dněpru, mimo města, kde se dá předpokládat velký odpor? Zaměřit se například na strategické podniky, ekonomickou základnu, kterou Ukrajina má právě na východě Ukrajiny?

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Tohle už jsou všechno fakt čistý spekulace. A jak říkám, z politického hlediska by mi dávalo největší smysl, kdybych to viděl ruským pohledem, pokusit se rychle dát krajně politickou lekci, dosáhnout toho politického cíle. Nakonec válka má být, jak říká Clausewitz, jakýmsi pokračováním politiky jinými prostředky. Rusové se nepochybně budou snažit Ukrajincům ukázat, tak podívejte, prostě s námi musíte počítat, nemůžete se tvářit, že se tomu nějak vyhnete. A zároveň si myslím, že se jim budou snažit taky ukázat, že západ vám se výsledku nedokáže pomoci.

Michal KUBAL, moderátor
Pane Němče, pojďme se teď podívat...Ano? Omlouvám se.

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Právě proto si myslím, že ten rychlý úder na Kyjev je to, co jakoby je tou snadnou politickou porážkou. A ve chvíli, kdy se Rusové dokážou vyhnout městům, kdy dokážou být takticky šikovní a zároveň budou muset taky spolíhat na to, že Ukrajinci budou trošku takticky nešikovní, tak tam mají největší šanci. A ještě jedna důležitá věc. To, na čem v tuhle chvíli záleží, není ani tak, jak to reálně bude, ale co si o tom myslí ruské vedení. A když se podíváme na to, jak se chová Vladimir Putin, poměrně sebevědomě, tak jsem pesimistický v tom, že i kdyby ruská armáda byla takticky výrazně méně schopná a ve výsledku tam uvázla v nějakém jako o krvavém konfliktu, tak můj odhad je, že Vladimir Putin tohle nebude čekat a že bude čekat, že jeho armáda naopak z toho vyjde vítězně, stejně jako úspěšně procházela teď konflikty na Krymu, na Donbase, v Sýrii. To znamená, jako ta Ruská lekce z ozbrojených konfliktů v poslední době je, že síla funguje.

Michal KUBAL, moderátor
Pane Němče, pojďme se podívat, řekněme, do jednotlivých jednotek. Kdybyste teď byl součástí ruské armády, kdybyste plánoval ten útok na ukrajinské pozice, na co byste se zaměřil nejvíc? Byly by to právě ty zbylé prostředky protivzdušné obrany, abyste dosáhl absolutní dominance a mohl si ve vzduchu dělat, co byste chtěl?

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
Víte, jako obecně je výhoda na straně obránce, protože má nějakou logistiku, může si vybudovat nějaké zázemí a tak. Ale tam je jedno velký ale. Ten obránce musí tušit, odkaď ten úder přijde. Takže já bych se v první řadě zaměřil na to, kde ta ukrajinská armáda má relativně tu největší díru. Ale já bych se ještě vrátil k tomu, co jsme se tady bavili před chviličkou. Vy tady srovnáváte Irák s Ukrajinou a tady se v podstatě nezmínila jedna z mého pohledu velmi důležitá věc, a to je motivace vojáků bojovat a válčit. Když se vlítlo do Iráku, tak pár vojáků bojovalo a víceméně ti Iráčani z toho šli pryč. Ale když vlítnete na Ukrajinu, třeba se pletu, ale já si myslím, že ti Ukrajinci jsou odhodláni bojovat a odhodláni se bránit. A i v okamžiku, kdy obsadíte Kyjev, tak můžou vytvářet někde nějaký bojůvky odporu. Bude to vleklý konflikt. Nebude to tak, že tam vlítnou, dosadí si vlastní vládu a půjdou pryč. Myslím si, že rozhodně ne. Tohle to je věc, která by se i v tom měla zvažovat. To ještě tam k tomu. Jinak prostě tak, jak jsem říkal. Kdybych si měl vybrat, tak si budu vybírat nějaký díry na tý relativně dlouhý hranici, která vlastně je, kde jsou nějaké ty menší prvky toho odporu, aby ten průnik byl pro mě jednodušší.

Michal KUBAL, moderátor
Na druhou stranu se říká, že právě to území, za Dněprem je víceméně rovina, že je velmi těžké. Že pokud někdy byl nějaký odpor na ukrajinském území, tak to bylo spíš v západní oblasti, kde je spíše hornatý terén. Je tedy namístě obava z toho možná odporu místních, z úspěšné obrany, ze schopnosti nějakých partyzánských...?

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
Já si myslím, že určitě. Vemte si, že v podstatě by Rusové mohli mít z Ukrajiny druhý Afghánistán. Tam ať tam vlítnul, kdo tam vlítnul, tak byl technologicky i bojově hodně nahoře. Na druhé straně proti nim byli lidi odhodláni bojovat a bojovat dlouhodobě a bránit se. Myslím si, že na Ukrajině by mohl nastat stejný scénář. I když se Rusům podaří porazit armádu a podaří se jim obsadit Kyjev, nevím, nakolik je procentuálně obyvatelstvo Ukrajiny proruské a nakolik ne, ale myslím si, že ti Ukrajinci, co nejsou proruští, tak že by jim tam dělali docela velkou rotyku. Myslím si, že...Nejsem si jistý, že tohle je ten záměr, do kterýho bych chtěl jít.

Michal KUBAL, moderátor
Je pravda, že obliba Ruska a Vladimira Putina se mění i v těch východních oblastech, které nejsou pod bezprostřední kontrolou promoskevských ozbrojenců. Pane Votápku, ze strategického pohledu co je hlavním cílem invaze? Dostat Ukrajinu zpět na na orbitu Moskvy?

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
Ano, to je dlouhodobý cíl Ruska. Rusko potřebuje, aby jeho sousedi, aby ty státy, které jsou následníky Sovětského svazu nebo vznikly na tom teritoriu, aby byly ještě méně úspěšné, než je Rusko samo. Rusko je málo konkurenceschopné a Kreml potřebuje, aby ty státy, které tam existují, byly ještě méně konkurenceschopné než Rusko, aby na jejich pozadí to Rusko vypadalo přece jen úspěšně.

Michal KUBAL, moderátor
Jak by k tomu mohlo dojít? Protože vezměte si, že vaši zemi napadne cizí armáda, už jsem mluvil o odlivu, řekněme, veřejného mínění, a teď najednou tady máme invazní armádu. Máme nějakou vládu, která bude, pokud všechno půjde podle kremelských představ, dosazená, pokud budeme pokračovat v tomto potenciálním scénáři. Jak přesvědčit Ukrajince, že tohle je pro ně dobré? Že to není něco, co je ve stylu post 1968 Československo?

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
To je právě to, v čem se možná od kolegů liším. Já jsem přeci jen trochu optimista v tom, že si myslím, že Kreml může svých cílů dosáhnout i jinak než velkým válečným konfliktem. Už to, že Ukrajina musí dlouhá léta řešit situaci na Donbasu, je obrovská zátěž pro Kyjev. Teď tam spustili hybridní operace. Neustále několik set falešných hlášení o tom, že jsou nějaké výbušné zařízení ve školách, ve školkách, v různých institucích. To tu společnost neuvěřitelně znervózňuje a zatěžuje. Takže ještě

jednou. Kreml potřebuje, aby se ukrajinská společnost nevyvíjela úspěšně a aby se nestala součástí evropských a atlantických struktur. To nepochybně Kreml potřebuje. Kreml nepotřebuje velký konflikt na Ukrajině. Tím nechci říct, že se mu za každých okolností vyhne. To rozmístění jednotek je jednoznačný varovný signál a bylo by zcela nezodpovědné, kdyby západ, Evropa, NATO na to nereagovaly. Je dobře, že na to reagujeme. Je dobře, že si promýšlíme varianty. Ale myslím si, že dokud se nezačne střílet, tak máme velkou šanci, že k té válce nedojde.

Michal KUBAL, moderátor
Pane Ludvíku, vidíte vy nějakou reálnou šanci, kdy by západ mohl z celé té situace vyjít jinak než s pověstí obra, který prostě nezmůže nic, byť se to děje v podstatě v jeho sousedství?

Jan LUDVÍK, odborný asistent, Institut politologických studií
Tak možnosti západ samozřejmě má. Já vidím v zásadě dvě. Ta první z nich, kdy může dokázat to, že je obr, je ve chvíli, kdy by se rozhodl, že skutečně chce na Ukrajině vojensky intervenovat. Západ už řekl, že to udělat nechce. Nicméně situace se vyvíjí a je možné, že politici na to změní názor. Druhá možnost, ta je asi mnohem reálnější, je, že by se mohlo stále ještě podařit najít nějakou cestu, která, řekněme, dá Rusku ten pocit vítězství, částečně dosáhne těch svých cílů - například nějakou formou ujištění, že Ukrajina nevstoupí do NATO, aniž by se to takto řeklo, protože západ rozhodně bude chtít nechat ty dveře formálně otevřené. Na druhou stranu je zcela jasné, že konsenzus NATO na přijetí Ukrajiny se nenajde. To je prostě něco nemožného, protože na tom by se musely shodnout všechny členské země a už dneska prostě víme, že tato shoda neexistuje a neexistovala v posledních 15 letech.

Michal KUBAL, moderátor
Pane Votápku, Rusko má obrovské státní rezervy. Drží strategické suroviny. Teď uprostřed zimy má mnoho evropských zemí z toho velký strach, co by se mohlo stát. Jsou nějaké následné kroky, které by opravdu mohly ruský režim citelně bolet?

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
Nepochybně ano a záleží na našem odhodlání. Je pravda, že Rusko je významný dodavatel plynu, ropy, energií do Evropy, ale také je pravda, že už nedodává ani ne polovinu. Dodává méně než polovinu energií, které potřebujeme. To znamená, když by na to přišlo, tak Evropa dokáže bez ruských energetických surovin přežít. Ale Rusko rozhodně nedokáže přežít bez exportu těchto surovin do Evropy a na vyspělé trhy. Ruská ekonomika by se zhroutila poměrně rychle. Několik měsíců by mohli žít z rezerv, ale to by je nezachránilo. Ta perspektiva by byla jasná. To je možná také důvod, proč Putin vyhrocuje tu situaci nyní. Protože když si uvědomíme, že zelený deal během několika let velmi oslabí pozici Ruska jako dodavatele strategických surovin do Evropy, tak možná že se Putin teď cítí být v pozici Japonska z roku 40-41, kdy také nevěděli, co je bude čekat, a rozhodli se třeba k preventivnímu útoku na Spojené státy. A já tedy doufám, že to tím nepřivolám touto poznámkou. Sankcí proti Rusku může být celá řada. Já už dlouhá léta propaguji cílené sankce na ruskou elitu, protože Putin není neomezeným a suverénním vládcem Ruska. On je špičkou, který z děla svorník nejrůznějšímu souhrnu různých vektorů a sil. On je první mezi rovnými, on je nejsilnější hráč, ale má kolem sebe desítky a stovky dalších hráčů. A všichni tito klíčoví hráči mají svoje manželky, milenky, dcery, syny a další příbuzné, kteří s velkým potěšením navštěvují Evropu, kteří studují v Cambridgi a na dalších prestižních univerzitách, manželky nakupují v Paříži nebo kdekoliv jinde, nebo v Miláně. A pokud my tady tu vrchní vrstvu ruské společnosti, těch horních, dejme tomu, 5 000 000, důsledně zbavíme možnosti cestovat do vyspělých zemí, tak to vyvolá v Rusku takovou vlnu nespokojenosti, že to smete Putinův režim.

Michal KUBAL, moderátor
Máte pocit, že západ v téhle krizi tahá za delší provaz, nebo za kratší provaz? Že má našlápnuto na to, aby z ní nevyšel jako ten poražený?

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
Nejsem si tím jistý. My jsme nepochybně silnější, ale nevím, jestli jsme odhodlanější.

Michal KUBAL, moderátor
Je tohle, pane Němče, příklad toho, o čem jsme mluvili? Z vojenského hlediska ten, kdo bude odhodlanější, tak nakonec bude slavit úspěch, kdyby došlo, nikdo z nás si to nepřeje, na to, že by se rozhodovalo na bitevním poli?

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
Jako určitě. Bezpochybně. Ale tam je taky důležitý, aby západ byl jednotný. Vemte si jenom, jak vlastně dneska země postupujou. Anglie posílá zbraně a instruktory. Francie řekla, že posílí v Rumunsku. Na druhou stranu Německo nejenže nepošle nic, ale ještě řekne Estonsku, že zakazuje reexportovat německé zbraňové systémy na Ukrajinu. Takže to jsou všechno věci, který Putinovi hrají do karet, protože vidí, že jsme nejednotný. Nehledě na to, co prohlásil Biden teď někde, je to pár dní zpátky, kdy vlastně, když ho budu lehce parafrázovat, tak řekl, že Putin bude potrestán. Pokud to bude jenom nějaký malý lokální konflikt, budeme se bavit, co budeme dělat, pokud udeří vší silou, tak to bude katastrofa. Pokud americký prezident prohlásí toto, že když bude malý konflikt, budeme se dohadovat, tak je to zase signál Putinovi a hraje mu to do karet. Takže to je, myslím...těch aspektů je výrazně víc, které se na tom podepisují.

Michal KUBAL, moderátor
Pokud zůstaneme jenom na, řekněme, té rovině ukrajinsko-ruské. Podle vás bude se rozhodovat podle toho, jak by ten potenciální konflikt vypadal v těch prvních dnech, podle toho, jak to bude, anebo podle toho, jak ukrajinská armáda bude schopna operovat pod tím, dá se předpokládat, velkým tlakem?

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
To je strašně těžké predikovat, protože jako já nejsem schopen teď říct, co Rus použije, jakou silou zaútočí, jak použije letectvo, použije rakety, použije....těžko říct. To je velmi těžké predikovat. Nedovedu to odhadnout.

Michal KUBAL, moderátor
Doufejme, že na ty scénáře nedojde. A doufejme, že opravdu Evropa bude pokračovat ve svých mírových letech, i když ty náznaky nejsou nikterak optimistické. Pánové, díky za váš čas. Přej hezký večer vám všem. Děkuji.

Vladimír VOTÁPEK, analytik mezinárodních vztahů a bývalý generální konzul ČR v Ruské federaci
Bylo mi potěšením.

Lumír NĚMEC, bývalý velitel speciálního oddělení SOG
Děkuji za pozvání.

Ukrajinské „má dáti – dal“

TISK, Datum: 28.01.2022, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 9, Autor: Karel Svoboda, Vytištěno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 03:43, Čtenost: 454 857, Rubrika: Názory, AVE: 201 784,29 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

Zkusme se vcítit do mysli ruského prezidenta Vladimira Putina: co všechno v jeho představách může mluvit pro otevřenou akci proti Ukrajině – a co ho od ní naopak může odradit?

Omotivaci Vladimira Putina vlastně nic nevíme, což jen zavdává důvod ke spekulacím. Putin několikrát zpochybňoval teritoriální celistvost Ukrajiny, a to i v „pokrymských“ hranicích, v prosinci mluvil o „genocidě“ probíhající na Donbasu, další ruští představitelé pak konstruují verze o ukrajinském útoku na Donbas. Poslední ruská iniciativa v podobě požadavku „bezpečnostních záruk“ a „ztráty trpělivosti“ jen přidala do souboru již existujících vyjádření.
Prezident Putin i ministr zahraničí Sergej Lavrov jsou příliš zkušenými vyjednavači, aby svoje cíle odkryli dříve, než je nezbytně nutné. Při obsazování Krymu ruští představitelé v době, kdy již byli jejich vojáci rozmístěni po celém poloostrově, mluvili o domobraně s vybavením, které lze koupit v jakémkoli obchodě. Z čehož plyne, že nemají problém ani očividně lhát, pokud je to v jejich zájmu. Podobně je limitem pro analýzu situace i fakt, že západní státy opírají svoji reakci o zprávy tajných služeb.
A ty jsou tradičně na sdělování svých zdrojů opatrné.
Současné napětí ruskému vedení z mnoha ohledů vyhovuje. Putin se dlouhodobě snaží stavět do pozice hlavního bojovníka proti dominanci Západu. Na rozdíl od zemí, jako je Brazílie či Indie (Čína hraje přece jen vyšší ligu), svoji opozici prezentuje i vojensky. Současné napětí se soustředěním armád jeho pozici jen posiluje. Dovnitř Ruska pak funguje obraz „obklíčené pevnosti“, vytvořený dávno před anexí Krymu.
Ruské televize aktivně takovou verzi šíří, včetně verzí o chystaném útoku NATO na Rusko. Není pak divu, že ze současného napětí viní Rusové NATO, popřípadě Ukrajinu, zatímco Rusko je pouze obětí západního tlaku. Fakt, že současné NATO se jen těžko shoduje na obraně svých členů, natož aby dalo dohromady takovou operaci, jako je útok na Rusko, je netrápí.
Když propagandisté dokázali ruskou veřejnost přesvědčit, že za Lukašenkův letecký dovoz uprchlíků k běloruské hranici může Evropská unie, současná situace pro ně není žádným problémem. Paradoxně nejhorší službu mohou Putinovi udělat iniciativy podobné komunistickému návrhu na uznání donbaských „lidových republik“.
Ne že by si s tím nedokázali v Kremlu poradit, ale situaci to komplikuje. Naopak, navzdory tvrzení některých analytiků, ani případné stažení vojsk Putinovi nijak nemůže ublížit, protože oficiálně půjde jen o návrat ze cvičení.

Ruské jistoty: plyn a ropa

Ani ekonomicky není současná situace pro Rusko nijak strašná. Pád rublu přináší do státní kasy více peněz, protože Rusko prodává v dolarech a dalších měnách, zatímco výdaje vyplácí v rublech. Navíc spolu s napětím rostou i ceny surovin a zemědělských výrobků. Oproti tomu tvoří strojírenství cca sedm procent z celkového vývozu. Rusko vyváží strojírenské výrobky do zemí postsovětského prostoru, zatímco suroviny a potraviny jdou do západní Evropy či Číny. Země jako Bělorusko či Kazachstán se ruských výrobků nezřeknou, Evropě se zase nebude chtít ani se nebude moci zbavit ruského plynu a ropy.
Následky Rusko pocítí spíše v dlouhodobém horizontu. Hrozí mu, že se bude opakovat situace Sovětského svazu ze sedmdesátých let, kdy vysoké ceny ropy umožnily pohodlný život, zatímco se stále prohlubovala technologická zaostalost země. Zjednodušeně, vývoz do Kyrgyzstánu či Tádžikistánu tlak na zvyšování kvality a technické vyspělosti nevytvoří. Nicméně dlouhodobý efekt není rozhodně něco, co by v současných kalkulacích hrálo roli. Hlavním, byť velmi výrazným negativem je pak růst cen prakticky všeho, k čemuž napětí ještě přidává.
Fakt, že ruské akcie v důsledku napětí poklesly, v praxi nic neznamená. Pro současné oligarchy situaci nemění, jak trhy ohodnotí jejich firmy. Vliv by to mělo ve chvíli, kdyby se rozhodli prodávat, což se s vysokou mírou pravděpodobnosti nechystají. Podobá se to sledování ceny domu, ve kterém žijete: je v praxi úplně jedno, jestli váš dům stojí milion jeden nebo deset, protože se ho stejně nechystáte prodat. Navíc, po prvotním šoku způsobeném očekáváním nejhoršího trh tento vliv absorbuje a na ceny akcií budou mít vliv spíše celosvětové trendy.
Personální sankce vůči prezidentovi a dalším představitelům režimu pak výraznou hrozbu neslibují. Putin si je vědom toho, že o některých otázkách s ním Západ jednat musí. A zároveň ví, že pro nezápadní představitele v čele s čínským prezidentem je válka na Ukrajině nedůležitá, dokud se netýká jejich zájmů. Fakt, že Čína situaci využije ve svůj prospěch, jako to ostatně udělala v roce 2014 s plynovou dohodou, je pak už něco jiného.
V současné době má Putin prakticky otevřené všechny možnosti, jak se situací naložit. Možnosti sahají od přímé vojenské konfrontace s Ukrajinou, na kterou ruská propaganda obyvatelstvo dosti vehementně připravuje, přes různé formy anexe „lidových republik“ na Donbasu, kdy se dá očekávat, že by se Západ či Ukrajina na nic nezmohly (předpokládalo by to přímý útok proti ruské armádě, což není reálné). Rusku by ale další dotační regiony přinesly jen náklady navíc. Nebo by šlo jen o vytvoření tlaku vůči Západu k prosazení vlastních zájmů. Následovalo by stažení armád s tím, že ruská média by Putina oslavovala jako někoho, kdo donutil Západ se bát a přitáhl ho k jednání.

Putin má dnes otevřené všechny možnosti, jak bude chtít s vyhrocenou situací naložit.

Foto popis: Institut mezinárodních studií FSV UK

Ukrajinské „má dáti – dal“

Zkusme se vcítit do mysli ruského prezidenta Vladimira Putina: co všechno v jeho představách může mluvit pro otevřenou akci proti Ukrajině – a co ho od ní naopak může odradit?

Karel Svoboda
Institut mezinárodních studií FSV UK

O motivaci Vladimira Putina vlastně nic nevíme, což jen zavdává důvod ke spekulacím. Putin několikrát zpochybňoval teritoriální celistvost Ukrajiny, a to i v „pokrymských“ hranicích, v prosinci mluvil o „genocidě“ probíhající na Donbasu, další ruští představitelé pak konstruují verze o ukrajinském útoku na Donbas. Poslední ruská iniciativa v podobě požadavku „bezpečnostních záruk“ a „ztráty trpělivosti“ jen přidala do souboru již existujících vyjádření.

Prezident Putin i ministr zahraničí Sergej Lavrov jsou příliš zkušenými vyjednavači, aby svoje cíle odkryli dříve, než je nezbytně nutné. Při obsazování Krymu ruští představitelé v době, kdy již byli jejich vojáci rozmístěni po celém poloostrově, mluvili o domobraně s vybavením, které lze koupit v jakémkoli obchodě. Z čehož plyne, že nemají problém ani očividně lhát, pokud je to v jejich zájmu. Podobně je limitem pro analýzu situace i fakt, že západní státy opírají svoji reakci o zprávy tajných služeb. A ty jsou tradičně na sdělování svých zdrojů opatrné.

Současné napětí ruskému vedení z mnoha ohledů vyhovuje. Putin se dlouhodobě snaží stavět do pozice hlavního bojovníka proti dominanci Západu. Na rozdíl od zemí, jako je Brazílie či Indie (Čína hraje přece jen vyšší ligu), svoji opozici prezentuje i vojensky. Současné napětí se soustředěním armád jeho pozici jen posiluje. Dovnitř Ruska pak funguje obraz „obklíčené pevnosti“, vytvořený dávno před anexí Krymu. Ruské televize aktivně takovou verzi šíří, včetně verzí o chystaném útoku NATO na Rusko. Není pak divu, že ze současného napětí viní Rusové NATO, popřípadě Ukrajinu, zatímco Rusko je pouze obětí západního tlaku. Fakt, že současné NATO se jen těžko shoduje na obraně svých členů, natož aby dalo dohromady takovou operaci, jako je útok na Rusko, je netrápí.

Když propagandisté dokázali ruskou veřejnost přesvědčit, že za Lukašenkův letecký dovoz uprchlíků k běloruské hranici může Evropská unie, současná situace pro ně není žádným problémem. Paradoxně nejhorší službu mohou Putinovi udělat iniciativy podobné komunistickému návrhu na uznání donbaských „lidových republik“. Ne že by si s tím nedokázali v Kremlu poradit, ale situaci to komplikuje. Naopak, navzdory tvrzení některých analytiků, ani případné stažení vojsk Putinovi nijak nemůže ublížit, protože oficiálně půjde jen o návrat ze cvičení.

Ruské jistoty: plyn a ropa

Ani ekonomicky není současná situace pro Rusko nijak strašná. Pád rublu přináší do státní kasy více peněz, protože Rusko prodává v dolarech a dalších měnách, zatímco výdaje vyplácí v rublech. Navíc spolu s napětím rostou i ceny surovin a zemědělských výrobků. Oproti tomu tvoří strojírenství cca sedm procent z celkového vývozu. Rusko vyváží strojírenské výrobky do zemí postsovětského prostoru, zatímco suroviny a potraviny jdou do západní Evropy či Číny. Země jako Bělorusko či Kazachstán se ruských výrobků nezřeknou, Evropě se zase nebude chtít ani se nebude moci zbavit ruského plynu a ropy.

Následky Rusko pocítí spíše v dlouhodobém horizontu. Hrozí mu, že se bude opakovat situace Sovětského svazu ze sedmdesátých let, kdy vysoké ceny ropy umožnily pohodlný život, zatímco se stále prohlubovala technologická zaostalost země. Zjednodušeně, vývoz do Kyrgyzstánu či Tádžikistánu tlak na zvyšování kvality a technické vyspělosti nevytvoří. Nicméně dlouhodobý efekt není rozhodně něco, co by v současných kalkulacích hrálo roli. Hlavním, byť velmi výrazným negativem je pak růst cen prakticky všeho, k čemuž napětí ještě přidává.

> Putin má dnes otevřené všechny možnosti, jak bude chtít s vyhrocenou situací naložit.

Fakt, že ruské akcie v důsledku napětí poklesly, v praxi nic neznamená. Pro současné oligarchy situaci nemění, jak trhy ohodnotí jejich firmy. Vliv by to mělo ve chvíli, kdyby se rozhodli prodávat, což se s vysokou mírou pravděpodobnosti nechystají. Podobá se to sledování ceny domu, ve kterém žijete: je v praxi úplně jedno, jestli váš dům stojí milion jeden nebo deset, protože se ho stejně nechystáte prodat. Navíc, po prvotním šoku způsobeném očekáváním nejhoršího trh tento vliv absorbuje a na ceny akcií budou mít vliv spíše celosvětové trendy.

Personální sankce vůči prezidentovi a dalším představitelům režimu pak výraznou hrozbu neslibují. Putin si je vědom toho, že o některých otázkách s ním Západ jednat musí. A zároveň ví, že pro nezápadní představitele v čele s čínským prezidentem je válka na Ukrajině nedůležitá, dokud se netýká jejich zájmů. Fakt, že Čína situaci využije ve svůj prospěch, jako to ostatně udělala v roce 2014 s plynovou dohodou, je pak už něco jiného.

V současné době má Putin prakticky otevřené všechny možnosti, jak se situací naložit. Možnosti sahají od přímé vojenské konfrontace s Ukrajinou, na kterou ruská propaganda obyvatelstvo dosti vehementně připravuje, přes různé formy anexe „lidových republik“ na Donbasu, kdy se dá očekávat, že by se Západ či Ukrajina na nic nezmohly (předpokládalo by to přímý útok proti ruské armádě, což není reálné). Rusku by ale další dotační regiony přinesly jen náklady navíc. Nebo by šlo jen o vytvoření tlaku vůči Západu k prosazení vlastních zájmů. Následovalo by stažení armád s tím, že ruská média by Putina oslavovala jako někoho, kdo donutil Západ se bát a přitáhl ho k jednání.

Zpět

Fotograf Gallery uvede výstavu inspirovanou odkazem nedávno zesnulého fotografa a pedagoga Filipa Lába URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 28.01.2022, Zdroj: mistnikultura.cz, Autor: Zuzana Hošková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 08:26, RU / den: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

PRAHA: Do nového roku vkročí Fotograf Gallery projektem Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy. Skupinová výstava ilustruje informační éru naší společnosti. Budou ji provázet obrazy masek v různých podobách. Expozice využije také technologii mikrofilmu, která předcházela všeobecné digitalizaci, a předjímá postdigitální fotografii, což je i název poslední knihy teoretika fotografie a pedagoga Filip Lába. Jeho nedávno předčasně přerušená práce byla pro výstavu určujícím podnětem. Kurátorem výstavy je teoretik umění Vojtěch Märc. Navštívit ji bude možné od 11. února do 2. dubna a bude na ni opět navazovat doprovodný program.

Autor článku:
Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále fenoménu snímků pořízených např. mobilními telefony, které médium fotografie široce zpřístupňují i neprofesionálům bez nutnosti nahlédnout do její technologie samotné.
Jeho poslední publikací z jara 2021 je Postdigitální fotografie (vydalo Karolinum). Předčasný odchod uznávané a oblíbené osobnosti, jež byla kmenovým spolupracovníkem spolku Fotograf, který provozuje Fotograf Gallery, pořádá Fotograf Festival a vydává stejnojmenný časopis, byl základní pohnutkou k uspořádání výstavy Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy.
„Výstava je věnována památce Filipa Lába. Různými zkratkami a oklikami chce připomenout jeho mnohočetný vztah k fotografii, který zahrnoval jak teorii, tak praxi, a překlenoval umění, žurnalismus i pedagogiku," přibližuje kurátor výstavy Vojtěch Märc.
Maska i fotografie prozradí jen část příběhu, co uvízne v časové ose, je na nás
Jak umělecká díla pracují s informacemi ve společnosti, která se sama někdy označuje jako informační? Koho a jak vlastně informují a kým a jak jsou formovány? Výstava Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy se spolu s několika umělci a umělkyněmi pokusí na tyto otázky odpovědět. K výpovědi si Vojtěch Märc přitom zvolil tak trochu nechtěnou ikonu poslední doby – masky zakrývající obličej : „Na výstavě se vedle morových masek předvedou i masky karnevalové a masky revolucionářské," doplňuje kurátor.
Bez ohledu na rozličné funkce můžeme masky chápat jako membrány mezi vnitřkem a vnějškem těl, mezi lidmi a světem, mezi útočištěm a osvobozením. Masky totiž, tak jako fotografie, vždy něco zakrývají a zároveň něco předvádí. Ostatně, sám Filip Láb v roce 2000 fotil maskované demonstranty protestující proti pražskému zasedání MMF. Tyto snímky budou rovněž součástí výstavy.
Návštěvníkům Fotograf Gallery se otevřou i díla dalších autorů, které s tvorbou Filipa Lába přímo i nepřímo souvisejí. V roce 2008 pomáhal Báře Mrázkové připravit výstavu nazvanou Daily Mirror, v níž prostřednictvím chronologie mikrofilmových novinových článků ohledávala příběh Stuarta Christieho, kterému se v roce 1964 nepovedlo spáchat atentát na generála Franca a který v roce 1972 nebyl usvědčen z účasti na bombových útocích na domy spáchaných skupinou The Angry Brigade. V rámci stejného procesu byl odsouzen John Barker, který spolu s Ines Doujak v roce 2021 připravil podcastový seriál Transmission věnovaný globálním dějinám pandemií. Několik jeho epizod přitom strukturovali jako dlouhé časové osy pandemické historie, na nichž ukazují, jak různé nemoci odráží a prohlubují společenské nerovnosti. Už v roce 2014 spolu Barker a Doujak připravili i video A Mask Is Always Active, kde se zaměřili na roli osvobozující sílu karnevalových masek. Toto video představili mimo jiné v o rok pozdější čítance Utopian Pulse o konkrétně-utopických projektech, již Doujak editovala spolu s Oliverem Resslerem. Ressler ve své práci Reclaiming Abundance z roku 2021 protahuje časovou osu do několik dekád vzdálené budoucnosti, když s pomocí digitálně upravených fotografií vyhlíží uhlíkově spravedlivou budoucnost.

Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy
Zahájení: 10. 2. 2022, 14–19 h
Trvání výstavy: 11. 2. – 2. 4. 2022
Místo: Fotograf Gallery, Jungmannova 19, Praha 1
Kurátor: Vojtěch Märc
Vystavující umělci a jejich díla:
John Barker a Ines Doujak, A Mask Is Always Active [Maska je vždy činná], 2014.
John Barker a Ines Doujak, Transmission [Přenos], 2021.
Filip Láb, bez názvu, 2000.
Barbora Mrázková, Daily Mirror [Denní zrcadlo], 2008.
Oliver Ressler, Reclaiming Abundance [Znovunabytí hojnosti], 2021

Doprovodný program
Výstavu bude možné si projít i v rámci komentované prohlídky s kurátorem Vojtěchem Märcem. Na nejmenší budou v galerii opět čekat samoobslužné listy se zábavnými úkoly a pro střední školy se chystá dílna zaměřená na téma občanské angažovanosti a na vize budoucnosti. V rámci poslechové přednášky se témata výstavy dále rozvinou prostřednictvím populární a alternativní hudby.

FOTOGRAF
Cílem spolku Fotograf je propagace a podpora fotografie v rámci výtvarného umění, její širší začlenění do kontextu současného umění a do povědomí široké veřejnosti nejen u nás, ale také výrazně na mezinárodní scéně. Spolek vydává časopis, provozuje galerii a pořádá festival. Časopis Fotograf vychází od loňského roku třikrát ročně jako souhrnné tematicky koncipované periodikum o 80 stranách. Existuje v české i anglické mutaci již od roku 2002. V roce 2020 prošel redesignem. Na činnost časopisu navázala Fotograf Gallery v roce 2009 a o dva roky později vznikl Fotograf Festival.

Ines Doujak: Collage, 2021
© Zdroj: https://fotografgallery.cz/utoky-na-zbozi

Sdílet
Tweet

Fotograf Gallery uvede výstavu inspirovanou odkazem nedávno zesnulého fotografa a pedagoga Filipa Lába

Vydáno: 28.01.2022
Rubrika: Co se děje
Téma: Instituce a kulturní zařízení, Knihy, literatura, média, Výtvarné umění
Kraj: Hl. m. Praha

PRAHA: Do nového roku vkročí Fotograf Gallery projektem *Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy*. Skupinová výstava ilustruje informační éru naší společnosti. Budou ji provázet obrazy masek v různých podobách. Expozice využije také technologii mikrofilmu, která předcházela všeobecné digitalizaci, a předjímá postdigitální fotografii, což je i název poslední knihy teoretika fotografie a pedagoga Filip Lába. Jeho nedávno předčasně přerušená práce byla pro výstavu určujícím podnětem. Kurátorem výstavy je teoretik umění Vojtěch Märc. Navštívit ji bude možné od 11. února do 2. dubna a bude na ni opět navazovat doprovodný program.

od 11.02.2022 do 02.04.2022

Autor článku: **Zuzana Hošková**

Filip Láb byl fotograf, teoretik fotografie, vedoucí katedry žurnalistiky Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a dlouholetý člen redakční rady časopisu Fotograf. Ve své práci se věnoval technice mikrofilmu, dále fenoménu snímků pořízených např. mobilními telefony, které médium fotografie široce zpřístupňují i neprofesionálům bez nutnosti nahlédnout do její technologie samotné.

Jeho poslední publikací z jara 2021 je *Postdigitální fotografie* (vydalo Karolinum). Předčasný odchod uznávané a oblíbené osobnosti, jež byla kmenovým spolupracovníkem spolku Fotograf, který provozuje Fotograf Gallery, pořádá Fotograf Festival a vydává stejnojmenný časopis, byl základní pohnutkou k uspořádání výstavy *Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy*.

„Výstava je věnována památce Filipa Lába. Různými zkratkami a oklikami chce připomenout jeho mnohočetný vztah k fotografii, který zahrnoval jak teorii, tak praxi, a překlenoval umění, žurnalismus i pedagogiku," přibližuje kurátor výstavy **Vojtěch Märc**.

Maska i fotografie prozradí jen část příběhu, co uvízne v časové ose, je na nás

Jak umělecká díla pracují s informacemi ve společnosti, která se sama někdy označuje jako informační? Koho a jak vlastně informují a kým a jak jsou formovány? Výstava *Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy* se spolu s několika umělci a umělkyněmi pokusí na tyto otázky odpovědět. K výpovědi si Vojtěch Märc přitom zvolil tak trochu nechtěnou ikonu poslední doby – **masky zakrývající obličej**: *„Na výstavě se vedle morových masek předvedou i masky karnevalové a masky revolucionářské,"* doplňuje kurátor.

Bez ohledu na rozličné funkce můžeme masky chápat jako membrány mezi vnitřkem a vnějškem těl, mezi lidmi a světem, mezi útočištěm a osvobozením. Masky totiž, tak jako fotografie, vždy něco zakrývají a zároveň něco předvádí. Ostatně, sám Filip Láb v roce 2000 fotil **maskované demonstranty protestující proti pražskému zasedání MMF**. Tyto snímky budou rovněž součástí výstavy.

Návštěvníkům Fotograf Gallery se otevřou i díla dalších autorů, které s tvorbou Filipa Lába přímo i nepřímo souvisejí. V roce 2008 pomáhal **Báře Mrázkové** připravit výstavu nazvanou *Daily Mirror*, v níž prostřednictvím chronologie mikrofilmových novinových článků ohledávala příběh Stuarta Christieho, kterému se v roce 1964 nepovedlo spáchat atentát na generála Franca a který v roce 1972 nebyl usvědčen z účasti na bombových útocích na domy spáchaných skupinou The Angry Brigade.

V rámci stejného procesu byl odsouzen **John Barker**, který spolu s **Ines Doujak** v roce 2021 připravil podcastový seriál *Transmission* věnovaný globálním dějinám pandemií. Několik jeho epizod přitom strukturovali jako dlouhé časové osy pandemické historie, na nichž ukazují, jak různé nemoci odrážíí a prohlubují společenské nerovnosti. Už v roce 2014 spolu Barker a Doujak připravili i video *A Mask Is Always Active*, kde se zaměřili na roli osvobozující sílu karnevalových masek.

Toto video představili mimo jiné v o rok pozdější čítance *Utopian Pulse* o konkrétně-utopických projektech, jíž Doujak editovala spolu s **Oliverem Resslerem**. Ressler ve své práci Reclaiming Abundance z roku 2021 protahuje časovou osu do několik dekád vzdálené budoucnosti, když s pomocí digitálně upravených fotografií vyhlíží uhlíkově spravedlivou budoucnost.

Útoky na zboží: Masky, mikrofilm, časové osy

Zahájení: 10. 2. 2022, 14–19 h

Trvání výstavy: 11. 2. – 2. 4. 2022

Místo: Fotograf Gallery, Jungmannova 19, Praha 1

Kurátor: Vojtěch Märc

Více informací: https://fotografgallery.cz/utoky-na-zbozi

Vystavující umělci a jejich díla:

- John Barker a Ines Doujak, A Mask Is Always Active [Maska je vždy činná], 2014.
- John Barker a Ines Doujak, Transmission [Přenos], 2021.
- Filip Láb, bez názvu, 2000.
- Barbora Mrázková, Daily Mirror [Denní zrcadlo], 2008.
- Oliver Ressler, Reclaiming Abundance [Znovunabytí hojnosti], 2021

Doprovodný program

Výstavu bude možné si projít i v rámci komentované prohlídky s kurátorem Vojtěchem Märcem. Na nejmenší budou v galerii opět čekat samoobslužné listy se zábavnými úkoly a pro střední školy se chystá dílna zaměřená na téma občanské angažovanosti a na vize budoucnosti. V rámci poslechové přednášky se témata výstavy dále rozvinou prostřednictvím populární a alternativní hudby.

Zpět

Newton Media: Očkování dětí proti koronaviru na sítích podporují 3 % diskutujících URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 27.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 11:37, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Očkování dětí proti koronaviru vyvolává na sociálních sítích živou debatu, ve které se výrazná většina diskutujících staví k vakcinaci negativně. Vyplývá to z analýzy společnosti Newton Media. Nejvýrazněji debaty rozhýbal matematik Karel Janeček po vyhlášení ankety Český slavík.

Očkování dětí od pěti do 11 let proti nemoci covid-19 začalo loni 13. prosince. Podle Newton Media, která od 19. října do 19. prosince sledovala reakce na sítích, rezonuje debata nejvíce na Facebooku, kde bylo zveřejněno 73 % všech příspěvků a v menší míře v diskusích pod články zveřejněnými na zpravodajských serverech (24 % příspěvků). Na Twitteru, Instagramu či YouTube se téma očkování dětí objevuje minimálně.

Do debaty podle analýzy výrazně zasáhl Karel Janeček, který během vyhlášení hudební ankety Český slavík zkritizoval protiepidemická opatření vlády a očkování dětí. V následujících dnech po jeho vystoupení se objem debat na sítích ztrojnásobil. Výrazný dosah mělo na sociálních sítích také vyjádření epidemiologa Jiřího Berana, který se v článku Parlamentních listů postavil „proti očkování dětí, mladých a zdravých lidí zastaralou vakcínou“.

„Pouhá 3 % příspěvků zveřejněných ve sledovaném období na sítích se staví k dětské vakcinaci proti nemoci covid-19 pozitivně. Naopak vakcínu odmítalo 36 % diskutujících a po vystoupení Karla Janečka počet negativních příspěvků dále narostl na 42 %,“ vypočetla spoluautorka analýzy Martina Maňhalová ze společnosti Newton Media.

„Uživatelům nejvíce vadí, že vakcíny nejsou dostatečně prověřeny a obávají se jejich negativních dlouhodobých účinků na dětský organismus. Často také argumentují, že očkování je pouze byznysem politiků a farmaceutických firem a vakcína podle nich stejně není účinná,“ uvedla další z autorek analýzy Nikola Kopáčová.

Uživatelé, kteří se staví k očkování kladně, naopak uvádějí, že je zodpovědné děti naočkovat a chránit tak jejich zdraví. Jiní uváděli, že by měli být očkováni všichni, včetně dětí, aby se omezilo šíření nemoci. Tito diskutující rovněž podle Newton Media zdůrazňují důvěru v doporučení kvalifikovaných odborníků.

V období od 20. září do 10. listopadu 2021 se Newton Mediavěnovala v jiné analýze třetí posilující dávce u dospělých, kterou pozitivně hodnotilo 13 % diskutujících. „Ukazuje se tedy, že vakcinace dětí vyvolává daleko větší kontroverze než očkování dospělých,“ poznamenala Maňhalová.

Mediální analýzu očkování provedla Newton Media v rámci projektu Infomore.cz, který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a Lékařskou fakultou Masarykovy Univerzity v Brně.

Foto:
ilustrační snímek
Depositphotos

Pátek 28. ledna 2022, svátek má Otýlie

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ | Domácí | Zahraničí | Krimi | Kraje | Ekonomika | Kultura | Finance | Revue

Domácí | Volby | Názory | Koronavirus | MediaHub | NATO | 100 let české egyptologie | Speciály | Očima čtenářů

Newton Media: Očkování dětí proti koronaviru na sítích podporují 3 % diskutujících

27. ledna 2022 18:00

Očkování dětí proti koronaviru vyvolává na sociálních sítích živou debatu, ve které se výrazná většina diskutujících staví k vakcinaci negativně. Vyplývá to z analýzy společnosti Newton Media. Nejvýrazněji debaty rozhýbal matematik Karel Janeček po vyhlášení ankety Český slavík.

ilustrační snímek | foto: Depositphotos

Třicet let platíme náklady transformace nízkými příjmy, říká Středula

Očkování dětí od pěti do 11 let proti nemoci covid-19 začalo loni 13. prosince. Podle Newton Media, která od 19. října do 19. prosince sledovala reakce na sítích, rezonuje debata nejvíce na Facebooku, kde bylo zveřejněno 73 % všech příspěvků a v menší míře v diskusích pod články zveřejněnými na zpravodajských serverech (24 % příspěvků). Na Twitteru, Instagramu či YouTube se téma očkování dětí objevuje minimálně.

Opatření jsou extrémní, je potřeba se jim postavit, řekl Janeček po Slavících

Do debaty podle analýzy výrazně zasáhl Karel Janeček, který během vyhlášení hudební ankety Český slavík zkritizoval protiepidemická opatření vlády a očkování dětí. V následujících dnech po jeho vystoupení se objem debat na sítích ztrojnásobil. Výrazný dosah mělo na sociálních sítích také vyjádření epidemiologa Jiřího Berana, který se v článku Parlamentních listů postavil „proti očkování dětí, mladých a zdravých lidí zastaralou vakcínou".

„Pouhá 3 % příspěvků zveřejněných ve sledovaném období na sítích se staví k dětské vakcinaci proti nemoci covid-19 pozitivně. Naopak vakcínu odmítalo 36 % diskutujících a po vystoupení Karla Janečka počet negativních příspěvků dále narostl na 42 %," vypočetla spoluautorka analýzy Martina Maňhalová ze společnosti Newton Media.

„Uživatelům nejvíce vadí, že vakcíny nejsou dostatečně prověřeny a obávají se jejich negativních dlouhodobých účinků na dětský organismus. Často také argumentují, že očkování je pouze byznysem politiků a farmaceutických firem a vakcína podle nich stejně není účinná," uvedla další z autorek analýzy Nikola Kopáčová.

Uživatelé, kteří se staví k očkování kladně, naopak uvádějí, že je zodpovědné děti naočkovat a chránit tak jejich zdraví. Jiní uváděli, že by měli být očkováni všichni, včetně dětí, aby se omezilo šíření nemoci. Tito diskutující rovněž podle Newton Media zdůrazňují důvěru v doporučení kvalifikovaných odborníků.

V období od 20. září do 10. listopadu 2021 se Newton Media věnovala v jiné analýze třetí posilující dávce u dospělých, kterou pozitivně hodnotilo 13 % diskutujících. „Ukazuje se tedy, že vakcinace dětí vyvolává daleko větší kontroverze než očkování dospělých," poznamenala Maňhalová.

Mediální analýzu očkování provedla Newton Media v rámci projektu Infomore.cz, který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a Lékařskou fakultou Masarykovy Univerzity v Brně.

Zpět

Rozhovor s Antonii Doležalovou

RÁDIO, Datum: 28.01.2022, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 13:38, Pořad: 8:30 Jak to vidí, Země: Česko

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Vítejte u rozhovoru na aktuální témata. Dobrý den přeje Zita Senková. Pozvání přijala docentka Antonie Doležalová, hospodářská historička, pedagožka na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a v Cambridge, členka Robinson College. Těší mě, paní Doležalová, že jste si na Jak to vidí opět našla čas. Dobrý den.

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Dobré ráno a děkuju za pozvání a přeju dobrý nový rok.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Probereme například politizaci krizí, co obvykle znamenaly pro lidstvo velké katastrofy? Co ukázaly o společnosti, o lídrech. A nabídneme i jeden pohnutý životní příběh dlouhý jako jedno století. Přeji nerušený poslech. Setkáváme se v nesnadné době, vy paní Doležalová, přednášíte jak na Univerzitě Karlově tak i v Cambridge. Znáte české i britské prostředí a hlavně znáte historii. Pandemii si v ní své místo už asi pojistila, byť stále je to ještě přítomnost. Co se o ní učí ve školách nyní? Musela jste nějak, předpokládám aktualizovat přednášky. Jenom připomenu, že vy se zaměřujete na hospodářské dějiny Československa, české ekonomické myšlení a také dějiny filantropie.

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Ano, já jsem okamžitě zařadila přednášky a semináře o ekonomické historii pandemií do svých kurzů na Karlově univerzitě. A byla jsem, byla jsem překvapená, kolik studií odborných o pandemii v předcházejících staletí bylo publikováno a vlastně vůbec nebyly v centru zájmu historické vědy. Byly na okraji a v roce 2019-20 se ta situace radikálně změnila. Nejenom, že studií začalo ještě přibývat. Ale začaly vycházet speciální čísla odborných časopisů, na téma historických zkušeností s nejrůznějšími pandemií jejich kontextualizace a tak dál a tak dál. Myslím, že studenty to velmi zaujalo, protože to je téma, které se dotýká opravdu širokého spektra společenského, společenského nejenom ekonomického dění. Je to, nebo bude to součást mých přednášek i v nadcházejícím semestru.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Na co se vás studenti nejčastěji ptají?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Ono asi není ani tak o tom, na co se mě ptají, protože přednášky na vysoké škole nejsou ani tak zaměřený jakoby na ty zajímavosti, ale spíš na hledání nějakých širších souvislostí a hlubší pochopení konkrétních procesů, průmyslové revoluce pandemií. Takže v souvislosti s těmi pandemie studenty vedu k tomu, aby přemýšleli o tom, jaký dopad, dlouhodobý dopad ty pandemie měly. Jestli jsou nějaké procesy, které vyvolaly. A jestli jsou nějaké fenomény, které ovlivnily. Jestli jsou nějaké společenské okolnosti, které se pod jejich vlivem začaly měnit. Takže v tomto směru studenti mnoho konkrétních otázek mít nemohou. Protože bohužel studenti dost často žijí v přesvědčení, že historie začala rokem jejich narození. A tudíž představa, že byla dřív nějaká pandemie, je pro ně zcela cizí. A představu, že se z těch předcházejících pandemií můžeme nějakým způsobem poučit v tom, co prožíváme dnes, to vlastně ne, že bych jim musela implementovat, ale musíme spolu tu představu nějak odhalit, objevit a zformulovat.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Takže studenti asi docela žasnou, co všechno se už.

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Ano.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
V historii odehrálo. Co obvykle znamenaly pro lidstvo krize? Nebyly to jenom pandemie. Byly tady války, konflikty, velké katastrofy.

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Samozřejmě vždycky to bylo vybočení z kolejí toho řádu věcí tak, jak na něj byli zvyklí. Tak jak si člověk tím svým neolitickým způsobem žil ve čtyřech ročních obdobích, které přinášely s jistotou setbu a sklizeň a dlouhé zimní měsíce čekání na to než, než zase budou moci jít na pole. Do konce devatenáctého nebo vlastně řekla bych do začátku dvacátého století i prostor, ve kterém my dnes žijeme, byl prostorem, kde převážná většina obyvatelstva se živila zemědělstvím. Takže to byl život spjatý s přírodou a tudíž vybočení nebo změna, která vznikla třeba tím, že najednou nebylo možné zasít, protože ten feudální neměl nikoho, kdo by na tom poli pracoval. Tak byla samozřejmě naprosto zásadním problémem, protože nebylo možné jednoduše si ty potraviny, které jste si nevypěstovali přivézt z nějaké jiné země.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Vypozorovala jste nebo na základě studia těch předchozích krizí, dějin ekonomické historie, ale historie vůbec jaké fenomény nebo okolnosti se pravidelně opakovaly, když ty krize přicházely? Je tam něco, nějaký společný jmenovatel?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Ano, je tam jeden velmi zásadní fenomén, který je, možná trošku bude znít překvapivě. Ale pandemie je počítána mezi ty čtyři jezdce apokalypsy biblické a pandemie jakási před třemi lety zjistil jeden americký vědec, je jedinou krizí nebo společenským přerodem, zlomem, který dokáže likvidovat, snad je silné slovo, spíše napravovat společenskou nerovnost. Rozdělení bohatství ve společnosti. Nejsou to revoluce. Nejsou to války, nejsou to státní bankroty nebo hospodářské krize, i když my si to s nimi spojujeme. Jsou to jenom pandemie, které v historii dokázaly odstranit nerovnost. Takže z hlediska dlouhého časového intervalu se na pandemii můžeme dívat svým způsobem s optimismem. Ač to zní možná v této chvíli nepatřičně.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Často se hovoří o tom, že se z koronaviru stalo i jisté politikum. Když se opět, paní Doležalová, ohlédneme do minulosti, bývaly ty krize také politikem?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka

No, já jsem se nikdy touhle tou distinkcí mezi politizací a historizací nezabývala, protože mě zajímá ta historizace. Ta politizace je podle mého názoru něco, co teď vidíme kolem sebe ve velmi tedy otřesné podobě. Ale nejsem si jistá, že pandemie jako taková je politikem. Já si myslím, že je nástrojem k tomu, aby politikové, politické elity uplatňovaly, prosazovaly, zkoušely nějaké své kroky, které jim pomohou k dalšímu zvolení. Takže se spíše ta pandemie stala marketingovým nástrojem. Ale tu politizace bych, bych viděla spíš na té straně těch nástrojů, které se používají, že se začaly zdůvodňovat tím, že přece jsme ve válce s virem. Tak tomu musíme přizpůsobit svoje životy, respektive obyvatelé, občané by měli přizpůsobit své životy a měli by to chápat. A myslím si, že teprve s odstupem času uvidíme, jak zbytečné ty kroky, skutečně zbytečné nebo užitečné ty, ty kroky byly. Možná některé věci, které se nám teďka zdají, že nás omezují, nebo že omezují nějakým způsobem naši svobodu. Tak se ukáží být těmi správnými, na kterých jsme měli všichni trvat. A naopak nástroje, které teď přijímáme, se ukáží být prostě něčím, co otevřelo pandořinu skříňku dalších a dalších problémů. Jako historička bych si netroufla říct, která z těch věcí bude v které té hromádce. Ale určitě si každý posluchače dosadí podle svých představ, podle svého porozumění situaci, ve které žije co by, na kterou tu hromádku dal. Můžeme mluvit o tom, jestli nošení roušek, které se stalo, použijme to slovo politikem v té první vlně, kdy vyvolalo obrovské množství solidarity a pomoc mezi lidmi. Takže se zdálo být opravdu jako krokem, který stmelil společnost ve chvíli, kdy to opravdu hodně potřebovala. Ale už za měsíc jsme viděli, že to byl, že to byl přehnaný krok. Že, že jsme nepotřebovali chodit zarouškovaní od hlavy až k patě. Protože vlastně jsme tady ten virus vůbec neměli. A ve chvíli, kdy sem ten virus skutečně dorazil a bylo třeba se bránit před druhou a třetí vlnou, tak lidé už ztratili ochotu tu roušku nosit. A dokonce z ní udělali symbol nesvobody. Což je samozřejmě úplně absurdní představa, že, že by teda snad všichni Japonci nebo Asiaté žili v naprosté nesvobodě. Ne oni jenom berou vážně historickou zkušenost, kterou jim přinesla hongkongská krize z přelomu šedesátých a sedmdesátých let, při které zemřelo milion lidí. Na tu pandemii se, se docela zapomíná. Mluví se hodně o španělské chřipce. Ale to, že k nám přijížděli japonští turisté s rouškami, my jsme si vždycky mysleli, že je to proto, že tady máme znečištěný vzduch. Ale, když jsem poprvé přijela do Japonska a viděla jsem, že do ranní špičky v metru, si všichni nasazují roušku. Tak jsem pochopila, že důvod, proč nosí roušku, je úplně jiný, že je to prostě chráním sebe i ty lidi okolo sebe, protože nevím, jestli náhodou v téhle chvíli nejsem nemocný. A přesně tenhle ten vůz metra nemůže být rozbuškou pro další pandemii, kterou prostě nechceme znovu. Z mého pohledu ten nejjednodušší krok, který se osvědčil, tak jak já říkám, nástroj, který vymysleli už v renesanci, tak funguje spolehlivě a my ho odmítáme. Část společnosti ho odmítá přijmout. Já jsem nedávno sledovala zprávy CNN, protože se přiznám, že abych si sama udělala představu, jestli to, co se dozvídáme z našich médií, odpovídá skutečně té situace, která je ve světě. A tam, tam ve zprávách diskutovali moderátoři o tom, že by bylo dobré muset ty KAN 95 dvě na sobě. Protože Omikron je zkrátka tak virulentní, že jedna vrstva roušky nestačí. A ve Spojených státech se právě potýkají s tím, že nemají dostatečné množství testů. A diskutovali tam o tom, že testovat by měli být přednostně lidé v sociálních službách nebo lékaři, kteří se dostávají do kontaktu. Zkrátka lidé, kteří se dostávají do kontaktu s velkým množstvím jiných lidí a mohli by je ohrozit. A všichni ostatní prostě se mají jenom chránit. Protože klíčem je, vůbec tu nemoc nedostat. A ne nechodit na test a zjišťovat, jestli, jestli jí člověk dostal nebo nedostal. A vyjadřovali se tam k tomu vědci z Harvardu z Yale. Takže to nebyla jenom taková nějaká hospodská povídačka.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Když jsem třeba v Jak to vidí hovořila s historikem medicíny, tak už naši předci a řeknu teď žádnou novinku, řešili epidemie v podstatě podobně. Měli teda nástroje, jako je karanténa nebo lockdown. Jak tomu dnes říkáme uzávěra. Ani revolta vůči omezením v historii nebyla nic nového. Paní Doležalová, když se vrátím vlastně k té historii, tak docházelo třeba po těch krizích až k nějaké možná katarzi společnosti? Co se historie dozvěděla, jestli to vůbec lze nějak stručně vyjádřit, co jste se dozvěděli o společnosti, o jejich lídrech? Protože jak se říká, historie se opakuje.

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Ano, ano, máte pravdu. Já si myslím, že klíčové pro pochopení toho, co se děje, tedy myslím pro tu historizaci procesů, které už proběhly nebo té minulosti, tak je důležité pochopit kontext, ve kterém se ta situace odehrává. A myslím, že my si toho kontextu vůbec nevšímáme. Já vždycky studentům říkám, lidé v mojí generaci se po celý život budou pamatovat, kde byli 11. září 2001. A vy si zřejmě vždycky budete pamatovat, jaké byly. Tyhle a loni jsem říkala tento váš rok. Letos už musím říkat tyto vaše dva roky. Protože jsou výjimečné a všichni si přejeme, aby se neopakovaly. Ale jsou výjimečné a nějakým způsobem nám v paměti zůstanou. A když se podíváme třeba na tu pandemii, která se často zmiňujete. To je ta španělská chřipka před 100 lety. Tak já jako hospodářská historička, která se zabývá hospodářskými dějinami První republiky, no už od své diplomky. Takže víc než 20 let. Tak já jsem vlastně nikdy v těch studiích, které byly napsány nebo i pramenech, které jsem studovala pro potřeby svých vlastních studií, tak jsem se nikdy nedočetla o španělské chřipce jako fenoménu, který by nějak ovlivnil tu situaci, která probíhala. Protože důležitější a větší problém byl, že se budoval nový stát, že skončila válka a řešila se rekonstrukce nebo obnova státu po válce. A především na nemoci, na respirační nemoci v těch letech španělské chřipky umíralo stejně nebo jenom o něco málo víc lidí než v těch letech běžně umíralo žen po porodu. Ale rozhodně to tehdy inspirovalo k obrovskému rozvoji hygieny. Já si myslím, že hygiena a její vývoj je něco, o čem bychom měli velmi často mluvit. Protože teď jsou v popředí vědci. A to jak rychle dokázali vyvinout vakcíny a tak dál, a tak dál. Ale zapomíná se na to, že jestli dokážeme řešit pandemii virových onemocnění, tak je to zásluha rozvoje hygieny, ke které došlo teda opravdu velmi prudce právě v těch dvacátých letech. Protože ty studie už tehdy ukazovaly, že země, které nebo města, která přistoupila k povinnému nošení roušek, k sociálnímu odstupu, k omezení kontaktu lidí, že zkrátka tou pandemii prošla s menšími ztrátami. A to si myslím, že je něco, co je už v tolika studiích prověřeno. My vědci říkáme, musí to projít dvojím posuzovací procesem. Kdy, kdy se ti autoři a posuzovatelé navzájem neznají. Takže to jsou věci, které jsou považovány za prokázané vědecky, vědecky platné. A zatím nebyly vyvráceny. Ve středověku v tom dlouhém století, kde v podstatě každý člověk se za svůj život potkal, já nevím dvakrát, třikrát s vlnou pandemie moru, která ale zabila každého druhého, koho infikovala. Takže tam byly skutečně úplně jiná čísla, než jakých jsme svědky dnes. Tak vlastně i v té době se ukázalo, že nosit roušku, dodržovat odstup, nebo to nebyly roušky, to byly samozřejmě úplně jiná zařízení, která se lékaři nasazovali na obličeje. Takže vlastně jim to pomáhalo nenakazit se a být schopni poskytovat zdravotnickou nebo lékařskou pomoc. A my vlastně víme, že lodě stávaly 14 dní, 3 týdny v karanténě, v přístavech. Dokud se neukázalo, že ti námořníci jsou zdraví, aby mohli vystoupit na palubu. To bylo úplně běžné opatření, které se už v tom patnáctém století běžně používalo.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Dohlédneme a už nyní, paní Doležalová, jaké to může nebo bude mít dopady na naši společnost? Když vlastně hovoříte o tom poučení z těch předchozích krizí?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Já si myslím, že dopady budou těžké a dlouhodobé na individuální a řekněme i celospolečenské úrovni. Ale nejsem si jistá, že

to budou dopady té pandemie, řekla bych spíš, že to budou dopady těch opatření, které vlády implementovaly. Takže my v této chvíli si vůbec nemůžeme ani modelovat myslím, jaké ty dopady budou. Jenom, když se na CERGE pokouší spočítat, jaké dopady bude mít to dlouhé přerušení školní výuky. Tak to jsou takové miliardy, že si je zamyslím nikdo z nás vůbec neumí představit a vůbec si neumíme představit, v jakých oblastech na život budoucnosti ovlivní. Nevíme, jaké budou dlouhodobé dopady nemoci covid, s jakými výzvami se bude potýkat zdravotnictví.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Začali jsme hned tím, že pandemie už má nějak jsme místo v podstatě v historii nebo si ho pojistila. Co se asi bude psát podle vás jednou za 50, za 100 let o situaci, kterou prožíváme nyní na celém světě?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Já teda věřím, že se historie tímto tématem nebo tímto obdobím určitě zabývat bude. Z pohledu toho, co přinesla ta stávající pandemie. Nedokážu posoudit, do jaké míry bude tématem to, jestli jsme ztratili právo na to být, být nemocní a jestli tyto dva roky byly tím kruciální obdobím, kdy se něco mění. Určitě to bude období, které bude analyzováno z pohledu toho, že stoupla nerovnost ve společnosti. Jestliže jsme se někdy na podzim dozvěděli, že v Panama Papers je 300 Čechů, tak já si myslím, že až vyjdou Korona Papers, tak tam těch Čechů bude třeba 500. V roce 2010 Thomas Piketty zformuloval tezi, že ti nejbohatší lidé na světě, kteří vlastní stejné množství nebo stejný majetek, jako polovina obyvatel, ta chudší polovina na planetě, že těch lidí je méně než 400. V roce 2015 u těch lidí bylo jenom 62. Jestli ten, jestli ten pokrok tedy nebo ten proces pokračoval stejným tempem, tak v téhle chvíli je to třeba jenom 10 lidí. Takže ta nerovnost ve společnosti nebo spíš to rozdělení bohatství se stane ještě více nerovnoměrným. Myslím si, že dalším takovým, dejme tomu, momentem, o kterém se bude mluvit, vlastně jak se svět změnil za těch 100 let od té poslední velké celosvětové pandemie na začátku dvacátého století. Co jsme si vlastně z toho příběhu my dokázali vzít. Jestli se prokázalo, že stát dokáže vyvádět země z krize. Myslím, že se ukázalo v této krizi, že státy selhávají, že nejsou schopné nebo nebyly schopné za těch 70 let budování sociálního státu minimálně v Evropě, vlastně vytvořit takové nástroje, které by jim umožnily takovouto vlnou onemocnění projít bez zakolísání. Myslím, že se budou historikové zabývat tím, jak tato pandemie změnila přemýšlení lidstva o tom, co je to udržitelný rozvoj. A jestli náhodou udržitelný rozvoj by se neměl stát mantrou namísto toho 100, 150 let opakovaného důrazu na permanentní ekonomický růst. Jestli solidarita není víc než sociální stát, jestli sociální stát je skutečně vyjádřením solidarity. Já si myslím, že toto budou témata, která tahle ta pandemie určitě otevřela.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Odhaduje Antonie Doležalová, hospodářská historička. Na evropské dějiny dvacátého století nahlížíte prostřednictvím pohnutého příběhu slovenského vědce historika a filozofa Mikuláše Teicha, který patřil ke špičce levicových intelektuálů v Československu. Domovem se mu ale stala Anglie. Na britských ostrovech také zemřel v roce 2018 v rovných 100 letech. Číst si jeho životním příběhem, paní Doležalová, to je v podstatě jako listovat učebnicí dějepisu. Byl to život dlouhý doslova teda, jak jsem řekla, jedno století. Byl to přesvědčený marxista, intelektuál židovského původu, znal se třeba z Darwinovou vnučkou. Jak vás ovlivnil příběh Mikuláše Teicha? Vy jste si spolu více než rok povídali v Anglii, zejména v jeho domě.

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Ovlivnil mě způsobem, který asi v téhle té chvíli ještě ani nejsem schopná úplně zcela docenit. Marxistku ze mě teda neudělal. Ale rozhodně jsem na něm obdivovala to, on se stal marxistou ve 20 letech a ve 100 letech my stále říkal, ano já už teď vidím, že jsem se v mnoha věcech mýlil, ale zůstávám, jak on používal teda tvrdší výraz, zůstávám stejně hloupý, jako jsem byl ve svých 20 letech, protože já věřím, že lepší svět je možný. To je taková, když to slyšíte od stoletého člověka, kterému září oči, který chce diskutovat a je otevřený k vašemu kriticizmu, k vaší důvěře, k postojům, které celý život zastával a je schopný si za nimi stát a obhajovat je. To je obrovská inspirace.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
V té knize je mnoho otázek. Například otázka zodpovědnosti, intelektuálů, politiků, vědců. Jak on na to pohlížel?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
On byl v tomto naprosto nekompromisní. Možná to ze mě i mluví, když sama mluvím o zodpovědnosti vědců. O tom, že vědci musí vstupovat, to zase říkal jiný můj učitel prof. Hejdánek na Filozofické fakultě v Praze. Prostě je povinností vědců vstupovat na tu agoru. Mluvit o tom, na co, na co přišli, co vymysleli, co předkládají k široké diskuzi. On mluvil o tom, že člověk může změnit svůj názor. Že to je naprosto v pořádku, ale musí vysvětlit, proč to udělal a musí se vypořádat, kriticky vypořádat s těmi názory, které zastával před tím. A tady ta neschopnost kriticky se pohlédnout, byla podle mého názoru hlavním důvodem, proč opustil Československo po druhé už jako dospělý zralý muž, který se aktivně angažoval v procesu Pražského jara. A vstup vojsk Varšavské smlouvy prostě považoval za kontrarevoluci. Za popření všeho, čemu on věřil. A rozhodl se z Československa odejít, protože pochopil, že československí komunisté nejsou schopní se na své vlastní kroky podívat kriticky.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Vědě Mikuláš Teich věnoval svou poslední knihu, znovu objevená vědecká revoluce. Vypráví o událostech, které proměnily evropskou vědu a společnost sedmnáctého století. On v knize osvětluje sociální i intelektuální změny, které vlastně utvářely ten moderní svět. Jaké je to hlavní sdělení jeho knihy, paní Doležalová?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
No asi ve zkratce, že i když se mnou teď asi všichni historikové toho období souhlasit nebudou. Mikuláš tvrdil, že když někdo kdo žil v rudolfínských Čechách, přijel do Londýna, tak neviděl rozdíl. Žil ve stejně kulturní, stejně vzkvétající společnosti a měl tomu odpovídající sebevědomí. A to všechno změnila třicetiletá válka. A po třicetileté válce se české země na tu trajektorii, na které už byly ty západoevropské země Holandsko, Anglie prostě nedokázal vrátit, protože nastoupilo druhé nevolnictví. Zatímco v západní Evropě nastoupil kapitalismus. A stále tam to rozdělení, nějaká ta divize mezi tou západní a východní Evropu podle mého názoru trvá. Takže pro Mikuláše Teicha bylo kruciální období, vypuknutí třicetileté války. A protože tam jako pro historika vždy se láme to, kdy se zrodila věda tak, jak je známe dnes.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Co udělat pro to, aby byla společnost vzdělanější?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Teď jste mi nalila vodu na mlýn. Protože je to samozřejmě vrátit se k důrazu na humanitní vzdělanost. A když vypadává z osnov humanitní vzdělanost, tak lidé přestávají chápat smysl toho, proč se něco mají učit. Protože nemají to médium, která by jim do, do hlav životů a přeneslo ty konkrétní technologické znalosti, které se ve svém životě naučí, které používají v pracovním životě. To, že nám chybí, že, že vypadává z osnov, že nejenom tedy dějepis, ale skutečně i hudební výuky a všechny další obory, které rozvíjí nějaké jiné složky člověka než toho homo faber, toho pracujícího, který chodí k těm strojům, tak to si myslím, že je, že je klíč k pochopení toho, proč jako společnost, myslím teď česká společnost, český stát máme problém udržet krok s těmi nejvyspělejšími zeměmi na světě.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Mikoláš Reich se v posledních měsících svého života zabýval myšlenkou, kdyby se lidstvo dokázalo poučit z historie, tak by dnes vypadalo jinak, ale jak?

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Vždycky dodával se smíchem, to byl jeden z jeho bonmotům. On byl mistr, mistr zkratek a bonmotů, protože vždycky záleží na tom, kdo se poučuje a a co přesně si vytáhne. Můj profesor historie na Filozofické fakultě profesor Roll vždycky říká, že historie je jako vrakoviště a historici mají pocit, že si mohou z toho vrakoviště vytáhnout tamten nebo onen třpytivý předmět. A vzít si ho na památku nebo prostě na něm postavit celý ten narativ. Ale ne vždy ty nejblízkavější předměty, které si takto vytáhneme, vypovídají o tom, co se v historii opravdu stalo a co nám otevírá nové cesty. Třeba pochopení toho, že víc než permanentní růst je udržitelný růst, že víc než, než nějaké sociální politiky je vzájemná mezilidská solidarita. Toto je myslím něco, co bychom se z té historie měli poučit.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Konstatuje Antonie Doležalová, hospodářská historička. Děkuji, paní docentko, za váš čas, za vaše názory a přeji vše dobré, na slyšenou.

Antonie DOLEŽALOVÁ, historička a pedagožka
Děkuju vám za pozvání, mějte se moc pěkně.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Příjemný poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Dvojka přeje Zita Senková.

KOMENTÁŘ: Putin má otevřené všechny možnosti. Co ho může od útoku odradit URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 28.01.2022, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Karel Svoboda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 14:42, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Zahraničí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Zkusme se vcítit do mysli ruského prezidenta Vladimira Putina: co všechno v jeho představách může mluvit pro otevřenou akci proti Ukrajině – a co ho od ní naopak může odradit? píše ve svém komentáři pro MF DNES odborník na Rusko a východní Evropu Karel Svoboda z Fakulty sociálních věd UK.

O motivaci Vladimira Putina vlastně nic nevíme, což jen zavdává důvod ke spekulacím. Putin několikrát zpochybňoval teritoriální celistvost Ukrajiny, a to i v „pokrymských“ hranicích, v prosinci mluvil o „genocidě“ probíhající na Donbasu, další ruští představitelé pak konstruují verze o ukrajinském útoku na Donbas. Poslední ruská iniciativa v podobě požadavku „bezpečnostních záruk“ a „ztráty trpělivosti“ jen přidala do souboru již existujících vyjádření. Hlavním, byť velmi výrazným negativem je pak růst cen prakticky všeho, k čemuž napětí ještě přidává.

Prezident Putin i ministr zahraničí Sergej Lavrov jsou příliš zkušenými vyjednavači, aby svoje cíle odkryli dříve, než je nezbytně nutné. Při obsazování Krymu ruští představitelé v době, kdy již byli jejich vojáci rozmístěni po celém poloostrově, mluvili o domobraně s vybavením, které lze koupit v jakémkoli obchodě. Z čehož plyne, že nemají problém ani očividně lhát, pokud je to v jejich zájmu. Podobně je limitem pro analýzu situace i fakt, že západní státy opírají svoji reakci o zprávy tajných služeb. A ty jsou tradičně na sdělování svých zdrojů opatrné.

Současné napětí ruskému vedení z mnoha ohledů vyhovuje. Putin se dlouhodobě snaží stavět do pozice hlavního bojovníka proti dominanci Západu. Na rozdíl od zemí, jako je Brazílie či Indie (Čína hraje přece jen vyšší ligu), svoji opozici prezentuje i vojensky. Současné napětí se soustředěním armád jeho pozici jen posiluje. Dovnitř Ruska pak funguje obraz „obklíčené pevnosti“, vytvořený dávno před anexí Krymu. Ruské televize aktivně takovou verzi šíří, včetně verzí o chystaném útoku NATO na Rusko. Není pak divu, že ze současného napětí viní Rusové NATO, popřípadě Ukrajinu, zatímco Rusko je pouze obětí západního tlaku. Fakt, že současné NATO se jen těžko shoduje na obraně svých členů, natož aby dalo dohromady takovou operaci, jako je útok na Rusko, je netrápí.

Když propagandisté dokázali ruskou veřejnost přesvědčit, že za Lukašenkův letecký dovoz uprchlíků k běloruské hranici může Evropská unie, současná situace pro ně není žádným problémem. Paradoxně nejhorší službu mohou Putinovi udělat iniciativy podobné komunistickému návrhu na uznání donbaských „lidových republik“. Ne že by si s tím nedokázali v Kremlu poradit, ale situaci to komplikuje. Naopak, navzdory tvrzení některých analytiků, ani případné stažení vojsk Putinovi nijak nemůže ublížit, protože oficiálně půjde jen o návrat ze cvičení.Ruské jistoty: plyn a ropa

Ani ekonomicky není současná situace pro Rusko nijak strašná. Pád rublu přináší do státní kasy více peněz, protože Rusko prodává v dolarech a dalších měnách, zatímco výdaje vyplácí v rublech. Navíc spolu s napětím rostou i ceny surovin a

zemědělských výrobků. Oproti tomu tvoří strojírenství cca sedm procent z celkového vývozu. Rusko vyváží strojírenské výrobky do zemí postsovětského prostoru, zatímco suroviny a potraviny jdou do západní Evropy či Číny. Země jako Bělorusko či Kazachstán se ruských výrobků nezřeknou, Evropě se zase nebude chtít ani se nebude moci zbavit ruského plynu a ropy.

Následky Rusko pocítí spíše v dlouhodobém horizontu. Hrozí mu, že se bude opakovat situace Sovětského svazu ze sedmdesátých let, kdy vysoké ceny ropy umožnily pohodlný život, zatímco se stále prohlubovala technologická zaostalost země. Zjednodušeně, vývoz do Kyrgyzstánu či Tádžikistánu tlak na zvyšování kvality a technické vyspělosti nevytvoří. Nicméně dlouhodobý efekt není rozhodně něco, co by v současných kalkulacích hrálo roli. Hlavním, byť velmi výrazným negativem je pak růst cen prakticky všeho, k čemuž napětí ještě přidává.

Fakt, že ruské akcie v důsledku napětí poklesly, v praxi nic neznamená. Pro současné oligarchy situaci nemění, jak trhy ohodnotí jejich firmy. Vliv by to mělo ve chvíli, kdyby se rozhodli prodávat, což se s vysokou mírou pravděpodobnosti nechystají. Podobá se to sledování ceny domu, ve kterém žijete: je v praxi úplně jedno, jestli váš dům stojí milion jeden nebo deset, protože se ho stejně nechystáte prodat. Navíc, po prvotním šoku způsobeném očekáváním nejhoršího trh tento vliv absorbuje a na ceny akcií budou mít vliv spíše celosvětové trendy.

Ruský prezident Vladimir Putin (23. prosince 2021)

Personální sankce vůči prezidentovi a dalším představitelům režimu pak výraznou hrozbu neslibují. Putin si je vědom toho, že o některých otázkách s ním Západ jednat musí. A zároveň ví, že pro nezápadní představitele v čele s čínským prezidentem je válka na Ukrajině nedůležitá, dokud se netýká jejich zájmů. Fakt, že Čína situaci využije ve svůj prospěch, jako to ostatně udělala v roce 2014 s plynovou dohodou, je pak už něco jiného.

V současné době má Putin prakticky otevřené všechny možnosti, jak se situací naložit. Možnosti sahají od přímé vojenské konfrontace s Ukrajinou, na kterou ruská propaganda obyvatelstvo dosti vehementně připravuje, přes různé formy anexe „lidových republik“ na Donbasu, kdy se dá očekávat, že by se Západ či Ukrajina na nic nezmohly (předpokládalo by to přímý útok proti ruské armádě, což není reálné). Rusku by ale další dotační regiony přinesly jen náklady navíc. Nebo by šlo jen o vytvoření tlaku vůči Západu k prosazení vlastních zájmů. Následovalo by stažení armád s tím, že ruská média by Putina oslavovala jako někoho, kdo donutil Západ se bát a přitáhl ho k jednání.

Foto:
Přípravy. Voják nese kulomet do krytu na území kontrolovaném proruskými militanty na frontové linii s ukrajinskými vládními silami ve Slavjanoserbsku, Luhanská oblast, východní Ukrajina. (25. ledna 2022)
AP

FotoGallery:
Ruský prezident Vladimir Putin (23. prosince 2021)
Reuters

Americký prezident Joe Biden na tiskové konferenci v Bílém domě (19. ledna 2022)
KEVIN LAMARQUE, Reuters

Americký ministr zahraničí Antony Blinken se ve švýcarské Ženevě sešel se svým ruským protějškem Sergejem Lavrovem. (21. ledna 2022)
Reuters

Americký ministr zahraničí Antony Blinken na jednání v Ženevě (21. ledna 2022)
AP

Ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov na jednání v Ženevě. (21. ledna 2022)
AP

Vojenský výcvik pro zaměstnance důležitých městských průmyslových odvětví a služeb. (25. ledna 2022)
Reuters

Cvičení ukrajinských dobrovolnických jednotek v kyjevském parku (22. ledna 2022)
AP

Příslušník ukrajinské tajné služby SBU (12. dubna 2021)
Profimedia.cz

Ukrajinští výsadkáři na frontě poblíž obce Stanycja Luhanska. Jiní jejich kolegové jsou vysíláni do černobylské uzavřené zóny. (21. ledna 2022)
Profimedia.cz

Ukrajinští výsadkáři na frontě poblíž obce Stanycja Luhanska. Jiní jejich kolegové jsou vysíláni do černobylské uzavřené zóny. (21. ledna 2022)
Profimedia.cz

Ukrajinští výsadkáři na frontě poblíž obce Stanycja Luhanska. Jiní jejich kolegové jsou vysíláni do černobylské uzavřené zóny. (21. ledna 2022)
Profimedia.cz

Ukrajinský voják v zákopech nedaleko města Horlivka (20. ledna 2022)

ANNA KUDRIAVTSEVA, Reuters

Příslušník 503. námořního pěšího praporu umístěného v Donbasu na východní Ukrajině. (18. ledna 2022)
Profimedia.cz

Raketomety BM-21 "Grad" na cvičení ukrajinské armády v Chersonské oblasti (19. ledna 2022)
Reuters

Ukrajinský voják na bojových pozicích v Luhanské oblasti (7. prosince 2021)
MARIAN KUSHNIR, Reuters

Ukrajinský voják na bojových pozicích u vesnice Ňju Jork v Doněcké oblasti (18. prosince 2021)
OLEKSANDR KLYMENKO, Reuters

Příslušníci 92. mechanizované brigády ukrajinské armády na manévrech na východě Ukrajiny (17. prosince 2021)
UKRAINIAN ARMED FORCES, Reuters

Příslušníci 92. mechanizované brigády ukrajinské armády na manévrech v Charkovské oblasti (17. prosince 2021)
UKRAINIAN ARMED FORCES, Reuters

Toulavé kočky dělají na frontové linii vítanou společnost ukrajinským vojákům. (2. prosince 2021)
Profimedia.cz

Toulaví psi dělají na frontové linii vítanou společnost ukrajinským vojákům. (30. listopadu 2021)
Profimedia.cz

Voják ukrajinské armády v zákopech v Luhanské oblasti (3. ledna 2022)
MAKSIM LEVIN, Reuters

Voják ukrajinské armády v Doněcké oblasti (31. prosince 2021)
Andriy Dubchak, AP

Voják ukrajinské armády na hlídce v Doněcké oblasti (3. ledna 2022)
Andriy Dubchak, AP

Ukrajinští vojáci u obce Zajcevo v Doněcké oblasti (18. prosince 2021)
GLEB GARANICH, Reuters

Ruské mechanizované síly se přesouvají na manévry do Běloruska (19. ledna 2022)
AP

Kolona ruské vojenské techniky na Krymu (18. ledna 2022)
AP

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (14. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (14. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Ruská vojenská technika u základně Pogonovo nedalekoVoroněže (16. ledna 2022)
MAXAR TECHNOLOGIES, AP

Ruská vojenská technika u obce Jelnja na západě Ruska (16. ledna 2022)
MAXAR TECHNOLOGIES, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (14. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (10. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (10. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (10. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (10. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (10. prosince 2021)
SERGEY PIVOVAROV, Reuters

Cvičení ruských ozbrojených složek v Rostovské oblasti nedaleko východních hranic Ukrajiny (10. prosince 2021)

RO, AP

Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií FSV UK
Archiv K.svp

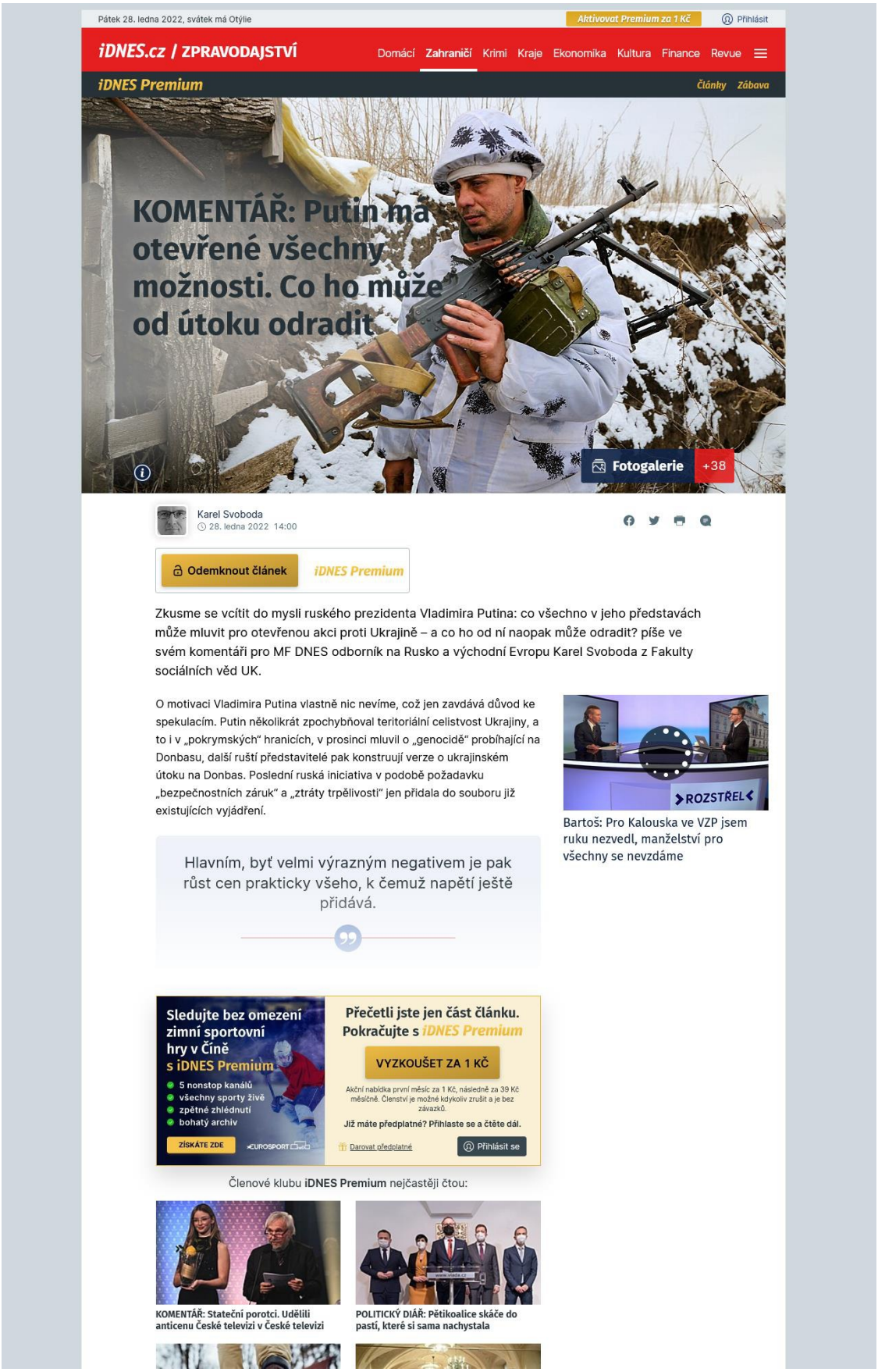

Zpět

Vstřícnost k Rusku a omezená pomoc Ukrajině. Německo čelí mísky přehnané, ale i pochopitelné kritice URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 28.01.2022, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.01.2022 16:59, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

S eskalující ruskou agresí vůči Ukrajině a sílícím napětím mezi Moskvou a Západem se Německo dostalo do nezáviděníhodné pozice. Z několika stran na něj míří kritika, že Berlín Ukrajinu dostatečně nepodporuje a vůči Rusku razí až příliš mírný postoj. Podle odborníka Vladimíra Handla je vlna kritiky do určité míry přehnaná, vláda Olafa Scholze se ale dopustila několika přešlapů, kvůli kterým PR nového kabinetu utrpělo.

Důvodů ke kritice, která se snáší na Německo, je hned několik. Tím nejčastěji skloňovaným je ale německé odmítání poslat Ukrajině v době vyhroceného napětí zbraně, jako to udělala celá řada jiných západních zemí.

Například Velká Británie už od minulého týdne zásobuje Ukrajinu protitankovými střelami a chystá se tam také vyslat menší jednotku vojáků, vojenskou pomoc ale zemi v poslední době zaslaly či přislíbily i další státy včetně USA, Dánska, Kanady nebo pobaltských zemí. Stejným směrem se vydala také česká vláda, která Ukrajině daruje 4000 dělostřeleckých granátů za asi 37 milionů korun.

Německo ale pomoc tohoto rázu odmítá. Jak ve středu oznámila německá ministryně obrany Christine Lambrechtová, Berlín poskytne ukrajinské armádě 5000 vojenských přileb, o které své spojence minulý týden požádal ukrajinský velvyslanec Andrij Melnyk. V rozhovoru pro deník Handelsblatt uvedl, že Kyjev nutně potřebuje 100 tisíc přileb a neprůstřelných vest pro dobrovolníky, kteří se hlásí do armády. Tomuto požadavku však Berlín vyhověl jen částečně.

Německý postoj se tak stává terčem kritiky, zejména ze strany některých ukrajinských představitelů. Například velvyslanec Melnyk ve středu uvedl, že toto „symbolické gesto“ Německa je vítané, ale nedostatečné. Ještě razantněji se ale vyjádřil třeba kyjevský starosta a bývalý boxerský šampion Vitalij Kličko, který pro bulvární deník Bild označil dodávku přileb za „vtip“.

„Pro chování německé vlády nemám slov. Ministryně obrany patrně nepochopila, že máme co do činění s perfektně vyzbrojenou ruskou armádou, která může každou chvíli začít s další invazí… Co pošle Německo na podporu příště? Polštáře?“ ptal se rozhořčeně Kličko, který v Německu několik let žil.

Německo – rozdělující klín?

Zatímco se z Ukrajiny ozývá kritika, Německa se tento týden zastalo například vedení Británie či Spojených států, které vyjádřily přesvědčení, že je Berlín dostatečně solidární. Některá americká média jsou ale v hodnocení mnohem kritičtější. Například americký deník The Wall Street Journal už v pondělí uvedl, že Německo dává v krizi kolem Ukrajiny přednost ruským zájmům před zájmy Západu, není proto pro Washington důvěryhodným spojencem.

V podobném duchu se nese také pozdější článek listu The New York Times. „Německo – největší a nejbohatší demokracie v Evropě, strategicky umístěná na křižovatce mezi Východem a Západem – v posledních dnech vyčnívalo spíše tím, co neudělá, než tím, co (pro podporu Ukrajiny – pozn. red.) udělá,“ píše NYT.

Podle něj kabinet vedený kancléřem Olafem Scholzem ve svém prvním velkém testu zaváhal, a vyvolal tak pochybnosti o tom, do jaké míry je jako spojenec spolehlivý. Americký deník zároveň upozorňuje na obavy, podle kterých by německého váhání mohlo Rusko „zneužít jako klín k rozdělení jednotné evropské reakce“ vůči ruské agresi.

Podle odborníka na německou politiku Vladimira Handla z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy je ale silná vlna kritiky Německa do určité míry neoprávněná.

„Zaznívají pochyby, jestli má Německo vůči ruské politice a ruské agresi vůbec nějakou pevnou pozici. Myslím, že tato obava je zbytečná, protože v tomto ohledu je německá politika napříč politickým spektrem zcela jasná – samozřejmě kromě (krajně pravicové strany) AfD a krajně levicové Die Linke, která je zcela proruská,“ říká Handl pro iROZHLAS.cz.

Zároveň ale dodává, že si vláda sociálního demokrata Olafa Scholze za tuto diskusi může také trochu sama. Když totiž koncem loňského roku střídala kabinet v čele s Angelou Merkelovou, tvrdila, že chce proti autoritářským režimům v Rusku a Číně vystupovat tvrději a s důrazem na demokratické hodnoty a lidská práva, v naplnění tohoto cíle ale pokulhává.

„Nová německá vláda přišla s tím, že nabídne jasnější politiku, která se více zaměří i na hodnotové aspekty. S touto ambicí nastoupila k moci, s ruskou agresí ale neuměla příliš nakládat a přestala být vidět, hlavně tedy kancléř Olaf Scholz. Absence vedení na veřejnosti Německo skutečně poškodila a tento obrázek musí před veřejností vylepšit. Kritika je tedy sice přehnaná, s ohledem na určitou nejasnost v tom, jak německá vláda ne moc dobře zvládala své PR, je ale pochopitelná,“ dodává Handl.

Egypt ano, Ukrajina ne

Nesouhlas s dodávkami zbraní německá vláda vysvětluje tím, že země dlouhodobě dává přednost diplomacii. Proto prý nebude Ukrajině poskytovat žádné zbrojní vybavení, které lze využít k zabíjení. Někteří pozorovatelé nicméně Berlínu předhazují, že ještě loni – za bývalé vlády Angely Merkelové, v níž byl Scholz ministrem financí – vývoz vojenské techniky země povolila například do autokratického Egypta.

„Německý zákon o vývozu zbraní zakazuje Německu vyvážet zbraně do zón konfliktu – tam, kde se bojuje. Egypt není přímo zónou konfliktu. Dodávají tam určité zařízení pro zajištění kontrol hranice s Libyí, kde nicméně konflikt probíhá. Jde tedy spíš o defenzivní způsob, jak podpořit Egypt. Podobně můžeme mluvit o dodávkách zbraní do Saúdské Arábie, která podporuje válku v Jemenu. Určitá nekonzistence tedy v německé politice je,“ připouští odborník Fakulty sociálních věd.

„V případě Ukrajiny je německý argument především silně historický. Říkají: Země, které to chtějí, ať dodávají zbraně, ale my to dělat nemůžeme, protože jsme na tomhle území se svými zbraněmi způsobili v podstatě genocidu a obrovské ztráty na životech. Nebudeme proto Ukrajincům posílat zbraně, ale můžeme se podílet defenzivně,“ interpretuje německý postoj Handl.

Německá ministryně obrany například přislíbila, že Německo pošle na Ukrajinu také polní nemocnici a zmíněných 5000 přileb, takové kroky jsou podle analytika spíše symbolické gesto. „Významným příspěvkem“ německé podpory Ukrajině by však mohla

být pomoc při budování obrany v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Tento závazek zazněl už během lednové návštěvy Kyjeva ze strany německé ministryně zahraničí Annaleny Baerbockové. Její cesta se totiž odehrála jen krátce poté, co internetové stránky řady ukrajinských institucí zasáhl rozsáhlý kybernetický útok, ze kterého Kyjev následně obvinil právě Moskvu. Baerbocková proto nabídla Kyjevu podporu v podobě vyslání odborníků na kybernetickou bezpečnost.

„To je stejně významné jako přímá vojenská pomoc. Kdyby v tomto ohledu Německo sehrálo významnou organizační a koordinační roli, je to podle mě lepší než vyzbrojovat s tanky. Určitě tedy jsou cesty, jak podpořit suverenitu a obranyschopnost Ukrajiny," dodává Handl, který upozorňuje, že se proti posílání zbraní na Ukrajinu vyslovuje také německá veřejnost.

Ukazuje to například nejnovější průzkum veřejného mínění institutu YouGov, ve kterém 59 % dotázaných souhlasilo s postojem vlády a uvedlo, že by zbraně na obranu před Ruskem Německo Ukrajině posílat nemělo. Vyslovila se tak nejen drtivá většina stoupenců krajní levice i pravice, ale například i voliči sociálních demokratů (61 %), konzervativní unie CDU/CSU (56 %), Zelených (55 %) i liberální FDP (54 %). Zbrojní pomoc Ukrajině podpořilo jen 20 % respondentů.

Zbraně, SWIFT a další

V kritice německého postoje ale nejde jen o dodávky zbraní. Poprask vyvolal i výrok šéfa německého námořnictva Kaye-Achima Schönbacha, který se minulý týden nechal slyšet, že Ukrajina nikdy nezíská Krym zpět a že si ruský prezident Vladimir Putin zaslouží úctu. Schönbach krátce na to oznámil odchod z funkce, jeho slova ale nesly mnohé země v čele s Ukrajinou s velkou nelibostí.

„Němečtí partneři musejí přestat s podobnými vyjádřeními a činy, které podkopávají jednotu a povzbuzují Vladimira Putina k novému útoku na Ukrajinu," zdůraznil pak na twitteru ukrajinský ministr zahraničí Dmytro Kuleba.

Reagoval tak nejen na slova Schönbacha, ale také neochotu Německa poslat na Ukrajinu zbraně či váhavý postoj Berlína vůči možnému odpojení Ruska od mezinárodního bankovního systému SWIFT. Pochybnosti nad tímto krokem v případě ruské invaze vyjádřila například ministryně zahraničí Baerbocková, jak ale upozorňuje Handl, nejasnou pozici mají vůči odstřihnutí Ruska od systému SWIFT i další země.

„Kolem systému SWIFT se debatuje velmi kontroverzně všude, není to jen Německo. Pokud vím, je to i Amerika, která od přímého instrumentu tohoto druhu také odchází a mluví spíš o blokování ruských bank," říká pro iROZHLAS.cz.

Německo se nicméně stává terčem kritiky také za to, že – podle zjištění deníku The Wall Street Journal – odmítá vydat povolení k vývozu zbraní německé provenience svému spojenci z NATO Estonsku, které jimi chce Ukrajinu vojensky podpořit.

„Německo podle všeho zakázalo estonské vládě reexportovat německé zbrojní systémy, které estonská vláda chtěla nabídnout Ukrajině jako vojenskou pomoc. Německo se samozřejmě snaží chránit projekt Nord Stream 2 – navzdory situaci, která vznikla na východě Ukrajiny. Takže skutečně ta představa o nějaké jednotné evropské suverénní odpovědi se mi jeví jako poměrně nerealistická," upozornil v podcastu Vinohradská 12 analytik washingtonského think tanku American Enterprise Institute Dalibore Roháč.

Hra o Nord Stream

Také odborník na Německo se domnívá, že v postoji německé vlády vůči eskalaci ukrajinského konfliktu hrají určitou roli také další aspekty, jako právě projekt Nord Stream 2. Stavba plynovodu, který má po dně Baltského moře přivádět zemní plyn z Ruska do Německa, je už dokončená, k zahájení provozu ale ještě potřebuje získat v Německu povolení.

Spuštění kontroverzního projektu tak čeká jen na souhlas úřadů Německa, které mají nyní osud Nord Streamu 2 v rukou. Také v tomto směru se ale německý kancléř dopustil několika přešlapů, když v době eskalujícího napětí mezi Ruskem a Západem tvrdil, že jde pouze o soukromý projekt.

„Pokud jde o Nord Stream 2, Scholz podle mě přispěl k určitému znejistění ohledně postoje německé politiky, když v lednu několikrát řekl, že to je privátní komerční projekt. To bylo pod úroveň jeho vedení," říká Handl. Upozorňuje přitom, že i samotná Angela Merkelová uznala, že jde o projekt s geopolitickými dopady, přestože něco takového léta odmítala. Slova Scholze proto podle něj nebyla na místě.

„Jeho pozice se teď ale posunula. I když velmi opatrně, nyní Scholz říká, že jsou na stole všechny možnosti. Kdyby nastala nějaká otevřená agrese, upřímně si neumím představit, že by to koalice ustála. Nemám tedy obavu, že by Nord Stream 2 za těchto podmínek spustili, Scholz to měl ale od počátku komunikovat jinak," říká odborník Fakulty sociálních věd.

Otázkou nicméně zůstává, zda možné ohrožení projektu Nord Stream 2 hraje při rozhodování Ruska vůbec nějakou roli a jestli může nějak ovlivnit ruské kroky vůči Ukrajině.

„Určitě to patří do spektra otázek, ztrát a zisků, které musí Putin brát v potaz. Můj dojem z jeho pozice je ale takový, že ho tyhle věci nezastaví. Je to opravdu jen moje interpretace, Putin se ale rozhodl změnit nastavení bezpečnostního uspořádání v Evropě a je ochoten jít velice daleko. Ztráty včetně těch finančních a tím pádem i sociálních je proto ochoten alespoň krátkodobě nést. Koneckonců si zajistil i podporu obyvatelstva," podotýká Handl.

Odkazuje se přitom na nedávné šetření výzkumného centra Levada, podle kterého si polovina Rusů myslí, že za současné napětí může Západ, respektive Spojené státy a NATO. Zhruba 16 procent respondentů připisuje vinu Ukrajině, pouze čtyři procenta dotázaných viní Rusko a tři procenta takzvané separatistické republiky na východě Ukrajiny – samozvanou Doněckou lidovou republiku a Luhanskou lidovou republiku.

„Putin má doma poměrně slušnou pozici. Ano, Nord Stream 2 je sice součástí kalkulace, kterou musí udělat, ale nebude to rozhodující. Poté, co do toho tak moc investoval, se nemůže stáhnout se slovy: ‚Dohodneme se příště'. Musí zvítězit a je otázkou, jak to vítězství bude vypadat. Musí něco získat a obávám se, že Nord Stream 2 nebude to klíčové," uzavírá odborník.

Vstřícnost k Rusku a omezená pomoc Ukrajině. Německo čelí místy přehnané, ale i pochopitelné kritice

S eskalující ruskou agresí vůči Ukrajině a sílícím napětím mezi Moskvou a Západem se Německo dostalo do nezáviděníhodné pozice. Z několika stran na něj míří kritika, že Berlín Ukrajinu dostatečně nepodporuje a vůči Rusku razí až příliš mírný postoj. Podle odborníka Vladimíra Handla je vlna kritiky do určité míry přehnaná, vláda Olafa Scholze se ale dopustila několika přešlapů, kvůli kterým PR nového kabinetu utrpělo.

ANALÝZA Berlín/Moskva/Kyjev 7:05 28. ledna 2022

Ukrajina se chystá na eskalaci konfliktu s Ruskem | Zdroj: BBC News

Důvodů ke kritice, která se snáší na Německo, je hned několik. Tím nejčastěji skloňovaným je ale německé odmítání poslat Ukrajině v době vyhroceného napětí zbraně, jako to udělala celá řada jiných západních zemí.

Snaha vyvolat strach a hodit odpovědnost na NATO. Jak ruská státní média prezentují napětí se Západem
ČÍST ČLÁNEK

Například Velká Británie už od minulého týdne zásobuje Ukrajinu protitankovými střelami a chystá se tam také vyslat menší jednotku vojáků, vojenskou pomoc ale zemi v poslední době zaslaly či přislíbily i další státy včetně USA, Dánska, Kanady nebo pobaltských zemí. Stejným směrem se vydala také česká vláda, která Ukrajině daruje 4000 dělostřeleckých granátů za asi 37 milionů korun.

Německo ale pomoc tohoto rázu odmítá. Jak ve středu oznámila německá ministryně obrany Christine Lambrechtová, Berlín poskytne ukrajinské armádě 5000 vojenských přileb, o které své spojence minulý týden požádal ukrajinský velvyslanec Andrij Melnyk. V rozhovoru pro deník Handelsblatt uvedl, že Kyjev nutně potřebuje 100 tisíc přileb a neprůstřelných vest pro dobrovolníky, kteří se hlásí do armády. Tomuto požadavku však Berlín vyhověl jen částečně.

Německý postoj se tak stává terčem kritiky, zejména ze strany některých ukrajinských představitelů. Například velvyslanec Melnyk ve středu uvedl, že toto „symbolické gesto" Německa je vítané, ale nedostatečné. Ještě razantněji se ale vyjádřil třeba kyjevský starosta a bývalý boxerský šampion Vitalij Kličko, který pro bulvární deník Bild označil dodávku přileb za „vtip".

„Pro chování německé vlády nemám slov. Ministryně obrany patrně nepochopila, že máme co do činění s perfektně vyzbrojenou ruskou armádou, která může každou chvíli začít s další invazí… Co pošle Německo na podporu příště? Polštářе?" ptal se rozhořčeně Kličko, který v Německu několik let žil.

The crisis between Russia and Ukraine is intensifying.

It's an early test for Germany's new government, just weeks after it came to office.
pic.twitter.com/j6ZBeicFzz

— DW Politics (@dw_politics) January 25, 2022

Autorka
Eliška Kubátová

Další texty autorky:
- Snaha vyvolat strach a hodit odpovědnost na NATO. Jak ruská státní média prezentují napětí se Západem
- Izrael pod tlakem omikronu. Kapacity nemocnic dochází, kritizuje se smysl covid pasů a řeší čtvrtá dávka

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Česko se připojí k diplomatickému bojkotu olympiády. ‚Do Pekingu nepojede nikdo z vlády,' oznámil Fiala

Úřad pro informační bezpečnost: Česku hrozí kvůli situaci na Ukrajině kyberútoky a kyberšpionáž

Koubský: Kontroverzní podcast Joea Rogana se Spotify vyplácí, zato Neil Young mladé neoslovuje

VIDEO: ‚Podívej se na mě, mluvím s tebou!' Medveděv v semifinále zuřil, odnesl to umpirový rozhodčí

ONLINE: Ze 30 tisíc pozitivních antigenních testů ve školách se u poloviny covid potvrdil PCR metodou

Zpět

Šarm 18:04
RÁDIO, Datum: 29.01.2022, Zdroj: ČRo Pardubice, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 13:19, Poslechovost pořadu:

Beey,
Pořad byl automaticky přepsán aplikací Beey (www.beey.io).

mluvčí 1,
Tento týden ve středu 26. ledna tomu bylo rok, co nás opustila posluchači diváky milovaná herečka Hana Maciuchová. Nezapomenutelná ani čas krkonošských pohádek učitelka Miriam ze seriálu ulice, anebo Lída z dynastie Nováků podlehla zákeřné. 75 letech. My jsme měli to štěstí se touto šatní dámou se tato na galavečeru Klicperovo divadlo v Hradci Králové v roce 2009. Hana Maciuchová na něm tehdy převzala hlavní cenu třináctého ročníku ankety Českého rozhlasu šarmantní osobnost roku. Věříme, že vás dnešním šarmu speciál potěší zájem galavečera, díky kterému si tu výjimečnou herečku připomene hezký poslech.

mluvčí 2,
Dámy a pánové, přicházejí Lada Klokočníková a Miroslav Vaňura.

mluvčí 3,
Hrozně letí už je to rok. Co jsme se tady naposled viděli tady po roce se opět setkáváme tady v krásném Klicperově divadle v Hradci Králové, abychom vás seznámili s výsledky ankety Českého rozhlasu Hradec Králové a Českého rozhlasu 2 stanice Praha, šarmantní osobnost roku.

mluvčí 4,
Právě dnes tedy 30. dubna, kdy očekáváme čarodějnou kouzelnou noc a já věřím, že kouzelný bude dnešní večer nakonec. Pozvali jsme vám osobnosti, které mají ono, takže doufám, že právě on vás dnes večer počasí.

mluvčí 3,
Tak a teď přívoz, který už se stal do té první desítky nominovaných. Uděláme jako anketu. Lze prostě hádat, kdo případ schválně jo, má rád nádraží také za já jsem slyšel já jako indicie, tak já jsem chtěl říct, jakože netančí s politiky, má rád nádraží, tak jsme si hezký termín. Presley ale hraje na piano a paní, kdo to tam všechno letos ještě.

mluvčí 3,
Někdo při tom prvním.

mluvčí 3,
Zatleskejte jí paní.

mluvčí 3,
Ty jsi prostě profláklé.

mluvčí 5,
Asi už se tak bude. Hezký dobrý večer, dámy a pánové jsem velice rád. Jsem zde na tomto poli v Klicperově divadle za pozvání. Děkuju za nominace. Pokud správně pochopil, já položím správně o této samozřejmě krásnější lepší.

mluvčí 4,
Petře. Vy jste herec, muzikant moderátor. Říkáte o sobě, že především muzikant, což nám dnes také dokážete doufám.

mluvčí 5,
Ukáže, ale je pravdou, že nejsme se tím skutečně za vínem, takže ta Boha pianisty zbývajícího s kapelou lokomotiva hrající rockovou muziku tak úplně největší Lábus, v uvozovkách potěšení.

mluvčí 4,
Bez té Petře nedávno převzalo cenu.

mluvčí 4,
Volání přes zlatý, tak my jsme zvyklí bázi rozhlas rychlejší jiná televize trochu běhat nás mrzí, ale jsme si řekli, že tedy visel za modely, tak my si vás dnes také tak trošičku zkoušíme a tu roli moderátora necháme s Mirkem. Já poprosím, aby nám přinesli prasátko a vy už tušíte, co vás čeká. Tam ale zatím s Karlem bude zabíjet, je zajímavá osobnost na vás voda, vy jste tam na základě pěti otázek řekl, kdo, že se zatím krásným velkým zrcadlem. Zdravý.

mluvčí 5,
Krásný. Já myslím, že budu moderovat, tak nebude nezvlád, takže samozřejmě do toho, prosím.

mluvčí 4,
Do toho, takže my ale prosím, aby jsi šel dozadu, ukažte vodní zákon hezký do prasat duše tady. Tady máme také penízky a ještě bychom měli říci, že pokud uhodnete správně to prasátko je vaše i s těmi penízky a je na vás, jestli věnujete na charitu, i když to bude nějakých 60 Kč, anebo jestli ta cena bude patřit osobnosti, která je skryta za zrcadlem, protože pokud neuhodnete, dáme toto malé dílko právě té osobnosti, která je ukryta za zrcadlem.

mluvčí 5,
Zeptám se, jste žena.

mluvčí 3,
Ta osobnost udělala takhle teda bylo, a tak já já jako asi ano.

mluvčí 5,
Pohybuje se v oblasti showbyznysu tato žena krásná jistě. Ano, pan zpěvačka.

mluvčí 3,
Ještě ne.

mluvčí 4,
Tak konečně teď to vím, teď to tam takhle hodíme.

mluvčí 4,
To byla třetí otázka.

mluvčí 5,
Bude herečka.

mluvčí 3,
Taky.

mluvčí 4,
Ne taky ne tak.

mluvčí 6,
Další dvacetikoruna.

mluvčí 5,
Si to projdu se Martin Ondráček těch.

mluvčí 7,
Vůbec ne.

mluvčí 5,
Umělkyně obecně ano.

mluvčí 4,
Ne prasák patří brko.

mluvčí 3,
Dámy a pánové, doufám opatrně, přichází čekáme 2009 Iveta Lutovská.

mluvčí 4,
Iveta, vítejte, dobrý večer. Uvažujete o tom také, že byste se tomu věnuje. Už tomu věnuje věnuje se mu spoustu let vlastně doktor dělal milenka podporovala večer akce byly charitativní, ať už to bylo na ty útulky nebo na dětské domovy, takže samozřejmě v tom pokračuje nadále a do konce něco plánu různá, tak snad se to podaří a v 10 co nejvíce peněz bude to lepší než 60 Kč, protože bohužel, když to jsou reds velké peníze, tak bohužel tady v té sféře to nepomůže.

mluvčí 3,
Tak některé jsem zvědavý. Já si myslím, že teď nemáte šanci, když řeknu kšandy.

mluvčí 8,
A.

mluvčí 3,
Nezabrala nezabralo co chcete někdo chtěl zkusit kšandy?

mluvčí 3,
A neslyšeli, řeknu další indicii jakoby dárky.

mluvčí 9,
Jméno.

mluvčí 10,
Straně.

mluvčí 3,
Andera spory generační.

mluvčí 3,
Takto vykřikl jsem to slyšel. Jasně dámy a pánové, další osobnost se dostala do té desítky armádních Václav Moravec.

mluvčí 11,
Vzácný host Václav Moravec. My jsme si tak říkali, že i pro vás jsme připravili hosta. A jsme velmi zvědavý, jestli ho pozná té, ale možná ještě.

mluvčí 4,
Předtím bych se zeptala na to, jak často se stáváte do východních Čech, protože vy jste tak.

mluvčí 11,
Trochu náš vy jste rozhlasák my jsme moc rádi bychom začíná to, co se dnes dostala právě do té desítky.

mluvčí 12,
Bylo v roce 1990 tady právě ne v Klicperově divadle v Hradci Králové, ale v Českém rozhlase v Hradci Králové, když sídlil ve Vrchlického ulici, kde byly takové unimo buňky a kde byla taková krásná vila, nevím, jestli tam byla stále stojí nebo díky už nejsou.

mluvčí 4,
Dělá stále stojí buňky už nikoliv ani my už tam nejsem a a Lada Klokočníková Eva Staňková. Hanka si Raková to byly kolegyně, které mě učili dělat rádio a myslím, že i s jejich pomocí jsem se dostal pak na fakultu sociálních věd a stál jsem Východočech.

mluvčí 11,
Já si myslím, že tady vám dáme šanci.

mluvčí 4,
Pěti otázek a uvidíme, jestli poznáte osobnost, kterou jsme vám dnes pozvali, protože je to také známá osobnost, tak opět poprosím Mirka, aby za ní odpovídal.

mluvčí 12,
Jste muž.

mluvčí 3,
Tak, jestli jste muž?

mluvčí 12,
A já vím, kdo to je je on je z Letohradu.

mluvčí 13,
Řekl, takže ano.

mluvčí 11,
Lotus je to tak nás začal ale málo mnohé.

mluvčí 3,
Samozřejmě jako Miloš.

mluvčí 11,
Jak se zdá.

mluvčí 12,
Tak, aby Letohradě tak neslyšel a nerozpoznal Letohradě nad.

mluvčí 3,
Ránem, když se někdo mrknout Hradce, tak já nepoznám.

mluvčí 12,
Ale když ručí letohradští, tak si rozuměj.

mluvčí 13,
My jsme řekli, že TV.

mluvčí 11,
Dnes nebudou otázky Václava Moravce, ale otázky Václava Faltuse. Václave, už jsme domluveni, takže Vašíčková věřím, že si se pěkně připravil tady na druhého Václava a nebudu koukat nebudeš říkat, ale budeš se ptát.

mluvčí 3,
Ano, první otázka zní, protože vždycky, když se vídá s panem Milošem Zemanem, tak po telemostu dneska tady je Miloš řekl přítomen osobně, že Václavy otázka zní i jaksi apatičtí jsou ti politikové, kteří používat často podvody.

mluvčí 12,
Jen jednou s ním zažil scénky s Milošem Zemanem v českém vysílání BBC, kde jsem měl čest 6 let pracovat a Zeman velmi často vám ty bonmoty opakuje, takže když se na ni velmi dobře připravte, tak ho lehce dostanete, a to byl právě den z těch okamžiků, kde tak na který jsem pyšný na pár věcí jsem pyšný a tohle by jeden z nich, kdy on opakoval, tak ono já jsem povídal, že on vždycky řekl. Podívejte se, pane redaktore, už a teď Masaryk řekl a já jsem mu dopověděl a on říká vy znáte říkám, pane Zemane, nesmíte se tak často opakovat, takže od té doby mě.

mluvčí 3,
Ten hlas totiž pomohl včera, jak vždycky takhle odpoledne volal jí na pevnou linku různé agentury, tak ta paní říkala.

mluvčí 14,
Vždyť víte, my jsme ta společnost prodala 10 dotazy. Já.

mluvčí 3,
Se právě užil hlas Miloše Zemana řekl. Mladý plnit copak jste potřebovala vědět nic moc telefon.

mluvčí 3,
Dalšího si dáme, no samozřejmě, jak jsem říkal, poznám ty nej nej nejznámější. No já myslím, že pan exprezident Václav Havel. Pane redaktore, je píšu jakousi novou hru, že já bych vás ptám, co by žurnalistů zakomponoval, že ptám se i s mou tak jaksi učinit.

mluvčí 12,
Teď nevím, jestli Václav Faltus si tak dobře připraven, protože to mě uvedl právě Václav Havel před dvěma lety do rozpaků v otázkách, protože chtěl, abych hrál v jeho hře odcházení novináře já jsem to Davidu Rakovi se jako Václavu Havlovi odmítl. A Václav Havel tuto historku použil v přímém vysílání a druhý den toho byly plné noviny, že co si má bývalý politik vyřizovat s moderátorem hlavní diskuzní relaci České televize. To, jestli bude hrát nahoře nebo ne, takže tam Václav Havel, když se často lidé ptají, jestli něco uvede do rozpaků, tak tento okamžik to byl. A já to teď Václavu Havlovi vrátím takovou milou historkou. Václav Havel patří k těm, řekněme, opravdu velmi srdečným hostům, kteří jsou svý a kdy celý ten tým otázek, jak to říct roztaje jedním z těch hostů byla Madeleine Albrightová žena, která přišla, byť už jako bývalá ministryně zahraničí do maskérny a vůbec vy jste neřekl, že to byla jedna z nejvýznamnějších političek světa stále zůstává velmi vlivnou vlivnou ženou ve Washingtonu. A Václav Havel přichází a protože hlavní kameraman chce, aby nebyl značný výškový rozdíl mezi moderátorem mezi hostem, tak Václav Havel má takovou podušku na té své židličce vždy připravenou a pravidelně přichází do toho studia světu a vidím, že tady ta jak udělí Václava Havla. On říká vidím, že tady ta Poduška tedy potvrdil dík, aby veřejnost nevěděla, že jsem trpaslík.

mluvčí 3,
To je přesně ono. Je to tady Václav Václava přes Václava vyprodukoval, že.

mluvčí 10,
Dámy a pánové. Letohradu Václav Moravec Václav Faltus.

mluvčí 15,
Má rád dobrou slivovici a minulé jsme pili v zákulisí.

mluvčí 3,
Jste nevěděli.

mluvčí 15,
Zeman já jsem neřekl becherovku. Slivovice, ale kdo by neměl rád slivovice, tak dále je to tady, co je neslyšel ne.

mluvčí 9,
Do Láďa.

mluvčí 15,
Mám to staré jo. Laďa Kerndl přicházejí.

mluvčí 11,
Poněkolikáté už má několik stříbrných několik bronzových. Sen šarmantní osobnost roku. A já doufám, že možná nějaká ještě přibude, a to se ještě neví nebo ví, ale nesmí se to teď říkat.

mluvčí 16,
Já vás velmi srdečně zdravím všechny děkuju. Za pozvání nesmírně si toho vážím to, co jsem teď slyšel tebe jsem tady poněkolikáté a kdybych tady dneska byl naposledy, tak je to velký vítězství pro mě teda. Samozřejmě jsme pozor, ještě někdy přijít.

mluvčí 15,
Vždycky to mít po svém my pozveme.

mluvčí 11,
Sami jediná podmínka, ale my pozveme i tak zveme všechny nominované, že prakticky nikdo nemůže vyhrát 2× nám mnozí posluchači psali volali, že třeba ještě Marka Ebena, a když jsem mluvila s Markem Ebenem, mimochodem vás také srdečně zdraví má trošku zdravotní problémy a připravuje jedno velké dílo, takže nemohl přijet tak Marek Eben říkal, víte, ono to je dobře, ať nás je co nejvíc, takže pozdravujte. A já věřím, že tady Laďa Kerndl, pokud se jednou zlaté slunce bude mít doma, takže stejně k nám přijede.

mluvčí 4,
Zazpívá ladil ty jsi tak trošku náš?

mluvčí 16,
No, já bych byl i možná rád inventářem vašeho rozhlasu.

mluvčí 4,
Který obnovil spolek nepřátel smutku a přátel jazzu. Po svém tatínkovi, tuším po 30 letech.

mluvčí 16,
No, no to je po šedesátiletého 60. Ano, přesně to je půl. 68 letech vlastně v zásadě můj táta založil spolek nepřátelství smutku a já jsem to rozšířil o slogan přátelství jazzu a zásadní zákon je ten, že udělal ten spolek z důvodu toho, aby svoje kamarády dohromady prostřednictvím své osoby, takže ty lidi měl rád z různých krajů části naší republiky a bez jeho osobnosti by se nikdy nepotkali, tak vždycky 1× za rok pozval udělali takovou soutěž, sekání ovsa tenkrát byl trošku jinej sport dneska, že takže si

lidský dali kus Lán pole, které si více někdo to dřív po sekl tou kosou tak vyhrál první místo, to byla fraška, která pardon, flaška slivovice a.

mluvčí 16,
Letí kamarádi, když byla asi 50, já jsem po 68 letech udělal hodně. Takovou krabici nebyly dokumenty o tomhle tom spolku. Já jsem ten spolek vlastně ten spolek založený v třicátém roce. A.s. v devadesátým osmým roce obnovil a dal jsem k tomu ten slogan přátelé jazzu a je nás tam kolem 150 lidí dneska mezi námi tady dokonce jeden z nich sedí z těch členy to Jirka Kraus mi kamarád, který je členem Jirku jsem tady doufám já no a jsme tam prostě takhle soustředí vždycky kapela zahraje a máme se velice, o čem bavit za celý rok, co se stalo tenhleten spor vlastně funguje dál.Přibíráte přibíráme samozřejmě vyhazujeme.

mluvčí 13,
Za co vyhazujete.

mluvčí 16,
A za to, že nechoděj na na ty naše srazí, tak my máme takovej už udělané řebříček, když někdo nepřijde 3 roky po sobě takového jíme.

mluvčí 4,
A na základě čeho vybíráte, jestli třeba máme tady šanci.

mluvčí 16,
A přibíráme jenom moje kamarády, ale v zásadě ty máš šanci jenom poloviční, protože to je spoleh chlapů a partnerky nejsou přímo do spolku jenom jako samozřejmě můžete přijít podívat, jak se bavíme, ale nedostane členskou legitimaci.

mluvčí 15,
A slovo dostal.

mluvčí 4,
S tím už asi nic neudělám.

mluvčí 16,
No, pokud se nechá přeoperovat také.

mluvčí 13,
Zůstane tak jak jsem.

mluvčí 16,
Myslím si, že by to byla velká škoda.

mluvčí 15,
Když and přešla ulici. Dostala se do nemocnice, která byla na kraji města.

mluvčí 15,
Byla na jedné ulici a tam objevila krásný obličej na televizní obrazovce, kdo to přichází. Přesně tak dámy a pánové šarmantní paní Hana Maciuchová.

mluvčí 10,
Dobrý večer. Všem. Děkuji.

mluvčí 14,
Za pozvání a za vzácnou přízeň.

mluvčí 4,
Vy máte dnes jede z mála dnů, kdy v tom diáři bylo volno, ano, a jak jsem tak poslouchala, tak mám pocit, že z první živá čarodějnice.

mluvčí 15,
Ale, ale to my jsme neřekli, tedy jste neposlouchala.

mluvčí 11,
Odhadovali, že vy rozhodně ne.

mluvčí 4,
Je 30. dubna, tak se zde.

mluvčí 13,
Tajné ráno.

mluvčí 11,
Já chci zeptat na tu cenu, když jsem se tady Petra Ondráčka, protože vy jste dostala, také stala se jí za právě tohle kouzlo osobnosti, které máte, co pro vás ta cena ono už nebyla také poprvé?

mluvčí 4,
No, je to samozřejmě velmi příjemné, ale já bych řekla, že je to za těžkou práci s tím šarmem. Jsem pohodička, nás tady u vás, ale jako teď tedy konkrétně, že nebudu mluvit k vašim posluchačům, ale děkuji taky za ocenění a přízeň televizním divákům,

protože si myslím, že Miriam Hejlová prostě mají rádi a já jsem rád.

mluvčí 11,
Že i pro vás jsme si připravili překvapení Mirek už se těší.

mluvčí 15,
Je to teda takový hlavolam, ale stačí jen poslouchat.

mluvčí 17,
Těch neznám slov je řekl bych, plakal. Však zahrádku mám pěknou s růží sad. A kdyby vás tam někdy Slavík lákal. Tam z oněch slov je růží sad.

mluvčí 17,
Já zbavil je minerální snad a světlušky jsem přišel o přispění. Dnes je poprosím, až půjdu spát jen máte v Čechách. Růží vzali. Snad máte hvězdy hráči rád sad růží, mých se louky hvězdné změní však umřít nedejte není není slov krát než našeptává růží sad.

mluvčí 11,
Vítejte mezi námi i vy, pane Bořivoji. My jsme si říkali smrkem, co vy máte styčného, je tam strašně moc. Určitě tedy ta láska k poezii, když jsem vás tak poslouchala znám Hanu Maciuchovou, určitě rozhlas médium, které my všichni tady máme úplně nejradši. Možná, že bychom mohli právě o tom rozhlase, protože na vašem kontě už jsou také ceny rozhlasové ceny za vaše krásné hlasy, ale ono to není jen o těch hlasech.

mluvčí 4,
Já vám ještě musím říct, že když jsme se mi domlouval i bylo ano, u a já jsem řekl, že trénuju jen Skácela a začala jsem to ráno, že každému novému ránu Rožnov svící, protože je neznáme a nemá tváře, tak jako anděl dřevu Lípy spící čekající na řezbáře, to je moc krásná básnička. A teď si představte, že než rozkošné bulvární novinky země udělaly bláznivou, protože ulpívá na drastických rituálech.

mluvčí 17,
Hezky.

mluvčí 4,
No tak tak si představte, ale abychom k rozhlasu jsem vděčná rozhlasu sám mnoho krásné práce. A také je to myslím bouřkou poslední médium, kdy my herci si můžeme užívat jako absolutního soustředění. A my jsme jenom s textem autorem, který nám svěřen před mikrofonem, kterému můžeme říct úplně ty nejintimnější věcí.

mluvčí 15,
A to bychom byli rádi, kdybyste teď řekla nějaký.

mluvčí 4,
Ptejte se.

mluvčí 15,
Já to trošku odlehčíme. Vím, že v rozhlase opravdu asi médium, které máme tady všichni nejradši stejně. Já jsem na vás vyrost televize. Anče Kubo hajnej. Done, metr v ruce s element, to teda byly pohádky, který mají rádi moje děti, tady sedí linka a ta vás ne jako Anče.

mluvčí 4,
Má kotel, no musím říct, že krkonošské pohádky jsou opravdu fenomén, protože my jsme točili opět číslo pozor v roce 74 jsme začali, takže je to opravdu seriál pro pamětníky, což vy nejste, ale ty maminky, který pro děti, které už teď jsou maminkami a mají své děti a lidem to může České televizi to tak často prý zuje, tak vlastně těm pohádáme neuhnula žádná generace.

mluvčí 15,
Vypadáte pořád skvěle jako Che.

mluvčí 10,
Pozor.

mluvčí 10,
Moc vám moc vám děkuju.

mluvčí 4,
Moc, ale mám své zkušenosti, potkala mě maminka kolem byly 2 děti dcerušky a ta maminka říká je, podívejte Hanče a ty holčičky se na mě podívali. To, že je Anče.

mluvčí 4,
Takže jenom chci říct, že mě těší, že na rozdíl od nás tedy mých kolegů, s níž můžu jmenovat už jenom Jaroška Horanský pana Peterku, tak ty pohádky nestárnou, a to je naše radost.

mluvčí 15,
No mimochodem vznikly tady kousek. U paní Kubátové, kterou bychom také mohli tímto pozdravit, protože byla fáma, že se bude tím hostem Českého rozhlasu krále tleskejte.

mluvčí 10,

Slonkové.

mluvčí 11,
Tvořili jste nám ještě neřekl ten svůj, zda chce naopak vám třeba dalo rádio nakonec paní Haně. Dáváte vy rádio to už víme, ale co rozhlas pro vás posloucháte.

mluvčí 17,
Řekla jste krev slovíčko a mně teď naskočila první inscenace rozhlasová román Kiplinga Mauglí a jmenovala se jsme jedné krve. Ty já a stalo se mi. Byl jsem v Beskydech nevolené. A takhle na Lysou horu. Cestou se nepotkali živáčka jediný hlas na konci tam šel proti mně nějaký pán, a tak v přírodě se vzájemně zdravíme, tak povídám. Dobrý den. Haló. Dobrý den. Šli jsme každý po svém a pak jsem se otočil a povídá poslyšte, nehrál jste Mauglího.

mluvčí 10,
Oslabení.

mluvčí 17,
Možné nebo ne to skoro 50 let.

mluvčí 11,
My jsme chtěli poprosit paní Hanu, jestli by také dnes tady na zazpívala.

mluvčí 4,
Já hraju takovou inscenaci, která se jmenuje na konci duhy a je to o životě Judy Garlandové a Judy Garlandové byla také nejdřív zpěvačka a potom herečka, takže když dovolíte.

mluvčí 15,
Tak já bych poprosil naše hostesky, aby nám přinesli číši. Doufám, že jste napsali nějaké dotazy, máme tady číst někde vidím čí a už se nám zase číše. To jsou dotazy na vás na všechny. Máme první dotaz ladit.

mluvčí 11,
Pro Petra Vondráčka, hádejte, kdo jsem ale já se neptám.

mluvčí 5,
Já myslím, že ten ta.

mluvčí 17,
Tato.

mluvčí 5,
Ne není to tak.

mluvčí 15,
Další písemný hladin.

mluvčí 11,
Tak to je pro Laďa Kerndl La, co byste řekl tomu, kdyby se šarmantní osobnost konala u vás na statku. Kolik se vás nebo nás tam sejde asi, kolik se jich tam.

mluvčí 16,
I něco k tomu řekl v prvé řadě by byl rád říct až neuvěřitelně, kdyby se to mohlo stát a do toho statkům jeho vyjde zhruba takových 6000 lidí.

mluvčí 10,
Prosím, tě příští.

mluvčí 11,
Tak další dotaz chci si taky zeptat.

mluvčí 15,
Tady někdo milujete klobouky sluší vám, co mají dělat ženy, které tvrdí, že v nich vypadají příšerně, jak se vůbec takový klobouk nosí?

mluvčí 4,
Velmi jednoduše, nikdy si neříkejte, že v kloboucích vypadáte příšerně. A odmítněte to, kdyby vám to někdo cizí řekl. Klidně si vezmi hlavu jsou vám se líbí, a to je v podstatě nejdůležitější, že se bývám.

mluvčí 15,
Také téma otázku pro Bořivoje Navrátila skvěle přednášíte. Dají se ještě dnes, ale na to utáhnout nějaké dámy na večírku.

mluvčí 15,
A chce odpovídat Hana tady.

mluvčí 4,
Nejde já vám to trošku nechám a potom to jenom spojencům. Řekněte.

mluvčí 17,
Já jsem tohle nikdy nepraktikoval.

mluvčí 17,
Opravdu, protože nějak celkem baví recitovat veřejně nebo v rozhlase nebo tak, tak mně přijde hrozně levné zneužívat tedy této schopnosti díky říkat verše. A tvářit, že to myslí opravdu doopravdy takhle oko oko, ale jsou výjimky.

mluvčí 4,
Ještě jeseteři.

mluvčí 15,
Trošku na tebe na Václava Hradce do politiků a podle vás šarm charisma, co já nikoho takového neznám?

mluvčí 12,
Ale jsou, víte ty otázky mě uvádějí do rozpaků z toho důvodu, že abych pak nebyl kritizován za to, že jsem nevyvážený neobjektivní, tak když dostanu takovou otázku, tak přemýšlím nad všemi politickými stranami a nad jedním politiky každé politické strany, abych ho jmenoval, abych nebyl právě nařčen z neobjektivity nevyváženosti, ale Karel Schwarzenberg. Muž, který bezesporu Sharp má a mé první setkání s Karlem Schwarzenbergem jako nominantem na ministra zahraničí bylo opravdu šarmantní, protože on přišel do otázek byl, jak říká, promiňte, jsem opravdu dnes hodně nacpaný. Měl bílý velký kapesník na něm monogram k.s. a byl u jednoho stolu s Lubomírem Zaorálkem Alexandrem Vondrou. V tom studiu se odehrávala hádka o lisabonskou reformní smlouvu kníže Schwarzenberg.

mluvčí 12,
Představte si. Já jsem pozoroval, jak kníže podzimu je. Hlavou mi probleskla jediná myšlenka, jak může v tom bordelu spát.

mluvčí 12,
Protože oni opravdu se tam hádali. A teď jsem se začal v duchu smát a byl jeden z okamžiků, kdy jsem se neudržel a začal jsem se smál i nejen v duchu, ale skutečně na český režisér si všiml takže ve střihu v Praze byl střídavě Lubomír Zaorálek a Alexandr Vondra, jak se přou o lisabonskou reformní smlouvu. Najednou uviděl Lubomír Zaorálek, že se směju. Směňuje, takže, abych byl korektní, jak jsem ukázal.

mluvčí 12,
A teď Alexandr Vondra nevěděl. Komu my 2 se smějeme. Rozhodilo, takže nebyl schopen odpovídat a my oba s Lubomírem Zaorálkem jsme ukázali tamtím směrem a ta situace pokračovala, že sem položil otázku Karlu Berkovi a on vám na ni byl schopen odpovědět, takže se pro mě a začal odpovídat, aby mě odboural, protože jsem se zeptal na Temelín a protesty na Česko rakouské hranici a hon na to odpovědět. Podívejte se kvůli tomu termínu?

mluvčí 12,
Tím nás od boural už definitivně.

mluvčí 12,
A když jsem tuto historku vyprávěl Mirku Topolánkovi, říkám teď stejně skvělé, že jste vzal lék Karel Schwarzenberg, protože on mi tady minule stal. Teď je během toho vysílání během toho příspěvku, co vy televizní diváci vidíte, tak Mirek Topolánek obchodě on mi to dělá i na vládě.

mluvčí 15,
Teď už pro vyhlášení vítěze třináctého ročníku ankety šarmantní osobnost roku, koho pozvaná jeviště.

mluvčí 11,
V tuto chvíli bych rád pozvala na pódium ředitele Českého rozhlasu jsou 2 Praha Jiřího Vejvodu.

mluvčí 15,
A já zvu.

mluvčí 15,
Ředitele Českého rozhlasu Hradec Králové říká pan Jiří Kánský.

mluvčí 15,
Dámy a pánové. Vítězem internetového hlasování ve třináctém ročníku ankety šarmantní osobnost roku se stává. Laďa Kerndl. Vláda.

mluvčí 15,
Hlavní cenu předává hlavní cenu.

mluvčí 11,
Hlavní cenu keramickou vázu akademické sochařky Dagmar Štěpánkové předává Jiří Kánský.

mluvčí 10,
Říkají závěsů.

mluvčí 15,
Ředitel Českého rozhlasu 2 stanice Praha. Jiří Vejvoda předává již tradičně, tedy myš a podložku, protože kompasu jsme předali tedy tak tady.

mluvčí 18,

Máte myš podložku, surfujete, používáte počítač?

mluvčí 16,
Se musím přiznat, já neumím zapínat vůbec počítač. Moje žena Milada, kterou zdravím tady sedí známá. Mi látkou, tak to je pro tebe ani dárek rozhlasu, které jsem dřív vybojoval díky vážím posluchačům.

mluvčí 18,
Jsou to léta dřiny milostivá.

mluvčí 11,
Vrátnice od floridské škole Hradec Králové rada nepozvala celou výrobu společně společnosti Paul Auster Hradec Králové, tak kytice pro Langer dlela blahopřání, stáváte vítězem internetového hlasování po Lucii bílé, která zvítězila v loňském roce.

mluvčí 15,
Dámy a pánové, absolutní vítězkou celostátní rozhlasové ankety šarmantní osobnost roku za rok 2008 je paní Hana Maciuchová.

mluvčí 10,
Sadou společnosti Blažek club Poděbrady. Musím.

mluvčí 15,
Říci, abyste si všimla, co je tam vybroušenou.

mluvčí 15,
Jiří řeknete, co tam zrušeno. Paní.

mluvčí 3,
Maciuchová, přijměte ode mě od všech rozhlasák a věřím, že od všech diváků upřímné blahopřání k vašemu vítězství, ale každé z těch sklenic je váš autogram.

mluvčí 4,
Děkuji vám opravdu z celého srdce nejen za ty dary, ale za tu laskavou přízeň, která mě byla žít.

mluvčí 15,
A to není všechno.

mluvčí 10,
On nic.

mluvčí 11,
Od akademické sochařky Dagmar Štěpánkové předává ředitel Českého rozhlasu je Praha Jiří Vejvoda.

mluvčí 18,
Tady je vaše výhra?

mluvčí 12,
Víte, jaký je rozdíl.

mluvčí 19,
Mezi diplomatem dámou. Všechno můžu panu Schwarzenbergovi, nevíte ne tak já vám to rychle žádnou prostě, když diplomat říká ano, myslím možná, když říkám, možná myslí ne a ne ne říká, protože by to nebyl diplomat, když dám říkám, ne, myslím možná ti říkám, možná myslí ano, ano neříká, protože by to nebyla dáma.

mluvčí 10,
Žijící osobnost roku 2008 je podle vás posluchačů Českého rozhlasu paní Hana Pacíková. A my.

mluvčí 11,
Ředitel Českého rozhlasu Hradec Králové přichází ještě jedním velmi krásný blaha přáním.

mluvčí 3,
Paní Hano, dokonce přišla gratulace od arcibiskupa Karla Otčenáška. Píše v. r. toto přátelé kdybych nepřišel zdravotních důvodů. Už mi běží devadesátý rok života. Pozdravte, prosím toho šarmantního asi biskup Karel.

mluvčí 10,
Hrát.

mluvčí 4,
Duší se vůbec nemusím starat.

mluvčí 11,
Teď požádáme, aby vám v tom řídícím někdo pomohl, protože vás chceme tradice paní Hano, poprosit, abyste vyhlásila nový ročník ročník čtrnáctý, takže když budete tak laskavá. A vyhlásíte další rok a pro další šarmantní osobností.

mluvčí 4,
Vyhlašují čtrnáctý ročník ankety Českého rozhlasu Hradec Králové a Českého rozhlasu 2 Praha. Šarmantní osobnost roku

2009. Další ročník je zahájen. Paní Hana Maciuchová ještě jednou nejsou menší rozhodnost. Podle těch posluchačů Českého rozhlasu v celé republice.

mluvčí 10,
Půdy Klicperova divadla v Hradci Králové.

mluvčí 15,
S námi do vašeho potlesku, když to vydrží, to budeme vlastně věková, protože tímto prohlášením Nature matnější osobnosti za rok 2800 odstartovala anketa za rok 200.

mluvčí 11,
9. Ono je krásné, že máme hodně šarmantní kolem nás, ale je také velmi úžasné, že se můžeme alespoň jednou v roce. Všichni tady sejít a prakticky udělat si hezký večer ve společnosti šarmantní lidí, hledat to hezké kolem nás, protože ono toho zase není až tolik, takže za rok se o to budeme snažit zase.

mluvčí 15,
V tuto chvíli vám děkujeme. Děkujeme, že jste poslouchali. Děkujeme, že jste se dívali, děkujeme organizátorům děkujeme Klicperovo divadlo. A poděkujeme i našim hostům. Lado.

mluvčí 11,
Děkujeme Haně Maciuchové, Iveta Lutovská Petru.

mluvčí 1,
Nahrávce z roku 2009 jsme si šarmu speciál připomněli vynikající herečku Hanu Maciuchovou, která se stala za rok 2008 vítězkou posluchačské ankety šarmantní osobnost roku. Galavečer moderovali Lada Klokočníková a Miroslav Vaňura.

Tomáš Havránek: ČNB mohla inflaci srazit už v září posílením koruny URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 29.01.2022, Zdroj: e15.cz, Autor: Tomáš Havránek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 13:19, Celková návštěvnost: 2 790 000, RU / měsíc: 1 504 515, RU / den: 117 688, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,31

Debata o způsobu snižování současné inflace a využití bohatých devizových rezerv České národní banky pokračuje. Ekonom Tomáš Havránek ve svém komentáři pro E15.cz tvrdí, že centrální banka investuje do akcií málo a už v září mohla téměř okamžitě snížit inflační tlaky okamžitým posílením koruny.

Doporučuji všem, kteří četli

rozhovor se mnou v deníku E15 , aby si přečetli také

odpověď ČNB . Odpověď brilantně připravili šéfové klíčových sekcí, které mají na starosti úrokové sazby (Petr Král) a devizové rezervy (Jan Schmidt). Jedná se o vůbec nejlepší ekonomické odborníky ve státních službách s mnohaletými zkušenostmi práce v ČNB. Jejich obhajoba inflačního cíle a konzervativního přístupu k alokaci rezerv je klíčovým, a ze strany ČNB oficiálně prvním příspěvkem do této debaty.

Práce obou kolegů si hluboce vážím. Trochu mě mrzí, že odpověď připomíná styl komunikace Sergeje Lavrova: my děláme všechno správně, vy lžete. Přitom je toho mnoho, za co můžeme ČNB pochválit. Dlouhá léta se dařilo držet inflaci kolem dvou procent. To sice není cenová stabilita, ale nám to zas tak nevadilo. Inflační bouři ČNB zpozorovala dříve než ostatní banky a mocně s ní bojuje. A devizové rezervy aspoň trochu investuje do akcií. Suma sumárum, ČNB funguje lépe než Fed a Evropská centrální banka a je s náskokem naší nejlepší veřejnou institucí.

Na druhou stranu pokud má ČNB pravdu (a já s ní souhlasím), že dnešní inflace je nejméně z poloviny domácího původu, není možné, aby loni dělala všechno správně. Dvouciferné inflaci nezabránila. Četl jsem spoustu vyjádření, jak všechno bude brzy fajn, ale jedna věc chybí – omluva. Není nutné, aby guvernér psal omluvné dopisy ministru financí, jak je zvykem v Anglii, ale sebereflexe pomůže věrohodnosti banky.

Namísto toho se dozvídáme, že oproti zbytku státní správy a většině ekonomiky budou platy v ČNB plně kompenzované o inflaci. Abych nebyl obviněn z používání interních informací (jež jsou mezi analytiky známé), cituji jen

guvernéra z rozhovoru pro Respekt : „[Kolektivní] smlouva má určité inflační pojistky a de facto zaručuje úroveň reálných mezd. V tomto ohledu nemusíme korigovat nic. Naši zaměstnanci jsou spokojení, jak to jejich vyjednávači dobře odhadli.“

Zaměstnanci ČNB jsou spokojeni, nicméně inflace odráží jejich práci, plnění ústavního mandátu cenové stability. Není vhodné, aby ČNB byla od dvouciferné inflace odstíněna, zatímco reálné platy třeba učitelů strmě klesnou. Pozor: ano, v ČNB si lidé zaslouží vyšší platy, všem se nám to vyplatí, ale ne tímto způsobem. Mzdová indexace je něco, před čím ČNB správně varuje a co nám může inflaci zabetonovat. Neznám jinou centrální banku, která by měla mzdy indexované.

V rozhovoru pro deník E15 jsme rozebírali dva hlavní body. Zaprvé cenová stabilita není inflace. Zadruhé devizové rezervy jsou k ničemu, pokud je nepoužíváme ani pro snížení inflace, ani pro výnos. Co se týče inflačního cíle, Petr Král ho obhajuje trojmo: měřená inflace je nadhodnocená, mzdy jsou rigidní, deflace katastrofa. O. k., ale od roku 1990 bylo publikováno přes dvě stě vědeckých studií, které porovnávají náklady a výnosy inflace. A těch nákladů a výnosů (vedle těch tří výnosů výše) je přes dvacet. Nevejde se nám sem rozbor literatury, ale průměrný odhad ideální inflace je skoro přesně nula.

Ohledně devizových rezerv Petr Král argumentuje, že je lze použít jen proti deflaci, ne proti inflaci, protože tehdy můžeme vždy zvedat sazby. Musím se přiznat, že nerozumím. V září byla ČNB v situaci, kdy mohla inflaci rychle srazit posílením koruny. Místo

toho měnovou politiku utahovala výlučně pomocí úroků s účinkem, na který si počkáme roky. Kurz posílil až v lednu, už nezabrání dvouciferné inflaci. Nechápu, proč pro plnění ústavního cíle nepoužít všechny nástroje. Zvlášť kdyby se de facto jednalo o neutralizaci intervencí minulých. Je to jako snižování bilance Fedu po předchozím kvantitativním uvolňování.

Jan Schmidt argumentuje, že takové použití rezerv je v rozporu s jejich investicí do akcií. To je pravda, prodej eur vytvoří ČNB (a tedy nám všem) gigantickou ztrátu. Jenže cenová stabilita je ústavní úkol, ČNB ho plnit musí bez ohledu na výsledovku. Až potom přichází na řadu výnos. Jan Schmidt říká, že ČNB už má akcií zhruba tolik jako Švýcarská centrální banka. Nerozumím porovnání poměru v celých rezervách (Švýcaři) a „investiční tranši“ (ČNB). Že přístup Švýcarů je velmi odlišný, nejlépe ukazuje porovnání výnosu za poslední dva roky, pro něž máme data: kdyby ČNB investovala jako Švýcaři, vydělala by 300 miliard korun navíc.

K čemu tedy rezervy máme? Nepoužili jsme je na podporu koruny ve finanční krizi ani na začátku pandemie, kdy měna strmě padala. To byly největší šoky, jaké si můžeme s ohledem na desítky let historie finančních trhů představit. Nepoužili jsme rezervy proti inflaci, která je podle některých měřítek (třeba jádrová inflace) nejvyšší v historii měření. A nepoužíváme rezervy ani k tomu, aby nám vydělávaly. Investice rezerv do akcií samozřejmě nevylučuje jejich použití v nouzi, která nastane jednou za desítky let – akcie jsou dnes stejně likvidní jako dluhopisy. Termín „likviditní tranše“ nedává smysl.

Přístup ČNB je příliš opatrný, což může mít větší náklady než zbrklost. Dokládá to i výklad kolegy Schmidta: kdyby měla ČNB povinnost starat se o rezervy s péčí řádného hospodáře, musela by se prý vyvarovat ztrát v každém jednotlivém roce. Taková interpretace odráží myšlení instituce, jež se ze všeho nejvíc bojí odpovědnosti za ztráty. Útvar spravující rezervy se jmenuje „sekce řízení rizik“, což mluví za vše. Řízení rizika je nutné, ale musí mu oponovat důraz na výnos. ČNB má luxus, kterým nedisponuje nikdo z nás: nekonečný investiční horizont. Krátkodobá rizika může ignorovat.

ČNB musí rezervy investovat hlavně proto, že jí to umožní plnit ústavní mandát cenové stability. Proč? Náš stát zatím sice není extrémně zadlužený, ale ještě za našich životů bude. Už teď nelze, aby ČNB zvýšila sazby v boji proti extrémní inflaci na 20 procent jako Fed v roce 1980 – stát by nedokázal obsluhovat dluh. Státní bankrot je horší než inflace, takže ho ČNB nedopustí. Pokud tedy rezervy nezainvestuje do akcií a v ročních dividendách státu nespustí autopilot (třeba pět procent průměrné hodnoty rezerv za posledních pět let), bude se nejen každý rok řešit, kolik peněz odvede. Hlavně ČNB nebude moci v nouzi proti inflaci bojovat. V této situaci je dnes Evropská centrální banka.

Odpověď ČNB také obsahuje řadu údajů a tvrzení, které zde není prostor rozebírat. Namátkou třeba: singapurský fond GIC prý investuje do akcií jen 32 procent aktiv. Jsou si tím kolegové jistí? Podle aktuální výroční zprávy dosahuje alokace do akcií dlouhodobě 45 až 65 procent. Norský fond má v akciích dokonce 70 procent. Odvážné je tvrzení „návrh investovat do akcií 50 procent devizových rezerv [v ČNB] nikdy nepadl“. No, uvidíme příští rok po zveřejnění materiálů z roku 2017. Rád také přijmu nabízené pozvání a proberu osobně, co je možné změnit.

Konečně o obou klíčových otázkách, tedy inflačním cíli a správě devizových rezerv, vedeme debatu. Hluboce věřím, že naší zemi prospěje, když se nadobro zbavíme inflace a postupně investujeme polovinu rezerv do posílení koruny, zbytek do akcií. Můj postoj se bude většině kolegů zdát radikální, navíc se mohu mýlit. Na druhou stranu je jasné, že status quo selhal. Třeba se alespoň podaří prosadit garanci dvouprocentní inflace v průměru, tedy abychom odstranili nejistotu ohledně budoucí hodnoty peněz. Třeba ČNB nakonec prodá alespoň 30 miliard eur a postupně dosáhne na alespoň třicetiprocentní podíl akcií ve zbývajícím portfoliu.

Autor je profesorem na Institutu ekonomických studií Fakulty sociálních věd UK

Tomáš Havránek: ČNB mohla inflaci srazit už v září posílením koruny

Kurzovní lístek ► EUROplatby zdarma ►

EUR	24.49	24.59	▲
USD	21.95	22.09	▲
GBP	29.31	29.49	▲

Kalkulačka ►

5 fotografií

Tomáš Havránek
29. ledna 2022 · 10:30

VSTOUPIT DO DISKUZE 0

Debata o způsobu snižování současné inflace a využití bohatých devizových rezerv České národní banky pokračuje. Ekonom Tomáš Havránek ve svém komentáři pro E15.cz tvrdí, že centrální banka investuje do akcií málo a už v září mohla téměř okamžitě snížit inflační tlaky okamžitým posílením koruny.

Doporučuji všem, kteří četli rozhovor se mnou v deníku E15, aby si přečetli také odpověď ČNB. Odpověď brilantně připravili šéfové klíčových sekcí, které mají na starosti úrokové sazby (Petr Král) a devizové rezervy (Jan Schmidt). Jedná se o vůbec nejlepší ekonomické odborníky ve státních službách s mnohaletými zkušenostmi práce v ČNB. Jejich obhajoba inflačního cíle a konzervativního přístupu k alokaci rezerv je klíčovým, a ze strany ČNB oficiálně prvním příspěvkem do této debaty.

Práce obou kolegů si hluboce vážím. Trochu mě mrzí, že odpověď připomíná styl komunikace Sergeje Lavrova: my děláme všechno správně, vy lžete. Přitom je toho mnoho, za co můžeme ČNB pochválit. Dlouhá léta se dařilo držet inflaci kolem dvou procent. To sice není cenová stabilita, ale nám to zas tak nevadilo. Inflační bouři ČNB zpozorovala dříve než ostatní banky a mocně s ní bojuje. A devizové rezervy aspoň trochu investuje do akcií. Suma sumárum, ČNB funguje lépe než Fed a Evropská centrální banka a je s náskokem naší nejlepší veřejnou institucí.

Na druhou stranu pokud má ČNB pravdu (a já s ní souhlasím), že dnešní inflace je nejméně z poloviny domácího původu, není možné, aby loni dělala všechno správně. Dvouciferné inflaci nezabránila. Četl jsem spoustu vyjádření, jak všechno bude brzy fajn, ale jedna věc chybí – omluva. Není nutné, aby guvernér psal omluvné dopisy ministru financí, jak je zvykem v Anglii, ale sebereflexe pomůže věrohodnosti banky.

Namísto toho se dozvídáme, že oproti zbytku státní správy a většině ekonomiky budou platy v ČNB plně kompenzované o inflaci. Abych nebyl obviněn z používání interních informací (jež jsou mezi analytiky známé), cituji jen guvernéra z rozhovoru pro Respekt: „[Kolektivní] smlouva má určité inflační pojistky a de facto zaručuje úroveň reálných mezd. V tomto ohledu nemusíme korigovat nic. Naši zaměstnanci jsou spokojení, jak to jejich vyjednávači dobře odhadli."

Zpět

Praha má strategii pro rozvoj cirkulární ekonomiky, schválili ji zastupitelé URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 30.01.2022, Zdroj: prazskypatriot.cz, Autor: puc, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 14:34, Celková návštěvnost: 248 540, RU / měsíc: 201 081, RU / den: 11 575, Rubrika: Zpravodajství, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,13

Praha připraví desítky projektů, které mají napomoci rozvoji cirkulární ekonomiky. Zaměří se na recyklaci odpadů ze stavebnictví a domácností, využívání dešťové vody nebo podporu městského zemědělství. Vyplývá to ze strategie, kterou v noci schválili městští zastupitelé. Vedení Prahy již loni přijalo strategii adaptace města na klimatickou změnu, kterou kritizovaly opoziční ODS a ANO. Základem cirkulární ekonomiky neboli oběhového hospodářství je minimalizovat vznik odpadů, a když už odpady vzniknou, tak je přeměnit na zdroje.

Hlavní město učinilo důležitý krok k přechodu na cirkulární ekonomiku. Pražští zastupitelé schválili zásadní dokument – Strategii hl. m. Prahy pro přechod na cirkulární ekonomiku, kterým se česká metropole hlásí k průběžnému snižování ekologické a uhlíkové stopy.

„Byla jednomyslně schválena strategie hlavního města pro oběhové hospodářství. Praha tak mimo jiné získá možnost opakovaně využít materiály a snížit spotřebu primárních surovin. Místo způsobu, kdy se suroviny vytěží, zpracují, využijí a zahodí, klade důraz na prevenci vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu. Vzniká tak velká příležitost pro vznik nových služeb, výrobků, pracovních míst, postupů a inovací," uvedl náměstek primátora Petr Hlubuček (STAN).

Cirkulární ekonomika představuje nový přístup k zacházení se surovinami, materiály a výrobky. Strategie Prahy obsahuje celkem sed tematických cílů s návrhy 73 opatření a 34 konkrétními projekty.

„Principy oběhového hospodářství chceme zavést především ve čtyřech oblastech, které mají největší potenciál materiálových i emisních úspor – stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, zemědělství a potravinami. Například se jedná o svoz gastroodpadu ze školních jídelen, stavbu bioplynová stanice, multikomoditní sběr, technologicky vyspělou dotřiďovací linku a škvárové hospodářství. Všechny tyto trendy již využívá řada moderních západních metropolí jako Amsterdam, Londýn, Paříž, Kodaň, Glasgow," dodal Hlubuček.

Praha se podle něj touto strategií hlásí k průběžnému snižování své ekologické a uhlíkové stopy (zdrojové náročnosti spotřeby) a směřování k uhlíkové neutralitě v roce 2050. Pro naplnění této vize chce Praha motivovat pražské aktéry, včetně soukromého sektoru a veřejnosti, k odpovědnému nakládání se zdroji a odpovědné spotřebě.

Strategie navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030, připravil ji Pražský inovační institut v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Ekonoma a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.

Hlavní město by mělo podle loni schváleného plánu do roku 2030 investovat zhruba 230 miliard korun do 69 opatření zaměřených na snížení emisí oxidu uhličitého. Většinu potřebných peněz chce magistrát získat z evropských fondů. Plán nepodpořily opoziční ODS a ANO, podle jejich zástupců je nereálný a nedostatečně připravený.

Aktuální doprava v Praze – uzavírky, nehody, parkování
Nahlášeno 49 problémů.

Koronavirus
Aktuální informace o epidemii.

Principy oběhového hospodářství lze využít i při nakládání s odpady. Ilustrační foto: puc

Praha má strategii pro rozvoj cirkulární ekonomiky, schválili ji zastupitelé

30. ledna 2022 07:30

Líbí se 0
Přidat na Seznam.cz
Přidejte si nás na domovskou stránku Seznam.cz

Praha připraví desítky projektů, které mají napomoci rozvoji cirkulární ekonomiky. Zaměří se na recyklaci odpadů ze stavebnictví a domácností, využívání dešťové vody nebo podporu městského zemědělství. Vyplývá to ze strategie, kterou v noci schválili městští zastupitelé. Vedení Prahy již loni přijalo strategii adaptace města na klimatickou změnu, kterou kritizovaly opoziční ODS a ANO. Základem cirkulární ekonomiky neboli oběhového hospodářství je minimalizovat vznik odpadů, a když už odpady vzniknou, tak je přeměnit na zdroje.

Hlavní město učinilo důležitý krok k přechodu na cirkulární ekonomiku. Pražští zastupitelé schválili zásadní dokument – Strategii hl. m. Prahy pro přechod na cirkulární ekonomiku, kterým se česká metropole hlásí k průběžnému snižování ekologické a uhlíkové stopy.

„Byla jednomyslně schválena strategie hlavního města pro oběhové hospodářství. Praha tak mimo jiné získá možnost opakovaně využít materiály a snížit spotřebu primárních surovin. Místo způsobu, kdy se suroviny vytěží, zpracují, využijí a zahodí, klade důraz na prevenci vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu. Vzniká tak velká příležitost pro vznik nových služeb, výrobků, pracovních míst, postupů a inovací," uvedl náměstek primátora Petr Hlubuček (STAN).

Cirkulární ekonomika představuje nový přístup k zacházení se surovinami, materiály a výrobky. Strategie Prahy obsahuje celkem sed tematických cílů s návrhy 73 opatření a 34 konkrétními projekty.

„Principy oběhového hospodářství chceme zavést především ve čtyřech oblastech, které mají největší potenciál materiálových i emisních úspor – stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, zemědělství a potravinami. Například se jedná o svoz gastroodpadu ze školních jídelen, stavbu bioplynová stanice, multikomoditní sběr, technologicky vyspělou dotřiďovací linku a škvárové hospodářství. Všechny tyto trendy již využívá řada moderních západních metropolí jako Amsterdam, Londýn, Paříž, Kodaň, Glasgow," dodal Hlubuček.

Praha se podle něj touto strategií hlásí k průběžnému snižování své ekologické a uhlíkové stopy (zdrojové náročnosti spotřeby) a směřování k uhlíkové neutralitě v roce 2050. Pro naplnění této vize chce Praha motivovat pražské aktéry, včetně soukromého sektoru a veřejnosti, k odpovědnému nakládání se zdroji a odpovědné spotřebě.

Strategie navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030, připravil ji Pražský inovační institut v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Ekonoma a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.

Hlavní město by mělo podle loni schváleného plánu do roku 2030 investovat zhruba 230 miliard korun do 69 opatření zaměřených na snížení emisí oxidu uhličitého. Většinu

Kalendář akcí

2 únor Prohlídky Zimní prohlídka mokřadů

8 únor Divadlo Galapágy – poslední naděje na přežití

Celý kalendář akcí

24 hodin v Praze

Praha poskytne dotace na lávky či cyklostezky. Opravena bude i Otíkova lávka
Rada Prahy podpořila poskytnutí účelových dotací v celkové výši asi 118 milionů korun pro městské části, které mají připravené projekty na...

Reklama

Vedení Prahy 4 projednalo rekonstrukci Barrandovského mostu
Praha 4 vítá přípravu rekonstrukce Barrandovského mostu, protože jeho uzavření v případě havárie by způsobilo kolaps celého města. Městská...

29.1.2022

Polaneckého fotografie budou k vidění v KC Prádelna, výstava začne 4. února
Po několika výstavách věnovaných různým malířským technikám přichází v únoru Galerie Prádelna při Komunitním centru (KC) Prádelna...

Reklama

Řidič vyskočil z jedoucího auta a utíkal domů
Policisté z pohotovostní motorizované jednotky se odpoledne rozhodli zkontrolovat toyotu v ulici Jana Želivského v Praze 3.

Pražští hasiči pomáhají s trasováním, od listopadu uskutečnili přes osm tisíc tisíc hovorů

Zpět

Jiří Havelka: Diskuse tváří v tvář už jsou jako na internetu. Spojí nás jedině strach URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 30.01.2022, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Tomáš Maca, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 19:52, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Magazín, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za

Režisér Jiří Havelka se v novém filmu Mimořádná událost nechal inspirovat skutečným příběhem vlaku, který i s cestujícími ujel strojvůdci před nosem. Ve splašeném motoráku rozehrál konverzační komedii, která končí až u islámského terorismu. V rozhovoru vysvětluje, proč své postavy rád trápí situacemi, ze kterých není úniku, i proč se při cestách vlakem raději nezapojuje do debat s jinými pasažéry.

Ve vlaku se často protínají různé sociální bubliny. Člověk se tam chtě nechtě střetává s typy lidí, které na ulici běžně míjí. Taky jste už ve vlaku zažil nějaký pozoruhodný výlet za hranice vlastní sociální bubliny?
Jako divadelní režisér jsem ve vlaku samozřejmě strávil neuvěřitelné množství času, když jsem cestoval za herci do Brna, Martina nebo Bratislavy. Jednou jsem třeba mířil na zkoušku do Husy na provázku, do Brna jsem měl dorazit v osm večer, ale nakonec jsem se tam dostal až další den v sedm ráno. Rychlík totiž na cestě potkalo snad pět mimořádných událostí. První nastala hned za Prahou, kde byla nějaká výluka, kterou jsme museli objet. Pak někde na trati spadlo vedení, na jiném úseku zase vlaku zkřížil cestu sebevrah, a když už jsme se konečně blížili k Židenicím, vzal to strojvedoucí kvůli nějakému dalšímu karambolu do Brna severní trasou. Chvílemi bylo hodně zajímavé pozorovat, jak se různí cestující s několikahodinovým zpožděním vypořádávají. Nakonec ale stejně u všech převládla únava, sjednotila nás rezignace.
Mezitím ale cestující, předpokládám, živě diskutovali nad tím, kdo za zpoždění může, a podobně jako hrdinové vašeho filmu skončili u politiky.
No jasně. Je úplně jedno, jestli diskuse začne cenami mléka, nebo stěžováním na národního dopravce. Nakonec se stejně rozvine až k velkým tématům, která společnost zrovna rozdělují. Momentálně se třeba zvrhne v hádku mezi očkovanými a antivaxery a tehdy to, myslím, byla zase prezidentská volba.
Sám to znám z internetových diskusí u novinářských článků, kde i zdánlivě neškodné téma může v komentářích rozpoutat válku mezi nesmiřitelnými tábory.
Když jsem před víc než deseti lety se studenty DAMU dělal hru Já, hrdina, která byla o bratrech Mašínech, byly internetové diskuse ještě v plenkách. Stejně si ale pamatuju, jak jsem pročítal jednotlivá vlákna a všímal si, že ať už se v komentářích kdokoli pokoušel přijít s racionálním argumentem, jakákoli racionalita z diskuse stejně postupně vymizela. Celé to skončilo u vyhraněných pólů bez jakýchkoli průsečíků - vrah, nebo hrdina, nic mezi tím.
Dřív jsem si ještě myslel, že když je člověk při dialogu tělesně přítomný, tak neztrácí na rozdíl od internetových diskusí veškeré zábrany, nemá takovou verbální odvahu a nesměřuje k iracionalitě natolik rychle. Poslední dobou mám ale pocit, že i diskuse tváří v tvář mívají podobný průběh jako ty v online prostoru. Končívají u naprosto protichůdných polarit, které přitom s realitou ležící někde uprostřed mají jen málo společného.
Když se nějaká vášnivá debata strhne ve vlaku, kde člověk nemůže jen tak zavřít internetový prohlížeč, míváte občas nutkání se zapojit?
Většinou zůstávám v roli pozorovatele, málokdy se ve vlaku se spolucestujícími pouštím do nějakých debat. Vychází to z nějakého mého přirozeného ostychu a taky nechuti k hádkám, nebo spíš z takového poseroutkovství jít do přímého konfliktu. Když mě ale někdo vyzve, zahájí se mnou hovor v kupé, taxíku nebo hospodě a začne něčím, s čím zásadně nesouhlasím, samozřejmě s ním dialog vedu. A pokud je na to čas a jedeme v tom taxíku aspoň deset minut, mívám občas i pocit, že se podařilo trochu pootočit naše vzájemné vnímání. Ale opravdu jen trošičku a děje se to jen vzácně.
Ne že bychom já nebo můj partner v dialogu úplně změnili názor, ale zahlédneme svůj postoj aspoň na chvíli nasvícený z jiné strany, než jsme zvyklí. Mít názor je dneska hrozně ultimátní věc. A to by přitom názor měl být vlastně jen nějaký prostředek k diskusi. Názor totiž není cíl, cílem je sama komunikace. To se ale dávno divně otočilo. Dneska je většinou debata, pokud k ní vůbec dojde, spíš prostorem pro prezentaci a demonstraci vlastních přesvědčení. Takže na jednu stranu pochybuju, jestli se pomocí dialogu vůbec ještě můžeme vzájemně ovlivnit, a zároveň si uvědomuju, že pokud přistoupíme na to, že to není možné, tak jsme skončili.
To zní dost beznadějně. Opravdu nevidíte nic, co by nás přes rozdílné názory mohlo spojit?
Planetární klimatické ohrožení by nás asi spojit mohlo. Máte ale pocit, že se to děje?
Nemám. Na chvíli nás ale přece spojilo šití roušek během první vlny pandemie.
Ano, začátek pandemie ve společnosti skutečně obrousil hrany podrážděnosti a převládla určitá pospolitost. Pak ale hrozba trochu opadla a polarity se od sebe ještě víc vzdálily. Kdyby nás, kdo tady teď sedíme v kavárně, obklíčili ozbrojenci a vzali si nás jako rukojmí, tak nás to bez ohledu na naše rozdílná stanoviska spojí. Strach aktivuje starší mozková centra, hlavně amygdalu a budeme reagovat jinak než v běžném životě. Emoční systémy rychlých reakcí ale zároveň zamezují kritickému myšlení, potlačují racionalitu a tím pádem k té polaritě přispívají. Takže myslím, že kdyby nás tady drželi delší dobu, taky by nám to spojenectví moc dlouho nevydrželo. Strach je dobrý sluha, ale špatný pán.

I když příliš nevěříte, že rozdílné názorové proudy dokážou najít společnou řeč, tak vás zjevně baví lidi z různých sociálních bublin dostávat do konfrontace v situacích, ze kterých není úniku. Ve Vlastnících to byla sousedská schůze, v Mimořádné události vlak, který se bez strojvůdce valí samospádem z kopce. Co vás na podobných námětech tak fascinuje?
Uzavřít postavy do papiňáku je pochopitelně dramaticky výhodné. Mě to ale neláká jen z psychologického pohledu, který říká, že v krizové situace postupně padají sociální masky a ukazuje se jakási pravá tvář. Tomu ani moc nevěřím, spíš mě baví z nadhledu sledovat, jak jsme malinko srandovní v zastávání vlastních pozic. Když postavy vhodíte do schůze SVJ, nebo do vlaku, který nikdo neřídí, necháte je společně sdílet stejnou frustraci. Pokud si pak diváci, kteří se ve filmu najdou, uvědomí, že je situace stejně frustrující pro všechny, i pro ty, kteří z jejich pohledu stojí na opačné straně barikády, třeba to s nimi něco udělá.
Takže vám nejde jen o to, aby se diváci v kině zasmáli nad situacemi, které sami dobře znají, ale aby se taky na sebe a své spoluobčany podívali v jiném světle?
Mně smích jako lidská reakce přijde naprosto dokonalá. Stavěl bych ji v evolučním žebříčku našich biosociálních dovedností hodně vysoko. Samozřejmě se můžu smát něčemu úplně primitivnímu a ubavit se k smrti. Když se ale zasměju situaci, která mi přijde groteskní, nebo dokonce absurdní, je to proto, že jsem v ní objevil nějaký vzorec. Ne uvědoměle, přemýšlením, ale projekcí sebe sama. Smích ventiluje frustraci a zároveň mi dává možnost vidět sám sebe trochu s odstupem. A navíc společný smích v kině, jakkoli to může znít debilně nadneseně, má v sobě určitou rituálnost, pospolné prožívání komunity, která se ten večer v sále utvořila.
Takže jasně, jsem rád, když na můj film dorazí co nejvíc diváků, ale zároveň se je postupně snažím dostat někam, kam by se sami nevydali. K pochopení pozice, kterou by sami nezastávali. Sám si nejsem jistý, jestli má aspoň umění ještě schopnost lidi měnit, když už dialog k ničemu nevede. I kdyby ne, tak moje filmy můžou minimálně fungovat jako sdílení určité neschopnosti

zorientovat se v tom, co člověk žije, čemu má a nemá věřit.
Vlastníci byli vzácným případem filmu, který potěšil jak diváky, tak filmové kritiky. Proměnili tři nominace na Českých lvech a těšili se i velmi slušné návštěvnosti v kinech. Nestresovala vás očekávání, která z úspěchu vašeho celovečerního debutu plynou?
Kdybych vám řekl, že jsem vůči nim imunní, tak bych kecal. Spíš jsem to ale řešil před samotným natáčením, pak už všechno jelo v nějakém proudu, kdy na to naštěstí nebyla kapacita. Až teď před premiérou mi zase někde vzadu v hlavě začalo blikat srovnávání. Dokonce jsem navrhoval, aby na plakátech před tou formulkou "od tvůrců Vlastníků" bylo uvedeno takové malé "ne". To se mi ale samozřejmě nepodařilo prosadit. Tomu, že budou diváci Mimořádnou událost srovnávat s Vlastníky se samozřejmě neubráním, protože motiv konverzační komedie s postavami v uzavřeném prostoru k tomu svádí. Sám mám ale pocit, že se můj druhý film v mnoha ohledech liší, že vypráví jinak a o něčem jiném.
V rozhovoru pro Český rozhlas Plus jste říkal, že komedie Mimořádná událost ve druhém plánu vypovídá o neschopnosti shodnout se na jedné sdílené pravdě. Nastal podle vás tenhle problém až v posledních dekádách s příchodem internetu, nebo tady byl i v době, kdy jsme při zjišťování informací byli odkázaní jen na tradiční média?
Sklon nacházet spojení mezi skutečnostmi, které spolu vůbec nemusí souviset, a vybírat si z alternativních výkladů reality ten, co nejvíc odpovídá našemu vidění světa, je, myslím, zcela přirozený. Mozek musí všechny ty impulsy zjednodušovat, kategorizovat, aby nám vůbec poskytl nějakou verzi reality, takže pak snadno vidíme kauzalitu tam, kde se vyskytuje jenom korelace. Jenomže sociální sítě přinesly možnost zveřejňovat úplně každému právě tu svou verzi reality. Nepotřebujeme už žádného reprezentanta, který by mluvil za naši skupinu, do které se i s výhradami náš světonázor pořád jakž takž vleze.
Už při studiích na DAMU jsem se začal diletantsky zajímat o neurovědu. Četl jsem knížky Olivera Sackse, který popisoval, jak fungují neurologické poruchy. Fascinovaly mě rozdíly mezi hmotnou realitou kolem nás a obrazem, který si o skutečnosti skládá náš mozek. Vezměte si optické klamy, třeba ten známý experiment se dvěma úsečkami, z nichž jedna má šipky ven, druhá dovnitř, a my máme pocit, že jedna je kratší a druhá delší, i když jsou jejich rozměry ve skutečnosti totožné. Proč existuje takový rozdíl mezi daností a jejím vnímáním?
K velkým společenským tématům přistupujeme podobně jako k těm úsečkám. Jenom ty šipky máme každý nastavené trochu jinak. A jestli se něco změnilo, tak to, že přestáváme nacházet důvod, proč bychom navzdory rozdílným pohledům měli vytvářet společný prostor. Sám jsem takovou pospolitost naposledy zažil po roce 1989. Sametová revoluce byla tak silným geopolitickým momentem, že jsme na chvíli všichni sdíleli stejný narativ. Pak se ale společnost začala tříštit, atomizovat a teď je naše individuální emancipace zjevně na vrcholu. Žijeme v době podivného narcismu, kdy každý mluví zároveň za sebe i za svou bublinu, kterou je ale zase hlavně on sám. Spojit by nás mohla jedině ta globální klimatická krize, v evropském prostoru možná ještě válka na Ukrajině.

Do filmu jste kromě mimořádné události, při které motorák na Českomoravské vrchovině i s cestujícími ujel svému strojvedoucímu, zakomponoval taky další ostře sledované mediální kauzy. Třeba reportáž televize Nova o paní Zdeně uvízlé pod kořenem, nebo teroristický útok na železnici, který v reakci na uprchlickou krizi spáchal penzista Jaromír Balda. Využil jste ve scénáři tyhle bizarní události jen proto, že vám připadaly zábavné, nebo si získaly vaši pozornost i něčím jiným?
Sám jste teď bábu pod kořenem i příběh Jaromíra Baldy nazval mediálními kauzami. Málo si ale uvědomujeme, že za reportáží o paní Zdeně, ze které se stalo virální video a její autor o tvorbě virálu přednášel na pražské Fakultě sociálních věd, existuje reálný člověk. Balda je taky skutečný člověk, který strávil půl roku na půdě, kde si googloval na internetu, pak se dostal do mladoboleslavské buňky SPD a nakonec šel pokácet strom na koleje. Efekt matrix byl u něj natolik silný, že přesvědčení, ve kterém žil, proměnil v konkrétní čin v reálném světě.
Ve scéně, kterou jsme z Mimořádné události nakonec vystřihli, se kluci z kapely coby filmoví fandové bavili o dokumentu Behind the Curve. Jeho tvůrci sledovali lidi, kteří věří, že Země je placatá. Můžeme se jim smát, ale pak tady máme tragický příběh člověka, který chtěl teorii o placaté Zemi dokázat, takže se nechal vystřelit ve vlastnoručně vyrobené raketě na parní pohon. Spadl, zabil se a dneska mu všichni říkají placatý Mike. Nebo tu máme dva lidi, kteří stejnou teorii chtěli potvrdit tak, že vyrazili z Itálie na loďce a mysleli si, že doplují na konec světa. Přišla bouře, záchranáři je naštěstí dostali do bezpečí, ale oni pořád tvrdí, že Země je placatá. Reálná tělesná zkušenost nezměnila nastavení mysli. A já si říkám, jak je to možné.
To je otázka za milion. Zřejmě jsme mnohem méně racionální bytosti, než si o sobě myslíme.
Ano, na jedné straně s největší pravděpodobností existuje hmotná objektivní realita a pak jsme tu my, subjektivně uvažující lidé, kteří ji nikdy nedokážou zcela odosobněně posoudit. Mozek každého z nás reaguje jinak, nabízí nám obrazy skutečnosti, které odpovídají tomu, co jsme za svůj život slyšeli, kde jsme vyrůstali, s kým jsme se kamarádili, na co se díváme, co posloucháme, co a koho máme rádi, co a koho ne.
Na těch kauzách mě nezajímá jejich zábavnost, ale to, že jsou navzdory své neuvěřitelnosti reálné. A když do toho prostoru mezi uvěřitelností a neuvěřitelností přidáte zmnožení různých verzí skutečnosti skrze mediální obrazy, opravdu je těžké zmocnit se něčeho nesporného, jistého, něčeho nepochybně skutečného. Otázka za milion tedy spíš zní: Jak žít s ostatními ve světě, kde reálná událost, televizní zpravodajství a virální hit mají úplně stejnou platnost?
Což nás vrací k už zmíněné otupělosti, kdy minimálně mediální události často bereme buď jako něco bizarního k pobavení, anebo se nás na chvíli dotknou, ale brzy na ně zapomeneme.
Ano, protože informací je dneska strašně moc, a kdybychom se ve všem snažili do hloubky vyznat, tak by nám mozek vybouchl. Sám jsem si včera po ránu četl reportáž o tom, jak se žije ženám v Afghánistánu poté, co tam převzal moc Tálibán. V jednu chvíli to se mnou otřáslo, proběhlo mi hlavou, jak bych měl okamžitě poslat peníze Člověku v tísni a jiným neziskovkám, ale pak jsem šel na rozhovor, kde jsem měl mluvit o filmu, a najednou jsem na afghánské ženy už nemyslel. Hrozbu klimatické krize máme sice na očích pořád, ale taky dál žijeme, jako by se nic nedělo. Aspoň u lidí ve svém okolí jsem tedy žádnou razantní změnu chování nezaznamenal. Maximálně chodí místo McDonaldu na jídlo do veganské restaurace. Asi je vytěsňování nepříjemných věcí taky nějaká přirozená evoluční potřeba, která má zajistit naše přežití.
Mohlo by vás zajímat: Jsme hrozně rozmazlení. Neděje se toho tolik, ale systém už se hroutí, říká Igor Orozovič

Sdílet článek

Jiří Havelka: Diskuse tváří v tvář už jsou jako na internetu. Spojí nás jedině strach

Tomáš Maca
před 51 minutami

Režisér Jiří Havelka se v novém filmu Mimořádná událost nechal inspirovat skutečným příběhem vlaku, který i s cestujícími ujel strojvůdci před nosem. Ve splašeném motoráku rozehrál konverzační komedii, která končí až u islámského terorismu. V rozhovoru vysvětluje, proč své postavy rád trápí situacemi, ze kterých není úniku, i proč se při cestách vlakem raději nezapojuje do debat s jinými pasažéry.

"Pochybuju, jestli se pomocí dialogu vůbec ještě můžeme vzájemně ovlivnit, a zároveň si uvědomuju, že pokud přistoupíme na to, že to není možné, tak jsme skončili," říká v rozhovoru Jiří Havelka. | Foto: Jakub Plihal

Ve vlaku se často protínají různé sociální bubliny. Člověk se tam chtě nechtě střetává s typy lidí, které na ulici běžně míjí. Taky jste už ve vlaku zažil nějaký pozoruhodný výlet za hranice vlastní sociální bubliny?

Jako divadelní režisér jsem ve vlaku samozřejmě strávil neuvěřitelné množství času, když jsem cestoval za herci do Brna, Martina nebo Bratislavy. Jednou jsem třeba mířil na zkoušku do Husy na provázku, do Brna jsem měl dorazit v osm večer, ale nakonec jsem se tam dostal až další den v sedm ráno. Rychlík totiž na cestě potkalo snad pět mimořádných událostí. První nastala hned za Prahou, kde byla nějaká výluka, kterou jsme museli objet. Pak někde na trati spadlo vedení, na jiném úseku zase vlaku zkřížil cestu sebevrah, a když už jsme se konečně blížili k Židenicím, vzal to strojvedoucí kvůli nějakému dalšímu karambolu do Brna severní trasou. Chvílemi bylo hodně zajímavé pozorovat, jak se různí cestující s několikahodinovým zpožděním vypořádávají. Nakonec ale stejně u všech převládla únava, sjednotila nás rezignace.

Mezitím ale cestující, předpokládám, živě diskutovali nad tím, kdo za zpoždění může, a podobně jako hrdinové vašeho filmu skončili u politiky.

No jasně. Je úplně jedno, jestli diskuse začne cenami mléka, nebo stěžováním na národního dopravce. Nakonec se stejně rozvine až k velkým tématům, která společnost zrovna rozdělují. Momentálně se třeba zvrhne v hádku mezi očkovanými a antivaxery a tehdy to, myslím, byla zase prezidentská volba.

Sám to znám z internetových diskusí u novinářských článků, kde i zdánlivě neškodné téma může v komentářích rozpoutat válku mezi nesmiřitelnými tábory.

Když jsem před víc než deseti lety se studenty DAMU dělal hru Já, hrdina,

Zpět

Růst cen energií
TV, Datum: 30.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.01.2022 20:41, Sledovanost pořadu: 121 532, Pořad: 13:05 Otázky Václava Moravce II., AVE: 3 451 833,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,35

Václav MORAVEC, moderátor
Prudký růst cen elektrické energie a plynu znamenal vloni na podzim konec některých dodavatelských společností. Zbylí dodavatelé zvyšují ceny a mnohým domácnostem tak hrozí energetická chudoba. Tzn. že nebudou moci zaplatit dostatečné množství energie pro svoji vlastní spotřebu.

Miroslava ŠIMPACHOVÁ, bývalá klientka Bohemia Energy
Řekli, že teda lidi nemusejí mít strach, že vo elektriku a vo plyn nepřijdou, že to neuzavřou. Tak přišla faktura, která mě teda dostala do kolen.

Lydie WEBEROVÁ, bývalá klientka Bohemia Energy
Když si přepočtu, že bych při těch nových cenách platila 5× víc, tak je to absolutně neslučitelný se životem.

Petra GAVROŇOVÁ, bývalá klientka X Energie
Fakturu, která je mnohonásobně vyšší, jsme nezvládali jako zaplatit.

Václav MORAVEC, moderátor
Potíže s jednorázovou úhradou nedoplatků má řešit dávka mimořádné okamžité pomoci. Podle úřadů ale mnozí lidé o takové možnosti ani nevědí.

Radka VLADYKOVÁ, ředitelka Svazu měst a obcí České republiky
Důležité je, aby se občan nestyděl za svojí situaci, protože do té se můžeme dostat všichni kdykoliv jakýmkoliv způsobem.

Václav MORAVEC, moderátor
Dosluhující vláda Andreje Babiše chtěla pomáhat plošně všem. Na poslední 2 měsíce odpustila daň z přidané hodnoty z elektřiny a plynu a chtěla, aby poslanci opatření prodloužili i v roce 2022. Nová vláda Petra Fialy ale plošná opatření odmítá. Postižením chce pomáhat adresně.

Marian JUREČKA, předseda strany /KDU-ČSL/ /15. 12. 2021/
Říct návrhem novely zákona o DPH v situaci, kdy těm domácnostem ty faktury vzrostou o tisíce korun a říct snížení DPH je pomoc, která těm lidem zajistí to řešení, tak to prostě řešení není.

Václav MORAVEC, moderátor
Lidem ohroženým vysokými cenami energií má pomoci především štědřejší příspěvek na bydlení. Příslušnou novelu podepsal tento týden prezident republiky. Dávka je nejenom vyšší, ale především na ni má díky posunutí příjmové hranice nárok víc lidí a nově i podnájemníci. V případě dalšího zdražování energií bude kabinet moci mimořádně upravit příspěvek sám.

Marek VÝBORNÝ, předseda poslaneckého klubu /KDU-ČSL/ /11. 1. 2022/
Rozšiřujeme ten okruh lidí, občanů, kteří budou mít nárok na příspěvek na bydlení a zároveň zvyšujeme ten samotný příspěvek pro rok 2022 tak, abychom pomohli těm, kterým nestačí 30 %, v případě Prahy 35 % průměrných příjmů na zajištění chodu domácnosti.

Václav MORAVEC, moderátor
Právě hranice třetiny čistých příjmů na domácnosti je rozhodující. Pokud celkové náklady na bydlení, včetně energií, tuto hranici překračují, vzniká nárok na dávku. Opoziční hnutí ANO však upozorňuje, že vyšší počet žádostí o příspěvek na bydlení úřady práce nezvládnou zpracovat a také pro občany je to prý komplikované.

Karel HAVLÍČEK, místopředseda poslaneckého klubu /ANO/ /11. 1. 2022/
Každá žádost obnáší opravdu takovýhle fascikl, což je zákonem dáno, to nevyčítám té vládě, údajů, které musí vyplnit. Pro někoho je to nedůstojné, neví vůbec, jak to má vyplňovat.

Václav MORAVEC, moderátor
Příspěvek na bydlení teď pobírá zhruba 150 000 domácností, dalších 200 000 má podle hrubých odhadů na něj nárok, ale z různých důvodů ho nepobírá. Ministerstvo práce a sociálních věcí bude kvůli nově nastavenému příspěvku letos potřebovat až 3 miliardy korun navíc, jak prozradil v první části Otázek Zbyněk Stanjura. Podle odhadů ministerstva by pomoc mohlo dostat přibližně 220 až 280 000 domácností. Dalšími hosty otázek jsou avizovaní, sociolog z PAQ Research Daniel Prokop. Děkuju, že jste přijal mé pozvání, vítejte v Otázkách. Hezký dobrý den.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor
Vítám i vedoucího dluhového poradenství Člověka v tísni Daniela Hůleho. Dobrý den i vám.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Dobrý den i vám.

Václav MORAVEC, moderátor
Ten příspěvek na bydlení je tak dobře zadministrováván a tak dobře nastaven, aby se k němu dostalo těch odhadovaných 300 000 lidí, nebo to číslo bude nižší podle vás.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
No, myslím si, že je dobře, že ministerstvo uvolnilo to stropování toho příspěvku, nicméně jako ta administrace je těžká, tam je spousta příloh. Já, když radím třeba nějakým jako sousedům těm starším, tak sám vlastně jakoby po tom tápu, musíte být fakt expert na to, abyste tam neudělal chybu. Musíte to dokládat čtvrtletně řadu těch věcí, takže to je nutno zjednodušit, maximálně jakoby omezit ty přílohy. Podle mě minimálně jako na nějakou dobu dělat takový ten covidový režim, že vlastně stačí, když tam

pošlete e-mailem nebo nějak elektronicky a potom třeba doplníte podpis a ten úřad vám to přizná, jo, je tam prostě spousta administrativních těžkostí, který musíme odstranit teďka po dobu minimálně dalšího půl roku, aby se to nezastavilo.

Václav MORAVEC, moderátor
Jinými slovy máte obavy, že těch 300 000 lidí, odhadovaná část populace, že nakonec to bude daleko nižší číslo, protože ta administrace je prostě komplikovaná.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Je komplikovaná. A ono to může být víc než 300 000. My jsme na to dělali výzkum, který jakoby potvrdil tu nutnost zvýšení nebo odstropování toho příspěvku. A podle tohohle výzkumu na ten příspěvek bude mít v tomhle tom roce nárok asi 20 % domácností a z toho minimálně prostě 10 % by tu podporu potřeboval, takže klidně ten příspěvek by mohl pomáhat 400 000 hledám, ale myslím si, že minimálně by mělo cílit na těch 250 až 300 000. A tam je nutný to odblokovat, tu administrativu, a taky je nutné ty lidi informovat, protože i podle toho našeho výzkumu jeden problém je, že ti lidi o tom ani neví často, nebo neví, jak požádat, není nic lehčího, než když Česká správa sociálního zabezpečení, která vydává důchody, pošetřila všem důchodcům, kteří mají vdovský důchod, to znamená, žijou sami většinou, anebo mají důchod pod 14 000 třeba, pošle zprávu, máte pravděpodobně nárok na příspěvek, mohl by činit podle vašich nákladů na bydlení tolik a tolik, požádejte a předložte tam to a to. A tím se to může zvýšit ta pomoc jako rapidně prostě, když Česká správa to rozešle. To samé úřady práce, lidem, kteří třeba pobírají přídavek na děti, musíme oslovit ty lidi taky, aby o tom věděli.

Václav MORAVEC, moderátor
To je otázka, co je lepší cesta, protože předchozí vláda se rozhodla proti té možné energetické chudobě a chudobě jako takové v souvislosti s vysokou inflací, zdražujícími se ceny energií, potravin, bojovat plošně, viz odpuštění daně z přidané hodnoty a současná vláda selektivně příspěvkem na bydlení, který je obtížně zadministrovatelný mezi těmi dvěma cestami. Kterou byste si vybral?

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Tak podle mě je naprosto zásadní změnit koncepci příspěvků na bydlení. Já bych možná tedy ukázal, jestli můžu, graf vývoje toho, jak se vyvíjel počet pobíratelů příspěvků na bydlení od roku 2012. V roce 2011 došlo ke zrušení sociálního příplatku, to vedlo k tomu, že se část těch peněz přelila do toho příspěvku na bydlení, pak tady vidíme pokles, a to je s poklesem nezaměstnanosti. To, co je zásadní moment, ten nastal od roku 2018, kdy předminulá vláda velmi výrazným způsobem administrativně ztížila žádost o příspěvek na bydlení s cílem, aby bojovali proti zneužívačům. Tady vidíme, že ten trend už tehdy byl klesající.

Václav MORAVEC, moderátor
A to už byla Jana Maláčová ministryní práce a sociálních věcí.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Ne ne, to byla ještě Michaela Marksová, myslím, to byla vláda Bohuslava Sobotky. A ten moment, opravdu jako tady vidíme, že nedošlo k nějakému zásadnímu skoku, kdyby se zachytili jacísi imaginární zneužívači toho příspěvku na bydlení. Dokonce se to mírně zlomilo, ale ten pokles tam byl už předtím, ale vedlo to k tomu, že dnes, když bych to měl jenom ilustrovat, aby si lidi dokázali představit, a ostatně teď si to možná bude muset představit víc lidí, co je čeká. Tak toto jsou všechny dokumenty a je to zmenšené.

Václav MORAVEC, moderátor
To je to, co říkal Daniel Prokop, že sám má problém jako vysokoškolák toto vyplnit?

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
To jsou všechny dokumenty, které vlastně ten člověk musí předložit. Je to příspěvek na bydlení, je to dokládání příjmů, je to dokládání výdajů, a to v případě, že nemám doma žádné nezaopatřené dítě, žádného člověka, který je na úřadu práce, s tím se pak pojí celé další stohy příloh. Toto všechno...

Václav MORAVEC, moderátor
Jsme-li tedy rodina seniorů, žijeme ve dvou, tak toto všechno musí vyplnit, to je minimum.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Přesně tak. Rodina seniorů minimálně musí vyplnit toto. Zároveň tam je velká nešikovnost v tom, že se to nedokladuje za poslední 3 měsíce, ale za poslední kalendářní kvartál, to znamená, lidé, kteří žádají dnes, tak si žádají, tak tak to dokladují vlastně kvartálem říjen až prosinec 2021, což samozřejmě vede k velkému zpoždění, kdy se tam objeví ty příjmy, ty náklady například, protože ty náklady začaly rapidně růst teď v lednu 2022 a podobně. A to všechno jsou věci...

Václav MORAVEC, moderátor
Jen to tady nechce, Danieli, protože, když naváži na slova Daniela Prokopa, tak z výzkumu PAQ Research vyplývá, že lidé většinou příspěvek na bydlení nevyužívají. Na příspěvek má přibližně nárok dnes nějakých 16 % domácností, ale číslo, kterého využívá, už vidíte, jen 4 %. U domácností, které mají či v roce 2022 budou mít nárok na příspěvek na bydlení, totiž ceny bydlení vzrostou v průměru o nějakých 1 400 Kč měsíčně. Výdaje na bydlení u této skupiny domácností tak budou tvořit 63 % z příjmů. Loni to bylo 54 % z příjmů, to znamená skok přibližně o 10% bodů. U lidí žijících v podnájmu mají výdaje na bydlení letos v průměru vzrůst o 980 Kč a mají činit 48 % příjmů té domácnosti, to znamená, že okolo půl milionu domácností nárok má, ale nevyužívá ho z řady důvodů. Chybně se například domnívají, že nesplňují kritéria, dosud ho nepotřebovali, neví o příspěvku, jak o něj žádat nebo ta byrokracie. Jak velké procento domácností uvádí tu byrokracii?

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Jako tu nechuť žádat, byrokracie a podobně, to uvádí jednotky procent, ale další lidi na to narazí, když jakoby, když budou žádat, jo, problém toho příspěvku bylo do teďka to, že oni měli nárok často ti lidé, ale reálně byly ty příspěvky zastropované tak, že musí projít tímhle tím, co tady ukazoval Dan, přeložit další prostě stohy příloh k tomuhle, který dokladujou ty vaše příjmy a výdaje. A potom dostali třeba 200, 300 Kč jakoby, takže to se jako nevyplatí prostě vůbec o to žádat. Teďka se to

odstropovalo, zejména u těch důchodců je to zásadní, že se to odstropovalo, protože vlastně stát jim to stropoval, takže skoro nedostávali reálnou podporu v té krizi, ale ti důchodci samozřejmě jako narazí na tuhle tu změť, protože ono to ještě jako vyplnit jde, ale potom pochopit, co tam musí být za přílohy je docela těžké, a to že...

Václav MORAVEC, moderátor
Promiňte, co tam musí být za přílohy, vždyť stát většinu těch informací má. Ví, kolik je výše důchodu, ví, jaké jsou kupříkladu náklady na léky, když jsme, když jsme měli tady zastropované platby léků a podobně. To přece je ve státních systémech.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Teďka už u důchodců, pokud vím, se aspoň, to načítala Česká správa sociální zabezpečení, ta změna důchodů, ale do roku 2020 se to nenačítalo a i ten důchodce musel každý čtvrt roku dokládat ten důchod. Takže třeba jedna rodina, který já jsem radil, nebo pár důchodců, těm to jako zatrhli ten příspěvek, protože každého čtvrt roku nedokládali, nedokládali ten příjem, úplná absurdita, prostě ten stát si to mohl vytáhnout z těch dat vlastních. A to je taky /nesrozumitelné/, tam je hrozně těžké, když máte děti, tak to jsou různé přílohy, že potvrzujete, že se nevydělali nic o prázdninách na brigádě prostě, musíte mít všechny příjmy doložené, podepsané od zaměstnavatele a podobně, takže jako vy se musíte ponižovat před všemi těmi lidmi, který vám najímají ten byt, který vás zaměstnávají, že jim vlastně říkat, že žádáte o ten příspěvek v podstatě.

Václav MORAVEC, moderátor
Je možné najít administrativně jednodušší cestu, aniž by se ty dávky nezneužívaly, protože vy jste nezmínil, že to byla sociální demokracie, respektive ministryně práce a sociálních věcí za sociální demokracii, ať už v Sobotkově vládě nebo v Babišově vládě, která ten systém nezměnila, logicky se říkalo, že prostě tato složitá administrace zabrání zneužívání.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
To je právě to, ona v tom paní ministryně Marxová nebyla sama. Ona víceméně byla pod tlakem jako širokého politického establishmentu v boji proti zneužívačům sociálních dávek, to je opravdu takové klišé, které si vždycky ti politici vezmou, když potřebují zahladit a odstranit některé jiné problémy, které se jich týkají například, kdybysme se vrátili k roku 2007 třeba, tak tam ta administrace bude nesrovnatelně jednodušší, nejenom pro ty lidi, my si musíme uvědomit, že ředitelství úřadu práce vlastně si pořád stěžuje, trochu kňoura, jak mají hrozně moc práce, jak to nestíhají, ale oni si tu práci vlastně jakoby ty úřady přidělávají, kdyby to zjednodušily, tak by to byla jednodušší práce jak pro příjemce, tak pro tu administraci.

Václav MORAVEC, moderátor
Přidělávají si práci oni proto, že mají ten politický tlak všichni, kdo si jdou pro dávky, tak jsou zneužívači?

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Ano, oni ten politický tlak mají, ale já tady právě hezky ukazuju, myslím, že i když jim naházejí spoustu překážek do cesty, tak stejně k tomu razantnímu poklesu nedojde a nedojde z toho důvodu, že mezi těmi pobírateli příspěvků na bydlení, těch zneužívačů je opravdu naprosté minimum. Další velký problém je, že v řadě případů ti, kteří si žádají o příspěvek na bydlení a bydlí v nájmu, tak jsou silně závislí na vůli pronajímatele poskytovat jim součinnost při získávání těch údajů, protože oni musí do detailu dokladovat vodné, stočné, všechny tyto údaje, navíc čtvrtletně, ale naprostá většina pronajímatelů, pokud nepřevede například energie a podobně na své nájemníky, tak to vyúčtování dostává ročně. A teď si zkuste představit, že byste měl nájemníka, který vás bude pořád otravovat s tím, že něco potřebuje, tak když budete mít možnost, takto pronajmete prostě někomu jinému, kdo nebude chtít otravovat s příspěvkem na bydlení, a to je další jakoby handicapizace těch chudejch lidí a vystrkujeme je tím z nějakého jakoby standardnějšího bydlení do substandardnější forem, kde prostě ti pronajímatelé jsou na tuto cílovou skupinu zaměření.

Václav MORAVEC, moderátor
Máme představu, protože když se podíváme opět na data PAQ Research, longitudinální výzkum život během pandemie, který jasně ukazuje, že se chování během pandemie změnilo. Od loňského dubna klesal počet těch, kteří plánovaně omezovali spotřebu. Teď jde asi o čtvrtinu obyvatel. V dubnu plánovala omezit své výdaje přibližně polovina dotázaných. V poslední době ale roste počet těch, kteří mají potíže se splácením svých závazků. V létě šlo o 10 % dotázaných a na konci roku problémy se splácením už přiznávalo 13 % dotázaných. Reprezentativní vzorek se v jednotlivých vlnách pohybuje mezi 2 200 rozhovory až 2 600 rozhovory. Jasně všechna ta data ukazují rostoucí inflaci, energetickou chudobu nebo nárůst, počet lidí, kteří mohou spadnout do energetické chudoby. Kolik lidí nám vlastně jako vypadne mimo ten systém kvůli tomu, že ten systém je, nechci říct nefunkční, ale je tak administrativně náročný a vlastně půjdou nám ty lidi na periferii. Existují takové odhady?

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Já doufám, že se to pořád povede jako zprovoznit, jo, to, že jsme to odstropovali aspoň, tak to pomůže. Teďka je nutný jakoby pomáhat těm lidem a zjednodušit ty žádosti, ale vezměte si, když teda v tomhle roce bude mít nárok na ten příspěvek zhruba 20 % lidí, z toho minimálně 10 % lidí by ho fakt potřebovalo prostě. Tak když bude čerpat 4-5 %, prostě 5 % domácností bude v nějaké formě energetické chudoby, nebo jako nouze, která je způsobená výdaji na bydlení a tu podporu dostávat nebude prostě, jo. A teďka my to musíme odblokovat podle mě maximálně, abysme to zvýšili z těch 4 % na třeba i 10 % domácností. Je to pořád výrazně levnější, než třeba to snižování DPH, protože jako roční náklady toho příspěvku budou maximálně, toho navýšení budou maximálně na úrovni třeba 2 měsíců toho zrušení DPH příspěvků na obnovitelné zdroje, což dělala vláda Andreje Babiše, takže se to vyplatí finančně pořád. A co je nutný taky podle mě udělat, nebo co já bych doporučoval vládě, když tohle to nebude úplně stoprocentně fungovat, tak nejjednodušší věc, jak pomoc těm lidem, je snížit dlouhodobě snížit daně nízkopříjmových lidí. My jsme udělali daňovou reformou, o tom se bavili předřečníci, která vlastně velmi málo pomohla těm nízkopříjmovým. A pořád dneska platí 35 % z nákladů práce, třeba i z minimální mzdy v průměru na odvodech a daních, takže my to těm lidem bereme, těm nízkopříjmovým a potom jim to vracíme přes ty příspěvky. My musíme dlouhodobě udělat reformu, abysme výrazně méně podle mě danili tu nízkopříjmovou práci a abysme jim nemuseli to vracet těmi příspěvky, jo.

Václav MORAVEC, moderátor
To byla debata, když jsme tady probírali zrušení superhrubé mzdy a snížení daně z příjmů fyzických osob, že to více pomůže těm středně a vysokopříjmovým a těm nízkopříjmovým, o nějž se opíraly ty politické výroky, vlastně nebyla, nebyla, nebyla pravda.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Jenom dodám, byl tam návrh od mě a Štěpána Jurajdy v NERVu a od IDEA vlastně udělat reformu, která by všem přidala nebo snížila zdanění zhruba 800 Kč. A teďka jako u těch nízkopříjmových by to přesně pokrylo ty nárůsty nákladů na bydlení, jo.

Václav MORAVEC, moderátor
Takže by pak nemuseli vůbec žádat a úřady práce by měly snazší...

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Velká část z nich by vůbec jako nemusel žádat podle mého názoru a my jsme bohužel udělali reformu, která těm nízkopříjmovým nepomohla skoro vůbec prostě, no.

Václav MORAVEC, moderátor
Nakolik mohou být zavádějící ta čísla, která se týkají příjmové chudoby a měření příjmové chudoby v Česku, protože neustále tady zaznívá to, že v České republice nejsou lidé tak ohrožení příjmovou chudobou, lidí v příjmové chudobě ubylo, dokonce hlásají titulky zhruba o 100 000, celkem jich tak mělo být a vidíte už data kolem 900 000, míra příjmové chudoby meziročně klesla z 9,5 na 8,6 %. Člověku hrozí příjmová chudoba, tak jak je definována, pokud nemá ani 60 % mediánu čistého příjmu. Tato hranice loni pro jednotlivce činila 14 000 Kč za měsíc. V roce 2020 o více než 400 Kč nižší. Jak reprezentativní jsou ta data.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
My jsme už někdy před 3 nebo 4 lety, před 4 nebo 5 lety upozornili, věnovaly se tomu hodně Hospodářské noviny, na ten metodologický problém, z čeho ta data vycházejí, to vychází z šetření EU-SILC podle jednotné metodiky v Evropské unii. A ten problém je v tom, že ty příjmy jsou počítány, on tam, jako v těch, v tom výběrovém šetření se zjišťuje, jak často konzumujete zeleninu, ovoce a tak dále, ale vlastně tam není žádná otázka na to, jestli ta rodina má třeba exekuci. To znamená, že oni projektují ty příjmy, které jsou de facto jakoby na odchozí straně toho zaměstnavatele před exekuční srážkou a nikoliv příjmy té domácnosti, s kterými ona hospodaří.

Václav MORAVEC, moderátor
Když tady máme pak 1 000 000 lidí, kteří se pohybují...

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Tam je 720..., to jsou lidi totiž, jako máme tady 720 000 lidí, kteří jsou v exekuci, když k tomu započteme rodinné příslušníky, většinou i partneři mají, ti tam jsou, ale tak se můžeme pohybovat řádově kolem 1,5 milionu lidí, kteří jsou přímo dotčení exekucí. Když započteme malé děti, tady jsou taky malé děti započteny. Ono by to nevadilo, pokud by pro to mezinárodní srovnání, pokud by stejná situace s exekucemi byla stejná ve všech těch ostatních zemích v Evropské unii. Ale vzhledem k tomu, že my jsme pravděpodobně v tom jako jedny z nejhorších, tak v tu chvíli to srovnání poměrně výrazně zkresluje pohled na tu situaci těch rodin a ta reálná chudoba je u nás prostě mnohem větší, protože tady prostě de facto nejsou započítáni jako chudí, nejsou evidováni lidé, kteří žijí v rodinách, kde probíhá exekuční srážka.

Václav MORAVEC, moderátor
Kdybychom, ano, Dane, když se podíváme znovu na ta data příjmové chudoby, co velmi často zaznívá v tom veřejném prostoru a měli bychom je zreálnit, jak by ta data vypadala, teď vidíme ten graf, pokud bychom právě do toho dali ten exekuční rámec.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
My jsme to jednou odhadovali a narostlo by to asi o 2 až 3 %, procentní body teda. Ale hlavní problém toho ukazatele je, že on byl vůbec nejnižší za komunismu. V osmdesátých letech podle výzkumu třeba Jakuba Rákosníka bylo v příjmové chudobě v takhle definované jenom 3 % obyvatel, protože je počítaná tak, že si vezmete ten mediánový příjem střední, z toho uděláte 60 % a lidi, kteří mají pod 60 % jsou teda v příjmové chudobě relativní, ale společnost, která je úplně chudá, jo, tak tam už jako nikdo nebyl pod těma 60 %. Takže když se mají všichni špatně, tak nikdo není relativně chudý. A to je pointa, proč je ten ukazatel jako nesmyslný, protože on třeba v Česku říká, 9 % lidí je v příjmové chudobě, ale ta hranice té příjmové chudoby, jako její reálná hodnota, je třeba dvojnásobně níž než Německu, v Lucembursku, v Beneluxu, ve Skandinávii.

Václav MORAVEC, moderátor
A proč se nedaří ze strany Unie nebo naším tlakem třeba na Unii, je-li to srovnávací metodika v rámci celé Evropské unie.

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Upřímně řečeno, já nechápu, proč to Eurostat nezmění. Oni jednou spočítali, že to harmonizovali jako na evropské příjmy, aby to bylo srovnatelné. Tam jim vyšlo, že, jako v té evropské příjmové chudobě, bylo asi 30 % Čechů, jo, když to vezmete, aby ta hranice byla srovnatelná, bylo to v roce 2012. Teď jakoby v té evropské příjmové chudobě by bylo třeba 20, 25 %. Takže jako harmonizovat by to šlo. Tenhle ten ukazatel nemá smysl ani ho zkoumat v čase, prostě bohužel, protože ta příjmová hudba klesá, když paradoxně, když jako poklesnou všem příjmy, tak se nezvyšuje tolik ta hranice té příjmové chudoby prostě a nespadne pod ní tolik lidí jako, takže ten ukazatel opravdu jako nemá moc smysl. Bohužel teda je využíván v té politice, že mnoho kampaní politických říkalo, podívejte se, tady nejsou chudí lidé, jo, realita je, že samozřejmě v Česku jako není tolik chudých lidí jako v nějakých zemích dalších Evropské unie, jsme, dejme tomu, v lepší polovině, když máte jako smysluplné ukazatele jiné, ale realita je taková, že my třeba dáváme málo peněz na obecně jako sociální výdaje. My se tady bavíme, máme takový ten mýtus těch sociálních dávek a podobně. Česká republika dává 13 % nebo 12,5 % HDP na sociální výdaje, úplně jakoby sakumprásk. Průměr v Evropské unii je 19 %. Takže my jsme si vytvořili tenhle ten mýtus neexistující chudoby, mýtus obrovských sociálních výdajů.

Václav MORAVEC, moderátor
A do toho pak máme reálný problém exekucí, který je ještě v České republice horší i v rámci regulací, respektive neregulací a v Evropě, na což poukazuje opakovaně Člověk v tísni, a proto kampaně, které se velmi těžko daří prosazovat, i když díky bohu za to kupříkladu Milostivé, Milostivé léto, kdy dodnes vlastně nevíme ta přesná data, protože podle údajů Exekutorské komory loni na konci října v České republice 4,5 přibližně milionu exekucí, v nich 711 900 dlužníků a o tom, kolik zadlužených Milostivého léta k oddlužení využilo a kolik celkem splatili, budeme mít až v březnu.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Já si myslím, že spíš až v dubnu, protože teď ty data vlastně budou sbírat jednotliví exekutoři z toho, jak budou dávat usnesení. To se potom bude sbírat u Exekutorské komory, respektive v centrální evidenci exekucí, ale ty záznamy většinou mívají dost zpoždění.

Václav MORAVEC, moderátor
Protože vy jste cílili na 400 000.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Ne ne, ne ne, já bych to rád jakoby poupravil. My jsme jakoby z dat od zdravotních pojišťoven došli k závěru, že alespoň jednu exekuci u veřejnoprávní instituce má řádově 350 až 400 000 lidí, to znamená víc než polovina všech lidí v exekuci. Ale musíme si...

Václav MORAVEC, moderátor
Z těch 711 000.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Z těch 711 000, ale musíme si říct, na co cílilo Milostivé léto. Milostivé léto cílilo na lidi, kteří mají teda dluh veřejnoprávní instituce a kde to příslušenství je výrazně vyšší, než ta základní jistina, protože když to příslušenství je výrazně menší, než ta jistina, tak nedává smysl teďko si někde půjčit peníze, abych, abych to splatil, takže to je jakoby důležitá věc. A pak si musíme uvědomit, že tam nespadají exekuce, které už jsou řešeny v insolvenci. Řádově z těch 711 000, dejme tomu, třeba 150 000 lidí je v oddlužení, takže už to ten vzorek snižuje. A u těch máme hlavní 3 pilíře, na které to mířilo. Byly to dluhy na nájmu, které vznikly před rokem 2014, protože do té doby byla, byl roční sankční úrok 90 %. Pak to byly dluhy za jízdy načerno typicky, zase do roku 2014, kdy ministr Pelikán jako radikálně snížil odměny advokátů těch formulářových žalob a pak to jsou dluhy na zdravotním pojištění, kde se to změnilo až letos díky Marku Výbornému od ledna, ale tam to, tam ty jistiny bývají poměrně vysoké. Takže z mého pohledu, když jsme si teď snažili namodelovat, co byl ten úhrn lidí, pro které by dávalo smysl Milostivé léto, tak to bylo v řádu třeba 90 až 100 000 lidí. Kolik to reálně využije, to my nevíme. Víme, že to bude výrazně míň. Já pořád doufám, že to budou desítky tisíc. Otázka, jestli vyšší nižší tisíce si neumím moc představit, ale možná, že i to se stane. Ale taky tam jsou ty objektivní bariéry, proč se to nestalo, to je potřeba tomu se taky věnovat.

Václav MORAVEC, moderátor
Kde, kde jsou krom toho zjednodušení, o čemž už jsme se bavili, kde jsou podle vás zásadní kroky, které politická reprezentace nechává stranou v České republice, které by mohly přispět k tomu, aby lidé na periferii, kterých bezesporu bude přibývat v souvislosti s tou inflační situací, energetickou situací a podobně, aby jich bylo co nejméně a aby se naopak vraceli, vraceli do systému?

Daniel PROKOP, sociolog, PAQ Research, Institut sociologických studií FSV UK
Já si myslím, že tady to oddlužení, že kromě Milostivého léta, které jakoby bylo dobré udělat podle mě znovu tak, aby se do nich mohli přihlásit třeba i soukromí operátoři telefonní a podobně, tak bysme měli přístupnější oddlužení, tam opravdu chodí jako minimum lidí, protože to je nevýhodné. Pro řadu lidí ty splátky jsou vyšší než v exekuci a podobně. Potom bysme měli jako přehodnotit ty daně, protože my prostě i tou daňovou reformou jsme pomohli a pomohli jsme bohatým regionům, my potřebujeme míň danit nízkopříjmové. A tím taky víc pomůžete těm chudším regionům, kde to nechá víc peněz, podpoří to tu, ty služby v tom regionu a podobně. No, a potom je jako třetí věc jako dlouhodobá, když se dělá Národní plán obnovy a podobně a je tam 180 miliard, tak v tom budování toho třeba zeleného průmyslu, těch modernizací myslet na to, aby to vzniklo právě v těch chudších regionech, aby tam jako posílilo pracovní trh i pro vzdělanější lidi a podobně. To jsou jako 3 věci, některé se dají udělat už tenhle rok, třeba my dáváme, když tady pan ministr Stanjura bude šetřit, tak my dáváme zhruba 20 miliard na příspěvky na stavební a penzijní připojištění o podporu těhle těch připojištění, kde jsou prostě jako naprosto minimální zhodnocení a velké poplatky bank, tak to je prostě nutný revidovat. A místo toho se dá udělat to, že se sleva na poplatníka, kterou má každý člověk v daních a ti chudí jí nevyčerpají, tak se převede do bonusu, stejně jako sleva na děti se převádí do bonusu, tak kdyby se převedla do bonusu, aby jí načerpali ti nízkopříjmoví, tak to stojí 5 miliard. Je to 5 miliard, který prostě pomůžou v energetický krizi, sníží zdanění částečných úvazků, pomůžou chudým lidem, pomůžou proti zadlužení, jo, prostě je to 5 miliard, který by byly mnohem líp využitý, než všechny příspěvky na stavebních a penzijní připojištění.

Václav MORAVEC, moderátor
Daniel Prokop a Daniel Hůle byli mými hosty. Děkuji vám za tuto zajímavou debatu a těším se na další setkání.

Daniel HŮLE, vedoucí dluhového poradenství, Člověk v tísni
Díky za pozvání.

Václav MORAVEC, moderátor
Vám, divákům, děkuji, že jste se dívali na Otázky, uvidíme se opět za týden. Hezký zbytek neděle, pokud možno ve společnosti České televize.

Kyjev: Příště pošlete polštáře?

TISK, Datum: 31.01.2022, Zdroj: Respekt, Strana: 30, Autor: TOMÁŠ LINDNER, JIŘÍ SOBOTA, Vytištěno: 42 988, Prodáno: 35 812, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 00:19, Čtenost: 219 868, Rubrika: Kontext, AVE: 1 113 477,48 Kč, Země: Česko, GRP: 2,44

Berlín se ocitl v pasti své politiky vůči Rusku a ukrajinskými hranicemi čeká stotisícová armáda plně vyzbrojených ruských vojáků. Jen Vladimir Putin a mocenský
kruh generálů a zpravodajců rozhodnou, kdy, jak a jestli menšího souseda přepadnou. Německo, nejvlivnější evropská země, sice Ukrajině odmítá dodat zbraně potřebné k obraně, ale sociálnědemokratická ministryně obrany Christine Lambrecht se po mezinárodní kritice německé pasivity přece jen minulou středu rozhoupala k činu: pošle prý ukrajinským spojencům pět tisíc vojenských přileb. „Je to jasný signál, že stojíme na vaší straně," řekla ministryně novinářům.

Soudě podle hrdosti, s níž dar oznámila, Christine Lambrecht asi upřímně věřila tomu, že vysílá do Kyjeva signál podpory. Ukázalo se to ale být spíš metaforou odtržení mezi děním v ukrajinsko-ruském terénu a výstupy z Německa. „Pět tisíc přileb je naprostý vtip. Jakou podporu nám pošlou příště? Polštáře?“ řekl nejčtenějšímu německému deníku Bild starosta Kyjeva a bývalý boxerský šampion Vitalij Kličko, který většinu své kariéry žil v Německu. Ukrajinský velvyslanec v Berlíně Andrij Melnyk dodal, že Ukrajina opravdu přilby a ochranné vesty pro řady dobrovolníků potřebuje – ovšem v řádu 100 tisíc.
Okolní svět tedy dodávku přileb opravdu vnímal jako signál, ale něčeho úplně jiného než Christine Lambrecht chtěla – coby signál německého zmatení v ukrajinské krizi. O pouhý týden dříve totiž světem obletěla nahrávka šéfa německého vojenského námořnictva, kterak na debatě v Indii říká, že Putin v současné situaci „chce jen respekt“ a „asi si ho i zaslouží“. Rusko admirál ve své indické přednášce prezentoval jako křesťanského spojence Evropy v nadcházejícím souboji s Čínou. Ministryně Lambrecht následně admirála donutila k veřejné omluvě a odchodu z funkce. Německé však nadále brání Estonsku ve snaze předat na Ukrajinu houfnice prodané počátkem devadesátých let z vyřazeného východoněmeckého arzenálu a otazníky krouží kolem postoje nového kancléře Olafa Scholze: od prosincového nástupu do úřadu se k dění na ukrajinsko-ruské hranici, tedy k jedné z největších bezpečnostních krizí poválečné Evropy, prakticky nevyjadřuje.
Ostrá kritika Berlína proto nezaznívá jen přímo z Ukrajiny, od politických špiček z Pobaltí a Polska, ale i ze západu Evropy, z USA a z Německa samotného. „Německo už není důvěryhodným spojencem (...) klade Putinovy zájmy nad ty západní,“ psalo se například v polovině ledna na komentářové straně deníku The Wall Street Journal. Levný plyn z Ruska a udržení Vladimira Putina v klidu jsou podle této perspektivy Němcům dražší než solidarita s demokratickými spojenci. „Kolik politiků v Berlíně si uvědomuje, jak masivně naše zmateně působící ukrajinská politika škodí Německu i celé EU?“ zoufal si v řečnické otázce na svém twitterovém profilu Wolfgang Ischinger, ředitel Mnichovské bezpečnostní konference a vlivný hlas v německé debatě o zahraniční politice.
Strach z požáru V Německu platí zákon, který zakazuje vývoz zbraní do konfliktních zón. Exportu německé výzbroje tedy nutně nepřekáží, je-li zákazníkem diktatura, problémem je až přítomnost nějakého střetu, kde by německé zbraně mohly být použity. Tato pravidla se vztahují i na schvalování přesunů arzeúřady nálu, který Německo v minulosti prodalo – třeba na zmíněné houfnice v Estonsku. „Německá vláda přesto pomohla vyzbrojit kurdské pešmergy do boje proti tzv. Islámskému státu. Dokázala vyargumentovat, že se jedná o mimořádnou situaci. Cesta, jak zbraně ve výjimečných chvílích vyvézt spojencům, tedy existuje,“ říká Vladimír Handl, specialista na německou zahraniční politiku z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. I ke kurdské výjimce však došlo až po tvrdé politické debatě.
Německý přístup vychází z pacifistického reflexu, který neodmyslitelně patří k tamnímu vypořádání se s militaristickou historií: „Když něco zavání válkou, tak musí být diplomatická cesta tou jedinou, která je k dispozici,“ popisuje tento instinkt v rozhovoru s Respektem André Härtel z předního německého zahraničněpolitického think tanku Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP). Základní myšlenka „politiky odstrašení“, a sice že vyzbrojení slabší strany může kvůli rostoucí „ceně“ agrese odradit silnější stranu od útoku a tím zajistit mír, nenaráží v Berlíně na úrodnou půdu.
Tamní převládající logika je v podstatě opačná: Dodávky zbraní by podle ministryně zahraničí Annaleny Baerbock (Zelení), která jinak pro případ ruského útoku na Ukrajinu prosazuje proti Moskvě tvrdé sankce, „zavřely dveře deeskalaci“, a tedy zabránily mírovému řešení. Podobně argumentovala i Angela Merkel, když během konfliktu v roce 2014, kdy Rusko vtrhlo na východ Ukrajiny a anektovalo Krym, odradila Baracka Obamu od dodávek zbraní Ukrajině – Putin každou západní dodávku přebije, boje se rozhoří ještě víc a mír se bude hledat ještě hůř. „Cílem Německa v ukrajinské krizi dosud vlastně bylo nakupování času. Zmražení konfliktu místo řešení, jež z pohledu Berlína stejně nikdo nemá, protože nikdo nechce kvůli Ukrajině do války s Ruskem,“ říká Vladimír Handl. „Není to samozřejmě úplně sexy a hrdý postoj, ale spíše uznání, že s konfliktem musíme žít a minimalizovat jeho výbušný potenciál. A úplně nezbořit poslední mosty do Moskvy v naději, že po Putinově konci bude zase možné lépe spolupracovat, protože nějaký funkční vztah s Ruskem je dlouhodobě potřebný.“
Německá neochota pomoci Ukrajině s výzbrojí souvisí výrazně také s tím, že by německé zbraně mířily zrovna proti ruským vojákům. „Druhá světová válka a zločiny spáchané na východní frontě, ty desítky milionů mrtvých, leží Němcům v kostech. Vojenská konfrontace s Ruskem je u nás proto zcela tabu, nepředstavitelná, a vojenskou podporou Ukrajiny bychom do takové války vstoupili,“ vysvětluje André Härtel, který v letech 2015–2020 působil na Národní univerzitě v Kyjevě. Ukrajinský velvyslanec v Berlíně na argument historií odpověděl poukazem na osm milionů ukrajinských obětí nacismu – z historické odpovědnosti Berlína by tedy nemělo těžit pouze Rusko. Härtel souhlasí, německá debata o genocidní válce na východní frontě se však desítky let soustředila hlavně na Rusy – a znalost ostatních národností a jejich složitého vztahu v rámci Sovětského svazu je v zemi nízká. „Sovětské dějiny byly v německém povědomí donedávna vlastně ruskými dějinami,“ říká Härtel. V případě zbrojních dodávek je podle něj řešení zkrátka v rozdělení rolí: Spojené státy, Velká Británie a ostatní převezmou tento úkol a Německo v rámci Aliance sehraje jinou roli.
Faktor Scholz To se v roce 2014 podařilo Angele Merkel, která se po začátku ruské agrese pustila do intenzivní komunikace s Vladimirem Putinem, prosadila diplomatický formát ještě za účasti Francie a Ukrajiny a vyjednala v rámci EU shodu na tehdy nečekaně tvrdých protiruských sankcích. Bez jejího angažmá by tehdy podle řady pozorovatelů Ruskem podporované milice ukously z Ukrajiny mnohem větší díl. „Kancléř Olaf Scholz ale takovou vůdčí roli jako v roce 2014 Angela Merkel převzít nechce,“ říká k tomu v rozhovoru s Respektem Liana Fix, expertka na vztahy s Ruskem z nadace KörberStiftung, která je jednou z platforem německé debaty o zahraniční politice.
Scholz je také pod viditelně přísnějším drobnohledem než jeho předchůdkyně, což souvisí s tím, že jeho strana – sociální demokracie (SPD) – je pověstná nechutí k jakékoli konfrontaci s Moskvou a přesvědčením, že více vzájemného obchodu a dialogu dokáže Rusko změnit k lepšímu. Tento pohled vychází ze strategie kancléře Willyho Brandta (1969– 1974), za jehož vlády začalo Německo v rámci tzv. Ostpolitik mimo jiné proti vůli amerických spojenců stavět první plynovody ze Sovětského svazu. Brandtovský dialog, známý v dobovém žargonu jako „uvolňování napětí“, tehdy doplňovala americká vojenská síla. V berlínských elitách však po konci studené války převládal názor, že to byl právě dialog a těsnější vztahy, co zásadně přispělo k mírovému pádu komunistických diktatur a sovětskému souhlasu se sjednocením Německa.
„SPD už ale od roku 2014 prochází procesem ztráty iluzí,“ připomíná Liana Fix. Už podle ní neplatí schematická představa, že SPD je vůči Rusku přátelská, zatímco merkelovská CDU tvrdá. Názorová štěpná linie prochází uvnitř obou velkých stran. Konzervativní bavorský premiér Markus Söder například předminulý týden v rozhovoru s nedělníkem Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung tvrdil, že „Rusko není nepřítel“, a vymezoval se proti příliš tvrdým sankcím za případnou agresi na Ukrajině. Scholz podle názoru oslovených znalců německé zahraniční politiky není vůči Rusku naivní, zastává podobné hodnoty jako jeho předchůdkyně a jednoznačně stojí za transatlantickou vazbou. „Důvodem jeho pasivity je samozřejmě i to, že je v úřadě teprve několik týdnů, oproti tomu Merkel byla v nejvyšší funkci už dlouho a měla velmi stabilní pozici,“ myslí si Liana Fix. „Scholz chtěl zahraniční politiku trochu odstavit na vedlejší kolej a soustředit se na domácí úkoly: energetiku, digitalizaci a podobně,“ doplňuje Stefan Meister, expert na vztahy s Ruskem z think tanku Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik. „Ale jednou se rozhodl, že chce být kancléřem, tak prostě nemůže v takové situaci být tak pasivní.“
Kancléřovo mlčení je zčásti vysvětlitelné i zmíněným rozštěpením jeho vlastní strany. V minulých dvou týdnech se ozývaly

názory některých partajních poslanců, kteří kritizovali „verbální řinčení zbraněmi“ či „rétoriku studené války“ ze strany těch, kdo volají po tvrdých sankcích a vyzbrojení Ukrajiny. Jiní vlivní sociální demokraté, například šéf zahraničního výboru Spolkového sněmu Michael Roth, naopak požadovali vypracování nové stranické „východní politiky“, která bude brát mnohem větší ohled na bezpečnostní zájmy demokratických partnerů ve střední a východní Evropě. Scholz, který ovšem není šéfem SPD, se tuto kakofonii zatím nepokusil sladit. Dojít k tomu má v následujícím týdnu, na který jeden ze dvou partajních předsedů Lars Klingbeil svolal za účelem sjednocení názoru vůči Rusku stranické grémium. Nezmrzli bychom Projektem, který asi nejvíce ukazuje německé přehlížení obav partnerů z Ukrajiny, Pobaltí a Polska, je plynovod Nord Stream 2. Idea přímého propojení mezi německými odběrateli a ruskými ložisky suroviny vznikla ještě v době převládající víry v to, že těsnější ekonomické propojení zvýší zájem Ruska na dlouhodobě dobrých vztazích s Evropou a přispěje k jeho demokratizaci. Před geopolitickými riziky závislosti na ruském plynu a obejití tranzitních zemí, zvláště Ukrajiny, varovali politici a experti z postkomunistické části Evropy i z USA dlouho, ale marně. Německo v roce 2011 spustilo provoz plynovodu Nord Stream 1 a v roce 2015, tedy rok po ruské anexi Krymu, souhlasilo s výstavbou druhého potrubí Nord Stream 2.

Německo samozřejmě o své energetické pozici neuvažuje izolovaně, ale v souvislosti s Evropou. I když má s Ruskem vlastní vztahy a vidí ho z vlastní perspektivy, případná rizika, především ta spojená s energetickou závislostí na Rusku, má zároveň možnost řešit v rámci celé Evropy. Německo má navíc v energetické hře zvláštní postavení, je pro Rusko nejvýznamnějším trhem. Jestliže menší východoevropské země zažívaly v nultých letech tohoto století potíže s ruskými dodávkami, Německo se těší stabilnímu dodržování platných smluv více než 50 let. Tato zkušenost, a na tom panovala mezi oslovenými analytiky shoda, v kombinaci s podnikatelskou logikou určuje německé vnímání případných energetických rizik z východu.

Německo bude v důsledku odstávky jaderných elektráren a útlumu těžby uhlí svou propojenost s ruským plynem v nadcházejících letech či desetiletích zvyšovat, i dnes již asi polovina plynu proudí do Německa právě z Ruska. „Podnikatelsky to dává smysl, ruský plyn je levnější než třeba dovozy zkapalněného plynu z jiných částí světa. S Ruskem je navíc snadná dohoda, dodavatelská firma Gazprom je většinově vlastněná ruským státem, takže k ní vede přímá linka z Kremlu, zatímco jinde je potřeba jednat s různými soukromými firmami,“ popisuje obrysy racionálně-podnikatelských úvah například hojně citovaný analytik energetické firmy ENA Jiří Gavor.

Znamená to, že teď mají Rusové Německo (a možná celou Evropu) vlastně v hrsti? Stačí pohrozit přerušením dodávek a Evropané, nebo konkrétně největší zákazníci, Němci, musí srazit paty třeba i před agresí na Ukrajině? To úplně jednoznačné není. Klasický argument zní, že Rusko a Evropa se drží navzájem v šachu. Rusko potřebuje evropské peníze, Evropa ruský plyn. To ovšem nemusí platit v krátkodobé perspektivě a neplatí to zřejmě právě v tuto chvíli: Rusko má „naspořeny“ mohutné devizové rezervy a teoreticky se bez evropských peněz obejde i několik let. Evropa takovou luxusní rezervu nemá, zároveň však platí, že úplně přitlačená ke zdi také není. Mnoho dostupných analýz i oslovení experti se shodují na tom, že i kdyby putinovské Rusko teoreticky zastavilo třeba v reakci na sankce spojené s přepadením Ukrajiny okamžitě všechny dodávky plynu do Evropy, kontinent nepůjde hned na kolena. „Lidé nebudou mrznout, to ne,“ uklidňuje například jeden z expertů, který se v oboru pohybuje dlouhodobě. Evropské vlády by pravděpodobně musely začít spotřebu regulovat, musely by nařídit odstávku závodů a firem tak, aby zbyl dostatek energie pro obyvatelstvo. „Pro představu, když se před několika lety cvičně testovalo několik krizových scénářů, vždy to vyšlo tak, že ani úplné zastavení dodávek neznamenalo kolaps. Ano, museli bychom omezit fungování firem, aby zbylo na vytápění, ale třeba kompenzace, jež by musel stát odstaveným firmám vyplácet, by byly srovnatelné s tím, co teď během covidu zažíváme běžně. Tehdy, před pandemií, se nám taková situace zdála nepředstavitelná, dnes už ale vlastně ne.“

Přesto, pokud by Moskva sáhla k radikálnímu kroku a zneužila svého postavení dodavatele více než třetiny evropského plynu, nebylo by to pro Evropany nic příjemného. Jednotlivé státy by mohly využít plynovodní sítě uvnitř kontinentu, jež se zahustila po zkušenostech s plynovými krizemi v první dekádě tohoto století, a mohly by si tak lépe než v minulosti navzájem pomáhat. „Princip solidarity však nikdy nebyl využit v praxi, takže by to bylo vlastně hodně napínavé,“ říká již zmíněný Jiří Gavor. Konkrétně Německo by se tak například dostalo k dodávkám zkapalněného plynu z Kataru, Spojených států či Austrálie, jež se v tuto chvíli snaží dohodnout americká vláda, přestože samo zatím nemá vstupní terminály – využilo by již existující v Belgii nebo Nizozemsku. Situace by ovšem byla dramatická, zkapalněného plynu není na světových trzích nazbyt, Norsko hlásí, že jeho plynové dodávky do Evropy jsou na hraně kapacity, a například Nizozemsko svou vlastní těžbu omezuje, protože začala vyvolávat lokální zemětřesení. Krizí prochází i jih Evropy, kde se Španělsko a Portugalsko potýkají se slabými dodávkami z Alžírska a Maroka.

V evropských zásobnících je zároveň z různých důvodů letos méně plynu než obvykle, částečně proto, že Rusko udělalo všechno pro to, aby je Evropané nestihli doplnit. Přesto by suroviny ale mělo být dost na ještě zhruba dva průměrné zimní měsíce. V dubnu už by nicméně byly rezervní zásobníky prázdné a evropské státy by vedle starostlivého přivolávání teplého počasí čekala hektická snaha zásoby během léta zase doplnit. V tomto smyslu by se vlastně mohlo jednat pouze o odložený problém. Zároveň se kontinent nachází již nyní v situaci, kdy jsou pro běžné obyvatele i firmy ceny energií vyšponovány do závratných výšin – a ty by dále stoupaly. I to může mít pro Evropany dlouhodobější důsledky, které by se projevily v konkurenceschopnosti firem, ve výši nflace a v pochmurné náladě obyvatelstva, jež by mohla mít také politické dopady. Jinými slovy, Putin by vypnutím plynu nedokázal Evropu okamžitě srazit na kolena, „pořádně zatopit“ by jí však zvládl. Na druhé straně podobná zkušenost by zřejmě zásadně změnila přemýšlení Evropanů v čele s Německem. „Dobře, dva tři roky by bylo zle, zároveň by to byl ale minimálně na generaci konec ruských dodávek do Evropy. Německo a další země by zvládly přeorientovat se na plyn odjinud, i když by to samozřejmě bylo drahé,“ tvrdí jeden ze zdrojů.

Pro možnost, že by Rusko chtělo podobný kolaps obchodování riskovat, náznaky příliš neexistují. Spíše naopak, během loňského roku se zdálo, že hlavním cílem Moskvy je dosáhnout zprovoznění kontroverzního plynovodu Nord Stream 2 a vlastně tak propojení dále posílit. Rusové k nátlaku využili výrazně snížených zásob plynu v evropských zásobnících, jež sice nezavinili, zároveň s nimi však Evropanům nehodlali prostřednictvím prodejů nad rámec dlouhodobých dohod nijak pomoci. Nebo vlastně byli, naznačovali ale, že k tomu by bylo zapotřebí udělit licenci právě novému plynovodu Nord Stream 2. Byznysmeni mají tendenci hodnotit takové počínání jako racionální, neboť „Gazprom přece nejsou žádní naši přátelé, jsou to tvrdí byznysmeni a rivalové“. Šéf Mezinárodní agentury pro energii Fatih Birol však konstatoval, že ruské dodávky plynu do Evropy byly během posledních tří měsíců loňského roku v porovnání s rokem předchozím zhruba o čtvrtinu nižší, a vysvětlil to právě snahou Gazpromu vymoci si zprovoznění Nord Streamu 2 v kombinaci se zhoršující se situací okolo Ukrajiny, naznačil dokonce, že Rusko využívá plynových dodávek jako zbraně.

Nejasně jasný Další vývoj je otevřený, protože samozřejmě záleží i na postupu Vladimira Putina. Kancléř Olaf Scholz v půli prosince řekl, že plynovod Nord Stream 2 je čistě ekonomická záležitost, a nechtěl jej tedy vtahovat do debat o případných sankcích proti Rusku. Vláda v Berlíně se jistě obává i toho, že by se na ni v případě odstoupení od projektu začala valit vlna žalob od více než stovky evropských firem, které se Nord Streamu 2 účastní: vedle ztracených investic by mohly u soudů po německém státu vyžadovat také ušlý zisk, tedy částky v řádu miliard eur.

V posledním týdnu Scholz otočil, když řekl, že v případě ruské invaze jsou na stole všechny možností sankcí – tedy i konec

Putinova vytouženého plynovodu. Ovšem neupřesnil, v jaké chvíli by Nord Stream 2 ukončil, zda až po úplné ruské invazi, nebo i po omezeném útoku, a jakou podobu by sankce měla, jestli by se jednalo o moratorium, či úplný konec projektu. Ani k osloveným expertům neunikla informace o tom, co přesně Němci prosazují během důvěrného ladění sankcí na půdě EU a NATO. Němci zároveň do poslední chvíle nepřestanou hledat diplomatické cesty. „Kdo mluví, ten nestřílí," řekla ministryně zahraničí Baerbock. Současně trvá na neporušitelnosti ukrajinských hranic a dodržování mezinárodního práva. Až v příštích týdnech tak spojenci poznají, nakolik oprávněná jejich skepse vůči nové vládě v Berlíně byla..

ROZHOVORY S LIANOU FIX A ANDRÉM HÄRTELEM NAJDETE NA WEBU RESPEKT. CZ. WWW. RESPEKT. CZ/AUDIO

Komu Němci důvěřují? (v %)
Číslo ve druhém sloupci ukazuje rozdíl
oproti výsledkům předchozího výzkumu
(v procentních bodech).
Francie 81 -8
USA 56 +37
Velká Británie 46 +9
Polsko 35 ± 0
Ukrajina 30 +5
Rusko 17 -11
Čína 7 -21
ZDROJ: INFRATEST DIMAP

Foto autor: FOTO GETTY IMAGES
Foto popis: Jasný signál. Ale čeho? (Německá ministryně obrany Christine Lambrecht na návštěvě praporu Bundeswehru, prosinec 2021)
Foto autor: FOTO PROFIMEDIA. CZ
Foto popis: Čekání na povel. (Ruské protiletecké systémy u ukrajinských hranic, leden 2022)
Foto popis: Oťukávání trvá dodnes. (Angela Merkel, Vladimir Putin a tehdejší ministr financí Olaf Scholz na summitu G20 v Ósace, červen 2019)
Foto popis: To necháme na druhých. (Přílet americké vojenské pomoci, Kyjev, leden 2022)
Foto autor: FOTO GETTY IMAGES
Foto popis: Zdroj německé závislosti? (Začátek plynovodu Nord Stream 2, Usť-Luga v Rusku)

Kyjev: Příště pošlete polštáře?

Berlín se ocitl v pasti své politiky vůči Rusku

TOMÁŠ LINDNER, JIŘÍ SOBOTA

Za ukrajinskými hranicemi čeká stotisícová armáda plně vyzbrojených ruských vojáků. Jen Vladimir Putin a mocenský kruh generálů a zpravodajců rozhodnou, kdy, jak a jestli menšího souseda přepadnou. Německo, nejvlivnější evropská země, sice Ukrajině odmítá dodat zbraně potřebné k obraně, ale sociálnědemokratická ministryně obrany Christine Lambrecht se po mezinárodní kritice německé pasivity přece jen minulou středu rozhoupala k činu: pošle prý ukrajinským spojencům pět tisíc vojenských přileb. „Je to jasný signál, že stojíme na vaší straně," řekla ministryně novinářům.

Soudě podle hrdosti, s níž dar oznámila, Christine Lambrecht asi upřímně věřila tomu, že vysílá do Kyjeva signál podpory. Ukázalo se to ale být spíš metaforou odtržení mezi děním v ukrajinsko-ruském terénu a výstupy z Německa. „Pět tisíc přileb je naprostý vtip. Jakou podporu nám pošlou příště? Polštáře?" řekl nejčtenějšímu německému deníku Bild starosta Kyjeva a bývalý boxerský šampion Vitalij Kličko, který většinu své kariéry žil v Německu. Ukrajinský velvyslanec v Berlíně Andrij Melnyk dodal, že Ukrajina opravdu přilby a ochranné vesty pro řady dobrovolníků potřebuje – ovšem v řádu 100 tisíc.

Okolní svět tedy dodávku přileb opravdu vnímal jako signál, ale něčeho úplně jiného než Christine Lambrecht chtěla – coby signál německého zmatení v ukrajinské krizi. O pouhý týden dříve totiž světem obletěla nahrávka šéfa německého vojenského námořnictva, kterak na debatě v Indii říká, že Putin v současné situaci „chce jen respekt" a „asi si ho i zaslouží". Rusko admirál ve své indické přednášce prezentoval jako křesťanského spojence Evropy v nadcházejícím souboji s Čínou. Ministryně Lambrecht následně admirála donutila k veřejné omluvě a odchodu z funkce. Německé

Jasný signál. Ale čeho? (Německá ministryně obrany Christine Lambrecht na návštěvě praporu Bundeswehru, prosinec 2021)

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

úřady však nadále brání Estonsku ve snaze předat na Ukrajinu houfnice prodané počátkem devadesátých let z vyřazeného východoněmeckého arzenálu a otazníky krouží kolem postoje nového kancléře Olafa Scholze: od prosincového nástupu do úřadu se k dění na ukrajinsko-ruské hranici, tedy k jedné z největších bezpečnostních krizí poválečné Evropy, prakticky nevyjadřuje.

Ostrá kritika Berlína proto nezaznívá jen přímo z Ukrajiny, od politických špiček z Pobaltí a Polska, ale i ze západu Evropy, z USA a z Německa samotného. „Německo už není důvěryhodným spojencem (...) klade Putinovy zájmy nad ty západní," psalo se například v polovině ledna na komentářové straně deníku The Wall Street Journal. Levný plyn z Ruska a udržení Vladimira Putina v klidu jsou podle této perspektivy Němcům dražší než solidarita s demokratickými spojenci. „Kolik politiků v Berlíně si uvědomuje, jak masivně naše zmateně působící ukrajinská politika škodí Německu i celé EU?" zoufal si v řečnické otázce na svém twitterovém profilu Wolfgang Ischinger, ředitel Mnichovské bezpečnostní konference a vlivný hlas v německé debatě o zahraniční politice.

Strach z požáru

V Německu platí zákon, který zakazuje vývoz zbraní do konfliktních zón. Exportu německé výzbroje tedy nutně nepřekáží, je-li zákazníkem diktatura, problémem je až přítomnost nějakého střetu, kde by německé zbraně mohly být použity. Tato pravidla se vztahují i na schvalování přesunů arze-

FOTO GETTY IMAGES

FOTO PROMEDIA.CZ

Čekání na povel. (Ruské protiletecké systémy u ukrajinských hranic, leden 2022)

Oťukávání trvá dodnes. (Angela Merkel, Vladimir Putin a tehdejší ministr financí Olaf Scholz na summitu G20 v Ósace, červen 2019)

nálu, který Německo v minulosti prodalo – třeba na zmíněné houfnice v Estonsku. „Německá vláda přesto pomohla vyzbrojit kurdské pešmergy do boje proti tzv. Islámskému státu. Dokázala vyargumentovat, že se jedná o mimořádnou situaci. Cesta, jak zbraně ve výjimečných chvílích vyvézt spojencům, tedy existuje," říká Vladimír Handl, specialista na německou zahraniční politiku z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. I ke kurdské výjimce však došlo až po tvrdé politické debatě.

Německý přístup vychází z pacifistického reflexu, který neodmyslitelně patří k tamnímu vypořádání se s militaristickou historií: „Když něco zavání válkou, tak musí být diplomatická cesta tou jedinou, která je k dispozici," popisuje tento instinkt v rozhovoru s Respektem André Härtel z předního německého zahraničněpolitického think tanku Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP). Základní myšlenka „politiky odstrašení", a sice že vyzbrojení slabší strany může kvůli rostoucí „ceně" agrese odradit silnější stranu od útoku a tím zajistit mír, nenarází v Berlíně na úrodnou půdu.

Tamní převládající logika je v podstatě opačná: Dodávky zbraní by podle ministryně zahraničí Annaleny Baerbock (Zelení), která jinak pro případ ruského útoku na Ukrajinu prosazuje proti Moskvě tvrdé sankce, „zavřely dveře deeskalaci", a tedy zabránily mírovému řešení. Podobně argumentovala i Angela Merkel, když během konfliktu v roce 2014, kdy Rusko vtrhlo na východ Ukrajiny a anektovalo Krym, odradila Baracka Obamu od dodávek zbraní Ukrajině – Putin každou západní dodávku přebije, boje se rozhoří ještě víc a mír se bude hledat ještě hůř. „Cílem Německa v ukrajinské krizi dosud vlastně bylo nakupování času. Zmražení konfliktu místo řešení, jež z pohledu Berlína stejně nikdo nemá, protože nikdo nechce kvůli Ukrajině do války s Ruskem," říká Vladimír Handl. „Není to samozřejmě úplně sexy a hrdý postoj, ale spíše uznání, že s konfliktem musíme žít a minimalizovat jeho výbušný potenciál. A úplně nezbořit poslední mosty do Moskvy v naději, že po Putinově konci bude zase možné lépe spolupracovat, protože nějaký funkční vztah s Ruskem je dlouhodobě potřebný."

Německá neochota pomoci Ukrajině s výzbrojí souvisí výrazně také s tím, že by německé zbraně mířily zrovna proti ruským vojákům. „Druhá světová válka a zločiny spáchané na východní frontě, ty desítky milionů mrtvých, leží Němcům v kostech. Vojenská konfrontace s Ruskem je u nás proto zcela tabu, nepředstavitelná, a vojenskou podporou Ukrajiny bychom do takové války vstoupili," vysvětluje André Härtel, který v letech 2015–2020 působil na Národní univerzitě v Kyjevě. Ukrajinský velvyslanec v Berlíně na argument historií odpověděl poukazem na osm milionů ukrajinských obětí nacismu – z historické odpovědnosti Berlína by tedy nemělo těžit pouze Rusko. Härtel souhlasí, německá debata o genocidní válce na východní frontě se však desítky let soustředila hlavně na Rusy – a znalost ostatních národností a jejich složitého vztahu v rámci Sovětského svazu je v zemi nízká. „Sovětské dějiny byly v německém povědomí donedávna vlastně ruskými dějinami," říká Härtel. V případě zbrojních dodávek je podle něj řešení zkrátka v rozdělení rolí: Spojené státy, Velká Británie a ostatní převezmou tento úkol a Německo v rámci Aliance sehraje jinou roli.

Faktor Scholz

To se v roce 2014 podařilo Angele Merkel, která se po začátku ruské agrese pustila do intenzivní komunikace s Vladimirem Putinem, prosadila diplomatický formát ještě za účasti Francie a Ukrajiny a vyjednala v rámci EU shodu na tehdy nečekaně tvrdých protiruských sankcích. Bez jejího angažmá by tehdy podle řady pozorovatelů Ruskem podporované milice ukously z Ukrajiny mnohem větší díl. „Kancléř Olaf Scholz ale takovou vůdčí roli jako v roce 2014 Angela

FOTO PROMEDIA.CZ

FOTO PROMEDIA.CZ

To necháme na druhých. (Přílet americké vojenské pomoci, Kyjev, leden 2022)

Merkel převzít nechce," říká k tomu v rozhovoru s Respektem Liana Fix, expertka na vztahy s Ruskem z nadace Körber-Stiftung, která je jednou z platforem německé debaty o zahraniční politice.

Scholz je také pod viditelně přísnějším drobnohledem než jeho předchůdkyně, což souvisí s tím, že jeho strana – sociální demokracie (SPD) – je pověstná nechutí k jakékoli konfrontaci s Moskvou a přesvědčením, že více vzájemného obchodu a dialogu dokáže Rusko změnit k lepšímu. Tento pohled vychází ze strategie kancléře Willyho Brandta (1969–1974), za jehož vlády začalo Německo v rámci tzv. Ostpolitik mimo jiné proti vůli amerických spojenců stavět první plynovody ze Sovětského svazu. Brandtovský dialog, známý v dobovém žargonu jako „uvolňování napětí", tehdy doplňovala americká vojenská síla. V berlínských elitách však po konci studené války převládal názor, že to byl právě dialog a těsnější vztahy, co zásadně přispělo k mírovému pádu komunistických diktatur a sovětskému souhlasu se sjednocením Německa.

„SPD už ale od roku 2014 prochází procesem ztráty iluzí," připomíná Liana Fix. Už podle ní neplatí schematická představa, že SPD je vůči Rusku přátelská, zatímco merkelovská CDU tvrdá. Názorová štěpná linie prochází uvnitř obou velkých stran. Konzervativní bavorský premiér Markus Söder například předminulý týden v rozhovoru s nedělníkem Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung tvrdil, že „Rusko není nepřítel", a vymezoval se proti příliš tvrdým sankcím za případnou agresi na Ukrajině.

Scholz podle názoru oslovených znalců německé zahraniční politiky není vůči Rusku naivní, zastává podobné hodnoty jako jeho předchůdkyně a jednoznačně stojí za transatlantickou vazbou. „Důvodem jeho pasivity je samozřejmě i to, že je v úřadě teprve několik týdnů, oproti tomu Merkel byla v nejvyšší funkci už dlouho a měla velmi stabilní pozici," myslí si Liana Fix. „Scholz chtěl zahraniční politiku trochu odstavit na vedlejší kolej a soustředit se na domácí úkoly: energetiku, digitalizaci a podobně," doplňuje Stefan Meister, expert na vztahy s Ruskem z think tanku Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik. „Ale jednou se rozhodl, že chce být kancléřem, tak prostě nemůže v takové situaci být tak pasivní."

Kancléřovo mlčení je zčásti vysvětlitelné i zmíněným rozštěpením jeho vlastní strany. V minulých dvou týdnech se ozývaly názory některých partajních poslanců, kteří kritizovali „verbální řinčení zbraněmi" či „rétoriku studené války" ze strany těch, kdo volají po tvrdých sankcích a vyzbrojení Ukrajiny. Jiní vlivní sociální demokraté, například šéf zahraničního výboru Spolkového sněmu Michael Roth, naopak požadovali vypracování nové stranické „východní politiky", která bude brát mnohem větší ohled na bezpečnostní zá-

Komu Němci důvěřují? (v %)

Číslo ve druhém sloupci ukazuje rozdíl oproti výsledkům předchozího výzkumu (v procentních bodech).

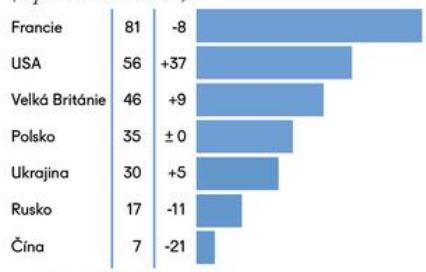

ZDROJ: INFRATEST DIMAP

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

jmy demokratických partnerů ve střední a východní Evropě. Scholz, který ovšem není šéfem SPD, se tuto kakofonii zatím nepokusil sladit. Dojít k tomu má v následujícím týdnu, na který jeden ze dvou partajních předsedů Lars Klingbeil svolal za účelem sjednocení názoru vůči Rusku stranické grémium.

Nezmrzli bychom

Projektem, který asi nejvíce ukazuje německé přehlížení obav partnerů z Ukrajiny, Pobaltí a Polska, je plynovod Nord Stream 2. Idea přímého propojení mezi německými odběrateli a ruskými ložisky suroviny vznikla ještě v době převládající víry v to, že těsnější ekonomické propojení zvýší zájem Ruska na dlouhodobě dobrých vztazích s Evropou a přispěje k jeho demokratizaci. Před geopolitickými riziky závislosti na ruském plynu a obejití tranzitních zemí, zvláště Ukrajiny, varovali politici a experti z postkomunistické části Evropy i z USA dlouho, ale marně. Německo v roce 2011 spustilo provoz plynovodu Nord Stream 1 a v roce 2015, tedy rok po ruské anexi Krymu, souhlasilo s výstavbou druhého potrubí Nord Stream 2.

Německo samozřejmě o své energetické pozici neuvažuje izolovaně, ale v souvislosti s Evropou. I když má s Ruskem vlastní vztahy a vidí ho z vlastní perspektivy, případná rizika, především ta spojená s energetickou závislostí na Rusku, má zároveň možnost řešit v rámci celé Evropy. Německo má navíc v energetické hře zvláštní postavení, je pro Rusko nejvýznamnějším trhem. Jestliže menší východoevropské země zažívaly v nultých letech tohoto století potíže s ruskými dodávkami, Německo se těší stabilnímu dodržování platných smluv více než 50 let. Tato zkušenost, a na tom panovala mezi oslovenými analytiky shoda, v kombinaci s podnikatelskou logikou určuje německé vnímání případných energetických rizik z východu.

Mnoho dostupných analýz i oslovení experti se shodují na tom, že i kdyby putinovské Rusko teoreticky zastavilo třeba v reakci na sankce spojené s přepadením Ukrajiny okamžitě všechny dodávky plynu do Evropy, kontinent nepůjde hned na kolena. „Lidé nebudou mrznout, to ne," uklidňuje například jeden z expertů, který se v oboru pohybuje dlouhodobě. Evropské vlády by pravděpodobně musely začít spotřebu regulovat, musely by nařídit odstávku závodů a firem tak, aby zbyl dostatek energie pro obyvatelstvo. „Pro představu, když se před několika lety cvičně testovalo několik krizových scénářů, vždy to vyšlo tak, že ani úplné zastavení dodávek neznamenalo kolaps. Ano, museli bychom omezit fungování firem, aby zbylo na vytápění, ale třeba kompenzace, jež by musel stát odstaveným firmám vyplácet, by byly srovnatelné s tím, co teď během covidu zažíváme běžně. Tehdy, před pandemií, se nám taková situace zdála nepředstavitelná, dnes už ale vlastně ne."

Přesto, pokud by Moskva sáhla k radikálnímu kroku a zneužila svého postavení dodavatele více než třetiny evropského plynu, nebylo by to pro Evropany nic příjemného. Jednotlivé státy by mohly využít plynovodní sítě uvnitř kontinentu, jež se zahustila po zkušenostech s plynovými krizemi v první dekádě tohoto století, a mohly by si tak lépe než v minulosti navzájem pomáhat. „Princip solidarity však nikdy nebyl využit v praxi, takže by to bylo vlastně hodně napínavé," říká již zmíněný Jiří Gavor.

Konkrétně Německo by se tak například dostalo k dodávkám zkapalněného plynu z Kataru, Spojených států či Austrálie, jež se v tuto chvíli snaží dohodnout americká vláda, přestože samo zatím nemá vstupní terminály – využilo by již existující v Belgii nebo Nizozemsku. Situace by ovšem byla dramatická, zkapalněného plynu není na světových trzích nazbyt, Norsko hlásí, že jeho plynové dodávky do Evropy jsou na hraně kapacity, a například Nizozemsko svou vlastní těžbu omezuje, protože začala vyvolávat lokální zemětřesení. Krizí prochází i jih Evropy, kde se Španělsko a Portugalsko potýkají se slabými dodávkami z Alžírska a Maroka.

Německo bude v důsledku odstávky jaderných elektráren a útlumu těžby uhlí svou propojenost s ruským plynem v nadcházejících letech či desetiletích zvyšovat, i dnes již asi polovina plynu proudí do Německa právě z Ruska. „Podnikatelsky to dává smysl, ruský plyn je levnější než třeba dovozy zkapalněného plynu z jiných částí světa. S Ruskem je navíc snadná dohoda, dodavatelská firma Gazprom je většinově vlastněná ruským státem, takže k ní vede přímá linka z Kremlu, zatímco jinde je potřeba jednat s různými soukromými firmami," popisuje obrysy racionálně-podnikatelských úvah například hojně citovaný analytik energetické firmy ENA Jiří Gavor.

Znamená to, že teď mají Rusové Německo (a možná celou Evropu) vlastně v hrsti? Stačí pohrozit přerušením dodávek a Evropané, nebo konkrétně největší zákazníci, Němci, musí srazit paty třeba i před agresí na Ukrajině? To úplně jednoznačné není. Klasický argument zní, že Rusko a Evropa se drží navzájem v šachu. Rusko potřebuje evropské peníze, Evropa ruský plyn. To ovšem nemusí platit v krátkodobé perspektivě a neplatí to zřejmě právě v tuto chvíli: Rusko má „naspořeny" mohutné devizové rezervy a teoreticky se bez evropských peněz obejde i několik let. Evropa takovou luxusní rezervu nemá, zároveň však platí, že úplně přitlačená ke zdi také není.

V evropských zásobnících je zároveň z různých důvodů letos méně plynu než obvykle, částečně proto, že Rusko udělalo všechno pro to, aby je Evropané nestihli doplnit. Přesto by suroviny ale mělo být dost na ještě zhruba dva průměrné zimní měsíce. V dubnu už by nicméně byly rezervní zásobníky prázdné a evropské státy by vedle starostlivého přivolávání teplého počasí čekala hektická snaha zásoby během léta zase doplnit. V tomto smyslu by se vlastně mohlo jednat pouze o odložený problém. Zároveň se kontinent nachází již nyní v situaci, kdy jsou pro běžné obyvatele i firmy ceny energií vyšponovány do závratných výšin – a ty by dále stoupaly. I to může mít pro Evropany dlouhodobější důsledky, které by se projevily v konkurenceschopnosti firem, ve výši inflace a v pochmurné náladě obyvatelstva, jež by mohla mít také politické dopady. Jinými slovy, Putin by vypnutím plynu nedokázal Evropu okamžitě srazit na kolena, „pořádně zatopit" by jí však zvládl. Na druhé straně podobná zkušenost by zřejmě zásadně změnila přemýšlení Evropanů v čele s Německem. „Dobře, dva tři roky by bylo zle, zároveň by to byl ale minimálně na generaci konec ruských dodávek

FOTO GETTY IMAGES

Zdroj německé závislosti? (Začátek plynovodu Nord Stream 2, Ust-Luga v Rusku)

do Evropy. Německo a další země by zvládly přeorientovat se na plyn odjinud, i když by to samozřejmě bylo drahé," tvrdí jeden ze zdrojů.

Pro možnost, že by Rusko chtělo podobný kolaps obchodování riskovat, náznaky příliš neexistují. Spíše naopak, během loňského roku se zdálo, že hlavním cílem Moskvy je dosáhnout zprovoznění kontroverzního plynovodu Nord Stream 2 a vlastně tak propojení dále posílit. Rusové k nátlaku využili výrazně snížených zásob plynu v evropských zásobnících, jež sice nezavinili, zároveň s nimi však Evropanům nehodlali prostřednictvím prodejů nad rámec dlouhodobých dohod nijak pomoci. Nebo vlastně byli, naznačovali ale, že k tomu by bylo zapotřebí udělit licenci právě novému plynovodu Nord Stream 2. Byznysmeni mají tendenci hodnotit takové počínání jako racionální, neboť „Gazprom přece nejsou žádní naši přátelé, jsou to tvrdí byznysmeni a rivalové". Šéf Mezinárodní agentury pro energii Fatih Birol však konstatoval, že ruské dodávky plynu do Evropy byly během posledních tří měsíců loňského roku v porovnání s rokem předchozím zhruba o čtvrtinu nižší, a vysvětlil to právě snahou Gazpromu vymoci si zprovoznění Nord Streamu 2 v kombinaci se zhoršující se situací okolo Ukrajiny, naznačil dokonce, že Rusko využívá plynových dodávek jako zbraně.

Nejasně jasný

Další vývoj je otevřený, protože samozřejmě záleží i na postupu Vladimira Putina. Kancléř Olaf Scholz v půli prosince řekl, že plynovod Nord Stream 2 je čistě ekonomická záležitost, a nechtěl jej tedy vtahovat do debat o případných sankcích proti Rusku. Vláda v Berlíně se jistě obává i toho, že by se na ni v případě odstoupení od projektu začala valit vlna žalob od více než stovky evropských firem, které se Nord Streamu 2 účastní: vedle ztracených investic by mohly u soudů po německém státu vyžadovat také ušlý zisk, tedy částky v řádu miliard eur.

V posledním týdnu Scholz otočil, když řekl, že v případě ruské invaze jsou na stole všechny možnosti sankcí – tedy i konec Putinova vytouženého plynovodu. Ovšem neupřesnil, v jaké chvíli by Nord Stream 2 ukončil, zda až po úplné ruské invazi, nebo i po omezeném útoku, a jakou podobu by sankce měla, jestli by se jednalo o moratorium, či úplný konec projektu. Ani k osloveným expertům neunikla informace o tom, co přesně Němci prosazují během důvěrného ladění sankcí na půdě EU a NATO. Němci zároveň do poslední chvíle nepřestanou hledat diplomatické cesty. „Kdo mluví, ten nestřílí," řekla ministryně zahraničí Baerbock. Současně trvá na neporušitelnosti ukrajinských hranic a dodržování mezinárodního práva. Až v příštích týdnech tak spojenci poznají, nakolik oprávněná jejich skepse vůči nové vládě v Berlíně byla. ●

ROZHOVORY S LIANOU FIX A ANDRÉM HÁRTELEM NAJDETE NA WEBU RESPEKT.CZ.

WWW.RESPEKT.CZ/AUDIO

Zpět

Doklady už brzy zmizí

TISK, Datum: 31.01.2022, Zdroj: Svět motorů, Strana: 36, Autor: Petr Slováček, Vytištěno: 39 768, Prodáno: 27 978, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 00:19, Čtenost: 184 377, Rubrika: Rozhovor - Ministr dopravy Martin Kupka, AVE: 528 127,41 Kč, Země: Česko, GRP: 2,05

Dvacátý ministr dopravy České republiky má velké plány. Většina se motoristům bude líbit až na zdražení dálničních známek. Co nám ještě prozradil Martin Kupka?

Post ministra dopravy je horký brambor, který málokdo dlouho udrží. Z devatenácti jmen od roku 1993 jich osm nevládlo ani rok. Jen rekordmani Dan Ťok a Milan Šimonovský „přežili" každý po třech předsedech vlády. Naopak třeba Radek Šmerda v Nečasově vládě nestihl ani tři měsíce. A jen o pár týdnů větší šanci dostal Petr Bendl, který seděl na ministerské židli od ledna do května 2009 ve vládě Mirka Topolánka.
Tiskovým mluvčím jeho resortu byl tehdy sympatický chlapík s asketickou postavou a přímým vystupováním Martin Kupka. Dne 17. prosince 2021 byl on sám jmenován novým ministrem dopravy ve vládě Petra Fialy (ODS). Politické zkušenosti sbíral jako

starosta středočeských Líbeznic, poslanec Parlamentu a také náměstek hejtmanky pro dopravu. Novinářské jako moderátor Českého rozhlasu, působil coby mluvčí Středočeského kraje nebo Magistrátu hlavního města Prahy. Povídali jsme si pár hodin poté, kdy představil nové testové otázky autoškol. Sám je vášnivý řidič, který i pro služební účely používal soukromou Škodu Superb a ročně ujel 70 000 km. Mimochodem asketickou postavu má pořád a kromě pohledu od volantu dobře zná i ten za řídítky jízdního kola.

* Pane ministře, proč trvalo tak dlouho aktualizování testů autoškol? Vždyť odborníci po tom volali roky…

Zjevně kvůli nezájmu těch, kteří ministerstvo dřív spravovali. Já budu tlačit na výuku autoškol a moderní podobu otázek, včetně videosekvencí. Smyslem je posunout otázky z kategorie kontroly do kategorie osvěty.

* Plánujete také řidičáky na zkoušku? Protože dosavadní návrhy počítají akorát s tím, aby čerství držitelé získali poloviční limit bodů, než se vybodují. Takže stačí, aby uložili doklady do šuplíku a řidičák si „vydrželi“.

Návrh, který připravila la předchozí vláda a opět se e vrací sem na ministerstvo, o, současně znamená, že pokud d spáchá začínající řidič jednorázově - závažný přestupek,, už to znamená vyčerpání í bodové hranice. Tohle řešení í nepokládám za ideální, a naopak se chci zaměřit na to, abychom se inspirovali třeba na Slovensku. Model se jmenuje L17 a znamená, že je možno v doprovodu rodiče řídit už od sedmnácti let.
To by byl přirozený přenos zkušeností. Rodič má přirozenou tendenci bránit dítě před riziky.

* Jenže rakouský model počítá ještě s povinným přezkoušením po nějaké době praxe. Nemělo by u nás platit raději tohle?

Debata je na začátku. Budeme samozřejmě řešit, co budou muset splnit ti, kteří se v prvních dvou letech vybodují a budou se chtít vrátit zpět na silnice.

Lidé budou předpisy lépe chápat

* Měl jste už čas seznámit se detailně se zásadní bodovou novelou, kterou představil váš předchůdce?

Pochopitelně měl. Chci hlavně zdůraznit, že samotná bodová novela je jen jednou ze součástí změny zákona o silničním provozu a nepůjde jen o zjednodušení bodového systému. Rád bych hlavně, aby k represivním nástrojům přibyla co největší míra souznění, jak se v zahraničí říká: compliance. Obecně platí, že čím jsou předpisy jednodušší a pochopitelnější, tím se snáz dodržují.

* Jak toho chcete dosáhnout?

Pokládám za správné, že bodové sankce budou mít jen tři kategorie. A že u nejvážnějších přestupků bude platit princip dvakrát a dost. Třeba vjetí na železniční přejezd. Naopak co je méně rizikové a banální, tomu musí odpovídat nižší míra zhodnocení a nebudou ani body. Když ve starším voze zapomene řidič zapnout světla, mělo by to zůstat bez bodového postihu. Právě tahle logika přispěje k tomu, že lidé budou předpisy lépe přijímat a snáz je chápat.

* Je v už připravené novele něco, co tam vysloveně nechcete?

Otevřeli jsme teprve první body a debatu aktuálně vedeme. Určitě bych rád, aby se tam dostala ona L17. Rovnou dopředu proto avizuju, že budeme revidovat podobu řidičáku na zkoušku. Z hlediska statistiky právě čerství řidiči představují skupinu, jejíž chyby mívají fatální dopady.

* Vzpomenete si, kolikátá novela zákona o silničním provozu už aktuálně platí?

(Smích) Nejsem schopen to spočítat. Ale myslím, že by to mohlo odpovídat změnám stavebního zákona.

* Je jich třiapadesát (a další tři už jsou připraveny). Můžete řidičům slíbit, že tohle bude na dlouhou dobu poslední novela?

Já jako správný konzervativec jsem zastánce toho, že co funguje, se měnit nemá. Ale tam, kde to skřípe a legislativa už zastarává, se měnit má. Na začátku jste zmínil dlouhodobý tlak na změnu testových otázek autoškol, což je přesně ten případ věci, která se už dávno měla změnit. Resort má jít ruku v ruce s moderním vývojem. Vždyť řada mladých dnes hraje počítačové hry s průjezdem městy, kde je grafika pokročilá a my v tomhle musíme jít s dobou.

* V minulosti zaznívalo právě z ODS, že jsou body dvojím trestáním. Že řidič dostává body, a ještě finanční trest. Neuvažujete body úplně zrušit?

Neuvažuju. Mám za to, že dnes už bodový systém patří do české legislativy. Navíc má nesporný efekt, že pokud řidič spáchá víc přestupků, musí projít dalším školením a přezkoušením. To pokládám za důležitý princip, který nevnímám jako dvojí trestání.

* Největší odpor při projednávání bodové novely se očekával právě od občanských demokratů. Může teď legislativnímu procesu pomoci, že je současný ministr právě z ODS?

Myslím, že důležité bude právě vysvětlování, k čemu to vede a jaký má efekt.

* A čekáte pochopení a podporu, nebo naopak dlouhé vysvětlování?

Spolu s balíčkem věcí, které budou víc než jen represe, tam budou i další, co mají hlavu a patu. Je tam posun i v kvalitativní škále. Takže věřím, že ostatní pro návrh získám.

* Dostal jste sám někdy body?

Kdysi dávno jsem dva dostal.

* Tak to bylo asi něco malého…

Naštěstí.

* A jak často platíte pokuty?

Maximálně za parkování.

Zrychlení podmiňuje telematika

* Chcete zvýšení maximální povolené rychlosti na dálnicích na 150 km/h. Ale podmiňujete to inteligentními dopravními systémy. Proč to nepůjde i bez nich na nově opravených přehledných úsecích? Není to alibismus?

Není, ale průnik snahy zajistit co největší bezpečnost a vyvarovat se zbytečných rizik. Při současných technologických možnostech je to velmi snadné za situací, kdy je třeba snížená viditelnost. Tam, kde bude moderní telematika, bude možno limit zvýšit.

* Mají na to Češi morálku? Někdy se říká, že neomezenou rychlost nemůže mít nikdo jiný na světě než Němci. Protože jsou akurátní a snaží se uvědoměle nezabít. Zato když dáme Čechům limit 150 km/h, budou jezdit sto šedesát. Když se jim před jízdou povolí jedno pivo, budou pít dvě…

Nemyslím si, že tohle jsou trvalá dogmata. Patří k tomu i jistá dávka důvěry a mám zkušenost, že ta se obvykle vrací. Pokud na jedné straně uvolníte limit, na druhé straně nastane také přirozené respektování sníženého limitu z důvodů, které jsou srozumitelné.

* Můžete uvést už nějaká konkrétní místa, kde by se mohlo jezdit rychleji?

Musíme konkrétní místa vytipovat. Obecně půjde o nové úseky dálnic, kde bude mít stát už k dispozici moderní telematiku. Podívejte se na obchvat Mnichova, kde je takové proměnné dopravní značení už dlouhou dobu, funguje velmi dobře a přispívá k plynulosti provozu. Stejně tak by se u nás brzy mohlo jezdit v tunelech stokilometrovou rychlostí proto, že to přispívá ke zvýšení plynulosti jízdy.

* V programovém vládním prohlášení zaznívá i možnost zvýšení kapacity silnic prvních tříd. Znamená to snad, že se zrychlí i tam?

Znamená to výstavby obchvatů tam, kde to bude možné. Což uleví dopravní zátěži a zrychlí cestu pro řidiče. Kde to situace umožní, bude se zvažovat rozšíření na střídavý jízdní pruh.

PPP je budoucnost

V programovém prohlášení je pasáž o zintenzivnění odstraňování billboardů. Neměly být už dávno odstraněny? Jel jste někdy po dálnici D1? Ne všechny jsou odstraněny. Ale je třeba zdůraznit, že ne všechny billboardy jsou nelegální.

* Neměly by za to padat hlavy, že už dávno nebyly billboardy odstraněny?

Pokud má stát plnit svoji roli, musí se důsledně dotahovat to, co se už jednou rozhodlo.

* Můžete našim čtenářům slíbit, že do roku 2025 dostanou 200 km nově zprovozněných dálnic, jak stojí v programovém prohlášení?

Snažím se nemluvit do větru. Dvě stě kilometrů nových dálnic je můj závazek a měřítko úspěchu. Udělám všechno pro to, aby se opravdu zprovoznily. To je samozřejmě jen jedna část. Protože je také třeba tlačit dopředu přípravu staveb, které ještě nebyly zahájeny. Společně s tím jsem dal závazek významného pokroku Pražského okruhu v jeho severní části. To bude znamenat mnohem víc práce než jen pohlídat, aby se otevřelo 200 km dálnic.

* Přípravu staveb u nás dlouhodobě zpomaluje vypracování posudku vlivů na životní prostředí (EIA). Neexistuje nějaká šance, jak zpracování systémově zrychlit?

Významně nám teď může pomoci, že v případě liniových staveb už je možné spojit územní a stavební řízení v jeden správní akt. To je vstupenka k tomu, další stavby schvalovat rychleji. Do toho celého procesu je možno už na samotném začátku zakomponovat EIA.

* Nepřekvapilo vás, že jsme v renomované mezinárodní ročence získali vysoké hodnocení za kvalitní přípravu PPP projektů, ačkoliv jsme v jejich rámci ještě nic nepostavili?

Pokud budou mít nejen dobré hodnocení, ale také stavba dobře poběží, znamená to jasnou zelenou pro využití PPP i na dalších úsecích. Vzhledem k očekávaným nižším příjmům státu chci analyzovat, jak by se projekty daly použít na realizaci úseků dálnice D35. Konkrétně těch nejvzdálenějších od Prahy u Mohelnice, které budou i stavebně náročné.

* Může být PPP budoucností výstavby všech příštích dálnic v České republice? A co třeba Pražského okruhu?

V případě okruhu si nejsem jistý. To je stavba v mnoha ohledech velmi náročná. Prochází jednak velmi složitým krajinným

reliéfem a pak také extrémně zastavěnou oblastí. Úsek mezi Březiněvsí a Počernicemi počítá s několika tunely. Totéž platí pro úseky mezi Ruzyní a Březiněvsí, kde bude určitě velký most přes Vltavu a zároveň větší estakády. Tyhle náročnější stavby bude muset nést stát na svých bedrech.

* V jednom z rozhovorů jste prohlásil, že chcete obcím kompenzovat stavbu vysokorychlostních železničních tratí. Nemělo by se to týkat i silničních obchvatů, které oblast také ovlivní zvýšeným hlukem a prachem?

Jenže silniční obchvaty pro menší obce mají hmatatelný efekt. I jim uleví od tranzitní dopravy a urychlí dojezd do centra města. Zato v případě vysokorychlostních tratí stát doposud nedokázal vysvětlovat, že tím zkvalitní celou železniční síť a nemají efekt jen pro obyvatele Ústí nad Labem, Prahy nebo Brna. Že na vysokorychlostní tratě navážou spoje do krajských h sídel, a tím pádem budování - znamená užitek pro cestující - z celé země.

* Z pohledu obyvatele malé obce je přece jedno, zda mu za zády rychlíky, nebo kamiony. Vzniknou společně s obchvatu fondy například na dětských hřišť v
obcích, stejně jako to děje, když někde průmyslová zóna?

Nepokládám za teď tady říct, že to budou dětská hřiště. Žádná stavba nesmí omezit současné podmínky a vztahy v rámci krajiny. Mimochodem i každá vysokorychlostní trať bude muset mít obslužnou komunikaci, která se bude moci na řadě míst využít jako cyklostezka, nebo dokonce silnice třetích tříd. Ve spojení investic přitom bude pro stát mnohem méně nákladná. Mám starostenskou zkušenost a nechci to tlačit do jednotných pravidel, která pak vždy kulhají.

Elektromobily bez dotací

* Jak se stavíte k elektromobilitě? Je úkolem ministerstva dopravy její podpora?

Ano, ale jinak, než se dosud přemýšlelo. Nejsem příznivcem toho, aby stát nebo Evropská unie dotovaly nákup elektromobilů. Vzhledem k tomu, že jde i po všech dotacích o hodně nákladné vozidlo, dochází k paradoxní situaci, kdy veřejné prostředky putují k bohatším. způsobem, který předejde dalšímu vývoji. Osobně jsem přesvědčen, že je zbytečné uvažovat o zákazu spalovacích motorů od roku 2035. Skoro bych se vsadil, že do té doby přijdou automobilky s dalšími řešeními a že jich bude víc. Nikdo teď nemá patent na to, říct, jak budou auta za patnáct let vypadat. Stačí se jen podívat, jakou proměnou za posledních patnáct let prošly mobilní telefony.

* A nehrozí spíš, že dřív přijdou restrikce pro majitele starších spalovacích aut?

Znovu opakuji, že nejsem příznivce restrikcí. Považuji za rozumnější, aby si české domácnosti mohly dovolit výměnu svých starších aut za modernější, kde je dopad na životní prostředí menší. Nelíbí se mi trestat ty, kteří si nemohou dovolit koupit nejmodernější vůz. Historický vývoj s parními stroji nebo benzinovými motory ale ukazuje, že se postupně vždy došlo do podoby, která byla dosažitelná běžnému spotřebiteli. To je budoucnost mobility v České republice.

* Představitelé pražského magistrátu se ale netají představou mýta, které po vzoru ekoplakety v Německu Nemáte signály, že by to zavedli i přes nedokončený okruh?

To se ptejte jich, a ne ministra dopravy. Mým úkolem je vnímat proporce. Dokud se nevytvoří podmínky pro tranzitní dopravu, není na místě přijít s takovou formou represe. Mnohem vhodnější cesta je zkvalitňovat veřejnou dopravu.

* Může ministr v takovou chvíli bouchnout do stolu a říct, že městské mýto nebude, protože nestojí okruh?

Záleží na tom, jakou legislativní cestou by chtělo hlavní město jít. Nemám v ruce právní rozbor, abych věděl, že beze změny zákona to Praha nebude schopna realizovat.

* V programovém prohlášení chcete dopravu „komplexně“. Znamená to, že teď všude budou růst zběsile cyklopruhy, jako se děje v některých částech metropole? Po některých cyklisté ani nejezdí, protože je to nekomfortní…

Sám jezdím na kole, a tak vím, že v některých místech si cyklista klade otázku, zda se má vypařit, protože stezka dál nepokračuje. Na druhou stranu nedává smysl plánovat do budoucna dopravu s tím, že bude pouze pro motoristy, železnici nebo veřejnou dopravu. Módy budou vždy žít spolu. Dojet na kole z centra Prahy na Petřiny vyžaduje už nějakou kondičku, ovšem do budoucna to budou elektrokola ulehčovat. Vzhledem k tomu, kde žiju, vidím, že běžně řada školáků jezdí na kole do školy. Současně to ulevuje v místě individuální dopravě. Úkolem pro obec je v tu chvíli upravit infrastrukturu tak, aby to pro všechny bylo bezpečné.

Dálniční známka musí zdražit

* Jedním z argumentů pro transformaci Ředitelství silnic a dálnic z příspěvkové organizace ministerstva dopravy na státní podnik má být víc šancí pro odměňování klíčových odborníků. Není naivní, že odejdou ze soukromého sektoru do ŘSD?

To je přece motivační princip všude, co svět světem stojí!

* Může to vážně fungovat tak, že bude mít ŘSD po transformaci peníze na velké odborníky?

Bude to tak fungovat! Státu se to totiž vyplatí. Zdaleka nejhorší jsou projekty, které roky přešlapují na místě a vyjdou na stovky tisíc. To by mohla být naopak odměna pro toho, kdo dokáže projekt do konce dotáhnout. Tady se ale bavíme o stovkách milionů nebo miliard!

* Chcete zahájit diskusi o zdražení dálničních poplatků. Říká se, že vláda, která zdraží pivo, hned skončí. Neplatí totéž pro ministra dopravy, když zdraží dálniční známky?

Dálniční známky se deset let nezdražovaly. Zároveň se v tom čase – a to není moje zásluha – podařilo zprovoznit dálnici D1 a běží další úseky stavby dálnic. Dálniční známka je přece platbou za službu. Pokud se řidiči vydají kamkoliv za hranice, přece také za službu platí. Musíme se pobavit, jak do budoucna zajistit financování, vždyť rozšířením sítě rostou i náklady na údržbu.

* Kolik by mohla stát dálniční známka?

Bylo by nefér to teď vystřelit, takže nejsem schopen vám to povědět.

* Do roku 2025 chcete digitalizovanou agendu evidence řidičů i vozidel. Jak to jde dohromady se stále ještě papírovými doklady, které je třeba při každé změně fyzicky přepsat?

Řada dokladů bude moci zmizet. Co vám ukáže kartička, co máte v ruce? Doklad přece může být už zastaralý. Zato záznam v registru řidičů je aktuální a dnes už je možné, aby při jakékoliv kontrole došlo ke kontrole údajů zdrojově v registru. A už se to stejně děje. Směr, kterým se máme vydat, je, že vám bude stačit jediný doklad totožnosti, aby se pak policista nebo kdokoliv jiný podíval na aktualizovaná zdrojová data. Totéž platí i pro vozidlo. Ve výsledku je to efektivnější. V případě auta policistovi stačí jen registrační značka, aby měl možnost vidět všechno, co potřebuje.

* Takže za tři roky úplně zmizí řidičské doklady?

Budete je potřebovat k řízení v zahraničí. Ale pokud se bavíme o České republice, tak ano. Stál jsem u vzniku zákona o právu občana na digitální službu a tohle je jeden ze základních principů fungování toho zákona.

* Nechystá se v souvislosti s tím nějaké zjednodušení přístupu do digitálních přístupů? Dnes si může každý zjistit počet bodů nebo registrovaných vozidel, ale musí k tomu mít digitální identitu. Co když ji nemá?

Dnes máte možnost využívat bankovní identitu u většiny bank. To je služba, která skokově otevřela možnosti přístupu do digitální identity z původního milionu na téměř pět milionů lidí. To je obrovský posun a samozřejmě i do budoucna se bude rozšiřovat počet možností, jak využívat digitálních služeb.

* Takže i lidé, kteří nemají bankovní identitu, se budou moci podívat na to, kolik mají bodů?

Každý má právo říct, že digitální služby nepotřebuje. Rozhodnout se, že nechce komunikovat se státem elektronicky. Ale i tak mu zůstane možnost zjistit si údaje na registračních místech Czech pointu. Zajít na svůj obecní úřad a dozvědět se tam, co by potřeboval vědět. Je to zprostředkovaná role. Ale pokládám za důležité, aby země byla pro všechny.

* Mimochodem na ministerstvu už jste působil jako mluvčí za ministra Petra Bendla. Vyznáte se stále na chodbách, nebo se ztrácíte?

Léta jsem běhal orienťáky, takže na chodbách jsem se orientoval rychle. Samozřejmě že ta instituce se změnila. Mnoho věcí je jinak. Některé jsou ještě komplikovanější, než byly. Třeba se stavem českých drah budu mít co dělat.

* Jezdíte taky páternosterem, který nás při návštěvě ministerstva vždy fascinuje?

Už jsem se svezl. Nesmí se to říkat, ale nejhezčí je stejně nahoře a dole…

***

Martin Kupka * Narozen 28. října 1975 * Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy s titulem Mgr. * V letech 2000–2002 tiskový mluvčí Magistrátu hl. města Prahy * 2004–2008 tiskový mluvčí Krajského úřadu Středočeského kraje * 2009 tiskový mluvčí ministerstva dopravy * 2010 tiskový mluvčí Úřadu vlády ČR * Od roku 2010 starosta Líbeznic * 2016 až 2017 radní pro zdravotnictví Středočeského kraje * Od roku 2017 poslanec Parlamentu České republiky * Od roku 2020 náměstek hejtmanky pro silniční dopravu Středočeského kraje * Ženatý, dvě děti * Mluví anglicky * Koníčky: knížky, hudba a turistika * Soukromě jezdí Škodou Superb Nelíbí se mi trestat ty, kteří si nemohou dovolit koupit nejmodernější vůz

Foto autor: Foto: Jiří Pekárek. Facebook a archiv
Foto popis: S dopravou má Martin Kupka zkušenosti z komunální politiky i krajského úřadu
Foto popis: Cyklistika patří mezi vášně nového ministra dopravy
Foto popis: Na facebooku Martina Kupky lze najít i vzpomínky na jeho účast na motoristických akcích. Zjevně nepohrdne ani motorsportem nebo veterány.

Doklady už brzy zmizí

Dvacátý ministr dopravy České republiky má velké plány. Většina se motoristům bude líbit až na zdražení dálničních známek. Co nám ještě prozradil Martin Kupka?

Post ministra dopravy je horký brambor, který málokdo dlouho udrží. Z devatenácti jmen od roku 1993 jich osm nevládlo ani rok. Jen rekordmani Dan Ťok a Milan Šimonovský „přežili" každý po třech předsedech vlády. Naopak třeba Radek Šmerda v Nečasově vládě nestihl ani tři měsíce. A jen o pár týdnů větší šanci dostal Petr Bendl, který seděl na ministerské židli od ledna do května 2009 ve vládě Mirka Topolánka.

Tiskovým mluvčím jeho resortu byl tehdy sympatický chlapík s asketickou postavou a přímým vystupováním - Martin Kupka. Dne 17. prosince 2021 byl on sám jmenován novým ministrem dopravy ve vládě Petra Fialy (ODS). Politické zkušenosti sbíral jako starosta středočeských Líbeznic, poslanec Parlamentu a také náměstek hejtmanky pro dopravu. Novinářské jako moderátor Českého rozhlasu, působil coby mluvčí Středočeského kraje nebo Magistrátu hlavního města Prahy. Povídali jsme si pár hodin poté, kdy představil nové testové otázky autoškol. Sám je vášnivý řidič, který i pro služební účely používal soukromou Škodu Superb a ročně ujel 70 000 km. Mimochodem asketickou postavu má pořád a kromě pohledu od volantu dobře zná i ten za řídítky jízdního kola.

Pane ministře, proč trvalo tak dlouho aktualizování testů autoškol? Vždyť odborníci po tom volali roky…

Zjevně kvůli nezájmu těch, kteří ministerstvo dřív spravovali. Já budu tlačit na výuku autoškol a moderní podobu otázek, včetně videosekvencí. Smyslem je posunout otázky z kategorie kontroly do kategorie osvěty.

Plánujete také řidičáky na zkoušku? Protože dosavadní návrhy počítají akorát s tím, aby čerství držitelé získali poloviční limit bodů, než se vybodují. Takže stačí, aby uložili doklady do šuplíku a řidičák si „vydrželi".

Návrh, který připravila předchozí vláda a opět se vrací sem na ministerstvo, současně znamená, že pokud spáchá začínající řidič jednorázově závažný přestupek, už to znamená vyčerpání bodové hranice. Tohle řešení nepokládám za ideální, a naopak se chci zaměřit na to, abychom se inspirovali třeba na Slovensku. Model se jmenuje L17 a znamená, že je možno v doprovodu rodiče řídit už od sedmnácti let. To by byl přirozený přenos zkušeností. Rodič má přirozenou tendenci bránit dítě před riziky.

Jenže rakouský model počítá ještě s povinným přezkoušením po nějaké době praxe. Nemělo by u nás platit raději tohle?

Debata je na začátku. Budeme samozřejmě řešit, co budou muset splnit ti, kteří se v prvních dvou letech vybodují a budou se chtít vrátit zpět na silnice.

Lidé budou předpisy lépe chápat

Měl jste už čas seznámit se detailně se zásadní bodovou novelou, kterou představil váš předchůdce?

Pochopitelně měl. Chci hlavně zdůraznit, že samotná bodová novela je jen jednou ze součástí změny zákona

Martin Kupka

- Narozen 28. října 1975
- Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy s titulem Mgr.
- V letech 2000–2002 tiskový mluvčí Magistrátu hl. města Prahy
- 2004–2008 tiskový mluvčí Krajského úřadu Středočeského kraje
- 2009 tiskový mluvčí ministerstva dopravy
- 2010 tiskový mluvčí Úřadu vlády ČR
- Od roku 2010 starosta Líbeznic
- 2016 až 2017 radní pro zdravotnictví Středočeského kraje
- Od roku 2017 poslanec Parlamentu České republiky
- Od roku 2020 náměstek hejtmanky pro silniční dopravu Středočeského kraje
- Ženatý, dvě děti
- Mluví anglicky
- Koníčky: knížky, hudba a turistika
- Soukromě jezdí Škodou Superb

o silničním provozu a nepůjde jen o zjednodušení bodového systému. Rád bych hlavně, aby k represivním nástrojům přibyla co největší míra souznění, jak se v zahraničí říká: compliance. Obecně platí, že čím jsou předpisy jednodušší a pochopitelnější, tím se snáz dodržují.

Jak toho chcete dosáhnout?

Pokládám za správné, že bodové sankce budou mít jen tři kategorie. A že u nejvážnějších přestupků bude platit princip dvakrát a dost. Třeba vjetí na železniční přejezd. Naopak co je méně rizikové a banální, tomu musí odpovídat nižší míra zhodnocení a nebudou ani body. Když ve starším voze zapomene řidič zapnout světla, mělo by to zůstat bez bodového postihu. Právě tahle logika přispěje k tomu, že lidé budou předpisy lépe přijímat a snáz je chápat.

Je v už připravené novele něco, co tam vysloveně nechcete?

Otevřeli jsme teprve první body a debatu aktuálně vedeme. Určitě bych rád, aby se tam dostala ona L17. Rovnou dopředu proto avizuju, že budeme revidovat podobu řidičáku na zkoušku. Z hlediska statistiky právě čerství řidiči představují skupinu, jejíž chyby mívají fatální dopady.

Vzpomenete si, kolikátá novela zákona o silničním provozu už aktuálně platí?

(Smích) Nejsem schopen to spočítat. Ale myslím, že by to mohlo odpovídat změnám stavebního zákona.

Je jich třiapadesát (a další tři už jsou připraveny). Můžete řidičům slíbit, že tohle bude na dlouhou dobu poslední novela?

Já jako správný konzervativec jsem zastánce toho, že co funguje, se měnit nemá. Ale tam, kde to skřípe a legislativa už zastarává, se měnit má. Na začátku jste zmínil dlouhodobý tlak na změnu testových otázek autoškol, což je přesně ten případ věci, která se už dávno měla změnit. Resort má jít ruku v ruce s moderním vývojem. Vždyť řada mladých dnes hraje počítačové hry s průjezdem městy, kde je grafika pokročilá a my v tomhle musíme jít s dobou.

V minulosti zaznívalo právě z ODS, že jsou body dvojím trestáním. Že řidič dostává body, a ještě finanční trest. Neuvažujete body úplně zrušit?

Neuvažuju. Mám za to, že dnes už bodový systém patří do české legislativy. Navíc má nesporný efekt, že pokud řidič spáchá víc přestupků, musí projít dalším školením a přezkoušením. To pokládám za důležitý princip, který nevnímám jako dvojí trestání.

Největší odpor při projednávání bodové novely se očekával právě od občanských demokratů. Může teď legislativnímu procesu pomoci, že je současný ministr právě z ODS?

Myslím, že důležité bude právě vysvětlování, k čemu to vede a jaký má efekt.

A čekáte pochopení a podporu, nebo naopak dlouhé vysvětlování?

Spolu s balíčkem věcí, které budou víc než jen represe, tam budou i další, co mají hlavu a patu. Je tam posun i v kvalitativní škále. Takže věřím, že ostatní pro návrh získám.

Dostal jste sám někdy body?

Kdysi dávno jsem dva dostal.

Cyklistika patří mezi vášně nového ministra dopravy

Foto: Jiří Pekárek, Facebook a archiv

S dopravou má Martin Kupka zkušenosti z komunální politiky i krajského úřadu

Tak to bylo asi něco malého…

Naštěstí.

A jak často platíte pokuty?

Maximálně za parkování.

Zrychlení podmiňuje telematika

Chcete zvýšení maximální povolené rychlosti na dálnicích na 150 km/h. Ale podmiňujete to inteligentními dopravními systémy. Proč to nepůjde i bez nich na nově opravených přehledných úsecích? Není to alibismus?

Není, ale průnik snahy zajistit co největší bezpečnost a vyvarovat se zbytečných rizik. Při současných technologických možnostech je to velmi snadné za situací, kdy je třeba snížená viditelnost. Tam, kde bude moderní telematika, bude možno limit zvýšit.

Mají na to Češi morálku? Někdy se říká, že neomezenou rychlost nemůže mít nikdo jiný na světě než Němci. Protože jsou akurátní a snaží se uvědoměle nezabít. Zato když dáme Čechům limit 150 km/h, budou jezdit sto šedesát. Když se jim před jízdou povolí jedno pivo, budou pít dvě…

Nemyslím si, že tohle jsou trvalá dogmata. Patří k tomu i jistá dávka důvěry a mám zkušenost, že ta se obvykle vrací. Pokud na jedné straně uvolníte limit, na druhé straně nastane také přirozené respektování sníženého limitu z důvodů, které jsou srozumitelné.

Můžete uvést už nějaká konkrétní místa, kde by se mohlo jezdit rychleji?

Musíme konkrétní místa vytipovat. Obecně půjde o nové úseky dálnic, kde bude mít stát už k dispozici moderní telematiku. Podívejte se na obchvat Mnichova, kde je takové proměnné dopravní značení už dlouhou dobu, funguje velmi dobře a přispívá k plynulosti provozu. Stejně tak by se u nás brzy mohlo jezdit v tunelech stokilometrovou rychlostí proto, že to přispívá ke zvýšení plynulosti jízdy.

V programovém vládním prohlášení zaznívá i možnost zvýšení kapacity silnic prvních tříd. Znamená to snad, že se zrychlí i tam?

Znamená to výstavby obchvatů tam, kde to bude možné. Což uleví dopravní zátěži a zrychlí cestu pro řidiče. Kde to situace umožní, bude se zvažovat rozšíření na střídavý jízdní pruh.

PPP je budoucnost

V programovém prohlášení je pasáž o zintenzivnění odstraňování billboardů. Neměly být už dávno odstraněny?

Jel jste někdy po dálnici D1? Ne všechny jsou odstraněny. Ale je třeba zdůraznit, že ne všechny billboardy jsou nelegální.

Neměly by za to padat hlavy, že už dávno nebyly billboardy odstraněny?

Pokud má stát plnit svoji roli, musí se důsledně dotahovat to, co se už jednou rozhodlo.

Můžete našim čtenářům slíbit, že do roku 2025 dostanou 200 km nově zprovozněných dálnic, jak stojí v programovém prohlášení?

Snažím se nemluvit do větru. Dvě stě kilometrů nových dálnic je můj závazek a měřítko úspěchu. Udělám všechno pro to, aby se opravdu zprovoznily. To je samozřejmě jen jedna část. Protože je také třeba tlačit dopředu přípravu staveb, které ještě nebyly zahájeny. Společně s tím jsem dal závazek významného pokroku Pražského okruhu v jeho severní části. To bude znamenat mnohem víc práce než jen pohlídat, aby se otevřelo 200 km dálnic.

Přípravu staveb u nás dlouhodobě zpomaluje vypracování posudku vlivů na životní prostředí (EIA). Neexistuje nějaká šance, jak zpracování systémově zrychlit?

Významně nám teď může pomoci, že v případě liniových staveb už je možné spojit územní a stavební řízení v jeden správní akt. To je vstupenka k tomu, další stavby schvalovat rychleji. Do toho celého procesu je možno už na samotném začátku zakomponovat EIA.

Nepřekvapilo vás, že jsme v renomované mezinárodní ročence získali vysoké hodnocení za kvalitní přípravu PPP projektů, ačkoliv jsme v jejich rámci ještě nic nepostavili?

Pokud budou mít nejen dobré hodnocení, ale také stavba dobře poběží, znamená to jasnou zelenou pro využití PPP i na dalších úsecích. Vzhledem k očekávaným nižším příjmům státu chci analyzovat, jak by se projekty daly použít na realizaci úseků dálnice D35. Konkrétně těch nejvzdálenějších od Prahy u Mohelnice, které budou i stavebně náročné.

Může být PPP budoucností výstavby všech příštích dálnic v České republice? A co třeba Pražského okruhu?

V případě okruhu si nejsem jistý. To je stavba v mnoha ohledech velmi náročná. Prochází jednak velmi složitým krajinným reliéfem a pak také extrémně zastavěnou oblastí. Úsek mezi Březiněvsí a Počernicemi počítá s několika tunely. Totéž platí pro úseky mezi Ruzyní a Březiněvsí, kde bude určitě velký most přes Vltavu a zároveň větší estakády. Tyhle náročnější stavby bude muset nést stát na svých bedrech.

V jednom z rozhovorů jste prohlásil, že chcete obcím kompenzovat stavbu vysokorychlostních železničních tratí. Nemělo by se to týkat i silničních obchvatů, které oblast také ovlivní zvýšeným hlukem a prachem?

Jenže silniční obchvaty pro menší obce mají hmatatelný efekt. I jim uleví od tranzitní dopravy a urychlí dojezd do centra města. Zato v případě vysokorychlostních tratí stát doposud nedokázal vysvětlovat, že tím zkvalitní celou železniční síť a nemají efekt jen pro obyvatele Ústí nad Labem, Prahy nebo Brna. Že na vysokorychlostní tratě navážou spoje do krajských sídel, a tím pádem budování znamená užitek pro cestující z celé země.

Na facebooku Martina Kupky lze najít i vzpomínky na jeho účast na motoristických akcích. Zjevně nepohrdne ani motorsportem nebo veterány.

Z pohledu obyvatele malé obce je přece úplně jedno, zda mu za zády jezdí rychlíky, nebo kamiony. Vzniknou společně s přípravou obchvatu nějaké fondy například na stavbu dětských hřišť v zasažených obcích, stejně jako se to děje, když někde vyrůstá průmyslová zóna?

Nepokládám za šťastné teď tady říct, že to budou všude zrovna dětská hřiště. Žádná stavba nesmí omezit současné podmínky a vztahy v rámci krajiny. Mimochodem i každá vysokorychlostní trať bude muset mít obslužnou komunikaci, která se bude moci na řadě míst využít jako cyklostezka, nebo dokonce silnice třetích tříd. Ve spojení investic přitom bude pro stát mnohem méně nákladná. Mám starostenskou zkušenost a nechci to tlačit do jednotných pravidel, která pak vždy kulhají.

> Nelíbí se mi trestat ty, kteří si nemohou dovolit koupit nejmodernější vůz

Elektromobily bez dotací

Jak se stavíte k elektromobilitě? Je úkolem ministerstva dopravy její podpora?

Ano, ale jinak, než se dosud přemýšlelo. Nejsem příznivcem toho, aby stát nebo Evropská unie dotovaly nákup elektromobilů. Vzhledem k tomu, že jde i po všech dotacích o hodně nákladné vozidlo, dochází k paradoxní situaci, kdy veřejné prostředky putují k bohatším. Stát by měl ovšem pomoci s infrastrukturou způsobem, který předejde dalšímu vývoji. Osobně jsem přesvědčen, že je zbytečné uvažovat o zákazu spalovacích motorů od roku 2035. Skoro bych se vsadil, že do té doby přijdou automobilky s dalšími řešeními a že jich bude víc. Nikdo teď nemá patent na to, říct, jak budou auta za patnáct let vypadat. Stačí se jen podívat, jakou proměnou za posledních patnáct let prošly mobilní telefony.

A nehrozí spíš, že dřív přijdou restrikce pro majitele starších spalovacích aut?

Znovu opakuji, že nejsem příznivce restrikcí. Považuji za rozumnější, aby si české domácnosti mohly dovolit výměnu svých starších aut za modernější, kde je dopad na životní prostředí menší. Nelíbí se mi trestat ty, kteří si nemohou dovolit koupit nejmodernější vůz. Historický vývoj s parními stroji nebo benzinovými motory ale ukazuje, že se postupně vždy došlo do podoby, která byla dosažitelná běžnému spotřebiteli. To je budoucnost mobility v České republice.

Představitelé pražského magistrátu se ale netají představou mýta, které po vzoru ekoplakety v Německu dopadne právě na starší auta. Nemáte signály, že by to zavedli i přes nedokončený okruh?

To se ptejte jich, a ne ministra dopravy. Mým úkolem je vnímat proporce. Dokud se nevytvoří podmínky pro tranzitní dopravu, není na místě přijít s takovou formou represe. Mnohem vhodnější cesta je zkvalitňovat veřejnou dopravu.

Může ministr v takovou chvíli bouchnout do stolu a říct, že městské mýto nebude, protože nestojí okruh?

Záleží na tom, jakou legislativní cestou by chtělo hlavní město jít. Nemám v ruce právní rozbor, abych věděl, že beze změny zákona to Praha nebude schopna realizovat.

V programovém prohlášení chcete dopravu „komplexně". Znamená to, že teď všude budou růst zběsile cyklopruhy, jako se děje v některých částech metropole? Po některých cyklisté ani nejezdí, protože je to nekomfortní…

Sám jezdím na kole, a tak vím, že v některých místech si cyklista klade otázku, zda se má vypařit, protože stezka dál nepokračuje. Na druhou stranu nedává smysl plánovat do budoucna dopravu s tím, že bude pouze pro motoristy, železnici nebo veřejnou

dopravu. Módy budou vždy žít spolu. Dojet na kole z centra Prahy na Petřiny vyžaduje už nějakou kondičku, ovšem do budoucna to budou elektrokola ulehčovat. Vzhledem k tomu, kde žiju, vidím, že běžně řada školáků jezdí na kole do školy. Současně to ulevuje v místě individuální dopravě. Úkolem pro obec je v tu chvíli upravit infrastrukturu tak, aby to pro všechny bylo bezpečné.

Dálniční známka musí zdražit

Jedním z argumentů pro transformaci Ředitelství silnic a dálnic z příspěvkové organizace ministerstva dopravy na státní podnik má být víc šancí pro odměňování klíčových odborníků. Není naivní, že odejdou ze soukromého sektoru do ŘSD?

To je přece motivační princip všude, co svět světem stojí!

Může to vážně fungovat tak, že bude mít ŘSD po transformaci peníze na velké odborníky?

Bude to tak fungovat! Státu se to totiž vyplatí. Zdaleka nejhorší jsou projekty, které roky přešlapují na místě a vyjdou na stovky tisíc. To by mohla být naopak odměna pro toho, kdo dokáže projekt do konce dotáhnout. Tady se ale bavíme o stovkách milionů nebo miliard!

Chcete zahájit diskusi o zdražení dálničních poplatků. Říká se, že vláda, která zdraží pivo, hned skončí. Neplatí totéž pro ministra dopravy, když zdraží dálniční známky?

Dálniční známky se deset let nezdražovaly. Zároveň se v tom čase – a to není moje zásluha – podařilo zprovoznit dálnici D1 a běží další úseky stavby dálnic. Dálniční známka je přece platbou za službu. Pokud se řidiči vydají kamkoliv za hranice, přece také za službu platí. Musíme se pobavit, jak do budoucna zajistit financování, vždyť rozšířením sítě rostou i náklady na údržbu.

Kolik by mohla stát dálniční známka?

Bylo by neférr to teď vystřelit, takže nejsem schopen vám to povědět.

Do roku 2025 chcete digitalizovanou agendu evidence řidičů i vozidel. Jak to jde dohromady se stále ještě papírovými doklady, které je třeba při každé změně fyzicky přepsat?

Řada dokladů bude moci zmizet. Co vám ukáže kartička, co máte v ruce? Doklad přece může být už zastaralý. Zato záznam v registru řidičů je aktuální a dnes už je možné, aby při jakékoliv kontrole došlo ke kontrole údajů zdrojově v registru. A už se to stejně děje. Směr, kterým se máme vydat, je, že vám bude stačit jediný doklad totožnosti, aby se pak policista nebo kdokoliv jiný podíval na aktualizovaná zdrojová data. Totéž platí i pro vozidlo. Ve výsledku je to efektivnější. V případě auta policistovi stačí jen registrační značka, aby měl možnost vidět všechno, co potřebuje.

Takže za tři roky úplně zmizí řidičské doklady?

Budete je potřebovat k řízení v zahraničí. Ale pokud se bavíme o České republice, tak ano. Stál jsem u vzniku zákona o právu občana na digitální službu a tohle je jeden ze základních principů fungování toho zákona.

Nechystá se v souvislosti s tím nějaké zjednodušení přístupu do digitálních přístupů? Dnes si může každý zjistit počet bodů nebo registrovaných vozidel, ale musí k tomu mít digitální identitu. Co když ji nemá?

Dnes máte možnost využívat bankovní identitu u většiny bank. To je služba, která skokově otevřela možnosti přístupu do digitální identity z původního milionu na téměř pět milionů lidí. To je obrovský posun a samozřejmě i do budoucna se bude rozšiřovat počet možností, jak využívat digitálních služeb.

Takže i lidé, kteří nemají bankovní identitu, se budou moci podívat na to, kolik mají bodů?

Každý má právo říct, že digitální služby nepotřebuje. Rozhodnout se, že nechce komunikovat se státem elektronicky. Ale i tak mu zůstane možnost zjistit si údaje na registračních místech Czech pointu. Zajít na svůj obecní úřad a dozvědět se tam, co by potřeboval vědět. Je to zprostředkovaná role. Ale pokládám za důležité, aby země byla pro všechny.

Mimochodem na ministerstvu už jste působil jako mluvčí za ministra Petra Bendla. Vyznáte se stále na chodbách, nebo se ztrácíte?

Léta jsem běhal orientáky, takže na chodbách jsem se orientoval rychle. Samozřejmě že ta instituce se změnila. Mnoho věcí je jinak. Některé jsou ještě komplikovanější, než byly. Třeba se stavem českých drah budu mít co dělat.

Jezdíte taky páternosterem, který nás při návštěvě ministerstva vždy fascinuje?

Už jsem se svezl. Nesmí se to říkat, ale nejhezčí je stejně nahoře a dole…

Zpět

Rozhovor s Eliškou Bučkovou, Tomášem Slavíčkem a Tomášem Magnuskem

TV, Datum: 29.01.2022, Zdroj: TV Barrandov, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 03:43, Pořad: 20:15 INSTINKTY Jaromíra Soukupa, Země: Česko

Jaromír SOUKUP, moderátor
Dobrý večer vážení diváci, vítejte v Instinktech. Instinkty jsou zajímavý pořad se zajímavými lidmi a dělám tady zajímavý rozhovory, aspoň doufám. Eliška Bučková, dobrý večer, paní Eliško.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Dobrý večer, slečna stále.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Slečno Eliško. Tomáš Slavíček, dobrý večer.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Dobrý večer.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A teď vy jste modelka, bývalá herečka, celebrita, influencerka, známá osobnost, zpěvačka. Je to tak správně?

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Bývalá modelka, no modeling pořád dělám.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Vy jste vyhrála miss roku 2008,

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Jsem bývalá Miss, modeling už, ano, modeling dělám ještě tak jakoby okrajově. Spíš jenom takový zakázky, který mě baví, ale hlavně účinku v Divadle Broadway v muzikálu, ale to je.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To říkám herečka.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já se snažím popsat, kdybych náhodou neznal, což není moc pravděpodobný. Tak popsat, co co jako děláte.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Hraju, hraju, přehlídky nechodím. Do divadla /souzvuk zvuků/ jsme dlouho nehráli, protože byl covid. A mám jedno představení teda s Tomáškem, ale moderuju teďka nově.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Moderujete tak ještě moderátorka dobře. Tak to musím popsat, Tomáš Slavíček, to je celkem jednoduchý. Helejte, u vás jsem to třeba moc nepochopil. Vy jste studoval žurnalistiku a živíte se stepem. To není úplně jo, to není úplně blízko. Jo, teda takhle jsou i jiný, jo já jsem třeba studoval práva a sedím tady teď jako moderátor. To taky není blízký. A vy jste mistr republiky ve stepu, tančíte?

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Mistr světa?

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Mistr světa.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Já jsem studoval žurnalistiku.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Protože mě vždycky strašně bavil kromě toho, že jsem trénoval furt step, dělal jsem step, i jsem tancoval. A snažil jsem se tehdy, když jsem byl malej i hrát. Tak mě hrozně bavila ta, ten back stage, to zákulisí. A nejblíž mi k tomu tehdy připadala právě ta žurnalistika. Já jsem nestudoval přímo žurnalistiku.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Mně se hrozně líbí, jak lidi se snaží vysvětlit nelogický kroky svýho života jako s pohledem, jak to smotat. Já si teda myslím, že rodiče chtěli, abyste byl novinář.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Ne.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Vy jste studoval žurnalistiku /souzvuk zvuků/, vás to nebavilo jo /souzvuk zvuků/ a chtěl jste tancovat a hrát. A tančíte a hrajete a maminka a tatínek jsou dodneška naštvaný, že neděláte seriózního novináře v Mladý frontě nebo v České televizi.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Vždyť je mistr světa ve stepu /souzvuk zvuků/.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Já jsem totiž dělal takovej, tehdy to byl novej obor na fakultě sociálních věd. A to byly mediální studia. Mě bavily média, i proto jsem třeba rád, že jsem, je to další zkušenost se podívat do zákulisí. A mně totiž vždycky bavily takovej ten všeobecnej přehled a takovýto všechno a žurnalistika, ty mediální studia byly, byl obor, kterej to všechno zahrnoval. Takže já jsem jakoby si tehdy vybíral, jestli budu třeba studovat češtinu, dějepis a tak.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A jste mistr světa ve stepu. A dřív mně přišlo, že to bylo jako hodně populární, protože Jirka Korn stepoval, že jo. A teď byly ty televarieté a všechny tyhle věci. A stepoval s Helenou Vondráčkovou. Svýho času tady byla Denisa Grossová v Instinktech taky stepovala.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník

Tak Denisa Grossová to je moje mistryně z mojí formace.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Vy jste spolu mistryně.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Denisa vlastně se mnou, u mě začínala nebo u nás začínala ve studiu. A třeba když jste zmínil pana Korna a paní Vondráčkovou /souzvuk zvuků/, já s Helenkou Vondráčkovou už dvanáctým rokem jezdíme turné. A z naší /nesrozumitelné/ akademii, se stepařskou akademií doprovázíme na turné. Takže vlastně přesně, když jsem byl malej, tak jsem vždycky obdivoval televarieté a paní Vondráčkovou a pana Korna. A pak se mi opravu splnil sen. Je to jeden ze splněných snů kromě toho, že můžu sedět s Eliškou Bučkovou tady.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já z vás mám trochu jako respekt z obou jo.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Ne, ne.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
To je v pořádku, to je v pořádku.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Mám respekt. Protože tančit neumím, takhle tančím rád a často, ale neumím to jo. To máte stejně jako zpěvem u mě. Tak vy jste tanečník, takže k vám mám respekt, že umíte v jedné věci, ne ve všech o hodně víc než jako já. Elišky se trochu bojím, protože ona prořízlou pusu a nenechá si vůbec nic líbit. Takže teď jako je to pro mě.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já jsem z Moravy.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já si holka z Moravy.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já jsem zrovna teďka z Moravy.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
My jsme strašně hodná dvojice. A já teda musím říct na začátku, když jste, když Eliška říkala, že nehraje, pardon, já jsem hrozně ukecanej, tak to není vůbec pravda. Protože i /nesrozumitelné/ Mandragora má nejenom pěveckou roli, ale taky činoherní, takže se musíš pochlubit, že seš i herečka.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já se omlouvám, jenomže my jsme rok nehráli /souzvuk zvuků/.

Jaromír SOUKUP, moderátor
/souzvuk zvuků/ co je a co má, a pak jsem se chtěl zeptat, co máte spolu, ne jako.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já vím.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Jo a teď vy jste vlastně sami to řekli.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já bych jenom chtěla ještě vstoupit nebo vrátit se k otázce, kterou jste říkal Tomášovi před tím. Jak jste říkal, že se vám zdálo, že dřív byl step víc populární. Tak on je teďka mnohem víc populární než předtím. Tomáš má akademii, kde učí děti. Má tolik, tolik klientů i dospělých i děti, že nestíhá, a to je paradoxně ta další věc, která nás spojuje, ta práce s dětmi. Takže proto my jsme se rozhodli i spolupracovat a domluvit se ještě na dalších projektech.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Máte asi pravdu, já to myslel spíš jako v televizi jo, anebo v televizní obraze, protože nenavštěvuju stepařské soutěže, neznám to.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já se dívám na televizi.

Jaromír SOUKUP, moderátor
V televizi to není. Ale je pravda, že v televizi třeba teď nejsou ani moc jako tuzemský interpreti.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Nejsou ani show, jako bylo Televarieté a podobně, není.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To je jako pravda. Takže jste a step jako funguje teď, a vy stepujete dohromady?

Eliška BUČKOVÁ, modelka

Já nestepuju.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Ale už, už si taky se mnou zkoušela. My to teď /souzvuk zvuků/, to není pravda. My to teď teprve začínáme. Takže my to namalujeme. A nejdřív jsme, spolu jsme moderovali /souzvuk zvuků/, vy jako moderátor to oceníte, spolu jsme moderovali první dvě akce ještě teď před tím posledním lockdownem.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
No, jde o to, že já nesnáším moderování. Vždycky jsem neměla ráda moderování, ale jelikož mám ráda výzvy, tak jsem samozřejmě souhlasila vždycky s tou akcí, ale měla jsem z toho týden nervy. A naposled před pár měsíci mi přišla nabídka na moderování velké akce. A já říkám, OK budu moderovat ale ne sama. A protože už si Tomášem skvěle rozumíme a jak vidíte, nemusíme někoho jako.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To jsem se chtěl zeptat, jestli jste tam pustili někoho ke slovu?

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ne, ani to není potřeba.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Ani to není potřeba. Oni tam byli mezi tím hudebníci.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já ani nevím, kdy odešli vlastně ty lidi?

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Podle mě tam ještě jsou a čekají, až se vrátíme.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Každopádně my jsme chtěli, aby to bylo trošku jiný, aby to bylo trošku jiný a tím, že Tomáš tipuje a já zpívám, tak jsme tam vlastně do toho trošku to ojinili tím, že jsme to prokládali takovými čísly, pěveckými, tanečními a je to fajn. Protože, když se něco stane neplánovaného a potřebuje ten moderátor zabavit publikum, což já teda neumím, neumím vůbec vtipy.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Neumíte vyprávět vtipy a jste taková mlčenlivá jo. Nejhorší moderátoři jsou ty, který v podstatě potom jako mlčej, a když to nemají napsaný na papíru, tak je nic nenapadne.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ale já mluvím, protože tady mám Tomáše, protože mám takovou tu kotvu.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
A je pravda, že my když teda spolu někam sedneme a i třeba v špatně.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Mě hrozně bavíte víte, mě hrozně bavíte.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
V tuhle chvíli já třeba Elišku jakoby znám úplně z jiný strany, než /souzvuk zvuků/ i z druhýho profilu, i třeba média A vlastně Eliška vždycky takhle krásně pookřeje a začne bejt, ne, že by nebyla vtipná, ale začne být strašně vtipná /souzvuk zvuků/ a zábavná v momentě, kdy je ve společnosti lidí, který má ráda, se kterýma se moc hezky cítí. Což znamená.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Jinak jsem úplně takhle.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Eliška je úplně takhle /souzvuk zvuků/ ne Eliška má jako vlastnost, že si jako velmi rychle vymezí jako prostor, kam můžou ostatní.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Když chce mít k někomu odstup, tak k němu má odstup. Když někoho má ráda, tak ho má ráda. Vás má Tomáši ráda, buďte za to rád.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Jo jako bráška, ale já si myslím, že by měl mít každý.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No, ale protože minule, když se tady byla, tak jsme vám sem omylem dali jako spolu hosta nějakýho chlapíka, který měl agenturu na alibi, jo, alibi, nevěrníkům dělal alibi.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
To byl jeho, to byly žně.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Nevěrník chtěl na, na víkend někam s tou nevěrnicí. A on napsal e-mail manželce /souzvuk zvuků/ zařídil prostě tyhle ty věci. A když Eliška to zjistila, co je to za chlapa, tak tady v přímém říkala, prosím vás a bylo vidět teda velkej chlad tady. On se to snažil nějak, nějak vysvětlit, ale nepovedlo se to.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ale já jsem na něj nebyla arogantní, já jsem na něj byla laskavá. Ale dívala jsem se mu hodně do očí a tak on se trošku necítil, potil se a vlastně ve finále se zakoktal a popřel to svoje řemeslo /souzvuk zvuků/. Mě jenom zajímalo, jak to má. Mě jenom zajímalo, jak to má, podle mě prostě nebyl zamilovaný nikdy, celý.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já myslím, že on to zavře tu agenturu.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Podle mě už to nedělá, protože má manželku.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Hele a Eliško, když jsme u toho, vadí vám svět médií? Když jsme u toho světu médií. Protože u vás, vy jste krásná, mladá, úspěšná, přivoláváte pozornost. To je prostě pravda, no tak to je prostě pravda. No a samozřejmě se na vás snaží pořád něco jako vyšťourat, jo, s kým chodíte a nechodíte a s kým jste měla vztah a neměla jste vztah. A jestli jíte, nebo nejíte. Jestli jste hubenější než minulý týden anebo tak. A já být váma, tak z toho jsem trochu nervózní a vy jste v pohodě.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
No, jsem v pohodě, protože.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Už jste si zvykla?

Eliška BUČKOVÁ, modelka
No nezvykla, to si člověk nikdy nezvykne, hlavně ale já nejsem skandální typ úplně. A pak prostě udělá člověk něco třeba, že se zamiluje. A řeší to úplně všichni a samozřejmě vytáhnou do toho i hubenost a další věci. Takže je to těžký. Je to těžký třeba pro mojí rodinu, ale oni už jsou, řekla bych jsou, oni jsou strašně silný. Naopak mě drží a mám skvělou rodinu, takže držíme při sobě a to je pro mě je nejdůležitější. Já nikam nechodím, jako já média, já jim nejdu naproti.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No ne, protože vy jste totiž jedna z mála těch celebrit, který neposílají aktivně ty, ty a fotky články těm novinářům.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ne, já je nedávám do novin /souzvuk zvuků/. Já nemám o čem mluvit, už nemám nic novýho, třeba dneska máme /souzvuk zvuků/.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Já vás nechám mluvit /souzvuk zvuků/, já půjdu za kameru. Ale já musím říct, že Eliška jakoby takhle to někdy to, co všechno říkala teď tu zpověď krátkou, tak to možná u někoho by znělo jako klišé, ale ono to je fakt pravda, protože Eliška, přestože dělá práci, která vybízí podle mě k tý povrchnosti a k tomu, že jde člověk těm médiím naproti, tak Eliška vlastně je opravdu úplně jiná. A i proto podle mě má takový v tom oboru to jméno, jaký má. Protože je úplně v uvozovce normální, protože nedělá to, co ostatní si myslím. A třeba na ten rozhovor jsme šli ne kvůli tomu, že jsme teď jakoby pozvaný do médií.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Nejsou média jako média hlavně.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Přesně tak a že jsme pozvaný na nějaký rozbor, který nám třeba může pomoct, ale šli jsme se jako dva kamarádi, který dlouho byli v lockdownu.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Dlouho byli doma.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Mají spoustu společnýho, a šli jsme si sem jakoby normálně pokecat úplně v pohodě. Nebereme to jako něco, jako něco, čemu bysme šli naproti v nějaký kariéře. A to je u Elišky strašně, vzácný.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Ono to je jako těžký, že jo, protože /souzvuk zvuků/ no ne, tak vy nejste taková ta bulvární, vy tomu říkáte, nejdu tomu naproti jo.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Někdo si prostě užívá tu přízeň bulváru a snaží se, aby tam.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já jsem asociální.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Každý den. No jo, ale na druhou stranu tak účinkujete v divadle /souzvuk zvuků/ známý. No jo ale do divadla si lidi kupujou lístky.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
To je umění a /souzvuk zvuků/.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Musíte mít známý jméno, jo. Když budete pořád hodnej a na všechny hodnej a tak, tak moc známej nebudete, protože co by o vás psali. Tak máte jméno a samozřejmě producent divadla chce, aby se prodávaly lístky, takže se snaží udělat co nejlepší představení a obsadit ho co nejznámějším lidma, na který přijdou diváci. To je jako.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Není to úplně o talentu, máte pravdu. Je to, je to o to méně, ale já jsem nemluvila nebo takhle je něco jiného, brát média jako jako, jako, jejich práce vlastně mi paradoxně pomohla k tomu, abych dneska dělala to, co mám ráda. Ale až po letech člověk zjistí tu stinnou stránku na základě zkušeností. A jak říkám, nejsou média jako média. Já jsem tady byla několikrát u vás. Myslím 2×. A vždycky jsem z toho měla dobrý pocit a bylo to fajn. A pak jsou bulvární novináři, kteří se mnou dělají rozhovor a já vím, že mě nesnáší. Vím, jak o mně mluví za zády, a když já vždycky říkám, co těm lidem chce sdělit. Mám jim co sdělit? Ne soukromý život nekomentuju. Pokud budu mít nějaký pracovní projekt, tak si zavolám média, které, s kterými mám přátelské konexe. Ale jinak já nemám potřebu. Já vlastně bych jim jenom splnila to, že budu mít peníze, splněno, ale já nic.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Vy jste taky jako asociální k médiím jako já?

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já já jsem asociální celkově, nemám ráda velké skupiny lidí.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Nemáte ráda velký skupiny lidí.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
A pražskou společností.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A proto účinkujete v divadle, v divadelním souboru a tohle.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A nemáte ráda lidi. Ne, ne já, ne já mám takovou zkušenost, že někdy v rozhovoru třeba položím i otázku, celou dořeknu, ale tady se mně to nedaří /souzvuk zvuků/.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Ne pozor, je to hrozné jemný tady. Ale jenom chci říct, že ono taky ne každý projekt, ve kterém člověk je, tak je to projekt, kterej má to jeho, v tom jeho životě nějaký význam a provází ho dál. A my jsme se na kvítku sešli jakoby parta, která je strašně ojedinělá v tom, že je složená z lidí, který nejsou všichni jenom ty muzikálové hvězdy, kteří se, které se furt točí v těch projektech. Tohle je strašně zvláštní rozmanitá skupina a sešli jsme se tam hrozný kámoši a vlastně jsme všichni taková jako, ten Kvítek je hrozně zvláštní /souzvuk zvuků/ projektech, kde to tak nefunguje. A my vlastně na tu Broadway a ten do toho Kvítku chodíme vždycky, třeba si píšeme takhle mezi sebou. My herci máme různý whatsapový skupiny a tak jako, že jedeme na dovolenou, jako kdybysme tam šli /souzvuk zvuků/. A proto je hrozně hezký, že o tom můžeme mluvit, že to není jako. Za mě to je hrozně přirozený mluvit o tom /souzvuk zvuků/. Stepuju tak pro mě pak jakoby s Eliškou, s Helenkou stepovat na koncertech, doprovázet jí pro mě je prostě obrovskej, obrovská jakoby výzva, pocta a všechno a pak na její písničky stepovat v projektu, který je vlastně i spojenej s Eliškou, je prostě boží.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Hele a máte, tam, tam takhle jako žijete sami sebou nebo máte jako vzory, kam to chcete dotáhnout? Jo vy jako máte herecký vzor /souzvuk zvuků/.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Nemám.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Vy máte jako, vy si tam jako žijete sami se sebou?

Eliška BUČKOVÁ, modelka
My do toho dáváme sebe.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Sebe a bez vzoru.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Já to tam.

Jaromír SOUKUP, moderátor

A když člověk soutěží tak to je blbost jo, to vám, dobře, Elišce to, Elišce to trochu věřím, protože si taky netroufnu si s ní furt /souzvuk zvuků/. S váma tomu tomu nevěřím, protože jste sportovec.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Seš krásná.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já vím.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Ne v pohodě, vážení diváci /souzvuk zvuků/, oni se tady, vážení diváci koukají na monitor, kde jsou vidět a říkají si, že jsou krásný. Ano, potvrzuju vám to.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Nás nikdo nikdy nepochválí.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Tak já vás chválím. Teď počkejte, vy jste sportovec, vy soutěžíte v tanci. Tak mi neříkejte, že nemáte vzor, to mi neříkejte, to není možný?

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Dobře /souzvuk zvuků/ dejte mi minutu /souzvuk zvuků/ od začátku do konce. V soutěžním tancování nemám žádný vzor. Mým snem a cílem jediným je, abych, aby co nejvíce dětí stepovalo, a aby co nejvíce dětí, abych co nejvíce dětem splnil sny. Teď plácnu, jsem po těch dvou letech u nás ve škole, se nám všem společně na tom, na tý online výuce podařilo udržet strašně moc dětí u stepu jako kroužku.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Jako přes internet, vy jste vyučoval jako před kamerou a oni.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Ano, takhle máte tady velkou plazmovou obrazovku. My jsme měli trošku menší u nás v kapu. A teď prostě jsem, děti viděly moje nožičky nebo mých kolegů a já jsem viděl do obýváků. Vím, jak děti bydlej, takže já po těch dvou letech vím, jaký má kdo kde kuchyně, bílá.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To mě teda na toěch, na tý době covidu taky bavilo, že se dělaly všechny konference, porady a tak jako on-line. Já jsem se koukal vždycky do kuchyně. Co tam jako vařej a /souzvuk zvuků/ a obejvák.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Jsme měli holčičku, která zapomněla, že má zapnutou kameru a myslela si celou dobu, že jí má vypnutou. A já jsem tam něco vysvětloval a ona celou dobu u toho jedla a já jsem třeba vždycky, a já jsem věděl, já jsem věděl, že to neví a říkám třeba teď úplně, Mařenko, chápeš ten krok a ona u toho prostě tu housku říká, jo, jo já chápu u toho mobil všechno a já na konci hodiny říkám, Mařenko, máš zapnutou kamera a ona zhroucená se odpojila. Ne ale fakt, tak to jsou moje cíle. Jsou jiný, než když mi bylo 20. Tehdy jsem furt chtěl soutěžit o medaile a tohle. A teď bych byl rád, aby to všechno měly ty děti, aby u toho zůstaly. A mým osobním cílem jako člověka je, aby ten step byl vidět i někde jinde než na těch soutěžích. A přestože ty čísla, který máme společný, anebo to stepařské číslo v Kvítku je malý, krátký, ale 2 výrazný čísla tam jsou. Tak i ta maličkost, která tam je, tak ten step posune ve vnímání i rodičů, který chtějí třeba přihlásit svoje děti na step, tak posune dál.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A je o to zájem? Jako jsou to stovky dětí, který chtějí stepovat nebo je tam, prostě jsou to kroužky, že děti tam chodí půl roku, ono je to moc nebaví, pak jdou zase pryč, zkusí něco jiného, protože rodiče to chtějí nebo. Mě to zajímá, tak já jsem o tom dlouho neslyšel.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já bych jenom řekla, Tomáš se nepochválí samozřejmě. Já bych jenom chtěla říct, že Tomáš taky učí děti, který jsou, který mají autismus. A tam je největší progres, aspoň podle mého vnímání. Protože ty děti jsou někam zařazený. Baví je to a vlastně tím pádem potom jsou mnohem víc samostatnější v dalších věcech. Aspoň tak já to vnímám. A to si myslím, že to je /souzvuk zvuků/.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Jestli můžu říct jako docela bezvadný, protože někdy při těchhle rozhovorech a opravdu já tohle to myslím 800 díl.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Výroční /souzvuk zvuků/.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Takže tady bylo několik set 1000, několik set lidí /souzvuk zvuků/. Přiznám se, že valná většina z nich sem přijde pro to, aby se jako pro prosadili, jo, jo. Jako já chci ukázat, já, já, teď to vidíte, že vlastně.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Já jsem přišla se posadit.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
My jsme přišli zkontrolovat, jak nám to sluší.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Z vás zase jako, že jste sem přišli za ne úplně jako rádi, že vám je to celkem jedno.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ne rádi. Já jsem se chystala 3 hodiny a pořád na to koukám na kameru.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Já jsem čekal, jak se Eliška líčí, my jsme tady, musíme tady bejt, když už jsme se nalíčili.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Váženi diváci, Eliška Bučková přišla, Bučková přišla 10 minut před začátkem natáčení, přepudrovala a šla si sem sednout. Nevěřte, 3 hodiny se tady nelíčila. Ale z vás je jako vidět, teď vás chci pochválit. Jestli mě necháte to domluvit.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Tak jo, že jste to vy, tak mluvte.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já z vás chci pochválit, že z vás není cítit, necítím z vás tu sebestřednost. A po několika stech hostech už můžu říct, že z vás necítím tu sebestřednost. Tu, tu, to sebeprosazování se na úkor někoho jiného nebo, nebo lhaní a podobně. Já z vás cítím opravdovost. Když mluvíte o dětech, že vás to baví, tak je to asi tím, že vás to baví, že je to poslání. Když mi Eliška říká, že hold jí teda osud zavál do veřejně známých vod, ale že z toho není úplně happy a holt žije se sebou tak, jak žije a snaží dodržovat zásady, tak vám to věřím.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Děkuju, vážím si toho.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Vám taky.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
A já musím.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
My z vás taky nemáme pocit, že jste, že.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Že teď mám pocit, jakoby tady ani nebyly kamery fakt.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ale oni tady jsou, já to hlídám, neboj.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Já to taky hlídám nenápadně.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Sluší vám to oběma.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Vám taky /souzvuk zvuků/, potkali se tři krásní lidé.

Tomáš SLAVÍČEK, tanečník
Ne děkujeme fakt hezký. Máte to tady hezký a mně se líbí, že ta židle je točivá, že můžu vždycky takhle nenápadně se kouknout, jestli ten vlas mám dobře, dobrý a jdu dál.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Tím hrozně teda se, rozčilujete kameramany, ale to nevadí.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ne ale je vidět, že vy jste klidný člověk, vyrovnaný. My jsme neposedová. Já musím pořád takhle si motat nohy nebo něco dělat, takže tohle je pecka, děkuju.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já vás chci ubezpečit, že jsem asi o 20 nebo 30 let starší, ale to nevadí. Každopádně přeju vám hodně úspěchu, v muzikálech, Divadle Broadway, vyučování děti a v tom co jste říkali. Ať žijete sami se sebou podle zásad. To mě Eliška naučila při svém prvním vystoupení tady u nás, že má prostě zásady životní.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Který nehodlá nahnout podle toho, jestli podle toho bude populární, nepopulární, anebo jestli jí Soukup pochválí, nebo nepochválí a od té doby si vás vážím, to je pravda.

Eliška BUČKOVÁ, modelka
Moc vám děkuju.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Dobrý večer Tomáši.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Dobrý večer, dobrý večer.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Tak a vy jste režisér, takový multifunkční člověk. Člověk, který si v uvozovkách na, na nabíhá na vidle jo. Který, kterého je snadné kritizovat, pokud na vás někdo nechce nechat nitku suchou, tak si vždycky důvod jako najde. Jste režisér, úspěšný režisér, televizní, filmový, ale nestudoval režii. Takže to jednoduchý. To jen jednoduchý /souzvuk zvuků/, jste navždycky amatér.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Ano, ano.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Ano, jste hoteliér, založil jste společnost na pomoc seniorům, herecké muzeum, společnost na pomoc hercům, kteří jsou v penzijním věku, a nemůžou se sami o sebe postarat a tak. Ale přesto děláte to ze zištných důvodů. Jo to je další důvod, proč vás kritizovat. A takhle bych mohl pokračovat. Neštve vás to někdy?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Tak dřív mě to štvalo hrozně moc. Když jako čtete na CSFD článek, že neplýtvejte, neplýtvejte nábojema na americký prezidenty. Nechce to jako na Magnuska. Ať čtou to vaše děti, tak je to vždycky, jako proč tady někdo píše, já tě bych chtěl zabít a podobně. No, je to samozřejmě složitý. Ale bohužel i jako, i proti tomuhle se dá jako otupit, že časem vlastně jste utopenej a pak už to nevnímáte.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já jsem to na začátku myslel dobře. Vy jste prostě dobrý režisér a dělal jste pro televizi Barrandov Stopy života. Dělal jste spoustu televizních projektů pro televizi Prima. Točíte filmy, který jsou v pořádku, jsou navštěvovaný, televize je kupujou. Předpokládám, že na nich neprodělláváte, ale stále máte ten punc režiséra, kterej jakoby není režisér. Přičemž jste toho natočil víc než většina těch režisérů, který to vystudovali. Který nějakým způsobem v tom prostředí uměleckým se pohybujou. Takhle jsem to chtěl říct no.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Jste hodnej. Tak my už jsme spolu něco zažili. Pravda je tak, že všichni si odbudou ty svoje chyby na tý škole. Kdo studuje tu režii, tak si to odbude před těma spolužákama, před těma učitelema. Ale já jsem to neudělal, já jsem ty chyby odbyl a byly to chyby v těch projektech předtím divákem. Problém je ten v týhle zemi, že vás nějak zaškatulkujou, tak se to s váma táhne velmi dlouho. A i pro mě třeba teď je šok, že jsem natočil loni film Šoky a morty poslední velká akce. Jsem nominován na ceny filmoví kritiky za herecký výkon, za nejlepšího herce. Pro mě je to jako obrovská samozřejmě šok, výzva. A i myslím, že pro ty kritiky je to vlastně ještě daleko větší vítězství než pro mě, protože dokázali se mnohdy jako si říct, aha, tak tohle udělal špatně, tohle ale tady přece jenom je zas dobrej. To znamená, že z těchhle věcí mám radost. Ale pak je kupa lidí, který ať uděláte cokoliv.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No jasně.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Tak pro ně budete ten nejhorší.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Tak ona je ta doba už jiná. Způsobů distribuce filmů je celá řada. Je internet, jsou ty stahovací platformy. Myslím, ty, ty placený platformy. Pak samozřejmě se filmy šíří taky nelegálně. Pořád je kino. Pořád je televize. To znamená, ta uzavřená společnost filmová, která byla dříve, před 30 lety se prostě nenávratně proměnila jo. A vy jste byl ten jeden z těch, který to prostě zkusili, udělali to. Šli mimo ty vyšlapané cestičky Český televize, barrandovských studií tak, jak to bývalo za socialismu a uspěl jste no. A ta, ta, ta, ta filmová branže, ten způsob distribuce filmu, už je na vždycky jinak.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Je ten okruh je širší. Dneska už vlastně každý, kdo chce, tak si točí. Něco má horší kvalitu, něco lepší, ale v podstatě ty lidi si plněj sen. Je pravda, že já jsem byl v tom průkopník, že jsem si prostě jenom řekl, že si splním sen bez všeho, bez vzdělání. Půjčil jsem si svý, vždycky jsem si točil za svoje peníze ty velký celovečerní.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Bez vzdělání, bez vzdělání, bez formálního vzdělání /souzvuk zvuků/. Vy, vy jste sečetl více věcí o filmu než spousta lidí, který tu FAMU absolvovali. To zase není tak bez vzdělání. Bez formálního vzdělání. Se vzděláním jo, to zase režírovat umíte.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Jste hodnej.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Ono taky dneska, dneska těch filmů se produkuje celá řada. Jsou jich desítky a jenom málokdo z nich uspěje a Tomáše Magnuska zná každý. To je prostě tak, to je objektivní fakt.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Děkuju.

Jaromír SOUKUP, moderátor

Jo a pak další téma, který jsem se chtěl zeptat. A to vás bude určitě štvát. Protože jsem asi 845., který se na to ptá. Když jsme před dvěma lety spolu mluvili nebo před třema lety, tak jste byl x x XL člověk jo, abych to řekl korektně. Prostě měl jste těžkou nadváhu. Teď jí prostě jako nemáte. Kolik jste zhubl?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Prej jsem zhubnul 75 kilo celkem za ten rok. Teďka, protože jsem měl nějaký zdravotní problémy, ležel jsem, takže zase mám kilo nahoře a teď zase jsem ve fázi hnutí. A musím 20 dá dolů, abych byl na polovině svý váhy z mýho rekordu z roku dva 17. Vlastně, když my jsme se poznali, tak jsem se blížil k mýmu rekordu. A fakt si vždycky pamatuju, když jsme spolu točili nebo jsme něco dělali, tak jste říkal vedle, já vám do toho nechci kecat, ale něco s tím dělejte, protože ten váš problém sice třeba teď nevypadá jako problém, ale on se plíží. Já si furt pamatuju, jak jste mě takhle převáděl. To se plíží, plíží, tady v těch ateliérech jste mi to jednou říkal. To se plíží, plíží, plíží. A samozřejmě si to člověk musí přepnout v hlavě, ale mně se teda podařilo shodit. A musím s tím bojovat dál, protože musím vám říct, že shodit to byl samozřejmě úkol číslo jedna, ale udržet si tu váhu.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No jasně.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
To je ještě snad větší hel než to shodit.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No jasně to tak bývá, když člověk se rozhodne pro mimořádný vypětí, slézt horu jo, uběhnout půlmaraton nebo maraton jo, nebo já nevím, vydržet v práci 12 hodin, 14 hodin nebo tak. Nebo nespat 2 dny, tak dá mimořádný vypětí. A dokáže to. Potíž je v tom, že nemůžete žít v mimořádné vypětí, že jo. Takže, když člověk zhubne 10 kilo, 20 kilo, vy 75. Tak to bylo mimořádný vypětí. Ale celý život to nemůžete vydržet. Musíte najít nějakou rovnováhu, abyste spokojeně žil a zase nabíral zpátky, takhle to funguje, no.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
A to je velmi těžký.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
To je teda, to je velmi těžký.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Vy to máte rád to mimořádný vypětí. Já jsem mluvil o filmech a to. Ale upřímně to je neuvěřitelný. Jako vy vždycky, když už něco dokončujete, máte v hlavě další věc jo. Za a kde na to berete energii, chuť a prachy?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Tak dneska, ne tak jsou upřímný otázky, upřímná odpověď. Co se týče peněz tak je určitě dneska už jednodušší, když jste nějakým způsobem etablovaný, když jsou lidi, který vás mají rádi, podpořej. A je řada lidí, který vás prostě rádi nemají, tak za nima už nechodíte. Ale během těch 12 let, 13, co jsem v té branži, tak se vytvořila řada lidí, který si tý práce vážej, jdou se mnou s filmu do filmu, pomáhají nám. Takže ty peníze už dneska je určitě jednodušší na ty projekty se jako získat a upřímně bych tady neseděl, nebýt všech těch lidí, kteří mě od začátku váhali. Vaše, vy jste byl vlastně první, kdo nám dal takovou velkou šanci a ten projekt, který jsme spolu udělali ty Stopy života, který byl opravdu podle mě fakt geniální, to jsme dělali velmi poctivě každý ten díl. A tak to byla taky příležitost. A člověka dělají příležitosti, setkání s váma, s těma lidma, který do dneška nám vlastně pomáhají ty partneři, protože já bych nebyl ničím bez těch lidí okolo a většinou to tak je. Takže to je co se týče peněz, což je teď jednodušší. Co se týče energie, tak mně je 37, jo 37 ještě.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A my jsme spolu začali dělat Tomáši, když vám bylo 29, to si pamatuju no.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
To bylo takhle, no, no.

Jaromír SOUKUP, moderátor
V 37 máte docela dost věcí za sebou, jo.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Jo.

Jaromír SOUKUP, moderátor
V 37 letech. Dneska je to tak, že spousta kluků si chce do 33, 35 v uvozovkách jako užívat. Proplouvat tím životem, aby neřešili žádný nepříjemnosti jo. Najdu si nějakou práci. Upřímně řečeno, v Praze nebo v Náchodě ten život není špatný. V Náchodě, to jsem řekl, že vy jste náchodský patriot, tam žijete. To není špatný. No, tak si tím životem propluju bez nepříjemností. A v 35 letech jako hold se pustím do projektu životních jo. Najdu si teda lepší práci, nebudu tolik pít. Nebudu prohánět holky, nebudu tolik jíst. Najdu si ženu a pokusím se tak do těch pěti let založit rodinu. Takhle nějak to funguje. Vy už tohle všechno máte za sebou. Vy máte za sebou 10 filmů možná víc /souzvuk zvuků/ seriály s nima. V Babiččině údolí jste postavil hotel, herecké muzeum a založil jste spoustu neziskových věcí. Založil jste rodinu, máte 2 děti. No, takhle, Tomáši, to je dost jo. To většina chlapů nestihne za celý život jo. Takhle to je, já vás mám rád, to je pravda, to je, proto to takhle rekapituluju, aby to bylo zřetelný, no.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Je pravda, že jsem to otočil, že možná, že taky nastane čas, kdyby zas člověk chtěl jako zmírnit a odpočinout si. Ale ty lidi pořád

choděj vlastně s dalším a s dalším projektem. Teď nás čeká podle mě největší projekt, protože já jsem nikdy nežádal fond kinematografie. Já jsem nikdy nechtěl po lidech, aby ze svých daní mi dávali film, peníze na film, že to je moje jako. Já si chci točit filmy, tak si, musím si na to sehnat peníze a získat lidi, který nám s tím pomůžou. Ale teď máme před sebou projekt Ležáky, což je obrovský celovečerní film historický, a to si předpokládám, že to bude takový moje trochu rozloučení. Minimálně se vzdělat všechny ty funkce dohromady. Takže tam třeba je to o tom, že vždycky přijde někdo s nějakým nápadem, s nějakou energií, kterou nebo s nějakým nápadem a chce po vás tu energii.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A Ležáky to bude velký by biják historickej z druhé světové války?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
To je opravdu film o tom, že zkrátka těch několik let nebylo jednoduchých. Takže samozřejmě my žijeme každý /souzvuk zvuků/.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Za války.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Ano, ty léta 38 a 45 pro nás byly léta složitý. A právě ten film Ležáky je o tom, že je o té osadě samozřejmě. Ale je o tom, že někdo ubližoval nám, ne že Češi někomu ubližoval, jak mnohdy jakoby slýcháme, ale že i někdo ubližoval nám.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Teď jedna věc malinko na tělo jo. Mně ty vaše věci přijdou hrozně temný. Vždycky si najdete nějakou, nějakou jako temnou věc. My jsme dělali stopy života, tak to bylo někdy prostě šílený jo. Jako ty příběhy temný, prostě zlý, ošklivý. A přitom vy jste jako milej člověk jo. Vy jste jako vztahově lidsky jste milej člověk, ale ty, ty, ty příběhy jsou většinou jako zlý jo. A já jsem si říkal, proč on takový jako fajn chlap, proč on píše takový jako věci jo. Proč dělá takhle jako zlý věci. Jakože neumí bejt zlej, umíte bejt zlej a chce bejt zlej na, na tom obraze. Nebo si myslí, že to zlo jako toho diváka zaujme a neodradí nebo jako, nebo jako co?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Víte, že já miluju humor. Jsme spolu dělali Ona a on se to jmenovalo.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Dělali jsme spolu víc věcí, nějaký Silvestr.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To hrála Kačka Brožová a Marek Vašut a byla to kanadská licence. Takže ten scénář jste plus mínus měl jako danej dohromady. Ale musel jste ho nějak upravit, protože Kanaďani pošlou scénář s kanadským humorem, kterýmu nerozuměl ani režisér, že jo natož, natož.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Já miluju humor teď třeba taky jsme natočili to Stáří není pro sraby. Ale víc mě proslavily ty temný věci.

Jaromír SOUKUP, moderátor
No.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Asi prostě jsou líp udělaný než ty moje komedie. Když jako už mám bejt jako upřímně. Ale jako humor já miluju. Ale teď jste mně fakt připomněl zase jednu historku. Když jsme koukali spolu na média, na ty díly, pamatujete si na ty projekty. Tak jsme si tam vždycky o tom vyprávěli všechno, a pak jsme šli jednou na záchod. A vy jste říkal a já si pamatuju každou tu vaší větu. Jak jste říkal, jako je to hezky natočený, mě z toho úplně mrazí, chvíli jsem nekoukal do mobilu. Ale jen jsem zvědavej, jestli někdo bude chtít být v depresi celej víkend. Pamatujte si to? Protože to se pouštělo v pátek večer.

Jaromír SOUKUP, moderátor
V pátek večer.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
A vy jste mi říkal, jenom doufám, že někdo bude chtít bejt v depresi celý víkend.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To je pravda, my jsme tam jako seděli u toho plátna, a všichni koukali, celej ten tým, váš tým, náš tým a když jsme koukali. A bylo to teda, bylo to teda drsný. A kromě toho v těch Stopách života hrála jako plejáda slavných herců. Jak jste to jako dělal? Vy jste vybíral prostě všechny herce, který jste chtěl mít před kamerou. A dal jste jim jako nabídku, hele máš dva natáčecí dny, tadyhle ta role, není to těžký, vem to. Protože upřímně, jenom dostat hosty sem do Instinktů, je jako práce na, na 2 týdny, někoho přemluvit. Já mám čas a nemám čas a ve 3 se mi to hodí a v 1 se mi to nehodí a takový. A vy jste do jednoho jako dílu během měsíce dostal třeba 10 těch hvězd, včetně třeba pana Abrháma jo. Včetně dalších a dalších hvězd. A já dodneška jako koukám, jak jste to jako udělal. Protože buď jste měl obrovský množství prachů. A těm jejich agentům jste řekl, hele řekni si cenu, agente. Já to číst nebudu. Tady to máš podepsaný bianco, anebo, nebo nevím?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Víte, šlo mi především o to, že ty lidi, diváka nezajímá moc, kdo stojí za kamerou bohužel, kdo to režíruje, jak vypadají rekvizity, ale jde jim o ty tváře samozřejmě. A já jsem především chtěl, abysme si to řekli na tý první schůzce, že by to měl být opravdu nejlíp obsazený český seriál od dob majora Zemana. To bylo takový, my jsme řekli, pojďme tohle, i kdybych, i kdybych já ve finále z toho neměl nic, ale tohle dokážeme. Vždyť tam byl díl, ve kterým hrál Honza Tříska, kdy on přiletěl, dva dny jsem letěl,

dva dny jsem letěl. Jeden den točil a dva dny letěl zpátky. Takže jakýkoliv podíl pro ten, pro, pro mě jako nebo můj honorář na režii, šel na jeho letenku. To si pamatuju, jak jsme to říkali. My jsme to nenavyšovali ten rozpočet tehdy kvůli tomu. Ale pomohlo to. To, že tam byla Líba Šafránková, že i malou roli, že i Marek Taclík přijel na jeden den zahrát tam policajta. To je to, co ten seriál udělalo velmi úspěšným a že, že, že vlastně díl od dílu těch prvních 8 dílů, díl od dílu vlastně šel nahoru v té sledovanosti. To bylo úžasný, a to si myslím, že bylo pro nás jako poděkování.

Jaromír SOUKUP, moderátor
A teď.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
A vím, že jsme si, pardon, jsme si večer psali. Já jsem vám večer psal esemesku. Pepa Abrhám to vzal, vy super, díky, že to byli lidi, který.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To jsme si takhle, takhle vyměňovali, to je pravda.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Jde o látku. Někdy může být film výborná látka, někdy může být seriál daleko lepší.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Hele a není to tím, že se furt potýkáte s nutností, se jako obhájit jo, že jste z Náchoda? A že to trváte na tom, že se to bude točit v Náchodě. To si pamatuju ty herce, když jsme točili ten zmíněnej seriál, ty herce. Jak říkali, to snad není možné. On nedá vůbec nic do Prahy. To snad není možné. A to fungovalo tak, že tady před Barrandovskou televizí stál autobusek ráno, v 5 hodin ráno se museli herci, kteří jsou zvyklí chrápat do 11, protože většina z nich účinkuje v divadle jako večer, že jo, oni mají posunutý biorytmus. Jo většina herců, který účinkujou ve filmu i v divadle, vstávají pozdě, protože se z divadla dostanou od půlnoci a jdou spát ve 2, že jo. Tak oni museli v těch 5 hodin ráno tady polospící být před televizi, nasedli do autobusku, který je odvezl do Náchoda. Tam celej den točili, večer se vrátili a druhý den znovu. A oni říkali, nemůžeš s tím Magnuskem nějak promluvit?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Já si to pamatuju.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Řekni mu, vždyť to je blbost, to se přece nemusí točit tam, pojedeme tady na louku, natočíme to v Praze a Magnusek ne.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Ne, já jsem teďka blíž sem Hradci Králové, jsem to posunul, teď novej seriál točím Hradci Králové, tak to je blíž, to je blíž. Ale vím, já vím přesně, o čem mluvíte. Já si to pamatuju dodneška, jak jsem obsah, teďka když obsazuju seriál, protože já většinou se snažím točit s lidma, se kterýma jsem ještě nepracoval, abych vyzkoušel co nejvíc a tak. A pak už, až budu fakt hodně starej, tak budu točit jenom s těma, co už znám. A teď s někým to řešili a říkali a právě, že jim jeden z herců říkal, Magnusek Ježíši, tak to budeme točit někde, někde tam na východě ne. A to si fakt pamatuju, že ano, to jasně.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Tomáši, ještě jedna věc, vy jste mně slíbil roli.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
No, ale vy ještě neumíráte? Jste pořád hezkej, hubenej, tak ještě máme čas a necháte se vy režírovat vůbec?

Jaromír SOUKUP, moderátor
No, to je jasný, ale mám jednu podmínku jo, nebudu hrát Soukupa.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Ne to ne, to s tím souhlas. Ale to bylo dobrý, necháte se režírovat, jo, jak jste říkal, když /nesrozumitelné/ jste řekl, že jo.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Řekl jsem, že jo, ale trochu jsem to tak jako zamluvil, jako jo, jo a jako. Když vaše žena řekne, Tomáši, přijdeš na večeři domů, jo, já ještě to něj dodělám, já ti když tak zavolám.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Ale na tu večeři většinou bych přišel hned. Co se týkalo jídla tak ten den.

Jaromír SOUKUP, moderátor
To si pamatuju v těch dobách toho roku dva 17 tak nějak, vy jste si zapomněl mobil u McDonalda.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Jo.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Přijel jste do kanceláře ke mně a neměl jste mobil a já říkám, když jste to zjistil, říkal Ježíš Maria já nechal u McDonald nevím, jestli v Hradci, nebo to na dálnici. Ale to nevadí. Já se tam stavím, až pojedu zpátky, oni mě znají, oni mi ho tam určitě nechali stranou, nechali?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Jo nechali a vy jste říkal, tak chcete si proto sjet nebo něco, nebo /souzvuk zvuků/ nebo pošleme řidiče? Ne oni tam, já tam stejně se najím i pak /souzvuk zvuků/. Ty praktický věci mi moc nešly. Ono můj problém byl ten, že já nekouřím, nepiju a pro mě

jídlo bylo hlavní takovej jako neřest no.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Dobře a začal jste kouřit a pít?

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Ne. Alkohol mně nechutná vůbec a cigaretu, já jsem ani nikdy nezkoušel cigaretu. Nikdy jsem to neměl v puse no.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Šťastnej člověk. Doufám, že vám to vydrží a teda přeju si a a vám samozřejmě si a vám přeju, aby vám to vydrželo asi proto, že si říkám, že bysme mohli si zase něco udělat, nějakej seriálek, nějakou show nebo něco.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Jdeme do toho.

Jaromír SOUKUP, moderátor
Já vám moc děkuji za to, že jste přišel.

Tomáš MAGNUSEK, režisér
Já, děkuji, že jste mě pozval.

Jak se na podzim změní politická mapa?

TV, Datum: 30.01.2022, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 09:31, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 153 868,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka
Díky, že se díváte, dobrý večer. Tak jsme si 4 měsíce odpočinuli od předvolebních proklamací politiků a jede se nanovo. Na podzim budou komunální volby a tento týden oznámila koalice SPOLU, že spolu bude kandidovat v Praze. Kandidáta na primátora ale zatím nemá. Kdo s kým bude spolupracovat v ostatních velkých městech republiky? A jak moc důležité letošní volby pro politické strany vlastně jsou? Zjišťovala Iva Studená.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Od voleb do sněmovny neuplynuly ani 4 měsíce a politické strany a hnutí už kalkulují, jak voliče přesvědčit v dalším klání. Do roku 2030 budou volby každý rok. Voliči si odpočinou jen v roce 2027. S příchodem roku 2022 tak znervóznila většina primátorů a starostů měst a obcí.

Marek BENDA, předseda pražské organizace; poslanec /ODS/
Když skončily podzimní parlamentní volby a viděli jsme ten fenomenální úspěch, kterého SPOLU v Praze dosáhlo, dal jsem si jako svůj závazek, že se pokusíme takovou koalici uzavřít i do magistrátu.

Jiří POSPÍŠIL, předseda pražské organizace; europoslanec /TOP 09/
Voliči v Praze před několika měsíci nevolili pouze proti Andreji Babišovi. Tím, že dali výrazně podporu koalici středopravicových stran, tak vyslali i jasný signál, jak chtějí, aby město Praha bylo spravováno.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Termín komunálních voleb ještě ani není vyhlášený. Tento týden ale už začala bitva o jedno z nejzásadnějších území - hlavní město Prahu. Po zisku 40 % ve sněmovních volbách chtějí ODS, TOP 09 a lidovci znovu stát na pomyslné bedně vítězů. V komunálních volbách si věří minimálně na 30 %.

Marek BENDA, předseda pražské organizace; poslanec /ODS/
Úspěch je 34 mandátu, kdy můžeme vládnout samostatně v Praze.

Petr JÜPTNER, politolog, FSV UK
V žádném případě nemůžete odvozovat na základě výsledků parlamentních voleb, že by tedy v komunálních volbách ten výsledek měl být stejný, ti soupeři vypadají úplně jinak, je jich víc, obecně lze předpokládat, že ten výsledek bude nižší, než kterého dosáhla ta koalice SPOLU v Praze v parlamentních volbách.

Iva STUDENÁ, redaktorka
ODS má v rámci koalice SPOLU bianco šek na jedničku kandidátky a v případě úspěchu tedy i post primátora. Kdo by jí měl být, ale evidentně zatím neví. V této souvislosti se před několika týdny hovořilo například o někdejších vedoucích bankéřích České národní banky Miroslavu Singerovi a Mojmíru Hamplovi. Oba ale odmítli. Na post primátora si myslí i úřadující Zdeněk Hřib z Pirátů, který je navzdory časté kritice své osoby, zejména kvůli komplikacím v dopravě v metropoli, přesvědčen, že Prahu vede dobře.

řidič /14. 11. 2019/
Utrpení, nic jiného než utrpení, protože letiště tam a zpátky hodinu a tři čtvrtě, to musí stačit.

redaktorka
A normálně jste to jezdil jak dlouho?

řidič /14. 11. 2019/
No, když /nesrozumitelné/, tak 50 minus.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Spolupráce ODS, TOP 09 a lidovců Zdeňka Hřiba pobavila.

Zdeněk HŘIB, primátor hl. m. Prahy /Piráti/
Celorepublikové SPOLU bylo jasně vytvořeno jako něco, co šlo proti hnutí ANO, ale tady v Praze je ta situace odlišná, tady v Praze pražská ODS už 4 roky pošilhává po té spolupráci s ANO.

Iva STUDENÁ, redaktorka
O poznání hůř podpis memoranda nesou Starostové. Právě s nimi totiž v roce 2018 kandidovala pražská TOP 09 i lidovci. V návalu emocí tak předseda pražské buňky Petr Hluboček nazval šéfa pražské TOPky Pospíšila například chytrou horákyní. V den našeho natáčení už se mírnil.

Petr HLUBUČEK, náměstek primátora /STAN/
Je zbytečné se k tomu nějakým způsobem vracet. My jsme skutečně byli přesvědčeni o tom, že ta práce, kterou odvádíme společně s TOP 09, má smysl, proto jsme chtěli primárně tuto práci zhodnotit, proto jsme s TOP 09 ta jednání vedli.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Že by stejně jako ve sněmovních volbách v Praze kandidovali Starostové spolu s Piráty se po hořkém výsledku uplynulých voleb ani čekat nedá.

Petr HLUBUČEK, náměstek primátora /STAN/
My jsme ani neuvažovali, že bychom s Piráty měli společně kandidovat. STAN jde definitivně v Praze samostatně.

Zdeněk HŘIB, primátor hl. m. Prahy /Piráti/
My půjdeme do těchto voleb samostatně. Chceme nabídnout autentickou pirátskou politiku.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Získat křeslo na pražském magistrátu znamená pro politické strany i slušný finanční příspěvek. Za každého zastupitele totiž dostanou 250 000 Kč. V roce 2020 tak stát vyplatil 13 000 000 Kč. Ačkoliv by si Petr Fiala přál, aby šla koalice SPOLU spolu i v dalších městech, zůstane zřejmě nevyslyšen. Například v Brně nepomohlo ani několikaměsíční vyjednávání.

Petr HLADÍK, náměstek primátorky Brna /KDU-ČSL/
My jsme jednali jako KDU-ČSL jak s ODS, TOP 09, tak se STANem.

Markéta VAŇKOVÁ, primátorka Brna /ODS/
My jsme cítili, že KDU-ČSL má své ambice, má svého lídra, který má jasnou představu o tom, jak bych chtěl Brno dále vést.

Petr JÜPTNER, politolog, FSV UK
Myslím, že je naprosto přirozené, že ta koalice SPOLU nemůže být nominována v komunálních volbách ve všech těch velkých městech. Bylo by to naprosto nepřirozené. A ty vztahy v těch jednotlivých městech jsou opravdu naprosto jiné.

Iva STUDENÁ, redaktorka
V Brně, kde je doma premiér Petr Fiala, tak utvoří občanští demokrati společnou kandidátku jen s TOP 09, ale bez lidovců. Současná primátorka by pak chtěla znovu funkci obhájit. Křesťanští demokraté zas půjdou do předvolební koalice se Starosty. Mají prý k sobě programově blíž.

Petr HLADÍK, náměstek primátorky Brna /KDU-ČSL/
Diskutujeme s hnutím STAN o podobě koaliční smlouvy. Tím kandidátem na primátora by měl být zástupce KDU-ČSL. A já jsem o tento post lídra kandidátní listiny budu ucházet.

Iva STUDENÁ, redaktorka
I hnutí ANO se chce v Brně dostat do vedení města a i ono tak po korupční kauze Stoka hledalo nového lídra na post primátora. Spekulovalo se třeba o exministryni financí Aleně Schillerové.

Alena SCHILLEROVÁ, předsedkyně poslaneckého klubu /ANO/
Já jsem absolvovala ten sněm brněnský, ano, zazněly tam ty návrhy i na moji osobu, ale já jsem poděkovala, že si toho nesmírně vážím a že se chci věnovat této politice na centrální úrovni, ale to neznamená, že nepodpořím kandidáty. A uvidíme, třeba je podpořím i na kandidátce. Brněnská organizace si vybrala pana Reného Černého, což je vlastně zastupitel, je to šéf našeho zastupitelského klubu na městě Brně.

Petr JÜPTNER, politolog, FSV UK
ANO je obecně v těžký pozici, protože ANO vlastně nemá přirozený regionální lídry, velmi často tam záleží na rozhodnutí Andreje Babiše.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Ten se v roce 2020 po četných sporech o možném napojení některých členů na různé kauzy rozhodl celou brněnskou buňku zrušit. Ta nová má mít už prý 85 členů. Jestli se znovu hnutí podaří ovládnout volby v Brně jako před 4 lety, není jisté. I přes tehdejší úspěch po jednání, která Babiš označil za mega podvod, skončilo v opozici. Tehdy politické strany pochopily, že vítěze voleb lze z vedení měst vyšachovat. Ne příliš dobrou startovací pozici do komunálních voleb mají strany, které loni vypadly z Poslanecké sněmovny, tedy komunisté a sociální demokraté. I přesto jejich představitelé věří, že právě podzimní volby budou odrazovým můstkem pro jejich návrat do vysoké politiky.

Tomáš PETŘÍČEK, místopředseda strany /ČSSD/
Jsou milníkem, kde můžeme stranu stabilizovat, můžeme obhájit ty pozice a já věřím, že se nám podaří i ukázat úplně jinou tvář sociální demokracie a styl sociálně demokratické politiky.

Kateřina KONEČNÁ, předsedkyně strany /KSČM/ /natočeno 28. 10. 2021/
Chci vrátit ke KSČM předním vchodem do Poslanecké sněmovny. Odrazovým můstkem určitě budou komunální volby. Chci připravit kampaň, která osloví.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Blížící se komunální volby politici s obavami vyhlíží ještě z jednoho důvodu. Voliči totiž zhruba rok po sněmovních volbách politickým stranám vystaví meziúčet.

EU chystá řadu regulací v oblasti GIG ekonomiky URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: e-news.cz, Autor: red, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 09:45, Celková návštěvnost: 96 660, RU / měsíc: 77 559, RU / den: 5 842, Rubrika: Názory, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Evropská Unie sice není lídrem v oblasti digitálních technologií, ale snaží se stanovovat globální standardy, které by následně měly určovat praxi na celém světě. V roce 2022 má Unie mnoho plánů na regulaci technologických firem. Regulace digitálních platforem, tzv. gatekeepers, se dostává do závěrečné fáze. Pokračují také intenzivní politické diskuze o pravidlech pro umělou inteligenci. Pro tzv. gig ekonomiku, tedy ekonomiku dočasných flexibilních smluvních dodávek, jako je například Uber nebo Wolt, má být připravena zcela nová legislativa.

Regulace velkých platforem by měla v Unii probíhat prostřednictvím dvojice zákonů, konkrétně Aktu o digitálních trzích (DMA) a Aktu o digitálních službách (DSA). Oba tyto komplexní právní předpisy, které mění trh, byly v uplynulem roce projednány v Radě Evropské unie i v Evropském parlamentu. V listopadu loňského roku přijaly členské státy sdružené v Radě EU společný postoj k DMA i DSA. Evropský parlament se v prosinci dohodl na postoji k vyjednávání a hlasovat bude v lednu 2022. Například DSA by mohla vést například k zákazu personalizované reklamy a vytváření právní nejistoty zaváděním duplicitních ustanovení.

Žhavým tématem bude i Umělá Inteligence (AI Act)

Návrh legislativy předložila Evropská komise v dubnu 2021, ale pokrok ve schvalování je zatím jenom minimální. Cílem pravidel je rozdělit technologie umělé inteligence do několika kategorií podle míry rizika, které s sebou jejich používání nese. Pro současné francouzské předsednictví Rady EU však není umělá inteligence prioritou. Schvalování se tak pravděpodobně protáhne až do druhé poloviny roku 2022, a může se tak stát jedním z témat českého předsednictví Rady EU. Nejprve se však zúčastněné strany musí shodnout na definici umělé inteligence. Příliš široká definice by mohla zablokovat a prodražit vývoj umělé inteligence na evropském kontinentu, co by bylo špatnou zprávou i vzhledem na nedávné úspěchy českých AI start-upů.

Gig ekonomika se dostala do hledáčku Evropské Komise také

V prosinci 2021 představila Evropská komise také dlouho očekávaný návrh směrnice, která by měla zlepšit pracovní podmínky pracovníků platforem v zakázkové ekonomice. Návrh by zavedl harmonizovaná pravidla pro odvětví, které se potýká s protichůdnými soudními rozhodnutími v soudních sporech napříč celým blokem. Text bude mít v Evropském parlamentu pravděpodobně silnou podporu, neboť poslanci přijali podobné usnesení již v září 2021.

Je však nutno dodat, že model samostatně výdělečně činného dodavatele umožňuje kurýrům plně využívat výhod jako například svoboda a flexibilita, které platformová ekonomika umožňuje. Kurýři se mohou do aplikace přihlásit, kdykoli chtějí, a mohou si svobodně vybrat, které doručovací úkoly přijmou. Otázkou zůstává, jestli je možné tuto svobodu a flexibilitu zachovat v případě překvalifikování kurýrů na běžné zaměstnance.

Náklady každé nové regulace, dobré či špatné, nakonec ponese koncový spotřebitel. Toto by měli mít na paměti jednak tvůrcové veřejné politiky a taktéž i občané, kteří po nových regulacích volají.

PAVOL FUKATSCH: Autor je nezávislý politický konzultant a absolvent IPS FSV UK.

Foto: Pixabay

Zdroj: Pavol Fukatsch

EU CHYSTÁ ŘADU REGULACÍ V OBLASTI GIG EKONOMIKY

Autor red | 31. 01. 2022 |

Evropská Unie sice není lídrem v oblasti digitálních technologií, ale snaží se stanovovat globální standardy, které by následně měly určovat praxi na celém světě. V roce 2022 má Unie mnoho plánů na regulaci technologických firem. Regulace digitálních platforem, tzv. gatekeepers, se dostává do závěrečné fáze. Pokračují také intenzivní politické diskuze o pravidlech pro umělou inteligenci. Pro tzv. gig ekonomiku, tedy ekonomiku dočasných flexibilních smluvních dodávek, jako je například Uber nebo Wolt, má být připravena zcela nová legislativa.

Regulace velkých platforem by měla v Unii probíhat prostřednictvím dvojice zákonů, konkrétně Aktu o digitálních trzích (DMA) a Aktu o digitálních službách (DSA). Oba tyto komplexní právní předpisy, které mění trh, byly v uplynulem roce projednány v Radě Evropské unie i v Evropském parlamentu. V listopadu loňského roku přijaly členské státy sdružené v Radě EU společný postoj k DMA i DSA. Evropský parlament se v prosinci dohodl na postoji k vyjednávání a hlasovat bude v lednu 2022. Například DSA by mohla vést například k zákazu personalizované reklamy a vytváření právní nejistoty zaváděním duplicitních ustanovení.

Žhavým tématem bude i Umělá Inteligence (AI Act)

Návrh legislativy předložila Evropská komise v dubnu 2021, ale pokrok ve schvalování je zatím jenom minimální. Cílem pravidel je rozdělit technologie umělé inteligence do několika kategorií podle míry rizika, které s sebou jejich používání nese. Pro současné francouzské předsednictví Rady EU však není umělá inteligence prioritou. Schvalování se tak pravděpodobně protáhne až do druhé poloviny roku 2022, a může se tak stát jedním z témat českého předsednictví Rady EU. Nejprve se však zúčastněné strany musí shodnout na definici umělé inteligence. Příliš široká definice by mohla zablokovat a prodražit vývoj umělé inteligence na evropském kontinentu, co by bylo špatnou zprávou i vzhledem na nedávné úspěchy českých AI start-upů.

Gig ekonomika se dostala do hledáčku Evropské Komise také

V prosinci 2021 představila Evropská komise také dlouho očekávaný návrh směrnice, která by měla zlepšit pracovní podmínky pracovníků platforem v zakázkové ekonomice. Návrh by zavedl harmonizovaná pravidla pro odvětví, které se potýká s protichůdnými soudními rozhodnutími v soudních sporech napříč celým blokem. Text bude mít v Evropském parlamentu pravděpodobně silnou podporu, neboť poslanci přijali podobné usnesení již v září 2021.

Je však nutno dodat, že model samostatně výdělečně činného dodavatele umožňuje kurýrům plně využívat výhod jako například svoboda a flexibilita, které platformová ekonomika umožňuje. Kurýři se mohou do aplikace přihlásit, kdykoli chtějí, a mohou si svobodně vybrat, které doručovací úkoly přijmou. Otázkou zůstává, jestli je možné tuto svobodu a flexibilitu zachovat v případě překvalifikování kurýrů na běžné zaměstnance.

Náklady každé nové regulace, dobré či špatné, nakonec ponese koncový spotřebitel. Toto by měli mít na paměti jednak tvůrcové veřejné politiky a taktéž i občané, kteří po nových regulacích volají.

PAVOL FUKATSCH: Autor je nezávislý politický konzultant a absolvent IPS FSV UK.

Foto: Pixabay

PONDĚLÍ 31. LEDNA 2022
SVÁTEK MÁ MARIKA

REKLAMA

PROJEKTY ČNB
DOHLED NAD FINANČNÍM TRHEM
BANKOVKY A MINCE
MĚNOVÁ POLITIKA
FINANČNÍ STABILITA

DIGITALIZACE
BANKOVNÍ IDENTITU ZA PRVNÍ ROK VYUŽILO 700 TISÍC LIDÍ
BCV SOLUTIONS: KYBERBEZPEČNOST? LIDÉ BY SI MĚLI NEJDŘÍVE UDĚLAT POŘÁDEK V ÚČTECH
ČESKÉ E-SHOPY DÁLE POROSTOU. MUSEJÍ VŠAK POČÍTAT S PROFESIONALIZACÍ A NÁROČNĚJŠÍMI ZÁKAZNÍKY

POJIŠŤOVNICTVÍ
JDE POJISTIT SNÍH A PLATÍ MI POJISTKA VE VESMÍRU? SEZNAM VĚCÍ, KTERÉ JSOU PRO POJIŠŤOVNY OŘÍŠEK
PVZP: CIZINCI V ČR SE PROTI COVIDU-19 OČKUJÍ, NÁKLADY NA JEJICH COVIDOVOU LÉČBU PŘEKROČILY DESET MILIONŮ KORUN
KAREŠ: POJIŠTĚNÍ CIZINCŮ OVLÁDALI CIZÍ ZPROSTŘEDKOVATELÉ S OBŘÍMI PROVIZEMI. SENÁT TO CHCE VRÁTIT

POJIŠŤOVACÍ ŠMEJDI
PODVODY S POJIŠŤOVÁNÍM CIZINCŮ DOSÁHLY OBLUDNÝCH ROZMĚRŮ. PŘINÁŠÍME NĚKTERÉ PŘÍBĚHY.

AKCE A LIDÉ
MARTIN MRÁČEK NOVÝM ČLENEM PŘEDSTAVENSTVA PATRIA FINANCE. PAVOL MOKOŠ HLAVNÍM MAKLÉŘEM PATRIA FINANCE

Zpět

Blízká setkání 11:05

RÁDIO, Datum: 31.01.2022, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 12:23, Poslechovost pořadu: 163 470, Pořad: 11:05 Blízká setkání, AVE: 5 630 400,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,82

Beey,
Pořad byl automaticky přepsán aplikací Beey (www.beey.io).

mluvčí 1,
Je to tak, já vám přeji hezký den, jestli na vás něco dýchne při setkání s mým dnešním hostem, tak je to nadšení pro věc za současného rozhledu vzdělání taky velmi často osobní zkušenosti podle mě teda moc dobrá kombinace. Mimo jiné i na inspiraci začátek nového týdne a nových blízkých setkání se moc ráda, že mým hostem je publicista moderátor Vladimír Kořen. Jsme tak zhruba plus minus stejně staří. A musím říct, že fakt nejsme v době věku, jak teď bude zpívat Xindl x. Český rozhlas dvojka rádio, které vás baví ujal ve vládě poslední metro ještě jsem nebyl jen já už jsem retro, než jsem se spolu vedou Sandersová všechno pod palcem. Den zvířat ze na poslední jamce zaspal jsem ujel byla, tak už to chodí. Hlavu nevěřím pojedu lodí, než se to hodit spíš se do pohody vody a počkám si až retro zase přijde do módy bělost pávi s osudem teď týká víc než věřím, že země co bude, když už byl včera nebylo to stalo. Včera ve velmi hezká ujal před rokem v dubnu. Ještě jsem dnes louce už za sbornou. Dopustila jsem to, že život pro mezi prsty. Nevím věřím, že až sem prosím pochopit, co jo, viděl to právě 8 v kapse poslední díky. Věří, že se něco, že dáme to stalo máme pylová. Včera mi bylo málo dneska mimo žehráme bylo málo, dneska je mi rámec byl žádáme stalo bylo blízká setkání Terezy Kostkové dvojice.

mluvčí 1,
Náš dnešní host Vladimír Kořen český televizní publicista moderátor známého jako popularizátor vědy a ochrany životního prostředí, za což obdržel cenu česká hlava. Dlouhou dobu byl hlavou, tedy starostu města, jak s oblibou říká největšího na světě, které začíná na jaře a v tuto chvíli je. Říčanský učitelé vám přeju hezké dopoledne. Zázračné dopoledne před no, jak jinak než zázračné zázraky přírody jsem ani nejmenovala. Tím se určitě dostaneme. Možná, že víc k zázrakům přírody než samotnému pořadu to uvidíme. Příroda je pro vás hodně důležitá, ale přece jenom. Já jsem se dívala, že vy jste rodák z Teplic, a přitom ze všeho, co jsem vás četla v redakci Říčany máte rád, tak jenom úplně stručně, jak teda z těch Teplic vede cesta zrovna na starostování nebo učitelování, to už je jedno do Říčan.

mluvčí 2,
Přes cepín přes 200 dobře. My jsme s manželkou žili 1 čas takové obecní škole v Řepíně u Kokořína, říkali jsme si kořenové, řekněme, u Kokořína. A tam jsem nasál školní atmosféru a a tam se mě ta atmosféra stála tak trošku srdečně blízkou a narodil jsem se v Teplicích to trošku před určilo to moje zaměření na životní prostředí, protože jsem tam zažil osmdesátá léta. Takové ty smogové situace a zažil jsem tam i bagry, které brázdily trdliště na ryb, které jsem pozoroval předtím na vrbě a trošku mě to zasáhlo do srdíčka. A přes ten Řepín jsme potom našli Říčany, protože jsme hledali trošinku bližší místo k žití ku Praze a kteří čchan jsou hnedka za humny, takže s manželkou jsme ukotvili v Říčanech.

mluvčí 1,
Pořád vlastně trošku o tom být blízko přírodě chápu-li to dobře, když už jsme těch zázraků.

mluvčí 2,
Přesně tak. Já mám strach z velkoměsta. Já potřebuju na ulici potkávat lidi, které znám. A já jsem, když jsem se dostal na vysokou školu na fakultu sociálních věd do Prahy, tak já jsem měl tendenci na eskalátorech pozorovat lidi, jestli už tam konečně vidím nějakého známého. A když jsem tam po 14 dnech konečně jednoho našel, tak jsem ho pozdravil ten se na mě podíval jako.

mluvčí 3,
V poradně a víte. A já.

mluvčí 2,
Jsem si říkal, no, tak už tady konečně mám nějakýho známýho a on pak jsem v životě neviděl. No, a to ty Říčany jsou přece jenom městečkem, kde když jdete po chodníku, tak víte, že vždycky někoho potkáte, že tam patříte.

mluvčí 1,
Je vidět, že ty Říčany máte rád byste udělali krásnou věc. My se kdy byl moc váš počin, když jste nechal udělat známky 8 druhů známek pro Říčany, tak filatelista, že no.

mluvčí 2,
Jako mě to přišlo takové krásně ozvláštnění celé té situace, protože ten starosta má pořád plná nějakých nepříjemností je rozdíl, že starostí a teďka každý den tam chodí někdo nespokojený a jsem si říkal, tak udělej něco takového příjemného pro sebe i pro ty Říčany dali jsme dohromady obrazy říčanských malířů říčanských autorů a vydali jsme známky říčanské, které obletěly teďka svět. Musím říct, že má i v zahraničí některé ty známky může tam zabloudili a vrátili se i s razítkem, to jsou potom cennější. Měl těch známek je poměrně dost málo, takže třeba časem budou růst ceny, tak uvidíme, jak se to, jak se to vyplatí. Tahle investice říčanský obyvatelům, protože jakmile my jsme vydali tak okamžitě se strhl velký zájem, myslím si, že už je to všechno vyprodané. Už to sehnat to bude to bude dost těžké, no, tak to jsme.

mluvčí 1,
Se jen tak na úvod Vladimírem kořenem publicistou moderátorem a učitelem dotkly. Zatím pár letmo zájmu jako filatelie příroda. Jejich mnohem více v rámci o nich povídat na dvojce.

mluvčí 1,
Že v povídání s publicistou moderátorem Vladimírem kořenem zazní příroda hned možná ve druhé větě. To se dalo vlastně čekat. Ale, že se dostaneme ke známkách ke známkám, to možná někoho nenapadlo. A my jich ještě chvíli zůstanem, protože nejen ty filatelistické se nám budou za chviličku k tématu hodit, ale já utekl a teď ještě zůstat chci jako malá jsem známky sbírala tedy velmi amatérsky a vím, že jsem našla dědečka ve skříni nějaké z druhé světové války. Pamatuju si to vzrušení. Pamatuju se tu nějaký prostě vjem z toho, který to přinášelo. Jenom si říkám, jak to dneska máte filatelisté, protože, jestli už to příliš není k zániku tím, že ta pošta už přece jenom ta klasická už tolik není, no jsou maily, je to nahrazováno vytlačováno, anebo není vidím, že kývete, že ne.

mluvčí 2,
Terezo, vy jste to úplně vystihl. Jeho známky, umíte poznat celý svět. Jeho historii jeho vládce dokážete bloudit prostě po dalekých končinách Dálného východu Jižní Ameriky a ta známka je vlastně. Já takovým oknem do světa. Navíc těch motivů, které tam jsou, já mám obálky prvního dne se zvířaty z celého světa a je to nádherné, když se zavřete, pustíte si nějakou příjemnou hudbu a teďka probíráte tu svoji sbírku a obdivujete ty světy, podíváte se do minulosti spousta. Já archeologických záležitostí nebo paleontologických záležitostí na známkách a vlastně vy sedíte a poznáváte celý své poznáváte také ekonomiku, protože já, když na té známce najdete nějakou odlišnost, že chybí třeba název Česká republika, tak najednou máte unikát, který nikdo jiný nemá, takže vy víte, že najednou ta známka bude vzbuzovat zájem a tam, kde je poptávka není nabídka, tak ta cena najednou roste. Skrze vás známky se dá potkat vlastně lidská duše. My jsme měli v tom hřebčíně u Kokořína, to je taková školní záležitost příběh s bílým Müllerem. Já jsem vyhlásil dětem v soutěži domě přinese známku s bílým jelenem, to vyšlo někdy okolo okolo roku 95 94 tahle známka domě přinese, takže dostane 100 známek. Nikdo nepřines, tak jsem to postupně zvyšoval až na 5000 známek za jednoho bílýho jelena celá vesnice tím žila paní pošťačka, říká Rath s tím bílým jelenem kořeny, říká mluvčí taková, aby se děti naučily ty známky, no a já pak 1 tatínek za mnou přišel po takové bouřlivé třídní schůzce, říká parku se, že by toho bílýho jelena máte jenom si s náma hrajete a říkám no mám říká dáte a říkám ach jo, dám, ale musíte tam nechat razítko Řepín 27733 PSČ pamatuju si to teďka. A druhý den ráno, to si nedovedete představit celá škola, bouchá na dveře učitelského bytu kořenů a tam stojí prostě ten synek řeka parkour, jam bílýho bílýho jelena našel můj tatínek i já jsem byl úplně jako mráz přeběhl po zádech. A tohle já objevování duše skrze vás znám, vždyť je to krásný a já stejně jako vy vzpomínám, jak jsem se dává se svým dědečkem a prostě jsme probírali tu sbírku a odlepoval jsme známky ve vodě, pak jsme vyzkoušeli na novinách, a to je prostě věc, která se vypíše do duše, není to krásný.

mluvčí 1,
Je to krásný, vy jste vypravěč 1 báseň a úplně je to dojemný ten příběh a myslím, že bychom možná měli, protože a to lehce, tuším z přípravy na vás játra odtajnit, že proč učitelský byt v tom Řekyně jen maličko bychom dát do kontextu a pravděpodobně tedy filatelistický kroužek jste vedl?

mluvčí 2,
No, tak jsem měl filatelistický kroužek manželka učitelka a vlastně nikdy jsme se seznámili, ještě jsme nebyli svoji, tak jsme hledali, jak bydlet spolu a ona to vyřešila inzerátem v učitelských novinách, že Řekyně hledali paní učitelku. Já jsem tam vedle ještě rybářský kroužek. Manželka měla šachový kroužek na té vesnici bylo úžasné to, že ty děti byly opravdové a vlastně velmi otevřené takové přímé, což v té Praze už přece jenom jako známky si říkali, no asi to není úplně tak zvláštní, ale tam ty děti to opravdu brali a na na ryby se známkami. Jsi si hráli, tak to bylo takové půvabné kouzelné startovní místo pro kořenový ten Řepín pořád se tam vracím, je to tam nádherné.

mluvčí 1,
A možná do jisté míry, aniž byste to možná tušil startovní pro vás, protože i rybářský filatelistických kroužek může být jistá průprava pro budoucí učitelování, které jste asi netušil, nebo to bylo někde ve snahách.

mluvčí 2,
A nebylo to ve snah, ale mí rodiče už vlastně říkal, že jako učitel bych byl asi dobrý žena. Mám takovou prořízne tou mapuje a mám tendenci vyprávět druhým o zvláštnostech světa. Já vždycky jsem nasál něco nějaké knížce nebo na obloze jsem se podíval nebo do mikroskopu a vydržel jsem o tom dlouze povídat vlastně celý život nedělám nic jiného. Ty zázraky přírody, i to učitel vání vlastně ukazování světů, který jsem měl možnost nějakým způsobem poznat takto ukazovat druhým chci. A myslím si, že to ty lidi baví, baví to snad doufám i mé žáky a divák.

mluvčí 1,
Určitě i posluchače. Já musím říct, že za město naprosto ideální host, který něco ví něco cítí, chcete vyprávět Vladimír Kořen na dvojce.

mluvčí 1,
Publicista moderátor dříve starosta dnes učitelé Říčan Vladimír Kořen. I náš dnešní host svět politiky a byť ne té vysoké, ale stejně politiky a svět školství svět mezi dětmi, to může působit jako 2 opravdu významně odlišné světy, přesto je ve starostování učitelství něco pro vás třeba podobného shodného.

mluvčí 2,
HUF já myslím, že to je opravdu úplně nebe a dudy.

mluvčí 4,
Jo dobře, odpovídá se spletete a ta.

mluvčí 2,
Politika, to je věc, kde jsi nejisté má každou minut vlastně ta jistota ztrácí pod nohama, musíte pořád být ostražitý jednat. Já jsem se to až úzkostně bál jako zaplést do jakékoliv věci, která by nebyla čistá, a ale.

mluvčí 1,
Tuším důvod vašeho odchodu. Ne, že se tam začalo dít něco, co jste nebyli to chce otvírat, ale možná to můžeme říct, jak se aspoň rámcově, že to úplně nebylo to, co byste chtěl?

mluvčí 2,
No, já to otevřu jakoby z hlediska té mé duše ho prostě najednou 1 okamžik začnete dělat věci, které vám nedávají radost, které vám nedávají smysl a které jsou v příkrém rozporu s tou vaší původní misi, kterou jste tam chtěl dělat, jo a já já jsem prostě si řekl, no, tak to ne, co jakoby by byl proti sobě, tak jako trápil by ses nedělej to to by se odrazilo i na tom vedení toho města, tak jsem udělal krok stranou a nevěděl jsem, co budu dělat. Prostě jsem se rozhodl, že že, že odejdu prostě mně to nebylo příjemné a jsem pak jsem odešel, vysvětlil jsem to voličům, takže to doufám, neberou jako zradu, ale prostě dál už to nešlo. A shodou okolností jsem se dal vánoční prázdniny a manželku manželka byla přivedena do jiného stavu.

mluvčí 4,
Ale ale řekl FAZ.

mluvčí 2,
Teď, že se to neřekli panu řediteli, kde na té škole učila a on se to dozvěděl z bulváru, protože u nás Honza Smigmator a vyfotil manželku s tím publikem už viditelným a teďka se to dá na Instagram, tak se toho chytli novináři. Já jsem přijel po vánočních prázdninách za manželkou do školy a ředitel říká Láďu končí jako starosta výborný. My jsme na tebe byli zvyklí, ty jsi školství vždycky podporoval 1 rána. Odcházejí mně 3 učitelé. Druhá rána třetí rána čtvrtá učitelka. Moje manželka v jiném stavu ještě se to dozvím z bulváru, kdyby jsi byl chlap, tak se k tomu postaví čelem a pomůžeš městě, jako že budou učit a ono, jakože třeba půjdeš na chvíli učit, tak já jsem říkám, tohle docela zajímavej nápad, tak jo, myslel jsem si, že to už jenom na to pedagogický minimum, který nemá jo a on říká, no tak já tě beru říká já vám to pedagogický minul, ale říká, a to nevadí, abyste neměli utýct a za půl hodiny jsem měl podepsanou smlouvu a musím říct, že třetí základní škola u říčanského lesa je skvělá. Parta lidí, kteří mě tím pomáhají procházet ta, že se tam člověk cítí velmi bezpečně, je to tato dobrá volba.

mluvčí 1,
Opět opět domácí v krásném příběhu spočítá 1. 2. stupeň. Tak.

mluvčí 2,
Já učím i první druhý jako v páté třídě mám vlastivědu a přírodovědu a pak mám sedmá kina, přírodopis a fyziků a osmičku jednu mám na občanku. Mám to samozřejmě na snížený úvazek, protože jako hodně moderuji a děláme ty zázraky přírody, takže nemůžu jet naplno, ale baví mě to neskutečně. Musím říct, že ty děti mají jiskru v očích a že to tam rezonuje, takže z toho mám docela.

mluvčí 1,
Radost. Já jsem vůbec nejí. Tak vy máte zkušenost jednak z těch kroužků. Já myslím, že to je už nějaká zkušenost práce s dětmi. Potom pokud jsem viděla dobře, tak jsem našla na YouTubu nějaké vaše třeba přednášky pokusy na penze se třeba dělal pořád vlastně ten princip diváka někoho, kdo něco předvádí vlastně podobný.

mluvčí 2,
No já ještě navíc jsem moderoval, moderuji takové setkávání, fyzikáři elixír do škol se to jmenuje. A už několik let navštěvuje jejich semináře, které jsou naprosto úžasné, tam si fyzikáři z celé republiky vyměňují finty na to, jak ty děti zaujmout tehdy na to jít. Zároveň je takový seminář Heuréka, což má zase matematicko fyzikální fakulta Univerzity Karlovy zase pro začínající fyzikáři tak, že se snažím učit, kde se jen dál sám se potřebují vzdělávat a ten svět je úžasný ti lidé tam opravdu tím povoláním žijí a berou to jako poslání a mají radost, když se jim podaří ty děti nadchnout.

mluvčí 1,
Ani já vám taky radost, že jsou takoví učitelé jako Vladimír Kořen na dvojice.

mluvčí 1,
Publicista moderátor učitel Vladimír kořeněná naším dnešním hostem. Za mír, když odejdeme od toho světa toho starostování. Teď nahlíží do světa školství učitelování ještě jinak, než jste předtím nahlížel. Co tam je největší starostí buď ve školství nebo pro učitele, co co by chtělo jinak, když do toho koukáte, třeba by to mohlo jít někdy?

mluvčí 5,
To.

mluvčí 2,
Je hodně těžká otázka. Já si myslím, že se pořád hledá vztah mezi rodiči dětmi, tím učitelem. A ono spousta rodičů je takových těch představách té školy, kterou sami prožili. A přece jenom jsme se posunuli o pár desítek let jenom a ten vývoj trošinku chce jinou školu školu, která je hodně inspirativní a pomáhá dětem spíše v objevování v tom prožívání než v tom biflování. A je spousta rodičů, kteří očekávají, že ty jejich děti budou prostě umět to, co oni museli umět summity rodiče. A ono je to trošku jináč, protože ten naší společnosti, abych byl člověk úspěšný, tak potřebuje orientaci kreativitu trošku kritický odstup od těch věcí a hlavně potřebuje nadšení. Hlavně potřebuje žít naplno HE. Ta škola by měla dávat tohle, aby zkrátka ta společnost byla živá svobodná a pořád někam směřovala. Tenhle rozpor je poměrně dost těžký, takže ta moje odpověď, ale půjde v tom kontextu potřebujeme učitele, kteří budou před těmi rodiči sebevědomí, kteří budou a mít dost argumentace na to, aby těm rodičům vysvětlili, ale my máme tímhle způsobem učit a potřebují podporu ti učitelé potřebují a podporu v rámci celé té společnosti většinou jsou to lidé, kteří to dělají proto poslání nedělají to pro ty peníze, takže oni do toho jdou s dobrou duší a vlastně s dobrým cílem není to tak jako, že já v tom školství jsou lidé, kteří potřebují dokazovat nějakou moc na nějakých háčcích. Většina je tam opravdu skvělých lidí a potřebují podporu a před těmi rodiči nebo před tou společnost sem nejdu.

mluvčí 1,
Já jsem jedním dechem souhlasím, ale mám pocit, že asi patrně by za to vidět lépe, protože já nemůžu poznat všechny školy jenom tak letmo, kudy třeba prochází mé můj syn. Je člověk nachází třeba takové učitele školy, jak vy říkáte, si už ty soudobé pokrokové. A je tedy rád třeba ten rodič, který IRA, který nechce, jak on měl ze svého dětství, anebo naopak by to chtěl také vy říkáte a nachází ještě ten starý systém, jehož jsou školy, kde zase se to ještě konec nepřehodil, tzn. jako nikdo není vysoko vrchu systémová vlastně to jako nejenom nás v rodičích to změnit už jsme se třeba někteří změnili, ale vlastně ten systém to tam ještě nepouští, jak to pociťujete vy no.

mluvčí 2,
No, ale to mě zastal zkušenost starosty jako říká, že jako ten starosta může chtít sebevíc, může jako přicházet s nějakým rakouské zejména u Parama, ale pokud ta doba na to nedozrála. Ti lidé to nepřijímají, tak tak vlastně nic nezmůže, jo, a ty systémový věci shora já moc jako úplně nevěřím. Já si myslím, že je to limitované určovat budete učit tímhle způsobem, jak se to vlastně ani moc dobře nedá. Ona každá škola si dělá ten školní vzdělávací program, tak nějak jako ona uzná za vhodné nějaký samozřejmě rámcový, který jako je dirigování ze shora, to je nějaké to minimum, které děti musí zvládat, ale tu atmosféru tvoří ti jednotliví učitelé a tam jde o to, aby oni přijali prostě nebo dostali tu možnost realizovat ten svůj sen. Já jsem takovej

starosta otvírač otvírač duší a dveří. Vždycky, když někdo přišel s nápadem, tak jsem chtěl být větrem, který je do plachet, ne ten, který to brzdí a vlastně tohle země ukázalo jako nejúčinnější, takže i v tom školství, jakmile je někdo s nějakým nápadem, tak jenom tak lehce fouknout do plachet dát dát mu dát mu podporu samozřejmě musí tam by ten kritický odstup, ale myslím si, že aspoň to, co vám možnost zažívat, tak ta naše škola je báječná, to je jako záležitost, kde je učitelky chovají motýli s dětmi a kde opravdu děti, který mají třeba problém, tak třeba kolega tam zůstává do šesti sedmi do večera každýmu se snaží pomoct být průvodcem, který tomu dítěti jako pomůže, když když je nouze, což je jako úplně perfektní, když to jako starosta jsem to viděl trošinku jinak přes tu ekonomiku přesně nějakou pomoc, co k platu přidat nějakou korunu nebo z hlediska nějaké vybavenosti, ale ten lidskej potenciál ten zážitek z toho člověka je daleko daleko důležitější. Tam je doprava energie.

mluvčí 1,
Chápu, chápu tu odpověď prostě vždycky začíná končí u člověka, který prostě za důležitý ne ano, tím dnešním naším člověkem a hostem je Vladimír Kořen.

mluvčí 6,
V den, kdy mámu fakt.

mluvčí 7,
Marie ne ke slovu pár nehrál svolal premiér Robert co tomu s váma.

mluvčí 1,
Než jsme s Vladimírem kořenem probrali radosti učitelské starosti starostovské tak jsme mluvili docela dlouho krása filatelie. Tak já ty známky teď musím propojit cosi jako učitel, myslíte o známkování.

mluvčí 2,
Asafa. Já to nemám rád teďka dneska vysvědčení právě to je záležitost, kdy má se známky musí uzavřít nějaký nevynesl.

mluvčí 1,
Dáváte vlastně vysvědčení.

mluvčí 2,
Rovnou ji aha, já já nevím, já jako nejsem člověk, který by dával rád pětky a snažím se nedávat a rozhodně teda nemíchám hodnocení chování a znalostí, ale pro mě nejdůležitější to, když ty děti ty věci samy od sebe poznávají a přijdou do té hodiny, jako mě holky teďka předvedli, probírali jsme síly, tak udělali takovou krátce tam ve třídě, kdy si sami na sebe sedli vlastně bez dalších podpor to tak bylo hezky vyvážené, takový jako tenze kryty v britském podání a 100 já jsem měl radost, že je to prostě napadlo nebo že když se vyfotí na trampolíně a pustí tam mobil takhle z ruky a ukazují mně stav beztíže, tak to je vlastně ta věc, která je pro mě nejdůležitější.

mluvčí 1,
Zato jsou jedničky.

mluvčí 2,
Už za to jsou jedničky a pro mě vlastně ta známka je jenom takovým průvodcem pro ty děti jako tady jsi udělal něco trošku špatně a zkus to zkuste vylepšit, ale přemýšlejí nad tím, co ta fyzika je, co je ten přírodopis kus tam najít něco, co tebe zaujme, co tebe fascinuje, ať už je to ryba nebo ať už je to nějaký pás. Jako skus se tím nechat unášet TT důležitější než známky, takže neznám ku Ratha, neberu to nějak moc úplně dramaticky. Pro ty děti je to zpětná vazba nějaká, které rozumí, ale hlavně cesty petky nestresuju.

mluvčí 1,
Mrzela vás v dětství nikdy nějaká známka. Já nemám strach z toho jsem jedničky.

mluvčí 2,
Jádrem první třídě dostal dvojku z hudební výchovy. Jo, to prostě úplně neskutečná záležitost. Jako já se těšil na samý biče a vlastně jsem dostal takovýhle nějaký úplně vedlejší záležitosti, tak jsem nedostal dobrou známku a samozřejmě jsem z toho byl smutný. Tenkrát ale ono to ono to přes ní a jako já já si myslím, že ty známky jsou opravdu jenom jenom takovou nějakou pomůcku, která by se neměla prožívat až moc.

mluvčí 1,
Protože několikrát zmínili vaši paní v souvislosti s miminkem, které čtvrtým dítětem musíme říci, dohromady také v souvislosti s tím, že sama učitelka a taky šachistka mistryně v šachu, no já jsem mistryně v šachu vyhrál leda Vera a musíte to ne. Hele.

mluvčí 2,
Já jsem zkoušel jasný jsme sehráli asi 3000 partií. Já jako já vyhrál jsem jednu, ale ne úplně jako, že bych na to byl hrdý, byl to takovej malej malá finta na moji ženu, že jsem tam dal skleničku s vínem a trošku zemí diskvalifikoval, ale jako to se nedá. Jako ona mě po těch třech tisících partii řekl, ale to asi fakt nemá cenu jako, řekněme, si to otevřeně ty, prosím, to mě prostě nejseš inspirativní vůbec.

mluvčí 3,
Jak se tohleto.

mluvčí 2,
Byla věta, která jako rozhodla o tom.

mluvčí 3,
Že nebudu nikdy.

mluvčí 2,
Nikdy pokoušet to na tak radši se věnujeme společně tvorbě tý rodiny, viděli jsme ženy v běhu, a to pro nás byl takovej rozhodující okamžik se rozhodli, že budeme mít ještě to.

mluvčí 3,
Miminko opravdu na staré arény nevylezli jo.

mluvčí 1,
Já se spolu nebo vysoký něco říct vládě povídá.

mluvčí 2,
No nejen zřekl samozřejmě jako to rozhodování, tak my máme ty odstupy velké má dvacetiletou dceru, pak mám dceru, které bude 18 třináctiletého Vašíka. Ten odstup od toho miminka je velký. A potřebujeme nějaký pozitivní impuls a ten teda vy Terezo svět.

mluvčí 1,
Tak děkuju za další souvislost mezi mnou v dnešním hostem. Mimochodem, když jsme se podle potkali, tak je to první, o čem jste mluvil, tak, že teď máte to okouzlující období úplného miminka, takže nádhera.

mluvčí 2,
Úplná nádhera. Já dneska ráno jsem stál a vedle ležel Vládík a normálně jsme se na sebe tak hezky usmáli on on jen vysmátý miminko úplně klidný nebrečí jenom tak po New káva, když má hlad, ale když vidí maminku, tak úplně jako Vltavě, prostě tam tu radost divokou má a jako no a je to zázrak, to je vlastně největší zázrak, co může být vlastně stvoření. Takový hodlá krásnýho živýho človíčka, plná paráda, takže my se teďka ruch máme v tomhle člověčenství a jako Vládík do té rodiny přinesou úplně jako novou energii a takový velký střih.

mluvčí 1,
No, vidíte to zas tu máme zázraky přírody a Vladimíra kořena dvojice.

mluvčí 1,
Se vždycky líbí, když ta hudba vlastně navazuje na pocity. Mého hosta si paráda keř jazyka. Bylo to ideální po tom, co co řekl Vladimír Kořen publicista, moderátor učitel. Můj dnešní host. My se samozřejmě musíme dostat k tomu, kde vás všichni znají i vaši žáci, vaše děti, všichni, kterých jsme mluvili, a to jsou zázraky přírody vůbec další projekty. Vy jste zůstal, tedy stále tam jako v pozici, kdy v České televizi zpravodajství ano.

mluvčí 2,
Ve zpravodajství ne tam jsme se domluvili, že má to potom starostování by nebylo dobré pro obě 2 strany, ale v zázracích přírody jsem zůstal a natáčíme zrovna pozítří vyrážíme do Špindlerova Mlýna. Tam budeme 2 dny natáčet nějaké větší pokusy, tak uvidíme, co z toho bude, jestli to přežijeme. Jsme.

mluvčí 4,
Ovšem, že.

mluvčí 2,
A a do konce budeme točit ještě nějaký ten díl víc, než bylo v původním plánu, protože nám diváci jsou věrní a jsem samozřejmě za to rád celý tým za to děkuje za přízeň diváckou.

mluvčí 1,
Se kapka vody, Truck krom toho, že kapka vody kapka vody. Tak.

mluvčí 2,
Kalorií, to je takový seriál malých reportáží o vodě o zadržování vody v krajině o přípravě na klimatickou změnu, to je pro mě veliké téma. Zrovna minulý týden jsem moderoval konferenci pestrá krajina soukromých zemědělců, kteří si na řekly, že pro ně ta krajina ještě trošinku důležitější záležitost než jenom na té půdě vydělávat, takže dali jsme dohromady takový seriál 120 reportáží, které se odvysílaly v České televizi o tom, jak postupovat nejenom zemědělské krajině, ale i ve městech, aby se s tou vodou lépe hospodařilo, takže to byla jedna z takových záležitostí, kterým jsem věnoval minulý rok. Myslím si, že to je docela inspirativní záležitost, protože na tu klimatickou změnu zkrátka připravit musíme ta sucha budou.

mluvčí 1,
Já si nejenom suchá myslím, že všechno to, co se děje, tak k tomu pomalu směřuje dřív či později, takže tam se možná otvírat téma na další rozhovor, když se spolu uvidíme, třeba za rok, tak tomu může věnovat celé blízké setkání.

mluvčí 3,
Pak táhl.

mluvčí 1,
Chtít, že k tomu asi něco říci. Ještě pořád něco, co vás vládě překvapí, byť jsem zázraky přírody i v těch pokusech něco nevíte, jestli to zvládnete, nebo nevíte, jak to dopadne nebo už to máte všechno jako osahané?

mluvčí 2,
Přece nejde Terezo, ten svět tak neuvěřitelně nepoznaný zatím, že každý den se objevují vědecké články, které člověka překvapí, i zvednete oči nahoru, tak vidíte, prostě nebo možná tušíte světy, které překvapují jenom tou vaší fantazii, kterou máte duši. Aha, když se podíváte do přírody, nemusíte chodit daleko do tropického Deštného pralesa nebo do hloubek oceánů stačí vaše zahrada, tak tam objevíte neskutečnou paletu překvapivých záležitostí, jenom se stačí podívat na nějaký obyčejný plevel, ale z toho správného úhlu pohledu nebo pod mikroskopem. Vidíte neskutečné záležitosti, které vás nepřestanou

oslovovat až do vašeho posledního dne. Ta příroda je neskutečná my bohužel rychle ničíme, což je škoda, protože tím se připravujeme o mnoha překvapení, aniž bychom je poznali, ale já já jsem optimista, takže věřím, že i ta láska k poznání k přírodě povede její ochraně a k tomu, abychom dokázali třeba hrozně žní na nějakou babičkou a neříkal jo, to jsou ty, co chránit žáby a jako jsou jsou ty, který nás omezuje rozvoj, ne naopak poznání má vést k harmonii mezi člověkem přírodou a mezi lidmi mezi sebe.

mluvčí 1,
Vládě jsem viděla, že vykouzlil nádhernou tečku našeho povídání. To jsem doufala. Děkuju, že jste byl naším hostem, mějte se krásně pozdravujte doma.

mluvčí 2,
Já děkuju vám. Terezo, děkuju posluchačům, že to se mnou vydrželi a přeju jim radost do každého dne.

mluvčí 1,
Vladimír Kořen.

O co vlastně Putinovi nyní jde (a co na to každý druhý Rus) URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 15:41, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michaela Romancova: Koncem minulého týdne americký velvyslanec v Moskvě doručil na tamní ministerstvo zahraničních věcí písemnou odpověď na ruské návrhy ohledně evropské bezpečnosti. Dokument, jenž je výsledkem konzultací mezi USA, spojenci v NATO a Ukrajinou, je prý třeba pečlivě analyzovat a Kreml nebude s odpovědí spěchat. Když Rusko v prosinci loňského roku „upřímně, srozumitelně a tvrdě“ prezentovalo své obavy, učinilo tak způsobem ultimativním. Moskva tvrdila, že požaduje okamžitou souhlasnou písemnou odpověď s právními zárukami, jinak…

Netušíme, k čemu v Kremlu dospějí ani jak se pak budou chovat. Z našeho pohledu je podstatné, že na ruské požadavky zatím bylo reagováno klidně a srozumitelně. Chce-li Moskva dialog, respektive obnovu dialogu, který mezi Aliancí a Ruskem do anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny existoval, je to možné, ba žádoucí. Není však možné, aby jeho obsah, tempo a čas diktovala Moskva. Až se spojenci poradí, dají vědět, co (ne)připadá v úvahu. Místo okamžitého odchodu z jednání, kterým Moskva opakovaně vyhrožovala, si teď vzala blíže nespecifikovaný čas na studium.

Ministr Lavrov prohlásil, že další schůzka s Američany prý proběhne do dvou týdnů. Rusko nechce válku, ale nedovolí, aby byly ignorovány a pošlapávány jeho zájmy. Mnohokrát v průběhu posledních týdnů prohlásil, že jednání s Američany jsou tvrdá, avšak věcná a upřímná. Z odpovědi, kterou Rusko dostalo, prý vyplývá, že v hlavních oblastech (právo Moskvy rozhodovat o dění v Alianci) průlom nenastal, avšak v „sekundárních otázkách je možné najít racionální zrna“.

Lavrov pak specifikoval, že ony údajně sekundární oblasti (které by však v určitých fázích jednání mohly mít zásadní význam) se týkají problému raket středního a kratšího doletu a vojenských cvičení. Stojí za zmínku, že zatímco ruský nárok na zasahování do dění v Alianci, včetně ultimativního požadavku na „návrat k roku 1997“, považují politici i bezpečnostní experti na Západě za nesmyslný, právě ony dvě „sekundární“ oblasti jsou podle odborníků relevantním zdrojem ruských obav.

Je vůbec možné, že bychom se v našich představách o (ne)bezpečí a hrozbách mohli s Ruskem až takhle dalece míjet? [lock]Nepochybně ano.

Když o Vánocích roku 1979 SSSR vpadl do Afghánistánu, interpretovali Američané tento krok jako předehru k dalšímu průniku do oblasti Perského zálivu a ohrožení dodávek ropy na Západ. Ve světle probíhající studené války a zhroucení tehdejšího nejvýznamnějšího amerického spojence v regionu – v důsledku islámské revoluce z února 1979 – to americkým expertům i politikům dávalo smysl, což se odrazilo i ve znění Carterovy doktríny z ledna 1980.

Prezident Jimmy Carter tehdy prohlásil, že pokud se SSSR pokusí získat hegemonii v oblasti Perského zálivu, použijí USA na obranu svých národních zájmů sílu. Po zhroucení SSSR se však ukázalo, že prvotním a hlavním důvodem sovětské akce v Afghánistánu nebyly racionální, vojensko-strategické důvody, ale pohnutky ideologické – snaha udržet Afghánistán na cestě budování socialistické společnosti. Je možné, že by se něco podobného mohlo odehrávat i v kontextu současné situace?

Odborníci, novináři i politici se stále nemohou dobrat odpovědi na otázku, o co Rusku, respektive Putinovi, opravdu jde. Nejširší shoda existuje na tom, že mu jde o respekt či úctu. Pro obojí má ruština jedno slovo: ????????. Zdá se, že „uvaženije“ by mělo mít dvě dimenze – rituální a faktickou. Základním stavebním kamenem rituální dimenze je bezpodmínečné uznání zásadní a pozitivní role, kterou Sovětský svaz sehrál za druhé světové války.

My jsme porazili Hitlera! Je to jasné?

Putinův režim dnes s druhou světovou válkou a rolí Ruska v ní zachází přesně v intencích výroku K. H. Borovského: „Rusové rádi nazývají všechno ruské slovanským, aby pak mohli tvrdit, že vše slovanské je ruské.“ Moskva parazituje na někdejším sovětském vítězství a úspěšně je prodává jako ruské. Velké (a svaté) vítězství a jeho ochrana již byly promítnuty do novelizovaného znění ruské ústavy a státem vyfabulovaná verze tehdejších událostí se stala předmětem právní ochrany. Za její zpochybnění hrozí trestní stíhání.

Nemůže být pochyb, že by Moskva velmi ráda svou domácí praxi rozšířila i do zahraničí, či přinejmenším do prostoru někdejšího SSSR a třeba i bývalého sovětského bloku.

Základem faktické dimenze by se měl stát dnes velmi populární a široce citovaný výrok velkokancléře Ruského impéria a jednoho z architektů trojího dělení Polska Alexandra Bezborodka: „Bez našeho souhlasu nevystřelilo v Evropě jediné dělo.“

Ponechme stranou, že se tehdejší evropské mocnosti v Sankt Petěrburgu neptaly, zda si něco mohou dovolit. Podstatné je, že by Putin chtěl, aby tomu tak bylo! Ostatně, ve světle tohoto výroku dává smysl výše zmíněný požadavek na právo (spolu)rozhodovat o věcech týkajících se pouze členů Aliance. O co tedy Putinovi jde? Můžeme se, ve snaze porozumět jeho obavám, něčeho chytit? Níže se o to pokusíme.

Putinova sedmiletá období

Připomeňme, že Putin je u moci nepřetržitě od roku 2000 a jeho vládu nad Ruskem tak můžeme rozdělit do tří sedmiletých období. Během prvních sedmi let došlo ke dvěma podstatným událostem, které nemohl ovlivnit, ale dokázal jich využít. Zaprvé strmě rostly ceny ropy a zemního plynu, takže se podařilo sanovat zoufalou socioekonomickou situaci drtivé většiny obyvatel Ruska a položit základy současné ruské ekonomiky.

Navzdory nekončícím řečem o reformách a blížícím se hospodářském průlomu se stále jedná o ekonomiku beznadějně závislou na drancování (ohromného) surovinového bohatství, monstrózně zkorumpovanou a produkující malé množství nesmírně bohatých lidí a obrovskou masu chudých (v žádné z velkých světových ekonomik nevlastní 1 % nejbohatších tolik jako v Rusku – okolo 75 % veškerého bohatství). Zadruhé přišly útoky 11. září 2001.

Skvěle načasovaným telefonátem tehdejšímu americkému prezidentovi – Putin byl údajně prvním zahraničním lídrem, který kondoloval a přislíbil pomoc – rázem získal v očích nejmocnějšího muže planety respekt. Američané a všichni jejich spojenci okamžitě zapomněli na válku v Čečensku a s ní související porušování lidských práv, na obvinění z účasti na zkáze ponorky Kursk, prostě na všechno. Z Putina se během několika minut stal klíčový spojenec, a když mu prezident Bush při návštěvě Ruska pohlédl do očí, vyjádřil se, že zřel skutečného demokrata.

V roce 2002 byla zřízena Rada NATO – Rusko, díky které se Moskva v Alianci sice nedostala do „kuchyně“, ale získala své místo u „stolu“. Období bezprecedentně široce a otevřeně založené spolupráce Putin uzavřel projevem na bezpečnostní konferenci v Mnichově, ve kterém poprvé zcela pregnantně zformuloval ruské výhrady k vývoji bezpečnostní architektury v Evropě. Tehdy poprvé nahlas zaznělo, že posledním krokem, s nímž Rusko souhlasí, bylo sjednocení Německa v roce 1990, neboť bylo projednáno a jednoznačně schváleno tehdejším sovětským vedením. Vše ostatní, zejména pak vstup někdejších sovětských republik do NATO, Rusku více či méně nevyhovuje.

Jsme vaši přátelé

Dalších sedm let, během nichž byl Putin na čtyři roky (2008–2012) v Kremlu vystřídán Dmitrijem Medvěděvem a sám zastával funkci premiéra, se neslo ve znamení sklízení plodů, které během oněch let začaly dozrávat. Rusko se překvapivě dobře vypořádalo s ekonomickou krizí 2007–2008, hostilo řadu významných mezinárodněpolitických, kulturních a sportovních akcí, jejichž prostřednictvím demonstrovalo svou modernitu, pohostinnost a otevřenost.

Po signálu z Mnichova Francouzi a Němci na summitu Aliance v Bukurešti odmítli americké návrhy příslibu budoucího členství Ukrajině a Gruzii. V létě 2008 proběhla rusko-gruzínská válka, v jejímž důsledku Gruzie přišla zhruba o 20 % svého území. S nástupem Obamovy administrativy (2009–2017) se začala psát jedna z nejzajímavějších kapitol rusko-amerických vztahů. Obama chtěl „svět bez jaderných zbraní“, za což mu byla roku 2009 udělena Nobelova cena.

Těžko říci, zda si uvědomil, že takový svět by z mocenského hlediska znamenal „svět bez Ruska“ a že v Rusku tento návrh jednoduše nemůže dopadnout na úrodnou půdu. Moskvu potěšil rezignací na vybudování systému protiraketové obrany ve střední Evropě a návrhem politiky tzv. resetu. Vrcholem jeho snah byl podpis smlouvy o dalším omezení strategických jaderných zbraní ofenzivního určení, známé jako New Start, v dubnu 2010 v Praze.

Relativně dobré vztahy však o dva roky později, v prosinci 2012, výrazně poznamenalo přijetí Magnitského zákona, kterým Obamova administrativa uvalila finanční a vízové sankce na ruské činitele odpovědné za porušování lidských práv. Na konci druhé sedmiletky Rusko hostilo dvě významné světové události.

V září 2013 summit G20 v Petrohradu, při němž se Putin na pořad jednání neúspěšně snažil prosadit politicko-bezpečnostní témata, na jejichž řešení měl zájem. Šlo zejména o dopady tzv. arabského jara (a v menší míře i tzv. barevných revolucí) na stabilitu režimů, s nimiž Rusko udržovalo blízké vztahy. V únoru 2014 se pak v Soči konaly zimní olympijské hry, které se měly stát symbolem ruského návratu na sportovní výsluní a potvrdit Putinovu pozici jako jednoho z nejsilnějších politických lídrů světa.

Jste naši nepřátelé

Poslední sedmiletku otevřela anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny. Putin se snažil působit jako tvrdý bojovník proti americkému a západnímu hegemonismu. Nepřiznané ruské vojenské angažmá na východě Ukrajiny, stejně jako to přiznané v Sýrii, sice připravilo tisíce lidí o život a desítky tisíc o domovy, ale z hlediska ruského podílu na globální moci se nic podstatného nestalo.

A nejen to. Otevřená konfrontace se Západem vedla k nutnosti navázat mnohem těsnější spolupráci s Čínou, z níž se během Putinova panování v Rusku stala druhá největší ekonomika světa. Hospodářský vzestup Číny je většinou vztahován k poklesu amerického podílu na světovém ekonomickém výkonu. Neměli bychom však pouštět ze zřetele ani tu skutečnost, že za dobu, která uplynula od konce studené války, čínské kapacity nenarostly pouze vůči těm americkým či západním, ale rovněž vůči ruským.

Na konci 80. let byla sovětská ekonomika pravděpodobně šestkrát až osmkrát větší než čínská, ale dnes je minimálně osmkrát, možná dvanáctkrát menší. Čína od Ruska, legálně i ilegálně, bere všechny suroviny, které může nabídnout, ale bere jen tolik, kolik chce a za ceny, které jsou pro ni výhodné.

Putinovým motivacím neporozumíme, nebudeme-li brát v úvahu Čínu. Deklarace o nejlepších politických vztazích v dějinách

nemohou zakrýt, že mezi oběma zeměmi existuje řada nevyřešených problémů (včetně teritoriálních) a že je Moskva zklamána z toho, jak málo Čína v Rusku investuje. Spojují je problémy s Američany, ale dá se na něčem takovém vybudovat dlouholeté a důvěryhodné partnerství?

Vzhledem k potřebě obou zemí, respektive jejich současných – a pravděpodobně doživotních – vůdců, dominovat to příliš pravděpodobné není. Vraťme se však do Evropy a k otázce, jak je možné, že Moskva to, co západní odborníci identifikovali jako reálné jádro bezpečnostních problémů – a o čem jsme připraveni jednat –, vnímá jako otázky sekundární? Možná proto, že Putinovi nejde o bezpečnost státu, ale o bezpečnost režimu.

Dlouhá, viditelně neúspěšná, ale zejména stále nekončící vláda nad Ruskem se možná dostala do bodu, kdy se největším potenciálním rizikem stává (až dosud zcela pasivní) masa ruského obyvatelstva. Putin se tak účinně vypořádává s politickými oponenty, že se nemusí bát revoluce, ale vzpoury. Ruské dějiny na ně jsou velmi bohaté a režim má prostředky na jejich potlačení. Jak se k tomu však postaví v zahraničí, kde tolik režimu věrných má své děti, peníze a majetky?

Co když Putin ve skutečnosti nechce jednat o vojenských aspektech bezpečnosti – zejména když ví, že na druhé straně těmto obavám rozumějí, a proto jsou připraveni o nich jednat –, ale chce něco jiného? Co když snahou vytlačit „natovce“ z někdejšího sovětského území, zejména z Ukrajiny, chce vyslat silný signál domů? Nezapomínejme, že nejlepším místem, odkud lze eventuálně měnit Rusko, je Ukrajina. Ukrajina v NATO je z vojenského hlediska problém, ale řešitelný. Oproti tomu Ukrajina demokratická je katastrofa, jejíž bezprostřední dopady sice lze omezovat vytvořením informační bariéry, ale ne natrvalo. Putin sice má výhodu v tom, že si řada lidí nechá od státu naordinovat správný systém hodnot a údajně každý druhý Rus je připraven žít bez internetu, ale co všichni ti první?

Stručně:

Co vlastně vede Putina k tomu, že stupňuje napětí kolem Ukrajiny? Je to opravdu obava o bezpečnost Ruska?
Jeho vláda se dá rozdělit do tří sedmiletých období, během nichž se choval pokaždé úplně jinak. V prvních dvou vystupoval velmi vstřícně vůči Západu.
Teď to vypadá, že hraje zlého muže. A zřejmě hlavně z vnitropolitických důvodů. Obává se o moc.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

31. ledna 2022 14:57 Konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou Názor Rusko

O co vlastně Putinovi nyní jde (a co na to každý druhý Rus)

MICHAEL ROMANCOV + Odebírat e-mailem

A teď budu pro změnu zlý... Ilustrační foto: ČTK/AP

Komentář Michaela Romancova: Koncem minulého týdne americký velvyslanec v Moskvě doručil na tamní ministerstvo zahraničních věcí písemnou odpověď na ruské návrhy ohledně evropské bezpečnosti. Dokument, jenž je výsledkem konzultací mezi USA, spojenci v NATO a Ukrajinou, je prý třeba pečlivě analyzovat a Kreml nebude s odpovědí spěchat. Když Rusko v prosinci loňského roku „upřímně, srozumitelně a tvrdě" prezentovalo své obavy, učinilo tak způsobem ultimativním. Moskva tvrdila, že požaduje okamžitou souhlasnou písemnou odpověď s právními zárukami, jinak...

Netušíme, k čemu v Kremlu dospějí ani jak se pak budou chovat. Z našeho pohledu je podstatné, že na ruské požadavky zatím bylo reagováno klidně a srozumitelně. Chce-li Moskva dialog, respektive obnovu dialogu, který mezi Aliancí a Ruskem do anexe Krymu a rozpoutání války na východě Ukrajiny existoval, je to možné, ba žádoucí. Není však možné, aby jeho obsah, tempo a čas diktovala Moskva. Až se spojenci poradí, dají vědět, co (ne)připadá v úvahu. Místo okamžitého odchodu z jednání, kterým Moskva opakovaně vyhrožovala, si teď vzala blíže nespecifikovaný čas na studium.

Ministr Lavrov prohlásil, že další schůzka s Američany prý proběhne do dvou týdnů. Rusko nechce válku, ale nedovolí, aby byly ignorovány a pošlapávány jeho zájmy. Mnohokrát v průběhu posledních týdnů prohlásil, že jednání s Američany jsou tvrdá, avšak věcná a upřímná. Z odpovědi, kterou Rusko dostalo, prý vyplývá, že v hlavních oblastech

ZAVŘÍT

Kniha *Připraven sloužit* (rozhovor s K. Schwarzenbergem) po dotisku znovu v prodeji

Koupit v e-shopu

Zpět

Studentská architektonická soutěž URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: bydleni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 17:07, Celková návštěvnost: 76 070, RU / měsíc: 298 300, RU / den: 22 469, AVE: 22 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,25

Skupina Saint-Gobain každoročně, již od roku 2004, pořádá mezinárodní soutěž pro studenty vysokých škol, zejména budoucí architekty, stavební inženýry a projektanty. Jejím cílem je umožnit jim prokázat své odborné znalosti na reálném projektu založeném na skutečných potřebách konkrétní čtvrti nebo města.

Soutěž je organizována celosvětově a zapojuje se do ní více než 30 zemí. Skupina Saint-Gobain v České republice a studenti českých vysokých škol se do ní zapojují pravidelně již od roku 2007. Probíhá vždy ve dvou kolech, národním a poté mezinárodním. Národního kola v České republice se každoročně účastní týmy z ČVUT v Praze, VUT v Brně, TU v Liberci a TU v Ostravě. Z národního kola postupují dva týmy do kola mezinárodního. V posledním ročníku se do soutěže zapojilo více než 2800 studentů z 38 zemí celého světa.

Každoročně mají studenti za úkol připravit architektonický návrh na základě mezinárodního zadání. Návrh mohou studenti připravovat samostatně, nebo spolupracovat ve dvoučlenných týmech. „V našem magisterském ateliéru již tradičně studentům zadáváme mezinárodní soutěž od Saint-Gobain a s radostí mohu doplnit, že se naši studenti pravidelně umisťují na předních příčkách. Po Astaně, Miláně, Dubaji, či Paříži se letos přesouváme do nedaleké Varšavy. Zadání 17. ročníku je studentům tematicky blízké - studentské bydlení. Soutěžní zadání sestává ze dvou hlavních dílčích úkolů. Jedním je novostavba zmíněných kolejí s 250 ubytovacími jednotkami včetně doplňkových funkcí, vše v pasivním standardu a druhým je v koncepční rovině řešená revitalizace památkově chráněného objektu továrny na komunitní centrum. Součástí je i návrh polosoukromého parku, který má sloužit primárně komunitě studentů, pro něž jsou koleje navrhovány. Důraz je kladen na udržitelný návrh vyvážený po stránce výtvarné, ekonomické a technické“, popisuje letošní zadání Martin Stark, praktikující architekt a pedagog na katedře architektury Fakulty stavební ČVUT v Praze. Zajímavostí je, že ještě za svých studentských let se stal dvojnásobným vítězem národního kola téže soutěže.

Zadání obdržely univerzity již se začátkem podzimního semestru a do soutěže se až do teď přihlásilo téměř 30 účastníků. Na zpracování projektů mají týmy půl roku, termín odevzdání hotových návrhů je do 11. dubna 2022. Poté zasedne odborná porota, ve které usednou doc. Ing. Šárka Šilarová, CSc. (FSv ČVUT), doc. Ing. arch. Jan Hendrych (FUA TUL), doc. Ing. arch. Luboš Knytl (FSv ČVUT), Ing. et Ing. Petr Hlavsa, Ph.D. (FA VUT), Ing. arch. Josef Hoffmann (Saint-Gobain, divize ISOVER), Ing. arch. Tomáš Truxa (Saint-Gobain, divize ISOVER). Porota vybere ze všech odevzdaných prací tři nejlepší. Motivací v národním kole je pro přihlášené týmy nejen finanční odměna v řádech desítek tisíc korun, ale také možnost postoupit do kola mezinárodního. V něm mohou porovnat své znalosti a kreativitu se studenty z celého světa.

„Určitě se nejedná o formální a jednoduchý úkol. Zadání je velmi obsáhlé a vyžaduje od studentů komplexní přístup. Soutěžící pracují jako skutečná architektonická kancelář a každý rok přicházejí s opravdu vysoce kvalitními a originálními návrhy. Mohu zodpovědně říci, že přípravě věnujeme stovky hodin práce. Pro naše studenty je to jedinečná příležitost, jak pracovat na velkém projektu, s detailním a kvalitním zadáním,“ dodává Ing. arch. Josef Smola, pod jehož vedením tým z Fakulty stavební ČVUT v Praze, ve složení Jiří Petrželka a Kristýna Klůsová, vyhráli v loňském roce české národní kolo a získali mimořádně cennou studentskou cenu v kole mezinárodním.

Odevzdané projekty se hodnotí ve 4 základních kategoriích, z nichž každá má svoji váhu. Ze 40 % se přihlíží k celkovému konceptu, urbanistickému a architektonickému návrhu, z 30 % se hodnotí technické řešení a splnění požadavků pro Multi-Komfortní standard společnosti Saint-Gobain, z 20 % konstrukční detaily s ohledem na tepelné a akustické mosty a 10 % zbývá na správný výběr a použití stavebních materiálů z portfolia Skupiny Saint-Gobain.

„Prošel jsem si sám soutěží jako její účastník v letech 2015 a 2016. Soutěž svojí komplexností není jednoduchá, ale pomohla mi získat cenné znalosti a zkušenosti pro mé další studium. Moje účast v soutěži mi navíc přinesla nabídku pracovního uplatnění ve Skupině Saint-Gobain, kde své odborné znalosti mohu nadále uplatňovat při vývoji řešení v modrozelené infrastruktuře,“ říká Josef Hoffmann, produktový manažer pro zelené střechy.

Mezinárodní kolo s účastí dvou týmů týmu z České republiky proběhne ve dnech 8. - 10. června 2022 přímo ve Varšavě.

2v1 VÝHODNĚJI A BEZ STAROSTÍ
SET OKNA A ROLETY V BÍLÉ BARVĚ

Studentská architektonická soutěž

Skupina Saint-Gobain každoročně, již od roku 2004, pořádá mezinárodní soutěž pro studenty vysokých škol, zejména budoucí architekty, stavební inženýry a projektanty. Jejím cílem je umožnit jim prokázat své odborné znalosti na reálném projektu založeném na skutečných potřebách konkrétní čtvrti nebo města.

Soutěž je organizována celosvětově a zapojuje se do ní více než 30 zemí. Skupina Saint-Gobain v České republice a studenti českých vysokých škol se do ní zapojují pravidelně již od roku 2007. Probíhá vždy ve dvou kolech, národním a poté mezinárodním. Národního kola v České republice se každoročně účastní týmy z ČVUT v Praze, VUT v Brně, TU v Liberci a TU v Ostravě. Z národního kola postupují dva týmy do kola mezinárodního. V posledním ročníku se do soutěže zapojilo více než 2800 studentů z 38 zemí celého světa.

Každoročně mají studenti za úkol připravit architektonický návrh na základě mezinárodního zadání. Návrh mohou studenti připravovat samostatně, nebo spolupracovat ve dvoučlenných týmech. *„V našem magisterském ateliéru již tradičně studentům zadáváme mezinárodní soutěž od Saint-Gobain a s radostí mohu doplnit, že se naši studenti pravidelně umisťují na předních příčkách. Po Astaně, Miláně, Dubaji, či Paříži se letos přesouváme do nedaleké Varšavy. Zadání 17. ročníku je studentům tematicky blízké - studentské bydlení. Soutěžní zadání sestává ze dvou hlavních dílčích úkolů. Jedním je novostavba zmíněných kolejí s 250 ubytovacími jednotkami včetně doplňkových funkcí, vše v pasivním standardu a druhým je v koncepční rovině řešená revitalizace památkově chráněného objektu továrny na komunitní centrum. Součástí je i návrh polosoukromého parku, který má sloužit primárně komunitě studentů, pro něž jsou koleje navrhovány. Důraz je kladen na udržitelný návrh vyvážený po stránce výtvarné, ekonomické a technické“*, popisuje letošní zadání Martin Stark, praktikující architekt a pedagog na katedře architektury Fakulty stavební ČVUT v Praze. Zajímavostí je, že ještě za svých studentských let se stal dvojnásobným vítězem národního kola téže soutěže.

Zadání obdržely univerzity již se začátkem podzimního semestru a do soutěže se až do teď přihlásilo téměř 30 účastníků. Na zpracování projektů mají týmy půl roku, termín odevzdání hotových návrhů je do 11. dubna 2022. Poté zasedne odborná porota, ve které usednou doc. Ing. Šárka Šilarová, CSc. (FSv ČVUT), doc. Ing. arch. Jan Hendrych (FUA TUL), doc. Ing. arch. Luboš Knytl (FSv ČVUT), Ing. et Ing. Petr Hlavsa, Ph.D. (FA VUT), Ing. arch. Josef Hoffmann (Saint-Gobain, divize ISOVER), Ing. arch. Tomáš Truxa (Saint-Gobain, divize ISOVER). Porota vybere ze všech odevzdaných prací tři nejlepší. Motivací v národním kole je pro přihlášené týmy nejen finanční odměna v řádech desítek tisíc korun, ale také možnost postoupit do kola mezinárodního. V něm mohou porovnat své znalosti a kreativitu se studenty z celého světa.

„Určitě se nejedná o formální a jednoduchý úkol. Zadání je velmi obsáhlé a vyžaduje od studentů komplexní přístup. Soutěžící pracují jako skutečná architektonická kancelář a každý rok přicházejí s opravdu vysoce kvalitními a originálními návrhy. Mohu zodpovědně říci, že přípravě věnujeme stovky hodin práce. Pro naše studenty je to jedinečná příležitost, jak pracovat na velkém projektu, s detailním a kvalitním zadáním,“ dodává Ing. arch. Josef Smola, pod jehož vedením tým z Fakulty stavební ČVUT v Praze, ve složení Jiří Petrželka a Kristýna Klůsová, vyhráli v loňském roce české národní kolo a získali mimořádně cennou studentskou cenu v kole mezinárodním.

Odevzdané projekty se hodnotí ve 4 základních kategoriích, z nichž každá má svoji váhu. Ze 40 % se přihlíží k celkovému konceptu, urbanistickému a architektonickému návrhu, z 30 % se hodnotí technické řešení a splnění požadavků pro Multi-Komfortní standard společnosti Saint-Gobain, z 20 % konstrukční detaily s ohledem na tepelné a akustické mosty a 10 % zbývá na správný výběr a použití stavebních materiálů z portfolia Skupiny Saint-Gobain.

„Prošel jsem si sám soutěží jako její účastník v letech 2015 a 2016. Soutěž svojí komplexností není jednoduchá, ale pomohla mi získat cenné znalosti a zkušenosti pro mé další studium. Moje účast v soutěži mi navíc přinesla nabídku pracovního uplatnění ve Skupině Saint-Gobain, kde své odborné znalosti mohu nadále uplatňovat při vývoji řešení v modrozelené infrastruktuře,“ říká Josef Hoffmann, produktový manažer pro zelené střechy.

Mezinárodní kolo s účastí dvou týmů týmu z České republiky proběhne ve dnech 8. - 10. června 2022 přímo ve Varšavě.

Tržiště zpráv | 31.01.2022

Tweet

e-mail adresa... Odebírat newsletter

ISOVER Divize ISOVER Saint-Gobain Construction Products CZ a.s.

ARCHITEKTURA, DESIGN, STYL

Vítězné projekty Grand Prix Architektů - Národní ceny za architekturu 2021
30.12.2021 - Již od roku 1993 Obec architektů a.s. pořádá pravidelně soutěž Grand...

Víte, jaké to je „cítit se jako doma“?

Kvalita veřejného prostranství s dostatkem zeleně se pro projekty bydlení stává nutností

Dokonalá souhra hliníkové pergoly ARTOSI a screenové rolety ALFA-ZIP

Konference INTERIÉRY 2021 - 10. ročník

>> všechny články

ARCHITEKTONICKÉ ATELIÉRY

Rezidence Golf Hostivař - tam, kde se budete cítit v bezpečí
12.04.2021 - Rodinné a bytové domy s kontrolovaným vjezdem. V Praze, v srdci...

BACK BETTER aneb Atelier Habina se vrací z home office v plné síle

>> všechny články

STAVEBNICTVÍ

Vyhlášení vítězů soutěže Barvy podzimu 2021
08.12.2021 - Gratulujeme všem vítězům podzimní soutěže. Všechny soutěžní...

Soutěž: Barvy podzimu 2021

Izolace pro čtyři roční období

Nové podmínky pro stavbu rodinných domů v ČR již v tomto roce

Víte, co rozhoduje při volbě zateplení domu?

>> všechny články

TRŽIŠTĚ ZPRÁV

Studentská architektonická soutěž
Skupina Saint-Gobain každoročně, již od roku 2004, pořádá mezinárodní soutěž pro studenty vysokých škol,

Zpět

Praha začne uplatňovat principy cirkulární ekonomiky URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.01.2022, Zdroj: ceskenovinky1.eu, Autor: Svetozár Plesník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.01.2022 23:36, RU / den: 5 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Hlavní město učinilo důležitý krok k přechodu na cirkulární ekonomiku. Pražští zastupitelé schválili zásadní dokument – Strategii hl. m. Prahy pro přechod na cirkulární ekonomiku, kterým se česká metropole hlásí k průběžnému snižování ekologické a uhlíkové stopy.

„Krátce po dnešní půlnoci byla jednomyslně schválena strategie hlavního města pro oběhové hospodářství. Praha tak mimo jiné získá možnost opakovaně využít materiály a snížit spotřebu primárních surovin. Místo způsobu, kdy se suroviny vytěží, zpracují, využijí a zahodí, klade důraz na prevenci vzniku odpadu a co nejdelší udržení surovin a výrobků v oběhu. Vzniká tak velká příležitost pro vznik nových služeb, výrobků, pracovních míst, postupů a inovací," uvedl náměstek primátora hl. m. Prahy Petr Hlubuček.

Cirkulární ekonomika představuje nový přístup k zacházení se surovinami, materiály a výrobky. Strategie Prahy obsahuje celkem sed tematických cílů s návrhy 73 opatření a 34 konkrétními projekty.

„Principy oběhového hospodářství chceme zavést především ve čtyřech oblastech, které mají největší potenciál materiálových i emisních úspor – stavebnictví, nakládání s odpady, nakládání s vodou, zemědělství a potravinami. Například se jedná o svoz gastroodpadu ze školních jídelen, stavbu bioplynová stanice, multikomoditní sběr, technologicky vyspělou dotřiďovací linku a škvárové hospodářství. Všechny tyto trendy již využívá řada moderních západních metropolí jako Amsterdam, Londýn, Paříž, Kodaň, Glasgow," dodal náměstek primátora Hlubuček.

Praha se touto strategií hlásí k průběžnému snižování své ekologické a uhlíkové stopy (zdrojové náročnosti spotřeby) a směřování k uhlíkové neutralitě v roce 2050. Pro naplnění této vize chce Praha motivovat pražské aktéry, včetně soukromého sektoru a veřejnosti, k odpovědnému nakládání se zdroji a odpovědné spotřebě.

Strategie navazuje na Klimatický plán Prahy do roku 2030, připravil ji Pražský inovační institut v úzké spolupráci s magistrátním odborem ochrany prostředí, společnostmi Pražské služby a Pražská vodohospodářská společnost a dále s ČVUT UCEEB, FSV ČVUT, Crea-Tura, nizozemskou konzultační společností Circle Ekonoma a řadou dalších expertů, kteří se účastnili individuálních či skupinových konzultací.

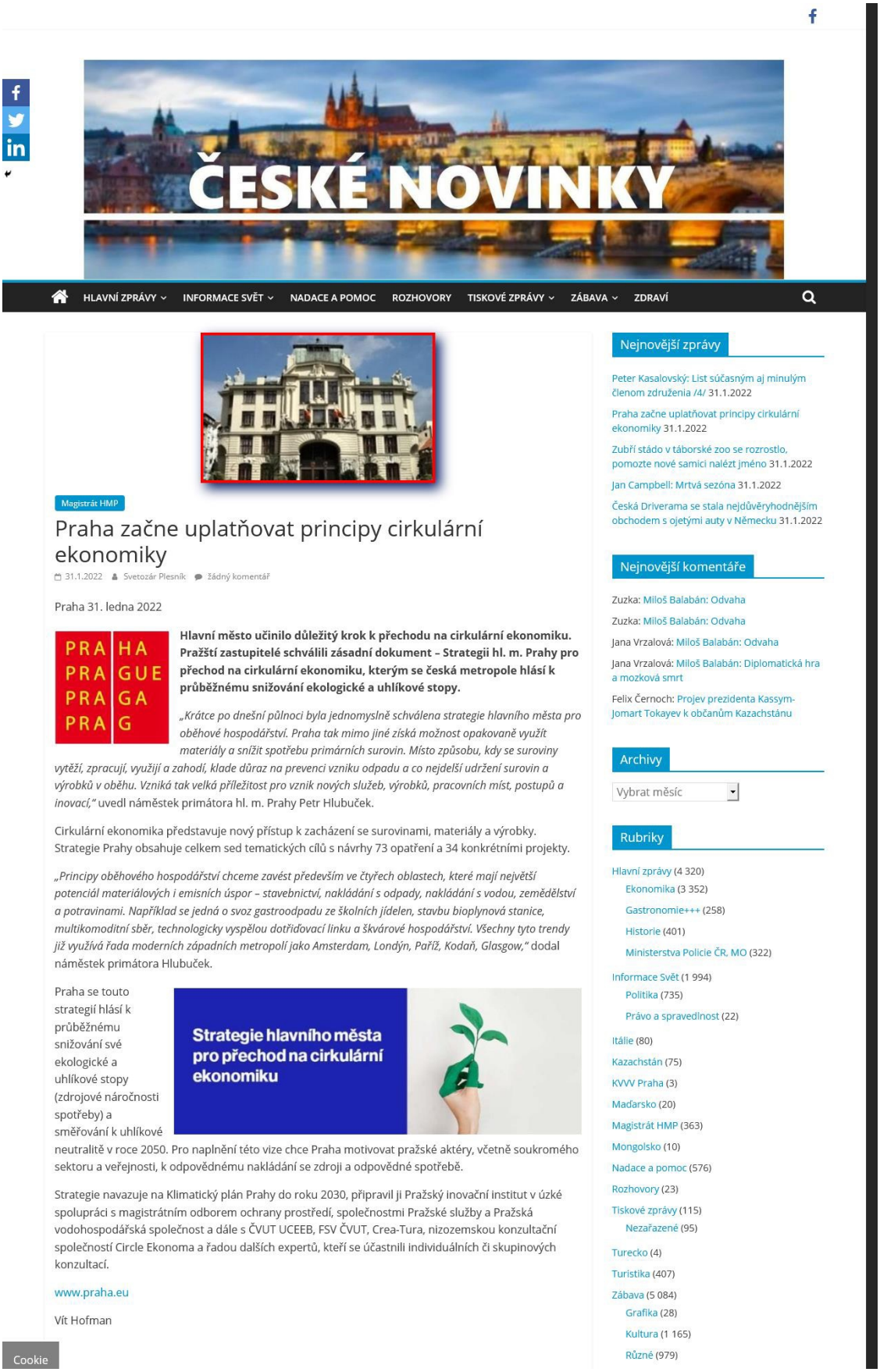

Zpět

Jednání o návrhu rozpočtu pro letošní rok

TV, Datum: 31.01.2022, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.02.2022 02:59, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 5 164 236,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Ušetřit desítky miliard napříč rezorty, to je plán ministra financí Zbyňka Stanjury. Jenže kde přesně chce šetřit? Na to se budeme ptát v dnešní Devadesátce. Vítejte, hezký večer. Jednání ministrů o návrhu letošního státního rozpočtu. Už zhruba 2 hodiny řeší hlavně to, jak ušetřit avizovaných 80 miliard korun oproti návrhu bývalé vlády. Kabinet chce zákon poslat ke schvalování do sněmovny do poloviny února. Ministr financí Zbyněk Stanjura počítá mimo jiné s omezením počtu úřednických míst. Plánuje, že se nepřijme 7000 nových zaměstnanců, jak chtěl předchozí kabinet. Celkový počet úředníků má letos zůstat na úrovni loňského roku, tedy zhruba 482 000 míst. Rozpočtové škrty se podle ministryně obrany týkají i jejího rezortu. Do letošního roku se nevejde například chystaný nákup pásových bojových vozidel pěchoty, největší armádní akvizice v historii Česka a zároveň jedna z priorit rezortu. Jak už jsem říkala, ministři v tuto chvíli jednají o návrhu letošního státního rozpočtu. Toto jednání teď sleduje kolegyně Izabela Niepřejová. Izabelo, tak už víme něco bližšího?

Izabela NIEPŘEJOVÁ, redaktorka ČT
Pěkný večer. Víme zatím pouze to, že jednání se protahuje. A podle mých informací z této schůzky to ještě nějakou dobu potrvá. Sama jsi to říkala, část vlády už jedná více než 2 hodiny. Ministři hledají co největší úspory ve svých rezortech, a to si samozřejmě vyžaduje obšírnější diskuzi. Například minulý týden už ale ministři o rozpočtu diskutovali, a to do jedné hodiny ráno. Zmínili jsme, že nová vláda chce ušetřit 80 miliard korun na výdajové stránce, tzn. najít 80 miliard škrtů. Trvá na tom ministr financí Zbyněk Stanjura. Už také někteří ministři naznačili, kolik a kde by mohli ušetřit v rámci svých rezortů, respektive zatím spíše mluví o tom, kolik by to mohlo být. Ministr vnitra Vít Rakušan mluvil o 2 miliardách, které by mohl v rámci svého rezortu ušetřit. Ministr dopravy Martin Kupka nebo také místopředseda a ministr práce Marian Jurečka říkají, že budou schopni najít úspory ve svých rezortech v řádu miliard. Vláda chce ušetřit 5,5 miliardy například na tarifních platech. To jsou ale zatím všechno stále obecná prohlášení, tzn. to přesně kolik a kde budou ministři, potažmo celá vláda škrtat a šetřit, to zatím známé není. A s největší pravděpodobností se to nedozvíme ani po dnešním jednání, protože žádný oficiální výstup není naplánovaný. Ministři jsou, co se rozpočtu týče, velmi skoupí na slovo. Ministr školství Petr Gazdík třeba dnes při příchodu říkal, že je tedy už jisté, že samozřejmě zůstane ta priorita, která je vytyčená v rámci jeho rezort, a to sice, že platy učitelů zůstanou minimálně na výši 130 % průměrné mzdy. Nechtěl říct ale konkrétně, kde on by v jeho rezortu šetřil. A tak podobně je to se všemi dalšími členy vlády. My samozřejmě budeme čekat na skončení jednání, budeme se snažit ministrů ptát, zdali došli ke shodě. Mimochodem část z nich také dnes při příchodu mluvila o tom, že by vláda mohla schvalovat návrh státního rozpočtu už tuto středu. Na druhou stranu ale ta další část říká, že reálnější je to až příští týden. A jak už jsi sama zmínila, tak do poloviny února by měl být návrh státního rozpočtu poslán do Poslanecké sněmovny. No a následně platí i ten cíl, který vláda avizovala, a to sice, že od 1. dubna bude platit nový návrh nebo respektive nový státní rozpočet. Zůstáváme před Úřadem vlády a budeme čekat, zdali se něco více dnes dozvíme.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
No a kdo taky jednání o rozpočtu dlouhodobě sleduje, je můj kolega Petr Vašek z domácí redakce. Dnes večer má štěstí, že ho sleduje tady odsud z Kavčích hor, z tepla. Hezký večer, Vašku. Okresech.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Velké štěstí. Dobrý den. Krásný večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak Izabela už to naznačila. Díky tobě to taky víme, díky tvému rozhovoru s ministrem financí. První konkrétní věc, a to je obrana. Na tomhle rezortu se má tedy šetřit mimo jiné taky. A víme tam i nějaké konkrétnější věci, tak jaké? Kde přesně tam budeme brát?

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Tak víme to, že to mají být řády miliard korun. Ministr financí Zbyněk Stanjura mi vlastně potvrdil mou informaci, kterou jsem minulý týden zjistil v Poslanecké sněmovně, že v těch dvou variantách škrtů dostala ministryně obrany Jana Černochová na výběr buď jeden větší škrt, jeden menší škrt. Mluvilo se tam dokonce o nějakých 7 - 9 miliardách. Ale to nevím, jestli ještě stále platí, protože ona byla opravdu podle mých informací velmi rozladěná, protože jí premiér Petr Fiala slíbil, že na obraně se škrtat nebude. Nakonec to, dokonce si myslím, že to může nakonec dopadnout tak, že ten škrt bude mnohem menší, že bude možná v řádech2, 3, 4 miliard. Na druhou stranu je to určitě nějaký signál vůči spojencům, vůči tomu, že vláda říkala, že chce dávat na obranu 2 % HDP, což každý rok by znamenalo zvyšovat výdaje o víc než 10 miliard korun. A tady vlastně ukazuje, že naopak by mohl být rozpočet o něco nižší. Ale na druhou stranu já se úplně Zbyňkovi Stanjurovi nedivím, ministrovi financí, protože on chce brát ty peníze pouze ze zakázek, které nejsou připravené. To jsou například bojová vozidla pěchoty, historicky největší zakázka za 52 miliard korun. Už letos tam mělo jít 8 miliard korun, v letošním státním rozpočtu, ale ta zakázka je nepřipravená. Zbyněk Stanjura poměry logicky říká, proč tam nechávat ty miliardy, když stejně to neumíme efektivně utratit, a proč ty peníze nepoužít na něco jiného, zvlášť ve světle, když například věc, o které mluvila Izabela, zmrazení platů státních úředníků, kulturních pracovníků, nižší růst platů policistů, vojáků, hasičů přišlo na 5,5 miliardy, tak proč 8 miliard nechávat obraně, když to stejně neumíme utratit. Ale neříkám, že ten škrt musí být 8 miliard, on může být opravdu menší. Ale i podle toho, když jsem slyšel dnes ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečku, tak na přímou otázkou mé kolegyně Štěpánky Martanové, jestli teda bude šetřit i obrana, tak on na to jednoznačně odpověděl: "Šetřit musí úplně všichni. A týká se to úplně všech." Takže si myslím, že ani obrana se vlastně těch škrtů, se nějakého škrtu, a teď nevíme opravdu, jakého, ale ministr financí Zbyněk Stanjura říkal, že to bude v řádech miliard korun, tak se tomu prostě nevyhne podle mého názoru.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
My se k té obraně ještě dostaneme podrobnějl během dnešního večera. Pojďme ale dál. To je vlastně jediný rezort, u kterém víme alespoň nějaké podrobnější informace, když tedy nepočítám ty platy. Jinak je to spíš mlčení, mlžení. Co to znamená, proč je kolem toho tolik tajností?

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Tak víme ještě některé konkrétnější věci. Ona to Izabela trošku zmínila. Víme, že ministr vnitra Vít Rakušan řekl, že už našel 2 miliardy. Víme, že ministr dopravy Martin Kupka mluvil o nějakých 3,5 miliardách korun. Dnes Marian Jurečka mluvil o nějakých v řádech miliard, ale přesnou částku nevíme. Ale je pravda, že nějaký seznam konkrétních škrtů za 80 miliard prostě ještě nemáme a zdaleka to ani nevychází z toho, co víme. Jak jsi se ptala na to, proč to nevíme. No je to taková tradice u vlády Petra Fialy už za ten měsíc a půl. Je to pětikoalice a je pravda, že je tam 5 stran, které vlastně... 4 z nich jsou podobně velké, tak

nechtějí vypadat předem, že jsou nejednotné, nechtějí si sdělovat své názory přes média, takže to si myslím, že je ten hlavní důvod. Petr Fiala prostě chce tu vládu uřídit, je to poměrně pochopitelné, a proto potom to vypadá tak, že ti ministři, prostě ti..., dokud to není dohodnuté, tak vlastně konkrétní věci příliš zveřejňovat nechtějí. Na druhou stranu je pravda, že o tom rozpočtu se vlastně dohadují měsíc, protože platy řešili už na konci prosince, takže už měsíc o tom vyjednávají. A je pravda, že ta určitá nervozita části veřejnosti už je o dost větší než třeba před tím měsícem, zvlášť když například úředníci nebo policisté, hasiči se dozvěděli, že ty jejich platy nebudou zdaleka takové, jako si představovali. A to je prvních 5 miliard pouze, tak jak bude asi tak vypadat těch dalších 75. Takže je to... Ta nervozita určitě se zvyšuje, dnes si postěžoval i vlastně šéf odborů Josef Středula, /nesrozumitelné/ centrály, když vlastně neví, o čem bude ve středu jednat, protože mu poprvé v historii nikdo neposlal předem státní rozpočet, aby si ho mohl zanalyzovat. Takže jemu se také vlastně nedivím, že je rozezlený, protože vlastně neví, k čemu se má vyjadřovat. A ono za těch pár desítek minut si to člověk nezanalyzuje na tom jednání, když ten rozpočet má prostě přes 700 stran. Takže má i to svoje stinné stránky, ale tahle ten hlavní důvod je podle mého názoru, že ta vláda nechce vypadat nejednotně, nechte si sdělovat ty konkrétní věci přes média a chce to zveřejnit až potom najednou. A samozřejmě úlohou nás novinářů není hrát s nimi tu hru řekl, že bude, že budem respektovat, že to chce zařídit až potom. Ale my se pro veřejnost prostě snažíme zjistit těch informací co nejvíc, protože rychlé informace prostě jsou důležité.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Ty jsi tady naznačil, že nás čeká tedy jednání tripartity ve středu a že dnes předseda odborů Středula byl poměrně tvrdý na Twitteru. Můžeme se pustit ten jeho tweet.

Josef STŘEDULA, předseda, Českomoravská konfederace odborových svazů
Je pondělí 10:00. Ve středu máme na tripartitě projednávat rozpočet. Vláda nám však jeho návrh dosud neposlala k prostudování. Ta snaha o sociální dialog byla asi jen divadélkem pro média. Přesně tak toto vždy dělal Andrej Babiš. Učíte se rychle, pane premiére Fialo?

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak ono se to tak střídá. Ony totiž, že nejdřív odbory kritizovaly trochu vládu Petra Fialy, že nekomunikuje, potom po tom jednání obrátily, že to tedy vypadá dobře, že ta komunikace asi půjde dobrým směrem. Teď zase poměrně ostrá kritika, tak s čím myslíš, že půjdou odboráři na to jednání, na tripartitu? A jak vášnivé debaty budou?

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Tak je pravda, že já, když jsem dělal v sobotu rozhovor s Josefem Středulou, tak už tehdy mi říkal, že prostě vlastně neví, k čemu se má konkrétně vyjádřit, že ten rozpočet nezná a že se mu to nelíbí. Na druhou stranu myslím si, že tento postoj je daný i tím, že odbory tak nějak tuší, že ty škrty za 80 miliard nebudou příliš přátelské k těm lidem, které oni zastupují, protože když si vezmeme pouze dvě věci, tak vláda chce propustit tisíce státních úředníků, což samozřejmě odbory prostě nemůžou z podstaty věci chtít. A chce, už vlastně snížila ty nárůsty objemu platů některým lidem. Zmrazila platy, což při 8,5% inflaci prostě odbory kritizovat z podstaty musí. Takže já tam vidím i tu věcnou podstatu Josefa Středuly, že nejenom, že se mu nelíbí to, že ten rozpočet nezná, ale že tuší, že tam prostě budu věci, které ty odbory budou kritizovat. A i na na tom propuštění těch úředníků chce vláda získat miliardy korun na tom, že vlastně ten objem platů nebude tak velký, jako on počítal, se kterým počítal třeba Babišův státní rozpočet. Takže je tam i věcná podstata. Ale abychom nezapomněli ani na zaměstnavatele, ti se k tomu příliš nevyjadřují, ti čekají na ten výsledek toho rozpočtu. Zároveň ale si myslím, že budou smířlivější vůči vládě, protože historicky, když prostě si poslechnu prezidenta Hospodářské zóny Vladimíra Dlouhého nebo šéfa Svazu průmyslu a dopravy Jaroslava Hanáka, tak ti vždycky historicky každou vládu, která se pokouší snížit schodek státního rozpočtu, chválili. Takže to je takový základní rámec. Ale ani oni třeba nevědí, jak dopadnou investice, což samozřejmě důležité pro podnikatelský sektor atd. Takže i oni si vlastně musí počkat a ani, pokud vím, tak ani zaměstnavatelé zatím ten návrh rozpočtu nemají k dispozici. Ostatně vlastně i teď momentálně se ještě o těch konkrétních parametrech vyjednává ve Strakově akademii.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Vláda Petra Fialy říkala ještě i před volbami a říkala to i v době nedávné, že nebude šetřit na lidech, že bude šetřit na státu. Teď už možná se nám v těch posledních dnech zdá, že ta rétorika se trošičku obrací, že přece jenom se připouští: ano, bude to bolet, bude to náročný rok. Jak se staví vláda Petra Fialy třeba k zvyšování daní, o kterém říkala, že to v žádném případě dělat nebude? Nebo respektive jak číst tuhle změnu rétoriky?

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Tak vláda vždy říkala, že daně zvyšovat nebude, ale už od začátku - a já se to snažím říkat opakovaně tady v České televizi - prostě podle mého názoru nikdy nebylo možné ušetřit 80 miliard tak, že vláda ušetří pouze na státu, aby to nikdo nepoznal. A už vlastně těch prvních 5,5 miliardy na platech státních zaměstnanců ukázalo, že prostě to lidé pocítí. No a když jsem minulý týden dělal rozhovor se Zbyňkem Stanjurou, tak prostě poprvé řekl: "Ano, my jsme nikdy neslibovali, že to nikdo nepocítí. Prostě někteří lidé to pocítí." Je to změna rétoriky, možná si prostě vláda uvědomila, že bude muset hrát trošičku otevřenější a upřímnější hru, že prostě nelze už říkat tak jak před volbama: prostě my ušetříme tady na státu pouze na provozních výdajích 100 nebo 80 miliard. Prostě se to lidí dotkne. A když jde o takto obrovskou částku, tak to ani nemohlo dopadnout jinak. Prostě ten rozpočet je jenom jeden. Bezbolestně může člověk ušetřit v rozpočtu možná do 5 miliard, možná do 10 miliard, ale rozhodně ne 80 miliard.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Pojďme se tedy vrátit k tomu, co tady už naznačovala Izabela, která tedy to jednání sleduje. Jak se k tomu šetření Zbyňka Stanjury staví ostatní ministři z jednotlivých rezortů? Protože tady je ve hře ještě dalších 60 miliard, které se do rozpočtu dostanou díky inflaci. A vím, že někteří ministři tak jako naznačovali, spekulovali, že by se raději mohlo vzít tam, než aby oni dělali přehnané škrty na svých rezortech.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Ano. Já když spočítám, kolik, minimálně 3, 4 nejmenovaní ministři, určitě 3, 4, možná 4 mi říkali ve sněmovně mimo záznam, že to možná Zbyněk Stanjura příliš šponuje, že vlastně je zbytečné chtít ušetřit celých 80 miliard pouze na výdajích, že by si mohli pomoci i z vyšších příjmů. Ono z těch 60 miliard zhruba 30 miliard budou muset asi dát na důchody, na příspěvky na bydlení, na vyšší nemocenskou. Ale těch 30 miliard jim zbude, v uvozovkách, na vyšších příjmech, protože prostě vyšší inflace přináší vyšší příjmy. No a teď jde o to, jestli ta vláda je započítá do těch 80 miliard, nebo nezapočítá. Vláda musí určitě udělat jednu

věc, ona musí snížit schodek rozpočtu o 80 miliard. To už udělat prostě musí. Kvůli tomu je rozpočtové provizorium, zařásla s touhle zemí. A prostě 80 miliard už ušetřit musí. To prostě není možné, aby řekla: my nesnížíme ten schodek. Ale to, jestli si vezme 30 miliard na příjmech a bude mít 50 miliard na výdajích, anebo to bude poměr 20:60, 10:70 nebo 0:80, to je čistě politické rozhodnutí. Samozřejmě ti ministři, které čekají tvrdé škrty, nebo ti mimo záznam prostě řeknou, že by chtěli, aby si vláda pomohla těmi příjmy, že by ty škrty nemusely být tak tvrdé. Ale na kameru to zatím nikdo z nich neřekl, tak uvidíme, jak to jednání dnes ve Strakově akademii, potom samozřejmě ještě ve středu, zítra by měl být rozpočet na koaliční straně, potom ještě ve středu na tripartitě, během středy na vládě a možná ještě další týden na vládě dopadne, jestli nakonec to opravdu bude těch 80 miliard na výdajích, jak říká Zbyněk Stanjura a Petr Fiala, anebo jestli ho prostě někteří další členové vlády, ministra financí, přesvědčí, že by to mohl být třeba poměr 20:60, protože opravdu minimálně 30 miliard z těch 80 může vláda vzít díky vyšším příjmům. Může snížit rozpočet o vyšší příjmy a nikdo jí to nemůže vytýkat. Ale to, jestli to udělá, to je čistě politické rozhodnutí.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
No a teď se nabízí ještě poslední otázka. Co na to všechno opozice? Protože dostaneme se do fáze tedy, kdy bude Poslanecká sněmovna ten rozpočet schvalovat. My jsme teď už v historicky nejdelším provizoriu, tzn. jak se k tomu opozice postaví i vzhledem k tomu, co jsme viděli třeba minulý týden ve sněmovně, ty nekonečné debaty.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Taky mě to napadlo, když jsem se díval, jak, jak vypadá teď jednání ve sněmovně za 4 dny vlastně poslanci prakticky nic neudělali, respektive. Respektive nic neschválili, ale já jsem se o tom bavil s předsedy obou opozičních poslaneckých klubů sněmovních, jak s Alenou Schillerovou, předsedkyní poslaneckého klubu hnutí ANO, tak s Radimem Fialou, předsedou poslaneckého klubu SPD a oba mi shodně řekli: Naše strany rozpočet nepodpoří. Rozhodně si k tomu řekneme svoje, rozhodně to může trvat třeba celý den, ale nebude to tak, že my bysme rozpočet blokovali dlouhé týdny, neřkuli měsíce. Prostě nechceme rozpočtové provizorium, a já bych v té, v tomto případě bych to opozici vlastně, vlastně i věřil, protože těžko by se jí vysvětlovalo, že tady prodlužuje rozpočtové provizorium, které nechce vlastně vůbec nikdo, takže. Takže určitě to nebude schváleno během jednoho týdne ve sněmovně, ale myslím si, že vláda má velkou naději, že se, že se s tou velkou většinou, kterou má ve sněmovně, může podařit schválit rozpočet do konce března. To je ještě stále stihnutelné, a je to stihnutelné i ve chvíli, pokud by rozpočet ještě schvaloval příští týden, ten příští týden je opravdu už deadline.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Odhaduje Petr Vašek, s kterým se nevidíme naposledy dnes večer. Díky pro tuto, pro tuto chvíli.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Zatím krásný večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
No a my si pojďme shrnout, co jsme teď říkali, tedy, že nová vláda chce deficit státního rozpočtu snížit pod 280 miliard korun. To by bylo až o 100 miliard méně, než plánovala předchozí vláda Andreje Babiše. Nová vláda chce zvýšit příjmy víc než 61 miliard. Na výdajích zároveň hodlá ušetřit 80 miliard. Škrty ale podle ministra Stanjury nebudou plošné. Vláda chce úspory hledat hlavně ve státní sféře. Plánuje například snižovat počty státních zaměstnanců a šetřit i na platech ve veřejném sektoru. Kabinet už zmrazil platy úředníků, hasičů a policisté dostanou přidáno méně.

Zbyněk STANJURA, ministr financí; 1. místopředseda strany /ODS/
V roce 2017 to bylo 447 000 míst. V loňském roce to bylo kolem 480 000 míst a je tam dalších +7000, a to prostě není možné, to si rozpočtově vůbec nemůže Česká republika dovolit. Takže já to pokládám, pokládám za krok správným směrem. Navíc v programovém prohlášení máme závazek, že postupně budeme snižovat počet, jak státních úředníků, tak možná i ostatních státních zaměstnanců. Tzn. ten trend se musí otočit, nebude to konečné, pro další racionalizaci veřejné správy budeme potřebovat i změnu zákonů, rušení agend, digitalizaci a podobně. Ale podle mě musíme ukázat už v prvním roce, že dál ten počet míst nemůže růst.

Vít RAKUŠAN, vicepremiér, ministr vnitra /STAN/
Jsme opravdu v ekonomické situaci, kdy platy nerostou teď v podstatě nikomu. Nerostou ani v té soukromé sféře nějak výrazně, nerostou ani politikům. My jsme přistoupili na naše zmražení platů, protože zvyšovat platy teď politikům, když nepřidáváme například úředníkům, by bylo opravdu nemorální. Ta situace je samozřejmě nepříjemná pro ty občanské zaměstnance. Nicméně oni nespadají do toho nařízení, které my jsme dávali jako ministerstvo vnitra na vládu, To se skutečně týká jenom příslušníků ve služebním poměru a rozhodnutím vlády jako celku, tedy úředníkům, lidí mimo služební poměr, ty platy pro tento rok navýšeny nebyly. Odpovídá to bohužel té nedobré ekonomické realitě, které jsme. Dědictví té minulé vlády, které jsme zdědili, toho rekordního schodku, kdy se peníze ve veřejné sféře bohužel projídaly ve chvíli, kdy se naopak měly šetřit na horší časy. Ty horší časy jsou tady. A my potřebujeme alespoň ten rok na to, aby se ten státní rozpočet trochu nadechl a uzdravil, to jsme koneckonců veřejnosti ale dlouhodobě slibovali.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Vláda zároveň může ušetřit i díky pozastavení některých investic. Například v obraně. V neposlední řadě se koalice dohodla na snížení slevy ve veřejné dopravě pro děti, studenty a cestující nad 65 let. Místo pětasedmdesátiprocentní slevy budou mít od dubna levnější jízdné jen o polovinu. Vláda hodlá projednat návrh letošního rozpočtu do poloviny února. Ten nový by měl začít platit nejpozději 1. dubna. A ve spojení za opozici je s námi Patrik Nacher, místopředseda poslaneckého klubu hnutí ANO, hezký večer.

Patrik NACHER, místopředseda poslaneckého klubu, /nestr. za ANO/
Hezký večer. Dneska jsem dorovnal do obrazu dřív.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak to jsem ráda, že nemáme problémy jako v páteční devadesátce. Petr Vašek tedy odhadoval před chvilkou, jak to bude s tím rozpočtovým provizoriem, jestli se stihne projednat nebo nestihne, aby tedy od dubna už přestalo platit, a říkal, že opozice tedy slibuje, že si k tomu sice řekne svoje, ale že zdržovat to nebude. Pod to byste se podepsal?

Patrik NACHER, místopředseda poslaneckého klubu, /nestr. za ANO/
Ano, protože my od začátku nesouhlasíme s tím rozpočtovým provizoriem, protože to komplikuje život všem. Já mám tady několik příkladů takhle připravené na liště, kdy spousta programů, jako například tepelné, dotace na tepelná čerpadla nebo tady nebo tady například podpora obnovy kulturních památek a podobně. Všechno je to zastavené právě, protože jsou, že je rozpočtové provizorium. Kdo říká, že rozpočtové provizorium nic neznamená, tak se mýlí, anebo pojďme tedy vlastně říct rovnou lidem, že rozpočet není to nejvyšší možné politikum, ta nejvyšší, nejdůležitější zákon roku, protože prostě můžeme mít rozpočtové provizorium, což je 1/12 předchozího rozpočtu, všichni jsou, všichni jsou úplně v pohodě, tak ono to takhle není. Tzn., že my to určitě zdržovat nebudeme. My se jenom budeme ptát na to, jestli to rozpočtové provizorium, které trvá rekordně od vzniku České republiky, rekordně to bude trvat jeden celý kvartál, jestli to stálo za to, jestli tam skutečně budou ty proklamované, slibované úspory, protože my zatím je nevidíme. Já jsem člen rozpočtového výboru a já zatím nemám jedinou informaci k tomu rozpočtu. Kromě toho, co já slyším v médiích, takové ty kusé informace.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Podle toho, co slyšíte v médiích, co očekáváte, očekáváte nějaká překvapení třeba v tom rozpočtu?

Patrik NACHER, místopředseda poslaneckého klubu, /nestr. za ANO/
Abych se přiznal, já moc nevím, protože oni i jednotlivé politické subjekty v rámci té pětikoalice se liší. Ty úspory měly být od těch 120 miliard, což byl, což byl vlastně výhled Zbyňka Stanjury, až po 60 miliard, /nesrozumitelné/ to říct opačně od 60 do 120, což byl u těch 60 miliard Vít Rakušan. Nevím, jaká tam je shoda. Ministr financí je vždycky ten největší dráb, tak se ukáže, jakým způsobem to skutečně teďka dotáhne do konce. Já jsem si schválně tady vyjel ten pozměňovací návrh ODS z minulého roku, kde chtěli uspořit 80 miliard korun. A já už jsem se ve svém projevu při důvěře vlády ptal Zbyňka Stanjury, v čem je problém, ať oni teda opráší svůj vlastní návrh. Je to nejjednodušší věc, protože oni už ho jednou vytvořili, dali ho toho systému, ale byli v opozici. A teďka ho mohou jenom vzít, dát ho vlastně život úplně znova. Jenom je ta jiná role, že jsou v koalici. Tam jsou, tam jsou po miliardách, je tam dohromady, dohromady -80 miliard. Je to docela někdy razantní, razantní škrty a samozřejmě rozumím tomu, on mi tak odpověděl, že to byl pohled ODS, ale zbytek té koalice s tímto škrtáním nesouhlasí, takže i toto je prostě a je to ukázka, to /nesrozumitelné/ zhodnotí diváci, že vlastně to, co se říkalo před volbama, v momentě, kdy převezmete tu zodpovědnost, tak až neplatí, za mě je to logický, ale je to prostě potřeba neustále toto připomínat.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tady je ještě ve hře dalších asi 60, pardon miliard, které se do rozpočtu dostanou tedy díky inflaci. Jak byste je využil vy, protože Zbyněk Stanjura má spíš ten přístup, že si je necháme jako tedy rezervu na nějaké mimořádné výdaje, potom jsou tady podle Petra Vaška podle toho, jak mluvil s politiky některými nebo ministryněmi, kterými v kuloárech ještě ta varianta, že by se to tedy dalo na ten schodek státního rozpočtu, aby nemusely být tak velké škrty na jednotlivých rezortech, který ten přístup by vám byl bližší?

Patrik NACHER, místopředseda poslaneckého klubu, /nestr. za ANO/
Tak v tom to mám blíž spíš k tomu pohledu toho Zbyňka Stanjury. Já v momentě, kdy se někde vlastně zničehonic jakoby objeví něco nečekaného. Já to takhle radím i v rámci finanční gramotnosti u rodinného rozpočtu. To znamená jakoby nějaké neočekávané prostředky v /nesrozumitelné/ rozpočtu bych to přirovnal prémiím třeba nečekaným, nebo nějakému nečekanému zisku prostředků, nějaká výhra třeba. Tak, aby to skutečně šlo jako do rezervy, nikoliv, aby se to někde rozplynulo, to na jedné straně, takže tady spíš mám blíž k tomu, jak to plánuje Zbyněk Stanjura, Stanjura. Na druhé straně, myslím si, že tahlencta koalice se dostala do své vlastní pasti, protože vlastně z toho schodku, který byl ale dán tou situací, která tady je. Z hlediska pandemie, zpomalení ekonomického růstu, což je celosvětová, celosvětová věc a záležitost, tak se dostala do své vlastní pasti tím, že vlastně ten schodek, že z toho udělal úplně posvátnou krávu, protože vy to musíte dát nějakého kontextu, když, až to porovnáte, jakým způsobem se hospodaří v jiných zemích Evropské unie, tak my jsme na tom, my jsme na tom fakt jako dobře. My jsme i po té veškeré rétorice, tak jsme stále šestá nejméně zadlužená země, zatímco v roce 2014 byli sedmá nejméně zadlužená země, to znamená, že my jsme buď trochu lépe nebo minimálně stejně. Ale vlastně tak, jak se to opisovalo, a to, co se stalo vlastně středobodem volební kampani, tak to vypadá, že jsme snad druhé Řecko. A to prostě není pravda, to znamená, že oni se do toho vlastně jakoby, oni si vytvořili past, a teďka budou tak škrtat, jak slibovali, a přepalovali to, anebo škrtat nebudou, ale tím nedodrží sliby, takže ono, ono tak či onak to bude docela problematické.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Na druhé straně musel opravdu ten schodek být tak obrovský, když si vezmeme, že tam jsou i položky jako například zrušení superhrubé mzdy. Byl to dobrý nápad v té situaci, v jaké jsme byli i právě vzhledem k mimořádným událostem, jako byl COVID, atd.. Vzhledem k tomu, že se zkrátka asi byly mimořádné výdaje, a bude se muset teď budoucna šetřit?

Patrik NACHER, místopředseda poslaneckého klubu, /nestr. za ANO/
Ano, já jsem pro to zvedl ruku, podpořil bych to znovu, je to odpověď na to, že za té minulé vlády rostly na jedné straně platy zaměstnanců ve veřejném sektoru, učitelů, policistů, hasičů, zdravotníků a podobně. A na druhé straně jsme byli schopni snižovat daně nebo dokonce některé rušit. A to je odpověď na to, že kdyby se jenom zvyšovaly platy, zvyšovaly by se daně, tak by to bylo něco na úkor. Ale tady se dařilo i lépe, lépe vybírat daně. Byl tady nějaký ekonomický růst, takže rostly platy a zároveň se snižovaly daně, a to v tom případě 7 procentních bodů zůstávávalo těm zaměstnancům víc. Takže ti lidé si rozhodovali, co s těmi penězmi, penězi a část z nich samozřejmě zůstala na úložkách v bankách, které jsou rekordní, to je pravda. Část o nich, ti lidé zase vrací do té ekonomiky, za mě je vždycky lepší, když mají ti lidé ty peníze, oni si rozhodují, co s nimi a ten stát je užší, než opačně. Takže za mě to bylo správné rozhodnutí a jenom připomenu, že proto hlasovali, jak poslanci ANO, tak poslanci ODS. Tzn. že i teďka ODS třeba, která je ve vládě, tak si nemůže stěžovat o tu části toho schodkuk, která je daná touhe tou operací.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Pojďme ještě k jedné z mála konkrétních položek, o které víme, a sice šetřit se má na rezortu obrany, a to tedy kvůli těm zakázkám, které se nestihnout, co na to říkáte na tenhle krok?

Patrik NACHER, místopředseda poslaneckého klubu, /nestr. za ANO/
Tak já nejsem odborník přes ministerstvo obrany. Na druhou stranu tam vidím v programovém prohlášení závazek v roce 2025,

tuším 2 procenta HDP na obranu jako závazek ve vztahu k NATO. Jestli HDP se bude vyvíjet tím tempem jako doposud, tak je to nějakých 140, 150 miliard. To teda jsem zvědav, kde ta vláda, jakým způsobem jaksi doputuje do těch 150 miliard, když už škrtá teď, ale tady já fakt nebudu kritik, za každou cenu nejsem v tomhlenctom takový znalec a nemám tady ty detaily toho, co vy mně říkáte, abych si troufl na to nějaký relevantní komentář.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Vzhledem k tomu, že ono se to odsouvalo i za minulé vlády, tedy tento, tento závazek vůči NATO. Patrik Nacher, místopředseda poslaneckého klubu hnutí ANO byl naším hostem. Díky.

Patrik NACHER, místopředseda poslaneckého klubu, /nestr. za ANO/
Děkujeme za pozvání. Přeji hezký večer a hodně zdraví.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A pojďme teď k dalším resortům, v době rychlého zdražování v Česku je podle ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečky důležité, aby kabinet i nadále pracoval na rozumné rozpočtové politice státu.

Marian JUREČKA, místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí /KDU-ČSL/
My se budeme snažit dělat ty dlouhodobé kroky, které jsme deklarovali. Tzn. rozumná podpora investic ze strany státu, využití a maximálně rychle zapojení i všech evropských finančních prostředků tak, abychom stimulovali růst ekonomiky. Zároveň, abychom podporovali trh práce, tzn. i řešili otázku nedostatku pracovníků, především ze zahraničí, abychom podporovali bezpečnou pracovní migraci ze zemí nám kulturně blízkých, a zároveň abychom byli zodpovědnou rozpočtovou politiku tohoto státu, abychom nepomáhali těm rozhazováním peněz, které tady bylo v poslední dvou letech. Roztáčet takovou inflaci, která potom dopadne úplně na všechny, takže to jsou, myslím si, že základní logické principy, které stát by měl a má dělat.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Někteří ministři už souhlasili se škrty v rozpočtu provozních výdajů svých rezortů. Například ministerstvo pro místní rozvoj je schopné ušetřit až 10 %, tedy zhruba 250 000 000 Kč.

Ivan BARTOŠ, vicepremiér pro digitalizaci, ministr pro místní rozvoj, předseda strany /Piráti/
Jsem se na to díval z pohledu toho rozpočtu národních zdrojů, protože evropské peníze nechcete nějakým způsobem ohrožovat, a zase kolem 10 % v tuto chvíli z celkového rozpočtu jsme schopni ušetřit. To ministerstvo pro místní rozvoj z těch národních zdrojů bylo dlouhodobě podfinancované. A spousta těch programů, byť třeba už byla i dobře navržena, tak pak neměla to patřičné krytí, ale byly tady důvody objektivní, covidové krize, speciálních programů vypsaných třeba na oblast cestovního ruchu v době covidu, či na lázeňství, a takže tam není moc, kam se koukat, nikde tam peníze takzvaně neleží, a jak vždycky říkala předchozí vláda. Já jsem našla, já jsem našel. To je nesmysl, ale pracuju na tom s lidmi z rezortu.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Pojďme si připomenout některé zásadní priority vlády premiéra Petra Fialy. Mezi ty nejčastěji skloňované patří především stabilizace veřejných financí, orientace na Evropskou unii a NATO nebo penzijní reforma. Ta by se měla uskutečnit do konce příštího roku. Zlepšit podmínky chce vláda i ve školství, ve svém programovém prohlášení slibuje mimo jiné udržet platy učitelů na 130 % průměrné hrubé mzdy. Další podpora by měla směřovat do obrany země. Výdaje na ni by podle programového prohlášení měly dosáhnout úrovně dvou procent HDP už v rozpočtu na rok 2025. Vláda chce také podporovat fotovoltaiku a výstavbu nového jaderného bloku v Dukovanech. Odklon od uhlí plánuje stihnout do roku 2033. Mezi priority patří i digitalizace služeb veřejné správy. Tu chce stihnout dokončit do tří let. Na závěr stručného výběru zmíním ještě podporu regionů. Vláda mimo jiné slibuje rozšíření dálniční sítě až o 200 km. Pokročit by se mělo hlavně při dostavbě Pražského okruhu a dálnic D1 a D35. Mým dalším hostem ve studiu je teď Martin Fassmann, hlavní makroekonom Českomoravské konfederace odborových svazů. Hezký večer.

Martin FASSMANN, hlavní makroekonom, ČMKOS
Dobrý večer.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Tak já začnu tím, co už jsme tady vlastně připomínali, a to tweet pana Středuly z dnešního dopoledne, že vlastně odboráři a vůbec na tripartitě nemají nikdo žádné informace o tom, o čem vlastně ve středu budou jednat. Tak se chci jenom zeptat, jestli máte informaci o tom, jestli alespoň nějaké náznaky už máte nebo nemáte?

Martin FASSMANN, hlavní makroekonom, ČMKOS
Tak žádné náznaky samozřejmě nemáme, protože zdá se, že to, o čem máme jednat ve středu, je taková paní Colombová, o které se hodně mluví, ale nikdo ji ještě zatím neviděl. Tak doufáme, že něco uvidíme, ale takže ale přesto jsem se dostaivl, přesto jako si myslím, že nebude od věci říct pár věcí z našeho pohledu k návrhu rozpočtu. Zaprvý bych chtěl říct, když jste teďko před chvilkou skončila programovým prohlášením vlády. Tam jste zapomněla na jednu zajímavou věc, že tam je, když se do ni podíváte, přehršle nápadů na snižování daní, ne zvyšování, na snižování daní zhruba asi za 100 miliard dalších, takže si myslím, když chtěl bejt zlej trochu, tak bych se zeptal vlády teda, kde bude dál snižovat daně, když si to napsala do programového prohlášení. Podívejte se. To programové prohlášení bylo ve stratosféře. Teprve teďko dochází k tomu, že se začíná příkov, že se přikovává k realitě České republiky a ta realita, a to je první věc, kterou bych rád zdůraznil před projednáváním dalšího rozpočtu, je, že ta v té realitě České republiky se zauzlovává příliš mnoho věcí. Inflace, měnová restrikce, velmi silná. Rozrušení dodavatelských, zrušení dodavatelských vztahů, energetická krize. Problém, problém Ruska a Ukrajiny, který samozřejmě ekonomicky ovlivňuje celou, ten ekonomický život atd.. Čili tím chci. COVID samozřejmě, ten stále proudí, neustále funguje, čili tím chci jenom říct, že bych, jestli můžu, doporučil vládě, aby byla s tím škrtáním, s tím snižováním a podobně velmi, velmi opatrná a obezřetná. Je o to totiž, že přes všechny řeči, jak jsem tady poslouchal vedle, tady nebyla zmíněna jedna podstatná věc, a to je to, že ty škrty prostě ovlivní zásadním způsobem růst ekonomiky. To nejsou ty škrty nebo toto nejsou zadarmo. Už dneska, uvědomte si, že už ten rozpočet předchozí vlády byl, znamenal restrikci 43 miliard korun. K těmto 43 miliardám se objevilo 60 miliard, který dostane rozpočet inflací. Otázka je, jestli je ministr financí chce nebo nechce nám zapracovat do rozpočtu. Zatím se zdá, že nechce. Ve chvíli, kdy je nezapracuje do rozpočtu, ale oni mu tam přijdou, protože ta inflace prostě je a ty příjmy mu tam začnou padat, tak on je de facto začne v uvozovkách pálit. On o ně začne

snižovat státní, deficit státního rozpočtu. To je další velká, další velká otázka, a pak v neposlední míře ta nešťastná otázka, tedy těch tady těch škrtů, tak dozvídáme se, jakože se to bude škrtat v intervalu 80 a 40. Já jsem si dneska v novinách přečet, že to bude 40, ale když sečtu všechny tyhlety, ty tyto věci z hlediska dopadů do deficitu státního rozpočtu, tak tzn. podle mého, podle mých propočtů -143 miliard korun. To není, to ale tato úspora není zadarmo, abysme si uvědomili. Z ekonomiky zmizí poptávka za 143 miliard korun. Tzn., že představa, že já budu tady prostě provádět takový velký škrty a vůbec se mě to nedotkne, nějakýho jako ekonomickýho růstu a takovejhle, takovejhle nepodstatných záležitostí, aspoň pro někoho, je, je lichá. Naopak toto všechno tato prostě, toto naivní škrtání v podstatě vyvolá nesporně velmi nebezpečnou situaci, protože se mi tady zkombinuje v České republice rozpočtová restrikce s měnovou restrikcí, a doj-, a vzhledem k tomu, že inflace je ve větší části dovezená, tak ta se nám tady objeví jev, který se naposledy objevil někdy v sedmdesátých letech v tehdejší státech, a tomu se říká stagflace. Tzn. stagnace, dlouhodobá stagnace ekonomiky s vysokou inflací, to je nejnebezpečnější věc a varuji před tímto, před tímto, abysme vlastní vinou, vlastní prostě neznalostí nebo vlastním hurá škrtáním a podobnýma věcma, dostali ekonomiku do tady těch věcí. Podívejte se, v malém to bude mnohem horší než v roce 2012, 2014. Tenkrát si už ministr Kalousek velmi dobře vyzkoušel, co to znamená, když prostě bude šlapat prostě na výdaje ekonomiky, že to má nějaký dopad na růst. To bylo v malým. Teď si to vyzkoušíme ve velkým, bohužel. Proto opravdu varuji, varuji před tím. Myslím si, že, že to, co to, co bylo v původním návrhu předchozí vlády. Plus bych, plus tam přidat, dejme tomu, půlku těch 30 miliard na snížení schodku, a 30 miliard si samozřejmě nechat, protože inflace působí nejenom na příjmovou stranu, ale taky na výdajovou stranu. Představa, že já prostě, že já prostě si příjmy vemu na příjmové straně, a nevydám je, je prostě lichá. Jsou tam nějaké automaty atd.. A navíc já si myslím, že prostě, že prostě přes všechny, všechny debaty o místech a nemístech, rušit se budou místa, která nejsou obsazena. V první řadě, protože obsazená místa rušení je velmi drahé, protože tam jsou nějaké odstupné, jsou tam nějaké... Může dojít třeba k tomu, co říkal pan předseda Středula, tedy, že se bude propouštět tam, kde už teď je podstav. Máme se toho obávat?

Martin FASSMANN, hlavní makroekonom, ČMKOS
No tak já nevím, no tak záleží, záleží na tom. Záleží na tom, jestli prostě tím, tím rušením míst taky se ruší agendy. Pravděpodobně, pravděpodobně agendy se rušit nebudou. Hromada agend je napojena prostě na Evropskou unii atd., zrušení agend není tak jednoduché a každopádně dojde k velmi, velmi vážně, velmi vážné situaci a já si myslím, že prostě by měli opravdu vláda 3× přemejšlet, 3× měřit, než jednou začne řezat. Je to velmi. Jsme ve velmi nebezpečné situaci a znovu opakuji, ten rozpočet na něj nemůžeme koukat jenom z pohledu rozpočtu. Musíme na něj koukat z hlediska okolí, z hlediska prostředků. Co my víme, vemte si jednu věc. Malinkej příklad. Předchozí, rozpočet předchozí vlády vůbec nepočítal s covidem. Vemte si, že na podzim. Na podzim, když se sestavoval rozpočet, tak se vůbec nepočítalo s tím, že bude nějaký pokračovat nějaký covid, řeklo se covid končí. Teďko máme chválabohu nějakou mírnou variantu. Co když přijde jiná? Co když přijde těžší, těžší varianta a bude, budou potřebovat prostě další a další peníze. To není tak jednoduché, prostě jednoduché si sednout u stolu. Já chápu, někdo někomu, někdo někomu něco slíbil, tak jestli si vláda myslí, že prostě tím, že teďko jako takzvaně bude plnit svoje programové prohlášení, tímto způsobem, tak si myslím, že bude, že se s tím setkáme velmi brzy a velmi brzy prostě s tím narazí. Ona sama. Je to k její škodě.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
A co by tedy vláda měla dělat v tuto chvíli. Máme obrovský státní dluh, máme velký schodek. Třeba Mezinárodní měnový fond, ten nám navrhuje, že by měly skončit ničivé závody ve zvyšování základní slevy na poplatníka. Vzhůru naopak by měla zamířit klasická nemovitostní daň, co třeba říkáte na tyhle návrhy.

Martin FASSMANN, hlavní makroekonom, ČMKOS
No, já se, já se jenom divím, že Mezinárodní měnový fond tohle to neříkal před tím, než prostě nastalo to daňové šílenství v minulém roce. Tam se prostě proškrtaly, tam se seškrtaly příjmy na věčné časy o 240 miliard korun. Všichni mlčeli a říkali, jak je to skvělý, jedině my jsme se ozývali. Paradoxně. Víte, proč? Protože největší sleva byla na tzv. superhrubou mzdu, jenže tu přece lidi nedostanou. Nedostanou. Žádný efekt z toho nebude, ze superhrubé mzdy pro normální lidi, to jsou všechno nepřímý, nepřímé podpory, podpory podnikům, firmám, aby aby vyvezli víc prostě ještě zisku prostě do zahraničí. Prostě divím, divím se tady tomu. Samozřejmě, samozřejmě, že náprava veřejných financí jako takovejch, v takovýmhle řádu nejde bez toho, aniž by se prostě udělal, udělalo základní přenastavení daňového mixu v České republice. Ale to neznamená, že se budeme bavit o jedný daničce, a druhý. Ne. Tam jsou vážný, tam jsou vážný problémy daňovýho zatížení jednotlivých skupin obyvatelstva. Otázka zní, kdo nese hlavní tíhu placení daní v České republice. Víte, kdo? Zaměstnanci a důchodci. 87 % všech daňových příjmů pochází od nich. Od nich, čili my tam máme taky co říct jako daňoví poplatníci, nechť ministerstvo financí první, co by mělo udělat, mělo by vydat to, co po čem voláme 20 let, daňovou statistiku, pořádnou a podrobnou, jako daňoví poplatníci na ní máme nárok, aby každý viděl, kdo a jak přispívá na veřejné věci, na veřejné výdaje. Jo, a pak se můžeme bavit, bavit o tom, jestli tady utáhnout nebo támhle nebo tamhle přidat a musí se, musí se zásadním způsobem změnit to, že zaměstnanec v této republice je otrok, je to daňovej mezek, který, kterýho prostě, který jenom, kterýho jenom někdo honí. Musí se to hezky rozprostřít daňový to, a pak se o tom můžeme bavit. A ta další debata, která se, je na to navázaná tzv. daňové výjimky. Chachacha. To nejsou, to není debata o daňových výjimkách, to je jenom takovým žargonově převedeným někam jinam, ta základní podstata tkví v tom, jaký je daňový základ, z čeho se vůbec kolik, kolik daní platí. No jestliže si někdo různejma paušálama, a podobně, může odpočítat, aniž prokázal korunu výdajů od svého daňového základu 60 nebo 80 %. No, tak pak už jako debata o tom, jestli bude sazba 20, 30 nebo 50 %, je úplně lichá, to je úplně mimo, úplně mimo.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Říká Martin Fassmann, hlavní makroekonom Českomoravské konfederace odborových svazů. Ještě jsem na vás měla hodně otázek, tak snad příště. Díky moc, že jste byl hostem Devadesátky.

Martin FASSMANN, hlavní makroekonom, ČMKOS
Děkuji.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Na shledanou. Vláda nakonec, jak jsme říkali, ušetří i díky pozastavení některých investic. Podle ministryně obrany Jany Černochové se to týká například nákupu tzv. BVP. Tedy pásových bojových vozidel pěchoty. Jedná se o největší armádní akvizici v novodobé historii a podle Černochové jde o jednu z priorit rezortu, do letošního rozpočtu se ale nedostane.

Jana ČERNOCHOVÁ, ministryně obrany /ODS/

Tento projekt není ani trochu v mašličkách. Čím víc se ponořuji do tohoto výběrového řízení, tím více pochybností mám. Ten projekt byl nastartován v roce 2013, jsme v roce 2022, ceny těch BVPéček se vlastně naceňovaly v roce 2015, opět před x lety.

Zbyněk STANJURA, ministr financí; 1. místopředseda strany /ODS/
Jsou prostě veřejné zakázky, které rezort volány špatně naplánoval, kdy bývalý ministr nezvládl ten proces, a přestože ty peníze měl plánovaný na rok 2022, tak teď už víme, že v roce 2022 ty peníze nebudou potřeba, nebudou potřeba. Takže já považuji za zbytečné, aby tam, aby tam takzvaně byly započteny, abychom za 12 měsíců řekli, je tady nám ty peníze zbyly, ta investice se nepovedla, takže dneska už vím od paní ministryně obrany, že to prostě není možné. Je to chyba minulého vedení, minulého vedení ministerstva obrany a vlastně to není úspora, je to jenom reálný pohled na věc.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Ve studiu podruhé dnes večer Petr Vašek, můj kolega z domácí redakce Petře.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Dobrý večer ještě jednou.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
Petře, než se možná dostaneme k těm konkrétním věcem, k té obraně, možná krátký komentář, co tady teď zaznělo od Českomoravské konfederace odborových svazů, tady už se naznačuje, že ta tripartita si nebude úplně, že to nebude možné klidné jednání.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
To asi nebude, ale tak, pokud Českomoravská konfederace odborových svazů se netají tím, že se jim hrubě nelíbilo to zrušení superhrubé mzdy a snížení daní, to byl ten daňový balíček za zhruba 100 miliard korun pro státní rozpočet a samozřejmě, kdyby vláda, tehdejší vláda Andreje Babiše, ale ve spolupráci s ODS, SPD, kdyby nesnížila radikálně daně zaměstnancům a nezrušila, nezvýšila slevy na dani zaměstnancům i vlastně živnostníkům, například nerušila daně z nabytí majetku, z nabytí nemovitosti, tak pardon, daň z nabytí nemovitosti, tak samozřejmě by nemusela, by nemusela teď hledat těch 80 miliard, ale bylo to nějaké politické rozhodnutí, teď jsme prostě v bodě B, a samozřejmě, že odbory si to tam řeknu, samozřejmě, že odborům se nebude líbit, že vláda chce propustit tisíce státních úředníků, že zmrazily při osmi a půl procentním platy desetitisícům státních zaměstnanců, státním úředníkům, kulturní pracovníkům atd.. Že policistům, hasičům vojákům přidala 700 Kč hrubého, což je nějakých 500 Kč čistého, což samozřejmě dnes nepokryje ani zdaleka tu inflaci, takže toto budou hlavní argumenty odborů, a hlavně tedy. Myslím si, že hlavně ministrům za ODS to tam budou, budou odboráři říkat. Na druhou stranu, a to je také potřeba říct i ministři z jiných stran, které nechtěli radikálně snižovat daně, ať už šlo o starosty, TOP 09, lidovce, Piráty, tak ti se s tím smířili, ti prostě říkali. Pro nás je to uzavřená věc, my nebudeme dál znovu vracet do hry superhrubou mzdu nebo nějakou vyšší sazbu, která by se podobala tomu zdanění, které tady bylo před rokem a půl. Takže prostě vláda se s tím smířila, už s daněmi zaměstnanců hýbat nechce a nyní prostě bude muset ty peníze o to více šetřit na straně výdajů, to se nedá nic dělat.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Teď k té obraně, protože komu se asi některé škrty líbit nebudou, je možná ministryně Jana Černochová. Já tady připomenu některé její výroky. Březen 2019: "Jakékoliv škrty v rozpočtu ministerstva obrany v dalších letech, kdy mají proběhnout zásadní modernizační projekty, jsou špatným signálem." Únor 2021 zase říkala: "Vojáci jsou teď děvečkou pro všechno, je nefér škrtat zrovna v jejich rozpočtu." Prosinec 2021 po schůzce s prezidentem před svým jmenováním: "Výdaje na obranu je třeba dodržet i přes hubené roky." Takže co se teď asi v Janě Černochové odehrává?

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Tak podle mých informací a nejsou ta jednání dokončena, takže ono to nakonec nemusí dopadnout tak strašlivě, ale podle mých informací byla hodně rozezlená. Mně se líbilo, jak říkal Zbyněk Stanjura: "To vlastně nejsou ani úspory, to je reálný stav." Ale samozřejmě, pokud nebude schopna armáda utratit miliardy za armádní zakázky, tak to ve státním rozpočtu zůstane, o toto sníží schodek státního rozpočtu. Takže já si myslím, že 1 i z leitmotivů dnešního večerního jednání je, že prostě Jana Černochová bojuje o svůj rozpočet, že opravdu podle mých informací ze dvou zdrojů, ale neviděl jsem ten papír, ale ze dvou zdrojů, v první variantě měla uspořit nějakých 7 miliard, v druhé 9 miliard, což je 10 % vlastně celého rozpočtu, a to se jí hrubě nelíbilo. A samozřejmě nakonec ten škrt může být 2 miliardy, 3 miliardy, ale pouze ta bojová vozidla pěchoty, o kterých jsme se tady vlastně bavili po čtvrt na 9, tak pouze na ně vlastně ministerstvo obrany už minulý rok plánovalo v tom rozpočtu za 93,5 miliardy, který je celkem 93,5 miliardy, tak na ně plánovalo vydat 8 miliard korun, takže a už teď jasné a Jana Černochová to tady vlastně před chvilkou říkala ze záznamu, že ty peníze prostě armáda letos neutratí, protože ta zakázka není připravená. Takže je možné, že ministerstvo obrany najde jiný způsob, jak v uvozovkách efektivně utratit ty peníze, chce nabrat určitě nové stovky nových vojáků, může nakupovat munici atd., ale myslím si, že 8 miliard je opravdu hodně na to, aby je teďka najednou mohlo utratit efektivně ministerstvo obrany za něco jiného. Takže myslím si, že nějaké, když použiju slova ministra Stanjury, zreálnění nebo úspory nebo škrty, to je vlastně jedno, jak tomu řekneme, tak nějaké zreálnění toho rozpočtu prostě na obraně podle mého názoru bude a teď Jana Černochová podle mého názoru bojuje o to, aby to bylo, aby ten rozpočet těch 93,5 miliardy, aby klesl co nejméně. A může nás ještě překvapit a například může vybojovat celou částku, to se teoreticky může stát, pokud opravdu vysvětlí, že to může být i reputační problém v rámci NATO atd. Ale osobně si myslím, že nějaká ta miliarda tam ubyde.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Jak k tomu přistupují ostatní koaliční partneři? Mluvil jsi tady o tom reputační problému vůči NATO. Markéta Pekarová Adamová dnes se k tomu taky stavěla docela odmítavě k těm škrtům na obraně. Může to být ten důvod právě?

Petr VAŠEK, redaktor ČT
No tak vláda to napsala si obrovsky ambiciózní cíl do programového prohlášení vlády, že ať chce šetřit výrazně šetřit, tak chce v roce 2025 vydávat na obranu 2 % hrubého domácího produktu, a to vypadá.. Ono to vypadá jako nějaké abstraktní číslo, ale to jsou obrovské peníze, protože on HDP je pohyblivý cíl a podle makroekonomické prognózy má činit rostoucí HDP pomalu má činit v roce 2025 přes 7 bilionů korun. Asi 7 bilionů 300 miliard, a z toho 2 % je zhruba 145 146 miliard korun. A dnes dáváme

93,5 na obranu, takže tam je o víc než 50 miliard nárůst, a to samozřejmě v této rozpočtové situaci, když se tady bavíme o tom, že naopak má o několik miliard rozpočet armády poklesnout, tak to samozřejmě vypadá jako úplné scifi, jako úplná fata morgana. Je to za pouhé 3 roky. Ale abysme nebyli kritičtí pouze k této vládě, ona už minulá vláda to slíbila. Slíbila to dokonce o rok dřív ještě než tato vláda v roce 2024, slíbili jsme to na summitu ve Walesu, a dokonce to Andrej Babiš slíbil přímo osobně Donaldu Trumpovi 7. března roku 2019 v Bílém domě podáním ruky. Donalde, v roce 2024 budeme dávat 2 procenta HDP. Samozřejmě ani minulá vláda se k té částce dvou procent HDP nepřiblížila na nějaký dostřel. Je pravda, že zvyšovala výdaje na obranu zhruba o nějakých 10 miliard ročně, že pomalu se ta ten rozdíl snižoval a v uvozovkách pomohl propad, ale z hlediska obrany, z hlediska procent HDP na obranu v uvozovkách pomohlo to, že se propadla ekonomika o nějakých 5 % v roce 2020, tzn. HDP se přiblížil vlastně těm penězům, o 10 miliard vzrostly výdaje na obranu. Takže dnes máme nějakých 1,44 % HDP, necelé jedno procento 1 a půl procenta HDP. Ale jak říkám, ono nestačí přidávat po nějakých 10 15 miliardách, ale ono to bude muset jít ruku v ruce i s tím růstem ekonomiky, protože zatímco dnes máme HDP něco přes 6 bilionů, tak za 3 roky už to má být přes 7 000 000. Takže prostě bude velmi těžké toho dosáhnout a o tom právě, jak jsi říkala, o tom právě mluvila Markéta Pekarová Adamová, že bychom ty závazky měly plnit, ale je to opravdu hodně peněz a nikdo žádný reálný plán vlastně na to, jak dosáhnout těch dvou procent HDP, což jsou opravdu obrovské peníze přes 50 miliard ročně do toho roku 2025, tak prostě nikdo a nemá ten plán ani opozice dokonce. Teď jsem slyšel nedávno mluvit exministra Metnara, že říkal, že to vlastně je nereálný, že to ani česká armáda nepotřebuje, že to vlastně ani neutratí efektivně. Takže myslím si, že tento závazek i v roce 2025 bude pouze na papíře. Ale možná, že se mýlím.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
No a teď se zase vracíme k těm pocitům a k tomu, že odhadujeme, co se asi odehrává v Janě Černochové, protože myslím, že odsouvat tenhle závazek pro ni asi taky nebude úplně příjemná záležitost.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
To nebude, protože ona šla do vlády s tím, že Petr Fiala jí slíbil, že ty 2 % HDP na obranu vláda dávat bude. Teď je otázka, jestli si nepomůže nějakým v uvozovkách nějakým účetním trikem, to může také udělat, že možná mohla by a už jsem to slyšel u některých poslanců, že by mohli třeba dát část peněz, které se dávají na výzkum, že by se mohly deklarovat jako obranné náklady, kdyby nám to NATO uznalo atd. Ale pokud by ta metodika zůstala stejná jako doteď, tak prostě ta částka je obrovská těch víc než 50 miliard, a pokud bychom se tam chtěli blížit v letech 2023, 24 třeba po 10 15 miliardách, tak ta částka bude zhruba 80 miliard během tří let, takže se tady bavíme, celý ten balík by byl vlastně pouze na to dosáhnout 2 procenta HDP na obranu. Takže podle mého názoru jako podle mého názoru my budeme muset dřív nebo později NATU říct, že to asi znovu neklapne, no ty 2 % HDP. Což neznamená, že by se česká armáda neměla modernizovat a že Jana Černochová o to nebude bojovat.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
To nepochybujeme. Petr Vašek, kolega z domácí redakce. Dnes večer už tedy opravdu naposledy. Díky.

Petr VAŠEK, redaktor ČT
Krásný večer.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
A my jsme teď ve spojení s Jakubem Landovským, s velvyslancem České republiky při NATO. Hezký večer do Bruselu přeju.

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Dobrý večer do Prahy.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Tak slyšeli jsme ty odhady, že by se asi zřejmě tedy dodržení těch závazků vůči NATU mohlo zase odsouvat. Jaký to je signál vůči NATU od České republiky, pokud se tak stane?

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Tak já bych především chtěl říci, že to není reputační problém, ale možná spíš bezpečnostní problém a že to děláme pro sebe a ne pro Severoatlantickou alianci a možná situace okolo Ukrajiny ukazuje, jak důležitá je kolektivní obrana. Na druhou stranu Česká republika zvyšovala po celou předchozí dekádu své obranné výdaje. Dneska jsme zhruba na dvojnásobku roku 2014, ale v tom srovnání se spojenci jsme na 1,4 % a jsme dvaadvacátí z 29 zemí, protože Island ozbrojené síly nemá. Tzn. ta naše pozice není v tuto chvíli úplně dobrá. Abych neodpověděl jen na negativní věci, tak se podařilo letos poprvé v historii překonat to druhé číslo z Walesu, a to je 20 % z těch dvou procent HDP do investic na relevantní obranné výdaje, a to jsme letos poprvé překonali.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
A jak to tedy vnímají ostatní státy v rámci NATO? Berou nás jako černého pasažéra v tuto chvíli nebo jak je to?

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Tak takhle hrozné vyjádření nezaznívá. Nicméně dochází k pravidelnému vyhodnocování, spojenci se shodli v roce 17, že budou nejenom své aktuální rozpočty přepočtené podle jednotné metodiky OECD na procento HDP, ale i výhledy do budoucna představovat. Ten náš výhled odchází zrovna v této době a měli by se do něj zahrnout i ty debaty o rozpočtu, které zrovna teďko vede Česká republika. Je to politický závazek. A doufejme, že bude potvrzovat slova pana premiéra a slova vládní koalice o tom, že minimálně v roce 25 dvou procent HDP dosáhneme.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Bývalý ministr obrany Metnar, ten obhajoval vlastně to pomalé navýšení rozpočtu a tedy to odsouvání těch závazků vůči NATO tím, že byl covid. Jak silný tohle je argument vzhledem k tomu, že covid byl vlastně všude v Evropě?

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Tak já vždycky říkám, že vlastně obrana země je ten úplný nezbytný základ, že pokud máte bezpečnost, tak jste schopni vybudovat prosperující ekonomiku a společnost, ale opačně to nefunguje. Tzn. odpověď na tu vaši otázku, nic není

podstatnějšího než zabezpečení základních potřeb a řekl bych, že armáda v době covidu prokázala, že není jenom nějakým nástrojem k obraně před nepřáteli nebo teroristy, ale je i účinným nástrojem v boji proti covidu a myslím, že armáda v tom sehrála velice pozitivně roli a jsme rádi, že ji máme.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
No a jak se k té aktuální situaci vlastně staví ostatní státy? Jak oni k tomu přistupují, k těm dáváním peněz právě na obranu i vzhledem k té aktuální situaci, kterou teď vidíme třeba na Ukrajině?

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Tak my jsme dvaadvacátí z 29, což je vlastně částečně i odpověď na vaši otázku. Je zde skupina zemí, která dlouhodobě nemá s obrannými výdaji problém, ale zejména se tím snaží evropští spojenci jaksi vyrovnat ten obrovský transatlantický dluh, protože z těch všech peněz, které spojenci vydávají na obranu, a je to každoročně více jak 1000 miliard amerických dolarů, tak 70 % vydávají Spojené státy samy a z těch 30 % 20 % vydávají spojenci v rámci Evropské unie a 10 % neunijní spojenci v rámci aliance, takže to je 1 věc narovnávání..

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Nevím, jestli se ještě slyšíme s Jakubem Landovským, možná nám vypadlo spojení.

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
/nesrozumitelné/

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Pane Landovský, slyšíme se?

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Ještě jednou? Slyšíme se?

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Dopovězte, prosím, větu. Na chvíli jste nám vypadl.

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Ta věta zněla, že ty peníze jsou pouze prostředek, finanční prostředek k tomu, abychom vybudovali nějaké obranné schopnosti. O jedné jste mluvila, to je těžká mechanizovaná brigáda v roce 26 a ta bojová vozidla pěchoty jsou její nedílnou součástí.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Říká Jakub Landovský, velvyslanec České republiky při NATO. Hezký večer přeju.

Jakub LANDOVSKÝ, stálý představitel ČR při NATO
Nápodobně.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
O návrhu letošního státního rozpočtu v tuto chvíli stále jednají ministři na společné schůzce, a tu sleduje stále Izabela Niepřejová. Izabelo, jednání se protahuje, tak co z toho lze vyvodit?

Izabela NIEPŘEJOVÁ, redaktorka ČT
Hezký večer. Lze z toho vyvodit, že se protahují ta jednání, protože samozřejmě najít úspory v rámci jednotlivých rezortů není vždy příjemná a hlavně jednoduchá věc. Přestože všichni zástupci pětikoalice a všichni zástupci vlády říkají, že je nutné snížit deficit státního rozpočtu, že je nutné šetřit, tak ale už z podstaty věci samozřejmě každý ministr si i brání svůj rezort, protože některé ty škrty mu mohou přinést nepříjemnosti, jsou nepříjemné pro něj jako pro šéfa právě toho konkrétního ministerstva. Zároveň také dnes všichni shodně říkali, že doufají a věří, že najdou úspory ve výši 80 miliard korun. To je to, co požaduje ministr financí Zbyněk Stanjura, který chce najít těch oněch 80 miliard korun na výdajové stránce státního rozpočtu. Zároveň také všichni ministři dostali za úkol najít 10 % úspor na provozních výdajích svých resortů. To je tedy to, o čem se pravděpodobně v těchto chvílích vede diskuze, a to je možná i to, proč se ta diskuze protahuje, protože zkrátka stačí, aby se narazilo na nějaké rozporuplné téma, řekněme třaskavé téma, které se týká úspor v těch konkrétních rezortech a ta diskuze se může rozjet znovu. Každopádně podle mých informací poslední odhady účastníků jednání tedy některých ministrů jsou, že by do 10 hodin mohl být konec, že by tedy mohlo být jasno. Znovu ale říkám, ono to nemusí nic moc znamenat, protože se ta diskuze může vždy rozjet znovu. Například minulý týden ministři jednali o státním rozpočtu do jedné hodiny ráno. Vláda ale zároveň potřebuje už dofinišovat návrh státního rozpočtu, protože podle některých členů vlády by se jím mohli zabývat už tento týden ve středu na jednání kabinetu. Ostatně dnes jsme o tom celý večer mluvili, má o něm jednat také tripartita. Další část ministrů říká, že je to podle nich reálné spíše až příští týden. No, každopádně ale do poloviny února má být návrh státního rozpočtu v Poslanecké sněmovně, mají se jím zabývat poslanci a od 1. dubna má také platit nový rozpočet. Uvidíme, jestli ten scénář bude stejný jako minulý týden, nebo jestli dnes opravdu ministři skončí dříve. Počkáme si tady na to a samozřejmě budeme se snažit zjistit podrobnosti.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
A od Izabely Niepřejové teď k dalším položkám, na kterých se možná dá ušetřit, a to s Jiří Nesrovnalem, s členem Prezidia Komory daňových poradců. Hezký večer přeju do Brna.

Jiří NESROVNAL, člen Prezidia Komory daňových poradců
Dobrý večer vám i divákům z deštivého Brna.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Tak jaké letos očekáváte daňové příjmy? Já vím, že můžete zatím v tuto chvíli jenom odhadovat, ale šetřili lidé, nešetřili, projeví se to?

Jiří NESROVNAL, člen Prezidia Komory daňových poradců
Tak, jaké budou daňové příjmy, to je asi spíš otázka na ministerstvo financí a na jejich prognózy. Samozřejmě ten daňový balíček to asi tady několikrát zaznělo, ten rozpočet spíše dal do toho minusu, ale konkrétní příjmy to je otázka na prognózy na ministerstvo financí. Mluvil o tom i pan ministr Stanjura v neděli v pořadu pana Moravce.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Vláda se zavázala k prověření daňových výjimek, co z toho může vzejít podle vás z toho prověření nakonec?

Jiří NESROVNAL, člen Prezidia Komory daňových poradců
No víte, ono to je složitější. Samozřejmě každá výjimka ten systém komplikuje, ale tady musíme diverzifikovat a nemůžeme to vzít červeným perem a všechno škrtat. Musíme se na to zaměřit a podívat podrobněji, kdy některé z těch výjimek zrušit nejde, protože vyplývají například z toho, že jsme v Evropské unii. Například návrh SPD na zrušení osvobození výplaty dividend do Evropské unie nejde, protože je na to směrnice. Pak jsou tam také výjimky, které naopak dávají ekonomickou logiku a daňovou logiku. Já dám příklad. Zdaňují se například náhrady, které dostane zaměstnanec při pracovní cestě, ale to souvisí s principem zdaňování příjmů ze zaměstnání, kdy se zdaňují pouze hrubé příjmy. Ten zaměstnanec na rozdíl od podnikatele nemá výdaje, a proto ty cestovní náhrady nepředstavují, jak to říká i třeba Nejvyšší správní soud, navýšení majetku poplatníka. Pak tam máme také výjimky, které motivují lidi k nějakému chován. Já dám příklad. To je například odečet darů od základu daně, který se naopak teď navýšil pro roky 20 a 21, takže on mě motivuje, abych dal dar svému třeba oblíbenému výbornému basketbalovému klubu Basket Brno na rozvoj mládeže, který dělá výborně. A pokud tuto výjimku zruším, je to politické rozhodnutí, tak musí vláda říct, že už nechce, aby lidi takto postupovali, už je nebude podporovat. A pak samozřejmě největší penzum těch výjimek jsou to, čemu já říkám sociální transfery. A tady já bych z odborného hlediska, já zdůrazňuji, to je politická především otázka, ale z odborného hlediska bych souhlasil s tím, že ty transfery ten zákon komplikují. Ten největší transfer jsou například slevy na děti, které můžou jít do daňového bonusu, což je v podstatě nic jiného než sociální dávka. A tam by dávalo logiku, aby to z toho zákona vypadlo. Otázka je, jestli to vypadne bez náhrady a pak ti lidé dostanou méně peněz, je to politika, je to politická věc, anebo se to převede pod ministerstvo práce a sociálních věcí. No a tady určitě by to zjednodušení chtělo a já bych zdůraznil ale ještě jednu věc, na kterou se zapomíná a ta debata se v tom zplošťuje. Ono se u těch výjimek hovoří pouze o tom, že se něco nezdaňuje, že je něco osvobozeno, máte nějaké odčitatelné položky, ale spousta nesmyslných výjimek je i na straně výdajů. My jsme na to upozorňovali, opakovaně upozorňujeme, naposledy vládu, když jsme připomínkovali programové prohlášení vlády jako Komora daňových poradců a týká se výdajů. Když se podíváte na výdaje, které uplatňuje podnikatel, tak tam v těch dvou ustanoveních už nestačí druhá řada abecedy, kolik je tam speciálních příkladů, kdy ano, a kdy ne. A já se domnívám, že když budeme rušit výjimky, měli bysme rušit i tyto nesmysly. Já dám 1 příklad. Představte si, když podnikatel se ztrátou prodá stroj, což je dneska běžná věc v té složité situaci, tak ta ztráta je daňová, ale když prodá se ztrátou podíl v s. r. o. tak ta ztráta daňově uznatelná není. Já se ptám proč. Takže já bych to shrnul tak, že ano, určitě to zjednoduší, ale je potřeba bedlivě vážit každý případ, odlišovat a nedělat to určitě /nesrozumitelné/ A je také potřeba si uvědomit, že každá ta výjimka, která by i případně byla za zrušení, má za sebou skupinu, v jejíž prospěch ta výjimka je a ty se zákonitě ozvou, pokud přijde vláda s tím, že ty výjimky bude rušit.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Ostatně my jsme to zažili třeba v případě stravenek za Aleny Schillerové, že některé ty položky mohou být citlivé. Mě ale zajímá, pokud by přece jenom se tedy vláda rozhodla, že bude na tom šetřit, pokud by to chtěla zjednodušovat, tak jak vy říkáte, tak řádově jakou zhruba částku myslíte, že na tom může tedy do toho rozpočtu najít? Dá se to nějak odhadnout? Řádově myslím.

Jiří NESROVNAL, člen Prezidia Komory daňových poradců
Tak samozřejmě ono to může být od desítek miliard po miliony, protože ne každá položka má takovou velkou váhu. Pokud vím, tak ministerstvo financí už tu analýzu dělalo kdysi a že nějakým způsobem kvantifikovali, kolik těch jednotlivých výjimek je. Já bych ale odhadl, že asi největší váhu mají ty výjimky, které z logiky věci asi jsou nezrušitelné, protože to jsou právě třeba ty slevy na děti, slevy na poplatníka, slevy na manželku. To jsou skutečně sociální transfery a tam asi ten v uvozovkách zářez do státního rozpočtu bude nejvyšší. A jenom ještě takový příklad. Já už to řemeslo dělám nějaký pátek jo a můžeme zdůraznit, že my jako komora jako apolitická organizace se k tomu nevyjadřujeme, jestli se to má rušit, ale mám takový příběh, kdy jedna z takových výjimek je například u zaměstnanců Českých drah a obecně dopravců, kteří když dostanou příspěvek na dopravu, režijky slangově, tak ten příjem nezdaní, kdežto kdyby mi tenhle příspěvek dal můj zaměstnavatel společnost /nesrozumitelné/, tak já ho zdaňovat budu. A kdysi, už je to hodně let zpátky, se přišlo s tím, že tahle výjimka se zruší, ale to jsem viděl, jak odboráři na drahách řekli, že ani Hitler režijky nezrušil, ono se nejednalo o zrušení těch režijek, ale o to daňové zvýhodnění, a že pokud se to zruší, tak nebudou jezdit vlaky. Takže on o tom mluvil i pan ministr Stanjura právě včera, že samozřejmě kdykoliv se cokoliv takového zruší, tak se objeví, a to je moje zkušenost, velký odpor.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
To je doporučení z Komory daňových poradců. Já moc děkuji Jiřímu Nesrovnalovi. Zdravím do Brna, hezký večer.

Jiří NESROVNAL, člen Prezidia Komory daňových poradců
Taky hezký večer. Děkuju za pozvání. A jak vždycky říkám, buďte pozitivní a zároveň negativní. Na shledanou.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
A se mnou ve studiu už je tady Daniel Kolář, ekonom z Institutu ekonomických studií z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Hezký večer.

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
Dobrý večer.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
S dovolením já s vámi začnu s diváckými dotazy, protože když jsem si je dnes četla, tak jste mi přišel jako nejvhodnější člověk, který by na ně měl dnes večer odpovídat. Marek se ptá, proč ušetřit přes 80 miliard, když to není podle něj potřeba. Je dobré, aby ministerstvo financí mělo výše své sliby než reálnou situaci a potřeby občanů? Pan Stanjura působí dojmem, že si něco dokazuje. Myslíte si, že to není potřeba ušetřit 80 miliard?

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
No, sliby se mají držet, ale můj osobní názor je, že já bych spíše tento rozpočet nechal být a soustředil se na ten rozpočet na rok 2023, kdybych byl ve vládě nebo měl do toho co mluvit. Protože ten rozpočet už je nějak připravený, určitě ta vize snižovat výdaje, hledat škrty, hledat úspory je dobrá, ale nedá se to stihnout podle mě za 2 měsíce. Takže určitě vidím velký potenciál pro úspory v digitalizaci, ve zjednodušení agend, aby se odstranily ty různé duplicity, kdy třeba úředníci kopírují, já nevím, nějaký řádek z jednoho informačního systému do druhého. Ale myslím si, že vláda by si na to měla vzít více času a lépe to promyslet.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Jinými slovy jsme teď podle vás v nejdelším historicky rozpočtovém provizoriu zbytečně?

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
No, tak už jsme viděli, že to má nějaký dopad vlastně do ekonomiky, že třeba v sociálních službách některé mzdy nedochází tak, jak by měly, takže podle mě to byl nějaký slib, který spíše neměl být vyřčen a spíše se ta vláda skutečně měla soustředit na ten rozpočet pro příští rok.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Myslíte si, že nás v tom návrhu rozpočtu čekají nějaká velká překvapení? Protože pořád si to tady počítáme, 5,5 miliardy platy, 8 miliard možná tedy obrana, ale pořád to nevychází do těch 80. Tak co nás tam může překvapit?

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
Já jsem se k tomu taky nedopočítal. To, co teď slýcháme, jakoby už máme trošku lepší představu o tom, jak ty škrty budou vypadat. Slyšel jsem, že se nebude najímat těch 7000 nových státních zaměstnanců, kteří byli plánování v tom původním rozpočtu. Tam bych možná dodal pro kontext, já jsem se podíval do té dokumentace ke státnímu rozpočtu, že z těch 7000 tak 4914 jsou pracovníci v regionálním školství, 1932 jsou příslušníci bezpečnostních sborů a vojáci a pouze 267 je ten nárůst úředníků v režimu zákona o státní službě. Takže jenom pro kontext, že to není 7000 úředníků, těch úředníků mělo být jenom 267.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Co ten slib, že se nebudou zvyšovat daně, byl to vražedný slib?

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
No rozpočet to vydrží ještě pár let, si myslím, ale myslím si, že by bylo vhodné to revidovat, protože otázka je, jakou cenu za to vlastně platíme, jaká je ta skutečná cena státního deficitu, respektive dluhu. Ty se totiž odvíjejí od úroku na státních dluhopisech a ty byly třeba v minulých letech kolem nuly, takže vlastně ten deficit nebyl zas takový problém. A navíc to i dávalo smysl v kontextu té covidové pandemie, ale teďka ty úroky na státních dluhopisech rostou, už jsou někde na třech procentech, a pokud by to tak zůstalo, tak to vlastně znamená, že každých 100 miliard deficitu, který teď bude, tak v příštích letech bude znamenat další úrokový výdaj 3 miliardy korun každý příští rok, tzn. že tohle jsou ty skutečné výdaje deficitu a samozřejmě, kdyby se ta daň z příjmů zvýšila, tak se sníží deficit a sníží se i tady ty úrokové výdaje, kterým říkáme náklady na obsluhu státního dluhu.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Slyšíme už teď obavy, že když se bude šetřit, nebude se moci investovat a že se nám zopakuje ten scénář, který jsme zažívali během té finanční krize. To je reálná obava? Máme se toho bát?

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
Těžko říct. Tam pro mě třeba to, co je zajímavé, tak že vlastně centrální banka se snaží brzdit inflaci, ale vlastně způsobem, který zároveň brzdí ekonomiku, tím, že zvyšuje úrokové sazby. Takže máme tady takovou možná trošku absurdní situaci, kdy vlastně centrální banka brzdí ekonomiku a stát naopak do té ekonomiky, mám pocit, lije peníze, respektive on si je nebere od těch lidí a nebere si je v dostatečné míře, aby z toho pokryl ty svoje výdaje.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Je tady ve hře ještě 60 miliard, mluvili jsme o tom v průběhu dnešního večera několikrát, které tady díky inflaci se dostanou do státního rozpočtu. Zbyněk Stanjura z větší části si je tedy chce nechávat jako rezervu. To považujete za rozumné rozhodnutí?

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
No, je to hlavně férové vzhledem k tomu slibu, že se najde 80 miliard škrtů, pokud by se to vyřešilo tím, že se zvýší prognóza příjmů kvůli inflaci, tak to skutečně nejsou žádné reálné škrty, a to by se stalo pod jakoukoliv vládou. Takže tenhle krok mi přijde férový a i pro nás, kteří pak budeme ten nový rozpočet vyhodnocovat, tak vlastně je srozumitelný a zjednoduší nám to tu práci.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Kde by měl stát tedy ty úspory teď najít? Četla jsem třeba o návrhu, máme tady několik de facto státních zdravotních pojišťoven, proč, na tom by se přece dalo ušetřit. Byl by třeba tohle rozumný přístup?

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
Těžko říct. To jak říkám, není to něco, co se dá udělat za 2 měsíce. Třeba kdybyste chtěla propouštět úředníky, tak tam je vlastně podle zákona o státní službě taková de facto výpovědní lhůta 6 měsíců, tzn. kdybyste se teď rozhodla, že budete propouštět úředníky, tak ten rozpočtový dopad bude až někdy v druhé půlce roku, a oni ještě dostávají nad rámec toho pak nějaké odstupné. Takže nevím, určitě je to něco, o čem se můžeme bavit, asi se můžeme bavit i o České poště, jestli ji rozdělit, jestli část z ní privatizovat, ale ne tento týden prostě.

Mariana NOVOTNÁ, moderátorka
Tak uvidíme, na čem se ještě dnes večer třeba členové vlády dohodnou. Daniel Kolář, ekonom z Institutu ekonomických studií

Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy byl hostem Devadesátky. Dnes večer poslední. Díky.

Daniel KOLÁŘ, ekonom, Institut ekonomických studií FSV UK
Na shledanou.